Incipit lectura Reuerẽdissimi in christo patris ⁊ dñi Francisci zabarellis Cardinalis super Clementinas.

Quum nihil

n

esse vna est omniũ fere sentẽtia que vt in eternis vera est: ita in his que cotũpunt prorsus nõ vera. Sic aũt sine distinctõe asserẽtes illud forte mouit i quo qui de natura locuti sunt omnes conuenere de nihilo nihil fieri: quodcunqz igitur fit aliud anteceſſit: ⁊ hoc ingemiscũt philosophi fere oẽs. Ita videt eorũ que fiũt nihil esse nouũ quum id ex quo progressum est nunquam non fuerit ob idqz in sua causa semp extiterit. at ⁊ si ex nihilo aliquid educere natura non possit nature tamen patrem oẽm ex nihilo 9didisse creaturã, ⁊ catholica fides astruit: ⁊ hoc cum potuisse sacri conuincunt auctores. volẽtibus etiã fateri q ex preexistẽti eterno materiali principio prodeãt cuncta que generant non 9tinuo necesse est vt nihil asserant esse nouũ quum facie rerum transmutata nouiter fiãt quecunqz sub alia forma producunt. itaqz quom in his que generant ⁊ cotũpunt nulla 9sistentia sit: aut siqua vlla videt breui maneat: hinc mutationes crebre: hinc ⁊ nouitates pene infinite. Que res in hũanis quibusqz rebus declarat permaxime q earum tanta varietas tanta cõmotio fluxibilitas icõstãtia est: vt ⁊ in cultu superũ aliud .ii. illi aliud imo ⁊ idem populus alio tẽpore sic aliter alio decernat. Ex quo facile colligit quid sit de reliquis hominũ moribus sentiendũ: in quibus nõ mõ apud alios sed ⁊ eosdẽ ea est mobilitas: vt in horas oĩa noua videãt. De hominum aũt varijs opinionibus quid attinet dicere nõne in seipso quisqz sentit opinionũ mutabilitate nil mobilius nihil infirmius. Inde legũsata nõ apud oẽs eadẽ quin nec eiusdem loci per omne tempus eadez. Interest equidẽ legũlatoris nouis legibus promulgandis ⁊ vetustis abrogandis aut ex parte mutandis ea sancire que moribus vtentiũ non iprobẽt. Sic romãi põtifices quum i cõciliis tuz seorsuz multa sanxere que decreta seu canones appellam⁹. His deinde in varia collectis volumina ventum est vt noua prodierint canonica seu decretoz sapientia. quondã enim nõ canonica dicebãt nec per se vna sed pars cuius sapientie fuit: nec per pontifices sed per impatores promulgabãt: nec vt nunc in eternam felicitatẽ principaliter dirigebat: sed in terrestris regiminis trãquillitatem ita que prius humana fuerat modo diuinã licet asserere. Inter huius aũt noue canonice sapientie volumina clemẽtinaz hoc nouissimũ est: nõ tã sua gratũ nouitate quam ex multarũ ingentiũ contentionũ que inter peritos vigebant sedationi perutile: ceterum in huius expositione voluminis plurimi studuere quorũ nomina continue referemus. Eorũ aũt scripta vndecunqz nactus Ego Franciscus de zabarellis ipsorũ dicta colligere ordinare declarare atqz in qbus desiderẽt ad 9cordiã si fieri potuit ducere aut cũ id nõ potuit quid ipse cẽseaz addicere. nõnihil ẽt qõ ex inuẽtione se obtulit annectere summo studio incredibiliqz diligẽtia molitus sum ad laudẽ oĩum conditoris ad ecclesie catholice gloriam ⁊ quorũcunqz in canonibus preciue in hac felici natali vrbe Padaun studẽtiũ adiumentũ.

Optant nõnulli vt in librorũ auspicijs enumerẽt hi qui sup ea re 9scripserunt ⁊ his vt hic obsequamur. Sciendum q inter cõmentatores huius voluminis omniũ primus ⁊ oĩbus ceteris non tantũ ordine sed ⁊ emolumento preferendus fuit Joannes andree qui canonicaz sapientiam suis cõmentis adeo locupletauit vt a centũ annis simul oẽs reliqui cõmentatores nõ eque cui etiã principatus oĩum cõsensũ in eo datus est vt eius cõmentũ textui sit appositum. Scripsit ⁊ Paulus de lyazarijs ⁊ hic si cõmentum Joannis andree vidit vt presumi põt cum fuerit eius auditor mirandũ videt cum sepe ipse idẽ contextu aliter scripserit. Scripsit ⁊ Bullielm⁹ de mõte laudinio quẽ in multis imitatus ẽ Benzelinus q postea scripsit: ⁊ hi ambo vltramontani. Scripsit etiã Stephanus 9tialis cui⁹ dicta vidit Jo.an. post perfectũ suum cõmentuz ⁊ hinc forte motus nõnullas apostillas adiecit super hec toto volumine. Matheus quoqz romanus hoc volumẽ cõmentat⁹ é. Sz ⁊ Lapus abbas sancti Quiriatis ad montẽ de florẽtia quasdã fecit additiões. Bertrãdus etiam dr scripsisse sz eius pauca dicta repunt. habẽt ⁊ quedã reportatiões facte partiz sub Stephano tro. partiz sub petro de stago regentibus i mõte pessulão ⁊ hic Stephan⁹ an sit idẽ cũ Stephão 9uiciali ñ bñ cõptũ habeo. extãt ⁊ reportatiões breues sub Joanne de sancto Georgio de Bononia. Itẽ ⁊ reportationes quas audiens Laurentiũ de pynu Bononie regentem scripsi subinde Joannes de lignano dñs meus multos ex p̃missis in vnũ collegit quos sepe nimiũ decurtauit sed qõ magis improbaẽ ac cõpluribus non apto rettulit ordine: ita vt a paucis eius lectura cõmendẽt: ⁊ huic diligentia defuit nõ ꝓbitas. fuit enim oĩum sui tpis longe p̃ceps Scripsit deinde Joannes de fantutijs de Bononia cuius per pauca dicta propria reperiuntur. Postremo scripsit Petrus de ancharano cõpater meus optim⁹ ⁊ vir in vtroqz iure peritissimus ac probissimus. offerimus ⁊ nos in medium labores nostros qui quales sint nostra nõ attinet iudicare. Illud certe asserere possimus oi studio nos curasse vt opus hoc elegãs esset in quo etiã studij maxime in declarãdis ⁊ notandis glosis ea precipue 9sideratione q: in arduis dubijs decidendis sũmam afferunt vtilitatẽ vt que multa sunt maturitate librate ac plurimas inter preceptores iuris difficiles altercationes decidunt. In reliquis preterea scriptoribus emendate referendis multam curã ⁊ multi tẽporis apposui q: frequenter reperiunt maxime in allegationibus inemendati. Nouas aũt materias adducere nõ curaui nisi vel quatenus ad eoz qua alij scripserunt declarationẽ vel questionũ ex facto emergentiũ decisionẽ pertinerent. De ordine vero procedendi qualis sit non expedit admonere se se indicat ⁊ quãquã hoc ordine pauci ex nostris cõmentatoribus preterquã in cõmentis singularibus aliquorũ capitulorum vsi sint cũ alias non procedant vt nos notãdo opponendo ac querendo sed tantũ apostillando litteram aut glosas. tñ hic modus ideo placuit q: reliquo longe clarior: per hunc enim res ostendunt magis quã referunt per aliũ ecõuerso. Quotas insuper singulis notabilibus oppositionib⁹ ⁊ questionibus apposui quo facilius de loco posset ad locuz alium fieri remissio. Preterea cũ per nostros expositores multa relicta sint indecisa sepe namqz varias solutiões ad 9traria vel in qõnibus aduersas opiniones referũt nec quã verioẽ putẽt curãt exprimere. Cõtra ego nihil indecisuz reliqui. q̃ q̃. n. exptus sentiã q̃ piculosa q̃qz difficilis est i iure determinatio: ⁊ iter diuersa vel 9traria certa electio: tñ hoc subire periculũ quam studentes in ambiguo vagari sinere malui cogitans non carere nota q te professius sis aliquid expositurum ⁊ cũ vbi dubitatio sit aparueris ad alia tãquã sponsionis oblitus proficiscare. porro i 9cordandis opinionibus ⁊ quantuz fieri potuit saluandis q̃ in probandis accuratior fui existimans nõ facile credendũ de his qui volumina expositionũ conficere nõ expauerunt q ad aliquid asserẽdum absqz ratione processerint. ob hoc de his qui facile improbãt alioz opiniones: aut qui dũ improbãt etiã verbis insultant: nõ video quid aliud censendũ misi qõ videnr primi temere moueri: secundi parũ prudẽter. hoc profecto fugere curaui vt meũ studiũ ñ ad supioz cederet euersionẽ: sed ad institutionẽ posterioz quibus alia maiora parauimus commoda ex cõmentis super decretaliuz volumine que deo auspice moz remittere curauim⁹ vt absqz mora possimus eoz emendatoz copiam desiderantibus exhibere.

Ioannes. Hinc deinde hoc proemiũ prout diuidit glo. i. in. v. diuidendo: i sũma dicit salutat doctores ⁊ scholares quibus scribit: dicit cãm quare nouas 9stitutiones opus est promulgare ⁊ quis has promulgauit: ⁊ mandat has recipi ⁊ eis vti in iudicijs ⁊ in scholis. ¶ Nõ. doctores preferendos scholaribus ex ordine littere. pro hoc. xlii. di. sit rector. ¶ Secũdo nõ. differentiã inter verbũ vniuersum ⁊ vniuersi in concreto. i. composito seu in adiectiuo: ⁊ verbũ vniuersitati in abstracto. i. nõ cõposito seu substantiuo qõ dixi plenius in proemio gregoriano. ⁊ no. j. titu. i. cle. vna. in prin. in glo. per hoc primo modo ponit hic in pri. ibi vniuersis. secũdo mõ in fi. ibi vniuersitati. quod declara vt dixi in proemio gregoriano. ¶ Tertio nõ. ex verbo cõmorantib⁹. id qõ nõ. glo. ⁊ extra glo. in proemio gregoriano.

vniuersum in cõcreto
vniuersitas in abstracto

Et colligit Paul. quinq; necessaria scholaribus vt proficiat que ponit Hosti. in c. vnico. de offi. primicer. & ibi dixi ¶ Op. q; dicit dilectis filijs: cum tu in aliquibus studijs sint aliqui epi q debent vocari fratres de cri. fal. quā grauiter So. sm Ben. cum sint pauci de modico nō curat de consuetudi. ii. reuera. de symo. & si questiones. & dic vt dicit gl. & ego ibi plenius dixi in proemio gregoriano. in fi. Sed q; hec solutio destruitur p id quod ibi dixi. q; tenui semp de modico curandū. nisi ǧtrariū sit in iure expressum. Ideo dic aliter q; papa ponderauit multitudinē cui scribebat in qua pro maiori pte sunt nō epi & sunt plures laici. & cū inspicit multitudo sepe accipit vocabulū qđ. nō quenit oīb⁹. sic qñ papa loquit đ cardialib⁹ simul dicit oēs frēs qñ sepati epos cardiales dicit frēs ñ epos filios. vt tē gl. nōbilis đ of. del. c. i. li. vi. i. v. fri b⁹. & ǧsiđrauit itaq; papa hic q; qtūs epi sūt i studio sūt tāq; discipuli. Insuper. c. quā grauiter. loquit qñ specifice scribitur epo. secus qñ sub vocabulis gnālibus scribit epo permixte cū alijs q ǧstituūt vniuersitatē sicut hic. Si. n. essent vt singuli tūc specifice exprimit eps. vt q; dī tali fratri nostro epo & dilectis filijs talibus ꝛc. ¶ Quero in eo q; dicit doctorib⁹ & scholaribus. quid de doctoribus qui desierunt legere & de scholarib⁹ qui desierūt intrare? dicit Laud. q; nihilominꝰ gaudent priuilegio si ex cā iusta vt pp egritudinē vel senectutē. q; nō est addenda afflictio afflicto. vii. q. i. cū percussio. de cor. vici. p totum. Item q; dicit hic cōmorantib⁹. dñs meꝰ Jo. de lig. de scholaribus dicit q; nō gaudent priuilegio si đ sinunt a scholis. imo etiā si intrant & nō aduertūt vt q; faciunt castra in mari vt dicit glo. in l. vna. C. de studi. libe. vrbis ro. silīter nō gaudent priuilegio scholariū si minus honeste viuūt. pro hoc. C. de decur. l. p id tps. li. xi. que dicta procedunt quo ad alia priuilegia scholariū nā priuilegiū meret amittere ꝛc. de decu. suggestū. & in regula priuilegiū. li. vi.

Sed quo ad hanc salutationē oēs fuerunt gausi de qbus v̇ bum cōmorantib⁹ verificat. propterea dic aliter ad dictum Laud. q; aut desierunt legere vel intrare aio nō redeūdi & tūc desinūt vocari doctores & scholares. vbi singuli pōdera q; docto: propue est q; actu. docet. nō. n. sunt intentionis saluandi doctores nō legentes & sic nō gaudebunt priuilegio. nō. n. amplioꝰ dici pñt pars vniuersitatis studii. aut desierūt legere vel intrare aio redeūdi & tunc etiā si sine cā gaudēt salutatione dūmodo cōmorent in studio: probat verbū cōmorantibus. ¶ Secūdo quero qd regrit in doctore. Bertrā. plura enumerat. nā requirit q; nō sit negociator. C. nego. ne militent. in rubro & nigro. doctores. n. dicunt militare. l. advocati. C. đ aduo. dime. iu. regrit q; nō sit spurius. nō. n. spurij promouent ad dignitatē nisi undefectū alioꝝ. l. gnāliter. §. spurios. ff. de decur. & de mu. & ho. l. honor. Itē regrit certa etas de quo plurimū disputat Bertran. nā quidā dicūt. q; regrit etas. l. annoꝝ. q; illud est tps quo pueniri debeat ad honores. l. ad rē publi. ff. de mu. & hono. Alij dicunt de alijs tpibus & de pluribus tpibus dicunt in. c. vigesimū. de of. dele. quo ad hoc ǧclude q; nulla etas ē determinata. Jō dū habeat alia reqsita pōt semp fieri doctor. nō. n. refert an qs sit senex p etatē an sm mores. i. ethico. nā & alig pp nimiū studiū pueniunt tps. de resti. in ite. ex litteris. ¶ Tertio q̄ro q; dixi. s. q. proxima q; spurius nō pōt esse doctor. quid si sit legitimatus per papā dicit Bertran. q; potent fieri doctor ēt si in hoc nō sit specifice cū eo dispsatū. Iz nō admittat ad honores vel dignitates ecclesiasticas nisi cū eo fuerit per papā dispensatū. de fi. presby. c. i. & ii. li. vi. sed ad dignitates alias & honores per quas nulli fit preiudiciū admittit. vt no. Inno. qui si. sint legit. per venerabilē. qđ tenet. Archi. de filijs presby. c. i. li. vi. & nō. in. d. c. per venerabilē. in glos. ii. Iz hoc non firmet sed tñ cōiter tenet. q; sufficit q; in alijs dignitatibus non inuenit tanta restrictio quāta in ecclesiasticis.

Ceteras questiones circa salutationes de qbus hic aliq; prosequunt scripsi i proemio Gregorij.

Ver. Si. Quoniam nulla. No. q; sensualitas humana proclius est ad malū. de hoc. j. in. iii. ǧtrario.

¶ Secundo nō. cās quare oz aliquē esse pricipē humani generis. ¶ Op. q; nō sit verū q; sāctio iuris pp emergentiā negocioꝝ variet cum ius sit imutabile tanquā emanans a deo ꝛc. vt in glo. in verbo iuris. & solue vt in ea. Et de multiplici iure & de progressu iurū dixi in proemio grego. ¶ Secūdo op. in eo q; dicit sanctio. volens loqui de quolibet iure cū tñ sola iura penalia dicunt sanctiones vt nō. iu. di. in summa solue vt in glo. in verbo sanctio. ¶ Tertio op. q; adolescētia nō sit proclius ad malum. xv. q. i. firmissima. & qđ nō. de pe. di. ii. §. q; vero. So. sm Paul. de lyaza. ille loquit de nō doli capacibus: hic de doli capacibus probat verbum adolescentia que infert doli capacitatē. xxxii. q. ii. adolescentia. ad hoc de delic. pue. c. i. ¶ Quarto op. ad idē. nam cum quilibet presumat bonus. de presum. c. fi. de seru. c. vno. potius dz dici q; humana etas prona est ad bonū. Sol. Paul. reddens rōnes quare homines sunt proclines ad malū. de quo nō. i. c. ois etas. xii. q. i. & pōt reddi ratio i eo qđ dicit hic glo. in. v. sensualitas. Sed per hoc nō tollit ǧtrariū propterea dico aliter q; stat presumptio de qua in ǧtrarijs. q; cū ab initio non sit homo malus imo creat bonus. de sūma. tri. c. i. nec p sumit superindici alia qualitas nisi probet. ad hoc regula semel. li. vi. Sed postquā est superinducta semp presumitur inesse nisi doceat sublata dicta regula. de quo dixi plenius i. d. c. vnico. pro hoc q; Iz natura sit proclius ad malū pōt tñ se retrahere ex libero arbitrio ad qđ suadetur per iura premiantia bonos & punientia malos vt in proe. grego.

Ver. Nec sane. Nō. & signa gl. sup. v. papa. ¶ Op. in eo qđ dicit concilio vienē. cū deberet potius dici gnāli. q; papa celebrat generale ǧcilium. xvii. di. in pri. & c. ii. & c. nō licuit. So. dicitur vienē. a loco celebrationis per qđ no. nomen loci apponendū in ǧtractu qđ dico plenius. j. e. proemio in fi. Sed cū hoc dicit conciliū generale & standū est ǧtrario. pronunciale aūt conciliū celebrat archiep̄s vel patriarcha vel primas aliꝰ de quo in. c. cum olim. de accu. Synodū eps. de maio. & obq; super his. Capitulū monachi de sta. mo. ea que. & c. i sin gulis. ¶ Quero tunc vnde dicit conciliū? dic q; a cōi intentione euenientiū ad instar alioꝝ oculi que sunt simul sm Jsido. vi. ethimologiarū. c. xv. vbi etiā dicit de synodo & de ceti, vñ dicunt. ¶ Secundo quero an quenti in cōcilio hñtibus reuocandi domū? videt q; sic per nō. i. c. i. de indi. quod plenius notat. Inno. de preben. graue. ¶ Tertio quero an hoc sit liber vel volumen vel quid aliud? glo. in verbo vnū. dicit q; volumen nō liber & idē Bertran. qui infert q; male allegant iste ǧstitutiones per doctores i compilatione Gregorij & in. vi. li. per infra. Item q; glosatores vnius voluminis male allegant decre. cōpilationes Gregorii. & vi. li. per supra qđ nō multum refert. q; ēt si nō sit liber quomodocūq; vocet ē cōpilatio quedā seu collectio. probat textus in verbo collectas. que collectio fuit facta post illas cōpilationes. pōt ergo allegari per. j. i. post. nā propue. j. est qđ per distantiam est sub alio. vt luna sub sole nos sub vtroq;. Intra autem qđ in aliquo conclusum est sm Aug. Item pro hoc q; hee ǧstitutiones veniunt tanq; additio ad illas vt probat. v. qñ. & iste. v. ¶ Quarto quero q; hic approbat silentiū đ quo & hic in glo. super vbo silentiū. an semp licet? dic q; nō. qñ qz. n. est mortale i prelato. xlii. di. sit rector qđ no. glo. de of. archi. ea que. ¶ Quinto quero q; sub bulla transmisse fuert hee ǧstitutōes an bullatio sit đ essētia privilegij apostolici. videt q; sic p hūc tex. & p id qđ nouit Joan. i. c. i. de priui. li. vi. i verbo indultū. nā & scriptura vt ēt de substantia gratie apostolice per extrauag. Bonifacij. in iunete. in prin. Iz in hoc Inno. tenuit ǧtrariū. de rescrip. cōstitut⁹. & Archi. Jo. an. in proemio sexti. vbi plene tractat qđ placz vt nec scriptura nec bullatio sit đ essentia. tñ sine bullis nō pōt probari gra apostolica. qđ vidi dubitari sepe apud pitissimos sed decisum est per rotaz. & incipit decisio. Itez q; Iz romana curia. & subest ratio. pp multa absurda que sequerētur pmittēdo ꝓbationē p testes apud quos difficillimū & quasi impossibile ēt scire oēm ǧtinentiā gre & oēm formalitatē. tñ n ē oino impossibile als i illo privilegio pmitteret ꝓbatio tenoris p testes tñ pmittit đ privileg. cū olim. ii. vbi p Inno.

Ver. Vniuersitati Quero qñ incepērūt hee ǧstitutiōes ligare So. vt in gl. magna. que i prin. & in fi. ǧcludit q; tñ a tpe publicatiōis huius & post per duos menses q; ēt tenent pau. & Alb athe. dicentes tria requiri ad esse legis. Primo q; instituat. secūdo q; promulget. tertio q; moribus vtentiū approbet. Et si qd hoz deficit nō est ǧstitutio nec pōt dici. iui. di. §. leges per qđ decidit qōnē facti de qua in sequenti. q. Sz glo. hic in verbo & qđ liganerint. tz publicationē esse vltimū actū pficientē legē. per. l. humanū. C. de legi. qđ est verius. ¶ Secundo quero circa id qđ dixi in prima. q. de qōne facti que fuit in his terminis Epus tudertunē. fecit statutū ex

cõicans mulieres portantes perlas qõ a nulla muliere fuit seruatũ: querebat an oẽs essent excõicate? qr nõ inducit. iui. di. in istis. ⁊. c. sequens q̃ probant legẽ seu ꝯstitutionẽ vt liget debere esse receptã moribus vtentũ. pro quo est qõ no. archi. in .d.c. in istis per qõ videret dicendum mulieres posse cogi vt reciperent ⁊ obseruarẽt ꝯstitutionẽ qr statuta ẽpi debent seruari. de ma. ⁊ obe. si qs venerit. Sed qr ante receptionẽ nõ seruantes nõ incidissent in penã. Ipse tñ Hos. decidit ꝯtrariũ dicens qr quo ad penã expressaz in ꝯstitutione vt in casu nostro ipso facto inciderunt tanquam incidẽtes in factũ dãnatũ pro hoc dictũ. c. si qs. ⁊ de locato. vñ. ꝯsti. c. ii. li. vi. xi. di. catholica. Sed quo ad penã quemãdaret infligi per ꝯstitutionẽ dicit, pcedere. c. in istis. dic melius qr cũ queritꝝ de receptione legis videndũ est an sit talis abusio que inducat ꝯsuetudinẽ que quõ inducat plene dixi. in. c. fi. de ꝯsue. ⁊ no. in. c. cũ olim. de cle. ꝯiu. ⁊ dic nõ receptionẽ legis tũc excusare nõ recipientes qñ per ꝯsuetudinẽ ꝯtrariaz est nõ recepta quã ꝯsuetudinẽ generalẽ princeps scit ⁊ tolerat. Ita loquit. c. in istis. ⁊ sequens. alias nõ vsus seu non receptio inducit nihil operant. per qõ infert qd iuris de monialibus que nõ receperũt ꝯstitutiones de clausuris. de qua i. c. i. de sta. relig. li. vi. per predicta declarat qõ dixi. in. c. i. õ tre. ⁊ pa. ¶ Tertio quero generaliter qñ liget constitutio? Sol. aut ꝯstitutio est inferioris a prãcipe ⁊ dic vt dixi de cõsti. c. ii. Aut principis ⁊ de hoc etiam ibi dixi. Sed vltra illa ex dictis hic per gl. magnã ⁊ per Hos. plenius dic qr aut est iuris veteris declaratoria ⁊ statim hz effectũ de vsur. cuz tu. vbi glo. de ꝯsti. c. fi. vbi dixi. Aut iuris noui, pmulgatoria ⁊ hoc siue quo ad prãcipalẽ dispositionẽ siue quo ad penã quã de nouo inducit. ⁊ tunc est regula qr a die publicationis post duos menses de postulã. c. i. nisi aliud tps in ea adiceret. de preben. cũ singula. li. vi. ¶ Quarto quero q̃ publicatio attendit pone in casu nro. Iste ꝯstitutões fuerunt publicate per Jo. papã. deinde fuerunt misse per studia q̃ publicate in illis dicit Hos. qr attendit publicato facta in curia qõ ẽt tz gl. in data. li. vi. ⁊ est vera per rõnez quã ponit. ⁊ si dicas qr potent esse locus ad quẽ infra duos menses de curia nõ poterunt puenire. Rñdeo vtinã esset ita ad multiplicationẽ fidei sed per nram fecordiã nõ est. sed si esset dicerem excusari eos ad quos nõ puenisset cũ admittat. pbatio ignorantie si est dilucidata. vt dicit Inno. de ꝯsti. c. ii. ¶ Quinto quero de alia dispositione vt mandato vel priuilegio qñ liget? dic qr aut est fauorabile aut nõ. prio casu dicũt aliqui qr pdest statiz etiã quo ad ignorantẽ. vt si mihi existenti hic Hos adhuc papa in curia dedit aliqõ priuilegiũ statiz mihi prodest vt tz Inno. ⁊ Hosti. ⁊ archi. de ꝛcef. preben. c. i. li. vi. in §. ex parte. ⁊ Hos. hic. Ego vero dico qr in. §. ex pte. ẽ textus qr tñ a die noticie cũ dicit, pdesse mox cũ peruenerit ad illos quib⁹ ꝛcedit. ⁊ pro hoc rõ. qr dispõ fauorabilis hz ꝛditionẽ tacitã si placuerit ei in quẽ ꝯsert. ff. de le. ii. l. cũ pr. §. iurdo. p hº regula qr ob gram. ⁊ qõ ibi nõ. li. vi. de quo dicemus vt dixi in salutatione in, pemio Gregorij. ⁊ potest saltem si vis dictũ illoz vt dicamus qõ, pdest ignoranti sed non efficaciter antequã sciat. Sed in vno casu puto qr in nullo, p dest qñ ꝛcernit aliam vt est effectus salutationis vt dixi in, pemio Gre. Si aũt est dispositio nõ fauorabilis tũc ligat de mũ postquã is est certioratus vel per eũ stetit. lxxxii. di. ppo fuisti. de ap. sup eo. Et per hoc decidit qõ de renouatione, p curatoris qr anteqz pueniat noticia ad, pcuratorẽ nõ opet effectũ. qõ plene dic vt dixi de rescrip. ex pte decani. ¶ Sexto quero de mandato iudicis an excusent ignorantes ipsuz. Hos. psequit. sed decide per. c. fi. cũ ibi no. qui ma. ac. pos. ¶ Septimo quero de forensibus transeuntib⁹ p locuz an ligent statutis vel alijs preceptis loci. So. hoc est querere an ⁊ qñ rõe delicti qs sortiat forum ⁊ liget statuto. de quo in. c. ii. de ꝯsti. li. vi. vbi plene scripsi in repetitione. ⁊ de hoc in spe. de ꝯsti. v. ⁊ nõ. vsqz in fi.

Ecclesia Dei catholice. Hec lra ibi auctoritatis inducit ad qõnem qr in istis dz poni locus in quo confecta fuerũt. p hoc. C. de ꝯtrahẽ. ⁊ cõmut. fi. l. optima. ii. q. vlt. libellorum. ꝯ pba. qñ. de re iudi. abbate. li. vi. õ quo in spe. de instru. edic. §. restat. v. qd si locus. Ex his decidit qõ que fiunt de facto. pductũ fuit i iudicio istrm in quo nõ erat cõsul. i. tps nec locus. oppõebat qr nõ valebat petebatur a notario vt apponeret. nũqd põt. qr sic inducit. ff. de. v. ob. l. i. de sacra. nõ ite. c. i. qr põt suppleri omissũ. nã i talibus creditꝝ notario. de his que gest. C. de fal. l. siqs decurio. de p̃scrip. ad audiẽtiã. In cõtrariũ qr functus ẽ officio marie ex quo copiã ẽ data pena ad hoc. ff. de re iudi. l. iudex. de offi. õ le. i lris. nec dz credi soli tabellioni. i aut. de here. ⁊ falc. §. si vo. col. i. qr licet ab initio posset fieri sine suspitiõe postea nõ. i aut. de equali. dotiũ. §. ne cõtigat. col. vii. spe. de istru. edi. §. postremo. v. sz nũqd. dicit plurimos sapientes i hoc cõuenisse qr nisi notarius doceat de errore nõ admittet. sz si docebit sic, p hoc qõ no. de fide istru. inter dilectos. quod signa.

¶ De summa trinitate ⁊ fide catholica. Rubrica.

¶ Non continuat rõnem de hac rubrica ⁊ de aliis huius voluminis. dic vt in glo. super rubrica.

f **Idei catholice.** Sũma vt igl. .i. ⁊ diuide vt i ea. sz Hau. aliter diuidat sed diuisio glo. plz. Nõ. de dictiõe pter. q̃ hic stat exclusiue. de q̃. i. i. cõtrario. ¶ Secõ. qr ecclesia dr mater nra .s. rõne prãcipii ꝯstitutiõis. de hoc. j. i. u. cõtrario. ¶ Tertio no. qr ꝯfessio fidei dz eẽ firma i. v. firmiter. ⁊ apta i vbo apte. Ad primũ. c. t. firmiter. Ad secz ẽ illõ ad ro. r. corde credit ad iusticiã: ore aũt fit cõfessio ad salutẽ ad hoc. xi. q. iii. nolite ⁊ sic dicit Hau. act⁹ fidei duplex ẽ: interior q fit corde: exterior q fit ore. Hos. Per quod iferꝝ fm Steph. nõ excusari eos qui xpz negãt ore sz nõ corde. xi. q. iii. nõ solũ. õ pe. di. i. Petr⁹ ⁊ qõ ibi no. nã nõ euitãt heresim. ¶ Op. i eo quod dixi i. i. nõbili de dictiõe pter. qr stat exclusiue qõ potius ꝛclusiue. õ vi. ⁊ ho. cle. cũ ab oĩ. de re. cc. nõ alie. siqs. de pbẽp. lras. de imu. eccle. decet. li. vi. xxiii. q. iii. trãsferũt. xxxv. q. iii. porro. xiii. q. ii. ebron. ff. de pigno. ac. l. i. i fi. ff. de ãnuis lega. l. seyo §. vxori. õ mrepa. l. diui. So. aliqñ ꝛcludit vt i ꝯtrariuz. aliqñ excludit vt, pbat. xvi. q. i. adicum⁹. ⁊. q. vi. pie mẽtis. xxii. q. v. nõ mechaberis. xxii. q. v. de ocidẽdis. de deci. tua nobis. de reli. do. cũ dilect⁹. ff. de penu legata. l. nã qõ. i fi. de vul. ⁊ pupil. l. cũ filio. §. fi. õ milita. testa. l. q̃rebat. ad trebel. l. lucius §. filiũ. ad hoc de p̃scrip. ex trãsmissa. p ⁊ ꝯtra põt induci de elec. duõbus. ii. ⁊ quod ibi no. Inno. de quo ẽt i. c. testimoniũ de testi. So. aliqñ dictio pter adiicit aliqui quod ẽ de genere pcedẽtiũ ⁊ quod de sui natura sub pcedẽtib⁹ icludit ⁊ tũc excludit. Exẽplũ lego tibi libros meos pter decretalez. sic loquũt iura dicẽtia qr excludit. qñ qz adiicit alicui quod est alteri⁹ generis q̃z sint pcedẽtia ⁊ tũc icludit ⁊ stat, p vltra. Exẽplũ lego tibi totũ vinũ pter decretalẽ. itelligit id eẽ vltra vt hẽas ẽt decretalẽ. sic loquũt iura ꝯtraria. Per hoc rñdet ẽt ad aliqua alia iura q̃ adducit Inno. i. d. c. dudũ. vbi tñ põit vnã theoricã dicẽs qr ẽt eo casu quo de sui natura icludit si simus i odiosis excludit. ponit exẽplũ i dispensatiõe. dispẽsat papa cũ aliquo vt pter beneficia que hz possit hẽre vnũ aliud, p hoc nõ itelligit dispẽsatũ sup his q̃ hz. ita dicit obtentum. Sz Hau. hic dicit qr ibi pter adiicit ad aliqd quod ẽ õ genere pcedẽtiũ. s. ad beneficiũ nõ mirũ si excludit vt i doctrina tradita. ⁊ hº doctrine ẽ rõ. qr exceptio dz eẽ de regula. ut nõ. p Hy. in rubrica. de re. iur. li. vi. Jõ cũ pter adiicit ei quod nõ ẽ de genere p̃missoz nõ põt stare exclusiue seu exceptiue de hac mã i. d. l. i. i fi. de pigno. ac. ad quã dicit Hau. qr ibi dictio pter icludit. qr adiicit ad stellionatũ quod crimen nõ venit prãcipaliter ⁊ sp sub pigno. act. ⁊ sic ulla lex ꝛcuenit sub doctrina pdicta ⁊ de mã i. l. actiõe. C. õ trãsac. vbi p glo. Ly. ⁊ Bal. ⁊ i. l. nullũ. ff. de diuor. ⁊ i. d. l. seya. §. vxori. vbi per Bar. ⁊ facit qõ dr de dictiõe nisi i regula peccatũ. li. vi. per Hy. ¶ Secõ op. i eo quod dixi i. ii. nõbili qr ecclesia ẽ mr nra. qr nõ sit mr nra sz potiº filia. sicut. n. filiº nõ alienat sine auctẽ pris ita nec ecclesia sine auctẽ plati. lxviii. di. quoz vices vbi no. So. põt dici mr vt hic rõne prãcipii istõnis ⁊ plationis. xxi. di. q̃uis. nã ⁊ vberibus suis nos nutrit. ii. q. vi. ad romanã. ⁊ i ea renascamur p baptismũ ⁊ sacrm. xi. q. ii. q ab stulerit. xvi. q. i. nos ãt. de ꝯse. di. iiii. mr. xxxi. q. iiii. recurrat. de mgiis. c. i. Itẽ ẽ caput ⁊ cardo. xxxii. di. sacrosancta. xii. di. nõ decet. i aut. de eccle. ti. i pã. col. ix. Item aliqñ dr dña. lxxviii. di. oportebat. dr ãt filia iproprie aliquo respectu vt i ꝯtrario fz Hau. cui⁹ hec sũt. vel dic melius qr ecclesia vniuersalis dr mr rõmbº pdicẽ nec ꝯtrariũ vrget qõ, pbat de ecclesia particulari. ex eo autem qr vt nunc dixi ecclesia dr dña. Infert Hau. qr papa sit dñs reꝝ oĩuz ecclesiarũ. Inducit similem de ipatore q ẽ dñs mũdi ⁊ reꝝ ei⁹. C. de q̃dri. p̃scrip. l. bñ azenõe. quod itelligit Hosti. ẽt quo ad ꝓprietatẽ vt nõ

uit i ſñ. de p̄ſcrip. §. q̄ exigāt. v. ſz ⁊ lz. ſz alii dicūt q; ſolū q° ad iuriſdictionē ⁊ ad ꝓtectionē. xii. q. ii. qcūqz nulitū. xxiii. q. v. dicat. ⁊. q. viii. quemor. viii. diſ. quo iure. imo ⁊ c̄t de papa dicit beat° Bernardus. li. iii. ad eugenū i fi. q; nō ē dñs ſed ꝓtector. quod no. archi. e. ti. c. vno. li. vi. ꝑ quo ē. vii. q. i. mutatiōes. ꝑ quod ifert beat° Tho. q; nō minus peccat papa cōmittēdo ſymomā q̄z alii. de q; vltio dixi i. c. i. ō ſymo. de alio dic q; vera ē quo ad ipatorē opi. q̄ tenet cū nō ē dñz rex ſeculariū quā tenet gl. ⁊ doc. cōiter i ꝓoe. ff. i prī. ⁊ multe rōnes fiūt q̄ ꝯcludūt q; dic vt ibi ꝑ Bar. ⁊ Jaco. de are. ō papa vero dic q; q̄s qtūs hz tpalia idē ē ſicut ō īpatorē q; rex ſingulariū i terris eccleſie dñs ē tm̄ quo ad ꝓtectionē eiſdem rōibus ſicut ⁊ ipator i ſuis. nā ⁊ ab īpatore prīo hūit. ſ. a Cō ſtātino. de cui° donatiōe dixi de cōſti. trāllato. ⁊. j. de iureiu. ele. romani. §. porro. q. ii. Sz quo ad iura ecclesiaſtica dic q; hz plenā diſpoſitionē oīuz beneficiorū ⁊ rex ſingulariū. de p̄ bē. c. ii. i prī. li. vi. Et rōnē diuerſitatis inter iura eccleſiaſtica ſeu iuriſdictionē ⁊ iura ſeu iuriſdictionē tpalia plene dixi i repetitōe. c. q̄ i eccleſiarū. de ꝯſti. ¶ Tertio op. i gl. i. v. eterna liter. ō opi. arrii ⁊ p eius rōnē ⁊ ſolue vt i ea. ¶ Quarto op. q; dei filī° nō aſſūpſerit hūanitatē ſed tota trinitas q; opa trinitatis ad extra ſūt iſepabilia. xxvii. q. i. ſicut eni. So. icarnatio paſſiua attribuit filio. xxiii. di. q eps. ō ꝯſe. di. iiii. c. ſi. Sz actiua toti trinitati vt i cōtrario. ¶ Quito op. q; paſſio xp̄i nō fuit ad ſalutē oīum ſz tm̄ p̄deſtinator. de ꝯſe. di. ii. ſemel ſolue vt i glo. i verbo oīum. q; fuit ad ſalutē oīuz ad ſufficiētiā. q; c̄t minima gutta ſanguis fluēs a xp̄o ſufficiebat ad ſalutē oīuz. ꝑbat hoc. xvi. q. i. ⁊ hec dixīmus. Sz quo ad efficaciā ꝓcedit. ꝙtrariū vt i gl. ſz origenes tenuit q; p eādē oēs ſalvabimur. ꝓpter nimiā miſericordiā redēptoris quod ē hereti cū. de quo i. d. c. ¶ Quero q; i prī. dicit fūdamēto quod eſt hoc fūdamētū? glo. fūdamēto dicit q; ē xp̄s. Idē Laud. q; idē ē via veritas ⁊ vita. viii. di. vitate. vel aliter ſm̄ cū fundamētū ē ipſa fides. quod magis placet pp̄ vbū fidei. Sic ergo expone vbū fidei ſundamēto itrāſitiue id ē q; ē fundamētuz noſtrū. nā ſine fide mhil ſūt oīa cetera ſacra eccleſie. Hinc dicit Chriſoſtomus q; fides religionis catholice eſt lumen anime. Hoſtium vite ⁊ fundamentum ſalutis eterne.

¶ Op. ad hec q; imo poti° baptiſm° ſit hec fūdamētū de p̄by. nō bap. veniēs. vel ipſi apoſtoli ſimul ſūpti. de elec. fundamēta. i prī. li. vi. So. oīa hec p̄ūt dici fūdamtū ſz cūcta colligunt ſub fide. ¶ Sc̄o q̄ro q; dicit firmiter. nūqd oīs nō credēs firmiter ſit hereticꝰ. So. ſz Laud. aliq̄ nō firmiter credit ex infirmitate aie. i. ex debilitate nō tm̄ ptinaciter iſiſtit ⁊ tūc nō ē hereticꝰ. imo ſi recedat ab illa dubietate reſiſtēdo ei meret ſicut meremur cohercēdo prīos motus ⁊ ſtimulos carnis. vi. di. ſz pēſandū. ⁊. c. nō ē peccatū. Si āt ptiaciter iſiſtit ē hereticꝰ. xix. di. nulli. de here. dubi°. ꝑ hoc caſus nōbilis ⁊ ſingularis. co. ti. dānam°. i fi. ibi eni nō dānat Joachim ſz dixerit erroneū. c. q; patus fuit corrigi ⁊ ſe ſubiecit determinatiōi eccleſie vbi c̄t dixi q; ille tm̄ dz ptinaciter iherere hereſi q nō ē patus corrigi ad mādatū ſupioris p. l. iii. §. tutores. ff. de ſuſpe. tu. qō. ꝑbat illud. c. dānamus. ⁊ de expoſitiōe vbi ptiaciter. hēs glo. j. c. c. §. porro. i vbo ptiaciter. ⁊ de vſur. cle. vna. §. cetex. ⁊ ibi ꝑ Hoſtien. q̄ no. ꝑ hoc vides q̄re bachalarii ꝓteſtanti i ſuis diſputatiōibus q; ſi qd dicerēt ꝯtra fidez catholicā ꝛc̄. ¶ Tertio q̄ro cur deus genuit vnicū tm̄ filiū. vt dī i vbo vnigenitū. So. vt i glo. i vbo vnigenitū. quā ſingulariter no. i eo q; dicit q; i ſcā trinitate q̄tūlibz puū icōuēiens ē ipoſſibile vel quo ad qōnē dic ſz Hoſtien. q; vī ipoſſibile q; aliū filiū genuerit ⁊ q; fuerit neēe vt eēt vnigēit° neēitate nālis cōicatiōis nō neēitate coactiōis. de° eni p opationē itellectus ſui generat filiū. ſi aliū generaret eodē mō generaret p itellectū ſed filī° vnigenitus ſunt adequatus ipſi generāti q; cooīpotēs at prīcipiū. pductus hūs terminū. pductū adequatū ſue vtuti nō pōt i aliū terminū. pducibilē alias ille terminus nō fuiſz adequatꝰ. ſz nō repugnat vt vltra filiū. ꝓcedat ſpūs ſanctus q; nō p itellectū ſz p volūtatē. ꝓcedit ſed bñ eo dē mō eēt ipoſſibile vt plures eēnt ſpūs ſancti quod ſatis recidit i id quod dicit glo. i effectu p hec vides quare dz vnigenit°. q; vme° ⁊ i vnitate pſone a deo pīe ds gēit°. ¶ Quarto q̄ro de itellectu lr̄e q̄tūs dicit q; vnigenitus dei filī° i hiis oībus i q̄bus deus pz exiſtit ꝛc̄. gl. i vbo oīb°. exponit ⁊ dic vt i ea q̄ pſequit aliqua noīe eēntie diuīe vel pſonis cōueniētia de q̄b°. ſ. e. dānam°. i gl. i vbo neq; genita. ⁊ ibi plenius dixi. ¶ Quito q̄ro nūqd redēptor noſter ptes noſtre nature vnitas aſſūpſit ſimul adeo q; ſtati fuerit ver° hō. vī q; nō ſicut i aliis hoīb° ſit p ttpis diſtātiā formatio organoꝝ. i. nerui rū ⁊ alioꝝ iſtrūmētoꝝ p q̄ ſpūs vitalis poſſ't i opationes egredi. In ꝙtrariū ē vbū ſimul vnitas aſſūpſiſſe quod ē i textu. ⁊ hꝰ tenet glo. i vbo vnitas. ⁊ Hdam. q; iducit dictū Damaſceni. iiii. ſuaꝝ ſniaꝝ. lz vt refert q̄dā dicūt ibi fuiſſe prioritatē ⁊ poſterioritatē nature nō ttpis quod ē verꝫ. nec repugnat textui q; i vbo ſimul denōt ſolā ttpis idēptitatē. de hoc ponit magiſter ſniaꝝ. li. iii. di. ii. i fi. vbi ponit quod hic dicit gl. ¶ Sexto q̄ro q; hic dī q; xp̄s fuerit ver° hō an fuerit ꝯpoſitus ex hūanitate ⁊ deitate. dic q; nō vt i gl. in vbo fieret. ¶ Septio q̄ro an corp° xp̄i fuerit paſſibile oi paſſibilitate. So. vt i gl. i vbo paſſibile. q̄ ꝯcludit q; ſic p̄ter paſſibilitatē peccati ⁊ ign̄orātie. ⁊ ſic hūit paſſibilitatē mortis. quod dic vt i gl. Ex qua nō. ⁊ tra illos q; dicūt q; nūq̄ obiiſſet naturaliter dicētes Galienū hoc dixiſſe. dictū eni pamū hoc ē falſū. vt pz i gl. nec Galienus fuit eo tpe ſed multo poſtea vt pz i cronicis. ¶ Octauo q̄ro quare dei filī° elegit tp̄s icarnatiōis nō prī° nec poſterius. Solue vt i glo. i vbo ex tpe. ¶ Nono q̄ro cur dei filī° elegit icarnari poti° de Maria vgine q̄ de alia. So. vt in glo. i vbo vginali. cuius rōes nō paſſe ꝯcludūt ſz ſuadent. ⁊ dic rōnē efficacē reddi nō poſſe ſicut nec reddi pōt de p̄deſtinatis ad gloriā vel p̄ſtitis ad iehēnā cur potius hic q̄ ille. Sz apoſtol° i hoc dat ſimilitudinē de figulo. ⁊ idē Salomō a q; figulo vaſa q̄dā ſingūl ad hoc honorē q̄dā ad vſū iſimū ⁊ ꝙtpti bilē. ſufficat ergo dicere. O altitudo diuitiaꝝ. ad ro. xi. ō. pe. di. iiii. ſi ex bono. ¶ Decio q̄ro q; d ē dicere ipoſtaſis. So. vt i gl. i hoc vbo ⁊ nō vī gl. diſtiguere iter ipoſtaſiz ⁊ pſonā ſz tm̄ diſtiguūt. q; ipoſtaſis dicit pticulārē ſubſtātiā. i. idiuiduum ēt ſi nō ſit rōnale. pſona vo ē rōnalis nāe idiuidua ſubſtā vi dicit Boeti° i li. de duab° naturis. ⁊ ſic pſona ē idiuiduū rōnale. vnde melius dicit Laud. q; exponit vbū ipoſtaſis. i. ſuppoſiti quod ē idē dicere q; idiuidui ſubſiſtētis ⁊ hec ſolui ſeqns q̄ō. ¶ Undecio q̄ro circa id quod dixi i. prīa. q. ō pſona q; d ē pſona. So. vt dixi i. prīa. q. ⁊ p hāc lr̄am ibi pſone. dānat ergo errorē neſtorianoꝝ aſſerētiū duas eē i xp̄o perſonas quod reprobat hic ex vbo ſingulari pſone. ⁊. xv. q. i. c i. vbi ꝯciliū fatet vnā pſonā xp̄i i duabus naturis diuīa ⁊ humana. ¶ Duodecio q̄ro q; hic dī q; p oīum ſalute xp̄s voluit i cruce pati. nūqd plures ſaluabunt q̄ dānabunt. nō enī oēs ſaluabūt vt tāgit glo. i vbo oīuz. ⁊ dixi. ō. q. ix. vī q; plures dānabūt. nā ſpacioſa ē via q̄ ducit ad mortē iurta illud Hat. vii. ⁊ Virgilī°. vi. Eneydos. Facilis deſcēſus auerni noctes atq; dies pz atri ianua ditis. dic q; de nūero icerti ſum° ſz certū ē q; aliq ſaluabūt ⁊ aliq dānabūt. p illud. Venite benedicti patris mei percipite regnum. ⁊ illud: Ite in ignē eternū. dictū maledictis. Hath. xxv. vī tm̄ q; plures dānabuntur p illud. Hulti ſūt vocati pauci vero electi.

¶ Decio tertio q̄ro nūqd cruci debeat cultus. gl. i vbo cruci. tenet q; ſic. i prī. quod itellige de cultu nō latrie q; debetur ſoli deo. ſed de alio cultu dulie q; debetur humanitati. ō hoc p magiſtrū ſniaꝝ. li. iii. di. ix. p hoc de ꝯſe. di. ii. c. i. ⁊ c. platū ⁊ c. venerabilis. ¶ Decio quarto q̄ro q̄ rōne xp̄s elegit potius ſuppliciū crucis q̄ p aliū modū. So. vt i eadē glo. v. i ter alias. ⁊ idē p oīa Bēze. ſed p his ē q; dixit pphēta. Hic fecit dēs xp̄s i altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hoibus. ſ. redēptiōis ⁊ ſalutis vt ſaluari poſſent. Ite q; ipſe redēptor dixit. Cū elevat° fuero oīa ad me trahā. ſ. elevatus per lignū crucis. ¶ Decio quinto q̄ro ō quo ligno fuerit crux. ſolue q; de q̄druplici. ⁊ p oīa dic vt i eadē gl. vbi ferē. q; c̄t tenet Bē. q̄ſi p eadē vba. ¶ Decio ſexto q̄ro de ſimilitudine ⁊ figura quā facit textus iter Euā formatā de corpe Hā de dormiēt. ⁊ eccleſiā formatā ō corpe xp̄i mortui an ſit ꝓpria. So. ſic. vt i glo. i vbo ſepati. ad quod iducit illō pſalmi. Qui dormit nō adicit vt reſurgat. quod exponēs Aug. oſtdit fuiſſe ſi militudinē p̄dictā. nā ſicut prīm° Hā erat ſopor a tus ſopore nāli: ita ⁊ xp̄s dormiuit morte nāli q̄ dz ſomnus eterni°. iuxta illud Hos ē eterni° ſōnus ⁊c̄. put diffinit ſcūdus phūs. ⁊ illud. Surge qd ē ſōnus gelide niſi mors ima go. lōga geſcēdi tpa fata dabūt. quos vīus debēt hāe ſchola ſtici ante thronū ⁊ verius i mēte. ⁊ ad p̄dictā ſimilitudinē iducit Laud. vīus. Dū ſepor ē i Hā dā ſit ex ipſo ſemita q̄dam. Hortus ē ⁊ Hā patet cū cuſpide q̄dā. Firmiter hec ſigna duo cōmunia ſigna.

Aer. Hec eſt inquadam. Hoc. ꝑbat q̄ dixit ō corpe xp̄i iā mortui. ꝓfluxiſſe ſanguinē ⁊ aquaz aūcte euāgeliſte Jo. vſq; ibi. nos igit. Hō. q; paſſio xp̄i pōt appel

lari facrm ibi facrī. quod c̄ ió scdz Steph. q; ꝙtiet seu signat rē latēt̄ ⁊ sacraz. aliud. n. vī aliud itelligīt. i. q 1. multi. ppie aūt sacra dicūt ea q̄ enūerant i Mica. ó sacra. nō ite. ¶ Op. q nō sufficiat testiomū Jo. euāgeliste cū fuerit vnic⁹. ó testi. cū oīum. q; i ore duoz tē. nō paucoz. u. q. 1. si peccauerit. de iudi. nouit. So. ió sufficit q; ecclesia approbauit fz Mathy. Tenemur. n. credere id qđ ecclesia approbat vsqz ad vnum iota. p hoc qđ no. Jnno. de ꝙsti. ne initaris. dic meli⁹ q; sufficiat testimoniū vnius q; dixit nutu ⁊ reuelatiōe dnia. Jtez si aliqs euāgelistaz minus vera scripsisset alu oppositu fidei reprobassēt ⁊ ꝙtraria scripsisset q̄ c̄ vna potissima rō ꝛre fides attribuīt scriptoub⁹ rez gestaz. exquo sic fuerūt recepti.

¶ Scdo op. q; de corpe xpi mortuo nō exiuerit sanguis. nā mortuo sanguis coagulat i cpate tangī i fonte sanguis. So. miraculose ó corpe xpi fluxit ⁊ i hoc p vtutē miraculi ꝑplus ꝙfirmat fides nra. ¶ Quero an simulitudo quā facit textus seu iterpatio cū ꝑ agla iterpat ó Jo. euāgelista sit ꝑpria. So. vt i gl. i vbo Joānis q̄ et ponit rōnē ó figuris seu formis ab⁹ pigunt oēs euāgeliste cū qua p oīa idez Ben.

Ver. Nos igitur. Hic approbat testimoniū Joānis precedens.

¶ Nō q; ad romanā ecclesiā tm̄ ptinet determiare ea q̄ cōcernūt articulos fidei. hoc ꝑbat vbū dūtaxat quod c̄ limitatiuū ⁊ aliozū exclusiuū sicut dictio tm̄. ó eā pos. cū ecclesia. ꝑ hoc de bap. maiores. q; qōnes fidei determiat solus papa vt ibi. Exquo ifert Laud. q; officiū iquisitoz heretice prauitatis ad talia se extēdit. de hereti. accusat⁹. li. vi. quod intellige quo ad hoc vt de talib⁹ cognoscat tāꝑ de ptinētib⁹ ad fidē ñ āt q; hēat iducere nouos articulos vel nouas determiatiōes facere sup his q̄ spectāt ad fidē. ⁊ ꝑ hoc soluīt cōtrariū i vbo dūtaxat. quod c̄t aliter soluīt. lxxx. di. c. u. ad quod remittit hec gl. ¶ Quero iuxta hoc quod ꝑie dixi ó inqsitore qđ si aliqs ideota ꝑblice dicit truffādo si nō hēbo vroz ēi hoc seculo hēbo i alio an poterit iquisitor ꝙtra cū ꝓcedere? vī q; sic q; dixit ꝙtra euāgeliū dicēs q; ibi nō nubēt. ꝙtrarium tenet Laud. dū tm̄ ptinaciter ille nō ꝑsistat. quod c̄ verū p ea que dixi i ꝑi. huius. c. q. u. dico tm̄ q; talis nō c̄ dimittēd⁹ ip̄e iuxta ꝓuerbiū. Tripndia cū fatuis ⁊ dimitte sctōs. ¶ Scdo q̄rit quod q̄rit gl. i vbo apuit. v. sed q̄rit. solue vtm ca.

Ver. Porro Mo. de dictiōe seu q̄ hic ēter repetit i hoc breui textu vsqz ad. §. ad hec. ⁊ ponit ꝑ id c̄ i toto hoc textu. sic codē mō ponit. j. e. ꝙpilatiōe de vi. ⁊ ho. cle. dyocesanis. q̄n qz correctiue ponit ó sta. regu. c. vno. §. porro. li. vi. q̄n qz augmētatiue. ff. de au. ⁊ ar. le. siqs ita. ⁊ ó hac dictiōe ꝑ archi. de rescrip. statutū. §. cū vo li. vi. ⁊ ꝑ Ly. C. de vbo. si. l. cū qdā. dixi plene i. q. q̄ incipit Cōradus. ¶ Scdo no. q; doctrina idē sonat quod positio ⁊ hoc put hic sumit. Gē. tm̄. ⁊ Laud. dicūt doctrinā ꝓpriae doctoz ⁊ ꝑdicatoz. xxxvi. di. §. ecce. ó heret. excōicam⁹. i. positionē altercātiū ⁊ philosophoz. xlvii. di. in mādatis. quod. c. hoc nō ꝑbat ⁊ meli⁹ dic q; ꝓmiscue accipīt ⁊ ita hic. i in re tm̄ alio mō sumit positio. put dī hic i gl. u. ⁊ cle. sepe. ó vbo. sig. ¶ Tertio no. temeritatē reprobari. ó ꝙsti. ne initaris. expssius de maledi. c. i. ⁊ ibi glo. ⁊ ē temeritas audacia in malū. C. de sa. san. ec. nubem⁹. ¶ Quarto no. q; i ꝓcernentibus fidē piter reprobat aliqd temere asserere ctra fidē. vel ó aliquo temere iudicare seu i dubiū vtere. ꝑ hoc ó hereti. dubius. ¶ Quito no. q; trāspositio vocabuloū nō c̄ ip̄robāda qn̄ fit ex cā sicut hic ibi vitatis catholice iuimicā fidei. quod dic vt i glo. q̄ dicat vbū fidei positū post vbū iuimicū. q; si ꝑ ecderet fieret hyatus ctra rhetoricā ⁊ sit hyatus fz gl. cū vocalis cadē seqt̄ vocalē. Sz tm̄ Cicero li. iii. rhetoricoū artis noue. c. ó ꝙpositōe. ponit ꝑ vicio ꝙcursū quarūcūqz vocaliū q ꝙcursus hic nō euitat cū vbū catholice ósinat i vocalē ⁊ vbum iuimicā incipit a vocali. Sz dic q; ibi ip̄robat ꝙcursum nimiū vocaliū sed maiorus c̄ vicii ꝙcursus eiusdē. ¶ Sexto no. diffinitionē i ptinētibus ad fidē spectare ad papā i verbo diffinētes. sed melius ꝑbat. ē. §. proi. ¶ Septio no. q; vitas dz ec̄ sincera. i. nō inuoluta. de sen. ex. a nobis. ii. Et quid sit veritas no. archi. eo. ti. c. vno. li. vi. ⁊ de ꝙse. di. ii. corpus. ¶ Octauo no. q; asserere ó defendere ⁊ tenere ꝓ codē ponūt ⁊ idē vbū tenere. de so. cōpe. si diligēti. ¶ Nono nō. q; sola ptinacia c̄ q̄ facit hominē hereticū i vbo ptinaciter. ó quo in gl. ⁊ dixi ē i ꝑi huius. c. q. u. ¶ Op. q; nō fuerit opportuna hec determiatio de aīa itellectiua. nā ꝑ rōnes demōstrat id quod hic decidit vt ꝑz ex glo. magna. ⁊. j. dicā i. i. q. ⁊ tribus sequētib⁹. ergo nō ptinet ad articulū fidei hec determinare.

q; fides c̄ de credibilib⁹. ē. i ꝙpilatiōe Gregorii. c. ti. i Rica Cōfirma q; sola dubia ardua i talib⁹ sunt deferēda ad papā lxxxu. dis. c. u. xvi. q. i. frater. de bap. maiores. ⁊ hoc dubiuz nō c̄ ardūū imo nec dubiū exquo ꝑ rōnes demōstrāt. So. ó mōstratio q̄ sit de aīa nō c̄ adeo clara qn̄ sint tenētes oppositū vel saltē erāt ante hanc decisionē. vt ꝑz i gl. magna. pro quibus c̄t sortes fiebāt ⁊ sūt rōnes ꝑ quas possent fideles ip̄lica ri nefactes eas soluere. ad qđ tollēdū ne pateret aditus ad errores fuit facta hec decisio. quod ꝓsequit̄ Jsdan. ꝑ alia vba latius sed hec c̄ effectualiter vera solutio. Exquo no. q; c̄t de his q̄ ꝑnt demōstrari pōt ec̄ fides ⁊ hoc qñ ñ appent manifeste ⁊ qñ sint c̄t rōnes i oppositū sicut i articulo vnū ē deum quod ꝑbat rōnib⁹. xii. methaphisice. tm̄ c̄ articulus primus fidei. ¶ Scdo op. q; nulla vtilitas de hac decisione hēat. qd eni refert ad fidē an aīa itellectiua sit ꝑ se ⁊ cēntialiter forma corpis hūani an nō. So. vt i glo. magna. v. cū ergo icarnatō vsqz ibi. tenētes. cuius effectus ē q; subest vtilitas pp resurrectionē q̄ nō hēret locū tē. vt i glo. q̄ ē clara. ¶ Vltimo ad articulū principalē quē decidit textus ⁊ quē tractat glo. magna. ⁊ q; hūc articulū plene tractāt philosophi. iii. de aīa. maxime aueroys ꝙmēto quinto. ⁊. xiii. de quo c̄t Jo. de lig. secat hic tractatū sed prolixi⁹ ordinati⁹ tractat btūs Tho. ꝑte prīa sume. q. lxxv. vsqz ad. tc. vt nō trāsecdam⁹ sciam canonicaz nisi q̄tū expedit. ꝓ itellectu lr̄e breuiter expediā ⁊ attento ordine textus cū dicit aiaz ē subsistāiā. ¶ Quero qđ sit aīa an sit subsistātia vel aliud? scdo respectu vniōis ad corp⁹ q̄ro q̄lis sit hec vnio. tertio tractādū c̄t de potētius ⁊ opatiōibus aie quod q; textus nō tangit nō prosequor sufficiat remisisse. ¶ Circa primū q̄ro an sit vez q; aīa itellectiua sit subā? q; nō arguīt q; qđ ꝑ se subsistit dz hoc aliqd. i. aliquod ꝑ se ens. sed aia nō ē ꝑ se hoc aliqd sed simul cū corpe ꝙstituit hoc aliqd. s. hominē q̄ ꝙstat ex aia ⁊ corpe tāꝑ ex duob⁹ prīapiis. de cele. missex qđā. post prī. Scdo q; si c̄t ꝑ se hoc aliqd ñ posset ec̄ corpis forma quā rōnē prosequit̄ glo. i. v. dicebāt q̄rto. Jn ctrariū ē textus hic. ⁊ Aug. x. de ciuitate dei dicēs. q; qs vidit mētis naturā ec̄ subsistātiā ⁊ nō ec̄ corporeā tē. ⁊ probat rōnē q; si nō c̄t ꝑ se subsistens eius nō c̄t aliqua opatio ꝑpria. nō eni opari c̄ alteri⁹ nisi entis i actu. ⁊ eo mō aliqd hz opationē quo ē sicut calor calefacit ꝑ id quod ē ꝑ se calidus. sed aie itellectiue ē opatio propria ip̄z itelligere quod opāt sine corpe. ergo ꝑ se subsistit. Ad rōnes ctrarias respōdeo ad primā q; ec̄ hoc aliqd pōt accipi dupliciter. Jsdrio qtūs alteri nō hēret accidētaliter. Scdo mō q; subsit subsistētia completa ꝑ quā colloceat i aliqua specie. prio mō aīa itellectiua ꝑ se subsistit nō secūdo mō q; vt arguebat illa rō ꝑ se nō ꝙplet aliqd subsistēs qđ ꝙstituat sub aliq̄ specie sed cū corpe tic. q; ꝙstituit hominē. Ad secām rōnē ꝑz responsio i glo. i. d. v. di cebāt quarto. ¶ Scdo q̄ro circa scōz de vniōne aīe itellectiue ad corpus hūanū. an i hoīe sit vna aia an plures. arguīt q; plures. s. vegetatiua ⁊ sēsitiua. ⁊ hec duplicit̄. s. sēsitiua sim plicit̄ ⁊ sensitiua qtūs hz motū sm̄ locū. item intellectiua. Dicūt eni philosophi ⁊ medici q; embrio ꝑius c̄ aial q̄ hō. i. anteq̄ i corpus hūanū ifundēdo erectur aīa illud corpus quod vocat̄ embrio ꝑius c̄ aial q̄ hō quod c̄ nō possz si i homie c̄t sola vna aia. s. itellectiua. Scdo ꝑ hūc textū q; nonē dicat de aīa rōnali seu itellectiua ad differētiā vegetatiue ⁊ sensitiue q̄ c̄t c̄ i hoīe. vt i ꝑi. glo. magne. Jn ctrariū ē Alu. i li. de ecclesiasticis dogmatib⁹ dicēs neqz duas aias dicim⁹ ec̄ i vno hoīe. sed dicimus vnā ⁊ eādē ec̄ aiam i hoīe q̄ ⁊ corpus vimficat ⁊ semetipsaz sua rōne disponit. Et probat rōne q; nihil ē ꝑ se vnū nisi ꝑ formā. forma eni ē q̄ dat ec̄ rei. ff. ad exhiben. l. iuliamus. §. sed ⁊ siqs de ꝙse. di. i. si metū. ó cō. ec. vel alta. c. i. ⁊. iii. Sz aia itellectiua est forma corpis hūani vt hic i textu. ergo hic i eo nō sūt plures aie alias hō esset pluraliter. Ad rōnes ctrarias rñdeo ad primā q; verā ē embrionē ꝑius ec̄ aial q̄ hominē ⁊ ꝑius habere aiam sensitiuā q̄ itellectiuā. sed aduenīēte itellectiua desinit sēsitiua tangq̄ que c̄t frustratoria q; oē ꝑfectus i nālibus ctinct opationē minus ꝑfectā ⁊ sic aīa itellectiua ctinct opatiōes aie vegetatiue Ad alia rōnē de hoc textu dico q; i hoīe dicūt ec̄ plures aie i propriae. i. q; aīa itellectiua hz plures potētias itellectiuā ⁊ sēsitiuā ⁊ vegetatiuā. Sz ꝑ suā prīapalē potētiā itellectiuā est forma hois. q; ꝑ illā differt hō a brutis. ¶ Tertio q̄ro an sit vez simpliciter id quod hic dī q; aīa itellectiua vnit̄ ꝑ se ⁊ essentialiter hūano corpori. Glo. magna tractat ad ptem negatiuā arguīt quadrupliciter. prīa rō q; si vnirēt extincto corpore nō remaneret qđ dic vt i gl. scōa rōne ad idez arguitur

prout dicit glo. vltra mediū ibi. scdo iducebāt. vsqz ibi ⁊ sic ēt rñdet. ibi ponit tertia rō vsqz ibi. dicebant quarto. ⁊ ibi pōit quarta. pro opinione hic determiata arguit vt i gl. v. sed añ ꝑ hunc. vsqz ibi. Itē demōstrat. ibi ponit scda rō ad hoc vsqz ibi ōmōstrat ēt. ibi pōit tertia rō. vsqz ibi. ⁊ lz aliq dixerit. ibi glo. refert duas opiones circa hoc quas reprobat ibi tenētes deide respōdet rōnabꝫ gtrarius ibi ad quod rñdet. vsqz ad fi. ⁊ hūc art. cuiꝰ ēt tractat Ioan. prolixius sed glo. optīe dicit ⁊ ē i effectu beati Thome prima parte summe. q. lxxvi. ar. i.

¶ Quarto ꝙro qz hic dānat ō hereſi ptiaciter asserētes aiaz rōnabilē nō esse corporis hūanam formā nūqd possūt heretici aliqua pena tpali puniri ponēdo q ꝑ simplicitatē errēt? videtur q nō qz simplicitas excusat de rescrip. sup lris. cū ibi no. C. ō iur. om. iudi. l i crīali. a gtrario. ff. mādati. si procuratoꝛ §. ignorātes. ⁊. xxiii. q. iii. dixit apostol⁹. ⁊ quod no. xvii. dis. nō licuit. xvi. di. nūc ât. xix. q. i. ad si. ꝓ hoc textus hic i. v. ꝑtinaciter. nō eni ptinaciter credit q ꝑ simplicitatē errat ¶ Cōtrariū tenet spe. i ti. ō hereti. pro quo est. xxiii. q. i. scisma. vbi dicit q nō excusat ignorātia ad hoc. C. ō hereti. l. ii. ff. ō iurisvoc. l. vēia. xxxvii. di. c. si. Ad hoc tenet pmā ptē p. c. dixit apostolus. qō optime hoc probat. ⁊ idē ibi glo. ⁊ glo. in. l. ii. C. ō hereti. quod tenui in. c. dānam⁹. ad fi. ē. c. Refert Jo. ō lig. Aluarū teniſſe q interī mortaliter peccat. qz ēt si sit nescius ē tñ hereticus. vi. q. i. ꝙro. xvi. q. i. si cupis. xxii. q. ii. i ipsaruꝫ q iura dicūt ignorātiā i talibus excusari. dic q nec ē hereticꝰ nec semp peccat mortaliter imo aliqñ mereť. q nō peccet mōtaliter tenet Inno. i rubrica. eo. ti. q ñ sit hereticꝰ necessario ifertur si nō peccet mortaliter: vbi dico q hereticus pōt dici dupliciter. large ⁊ stricte. qō no. glo. xxiii. q. iii. i sū. i fi. large dz quilibz errans i articulis fidei. stricte. ppie q errat ptinaciter vt. pbat hec lra. ⁊ dictū. c. dixit apostolus. ⁊. c. dānamus. i fi. vbi q̄us dānet opinio Joachimi ipse tñ nō dānat qz fuit patius corrigi. ꝑ hoc quod ibi dixi. ⁊ qō no. i dicta glo. xxiii. q. iii. i sū. i fi. q̄ hoc tenet. et ad hoc ē nōnda. vñ dicit Inno. i rubrica eadē q si quis motus rōne nāli credit patrē maiorē filio i diuinis ⁊ credit ecclesiā sic tenere nō ē hereticꝰ qz hec nō ē fides eius sed sua fides ē fides ecclesie: vult dicere q cuz credat hꝰ. qz credit ecclesiā sic tenere. iferť q ñ credit nisi ecclesia sic teneat. potius ergo credit quod tenet ecclesia cū nō posse ihereat nisi sub hac tacita cōditiōe. q aūt talis possit mereri tenēt multi theologi ⁊ ego tenui in. c. i. ē. eo. s. i. c. firmiter. ponēdo exēplū vt qz aliqs simplex audiēs ꝓdicationem sui epi q ꝓdicat aliqd gtra fidē illud credit aīo obediendi fidei patius tñ corrigi talis mereť qz iudicanť opa ex itentione. de sen. ex. cū volūtate. quod itellige nisi erret i talibus i qbꝰ nullatenus excusat ignorātia vt i his q̄ sūt de iure nāli. ⁊ de his loquūť iura iducta p Aluaz. iura aūt iducta p Spe. nō obstāt imo. l. ii. de hereti. cū sua gl. facit pro ad. c. scisma. Respōdeo q ibi illi heretici se diuiserant a fide non pati corrigi facit ergo pro i rōne sui lex venia. de i ius vocan. nō facit ad materiam.

¶ Ad hoc. Opp. q fides nō sit vnica sz duplex formata ⁊ informis vt no. ē. c. in ꝓlatōe Gregorii glo. rubrice. So. vnica ē i genere licet sub se hēat distinctas spēs qō vult gl. hic i verbo vnica. ⁊ dic vt dixi circa gl. ꝓdicte rubrice. ¶ Quero qz hic dicit baptisma ꝑdesse pueris ⁊ adultis. qd de nōdū nato. vī q ēt tali ꝑdesse possit qz sufficiť q sit regeneratus cū baptisma sit regenerās. In cōtrariū de cōse. di. iiii. si ad matris. vbi dicit non posse renasci nōdū natus. Quidā tenēt expedire q saltē hēat caput extra vterū ex hoc dicūt sufficere p. l. cū i diuersis. ff. de ꝛeligio. ⁊ sūp. sū. quod tenet Ad Dath. ꝑ hoc de cōse. di. iiii. si baptizata sim hos igiť si totus ē itra vterꝫ vel ēt si solū caput sz aliquod membroꝝ sit extra baptizari neqt. Alii maxie religiosi dicunt expedire q totus sit natus ⁊ sic totus extra vterꝫ. quod sentit glo. i. c. si ad matris. ꝑ. c. q i maternis. c. di. ꝑ hoc sz Laud. qz dū nō sit adhuc membrū ecclesie nō pōt ei ecclesia ꝓuidere ꝑ sacramentū. qz rei que nō ē ⁊c. de despō. ipub. ad dissoluendū. ⁊ hoc plz ꝑ tertū dicti. c. si ad matris. ꝑ hoc ēt hic textus i verbo adultis ⁊ i vbo puulis. Nā nōdū natus nec adultꝰ nec puulus dici pōt sed post natiuitatē sic. iuxta illō. Puer natus ē nobis ⁊ filius datus ē nobis. Itē anteq̄ totus sit extra vterꝫ ē pars vteri nec pōt dici hō. C. ō posthu. heredibus istitu. l. q certaꝫ. vbi requirť q sit ex toto natus vt pōt dici posthumꝰ. Cōsilū tñ ē q qcqd appareat ō puero extra vterū immēte piculo mortis baptizeť ꝓpter penetrabilē ⁊ occultā operatione sancti spūs. i. q. i. multi. circa medū. poterit. ii.

succurrere ad remediū huic. sicut gloriosā vginē Jeremiā ⁊ Joānē baptistā sanctificauit i vtero. Ad gtrariū cū dicebat sufficere q sit regeneratus qz baptisma regenerat. dico q regenerare cōcernit eē genitū sed iste nō ē genitus quo ad ecclesiā qz adhuc ē i vtero. ¶ Scdo quero qd si ē natus sed est mōstrū vt qz hz duo capita. btūs Tho. ⁊ Ioan. hic tenēt q si hz duo pectora ita q hz duas aias ābo capita diuersis baptismis baptizari debēt. sed si ābo capita sunt ad vnū pectus ⁊ sic vnica ē aia sufficit vnū baptisma ambobus. ff. arboꝝ furtim cesarum. l. si gemina. que optime facit. pbat eni arboreꝫ dici geminā qñ lz trūcus sit idē vtriusqz tñ sepate egrediunt de terra. sed si truncus vnicus emineť extra terrā dicť vnica ¶ Sp. ad hanc decisionē q neutrū debeat baptizari. C. de posthu. heredi. istitu. l. q certaꝫ. vbi dicitur talia monstra nō haberi pro hominibus. So. lex illa itelligitur q sunt monstra nō habentia hūanam formā vt si natus ē vitulus vel qd aliud. secus si habet formā viri lz ampliatā vt plura membra quod tenet ibi glo. ⁊ Alzo. i sūma illius ti. ⁊ pbat. ff. de stato. l. nō sunt liberi. ¶ Tertio quero i eo quod dicit hic de puulis de qbus puulis loquitur? dic q indistincte baptizari possunt. quia hic indistincte loquitur. de conse. di. iiii. paruuli. recipiunt eni fidem ⁊ ad eā se obligant alium ꝓfitentem pro eis. ¶ Ad quod op. quia nō pōt aliquis ex voto ꝑ alium obligari. xx. q. i. quicūqz. So. aliud in baptismo q̄ in voto qz in baptismo per aliū pōt quis obligari. de conse. di. iiii. baptismi. de bapti. maiores. secus i voto vt dicit glo. i. d. c. quicunqz. ⁊ dic vt ibi. per hoc infero furiosum posse baptizari. qō ē verū cum limitatione quam ponit textus i. c. maiores. ꝑ allegato. v. sed adhuc. ¶ Queri pñt alia plura circa materiaꝫ ⁊ formam ⁊ efficaciam baptismi. de qbus prosequť Ad Dat. quod omitto. qz de his dixi in rubrica de bap. ⁊ in. c. i.

Aer. Aerum. Nota differētiā iter hitum ⁊ vsum. ⁊ hic dicit q habitū artiste appellant potētiā vt dico. j. in secundo gtrario. ¶ Scdo nota de gratia iformante q quō itelligat infra dico in quarto gtrario. ¶ Nota tertio q opinio dz ē. pbabilis id ē que probari possit. ¶ Oppo. q baptizatis non infundant virtutes. nam virtus ē habitus qui habilitat ad habitum. Est eni habitus cuius opatio nō ē impedita. vii. ethicoꝝ. Ad ꝑ baptismū non reddit quis habilis ad opationē virtuosam. So. vt in glo. i vbo opiones in. v. huic autem opinioni q hoc vult q habilitatur aia in baptismo sed non corpus cuius hibilitas requirit in operatiōe vtutū. ¶ Scdo op. ad hanc solutionē quia si aia fieret habilis sequereť q virtus posset acquiri sine precedentibus dispositiōibus cuius gtrariū expimur vnde dicit phūs. vii. ethicoꝝ q perfectio virtutum ē ꝑ assuefactionē. Item habitus ē quo quis vtitur quando vult. tertio de anima. sed baptizati non ex hoc pñt vti ad libitum habitu virtutis. So. habitus aliquando accipit ꝓprie prout denotat qualitatē mansurā non de facili mobilē ⁊ acquisitā per assuefactionē ex multis dispositionibus ꝑcedētibus. ⁊ ita accipit phūs in ꝑdicamentis in. c. de qualitate. ⁊ per hūc mōm ꝓcedunt gtraria. Aliquādo accipit habitus ꝓ quadam habilitatiōe que ꝓprie dicit habitudo. ⁊ tunc nō est aliud q̄ quādam habilitatio ꝑ remotionē impedimenti. ⁊ ita accipit hic. vnde quod hic dicit textus habituꝫ. textus in. c. maiores. v. q̄uis. de baptismo. vocat habitudinē. quod optime facit ad declarationē textus nostri. Est ergo sensus q baptizatis etiā puulis infundunť vtutes quo ad habitū. i. vt habitus vtutū quos postea acqrēt sint i eis meritorii ad salutē. vnde artiste dicereť q infundūť vtutes in potentia. vocāt eni cē i potētia id quod nos vocamus cē in habitu. quod ēt dixi. ē. i primo notabili. ¶ Tertio op. vt op. eadē glo. i. v. nec obstat. ⁊ sol ue vt in ea. ¶ Quarto. op. q nō oībus baptizatis infundatur gratia informans qz multi accipiūt baptismū ficte. Sel. vt i glo. i verbo oībus. distinguendo de gratia. nā quedā ē gratū faciens. i. ꝑ quā hō sit in gratia ⁊ acceptus deo ⁊ hec nō oībus baptizatis infundiť. quedā ē gratia gratis data ⁊ sz hāc dicimus dona vtutū esse gratiā gratis datā. i. sine nostris meritis ⁊ hec oībus infunditur. Insuper gratia gratum faciēs est duplex operās seu ꝓuenīēs. ⁊ ē in oībus nostris operationibus bonis. qz in eis nos peruenit gratia sancti spūs qua mediante recte opamur. Est ⁊ alia gratia cooperans que dirigit ⁊ conseruat rectas opatōnes. de vtraqz ponit magister sētiarū li. ii. di. xxvii. ¶ Quero qd est gratia iformans. gl. in vbo iformans soluit prosequens an sit idē qō charitas. in quo dicit q ñ ꝑ oīa ē idē. nā qtūs charitas ē vtus theologica

eã prenenit gratia ſicut preuenit ⁊ alias ⁊tutes. de hoc lib. ii. ſententiarũ. di. xxvii. per totũ. ⁊ dic q̃ quicũq; hꝫ charitatez hꝫ gratiaꝫ ⁊ ecõuerſo quãtũ ad actũ ⁊ ſimultatẽ tpis. ſed gratia eſt prior natura ꝑ charitas. Itẽ aliud notat. ſ. quãdã acceptationẽ qtũs ſumus deo chari. ſed charitas notat dilectionẽ qtũs nos deuꝫ diligimus. ꝓmiſcue tñ accipiũtur gratia ⁊ charitas. ¶ Scõo quero quare dicatur informãs. So. q̃ p eã informamur vt ſimus ſpũales ⁊ mẽbra xp̃i. ſicut enĩ aĩa intellectiua iformat corpus humanũ ⁊ ip̃m conſtituit hominẽ ⁊ in ſpecie hominis. ſ. c. c. §. porro. ita ⁊ gratia informat aĩa ⁊ eam conſtituit in hoc quod ẽ eẽ quid ſpũale ⁊ qd acceptuꝫ deo ſaltẽ in hitu. vt in textu. quod ẽt tenet Dan. ¶ Tertio q̃ro an per baptiſmũ infundant ⁊tutes morales. Solue vt i glo. penul. ⁊ mihi placet opinio que hꝫ q̃ ſic quia textus hic indiſtincte loquitur. ⁊ nomine virtutum etiam veniunt morales non tñ theologice.

¶ De Reſcriptis. Rubrica.

Abbates. Nota q̃ ſuperior licꝫ agere poſſit pro membris ſibi ſubditis ẽt ſi hẽant ĩmediatos adminiſtratores vt hic. ⁊ de ſucceſ. ab iteſta. c. fi. tñ cũ agit cẽ ſerent per oia eodẽ iure quo cẽſeret ipſe ĩmediatus. ¶ Scõo no. q̃ p locis ſpectantibus ad menſam nõ ſp expedit ꝓponere gubernatores ſpeciales. quod dic vt i glo. i ⁊bo habeꝛ. ¶ Tertio no. q̃ in realibꝫ ꝓputanꝫ dicte a loco in quo ẽ res. ſic colligit Laud. ibi loca ipſa. Sꝫ vt dicat Bẽze. hec non colligit hic. q̃ hic ſolũ dꝫ de mõ cõuenẽdi aliquẽ rõne loci reſpectu perſonaꝝ coꝛã quibꝫ agit. Itẽ hic nõ dicit q̃ loca realiter peterent. dictũ tñ Lau. teneo. c. ti. dilectus. ii. ¶ Quarto nota penã indebite vexãtiũ alios i iudicio. ¶ Q̃ p. q̃ abbas ſupior poſſit ĩpetrare extra locũ dyoceſis vbi ẽ adminiſtratio iferior ſi ipſe ẽ alterius dyoceſis vt i. c. ſtatutũ. c. ti. li. vi. Solue vt i glo. i. ⁊. cãm. vſq; ad ſi. que in fi. hoc vult q̃ ſi ſpectabilis adminiſtratio erat pone ferrarie ſi mediatus adminiſtrator ĩpetraſſet non poterat ꝓtra bonoñ. ĩpetrare ferrarie ſed hoc poterat ꝑlatus ſuperior. d. c. ſtatutũ. §. cũ ãt. ideo fuit hic poſitum. ¶ Scõo op. q̃ cũ fingaꝫ abbas ſuperior idẽ q̃ ĩmediatus adminiſtrator ſequtur q̃ paduanus poterit ꝓ adminiſtratiõe ſita padue trahere pad. ſuperiorẽ ꝑlatũ ẽt remotiſſimũ quod ẽ abſurdũ ⁊ iniquũ. So. vt i glo. i ⁊bo cõuenire. Idẽ Dan. ⁊ no. fi. glo. vt fiat cõputatio ẽt in realibus de loco domicilii de quo ſũt ãhe varietates. quod plene. dixi eo. ti. dilect⁹. ii. ¶ Tertio op. in fi. tex. q̃ nõ fuerit opus irritare ꝓceſſum ſufficiebat enĩ ꝓhibuiſſe. q̃ factũ ꝓtra. l. ẽ nullũ. l. non dubiũ. C. de leg. ꝛ poſthu. c. fi. de teſti. ii. So. Adat. vꝫ ſtare ꝓtrario dicẽs q̃ iſta clauſula oiſq; ꝓceſſus ⁊c. videt poſita ex ſuꝑabundãti. dicit tñ hoc verũ quãdo ius ſtat in ſuis terminis ⁊ aliud. vel idẽ ius ꝓtrariũ nõ ꝓmittit ſeu modificat. ii. q. vi. biduum. ff. de iterdic. ⁊ rele. relegatoꝝ. §. ad tꝑs de hoc p archi. de of. ꝛo mane. in fi. li. vi. deinde dicat Adath. q̃ hic apponit clauſula iſta q̃ ius aliud dicat q̃ littere obꝛeptitie ñ ſũt nulle ſꝫ ope exceptiõis elidunt. co. ti. ꝙſtitutis. ⁊. c. cũ dilecta. dic ⁊ aliter q̃. l. nõ dubiũ ⁊ alia iura pro cõtrarius allega. ꝓcedũt quãdo. l. ꝓhibet ⁊ nõ punit ſed ſi punit factũ ꝓtra. l. tenet niſi. l. vltra. ꝓcedat annullando. q̃ ergo papa hic lꝫ ꝓhibuiſſet ẽt punierat. ideo fuit opus adicere de nullitate ꝓceſſus. hũc articulũ plene explicam i. d. c. fi. an ⁊ qñ. l. ꝓhibens ⁊ puniẽs induceat nullitatẽ factoꝝ cõtra ⁊ q̃ ſunt varietates ad eas tollendas papa hic vltra ꝓcedit apponẽdo clauſulã oiſq; ꝓceſſus ⁊c. ⁊ dicat Ben. q̃ hec clauſula itelligitur de ꝓceſſu facto circa pricipale. nã circa intereſſe ⁊ expẽſas bene tenet ꝑ hoc. co. ti. c. fi. ⁊ hoc ẽt vult glo. pe. in fi. ¶ Quero an nomẽ abbatis ⁊ abbatia ſit nomẽ dignitatis ⁊ honoris an tñ oneris ⁊ ſollicitudinis. Laud. q̃ oneris potius q̃ honoris Ben. tenet contrariũ dicens q̃ ẽ ẽt honoris ⁊ dignitatis. per. c. idẽnitatib⁹. §. verũ. de elec. li. vi. Iꝫ nõ ſit ordinis. xxi. di. cleros. ꝑ hoc q̃ abbas ꝓe alijs ẽ honorandus. de ſta. mo. cũ ad monaſteriuꝫ ⁊. ⁊. ꝓior. ⁊ hoc ẽt tenet glo. i. c. expoſuiſti. de corpo. vicia. ⁊ eſt verius ꝓ hoc. c. i. de ſup. neg. ꝑla. ¶ Scõo q̃ro an in quibuſcũq; procedit lra. So. ſic q̃ proſequere vt i glo. iii. ex qua no. q̃ per hanc cle. icludunt mendicantes i. ⁊. preſidentes. ¶ Tertio q̃ro qd in ꝑſidentib⁹ capitulis. So. vt i. e. glo. q̃ dicit q̃ ſi poſſent ĩpetrare haberet locum lra ex idẽptitate rõis. idẽ Dan. ¶ Q̃ p. ad hoc q̃ imo poſſint agere ⁊ defendere ꝓ monaſterijs prouicie. de ſta. mo. in ſinglis. in fine. So. lap. ſtat ꝛario dic q̃ illud. c. hec nõ ꝓbat. dic q̃ habent tñ illam poteſtatem. de qua in. d. c. in ſinglis. ⁊ co. ti. ea que. §. ad hec. ¶ Quarto q̃ro quid ſi ſunt ſeculares ꝑſidentes dicit. ea. glo. ibi. idẽ Laud. ¶ Q̃ p. ad hq̃ cum hec cle. ſit penalis nõ debet extendi de elec. ſtatutum li. vi. So. non ẽ extenſio vbi ſubeſt ratio idẽptitatis ſed eſt i cluſio q̃. l. non ẽ aliud q̃ eius mens. ⁊ mens. l. regulatur ab eius rõne ꝓ hoc q̃ ẽt conſtitutiones penales cõprehendũt caſum eiuſdẽ rõnis tex. eſt i. c. ſi poſtq̃. §. i. ꝺ elec. li. vi. ad idẽ ff. de adul. ſi poſtulauerit. §. rõ. ꝺ edẽ. quedã. §. nũmularios ⁊ quod dixi in mã ſtatutoꝝ. in. c. dilectus. de cõſue. ⁊ dic ad c. ſtatutum. q̃ ẽ diuerſitas rõnis vt ibi pꝫ. Vel dic q̃ non eſt penalis hec cõſtitutio ſed ponit certũ ius. ⁊ ecõtra facienti penã addit melioꝛ eſt ſo. precedens vt quod dixit de reli. fuerit expreſſum q̃ frequentius i eis hoc accidit vt dicit glo. ⁊ ſic cã exempli. ¶ Quito quero q̃ hic dicit de preſidẽtibus adminiſtratiõibus qd ſi preſint monialibus? dicit Stepha. idẽ q̃ maſculinũ genus cõcipit femininũ. de quo i. c. generali. de elec. li. vi. vult dicere q̃ ſi ſupioꝛ prelatus vult agere ꝓ mẽbro qõ ẽ monalũ hꝫ locũ hec cle. quod ẽ verũ. nec expedit inducere rõnem q̃ maſculinũ ⁊c. q̃ hic nõ exprimit de maſculis vel femellis ſimpliciter dicit de quibuſ ſubet preſidentibus adminiſtratiõibus ſed tñ dictũ Steph. poſſꝫ ſaluari qñ eẽt vna ſupioꝛ ꝑlata que haberet mẽbra tũc enim dicendo q̃ habeat locũ hec cle. ob. vbũ alu religioſi qõ ẽ maſculinum ⁊ tũc expedit dicere q̃ cõcipit femininũ ꝓpter idẽptitatẽ rõnis ¶ Sexto q̃ro qd importat vbũ adminiſtratio q̃ dicit adminiſtrationibus. So. ſm Laud. ⁊ Benze. ſumitur large vt cõprehendat priozatus ⁊ alia beneficia. ¶ Septimo quero circa id quod dixi i prozi. q. cũ inter tales ꝙadminiſtrationes reperiũtur alique ⁊ pro maioꝛi pte q̃ ſunt dignitates. vt ſũt priozatus. q̃ priozatus ẽ dignitas de preb. niſi nũqd ĩpetrãs admiſtrationẽ poterit obtinere dignitatẽ. Laud. q̃ ſic p hũc tex. niſi ſit eꝑatus q. non venit ſm eũ. vel niſi ſit dignitas ad quã p electionẽ cõſueuit qs aſſumi q̃ nec illa venit niſi de electione fiat mentio. de ꝓben. cle. i. quod vltimũ nõ ẽ verũ. niſi quando aliqui modi ꝓuidendi ſũt exꝑſſi. ſed qñ nullus venit ẽt beneficiũ electiuũ. vt dicit glo. in. d. cle. i. in primo etiã Ben. ⁊ Jo. de lig. tenẽt ꝛtrariũ q̃ lre. ad bñficia ſunt reſtringende. de ꝓben. q̃uis. li. vi. Moie ergo adminiſtratiõis ñ veniet dignitas cũ ex ꝓpria ſignificatiõe nõ cõprehendatur ad hoc. de ꝓben. c. fi. quod puto verũ. aliud aũt eſt in hoc tex. q̃ hic expreſſe apparet q̃ de adminiſtratiõibus ẽt que ſunt dignitates intelligit. ꝓbat verbũ abbates. cũ abbatia ſit dignitas. vt dixi. §. q. i. ⁊ verbũ alu qtũs faciat poſitionẽ eiuſdem qualitatis. tñ hic nõ facit. vt dicit glo. in. imo. hoc vult q̃ q̃libet ꝑſidens adminiſtratiõibus cõſtituti i dignitate ſiue nõ artant hac cle. ¶ Octauo q̃ro nũqd idiſtincte ꝓcedit quod hic dꝫ vt ſupioꝛes adminiſtratores artẽt hac cle. ſo. nõ ſꝫ tũc tñ cũ occaſione ſuoꝝ mẽbroꝝ agũt vt i tex. ⁊ glo. i. ⁊. occaſiõe. cũ qua tenẽt Steph. ⁊ Dan. Sꝫ bertrã. videt tenere ꝛtrariũ per. ⁊. nec occaſione locoꝝ q̃ ibi logt̃ qñ prelati deducunt ſuũ ius. quod tenet Jo. de lig. ſed hoc nõ ꝛtradicit gl. q̃ hoc vult q̃ cũ agũt alia occaſiõe vt ob eãꝫ ꝓpriã vel ſue adminiſtrationis imediate nõ ꝓcedit hec cle. quod ẽ verũ. ſed ſi agũt occaſione mẽbri iferioris ſiue ꝓ iure ipſius mẽbri ſiue ꝓ iure quod i mẽbro habent ꝓcedit hec cle. vt dicat bertran. ⁊ glo. nõ cõtradicat. Dan. aũt dicit q̃ ꝓcedit hec cle. qñ eſt caſus i quo agere põt ꝑlatus ꝓncipalis ⁊ ẽt imediatus. ſecus ſi alter tñ vt qñ actio ptinet ad pncipalẽ tñ ita q̃ nõ põtit imediato. idẽ dicit Dan. ſi ſupioꝛ agit ꝓ iniuria illata ſubdito qõ põt vt no. Inno. de ſuc. ab iteſta. c. ſi. de pẽis. ꝓhyteri. vel qñ tñ iferioꝛ nõ ꝑlato ſupioꝛi actio dat vel tñ cõuenit ex facto ſuo. de cle. c. querelã. vt li agit ꝛtra ipſũ vt teneat ire ad ſynodũ. nã tũc ſupioꝛ nõ põt agere nec aſſiſtere liti cũ ſua nõ iterſit. ⁊ ſic nec ꝓclamare poſſe ſubditi. ſic dicit Dan. Inno. dicere. ſed Dotẽ. vt refert Dan. ꝛtradicẽs ſe nõ videre quare ſua nõ iterſit. de hoc de iudi. cũ deputati. de reſt. ſpo. olim. i. de re. do. cũ venerabilis. tñ in illis. c. non ponit Inn. vba ꝓdicta. ſed colligi pũt ex eo quod no. Inn. ꝺ ma. ⁊ obe. inter. vbi dicat q̃ qñ ſubditus cõuenit rõe ſue ꝓſone nõ hꝫ locũ nominatio i iudicio. ⁊ põt tũc procedere quod dicit Inno. q̃ nõ itereſt ſupioꝛis eo caſu quo ſubditus ex facto ſuo nõ obligat eccleſiã. dicit ẽt Dan. q̃ idẽ poſſet attẽtari i feudo ꝓ ea que no. xvi. q. iii. volumus. facit. de ꝑſcrip. ad audictã. ⁊ nõ apparet quid velit niſi dicamus q̃ vult dicere

q̄ pōt agi de p̄iudicio subditi siue p̄iudicio superioris,sicut in iuribus p̄missis p̄scribit̄ ꝙtra subditū romane ecclesie sine p̄ iudicio ipsius ecclesie ro.qcqd ād sit de p̄missis dic quo ad hāc cle.q̄ quōcūqꝫ agat̄ occasione loci inferioris hꝫ locum hec cle.ēt si deducat̄ ius pmc̄paliter ptinēs ad superiorē.vt dixi.s̄ e.q.p hoc hec lra que loqt̄ idistincte qō tñ itelligē cū limita tione eius quod dr̄ in se.q. ¶ Nono q̄ro si superior agit ꝙtra subditū prelatū inferioris administrationis vel econuersō an sit locus huic cle. ℣ Dau.q̄ nō.ad quod op.q̄ littera dicit ge neraliter ibi nullū aucte rē.sed dic q̄ id qō dicit nullū.opor tet intelligi de alijs q̄ de rectore imediato p id quod sequit ibi.ipsorū prioribus aut alijs gubernatoribus rē.nā rō gene ralis nō includit qō spāliter exprimit̄. ff. de pe.l.sanctio. de rescrip.c.i.regula generi li.vi.p hoc ē rō q̄ dispositio ista fū datur sup hac rone q̄ censet̄ pro eodē p̄latus superior ⁊ imediatus q̄ fictio non hꝫ locū cū inter ipsos agit̄.tūc enī oportꝫ vt cēsean̄t diuersi actor.s.⁊ reus.de iu.pe.c.i. ¶ Decimo q̄ro quid si vnus de capitulo ecclesie superioris agit p̄ admini strationē inferioris eo casu quo pōt vt p̄ re male alienata.xii. q.ii.non liceat.de re.ec.nō ali.siquis.de testi.cū olim. dicit ℣ Dau.idem ac si ipse superior ageret.⁊ sic erit locus ei quod hic dicit̄.rō q̄ iste agens supplet vices p̄lati ⁊ noīe superioris administrationis agit ⁊ libellū porrigit ⁊ sīia lata ꝙtra ipsuꝫ p̄iudicat p̄lationi.q̄ oia no.in.d.c.cū olim.vnde ēt ante litē cōtestatā pōt p̄curatorē constituere.de quo in spe.de p̄cu.§ rōne quoqꝫ.v.qd si canonicus. ¶ Undecimo q̄ro qd si pa tronus agit p̄ ecclesia ? dic ℣ Dau.adhuc idē q̄ succedit loco p̄lati. ¶ Duodecimo q̄ro an p̄latus superior possit agere sine cōsensu sui capituli. Laud.⁊ aliq alij hic tractāt quod plene expediui i.c.edoceri.de rescrip.vbi dr̄ sic.nisi sint cāe ardue. ¶ Tertiodecio q̄ro si superior nō audet ītrare dyoce.vbi ē spā lis administratio dicat Bat.q̄ potent alibi ipetrare quod tenuit ēt Aluarus per.c.statutū.§.i.li.vi.ēt p̄ suppposito q̄ i mediatus administrator audeat ibi cōmorari. Jo. de fan. te net ꝙtrariū.nā respectus habendus ē ad imediatū administ ratorē q̄ ipse non pōt nō possit superior quod ē verius p̄ tex. hic expressium.p hoc dico q̄ si ipse imediatus ītrare non au det dioceſim superior ēt si intrare audeat potent ipetrare extra sicut posset inferior. ¶ Decioquarto q̄ro cū dicit de litteris sedis apostolice vel legatorū.an procedat i oībus litteris tꝫ generalibus q̄ specialibus? Respōdet Laud.q̄ sic ſm quē ēt in lr̄is q̄ ipetrant̄ in illa forma ea que de bonis i q̄bus nul lus nominat̄ locū hꝫ de q̄bus lr̄is p̄ Jnno.in.c.ep̄i.de re.ec. non alie. ¶ Decioquinto q̄ro nūqd ēt i lr̄is gratiosis locum hꝫ? dicit Laud.q̄ sic eo casu quo sunt dati executores quos opꝫ assumere ptes iudicis vt ppter aliquā exceptionē de no uo oppositā ſm no.de of.dele.pastoralis.in.§.q̄ vero.⁊ de rescrip.statutū.§.ii.li.vi.Ben.⁊ Bertrā.⁊ Jo.de lign.te nēt ꝙtrarium q̄ hec cle.cōcernit decre.statutū.ergo nō hꝫ lo cum extra terminos illius.sed illud.c.nō loquit̄ de beneficia libus executoribus etiā si assumunt partes iudicis vt ibi no. dic q̄ aliquādo ē in ptāte executoris an assumat ptes iudicis an nō: vt ē regulariter i executore beneficiali q̄ ē mixt⁹ vt no. Jnn.de p̄scrip.c.fi.⁊ gl.i cle.vna.de of.deleg.⁊ tūc p̄cedit opi.ii.q̄ hoc casu non hꝫ locū.c.statutum.ergo nec istud.ali quando executores beneficiales tenent̄ assumere ptes iudi cis.vt cū i rescripto ponit̄ clausula vocatis vocādis.de iudi. erhibita. vbi dixi ⁊ tūc vera ē opi. Laud.⁊ ita loqt̄.⁊ sic de cidit rota romane curie. ¶ Decioseꝛto q̄ro quia hic equi parat lr̄as sedis apostolice ⁊ lr̄as legatoꝝ nūquid hec equipa ratio sit vniuersaliter vā.dicit Laud.q̄ sic tā ad lites vt hic q̄ ad beneficia.i.de of.or.cle.fi.vtreqꝫ sunt extraordinarie ⁊ e xorbitantes a iure ⁊ iudicio ordinario.⁊ iō restringēde.ō re scrip.ad hec.de ꝙsan.⁊ affi.q̄ dilectio. ¶ Decioseptimo q̄ ro nūquid dispositio ista vt p̄latus superior coā illis tñ pos sit agere occasione inferioris administrationis coā q̄bus pos set inferior administrator hēat locū respectu personaꝝ. vt.s. possit impetratus a superiore recusari eū non potuisset recu sari cū impetratus foret ab inferiore? gl. de loco dicit q̄ sic. ¶ Ad quod op.q̄ cā recusatiōs est personalis.ar.c.si ꝙtra. vnum.de of.dele.li.vi.so.q̄ superior fingit̄ oīno eadē perso na cū inferiore quo ad psonas coā quibus agit̄ ideo stat prece dens decisio. ¶ Decimooctauo q̄ro si poterat inferior repel li per exō;cationē an poterit ? superior? glo.cadē solūt q̄ non hic enī equipant superior ⁊ inferior solū quo ad psonas coram q̄bus ⁊ loca i q̄bus fit quentio vt dicit glo.quā no.per hoc i fero q̄ si superior haberet p̄uilegiū de certo loco i quo possꝫ cōuenire suos debitores q̄ nō poterit in eo loco conuenire ō bitores suos rōne loci inferioris qō tenet ℣ Bath.licet nō ap te ⁊ plꝫ vt p̄uilegiū restringatur ne p̄iudicet huic dispositōi cū possit itelligi taliter q̄ valebit hac dispositione remanēte valida fiet ergo restrictio put debet regula.que a iure.li.vi. ¶ Decionono q̄ro si p̄latus inferior ē amouibus ad nutuꝫ superioris an p̄cedat hec cle.glo.agere soluit q̄ sic.q̄ no.in si. ℣ De.tñ de ancha.tenet ꝙtrariū dicēs q̄ ob ꝙtumaciā solus imediati administratoris potent fieri missio sicut ppter cōtu maciā p̄curatoris fit missio ꝙtra dñꝫ.C.ō p̄cu. eū q.sed dic de gl.p id qō dixi i.c.cū venerabilis.alle.i glo.q.vii.q̄ si dr̄ fieri missio p̄ quā p̄iudicet nō tm̄ imediato sed ēt superiori dēt ēt superior citari.nec i hoc imediatus censet̄ p̄curator superioris vt ex ꝙtumacia eius p̄iudicet superiori.vt lite nō ꝙtest.q̄m̄.§.si sup.vbi hoc no. Jnno. ¶ Uicesimo q̄ro i.v. nec occasione que loca dicant̄ de mensa. ℣ Dau.⁊ aliqui hic tractant ō quo glo.immut.remittit ad no.in cle.frequens.de exce.pre.v.q̄ dam.vbi dico in v̄su.presentatos.in.iii.q.⁊ plumbus se. di cit autem ℣ Bathe.q̄ sicut ep̄us nō pōt applicare ecclesiam siue ecclesie mense de consensu sui capituli.de.ec.nō alie.cle. fi.ita non p̄nt religiosi applicare suis mensis prioratus aut alia beneficia.i.de sup.ne.prela.cle.i.§.i. ¶ Uicesimoprīo quero de quibus locis procedit tex.cum dicit occasione loco rum pone enim q̄ est locus non habens administrationē? di cit ℣ Dau.q̄ nō erit locus huic tex. Laud.dicit q̄ verbū lo corum importat vniuersitatem agrorū.l.pupillus.§.territo rium.ff.de v̄.sig.ponitur ēt pro singulis terris.de offi.or.cū ep̄us li.vi. Ben.indistincte intelligit siue sint loca habentia vniuersitatem siue singularia ⁊ simplicia.quia tex. indistinc te loquitur de hoc de p̄ui.quia circa.⁊ vtrobiqꝫ est eadem ratio.s.restrictio litterarum ad iudices extraordinarios quod tenet Bertran.⁊ ℣ Bath.dicens etiā q̄ siue sint beneficia curata siue simplicia locum hꝫ.qō tenet Jo.de lig.q̄ si quā do locus est vniuersitatis procedit: fortius ergo q̄n non ē vni uersitas.sed vt puto non ponderauit dictuꝫ ℣ Dau.pro quo est quia tex.dicit de locis que p̄nt habere administratores vt statim sequitur ibi si loca spāles gubernatores rē. Item rō quia non potest fieri fictio vt principalis censeatur eo iure q̄ specialis administrator eo casu quo nec in actu nec in habitu est locus speciali administratori vt quando principalis admi nistrator habet vineam vel vnum agrum in certo loco tunc .n.verius est qō dicit ℣ Dau.⁊ sic stabitur.c.statutuꝫ. in hoc autem quod dicit̄ hic ō locis dicit Lapus abbas esse differē tiam inter loca in neutro genere.⁊ locos dando.ver.Argu menta locos homines loca dicis habere. exquo appāret q̄ hic est neutri generis. ¶ Uicesimosecundo quero in verbo siquis.nunquid ex sola impetratione fiat vexatio.glo.ex so la.dicit q̄ non nisi sequatur conuentio.idem ℣ Dau.⁊ Bē. ⁊ hanc gl.singulariter induxi ad qōnez facti. Quidā obliga tus ad non cōtraueniendū in instrumēto conuentionis sub pena supplicauit superiori vt cōtrauenire possit ⁊ vt iudices cō cederet qui concessit dicebatur penam ꝙmissam. ego ꝙtra p hāc gl.q̄ nō dicit̄ cōtrauentū donec vexatus est aduersarius in quo tñ oporteret pōderari verba instrumenti. de p̄mle. porro. ¶ Uicesimotertio quero quia dicit de interesse quō estimabit̄.dic plene.vt in.c.sacro.de sen.ex.vbi dixi ⁊ no.ēt in.l.vnica.C.de sen.que pro eo qō interest.

¶ Si p̄incipalis No.de dictio ne ⁊ si q̄ ponit̄ hic p vna dictiōe.p q̄uis.vt i gl.i.ad hoc ō po stul.c.fi.vbi dixi. ¶ Secō no.q̄ officialis epi censet̄ hēre dignitatē si ē p̄incipalis.de quo i gl. in verbo delegatus.⁊.j.dicam in.i.contrario.⁊.q.xi.⁊.xxii. ¶ Tertio no.q̄ prior conuentualis est in dignitate qō no. glo.i verbo conuentualē ⁊ cā signa. ¶ Op.vt aperiatur q̄ fuit ratio dubitandi ⁊ q̄ decidendi in omnibus quattuor dictis huius.c.nā quo ad primū de officiali principali vide tur q̄ ei non possit cā delegari.quia non videt̄ habere digni tatē cū tpaliter soleant tales institui per no.p Jnno.de p̄ben.de multa.⁊ per archi.de cōsue.c.i.li.vi.rō decidendi q̄ sufficit q̄ pōt esse ppetuus vt dicit̄ de p̄iore obedientiario in glo.i v̄bo electionē. ¶ In secundo dicto de p̄iore conuen tuali fuit ratio dubitandi.p̄ suppposito q̄ esset obedientiarius vt colligitur ex eadē glo. Ratio decidendi est ea quā dico in fra.e.ꝙtrario.ō officiali aūt foraneo fuit dubitatio.q̄ hēt vniuersitatē cārum.vnde videbāt habendis pro ordinario per gl.in.c.cū causam.de ap.⁊ de rescrip.statutū. §.insuper

o

c.ti.li.vi.ſed ratio decidẽdi i ꝯtrariũ quia licet habeatur pro ordinario quo ad quid nõ tñ eſt ordinarius ⁊ nõ eſt vera gl. in.d.§.iſuper.qõ dico plenius .j.q. xxiii. ¶ Nũ aũt cognoſcat iuriſdictio ordinaria dixi de of.del.qñ abbas.⁊ habẽt de reſ.in mte.c.pe. Ratio vero dubitandi quo ad priorẽ clauſtralẽ fuit q⁹ eſt primus poſt abbatẽ.de ſta.mo.cũ ad monaſteriũ.v. prior rõ decidẽdi in ꝯtrariũ.q⁹ tota ptãs ẽ penes abbatẽ quẽ monachi vice dei habẽt ſupra caput de elec. quorũdã.li.vi.⁊.c.ſi religioſus.ſm Steph.vñ dicit ſſDau. q⁹ licet preſit quentũ nõ tñ principaliter.vel ſm Alb.rõ dubitãdi.q⁹ clauſtralis eſt ꝯſtitut⁹ in dignitate.ſi videbat poſſe dari delegatus per.c ſtatutũ.in prin. Ratio decidendi in ꝯtrariũ q⁹ illud.c.loquit in dignitatibus ſecularibus ſec⁹ in regularibus qõ nihil eſt.nego.n.prioratũ clauſtralẽ ẽ dignitatẽ alias ſibi poſſet cã cõmitti q⁹ textus in.c.ſtatutũ.ſimpliciter dicit cõmiſſionẽ fieri poſſe ꝯſtitutus in dignitate.vel fuit rõ dubitandi q⁹ cũ priorat⁹ clauſtralis poſſet eſſe ppetuus vñ ẽt poſt obitũ abbatis durat.ne ſede vacã.c.i.in fi.⁊ hꝫ curã ſingularũ pſonaꝝ clauſtri. ideo ⁊c. Ratio decidẽdi in ꝯtrariũ q⁹ nõ eſt dignitas ſed potius quedã ſolicitudo et hec eſt rõ differentie quare prior quentualis qui eſt in dignitate cã delegat⁹ ⁊ in clauſtrali. Sed ſm Bẽze.ſunt in clauſtralibus. Et alia ratio q⁹ in clauſtro dꝫ eſſe ſilẽtiũ.xvi.q.i. placuit qõ turbaret⁹ per cognitionẽ cãrum.ſed eadẽ rõ vigeret in cõ uentuali.vñ potior eſt precedẽs q⁹ nõ eſt in dignitate.pro hoc .xxvii.q.ii.ſcriplit.hec oĩa,pceduntpp.c.ſtatutũ.qõ diſponut cãs nõ delegari a papa vel a legatis apoſtolicis niſi pl̃oms ꝯſtitutis in dignitate vel pſonatu vel canonicis eccleſiarũ cathedralium. ¶ Secũdo op.q⁹ prior clauſtrali poſſit cã delegari vt oppo.glo.penul.v,ſed ꝯtra.⁊ ſolue vt in ea.⁊ idem ſſDau. ¶ Tertio op.q⁹ ẽt monacho ſimplici poſſit cã delegari per.c.cũ olim.de paũ.ſol.vt in gl.vlt.quã nota quo ad id qõ dicat de legato vt nõ poſſit diſpẽſare ꝯtra ꝯſtitutiones ſuperiores. ¶ Quero qs dz principalis officialis epi?dicit Bẽze.q⁹ ille qui in principali curia ꝯſtituit⁹ per id qõ no. Imo. de of.or.romana.li.vi.⁊ talis cenſet ordinarius vt ibi not. Inn. Ex hoc dicat Benze.q⁹ ſi epꝰ ꝯſtituit duos officiales vnũ in vno loco aliũ in alio ille dr principalis q ꝯſtitutus eſt in ciuitate ⁊ hoc ab auctoritate cathedre ⁊ ſedis ibi exiſtentis que caput eſt dioceſis.ad hoc.l.cũ in diuerſis.ff.de reſi.⁊ ſũ. ſune.de prebẽ.quis.li.vi. Et dicat Laud.q⁹ etiã ſi alius ſit ꝯſtitutus in loco ſolẽmori rõe populi adhuc is qui eſt ꝯſtitutus in ciuitate dr ee principalis.qõ nota.dicit ẽt quedã alia q̃ notat Imo.in.d.c.romana.⁊ nõ eſt opus hic referre. Ego dico q⁹ principalis dr qui ꝯſtitutus eſt nõ facta determinatione ad certũ locũ alias ſi determinat⁹ ad ciuitatẽ tñ dicerem q⁹ nõ ꝯſtitueret idẽ ꝯſiſtoriũ cũ epo ⁊ per conſequens nõ eſſet officialis principalis p quẽ intelligunt iura eũ qui idẽ ꝯſiſtorium ꝯſtituit de cõſue.nõ putamus.li.vi.de ap.romana.in pan.li.vi. ¶ Ad qõ op.de.c.penul.de offi.vica.vbi vicari⁹ ꝯſtituit a papa in vrbe ⁊ dicimus q⁹ hꝫ ordinariã vt ibi.ſol. ille nõ ꝯſtituit tñ reſpectu vrbis ſed reſpectu ptãtis quã geret papa tã ẽ patriarcha vrbis.j.ti.i.c.ii.⁊ hꝫ ptãtem etiã extra vrbẽ.ſic etiã dicerẽ q⁹ ſi epꝰ haberet duas dioceſes vt feltrenſes ⁊ bellunenſes.de arbi.expoſita.ꝯſtitutus in vna censeret principalis exquo hꝫ principaliter totã latitudinẽ iuriſdictionis in illa. Sed qñ epꝰ hꝫ vnicã iuriſditionem in vnica ciuitate ⁊ dioceſi vbicũ qꝫ ꝯſtituat aliquẽ vicariũ ad certã partẽ dicet nõ principalis. ¶ Secũdo q̃ro icidenter q⁹ dixi ꝓxie de vicario pape nũqd habeat plenorẽ ptãtem q̃ alij vicarij de quibus dicamus q⁹ nõ poſſunt dare alios vicarios.de of. vica.c.clericos.ſm vnã lecturã videret⁹ q⁹ ſic.q⁹ delegat⁹ pape ad certã cãm põt dare delegatũ ad illã.de of.del.ſup que ſtionũ.§.ſi vero.ergo fortius vicarius qui hꝫ ordinariã. Lõ trariũ tꝫ Alb.ut ſit locus.c.clericos.⁊ aliud in delegato de quo loquit.c.ſup qõnũ.qõ placet nec obſtat ꝯtrariuꝫ q⁹ poſſe dare vicariũ eſt difficilius q̃ delegare.ſunt ⁊ alie rõnes de qbus in.c.clericos. ¶ Tertio quero quo ad vicariuꝫ epi ſi epꝰ hꝫ duos vicarios vel plures ꝯſtitutos in dioceſi et nõ in ciuitate qs eſt principalis.dicit Bẽze.q⁹ is ad quẽ vt ad principalẽ ſm vſuꝫ cõem recurſus hẽtur. de iurepa. ꝯſultationibus.vbi error cõis facit ius.ad idẽ de elec. querelã.ff. de ro circa id qõ dixi in.pxima qõne de cõi vſu loquẽdi. Quid ſi nõ apparet de cõi vſu loquẽdi vt q⁹ ſunt duo eqꝫ principales.dicit Bẽze.⁊ ber.q⁹ ſi vna pars ipetrauit eius erit electio ſi vtraqꝫ:aut ꝯcordant ⁊ illi itelligit delegata quẽ eligũt:aut diſcordant ⁊ preferẽt iſcui primo ſit preſentatio.de ap.vt debitus.ſi aũt vtriqꝫ ſit ſimul pſentatio preferẽt magis idone⁹ſm nõ.in.c.qñ abbas.de of.del.qõ ſentit Jo.an.in gl.ii.hic remittendo ad no.in.d.c. Benze.dicat q⁹ neuter pp dubiũ per .l.ſi fuerit.§.itẽ ſi ex pluribꝰ.ff. de re.du. ⁊.l.duo ſunt tici. ff. de manu.teſta .l.cuꝫ ex pluribus.⁊ imputet ſibi ipetrans q nõ expreſſit qõ placet Poſti.in ſũ.de of.dele.§. qbus.v. qd ſi ipetrauit iudicẽ.⁊.§.ſe. Jo.de lig.dicit q⁹ aut ad inſtantiã ipetrãtis ⁊ pcedit opi.u.⁊ iputeꝫ ipetãti:aut ex officio iudicis ſunt facta delegatio ⁊ pcedit opi.v. dic idiſtincte ,pcedere ſecũdã niſi ex pbabilib⁹ cõiecturis poſſit apparere de quo delegans ſtellexit.pro hoc qõ no.gl.in.c.paſtoralis.in prin.eo. ti. ¶ Quinto quero ſi officialis epi ipetratus delegatus deſit eẽ officialis glo.eadẽ ſoluit diſtinguẽdo.per.c.qñ abbas ſed vr q⁹ ſimpliciter deſinat eſſe delegat⁹ etiã qñ ſuo nõie officii nec trãſeat ad ſucceſſorẽ.caſus vr in.l.auguſte.ff. de le.ii ⁊ no.in.l. q⁹ pricipi.co.ti.⁊ no. Cy.C.qui tel.fa.poſ.l.cũ hꝫ redes.⁊ Bar.in.d.l.q⁹ principi.⁊.ff. de iuriſdi.o. iu.l.⁊ qa per que vr reſtringi.c.qñ abbas.ad cãm qñ fit cõmiſſio habẽti dignitatẽ iure ,ppio ſecus ſi nomine alieno. de quo plene dixi in.d.c.quoniã abbas.in quito ꝯrario. Inueni q⁹ dominus Simon de proſano qui legit in iſto ſtudio paduano ⁊ fuit vtriuſqꝫ iuris doctor ſũmus ⁊ demde cardinalis hoc tenuit vt refert Jo.de fãu. Cõiter tñ obſeruat qõ dicat gl. qõ tñ dic vt dixi in.c.quoniã abbas.vbi dedi modũ ſaluandi hanc glo.cui ẽt pp auctoritatẽ ſtãdũ eſt. ¶ Sexto quero pſuppoſito q⁹ vicario epi cõmiſſio facta fuerit iub noie ,ppo glo.eadẽ dicat q⁹ tunc deſinens eſſe officialis remanebit delegatus.idẽ ſſDau.niſi ꝯtraheret aliquã ihabilitatẽ per quam eſſet incapax iuriſdictionis eccleſiaſtice vt ſi ſit bigamus: vel ẽt ſm eũ ſi ſit ꝯiugatus ẽt cũ vnica ⁊ virgine.hꝫ in hoc alij cõtra. Ratio ſm eũ p nota.in.c.ioãnes.de cler.ꝯiuga.q⁹ nõ retinet priuilegiũ niſi in duob⁹.de qbus in.c.vnico.de cle.con iuga.li.vi.poſſet tñ dici q⁹ hꝫ nõ poſſit eſſe ordinarius eccleſiaſticus delegate tñ iuriſditõis eſt capax maxie a papa de iudicibꝰ.ſi nõ retinebit iuriſditionẽ ſꝫ hoc ,pcederet qñ papa ſcienter ei cõmitteret:ſecus qñ cõmiſit anteq̃ eſſet ꝯiugatus vt in hac.q.vñ verius eſt dictũ ſſDau. ¶ Septimo quero nũqd ab officiali epi principali a quo nõ appellat⁹ ad epm. ó ꝯſiſtue.nõ putamuſ.li.vi.ſaltẽ poſſet ſupplicari ad epm. Laudi.⁊ Steph.dicunt q⁹ ſic.q⁹ quo ad ſupplicationẽ nõ ẽ idem ꝯſiſtoriũ vtriuſqꝫ:ſicut nec quo ad recuſationẽ. de of. dele.ſi ꝯtra vnũ.li.vi. Bẽze.tenet ꝯtrariũ. Jo.an.in.c.romana.ó appel.li.vi.dicit nõ poſſe ſupplicari ſm naturã ⁊ formã vere ſupplicationis cũ interponat ſolũ ad principẽ ⁊ ab illis ſolis a quoꝝ ſnia nõ appellat⁹.vt de in ite.re.ex lris.ſed ad effectũ petẽdi reſtitutionẽ ſupplicari põt aduerſus ſniaꝫ vicarij corã epo vel ad effectũ cognoſcẽdi de nullitate.q⁹ hoc fieri poſſet ẽt corã ipſo vicario.d.c.ex lris.de accu.qualiter.i.C.ó accu. .l.iii. ¶ Octauo quero nũqd excõicatio lata in epm ipedit cognitionẽ cauſe delegate eius vicario principali.vr q⁹ ſic.q⁹ ipedit vicariũ in cognitione ordinaria.de of.vica.c.i.li.vi.de pcu.cle.ſi.in glo.vlt. ſſDau.tenet ꝯtrariũ q⁹ quo ad cauſam delegatã non eſt idẽ ꝯſiſtoriũ.pro hoc qõ no. Imo.de pcu. conſulti.qõ placet. Alb ꝯtrariũ dic q⁹ ſuſpendit iuriſditio ordinaria ſed non deſinit eſſe vicarius.⁊ ſic eſt capax delegationis vt hic.nec ſuſpẽdit cognitio huius cauſe cũ nõ dependeat ab epo. ¶ Nono q̃ro nũqd de cã delegata vicario epi a papa vel ab alio q̃ ab epo poſſit cognoſcere epus. dicit ſſDau. q⁹ nõ ẽt ſi ſub noie officij.nã qñ a papa eſt delegatus ẽ maior epo de offi.leg.ſtuduiſti. ¶ Ad quod op.q⁹ poſſet epꝰ reuocare vicariatum cui annectitur delegatio. Sol.non ,pterea poteſt de cauſa delegata cognoſcere.ſimile in inquiſitoribus hereticepꝛauitatis qui reuocari poſſunt a ſuperioribus a quibus deputãtur:nõ tñ poſſunt ſuperiores cognoſcere de cauſa hereſis.vt in cle.nolentes.§.notarij.j.de hereti. ¶ Decimo quero q⁹ dixi.ſ.q.v.de vicario qui deſijt eẽ vicarius. qd de ꝓiore qui reuocatur ad clauſtrũ dicit ſſDau.q⁹ idem quo ad cãm ſibi delegatã vt diſtinguat per.c.quoniã abbas.

¶ Undecimo quero in eoqõ dicat hic de officiali vñ dicit officialis?dicit Laud.q⁹ ab officiando.vel dic q⁹ dicit ab officio officis per ꝯtrariũ ſicut ⁊ officium. ¶ Duodecimo quero q⁹ dicit de officiali epi quid de officiali inferiorũ vt archidiacoui vel decani gl.iii. dicit ſecus qõ tenent Laud.⁊ Bẽze. Sed ſſDau.⁊ Alb.tenent ꝯtrariũ dicentes ſufficere q⁹ inferiores habeãt iuriſditionẽ quaſi epiſcopalẽ.hꝫ ſſDau. dicat tutius ſtandũ textui quod dicit Joannes de lig. quia

notabiliter exprimit de officiali epi ergo de alio, phibet. ff. ō iudi. l. cū pretor. de decu. ad audientiā. vī posse dica q vicarius cuiuscūq; cui possit cā delegari: vt q; est in dignitate possit cē delegatus cū vicarius censeat cadē psona cū dño de 2sue. nō putam⁹. li. vi. 7 sic cēset habere dignitatē ad qō dic q. c. statu tum. cū dicat de hñtibus dignitatē intelligit iure, ppio. sec⁹ de hñtibus iure alieno vt sunt vicarij q proprie nō dicuntur hrē dignitatē. vñ nisi esset hic explssū de officiali epi videret dicendū officiali epi nō posse cām delegari alias staret argumētū precedens. cōiter seruat q solū officiali epi cā delegat.

¶ Decimotertio quero qd de officiali capituli sede vacante. gl. eadē dicit idē qō de vicario epi qō tz Bēze. 7 pbari potest p rōnem. gl. tñ. ppter dicta in pcedēti qōne videret tutū inherendū textui alias videret q vicario cuiuscūq; habētis iurisditionē epalē. vt q; prescripsit. de prescrip. auditis. possz cā cōmitti. tñ saluādo gl. dic q vicari⁹ capituli sede vacante dī vicarius epi. i. iurisditionis epalis. ut dicat glo.

¶ Decimoquarto quero in eo qō hic dicat de religioso 2uentuali, quot faciūt 2uentū seu ecclesiā 2uentualē 7 q̄ est differentia inter cōuentū 7 collegiū? Ad secūdū dic per nota. in. c. ne p defectu. de elec. Ad primū dicat Laud. q tres dūmodo sint 2gregati vt collegiū: secus si singulariter tangp socij. xi. q. i. placuit. de sta. mo. c. ii. Idē Bēze. Sed dic plene vt no. in. c. dilecta. de excess. prel. per Imo q etiā no. de iurepa. postulasti. qō dixi de iurepa. nobis. §. ceterū. q. i. 7. ii. 7 de elec. c. i. in primo 2trario. vbi dixi p illā lram q duo, faciunt collegiū ecclesiasticū. 7 sic et cōuentū hz ad collegiū faciēdū inter seculares requrit saltē tres. ff. de v. sig. neracius. 7 q duo sufficiant ad collegiū ecclesiasticū tz pau. per dictū. c. i. 7 de monachis q nō debent esse soli in administrationib⁹ vel saltē habere sociū dī. j. de sta. mo. cle. ne in agro. §. ad hec.

¶ Decimoquinto quero an tex. cū dicat de priore 2uentuali p cedat in obediētiario? glo. in vbo electionē dicat q sic qō et dixi supra i prio 2trario. idē dicit Laud. Idau. 7 Bēze. facit. c. clericos. de coha. cle. vbi verbū ppetuā. exponit donec resipiscāt dī ergo ppetuū qō est in potēcia ppetuū. i. qō cē pōt. 2trariū tz Spe. ti. i. §. i. v. nūquid. p quo ē qō no. de pbē. cū de beneficio. li. vi. per archi. primū verus pro quo est de sup. ne. prela. cle. vna. §. premissa. hicalle. in gl.

¶ Decimosexto q̄ro an monachus claustralis possit esse vicari⁹ epi. gl. ea remittit Laud. dicit q sic q; religiosi de se ad hoc sūt apti sicut 7 seculares clerici 7 hoc iteruenīente abbatis lītia. xvi. q. i. de p̄sentū. 7 si nō est exceptus dz et interuenire epi licēcia sm cuz hz si 2tingat discordia inter epm 7 abbatē potius debeat obedire abbati. xi. q. iii. q resistit. de quo vltimo dixi. in. c. quāto de of. or. q aut possit esse est pp vtilitatē publicā sicut pōt obtinere beneficiū curatū. de sta. mo. q dei. per quā rōem tollitur obiectio cōtē plationis q̄ pturbat ex hoc q; preferet publica vtilitas. de regula. hz. de renū. misi cū pactē.

¶ Decimosepti mo q̄ro an monach⁹ possit cē coadiutor. glo. eadē remittit dic q sic. vt dixi de cle. egro. c. fi. q. x.

¶ Decimooctauo q̄ro an monachus posset esse delegat⁹ ordinarij? gl. eadē remittit. dic q sic vt dixi de vicariatu. s. q. xvi. ad hoc quod no. in spe. ti. i. §. fi. vsu 7 nunqd ergo monacho.

¶ Decimonono q̄ro an monachus possit cē arbiter. gl. eadē remittit. 7 de h⁹ in spe. de ar. §. vl. v. sed q̄ro diligēt. 7 seqntib⁹. dicat Laud. q sic de licentia abbatis p. c. religiosus. de testa. li. vi. Idau. dicit q ñ nisi in ppa ecclesia, p vtilitate monasterij qō tz. Ho sti. in summa de ar. §. sed qs possit. Et spe. de ar. §. seqt. v. qd de simplici. dicat tñ Idau. q licēcia abbatis purgat vicīū q̄si sentiens cū Laud. oldradus vt refert Idau. dixit q potest esse arbitrator sine licentia abbatis q; est opus pietatis. xi. q. iii. institū. ff. p socio. l. si societatē. §. arbitrorz. in auc. vt dif. iudi. §. si vero. col. iii. lxxxvi. di. puenit. pro quo est qō pōt facere elemosynā si ē in studio de licentia abbatis. de vi. 7 ho. cler. cle. vlti. in vbo quertendum. Jo. de ligna. dicat 2trariū q; nō habet nolle vel velle. Sed oldradus habuit bonū intellectū vt debeat presumi abbatē 2sentire operi pietatis tñ de iuris rigore licentia expressa requrit qō dico. j. plenius. j. q. xvi.

¶ Decimoquero in rta predicta nūqd monachus possit cē compromissarius electionis? vī q sic q; hoc est officium pietatis qō pōt expedire sine vagatione nec per oīa sequitur naturā aliorz cōpromissorz vt no. cōpo. de electione. cām. et hoc tenet Guil. de mandegot. in libello suo electionū. c. xlii p. c. obeūtibus. lxii. di. pau. tz q in aliena ecclesia nō pōt esse sine licentia sui prelati cū nō habeat velle vel nolle etiā in his q̄ sunt pia de testa. c. fi. li. vi. nec pōt dici q nō sit vagatio cū eū oporteat cōpromissariū esse solicitū vt idoneū eligat. Et hoc est verū sm eū et si sit cōpromissarius sm formā. c. cū expediat. ō elec. li. vi. pro hoc. cle. religiosus. j. de pcū. Sed in suo monasterio hoc fieri posset q; cessant rōnes predicte que opinio placet per id qō dico in se. q.

¶ Vicesimoprimo q̄ro q; dixi. s. xix. q. q monach⁹ nō pōt esse arbiter q̄ est rō. dic q; cōparat seruo. lui. di. a multis. no. gl. xii. q. i. nō dicat, at seruus nō pōt esse arbiter. ff. de arbi. l. pedius. alias parui. §. in seruū. Sed abbatis licentia intercedēs eo casu quo dari pōt facit monachū habere legitimā psonā vt possit et postulare in iudicio. de postulā. c. ii. in quo dic q aut vertit vtilitas monasterij. 7 pōt monachus de licētia abbatis habere legitimā psonā et ad cām tractandā in iudicio. dicto. c. ii. aut nō subē vtilitas monasterij. 7 tūc in 2cernentibus pietatē q sine strepitu iudicij fiunt sufficit licentia abbatis. sic itelligo iura inducta p Oldra. s. in. q. xix. qtūs loquat ō monacho. pñt tñ itelligi de nō monacho. vt qō dicūt de religioso uiro exponat. i. de bono. Sic exponit de re. ec. nō alle. c. fi. in pn. pro hoc qō supra dixi q etiā opa misericordie 7 que sine strepitu iudicij expediunt nō pōt monachus sine abbatis licētia exercere vt esse executor testamēti qō est pū dicto. c. ii. de testa. li. vi. Ex his habes q nō semp sufficit abbatis licētia sed solū in 2cernentibus pietatē alias vltra licentiā expedit q̄ sub sit 7 aliud. s. vtilitas monasterij.

¶ Vicesimosecūdo q̄ro nūquid vicarius epi possit deputari 2seruator. gl. in vbo delegatus. disputat 7 vī sentire q sic hz in fi. dicat hoc egere declaratione Idau. tz q nō. Et ad rōnem gl. q; hz dignitatē 7 ñ alibi q̄p in cathedrali ecclesia rñdet dicēs q iurisditio vicarij ē bene annexa iurisditioni epi sed nō ordini vel dignitati pōtificali rōe cui⁹ fit deputatio 2seruatoris: 7 aliud ordo aliud iurisditio. de elec. suffraganeis. 7. c. transmissā. Jo. de lig. re probat hoc q; nō est vex q in 2seruatore exigat ptās ordinis cū etiā prelati collegiatarū ecclesiarz nō habentes ordinē deputari possint vt in. c. fi. de of. del. li. vi. sup quo principaliter pendet hoc dubiū. die hāc reprobationē nō procedere, nā pau. expressit nō tñ de ordine sed et de pontificali dignitate. vñ dubiū nō est facile in quo tñ puto verā opinionē. Idau. nō per eius rationē solū sed ex alio. q; regula ponit negatiua in. d. c. fi. q nō possit dari 2seruator nisi sit epus vel supior vel habens prelationē in ecclesijs collegiatis sed vicarius epi nō ē aliqd istorz 7 si dicat q sit idē 2sistoriū 7c. dic q ē vex vt dicit. Idau. quo ad iurisditionē. sed eps nō deputat 2seruator q; hēat iurisditionē. alias nō possent deputari prelati iurisditionē nō habentes q tñ pñt. sed deputat pp dignitatē pōtificalē. 7 quo ad hanc nō ē idē 2sistoriū cū vicario nec hec ē cōcabilis cū titulus dignitatis ecclesiastice nō possit uniri in plures, de prebē. maioribus vñ hz hic dicat glo. q vicari⁹ habeat dignitatē in quo est signanda tāq̄ singularis 7 satis probat ex textu ex his q̄. s. dixi in rōe dubitādi 7 decidēdi. tñ, p prie loquēdo vicariatus epi nō est dignitas ecclesiastica alias nō expiraret mortuo epo cū talis debeat cē ppetua. lv. di. p cepta de fi. p sby. veniens. vbi de hoc in gl. fi. pro hoc qō dixi s. in primo 2trario 7 tñ expirat. de pcū. cle. vlt. in glo. fi. potius ergo vicariatus est quedā preeminētia nō determinata ad aliq̄ ecclesiā 7 corruscat radijs dignitatis epi quo ad iurisditionē sicut augusta radijs dignitatis principis. p hoc qō dixi. s. q. v. Est tñ differentia iter vicariū 7 augustā quo ad ppetuitatē dispositiōis collate in eoz altez p id qō. s. dixi. in. d. q. v. 7 plene. in. c. qñ abbas. de of. del. in. v. 7. vi. 2trario.

¶ Vicesimotertio q̄ro nūqd officialis forane⁹ faciat idē 2sistoriū cū epo glo. in verbo foraneo dicat q nō. qō bene, pbat rōne textus.

¶ Vicesimo quarto q̄ro nunqd officiū vicarij foranei dependeat ab officiali principali. Laud. q non sim quē a foraneo non potest appellari ad principalez sed debet appellari ad episcopū vel eo absente ad generalē vicarium

¶ Et in hoc facit Laud. differētiam inter officialem principalē 7 vicariū gnālem q̄ differētia nō pbat iure. Et vī non pcedere dictū Laud. cū officialis pncipalis quo ad iurisdictionē 2stituat idē 2sistoriū cū epo 7 foraneo 2stituūt ad portionē iurisditiōis. ergo sicut ab eis pōt appellari ad epm vt dicit hec glo. ita 7 ad officialē principalē. pro hoc qō no. Imo. de appel. romana. in pn. li. vi. dicens a subditis epi posse appellare ad vicariū principalē. ergo 7 a vicario foraneo q ē subditus cū in eo nulla sit specialitas. nā presuppositō q hēat delegatam dicit glo. per hoc ptās eius nō est subtracta de potestate ordinaria cōicata principali nisi aliud appareat. licet secus sit q̄n papa delegat aliquā cām q; tūc ea subtrahit ab or

dinario. de of. del. ſane. de of. leg. ſtudniſti. qđ opaſ pape ſit prioritas cuius vice fungaſ eius delegatus quo ad illā cāz. Et eo añt q gl. dicat q vicarius foraneus hz delegatā. nō. q licz datus ad vniuerſitatē cārū hēaſ quo ad qd pro ordinario. de ap. cū cām. vbi de hoc in gl. penul. in fi. q̄ dicat q ē quaſi ordinarius nō tñ ē ordinarius hz aliter notet de reſcrip. ſtatutū. §. iſiup. li. vi. in gl. nūq̄ nimores. q̄ dicit q ē ordinarius. primū verius. Si tñ daref certū territoriū poſſet procedere illa gl. vt in caſu de of. or. iter ceteza. q: tūc diceref preeſſe adminiſtrationi. ar. de in ite. re. c. pe. in pri. fm hec intelige qđ dixi. ſ. in primo ẽtrario. ¶ Viceſimo quinto q̄ro nūqd decani rurales de qbus in. c. ad hec. in fi. de of. archi. vbi ponf eoz ptās q: in qbuſdā diocefibus exercēt iuriſdictionē pro ep̄o in certa pte diocefis an cenſent vicarij foranei. gl. eadē ſolunt q̄ no. ⁊ de eorum officio dixi in. d. c. ad hec.

Auditor. Dictum ⁊ ratio incluſa ibi. vt vitetur. ¶ Nota. a de auditore curie ſeu deputato in curia romana. dicitur autez eſſe curia vbi eſt papa vel audientia tñ. j. de electi. ne romani. ¶ Sed o. no. q̄ expectans habet ius ad bñficiū ⁊ pōt dicere bñficiuz ſibi ꝺ iure debitū hz glo. in. c. veniēs. de renū. dicat q̄ hz poti⁹ officij iplorationē qđ dic vt ibi dixi. ¶ Tertio no. ꝺ cui tādo circuitu. ¶ Quarto no. caſū mirabilē i quo ptās delegati extēdit ad ñ ꝛmiſſā. vt euitef circuit⁹. ¶ Q̄p. q: poſt lta ſiniaz finif iuriſditio delegati de of. del. in lris. cui⁹ ẽtrariū hic dr. So. hec finit rō dubitandi vt tāgit gl. in vbo pronūciabit. Ratio decidendi in ẽtrariū ponit in textu vt euitef circuitus. Itē. c. in lris. loquit in delegato ad cāz iudicialē ſec⁹ in mādatario ad aliqđ negociū cuius ẽtrariū durat vſq̄z ad negociū expeditū vt no. Inno. ſingulariter i. d. c. i lris. vbi dixi. potiſſima tñ eſt rō p̄cedēs prout patebit infra in ſequēti ẽtrario. ¶ Secūdo op. ad idē de. c. ſiup eo. de of. dele. vbi poſtq̄ delegat⁹ pronūciauit beneficiū deberi amplius ſe nō ꝓpedit ſed is ordinat bñficiū ad quē ptinet. alias gl. ii. So. q̄ ibi de deputato extra curiā. ⁊ ſic vult ſecus eē i eo q̄ in deputato in curiā ⁊ idē Laud. ⁊ Bēze. hic ⁊ Jo. cal. in repetitione. c. mādatū. de reſcrip. in vlt. q. ¶ Dau. ẽtra. Idē vr tenere Alb ath. hz nō firmet pro hoc inducūt rōnes q: nō ſit p̄iudiciū alicui ex quo beneficiū pnūciatū fuit debitū ſine ꝛferat p pnunciantē ſine p aliū cū nō poſſit alteri ꝛferri. Itē delegatus pape exequit ſuā ſniaz. de of. del. ſignificaſti. ſed collatio ē executio ſnie q: ad hoc tendit vt pnūciet debitū vt ꝛferri poſſit. Tertio q: inbeſt rō circuitus euitādi ⁊ fortius q̄ in curia vbi facile ē ad papā accedere. pro opi. gl. iducit q: hec cle. inducit ius nouū. ergo itelligendū in ſuo caſu tñ de elec. ſtatutū. li. vi. ⁊ ſic verba illa in curia romana intelligunt⁹ cū miniſterio vt ſecus ſi extra. Secundo q: ſi collatio eēt executio ſnie teneref is qui pnūciaſſet debitū, ad ꝛferendū ſicut delegatus pape tenef exeq. d. c. ſignificaſti. at hic ponit in ſuo arbitrio in verbo poterit, put dicit gl. in illo vbo q: hz poſſit nō teneri. ¶ Tertio iducit. c. paſtoralis. facit de reſcri. do. q: monaſteriū. de pnū. vbi gſa ꝛceſſa aliquib⁹ intelligit ſine preiudicio ordinarij ad idē inducit. c. fi. de of. vica. li. vi. q: collatio nō tranſſert niſi exprimat. Cui opinioni fauendo facile rñdetur ad ẽtraria. ¶ Primo, ad rōnē cui dr nulli fieri preiudicium Rñdet q: imo nā cū per priuilegiū pape ⁊ per deputationem executoris preiudicet ordinario hz hec deputatio ſtricte itelligi. de reſcrip. ad hec. Itē minus grauabit ordinarius ſaltem quo ad opinionez ⁊ reuerētiā ſibi debitā p collationez factā p papā q̄ ſi fiat p executorē forte alias ſibi igratū. ad ſecūdā dc. c. ſignificaſti. dic q: collatio nō eſt executio. Eſt. n. executio id qđ venit ad iplēdū verba ſnie. at in ſnia per quā pnūciaf debitū nihil ꝛtinet de collatione imo collatio eſt actus diſtinctus ⁊ hec ſnia per quā pronūciaf debitū hz ſuā executionem eoipſo q̄ excludit aduerſarius ſi qs erat vel ſaltē tollit omne dubiū q̄ finiſſet ẽtra expectantē. de circuitu dic q: nō pōt hec rō inferri niſi in terminis huius. c. q: nō eſt ſola rō nec ſufficeret ad oēm caſū. Alia eſt. n. rō in deputato in curia cū ſit more auditoz curie ꝛferre dubia cū ceteris auditoribus. vt dico. j. q. vii. qđ facere nequit deputatus extra curiā. vnde i deputato in curia ſi pro collatione accederef ad papā eēt circuitus q: ad nullū effectū cū veriſimile ſit papā nō reuocaturū factū per collegū auditoz. qđ ſecus eſt in deputato extra curiā. Sed Jo. de lig. dicit q̄ aut papa deputauit executorē qui vice ſui ꝛferret ſi pnūciauerit beneficiū deberi. ⁊ tūc i dubiū eſt q̄ ꝛferret etiā extra curiā: aut cōmſit ſimpliciter cāz audiendā adhuc idē ⁊ ſic ꝛcordat cū Laud. ⁊ Dau. Et ad rōnem cū dicit collationē nō eſſe executionē rñdet q̄ hz nō ſit actus executiuus eſt tñ ꝛpletiuus q: nihil pdeſſet ſnia ſi non ſequeref collatio. Ego puto nō recedendū a glo. maxime p rōnem quā ſupra feci q̄ auditor curie cōicat cū alio⁹ ⁊c. vt predixi. Itē cū ſume breuis ſit hec deciſio cogitandū eſt oia verba poſita eſſe cū miniſterio. pro hoc de pnūle. ſi papa. li. vi.

Et rōnes ẽtrarie nihil vrgent q̄uis. n. collatio ſit actus completiuus tñ vt nō veniat in ptāte executoris ſeu auditoris data extra curiā ſufficit pro rōne q: eſt actus extrinſecus a cōmiſſione. vt hec. c. qđ exorbitat a iure preciſe reſtringaf ad ſuos terminos. d. c. ſtatutū. de elec. lib. vi. qđ ēt tenui. in. d. c. mādatū. in vl. q. tñ ad. c. ſiup eo. de of. del. ⁊ c. paſtoralis. de priuile. ⁊ c. fi. de of. vica. li. vi. dic q̄ nō faciant p opinione glo. naz in. c. ſuper eo. nō fuit deputatus vt pronūciaret beneficium debitū ſed vt videret cui ptineret preſentare poſt quam preſentationē nō deberet beneficiū p̄ſentato cū poſſit ſi ē patronus laicus aliū preſentare de iurepa. paſtoralis. ⁊ q̄uis ſit clericus patronuſ qui nō pōt variare. tñ nullū ius formale acquirit preſentato. c. paſtoralis. loquit in alio caſu ⁊ nihil facit ad. c. fi. de of. vic. ſimiliter dic q̄ loqf i alio caſu. ¶ Quero quid eſt auditor? Spe. de audito. in prin. diffinit q̄ eſt is cui ab aliquo iudice aliquid de medijs cauſe cōmittit. puta aliqs articulus audiendus vel examinandus. pbari vſ hec diffinitio. in. c. ſiup q̄ſtionū. §. verū. ⁊. §. porro. de of. del. Sed ẽtra eā q: ſepe auditoribus cōmittit etiā principiū cauſe reſeruata ſnia ipſi cōmittenti. d. c. verū. Sed tñ non ꝓbat hoc nā tūc non vocaf auditor ſed delegatus cū cōmittit principiū vt ibi. ¶ Q̄p. ad eandē diffinitionē q: plerūq̄z auditor hz ptātem audiendi totā cām hz non diffiniendi vt ſunt auditores ſacri pallacij prout hic dicit glo. prima qđ tenet ſpe. vbi alleg. gl. ⁊ idē tz ti. i. §. i. in. v. ſed nūqd. in fi. vbi dicit q̄ audiunt cās appellationū totius mundi ex generali cōmiſſione. Itē etiā per ſimpliceꝫ querelā audiunt infra duas dietas. ¶ Q̄p. ad idē q: aliqui ſunt auditores qui hñt ordinariā vt auditor camere apoſtolice ⁊ auditor ẽtradictaꝝ. prout dicit glo. i. fm Bof. ⁊ Hoſti. So. ſta ẽtrario ⁊ dic q̄ illa diffinitio non eſt vniuerſalis de quolibet auditore ſed ꝗuenit auditori deputato ab inferiori a principe ⁊ de tali legitur. §. verū. ⁊. §. porro. de. c. ſiup cōnum. q̄ñq̄z tñ auditores vocant alio vocabulo. nā q̄ñq̄z auditores iperatoris dicunt proceres de ap. ex iſtinuatione. Itē q̄ñq̄z auditor dicit cōſiliarius. C. de iudi. auc. ad hec. ex quo infero q̄ terminus auditor, nō eſt vocabulū iuris habens ꝓpriā ⁊ limitatā naturā. cū reperiatur magna varietas talium vt predixi. ⁊ ꝺ hoc etiā in ſe. q. ¶ Secūdo quero quot tupleꝫ eſt auditor. dic q̄ tupleꝫ quidā deputaf ab inferiori a principe: quidā a principe. de primo dic q̄ ꝓprie dicit auditoris de quo loquit. v. verum. ⁊. §. porro. de. c. ſuper queſtionum. ⁊ talis ꝓprie deputaf ad media cauſe. nec dicitur habere iuriſditionē ſed compatur mero executori vnde a tali non appellatur niſi modū excedat dicto. v. verū. dicitur ergo verius habere notionē tñ vel cognitionē ſine iuriſdictione. ff. de re iud. ait pretor. in prin. quod no. gl. in. d. §. porro. p quā habes intellectū vniz. ad. d. l. ait. pretor. quem nō ponunt doctores nec ſcribentes ibi ⁊ ē notādus ad predicta q̄ notio ſit cognitio ſine iuriſditiōe. ff. de ver. ſig. l. notionē. de deputato a principe. dic q̄ aut ab imperatore aut papa. de primo loquitur. l. precipimus. verſiu. q̄ ſi a duce. C. de ap. vbi ꝓbat q̄ tales auditores principis habent ordinariā. quod tenet ibi bar. licet ſecus ſit in auditoribus iudicis inferioris vt nunc dixi. pro hoc allegat Bar. ibi. l. vlti. ff. de offi. aſſeſſo. quę hoc diceret nō probat niſi qtūs comparemus auditorē inferioris aſſeſſori. de quo loquit ille titulus. ⁊. c. ſtatutū. §. aſſeſſorem. de reſcrip. li. vi. q: tunc ꝓprie ꝛſiliarius eſt ſine iuriſditione. de deputato a papa dic q̄ reputf quadrupleꝫ auditor. quidaz. n. qui dicit auditor camere: ſecundus qui dicit ẽtradictariuz auditor: tertius qui dicit auditor ſacri pallacij: quartuſ eſt auditor ſpecialis qui deputaf ad certam cām qđ fit in cauſis cathedraliū regularū eccleſiarū ⁊ in cauſis magnis quas papa vt plurimū cōmittit alicui ex cardinalibus. vt in glo. in ver. a nobis. Et de officio triū primoz auditoz dic qđ colligitur ex ſtilo curie qui eſt attendendus. de ꝛſti. ex lris. de cri. fal. q̄ grauī. Sed officiū quarti auditoris ſpēalis colligit ex forma deputationis que debet attēdi de reſcrip. cū dilecta. ſed quā doq̄z datur vt cām miſtruat ⁊ referat pape tempore ſententie de teſta. Raynutius. v. cū aūt. de re iudi. cū bertoldus. ⁊ in pluribus alijs capitulis per que dico verā eſſe opi. archi. quā

ponit hic glo. prima ut nullus auditor curie cenſeat̃ habere ordinariã ſed delegatã tm̃ exquo bonifacius papa ſic ꝓnunciauit cui ſtandũ eſt. de re iudi. in cauſis. ꝓ hoc induco text. hic in verbo deputat⁹ ſubaudi ſpãliter. ⁊ ita ſeruat̃ hodie q̃ auditores pallacij nõ cognoſcũt de ulla cã niſi ex ſpãli delegatiõe pape. ¶ Et cõiter cõmittũt̃ cauſe talib⁹ vt audiant ⁊ diffiniant. hec tm̃ ꝙſtũt plus in facto q̃ in iure. vñ põt cẽ q̃ ita eſt q̃ auditor ꝙtradictarũ ⁊ camere hñt ordinariã vt dicat gl. ⁊ ſiliter q̃ alij auditores hñt ordinariã in cognoſcẽdo ut dicet eadẽ gl. ¶ Sed ſi aliud nõ cõpareat in dubio ꝓcedit q̃d predixi q̃ oẽs hñt delegatã q̃ non hñt certã adminiſtrationẽ reſpectu territorij ſed deputant̃ ꝑſonis. ar. de in ite. reſti. c. pe. ¶ Tertio quero de quo auditore ex iſtis quatuor quos predixi. ſ. q. ꝓ. cẽ in curia ꝓcedit hec lr̃a gl. ſoluit in verbo a nobis. q̃ de auditore pallacij deputato vt dicat gl. ⁊ idem Laud. pro hoc q̃ ſolũ in talibus auditor ab⁹ pallacij ꝓcedit rõ de circuitu euitãdo: vt. ſ. dixi i ſecũdo ꝙrario. ¶ Quarto quero q̃ dixi q̃ requir̃ ſpãlis delegatio q̃s delegabit cãz auditori? dicat glo. iii. q̃ referẽdarius vel officialis ad hoc datus. Alij dicunt q̃ vicecancellarius ſed hodie communiter pape ſupplicatur vt ipſe deleget ⁊ ipe delegat. ¶ Quinto quero de quibus cauſis poſſint cognoſcere auditores pallacij? So. de nullis ex generali officio ſm̃ premiſſa de q̃bus. ſ. q. ii. Spe. tm̃ de libello ꝙceꝑ. §. iã nũc. v. q̃ ſi fuerit corã dicat q̃ ex generali cõmiſſione audiũt cãs appellationũ totius mũdi niſi ſint eꝑatuũ abbatiaꝝ magnaꝝ dignitatũ. verius eſt hodie dicti in. d. q. ii. ⁊ ita ſeruat̃ vt ſine ſpãli cõmiſſione de nulla cã cognoſcit. ¶ Sexto quero an in caſu hui⁹ cle. ſit opus petere in libello ab auditore vt ſi ꝓnunciauerit bñficũ deberi illud ꝙferat gl. i. dicat q̃ nõ ſed q̃ eſt tutũ. idẽ Pau. q̃ cũ collatio veniat ex vi cõmiſſionis etiã ſi nõ exp̃maf̃ per ꝙſequens dz expediri ex officio tãꝫ executio ꝓnunciationis nõ eſt neceſſe in libello petere executionẽ ſm̃le. Jo. de lig. dicat neceſſariũ vt petat̃ q̃ iudex nõ põt ſupplere de facto de poſtu. bone. i. Ego teneo primũ per tex. q̃ loquit̃ generaliter. Jtẽ q̃ eo ipſo q̃ petit̃ ab auditore deputato in curia vt pronũciet beneficiũ debitũ per ꝙſequẽs petit̃ vt ſi hoc ꝓnũciauerit ꝙferat ex vi hui⁹ cle. ꝓterea cũ reſideat in arbitrio auditoris ꝙferat vel ne. vt ꝑbat verbũ poterit. ⁊ dico. j. q. xii. ſeq̃ q̃ nõ põt directe peti in libello tãꝫ debitũ. Sz bene poſſit iplorari officiũ auditoris. vt ſi ꝓnunciauerit debitũ conferat ⁊ ſic intelligit quod dicat glo. eſſe tutum. ¶ Septimo q̃ro de mõ ſeruãdo ꝑ auditorẽ talẽ in ꝓnũciando de hoc ponit Spe. de ſen. pla. §. nũc aũt. v. ceterũ. Laud. dicit q̃ de ꝙſilio aliorũ auditorũ ⁊ cũ eorũ aſſenſu vel maioris ptis q̃d nõ. pro eo q̃d dixi in ſecunda oppoſitione ad rõnẽ de circuitu. Et hoc infert Laud. ad q̃nẽ ſi ꝙtingeret auditores pari numero diſcordare q̃ nõ poterit auditor ꝓnunciare ſed dicit recurrendũ ad cardinales de ſtilo qui ẽ attẽdendus. ¶ Octauo q̃ro nũqd auditor deputatus ab alio q̃ꝫ a principe habeat ptatẽ de qua hic glo. in verbo a nobis dicit q̃ nõ. idẽ Pau. q̃ delegat⁹ ab alio quã a principe nõ exequit̃ ſuã ſniam ſed delegãs. de fo. cõpe. ſi qs ꝙtra. Jn quo iſtat pau. referẽdo varias opiniones. tz tm̃ hoc q̃ nõ exequat̃ lz dicat q̃ declaratio eſſet neceſſaria. dic vt dixi i. d. c. ſiqs ꝙtra. ſed hec rõ non vrget q̃ collatio nõ eſt executio vt dixi. ſ. in ſecũda oppoſitione. Sed rõ eſt q̃ hec cle. exorbitat a iure cõi iõ reſtrigẽda in ſuis terminis. ¶ Nono q̃ro nũqd q̃d dicat de bñficio hz locũ i dignitatib⁹? gl. in vbo bñficio dic q̃ ſic q̃ꝫ no. ad hoc q̃ verbũ bñficiũ ꝓprie in depoſitõe iuris cõprehẽdit dignitates lz ſecus in ipetrationibus de ꝑbẽ. c. fi. ¶ Decimo quero ſi cã electionis deuoluit̃ ad curiã per appellationẽ vt q̃ appellat̃ a denegatione ꝙfirmationis an dat⁹ ſuper appellatiõe ſi ꝓnũciat bene appellatũ poterit ꝙfirmare. glo. in verbo debitum. dicit q̃ ſic que eſt vera per rõnes ſuas tm̃ hoc caſu nõ ex vi huius cle. ſed de iure cõi hoc facit ꝙfirmatio. n. erat q̃d vertebat in cã. Sz dubiũ huius cle. ſint de collatione. q̃ collatio ẽ ſeparata ab articulo p quẽ cognoſcit an beneficiũ ſit debitũ. ¶ Undecimo q̃ro qd de poſtulatione ponẽdo exẽplũ vt dixi de ꝙfirmationis denegatiõe. ſ. q. ꝓ. dicat Lapus ſe reſpondiſſe Federico de Senis hoc quereti ſecus cẽ q̃ꝫ de electiõe per verbũ debitũ q̃d ẽ hic in tertu. poſtulatio nãq̃ innituit̃ gr̃e. de poſtu. bone. i. quã gr̃az facere nõ ꝓtiet ad auditorẽ lz iuſticiã tm̃ ẽt ſi ſit vicari⁹ pape. q̃ rõe vicariat⁹ nõ hz ptãrem in gratioſis. de of. vica. cũ in gnãli. li. vi. q̃d dictũ eſt notabile. puto tm̃ q̃ reductũ ad limã iuris nõ ſit ver̃ q̃ lz poſtulatus nõ poſſit petere bñficiũ de iure tãꝫ debitũ põt tm̃ iplorare officiũ tãꝫ de bñficio quaſi debito. de elec. cupientes. ad fi. li. vi. ⁊ ſi denegatur admiſſio ſine cã põt appellare. in qua appellatiõe deputat⁹ cũ debeat ſupplere vices iudicis a quo ſi videbit poſtulationẽ admittendã admittere dz. nõ. n. hec admiſſio ẽ adeo mere gr̃a vt poſſit ſine cã repelli p inferiorẽ a papa de poſtu. c. i. ⁊ pe. ⁊ q̃d ibi dixi.

¶ Duodecio q̃ro nũqd auditor poſſit nõ ꝙferre ſi ꝓnũciauit debitũ. gl. in vbo poterit tz q̃ ſic. quã nõ. q̃ ex ea ꝑbat̃ q̃ collatio nõ ẽ executio ꝓnũciati vt dixi. ſ. in ſecũda oppoſitiõe.

¶ Decimotertio q̃ro an mortuo papa pendẽte auditor deputatus añ mortẽ ⁊ q̃ incepat cognoſcere de cã, eam tractare ꝑ ut hic dr̃ So. ſ Pau. q̃ nõ q̃ officiũ taliũ expirat ꝑ mortẽ pape vt in cle. ne romani. j. ti. i. cui ſtãdũ ẽ. quatenus eius officium aliũ curie iuriſdictionẽ dicat expirare ꝑ obitũ pape ꝓterq̃ de aliqbus quos exꝑimit. ſz alias de iure iuriſdictio ꝓpetuata nõ extinguit̃. de of. del. gratũ. ⁊. c. iz. ¶ Decimoquarto q̃ro in quo eẽt circuit⁹ gl. penul. dicat q̃d eẽt ſi oporteret ad papã rediri ꝑ nouã cõmiſſionem. Et ẽ rõ q̃ deputat⁹ auditor in curia cũ debeat ꝓcedere de ꝙſenſu alioꝝ auditoꝝ vl maioris ptis vt ꝓdixi i ſecõ ꝙtrario. ⁊ i. vi. q. ad nullũ eſſ̃m accederet ad papã. ñ. n. ap̃li⁹ cognoſcerz ꝺiã plene cognito q̃ rõ ceſſat in deputato extra curiã q̃ ſol⁹ ꝓcedit ⁊ in deputato ab alio q̃ꝫ a papa. ⁊ ſup hac rõe fũdat̃ hec cle. alias deuiaret a iuris tramite. vbi no. q̃ circuit⁹ dz euitari q̃n nõ ẽ cũ aliq̃ effectu alis de circuitu ñ curat̃ de or. c. g. tuã. qui ſi. ſi. le. latoꝝ. vbi ꝑ certo articulo recedit̃ a iudice ſeculari ⁊ itur ad eccleſiaſticũ. Sz ſit ex cã q̃ ſecularis cognoſcere nõ poſſet. Jta in auditore deputato extra curiã vel ab alio q̃ꝫ a papa nõ curat̃ circuitus q̃ põt eſſe cũ effectu. vt plenius de cã cognoſcat̃ q̃d fieri põt nã ſnia lata in cã beneficiali de quia hic loq̃t nõ tranſit in rẽ iudicatã quo ad ſuperiorẽ. de ꝙceſ. ꝓbẽ. c. i. vbi gl. ¶ Decimoquarto quero nũqd ꝓcedit hec cle. ſi bñficiũ ꝓnũciet debitũ ex facto pape ſed alterius puta legati vel delegati. glo. vlti. q̃ ſic. quã no. in ſi. v. ſed cũ ptãs. q̃ hoc vult q̃ ex facto inferioris ñ põt affici beneficiũ vt dicat̃ debitũ. de quo plene in. c. ſi ſoli. in gl. magna. ô ꝙceſ. ꝓbẽ. li. vi. ¶ Decioſexto q̃ro q̃ hic papa ꝓnunciat ꝑ auditorẽ an q̃libet iudex poſſit ꝓnunciare paliũ. Alb. ath. dicit q̃ nõ niſi ſit illuſtris. q̃ꝫ dic vt in. c. ſi. ô re iudi. li. vi. Decimoſeptimo q̃ro an auditor cũ prouiderit de bñficio põt etiã curã alias cõmittere ſi erit curatũ? dicunt Laud. ⁊ Benze. q̃ ſic. q̃ dz intelligi q̃ prouideat cũ effectu ar. de ꝓbẽ. relatio. de re iudi. cũ oliz. dicit ẽt Laud. q̃ poterit dare poſſeſſionem bñficii. ꝑ hoc de of. del. ſignificaſti. ⁊ q̃d ibi no.

g **Ratie.** Primo põit dictũ. ſecõ ſoluit quoddã tacitũ dubiũ. ibi: licet.

¶ Nota q̃ hec diſpoſitio ꝓcedit in lr̃is ad bñficia gratioſis. probat verbũ gratie. ex quo infert ſecus in lr̃is ipetratis in forma pauperũ. q̃d dic vt in glo. i. Jtẽ ſecus in lr̃is quaſi iuſticie q̃ ſolẽt bullari cũ filo canapi. cũ clericus nõ aſſecutus bñficiũ ipetrat ad ſuũ eꝑm. de q̃bus de ꝓbẽ. cũ fm. Sz lr̃e gratie bullãt̃ cũ filo ſerici de ſtilo curie. tales nãq̃ lr̃e tolluntur facilius q̃ lr̃e gr̃e. vt dicã. j. q. i.

¶ Secundo no. q̃ ſicut per ꝙſtitutionẽ beneficii incõpatibilis vacat primũ ipſo iure. de ꝓbẽ. de multa. ita vacat ius ad rẽ ꝑ hoc q̃ extinguit̃ gr̃a ad beneficiũ per quã ꝙſequit̃ expectans ius ad rẽ vñ beneficiũ dr̃ ſibi debitũ. ſ. c. proxi. in vbo debitũ. ⁊ q̃d ibi dixi in ſecũdo nõbili. ¶ Ex hoc no. ꝙpatiuſ in re ⁊ ius ad rẽ quo ad hãc diſpoſitionẽ. aliaſ tm̃ in multũ differũt de ꝙceſ. ꝓbẽ. c. fi. li. vi. ô ꝓben. c. pe. c. li. ¶ Tertio no. a ꝙtrario lr̃e q̃ ſũt aliq̃ bñficia q̃ ſimul ô iure teneri pñt. q̃d plene dico. j. in vl. q. ¶ Quarto no. caſũ i quo reſurgit reſignatio ipſo iure ẽt ſi nõ fiat in manib⁹ legitimi ſuperioris q̃d infra dico in primo notabili. ¶ Quinto no. q̃ acceptãs vnum ius non ex hoc renunciat iuri cõpatibili niſi cũ effectu conſequat̃ ſecundũ. probat verbũ pacifice aſſequaris.

¶ Sexto no. q̃ ꝙtraria non pñt cadere in eodẽ ſubiecto vt vnius ꝙſecutio eſt alterius excluſio. q̃d dixi in. c. cognoſcẽtes de conſti. ¶ Septimo no. caſum in quo gratia perfecta patitur exceptionẽ ⁊ nullitatẽ ex facto ſuperuenienti. q̃d dic vt i glo. vltu. in ſi. ¶ Octauo no. q̃ ius extinctũ non reuiuiſcat licet res redeat ad primum ſtatũ. quod d̃ no. hic glo. ſ. ꝓ hoc dico. j. q. xvii. ¶ Oppo. q̃ non teneat renunciatio de qua hic tãꝫ nõ facta in manib⁹ ſuperioris. de renũ. admonet. c. q̃ in dubijs. Solu. fm Stepha. cõtraria procedunt de renunciatione expreſſa hec clemen. de tacita que fieri poteſt ſine auctoritate ſuperioris. de his que fiunt a maiori parte

ca. ex ore. dic q; etiã tacita renũciatio nõ ualet in preiudiciũ
sup̃ioris quin possit talẽ reuocare qõ dixi de p̃ben. de mul-
ta. in pñ. in. vii. ⁊. viii. ꝙrario. Sz ad hoc posset dici q; hic
sufficit q; valet renũciatio in preiudiciũ renũciãtis vel si uis
q; valeat simpliciter. dic pro hoc de renũciatione ad rẽ i qua
nõ regrit sup̃ioris auctoritas. ſ. de trãsla. c. ii. de elec. si ele-
ctio. li. vi. Sed de iure in re loquũt ꝙraria. quo tñ casu tz
renũciatio ẽt nõ facta in manib⁹ sup̃ioris ẽt si fiat expresse. ⁊
hoc in p̃iudiciũ renunciantis. d. ca. q; in dubijs. sed non
in preiudiciũ sup̃ioris q; nõ assensit vt ibi. ⁊ dixi in. d. c. de
multa. ¶ Secũdo op. ad idẽ. nã potuit ee q; iste ignorabat
de sua gratia quo casu nõ itelligit renũciare. co. ti. gr̃a. li. vi.
So. fm Ste. hoc fz illud vt hic intelligat de scẽte. ¶ Ter
tio op. q; a ꝙrario probat lr̃a ibi. si ante adeptionẽ. secus q;
post adeptionẽ cũ tñ fortius debeat extingui ius in re in quo
est maior ꝙrarietas q̃ in s ad rẽ. pro hoc. c. de multa ⁊ extra
uagans execrabilis. So. ꝙrariũ est verũ qõ ꝙsecutus fm in
cõpassibile ipso iure intelligit renũciare primo sed nõ p̃ hãc
cle. q; post cõsecutionẽ primi gr̃a desinit esse gratia vñ tunc
nõ põt fm Steph. dici renũciare gr̃e. ¶ Quarto op. ꝙtra
hã c solutionẽ de. c. mãdatũ cũ ibi notat co. ti. vbi fortⁱ dr̃, p
seq; finã gr̃az q; cõsecut⁹ ẽ bñficiũ q̃ añ ꝙsecutionẽ. So. pseq
dr̃ in effectu sed nõ uere cũ gr̃a sit ꝙsummata q; igit erat deci
sũ q; per ꝙsecutionẽ secũdi incõpassibilis uacaret primũ ipo
iure ⁊ potuisset dubitari an similiter extinguat ius ad rẽ seu
gratia nõdũ ꝙsummata nõ decidit hic q; sic. ⁊ subest fortior rõ
q; facilius tollit ius ad rẽ tanq̃ fragilius. de prebẽ. c. pe. li. vi.
de ꝓcess. pbẽ. c. fi. co. li. ¶ Quito op. ad hoc q; ex h⁹ seq̃t q;
nulla penitus fuit cã dubitandi in hoc. c. dic q; imo fuit non
. n. videbat tanta repugnantia inter ius ad rẽ ad beneficium
incõpassibile; ⁊ ius in re sicut inter duo iura in re. Ratio aũt
decidendi fuit que dicta est. ſ. ꝙrario ꝓrio. Itẽ q̃is nõ sit
tanta repugnãtia subest tñ pacitas rõis vt mensurem⁹ gra
tiã ab eius effectu ⁊ sic tolleret ius in re ita tollat gr̃a per quã
põt ad illud pueniri. ¶ Quero q; in principio dicit gr̃e. qd
in litteris in forma pauperum uel in lr̃is iusticie? de primis in
c. si paup. de preben. li. vi. de secũdis de prebẽ. eps si ⁊. c. cuz
fm Glo. i. dicit de primis q; nõ. idẽ dicit ſDau. de secũdis
nã facilius tollunt̃ p assecutionẽ beneficii ẽt nõ incõpassibilis
vt dixi in primo notabili. ¶ Secũdo quero an hec cle. ꝓce
dat de gratia facta ab alio q̃ a papa. glo. eadẽ q; sic q; gnãli-
ter loquit cũ qua tenent Steph. ⁊ Benze. simile qõ dicitur
in cle. precedenti in glo. vlt. in pñ. ⁊ in hac glo. ibi in pria gl.
vel põt dici elicita ex mente capituli de prebẽ. de multa. co.
ti. ad audientiã. ii. ⁊. c. in nostra. Laud ⁊ Benze. q; placet.
nec cõtradicit glo. ¶ Tertio quero q; dicat de dignitate qd
ẽ dignitas ⁊ qñ cognoscat? dic ad scõz q; ex ꝙsuetudine loci ⁊
aliis de qbus per Inno. de multa. ⁊ p archi. de ꝙsue. c. i. li.
vi. ⁊ ex ibi nõ. ẽt colligit. so. primi qd sit. ¶ Quarto quero
q; dr̃ de bñficio curato quõ itelligit beneficiũ habere curam
dic q; duob⁹ modis. ſDuno ꝓprie est stricte cũ hz curã fori
penitentialis. de peni. ois. Secũdo large cũ hz curã fori ꝓtẽ
tiosi. de quo in. c. dudũ. ii. de elec. ⁊ per Inno. de of. archi.
cũ satis. vbi dixi. ¶ Quinto quero in eo qõ in precedẽti qõ
ne dixi de duplici cura an de vtraq; ꝓcedit qõ hic dr̃. dic q;
sic: tñ q; generaliter loqt: tñ q; subest eadẽ rõ incõpassibilita
tis vt p̃bat. d. c. dudũ. ¶ Sexto quero si litigãs sup̃ bñficio
cõsequit incõpassibile per hoc renũciat liti. glo. ii. dicit q; sic
qõ plene dixi in. c. in nostra. qõ allegat ⁊ idẽ ſDau. ¶ Sep
timo quero si in consecutione incõpassibilis, ptestat q; nõ in-
tendit renunciare primo. gl. eadẽ dicit, ptestationẽ nõ, pdesse
idẽ pau. ¶ Op. ad hoc q; imo potius nõ tz cõsecutio secun
di que dz esse pura ⁊ sine ꝙditione vel, ptestatione. de elec. c.
ii. li. vi. ⁊ qõ ibi no. Inn. in additione. ⁊ Jo. an. So. Lap⁹
formaꝫ ⁊ nõ soluit. dic q; id qõ ibi dicit Inno., pcedit de, pte
statione directo ꝙtraria acceptationi ut si in casu huius cle., p
testat q; nõ, tanq̃ prelatus vel vt si acquirat titulus ꝙsequt̃ fz.
talis. n., ptestatio viciat factum seu uerius ip̃edit in fieri. de
ꝙdi. ap. c. fi. ⁊ hoc si hz sua formalia. de elec. cumana. qõ ple-
ne dixi de ꝙsti. cũ. Alb. Sed, ptestatio q; uelit nõ renũciare
primo nõ directo repugnat. q; per hoc nõ sequit qõ nõ uelit
scõz potius ergo reicit̃, ptestatio tanq̃ de iure nõ ꝙpassibilis
tñ ad hoc quo ad distinguendũ ius primi beneficij sufficit cõ
secutio secundi etiã facta cũ, ptestatione directo ꝙtraria. vt in
exẽplo premisso. nã ⁊ si tunc nõ ꝙsequat titulũ in secundo q;
acceptatio nõ ẽ puta pdit tñ ius in primo si pacifice hz scõz q;
ẽt violẽter cõsecutus fm incõpassibile pdit ipso iure primuz
de prebẽ. eñ qui. li. vi. prout ergo dicit Jo. cal. in. c. in nostra.
refert an scõz ꝙsequat simpliciter ⁊ tz ꝙsecutio. an cũ, ptestat-
one repugnãte directo vt predixi ⁊ nõ tz ꝙsecutio. vtroq; tñ
casu vacat primũ. ¶ Op. ad predicta q; ex quo acceptatio ñ
fuit pura nõ põt dici tenere ꝙsecutioni secũdi. d. c. ii. de elec.
li. vi. ⁊ p̃bat rõe q; ꝙsensus ad beneficiũ dz esse simplex ⁊ pu
rus nõ ꝙditionalis vel tpalis. ar. lxx. di. c. ii. sicut ꝙsensus ad
optãtis aliquẽ in filiũ nõ dz esse ad tẽpus. l. quesitũ. ff. ŏ ad
opti. so. vt nunc dixi q; ẽt hoc casu quo nõ tz ꝙsecutio secũdi
tñ vacat primũ. per. c. cũ qui. Et per hoc tollit opi. Host. ŏ
qua. co. ti. in nostra. vbi tz q; ptestatio muat q; iste modus re
nunciãdi q. ſ. hoc casu itelligat primo nõ inuenit iure expres
sius. dic. n. q; imo exp̃ssius, si ꝙsequt̃ possessionẽ. per. d. c. eũ q;
secus aũt si nõ est cõsecutus possessionẽ nisi p eũ stet de elec.
cõmissa. §. i. de prebẽ. in. c. lz. ii. li. vi. Et per hoc expediũtur
aliqua que dicit ſDau. de qbus ẽt no. de prebẽ. de multa.
Itẽ ad ꝙrariũ in eo qõ arguit q; receptio secũdi non teneat
Host. i. d. c. in nr̃a. dicit q; imo tz nec ẽ vitiosa. q; recipiẽdo
ecclesiã põt desiderare ep̃atum, et in mẽte gerere q; accepta-
ret si eligeret. viii. q. i. qui ep̃atum. de transla. c. fi. ad idẽ de
preben. preterea. 7. c. ꝓposuisti. vii. q. i. pastoralis. cũ ibi nota
tis. pro hᵒ qõ dixi in, pri o ꝙrario in eo qõ dixi q; talis, ptesta
tio nõ directo repugnat acceptationi tñ si oĩno exprimeret q;
nõ acceptat scõz nisi in q̃tũ sibi remaneat primũ. tũc vr̃, pte
statio incõpassibilis ⁊ repugnare acceptatiõi. ⁊ sic acceptatio
nõ tz. ar. de ꝙdi. ap. c. fi. ¶ Octauo q̃ro q̃ sũt ille bñficia q̃
de iure teneri ñ põt plura simul. hec questio p̃supponit aliã
nunqd possint aliqua bñficia plura cadere in eundẽ de iure
q̃ erit ultia quã infra plene exaio. sed ad, pcedentẽ rñde vt in
gl. in v̄bo beneficiũ. quã singulariter no. ponit aũt gl. tripli
cẽ modũ incõpassibilitatis. ſDumus modus est plan⁹ p. c.
de multa. Secũdus, pcedit in bñficijs ꝙformib⁹ in eadẽ ec-
clesia p. c. lr̃as alleg. in gl. ad idẽ. cle. de prebẽ. si iusta. Ter ti
us modus pz in glo. quã tñ limitat ſDau. fm quẽ q̃ qz bñ
ficiũ precise regrit residentiã ⁊ plura teneri nõ põt. q̃ qz non
p̃cise sed si nõ resideret subtrahunt̃ puentus: ⁊ tũc nõ surgit
incõpassibilitas qõ est notabile. Laud. limitat adhuc primũ
dictũ q̃ regrit precisaz residentiã q; itelligit hoc, pcedere q̃
regrit residẽtia adeo q; inductũ ẽ ex iure spãli q; vacet primũ
p adeptionẽ secundi fm ea q̃ no. Inno. de cle. nõ resi. c. fi. fz
p eo qõ dicit gl. cũ limitatione. ſDau. facit q; Inno. in. c. fi.
de cle. nõ resi. dicit q; beneficiũ regrit residentiã. Ex hoc so
lo surgere incõpassibilitatẽ cũ alio qõ tñ exp̃sse nõ, pbat iure
fz, pbat rõe sũpta a paritate dispositõis de curat. put in. c. de
multa. vr̃ tñ verius dictũ Laud. per id qõ dico. c. fi. q. viii.
¶ Op. ad predicta q; de iure cõi omne beneficium requirit
residentiam de cler. nõ resi. conquerente. ergo ip̃assibilitas
est in oĩbus. so. vt. j. in vlti. q. ¶ Nono quero quid si mo-
nachus impetrauit gratiã ad dignitatẽ sui ordinis deide ob
tinuit ꝓmotũ aliquẽ manualẽ an per hoc renũciat gratie.
Stepha. dicit q; sic per. c. cũ singula. de prebẽ. li. vi. Laud.
allegat cle. ne in agro. j. de sta. mona. §. ad hec. ¶ Decimo quero si habẽs gratiã in forma pauperũ ꝓmouetur ad
ordines ad titulũ patrimonij an per hoc renũciet gratie.
Laud. ar. pro ⁊ ꝙtra. dic q; non renũciat nisi patrimonium
eius fiat titulus bñficialis prout dicit in. c. tuus. de preben.
pro hoc. c. si paup. ꝑalleg. ¶ Undecimo quero qd de alta-
ribus que cottidie instituunt̃ in ecclesijs an per acceptionẽ vni
us extinguit gratia que habet ad reliquũ. dicit Laud. q; nõ
nisi ex institutione testatoris vel alio iure requirat residen-
tiã per superⁱ⁹ dicta. q. viii. ⁊ per hoc etiã si requirãt sacerdo
tium nõ dicunt incõpassibilia ipso iure. ¶ Duodecimo q̃-
ro si habens curatũ ip̃etrat gratiã ad incõpassibile an per hoc
renũciat? primo videt q; sic: ar. huius cle. que, pbat casum cõ
uersum. dic cõtra fm ſDau. q; minus est habere actionẽ ad
rẽ q̃ ip̃am rem. ff. de reg. iuris. l. minus ẽ. qõ tenet etiã Jn
no. ⁊ cõpo. in dicto co. ti. in nostra. ¶ Decimotertio quero
qñ dicetur pacifice habere? fm glo. in verbo pacifice solut
ampliando litterã. idẽ ſDau. qui etiam dicit q; dicatur paci
fice quãdo nõ patit cõtrouersiã in iudicio vel extra. de elec.
cõmissa. li. vi. de prebẽ. licet epus. c. li. ¶ Decimoquarto
circa hoc quero electus in ep̃m anteq̃ cõfirmetur ꝙsequitur
curatũ unqd renũciat liti quam habet super electione ep̃a
tus. ſDau. q; nõ q; hec pena non inuenit iure expressa. nec
debet hec cle. extendi. Jo. an. ⁊ Jo. cal. de concẽs. preben.
cum nostris. tenent contrarium. quamuis cuz. c. de multa
non habeat locum in episcopatibus ex eo quia non potest

epꝰ renũciare epatui ſine licẽtia pape. de regula. lꝫ. de trãſlac. c. ii. tñ qz electus i epm libere renũciare põt i manibus cuiuſ cũ qz uel nullius. d. c. ii. de elec. ſi electio. li. vi. ſicut poſſz exp̃ſ ſe ita ⁊ tacite p cõſecutionẽ icõpaſſibilis. quod ẽ veriꝰ ⁊ p hꝰ hec cle. vt generaliter ꝓcedat. ¶ Decimoquito quero qd ecõuerſo habẽs gratiã ad dignitatẽ eligiť i epm ⁊ ꝙſentit ac petit ꝙfirmari an p hoc extinguiť gratia? videť qꝺ ſic p acceptationẽ icõpaſſibilis. de elec. vt qꝫ duas. li. vi. ¶ Contrariũ dic qz hec cle. exigit ꝙſecutionẽ poſſeſſionis pacifice. Ad cõtraria dic qꝺ nõ dicať acceptaſſe alterꝫ de cõtrarius exquo nõdũ cõſecutus ẽ cũ effectu itelligiť. n. acceptare quatenus cõſeq poſſit ⁊ hoc ex p̃ſũptiõe iuris ſurgẽte ex. c. cõmiſſa ꝓallegata. ⁊ ex hac cle. ¶ Decimoſexto q̃ro ſi pendẽte gratia ad beneficiũ cõſequoꝝ ſecũdũ icõpaſſibile ſed ante poſſeſſionẽ ſecũdi vacat beneficiuꝫ debitum ex gratia ⁊ illud conſequoꝝ pacifice dicit ſ̃Dau. qꝺ i dignitatibꝰ ⁊ curatis vacabit primo collatũ p. c. de multa. i aliis. ſ. nõ icõpaſſibilibꝰ neutrũ vacat ⁊ poterit vtꝫ qꝫ ꝙſeq ⁊ i hoc vltimo idẽ vult gl. i v̈bo nõ poſſes. p hoc qꝺ dixi eo. ti. ad audiẽtiã. ¶ Decimoſeptimo quero de eo q contraxit matrimoniũ qꝺ poſtea diſſoluiť p ꝓfeſſionẽ nũqd ſi ille erat beneficiatus beneficia q̃ pdidit p ꝙtractũ matrimoniũ p eius diſſolutionẽ recupat. glo. penul. iducit hãc cle. ad ptẽ negatiuã. idẽ ſ̃Dau. quod tenet Uincẽ. de cle. cõiuga. c. i. ⁊ de hoc i ſpe. eo. ti. i fi. p hoc. c. ex trãſmiſſa. de renũ. Benze. de ſpõ. c. i. li. vi. vt refert Jo. de lig. dicit qꝺ aut matrimoniũ diſſoluiť ex defectu cõſenſus: ⁊ ſic nõ tenuit ab initio: ⁊ tunc nũqꝺ fuit verũ qꝺ pdiderit beneficia: aut tenuit ex cõſenſu licꝫ ex alia cã fuerit nullũ: ⁊ tũc pdidit p tale matrimoniũ nec poſtea recupat. In quo mẽbro Jo. de lig. tenet cõtrariũ ⁊ verius qz lꝫ quo ad iducẽdũ iuſticiam publice honeſtatis ſufficiat matrimoniũ validũ ex cõſenſu ẽt alias nullũ: de ſpõ. c. i. lib. vi. tñ ad aliũ effectũ ſecus qꝫ ſtat regula nõ p̃ſtat ⁊c. li. vi. per hec iſerť ad aliã qõnẽ ſeq̃ntẽ. ¶ Decimooctauo quero i eo quod dicit qꝺ ẽt ſi ipetrãs ſit patus reſignare beneficia nõ per hoc recupat gratiã. qd ſi ipetrãs tacuit de beneficio vtrũ renũciãdo beneficio recupat ius gratie q̃ nõ tenuit p. c. ſi motu ꝓꝓrio. de p̃ben. li. vi: ſ̃Dau. qꝺ nõ. p notata. c. ti. poſtulaſti. p hoc. c. ſi clericus. de p̃ben. li. vi. p hoc quod hic dꝫ in glo. ſi. cũ qua idẽ ſ̃Dau. ⁊ dicit Laud. qꝺ iſte cautus faciet ſi dimittet adeptũ donec videat ſi aliud poterat adipiſci q̃ caute la paꝫ releuat qz nõ ꝓpterea recupabit gratiã vt hic dicit ẽt Laud. qꝺ tales tractatus circa eccleſiaſtica beneficia facere ñ lꝫ qz ſymonia ẽ niſi ſupioris auctas iterueniat. de p̃ben. niſi. vult dicere qꝺ ſi iter ipetrãtes fieret cõuentio qꝺ acceptãs ſecꝫ icõpaſſibile cũ gratia renũciaret beneficio vt gratia remaneat itegra hoc non lꝫ ſed auctẽte ſupioris bene lꝫ. quod itelligo vt dicit glo. vlt. ſ. qꝺ ſupioꝝ poterit cõferre primũ nõ ex vi gratie extincte ſed ſuo iure. ¶ Decimonono q̃ro generaliter an ꝺ iure cõi poſſit qs habere duo beneficia q̃cũqꝫ ſint illa? hic articulus fuit ſp dubius iõ plene tractãdus. ſ̃Primo itaqꝫ faciam rõnes ꝓ ⁊ cõtra. Secũdo recitabo opiones. Tertio ponã qd vi mihi ⁊ rñdebo ad ꝙtraria ſ̃rões. ſ̃Prio igiť qꝺ ſit dare aliqua beneficia q̃ ſimul cadũt i eũdẽ. arguiť qꝺ ſic qꝺ de eo vno. phibeť de alio eiuſdẽ generis itelligiť pmitti. ff. de iudi. cũ ꝓtoꝝ. xxv. di. qualis. de p̃ſũp. nõne. ſed de beneficiis certarũ qualitatũ. phibeť pluralitas vt i dignitatibꝰ pſonatibꝰ ⁊ curatis. de p̃ben. de multa. ergo de beneficiis nõ hñtibꝰ tales q̃litates pluralitas pmittiť. Scõo ex eodẽ motiuo ſic ſpãliter phibeť religioſis pluralitas beneficiorũ regularũ de p̃ben. cũ ſingula. §. phibem⁹. de elec. cõſtitutis. ꝺ reli. do. c. fi. ergo i nõ regularibꝰ pmittiť. Tertio ſic publica vtilitas p̃ferenda ẽ priuate ⁊ dz attẽdi. ff. p ſocio. l. actiõe. §. labeo. de poſtu. bone. i. de regula. lꝫ. ſed põt eẽ publica ⁊ cõis vtilitas vt qs hẽat plura beneficia vt qꝫ ẽ iduſtrioſus ⁊ melius diſpẽſabit eoꝝꝫ fructus q̃ diſpẽſaret alius fructus huius beneficii tñ. Itẽ qꝺ erit talis q nõ ꝓpter auariciã ſed vt plus mereať ſubit plura onera diſpenſandi fructus plurium beneficiorũ. ergo tali poteſt plura ꝙferri. dz enĩ attẽdi vt pſona ſit talis vt cõtra diuina legis p̃cepta honoꝝ eccleſiaſticus ei collatus nõ ſit. lxi. di. miramur. Quarto qꝫ q̃ñ qz vnũ beneficiũ nõ ẽ ſufficiẽs ꝓ victu beneficiati. ergo tũc dz admitti ⁊ ſic pmittiť vt hẽat plura lxx. di. ſanctoꝝ. adeo qꝺ habens beneficiũ nõ ſufficiẽs dicitur idoneꝰ ad beneficiũ in tñ qꝺ ſi alicui cõceſſũ ẽ vt de aliquibus beneficiis puideat pſonis idoneis poterit puideri tali. caſus ẽ notabilis. de p̃ben. is cui. li. vi. quod tenet ibi glo. ⁊ archi. Quito qꝫ ſpãliter phibeť ne i vna ⁊ eadẽ eccleſia aliqs hẽat duo beneficia ſimplicia cõformia. de cõceſ. p̃ben. lras. j. ꝺ prebẽ. cle. ſi iuxta. ergo i diuerſis eccleſiis pmittiť. ꝓ hac pte inducuntť iura. de reſcrip. eã te. de ẽta. ⁊ quali. eã te. de ꝓcu. ex i ſimulatione. de excep. cũ eccleſiaſtice. In qbus omnibꝰ fit mẽtio de habentibus plura beneficia nec reꝓbať. ꝓ cãn iducť c. gratia. eo. ti. li. vi. ⁊ hec cle. qz ꝓbant eẽ aliqua beneficia q̃ ſimul plura de iure teneri poſſũt. In cõtrariũ qz beneficia ſuerũt inſtituta ꝓpter cultũ diuinũ. vnde dicimus qꝺ ꝓpter officium dať beneficiũ de reſcrip. c. fi. li. vi. ad hoc de cle. nõ reſi. relatũ. de cele. miſ. c. i. xcii. di. c. i. ⁊ p totũ. Sed ipoſſibile eſt quẽ reſidere i pluribus beneficiis cũ ſit ipoſſibile rẽ circũſcriptã loco eẽ in pluribus locis: vt dicũt phiſici. ad hoc. lxx. di. ſanctoꝝ. xxi. q. i. c. i. ⁊ per totum. de preben. quia in tñ. ⁊. c. ad hec. que fundantur ſuper hac rõne quia ſingula officia in eccleſiis exigunt aſſiduitatẽ perſonarũ que nõ põt eẽ per eãdem perſonã in diuerſis beneficiis vt ꝓbant illa iura. ⁊. c. quꝫ non ignores. ⁊. c. ꝓterea. eo. ti. Secundo qz ſtiens altari ꝺbet de eo viuere. de p̃ben. cum fm. ergo per conuerſionẽ ſi de altari viuit debet in eo ſeruire ⁊ continue ſicut cõtinue altitur. imo dicit tex. qꝺ vnus vix ſufficit implere vnũ officiũ. de cle. nõ reſi. quia nõnulli. ⁊ omne beneficiũ quãtũcũqꝫ exiguum exigit reſidentiã. de cle. nõ reſi. conquerente. Tertio ꝓbať cõparãdo carnale matrimoniũ ad ſpũale qꝺ lꝫ. vt lite nõ ꝙteſt. qm̃. §. porro. an i carnali nõ lꝫ vni viro non habere niſi vnã cõiugẽ de diuoꝝ. gaudemus. ergo idẽ ⁊ i ſpũali ⁊ fortius cũ ſit dignioꝝ carnali. de trãſac. c. ii. ⁊ cũ i eo vertatur maius periculũ animarũ. Quarto arguendo p rationẽ de quo minus ⁊c. nã i titulis ẽt tpalibus nõ lꝫ vni habere plures. vnde nõ lꝫ eẽ i numero duplici quo ad militiã. C. q mili. nõ poſ. l. quinta. nec lꝫ eẽ aſſeſſor ẽ ⁊ patronũ. C. de aſſeſſor ꝺ. l. fi. vbi glo. ponit v̈ſus. q binos lepores ⁊c. Sic nõ lꝫ eẽ i plurib⁹ collegiis nõ ſubordinať. ff. de colleg. illici. l. i. i fi. quod dixi de exceſ. ꝓla. dilecta. nec lꝫ habere eodẽ tpe honores ſeu officia i diuerſis ciuitatibus. ff. ad municipales. l. libertus. §. ꝓſcriptio. adeo qꝺ dicat lex qꝺ i ſubſidiũ vt ipleať nũerus admittunť ſpurii ad honores. ff. de decurio. l. generaliter. §. ſi ſpurios potius q̃ nũerus ſit vacuus. quod ſurgeret ſi vnus haberet plures titulos. Quito qz clerici de beneficiis vltra victũ nihil debent ſibi appropriare. ꝫ. q. i. hanc ꝙſuetudinem. xii. q. i. epi. de rebus. ⁊. §. ſi ergo. dñt eni parce viuere nõ luxuriant. de p̃ben. cũ fm. ⁊ ſuperflua paupibꝰ erogare. xii. q. i. c. fi. xvi. q. vi. c. vlt. xii. q. iii. c. i. Sꝫ eccleſia vel beneficiũ nõ pmittiť fieri niſi miniſtri poſſint de fructibus cõgrue ſuſtẽtari. vnde dicit tex. de vi. ⁊ ho. cle. vt qſqꝫ qꝺ ſaltẽ ꝓ duobus rectore ⁊ clerico dñt fructus ſufficere. Item tot ſunt inſtituẽdi in eccleſiis quot poſſunt cõmode ſuſtẽtari ⁊ nõ plures. de inſti. c. i. ⁊. ii. de cõſti. cũ. ¶ d. ⁊. c. ex parte. ergo nunq̃ lꝫ habere niſi vnũ beneficium. Sexto qui habet vnum beneficium nõ reputať idoneus ad aliud. de p̃ben. ſup moderata. hinc dicimus qꝺ i petrans beneficium debet facere mentionem de beneficio quod habet quãtocũqꝫ minimo. de reſcrip. ſi ꝓponẽte. de p̃ben. ſi motu ꝓꝓrio. li. vi. quod ſurgit ex eo quia non eſt intentionis pape beneficiare beneficiatũ vt in dictis iuribus ⁊ ſimilibus. Septimo quia ſiquis haberet plura beneficia ſub diuerſis prelatis cõtigerent abſurda qꝺ non poſſet ſeruire eis quia impoſſibile eſt ſeruire duobus dñis ⁊c. de cle. coniu. diuerſis. contingere enim poſſet qꝺ eodem tẽpore mandarent ꝙtraria. ſ̃Pro hac parte inducũtur iura. lxxx. di. epi. xvii. q. i. c. i. xvi. q. i. preſbyteros. de p̃ben. cũ ſingula. in pri. pro caſu inducitur. c. ſanctoꝝ. lxx. di. vbi dicit textus in duabus eccleſiis omnino non licere aliquem intitulari. ⁊ ſic remouet omnẽ ipoſſibilitatẽ. ¶ Uenio ad ſecꝫ ad ponẽdũ opiniones ⁊ i hoc fuerunt varie ſententie. nã glo. in. c. ſanctoꝝ. ꝓalle. ⁊. xxi q. i. in ſumma tenet ſecundam partẽ qꝺ nulli tituli quantumcũqꝫ ſimplices poſſunt cadere in eundem niſi in aliquibꝰ caſibus ſpãlibus in iure exp̃ſſis quos enumerat glo. in ſũma ꝓalle. quos ẽt enumerat glo. i. c. dudũ. ii. ad fi. in glo. antepenul. vbi tenet idem. Idem tenuit Inno. ⁊ goff. ⁊ ſ̃Hoſti. in ſũma de p̃bẽ. §. illud. v̈. ſed quod quis. hanc partem ſemper tenuit Jo. de lig. qui late ꝓſequitur articulũ hic. Innocen. aũt tenet primã partẽ in. c. cũ ia dudũ. de p̃ben. qui de hoc ẽt ponit de tẽpo. ꝺ. cũ in diſtribuendis. de cle. peregri. c. i. ꝺ cle. non reſi. c. fi. Sed expreſſius in. d. c. cum iaz dudum. dicens qꝺ plures canonicatus ⁊ prebendas in diuerſis eccleſiis de iure comuni quis habere poteſt. nec eſt peccatũ dũ tñ nõ exigunt reſidentiã ⁊ dũmodo non ſit nimia multitudo. ⁊ dũ modo non fiat ob auaritiam ſed zelo diuino. quo caſu ſine diſpẽſatione hoc licet. ſ. habere plures fm eũ. hoc idẽ tenuit

goff.i libellis iuris canonici i Mica an alicui poſſint plures p̄ bēde cōferri.§.nō pōt qs. Idē tenet Jo.an.i.c.gſa.co.ti.li. vi.archi.aūt ibi nō exp̄ſſe firmat tñ i hāc opinionem iclinat Spe.ti.ii.§.uidēdū reſtat.v.illō ät. recitat opi.7 nō decidit ſcribētes hic ēt vt pau. Lau. Bēze.vario mō dicūt. ¶ Ve mo ad tertiū 7 p itellectu huⁱ⁹ dubii dico q̄ qō noſtra pōt hēre duplicē ſenſū. Primus vt q̄rat an qs poſſit hēre plura beneficia.i.an ſit dare aliqua beneficia i qb⁹ pluralitas nō ſit icōpatibilis 7 i qbus iura nō reſiſtāt nec diſponāt q̄ per adeptionē vni⁹ alter⁹ vacet. Secūs ſenſus vt queramus an pluralitas poſſit p̄mitti adeo q̄ nō ſit peccatū tenere plura. Quo ad primū itellectū pono regulā affirmatiuaz q̄ plura beneficia ſimul hēri p̄nt niſi ſint de illis de quibus ē phibita pluralitas adeo q̄ p adeptionē vni⁹ vacet primū. 7 q̄ ſūt illa enumerat glo.hic i verbo beneficiū.quod dixi ſupra.q. viii. 7 ad hūc itellectū vadit p̄ma rō ſupius facta ad hāc partē. Quo ad ſm modū itelligēdi aduertēdū ē duplicē ſtatū be neficioz:alter ē ſm primeuā inſtitutionē:alter ē attento ſtatu hodierno. Quo ad primā cōſiderationē pono regulā negati uā q̄ nō licet habere plures titulos beneficioz cū vnus ſuffi ciat ad ſuſtētādū inſtitutū.qz attēto ſtatu primeuo quodlibet beneficiū ē ſufficiēs.p inſtituto. Ad hūc itellectū tēdit q̄nta rō facta ad hāc p̄tē 7 p hoc glo.i.d.c.dudū pal.dū dicit quē nō poſſe hēre plura bñficia cū vnū ſufficit.hoc tñ caſu nō pōt fo re mortale ſiqs hz plura talia pp generalē ꝙſuetudinē que ſic obtinet q̄ pōt de illicito facere licitū 7 ecōuerſo.de cle. ꝙiug. cū olim. ¶ Sed ſm cōſiderationē ſecūdā.i.attēto ſtatu ho dierno.qz bñficia ſunt variata 7 multa ſūt diminuta adeo q̄ ſūt plura q̄ ēt tria vel q̄ttuor nō ſufficerēt pro victu vnius. Ea propter ſurrexit gnālis ꝙſuetudo quaz papa ſcit 7 tolle rat vt qs poſſit habere plura ſimplicia vel vnū non ſimplex cū ſimplici. de conſue.c.i.li.vi.7 hoc dicit glo. de ꝙſue.quaz dixi in.c.gratia.preallega. Et hz hoc dico veraz eſſe opinio. Jnno. Et pono ꝛclusionē affirmatiuā q̄ dūmodo ñ cā auaricie vel alias ex cā illicita qs obtineat plura beneficia vl non ſimplex cū ſimplici licitū eſt etiā ſine diſpenſatiōe adeo q̄ nō eſt peccatū etiā ſi vnū de illis ſufficeret pro victu. 7 ſecus di cendo eēt illaqueare multas animas. Nūc venio ad rōnes ⁊trarias 7 ad rōnes factas ad p̄mā partē non expedit reſpō dere cū deciſio noſtra cū eis conuenat. Sed ad rōnes ſecun de partis rñ deo ad primā cū dicit beneficia ſunt inſtituta vt miniſtri inſtituti deſeruiant in diuinis fateor.ſed dico q̄ pro pter variationē ſtatus beneficiorum variatus eſt modus de ſeruiendi.eſſet enim impoſſibile q̄ in oībus beneficijs fieret ⁊tinua reſidētia cū ſint multa que de per ſe nō ſufficiunt. p pterea inualuit cōſuetudo q̄ etiā in abſentia poſſunt inſtitui percipere fructus que ꝙſuetudo iduci pōt.vt no. de ꝙſti. cuz oēs .i gl.fi.que eſt notabilis.vt ibi dixi.per hoc dico q̄ lz.c. ꝙquerente.de cle.nō reſi.alleget q̄ quodlibet beneficiū quā tuncūqz minimū requirit reſidentiam perſonalē.tñ hoc nō probat ſed ſolum dicit q̄ requirit deſeruitā etiā ſed pōt quis ꝺ ſeruire ēt nō reſidendo ⁊tinue vel etiā nūquā vt per vicariū 7 ita ſit q̄ in beneficijs ſimplicib⁹ aliqñ detrahit aliqua por tio pro victu reſidentiū i loco 7 q̄ poſſit per alium deſeruiri probat.in.c.peruenit de ap.7 hoc dico non tñ poſſibile ſed etiam rōnabile vt non in oībus beneficijs fiat ⁊tinua reſidē tia cū nec ſemp fieri poſſit per hoc etiā tollit ſecūda ratio ad hanc partem. Ad tertiā de cōparatione matrimonij carna lis ad ſpirituale dico q̄ ſepe fallit.vt nō.de ſpon.tue.vt pro batur in.d.§.porro.cū ſequētibus vſqz ad.§.ſunt 7 alij . vbi pz q̄ non per oīa comparāt quo ad vinculum qz fortius eſt carnale 7 idiſſolubilius.de trāſla.c.ii.ſi deo ſurgit incōpaſſi bilitas pluralitatis in carnali 7 nō in ſpūali. Ad quartā de ti tulis ſecularib⁹ rñ deo q̄ pcedit in titulis incōpaſſibilib⁹ vt in illis qui requirunt reſidentiā continuam vel quorum fi nes ſunt ⁊trarij vt aſſeſſores 7 patroni ſic loquunt oēs leges ad hanc partē iducte. Sed non tollit quin ſint multi titu li 7 multa officia que poſſint haberi ſimul plura vt plures tutele.ff.de excu . tuto.l .tria. inſti. de excu . tuto.§.itē tria vnde notant in.§.preſcriptio.de.l.libertus prohibet plura litas officioz ſimul in diuerſis ciuitatibus. 7 ſic permittit in eadem. Item permittit 7 in diuerſis ſi eſſent officia nō req rentia continuā reſidentiā.vnde 7 in pluribus collegijs quiſ eſſe pōt dū tñ fines ipſoz non ſunt oīno diſtincti.qō dixi de excel.prel.dilecta. Ad quintā dico q̄ nō eſt verum q̄ clerici precise ſint vſurarij quāqua archi.de reſcrip.ſtatutū.§.aſſeſ ſorem .dicat hereticū hoc aſſerere q̄ clerici habeant proprū qō ſentit Jnno.de etate 7 qual.indecoz.vbi videt velle q̄ clerici ſolo victu debeant eſſe contenti per iura ad hoc.ſ.in ducta quā opinio. dicit Jo.delig.ec̄ veriſſimā. Sed ego di co q̄ ⁊tra eam eſt caſus expreſſus in.c.vnico. de cle.nō reſi. li.vi.ad fi.a ⁊trario vbi dicit q̄ non deſeruientes in diuinis non debent percipere diſtributiones cottidianas 7 ſi percipiūt nō faciunt ſuas nec acquirunt dominum ergo a ⁊trario ſe cus ſi deſeruiunt. Ad idem eſt de fideiuſſo.peruenit.vbi de redditibus clerici ſolui debent eius creditoribus. Sed archi. in.§. aſſeſſoz. reſpondet primo ad.c.vnicū dicens q̄ redditus be neficioz ſunt clericoz quo ad dominiū ad hoc tantū vt p̄nt diſpenſare ꝟz modos in iure expreſſos. Ad.c.peruenit. rñdet q̄ ibi illud fuit de auctoritate pape vel q̄ ibi non dicit vnde prouenirent illi redditus. vñ pōt intelligi q̄ prouenebāt ali unde q̄ de beneficijs. verius puto qō nunc dixi 7 per hoc glo.in.c.preſenti.in verbo reſeruari.de of.or.li. vi. 7 rōnes 7 iura que allegat.tñ aduertendū q̄ aliquid pōt dici p̄ꝛ alicuius quo ad hoc vt libere poſſit diſponere nec poſſit pu niri exinde. 7 hoc modo proprū eſt qō eſt meū de iure gen tium vel de iure ciuili adeo q̄ poſſum libere diſponere vt i rebus patrimonialibus vel queſitis ex titulis licitis. Alio modo 7 minus ſtricte pōt dici proprū id de quo quis hz li beram diſpenſationē ita q̄ lz ſi male diſpēſet poſſet inde co rigi 7 puniri tūc diſpenſatio nō reuocabit.ſic dico redditus beneficioz eſſe inſtitutoz in eis q̄ ſi clericus fructus alienat vel donat etiā ſine cā rōnabili tenet alienatio nec poterit re uocari ſed ipſe poterit corrigi 7 puniri. 7 ex hoc ſibi interdici adminiſtratio tanquā ſieret lapidatori.ad hunc intellectū va dūt iura que dicunt clericū debere ⁊tentū eſſe victu.i.ſi vult non illicite agere nec reſponſū archi.ad.c.vnicū. niſi ſic itel ligatur aliquid valet.per hoc dico q̄.c.peruenit pōt intelli gi 7 ſic cōiter intelligit q̄ ſatis ſit creditori de redditibus cle rici etiā beneficioz vt parce viuendo ſatiſfaciat q̄.c.interro gatus in queſtione facti dixi procedere etiam in prelatis re ligioſis vt de fructibus ſatiſfaciant quoz habent liberam diſpenſationē. Inſuper preſuppoſito q̄ clericus eſſet vſura rius rō non vrget nā poterit eſſe talis qui melius diſpenſa bit fruct⁹ ſex beneficioz q̄z alter vnius vt dixi in ſecūda rōe p̄me p̄tis. Sed tenendo q̄ clericus nō ſit vſurarius reſtat reſpondere ad.c.primū.xii.q.iii. Ad qō dico q̄ ſolū probat q̄ ſi clericus nihil habens ꝙſecutus ſunt beneficiū preſumit q̄ acquirit intuitu beneficij acquiſiſſe. de quo in.c.ſi. de pec. cleri. vbi dixi 7 de teſta.cū in officijs. Ad ſextū patet ſolu. ex predictis q̄ habens beneficiū nō eſt idoneus ad aliud tūc tñ quando primū ſufficit dicto.c.ſi is cui.de preben.li.vi. Item preſuppoſito q̄ indiſtincte eſſet nō idoneus non per hoc inferit q̄ pecet,habendo plura attento ſtatu hodierno beneficioz quo reſpectu nō oīno dicit nō idoneus ſed ſtricte eſt non idoneus.i.non ſit oīno idoneus ſicut qui nullū hz. Et ad illud de mentione facienda i ip̄etratione dic q̄ ſit ō qz non ſic facile papa beneficiat beneficiatū ſicut nō benefi ciatum. Item dato q̄ nullū habeat beneficiū tñ beneficiuz qō impetrat hodie valor exp̄mit vt ꝙſideret an tñ benefi cium cōpetat impetranti an non. Ad ſeptimū de abſurdi tate dico q̄ nulla ſequitur vt reſpondet. Jnno.in.c.cū iam dudū.qz in ꝙcurſu mandatoz obediet primo vel fiat ſicut di cit de iureiur.breui.de ap.cū paratu. Ad iura pro illa parte inducta maxime ad.c.ſanctoz.dicit Jnno.de cle.non reſi. .c.ſi.q̄ ibi prohibet ne quis habeat prebēdā in duplici eccle ſia.qñ.ſ.beneficia requrunt reſidētiā.que ſolutio eſt va in ſe per ſuperius dicta 7 per glo.in verbo beneficiū.ſed diuinat Aliter ergo reſpondet Jnno.in.c.cū iam dudū.in.c.ſancto rum.prohibet ſolū ne quis intituleꝫ in pluribus eccleſijs ꝺz eni in vna eccleſia intitulari.i. denominari ſeu ad titulū or dinari eiuſ.cc.d.c.i. Et a p̄cipio nō ꝺz ſimul in pluribus in titulari ex poſtfacto nō prohibet.vnde ſm Jnno . ſi poſtea acquirit beneficiū in alia eccleſia poterit ordines recipere ab epō vtriuſqz beneficij quod eſt hodie determinatū.in. c.cū nullus . de tēpo.or.li.vi.quo ad hoc ſoluz q̄ ratione benefi cij ſortit beneficiatus forum ab epō beneficij vel ad eius lit teras poſſit ordinari ſed quo ad intellectū quem ponit Jn no.in.c.ſanctoz.licet ſubtiliter dicat tñ nimis reſtringit il lud.c.qō generaliter loquit.dic ergo melius q̄.c. ſanctoz. procedit ſm diſtinctionē quā ſupra dedi attento ſtatu origi nario beneficioz quo reſpectu inhibet pluralitas vt predixi Ad alia iura reſponde eodē modo. Et ad quecunqz alia ſi milia que ad hoc deduci poſſint.

l **Itteras.** Fortis eſt vt dicit glo. prima ſed ⁊ ſubtilis habens ꝓ fundam materiã ⁊ plurima decidentẽ. In ſũma dicit. Littere apoſtolice ſup ꝯferendo beneficio vacaturo ad creatũ poſt datam nõ extendunt. nõ dicit qz ſub vno ꝯſtructa eſt. ¶ Nota q papa dat litteras ad beneficiũ vacaturũ ſic ⁊ legatus de latere reſeruat vacaturum per modũ de quo in pe. c. de of. leg. li. vi. ¶ Secundo nõ. initiũ ſpectandũ de elec. dudũ. i. Item attendendũ tps date. e. ti. eam te. de quo infra plene. ¶ Tertio nõ. nõ ſufficere ꝙ res veniat ad ſtatũ a quo potuit inchoare. ¶ Quarto nõ. q reſcripta beneficiaria cõparant litigioſis: vt ſicut illa nõ ꝯcernunt liteſ poſt datã exortas. eo. ti. c. ſi. ita beneficia nõ ꝯcernũt beneficia nouiter creata: vt hic. ¶ Quinto no. q uerbũ ſtatuimus inducit ius nouũ quod probat lra iuncta glo. i. ⁊ glo. vlt. in prin. ⁊ in verſu quare dico ad hoc qõ dixi. de iudi. decernimus. ¶ Op. q nõ poſſint dari lre ad vacatura beneficia qz per hoc dat votũ captande mortis ꝯtra id. de ꝯceſ. preben. c. i. ii. ⁊. iii. ⁊. eo. ti. ne captande ⁊. c. deteſtanda. li. vi. Cõfirma qz non põt arcta idẽ cõpetere ius pluribus de proba. licet. nec duo poſſunt habere titulum in eodẽ beneficio: de preben. maioribus. Alt hoc contingit dando ius ad vacaturũ cũ ius habeat etiã qui obtinet beneficium. So. ad primũ dicit Alsathe. q papa hoc põt alius nõ: niſi in caſu de preben. relatum. ſed dic ꝙ ibi non dat ius ad vacaturũ. Item etiã legatus poteſt reſeruare vacaturũ. vt in. c. pe. de of. leg. li. vi. ſed nõ dicit dare ius per hoc. Sz circa hoc caſus procedit primũ ꝯtrariũ ⁊ iura in eo allegata. Ad ſecũz qõ nemo tangit. dic q ius vniforme nõ põt pluribus competere circa idem: vt in. c. licet. ⁊. c. maioribus. ſed difforme ſic. vnde cum iure in re q hz inſtitutus ſtat q alius habeat ius ad rẽ ut expectans ⁊ maxime qz ius expectanti ẽ incertum ⁊ non coincidit cũ iure in re ſed cõſumat tm cum ius in re ẽ extinctũ. Unde eſt ius cõditionale. ſ. ſi beneficiuz vacabit quod iportat uerbum uacatuz de prebẽ. ſi poſtquã li. vi. Inſup multum refert qualis ſit forma gratie. aut. n. ñ eſt collatus canonicatus ⁊ non dicit ius habere ad rẽ ſed tm conditionem ex reſcripto ad petendũ ſibi prouideri p executorem. quod dixi in. c. mãdatum. eo. ti. lz. n. Compoſtu. ibi dicat ꝙ littere bñficiales habentur loco tituli. tñ ſm Bẽze. uerius eſt q opantur ſolum probationem ſed ius tituli queritur p collationẽ. de prebẽ. c. pe. li. vi. Credo q velit potiꝰ allegare. c. vlti. in ſi. de cõceſ. pben. in vi. lz Benze. allegat c. vl. ſed i hoc puto q ſit corruptus vitio ſcriptoris aut collatus fuit canonicatus ⁊ tũc bene ſurgit ius ad rẽ. vt probat c. ſi poſtquã. ⁊ dictũ. c. pe. Ex quo nõ. q in hoc caſu non tm̃ p officii implorationem ſed iure directo agit q ẽ canonicꝰ vt ſibi põbenda conferat. ⁊ hoc in canonico creato auctoritate pape cum tale ius afficiat prebendã de põben. ſi poſtquã. li. vi. ỏ reſcrip. duobus. ſed poſtquã prebẽda collata ẽ tũc conſeqtur ius plenũ in re. dicto. c. penul. q hoc nõbiliter probat p quẽ tex. infero q lz collata prebenda intelligat collatus canonicatus ex vi annexionis vt tenet Cõpo. de conſti. cum. Alb. ubi dixi nõ tñ ſic econuerſo. ſed vltra collationẽ canonicatus requirit collatio prebẽde. vt probat predictũ. c. penul. quod nõ. ¶ Secũdo op. q non debeat ponderari data ſed põſentatio. de põben. dilectus. ii. So. hic querimus de ſubſtantia reſcripti eo reſpectu u t ſciamus quid includat: ideo attendit data: ibi aũt querit de conſtituendo ordinariũ collatorẽ i culpa: ideo requirit põſentatio: ante enim cũ ignoret nõ poteſt i culpa conſtitui. ¶ Tertio op. ad hanc ſo. q ẽt ſi querat qd includat reſcriptum debeat ponderari põſentatio uel potius executio vt tẽpus quo fiet collatio per. c. ei cui. de preben. li. vi. vbi impetrans prebẽdã qui tpe date nõ erat idoneus ad ſacerdotalẽ obtinet ſacerdotalẽ ſi eſt idoneus tpe collationis So. illud. c. multipliciter variatur pp illud. c. ſi eo tpre. eo. ti. li. vi. vbi impetrans ſibi prouideri de curato vel non curato ſi tempore date nõ ẽ idoneus ad curatũ lz tpre collationis ſit ad hoc idoneus non tm̃ obtinet curatum ⁊ ſic videt cõtra dicere. c. ei cui. ad quod contrariũ tollendum glo. in. c. ei cui dedit varias ſolutiones quarum nulla eſt ſufficiens vt ſcripſi in. d. c. ſi eo tẽpore. Ideo alii aliter ſoluunt qõ proſequor in dictis locis. Sed ego ſoluo in. c. ſi eo tempore. impetrans tpe date ad nullũ ſuppoſituz ſub hoc genere curatum erat idoneus. ideo ab ipſo initio gratia fuit ex toto nulla quo ad illam partem de curato. Sed in. c. ei cui. impetrans tẽpore date non fuit non idoneus ad quodlibet ſuppoſitum ſub hꝰ termino prebenda cum eẽt idoneus ad non ſacerdotalẽ: poterit ergo conſumare gratiã in ſubiecto alterius qualitat vt in prebẽda ſacerdotali. nã depoſito generalis que tenuit poteſt bene conſumari in ſubiecto aliquo in quo nõ potuiſſet cõſumari ab initio dum tñ ſubſit habilitas tpre conſumatiõis ff. de ſolu. qui decem. §. ſtichum. v. ſed ei. vbi ſi ſtipulor ho minem poteſt mihi ſolui hõ qui erat meus tẽpore ſtipulationis ſi deſiit eẽ meus tempore quo ſoluitur ⁊ plura iura ſimilia ad hoc induco in dicto. c. ſi eo tẽpore. Sed ad textum iſtũ hec ſolutio videt omnino reſiſtere. nã hic impetrans uacaturum lz gratia tenuerit nõ põteam conſumare in nouiter creatis: qõ tamen venit ſub verbis gratie exquo eſt creatũ. Dic ergo q hic ponitur ius nouum ⁊ alias dicendum ſuiſſet contrarium vt dicit glo. vlt. vel quantum ad. c. ei cui. dic q ibi tẽpore date fuit reſidentia ſolum ratione qualitatis deficientẽ. ſed hic fuit ratione ſubſtantie exquo beneficium tempore date non erat in rerum natura. de ipſo ergo non potuit gratia intelligi. ¶ Quarto op. ad idẽ de. c. ſi eo tempore. de elec. li. vi. So. potius facit pro qz ⁊ ibi attenditur data. ⁊ de hoc. j. in. vii. contrario ad ſi. ¶ Quinto op. ad idem de. c. duobus eo. ti. li. vi. So. ibi attenditur põtatio quia data vtriuſq reſcripti erat par. vel ibi querimus ỏ reſcripto nõ quo ad ſubſtantiam ſed quo ad effectum vt ſciatur vter duorum impetrantium ſit preferendus. ¶ Sexto op. ad idem de. c. ſuper eo. de ap. de. c. vt debitus. eo. ti. nã probat. c. ſuper eo. q attẽditur põtatio. c. vt debitus. probat fortius q non ſufficiat preſentatio ſed debet iterueniſſe citatio. So. hic de reſcrip. beneficialibꝰ ibi de litigioſis. vel in illis. c. queritur de effectu reſcripti. ⁊ quo ad. c. ſuper eo. queritur ad effectum ſciendi quando currat terminus poſitus i reſcripto ad terminandã cãm. quo ad. c. vt debitus. queritur de effectu preuentionis vt ſciat cũo delegatus preueniat ordinarium vel ecõuerſo. ¶ Septimo. op. ad idem de oĩbus rõnibus quas facit glo. vlt. i pri. ibi quod videt iniquũ. vſq ibi. q̃re dico. Et ſũt. vii rationes ad quas quia volo infra reſpõdere ideo eas formo Eſt itaqz Prima nã fortius deberet dici vt ſub gratia vẽret nouiter creatum quã creatũ ante datam. qm prima non põt eẽ votuz captande mortis in ſecũda ſic. ad hoc. de cõceſ. põben. accedens. Secũda quia ſi tẽpore date extabat beneficium qõ poſtea non i fraudem impetrantis fuit, exiſtium non deberet expectanti de conſti. cum acceſſiſſent. ergo p caſuz cõuerſum ſi tempore date non extabat ⁊ hodie extat debeatur Tertia quia ſequeretur q ſi impetraui curatum non poſſz mihi conferri id quod erat ſimplex tempore date licet hodie curatum quod eſt abſurdum. Quarta per contrarium ad precedentem quia ſequeretur ſi impetraui ſimplex q erat curatum tempore date hodie ſimplex mihi conferri non poſſet. Quinta quia ſequeretur q ſi impetraui ad collationem alicuius non poſſet mihi conferri beneficium q tẽpore date ad eius collationem non ſpectabat lz tpre vacatiõis ſpectet quod eſt falſum per cle. ſi de beneficio. j. de preben. Sexta quia ſequeretur q canonico expectanti prebendã nõ deberet põbenda deſuper excreſcẽtibus. quod eſt falſum per c. cum. Alb. de conſti. Septima quia ſequeret i caſu põmiſſo de canonico expectante q in eccleſiis nõ habentibus numeꝝ non deberet portio qõ eſt falſum p. c. ſi. de conceſ. prebẽ. li. vi. ſed tenet conſequentia quia in eccleſia non habente numerum iura creant cum electis ⁊ extinguunt cũ defunctis. de põben. dilecto. Iſte ſunt rõnes glo. Extra glo. ẽ octaua ratio p. l. ſi. C. que res pig. ob. poſ. vbi ſiquis hypothecauit bona ad ſe pertinentia ſub obligatione veniũt bona que poſtea ptinebunt. Nona p. c. quis circa. de priui. vbi ſi epus cõcedit monaſterio decimas epales intelligitur conceſſio tam reſpectu põdiorum que habet tpe conceſſionis quã coz que poſtea quaſiuit. Decima qz edificio futuro acquirit ſeruitus. ff. de ſuiverba. põdio. l. ſi ſeruitus i pri. ⁊. v. q ſiita ⁊. §. futuro. Alb hec omnia iura que probant finem ſpectandum que colligit gl. de elec. dudum. el. i. j. de cenſi. ſcientes. Undecima p. c. conſtitutus. eo. ti. vbi attenditur numerus creatus poſt montorias ⁊ ante executorias ⁊ ſic nõ data. Duodecima qz diſpoſitio ita põt fieri ſuper non ente ſicut ſup exiſtente. nã uendi poſſunt fructus futuri. ff. de cõtrahen. empt. l. nec emptio. ſic ⁊ obligari. ff. de pigno. ⁊ que nondũ. ⁊ promitti. ff. de verbo. ob. l. interdum. ⁊ legari. inſti. de leg. §. ea que. Decimo tertio qz adiectiuum ſignificat ſm tempus verbi cui adicit. ff. de noxa. l. in delictis. §. ſi extraneus. vbi dicitur q ſi ſciente aliquo ſeruus dedit dãnum: ſi poſtea fiat ſeruus illius nõ

per hoc tenetur ac ſi ſciuiſſet.qz tunc non erat ſeruus. ita hic hoc adiectiuū vacaturo conferendo dz intelligi ſm verbum cui adiicitur vt determinet verbum conferendo vt conferat vacaturum.i.q tunc vacabit quando conferetur. Sz ad pri mam rationem ſupra factā conſtat q creatum nūc vacat er go debet. ℣ro ſolutione hoz cōtrariorum ⁊ ſimilium ſex ſunt videnda. ℣rimo an diſpoſitio queū qz cōcernere poſ ſit futura ⁊ defacto concernat. Secundo an ſit ſpectandum initium an finis an medium. Tertio an ſuper nō ente poſ ſit fieri diſpoſitio. Quarto de iuſtificando hanc cle. vt videa mus an de iure procedat an vero ſit caſus ſpālis. Quinto vt reſpondeamus cōtrarijs. Sexto an ⁊ quādo reſcripta ad be neficia vel ad littes debeant attendi ⁊ menſurari ſm tp̄s da te an ex alio. Venio ad primū ⁊ quidē hic articulus examia tur per bar.ff.de au.⁊ ar.le.l.ſi ita.cuius verba breuiando ⁊ aliter dicendo.dic qñ qz diſpoſitio habet verba denotātia tē pus qñ qz non.ſi ſic qñ qz eſt p verba futuri temporis ⁊ eſt ca ſus indubius q concernit futura: vt cū venduntur fruct⁹ fu turi vel obligantur: vt ſupra in rōne.xij.qñ qz ī diſpoſitione ē verbum p̄teriti tēporis vel preſentis ⁊ aut ē diſpoſitio que habet tractum ad futurū ⁊ cōcernit futura vt diſpoſitio legis q: lex ſp loquit.l.ariani.C.de heret. de cōſti.c.ſi.aut diſpoſi tio nō dz neceſſario tractū ad futurum ⁊ aut ē generalis aut vniuerſalis: aut idefinita aut pticularis. Et que ſit dīa inter ſtniuerſale ⁊ generale prout ī iure ſumit nō.glo.ff.de eden. l.i.dixi plenius de libel.obla. c. ii. de diſpoſitiōe generali ⁊ vniuerſali ⁊ idefinita dic.q aut ē circa aliqd exquo ſi veniāt futura nullum aut exiguum ſurgit p̄iudiciū. ⁊ tūc cōcernit futura.l.fina .C.que res pig.ob.poſ.īducendo.vt.ſ. i.viii. rōne.aut ſurgeret magnū p̄iudiciū ⁊ tūc non extendit ad fu tura.l.ſi ita.ff.de au.⁊ ar.le.vbi in legato veniunt ea q̄ erant teſtatoris tempore quo legauit non que poſtea queſiuit. De diſpoſitione particulari, dic q regulariter nō venit futurum cū oporteat ſubiectum capax ſubſiſtere tempore diſpoſitiōis alias nō tenet diſpoſitio tanq̄ ſup nō ente quod ſtatī plenius declarabo. Si autem diſpoſitio ē ſine certo tpe adhuc pre cedit precedēs diſtinctio. Sed circa p̄dicta iaideret dubium examinādū an ⁊ qñ indefinita equipolleat vniuerſali. quod omitto.qz itelligo hunc textum q hic fuit diſpoſitio pticula ris cū vnicū tm̄ beneficium debeat expectanti ſed fuit incerta cum neſciatur de quo caſus eſt. de hoc ī.c.ex parte.ī.ō offi.ō le.quod ibi declarani. Et de reſcrip.c.i.vbi tangit glo. ma gna. Sed indefinitā qnando eqpolleat vniuerſali no.glo. ō elec.vt circa.li.vi. By.in rubrica.de regu.iur.eo.li. Venio ad ſm de initio vel medio vel fine ſpectando ⁊ de hoc dic vt in.c.dudū.i.de elec.vbi dixi. Sed omitto hic quātū eſt ī ge nere.ſed in ſpecie quo ad reſcripta quid iuris dico.ī.ar.vi.cū examinabit an reſcriptis attendat data. Venio ad tertiū an diſpoſitio fieri poſſit ſuper non ente.ad hoc dico q qñ qz di ſponitur per modum non habentem tractum futurū vt cuz ſit ꝫtractus ⁊ tunc ſuper nō ente nō tenet diſpoſitio vt ſi do natur vel venditur q non extat de re iudi.abbate.poſt prin. li.vi. Aliquando diſponitur per modū habentem tractū ad futurū vt iſti.heredis vel in legato ⁊ tūc poteſt diſponi ſup non ente vnde inſtituit poſtulatio.ff.de libe.⁊ poſthu.l.gal lus.§.ille caſus.de lega.i.l.penul.de h° pleni° dico de eccle. edi.ad audientiā.ii. Venio ad quartū an hec cle.procedat ō iure glo.vlt.⁊ cōiter ſcribentes omnes maxie ℣dau.⁊ Bē. tenent q ſit caſus ſpālis veniās a iure cōi quod tenendo faci le ſoluunt rōnes ꝫtrarie quia ſtandū ē eis extra hunc caſum Jo.de lig.dicit q procedunt de iure.quia ,duo ſubuiciuntur diſpoſitioni.i.requiruntur in diſpoſitione.ſ.ſubiectum ⁊ q̄litas.i.ſubſtantia ⁊ forma. Ad odo dictio vacaturo bene po teſt trahi ad qualitatem non exiſtentem tempore diſpoſitio nis.ſed ad rē ñ exiſtentem in ſubſtātia non inducit.nō.in.d. l.ſi ita.de au.⁊ ar.le.que non multum faciunt.nā ibi fuit v̄ bum quod requirebat exiſtētiam tempore diſpoſitionis q: legauit teſtator aurum ſuuz ⁊ ſic opz intelligi de auro quod erat ſuū tempore legati. Sed hic fuit v̄bum icertum q: mā dauit papa prouideri de vacaturo: nec v̄bum hoc per aliqd cohartatur ergo ſtant rationes ꝫtrarie. Jo.de ſan.repetens c.ei cui.de preben.li.vi.ampliauit rōnem. Jo.de lig.dicens q v̄bum vacaturo qō hic exp̄imitur nihil operat q: ō iure ī telligitur ⁊ que inſunt diſpoſitioni ſi exp̄imūt non imutant ff.de cōdi.⁊ demon.l.conditiones que extrinſecus. de elec. ſignificaſti.que ratio poſſet impugnari quaſi mandando de vacaturo hec expreſſio operet vt non veniat vacās tempore date. Sed hec impugnatio nō eſt vera per.c.ſi poſtq̄ de pre ben.li.vi.vbi glo.tenet q venit vacans.qui dicitur etiam va caturum donec reformabit.ſed aliter poteſt impugnari quia preſuppoſito q non exp̄imeret verbum vacaturo cū ſubin telligatur vt probat.c.ſi poſtq̄.dz extendere diſpoſitionē ad tempus collatiōis cum habeat tractū ad futurū.ego itaqz aliter dico q tutius ē ihērere. glo.vt ſit caſus ſpecialis tanq̄ ponens nouum ius vt probat verbū ſtatuimus.ſed ſi vis te nere q ponat caſum nō ſpecialē dic aduertendū q qñ fit gr̄a de vacaturo duplex eſt diſpoſitio. ℣rima eſt per ipſam gra tiam. Secundo per collationē que poſtea fiet cuius ꝫferatur diſpoſitio in futurum quo ad ſecundū de collatione tū quo ad primuz gratia ſtatim conſumat ⁊ dicit gratia.de of. del. ſi ſuper gratia.li.vi.de prebē.ſi cui ⁊.c.ſi.eo.li.ſtat ergo quod cū ſit diſpoſitio dz cadere ſup aliquid exiſtens.ſed beneficiū poſtea creatum tunc non exiſtebat.ergo quo ad illud non te net.nam tempore collationis non p̄ōt dici retro q papa de derit gratiā ſuper non ente. Et quando querimus de reſcri pto reſpectu ſubſtantie attendit data.eo.ti.ſi eo tpe.li.vi. Et dico infra in.vi.arti.⁊ ꝓcedūt hec ex eo q: mandatū p̄uidē di d e beneficio eſt particulare. vt ſupra dixi tanq̄ concernēs vnicum beneficium licet ſit incertū. ſed propter hanc incerti tudinem non ſurgit alia diſpoſitio iuris q̄ ſi eſſet certū vt p bat.c.ex parte.i.de of.del. Sed conſtat q ſi papa mandaſſet ꝓuideri de beneficio certo ⁊ illud nōdum extabat q gratia non teneret tanq̄ ſuper non ente.de deſpon.impub.ad diſ ſoluendū.d.c.ad audientiaz. de eccleſiis edifi.ergo nec tenet dz mandatū ſit incertū q: quando certificabitur erit perinde ac ſi tempore date de hoc fuiſſet mandatuz.⁊ hec ratio videt vrgentiſſima. Venio ad quintum ad diſſoluenduz cōtraria que omnia tenendo cū gloſ.facilius eſt ſolutio vt dicas hic ſpecialiter per rationes quas ponit glo.ſed tenendo q nō ſit ſpāle vt predixi quod eſt inſtius vt habeamus p̄figuzem p uiſionem ex hoc.c. Itez quia papa adieciſſet aliqua verba p que apparuiſſet eū ſpecialiter velle diſponere tm̄ in hoc caſu que tū non adiecit. Dico ad primā rōnem q licet in nouiter creato ceſſat votum captande mortis ſubeſt alia ratio impe diens gratiā quā predixi. Ad ſecundā de.c.cum acceſſiſſent dic q non eſt verā. Unde ſm Lap.oportet glo.hic intelli gi de beneficio ſuppreſſo re ipſa ſine miniſterio. vt ſi naturali ter caſinate vel alluuione deſtructum eſt non aūt ſm cuz pro cedit quod dicit glo.ſi intelligas q per inferiorem a papa poſ ſet ſupp̄imi beneficiuz in p̄eiudiciū reſeruationis pape per extrauagan. Jo.xxii.execrabilis.§.que omnia ⁊ extrauagan tez ſedes apoſtolica.⁊ per extrauag. Benedicti dudū felicis recordationis. Sed pro glo.faciunt que dixi de exc eſ.p̄ela. ſicut venire q: ſuppreſſio concernit proprietatē beneficij. Re ſeruatio titulum. Unde q̄uis papa prohibeat de beneficio reſeruato per inferiorē diſponi dz intelligi quo ad titulū nō vt velit ex toto tollere ptātem ordinarij. Curia romana tm̄ tenet quod dicit Lap.pro quo eſt q talis ſuppreſſio ſi tene ret p̄eiudicaret impetranti q non hz permitti inferiori pa pe qui de gratia apoſtolica nō p̄ōt iudicare.de re iudi.cuz ve niſſet.de ꝫfir.vti.c.i.⁊.ii.ergo multo fortius p̄ōt reſtringere Ad tertiam ⁊ quartam ⁊ quintam reſponde ſimul q bene poteſt ſub diſpoſitione includi aliquid qō erat ſub qualitate non includibili tēpore diſpoſitionis dūmodo tempore cōſu mationis ⁊ collationis ſit ſub qualitate cōp̄hēſa in reſcrip to.hoc ſolum probāt ille rōnes. Sed q diſpoſitio poſſit tra hi ad id qō non exiſtebat tempore diſpoſitionis non probat ⁊ ꝫtrariū probatur hic. Unde caſus ſunt diuerſi ⁊ ratio di uerſitatis q: in illis potuit gratia habere ſubſiſtentiā. ſed ī ca ſu noſtro non pro hoc queſtio per ℣dau.diſputata que inci pit de beneficio. vbi dicit q ſi beneficiū curatū ante papā al teri donec poſt data ad ipſum extendit reſcriptū. Ad ſextaz de.c.cū. Ad. dico.q nō ꝓcedit per id qō dicit glo. hic in fi. cum dicit hoc.c.non procederet in expectante prebendā rōne canonie quā hz.tunc.n.ſtat regula.c.cū. Ad. vt poſſit pro uideri de nouit creato ⁊ ſup exereſcētibus. ſed hic loquimur de expectāte, ſimpliciter ex gratia nondū canonica. Et intel lige ſane quia licet in caſu noſtro expectans eſſz creatus cano nicus ex vi gratie non per hoc obtineret nouiter creatum. ſz ſi iam canonicus impetrat ſibi prouideri de prebenda prece dit quod dixi de.c.cum. Ad. vt etiam de ſup exereſcentib⁹ prouideri poſſit ⁊ hoc niſi velimus intelligi hunc textum ꝓ ut iacet q non debetur nouiter creatum ⁊ qui expectat bene ficium ⁊ hoc niſi habeat aliud adminiculū q̄ ſolā gratiā vt

ſi eſt creatus canonicus ãmodo nõ dicãt expectare prebẽdaz vacaturã tantũ. Sed cũ primũ ſe facultas obtulerit de p̃bẽ. relatũ. de ꝓceſ.prebẽ.cũ ſup.ꝛ dictũ.c.cũ. Ad.ꝯ.qõ videt ve rius. vñ notanter textus dicit beneficio vacaturo ꝛ nõ dixit p̃benda. Itẽ nõ facile poſſit exẽplificari textus qñ mandat ꝓuideri de prebẽda ſm ſtilũ hodiernũ per quẽ papa ſtatiz cõ fert canonicatum. Et ſic etiam ſi numerus ſit in eccleſia rũ pitur ꝛ ſuccedit qõ.ſ. dixi in ſeptima rõne. Ad ſeptimaz pz ſolutio tenendo q̃ ſtatum dixi vt diſpoſitio iſta nõ poſſit ha bere locũ in eccleſia nõ habẽte numerũ ſed tñ qñ is q̃ vult ſibi ꝓuideri nõ hz aliud adminiculũ niſi ip̃az grãm. Sz qñ eſt receptus in canonicũ hz aliud adminiculũ. Erit ergo ſẽ ſus q̃ hec cle.ſolũ ꝓcedit qñ mandat prouideri de beneficio intelligendo ꝓprie de titulo beneficii: nõ de prebẽda que ac cedit canonicatui. Ad octauã de.l.fi.C.que res ob. poſ.rñ deo q̃ ibi fuit diſpoſitio generalis hic particularis vt dixi.

Item ibi de nullo vel de modico ꝓeiudicio obligati agitur qz nõ plus debet ſi obligata ſint bona poſtea queſita q̃ ſi ſint ñ obligata. Sz vbi ageret de magno ꝓeiudicio ſecus vt pre dixi p.d.l.ſi ita.ff.de au.ꝛ ar.le. Ad nonã.de.c.qz circa. dic q̃ ibi diſpoſitio fuit indefinita hic particularis. Itẽ ibi in nõ odioſis. fit enim lata interpretatio in beneficijs ẽtra ẽceden tem.de ver.ſig.olim.ꝛ ita ibi fuit. Ad decimã de iuribus ꝓ bantibus ſimẽ ſpectãdũ rñ de per ſupius dicta q̃ illud qñ di ſpoſitio tota põt habere tractũ ad futurũ quẽ hic non habet cũ ſtatum ab initio ſit verum dicere q̃ eſt gratia adeo q̃ litte re dicunt cedere loco tituli quo ad quid.vt no.ſ.e.mandatũ ꝛ ſupra dixi. Ad vndecimã de.c.conſtitutus. dico q̃ duplici ter legitur. vno modo vt q̃ dicat qõ dicit tex.de numero cõ ſtituto in eccleſia ãte executorias debeat ſuppleri ꝛ ante mo nitorias.ꝛ tũc nihil obſtat. Alio modo ꝓout iacet vt fuerit numerus cõſtitutus poſt monitorias ꝛ tũc ad hoc ꝓprie nõ obſtat.nã itelligo q̃ põderauit ibi numerus ſolũ quo ad exe cutorias vt cenſeant obrepticie nõ facta mentione de nume ro ſed monitorie nõ poſſunt dici obrepticie qz de non ente nõ potuit fieri mentio.qõ plenius dixi in.d.c. Ad duodeci mã qz ſuper nõ ente diſponit.dico q̃ ibi diſpoſitio totaliter habuit tractũ ad futurũ. vel verius ibi vendit ſpes in fructi bus futuris ex certo predio.ꝛ ſic ſuper exiſtente diſponitur. At hic loquitur text. in gratia generaliter conceſſa ſeu in certo vacaturo que debet reſtingi ad beneficium exiſtens tẽ pore date. Ad decimãtertiam de adiectiuo pz ſo.per id qõ dixi.ſ.eo.ẽtrario.qz hic tota diſpoſitio non ꝓfert in futurũ ĩmo ſtatim ab initio habuit ſubſiſtentiã ꝛ fuit gratia. Venio ad ſextũ articulũ,an ꝛ qñ,debeat in reſcriptis attendi tp̃s da te vel illud vbi dico q̃ qñ qz querimus de reſcriptis quo ad ſubſtantiã qñ qz quo ad effectũ. Si quo ad ſubſtantiã attẽdẽ da eſt data vt ſi queritur an ſit cõmiſſa obrepcio in reſcripto an nõ eo.ti.gr̃a li.vi. Si de effectu qñ qz q̃rimus quo ad itrinſe ca aliqñ quo ad extrinſeca.primo caſu adhuc idẽ vt attendat data vt ſit expediens ad hoc vt beneficiũ includat in gr̃a q̃ extet tẽpore date.tñ reſpectu qualitatis non ſemp attẽditur data cũ ſufficiat reſpectu executionis qualitatẽ beneficij eſſe talẽ tpe executionis que poſſit includi ſub verbis reſcripti vt in cle.ſi de beneficio prealle.ꝛ põt in hoc poni cõcluſio.vt dũ modo in ſubſtantia potuerit reſcriptum habere ſubſiſtentiã tpe data poſſit conſũmari in ſubiecto alterius qualitatis per .c.ci cu.de prebẽ.li.vi. qõ declaraui ſupra in tertio ẽtrario. Sed his obſtant nota.in.c.ſtatutũ. in prin.de reſcrip.li.vi. vbi in glo.habentibus.in fi.dicitur oportere iudicẽ delega tum tempore date eſſe talẽ de quo loquit illud.c.nec ſufficie re vt poſtea fiat talis. Ad quod reſpondeo q̃ qualitas in iu dice deficiens hz ſe tanq̃ defectus ſubſtantie cũ ſit tradita re gula pec.c.ſtatutũ.que nõ eſt ſuſceptibilis iuriſditionis niſi talis ſit in dignitate vel canonicus eccleſie cathedralis. vt ibi per hoc dico q̃ querere de affectu intrinſeco reſcripti eſt que rere quid includat reſcriptũ vt ſi in bñficialib⁹ querim⁹ qõ beneficiũ veniat in gr̃a: vel in litigioſis querim⁹ quis iudex ſit talis cui cã poſſit cõmitti. Querere autẽ de effectu quo ad extrinſeca eſt cum querimus in beneficialibus qñ gratia ſit p petua vel quando afficiat vel quid ſimile. In litigioſis cum querimus quando per reſcriptũ delegati tollatur precedens reſcriptum vel preueniatur ordinaria iuriſditio vel quid ſi mile. Et hoc caſu cũ queritur de effectu extrinſeco.dic q̃ aut in beneficialibus reſcriptis aut in litigioſis. Primo caſu cũ multiplex ſit effectus variantur regule.nam quandoqz que rimus de effectu reſcripti beneficialis quo ad perpetuati onem.quandoque quo ad aliud quantum ad perpetuatio nem.dicit Laud.q̃ aliqñ papa mandat ꝓuideri de vacan te ꝛ ſtatim gratia eſt perpetua aliquando de vacatura ꝛ tunc gratia non eſt ſtatim perpetua. Vnde intelligit.c.ſi ſup gra tia. preallegato qñ ꝓceſſit aliquid exquo ſurgit ius beneficia to vt qz ꝓferat canonicatus alias gratia non perpetuatur vt ſi mandatur alicui ſimpliciter ꝓuideri.ſed tunc ſm eum perpe tuatur gratia ſi executor ingreſſus fuit aliquid de ſubſtantia libus negocij.de of.del.q̃uis.li.vi.vt ſi executor deputat⁹ ad ꝓuidendũ cũ clauſula ſi eſt idoneus examinauit impetrantẽ ꝛ pronunciauit eũ idoneũ. pro hoc quod notauit. Ĩmo.de tranſla.c.i.ĩmo ſm eum ſufficit q̃ littere ſint preſentate de quo remittit ad nota.in cle.vna.de conceſ.preben.per q̃ var ba nimis reſtringit.d.c.ſi ſup gratia. qõ generaliter loquit. per quod dici poteſt q̃ gratia ſtatim cum eſt facta perpetua eſt. Vel melius in hoc diſtingue per.c.ſi cui.de prebẽ.li.vi. quo.c.conuncto cum.c.ſi ſuper.dic q̃ aliquãdo fit gratia ei cui datur poteſtas conferendi ꝛ ſtatim eſt perpetua.d.c.ſi cui quãdoqz fit ei cui mãdat cõferri ꝛ tũc ꝓcedit diſtictio Laud. ꝛ dicta p eũ que latis patent ex illo.c. Si autẽ querimus quo ad aliũ effectũ vt quo ad afficiẽdũ beneficiũ ꝛ quo ad p̃ueni endũ ordinarios collatores diſtingue plene vt i.c. ſi ſoli. vbi glo.de cõceſ.p̃ben.li.vi. De reſcriptis aũt litigioſis. dic q̃ aut querimus de effectu extrinſeco quo ad ꝓpetuãdã iuriſdi ctionẽ delegati.ꝛ dic vt i.c.licz. de offi.del.aut quo ad preue mẽdũ ordinariũ.ꝛ dic vt in.c. vt debitus.de appel. aut quo ad faciẽdũ currere terminũ i reſcriptis poſitũ.ꝛ dic vt in.c.ſu per eo.de appel.quia quo ad hoc ſtatur preſentationi vt ibi poſſent ẽt ꝛ alii effectus reſcripti inueniri.quibus attentis tẽ pora varientur.ſed predicta procedunt attento eo quod cõit ẽtingit. Expeditis his cõtrariis per q̃ patet intellectus hui⁹ text⁹ vt amplius pateat quero de aliqbus. Quero itaqz primo de ratione decidendi. So.tenendo q̃ ponat ius ꝛ nõ ſit caſus ſpecialis. Rationem collige per ſuperius dicta in ꝓ pri.cõtrario.ſed tenendo q̃ ſi ius nouum ꝛ ſpãle ponũtur ra tiones decidendi.in gloſ. fi.in.v̊.quare dico maxime ibi ꝛ fuit forte motiuũ ꝛ ibi ſicut ergo voluit equitas. Secun do quero de exẽplo huius.c.quod eſt querere de poſitõe ca ſus in terminis. Laud.explicauit ſic.vt ſi quidam impetra uit in forma pauperũ vſqz ad ſummã.lx.librarum cũ cura ad preſentationem cuiuſdã abbatiſſe hoc pendẽte illa abbatiſſa obtinuit priuilegium q̃ quendam eccleſiam pertinentem ad ſuam collationem valentem libras ducẽtas poſſet reducere ad ſuã menſam cõſtituta ibi vicaria valoris. lx. librarũ. quo facto impetrans petit illã.determinat hic q̃ nõ poteſt cui⁹ ſit de nouo creata. ponit ꝛ aliud exemplũ qõ in idem recidit ꝛ quõcunqz ponatur dũmõ ſit beneficium nouiter creatũ ſem per procedit hec deciſio. Tertio quero quia dicit in tex tu.litteras noſtras.quid in litteris legatoꝝ.gl.ii.dicit idem quod tenent Pdau. Benze. Steph.pro hoc.c.collatio.de offi.lega.li.vi. Quarto quero ſi papa dedit poteſtatem conferendi primũ vacaturum. Item quid ſi contulit gratiã pcipiendi fructus beneficiorum primi anni an veniat nouiter creatum.glo.iii.in vtraqz queſtione dicit eſſe locum huic.c. Idem Pdau.reddens rationẽ in ſecundo dicto quia gratia eſt odioſa.eo.ti.ſi ꝓpter.lib.vi.ſed quo ad primum dictum Lap.allegat pro glo.de priuileg.cum capella.ꝛ qõ ibi no.ẽ deci.c.ii.li.vi.ꝛ infra de cenſi.cle.i.ꝛ dicit hoc procedere quã do non fit gratia ei cui conferendi poteſtas conceditur.nam ſi ſibi ſit gratia cum talis non ſit odioſus.de preben.dudum libro.vi.ꝛ.c.ſi cui.ꝛ.c.quamuis.ii.e.li.non procedit glo.ſm eum.pro quo iducit quod no. Jo.an.de verbo.ſigni.ſicut. li.vi.vbi dicit q̃ gratia conceſſa epiſcopo vt quattuor clerici ſibi aſſiſtentes percipiunt fructus beneficiorum in abſentia concernit beneficia que ſunt adepti poſt priuilegium immo etiam eos qui tempore priuilegii conceſſi non erant clerici. vel ſi erãt nõ erãt bñficiati. Jo.de lig.quo ad ꝑmũ dictũ dic glo.procedere in terminis ſuis qñ fuit alicui cõceſſa poteſtas conferendi primum vacaturum ꝛ ſic vnicum: ſecus ſi fuiſſet conceſſum generaliter vt poſſit conferre beneficia certi loci tunc vt gratia ſit generalis talis diſpoſitio concernit futura etiam non exiſtentia tempore date. Dic q̃ tenendo intelle ctũ gl.vl.q̃ hec decretalis ponat ius nouum ꝛ caſum ſpãlẽ. glo.iſta nõ ẽ vera nec in primo nec in ſecũdo dicto.quia ꝏbet ſm illud textus intelligi in propriis terminis ꝛ non in aliis. ſed tenendo q̃ ponat ius.glo.eſt vera ĩ vtroqz dicto. ꝛ ad di ctuz Lapi dic q̃ i exemplo qõ ponit illud opat perpetuitas

gratie que sit concessa respectu vsus ppetui necessario debet intelligi quo ad plura subiecta aut vno remoto aliud subroge tur sicut i casu l. cū debere. ff. de serui. vrba. pdi. vbi si dom⁹ mea debet tibi seruitutē ut possis supedificare si dom⁹ mea corruit teneor reficere columnam uel parietē ut subrogetur in locū deficientis. ¶ Quinto quero in eo qđ hic loqtur qñ mādat prouideri de uacaturo qd si mandatur prouideri de uacante. Sō. ut in glo. inj. ⁊ dicit Laudū. q hoc casu cū mādat prouideri de vacaturo gra expirat obitu cōcedētis. de pbē. si cui. in fi. li. vi. secus dicit si papa cōtulit canonicatū uel certaz ecclesiā que uacat: qr tunc non expirat gratia que iā facta est. de offi. deleg. si sup gratia. li. vi. qđ intellige ut no. in dicto. c. si cui. in glo. fi. Jn pmo aūt casu cū mandatur prouideri de vacaturo dicit Laud. q res desinit cē integra fm aliquos tūc tñ quādo executor agressus ē aliqua de substātialib⁹ fm no. per Jnno. de elec. in causis. ipse vero dicit q sufficit q executor datus ad prouidēdum alicui si ē idone⁹ examinauerit p se etiā sine citatione alicui⁹ quod pōt. ut no. Jnno. de trāsla. ca. fi. uel si prout fit ctaut illū contra quē faciēda ē collatio. de offi. deleg. licet. imo ut refert Laud. fm aliquos sufficit q gra est pñtata executori ⁊ hoc in bñficialib⁹. de hoc p Jo. an. in dicto. c. si cui. vbi approbat secundā opinionē stati dictā q regitur q citat⁹ fuerit is qui grauat. JSdama uero ⁊ vltima forma male pñt sustineri. pro hoc qr sicut i litigiosis requiritur citatio. de offi. deleg. licet. vbi dixi. ita ⁊ in bñficialibus qr non repitur in hoc diuersitas: tñ quia executor in bñficialib⁹ non tenet assumere ptes iudicis. ut no. Jnno. de p̄sumpt. c. fi. videt sufficere q processit ad canonicatū conferendum ad beneficiū vacās etiam nemine citato sicut sufficeret si papa hoc fecisset ut dixi. s. ea. q. ¶ Sexto q̄ro quid si bñficiū erat suppressum tēpore date. sed postea renouatū? glo. in uerbo creatū. in v. sz quid dices. dicit aliud q̄ de nouiter creato. Rationem ponit ⁊ idē JSdau. Step. ⁊ Benze. est etiam rō fm Benze. quia causa originalis debet pot⁹ attēdi q̄ reuocatio. l. cuiuscūqz. §. si ei. ff. de instit. ⁊ de dona. l. q id quod. de fideiuss. l. tutor. ⁊ sic cū hec sit reductio facta ad pstitū ius debet posse peti. ff. de minor. l. q si minor. §. restitutio. Jo. de ligna. distinguit an bñficiū fuerit ex toto suppressum ⁊ nō ē vera glo. quia si postea reuocat est pot⁹ creatio q̄ renouatio an non ex toto. ⁊ procedit glo. pro hac distinctione c. c. consuluit. de iudeis. vnde dic q qñqz renouat reuocādo suppressionē per quam non erat oīno extinctus titulus ⁊ tūc procedit glo. quādoqz renouat destruēdo suppressionē per quaz erat extinctus titulus ⁊ tunc ē vera creatio: ⁊ locū habet quod dicitur in textu. ¶ Septimo q̄ro si quis dubitat an data p̄cedat creationē: an ecōuerso. glo. ca. in v. sz quid si dubitat. arguit pro ⁊ gtra. ⁊ decidit pro ipetrāte: qr gratia ē fundata eo ipso q constat de ipsa: ⁊ constat bñficiū uacare. qui q̄ excipit de creatione post datā probet: quod dicit in glo. quā signa quonā singularis. Et p eā decid: pñt multe q̄stiones: ⁊ cuz ea tenēt JSdau. ⁊ Benze. ⁊ Steph. ⁊ pro ei⁹ materia ē qđ no. de elec. si eo tēpore. ii. vi. ⁊ de pbē. si tibi absenti. ⁊. c. si a sede. eo. li. ⁊ quod no. Bar. ff. de no. ope. nūcia. l. non solū. §. sz ut probari. vbi format multas questiones q̄ decidunt p hāc glo. ex qua colligit q qui fundat intētionē ex prioritate uel posterioritate tēporis debet probare de tēpore limitate ⁊ specifice. sed multū ob. quod no. an. c. venerabilibus. in glo. penul. de sentē. excō. li. vi. ⁊ glo. non solut vbi q petit se absolui ad cautelam dicēs se excōicatum post appellationez debet probare q appellatio p̄cessit: ita ergo deberet ipetrans probare bñficium fuisse creatū ante datā. So. fm JSdau. ibi. hoc ideo est. quia excōicatio tanq̄ gladi⁹ penetrabilior. de sen. excō. ex te nore. ⁊ no. Jnno. de appell. p̄terea. ij. v. presumit precessisse. uel fm Benze. hoc ē quia absolutio ad cautelā est talis nature ut non p̄stetur nisi qñ non tenuit excōicatio alias ē op⁹ vera absolutione. dic q ratio vera ē qr petens absolui ad cautelā fundat se sup nullitate excōicationis igit eā probet sicut q se fundat sup electione petēs se confirmari debet eā probare valida alias succūbit: etiā si ex aduerso nihil probet. de elec. cum nob. vbi dixi. Et fūdans se sup p̄scriptione titulū reqrēte debet probare de titulo alias succūbit. ut no. de testi. fraternitatis. ¶ Octauo quero si bñficiū erat creatum tēpore date sed nondū dotatū. Dicit JSdau. q venret in lītis. sufficit enī q ē creatū. potest enī agi ut dotet prout dicit de conse. di. j. nemo. ⁊ in. c. cū sicut. de conse. eccle. uel alta. ¶ Nono q̄ro si tēpore date ordinatū erat p episcopū ⁊ capitulū de creādo bñficium tamē nondū erat creatū. dicit JSdau. q non venit in litteris q: debet ee creatū cū effectu tēpore date de eo q mit. in pos. c. j. de re iudi. cū aliqbus. de appel. si a iudice. i fi. li. vi. ff. de re iudi. l. inj. §. ait p̄tor. ¶ Decimo q̄ro si bñficiū tpe date est exiguū ita q cadit i lītis: sed postea ampliat ita q nō cadit. videt q non debeat iperāti ut attēdat data. Laud. hoc dimittit disputationi. Sed tu solue p supius dicta i tertio ⁊ septimo 2trario q exquo erat i substātia tpe date variatio qualitat⁹ non ipedit effectū gre. per cle. si de bñficio. de p̄ben. ¶ Undecimo q̄ro qd si bñficiū nouiter creatum fuit ordinatuz de alio q̄ de ipetrāte ⁊ nunc vacat an debeat ipetrā ti. glo. vlti. in v. ⁊ tñ dico. dicit q non ut hec decre. procedat gñaliter: qđ tenēt Benze. ⁊ JSdau. ¶ Duodecimo q̄ro si ipetrans erat p⁹ canonicus. glo. ea. i v. sed si ponis. soluit ⁊ dic ut i ea. vsqz ad si. cum q̄ tenēt JSdau. ⁊ Benze. ⁊ Step. Sed declara hoc plen⁹ p id quod supernus dixi in septimo 2trario. abi. ad sextum. de. c. cum. Ad.

¶ De electione ⁊ electi potestate Rubrica.

Amrationi. Nota rōnē de oibus cē reddēdam de quo hic tractat Benze. sed plene dixi de rescript. si qñ. ¶ Scdo nota q̄ sufficit inducere rōnez etiā non inducto aliquo textu uel glo. uel alia auctoritate alicui⁹ doctoris. quod no. hic Bēze. ⁊ pbat p̄cipū hic i verbo ration. pro hoc de pbē. ratio. naz etiā lex non ē aliud q̄ id quod rōne consistat. j. di. 2suetudo. ¶ Tertio no. q̄ professio ⁊ religio sunt termini 2uertibiles quod eni dicit i pn. professionis infra dicit religionis: tñ large loquēdo religiose hz in plus. nā ⁊ nouiti⁹ dici religiosus. s. eo. nullus. li. vi. de sen. excō. non dubium. ⁊ eo. ti. religiosi li. vi. ¶ Quarto no. de clausula decreti. ibi. qđ si sec⁹ ꝛc. de hac clausula dixi in. c. ad petitionez. de accusa. qd. s. opetur. ⁊ no. glo. in cle. vna. j. de immu. eccle. in glo. per hoc. ⁊ ibi dico i vij. notabili. ⁊ in p̄mo 2trario. ¶ Quito no. de clausula eo ipso qđ sonat fm Benze. absqz alia sentētia ⁊ simile v̄buz. s. eo. quā sit. in fi. ⁊. c. nullus. ⁊. c. si religiosus. li. vi. ¶ Sexto no. q̄ sub hoc nōie religiosus. venit etiā nouitius pro hoc qđ supra dixi in. iij. notabili. ⁊ facit tex. hic in v. sup hoc. in verbo religiosus. iuncta glo. ¶ Septimo no. q̄ aliqñ repitur eccle sia regularis q̄ cum hoc ē cathedralis: ⁊ sic duplex qualitas concurrit circa idē qđ est ideo qr non sūt q̄litates icompassibiles. ¶ Op. q religiosus dūmodo pfessus possit eligi ad monasteriuz cuiuscunqz religionis. eo. ti. nullus. li. vi. So. ut in glo. j. cum q̄ iunge glo. i verbo scient. nā ante hoc. c. de hoc erant opiniones. ⁊ pro decisione q̄ hic ponit fiebāt rōnes ⁊ inducebātur iura de qbus i glo. p̄alleg. in v. scient. Sed i contrariuz inducebat textus dicti. c. nullus. vbi videt exp̄ssiuz cū dicit religiosum non professiuz non posse eligi ad monasteriū sue uel alteri⁹ religionis. ergo a 2trario professus pōt. ⁊ cum hac inductione stabāt multi doctores ut Jo. an. ⁊ Archi. ut in glo. j. fm quos oportet hodie concludi. c. nullus. eē correctum. idē Benze. non tñ p̄sistit: sz p alternatiuā: ul dicit posse dici q argumētuz a 2trario qđ ibi sumit hodie cessat cum hec cle. 2tradicat. pro hoc qđ no. de fo. compe. c. ij. in glo. ij. ⁊. c. significasti. i gl. ij. ⁊ fm hoc oportet dici q i. c. nullus. verba ibi ul alteri⁹. non stāt dispositiue sz prohibitiue: ⁊ ideo nō probat id ad quod inducit nec argumētum a 2trario sēsu poterat inde sumi: cum 2trarium eēt iure expressum. nā etiā aī hoc. c. exp̄ssum erat q hoies disparis professionis non socia/rent. co. ti. cum cām. xvj. q. vij. in noua. ⁊ ad rationē quā fe/cit hic glo. j. in v. probabā. Respondēt aliq q procedit i ecclesia non collegiata: secus in collegiata etiā seculari. de quo infra in glo. penul. ⁊ dicā. j. q. xvij. hoc tñ non obstāte puto q glo. sit verior. ⁊ q ante hoc. c. poterat religiosus eligi ad monasteriū alteri⁹ religionis qr edictuz de electione ē prohibitorū ⁊ ad. c. cum cām. ⁊. c. in noua. optime rñdet glo. in verbo scient. pro ista littera in v. prohibem⁹. ⁊ ver. de cetero. quasi sec⁹ fuerit ante hoc. c. ¶ Scō op. q imo possint sociari hoies diuerse professionis. nām eadē causa possiunt esse testes uel procuratores uel arbitri uel iudices religiosus ⁊ non religiosus de procur. c. j. li. vj. de testi. tā lītis. de elect. cuz in veteri. de renunc. venīēs. de arbi. p tuas. dic q non debēt sociari collegi aliter ut sint vnum corp⁹ uel collegium: sed ut singuli non p hibētur ut in contrarium fm JSdau. de quo in. c. Joannes. de testa. ¶ Tertio op. quia hec lra a contrario pmittit q quilibet religiosus possit eligi ad p̄laturā sue religionis. cuz tamē

solus pfessus sit eligibilis. ꝑalleg. c. nullus. eo. ti. li. vj. vbi dicit requiri expressam professionez. ad idē eo. ti. idē tenent. in ꝑn. eo. li. So. sta. ⁊ contrario nec ⁊ contrariū probat hic. debet enim hoc. c. ꝑ illa suppleri. ¶ Quero nunqd hec dispositio procedit quo ad monales? videt q̄ sic ꝓpter terminū cōem hoies In ⁊ contrariū q̄ in dispositiōe sunt termini masculini. ubi. religiosus aliqs. Secūdo ad idē q̄ hec dispositio ē iuris ꝓceden tis correctoria. ſ. c. nullus. eo. ti. li. vj. ut dixi in ꝑmo ⁊ contrario ergo mere dz intelligi i suis terminis. eo. ti. statutū. li. vj. gl. ij. tenet ꝑmā. ⁊ idē ☞dau. Benze. ⁊ p eandē rationē ꝑ quaz glo. ſ. quia masculinū cōprehēdit femininū qō patebit clari⁹ ex duab⁹ sequētib⁹ questionibus. ¶ Secundo q̄ro circa id quod dixi in ꝓprima q̄stione nūquid ut verū q̄ masculinum cōprehēdit femininū? Spe. de disput. ⁊ alleg. §. post hec. ℣. uel ibi masculinū. distinguit. ⁊ ei⁹ distinctionē ponit hic ☞dau. sed sufficit ibi videre. Ipse aūt ☞dau. aliter distinguit ꝑm alii quos q̄ aut agit de fauore: aut de odio. ☞Primo casu masculinum cōprehēdit femininū. Sc̄o casu aut subest casus rationabilis: aut non rōnabilis. Si rationabilis ut q̄ agit de delictis punēdis tūc masculinū cōphendit femininū. ꝑ hoc xvij. q. iij. si qs suadēte. vbi ē casus iūcto. c. mulieres. de sen. excō. si aūt ē casus non rōnabilis ut q̄ agitur de dānādo aliquē ex facto alieno: tūc non cōphendit. l. j. §. q̄re. ff. de vē. in pol. mut. que fuerūt verba Ja. de are. ⁊ ꝑmum mēbrū q̄ i favorabilibus masculinū cōphendit femininū. ꝓbat ex no tatis p glo. in. c. generali. eo. ti. li. vj. hec procedūt q̄n profert masculinū sub noīe appellativo. sed si sub noie ꝓprio tūc non cōphēdit femininū. l. si quis ita. §. j. ff. de testa. tute. ⁊ hoc vltimū ponit ☞de. ⁊ Cy. post eū. C. de servus fugi. l. quicunq̄. Vel clarius distingue q̄ aliq̄n masculinū ꝓfertur ꝓ nomen ꝓprium: aliquādo p appellativū. dicta. l. si quis ita. §. j. cuz sua glo. ff. de testa. tute. fallit vbi proferr a lege: q̄ nemē ꝓprium alicui⁹ expressum i dispositione iuris cōis habetur ꝑ non ad iecto ut dispositio sit cōis ⁊ perpetua: ut in ꝓma cōstitutione. C. circa finē. no. By. in regula. quod alicui gratiose. li. vj. ꝑ hoc oēs decretales que dirigūtur certis psonis que tñ facūt ius quo ad oēs nisi sint ꝓnulegiāte. Si aūt ꝓ nomen appellativū quādoq̄ constat de mēte ꝓferentis siue sit legislator siue alius ⁊ stamus menti. l. luti⁹. §. q̄stiū. ff. de lega. ij. s. de ver. sig. in his ꝓterea. ⁊. c. intelligentia. aliq̄n de mēte non cō stat ⁊ tūc aliq̄n proferr in materia differenti. i. q̄ cōgruit masculo ⁊ non femine. aliq̄n indifferenti. si differenti nō cōphen dit femininū. pro hoc allegāt aliqui. C. de procu. l. alienā. ff. de ꝓcur. l. penul. ⁊. l. neq̄. Sed hoc exēplū reprobat Ja. de are. nā officiuz ꝓcuratoris bñ pōt cadere i feminā. l. feminas ff. de procu. ⁊ de cōsir. vti. cū dilecta. de quo in spe. de ꝓcur. §. j. circa ꝑn. Exēplifica ergo ꝓ. c. nouā q̄dam. de pen. ⁊ remiss. ꝓ. l. fina. ff. de legi. tuto. ⁊ de reg. iur. l. femine. Si aūt in materia indifferēti q̄ cōgruit masculo ⁊ femie q̄n q̄z sum⁹ in casu favorabili: q̄n q̄z odioso. si favorabili cōprehēdit dicta l. sitta. de testa. tute. ⁊ in glo. c. generali. si in odioso distingue ut. s. ꝑm Ja. de are. q̄ aut ē casus rōnabilis aut nō rationabilis ⁊ ē. ut. s. dixi. ⁊ adde q̄ dico. j. de ꝙsang. ⁊ affi. cle. vna. i v. ⁊ contrario. ⁊ de rescrip. significauit. in. uj. no. ¶ Tertio q̄ro circa hoc quo casu masculinū cōprehendit femininū: an hoc sit ex ꝓprio significato: an p interꝑtationē: uel p extensionez glo. in. l. j. ff. de ver. sigu. dicit q̄ ex mēte legislatoris. Ex q̄ dico q̄ nō bene allegaī p eos q ex ea colligunt q̄ ꝑ interꝑtationem. q̄ enim ē de mente nō est p extensionem: sed ex vero significato. nā lex ⁊ mēs legis idez sunt. q̄ nō. By. in regula fi. li. vj. ꝓ hoc. ff. de legi. l. scire. ⁊ quod dixi in materia statutoz. de consue. cū dilectus. ⁊ ꝑ hoc q̄ masculinū cōprehēdat femininū ex ꝓprio significato ē tex. d. l. j. ff. de v̄bo. sig. cū dicit cōplectit: non dicit extendat. By. tenuit q̄ hoc fit p interꝑtationē: ⁊ ideo dixit q̄ in statutis masculinū nō cōprehendit femininū. ꝑ hoc. ff. de ver. sig. l. ꝓnunciatio. vbi dicit q̄ porrigit: ⁊ sic p extensionem. dic q̄ q̄n q̄z sum⁹ in terminis cōibus ⁊ questio ē indubia: q̄ termin⁹ cōis signat femininū eque ⁊ principaliter sicut masculinū ut ē termin⁹ hō. ff. de ver. sig. l. hois. ⁊ quod ibi dicit in glo. ij. in ꝑn. Aliq̄n dispositio fit p terminū non cōem ⁊ tunc aliq̄n per terminū substātiuū aliquādo p adiectiuū. ꝑmo casu comphendit extensionez ut si dicebat equus nō venit equa nisi eo casu quo debet fieri extensio. d. l. ꝓnunciatio. Si aūt est termin⁹ adiectiu⁹ aliq̄n proferr simpliciter siue substantiuo ⁊ comphendit femininuz xvij. q. iij. si qs suadente. iūcto. c. mulieres. de sen. excō. ⁊ est rō: q̄ subaudit substātiuū cōe. ut in. d. c. si qs. ſ. homo suadē te ⁊ē. aut ꝓfertur eū substantivo ⁊ tunc distingue ut supra q̄ aut substātiuū est generis cōis: aut masculini. nā adiectiuuz restringit ex substantivo sicut talia sunt subiecta qualia predicata ꝓmittūt. de fide instru. in⁹ dilectos. ¶ Quarto q̄ro q̄ videmus q̄n masculinū cōprehēdit femininuz: qd ecōuerso. dicit glo. in. d. l. j. ff. de ver. sig. q̄ nunq̄. pro hoc. l. si ita sit scriptū. ff. de leg. ij. Spe. tamē in ver. uel ibi masculinū. allegato. s. q. ij. ponit ad hoc exceptionē q̄ dic ut ibi p predicta: maxime que dicta sunt i duab⁹ ꝓximis questionib⁹. possim⁹ verificare glo. secundā hic: q̄ q̄ hic ponit in rōne decidendi terminⁱ cōis licz in dispositione ponat masculinū: tamē cōmphendit femininū. Sed difficile ē respondere ad rōnē quā in ꝓa feci in. j. q. q̄ debeat restringi hoc. c. tanq̄ correctoriū aliorum iurū. puto tñ cū glo. ut ratio hic extendat dictū. quia ex rōne legis mēsurāt eius dispositio regu. si. cū ibi notatis per By. li. vj. ⁊ de hac materia q̄n masculinuz comprehendit se minimum tractat Archi. in ꝑalleg. c. si qs suadēte. Cy. ⁊ alij in. l. qcūq̄. C. de ser. fugi. Bar. in. d. l. j. de ver. sig. ¶ Quinto q̄ro ꝓsupposito q̄ hoc. c. habeat locum in monialib⁹ qd si monasteriū monaliū regit ꝑ marē? So. ut i glo. ij. ⁊ idē Benze. ¶ Sexto q̄ro nunqd in ecclesijs secularib⁹ possint sociare hoies diuerse ꝓfessionis adeo q̄ non sit lec⁹ huic ꝓhibitioni? glo. iij. dicit q̄ sic ꝓpter verbum monasterijs. ⁊ idē ☞dau. ⁊ Bēze. ¶ Septimo q̄ro ꝓout q̄n teadē glo. quid de ecclia sācti Ambrosij? ⁊ solue ut i ea. ¶ Octauo q̄ro qd si monasteriū vnius habitus vnī monasterio alteri⁹ habit⁹? dicit ☞dau. q̄ hec vnio fieri nō poterit si vtrūq̄ monasteriū remanet in suis iuribus ita q̄ vnio fiat solum quo ad hoc ut habeāt eundē prelatū. nā semp per hoc seq̄ret ꝙtra hanc cle. q̄ aliquis alterius habit⁹ ⁊ religionis eligeret. pro hoc ratio cum nō possit vnus ⁊ idē esse duplicis religionis uel habit⁹. de elec. cuz monasteriū. Et circa hoc prosequitur ☞dau. quinq̄ modos vnionis q notā. in. c. j. ne se. va. vbi etiā tangit glo. ⁊ etiā tenet ☞dau. q̄ vnio fit alio modo q̄ ꝑdicto: ut q̄ ē vnio trāsfusiua: q̄ vnum monasteriū ex toto subiciāt alteri: q̄ tūc talis vnio ē possibilis. nā cessat ratio ꝓdicta cum p hoc nō veniat contra hanc cle. ¶ Nono q̄ro si supio: vniendo nō dixit aliqd de ordinibus uel disparitate habitus ⁊ pone in vnione trāsfusiua videret dicēdū q̄ non teneat vnio nisi aliūde appareat q̄ vniēs sciverit naturā beneficioq̄ ut quia ē episcopus qui p̄sumit scire naturaz beneficioq̄ siue diocesis: sec⁹ de legato ul papa q non sic p̄sumit scire pro hoc qō no. Laud. j. de offi. ordi. cle. ij. vbi dico in vltima questiōe. ⁊ Jo. cal. de cōcess. ꝑben. cum nostris. q. vj. vbi dico questione xvj. tadecia nā fortasse si sci issent ab vniōe abstinuissent qō habui i questione facti. posset tñ dici q̄ sufficat q̄ de vnione constet. dz eni p̄sumi oia fuisse solēniter agitata ꝑm ea q̄ no. de re iudi. sicut. ⁊. ff. de verbo. obli. l. sciendū. ¶ Decimo q̄ro cum dicit textus de ꝑla. quid comphendat sub hoc verbo? So. ut i glo. in ver. ꝑlatum. ⁊ idē Laudi. qui dicit comphēdi quēlibet administratorē habētez ꝓpetuū officium: etiā si sit talis q̄ possit ad nutū superioris amoveri. de sup. negli. ꝑla. cle. vna ad fi. xvj. q. j. de pn̄is. ☞dau. idem etiam cū glo. ut comphēdat prelatus quecūq̄ noīe censeat. de ver. sig. quānis. s. ti. ꝓri. cle. j. ⁊ quod ibi not. ⁊ ex glo. ista colligit ministrū fratrū minoz ⁊ custodem dici ꝑlatos. q̄ singulariter no. ⁊ per hoc semel obtinui in. q. facti. cū opponeret cuidā prouincialī ꝑdicatoz q̄ non poterat cē procurator: p cle. j. de ꝓcur. religiosus. fuit eni pronunciatū q̄ sic. q: glo. j. in. d. cle. intelligit de non ꝑlato. ¶ Undecimo q̄ro nunqd religiosus vn⁹ religionis possit eligi in monachū alteri⁹ religionis. glo. cadē argut q̄ non p ꝓncipium hui⁹. c. quia subest rō disparitatis Cōtrarium decidit p verbuz ꝑlatum. quia i dispositione solum de ꝑlatis ꝓhibet. remittit tamen ad. c. cum singula. vbi distinguit ut dicat glo. Laud. ☞dau. Benze. ⁊ Alexath. idē quod intelligē cū distinctione: ut dixi in. c. fi. de electi. Et ad rationem ꝙtrariā dic q̄ ratio disparitatis non vigeret: quia q̄n intrat aliā religionē ꝙformat se illi. sed in ꝑlato vltra rationē disparitatis subest ratio minoris instructionis alteri⁹ religionis vnde quo ad hoc rō restringit ꝑ dictū sicut. s. dixi i. iij. q. q̄ aliquādo dictum extendit per rationē. ¶ Duodecimo q̄ro si religiones sint diuerse: sed sunt eiusdē ꝓfessionis an ꝓcedat ꝓhibitio huius cle. glo. in verbo religionis. dicit q̄ sic quam no. Ex qua no. diuersitatē inter religionē ⁊ professionem. Item no. melius q̄ religiones nō diuersificant ex professione. nam oēs cōueniunt in ꝓfessione quo ad substātialia de quibus in. c. cum ad monasteriū. de sta. mona. sed diuer-

sificant ſm diuersos, fines ĩmediatos. qđ plene not. de regula. sane. vbi dixi. ¶ Decimotertio q̃ro circa hoc quid si religiões due sunt p omnia pares preterq̃ quo ad inuẽtores. nũ quid dicuntur diuerse ut sit locus huic cle. videl q̃ sic quia attendit identitas non respectu rerum: sed respectu personaꝝ de rescript. abbatẽ. ſDau. tenet ꝯtrarium: quia quo ad inuẽtores omniũ religionum possum⁹ dicere vnuꝫ eẽ inuẽtorẽꝫ ⁊ auctorem. s. deũ. de relig. do. c. fi. licꝫ sint diuersi inuentores ſ. instrumẽtales. Et quo ad hoc possum⁹ ſm inuentorẽ in casu p̃missо dicere poti⁹ imitatorẽ primi. xxiij. q. j. accacius. ad hoc quia nõ est curãdũ de diuersitate nominũ: sed de effectu C. de hereti. l. quicũq;. ibi dispar nomen. sed idẽ sacrileguꝫ ad idẽ de hereti. excõicamus. j. ⁊. ij. ¶ Decimoquarto q̃ro si non cõstat qs fuit primus inuẽtor? nemo tangit dic idem qđ in p̃cedenti questione: q; stat ratio: nam religiones nõ diuersificant ab inuentorib⁹: sed a diuerso fine ĩmediato: ut dixi. s̃ q. xij. uel quo ad casum nostrũ: diuersificant etiã ex diuersitate habitus: ⁊ qũo intelligat dic ut in sequẽti. q. ¶ Decimoquinto q̃ro: q: hic diuersificat religio p diuersitatẽ habit⁹ p qđ cognoscit hec diuersitas? dic ut i cle. cos. j. de regula. ¶ Decimosexto q̃ro circa ħ nunqd diuersitas coloris diuersificet habituꝫ. glo. in ver. uel habitus. notabiliter distinguit q aliqñ color ẽ de substãtia religionis ⁊ tunc diuersificat ⁊ aliqñ non. Exẽplifica ut in glo. ⁊ tunc non diuersificat. ⁊ idem ſDau. pro hoc quod not. Archi. xxj. q. vij. in noua. ⁊ no. singulariter istaꝫ glo. ¶ Decimoseptimo q̃ro nunqd hec dispositio suo tẽpore habuit locũ quo ad electiones p̃teritas. glo. i ver. de cetero. dic q non. Ad quod op. q: constitutio que fundat sup iure naturali respicit p̃terita. de vsur. cum tu. ⁊ quod ibi nota. de consti. c. fi. Ad hec constitutio fundat sup disparitate professionis euitanda. quod fuit etiã prohibitũ de iure diuino. Deuterono. xxij. non arabis in boue ⁊ asino. So. ſm Laud. fuit de hoc questio in quodã monasterio dioceſ. tholoſane in quo post electionẽ ⁊ añ publicationem harũ cle. facta fuit electio ad prelaturã de monacho alteri⁹ religionis. ſz dicit q verius ẽ primũ per verbũ de cetero. dic q etiam hoc verbo cessante idẽ foret dicendũ cum de natura constitutiõis sit cõcernere futura tñ. de consti. c. ij. ⁊. c. fi. Et maxime quia hec cõstitutio corrigit ius precedẽs. ut dixi supra in p̃mo contrario: ⁊ sic stricte intelligẽda. eo. ti. statutũ. li. vj. Et ad rationem ꝯtrariã dic q illud: Non arabis ⁊c. fuit misticum. ⁊ intelligit non ſm lram ut exponit in. c. cum cãm. eo. ti. nec prohibet disparitatẽ nisi qñ est totalis disparitas, put dicit glo. iiij. ¶ Decimooctauo q̃ro q: in exẽplo posito in questione p̃cedenti fuerat facta electio post promulgationẽ harũ cle. nũ quid dispositio huius cle. ligauerit statim añ publicationem ⁊ ante duos menses? videl q non. p id quod no. s̃. in ꝑmio in glo. in ver. de cetero. In ꝯtrariũ quia ista cle. habet decretum annexũ: ⁊ clausula decreti afficit ignorãtes. de rescript. tibi qui. li. vj. de p̃ben. dudũ. ⁊. c. si apostolice. eo. li. j. de concess. p̃ben. cle. j. Et hanc ptem tenet Lap. inducẽs not. p Archi. xix. di. §. j. sup glo. j. ⁊ per ſDau. s̃. in proemio huius compilationis vbi dixi. Jo. de fantu. dicit se de hoc dubitare. naꝫ videret ſm eum q cũ clausula decreti hic adijciatur per modum constitutionis nõ debeat afficere anteq̃ ipsa constitutio sicut dicimus in ꝑuilegio no. supra in proemio in ver. de cetero. Et potest forte eẽ ratio diuersitat̃ inter alios: quia decretum alias nihil operaretur cũ nullitas actus inducentis p contrauenientiam etiã sine decreto cũ sufficiat legislatorẽ aliqđ prohibuisse. l. non dubiũ. C. de legi. maxime cũ alia pena adiecta non fuerit. ut no. s̃. ti. j. cle. j. in p̃n. in ꝑuilegio añt sec⁹ est: q: ⁊ licꝫ ĩmediate non liget uel non operetur. opabitur tñ tempore quo constitutio cuius naturã imitat̃ operatio. secus si adiciat ab hoie ut in cõtrarijs. s. in dicto. c. tibi q. ⁊ similib⁹ Sed ad hanc rõnem quam bene ꝑuidit Lap. respõdet ipse Lap. q hic decretũ licꝫ sit accessoriũ trahit ad se ꝓncipale. i. ipsam cõstitutionem ⁊ ĩmutat ei⁹ naturam sicut in simili de iureur. debitores. quod dictum si sustineri põt est singulare. ¶ Op. ad hoc q: decretũ appositũ sub cõditione suspendit in euentũ conditionis. cle. vna. in p̃n. j. de ꝓcess. p̃ben. sed constitutio cuꝫ promulgat̃ quo ad vim ligandi ẽ sub conditione si publicabit. ⁊ si lapsi fuerint duo mẽses p rõnem supius dictã ergo ⁊c. So. hec ratio multum vꝛget p quam puto poti⁹ dicendũ decretum suspendi. nã in. c. tibi qui. ⁊ similibus. vbi dicit decretum afficere ignorãtes semp inuenies q dispositio statim tenuit ⁊ nullã ꝯditionẽ tacitam habuit. ¶ Decimo nono q̃ro circa hoc qđ si ante hanc cle. ex ꝑuilegio uel ꝯsuetudine obtentũ erat q vnũ monasteriũ de gremio alteri⁹ qđ erat alteri⁹ religionis eligeret tibi p̃latum p. c. cum dilectus. de consue. ⁊ p. c. abbate. de ver. signi. nunqd fuit sublata per hanc cle. dic q nõ ſm ſDau. exquo nõ fecit mẽtionem de il⁹ la. de cõstit. c. j. li. vj. ¶ Vigesimo q̃ro circa id quod dixi in proxima questione an hodie posset induci talis consuetudo? ſDau. q non: q: eẽt irrationabilis probat ꝓncipiuꝫ hui⁹ cle. dic generali⁹ rõnem: q: contra ius canonicũ põt induci ꝯsuetudo. pro hoc cle. sequẽs. in p̃n. ⁊ rõnem quare de iure ciuili p inferiorẽ a ꝓncipe põt induci cõsuetudo ꝯtra legẽ. ⁊ de iure canonico nõ potest induci ꝯtra canonẽ. dixi in repetitione. c. que in ecclesiaꝝ. de consti. ¶ Vigesimoprimo q̃ro quia hic prohibet electio tñ an monachus possit postulari ad p̃laturam alteri⁹ religionis. glo. in ver. eligat̃. dicit q sic dũ tamen postuleť a papa. Laud. ⁊ Benze. dicũt indistincte q postulari põt per. c. eo. ti. cum monasteriũ. ⁊. c. officij. que non multum faciũt. ⁊ dic primũ veri⁹ quod etiã tenet ſDau. ⁊ Step. quod plen⁹ dico in sequenti. q. hec procedũt preterq̃ quo ad mẽdicãtes. hi enĩ non postulant̃ ad aliquã ecclesiam uel monasteriũ extra suũ ordinẽ. ut in extrauag. dispẽdius. Jo. xxij. Lap. ex eo añt qđ dixi q alij religiosi debent postulari a papa. nota q inferior a papa ut eẽ⁹ nõ potest dispensare cõtra hanc cle. Step. qui etiã inducat no. p Jnno. de tempo. ordi. dilectus. per hoc quod dixi eo. ti. officij. ¶ Op. ad hoc quia si nõ prohibet hic postulatio. ergo a quocũq; superiori poterit postulari. So. doctores hoc nõ cõsiderarũt. tamẽ puto glo. eẽ veram propter id qđ dicam in sequẽti questione. ¶ Vigesimosecũdo q̃ro quid si prouidet p viam prouisionis. glo. eadẽ subtiliter disputat tandẽ decidit de mente hui⁹ cle. Jdẽ dicẽdũ quia subest idẽptitas rõnis. ⁊ hoc maxime vbi prouidens facit hoc iure deuoluto quod dic ut in glo. Benze. taꝫ in p̃cedenti. q. q̃ in ista videt sentire idem: quia debem⁹ ponderare mentẽ poti⁹ q̃ verba. ff. de excu. tuto. l. scire. §. illud. pro hoc. eo. ti. si postq̃. §. j. li. vj. j. de iureiurã. cle. romani. §. verũ. tamẽ in precedẽti. q. dixi religiosum alteri⁹ religionis posse postulari ab eẽo ⁊ ab abbate. per. c. ij. l viij. di. per not. p Jnno. de postu. p̃la. c. fi. vnde videt sibi ꝯtradicere dicens p verbũ eligatur. comp̃hendi prouisionẽ ⁊ nõ postulationem cum tamen sufficit idẽtitas rõnis. ſDau. tenet simpliciť cum glo. nam plus ẽ cõferre q̃ eligere cũ prouisio cõprehẽdat idẽ quod electio ⁊ cõfirmatio pro hoc qđ no. de cã. pos. cuꝫ olim. Quid concludes dic q omnis modus assumptionis ẽ prohibitus: quia licꝫ hec cle. sit restringibilis: tamẽ iura restringibilia cõprehendunt casum eiusdẽ rationis. dicto. c. si postq̃. §. j. habuit ergo textus respectum ad id qđ cõiter fit: q: vbi ẽ congregatio procedit per electionẽ. xxj. q. vlti. congregatio. s̃. de elect. c. j. p hoc dico q quia ratio hui⁹ cle. habet locũ etiam in postulatione. verꝫ est quod dicit glo. q solũ a papa poterit fieri postulatio q potest ꝯtra ius dispẽsare. ó ꝓces. p̃bẽ. ꝓposuit ⁊ sic non a legato etiã de latere pro hoc quod no. in spec. de legato. §. consequẽter. ver. ⁊ generaliter. ¶ Vigesimotertio q̃ro si electio facta ꝯtra hanc cle. ꝯfirmet. glo. in ver. inuane. dicit q nihil opabit. Jdez ſDau. qui etiã refert circa ħ dictũ Compo. de quo in sequẽti. q. Jdem etiã Benze. quia cum electio ẽ nulla confirmatio nihil prodest. ut no. de causa poss. cum super. ¶ Vigesimoquarto q̃ro circa id qđ dixi in proxima. q. qd si papa confirmet? videt q teneat confirmatio et approbet electio: quod ẽ verꝫ si sciẽter fecerit cum possit supplere nullitatẽ surgentẽ ex iure positiuo: q: est supra ius licet secus sit qñ nullitas surgit ex defectu iuris naturalis: ut quia nõ interuenit consensus eligẽtium. quod no. Compo. s̃. eo. quod sicut. Sed Jo. de lig. hic ⁊ ibi dicit q etiã supplere potest defectuꝫ iuris naturalis i exemplo p̃missо quod dicit; verum quo ad hoc ut faciat p̃latum eum quẽ confirmat. Sed hec ꝯfirmatio ẽ potiꝰ prouisio. pro hoc quod no. de elec. q̃ sit. in glo. vlti. i fi. li. vj. non enĩ posset supplere ut cẽseret iste electus qui non fuit electus. ¶ Vigesimoquinto q̃ro in ver. per hoc cum dicit religiosus. quid de nouitio: ⁊ quid de mẽdicãte? solue ut in glo. antepenul. ⁊ idem ſDau. ⁊ rationẽ huius q̃re p̃mittit religiosus eligi ad eẽpatum. reddit Benze. propẽ maius periculuꝫ quod ẽ in vacatione eẽpatus: propter multa que ita spectant ad eẽm q̃ non ad inferiores. pro hoc de sen. excom. quia periculosum. li. vj. dicit ⁊ alias rationes. ut not. eo. ti. c. nullus. in glo. fi. li. vj. ¶ Vigesimosexto q̃ro q: hic fit mentio de habitu: an religiosus dimittẽdo habitũ ex qua cunq; causa sit excõicatus? So. Bath. q non. sed tunc tñ qñ temerarie. ne cleri. uel. mo. c. ij. li. vj. ⁊ itelligo temerarie.

,put no.glo.i.c.j.in glo.nunqd. de sen.excō.li.vj. ¶ Vige simoseptimo q̄ro nunqd religiosus possit p̄fici ecclesie secu lari citra ep̄atum? ista questio p̄t intelligi de ecclesia non cu rata: ⁊ tunc dic q̄ nō per id quod dicit hic in glo.penulti.ibi in ⁊trariuz facit qō not. Hosti. ⁊ p iura que allegat hec glo. ⁊trarū tamē videtur tenere Ad ath. dicēs q̄ etiā posset eē canonicus in ecclesia seculari.primū verius. ꝓmittitur eni q̄ monachus assumat ad beneficiū curatū ,ppter officiū predi candi.de sta.mona.quod dei.hoc ergo cessante sec⁹ dicendū est.p hoc de regula.sup eo.vbi tenet Hosti.⁊ de religi.do. inter quatuor.quod dixi de vi.⁊ hone.cler.deus qui.vbi de hoc in glo. Hoteſt secūdo intelligi de eccla curata ⁊ tūc dic q̄ duplex ē cura.quedā ,ppria ⁊ vulgariter p oēs nuncupata cura: ut cura quā habet ecclesia parochialis i suos parochia nos. q̄dam ē cura nō sic ,ppria dicta ut cura quā habet p̄lat⁹ ecclesie collegiate in illos de collegio.de offi.ordi.cū ab eccle siarum.de ꝓma oēs ꝯcordant q̄ monachus ad talem possit eligi p.c.quod dei.de sta.mona.cū ibi notatis.de secūda cu ra disputaf hic in glo.q̄ factis hīc inde rōnib⁹ dicit hoc egere declaratione. Hau.aūt dicit forti⁹ ad hanc posse monachuz assumi: q: non potest talis p̄latus nō habere curam quū ha beat curā sui collegij.⁊ dicit Hau.q̄ Hosti. nō itellexit de dignitate p̄ncipali cū dixit monachuz nō posse habere p̄posi turam uel decanatū: quia semp talis p̄ncipalis ē curata ut p̄ dixi rōne collegij.sed de non p̄ncipali qō tenet Jo. de lign. ⁊ sic semel consuluit florē tie. Sed Lap. dicit q̄ iura q̄ dicūt monachū posse eligi ad curaz intelligūt de cura ꝓmo modo dicta.s.in prochianos.s.eo.statutū.li.vj.ne cleri.uel mona. statutū.eo.li.nam in tali ,ppria exercef officiuz p̄dicandi. ꝓ hoc induco.c. q̄ dei.quod exp̄sse dicit de cura prochianoꝝ. Itē.c.statutū.eo.ti.li.vj.vbi dicit q̄ iura disponentia haben tē ecclesiā parochialē teneri ad sacerdotiuz infra annū. eo.ti. licet canon.li.vj.nō comp̄hendūt ecclesiā collegiatā ⁊ ratio nes ibi reddūtur.⁊ inter ceteras hec: quia nō est tantū pericu lum vbi ē collegiū sicut vbi ē vnus solus. ,pterea dicit q̄ si ecclesia collegiata non habet curā nisi collegii: poti⁹ dicendū est monachū ad talē eligi nō posse.sec⁹ si habet curā parochie cōiter tū teneī q̄ indistincte p dispēsationē ep̄i possit mona chus p̄fici ecclesie curate etiam nō habēti aliaz curam nisi in collegium: qō tenet Jo.cal.in.d.c.q̄ dei.⁊ Frede.de sens i consilio cētesimo tricesimoꝑmo.⁊ materia in spe.ti.j.§.cōse quēter.ver.item dispēsat. ¶ Vigesimooctauo q̄ro in eo qō dicit de habitu an clerici seculares dicūtur habere certū habi tum? glo.penulti.posset etiā dici. So.q̄ non. idem Hau. Lap.dicit q̄ satis habent certū habitum: q: non religiosum sed alium.⁊ religiosi religiosū nō aliū.vnde no.inter religio sos ⁊ clericos seculares habitus disparitas.ꝓmum ver⁹ p id quod.j.c.q.dico.⁊ nota singulariter hanc glo.in eo qō dicit clericos seculares nō habere habitū determinatū ex colore li cet certi colores sint eis ,phibiti.nā per hanc glo.possunt dēt minari multa dubia.nam ex ea cōcludif q̄ ut aliquid censea tur determinatū est necesse ut sit determinatio ad qd certuz nec sufficit aliqd de certis eē ,phibitū. ¶ Vigesimonono q̄ ro si ep̄us sepelitur in ecclesia nō cathedrali puto in monaste rio mēdicantū. an canonica funeraliū debeā ecclesie cathe drali? Bertrādus querit ⁊ ē questio hic ipertinens de qua dic ut dico de sepul.cle.dudum.§.verū.q.xix.

E romani. Nota ,p determinādis opinionib⁹ in vbo indef
n minata. de quo hic in glo.ij. ¶ Scōo no.ex ℔ q̄ ante determinationē est excusabilis q̄ sequit alterā de opinionib⁹.vnde tenuit Hde.de san. de appel.ut debit⁹. q̄ habēs opinionē vni⁹ doctoris excusat ab expēsis: qō est verū nisi cōiter, ab alijs reprehenderet. cum eni cōiter reprehendat nō facit ,pbabilitatē litigādi q̄ sola excu sat.quod plene dixi in.c.finē.de do.⁊ cōtu. ¶ Tertio nota dilationē eundādam in electionib⁹.sed maxime summi ponti ficis.s.eo.licet.⁊ i.c.vbi periculū.in p̄n.eo.ti.li.vj. ¶ Quar to no.q̄ lex superioris p inferiorē tolli nequit: de quo i glo.v. ⁊ dico.j.q.ij.⁊ ,psequitur Ad ath.illā.q.an ex statuto ep̄i lige tur archiep̄s.de qua dixi de rap.c.j.⁊ no. de consti.c.ij.li.vj. ⁊ in regula.cui licet.eo.li. ¶ Quinto no.vij.vocabula q̄ cō cernūt septē modos p quos disponit circa aliqd. ꝓ hoc gl. in ver.modificari. ¶ Sexto no.q̄ cardinales faciūt cetuz ⁊ quid sit dico.j.q.iiij. ¶ Septimo no.q̄ opinio nō cōsonans veritati ē reicienda: q̄re aūt hec de qua hic esset nō consona? dic ut in glo.quod ergo.⁊ dico.j.ver.irritū.in p̄mo cōtrario ⁊ pluriⁿ sequētiⁿ. ¶ Quero qd sit opinio? dicit Laud.q̄ est dubia ꝑticularis arbitratio q̄ a doctoribus aliqui⁹ ficie au ctoritatem assumit. dic meli⁹ q̄ opinio ē habitus ,pbabil' for midine ad oppositū: ⁊ p hoc differt a fide q̄ est adhesio ſz nō certa.i.non p demōstrationē ⁊ scientiam: tñ certissima: quia si ne dubitatione.s.de sum.tri.cle.vna.in p̄n.⁊ ,plequere cla rius: qd sit opinio: qd scientia: qd presumptio ⁊ similia voca bula que in iure repiunf? ut plene dixi de p̄sumpti. litteras. ¶ Secūdo q̄ro nunqd q̄ dicat hic legem superioris, nō posse tolli p inferiorē,pcedat indistincte? glo.in ver.anteriorē. q̄ sic ⁊ dicat Hde.de ancha.q̄ nec directe: nec indirecte hoc potest de iure eurā.venētes.quod facit ad questionē an statuto ciui tatis possint habilitari spurij ut succedāt patri. ⁊ videf q̄ nō quia hoc eēt tollere legē superioris.sunt ⁊ alie rōnes precipue: q: videf fauere peccato.de hoc p Bar.ff.de testa.l.testamē ti factio.⁊ plene in cōsilijs Fred.consilio.cclxxviij.⁊ sequēti. de hoc dic aliter ut dixi qui fil. sint legi. p venerabilem. ver. rationibus.q.vj. Et ℔ q̄ inferior nō possit tollere legē supe rioris dicit hec glo.maxime ,pcedere q̄n ptās inferioris reci pitur a superiore quā glo.no.quia aliq̄n potestas inferioris nō sic oīno dep̄ndet a superiore nisi quo ad ℔ q̄ subordinat superi ori: ut ab inferiore ad ipsum possit appellari sicut in iudicib⁹ subordinatis de iure ciuili: imo ⁊ de iure canonico in omni bus p̄latis p̄t poni ex̄cplū cum habēt iurisdictiōes distictas nam licz ep̄us sit inferior archiep̄o: nō tamē ab eo recipit po testatē.p̄o hoc qō no.de offi.ordi.pastoralis.in p̄n. ¶ Q̄ p. ad p̄dicta ⁊ ad textū sic itellectuz.nā de iure ciuili p̄nt populi facere leges cōtrarias imperialib⁹.l. oēs populi.ff.de iusti. ⁊ iur. So.dicunt aliq̄ q̄ hoc p̄nt auctoritate illius legis hec p̄ mittētis.q̄ ergo dicit tex.iste inferiorē non posse: supplendū est nisi ex pmissione superioris. alij dicunt aliud de iure ciuili: aliud de iure canonico: que solutio ē verior ut plene declara ui in repetitione.c.q̄ in ecclesiarū.nā p̄cedens solutio vult q̄ ante.l.oēs populi.℔ non potuisset qō nō est verū.q̄ aūt sit rō differētie inf ius ciuile ⁊ canonicū: dixi in.c.q̄ in ecclesiarum. ¶ Q̄ p.ad idē de.c.vno.de eta.⁊ quali.li.vj.gl.℔ addit. sol uit q̄ ibi inferior tollit legē superioris auctoritate illi⁹.c. idem Hau.⁊ p̄o ℔ lra illius.c.in ver.p̄muttimus. ¶ Tertio q̄ ro circa ℔ an possit inferior iuuare legez superioris.glo.in ver. tolli.dicit q̄ sic.idem Hau.⁊ Laud.qui dat exēpla quia ali cui p constitutiones ep̄oꝝ lata est excōicatio ⁊tra violantes. c.deniq̄.iiij.di.aliquibi ⁊tra violātes.c.cū inhibitio. de clād. despō. ¶ Quarto q̄ro de itellectu hui⁹ verbi cetu.glo.dicat q̄ idē importat qō collegiū. Laud.dicit q̄ cetus accipit multipliciter.aliq̄n p̄o senatu.xvj.q.j.ecclesia habet senatū. ⁊ sic p̄o cetu cardinaliū. alibi ,p cōuentu uel cōgregatiōe.xv.di. hisidor.⁊.c.canones.quod recidit in idē cū glo. alibi p̄o tur ba.ff.vi bo.rapt.l.p̄tor.ij.§.j.Sed in ,pposito accipit ,p colle gio cardinaliū ut dicat glo.⁊ in hoc no.tex. qui dicit cardina liū romane ecclesie.ad excludēdū cardinales rauēnat.uel sicu bi alibi vocarenf cardinales. ¶ Quito q̄ro i eo qō papa hic statuit supra electi.pape an papa possit statuere ut sibi liceat eligere successorem. Jo.in.c.his oībus.viij.q.j. tenet q̄ nō. quia nec Ad oyses hoc fecit.viij.q.j.Ad oyses. Hau.qui dicit q̄ aliud ē quod papa cū cardinalib⁹ faciat cōstitutionem sup modo electionis romani p̄tificis qō potest.xxiij.di.in noie dñi.s.eo.licz.⁊ p̄alleg.c.vbi periculū. Aliud q̄ credt si bi successorem qō nō licet: sicut nō licz ex testamēto sibi asseri bere dignitatē. Et si dicaf de sancto Hdetro q̄ elegit succes sorem. Respōdef hoc nō trahēdum ad cōsequētiā. ut no.gl. in.c.si trāsitus.lxxix.di.quod etiā dixi.eo.ti.licet. ¶ Sexto q̄ro si ep̄us facit cōstitutionē q̄ in elec. successoris canonica te neant aliq̄ obseruare an possit illud? ⁊ videf q̄ sic. quia gene raliter sibi licet statuere.de cōse.di.iij.c.j.iij.q.iiij.nullus.de ma.⁊ obe.c.ij.de offi.ordi.licet. Hau.tenet ⁊trariū ⁊ hoc si faceret cōstitutionē q̄ in aliquo imutaret.c.quia ,ppter.eo.ti. quia cū sit cōsiliū ⁊ lex superioris nō p̄t p inferiorē tolli ut hic Itē talis cōstitutio respicit tēpus quo ē futurus nō iudex.ff. de iurisdi.om.iudi.l.cū dicit. tamē Hau.q̄ in his que sunt siue iurisdictionis ⁊ p que directe nō preiudicat alteri p̄t ep̄s statuere dūmodo fiat de ꝯsilio capituli. de his q̄ fi.a ma.par. ca.c.j.⁊ fi. Et dicit Hosti. de his que fi.a p̄la.quāto.q̄ sufficit q̄ ep̄us reqrat cōsiliū capituli etiā si non seq̄tur. seq enim nō tenef nisi in alienationib⁹ ⁊ alijs maioribus. de hoc. xviij. di.in sum.⁊ ibi per Archi. Et q̄ ep̄us nō possit p suā cōstitu tionem p̄iudicare canonicos iure eligēdi uel ptātem artare. bñ facit qō no. Inno.⁊ Archi. de supp.negli.p̄la.grandi.li.vj.

vbi dicit q reges nō pñt filios ⁊ alios consāguineos ꝑuare regno sola volūtate: licz papa uel alius superior hō possit ex cā de voto. licet. de re iudi. ad apostolice. li. vj. de hō in. d. c. moy ses. Idau. ⁊ hoc procedit qū regnū debetur p successionem. Idau. ex his inferꝫ q eius sup sua electione pōt nō venien do ꝛtra. c. qua ppter. aliq statuere. ¶ Septimo quero q: h prohibeꝫ ois alteratio quā facerēt cardinales cōtra dispositio nem. c. vbi periculū. de elec. li. vj. quid de cōsti. c. co. ti. licet. Idau. arguit q cum hic specialiē dicatur de constit. c. vbi pe riculū. secus sit de illa. c. licet. ꝛtranū tamen tenet: q: i. c. vbi. cōfirmaꝫ. c. licet. Ex hoc infert ad questionē an cardinales pos sint renūciare illi. c. licet. qō dic ut hic in glo. sed nunqd. ⁊ di co. ĩ. q. vij. Et idem pōt queri de forma. c. vbi. si nō seruata forma illi⁹. c. cardinales eligūt papam. Idau. ĩ. c. cle. ver. irri tū. dicit q si cōcordant due partes tenebit electio. p. c. licz. co. ti. p hoc qō no. lxxix. di. si quis pecunia. vbi dic glo. q postq papa ē electus nō potest ꝺeponi si accusaꝫ de symonia etiā ea ꝓbata. pro hoc dictū. c. licet. vbi dicat q nulla obstāte excepti one ille habeaꝫ p papa qui a duabus partibus cardinaliū cle ctus fuerit. ¶ Op. ad hoc de hac cle. in ver. sequēti. quia de cernit irritū quicqd cardinales ꝛtra fecerunt. Et in hoc pnci pio statuit q nihil possint immutare de forma. c. vbi periculū. So. Idau. q in ver. irritum. decernit irritū solum id qō car dinales fecerint de his q̄ pertinēt ad romanū pontificē diu viuit: ut ibi dicit. Electio aūt pape nō est de p̄dictis: non eni ptinet ad papam: sed ad cardinales. ¶ Op. ad idem q: pa pa potest statuere aliqd quod sit de forma in electione pape: vnde statuēdo formā de cōclaui videt hoc ē de substantia. ⁊ sic circa electionē pape sunt aliqua substātialia p̄cipue. i. que sunt p̄mittenda ut illud de cōclaui. de quo in. c. vbi periculū imo plus videt q si oēs cardinales simul p inspirationē eligerent vnū in papā ante ingressum cōclauis posset dici q nō te net electio tanq̄ facta non seruata forma illi⁹. c. ubi enim sta tuitur q cardinales pñtes teneant expectare absentes. x. die bus. Si ergo pauc eligūt electio facta ē cōtra ius ⁊ sic nō va let. x. di. vides. C. de legi. non dubiū. So. qñ ⁊ quo teneat: uel nō id quod fit cōtra legē. plene dixi de postula. p̄lat. c. fi. Et in ꝓposito dic q expectatio absentiū non ē de forma: sed de solēnitate: ⁊ potius ꝯcernit ius expectandoꝫ q̄ ius publi cū: vnde sicut alie electiones tenent nō citatis citādis. de ele. quia ꝓpter. ⁊ quod ibi no. co. ti. q sicut. ⁊. c. ecclesia. ij. ita etiā tenet electio pape nō expectatis absentib⁹ diu tamē sit facta a duab⁹ partib⁹ cardinaliū. ⁊ tenet Archi. in. c. vbi periculum. in pn. in ver. teneant. p. c. licet. eo. ti. quia nulla exceptiōe ob stante ꝛc. ⁊ dixi in precedēti ꝛtrario. imo plus dicit glo. in. d. c. vbi periculo. in ver. decē diebus. in fi. q nō expectat⁹ non pōt agere de cōtemptu qō est notandū. Ex hoc dico q si in ꝛta decē dies añ ingressum cōclauis: oēs cardinales p̄sentes cōiter eligūt p inspirationem tenet electio: naz ꝓuisio concla uis fuit ut reducerent ad cōcordiā qō cessat exquo sūt concor des. Sed circa inspirationē magis difficile ē tenere q teneat electio duarū partiū tñ satis potest defendi exquo tenet facta in cōclaui. ergo fortⁱ⁹ ꝓuideaꝫ q̄ citius pōt quod intē dit illud. c. vbi periculū. ⁊. c. licet. ⁊ oia iura similia. ¶ Op. ad hoc quia exquo sequitur q si in loco in quo debet fieri ele ctio sint pñtes pauci cardinales. ⁊ sint plures absentes qui tñ venire possent intra decez dies q nihilominꝰ valebit electio facta p duas ptes pñtium: ⁊ sic si soli tres ēent pñtes valebit electio duarū quāuis decē uel plures absentes sint in loco tñ de quo venire poterant intra decē dies. quod videt absonuz So. satis videt fuisse de mente. c. vbi periculū. q intra decez dies nihil fiat de electione. tamē quia nō oino ꝓbat hoc esse ita de necessitate q non teneat electio aliter facta: ideo verio ra sunt p̄missa: nec procedit absurdū statum dictū: quia nō fa cile cōtinget quī cum papa sit maio: pars cardinaliū. Item etiam si cōtingeret sufficit q satisfit iuri. nā exquo cardinales non tenent citare absentes sequtur q in pñtibus est totuz ius collegij p dictū. c. licet. obseruant tñ cardinales formā. c. vbi periculū. ⁊ intra decez dies nō eligunt: ut patuit in electione Urbani. vj. ⁊ Bonifacij. ix. Idosset etiaz aliter respōderi ad absurdum p̄dictū ⁊ dici q electio pñtium tenet: ita tamen q pñtes sint tot q faciant duas ptes collegij: ⁊ ita loqtur Ar chi. in dicto. c. vbi periculū. verⁱ⁹ tamen puto q soli pñtes di cūtur habere ius collegij totiⁱ⁹: exquo nō tenent absentes vo care. nam ⁊ alias in actibus in quib⁹ vocant absentes i nume ro absentium nō cōputant nisi hi qui debent vocari. co. ti. q ꝓpter. in ver. debent. ⁊ sic cum dicitur q de iure debēt due ptes collegij ēe p̄sentes. ff. q cuiusq̄ vniuer. l. plane. ff. de decre. ab or. fa. l. ij. computande sunt due partes ita q in pte absentiū nō cōputant illi qui vocari nō debēt. ita no. Inno. co. ti. ecclesia. ij. in ver. contēptum. que no. ¶ Octauo q̄ro ut q̄rit glo. in ver. reprobamus. ⁊ solue ut in ea. ⁊ idē Idau. intelligēdo tamen q oēs cardinales sint cōcordes ita q vno cōtradicēte hoc non possent per regulā in re cōi. li. vj. ⁊. ff. cōi dun. l. sabinus. quod placet q: exquo. c. licz. co. ti. li. vj. dispo nit de certa forma seruāda quā vult nō posse tolli nisi maior cōcordia intercesserit. interest cuiuslibet ex cardinalib⁹ ut ab ea non recedaꝫ quodā interesse singulari: ⁊ sic stant iura stati inducta. de hoc etiam dico. co. ti. licet. q. ix. ¶ Nono querit Idau. de q̄busdā questionibus q̄s posui in. c. licet. ꝓalleg. s. nunqd electio pape spectat ad cardinales: ⁊ qd si sūt tm̄ duo cardinales: ⁊ quid si ex illis duob⁹ alter in alterū cōpromit tit an possit cōpromissarius cū eligere. Itē quid si nullus car dinalis supest q̄ oia dixi in. d. c. licet.

Ver. irritum. Nota differentiā inter potesta tem ⁊ iurisdictionem: quia ponū tur hic ut diuersa. nā pōt esse potestas sine iurisditione sic po testas cōferendi bñficium uel simile: cum multa sint non iu risditionalia q̄ sunt tamē ptātis. ⁊ similis differētia fit inē po testatem ⁊ officiū. de offi. ⁊ pot. iudi. dele. in rubrica. ¶ Se cundo no. q ꝓ obitum pape ptās cetus cardinaliuz in nullis diminuiꝫ quin possint ea que ꝑius poterant. nam solū prohi betur hic ne exerceāt ptinētia ad papā diu viuit. ¶ Tertio no. de clausula decreti de qua aliqd dixi. s. c. pxi. in. iij. nota bili vbi remisi ad locū vbi plenius dicitur. ¶ Op. q cetus cardinaliū debeat succedere pape sicut collegium inferiorum epis: quia nō videt ratio differētie. ⁊ vbi eadem ratio idē ius de trāsla. c. ij. de cōfir. vti. cum dilecta. Confirmat hoc mult̄ rōnibus quas fecit Idosti. ad hanc ptem quam tenuit: quas ponit glo. de scisma. c. vno. in ver. sede vacāte. So. ut in glo. in p̄cedēti rñso in ver. non cōsonā. ¶ Secūdo op. ad idē de c. si quis pecunia. lxxix. di. vbi dicitur: q si qs se intrudit i romanam sedem pñt cardinales talē anathematizare. So. fm Laud. illud restringiꝫ ad casum. c. vbi periculū. vult dicere q illa anathematizatio fit ut possint cardinales eligere seruata forma. c. vbi periculū. uel solue melius quia hic solū ꝓhi betur ne exerceant aliquid de his que ptinent ad papā diu vi uit: quod dixi. s. in. ij. notabili. Sed per anathematizationē modo p̄dicto nihil exercet de p̄dictis: cū tamen possint cardi nales anathematizare tanq̄ ꝓuiati. i. habere illū intruſuz ꝑ anathematizato. quod sonat. c. si quis pecunia. quia dicit nō tm̄ a cardinalibus: sed ab alijs catholicis etiā laicis talē intru sum debere anathematizare. glo. tamē ibi dicit referenda sin gula singulis. s. ut cardinales anathematizent ⁊ laici illi non cōicent tanq̄ anathematizato: quod tenēdo dicere possiuꝰ q cardinales illud faciūt ex ptāte sibi cōpetēte. ex vi illius. c. ⁊ tunc stat solutio p̄cedēs. ¶ Tertio op. ad idem: quia si va cāte sede apostolica remanet aliqs cardinalis legatus in aliq̄ prouincia eius iurisditio nō tollitur. de offi. leg. c. j. ⁊. ij. li. vj. So. Laud. q per hoc nō impediꝫ electio pape cum illam iu risditionē extra curiam exerceat. dic q hoc nō meruit signari ꝓ ꝛtrario: q: hic solū dicitur de ptinentib⁹ ad papam cū vi uit ut dixi in ꝓmo ꝛtrario. Sed officiū legationis ē iurisdi tio per se distincta. ¶ Quarto op. ad idē de eo quod notauit Huguitio. lxxix. di. nullus. i. solue ut in glo. in ver. ptātis. Et ad illud qō tangit glo. q qui potest plus pōt ⁊ minus. ad qō glo. rñdet dādo instātiaz. qō sufficit. j. q. j. sicut vrgeri. de cele. miss. cum marthe. dic ⁊ aliter q q pōt plus ꝛc. ĥ est veruz in eodē genere potētie: ⁊ qñ min⁹ continet sub pluri. alias nō. de quo in regula plus. li. vj. at in casu nr̄o ptās creandi papā ⁊ ptās creādi cardinalem nō sunt eiusdē generis: nec vnū sub alio cōtinet. ¶ Quero an cetus cardinaliū possit aliquē resti tuere fame vacāte sede. videt q sic: quia hoc pōt simplicat: ut no. Inno. de re iudi. cū te. ergo ⁊ vacāte sede: quia nihil īmu taꝫ de ptinētib⁹ ad ipsum: ut dixi. s. in. ij. ꝛtrario. Cōtrariuz tenēt aliq per istū tex. Io. de lig. dicit q iste tex. pōt intelligi in his que sunt iurisditionis cōtentiose ut illa sint ꝓhibita nō alia ꝓ hoc verbū iurisditionis. Sed hec reprobat per vbuz ptātis: quod cōprehēdit etiam ea que sunt nō iurisditionalia ut. s. dixi in ꝓmo notabili. Bertran. petit hō declarari dic q pōt sicut vniente papa ꝑ rōnem factam ad hanc ptez. nec iste tex. in aliquo resistit qui solum interdicit pertinētia ad papā ut nunc dixi. ¶ Secūdo quero si ꝓ defendēda terra eccle sie cetus cardinaliū vult mittere vnū cardinalem sede vacāte

qui non conſentit an poterit eũ compellere? videt q̃ ſic: ſicut ep̃us p vtilitate eccleſie põt p̃cipere clerico ut peregrinet. ut no. vij.q.j.quãuis.pro ꝟ quia nõ ẽ hic interdictũ. ℑn contrarium: q̃ nemo ẽ p̃muãdus iure ſuo ſine culpa. de conſti.c.ij. qõ cõtingeret in uſto ſi cogi poſſet. ℑDau. dicit q̃ ſi voluntarie vult ire põt ꝛ habet iuriſditionem tanq̃ legat⁹ nõ tamẽ generaliter: ſed nõ põt cogi: quia par in parẽ nõ habet imperiũ. de elec.innotuit. dictũ placet nõ ratio. nam cet⁹ cardinaliũ non eſt par: imo ſuperior ad ſingulos. de offi.ordi. irrefragabili. §. exceſſus. ſed veriores ſunt alie rationes: q̃ nõ dz p̃ua ri iure ſuo ſine culpa. ℑtẽ põt dici ꝟ eſſe de ptinẽtibus ad papam q̃ habet iperiũ imẽdiate ſup cardinales maxime i arduis talib⁹. Et p hoc ad id quod dicit ℑDau. q̃ ſi voluntarie accedit intelligit legatus. dico q̃ potius eſt nuncius nec habet iuriſditionem: ſed ſolũ nudã tutationẽ ſeu defenſam. ¶ Tertio q̃ro circa p̃dicta nunq̃d ptãs cardinaliũ in cõi uel ſingulari ſit eũ iuriſditione: ꝛ ſi ſit q̃lis eſt? Ad p̃mum dic p.c. hȳs q̃. de maio. ꝛ obe. eũ cõſimulib⁹ ibi allegat. nã̃ pbatur ibi q̃ etiã ſinguli tituli cardinaliũ habẽt iuriſditões in capellas ſibi ſubditas. ad idẽ de elec. q̃relam. de capel.mo. dilectus. Ad ſecũdum q̃lis ſit iuriſditio de cetu cardinaliũ. dic q̃ ẽ talis qualis in iure p̃mittit: maxime cũ hoc ẽ determinatũ ſede vacante p.c. vbi periculũ. §. idẽ quoq;. Sed de titulis cardinaliũ ſingulariũ. q̃dam dicũt q̃ habẽtur loco ep̃oꝝ. quod tenet ℑo. mo. ut refert Ad̃ath. p cui⁹ opinione inducit: quia tituli tales habẽt ſub ſe capellas ꝛ prochiales eccleſias. d.c. q̃relã. et d.c. is que. ꝛ d.c. dilectus. de capel.mo. ꝛ in tales eccleſias habẽt iuriſdictionẽ quaſi ep̃alem quã non habẽt tituli inferiores citra ep̃os. p hoc quod no. ℑnno. in. d.c. dilect⁹. ℑtẽ parochie cardinaliũ habẽtur loco dioceſium. naꝝ ꝛ parochie ponunt loco dioceſiuꝝ. de tẽpo. ordi. nullus. li. vj. ix. q. ij. lugdunen. ꝛ q. iij. ſi aũt. ꝛ c. nullus. lxxj. di. c. j. ℑtez dicit tex. in. c. quãq̃. ꝛ q. vij. q̃ Auguſtin⁹ fuit minor ℑhieronymo. tamẽ Auguſtin⁹ fuit ep̃us ꝛ ℑhieronym⁹ preſbyter cardinalis. p bat idẽ exẽplo: q̃ in puinciali. i. in libro in quo puincie deſcribũtur qui ẽ approbat⁹ a ſede apoſtolica p̃mo noiant̃ oẽs cardinales q̃ alij ꝟlati. ℑnꝫtrariũ eſt quod no. ℑnno. ꝛ glo. in d.c. dilectus. ℑtẽ quia cardinales aliq ſunt ep̃i: aliq non: qõ eẽt fruſtratoriũ ſi oẽs tenerent locũ ep̃oꝝ. Ad̃ath. dicit q̃ tenẽt locũ ep̃oꝝ quo ad iuriſditionẽ. non quo ad põtificalia que nõ p̃nt: vnde ſm eũ licz vuẽte papa videant nõ haberi loco archiep̃oꝝ: tñ mortuo papa fungũtur vice archiep̃oꝝ ſi ſunt ep̃i cardinales. ceteri nõ ep̃i funguntur loco ep̃oꝝ. ad ꝟ xxij. di. c. j. ꝛ §. nulla. quod dictũ non bñ conſonat cũ precedentib⁹. Sed frater Alluarus ut refert Ad̃ath. tenuit q̃ capelle cardinaliũ ſubſunt titulis cardinaliũ tanq̃ matricibus ſeu baptiſmalib⁹ eccleſijs. p. c. j. xiij. q. j. de eccle. edi. ad audientiam. i. redarguit Ad̃ath. q̃ ſolũ tituli cardinaliũ de iure cõi habent ſub ſe eccleſias quo ad iuriſdictionẽ. d. c. querelaꝝ. hilq;. ꝛ dilectis. dicat ergo q̃ matrix eccleſia põt ſumi dupliciter: aliq̃n pro cathedrali. de offi. archipreſby. c. fi. de p̃ſcrip. c. j. de ver. ſig. venerabili. ꝛ hoc modo p̃nt tituli cardinaliuꝝ compari matricib⁹. Secũdo mõ dicitur matrix eccleſia. i. baptiſmalis ut ſunt eccleſie baptiſmales etiã extra ciuitatẽ i dioceſib⁹. de q̃busin. d. c. ad audientiã. ꝛ de p̃ſcript. ex träſmiſſa. ꝛ de ſentẽ. excõ. c. j. li. vj. ꝛ tales forte poſſunt hȳe eccleſias ſub ſe de iure cõi. Sed tamẽ obſtare videt. c. oẽs baſilice. xvj q. vij. vnde poti⁹ habent ſub ſe de iure ſpeciali q̃ẽ eſt verius. per q̃ concludo q̃ tituli cardinaliũ cõparant̃ eccleſijs ep̃alib⁹ quia habent iuriſditionẽ quaſi ep̃alem in ſuis parochijs. q̃ẽ dixi in. c. is que. de alijs eccleſijs matricib⁹ q̃ nõ habeant iuriſditionẽ de iure cõi. dixi in. c. cũ ab eccleſiarũ. de offi. ordi. ¶ Quarto q̃ro nunq̃d mortuo papa poſſit aliq̃s concedere indulgẽtias. Ad̃ath. ſ. e. cle. in p̃n. dicit q̃ talis ptãs remanet penes eccleſiã romanã que mori nõ põt nec vnq̃ põt eſſe nulla. xxiij. q. j. pudẽda. Ex quo infert q̃ exercitiũ talis ptãtis interim dormitat ſeu ẽ ſine executione. ¶ Quinto q̃ro in eo q̃ hic dicit de iuriſditione pape qualis ẽ iuriſdi. pa. ꝛ i quo conſiſtit dicit Ad̃ath. q̃ ẽ duplex. Una generalis. alia ſpecialis. Generalis ẽ quã habet in oẽs ꝟlatos mũdi ꝛ eoꝝ ſubditos. de fo. cõpe. c. fi. de p̃uileg. antiqua. de quo in ſpec. de legato. §. iij. ꝛ per hanc ptãtem cognoſcit de cauſis predictoꝝ etiã per ſimplicẽ querelaꝝ. ix. q. iij. §. ſola. ꝛ c. antiqs. ꝛ c. alioq̃. ꝛ c. cuncta. etiã ex officio. ut eccleſi. bñ fi. c. vno. ver. ꝛ ideo. Et hanc habet ex plenitudine ptãtis. j. ut lite pen. cle. ſ. duob⁹. de re iudi. cle. vna. ad fi. ver. ſabina. pro hoc de conceſſio. preben. propoſuit. de preben. licz. li. vj. ꝛ quod ibi no. Archidia. ꝛ ſm hanc ceteri ꝟlati vocati ſunt in partem ſolicitudinis. de vſu pal. ad honorẽ. ij. q. vj. quile ſcit. Secunda iuriſditio q̃ eſt ſpãlis ẽ multiplex. Una quã habet papa i exemptos. de p̃uile. ſi papa. li. vj. ꝛ p totum. Alia quã habet in eos q̃ ſequuntur curiã. de ſo. cõpe. c. ſi. de p̃ben. c. p̃nti. li. vj. Alia quã habet in terris q̃ ſunt de patrimonio beati ℑPetri de ap. duob⁹. Alia ẽ quam habet in eos q̃ nõ recognoſcunt ſuperiorẽ q̃ẽ etiã procedit in laicis. de re iudi. cle. vnica. q̃ fil. ſint legi. ꝟ venerabilẽ. Alia quã habet i multis eccleſijs ꝛ capellis q̃ ſunt in vrbe uel alibi que immediate ſubſunt pape. de capel. mo. dilectus. Alia quã habet in ep̃os conſtitutos i puincia vrbis in quos habet iuriſditionem tanq̃ patriarcha hinc dicit patriarcha vrbis. xxij. di. in noſe domini. Et ſicut orbis habet quatuor ſedes patriarchales principales. de p̃uil. antiqua. xxij. di. c. penul. ꝛ ſi. ſic ꝛ vrbs que ẽ ad inſtar orbis habet quatuor ſedes patriarchales. ſ. baſilicã beati ℑPetri. ſãcte Marie maioris. ſancti ℑPauli. ꝛ ſancti Laurẽtij foris muros. ℑtem in vrbe ẽ eccleſia laterañ. que ẽ papalis. qua papa ibi frequẽti⁹ reſidere debet. xxiij. di. c. j. de quo dicitur i cronicis q̃ Conſtantin⁹ palaciũ lateranen. i. baſilicam ſalua toris cõſtruxit ꝛ cẽſuit eã in toto orbe eccleſiarũ matrẽ. Et hec ſola gaudet p̃uilegio cẽtenario i p̃ſcrip. de p̃ſcrip. cũ nob Et no. Archi. xij. q. j. c. futurã. ibi tñ glo. tenet q̃ eccleſia beati ℑPetri ẽ caput ꝛ nõ laterañ. ſed p̃muꝝ cõiuꝝ. ℑo. de lig. dicit q̃ papa habet etiã quandã ptãtem generaliſſimã q̃ fuit träſluſa a xp̃o in ℑPetrũ ꝛ ſucceſſores. xxj. di. i nouo. de träſlat. c. j. ꝛ ſm hanc ẽ dñs orbis in ſpiritualibus ꝛ tẽporalibus. ix. q. iij. p̃incipalẽ. ꝛ c. cũcta. quod bñ declara ut dixi de iudi. nouit. de elect. venerabilẽ. ꝛ qui fi. ſint legi. p venerabilez. in quibus. c. fecit rõnes ad p̃dicta maxime in. c. venerabilez. ¶ Sexto q̃ro in eo qõ dicat de cetu cardinaliũ de q̃b⁹ etiaꝝ dixi. ſ. q. iij. Nũqd ſit cert⁹ numer⁹ cardinaliũ? dicit Ad̃athe. q̃ ſic ad inſtar numeri diſcipuloꝝ de q̃bus. xxj. di. in nouo. ꝛ de his aliq ſunt ep̃i ut dixi in dicta. q. iij. alij preſbyteri: alij dyaconi. Tituli ep̃ales ſunt ſex de q̃bus de cõſir. vti. exa mĩata. iter quos ẽ portien. cui vnit⁹ ẽ titulus ſancte Rufine ut dicit Ad̃ath. q̃ etiam dicit q̃ debet eẽ cert⁹ numerus preſbyterorum cardinalium: ꝛ certus dyaconorum: ꝛ q̃ eccleſie vrbis diuidũtur per titulos ꝛ dyaconias: q̃ preſbyteri cardinales ſcribũtur per titulos. ſ. talis tituli ſancte Cecilie p̃ſbyt̃ cardinalis. dyaconi ſcribũtur a dyaconis. ſ. ſancte Marie i portica dyaconus cardinalis. ¶ Septimo q̃ro an vicarius pape poſſit cognoſcere de cauſis eccleſiaſticis tam clericoꝝ q̃ laicorum ſubditoriũ titulis cardinalium. frater Alluarus ut refert Ad̃ath. tenuit q̃ ſic ſicut põt papa: quia habet idem auditorium. de conſtic. non putamus. li. vj. de ap. romana. eo. li. p caſu inducit: q̃ nõ habet iuriſditionẽ extra vrbeꝝ. de offi. vic. ſua. ergo a cõtrario intra vrbẽ habet. Ad̃ath. tenet ẽtrarium: quia papa habet cognoſcere de ſubditis cardinalium p iuriſditionẽ generalem. de qua. §. q. v. ſed vicarius in vrbe nõ habet illam generalem. ad. c. ſua. reſpondetur q̃ ibi hoc nõ dicit q̃ in ſubditos cardinalium vicari⁹ habeat iuriſditionem. nec p̃cedit argumentum a ẽtrario eo mõ quo inductum eſt. nõ enim ſeq̃tur ex eo q̃ vicarius pape habet iuriſditionem in vrbe q̃ habeat in omnes de vrbe: ſicut nec ſe quit ep̃us habet iuriſditionem in ſua dioceſi: ergo in omnes de dioceſi cũ non habeat in exẽptos. ꝛ dicit Ad̃ath. q̃ ſic vidit ſeruari in vrbe: quia ſubditi cardinaliũ remittũtur ad vicarios ipſorum cardinalium. ¶ Op. ad hoc: quia legat⁹ pape habet in puincia iuriſditionẽ etiã in ſubditos ep̃oꝝ. de offi. leg. c. j. So. Ad̃ath. q̃ aliud in legato. dic rationẽ: q̃ ꝟ reperitur iure expreſſiuꝝ. ¶ Octauo quero nunq̃d rectores fraternitatis romane in vrbe poſſint cognoſcere de ſupradictis. videtur q̃ ſic p. c. dilectus. de exceſſ. ꝟla. Cõtrariũ dicit Ad̃ath. quia nec vicari⁹ pape hoc poteſt ut in p̃cedẽti. q. ad c. dilectus. reſpõde q̃ ibi non dicit diſpoſitiue q̃ habeat poteſtatem uel forte ille ſacerdos erat intitulatus in aliqua eccleſia papali. i. immediate ſubiecta pape ꝛ non alicui titulo cardinali. dic etiam q̃ poteſtas talium rectorum eſt facti ꝛ tanta quantam conceſſit eis conſuetudo preſcripta: ꝛ a talib⁹ cuiꝝ ſint citra papam poteſt ad vicarium pape appellari ſicut ad papam quo ad illa que immediate ſubſunt pape ex iuriſditione ſpeciali quam habet in vrbe cum in his ſit conſiſtoriũm vicarij. de conſue. non putamus. li. vj. Ad̃ath. dicit q̃ bonũ eſſet q̃ queſtiones de quibus ſupra in pluribus queſtionib⁹ determinarentur per papam ꝓpter confuſionem ꝛ diuerſitatem iuriſditionum que ſunt in vrbe.

Ver. Eoipso. Nota de penitentiarijs minoribus qui sūt plures ut ꝓbat tex. ex pluralitate. ibi. penitētiarijs. ⁊ dicit ℑDan. q̄ istoꝝ lr̄is credit in suo officio de cōsuetudine. ꝑ hoc q: non agit de iudicio alicui⁹ cū non habeāt ptātez nisi in foro penitētiali. ꝑ hoc quod dixi de probatu. post cessionem. vbi dixi credi lr̄is ep̄i in casib⁹ non p̄iudicialibus. Et quod dixi de penitētiarijs eorū lr̄is credi de cōsuetudine ꝓcedit quo ad minores penitentiarios. sed quo ad maiorem q̄ solet eē cardinalis: si ita sit videtur q̄ de iure credatur. p. c. nobilissimus. xcvij. di. de ap. cōstitutus. sed per ibi notata etiam cardinali creditur pot⁹ de obseruantia curie q̄ de iure. ¶ Secūdo nota casum in quo ut teneat gestum a capitulo req̄ritur q̄ nemine discordāte ꝑ batur hic in ver. cōcorditer. iuncto eo quod dicit glo. in ver. cetus. Idē ℑDan. pro ß quod no. eo. ti. li. vj. vbi periculum. §. idem quoq; in glo. in ver. singulis. ⁊ de ß. j. q. viij. ¶ Op. i eo quod dicit maiorē ex penitētiarijs hꝫe officiū sede vacante cū tamē soleat eē cardinalis: ⁊ sic includeꝺ in cōclaui cū alijs. nō ergo poterit officium exercere. So. ut in glo. in ver. maiorem. ¶ Secūdo op. q̄ debeat officiū camerarij ⁊ penitētiarioꝝ expirare ꝑ obitum pape re integra cū sint delegati: quia nemo citra papā habet ordinariam i romana ecclesia. ś. eo. ti. j. cle. auditor. vbi no. So. ut i glo. ß de penitētiarijs q̄ ponit duas opi. Una ē q̄ etiam alij a papa habent ordinariam in curia quos enumerat glo. in p̄i. addēs de mareſcalco de quo in tex. nil dicit: ⁊ illi⁹ officium concernit ꝓprie causas criminales ⁊ fm hanc opi. nō ꝓcedit obiectio. Alia opi. ponit ea gl. in ver. sed qd. q̄ isti sint delegati ⁊ tunc obstat obiectio. ſz gl. respōdet hoc induci p istū tex. Et hec opi. verior quam tenet etiā ℑDan. inducēs simile de inqsitore hereticę prauitatis cuius officiū per obitū pape non expirat. de hereti. in fideli. li. vj ꝓ ß quia talis iurisditio etiā si sit delegata ē ad vniuersitatē causarū: ⁊ sic cōparat ordinarie. ut no. glo. in. c. cum causam. de ap. ¶ Quero qd pertinet ad officium camerarij? Respō de ut in glo. in ver. camerariū. quod ē in erogādo tpalia pauperib⁹ quā glo. no. ⁊ vtinā seruaret. pertinet etiā fm ℑDan. ut cōseruet libros. de p̄scrip. ad audientiā. quod itelligo de libris ptinentib⁹ ad reditus camere: ita loqtur illud. c. hodie etiam ut dicit glo. magnū est eius officiū cōtra omnes debētes camere. ⁊ fm glo. habet auditorem ad hoc ex quo vltimo inferꝺ solutio sequentis. q. ¶ Secūdo q̄rō an auditor camere sit auditor camerarij an pape? glo. cadē ex eo quod dixi in p̄i. q. decidit q̄ camerarij de quo fuit mup magna questio i romana curia int̄ camerariū ⁊ auditorem qui auditor certa / bat ut p̄nūciareꝺ auditor pape quod inuestigare pendet ex facto. ⁊ ideo standū stilo curie in ß. ¶ Tertio q̄rō ad idem an officiū huius auditoris camere duret sede vacante? dic q̄ sic sicut durat officium camerarij quod sentit eadez glo. in ver. quā puto. ⁊ idem ℑDan. ¶ Quarto quero qs sit maior i curia post papā. Et ß ꝓpter verbū maiorem. quod tñ si referatur ad verbū ex penitentiarijs. prout refertur nō vꝫget ut statim dicam? dic q̄ maior est vicecācellarius qui hodie sic dicit liez olim diceret cācellarius: sed quia in aliqbus contendebat q̄si de pari cum papa: nō sublatū fuit illud officiū fm Laud. simile qđ dicit de peni. di. ij. ꝓncipium. Alij assignant aliam rōnem ꝓpter reuerentiam beati Laurētii: sed beat⁹ Laurētius potius fuit camerarius q̄ bene obseruauit quod dixi. ś. q. j. de camerario in erogando tpalia pauperib⁹ vnde rñdet tyrānо: thesauros quos q̄ris man⁹ pauperū deportauerunt tene ergo rōnez p̄cedentem. ¶ Quinto q̄rō quid sit officiū penitētiarij maioris? Respōdeo q̄ absoluit in casib⁹ penitentialib⁹ etiaz arduis ⁊ reseruatis pape fm Benze. ⁊ Abbath. ¶ Sexto q̄rō qd est off. cū penitentiarioꝝ minorum? dicit Benze. ⁊ Abbath. q̄ p̄nt absoluere etiam in casib⁹ in qbus non absoluūt parochiales sacerdotes: ut in casib⁹ reseruatis ep̄is quos no. Host. ē. in summa de peni. §. ij. ⁊ not. in. c. ij. de peni. li. vj. ⁊ in spe. ti. ij. videlicet ti. de dispēsationib⁹. ⁊ dicūt vterq; ſ. Benze. ⁊ Abbath. q̄ tales pēitētiarij absoluere p̄nt a sententijs ordinarioꝝ si late sunt p̄ modum statuti: secus si in vim sentētiarū. pro hoc qđ no. spec. ti. ij. §. nunc dicamus. ver. q̄ autē dicatur. ¶ Septimo q̄rō q̄ ratione hic disponit ut non expiret officium camerarij uel penitētiarij maioris uł minoris? So. de camerario dic q̄ est ratio duplex. ℑDuma ut nō negligant redditus tpales ad romanam sedē pertinentes sine q̄bus spūalia diu eē non p̄nt. j. q. ij. si quis abiecerit. pro hoc de p̄script. cum ex officij. de p̄ben. cum fm. Alia ratio ꝓpter sustētationē pauperū ne interim fame moriantur. lxxxvj. di. pasce. de penitētiario maioris ⁊ minoris⁹ est ratio ob euitandū periculū aiarū. ar. ne se. vacā. c. j. in fi. de sepul. c. j. li. vj. ¶ Octauo q̄rō an q̄ hic p̄mittitur cetui cardinaliū possit expediri per maiorē ptez cetus. glo. in ver. cetus. soluit optime quā ampliādo dic q̄tuor casus. ℑDum⁹ in subrogādo camerariū. Secūdus in subrogando penitentiariū maiorem. Tertius in subrogādo penitentiarios minores loco deficiētiū. Quartus in augēdo numez penitētiarioꝝ minoꝝ. quo ad tres casus p̄mos dic q̄ sufficit maior ps cetus. de vltimo casu glo. dicit regni q̄ nullus cardinalis discordet. idez etiam dicit glo. j. eo. §. ver. ꝛcorditer. idē etiā ℑDan. ⁊ ꝓ hoc verbū cōcorditer. ver. si hoc. q̄ ille ver. cōcernit solum hūc vltimū casum. qđ no. Archi. eo. ti. nulli. li. vj. ⁊ de ß etiā dixi. ś. in. ij. notabili. ¶ Op. ad ß quod dicit cōcorditer factū a cetu qđ fit a maiori pte. lvj. di. apostolica. de elec. cū nobis olim. ⁊. c. coram. nec debet curari de vno uel duob⁹ ꝛtradicētibus vij. q. j. denicz. de postula. bone. ij. So. sta primo dicto: q̄ ß exp̄sse. ꝓbat lr̄a in ver. si hoc. als ille. ver. nihil speciale induceret qđ tñ induciat: nā ⁊ i trib⁹ primus casib⁹ oportet q̄ fiant subrogationes a maiori parte cet⁹. non enī diceret als factū a cetu si a maiori pte. de elec. quia ꝓpter. ⁊. c. ecclesia. ꝑ hoc ē simile. eo. ti. nihil. vbi p̄mittit vltra mōtano electo in cōcordia ut administret añ cōfirmationē: ⁊ intelligit nullo discordante. ad idem eo. ti. cupientes. li. vj. §. ad ß. ⁊ qđ ibi nō. glo. licet quidam. ad idē quod me. cau. ad aures. nō enim dici pōt cōcordit cū aliqui ꝛtradicūt. ad p̄a dicit ℑDan. q̄ cum dicunt electionē concorditē factā a maiori pte debet exponi cōcors. i. canonica. pro ß q: verbū cōcorditer. sonat relationē ad singulos de cetu cū sit sensus cōcorditer. i. q̄ corda omniū ad ß cōueniāt: nec pōt referri ad cetuz q̄ est vnū corp⁹ mysticū ⁊ repsentatiū: nec hz animā neq; corp⁹. de sent. excō. romana. §. in vniuersitate. li. vj. ꝑ hoc qđ dixi de symonia. dilect⁹. ꝑ ß decidit questio sequēs. ¶ Mono q̄rō circa id qđ dixi in p̄i. q. pone mādat papa alicui collegio ut cōcordit aliqd faciāt? dic q̄ si vnus discordat nō erit peritū mādato qđ no. q: pōt multum facere ad vba statutoꝝ ⁊ fundatiōnū. ¶ Decimo q̄rō iamqd nullis penitētiarijs deficiētib⁹ possit cetus cardinaliū augere numerū penitētiarioꝝ. glo. in ver. penitētiarios. dicit q̄ nō inherēdo vba tex. qđ tenet ℑDan. ⁊ ꝑ eis est rō quā sentit glo. q: generalit oīs ptās pape est interdicta cetui. ut in ver. uritū. a qua ꝓhibitiōe recedit in certis casib⁹ hic exp̄ssis: ergo i alijs stat ꝓhibitio. de trāsla. inter. Benze. tenet cōtrariū ꝓpter periculū aiarū qđ eque subest nullis deficiētib⁹ sicut deficiētib⁹. Itē q: i. c. vbi periculū. §. adē quoq;. reseruant cetui ea q̄ exigūt celeritatē: ⁊ in quibus eminet periculū cui oportet statim succurri. cōstat aūt nullū periculū eē manus q̄ aiarū. quā opi. Jo. de lig. dicit equioꝛē ⁊ placet Bertrando. dic ⁊ verioꝛē ꝑ rōnes p̄dictas. Itē q: aliquos deficere ex penitētiarijs solū inducit ut possint suppleri deficientes ſz cū sunt suppleti ⁊ sic nullus deficit: nulla rō subest q̄re possit numer⁹ augeri q̄ non subsit: etiā si nullus deficiat: nec in ß debem⁹: nec in alijs plus pōderare vba q̄ rōnem. Itē pro ß quo ad casum de augēdo numerū facit qdam versiculus cū sua limitatiōe ibi uel ampliori cē. q̄ versiculus cū habeat suā clausulaz nō expedit ut terminet a clausula posita quo ad alios casus. ꝑ ß de dona. cū dilectus. ⁊ qđ ibi dixi.

Y. Sane. Nota q̄ si papa moritur ex̄ ciuitatem vbi degit cū sua curia electio ꝺz fieri i ciuitate qđ dicit ℑDan. ꝓcedere si loci cōgruētia ß patit. Quid. n. si moritur Uenetijs fiet electio in castello in cui⁹ dioceſi ē ciuitas Uenetiarū ⁊ cadē questio posset formari de alijs diocesibus nō habētib⁹ ciuitates? ℑDan. dicit quo ad castellū quod hodie de obseruātia ipsa ciuitas Uenetiarū censet. ꝑ ciuitate q̄ quondā dicebat castellana ⁊ sic fiet Uenetijs. quo ad illud qđ ciuitas nō extat. dic q̄ fiet in vicinioꝛ. ut no. eo. ti. vbi. §. porro. in glo. qd sit. li. vi. ¶ Secūdo no. q̄ noie district⁹ seu territorij regularit nō venit diocesis. ꝓbat finis isti⁹. §. ibi ß casū tacta gl. in ß verbo. ¶ Op. q̄ nō debeat fieri electio pape in loco vbi moritur residens cū sua curia: q: in plurib⁹ casib⁹ ꝺz fieri alibi q̄ enumerant̄ in. c. vbi periculū. li. vi. So. ut dicē glo. in ver. regulariter. ꝓterea tex. alle vtr verbo regulariter. l. ꝓpter casus exceptos in. d. c. vbi periculum. §. porro. Ex ß nota q̄ de natura regule est ut patiatur exceptionē de quo i proemio regularū. li. vi. per Bȳ. ¶ Secūdo op. ad hoc q̄ imo indistincte posset fieri extra talem locū: quia locus nō ē de substantia electionis. de elec. q̄ sicut. So. quidam dicunt q̄ est de substantia in electione pape: ut tenet glo. xxiij. di. in

noie domini. q̃ incipit: semp ẽni. p hoc eo. ti. cũ terra. & c. bo ne. j. de ap. qua fronte. cũ concor. ubi no. Alij tenẽt ẽtrariũ per. c. q̃ sicut quod ẽ verius. & tenet Archi. in. c. vbi periculũ. & Jſdau. h. & dixi in. c. q̃ sic. & c. cũ terra. p̃allegatis. ¶ Quero q̃: hic dicit papa moriente: qd si sedes vacet aliter: ut q̃: cedit papatu? glo. in ver. moriẽte. dicit idem. ¶ Ad qđ op. de c. suscepti. de rescrip. li. vj. vbi vno mõ exp̃sso non venit alẽ. glo. cadẽ solut: hic opatur idẽptitas rõnis: quia casus hic sa notabilis & cessat ambitio q̃ est in ẽtrario: quia in ẽtrario lo quitur de lris bñficialib⁹ que sunt ambitiose & restringende de p̃bẽ. quãuis. j. li. vj. ¶ Secundo q̃ro q̃: dixi. s. in. ij. ꝓo locum non eẽ de substantia nunqd in loco interdicto teneat electio pape? videt q̃ non: quia p̃hibet ibi fieri in. c. vbi periculũ. ergo si fit est ẽtra legẽ. & sic non tenet de postula. c. j. de testi. c. ij. p hoc quia in loco interdicto p̃hibet exercitiũ sacrorum p̃ter aliq̃ excepta de pen. q̃ in te. de sen. excõ. respenso. Sed in electione fit exercitiũ diuinoꝝ: q̃ cantat missã spũs sancti: uel hymnus Veni creator. fit inuocatio spũs sancti. de cau. poss. & ppie. cũ ecclesia sit trina. in pn. nam & q̃ñ q̃ fit electio per ĩspirationẽ. eo. ti. q̃: ppter. & postq̃ est celebrata cõtatur. De deũ laudam⁹. cõtrariũ tenet Jſdau. dicẽs quamlibet electionẽ factam in loco interdicto tenere. nã & in loco interdicto diuina p̃nt & debẽt celebrari clam. de sen. excõ. alma li. vj. ad. c. vbi periculũ. respõdet q̃ ibi solũ dicit q̃ ad faciendam electionẽ in loco interdicto nõ artant cardinales. ex hoc dicat posse dici q̃ si canonici citãt absentes ad locũ interdictũ venire nõ tenent: quia citare debẽt ad locũ honestũ. sed si veniunt & eligũt valet electio & hoc q̃ electio valeat teneo etiaꝝ per alias rõnes. in. c. j. de postu. p̃la. & de hoc etiã in sequẽ. q. ¶ Tertio q̃ro nunqd ad ecclesiã interdictã põt fieri electio? Jſdau. q̃rit sed nõ ꝓcedit de electione pape: quia ecclesia romana nunq̃ est interdicta. sed de alijs electionib⁹ ꝓcedit. & dicit Jſdau. q̃ sic: q̃ expedit ecclie ut habeat p̃latũ qui faciat tolli interdictũ. Idẽ dicit de ecclesia sita in loco interdicto p. c. j. de postu. que ambo dicta sunt vera: q̃ per interdictũ nõ prohibet electio q̃ est quasi cõtractus: ut dixi in. d. c. j. Et ad id quod in ꝓcedẽti. q. dicebat q̃ fit inuocatio sancti spũs? Respondeq̃ non fiet apertis ianuis sm formã. c. alma. nec ẽ de substantia electionis. ut no. in. c. q̃: ppter. ¶ Quarto q̃ro q̃ ratio mouit papã ad disponendum q̃ hoc casu noie territorij ul' districtus intelligeret de dioc̃esi? So. ut in glo. in ver. diocesi. vsq̃ ibi: sed cũ locus. & idem Jſdau. ¶ Sꝑ. ad b̃ de eadem glo. in ver. sed cũ locus. sed solue ut in glo. & idẽ Jſdau. ¶ Quinto q̃ro qd in alijs casib⁹ extra casum hui⁹. c. an nomine territorij veniat dioce. videt q̃ nõ per verbũ hoc casu quod pseqtur glo. fi. dicẽs q̃ etiã alio casu territorium ponit p dioc̃esi p. c. j. xvj. q. j. & c. ij. de cõstit. li. vj. Sed dic q̃ ibi non quo ad oĩa ponit territorium p dioc̃esi als locus exẽptus ligaretur statuto ep̃i cui⁹ ẽtrariũ ibi dicit. Ad hãc rõnem tamen posset respõderi q̃ etiã loca exẽpta sunt in dioc̃esi. de offi. ord. graue. vbi dixi. Dic ergo q̃ per hũc tex. distinct⁹ & dioce. sũt distincta. sed distinct⁹ & territorium ponũt p eodẽ. pbat dictio seu que bis repetitur q̃ sonat idẽ quod ibi. plene dixi in. q. q̃ incipit: Lozadus. inducit hec Jſdau. ad sequentẽ questionẽ. ¶ Sexto q̃ro circa id qđ dixi in pri. q. statuto cauet q̃ nullus de ciuitate uel comitatu certũ quid faciat nunqd comprehendunt hi q̃ sunt de districtu & non sunt de ciuitate uel comitatu? Respõdet Jſdau. q̃ non dicẽs ita sepe obtentũ Bononie: p hoc quia statuta sunt stricti iuris. de iniur. in nõa. ꝯ non extendẽda. l. quicqd astringẽde. ff. de ver. ob. ff. ad municipales. l. cõstitutionib⁹. determinatio placet. Sed dicta i precedẽtib⁹. q. non facũt nisi p quandã similitudinem. ſz ad determinandũ vere hanc questionẽ videri oportet qd sit comitatus: & qd ciuitas. de scõo est tex. in. l. ij. ff. de ver. sig. & in. c. si ciuitas. de sen. excõ. li. vj. de pmo. s. comitatu est tex. in. l. vna. C. quando imperator. inter pupil. & vidu. & xxiij. q. viij. si vobis. In q̃bus capit comitatus p curia seu residentia pncipis. sed nõ sic sumit in terminis statuti p̃missi. quid ergo importat comitatus q̃ñ ponit in statuto uel alia dispositiõe? dic q̃ importat territorium villarũ uel castroꝝ quod ẽ ptinẽs ad ciuitatem: ita q̃ gaudet eisdẽ p̃iuilegijs & cõstituit eandẽ rẽpublicã: & per hoc pot contingere q̃ aliq̃d ẽ de ciuitate & nõ de districtu: quia district⁹ cõcernit tm̃ id quod actualiter ciuitate distringit: sed comitat⁹ nõ sic stricte accipit: unde aliq̃ castra sunt de comitatu imole que sunt de districtu Bononie: & b̃ modo dicim⁹ q̃ qui ẽ ex vico intelligit de illa ciuitate cui vicus subest. ff. ad municipales. l. q ex vico. Et hec lex videtur destruere p̃missa p quaz pot inferri q̃ ois qui est de districtu dicit de comitatu & dicit eiusdem reipublice. sed defendẽdo determinationẽ dic q̃ in statutis & in alijs dispositionib⁹ cuz apponunt verba significationis ambigue recurrum⁹ ad communẽ modũ intelligẽdi de spon. ex lris. l. cuz delationis. §. asinã. ff. de fun. instru. ac Bononie fit illa diuersitas inter comitatũ & districtũ. alibi aũt ut hic Jſdadue qequid est de districtu dr̃ de comitatu & in illis locis nõ ꝓcederet determinatio p̃dicta. & p predictis que dixi de comitatu ẽ quod dixi de rescrip. Rodulfus. Et ex hijs q̃ dixi q̃ aliqui sunt de districtu qui non sunt de ciuitate uel comitatu videretur q̃ terre recõmendate q̃ in signũ p̃eminẽtie aliqd offerunt alteri ciuitati ut sunt plures recõmendate florẽtinis eẽnt cẽsende de districtu. Cõtrarium tñ tenet Jſde. de anc. & bñ: q̃ tales potiꝰ dicũtur ꝯfederate. ff. de cap. i. non dubito. facit ad p̃dicta quod no. Bar. ff. de ver. sig. vbis. ¶ Septimo q̃ro quia de dioc̃esi & ciuitate facta ẽ mentio: an noie vnius⁹ veniat reliqua? videtur q̃ sic. primo q̃ noie dioc̃esis veniat ciuitas. videtur tex. de offi. ordi. c. j. & c. significauit. nam & q̃ñ q̃ dioc̃esis ponit p tota ꝓuincia. ix. q. ij. cpi. & ibi glo. q̃ aũt noie ciuitatis veniat dioc̃esis. pbat per. c. si ciuitas. de sen. excõ. li. vj. vbi veniunt suburbia & cõtinẽtia edificia sub noie ciuitat̃: que tñ sunt de dioc̃esi. p hoc. ff. de ver. signi. l. qui in cõtinẽtib⁹. & l. edificia. de iudi. l. insule. de censi. l. forma. §. si vero ad municipales. l. ex vico. C. de epis. & cleri. l. nulli. ad fi. de ser. exportã. l. cui pacto. xxxiij. di. quãdo. xvj. q. vij. oẽs basilice. Jn ẽtrariũ facit & pmo q̃ nomie dioce. non veniat ciuitas ẽ casus de rescrip. Rodulphus. ad hoc cõcordantie ibi in glo. vide qđ no. glo. de eta. & quali. accepimus. q̃ noie ciuitatis non veniat dioc̃esis est: quia ciuitas muroꝝ ambitu cõtinet. ff. de ver. sig. l. ij. nec obstat. d. c. si ciuitas. nam speciale ẽ ibi ut illo casu nomine ciuitat̃ comp̃hendant cõtinentia edificia: & nõ continent alia loca dioc̃es. ad b̃. xij. q. ij. c. vlti. de off. archip̃b̃y. c. penl. & fi. de testa. relatũ. ij. de ver. sig. cum clerici. & c. cũ tibi. & qđ ibi no. ff. de arbi. l. si cũ dies. §. si arbit. vbi arbiter assumptus in ciuitate non potest iudicare in districtu & sic nec in dioc̃esi. Jſdau. ponit vnam solutionẽ. Jſde. de san. & Hosti. quã ponunt in. c. Rodulphus. de rescrip. dicentes q̃ in statutis constitutionib⁹ & ꝓiuilegijs noie dioce. cõtinetur ciuitas. p b̃. c. vnicũ. de re. permu. li. vj. & dicit Jſdau. idem de dona. qđ in ꝓiuilegijs. per. l. testatrix. ff. si ser. vendi. & per. l. creditor. in fi. ff. de act. emp. que leges solũ probant q̃ in donatione alicui⁹ rei veniũt que accedunt ipsi rei. ꝓ b̃. c. vnũ. de conse. eccles. uel alta. li. vj. sed in rescrip. dicũt secus p. c. Rodulphus. qđ vltimũ dicit Jſdau. procedere quãdo errat circa substantialia sine q̃bus iudicium nõ ꝓcedit. ut no. Hosti. & Compo. de rescript. sup̃ litteris. quod dicut ibi dixi. & hec supiora verba non explicãt pfecte questionem: quia omittunt membrũ an nomine ciuitatis dioc̃esis. Jnsuper non videntur niti ratione. nam quod dicunt de rescrip. deberet ꝓcedere etiam in ꝓiuilegijs que sunt odiosa ut rescripta. de ꝓui. porro. & c. sane. regula ꝓiuilegium. li. vj. Et idem deberet dici de ommbus restringibilibus. propterea dic perfectius q̃ hec duo vocabula sunt distincta ita in significato sicut in vocabulis. per hoc. C. de codicil. l. fi. nam ciuitas dicitur ꝓout dixi per. c. si ciuitas que muroꝝ ambitu &c. sed dioc̃esis dicitur reliquũ territorium quod pertinet ad regulationem episcopi qui ciuitati preest. Et dicitur dioc̃esis quasi disiunctio seu diuisio cop̃ est ab alterius episcopatu. vij. q. j. episcopi. xvj. q. ij. qcũq; & c. licet. & c. inter. Et per hoc pone conclusionez q̃ in dispositionibus non late interpretationis in q̃bus verba dicunt intelligi ĩ ꝓpꝛio significato nomine dioc̃esis nõ venit ciuitas nec ecõuerso. sed q̃ñ venit vna sub reliqua b̃ fit per extẽsionẽ & interp̃tationẽ. de quo dixi in. c. Rodulphus. per hoc infero ad questionẽ sequentẽ. ¶ Octauo q̃ro circa id qđ dixi in pri. q. nũq̃d in lris beneficialibus noie dioc̃es venit ciuitas? videtur q̃ non sicut nec in rescrip. ad lites. d. c. Rodulphus. & hoc tenet glo. de eta. & quali. accipim⁹. in glo. vlti. ꝓ hoc quia littere impetrationũ ad bñficia sunt odiose & restringẽ de. de p̃ben. quãuis. j. & c. cui de non. li. vj. Jſdau. tenet ẽtrarium p id qđ. s. q. pri. dixi q̃ in donationib⁹ nomine dioc̃esis venit ciuitas: quia rescriptum collationis cõtinet donationem. de p̃ben. relatũ. de concess. preben. quia diuersitatem. & dic q̃ lez lre sint odiose respectu beneficij cõferendi. d. c. quãuis. & c. cui de nõ. tamẽ non sic respectu persone. de preben. fi a sede. & c. ei cui. li. vj. Sed ꝓ hoc non euitatur illa ratio restringibilitatis. fit enim restrictio ne nimiuz ꝓiudicetur or-

dinario collatori.que ratio locū habet hoc casu. vnde ego te nui pmū in.c.rodulphus.⁊ in.c.accepim⁹. pro quo induco casum dicti.c.quāuis.i.§.i. vbi mādat puideri in ciuitate vel diocesi quod verbū in ciuitate.esset supfluū si cōprehenderetur sub diocesi.

¶ Cotamen. No.casum in quo inspicit id qđ est in habitu etiā sine actu. de hoc in glo.in verbo vacāte.⁊ idē ſDau. ¶ Scđo no.de dictione forsan.que nō est hic nō dubitatōis.simile de renū.nisi. ī pn. vbi de hoc in.iiii.glo.de testa.c.ii. vbi de hoc in glo.antepe.

¶ Quero de ratione disponendi in vtroq; mēbro huius.§. dic q; in primo casu ratio est qr cum residentia cārum ⁊ lrārū apostolicaꝝ est in vno loco licet papa moriat alibi. tū videtur ibi mori vbi est curia quia fingitur ibi residere ꝓpter aīum redeundi ad illū locū.pro hoc.xciii.di.legimus.in fi.ō preben. presenti.§.loca.li.vi.que aūt sit rō dispositiōis in.ii.dicto .ī.q iii. ¶ Secūdo quero de ratione circa id quod dixi in prox.q. numquid dispositio illius.c.pīti. ꝓcedit ī casu nostro. vt si papa moritur in loco distāte vltra duas dietas a loco in quo residet audientia habeat locū q; debeat fieri electio in loco i quo est audientia. Ben.⁊ Math. tenēt q; nō est hoc casu locꝰ illi c.pīti.quod ē verꝫ quia quātūcūq; distet stat ratio ꝑdicta q; cēset habere aiꝫ redeūdi. ¶ Tertio q̄ro que est ratio dispositionis ⁊ in ver. nisi. dic quia cū disposuit transferre audiētiā etiā si nō trāstulerit cessat ratio de aio redeūdi. ¶ Opp. ad ĥ quia hoc casu exquo nōdum trāstulit videret nō cessare. si aūt trāstulit debet fieri vbi trāstulit.⁊ sic nō erit locus vt attēdat locus mortis. So. si deliberauit trāsferre sed nondum est ibi vbi deliberauit non pōt dici cum effectu ibi esse audiētia. nec pōt dici q; pōt dici q; sit recursus ad locū in quo ꝑius erat propter deliberatiōem p̄riā. Sumꝰ ergo in casu.c. vbi ꝓiculū qr nō est verum dicere audiētiam esse alicubi cum effectu ꝑ predictis.ff. de here. insti. l. ex facto. §. rerū. vbi res deducte in ita lā animo reducendi in ꝓuinciā nō censent italice. ad idem de leg.iii. l. quesitū de pig. l. debitor. ¶ Quarto quero si papa moriat in loco ad quē deliberauit trāsferre curiā. dic q; adhuc est locus. c. vbi periculum. ⁊ isti ver. in fi. exquo nondū cū effectu est ibi audientia. Laud.⁊ Ben.

¶ Dozzo. Nota q; si cardinales oēs exeūt conclaue cōpellūtur intrare per dīm tpalem ꝓbat hic.§.cum.c.vbi periculū.§.preterea. Ex quo no. casū in quo laicus habet prātem in clericū. Alu casus no. xxiii. q. v. principes. in glo. ii. exquo. no. hoc casu q; laicus cōpellens clericū non erit excōicatus p. c. si quis suadente. xvii. q. iii. nō enim peccat cuꝫ aucte huius iuris faciat. xxvi q. iii. qui peccat C. de adul. l. grachus. Step.⁊ Math. sed non pōt hic bene colligi. aut enī tu intelligis q; cardinales pīt cogi distringendo actualiter eoꝝ psonas.⁊ hoc non pmittit in.c. vbi periculuꝫ sed potius ibi ꝓhibetur in.§. p̄terea.⁊ ideo restringētes cēnt excōicati. aut intelligis q; cōpellētur indirecte non distringendo psonas.⁊ tunc etiā si inuiste fiat nō est faciēs excōicatus ꝑ dictū canonē si quis suadēte. qđ solū loquit de inferente iniuriā in psonā clerici. ꝑ quo de sen. ex. nup.⁊ qđ ibi no. Quō āt possint cardinales cōpelli dico. ī.q.ii. ¶ Secūdo no. q; dispositio hui⁹. §. ꝓcedit tūc tātum quādo cardinales oēs exeūt cōclaue. Si enī aliqui exeūt remanet ptās in remanētes. vt hic i glo.ii. ¶ Tertio no. q; cardinales sūt plures. ꝓbat vbi oēs Et dicit Math. q; aliquādo fuerūt ducēti triginta sex tēpore ſPōciani pape qui nō ponit in cathalago sc̄oꝝ vt habetur in cronica vbi etiā dicit q; Marcellus papa cōstituit .xv. cardinales rome esse ꝓpter baptisma⁊ sepulturas hoium. ō his lxxxix. di. c. i.⁊ c. oportebat. ⁊ c. si quis ex ipsis. ⁊ c. si qs pecunia. xxiii. di. c. i. xcii. di. a subdyacono. ii. q. iii. presul. que officia hodie nō exercent sed est sūmus gradus in ecclesia post papā. pro hoc de offi. lega. c. i.⁊ ii. lib. vi. cū ibi notatis. ¶ Op. in eo q; dicit cardinales exeuntes conclaue cogēdos reintrare nisi infirmitas corpis aut debilitas excuset. videt enī idē si sola volūtate exeūt. per. §. sane. in. c. vbi periculū. So. Laud.⁊ Ben. instant. dic q; aliquādo exeūt nō oēs⁊ ꝓcedit ꝓriuꝫ. qr tunc nō coguntꝫ intrare etiā si sine cā exeūt. sufficit enī q; in remanētes recidit tota ptās. per dictū. §. sane. qñ qꝫ exeūt oēs.⁊ ꝓcedit iste tex. vt coganꝫ reintrarꝫ nisi infirmitas aut nota debilitas excuset.⁊ fꝫ hoc intellige gl. in verbo oēs. ¶ Scđo op. ad hoc q; etiā si tantū aliq exeant ꝓcedit ea dispositio. nam si essent pīti possent alios reducere ad suā sniaꝫ fortasse melioē. ar. ff. de arbi. l. si in tres. de arbi. c. ii. li. vi. So. aliud in arbitris de quibus loquitur l. si i tres. qr habent ptātem vt sin guli. Itez de iure canonico non ꝓcedit illa. l. per dictum. c. ii. Sed cardinales eligūt iure collegii. vnde si vnus solus remaneret in conclaui habet ius totum collegii per dictū. §. sane. ꝑ hoc decidūtur due qōnes quas format glo. in verbo cōpellāt Prima est si exeūtes cōclaue egrediūtur territoriū quō ꝓcedit cōtra eos ad cōpulsionē. Scđa est nūquid remanētes pīt eligere? dico enim ad scām q; sic. vt in. §. sane. qui hoc pmittit si aliquis nō intrauit cōclaue siue exierit sine manifesta cā infirmitatis. Isti aūt qui reintrant sunt in isto statu ac si nō exissēt vt hic. per hoc patet. so. p̄decētis. q. q; de recedētib⁹ extra territoriū non curabit. ¶ Quero si oēs egrediūtur territorium dicit cadē glo. soluēdā. q. per notata. s. §. sane. in glo. iustuꝫ. vbi dicit q; poterit esse locus remissiōi. vt iudex loci vbi est cōclaue petat a iudice territorii vbi sunt cardinales vt eos remittat. ¶ Secūdo quero nūquid poterūt cardinales psonaliter cōpelli vt redeāt. vel pone q; sint pīti ⁊ nolūt intrare ꝯclaue; / ue poterūt ne ad hoc psonaliter cōpelli. dicit Laud. ad idē posse dici q; oēs sunt priuati illa vice ptāte eligēdi p. §. sane. in c. vbi periculū. qđ nō est verꝫ. nec ipse tenet qr. §. sane. loquit tñ quādo aliqui sunt extra cōclaue nō quādo oēs. dicit etiaꝫ Laud. q; cogent intrare per requisitiōem verbalē nō ꝑ intrusionē cōrpalem. p. §. p̄terea. in. c. vbi periculū. vbi dicit dīm tēporalē nō posse cōpellere vel artare cardinales vltra q; pmittit in eadē cōstitutiōe. sed de corpali cōpulsiōe nilā mentio fit ibi.⁊ idem videt dicendū ad primū⁊ ad tertiū. ¶ Op. ad ĥ quia sm hoc poterit electio pape in ꝑpetuū differri. si cet⁹ cardinalū totus nemine discrepāte recusat intrare conclaue qđ est absurdissimū⁊ cōtra mentē. c. vbi periculū⁊ cōtra tex. huius. §. in verbo cōpellant. qđ sapit violētiā. de his que vi metusue cā fiunt. in rubro⁊ nigro. Ego itaq; dico q; sicut cardinales postq; sunt in cōclaui cōpellūtur expedire electiōem indirecte per subtractiōem victualiū sm formā. c. vbi periculum. §. verꝫ. ita⁊ fortius poterāt cogi per easdē penas vt ingrediāt ab initio. vel si sūt egressi vt ingrediātur. nō enī debet cē melioꝛ cōditio cardinalū nō parētiū⁊ nō se offerētiū ad ingrediendum cōclaue q; se offerentium cum non debeat esse melioris cōditionis cōtumaꝫ q; obediēs. de postu. c. i. Itē pmisso cōsequēti pmittit antecedēs. de offi. dele. c. i.⁊ c. ꝑterea.⁊ hoc tene menti. puto aūt q; alio modo non sunt restringendi psonaliter ad ingrediēdum nec per alias penas. qđ bene ꝓbat. § preterea. Ex hoc ifero ad id qđ dixi. s. in. i. notabili. hodie āt dicit mitigatā esse dispositiōem dicti. §. verū.⁊ in quibusdam aliis imutatā dispositiōem illius. c. vbi periculū. per extraua. cle. vi. ¶ Tertio quero si cardinales aliqui nolūt intrare cōclaue allegātes iustū metū. glo. cadē in verbo ꝯpellāt. formatꝫ nō soluit pōt dici standū esse. §. sane. vt hi qui nō timēt ingrediētes possint eligere. sicut⁊ alii pīt quāuis aliqui egrediant ex cā rōnabili vt infirmitatis. ¶ Quarto quero si oēs cardīales allegāt metū dicentes nō sufficere dīm tpalem ad eoꝝ defensam. dicit Laud. q; inuocabit auxiliū vicinoꝝ. xxiii. q. ii. dīs. de treu.⁊ pa. c. i. Idē Ben. per. l. ꝑrādū. §. sintaīt C. de iudi. ¶ Quinto quero si dubitat an metus sit iust⁹. qs cognoscet de iusticia met⁹. glo. cadē format⁊ nō soluit. videt dicendū q; ipse dīs tpalis cognoscit per ptātem sibi traditaꝫ per. c. p̄terea. qđ tenet Laud.⁊ Ben. ¶ Sexto quero si cardinales habent ipsum dīm tpalē suspectū ne faciat impressionē. videtur q; possint recedere⁊ eligere locum tutū. de ap. ex parte. Et hec questio ꝓ parte incidit. q. falsmatis.⁊ ego tetigi in. c. licet. in fi. eo. ti.⁊ posset dici nō verisimiliter posse timeri impressiōem si dīs tēporalis se offert ad obseruādū formā c. vbi periculū. tūc enī in facto apparet ꝯrium q; potiꝰ intēdit iudice ꝓcedere.⁊ adde que dixi in. d. c. licet. ¶ Septimo q̄ro qr hic puniūtur non cōpellentes cardinales ad intrandū nunquid ciuitas incurrit etiā penas. de quibus in. §. ciuitas. in. c. vbi periculū. glo. in vbo. incursuri. dicat q; sic ꝑ rōnē notabile; quia pena ciuiū⁊ rectoꝝ est punitio ciuitatis. i. pena ciuitatis videt inferri ciuibus. idē ſDau.⁊ ꝓ hoc quia verum est dicere non seruatā forte dispositiōem. c. vbi periculū. cū iste. §. porro addat hūc casum sub eisdē penis.⁊ est hec dispositio iterꝑtatiua illius. ideo ꝓcedit in illa.

¶ Leterum. Quero quid si oppōit cardinali ō notoria hereſi: videtur exceptiōem hanc audiendā per notata ꝑ Inn. de sen. ex. sacris. sic allegat Laud. volunt allegare. c. si vero. vbi dicit q; clericus hereticꝰ potest percuti sine pena canonis. si quis suadente. quasi censeatur non gaudere priuilegio clericali. Cōtrariū tenet Laudi.⁊ Benze. naꝫ excōmunicatio non obstat vt hic.⁊ tñ excōica-

tus appellatur hereticus.xiii.q.i.q; autē.que rō nihil vrget q; non dicatur hereticus nisi large. vnde licet penitens clericum hereticū non sit excōicatus vt p̄dixi. secus si clericū excōicatū vt dicat Jnno. in.d.c.si vero.ꝛ no. in regula delictum in qōe. li.vi. Sed melior rō est quia.c.licet.c.ti. dicat q; electꝰ a duabꝰ ptibus est papa nulla exceptiōe obstante. Jtem licet papa possit accusari de heresi.xl.di. si papa. non tñ pōt ꝺ̄ cuz excipi vt ab electiōe repellat. vt no. Jnn. in.d.c. licet. sicut ergo non obstat electo ita nec electoribus.

¶ Verum. Nota q; electio pape est negociū dei ibi eius negocio. quod intelligi immediatius q̄ sint negocia aliarū electionū per rōnē positā. in c. licet in fi. eo. ti. quia in alijs pōt recurri ad superiorē. ¶ Secōo no. de verbo effundo. quod notat largitatē. vt in gl. ¶ Q̄. q; citatus ad curiā non teneat venire vacāte sede per nota. in c. licet. de accu. glo. antepe. remittit ad ibi notata. ℣ Dau. dicit q; citatus ex quacūq; cā. s. beneficiali tenet ire ad curiā sede vacante vt hic. ꝛ sic restringit hāc lr̄am ad causas beneficiales. ꝛ tunc ad cōtrariū dicq; pōt p̄cedere in causa non būficiali. Sz hanc restrictiōem non patit hec littera que generaliter ꝛ cum termino vniuersali loquit ibi ex quacūq; causa. vñ dic aliter vt dixi in.d.c. licet. aut enī est quis citatus vt veniat ad papā habitu respectu ad psonā ꝛ nō tenet venire coꝝ successore nec vacante sede. aut vt veniat ad curiā vel ad sedē apostolicam ꝛ tenet vt hic. ꝛ sic dicit iste tex. ibi ad sedē apostolicā. ¶ Quero quia hic dicat de electis. quid de p̄uisis p papā ꝛ pone i terminis. papa p̄uidit cuidā abbati existenti extra curiā ō̄ epatu ꝛ misit ei bullas clausas hec indicātes. interim papa obiit que rebat in qōne facti an teneret accedere. videt q; sic q; non pōt administrare in epatu ante habitas bullas ꝛ p̄stitū iuramentū sm formā extrauag. Bonifacii inuncte. Cōtrariuz tenet Laud. quia talis p̄uisus nulla citatiōe iuris vel hois ad hoc artat. debet ergo expectare vt papa creet ꝛ tunc accedat. nec interim vacant prima beneficia. p.c. cuz in cunctis. s. eo. quia non est in mora. de concess. preben. quia diuersitatē. dic q; tēpus de cōsecrādis sibi currit. q; per istū. §. tēpꝰ vacātis sedis quo ad eos qui pro aliquo debēt ad eū accedere habet p tempore vtili ac si nō vacaret ꝛ hoc p rōnē in tex. exp̄ssam. licet alias sit contra per ti. ne se. va. in rubro. ꝛ nigro. ¶ Secōo quero qui arcantur ad accedenduz ad curiam. glo. penult. exemplificat.

¶ Ausam. Sortis reputat p̄pter intricationes surgentes ex. c.i. ꝛ c. cupiē tes. c. ti. li. vi. ꝛ ex notatis in eis. Et habet materiam vtilē ꝛ valde practicā. diuidit per glo. i. in parte s. v. vt sunt. v. §. secūda in. §. q; si. tertia in §. vez. quarta in. §. intimatio. quinta in. §. idē quoq;. hoc p̄ncipiū in sūma dicit. A appellatio cām electiōis postulatiōis seu p̄uisionis tunc tñ deuoluit ad papā cum in appellati vel procuratoris spālis ad cām pñtia fuerit interposita vel coꝝ alteri q̄cato cōmode fieri poterit sm formā in textu exp̄ssam intimata. ¶ Nota ibi vel saltez de aduersatiua vel cui quando adiicit dictio saltē vt hic signat diminutiōem de rescrip. statutum. §. cum vero. li. vi. sm ℣ Dau. pro hoc de dona. inter vi. ꝛ vxo. c. penul. in verbo vel saltē. quē tex. ibi ad hoc singulariter notaui ꝛ collegi ibi q; hec sit alternatiua ordinis quod operatur dictio saltē de quibus alternatiuis. de preben. mandato. li. vi. ꝛ in regula in alternatiuis. eo. li. ¶ Secōo no. casum in quo datur tempus arbitrariū ad purgandū mor̄ā tēporis determinati de quo in glo. in verbo cōmode. p̄sequit autem ℣ Dau. multiplex tēpus. nā duplex est principaliter. s. cōtinuum ꝛ vtile. Jtē vtile subdiuidit quod dic vt in glo. in cle. vna j. de in inte. resti. in verbo cōtinuū. ꝛ ibi dico questione. xxiii. ¶ Tertio nota de dictione p in verbo plecto que denotat p fectiōem. de quo in glo. in hoc verbo quod facit p capitulis ꝛ positiōibus ꝛ p dictis testiū cum dicat aliquē possediss̄e a .xl. annis ꝛ citra. ꝛ per ipsum tēpus. intelligit eni p hoc cōtinuitas que alias nō intelligeret. de pba. licet. vbi dico. ¶ Q̄. q; dicit occasione ꝛc. nā occasio est causa non sufficiens. de ma. ꝛ obe. solite. ergo de ipsa nō debuit curari metu ꝺ̄ni. glo. iii. expōit .i. p̄pter cām habuit tñ glo. aliū respectū. put dicā in. v. q.

¶ Secōo op. in eo q; requirit scripturā autēticā. sufficit eniz appellari etiā per scripturā priuatā. de ap. appellatio. li. vi. so. quādoq; appellatio p̄zigit iudici ꝛ p̄cedit ꝺ̄nuz. q̄q; appellato ꝛ p̄cedit hic tex. Ratio diuersitatis q; appellatiōis emissio patet iudici sed asserenti se appellasse nullus tenet credere q; sepe aduersarij suis aduersarius mentiūtur. vt. ff. ō̄ qōmb⁹ l. i. §. p̄terea. de in inte. rest. ex lr̄is. p hoc q; nō. spe. ō̄ citatione. §. sequit. ver. quādoq;. p notariū sm ℣ Dau. sed hec differentia nō est hic in tex. nā respectu interpositiōis nihil dicit ō̄ scriptura autētica sed tñ respectu intimatiōis sed etiā eo casu quo appellatur a iudice in eius abūtia. vt de ap. si iustus. in facienda intimatiōe debet seruari hec forma. p hoc infra. §. fi.

¶ Quero nūquid in appellatiōe extra iudicali p̄cedit illa cle. videt q; nō p tex. in p̄n. in verbo cā. ꝛ infra in vbo in cā. q; cā est in iudicio. de ver. sig. fotus. Jn ꝺ̄nū q; hec cle. venit ad declarādū. c. i. c. ti. li. vi. ꝛ illud p̄cedit in extraiudiciali tm̄. c. ti. cōstitutio. li. vi. ℣ Dau. tenet q; locū habet ꝛ exponit tex. de p̄curatore dato in cā. s. inchoanda. ꝛ p̄o hoc quod no. Spe. ō̄ ap. §. qualiter aūt. ver. taliter eni. ꝛ ver. se. ¶ Secūdo quero q; hic dicit electiōis postulatiōis seu p̄uisiōis quid est vnū q̄ꝺ q; istoꝝ. Aliqui hic diffinūt vt Laud. ꝛ Mᵃ Dath. dic vt i glo. c. vno. de postu. p̄la. li. vi. ꝛ quid sit electio dixi de elec. c. i. p̄o p̄dictis. quod no. archi. in. d. c. i. de elec. li. vi. ¶ Tertio quero quid si litigat de beneficio nō vacāte ꝛ ob hoc appellat vt q; dicit vn⁹ appellationē collatiōem vel electiōem ad se spectar. alter ecōtra. an erit locus huic cle. ℣ Dau. refert id q̄ꝺ no. Cōpo. in. c. i. eo. ti. li. vi. vbi dicit esse locū illi. c. ꝛ sic serua tū fuisse tēpore Jnno. licet tēpore Ml lex. aliquādo seruatū nō fuerit sed postea etiā ipse seruauit q̄ꝺ dicit ℣ Dau. satis equuz vt ille qui de p̄uisione facienda etiā de beneficio uen vacante appellat certus possit esse de iure suo. ꝛ diu sub expectatione nō maneat. ꝛ dicit ℣ Dau. hoc maxime p̄cedere q̄n appellat⁹ p̄sequit appellatiōem. tunc eni nō pōt iuste conqueri si causa finiat. ar. C. ō̄ re. cre. l. generaliter. ex hoc infert ℣ Dau. q; etiā locus est hoc casu huic cle. cum sit appellatū occasione electionis seu p̄uisionis. dic q; nō est locus. c. i. preal. Et idē dico de hac cle. que interp̄tatur illud. c. q; exorbitāt a iure cōi. ergo nō progredit ad casum nō exp̄ssum. xvi. q. i. hinc etiam. ff. de reg. iur. l. q; cōtra. ꝛ regula que a iure li. vi. per hoc q; fauor tollendi vacatiōis qui dedit cām illi. c. i. vt sentit glo. iii. hic in fi. cessat hoc casu. ¶ Quarto quero pone q; prelatus assignat aliquid ānuū alicui vsq; ad suū beneplacitū. nūquid ē loc⁹ huic cle. videt q; sic per verbū prouisionis q̄ꝺ est generale. dic sm ℣ Dau. hoc debere intelligi q̄n fit p̄uisio in titulū beneficialez q̄ꝺcūq; sit beneficiū. sed assignatio de qua p̄dixi pōt fieri sine titulo de rescrip. ad audiētiā. ¶ Quinto quero nunqd in quacūq; appellatiōe occasione electionis ꝛc. interposite p̄cedat hec cle. glo. verbo occasionē dicit q; sic dicēs q; c. i. eo. tit. li. vi. habet locū nō tñ in prima appellatiōe sed etiā in secunda. q̄ꝺ dic vt in glo. ex qua infert idez de hac cle. Jdē ℣ Dau. dicēs etiā q; hec cōstitutio cum loquat generaliter ꝺz̄ generaliter intelligi de dignitatib⁹ epalib⁹ p̄bēdis ꝛ beneficijs quibuscūq;. Jdē no. j. §. intimatio. in glo. q̄ꝺ ergo. ꝛ ibi dico in i. q. ¶ Sexto quero si appellet a cōfirmatiōe Jnn. ꝛ ℳ Dost. in. c. i. c. ti. li. vi. dicūt nō esse locū illi. c. ꝛ sic seq̄t q; nec isti cle. q; cessat rō periculi vacationis. de elec. trāsmissam. de ap. obla te. ℣ Dau. hic ꝺ̄. q; negari nequit quin cōfirmatio fiat ex causa electiōis q̄ꝺ teneo in dicto. c. i. Ex alia rōne q; nō est verus q; cessat periculū vacatiōis maxime hodie q; cōfirmatio fit in forma iudicii. eo. ti. c. fi. li. vi. appellatio ergo eā suspēdit quo ad oēm effectū. de iureiu. venientes. ¶ Septimo quero an in apellationibus interpositis ad inferiorē a papa p̄cedit hec cle. glo. in verbo. sedē apostolicā. dicat q; nō. idē ℣ Dau. p rōnez quā dixi. s. q. iii. q; exorbitat a iure cōi. ergo restringit ad casum quē exprimit regula. que a iure li. vi. Laud. tenet ꝺ̄nuz q; subest eadē rō vtrobiq;. ergo sit idē ius. de ap. si duob⁹. p hoc inducat. c. vt circa. eo. ti. li. vi. quod generaliter loqtur ꝛ ē glo. illius. c. i. Jdē Ben. Bertran. tenet cum gl. ꝛ tenet idē j. de ap. in cle. i. in. xxxi. q. quam dicit verior̄ē p̄pter maximā expressiōem quā ponit hic tex. ibi. sedem apostolicaz. ꝛ ibi. sedē eandem. quod tenet etiā Jo. de lig. vt verba aliqd operētur ꝛ eis stetur. ff. de leg. iii. l. non aliter de decī. ad audientiā Est eni in papa fortior rō q̄ in alijs. p̄pter viarū distātiā cum de toto mūdo ad eū appellet. est ergo maius periculū diuturne vacatiōis. ꝛ iō fortiꝰ p̄uidēdū. c. ti. vbi periculū. li. vi. ¶ Octauo quero si nō seruat forma hic expressa. an teneat appellatio glo. in verbo deuolui. hoc tāgit ꝛ ℣ Dau. plenꝰ. sed q; glo. remittit. j. §. penul. vbi latiꝰ dicit in vbo deuoluta. ibi dicā in. ii q. ꝛ dicit Laud. q; eo casu quo tenet appellatio quo ad deuolueudā cām deuoluit ipsa cā. i. de quo est causa quo ad ipsius expeditiōem. nō aūt ipsa būficia sup qbꝰ questio deuoluit. simile. c. ti. capiētes. in p̄n. li. vi. de ap. romana. §. cū aūt. eo. li. Dicat etiaz Laud. differētiā esse inter cām ꝛ litē. de quo re

nittit ad notata.C.de trāſac.cās.in glo.i.que dicit q cā c̄ p̄ litē cōteſtatā. Itē lis eſt ante 7 poſt. ¶ Nono quero ſi appellatio in caſu iſto interponaſ cōtra capitulū quō citabiſ caplin vt cōgregeſ.glo.in verbo appellati.remittit ad.c.bone.c. ti. vbi glo.in verbo ſingulares.7 ibi dixi ſed melior que repiſ in.c.ſi capitulo.in ſexto.in vi.gl.ad quod remittit hec gl. aut ergo appellaſ cōtra collegiū 7 ſerua id qō dicſ in illis gl. aut cōtra ſingularē pſonā 7 tunc planū eſt de modo p hanc lſam dicit aūt Spe.q nomē appellati debet in appellatiōe exp̄mi ita no.de ap.qualiter.ver.hoc etiaz nota. ¶ Decimo quero ſi quis dedit plures ꝓcuratores ad cāz electiōis.7 index eligit idoneoſ.an ſufficit appellari coꝝ illo? dic Pau. q ſic.7 q ñ ſufficeret poſt electiōem iudicis appellare coꝝ aliquo alioquz pro hoc.c.ſi duo.in fi.de ꝓcu.li.vi. ¶ Undecimo quero nū quid ſicut ſufficit intimari ꝓcuratori ita ſufficit intimari p̄ ꝓcuratorem.glo.in verbo ſp̄aliter dicit q ſic. dū tamen ꝓcurator habeat ſpeciale mandatū ad cām quā gl.no.q: nil allegat qō directe ꝓbet.vnde poſſet dici q quia talis caſus nō eſt ī re exceptus ſufficeret ꝓcurator generalis.q iſte non eſt in casibus exigentibus ſp̄ale mādatū qui notanſ in.c.qui ad agendum.de ꝓcu.li.vi.tamē pro glo.eſt ſimilitudo rōnis que eſt inter ꝓcuratorē appellātis 7 ꝓcuratorē appellati.7 ideo cum ea ſto.7 eam ſigna pro ſingulari. ¶ Duodecimo quero ſi curia eſt rome prout eſt 7 appellatū eſt ad papā 7 habet aduerſarius duos ꝓcuratores vnū in ptibus cōſtitutū ad cām ꝓ illam alium in curia cōſtitutū ad tractādū oēm cām devolutā p̄ appellatōem an ſufficiat intimaſ ei qui eſt in curia? videreſ q ſic q: ipſe eſt ꝓprie ꝙſtitut⁹ ad hanc cām exquo c̄ devoluta. imo videſ alteri ꝓhibitū.C.de ꝓcu.l.maritus.de p̄ſūp.nōne.licz enī ꝓcurator cauſe ꝓncipalis poſſet 7 debeat appellare.de ꝓcu.nonnūlluſte.7 etiā ꝓſequi poſſit vt ibi. Illud tamen habet locum cum nō eſt alius deputatus ſup appellatiōe. Pau.tenet ꝓriū dicēs q debet intimari ꝓcuratori cauſe principalis.7 de tali intelligitur tex.hic ibi ꝓcuratoris in cā ſp̄aliter cōſtituti. Et ſimiliter debet intelligi id quod ſequiſ eoꝝ alteri.qō c̄ verum.nec queſtio eſt multū dubia quo ad hoc quod nō ſufficit intimari ei qui eſt in curia cum non eſſet ſpecialiter conſtitutus in illa cauſa ſed eſſet ſpecialiter conſtitutus ad proſequendam appellationem illius cauſe tunc ꝓcederet dubium ꝓpter rōnes predictas.tamē adhuc puto idem quia nō eſt cā devoluta niſi ſuata forma hic expreſſa.ergo adhuc datus ad ꝓſequēdam cām devolutā non habet ſe impedire. ¶ Decimotertio q̄ro pone q tu vis appellare in p̄ntia aduerſarii vel ꝓcuratoris ſp̄alis.ſed cum te paras ad legendum ipſe recedit dicit Pau. q ſufficit q inchoaſti legere ante receſſum eius 7 q tantum legiſti 7 q certus eſt de appellatione. dic q etiam ſi nihil legeris duz tamē dixeris te velle legere.7 q appellas put cōtinet in inſtrumento publico vel etiā p̄uato qō tecuz habes 7 patus es legere ſi nō expectat imputeſ ſibi. ſicut 7 is qui impedit ne ad eum ꝓueniat citatio habetur pro citato. vt lite non cōte.qñ.§.porro.ſed ſi dno nihil expectauit ita q nō potuiſti certificare quid velles facere. tunc oportet recurri ad remediū intimatiōis obſeruata forma de qua in tex. ¶ Decimoquarto quero cum interponiſ appellatio in p̄ntia aduerſarii vel ꝓcuratoris ſp̄alis an ſit neceſſaria intimatio? de qua iver.vel ſaltem.gl.in verbo interpoſita.q non. p hoc quia q certus eſt cē.regula cum qui.li.vi.frater Aluarus tenuit oppoſitū per.§.q ſi.j.eo.ſed ille.§.nihil facit.q: loquiſ quando interponiſ appellatio ī abſētia aduerſarii vel ꝓcuratoris. 7 iō glo.eſt verior cum qua tenet Pau. Ben.7 Abath. p hoc ver.vel ſaltē.exponēdo vt dixi.i.notabili. ¶ Decimoquito quero de forma interpoſitiōis. Dno.diſtingui oportet. aut in iudicio aut extra iudiciū. Et ſi in iudicio aut ab iterlocutoria aut a diffinitiua ꝓut habes de ap.c i.7.c.non ſolū.7.c.romana.in plurib⁹.§.ad hoc etiā.c.vt debitus.7 cle.appellāti. Et ꝓcedunt hec quādo interponitur appellatio in p̄ntia aduerſarii vel ꝓcuratoris.ſed ſi in abſētia de forma interpoſitiōis dic vt dixi de ap.c.fi.de forma vero intimatiōis remittit glo.in v̄bo ſp̄aliter in fi.7 ſatis colligiſ hic in lſa. ¶ Decimoſexto q̄ro nūquid appellans habeat in cauſa appellatiōis iuſtificare appellatōez docendo ꝺ cā iuſta? videreſ q non vt ſufficiat qō ſeat qō hic dicit.ſ.q interpoſuit coꝝ aduerſario vel ꝓcuratore vel ſaltem intimauit.dic cōtra niſi appellatū fuiſſet in iudicio 7 obtuliſſet appellās ſe patum ꝓbare coꝝ iudice a quo 7 ñ fuerit admiſſus de appellatiōe interpoſita 7 hoc ſaluo q̄ in caſu capituli quānis.e.ti.li.vi.ſed ſi appellatio fuit extraiudicialis debet doceri per appellantē de veritate cāe appellationis per cle.appellanti ꝓ hoc eo.ti.cum nobis.7.quod ibi no. In no. ¶ Decimoſeptimo quero ſi appellatus tātum ꝓſequiſ appellatiōem videſ q non teneatur cā iuſtificare q: tendit ad eius impugnatiōem.de nat.ex li.ven.c.vno.a cōtrario.ff.de iure fiſci.l.de ferro.§.item eos. Itē fauore appellati inductuz eſt q appellans ſeruet ſolēnitates de quibus hic.ergo in eius leſiōem retorqueri non debet.C.de legi.l.q fauore. regula. q ob gr̄am.li.vi. Tertio q: ſi appellās foret p̄ns nō poſſet impugnare ſuā appellatiōem.quia per hoc veniret cōtra factum ſuū 7 allegaret ſuā turpitudinē quod nō licet.de cōceſ.p̄ben. cum ſuper.de dona.inter.ff.de adop.l.poſt mortez.at abſētia appellātis nō debet ſibi ꝓdeſſe cum ſit cōtumax.de poſtu.c.i. de dolo.cōtingit.ff.de dona.inter vi.7 vxo.l.iii.§.i. In ꝓriū q: appellatio nō defert cāz ad curiā niſi ſeruent ſolēnitates ꝺ quibus hic.vt ꝓbaſ.j.§.intimatio.7 hic q̄is ergo appellās nō poſſit ſuā appellatiōem impugnare.index tñ ex officio debet ſupplere 7 cognoſcere an teneat.C.de tēp.ap.l.ii.§.vl.q: alias nō pōt eſſe index. Dno. Lōpo.in.c.i.eo.ti.li.vi.tenuit p mū. Sed Pau.hic diſtinguit quia aut loquiſ in appellatiōe interpoſita ad papam 7 verum dicit Lōpo.q: papa eſt index oīum.ix.q.iii.cuncta.7 ſic in eo nō pōt eſſe defectus iuriſdictionis.aut ſunt appellatū ad inferiorē 7 aut detulit aut non.ſi ſic adhuc idem cū rōne delationis cā devoluaſ ad ſuperiorē etiam ſi appellatio fuerit fruſtratoria.de ap.cum appellatiōibus.li.vi. Si aūt non detulit aut appellatus petit ꝓnūciari male appellatū aut petit ꝓcedi in principali. Primo caſu nō teneretur iuſtificare appellatōez ſ̄ſpectu forme. Secō caſu oportet q iuſtificet q: alias cauſa erit devoluta per rōnes ad hanc partem factas.pro hoc eo.ti.cum dilect⁹.in fi. Et qō no.Spe.de ap.§.de officio.ver.pe.dici poſſet p̄mū mēbrum non ꝓcedere qñ eſt appellatum ad papam.quia licet papa cognoſcere poſſit p ſimplicē querelā.tamē hoc nō intendit niſi appareat.defen de tamē per.c.i.de ap.li.vi.7 intellige ꝓut ibi dicaſ. Itē aliud mēbruz quādo ſunt appellatū ad inferiorē qui detulit. Intelligē q ſit devolutio quo ad hoc vt cognoſcaſ de articulo appellationis.ſed negociū nō devoluitur ſi appellatio nō tenet ex eo quia negociū nō erat coꝝ p̄mo iudice vt ſi erat nō mō ſicut enī potuiſſet opponi coꝝ eo ita poterit opponi coꝝ iudice ad quē.vt tenet Spe.de ap.qualiter.in fi.7 eſt notabile per hoc quia appellatio hoc caſu redditur fruſtratoria tanq̄ facta a non iudice. Itē iſtud mēbrum quādo eſt appellatū ad inferiorem non eſt ad ꝓpoſitū huius cle.quo ergo ad caſuz huius cle.de ap.interpoſita. ad curiaz.dic q aut extra iudiciū aut in iudicio.primo caſu tenebiſ appellatus ꝓſequēs appellationez iuſtificare alſ papa ſe non intromitteret.p hoc hec cle.ex qua dico q ſi auditor deputatus ꝓnūciaret in ꝓncipali nō diſcuſſo an fuerit obſeruata hec ſolēnitas non tenebit ꝓceſſus niſi aliud appareret ex forma cōmiſſionis ſicut hodie ſepe fit. q cuz impetratur auditor ſup appellatione petiſ etiā ſibi cōmitti ꝓ modū querele.ſi aūt in iudicio aut a diffinitiua aut ab interlocutoria.primo caſu articulus appellatiōis nō eſt ſep̄at⁹ a cauſa ꝓncipali.de ap.nō ſolū.li.vi.qō declaro in.c.ſignificarunt de excep.ſed ſi ab interlocutoria diſtingue an obtulerit ſe probare an nō ſm.c.interpoſita.7 ꝓcedit hec diſtinctio an a diffinitiua an ab interlocutoria reſpectu terminoz qōnis i forma vt iacet. Sed ſi queras an expediat docere ſolēnitatē de q̄, hic fuiſſe ſeruatā dico indiſtincte etiā ſi a diffinitiua ſit appellatū q ſic.q: alias nō devoluiſ.eſt ergo articul⁹ p̄iudicialis an ſint ſeruata que hic dicūtur.ergo p̄diſcutiend⁹.de or.cog. tuam. ¶ Decimooctauo quero quō cōputaſ menſis de quo h vel tēpus arbitrariū p verbū q̄cito cōmode.glo.in verbo interpoſitiōe.dicit q de momēto ad momentū ex quo inferſ q dies interpoſitiōis cōputabitur.p hoc glo.inducit.c.q ad cōſultationē.vbi.x.dies ad appellādū currūt ſtatim a die.plate ſnie ſed fortius facit q: regula eſt vt oē tempus ſit cōmunū niſi ꝓbetur eſſe vtile.no.glo.ff.de diuer.7 tēp.p̄ſcrip.in rubrica.p hoc qō dixi de ap.ſup eo. Idē Pau.7 de hoc in Spe. ꝺ ap.§.reſtat.ver.ſed nūquid hoc tēp⁹.7 ver.ſe.7 dicit Pau.hoc ꝓcedere q ſit cōputatio.x.dieꝝ a die late ſnie ſiue ſit diffinitiua ſiue interlocutoria vel habēs vim interlocutorie.c.ti.cuz dilectus.de re iudi.q ad conſultatiōem.vt ſi iudex dixit excep. nō ob.reſpōdendū eſſe libello vel aliqd p̄cepit vel mādauit. hoc enī habet vim interlocutorie.ar.ff.de arbi. qualē.ff. mā da.l.ii.C.cōia deleg.l.u. Si vero comminaſ vel grauat tali grauamine q non habet vim interlocutorie. quia non omnis vox iudicis iudicati auctoritatē cōtinet.C.de ſen.l.ex ſtipulatione.ſemper poteſt appellari. Si index requiſitus gra

namen non reuocat. vnde si iudex assignat locum non tutuz ⁊ requisitus vsqz ad mensez non reuocat licite appellat. Idē si cōmunat nisi coz̄ eo consentiat litigare. de ap. cum cessante Et dicat ℣dau. q̄ de grauamine extraiudiciali est expeditus de ap. cōcertatiom. li. vi. ⁊ illud. c. videtur obstare p̄missis. q̄ ibi dicit q̄ etiam a grauamine extraiudiciali debet appellari infra. x. dies. Sed dic q̄ dictum p̄cedens in eo quod dixi q̄ si vsqz ad mensem iudex requisitus non reuocat pōt appellari procedit quia non videt pars grauata in effectu ex cōminatione nisi cum apparet q̄ iudex persistat. ⁊ sic intelligēdo est dictū notabile. ¶ Decimonono quero quot dies habet mensis. glo. ea. remittit ad. c. quā sit. eo. ti. li. vi. vbi tenet glo. q̄ habz tot dies quot mensis in quo incipit. qō tenui in. c. ii. de sup. ne. p̄cla. ¶ Uicesimo quero quātū tempus datur vltra mēsem in eo q̄ p̄mittit post lapsum mensis intimatiōem fieri q̄ cito cōmode pōt. glo. in verbo cōmode. dicit hoc esse arbitrariū. Idem ℣dau. ex quo non est diffinitū. ff. de iur. deli. l. i. ō offi. dele. de causis. de elec. quam sit. ⁊ c. cupientes. §. ceteruz de sup. ne. p̄cla. si epūs. de p̄ben. cū in ecclesiis. eo. li. j. de penis. cle. vlt. ¶ Op. ad hoc quia datur mēsis tantū oib⁹ quorum interest ad iter arripiēdum a die obiectiōis. eo. ti. c. i. lib. vi. ergo necessariuz est q̄ appellatio sit intra mensem intimata. non enim posset iter arripere qui non essz informat⁹. So. de intellectu illius. c. i. quādo computet mensis ad iter arripiendū fuerūt varie sniē. de quo. j. §. pe. p̄o glo. in verbo deuoluta. in pn. ⁊ p̄o glo. id quod ibi dicetur. patet so. ad hoc. dic ergo verum q̄ tēpus erit arbitrariū etiā vltra mensem p̄o ℔ quia quādoqz non pōt vllo modo fieri intra mensem. finge enim appellantē distare a curia vltra. xxx. dies. puta. xl. ⁊ appellatū esse in curia. nec dimisisse ꝓcuratorem in ꝓtibus. tunc non artabit appellans intra mensem qō esset impossibile. sed ad tempus quācito cōmode facere potest. quod intelligo computato mense. quia non cedit sibi lucro quod vidi de facto.

¶ Uigesimoprimo quero. q̄ cū fit intimatio appellationis an expensis appellantis an appellati fieri debet? glo. in verbo p̄orrecto. q̄ expensis appellantis. sicut in libello quod dic vt in glo. ⁊ idem ℣dau. ⁊ de libello. Idem no. Spe. de libel. obla. ver. actoris. p̄o hoc de fide instru. cōtingit. in fi. In cōtrariū q: testes producūtur expēsis ꝓducētis. iii. q. iii. §. vēturis. de rescrip. statutū. in fi. li. vi. Item actorū datur copia expensis petētis. de ꝓba. q̄m cōtra. ita ergo hic expēsis appellati ad cuius cōmodū fit intimatio. Itē nō debem⁹ aggraua re appellātem vltra id quod hic exp̄imit ne grauet in pluribus sed hic non dicit q̄ suis expēsis. p̄o hoc quia forte alias appellans dimitteret ius suū indefensū ne solueret expensas. Ad hoc etiā. ff. ex quibus cau. in pos. ea. l. ii. §. defendi. ⁊ quod ibi no. ⁊. C. de erroga. milita. annone. l. cum sepe. li. xii. Itē cuz quis teneat edere sufficit q̄ copiā faciat describēdi. ff. de edend. l. i. §. edere. de tabu. ex. l. iii. ar. de libe. ho. exhi. l. iii. §. ait p̄tor. frater Aluarus vt refert Ad̄ath. tenuit hanc ptē p illaz rōnē. quia intimatio fit ad cōmodū appellati. ergo sentiat etiam onus. regula qui sentit. li. vi. Ben. idem cōcordādo cum opi. dicit q̄ aut queritur de p̄orrectiōe ⁊ hoc fit expensis appellātis q: fit ad suū ꝯmodū. ⁊ est eius onus vt p̄orrigat vt hic: aut de copia appellatiōis p̄orrecte ⁊ sumet expensis appellati p̄ rōnes factas. Et hoc dictū videt esse sine intellectu. nā p̄orrectio hoc habet vt p̄orrigat tenor appellatiōis. vnde pars expēsarum p̄orrectiōis est cōscriptio q: non posset p̄orrigi q̄ nō ēt igitur tenēda est glo. nā regula est q̄ copia fieri debet expēsis eius ad cuius cōmodū fit. hoc. §. defendi p̄cal. ⁊. d. l. de erroga. milita. ānone. cum se. ⁊. C. de statuis ⁊ imagi. l. fi. vbi no. sed hic fit ad cōmodū appellātis ad inducendā deuolutiōem ad curiā. ergo eius expensis. ¶ Uigesimosecūdo quero qd si eligit appellās nō p̄orrigere tenorē sed plegere quo casu tenetur facere copiā si petit. an tūc idem vt expensis suis faciat videt q̄ nō vt hoc casu qui petit p̄estet expensas. Item cum sit differētia inter casum quo fit p̄orrectio ⁊ casum quo tenor plegitur. ℣dau. tamē etiā hoc casu tenet idē vt appellās det copiā suis expensis. nā ipse notarius nō tenetur scribere grat̄ q: non debet suis stipēdiis militare. de rescrip. cū ex officii. q̄ rō nō sufficit. sed p̄o hoc quod no. Spe. de instru. edi. §. videndum ver. ⁊ no. quod placet per tex. ibi modo cōsimili. qui ꝓbat q̄ sicut cum fit p̄orrectio fit expensis appellātis. ita ⁊ cum plegitur tenor. ⁊ tunc dico q̄ nō est differētia an fiat p̄orrectio an plegatur quo hoc vltimo casu non datur copia nisi petitū fuerit. ¶ Uigesimotertio quero si facta p̄orrectione appellatis eaz non acceptat. dic q̄ sibi imputabit ex quo non stetit p appellātem. ⁊ ꝓpterea cautus aduocatus cum dubitat aduersariū appellasse debet informare clientulū vt oēm scripturaz p̄orrectā ab aduersario recipiat. videnī aliquādo q̄ noluit recipere. ⁊ tunc est sibi magnū p̄iudiciū q: cā deuoluit ⁊ nō scit super quo. ¶ Uigesimoquarto quero vbi ⁊ quō debet peti copia p̄emissa. dico q̄ loco ⁊ tēpore cōpetēti alias non p̄iudicatur non dāti. c. ti. cum in veteri. de ap. vt sup. ⁊. c. ab eo. li. vi. vtile aūt est vt dicit glo. in verbo petita. q̄ de petitiōe conficiatur instrumētum. Et ꝓpterea cautū est appellato cū sentit aduersariū appellasse ⁊ cum fit sibi intimatio q: regulariter ducit appellans notarium vt roget eū de hac petitōe. ¶ Uigesimoquinto quero ifra quātū tempus debet dari copia petita. dicit ℣dau. ḡcito cōmode fieri pōt ⁊ q̄ non tenet statim dare. q: non tenet venire cū sacco paratus. ff. de solu. l. q̄ dicimus. qō ꝓcedit in vltimo casu quando plegit tenor sed non in p̄cedenti quādo porrigit. ¶ Uigesimosexto quero quia debet esse scriptura autētica vt hic. quid requiritur vt sit autētica? glo. i verbo autentica. remittit ad. c. post cessionē. quod dic vt ibi plenissime dixi. ⁊ quo ad hunc tex. puto sufficere litteras sigillatas sigillo autētico etiā sine inscriptiōe testiū. put sentit etiam hec glo. Sed rōnē dic quia iste est casus in quo nō requirit ꝓbatio necessario concludēs. sed sufficit p̄sumptiua cum appellatio hoc casu habeat vim citationis ad curiā ⁊ ī citatione ad hoc vt artetur citatus ad veniendū sufficit q̄ ḡstet de ipsa p̄sumptiue ipsi citato. sicut sufficit q̄ mittatur copia ō legationis. vt no. de dila. c. ii. Sed in casu in quo requirit p̄o batio necessario cōcludēs nō sufficit sigillū autenticū sine īscriptione testiū. ꝓbat. c. ii. de fi. instru. q̄ cōpat scripturā cum sigillo autentico publico instrumēto. tunc tantū quādo habet testes inscriptos ad instar instrumēti. Itē ⁊ si habeat testes inscriptos. dic q̄ habet vim publici instrumēti tantuz in his ad que deputatū est sigillū. per. c. significauit. de ap. que declarata per ea que dixi in. c. post cessiōem. ¶ Uigesimoseptimo q̄ro nunquid sicut intimatio fieri debet appellato ita ⁊ iudici a quo appellat? videt q̄ sic per id quod dixi. §. in vlti. cōtrario. Itē quia si nō intimet iudex a quo non impedit ꝓcedere de ap. si duobus. In cōtrariū q: hoc non est iure cautū. Item si hoc fieri deberet hoc maxime ꝓcederet q̄n appellat in absentia iudicis vt in casu. c. fi. de ap. nā si appellatur in iudicis p̄sentia vt regulariter fieri debet ītimatio nō est necessaria cuz per interpositiōem sibi intimet. sicut nec ītimat appellato. cū in eius p̄sentia vel ꝓcuratoris ſpālis eius interponatur vt hic. sed hoc dici nequit quia ex culpa iudicis venit qui nō facit sui copiā vt liceat appellari eo absente. Itē iudex debet scire an grauauerit de ap. si a iudice. li. vi. So. Ben. ⁊ Ad̄ath. tenēt vltimā partē que placet eo casu quo ex iudicis culpa in ei⁹ absentia appellatur. sed si sine eius culpa vt contingere possz puta q: aduersari⁹ detinet iudicē i vinculis. videret secus dicendum. tamē q: cām deuolui non cōcernit iudicis p̄iudiciū sed tantū appellati. Indistincte puto q̄ ꝓpter intimatiōem non factā iudici nō impedit deuolutio. sed tenebit ꝓcessus iudicis ignorātis appellatiōem sine sua culpa dicto. c. si duobus. ⁊ fz hoc intellige qō dixi in vltimo ⁊trario.

¶ Quod si forsan. Si appellatus abest nec inuenit eius ſpālis ꝓcurator ad domū habitatiōis appellati. vel si ē in remot̄ in ecclesia cathedrali sub q̄ est bñficiū de quo agit ⁊ vtroqz casu i ipso bñficio ē appellatio ītimāda ⁊ copia mō in p̄cedēti rñso exp̄ssa ē facēda. ¶ No. q̄ attēdit habitatio ⁊ sic nō refert an dom⁹ sit sua an aliena. vt dicit gl. ēt attēdit tñ nō q̄cūqz habitatio sed cōis. qō dic vt i gl. in vbo cōiter. ¶ Scō no. ex remotiōe locoz̄ iduci ius diuersū de quo i gl. v. remotis. ⁊. j. in iii. ōrio. ¶ Tertio nō q̄ ēt si qs sit bñficiat⁹ pōt hre alibi q̄ i ecclesia domiciliū ⁊ illud dz attēdi cū citat̄. ꝓbat tex. q cōsiderat domuz habitatiōis cum tñ ageret de bñficio vel ecclesia. de quo. j. in iiii. ōrio. ¶ Quarto no. q̄ oēs de diocesi vel ciuitate cēsent prochiani ecclesie cathedral' in eo qō h̄ p̄mittit certo casu in ecclesia cathedrali citatiōez fieri. p h̄ de offi. archi. h̄. officiū. xiii. q. ii. vbicūqz. p̄mittit aūt hoc pp maiorē populi frequētiā q̄ ad ecclesiā cathedralē solet ꝯfluere. ar. ō ḡse. di. i. ⁊ hoc de p̄ui. cū ō diuersis. li. vi. Et dicit cathedralis ob honorē epalis cathedre cui⁹ occasiōe recipit cathedraticū. x. q. iii illud de offi. or. cōquerēte. de dona. pastoral'. ¶ Quinto no. q̄ aliud est ecclesia aliud bñficiū. ꝓbat alternatiua vel. ibi vel bñficio. q̄ dz cadere inter diuersa sicut ⁊ copula ⁊. vt no. gl. in rubrica. ff. ō iur. ⁊ fac. ig. dz āt ecclesia multis modis. vt not. ne p̄cla. vi. suas. querelam. de ver. sig. cum olim. vii. q. i. scīt.

beneficiū autē pōt accipi tribus modis. ¶Primo large ꝓ omni eo qđ gratis tribuit.7 hic dicamus q̄ beneficiū debet large interp̄tari 7 vt sit mansuꝫ 7 vt uiuet cū cui tribuit ō cōmo.c. vno.de dona.cum dilectus.regula decet.li.vi. ¶Dicit secūdo stricte ꝓ p̄benda beneficiali etiam si in ecclesia non sit distinctus numerus vt̄m casū.c.ex pte.de cōcess.p̄bē. ¶Dicit tertio strictius ꝓ titulo beneficii ecclesiastici ꝓ se distincti.sic accipit in regula beneficiū.li.vi.ꝓ hoc.i.q.iii.ex multis.vltra medium.ver.q̄ ꝓpter.vbi accipit ꝓ canonicatu 7 prebēda. quo ad casum nr̄um sumit beneficiū secō 7 tertio modo.tamē q̄ iste termin⁹ ꝓ se non infert nomē rectorie. ¶Ideo adiecit de ecclesia.ꝓ hoc ō preben.c.fi. ¶Op.q̄ in domo appellati nō possit fieri intimatio q̄ fieret sibi iniuria ingrediendo domū eo inuito.l.plericꝫ.7.l.se.ff de in ius vo.So.vt in glo.in verbo domo.7 idem ¶Dau.7 de hoc in Spe.de citatione.§.seqūtur.ver sed an reo. ¶Secō op.q̄ etiā si fiat in domo nō arctet appellatū.nā par in parē non habet imperiū.de elec.innotuit.So.q̄ artē appellatus ad eūdum ad curiā prout dicit i c.i.eo.ti.li.vi.hoc opatur auctas illius.c.7 istius ſm Laudi. ¶Tertio op.q̄ ex remotione non debeat induci ius diuersum.C.de tēp.in inte.resti.l.supuacuā.So.hec procedit i arbitrarijs ſm Sen. secus vbi statuitur certū tēpus qđ reputauit legislator ad oia sufficere vt in ꝯtrario.ꝓ hoc qđ no. de resti.in inte.tum ex litteris.in glo.penul. ¶Quarto op.q̄ non sit opus intimare in domo habitatiōis sed sufficiat in bñficio de quo agitur.q̄ ibi dicit clericus habere domiciliū.ō rescrip.dilectus.ii.de fo.cōpe.postulasti.de presule.ex ore.7 qđ ibi no.Inno.ꝓ hoc quod no.Inn.de eo qui mit.in pos.c.fi.So.vt dixi.in.d.c.fi.q̄ illō ꝓcedit q̄n agit ecclesia ꝯtra bñficiatū secus si alius. Itē non semp est verū q̄ bñficiat⁹ habeat domiciliū in beneficio.sꝫ distinguitur.vt no.in.d.c.ex ore vnde quādo cōstat de habitatiōe clerici quā facit alibi q̄n in beneficio potius ibi dicit habere domiciliū vt hic.vel dic q̄ hec est forma spālis cui stare oportet prout tacet.precedens tñ so. est verior licet etiā hoc posset tolleraꝛi. ¶Quero q̄ dicit abesse q̄n dicit appellat⁹ abesse videt q̄ sit arbitrariū ꝓ id qđ dicit glo.in ver.in remotis.exquo non est iure determinatū.ff. de iur.delibe.l.i.de offi.dele.de causis.7 strictius de ver.ob. l.ꝯtinu⁹.7 per notata in.c.cupientes.ē.c. In ꝯtrariū q̄ debeat dici abesse qui est extra prouinciā 7 nō alio modo.de dolo.cām.7.c.cū olim.ad fi.qui ma.a..pos.c.i.iii.q. ii.q̄squis. vel saltē oporteat q̄ absit per duas dietas.de rescrip.nōnulli.j. ō so.cōpe.cle.quāuis.alius etiā modis dicit quis abesse sicut etiam ꝓ ꝯtrariū p̄ns dicit multis modis.ff. de procu.l. p̄ns.qđ dico de testi.c.cām.So.quo ad casum nostrū dicit ¶Dau.appellatū abesse cū non apparet i ciuitate castro vel villa vbi habitare cōsueuit vel in loco illi vicino vel in loco vbi iudicium exercetur licet in alio loco remoto publice appareat.ff.de dā. infec.l.iii.§.abesse.nam nāliter abest qui non est in loco.ff. ō ver.sig.l.abītem. ¶Dath.7 Sen.intelligūt abesse eūz qui est extra ciuitatē 7 dioces. vbi facta ē electio postulatio 7 ꝓuisio.q̄ ibi debet cā inquiri.de elec.postq̄.7.c.scriptū.ver.vez in fi.eo.ti.c.fi.li.vi.xxiii.di.illud.xxiii.q.i.pudēda.dic q̄ hoc dubiū decidit per ea que dixi ō eo qui mit.in pos.c.fi.vbi per c.cām.7.c.cum olim.de dolo.dixi se posse defendi de iure canonico quo ad effectū vt procedi possit ad diffinitiuaz. nec alias pōt citari ad domū. ed ad effectū ꝓcedendi ad missionem in possessiōem dixi sufficere q̄ a ciuitate vbi iudicaū agit absit per aut̄.de exhi.reis.§.si vero quidam.quod plene prosequere vt ibi dixi. Zt in casu nostro appellatio legitime intimata citat appellatū ad effectū procedendi.per.c.i.e.ti.7.eo.li.ergo requirit q̄ absit a prouincia.ꝓ quo est ratio q̄ agit de magno preiudicio.tamen vt dixi.in.d.c.fi.sufficit q̄ fiat pquisitio in loco vbi cōsueuit cōmorari.de fo.cōpe.ex pte.ibi. cōsueuerit cōmorari 7c.7 si non inuenit ibi censetur ābsens. qđ est verū ¶Secō quero qualiter ulte.§.debet intelligi vt subordinet p̄cedēti rñso.So.sensus est vt ꝓ p̄cedēs rñsum primo intimet appellatio dño vel procuratori spāli.sed si hoc fieri nequit pp abītiaz dñi q̄ nō dimisit procuratorē vel si dimisit nō inuenit tūc fiat in domo habitatiōis appellati si nō est remota:sꝫ si ē remota fiat i ecclesia cathedrali sub qua ē bñficiū ō quo agit. 7 vtroqꝫ casu fiat in bñficio de quo agit.i.tā in casu i q̄ fit ad domū habitatiōis q̄ in casu in quo fit in ecclesia cathedrali. ꝓ hoc glo.in verbo vtroqꝫ casu.7 dicit ¶Dau.q̄ hūc ordinē turbare non pōt pars.alias nō tenet appellatio.ar.de rescripcum dilecta.de resti.spo.p.sams.inducit simile in citatiōe q̄ primo citatur p̄cipalis si inuenit. secūdo si non inuenit citat procuratoꝛ si quem dimisit.tertio fit citatio ad domū si procuratorem non dimisit 7 requirūtur cōlanguinei 7 noti.quarto nemine vemēte procedit cōtra eū tanq̄ cōtra cōtumacē.C.de anna.excep.l.vt ꝓfectus.§.si aūt.ō dolo.cāz.7.c.fi.ex his videt q̄ cum p̄cipalis facit sui copiā debeat semp̄ psonaliter citari nec sufficit citatio ad domū.qđ tenet ¶Dosti.in.d.c.cāz ꝓ hoc qđ no.Spe.de citatione.§.sequit ver.sed nūquid sufficit.dicit tamē ¶Dau.q̄ vbi vir agit cōtra vxorez vel ecclesia cōtra prelatū sufficit citatio ad domū.vt no.Inno.de eo qui mit.in pos.c.ii.7 dic vt ibi dixi. Jn q̄ ēt.c. dicit ¶Dosti.q̄ vtile est q̄ cautele p̄missē oēs obseruētur vt citet ad domū 7 ecclesia in qua est beneficiatus.vel cuius est parrochianus p̄ te populo 7 cōsanguinei 7 vicini admoneātur vt cū defendant ar.ff.de instito.l.sed 7 popul⁹.de clam.despo.c.fi.qui ma.ac. pos.c.fi.de sen.ex.sacro. ¶De.tñ 7 Ly.C.de bo.aū.iudi.pos. cum proponas.dicūt citatiōem amicoꝫ nō esse de necessitate nisi cum procederet cōtra minorē. ¶Dau.de hoc vltimo dicit melius.vt dico.j. de iudi.cle.i.q.vi. ¶Quarto quero si appellatus habet duplicē domū habitationis videt q̄ in vtraq̄ debeat intimatio fieri ꝓ ura q̄ allegat glo.in verbo cōiter.sic eni 7 alias fit in.c.cū quis.de sepul.li.vi.vbi fit diuisio canonice funeraliū iter ecclesias vtriusq̄ domicilii.dic cōtra q̄ sufficit in altera domoꝫ fieri.vt dicit cadē glo.7 ¶Dau.licet dicat tutius q̄ fiat in vtraq̄ hec procedūt cū equaliter habitat i vtraq̄.secus si nō equaliter.quia tunc fiet vbi magis habitaꝛ ꝙsueuit.vt i gl.7 idē ¶Dau.q̄ dic q̄ fiet i loco vbi tūc habitaꝛ consueuit.7 ad.c.cum quis.rñdet ¶Dau.q̄ loquit q̄n tractamus de iure ip̄oꝫ domicilioꝫ.sed hic nō tractam⁹ de aliquo iure dando vel querēdo ipsis domicilis.sed de appellatione deducēda ad notitiā appellati quod pōt fieri in vno loco sicut in pluribus.vel dic formaliter q̄ quotcūq̄ domicilia quis habeat illa censent ꝓ vno quo ad ea que cōcernunt personam sed quo ad alios effectus vt quo ad diuidendā canonicaz vel quo ad soluēdū onera municipu.nō vt in.c.cū qs. ¶Quinto quero quid de non habente habitatiōem qui dicitur vagabundus.vt dixi in.c.fi.de eo qui mit.in pos.dic q̄ citabit ꝓ ut ille qui habet habitatiōem in remotis ſm ¶Dau.quod placet quia habitatio que est in remotis habetur ꝓ non habitatione vt probat littera. ¶Sexto quero quādo dicitur esse in remotis.dic vt in glo.in verbo in remotis.in fi.quod est arbitrariū.quod tenet ¶Dau.7 alii. ¶Septimo quero cū debet fieri intimatio in ecclesia cathedrali.nūquid sufficiat q̄ in cimiterio vel claustro vel intra septa ecclesie? videtur q̄ sic.quia cōtinentia edificia censentur vnū cum eo cui cohærent .ff. de v. sig.l.ii.7.l.edificia.7.l.qui in cōtinētibus.ꝓ hoc.xvii.q. iii. si qs cōtumax.de consec.eccl.vel al.c.vno. in pau.li.vi.ō sen. ex.si ciuitas.eo.li.7 quod no.de pau.c.i.e.li. ¶Dau. dicit q̄ si pōt intrare ecclesiam non sufficit quia stricte iumpto vocabulo id quod cohæret non est idem cum eo cui adhæret.d.c. si ciuitas.a cōtrario ꝓ hoc diuersitatis rō.q̄ in ecclesia cathedrali cōsueuit esse magnus populi cōcursus.exquo facile poterit appellatio deduci notitiā appellati.quod sic non ꝯtingit in cimiterio 7 aliis continentibus edificiis que sepe sunt loca solitaria 7 occulta.quod placet.tamen presuppolito q̄ posset audiri in ecclesia satisfactū esset menti huius.c.7 cessaret ratio cōtraria. ¶Octauo quero si beneficiū de quo agit est in cāpis 7 loco solitario.glo.dicit in verbo beneficiū qđ nihil eminus ibi fiet.ꝓ quo est rō q̄ est quid imputet appellato q̄ nō tenuit aliquē in beneficio qui posset nūciaꝛ.p̄b infert ¶Dau. q̄ hec de.procedit tñ in appellatiōe interposita in cā bñficiali ñ in alia causa reali vel psonali.quia tūc nullo modo posset fieri hec intimatio.dictū procedit ed nō per illā rōnē sed p aliaz quia in principio hec ꝯcle.se restringit ad cās bñficiales ad qs etiam restringitur per.c.i.eo.ti.li.vi.q̄ hec iterp̄tatur.alias tamen etiā in causis nō beneficialib⁹ cum agit reali citat reus appensa citatione in edibus etiam cāpestribus vel ad preduz l.iii.§.abesse.ff.de dā.infec.7 quod ibi no.7 qđ dixi in pall. c.fi.de eo qui mit.in pos.

¶ Verum. Si ꝓpter metum vel potentiā appellati vel suoꝝ non pōt intimatio fieri sub forma p̄missa sufficit q̄ fiat solenniter in loco publico.de quo ad appellatū vel procuratorē possit verisimiliter peruenire 7 satis text⁹ se sūmat. ¶Nota q̄ inspicit verisimilitudo cōcordantie sunt in glo.fi. Et dicit Laud.7 Sen.q̄ etiam ē arbitrarium an potuerit verisimiliter peruenire.arbitrabit autez iudex ex cōiecturis.de quibus.j.q.ix. ¶Secūdo no.q̄ metus non excusat simpliciter ab intimatione quin debeat fieri

in alio loco. Sed si contingat q̄ metus sit tant⁹ q̄ quis non audeat facere etiam in alio loco videret appellantem excusa ri intimatione. ar. eius quod no. ō ap. c. fi. vbi si ꝓpter metū quis nō audet appellare nec protestari excusat etiā si non pro testet vt sentit ibi Jo. an. ⁊ hoc equū cum tutius est tenere q̄ appellatio nō deuoluat vt in. §. sc. ⁊ maxie quin in hoc q̄ ap pellatio deuoluat appellās certat de lucro. vt. j. q. i. vnde dz stare verbis huius lr̄e. ⁊. §. se. ¶ Op. in eo qō dicit metū. nō eni sufficit quilibet metus. qō me. cā. cum dilecti. So. in glo. i. qō debet intelligi de iusto. ¶ Scdo op. q̄ sit icultatio ⁊ su pfluitas in eo qō dicit metū vel potētiā 2tra id supra in proe mio Brego. So. fm Laud. met⁹ potest respicere timorem de lōginquo quasi tenēs mentē. potentia de ꝓximo ita q̄ sta tim imineat imꝑssio. ⁊ de potētia est simile de rescrip. statu tum. §. cuz vero. li. vi. de re iudi. cle. pastoralis. v. pisana. que differētia non ꝓcedit. nam met⁹ cum sit iustus debet esse pre sens. l. metum. ff. qō me. cau. vnde Laud. forte de hoc dubi tans stat 2trario dicens q̄ idem sonāt metus ⁊ potentia. ar. c. i. qō me. cā. quod non placet q̄ late differūt. probat hoc di uersitas rubricarū. C. ne lice. potentio. ⁊. C. qō me. cā. Jtem diuersitas vocabuloz. pro hoc. C. de codicil. l. si idē. Jtez vt hec vocabula sint hic cuz ministerio. ff. de leg. i. l. si quādo. ō primi. si papa. li. vi. intelligo igit ꝓut iacet ⁊ dico q̄ potētia sa pit vim precisam. metus vim cōpulsiuā. pro hoc qō me. cā. sa cris. ⁊ q̄ stent vt distincta sentit Jſdau. qui dicit verbū suoz posse respicere verbū potētiā ⁊ tunc littera est plana. sed si re fert ad verbū metū subaudit maxime. q̄ idem nō suoz. si. n. habet inimicitias capitales de quib⁹ merito posset licet non sint consanguinei vel amici appellati tamē habet locuz text⁹ si metus est cōis domino ⁊ ꝓcuratori. fm notata. e. ti. bone. i. sed si metus nō cōis est procuratori plane stat littera fm hoc dictum non est bene claruz sed declarabo. j. q. se. ¶ Quero qui dicūtur sui quātū ad hunc tex. Ben. intelligit suos oēs fauentes in hac parte. licet alibi aliter sumat. C. ad turpil. l. si qua. alias si femina. de testi. ō cetero. Jſdau. in dicto recitato in precedēti cōtrario pōt intelligi sentire idem potest etiā itel ligi vt sentiat aliter. dictū tamē eius intelligo sic vt dicere ve lit q̄ quādo incurritur metus non refert per quē causet. etiaz si fiat per psonā que non facit vt faueat appellato. vt si appel lans habet inimicitias capitales in loco ex alia cā sed quaten⁹ dicit de potentia tunc vult Jſdau. q̄ expediat vt causet ab ap pellato vel a suis. i. volētib⁹ appellato fauere. hec tamē distin ctio Jſdau. non procedit cum tex. cōiuncti ponat de metu vel potētia. Jtē nulla subest diuersitatis rō. insup id quod dicit q̄ si metus non est cōis dño ⁊ procuratori non esse locuz huic textui. an hoc sit verū dico. j. in. q. Jtem subest idētitas rōnis in metu ⁊ in potentia. quare nulla facta distinctiōe intelligo tex. cōiunctim prout iacet. ⁊ dico verum esse q̄ id qō dicit suo rum concernit oēs suos qui hoc faciunt vt faueant appellato de testi. constitutis. i. per quē textū dico q̄ oēs sui per quoruz potētiam vel metū impedit appellans videntur hoc facere fa uore appellati nisi hoc prohibeat. secus si prohiberet de symo nia. sicut. ō homici. Jſdetrus. ¶ Op. ad hoc q̄ non sit curā dum an fauore vel 2templatiōe appellati fiat impedimētum sufficit enim q̄ subest dum tamen non ex culpa appellātis q̄ sine culpa puniri nō debet. regula sine culpa. li. vi. So. hoc cō trariū quod reddit intellectuz textus valde ambiguū nemo tangit. ꝓpterea instando latius cōfirmo 2trariū. quia de iure cōi ꝓmittit grauato vt appellet etiā extra iudiciū. de ap. cum sit. ⁊. c. bone. faueter go appellans cām fauorabilē. ergo late i telligatur hec dispositio. Jtem ex quo per eum nō stat sibi nō imputetur. sufficit eni q̄ facit quod in eo est vt quia publicat in loco publico prout hic dicitur. Jn 2trariū est q̄ appellans certat de lucro captando vt appellatio cām deuoluat appella tius de dāno vitando ne frustra veretur. seu saltē nō de lucro ⁊ non est par ratio dāna euitare ⁊ lucra non capere. C. ō codi cil. l. fi. Secūdo ad idē quia stādū est verbis claris ⁊ aptis. vi. q. iii. scriptū. sed hic solum prouideret quādo ꝓp metuz vel po tentiam appellati vel suoz. ergo secus quādo aliunde surgit impedimētum. Tertio q̄ posset surgere magnum incōmo / dum appellato sine sua culpa vel causa. vt si appellatio non p ueniret ad suam notitiā ⁊ tamē deuolueret. Quarto q̄ dato q̄ appellans non habeat remediū appellationis remanet sibi firmū remedium ordinariū vt citari faciat appellatū coraz iu dice cōpetēti. ⁊ isti vltime parti adhereo per rōnes suas ex qui bus patet so. ad rōnes 2trarias. ¶ Scdo quero de intellectu verbi vt preferē. So. vt in glo. ii. vsq; ibi. si aūt dñs. cuius est

sensus q̄ ad hoc vt sit locus huic. §. expedit q̄ intimatio non possit fieri fm formā positam in hac cle. in pau. ⁊ in. §. q̄ si ex hac glo. cum tex. no. q̄ debet fieri relatio nō tātuz ad ꝓxima sz etiā ad remota etiā si sint sub diuersis pticulis seu. §. quod procedit quādo subest necessitudo rōnis vel idētitas de ap. se cūdo requiris. hoc aūt opatur necessitudo rōnis hic. q. ulte. §. cum sua forma venit in subsidiuz. ē ergo necessariū q̄ neutra de duabus formis p̄missis obseruari possit. ¶ Tertio quе ro circa hoc quid sit metus vel potentia appellati vel suorum ipedit appellātem sed non impediret eius procuratorez quin possit ad locum tutū accedere. glo. u. in ver. si autē. dicit non locum esse huic. §. p rōnē. de qua in se. q. Jn 2trariū q: nō ō bet quis cogi vt constituat procuratorē. de procu. c. ii. est enim quid imputet appellato si ex eius cā impedit dñs tute accede re. ergo sit locus huic. §. qō tenet Ben. ar. l. i. §. sed ⁊ si quis ff. qō vi aut clam. ne vis fiat ei. l. fi. de no. ope. nūc. l. prето. § si quis paratus. ver. hoc. ne appellatus ex sua malicia cómo dū reportet. de iudi. intellexim⁹. Laud. videt idem tenere sz non persistit. ⁊ tandē tenet cum gl. quia hic subest fauor reipu blice ne beneficia ecclesiastica vacēt. pro hoc. s. e. cū inter vni uersas. ⁊. c. ne pro defectu. que ratio plus debet attendi q̄ ꝑ ma licia appellati extra hunc casum dicit forte secus quasi tūc ve lit verā esse opinionē. Ben. ar. de ap. ex parte. ⁊ qō ibi no. sz Ben. improbat hanc rōnē vacationis ꝓpter magnum ꝓnci tatur per hunc. §. appellās ad intimādū solēniter ⁊ i loco pu blico. dic glo. verioz̄ per rōnē quā tangit. quod declaro in se quenti questione. ¶ Quarto quero quid econuerso si domi nus pōt ire psonaliter ⁊ nō per ꝓcuratorē. glo. ea. dicit idem .s. non esse locū huic. §. sed q̄ intimatio debet fieri ad domuz prudentius dixisset fm alteraz de formis duabus p̄missis. di cit aūt glo. q̄ determinatio huius qōnis ⁊ etiā precedētis pro batur p verbū vt p̄fertur quod est subtile videre. Sed intel lige hoc modo. dicit textus si nō pōt fieri ītimatio vt p̄fertur .i. fm alterā de duabus premissis formis q: sic ōbet referri vt diri supra. q. ii at in prima forma ponit q̄ fiat itimatio p dñm vel ꝓcuratorē spālem. ⁊ q̄ fiat appellato vel ꝓcuratori spāli. i secūda etiā oportet q̄ fiat per dñm vel ꝓcuratorē spālem ad domū appellati ⁊c. vt in. §. q̄ si ergo. vt sit locus huic. §. expe dit q̄ nullo predictorum modoz fieri possit. ⁊ tunc responde ad rōnem Ben. posita in p̄cedēti qōne q̄ appellās non artat 2stituere ꝓcuratorē. sed si vult vti remedio appellatiōis vt ō noluat cām cogit seruare qō hic disponit. ⁊ sic nō ꝑsse sed cā tiue 2pellit. ⁊ ad. suū cōmodū. posset eni omittere si vellet. ex emplum tñ raro cōtingit in facto q̄ dñs possit p se ire ⁊ nō p ꝓcuratorē. sed econuerso facile contingere pōt. pro predictis ē q: maximus est rigoz is qui ponit in hoc. §. verum. q̄ appella tio alibi intimata citet appellatū. ergo solum in subsidiū ē ad hanc formā recurrēdū. qō expresse voluit tex. ō declarādo. vt. ō e. q. ¶ Quinto quero quid si pōt fieri ītimatio ꝓcuratori ap pellati sz nō dño? dicit Laud. q̄ sufficit ⁊ ꝓputet sibi appellat⁹ qui ex culpa sua est absīs. nā habet pro p̄nte in suū p̄udiciuz de ap. si iustos. hoc ꝓbatur ex principio. c. q: sufficit q̄ fiat pro curatori spāli. ⁊ in. §. q̄ si. Et pro hoc dico idē ex pte appellati in duab⁹ p̄cedētibus qōnib⁹ vt siue posset fieri intimatio ap pellato ⁊ nō ꝓcuratori siue econuerso ꝓcuratori ⁊ nō appellato nō est loc⁹ huic. §. p supius dicta. ¶ Sexto quero an cum sit intimatio fm hūc. §. expediat q̄ fiat in locis plurib⁹. glo. i ver bo loco dicit q̄ nō p hunc tex. vult dicere q̄ vtitur verbo sin gularis numeri. pro hoc regula pluralis cū sua materia. li. vi. ¶ Septimo q̄ro q: dicit publico. quis dicat locus publicus glo. in verbo solēniter respondet dando exēpla. Jſdau. dicit hoc arbitrariū. Idē Ben. ⁊ in eo qō glo. pro loco publico ex emplificat de missa populosa vel sermōib⁹. p hoc de so. ꝓpe. cle. vna. §. si vero. ⁊ qō ibi no. in gl. quid si de reli. ⁊ venera. sanc. cle. si dñz. in fi. Et dicit Jſdau. q̄ sic intelligi dz. qō no. Jmmo. ⁊ Jſhosti. eo. ti. c. i. li. vi. in eo qō dicunt q̄ appellatio publice emissa artat ignorātes ⁊ intelligat publice. i. i actu po pulosо. vel debet intelligi q̄ artet ignorātes nō appellatū. sz alios quoz interest. ⁊ idē no. j. §. se. in glo. q̄ ergo in ꝓncipio ¶ Octauo quero quare voluit fieri in loco publico. rñde vt in glo. in verbo publico. ⁊ idem oēs. ¶ Nono quero que so lēnitas requiritur in eo quod dicit solēnit. dic q̄ est rbitrariū sed modus arbitrandi est vt inde videat ex cōiecturis an sit verisimile q̄ potuerit peruenire ad notitiā appellati. Et ꝓ vna de cōiecturis ponit glo. in verbo solēniter. q̄ fiat in loco vici nioꝛ. dicit etiā Ben. q̄ versat in ꝟ solēnitas vt fiat alta voce

⁊ distincte sic q ab astãtib⁹ possit intelligi.ar.qui ma.ac.pos. c.fi.ff.de insti.sed ⁊ si.§.proscriber.⁊ iuxta idioma ⁊ capacita tem astãtium.ar.viii.q.i.oportet.ff.de his q̃ in test.delen.l.i. ¶ Decimo q̃ro cui incũbit onus probãdi solẽnitatẽ talẽ.di cit Laud.⁊ Ben.q appellãti instit.de fideiuss.§.i.ff.de pro bat.l.ei qui.eo.ti.vt circa.li.vi.⁊ est rõ q: hec ẽ solẽnitas extri seca q̃ nõ p̃sumit dictus iurib⁹.⁊.ff.de publicana.l.quecunq; §.fi.ꝺ ver.ob.sciendũ.qõ no. Inn.de eo qui fur.or.recc.in tuit.⁊ qõ dixi de testi.significant.⁊.c.Alberic⁹. ⁊ de re indi. sicut. ¶ Undecimo querũt aliqui an possit fieri intimatio p curatorẽ reuocato. ⁊ quõ oporteat de reuocatione cõstare.ad p̃mũ dic q nõ si est legitime reuocat⁹ p.c.ex pte decan.de re scrip.ad fin dic plene.vt dixi in.d.c.

¶ Intimatio. Non seruatis p̃missis intimatio non valet.nec cã deuoluit̃ nisi ali unde plena ⁊ certa notitia appellatiõis ad appellatũ deuene rit. Op.q appellatio non intimata deuoluat cãm p id quod no. Inno.in.c.i.eo.ti.li.vi.vbi dicit q appellatio artat igno rãtes exquo fuit publice emissa ⁊ q̃ termin⁹ de qui. d.c.cur rit a die appellatiõis. So.vt in glo.in vbo deuoluta vsq; ad ver.⁊ hec oĩa.⁊ idẽ Jſdau.vt dixi.ꝫ.§.prox.i.q.viii. ¶ Quero nũqd in electiõib⁹ cathedraliũ ⁊ regulariũ ecclesiar; deuo lutis ad curiã p appellatẽ ꝓcedat hec dispositio vt requirat̃ i timatiõem fieri in forma hic expressa.glo cadẽ in ver. ad hec oĩa.vsq; ad ver.⁊ nota q licet.tenet q sic.arguẽdo a fortiori. qõ dic vt in eo.idẽ Jſdau.vt dixi.ꝫ.in p̃n.q.v. ¶ Op.ad hõ q: hec questio videt supflua p.§.sequẽtẽ qui generaliter dicit hanc formã seruãda in oĩous casib⁹ in quib⁹ requirit intimatio. So.de intellectu.§.alli⁹ dicẽt in.ii.q.q: non indistincte ꝓce deret.adhuc stat questio glo.q: dubitare poterãt an expedi ret intimatiõem fieri p̃supposito vero q expediat ꝓcedit.§. sequens.⁊ tunc seruet hec solẽnitas. ¶ Scõo quero an non facta intimatiõe solẽniter vt hic dicit appellatio reddat nulla quidã tenuerunt q sic.prout refert glo.in verbo deuoluta.in ver.audiri aliquos.⁊ hãc opi.sentit Laud.qui dicit q intimatio est vnũ de substãtialib⁹ appellatiõis quo deficiente ap pellatio est nulla.inducit simile de spon.cum in tua.in fi.⁊ p hoc infert intimatiõem hoc casu plus necessariã q̃ sit publica tio.de qua in.c.q: pp.in fi.e.ti.pro hac opinione inducit ratio quã formal glo.hic in ver.sed obstat.q: tenẽdo ꝯtrariũ cẽt in ptãte appellãtis eludere.c.i.eo.ti.li.vi.⁊ nõ deuoluere cãm. glo.tenet cõtrariũ in ver.⁊ nota q licet.⁊ ver.mihi placet p̃i mũ.⁊ cum ea idem Jſdau.hic ⁊.ꝫ.ea.cle.in principio.q: cãe ꝺ nolutio ⁊ appellatiõis prosecutio sunt diuersa. Idẽ Ben.q: si intimatio esset de substãtia appellatiõis deberet fieri infra dies.x.sicut ipa appellatio.⁊ tñ sufficit q fiat infra mensẽ.ꝫ. ea.cle. in principio.nã oĩa que sunt de substãtia act⁹ debẽt ex plicari simul cum actu.ff.de transac.l.cum hi.§.si p̃tor.ex q. cau.in po .ea.l.fulcinius.§.qd sit.dicto.c.q: pp.⁊ hec opi.ve rior.ad ꝯr ria rñdẽt p̃mo ad illud qõ posset elidi.c.i.qõ nõ est ver.q̃ cui appellãt nõ intimãdo preiudicet sibi.q: quo ad eius cõmodũ cã non est deuoluta non tñ p̃iudicat appella to qui de appellatiõe scuit.poterit eni eã ꝓsequi.vt dicit gl. in ver.solo.⁊ pro hoc qõ no. Inno.de ap.coꝛdi.li.vi.in glo. tunc reputãt.⁊ Lõpo.in.d.c.i.in glo.sed nũqd⁊ est ratio q: cum deuolutio sit cõmodũ vtriusq; non põt appellãs ex suo facto eã tollere quo ad cõmodũ appellati.regula indultũ. li. vi.ipo autẽ appellato ⁊ appellãte non prosequẽtib⁹ non ẽ lo cus pene.c.i.eo.ti.li.vi.sed pene.c.cupientes sic vt in hac gl.in fi.per hoc etiã rsp̃ondẽt ad aliud de quo posset oppon.i.ꝺ cõ tẽptu sedis apostolice.q: ex hoc nõ deludit̃ sedes apostolica cuius nihil interest an eã deuoluat quo ad appellãte an non. ⁊ hanc ptẽ q possit appellatus prosequi appellatiõem sibi nõ intimatã tenet rota romane curie decisiõe.lxviii.Bertrãdus autẽ volẽs seruare opi.Laud.dicit cũ nõ itelligere q intima tio sit de substãtia appellatiõis inspecto solo tpe quo facta est sed inspecto toto effectu.i. prosecutiõis sed vt ex vbis Lau. supradictis patet hec saluatio nõ procedit.⁊ ideo sta premissis ¶ Tertio quero an sufficiat notitiã premisse ad spãlez procu ratorẽ appellati.gl.in verbo appellatũ. dicit q nõ.idẽ Jſdau. ⁊ Ben.ꝓ hoc qõ no. By.in regula eius qui certus.li.vi.⁊ ratio quã sentit glo.q: non repetit de procuratore qõ dixisset si voluisset intelligi.C.de cadu.tol.l.vna.§.sint autẽ.de dec. ad audiẽtiã. ¶ Quarto quero que dicat plẽa ⁊ certa notitia glo.in verbo plena solut ⁊ cũ ea idẽ Laud. Jſdau.⁊ Ben. vt debeat esse talis q nõ indigeat alia certioratiõe.q: adiectio ne non indiget plenitudo.vi.q.i.si omnia.⁊ sic non ꝑ famaz tantũ.⁊ dicit Laud.q notitia dicit a notorio.ar.de rescript. cum contingat.sed potius deberet dici notorũ a notitia.dicit aũt Mathe.q notitia est triplex. Jſdama de auditu. nã di cim⁹ scire q ab alius audiuim⁹.xxii.q.v.hoc videt. Scõa de visu.vt quia interfui negocio.iii.q.ix.testes.tertia est iudicia lis ꝑ testes vel famã.de testi.ꝑ totum.de accusã.inquisitiõis Dic formalius q notitia est duplex.quedã quaz habet quis tanq̃ psona singularis.⁊ hec variat̃ q: quãdoq; est sufficiens vt quãdo sit p sentẽtias corporis.de testi.cuz cãm.quãdoq; mi nus sufficiens vt de auditu auditus.de testi.licet ex quadam Alia est quã quis habet vt alius vt sacerdes in foro penitẽtia li qui habet notitiã de peccatis cõfessis vt de⁹.de offi.or.si sa cerdos.de pe.diꝰ.vel iudex qui habet notitiã ex actis.de off. dele.pastoralis.§.q: vero.de renũ.in pñtia.de testi.spo.cũ ad sedẽ.de proba.quoniã contra.de fide instru.cum Jeannes. hic aũt loquit̃ de notitia ꝑma quã habet quis in plena singu lari.que debet quoad hoc.c.esse plana ⁊ certa.⁊ pone exem plũ.vt in gl. ¶ Quinto quero quõ poterit probari q̃ habu it talẽ notitiã.glo.eadem in ver.pos.aũt.solut.vel dic q pro batur q ipse erat in loco in quo fuit publicata.de postu.c.i.de clã.def.c.ii.qui ma.ac.pos.c.fi.vel per testes qui audierũt cũ dicẽtem ad se puenisse talẽ notitiã infra temp⁹.de quo hic de excel.prela.quã sit.facit qõ no.ꝺ rescrip.cũ ꝯtingat.ff.ex qui. cau.in pos.eatur.l.fulcinius.§.qd sit.fm Laud.⁊ Ben.pro hoc q: statur tali ꝯfessioni.de proba.ꝑ tuas. ¶ Sexto quero qd si notitia appellationis puenat ad appellatũ post tẽp⁹ pre missum.i.post mẽsem.vel q̃to cõmode potest vt hic in p̃n. glo.vltima dicit q non deuoluit.idẽ Jſdau.alias vt dicit gl. sequeret fm eam q̃ post annũ vel quinquẽnũ sufficeret intimare ad effectũ deuoluẽdi.qõ dicit glo.de qnquẽnio sunt ex abundãtia loquẽdi.nã fatalia finiũtur post annũ vel ex cã biẽ nũ si non est appellatio terminata.ꝺ ap.ex ratione.frustra er go fieret intimatio etiã si nõ esset hic temp⁹ limitatũ ad eam faciẽdã. ¶ Septimo quero quid si appellat⁹ cui facta fuit in timatio in forma hic posita fuit ꝯtumax in nõ veniẽdo an po stea poterit appellare a diffinitiua? glo.eadem recitat opi. Lõpo.quã sequit Jſdau.sed glo.videt recedere ab ea dicens. q audiet̃ appellãs q: satis est q ꝑ unit in processu ⁊ diffinitõe cãe q: procedit̃ ꝯtra absentem.vt.ꝫ.ca.cle.in p̃n.q aũt p̃iudicat̃ ap pellatione non est equũ cũ non sit iure expressum. ⁊ sic viden tur velle q iste sit fictus ꝯtumax tãtum.quõ quis dicat̃ ver⁹ cõtumax ⁊ quis fictus.glo.remittit ad notata in cle.si ante.ꝺ dolo.vbi dicemus.sed per notata ibi videret dicendũ veram opi. Lõpo.vt quãdo intimatio fuit facta psonaliter ⁊ sic fuit apphensus non veniẽs dicat̃ ver⁹ cõtumax ⁊ sic non appellat dic tamen vt in d.cle.si ante. ¶ Octauo quero circa id qõ di xi i p̃ri.questi.de ꝯtumace: qd de ꝯtumace q̃ vẽit post i minũ peremptorium datum ad articulãdum.cum ꝯz ad instantiaz alterius partis sup suis articulis fuisset ꝯmissa receptio testiũ ad partes an audiatur volens articulos producere ⁊ sup eis etiam remissionẽ fieri.q sic inducitur p̃sumptio q adhuc de facto pars aduersa nõ recesserit quia res est integra nec agi tur de preiudicio aduersarii.ergo audiatur.ff. si quis cau.l.⁊ si post tres.de optione lega.l.mancipiorum.⁊ quod no. glo. in cle.sepe.in verbo non obstãte.j.de verb.s.g. In ꝯtrarium quod tenet Inno.de resti.in inte.coram.⁊ Lõpo.de elec. q sicut.dicentes cõtumacem non audiri post terminũ nisi per in inte.restitutiõem.hec questio fuit in palatio apost. lico.Et in ea tenet Bertran.vltimã partem.sed prima pars est equior. de quo plenius dicm cle.sepe.prealle.§.⁊ quia.q.xv.⁊ dixi in c.cum dilectus.de fi.instru.quedã alia circa intellectũ huiꝰ.§ dic vt in cle.sc.§.insuper.

¶ Idem quoque. Se ſmat sed per alia v̊ ba hoc dicit.vbicunq; fa cienda est intimatio debet seruari premissa forma. ¶ Quero de exemplis qui.s.sint alii casus.in quibus requirit intima tionem fieri.glo.in p̃n.vsq; ibi in casibus exemplificat ide ꝛ cendo quattuor casus in quibus requirit intimationẽ fieri vl tra illos inducit Jſdau.de rescrip.ex parte.ii.⁊.ff.mandati.l si mandassem.sed venunt ad id qõ venit.c.mãdato.que d al legat glo.pro hoc etiam.ff.de no.ope.nun.l.ꝺ pupillo.§.nũ ciationem.⁊ in eo quod hic in littera dicitur casibus.inferunt Laud.⁊ Ben.q regulariter secus.⁊ sicut extra casus specia les non expedit q̃ fiat intimatio in forma huius clemẽ.suffi cit ergo in alus appellatiõibus q̃ introducatur appellatio co ram iudice ad quem ⁊ q̃ ipse partes citet de appel.per tuas ⁊ c.romana.§.i.⁊.ii.lib.vi. ¶ Oppo. q̃ in casibus premissis

in quib⁹ debet fieri intimatio nō sufficiat intimatio sed expe diat reqrere. vt probāt iura que allegat glo. in ver. in casibus so. in illis plus exp̄mūt. dicit aūt glo. in v̄bo in quib⁹. q⁹ tutiꝫ est in illis hunc ordinē seruare. ⁊ idez ☞Dau. q⁹ procedit si intelligunt quo ad reqsitiōem. sz si quo ad intimationez videt nō tātum tutū sed etiā necessariū p verbū volum⁹. in tex. qō est p̄cepti. ¶ Scōo quero nūquid in intimatiōib⁹ q̄ certi casibus debent fieri pape vt in iuribus allegatis in glo. ubi sunt ⁊ quedaz. sit necessaria intimatio prout hic dicit. gl. ⁊ ☞Dau. tenent q⁹ non. ¶ Op. ad hoc qz hic tex. loquit generaliter ⁊ sic indistincte debet itelligi. ff. de publiciana. l. de p̄cio. ō ma. ⁊ obe. solute. So. dici pōt textū procedere in intimationib⁹ q̄ artāt aliquē ad aliquid sibi p̄iudiciale. ⁊ tunc tātum procedat necessitas intimatiōis qñ subest partas dispositiōis. nā videret absonū q⁹ si actus qui intimāt sunt actus nō exigens scripturā sit opus vt intimet p scripturā obfuādo p̄cipuū. c. i v̄bo porrecto. vnde quidā doctores dixerūt hunc finē procedere tunc tātuz qñ intimāt actus de quo fit scriptura. sicut si debet intimari mādatū ,procuratoris vel reuocatio alias nō. que limitatio videt notabilis p rōnē quā nūc dixi. p̄supp̄oit autē hec opinio q⁹ in mandato procuratoris requiratur scriptura. de quo dixi de procu. c. i. presupponit etiaz q⁹ in reuocatione procuratoris reqrāt scriptura qō nō videt procedere. q̄tū aūt ad hanc cle. huic limitationi inherēdo vt saluet glo. dico hūc §. procedere in oibus itimatiōib⁹ siue fiant de actib⁹ celebratis in scriptis vel reductis ad scriptūrā siue nō reductis. dum tamē subsit idētitas rōnis que est in casu huius cle. q⁹ ex reductiōe actus ad notitiā alicuius ille obliget ad aliquid p̄iudiciale tūc p̄cedit hic. §. ⁊ subest magna equitas vt intimatio i scriptis fiat plena ⁊ certa alias posset fieri verbo ⁊ minus perfecte. per qō multū p̄iudicaret parti que nō est plene informata. Et per hoc dico q⁹ intimatio quā facit emptor vēditori ō lite sibi mota in casu. c. fi. de emp. ⁊ vendi. de rigore iuris vt artet venditor debet fieri sub hac forma. ⁊ idem in simulibus qō ppetuc nota. qz hic ver. cōiter ignorāt ⁊ raro bene intelligūt ⁊ hactenus semp dubitatu. sed si notitia de actu tali sit p quē nō preiudicat pti vt qñ fit intimatio pape vel in oibus si milibus in quib⁹ nihil artāt is cui fit intimatio tūc sec⁹. nam cū cesset rō idētitatis huius dispositiōis cessēt ⁊ hic. §. ⁊ sic intellige ⁊ recorderis.

Onstitutionem. Nota ,p allegatiōe speciali vt noietur principiuz. c. in v̄bo. vt circa. de quo in Spe. de disputa. ⁊ allega. §. nūc videndū. de hoc infra in p̄mo ⁊ scōo ꝯtrario. ¶ Secūdo no. vt in glo. in verbo directe. ⁊ idē ☞Dau. qui allegat de p̄script. ad audiētiā. ¶ Tertio nota differentiā inter cōpetitorē ⁊ oppositorē ⁊ quis sit cōpetitor. dic vt in glo. eiusdē ☞Oppositor autē est quādo electus est vnicus vt lite pen. c. i. ⁊ ii. li. vi. ⁊ dicit ☞Lau. q⁹ ꝯcordātur illa iura qz. c. i. loquit de cōpetitoribus. c. ii. de excipiēte volūtario. sed tū ibi etiā de ꝯpetitore. vt ibi patet. ¶ Op. q⁹ sufficiat allegatio generalis. C. ad. l. fal. aut. sed cū testator. unsti. de pena temere liti. in fi. ii. q. i. in p̄mis. So. illa iura potius cōsonāt. ¶ Scōo op. ad idem de. c. vestra. de coha. cle. de p̄ben. c. ii. i. q. i. vt eudēter vi. q. iii. scriptū. So. vt no. in. d c. vestra. vbi dixi in p̄mo cōtrario. ⁊ dicit ☞Lau. q⁹ ē cautela vt nō noiet lex vel canon ne īstruāt aduersarius. de ,pba. c. i. qō ,p̄cedit ante cāe cōclusionē nā post cōclusiōem non est periculū cū nihil cōsistēs in facto fieri possit de fide instrumētoꝝ cum dilect⁹. ⁊ cōclude q⁹ sufficiat allegatiōem esse talē per quā certificet is cui fit. xxviii. q. i. sic eni. in fi. ⁊ qō ibi no. gl. i verbo diligēti⁹. ¶ Quero nūquid p hāc dispositiōem limitāt in aliquo decre. p̄ima. ⁊ decre. cupiētes. co. ti. li. vi. glo. ii. dicit q⁹ non. ⁊ idē ☞Gen. ⁊ quo ad. c. cupientes. idem ☞Dau. rōnes dic vt in glo. ¶ Scōo q̄ro de exemplis hui⁹ p̄cipi qñ ea que opponūt respiciunt ius ecclesie. glo. in verbo ecclesie. ponit dupliciter modū intelligendi hoc verbū opponētis. pōt eni intelligi de ecclesia qua cūqz que se opponit. pōt scōo intelligi de ecclesia ad quā fcā est reformatio. de scōo ponit glo. exēplū in ver. idez. si loquit de p̄mo ponit exempla in verbo puta. vsqz ad illud verbuz idem. ⁊ quo ad exempla de quibus in hac glo. ⁊ quo ad alia de quibus infra. q. iii. dicit ☞Dau. q⁹ quādoqz aliquis oppo nit noie ecclesie. ⁊ tunc tangit ecclesiā ⁊ p̄sonā co. ti. scriptum ⁊. c. cumana. de cōsue. cum dilectus. de cā pos. cuz ecclesia. de verbo. sig. abbate. qñ qz tangit formā ⁊ personaz vt q⁹ negat ius devolutū sed penes ip̄m adhuc remanere. de cōces. p̄bē. q⁹ diuersitatē. ☞Laud. ponit ⁊ alia exempla pone. quendā abbatez gravat ep̄us qui abbas p̄tendit se exēptū ⁊ vult appellare ,ppter p̄uilegia siue ecclesie. ☞Istud quod opponit abbas ēcernit ius ecclesie. sed hoc exēpluz est impertinēs. q⁹ nō pōt terminos cū opponit electiōi prouisiōi vel postulatiōi q̄bus casibus loquit. c. vt circa. ponit ⁊ aliud exemplū. duo petunt beneficiū spectās ad collatiōem abbatis abbas ꝯtradicit. pro quo inducit de in inte. resti. c. ii. de ap. de priore. ⁊. c. dilectis. de excess. p̄la. cum ad quorūdam. ☞Ex quibus patet ius cōtra dicēdi posse abbati cōpetere qō exempluz pōt tolerari. ponit tertio ⁊ aliud vt si per appellantē opponit nō admittēdū electū donec ipse vel ecclesia cuius extat canonic⁹ recuperassent quedā bona in quib⁹ idē elect⁹ erat obligatus actōe realī vel p̄sonali. de testi. cum olim. ⁊ hoc sine dolo alias si dol⁹ inter ueniret ,ppter crimē repelleret. ⁊ sic habaret locū. c. vt circa. c. ti. de hereti. statutū. de pens felicis. li. vi. ē. eo. venerabilem ⁊. c. sup eo. in p̄n. Sed hoc dicat ☞Laud. sibi non placere. ⁊ merito qz nihil ad ,ppositū. deinde ponit exemplū per. c. de re iudi. cum Bertoldus. de iurepa. ex lūis. ⁊. c. q⁹ aūt. qō etiā nihil ad ,ppositum facit. vnde tradit regulam q⁹ tunc ius respicat ecclesiā quādo concernit ius ppetuū ⁊ reale ecclesie. vt in casu. c. cum dilect⁹. de cōsue. de verb. sig. abbate. de causa pos. cuz ecclesia. exēplificādo vt hic in gl. vel pōt q⁹ Archi. se opponit p̄o suis iurib⁹ archidiaconalib⁹. exēplificādo vt hic i gl. vel pōt q⁹ archi. se oppōit p suis iurib⁹ archidiaconalib⁹. ō isti. cū vēisset. dicit q⁹ directo ꝯcernit ecclesiā i casu. d. c. cū dilectus. Item ponit ⁊ aliud exēplū. si dicat q⁹ abbas nō possit eligi in ep̄m ,ppter p̄uilegiū mōasterii. ar. xvi. q. i. hinc etiā. vel si opponit iopia facultatū. de instī. c. i. ⁊. ii. In quo tñ dicit aliquos ꝯtradixisse in curia ⁊ tandē de cōsilio auditoꝝ ita determinasse vt obiectio inopie potius ꝯcernat grām q⁹ ius ecclie opponētis. ⁊ hoc cū opponit cōtra impetrātem qz si impetrans exp̄ssisset papa ei beneficiū non ꝯtulisset. sed extra casum impetratiōis vt in electiōe ,pulsione facta per ordinarū dicit q⁹ tunc ꝯcernit ius ecclesie. Idē dic in facta p papā motu proprio cū tunc non possit opponi obreptio. de offi. dele. c. fi. li. vi. de p̄ben. si motu ,p̄pio. c. li. vel pone q⁹ dicat beneficiū suppressū ⁊ eius fructus deputatos vsibus alterius beneficii. de consti. cum accessissent. Conclude q⁹ quādocūqz id qō obiciat nō tēdit directo ad impugnādā electiōem vel ,pulsionē sed ad conseruādum ius opponētis ecclesie vel pro qua op. procedit hic tex. ⁊ hoc colligit attento eo qō opponit. Et in hoc no. q⁹ denoiatio cātur ab effectu directo nō aūt secūdario ,p̄bat verbū directe. iūcta gl. in hoc verbo. qñ aūt dicat directe ꝯcerneret ius p̄sone. dico. j. q. iiii. ¶ Tertio q̄ro circa id qō dixi in p̄ri. q. nūquid possit extraneus opponere ō iure tertie ecclesie? dic q⁹ sic q⁹ illud ius inferret nullitatē electiōis vel ,pulsionis. pro hoc q⁹ dixi de rescrip. mandatum. sed tunc non est vez dicere q⁹ id qō obiciat ꝯcernat ius ecclesie. qz nō deducit ad ꝯseruandum ius ecclesie. nec habet locū hec cle. exquo istius non iterest. pro hoc q⁹ dico. j. q. xx. ⁊ quo ad hoc ō ecclesia. no. id quod dicit glo. in verbo ecclesie. in eo qō dicit verbū opponētis posse ꝯiungi ⁊ nō ꝯiungi. tamen melius est q⁹ ꝯiungat vt referat hoc verbum opponētis tam ad verbum ecclesie q⁹ ad v̄bum p̄sone ⁊ pariter ea determinet. Et erit sensus quādo cōcernit id qō obiciat ius ecclesie opponētis. i. pro cuius iure tuēdo sit obiectio per p̄sonam que potest ius ecclesie in iudiciū deducere vt p̄latum de rescrip. edoceri. vel p aliū habētē mandatū vel cui alias de iure liceat ,p hoc qō dicat in pluribus sequētr. q. ¶ Quarto quero quādo dicat ꝯcernere directe ius opponētis p̄sone. Et de exēplis. ad p̄mū dicit Step. q⁹ directe respicit ius opponētis cuz ,pponit se habere ius in dignitate ad quā facta est electio vel in re vel ad rem. de p̄ben. quod ā. ⁊. c. fi. li. vi. Indirecte aūt ⁊ p reflectionē ꝯcernit vt li minuendo vel debilitādo ius aduersarii opponit cōtra formā aut p̄sōas eligentiū. quod no. Jo. mo. eo. ti. vt circa. Idē Oldra. i cōsilio. xcvii. dicens. q⁹ illud directe concernit ius p̄sōe qō canonicat. i. canonicū facit suū titulū ⁊ sunt q̄ttuor p̄sone ip̄i⁹ habilitas: cōferētis p̄tās: modi ꝯgruitas: ⁊ rei collate in hunc actū ō ducibilitas. ff. de ꝯfir. tut. l. naturali. §. sed si queraf. hec. n. sunt ꝯcomitātia actū sic q⁹ sine his esse nō potest. ff. si vsufruct⁹ pe. l. i. §. vsufruct⁹. Ad scōm de exēplis quādo id qō obiciat ꝯcernit ius p̄sone opponētis. glo. in v̄bo opponētis. ponit exempla. vt q⁹ si opponēs dicit ad se beneficiū spectare vel sibi debitū. ponit etiā glo. alia exempla de quib⁹. j. vii. q. sed quo ad hec duo pone exemplū p̄mi: vt q⁹ p̄tendit sibi fore collatū exemplū scōi: vt q⁹ dicit se impetrasse. ¶ Quito quero circa

id quod dixi ī proxia.q.an sit dzia in modo formandi libellū quādo quis petit beneficiū tangz sibi collatū vel quādo petit sibi debitū dicit Ad Dath.q sic.q; quādo petit vt debitū dz dicere cām sue petitiōis vt quia receptus ē in canonicū. de p̄ ben.relatum. de concess.p̄ben.ex parte. Sed si petit vt suum dz dicere z docere q cōferens hūit ptātē conferendi z q mō legitimo cōtulit.pro hoc de cā pos.cum olim.de elec. cū nobis. ¶ Sexto q̄ro circa hoc si petit quis beneficiū vt suum z ante cōclusionē.pbat de canonica īstitutione sed post cōclusionē.pducit lr̄am sup ordinibus.qō fuit ī facto z vt Ad Dat. refert Ja. de are. fuit aduocatus pro actore. Archi.pro reo z obtinuit. Imputet enī agēti qui nō.pbauit tēpore debito se clericū.q; nec clericus p̄sumit. de rescrip.cū a deo.de trāsac. ex lr̄is.pro hoc quod no. de seru.c. vno. de p̄scrip.c.fin. z cle. vna. de offi. dele. ¶ Septimo q̄ro de alijs exēplis quādo id quod obicit cōcernit ius plone opponētis.gl.c.i. v. opponē tis. vltra exēpla de quib⁹. s̄.q.ui.ponit aliud exēplū vt quia dicit opponēs ad se spectare ptātem.puiendi iure ad ipsum deuoluto. Cōtra quod exēplū pōt obici q pot⁹ concernat ius ecclesie q; rōne supioritatis sit deuolutio. de elec.ne pro defectu. sed posset eē casus in quo deuolutio fieret nō iure su pioritatis sed alio iure spāli. z tūc p̄cedit glo. deide ponit gl. aliud exēplum vt q; dicat opponēs se finisse cōtemptum. sed Laud. dicit hoc exēplū respicere formā. z videt tenere q re spiciat ius ecclesie opponētis exēplificando verbū ius ecclesie allegat.n.c.cū ecclesia. de cau.pos. vt dixi. s̄.q.ii. qō inducit hoc mō.q; ibi clerici inferiōr ecclesiarū ciuitatis sutrine dice bant se hēre vocē ī electione ep̄i sutrini. z ideo appellabant. dicit autem q ille defectus dicitur potius in forma cum oēs vocandi sint qui debuerunt vocari.c.ti.quia propter. z dicti clerici erant vocandi.tū in.c.cū ecclesia.nō agebatur de con tēptu.sed idē Laud.hoc aptius dicit in verbo formā.exem plificat enim de opponente i formā.siquis dicit se cōtēptum qui debuit vocari.c.ti.q; sicut. Jo.an.in addi. Spe.ō teste. ¶.nūc vidēdum declarādo.qui obiectus concernat ius eccle sie z qui ius opponētis tangit hoc dubiū z defendit hanc gl. pro qua ē quia prosecutio cōtemptus nō trāsit ad successōz nisi cōperat ei qui habet ius eligendi rōne dignitatis.c. ti. q; sicut. Lapus de castiglūchio distinguit q; qñq; opponit cō temptus tot canonicoz q; reliqui remanent minor pars ca pituli z tunc cōcernit formam p.c.q; propter. aliqñ remanet maior pars. z tunc.p̄cedit glo.q; concernit p̄sonā.quod dcm̄ ē verū in se sed nō necessariū. nā quādo cōtempti sunt maior pars nō ē propr̄ e obiectus contemptus sed obiectio nullita tis propter formam nō seruatā. deinde ponit gl. z aliud exē plū vt quia dicit q; ē canonice electus quasi dicat z sic non est aduersarius: q; nō p̄t dūe electiones ad idē beneficiū simul fieri.c.ti.considerauimus. Laud.ēt ponit aliqua exēpla que ñ sunt ita ad propositū sicut p̄missa z partim ēt declarant in se quentibus.q. Item p̄missa sufficiunt z ex his colligit Lau. aliqua specialia in causis beneficialibus.quia ī his appellatio deuolunt causas z psonas ad curiā z hoc ī cathedralibus z re gularibus ecclesijs z in alijs ecclesijs solas causas.e.ti.c.i.z.c. cupientes.li.vi. Item q; certa forma ē tradita appellantib⁹ a quo nō liceat recedere eo.ti.vt circa. z hoc ēt in procuratoz ibus super eis cōstitutis.e.ti.procurator. Itē vt p̄cedat cō tra absentem lite nō contest. de eo qui mit.i pos.eū qui.li.vi. imo ēt inter p̄sentes de iudi.cle. dispendiosam.ēt sine figura iu dicij vt ibi. Item suspenso petitorio.p̄cedatur q̄tra regulam qui appellat cē. de cau.pos.cle.vna. Item q; fiat sequestratō obtenta vna sinia. de sequest.cle.vna. dicit ēt Lau. aliō ē spe ciale per.c.quāuis. de p̄ben.li.vi. possent forte z alia inueniri dicit autem Laud.q; ratio spālitatis ē periculosa vacatio ec clesiarum.eo.ti.ne pro defectu z importunitatis petentiuz. d. c.quamuis. ¶ Octauo quero circa hoc de eo quod q̄rit gl. e.in. v. p̄cepi dubitatum z solue vt in ea vsq; ad fi. z est ei⁹ de cisio subtilis vt vera. Et ratio est quia qū tu obicis impetran ti q; beneficium sit maioris sūme vel q; nō sit de loco de quo mandabat licet hoc facias ad cōseruādam tuam gratiam. tñ obiectio nō surgit ex tua gratia.nec infert cōseruationem tue gratie.quia stat q; tua gratia alterius viciatur z non per hoc tua sit valida. de rescrip. olim. Et no. ex hoc glo. q; etiam cō tra.p̄uisionē habet locū obiectio ī formam q; p̄cedit ī termis nostris.q; forma erat tradita per rescriptū. Itē no. q; aliqs dicatur inhabilis ad aliquod beneficiū rōne p̄sone propt̄ qua lificatiōem in rescripto expressam que de ipso nō verificatur. ¶ Nono q̄ro aliquis ip̄etrauit gratiā super beneficio si per eu̇ctum litis quā agit cum alio cōstiterit neutri lit gātū ius cōpetere. deide dat articulos obiectiōis cōtra aduersariū ad excludendū eū a titulo nūqd teneat ad formam.c.vt circa. de elec.in.vi. z huius cle. rota romane curie decisiōe. xxx. decī dit q; nō. quia tales obiectus cōcernūt ius opponētis vt eius gratia purificet. quod nota. z declara prout dixi ī p̄cedēti. q. ¶ Decimo q̄ro si nō fuit appellatū super obiectis sed p viā simplicis querele fit.p̄secutio an sit locus.c.vt circa. z huic tex tui. Ben. z Lap. dicūt q; nō. ppter verbum appellātem. de quo nota.eo.ti.c.i.li.vi. vbi Archi. z Hosti. hoc tenēt licet Inno. ibi aliter sentiat. sed prima opi. verior. vt nō sit locus quo ad penā huius decre. z illius.c.vt circa. sed dispositio ter ne dz seruari. pro hoc quod no. ī cle. nō potest. i glo. antepe. j. de procura. dicit aūt Dau. q; siquis nō per appellationez sed principaliter petit suā electionē cōfirmari z aduersarij cas sari licet nihil.pdz de sua iusticia tamē si probet aliqd p quod cassari debeat electio aduersarij cassabit. dicit tamē Dau. q; ab initio pōt aduersarius petere declarari cām quare petit ei⁹ electionē cassari z si exprimit talem que sufficiat ad cassatiōez sed sibi non.p̄sit nō admitteret cum nō interest ipsius. Si āt nihil opponat ante lit.conf. imputet sibi reus. C. de excep. l. si. insti. de excep. §. penul. j. e. cle. in fi. pro hoc quod no. Inno. de re iudi. cū bertoldus. vbi Hosti. dicit q; admittit op ponens electioni quātus nil sibi proficiat vt q; canonicus vel prochianus. sed q; talis admittit pro interesse suo. de test. ex parte. z nō est interesse.spāle de quo loquit Inno. sed publi cum. quod dic vt dixi in. d.c.cū bertoldus. ¶ Undecio q̄ro an in simplicibus beneficijs habeat locū hec dispositio. vī q; sic q; c. vt circa. in talibus locū habet. In ctrariū.quia in his nō cēt qd posset opponi in formā cū forma.c.q; propter. locū non habeat. vt ibi no. glo. z i. c. sicut cū. de elec. li. vi. licz Hosti. tenuerit ctrariū quod p̄sequit hic Ad Dath. sed primū cōmunis quod tenui in.c.quia p̄p. vt procedat illud.c. tñ.in ec clesijs que p mortem p̄latoꝝ viduant. hoc ergo p̄supposito dic q; poterit opponi ī formā vt quia forma erat tradita ex di spositiōe spāli pone exemplū p id quod dicit in glo. in verbo opponentis. ad fi. z vt dixi. s̄.q. viii. qō tenet Dau. ponens z alia exēpla. vt sic ex priuilegio vel cōsuetudine certa forma tradita erat. z per hoc infert q; ī p̄uisione hospitalium pote rit in formā obici id quod hētur. j. de reli. do. cle. q; cōtingit. ¶ Duodecimo q̄ro si obicit electo q; nō cōfirmatus admi nistrauit nūqd hec obiectio est in formam? dic q; non sed po tius in p̄sonā quia peccat administrando. eo. t. auaricie. li. vi. ¶ Deciotertio q̄ro si obicit eligentibus nūqd ē obiectio in formā vel p̄sonā. gl. in. c. i. e. t. li. vi. dicit q; ē i formā. Dau. dicit de hoc nō curādū quo ad hanc cle. q; opponere in plo nas eligentiū vel electi equipant. j. e. cle. in fi. dicit tamen q; obicit obiectio in formā qñ obicit defectus iuris z ptātis eli gentium secus si cōtra eos obiciant crimina q; tunc ē in p̄so nam. sed pōt defendere glo. q; crimina nō opponunt eligen tibus cōtra eos sed ad inferendum electionem nō valere. est ergo potius obiectio in formā. ¶ Decimoquarto q̄ro si op ponunt aliqua que nō sunt crimina vel defectus vt q; dicit electum renunciasse. dicit Dau. q; nō ē locus huic. c. p hoc. q; tunc sumus extra casū huj⁹. c. z sufficit obseruare ius cōe. ¶ Decimoqnto q̄ro si obic unt plura z alterum tm̄ probet quod sufficit ad cassationē electionis? distingue p̄out no. i. c. ii. de rescrip. z de proba. licet. v. ex premissis. q; nisi se astrin xerit ad omnia p̄banda sufficit q; p̄betur vnum de obiectis. quod tenēt Dau. z Ad Dath. de quo in Spe. de actore. v. si vero. z dicunt Dau. z Ad Dath. q; iste probando alterum q; sufficiat ad cassationē nō incidit in penam. de qua. eo. ti. c. i. li. vi. q; tenēt Inno. z Hosti. z Compo. ibi quod dicit ibi Ar chi. verū si opponūtur ad eundem effectum alias nō. de re scrip. oliz. ar. ff. de v̄bo. ob. l. scire. ¶ Decimosexto q̄ro an possint opponi crimina de quibus electus egit priam. Inn. e. t. dudū. q; nō. Itē cōtrariū q; post priam nō ō̈sint esse no cens. ff. de edil. edic. l. quid si fugitiuus. xxxii. q. ii. admone re. vbi de hoc in glo. de accusa. de his. de sacrā. c. vlt. z vtro biqz glo. sed per illas glo. patz solutio quia si fuit p̄ia fori pe nitētialis nō excusat. secus si fori iudicialis. de quo in. d. c. de his. ¶ Decimoseptimo quero si ep̄s obicit nūqd incidit in c. statuimus. eo. ti. li. vi. Ad Dath. querit sed ē quēstio ō tex. q; determinatū est q; non. in. c. si cōpromissarius. §. huius. e. ti. li. vi. Et dicit Dau. q; licet ep̄us nō arteā ad penam p. d. c. si compromissarius. de sen. ex. quia periculosum. li. vi. arta tur tñ ad formā obiectoꝝ z iuramēti. de hoc vltimo in se. q.

¶ Decimooctauo quero circa id quod dixi in proxima q. an epus cum iurat teneat tangere sacra? gl. dicit q̃ nō in. c. vt circa. sed nouella Jo. an. tenet ꝛtrariū. quod tenet hic Jſda. quia regulariter quilibꝫ iurans dꝫ tangere sacra. fallit i epo quo ad iura. calūnie. de iura. calū. c. vlt. ꝛ in testi. C. de epi. ꝛ cle. aut. sed index. ii. q. v. que de causa. ergo in alijs stat regula vt tangat sacra. i. q. vii. quotiens. de cōse. di. ii. ego berēgarius. de pur. cano. quotiens. quod tenui i. d. c. si. de iura. calum. ¶ Decimonono quero in eo quod dixi supra. q. xiiii. q̃ nō est locus huic cle. si opponit aliud q̃ crimen vel defect⁹ Quid si opponitur q̃ electus non erat potens i patria. Lap. dicit non est locus huic cle. ꝛ de hac obiectione de ap. cōstitut tamē dici posset q̃ omnis obiectio pōt concludi sub his duabus. imo sub hoc solo v̄bo defec. nam quicquid opponit ꝓpter quod ifertur cōtra electionem vel electum est defectus cum per hoc tendat ad ostendendum vel electum nō esse dignum vel electores non fuisse habiles. vel electionē nō fuisse debite factam. ꝛ sic q̃ aliquid deficit de his que requirebāt hic tñ capitur uerbū defectus magis stricte alias itelligo generaliter modo premisso ēt crimina ēent defectus ꝛ tamen hic ponunt pro distinctis. ꝛ quo ad defectus dicit Jſdau. h⁹ ꝓcedere siue sint defectus forme siue psone. puta scie. e. ti. si forte. li. vi. vel lepre. de cle. egro. de rectoribus. ꝛ. c. tua. vel q̃ vexet a demonibus. vii. q. ii. c. si. xxiii. di. cōiter. vel q̃ sit epilenticus. eo. ti. cū inter canonicos. vel q̃ habet manus tremulentas vt non possit frangere hostiam. vel q̃ defectū patitur in etate ordinibus vel natalib⁹. vel est bigam⁹ vel mutilatus manu naso oculo vel quid simile. de verbo. si. constōnē. i. rñ. li. vi. quo ad crimina. intelligit vero Jſdau. q̃ sint talia que impediant promouendum alias non sufficerent. de iureiu ran. sicut. ii. ¶ Vigesimo quero nūquid quilibꝫ opponēs ꝛ appellans admittit? Lap. q̃ nō nisi sua interest siue interesse cōmune siue priuato. in. §. sane. vbi de hoc. pro hoc quod dixi supra. q. x.

§ Ceterum Oppone q̃ volēs iurare circūstantias ad se de nouo pueniſſe sic audiendus ē ad causas exprimēdas sicut auditor ad exprimēdum crimia ad se de nouo pueniſſe. e. ti. vt circa. li. vi. glo. in. v. ō nouo. soluit reddendo rōez diuersitatis. ꝛ idē Jſdau. ꝛ Ben. ex hoc no. id quod no. glo. p̄dicta in. v. si. ꝛ sic. no. vſqꝫ ad fi. Secundo op. ad idē q̃ saltē ex officio iudicis possit audiri. e. ti. cum nobis olim. ꝛ. c. nihil. soluit Jſdau. q̃ ꝛtraria ꝓbant solum q̃ index possit p se inquirere ex officio quod nō negat hic. ¶ Quero quando dicat omitti debita specificatio circūstantiarum. Laud. exēplificat vt si opponit excōicationē nec specificat de qua excōicatione hominis vel canonis. ō except. c. i. li. vi. vel si de symonia nec dicit an in beneficio an i ordie ꝛ in quo beneficio. s. e. si alicuius. vel sm Jſdau. exēplificat i alijs vt in periurio ꝛ homicidio vel adulterio. qꝫ quo ad homicidū debet exprimi quē iterfecit ꝛ vbi ꝛ qñ. ꝛ idem in p̄dictis ꝛ in similibus. ii. q. viii. libelloꝫ. pro hoc de ꝓcu. tue. vbi exprimūtur circūstātie. Steph. ꝛ Jſbath. ponunt ꝛ alia exēpla. sed hec sufficiunt. ꝛ dicit Steph. q̃ ille circūstātie sufficiunt que reddūt obiectum clarū ꝛ certū. sicut locus tempus ꝛ psone. de quibus in. d. c. libellorū. in quo dicat Jſde. de ancha. q̃ specificare de nouo circūstantias nō ē ꝓprie declarare quia deuolutio concernit verbum ambiguum qđ multa significat. ff. de iudi. siquis intentione. hoc aūt dicit hic nō ꝓhibitum quin possit opponēs verbum ambiguum declarare. quia declarans nihil inducit. ff. de testa. l. heredes palam. v. sed si notā. alias q̃ vero. de accu. cū dilecti. ar. de ap. pastoralis. quod vltimū placet. sufficit enim q̃ hic nō ꝓhibetur. tñ ēt specificatio est declaratio que ēt ꝑmitteret nisi esset ꝓhibita. pro hoc quod dico. j. q. iii. ¶ Secūdo quero qua rōne fuit hoc inductum de circūstantiis specificandis. So. sm Laud. Jſdau. Sē. ne posset opponēs variare ꝛ mutare vel i incerto vagari. s. e. vt quis duas. li. vi. de postu. c. vno. e. li. ff. de re ven. l. sijn rem. de edil. edic. l. cum eiusdē. ꝛ. l. si plura. ꝛ. l. edules. ¶ Tertio quero nūquid talis specificatio req̃rat cum opponunt crimina testibus. Jnno. in. c. ii. de testi. li. vi. ꝛ Archi. ibi latius dicunt q̃ sic. ꝛ sic idē erit in excep. qđ in accusatione. pro hoc. ff. de dolo. l. si ex dolo. de peni. di. v. cōsiderat. v. q. ii. si primates. de accusa. qualiter. de sen. ex. cōstitutionē. li. vi. ꝛ. d. c. ii. C. de testi. li. vi. in fi. quod bñ facit. ¶ Oppo. ad hoc de dicto. c. ii. §. testes. vbi apparet q̃ crimina fuerunt obiecta simul sine specificatione sed papa mandauit q̃ postea fieret specificatio coram deputato ad recipiēdos testes. So. dicit Jſdau. nōbiliter multū p illum tex. probari q̃ si datus sint terminus ad opponendum ꝛtra testes satis sit termino si infra ipsuꝫ crimina obiciūtur ēt sine specificatōe sed tamen postea parte petēte tenet opponēs specificare. nec per specificationem dicitur aliquid de nouo opponere vt per hoc sibi obstet lapsus termini. nā q̃ declarat non mutat. nec aliquid noui dicitur ꝓponere. ff. de testa. l. heredes palaꝫ. v. q̃ vero qs. de dila. c. iij. quod bene ꝓbatur in. d. c. ij. ¶ Op. ad idē de hoc. §. qui ꝓbat nō audiri eū qui ab initio specificauit. So. sm Jſdau. hic ꝛ i. c. vt circa pōitur casus nouus. nā de iure antiquo sufficiebat oppōi de periurio homicidio vel similibus nulla facta specificatione pro hoc quod no. Jnno. ꝛ Compo. eo. ti. cum inter canonicos. ꝛ Jnno. exp̄ssius. de ap. constitutis. ii. non ergo debet trahi ad cōsequentiā regula. que a iure. li. vi. ¶ Quarto quero nunqd in inquisitiōe ꝛ purgatione dꝫ fieri specificatio circūstantiarū. Jnno. ō purga. cano. c. si. dicit q̃ nō. quod tenet hic Jſdau. dicens q̃ etiā in accusatione de leui crimine vel notorio nō expedit specificare. ff. de accusa. l. lenia. C. de accu. l. ea quidem. quod tenet glo. insti. de publi. iudi. in prin. Sed in primo de inquisitiōe ꝛ purgatione. Ja. bu. insti. de actionibus. circa prin. tenet requiri specificationem quod tenet Bar. cū quadam limitatō ne in. l. ii. §. si publico. ff. de adul. quod dixi in. d. c. si. de purga. vbi dixi q̃ si fit inquisitio vt puniat inquisitus fiet specificatio. secus si fit vt remoueatur ab administratōe qꝫ hec non ē pena. ꝛ hoc casu procedit dictū Jnno. ꝛ Jſdau. Si autez fit. vt se purget. ꝛ tunc si infamia ē specificata etiaz purgatio erit specificanda alias sufficit generalis. ¶ Quinto quero nūqd adherentes tenent ad specificationem prout appellantes. gl. in. c. dt circa. dicit q̃ nō Archi. ibi ꝛtradicens Nicolauz tertium ita tenuisse ꝛ curiā sic seruare in quod inclinat Jſdau. q̃ ad verbum appellans subaudi vel adherens mihi placet. gl. cum adherens censeatur eo iure quo appellans. sufficit ergo q̃ appellans specificauit. quia inherēdo adheret cum suis q̃litatibus tamē tutius est q̃ specificet. ¶ Sexto quero si opponēs specificauit circūstantias debite in aliquibus: in aliquibus nō an sup specificatis audiet. gl. i v̄bo sup his. q̃ sic. idē Jſdau. dicens q̃ repellitur a non specificatis ꝛ ēt a nō exp̄ssis j. §. insuper. ¶ Op. ad hoc eo. ti. vt circa. in. v. alioquin. qui videtur probare q̃ non audiatur ēt super specificatis nisi i casibus ibi sequentibus. Lapus de castiglūchio videt stare obiectionī. dic q̃ nō procedit ꝛ q̃ textus ille solum excludit opponentem in nō debite specificatis. Ex p̄dictis nota q̃ cum datur alicui terminus ad aliquid faciendū post terminuz nō debet admitti. ratio qꝫ terminus habet vim iterlocutorie. de testi. i iteg. coram. de excep. pastoralis. vbi dato termino ad ꝓponēdum dilatorias post terminū nō audit opponens nisi exceptio de nouo oriat vel ad ipsius notitiam de nouo puenerit vt ibi. ꝛ pro hoc dictum. c. vt circa. Et quod no. xiii. q. ii. i prin. ¶ Septimo quero circa hoc de termino dato ad ꝓponēdum ꝑemptorias an post terminum audiet opponēs ꝑemptoriā que de nouo ad eū puenit. videt q̃ sic sicut i dilatoriis. p. d. c. pastoralis. pro hoc de testi. c. ii. de excep. c. i. li. vi. ff de no. ope. nū. l. de pupillo. §. q opus. nā que de nouo emergūt indigent auxilio. ff. de interro. ac. l. de etate. §. ex causa. de iura. calū. ceterū. ꝛ probationis copia nō ē angustanda. C. de hereti. l. qñ. xiii. q. ii. quāq̃. vt lite nō cōte. qm. i prī. Jtē maius periculū est i ꝑemptorijs q̃ dilatorijs. ergo cautius agendum de elec. vbi ꝓiculum. li. vi. Jn ꝛtrarium qꝫ ꝑemptoriū fuit iuentum vt esset litium finis. de v. sig. cle. sepe. ꝛ hꝫ ꝑemptorium vim iterlocutorie vt dixi in ꝓxi. q. de quolibet termino. pro hoc. ff. de arbi. l. qualem. i fi. C. de ingenuis manu. l. diffamari. qui ac. nō pos. l. si ea. de proba. lz. So. Cōpo. e. ti. q̃ sicut dicit nō audiendū proponētem p rōnes p̄dictas. p hoc quod no. de reli. do. cū dilectus. ꝛ hoc ne detur via periurijs. de coha. cle. clericos. nisi per verisimiles rōnes posset index iformari q̃ de nouo ad opponētē puenit. qꝫ tūc admittetur. ar. l. si cui. §. ii. ff. de accu. de re emili. l. nō oēs. §. a barbaris. d. l. de etate. §. ex causa. ad. l. de pupillo. §. q op⁹. rñdet q̃ ibi nō fuit partibus terminus assignatus ad. c. pastoralis. q̃ nō fuit ibi terminus ad ꝑemptorias nec fuit ꝑemptorius. iō id quod ibi inducitur ꝛtra rōnem nō debet extendi regula que a iure. li. vi. Spe. de excep. §. dicto. v. sed pone datus. dicit q̃ si procurator factus dñs litis p cōtestationem post terminum p̄dictū velit iurare q̃ de nouo ad eū puenit nō debz admitti. secus si de nouo pueniat ad dñm. quod videtur tenere Archi. ii. q. ii. i prī. Jſdau. distinguit aut tamen exceptio de

nouo puenit tanꝙ de nouo exorta. aut de nouo peruenit lz forte antiqua ⁊ ī hoc dupliciter. qr aut de nouo peruenit ad noticiam. aut de nouo peruenit probationis copia. primo ca sū de nouo orta idistincte admittitur si hoc probet qꝺ sit ꝺ nouo orta nec sufficiet eius iuramētum. de offi. dele. insinuāte. ⁊ quod no. in. ꝺ. c. pastoralis. ⁊. iii. q. xi. placuit. i glo. vl. Secūdo casu i primo mēbro quādo de nouo puenit exceptiōis noticia distīguit qꝺ aut id quod dicit ad noticiam suam puenisse dicitur esse publicum ⁊ nō auditur qr presumit nō ignorasse. xvi. di. qꝺ dicitis. de postu. c. i. ⁊ videt sibi ⟨ꝛrarius nisi probet se fuisse i loco tali qꝺ id quod dicitur publicum potuerit verisimiliter ignorare. pro hoc quod dr de ignorante cō stōnem. de cōstitu. c. ij. Aut nō dicitur esse publicum id qꝺ opponitur. ⁊ tunc p iuramētum super ignorātia audiet cum presumat ignorantia nisi probetur scia. regula p̄sumit. li. vi. facit de testi. vltra tertiam. nisi sit tale factum quod tenebat a principio idagare eo. ti. nulli. li. vi. vel nisi aduersarius īducat aliquas probatōes per quas excludat presumptio ignorā tie. ⁊ sic itelligitur quod no. co. t. inotuit. Jn secūdo mēbro quādo supuenit probatōis copia dicit idem quod ī precedēti. nam caute facit nō opponēs qꝺ probare nō poterat. ii. q. vij. pleriqꝫ. pro hac distictione est. c. vt circa. ⁊ ibi verisimiliē ignorare. ⁊ quod no. i cle. sepe. de ṽ. sig. i glo. ī verbo nō obstante. vbi dico i. §. ⁊ qr. q. xv. pro hoc quod dixi. ꝺ. cle. pri. §. itimatio. q. viij. ⁊ per no. ī. ꝺ. q. xv. pz q distictio precedēs procedit de equitate potius q̄ de rigore. nā de iure videret ī distincte nō audiendus post terminū. per. l. mancipiorū. ff. de op. lega. quod tenet ibi Bar. per illā. l. quod dixi ꝺ fi. istru. cum dilectus. ⁊ de hoc per Oldra. i consi. cuj. vbi multis ratōibus probat qꝺ post terminum nō debet audiri sed dic vt dixi i. ꝺ. q. xv. Octauo quero circa p̄dicta qd si cōclusum sit i causa? Dau. dicit nō audiēdum proponētez ꝺ cau. pos. pastoralis. de procu. auditis. de testi. c. de testibus. ꝺ fi. istru. cum dilectus. nisi aliqua rō euidens moueat iudicez ad hoc sicut ex officio pōt iterrogare de fi. istru. cum Joannes. pro hoc quod no. Jnno. de accu. ad petitōnē. ⁊ dic vt ibi dixi. ⁊ de hoc i spe. de renū. ⁊ cōclu. circa prin. point aūt Dau. exē plum ī sen. ex. vt post cōclusionem audiat eam opponens p. c. i. de excep. li. vi. qꝺ facit arguendo. quia ibi dr qꝺ post sententiā i cā excōicationis opponi pōt. ergo fortius ante lz post conclusionē. Sed hoc argumentū nō procedit per ea que dixi. de proba. lz. ī pī. nā per conclusionem itelligit renūciatuz oībus que consistunt ī facto. C. de dila. l. cum nobis. que rō cessat post, sniam i causa executōis. quod dic vt dixi i. c. licet. Mono quero qr supra. q. i. exemplificauit de homicidio nūqd homicida anteꝙ condēnetur de homicidio licite tenet beneficium ⁊ peipiat fructus sine peccato. Jnno. qꝺ sic. i. c. cū nostris. de concess. preben. pro hoc quod no. de renū. nisi. de cohā. cle. tua. qr non ē ipso iure priuatus beneficio quod tenz Compo. eo. t. qꝺ sicut. ⁊ prosequtur hic per Abath. ⁊ nō est multū pertinens ⁊ de ea dic vt dixi de accu. iq sitionis.

¶. Sane Nota de duplici itereſſe cōi ⁊ ꝓpio. de quo dixi i. c. sup his. de accusa. Secūdo nota collusionem esse phitam de iure ī verbo colludat. ꝺ collusio. per totum. Tertio no. qꝺ ēt cum actō ē publica vel popularis habet qñ qꝫ i se priuatum itereſſe quod dic vt ī gl. ī verbo propꝛj. Op. qꝺ dispositio huius. §. sit frustratoria qr si appellans omisit formā. c. vt circa. non ē audiēdus prosequens appellatōnem que non tenet. So. tex. pōt itelligi prout itelligit glo. i verbo omissa. ⁊ ī verbo prosequente. cum qua cōcordat Da. ⁊ tunc exemplifica qꝺ appellans ī aliqbus seruauit formā ⁊ ī aliqbus nō. quo casu pōt prosequ ea i qbus seruauit formā ⁊ tunc procedit quod hic disponit ut si pruenientes q non appellauit non admittatur prosequens principaliter pro itereſſe cōi. ⁊ secūdum hoc expone lr̄am ibi. forma. s. specificationis. vt dicit gl. in hoc verbo. ⁊ idem Dau. secus de omissione alterius forme. puta iuramēti qr tūc nō ē locus prosecutioni. vt in. c. vt circa. cuius ⟨ꝛrarium hic dicit Secūdo mō pōt intelligi qꝺ appellās in nullis seruauit formā. ⁊ qꝺ dicit, psequente dic qꝺ appellās prosequebat de facto fm Laud. ⁊ Ben. pro hoc. ꝺ. c. si forte. ⁊ ar. §. sequētis. Sz tunc obstat ⟨ꝛrarium qr nulla fuisset rō dubitandi p id quod dicit gl. j. in ṽbo articulos. qꝺ dicā. j. in quinto ⟨ꝛrario. Tertio ēt modo dicat glo. quo ad illa hic posse itelligi in his i quibus nō artat constitutio. c. vt circa. quod ēt dico. j. in. vi. ⟨ꝛrario. ⁊ idē Dau. ⁊ Ben. Secundo op. in eo quod dicit in eadem causa. ⁊ sic videt p̄mittere in alia. quod ē falsum quia appellatio nō pōt prodesse in alia instantia sicut nec ex alia cā pōt iustificari. cle. appellanti. j. de ap. glo. in ṽbo eadez. dicit qꝺ aud ēt in alia cā per viam actionis ⁊ sic nō ē psequendo appellationē. Tertio op. tunc qr nihil ꝓderit appellato obtinere in appellatione. glo. eadē ī ver. ⁊ si dicas. soluit ⁊ idem Ben. Quarto op. ad idē ⁊ ad tex. de. c. veniens. ii. de testi. vbi admittit se opponēs cuius itereſt. So. fm Ben. ibi se opponit rōne priuati itereſſe quod ēt hic p̄mittit in. ṽ. lz. ⁊ in ṽ. nō tñ. Quinto op. ad idē. nā videt iniquū qꝺ ex eo qꝺ repellitur appellans ꝓpter ineptitudinē repellat volens prosequ cuius itereſt p iura que allegat glo. in. ṽ. articulos. ⁊ in. ṽ. lz vsqꝫ ad. ṽ. tamen fateri oportet. sol. vt ī ea per quā habes q̄ potuit eē causa dubitāndi p̄ suppposito qꝺ appellans ēt repellendus. vt dixi. j. in. i. contrario. Sexto oppo. in eo qꝺ admittit opponētē rōne ꝓpriū itereſſe. nā si appellatio nō tenuit nō pōt opari aliquem effectū. glo. in. ṽ. ꝓpriū. soluit duob⁹ modis. Primo qꝺ ipse per se appellauit: vel secūdo qꝺ prosequebat per querelā. vel dic qꝺ pōt itelligi iste. §. qñ appellauit is cuius itereſt rōne priuati itereſſe eo casu quo nō tenebatur ad formā constitutionis. vt in pri. huius cle. ⁊ tunc appellatio tenuit ⁊ cessat ⟨ꝛrarium. Quero quid si ñ appellās sunt de nō adherentibus. dicit glo. in ṽbo nō appellās. qꝺ tūc fortius ē dubiū vult dicere qꝺ tunc videbat oīno repellendus ⁊ qꝺ oporteat intelligi de adherente videt ꝓbare sequēs lr̄a q̄ permittit vt assistat. sed dicit glo. qꝺ illud ē ꝓpter itereſſe vult dicere qꝺ ⁊ si nō adheserit poterit assistere pro suo itereſſe. s. ꝓprio. sic. n. debet intelligi per. c. veniens. ii. p̄alle. si autem adheſisset tpe cōpetenti idem iuris esset de eo quod de appellāte. vt in. ꝺ. c. vt circa. Secūdo quero circa id qꝺ dixi ī ꝓpri. q. quid si adheserit tpe nō cōpetenti. dicit Archi. i. c. vt circa. ⁊ Dau. hic qꝺ adheſio talis nō nocet licet nō prosit. per aut. de his qui ingredi. ad appellā. §. illud. quod dic vt i. ꝺ. c. vt circa. Tertio quero quod ē itereſſe cōe ⁊ quod ꝓprium. glo. in verbo cōi exēplificat. Lap. abbas ēt exemplificat vt si est canonicus vel patronus vel prochianus. p hoc fz Lau. quia interest cuiuslibet de clero vel populo habere bonū plātum rite ⁊ recte electum. co. ti. ne pro defectu. ⁊. c. nihil. xvi. q. vii. filijs. ⁊ hoc mō pñt opponi crimina vel defectus. an āt possit opponi ēt ⟨ꝛra formam. Laud. instat ⁊ videt qꝺ sic. remittit tñ ad no. c. ti. cū iter. R. per Jnno. Lap. vero dicit qꝺ canonicus admittit ad opponēdū ⟨ꝛra psonam ⁊ ⟨ꝛra formā Sed prochianus vel patronus tñ ⟨ꝛra psonam. vt no. in. c. vt circa. sed alius cuius nō interſit i nullo admitteret vt pbat hic a ⟨ꝛrario. per quod reprobat quod no. Jnno. de accu. super his. ī gl. i. ⁊ in glo. ad excipiendū. ⁊ Archi. xxiii. di. illud ⁊ de itereſſe ꝓprio exemplifica in canonico qui fuit cōcēpt⁹ vel pretendit se habere ius in beneficio vel ad beneficium. ⁊ ꝺ hoc loquit hic. §. in fi. ⁊ dicit Dau. qꝺ eo cāu quo p̄tendit beneficiū esse sūū probauit beneficiū esse sibi collatū ab eo q potuit tpe competenti ⁊ modo canonico ⁊ se esse capacē cū nō p̄sumatur talis quia est qualitas extrinseca. c. ti. si forte. li. vi. ꝺ transac. ex lr̄is. vt benefi. eccle. c. vno. facit quod no. Jnno. ꝺ cōcess. preben. c. i. li. vi. dicit ēt Lap. qꝺ ꝫ nō itelligitur de eo cuius itereſt burſaliter vt si dicat sibi ecclesiam obligatam ad aliquā sūmā pecunie vel aliquid aliud. ꝓ hoc quod no. Jnno. ī. ꝺ. c. super his. ⁊ Archi. in. c. i. in. i. glo. co. ti. li. vi. ⁊ ē rō qr tale itereſse nō causat itereſse opponēti ad reſistendū p uisioni vel electioni. Quarto quero an sufficiat qꝺ interſit facto? dicit Lap. qꝺ sic. qr hoc itereſse in facto cōsistit nō ī ure prout inducit notata p Jnno. de testi. veniens. Secundo vult dicere qꝺ nō expedit qꝺ se opponens habeat ius quod fortior sed bene expedit qꝺ saltem aliqualiter fidē faciat de suo itereſse vt surgat p̄sumptio vt ius foueat. quod declaro ī. ꝺ. c. veniens. Quinto quero nūquid appellans qui ēt non adheſit teneat venire fm formaz decre. i. c. t. li. vi. Lōpo. ibi ⁊ Dau. hic dicunt qꝺ nō. quod bene ꝓbatur ibi. Sexto q̄ro nūqd nō veniēti fit p̄iudicium p processum factū in curia. dicunt p̄dicti qꝺ sic quātū ad ea super quibus fuit, pnūciatum cū oēs vocentur p illam constitutionem. ar. ff. de popularibus actio. l. iii. ff. nau. cau. stabu. l. lz. nisi de preuaricatione ⟨ꝛ stet. ff. de ap. l. ab executore. p hoc infertur qꝺ omisso appellationis articulo pronūcietur super principali nec appellās nec alius amplius audietur. ⁊ sic est casus qꝺ supra p̄iudicat alijs ꝓpter rationem predictam in precedenti. q. Septimo quero si pronuncietur super articulo appellationis tñ? dicit Jnno. in. ꝺ. c. i. qꝺ appellans ⁊ ille cuius interest pōt petere electionem vel prouisionem cassari ex alia causa. quod intelligit

Dau. verum si appellans seruauit formam illius constōnis alias secus. j. §. fi. ¶ Octauo quero an is cui⁹ interest admittitur? ad hoc dicunt p̄dicti q; sic q; si appellatus agit ꝯtra appellantem p̄t is cuius interest ostendere de iure suo ⁊ appellans absoluatur vel ipsi appellatio silentiū imponatur si agit appellans. pro hoc quod no. de resti. spo. ex cōquestione. In illa questione an inuito impetrante possit reus vti rescripto. ¶ Nono quero, si nec appellans nec appellatus agit? dicūt p̄dicti q; non auditur is cuius interest ꝯtra appellatum cum non sit ad hoc citatus sꝫ sibi manet saluū ius suum. Ratio autem cur non auditur est quia appellans nō prosequens p̄sumitur fouere iniustam cām. ii. q. vi. §. si vero. p̄t autem ō sistere nisi appellatus ⁊ hij quorum interest ꝯtradicant sed si ꝯtradicunt nō p̄t. quia eis iam est quesitum ius. ff. de reg. iur. l. nemo. nam appellatio hūit vim citationis. d. c. i. quod intellige saluo eo quod dicit. co. ti. quānis. li. vi. ⁊ facit. j. §. proxmo. ¶ Decimo quero in quibus possit assistere is qui non admittitur principaliter prosequens. glo. in verbo colludat. q; super specificatis in quibus fuit seruata forma. Idē Dau. q; dicit q; admittet in eo statu in quo ineniet cām. vt no. eo. ti. c. i. li. vi. p Inno. ⁊ Compo. ⁊ ad qd posit tal' assistentia. remittit hec gl. ⁊ dicit Ben. q; p̄dest quia assistēs potest producere testes ēt nō notatos per principalem ⁊ appellare ⁊ i appellatione p̄ducere testes ēt sup principali. ō hoc no. de re iudi. cū sup. Sed Lap. abbas declarādo hanc lram dicit q; est eius sensus q; super male expressis male iuratis nec principalis appellans nec adherens nec ēt alius nō adherens audit nisi ad hoc solū assistat ne ille colludat. sed sup nō expressis audit appellans ⁊ adherens solū in casibus exceptis. in. c. vt circa. v. nisi aliqd. ⁊ admittit cū iuramēto vt ibi. Alius vero nō adherens si eius iterfit auditur duráte iudicio sup nō expressis ēt nō iurando dūmodo fuerit absens tpe appellatōis interposite. sꝫ si fuit p̄ns i nullo audit. finito illo iudicio attenditur. ⁊ hoc q̄n prosequit interesse cōe sed pro interesse priuato audiret siue eodem durāte siue finito si ignorauit appellatum licet sciret cām agi. sed si sciuit appellatum esse nō audit finito illo iudicio ēt pro suo interesse. vt no. Compo. i. d. c. i. i glo. constitutio. ⁊ in glo. ad qd. dicit tñ Lap. esse differētiā q̄n scit cām agi ⁊ ignorat appellatum cē. an habeat cāz ab appellante vel ab appellato an nō habeat: quia primo cāu scia sibi p̄iudicat. secūdo casu nō quo ad sūū p̄iudicium ius. ō quo dic in quo p̄iudicet, talis scia vt dixi in. c. cū sup. de re iudi.

¶ Undecimo quero de quibus articulis loqtur textus i v̄bo articulos. dicit glo. i isto verbo q; nō de specificatis. quod ēt dicit Dau. quia in talibus nō admittit appellans nec adherens ne ex psona adherentis consequat appellans in eadem substantia id quod nō p̄t ex psona sua. Est. n. quid imputet isti adherenti q; ab initio nō appellauit. Ex hoc appet q; articulos specificatos p̄t nō appellans p̄sequi p̄cipaliter. q̄ tamē nō est verum ex quo appellans p̄sequitur. nō enim debz audiri alius nisi vt assistat. Idem Lap. inducens q̄ no. Compo. co. ti. c. i. li. vi. in. v. columna. ¶ Duodecimo quero eo casu quo nō appellans p̄sequitur p̄p̄rium interesse vt sibi p̄mittit hic in fi. an competat aduersario ius reuocandi domū dicit Laud. q; nō quia curia romana est cōis patria. l. roma ff. ad municipa. ⁊ appellatus erat ibi pro hac causa. de foro com. c. fi. vbi plene dixi de iure reuocandi domū. Idē Bē. ex hoc q; si appellatus nō esset ibi ad quod ēt nō tenetur ad istantiā nō appellātis nō admitteret prosequens suum interesse nisi citato appellato.

¶ Insuper Nota q; pars hic punit i quo nō delinquit. q; repellit appellans qui non seruauit formam. nō tñ in nō expressis in quibus forma nō seruauit sed ēt in alios. rōnem dico. j. q. v. Et exponit Lau. agat opponēdo defectus vel crimia ꝯtra electum quo cāu videtur exapiens voluntarius. ⁊ sic exceptione excōicationis vel alia legitima repellendus iuxta no. p Inno. de excep. cū inter. cuius opi. videtur hic approbata. ⁊ opinio Hosti. contraria reprobata. de q̄ ibi. ⁊. eo. ti. dilecti. Laud. pro hac de iudi. exhibita. in. v. agebant. ¶ Secundo no. q; appellans q̄n q; occultat appellationem. simile. de rescrip. ex parte. ¶ Tertio nota casum i quo q; nō p̄t renunciare iuri suo ibi nolle vti. ex quo arguit glo. in hoc v. ad qōnem. de ipetrante rescripta. an eo inuito possit aduersarius eo vti. ⁊ remittit ad. c. ex cōquestione. vbi plene dixi i quo Laud. hic ⁊ Ben. tenēt q; nō possit vti nisi rescriptū sit p̄n̄tatum. ad hoc. c. pastoralis in fi. de rescrip. ⁊ ō ap. sup eo. ⁊. ii. q. vi. siquis libellos. quod tenui, i. e. ex conquestione. inductis ad hoc rōibus. ¶ Quarto nota iudici faciendā esse fidem ibi coram iudice. ff. de pro ba. l. quinquaginta. Ben. qō dixi plenius ō eo qui mut. i pos. c. fi. ¶ Quinto nota q; expedit appellato vt de appellatiōe sibi constet legitime, adeo q; si expediat possit fidē facere de ea vt hic. ibi fides fiat. pro hoc supra cle. p̄xi. i fi. i. rñ. ⁊ de b in glo. plena. in fi. ¶ Sexto nota q; repulsus vna via altera nō admittit sicut nō admittit hic appellans p querelaz omissa appellatione. quod p̄sequitur Dau. iducens iura i ꝯtrarium. de i inte. resti. coram. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. § aūt. cū similibus. de quo dic vt no. in regula. cum quid. li. vi ⁊ dixi i. d. c. tue. de p̄cu. q; hoc est verum quādo quis repellitur attēto effectu. ⁊ ita hic repellit ne possit vagari i p̄iudiciū appellati. secus si repellit attenta via seu modo. q; tūc admittitur alia via. in. d. c. tue. ¶ Septimo no. q; acq̄ritur ius appellato vt appellans nō possit eo inuito ad aliū agendi modum transire. ⁊ est ratio q; interest appellari ne ille vagetur. vt dixi i p̄xi. notabili. ⁊ p hoc. eo. ti. vt quis duas li. vi. ⁊ regula mutare. e. li.. ¶ Op. q; appellans nō seruata forma debeat admitti p querelam. p id quod no. Compo. e. ti. c. i. li. vi. cuius dictum ponit hic glo. i. So. vt i hac glo. quaz nota quia optime declarat tertium in hoc. §. ⁊ ēt i precedenti ⁊ seq̄nti. ⁊ clarius respondet p id quod dicit gol. i. v. querele. que debet cum ista coniūgi. ¶ Secūdo op. ad hoc in eo q; glo. i. d. v. querele. dicit q; post tempora de quibus i. c. i. p̄al. audiret p̄sequens. ⁊ sic ob. qō no. supra cle. p̄xi. §. intimatio. in v̄bo deuoluta. ibi tertium quo p̄scribitur p̄secutioni. vbi glo. dicit per lapsum tp̄is. de quo i. d. c. p̄scribitur p̄secutioni. ergo postea nō audiat ⁊ cum illa glo. videt tenere Jo. an. in. c. cordi. de ap. li. vi. Sed dic hanc glo. verioꝛē quia tpa. c. i. emanauerunt ad hoc tñ vt p̄cedi possit nō obstante absentia non venientis. ⁊ hoc tenuit hic Laur. de pynu me audiēte i quo tñ dixit se dubitare si appellatus qui compuit peteret p̄nunciari appellationem fore desertam. ego dico idem dicēdum quia solum post lapsum fatalium. s. anni vel ex cā bēnj. de ap. ex rōne. idem potest hoc petere. qō enim p̄us possit nō ē iure exp̄ssum. ideo nec dicendum q; beneficium iuris, p̄dituz i appellatione nō est tollendum. regula. idultum. li. vi. de b plenius. j. i. q. i. ¶ Tertio op. ad idem q; nō appellans ⁊ forma nō seruās debeat audiri p querelam. de ap. cōcertationi. li. vi. glo. i verbo agat. iducit illud. c. p se facit ꝯtra modo p̄dicto. dic ergo q; ꝺ opatur specialitas huius iuris ⁊ adeo repellitur q; ēt si vellet p̄sequi causas nullitatis nō ē hoc cāu audiēdus. fz Laud. qui dicit secus si excluderet alio modo q; ex eo q; nō seruauit hanc decre. vt si excludit. quia nō seruauit tempa appellationis. vel quia duas diffinitiuas habuit ꝯtra se. de sequest. cle. ad compescēdā. i fi. quod no. ¶ Quarto op. ad idem q; saltem debeat audiri de consensu appellari qui p̄t renūciari iuri sibi acquisito. de regula. ad apostolicā. Si aūt ē ius acquisitum ⁊ nō alij p hoc lra. ibi aduersario q̄situm. glo. i verbo repellit. ⁊ i verbo quesitum stat ꝯtrario. ⁊ cum ea tenēt Laud. ⁊ Ben. ¶ Quinto op. ad hoc de. c. ab eo. eo. ti. li. vi. glo. p̄dicta i verbo quesitum. dicit aliud in casu illo. Ratio diuersitatis fm Lap. quia consensus appellati cedit ibi ad cōmodum sui. quod declaro quia i hoc q; non p̄us discantiatur de obiecto notorio p̄t esse cōmodum appellati. qui si discanteretur ⁊ de eo ꝯstaret statum repelleret. co. t. si forte. li. vi. Sed hic consensus appellati nō p̄t cedere i eius cōmodum sed i eius p̄iudicium tñ vt admittat is ad quē repellēdum erat sibi ius quesitū. ¶ Sexto op. ad idē de. c. cordi. de ap. li. vi. quia spāle ē in papa ibi vt omisso appellatiōis articulo de cōsensu p̄tium cognoscat de p̄ncipali: ergo secus de iferiore. c. ti. romana. i p̄n. li. vi. So. causa hic erat coram papa si autem esset coram inferiore oporteret itelligi de tali q esset adhabilis p querelam vt in, casu. c. i. de offi. leg. ¶ Septimo op. q; ēt cessante appellatione debeat cognosci de deductis in ea. de ap. oblate. ad fi. So. supior potest hoc ex officio i causa electionis. ⁊ in aliis causis in quibus exuberat officium iudicis. vt ibi. nec hoc tollitur hic. sed solum dicitur appellantem nō audiēdum in eo quod dicit appellantem repelli a p̄secutione sup exp̄ssis in appellatio ⁊ tamen dicit q; formam nō seruauerat cum tamen fama sit in exp̄ssione. vt. s. in p̄n. huius clemen. in. §. ceterum. ⁊ in. c. vt circa. glo. in verbo exp̄ssis. subtiliter soluit contrarium quam declarādo dic q; potest intelligi quod dicit exp̄ssis. nō tamē debite circūstantiatis. ⁊ tunc cessat contrarium. potest etiam intelligi de debite circūstantiatis. ⁊ tunc dic vt in glo. q; fuit omissa forma

quia non iurauit vt dicit in.c.vt circa. Duo enim sunt ō forma. Unum q̄ fit expressio circumstantiarum. Secundum q̄ debito modo iuretur. quod plene dic vt hic in glo.i. ibi itē scias. ¶ Octauo op. in eo quod iste repellitur sup exp̄ssis ꝛ super aliis. quia de sepatis nō ē illatio. l. papinianus exuli. ff. de mino. Item si verbum aliis exponitur de non exp̄ssis id quod sequitur in v̄. preterquā. nō habebit debitaz relationē glo. in v̄. aljis ꝛ in ver. p̄terquā. solut. Lap. in quadā additione plenius declarat dicēs put dicit glo. in. v̄. p̄terq̄ . in casibus non respicit verbum expressis. s̄ . positum . sed illud ꝛ alius. nam super exp̄ssis in quibus non est seruata forma. c. vt circa. non auditur p viam appellationis. eo. ti. is qui. li. vi. sz sup exp̄mendis sic. d. c. vt circa. v̄. nisi aliquid. vbi ergo audiret vel nō audiretur appellans ꝓsequendo appellationem audiret vel nō audiretur p simplicem querelam. qō dicit verum quando fuit appellatum minus debite. s. non seruata forma vt hic. ꝛ sic p̄clusa appellationis via p consequēs precl̄usa est via simplicis querele secus si non fuit appellatuz qz tunc nō appellans potest vti via simplicis querele. de ap. cō certationi. li. vi. Et p hoc videtur q̄ vbi quis appellat ex aliqua causa ꝛ succumbit nō pōt ex eadem causa impugnare p querelam id i quo succumbit licz si nō appellasset audiretur ſm Lap. dic q̄ hoc ꝓcedit in casu huius cle. sed in alijs si appellans extra iudicium desistit anteq̄ incipiat ꝓsequi . nō per hoc tollitur via simplicis querele. nam talis appellatio nō hz vim citationis sed est tm̄ ꝓuocatio ad cām. de ap. cum sit.

¶ Quero circa id quod dixi. s̄. c. §. in. i. ꝛ ii. ꝯrario. nunqd p nō obseruantiam temporis de quo ī. c. i. e. ti. li. vi. ĩducatur appellationis desertio. iste articulus ē multū dubius ꝛ Jo. de lig. cum ꝓsequitur valde extense inducendo rationes. p ꝛ ꝯtra. Et primo q̄ non sit deserta inducitur glo. Compo. de qua hic in glo. i. in v̄. querele. ꝛ quod no. hic ſDau. in v̄. repellitur. qui idem cōsonat. Jnducitur ēt quod nouit Bertran. dicens q̄ post lapsa tempora p̄dicta auditur prosequēs in eo casu in quo iuenit cām. Item pro hoc pōt iduci qō no. Jnno. in. d. c. i. in verbo infra mensem. cuius dictū ponam statim in fa rōne partis ꝯtrarie quia inducitur ēt ad ptem cōtrariam. ſDro hac pte sunt ea que dixi in ꝓmo ꝛ secūdo contrario p̄dictis. Jn cōtrarium quia quādo datur tempus ad iter arripiendum obseruans tempus deserit appellationem de ap. cum sit. ꝛ. c. psonas. sed tempus. c. i. datum est ad iter arripiendum vt ibi dicitur. hanc rationem soluunt tenentes ꝓmam ptem q̄ procedit in tempe dato ab homine sed non ī dato a lege. quia mitius agitur cum lege q̄ cum ministro legis. ff. de arbi. l. celsus. Quem modum respondendi impugnat Jo. de lig. quia imo durius agitur cum lege q̄ cū homine. ff. de iurepa. l. si libertus. vbi alienatio facta in fraudem legis ipso iure non tenet. sed facta in fraudem hominis tenet. licet possit reuocari. propterea Lyn. C. de transact. l. siquis maior. ꝛ de iurisd. oīm. iud. l. in criminali. dicit q̄ durius agitur cum lege q̄ cum homine. quia non est mīster legis. ꝛ sic loquitur. l. si libertus. sed mitius agitur cum lege q̄ cum homine qui est legis minister. vt. d. l. celsus. que loqtur de arbitrio qui est minister legis. quod reprobat Bar. ī l. amplius. ff. rem ra. ha. quia ſm tempa digestorum arbiter non erat minister legis cum ex dictis eius non surgeret actio vel exceptio que hodie surgit. C. de arbi. l. cum antea. de arbi. p tuas. que redargutio non placet. nam negari neqt quin ſm tempa digestorum ptās arbitri in multis fuerit limitata ꝛ tradita forma procedendi p eum vt patet. ff. de arbi. p totū Unde concluditur q̄ etiam tunc erat minister legis ꝛ q̄ eⁱ ptās erat legitima. i. a legibus introducta. nam ꝛ de iure digestorum procedit q̄ arbitraria sunt ad instar iudiciorum. ff. de arbi. l. i. potest ergo tollerari dictum Lyn. p rationem qz q contemnit ministrum legis contēnit ꝛ legem ꝛ ministrū. nō mirum ergo si durius cum eo agitur q̄ si contemnit legem tm̄. que ratio cessat in homine non legis ministro. Bar. aūt in. d. l. amplius. dicit q̄ quo ad inducendam actus nullitatē durius agitur cum lege p predictam. l. si libertus. Sed quo ad penam extrinsecam durius agitur cuz homine. d. l. celsus p qō clara doctrina non haberur nec apparet ratio diuersitatis. nisi dicas q̄ quo ad inducendam actus nullitatem. ratio est quia lex pōt inducere formam substantialem qua omissa actus nō tenet. de elec. quia propter. secus ē in homine qz factum contra preceptum hominis nō est nullum . sed cōtra faciens tenetur ad penam. de preben. dilectus. ii. pro hoc. C. de leg. nō dubium. Hec tamen dicta nō procedit quādo tra ditur ab homine ptās eⁱ forma. tñc. n. factū cōtra formā ēt ē nullum. de rescrip. cuz dilecta. ō elec. cum in veteri. ꝛ vtrobi qz dixi. pro hoc cle. i. de iurepa. ꝛ qō ibi no. glo. in verbo ibibentes. vnde possumus stare cum dicto Lyn. regulariter loquendo. licet qñq̄ possint inuenīri casus diuersi in iure. sed ratio diuersitatis patet ī eis ꝛ ex predictis tolletur ratio ista.

¶ Secundo inducit dictum Jnno. in. d. c. i. in v̄. infra mēsem . vbi ponit duas opi . vnam quorundam dicentium q̄ post mensem non auditur prosequens per. c. psonas. palle. ꝛ aliorum qui vt videtur Jnno. melius dicunt dicentiuz q̄ ēt vltra terminum auditur prosequens dūmodo res sit integra ergo ſm vtrāqz opi. si est non integra nō auditur. ꝛ dic q̄ dz integra si nihil cīnouatū per quod si audiret ꝓsequens ageret ō tollēdo ius q̄situ aduersario. p ꝛ quod no. i cle. sepe. ō v̄. si. i. v̄. non obstante. Jntelligit aūt Jo. de lig. rē non integraz si aliquid in electione est ꝓcessum nō autem ex eo q̄ i causa sit processum vt si cōparuit appellatus vt patuit. s̄. cle. proxi. §. intimatio. ꝛ in glo. in. v̄. deuolutam. ꝛ ibi dixi in. ii. q. ꝛ petit ꝓnunciari appellationem desertā. sed an possz hoc petere pē det ex nostra. q. ¶ Tertio inducitur. c. iz. de sen. exco. li. vi. vbi dicitur appellationem deseri si appellans nō fuit prosecutus infra tēpus a iure vel ab homine statutum. que verba dicit de iure debent intelligi ſm Jo. de lig. i tempe iuris dato ad iter arripiendum vel ad se p̄tandum. sicut id quod dicit de tempore dato ab homine. quia nō pōt ab homine dari tē pus ad finiendum. de ap. ex insinuatione. nō pōt autem exponi ſm cum vt q̄ dicit ab homine ītelligatur de tempore ad se p̄tandum vel iter arripiendum. ꝛ q̄ dicit a lege intelligatur de tempore ad prosequendum ꝛ finiendum . quia vna determinatio cōcernens duo determinabilia debet ea determinare piter. ꝛ ſm eundem sensum. C. de impu. ꝛ aliis substi. l. quāuis. ff. de vul. ꝛ pu. l. iam hoc iure. §. sed si aliter. ꝛ. l. lutius. Quarto inducitur. l. preses. C. de ap. ꝛ. c. ab eo . ō ap. li. vi. Jn quibus si apostoli nō petunt infra tempus datum a iure deseritur appellatio. ergo idem in tempe dato per. d. c. i. ad iter arripiendum. So. partem vltimā tenet Jo. de lig. ꝛ dicit ad ꝯtrarium q̄ dictum Compo. ꝛ gl. i. hic ꝛ in verbo querele. non sunt ꝯtraria solum. nā probant q̄ nō . ꝓsequēs auditur p simplicem querelam nō aūt q̄ audiat sup appellatione. hoc autem referūt qz p querelam nō fiet reuocatio attēptatorū sed p appellationem sic. pro hoc. c. cum a nobis . e. ti. ꝛ quod ibi no. Jnno. q̄ ibi plenius dixi in. ii. ꝯtrario. s. q̄ ēt appellatio extrāiudicialis parit reuocationem attēptatorū nō q̄ pronūcietur ipso iure nulla sicut fit in appellatione iudiciali. de ap. nō solum. li. vi. ēt si sit appellatio ab interlocutoria vt dixi de testi. ex pte. Sed attemptata post appellationē extrāiudicialē solū reuocant tanq̄ facta lite nō pendente cuz talis appellatio habet vim citationis ad cām. de ap . cum sit. quod maxime procedit in appellatione in cā beneficiali p . c. i. e. ti. li. vi. Citatio autem inducit litis pendentiam . j . vt lite pen. cle. ii. ¶ Op. ꝯtra hanc determinationem qz si appellatio est deserta nō deberet audiri ꝓsequens nisi citato aduersario. qz per idem est ac si nō fuisset appellatū . Itē nō deberet papa se intromittere exquo cā remāet nō deuoluta. So. defendendo hanc ptem posset notabiliter responderi per id quod no. Jnno. in. d. c. i. in in verbo infra mensem. vbi dicit q̄ p appellationem deuolui cā appellationis ꝛ ipsum negocium principale per dictum. c. i. q̄uis. ergo sublata sit appellatio poterit fieri prosecutio negocii principalis ꝛ nō refert ſz Jnno. quō fiat prosecutio an per appellationē an sine . quod intellige sane qō nō refert quo ad causē decisionem sed quo ad alios defectus sic. Ex his sequendo hanc ptem concludis vnū mirabile: q̄ licet appellatio deferatur in causa beneficiali nō tamē tollitur effectus p eum inductus quin negocium remaneat deuolutum. Et rō pōt reddi qz in talibus nō tm̄ attendimus ptium interesse sed ēt iuris publici. Unde superior ex suo officio procedere pōt ēt opponente responso dicto c. cum nobis. vel negligēte. de ap. oblate. Ex hoc limito gl. ī cle. p̄cedenti. §. intimatio. ī verbo deuoluta. in fi. cum dicit appellante ꝛ appellato nō veniētibus nō esse locuz pene. c. i. vt ꝓcedi possit in ptis absentia. Dico enī q̄ verū ē nisi superior ex officio procedere velit ꝛ pōt omni casu quo appellatio deuoluit p supius dicta p hec possumus tenere viā mediam iuxta illō . q̄ medio tutissimus ibis. vt dicam q̄ ñ ꝓsequēs p oīa dz deserere quo ad suū p̄iudiciū adeo q̄ appellatus veniens pōt petere appellationē desertā. pnūciari ꝛ cōdēnari opponēte in expēsis. p hoc nō tollit quin p viā querele potuiſz

audiri ſm dictum Cõpo. poſitũ i glo. i. ſed ꝓpter talẽ deſertionẽ nõ deſinit negociũ eſſe devolutũ. qz quo ad effectũ inductũ i quo vertit itereſſe ẽt publicũ nõ potuit ꝓiudicari ex facto nõ ꝓſequentis. ⁊ ſic poſſet papa ex officio ꝓcedere quod nõ ẽ dubiũ i papa. ſed ſi eſſemus in caſu i quo ad inferiorem a papa eẽt facta devolutio adhuc idẽ eẽt dicẽdum per eandẽ rõnem. ⁊ p hoc poterit audiri appellans ⁊ appellatus proſequens appellationẽ officio iudicis. ſed iure actionis nõ cũ q° ad eos qui non fuerũt ꝓſecuti debito tpe ſit deſerta. Et hec via que ẽ noua videt tuta ab oĩbus cõtrariis. Sed ei obſtat quod dixi ſupra. e. §. in. ii. ꝯtrario i eo quod ibi dixi q ante lapſum fatalium nõ inducitur deſertio. ⁊ illud videt ꝓbabili⁹ ⁊ ſi uis illud tenere q nullo mõ ſit deſerta. dic q ſufficit q ñ eſt iure exp̃ſſum. Sicut ⁊ alias dicimus q iudex a quo lz poſſit ſtatuere tempus ad faciẽdum fidẽ de ꝓſecutione appellatiõis tamẽ ſi nõ fiet nõ ex hoc deſerta erit appellatio. qz non reperit iure cautũ. quod dixi i dicto. c. ꝓſonas. ⁊ c. ex iſinuatione. ⁊ p hoc dicimus q licet nõ arripiẽs iter iſra tp̃s datuz ab homine deſerat appellationẽ ſecus erat i tpe dato a iure. quia ſolũ de tpe hominis eſt exp̃ſſum i iure. ⁊ ſi dicas q ſub eſt eadem rõ dic q imo nõ ſubeſt. qz durius agitur cũ homie miniſtro legis q̃ cũ lege. vt dixi. ſ. e. q. in. i. rõne ſecũde ptis. Itẽ in hoc poſſit aliter reſpõderi. ⁊ dicas q. c. i. apponit certam penã cõtra nõ ſeruãtẽ tẽpora expreſſa. ſ. vt poſſit ꝓcedi i eius abſentia. nõ ergo ꝓponat alia pena deſertiõis. de iudi. at ſi clerici. ⁊ tunc ad rõnes ꝯtrarias reſponde. Ad primã p ſtatim dicta. qz aliud eſt in tpe legis q̃ hominis. Ad ſecundam cũ iducatur dañ Inno. i verbo iſra mẽſem. dic q nõ erit ſtãdum illi dicto tenẽdo hanc partẽ. ſed potius dicendũ q ſiue res ſit integra ſiue nõ admittet proſequẽs. ad. c. lz. de ſen. ex. li. vi. dic q nihil facit ⁊ q verbum a lege ibi poſitũ debet itelligi de tẽpore iuris dato ad ꝓſequendum ⁊ finiẽdũ. ⁊ ad rõnẽ ꝯtrariam. qz vna determinatio cõcernẽs duo determiabilia cõ. dic q illa v̊ba i. c. lz. ponũt explificatiue. nã ⁊ alio modo põt deſeri appellatio q̃ per nõ ꝓſecutionẽ vt ſi appellãs exp̃ſſe renũciet. Itẽ nõ ẽ ibi aliqua determiatio ſed ſimpliciter ponũt ibi verba que licet ſint ſingularia habẽt ſenſũ pluralẽ. cũ dicit ibi de nõ ꝓſequẽte iſra tẽpus iuris vel hominis. ⁊ tũc appet diuerſitas determiabiliũ ⁊ determinatõis. qz aliud eſt tẽpus iuris aliud tẽpus hominis ⁊ alterius rõnis vt pz ex predictis. ⁊ vere loquẽdo ibi nõ ẽ determinatio vnica. alias aũt dictũ eſt verum ⁊ notabile q determinatio vnica cõcernens plura determiabilia dz ea piter determinare. pro hoc de ap. ſecũdo requiris. cũ ibi notatis. ad. c. ab eo. ⁊ ad. l. preſes. dic q loquũtur i alio tẽpore. ſ. petendoꝝ apoſtoloꝝ de quo ẽ in re exp̃ſſum q nõ obſeruãs appellationẽ deſerit. qz tñ hec via poſſe pati ⁊ alia ꝯtraria. tutior ẽ ꝓcedens opi. eligẽdo viã medĩã. ¶ Secũdo quero qz i principio qd de adherente dicit ꝺ appellãte i gl. i. v. appellans. dicit idem ⁊ cũ ea idem Sſdan. q ẽt cõcordat cum glo. in eo q dicit de nõ appellante nec adherente. ¶ Tertio q̃ro de ītellectu. v. ꝓterquã i caſibus. reſponde vt i glo. i v. ꝓterquã. ⁊ dixi. ſ. i. r. ꝯtrario. ¶ Quarto quero circa hoc q̃ ẽ rõ quare in caſibus hic exceptis audit. Laud. dicit quia ſi appellãs vltra exp̃ſſa ſciebat i appellatõe aliqua legitima ad opponẽdũ ⁊ ſe tunc poſſe ꝓbare ⁊ nõ opposuit cũ aliis videt malitioſe tacuiſſe. iõ nõ debet amplius admitti. ar. c. exceptionẽ. de excep. ſecus tñ ſi tunc ignorabat vel nõ hẽbat ꝓbationes. qz tũc nõ p̃ſumit fraus. iõ admittit. ¶ Quinto q̃ro an cũ admittit i exceptis tenet iurare agendo p viã ſimplicis querele. ac ſi per viã appellatõis ꝓſequeretur. Laud. ⁊ Ben. q ſic. p id qđ dñ in. c. vt circa. eo. ti. li. vi. vbi exprimit de iuramẽto. Lap. ꝺ caſtigliõchio dicit ꝯtrarium. qz iuramẽtum nõ ẽ iter illos caſus exceptos nec de ipſorum ſubſtãtia. Primũ videt verius qz ſimpliciter dicitur q iuret. in. d. c. ergo omni caſu. vel melius dic q. c. vt circa. procedit qñ quis ſe opponit appellãdo vt ꝓbatur ibi qz copulative dicit ⁊ ꝓpter hoc cõtigerit appellari. vnde i opponẽte qui nõ appellat ñ ꝓcedit. c. vt circa. vt tenẽt ibi Archi. ⁊ Jo. an. qđ ẽ verum rõne predicta ⁊ ſic verius ẽ quod dicit Lap. ſed nõ per ſuã rationẽ ſed p rõnem ſtatim dictã. ſi aũt formaret qđ in eo q ꝓſequeret appellationẽ an cũ vult admitti ſup exceptis ſit opus vt iuret i forma. c. vt circa. dic q tũc deciditur p tertium illũ in. v. ſup huius. vbi dicitur q ſic. ¶ Sexto q̃ro nũqd appellatus q occultat appellationẽ poſſit cogi eam exhibere. de appellãte bene ꝓbat hic q ſi occultat appellationẽ ⁊ appellatus vult eã repellere q expedit vt doceat ipſe appellatus appellatũ eẽ. nũqd ergo eodẽ modo tenet appellat⁹ docere de appellatiõe iſtante appellãte ⁊ hoc petente. videt q non. eſt. n. qđ imputet appellãti qui debuit ſuã ꝓpellationem taliter formare vt poſſet de ipſa fidẽ facere quod ẽ verum. pro hoc cle. pxi. in pri. ⁊ de hoc ẽt i ſequẽti. q. ¶ Septimo quero ſi appellatus occultat ſniam nũqd cogitur eam ꝓducere? Ben. dicit q ſic. q ẽt dicit q appellatus cogit exhibere appellationẽ quo d nõ ꝓcedit vt dixi in. q. p̃cedenti. niſi tũc tñ q̃ vult aliquid cõſequi. vt in hoc. §. Sed de ſententia verũ eſt ꝓ notata p Inno. de ſi. iſtru. G. ꝓpetuus. nam ſi appellatus iterrogatus an p eo lata ſit ſnia hoc negaret, pnũciabit iudex ad quẽ illã ſniam qtũs lata ſit pro eo vires nõ habere. ar. l. nõ alienũ. ff. de iter. acti. vt dicit Inno. in. d. c. quod ẽ notabile. ⁊ hoc niſi renocetur cõfeſſio p̃ textu erroris q quãdo liceat dixi in. c. fi. de cõfeſ. ¶ Octauo quero circa hꝰ ſi iterrogatus nõ reſpõdet. dicit Ad Dath. q habebit pro cõfeſſo. l. de etate. §. q tacuit. ff. de iterro. ac. de cõfeſ. c. ii. li. vi. ¶ Nono q̃ro que fides debet de appellatione fieri? glo. penul. dicit plena ad quod opponit de eo quod no. Cõpo eo. ti. c. i. li. vi. qđ dictũ ponit Spe. de ꝓcu. §. vt aũt. v. ſed nũqd p vnum. So. vt i glo. ⁊ idem Sſdan. ⁊ ratio differentie ſm eũ qz i cãu quẽ ponit Cõpo. de quo i glo. hic nõ agit de finali ꝓiudicio ſed tñ de ꝓiudicio quo ad ꝓceſſum in abſentia ꝓtis faciẽdũ hic aũt agitur de finali ꝓiudicio vt ex toto repellat. quod eſt notãdum. ¶ Decimo q̃ro circa hoc quõ fiet hec plena probatio. dicit Laud. Ben. ⁊ Ad Dath. q poterit fieri ẽt p teſtes quod ſentit hec glo. i eo q dicit vnum teſtẽ nõ ſufficere. ſec⁹ ergo i duobus. qz parem vĩ habẽt cũ inſtrumẽtis. de fi. iſtru. cum Joannes. ⁊ idẽ ſentit Sſdan. q ex hoc notat q id in quo faciendo debet iteruenire ſcriptura nõ ꝓbat p ſolam ſcripturam ſed ẽt p teſtes. quod no. Cõtrariũ tamẽ no. Sſdoſti. de priuile. cũ olim. i. vbi teneo primũ dũmodo ꝓbetur caſualis amiſſio inſtrumẽti per. l. p teſtũ. in fi. C. de teſti. ¶ Op. ad p̃ dicta q nõ ſit opus vt appellatus ꝓducat teſtes. nã ſemp poterit facere fidẽ de appellatione p copiam que dz ſibi tradi. ſ. cle. prox. So. ſm Ad Dath. copia nõ fuit petita quo caſu non tenet appellãs eã dare. ſ. cle. proxi. in prin. vel ſm eũ dic melius q nõ tenet appellatio i cõmodũ appellãtis. niſi detur copia ſi petatur. dicta cle. pxi. ſed in dãnuz eius ⁊ cõmodũ appellati ſicut hic. vel tertio dicit q ſemp tradit copia vt cũ appellat in p̃ſentia appellati dicta cle. proxi. i prin. dic q ẽt dato q in abſentia licet nõ tradatur copia nõ p hoc appellatio eſt nulla. ſed ſolum impedit devolutio quo ad cõmodũ appellãtis ſed in eius ꝓiudicium tenet dicta cle. §. penul. ⁊ ibi glo. in verbo devoluta vbi dixi in. ii. q.

S. Illius Nota caſum i quo iudiciũ nõ tenz ⁊ tam valent facta in illo vt confeſſiões ⁊ ꝓbationes. ita colligit Laud. ⁊ de cõfeſſiõe verũ dicit. quia dicit ẽt facta in iudicio ſeu proceſſu nullo. de reſti. ſpo. c. ſi. vbi dixi de probatiõibus alias nõ eſt verũ vt ſtatim dico i. i. ꝯtrario nec colligit hꝰ vt ibi dicã. ¶ Op. qz ſi omittit forma. c. vt circa. obiciens. repellit a iudicio vt hic ⁊ ibi. ergo probationes ſi que facte fuerint nõ tenent exquo iudiciũ nõ tenz. qz ſi nõ tenet principale ⁊c. regula acceſſoꝝ. li. vi. Item pro hoc vt lite nõ cõte. i rubro ⁊ nigro. So. tex. iſte i duobus variat pro in modo exemplificãdi cũ dicit de omiſſione forme. ⁊ i hoc iſtat glo. i verbo forme. ſecũdo in alio quõ ⁊ qua rõne teneant probationes ſcẽ eo caſu quo appellans erat repellendus quo ad ꝓmũ glo. i. ponit duplex exemplũ. Unum q ſunt omiſſa forma. qz nõ fuit iuratum ⁊ hꝰ dicit eẽ planuz. rõ ẽ qz cũ omittit iuramẽtum i oĩbus repellit, omittens vt probat in. c. eo. ti. li. vi. ⁊ no. ſ. §. proxi. in glo. in verbo exp̃ſtis. ⁊ ibi dixi in. viii ꝯtrario. Secũdo ponit glo. aliud exẽplum de omiſſione forme. quia nõ fuit facta ſpecificatio. ⁊ hoc nõ procedit indiſtincte vt dicit glo. ſed cum diſtinctione poſita i. §. ꝓcedenti i gl. i. Lap. itelligit tertio mõ de omiſſiõe forme quo ad vtrũqꝫ vt quia indebite ſpecificauit nec debite iurauit. ſi intellexit. Lap. q ad repellẽdum appellantẽ requirat omiſſio vtriuſqꝫ. hoc nõ ẽ verum vt ꝓbat. c. vt circa. ſi autẽ itellexit vt magis puto q diſpoſitio huius. §. procedit ſiue fuerit omiſſa forma ſpecificatiõis ſiue iuramẽti ſiue vtraqꝫ veruz dicit. qz hic loquitur generaliter in verbo forme. quãtũ aũt ad ſecundaz variationẽ quõ ꝓbationes hic tenẽt dupliciter legit hic textus. Uno modo q tenent nõ quo ad fauorẽ appellantis ſed ex officio iudicio iudicis qui ẽt repulſo appellante poterat de cauſa cognoſcere. ⁊ hoc tenet Lap. ⁊ idem Lap. pro hoc. c. cum nobis. c. t. de ap. oblate. ⁊ queſtio diſputata ſuper regula infamibus. li. vi. ſm hunc intellectum rñdetur ad ꝯtrariũ

quod tenent' probationes. quia iudicium ē validiꝰ respectu iudicis ⁊ sic respectu appellantis nō iferꝫ iudicium tenere. Lap. ponit alium modum saluandi ꝓbationes etiam ꝑsup posito q̄ iudiciū nō teneat. quia ea que cōcernūt factū vt sūt attestationes valent q̄uis iudiciū pereat. C. de testi. l. fi. ó ar bi. cū a nobis. de testi. pñtata. ꝓ hoc quod no. Jnno. de test. cām. ⁊ de elec. per iquisitionē. ego bene fateor q̄ probationes tenēt pempto iudicio dūmō iudicium tenuerit. de quo vide j. in cle. ii. de testi. in. iii. q. ⁊ ita debet itelligi gl. Jnno. in. c. cām. sed si nō tenuit nec probationes alie q̄ ꝑ cōfessiones tenent vt ē casus. de testi. cām. in fi. vbi requirit vt approbent ab aduersario quod frustra requireret si tenerent de ipsa vo confessione videt q̄ teneat de testi. ipo. pysanis. quod dic vt ibi. ⁊ prosequit Laud. ea que de confessione no. Jnno. de elec. ꝑ inquisitionem. Alio modo legit hic. §. q̄ probationes tenent. quia iudicium nō est nullum. ⁊ hoc sentit glo. in verbo legitime. licet nō apte in eo q̄ itelligit probationes fuisse factas de consensu aduersarii dicens q̄ si inuito appellato fierēt nō deberent sibi nocere. ⁊ intelligo inuito ⁊ appellante. si enim nō appellaret haberetur pro cōsentiente. pena nāq; sē nō excipere vel nō appellare ab exceptionis reiectōe. de elec. cum dilecti. ⁊ dixi de rescrip. ceterum. ⁊ intelligo glo. de cōsensu ēt tacito per id quod dicat appellato inuito. sufficit ergo q̄ nō cōtradicat. ergo necesse est glo. intelligi q̄ iudicium tenebat. nam si nō teneret ad validandū probationes requiretur expressius consensus aduersarii. d. c. cum cām. ⁊ c. veniēs ii. ante fi. ⁊ hoc q̄ iudicium teneat aperte vult glo. vii. in co. qō allegat. de accu. c. i. ⁊ ii. li. vi. vbi ꝫ ante iquisitionē deāt ꝑmitti officiosū ifamie. tamē si nō ꝑmittit nec excipit valent probationes ⁊ iudicium. ⁊ hoc videt tenere Lap. dicens q̄ ꝺ casu nō est pena appellantis in hoc q̄ appellatio reddat nulla propter omissionem forme sed solum in hoc q̄ appellans nō seruata forma nō audit in his i quibus formā nō obseruat preterq̄ in tribus casibus ibi exceptis. s. §. proxi. tenet ergo appellatio ⁊ cām devoluit fm Lap. qui i hoc subtiliter dicat sed videt cōtradicere sibimet in co quod supra dixi fm eū q̄ probationes tenent hoc casu vt iudex procedere possit ex officio nō ad instantiam appellantis. Si em dicimus q̄ appellatio devoluit ⁊ iudiciū tenet sequit ex quo nō fuit repulsus tenent probationes ēt in suum fauorem ⁊ imputet appellato qui nō excepit. ⁊ hoc sentit Jſdau. dicens i verbo immurmat. quod hic inducit impossibilitatē quia ex quo cōstat de articulis repetit nō ꝑit. imputet ergo sibi appellatus qui potuisset repellere appellantē. quia ex quo nō repulit procedit obiectō q̄ hic cōcernebatur fauor ꝑsone. s. appellati. secus autē i casibus i quibus subesset exceptio peremptoria quo ad ꝑsonam vt q̄ monachus fuit in iudicio tang̃ procurator quo casu sē per pōt opponi incapacitas. vt no. de procu. in nostra. ⁊ pro hoc de postu. c. i. ⁊. ii. ⁊ idem de iudice ⁊ procuratore excōicato. de re iudi. ad probandum. idem dicit in exceptionei qua exuberat officium iudicis. c. t. ab eo. li. vi. de excep. exceptionem. Aliud aūt dicit ēē in dilatoria vt in milite cōstituto ꝓcuratore. nam post lit. cōtest. nō opponit talis exceptio. ff. de procura. l. filius. §. veteram. C. de procu. ita demū. de quo ꝓ Jſosti. de procu. in nostra. ⁊ i Spe. de excep. §. ii. vñ. hoc quoq; vult ergo Jſdau. q̄ exceptio cōpetens ꝙtra appellantem qui forma nō seruauit sit dilatoria ⁊ p cōsequens ante lit. cōte. opponēda. de quo. j. q. iii. Et in eo quod Jſdau. dicit q̄ hic inducit ipossibilitatē. vult dicere q̄ hec li'a vī ponere impossibile in eo qō dicit q̄ forme omissio repellit a ꝓposit. ⁊ ꝓponendis ⁊ a ꝓbatione faciēda ⁊ postea dicit q̄ ꝓbatio facta nō infirmatur. Si. n. nō admittit ꝓbatio nō potest haberi probatio facta. Sed dic vt dixi. s. eo. cōtrario. ⁊ dico ēt in sequenti q̄ licet nō debuisset admitti ꝓbatio tamen si admittit, valet. C Secūdo op. ad hunc intellectū q̄ non ꝓsit vllo modo procedere nec iudiciū ad instantiam appellātis ñ seruata forma vllo modo tenere. quia ex quo nō seruauit formam appellatio redditur nulla propter defectum forme. de elec. qz ppter. ꝓ hoc ēt quod tenet Jo. mo. i. d. c. vt circa. vbi dicit hec exceptio de forma pōt opponi ante lit. cōtest. quia ē de re finita ⁊ infert nullitatē appellationis. So. iste articul⁹ minus plene fuit discussus ⁊ i eo sunt varietates predicte. ⁊ illam partē q̄ appellatio sit nulla sentit glo. in. c. is qui. i vbo audiendus. ⁊ in. c. qui cōtra certā. in glo. fi. eo. ti. li. vi. ⁊ idez tenet Jo. an. vt in. c. vt circa. iherendo verbis Jo. mo. supra dictis. Sed illam partē quā tenuit Lap. abbas vt dixi in p ri. ꝙtrario. confirmat Lap. de castiglūchio per cle. ꝑceden-

tem que dicit simpliciter cām devolui post intimatā appellationem sed nihil facit. qz debet intelligi q̄ appellatio fit alias legitime interposita. Confirmat secūdo per. §. sane. s. eo. c. vbi textus ꝑsupponens formam fuisse omissam dicit q̄ appellans prosequebat quod ēē nō posset nisi appellatio remisset ⁊ cām devoluisset. sed adhuc ille. §. nō facit. qz intelligit q̄ prosequebat de facto vel quo ad eā in quibus seruauerat formā vel de appellante eo casu quo nō tenebat ad formam vt ibi dicitur in glo. in verbo prosequente. ⁊ ibi plenius dixi in. i. ꝙtrario. mihi placet q̄ appellatio est nulla per multa q̄ dixi in. §. ꝓcedenti. in. i. q. maxime quia in tali iudicio exuberat officium superioris. ⁊ sic quāuis appellans sit in casu repulsionis nō propterea tollitur quin iudex possit procedere ex officio. vel melius sufficit q̄ non fuit repulsus ⁊ q̄ non est iure expressum q̄ appellatio non teneat sed solū q̄ appellās repellendus est a prosecutione vt dixi in proxi. ꝙtrario. Ad ꝙtraria cum dicitur q̄ ex quo est omissa forma non tenet appellatio. dic q̄ forma. c. vt circa. non est substantifica. quod patz quia procedit illud. c. precipiendo. vt seruetur illa forma ⁊ ñ seruāti penam imponit. ergo ꝙtra factum tenet ne inducat duplex pena. l. non dubium. C. de legibus. quod declara per ea que dixi de postu. c. fi. Ad dictuꝫ Jo. mo. ⁊ ad glo. in c. is qui. ⁊ in. c. qui ꝙtra certaz. posset responderi q̄ tenuerūt aliam partem que nō est vera vel salua q̄ intelligunt q̄ appellatio redditur nulla. s. in effectu quo ad cōmodum appellanti, quia repelli pōt. vt. d. c. vt circa. ⁊ dictis. c. is qui. ⁊ qui ꝙtrafecerint. per hoc apparet quare probatiōes hic tenēt mero iure. quod singulariter nota Jnduco tex. hunc fm intellectum statum dictum ad questionem pridie disputataz que sequitur. C Quero circa proxime dicta pone dictat statutū q̄ bannito nō reddatur ius. bānitus egit ꝙtra Ticium nec fuit opposita exceptio an tenet processus ⁊ inia. Ja. de are. disputando tenuit q̄ non. per. l. i' seruus. C. de his qui ad ec cle. confu. quod sequitur Bal. in. l. iubemus. §. sane. C. de sa. ianc. ec. facit aut. si seruus hoc modo. quia dicitur ibi q̄ si seruus fug t a dño ad ecclesiam pōt dñs cum trahere de ecclesia vt ille resistat ⁊ in hoc surgit concertatio in qua dñs interficat seruum de noxa. i. delicto non pōt cognosci contra dñm. ⁊ debet intelligi illa. l. eo casu quo licz dño propria autoritate trahere seruum de ecclesia. ⁊ intelligit ibi gl. quādo seruus qui grauiter leserat dñm aufugit ad ecclesiam. Jn ꝙtrarium est casus hic fm predicta que plenius declaro quantum ad hoc. nam dicitur in. c. vt circa. q̄ appellans qui non seruat formam repellitur a prosecutione. ⁊ in. c. is qui. preal. dicitur q̄ non est audiendus ⁊ in hac cle. idem dicitur. s. §. ceterum. a. §. proxi. tamen si procedit tenet iudiciū vt hic quia alias probationes nō valerent vt dixi in precedenti cōtrario. pro hoc quia excōicato denegatur audientia si agit in iudicio. de iudi. intelleximus. s. de excep. exceptionem. adeo q̄ officio iudicis repelli pōt. d. c. exceptionem. in fi. tamē si ñ repellitur tenet iudicium. de excep. c. i. li. vi. ad. l. si seruus. respondeo q̄ quādoq; ius disponit resistendo facto quo ad naturitatem ⁊ procedit illa lex. ⁊ dictum Ja. de are. ita loqt tex. legis si seruus. que disponit non esse delictum illo casu. non. n. pōt tenere iudicium super nō ente. quādoq; ius non resistit naturitati. sed solum denegat audientiam ita q̄ potꝰ resistit prosecutioni ⁊ tunc solum dicitur inducere exceptionem. vt probant. c. ⁊ rationes predicte. que ꝑpetuo tenent. Jnduco ēt predicta fm alium intellectum ꝑsupponendo q̄ quando nō seruat forma. c. vt circa. appellatio non teneat ad questionē sequentem. C Secūdo quero nunquid iudex ordinarius vel delegatus coram quo constat de obiectis licz forma. c. vt circa. seruata non fuerit possit pronūciare. Ben. q̄ sic. qui dicit per illam probationem electus vel similis per iudicem repellitur. pro quo inducit dictum Jnno. de fideiuss. peruenit. ⁊ de iureiu. c. fi. li. vi. Idem Alb. Bath. qui allegat notata per Archi. in. d. c. fi. dic q̄ dictum Ben. ⁊ Alb. Bathe. non confirmatur per dictum Jnno. quia Jnno. loquit de eo qui erat iudex ⁊ si appellatio nō tenuit per cōsequēs cāz nō devoluit. ergo iudex adhuc nō est iudex ⁊ hoc nisi esset alias iudex. sicut est papa vel alias adhibilis per querelam. Item dictum Jnno. est verum in ordinario nō autem delegato cuius iurisditio nō extenditur nō cōmissa. vt dixi de cōfes. c. ii. vbi respondi ad. c. peruenit. de fideiuss. per quod se fūdat Jnno. quod ibi ex mandato pape potuit delegatus vel alter predixi in. d. c. ii. Sed pro dicto Ben. ⁊ Alb. Bathe. est quod dixi in. i. ⁊ ii. cōtrario. quia hoc casu appellatio nō est

nulla quod videtur verius. Induco ēt dicta supius ad aliā
questionē que sequit. ¶ Tertio quero circa p̄dicta an appel
lans extra iudicium possit prosequi aliquā cām in appellatio
ne nō expressam. dic q̄ sic quia vt dixi in primo 2trario vt p
batur in. §. proxi. ⁊ i. c. vt circa. appellans in casibus exceptis
in. d. c. vt circa. admittit prosequendo appellationē. ⁊ illi ca-
sus continēt prosecutionē exceptionis nō opposite vt i appel
latione nō cōtente vt que de nouo fuit exorta vel ō nouo ad
notitiam peruenit. ¶ Op. ad hoc de cle. appellanti de ap.
So. La. quod est speciale in dictis casibus exceptis. per. c.
vt circa. Et specialitat̄ ratio est q: appellans nō fuit i culpa.
Dic melius q̄ dupler ē appellatio extraiudicialis. quedam
ē que interponit a iudice. quedā que a parte. de prima proce
dit cle. appellanti. de secūda nō. quod probat ibi in verbo iu
dicis. ⁊ p id quod no. gl. ibi in dicto vbo. nā appellatio extra
iudicialis interposita a parte pōt iustificari ex futuro grauā-
mine. vt no. Inno. de ap. ad audientiā. Et pōt interponi ge
neraliter. de ap. bone. vbi dixi q̄ nō liceret i appellatiōe iudi
ciali ab interlocutoria vel extraiudiciali a grauamine iudicis.
de ap. vt debitis. ⁊. eo. ti. cordi. li. vi. ⁊ pro hoc qō no. Inn.
in. d. c. cordi. in prin. per hoc dico q̄ procedit decisio p̄cedēs
sine vlla spēalitate. ⁊ hoc quātū ad cle. appellanti. quia non
hz locum hoc casu. ¶ Quarto q̄ro p̄supposito illo ītellectu
q̄ appellatio nō seruata forma. c. vt circa. nō sit nulla ⁊ per 2
sequēs q̄ exceptio cōpetens ꝓpter nō seruatā formā sit dila
toria vt dixi. ſ. in. i. 2trario in fi. vsq; ad quod tp̄us pōt op
poni. dicit ℣Dau. q̄ vsquequo nō sunt facte probationes ni
si appellatus exp̄sse consensisset prius mouet. q: hoc casu nō
fit litis contestatio cū sit cā spūalis. ⁊. j. de iudi. cle. dispendio
sam. ⁊ de vbo. sig. cle. sepe. per hoc infert id quod ponit hic
glo. vlt. de articulis. q̄ debet instari vt nō recipiant̄ imperti
nētes lz ꝓsueuerit admitti saluo iure ipertinētiū ⁊ nō admit
tendo. q: quod dicit ℣Dau. verum quādo habent longū tra-
ctū. dic 2tra. primo quo ad primū dic q̄ exquo appellās nō
excepit ⁊ permisit appellantē p̄ducere articulos ꝓbatorios ⁊
dari dilationem ꝓbatoriam ītelligitur renūciasse exceptioni
semp p̄supponēdō q̄ sit dilatoria. ⁊ videt idē tenere ℣Dau.
vt dixi in. i. cōtrario in fi. pbo per notabilē ⁊ singularē theo
ricam quā ponit Inno. de elec. c. i. li. vi. ⁊ ibi gl. in verbo ab-
sentiū. vbi dicit q̄ vbi procedit lite nō contestata statim cū p
cessum ē ad aliquid de his que solēt fieri solū post cōtestatio-
nem in aliis litibus ī quibus lis contestat̄ p̄cluditur via oib⁹
expediēdis ante litē contestatā sed dilatio ꝓbatoria ē de ex-
pedibilibus post cōtestationē. vt lite nō cōtest. in rubro ⁊ ni-
gro. ergo ⁊c. Item in alio cū dicit instandū ī articulis ne reci
piatur q̄ sint impertinētes. dic q̄ potius verum ē dicere q̄ po
tuit appellans excludi a toto' pcessu. sed exquo nō est exclu-
sus sunt ptinentes. Itē ī alio cū dicit clausulam saluo iure i-
pertinentiū procedere in habentibus longū tractū. dic q̄ im
mo procedit in oībus que nō statim sunt manifesta. secus si
manifesta vt q̄ capitulū ex sua forma est ineptum. sed i ter-
minis huius. c. dic q̄ nō sufficit clausula imo p̄supposito q̄
iudex ad quem cū tali clausula admisisset cū capitula appel-
lātis qui poterat repelli nō ꝓpterea appellatus poterit postea
dicere nō standū ꝓbationibus tanq̄ impertinētibus. quia sunt
pertinentissime exquo appellatus exceptione non est vsus vt
proxime dixi.

i **Nplerisque** ¶ Nota q̄ ecclesie mari
me cathedrales ōbent
habere facultates. ⁊ facultates dicunt̄ earum pre
sidium. ibi p̄sidio facultatū. naz sine temporalib⁹
spūalia diu esse nō p̄nt. i. q. iii. siquis obicerit. de vi. ⁊ ho. cle.
vt quisq;. ⁊. c. q̄n. ¶ Secūdo nota q̄ clerus ⁊ populus sunt
diuersa de quo in glo. iiii. in prin. Exquo infert Ben. q̄ mari
me in odiosis vnū nō cōprehendit reliquum. ar. de rescrip.
sedes. de sen. ex. si ciuitas. li. vi. ⁊ quod notat ℣Dosti. de pui.
ex parte abbatisse. In fauorabilibus nomē populi cōprehen
dit clerum. per. c. dilecti. de fo. compe. ⁊ insti. de iure natura
li. §. plebiscitum. que iura nō faciunt. loquunt̄ enim in alio
nomine appellatiuo. patet in. d. c. dilecti. in verbo anglicis
quod nomen eque conuenit clericis ⁊ laicis. secus hic. q: nun
q̄ nomine clerici venit populus nec econuerso. ⁊ si qua 2tra
ria inueniantur spāles ponūt casus. ¶ Tertio nota q̄ ī epis
obprobriosa ē mendicitas. pro hoc glo. in verbo obprobrio.
ad hoc de renū. ad supplicationē. ¶ Quarto no. q̄ epi pos-
sunt appellari serenissimi probat verbum serenitatē. pro hoc
quia nil beatus. xl. di. ante omnia. ⁊. j. ō penis. cle. siquis sua
dente. v. nec sup hoc. ¶ Quito nō. q̄ vbum pastor cōprehē
dit ꝓprie epos ⁊ superiores lz alibi latius sumat. de quo ī glo.
ī vbo de pastore. ¶ Quero q: dicat de ecclesia cathedrali ca-
rēte clero ⁊ populo xp̄iano q̄d si hz alterū tm̄. glo. ī vbo po-
pulo. disputat ⁊ alii doctores eam extēdunt. ⁊ q: fuit itricatō
nes videda sūt mouua ad vtranq; ptē. ⁊ primo q̄ nō sit loc⁹
huic. c. Inducit̄ q: ad veritatem copulatiue requirit̄ vtrāq;
ptē esse verā. ff. de vbo. ob. l. siqs ita. l. fi. isti. de heredi. isti. §.
penul. de rescrip. c. ii. ergo vt sit locus huic. c. expedit vt eccle
sia careat vtroq;. nā copula ⁊: bis repetit̄. q: primo dicat clero
⁊ populo xp̄iano. secūdo dicat clero ⁊ subditis xp̄iani. p̄ p̄di-
ctis. ff. de cōdi. insti. l. si heredi plures. dele. iii. l. ea tm̄ adiectō
se. is qui. li. vi. Sec ūdo q: si aliter diceres q̄ nō requireret
vt careat vtroq; non ēt differentia inter cōiunctam ⁊ disiun
ctā. ⁊ idē esset q̄ tex. diceret carēti clero ⁊ populo. ac si diceret
clero vel populo. quod ē absurdum. ad hoc de rescrip. inter
ceteras. de spon. ex lr̄is. i. ff. de le. iii. l. non aliter. que dicunt
standum proprie significationi. vt probat. l. non aliter. ⁊. c. ex
lr̄is. sed contra propriam significationem est q̄ coniuncta ha
beat vim disiunctiue ⁊ absurditates seu improprietates sunt
excusande nō sequēde. de vbo. sig. preterea. vbi glo. nōbilis.
Tertio quia si ecclesia habet clerū tm̄ vel habet populū tm̄
absurdum ē q̄ non prouideat ep̄o. que ratio vt dicit gl. mul
tum vrget. In 2trarū quia debet attendi mens conditoris
qui voluit p̄cludere viā improuide p̄uisioni superiorū ⁊ teme-
ritati petentiū. dicit aūt Ben. q̄ hec imprudentia ⁊ teme-
ritas sic locū habere p̄nt. vt facilius in ecclesia habente clerum
tm̄ vel populū tm̄ q̄ in carente ecclesia vtroq; mens aūt pre
ferenda ē verbis. l. scare. §. aliud. ff. de excus. tuto. ſ. eo. si post
q̄. li. vi. j. de iureiuran. cle. romani. §. verum. Item quia ca
rere est nō habere sed si dixisset. si ecclesia non habeat clerum
⁊ populum requireretur q̄ haberet vtrūq;. quā rōnē decla-
ra vt in glo. ⁊ pro hac est illa ratio de copulatiua que requirit
vtranq; partem. p̄terea inducūtur iura. ſ. e. cum in cunctis
de eta. ⁊ qua. eam te. que inducit glo. inducit ēt Ben. quia
clerus ⁊ populus non copulant̄ hic simpliciter sed iter ea po
nitur verbū carentibus. i prin. vbi clero carentibus ⁊ populo
xp̄iano. ⁊. j. ibi clero careat ⁊ subditis christianis. vnde potest
esse sensus clero careat. s. tm̄ ⁊ post copulam ⁊ sequentem re
petetur relatiuus que: p̄cedens vt sit sensus que ecclesia care-
at populo ⁊ subditis christianis. s. tm̄. ⁊ sic illa duo distribu-
tiue ponantur. quia melius intellectui conueniunt. pro hoc
argumentū. de prau. vt priuilegia. circa fi. In hac qōne glo.
tenet primā partem licet dicat q̄ egeret declaratione. Idem
sentit ℣Dau. dicens q̄ verbū careo inducit priuationē que cū
requiritur in duobus coniunctis non perficit altero habito.
sic verbū habeo inducit effectualē impletionem. ff. ō vb. sig.
l. nomen filiarum. §. habere. que nō est nisi vtrūq; habeatur
⁊ sic verbū carere ⁊ verbū habere nō important idē si ō duo
bus coniuncti proferant̄ sic dicimus q̄ in alternatiuo nega-
to neutrum fieri debet. ⁊ in affirmatiuo sufficit alterū ꝓpter
disiunctiuā. de mu. peti. c. i. de reg. iur. in alternatiuis. li. vi.
⁊ q̄ non idem significet carere ⁊ nō habere patet. si. n. dico ca
reo filio. ⁊ filia si habeo filiam non careo vtroq;. Ben. tenet
primam partē 2trariam per rōnes p̄o illa parte factas. ⁊ p
l. cū eiusdem. ff. de edil. edic. vbi vendit cōmedos. i. qui reci
tant cōmedias simul si fuit constitutū p̄cauū pro pluribus si
mul. quia erant eiusdem officii. si vnus ē morbosus oēs red-
hibentur ⁊ resciditur venditio licet secus foret si p̄cium fo-
ret constitutum pro singulis singulariter cōsideratis. vt ibi
dicitur. ℣Pro quo induco q̄ ad idem dicitur in fine illius. l.
de eo q̄ vendit mulas pares pro eodē officio alicuius quadri
ge. quia vna morbosa oēs redhibentur. Idem ō aliis iumen
tis paribus. ⁊ idem in casibus similibus. eo. ti. l. plerunq;. ⁊
l. si plura. ⁊. l. ediles. §. si iumenta. ⁊. §. si forte. ⁊. §. cum aūt.
⁊ sic vt locus sit huic precepto sufficit q̄ subtrahitur altera de
qualitatibus. vel quia ecclesia non habet populum. vel quia
nō habet clerum. Ad idē induco quod no. Archi. de elec. si
forte. v. ceterum. li. vi. vbi dicit tex. q̄ si exitus examinis de
quo ibi docuerit oppositionis veritate destitui punitēdus est
opponens vt ibi dicitur. dicit aūt. Archi. q̄ siquis opposuit
plura ⁊ probat aliqua sed non omnia locus ē pene. ⁊ sic dicit
clare sonare textum. sed Jo. an. ibi dicit q̄ non est sibi clarū
⁊ q̄ illa dubitatio incidit in hanc quam sequimur ⁊ cōtra ar
chidia. ⁊ pro eo qō tenet glo. ⁊ ℣Dau. est quod notāt Inno.
℣Dosti. ⁊ Cōpo. eo. t. c. i. li. vi. ⁊ ibi glo. in vbo defecerit qui
dicit opponentem plura euadere penā si probat alterū. quod

ſufficit ad caſſationē.ſed opi. Archi. preſuppoſita pro vera. facit pro hac parte ↄ idem de reſcrip.c.u.c.ↄ olim.ↄ eſt ſimilis intricatio ea que no. de ver.ſig.cle.ſepe.in prin.in verbo ↄ figura. vbi glo.non facit differentiā an verba illa ſimpliciter de plano cē.ponant cū copula an ſint:qđ facit pro opinione Ben.ſm quē ad contraria prime partis Reſpondē ad primum de copula ꝙ hic copula habet vim diſiunctē vt ſepe ñt. d.c.u. de reſcrip.ad illud de.ꝓpietate nō ſequēda dicit ꝙ frequenter fit interpretatio p̄ ꝓpriā ſignificationē verborū vbi res ſalua eſſe nequit iuxta mentē ꝓferentis. vt no.in.c.intelligentia.de ver.ſig.ad tertiū de abſurdo qđ eſt nō ꝓuidere eccleſie ſi hz alterū tm̄ dicat ꝙ illud ceſſat in ꝯſtitutione ꝓhibitoria ↄ pluribus ꝯſideratis vt ꝯiunctis vult dicere ꝙ nō debemus extendere iſtā ꝓhibitionē extra ſuos terminos. ↄ ad abſurdū dic ꝙ papa vel alius de eius mādato potent tali eccleſie ꝓuidere. Bertrā. diſtinguit qr aut eccleſia caret clero tm̄ aut populo x̄piano tm̄. Si clero tm̄ hz locū hec ꝓhibitio qr populus ſolus nō pōt ꝓuidere de ep̄o nec metropolitan⁹ nili in caſib⁹ a iure expreſſis ↄ pmiſſis vt p̄ deuolutionē rōne negligentie. s.e. ne pro defectu. q̄ negligētia nō cadit exquo eccleſia nō hz clerū qui poſſit eligere. Si aūt caret populo ↄ nō clero clerus qui ante habuit ius eligendi pōt eligere.e.qua electio ſpectat ad clerū nō ad populū. s.e. olim ↄ ſimilis ibus de clero preter vnū ſolus retinet ius eligendi. de poſtu. .c.ii. hec pceduntſm eū qñ eccleſia prius erat ep̄alis. ſecus ſi nūq̄ fuiſſet ibi ep̄s. qr tunc prima ihtitutio ep̄atus ſpectat ad papā. de cō. di.i. de loco q̄. pro hoc de of.leg.miſi. ↄ.c. q̄ trāſlationē. de ma. ↄ obe. cū inferior. ne ſede va. c.i. de excel. pla. ſicut vnre. ↄ qđ ibi no. Cū aūt ab initio eccleſia hunt ep̄s recedētib⁹ prochianis aut recedūt alio nūq̄ redeūdi ↄ deſinit eē prochialis ↄ cathedralis. aut aīo redeūdi ↄ nō deſinit eſſe ſm Bertrā. qđ vitiū incidit in qōnem de qua dixi de prebend. de multa. an deſinit eccleſia parrochialis eē prochialis vel curata recedentibus prochianis de quo per archi. c.ti. licz canō ↄ quicqd alij tenuerūt tenui in.c. de multa. q̄ nō qr eē prochialē vl curatā ñ pēdet a prochianis ſz a ſuperiore. de proch. q to tū. ſz quo ad qōnez nr̄az diſtinctio Bertrā. nō vz̄ procedere. nā fortior deberet eſſe ꝓhibitio qñ eccleſia hz clerū ↄ nō populuz q̄ qñ ecōuerſo. nam tunc fortius ſubeſt rō de qua in textu q̄ ep̄s non pōt prodeſſe vt expediret. Ex his queſtio remanet intricata. Sed pro claro intellectu ſciendū q̄ propoſitionum ſeu rōnū alia eſt vnica ↄ ſimplex que hz vnū ſubiectū ↄ vnū p̄dicatū vt homo eſt aſinus. ↄ talis dr̄ apud laicos cathegorica. Alia eſt cōpoſita continens plures orationes que dicit hypothetica. pro hoc no. ff. de acqui. re. dom. l. queſitum. in gl. fi. ↄ hec hz plura ſubiecta ↄ plura p̄dicata. vt petrus ē hō ↄ petrus eſt aial. hec multiplicat⁹ ꝓpoſitōis fit diuerſimode. qñq̄ p dictionē ſi: quādoq̄ per copulā ↄ. qñq̄ p diſiūctiuaz vel. aut quid ſimile. ↄ de materia copulatiue dixi de reſcrip. c ii. de diſiunctiua. e.ti. inter ceteras. pronūc ꝓſequit de copulatiua. ↄ de hac no. ꝙ quādoq̄ copula ponit inter orationes ↄ tunc facit ꝓpoſitionē duplicē ſeu hypothetică vt in exēplo poſito. ↄ in. d.c.ii. de reſcrip. quādoq̄ ponit inter terminos ſeu dictiōes. vt ſi dicat petrus eſt bonus ↄ alb⁹. prio nō fac̄ ꝓpoſitionē copulatiuā. ſecundo facit propoſitionē de copulato extremo. i. ſubiecto vel predicato. ↄ eſt vnica ꝓpoſitio. ↄ ſic cathegorica. Idē dico de diſiunctiua ꝙ qñq̄ eſt diſiunctiua qñq̄ de diſiuncto extremo. i. ſubiecto ↄ predicato. qđ dico ꝺ v. ſig. cle. ſepe. in prin. q. ix. vbi de hoc in glo. notandū vbi ē intricatio vt hic. ↄ quo ad copulaz eo caſu quo ponitur inter terminos ſubdiſtingue. an termini ſeu dictiones inter quas ponit ſint ſubſtātiui vel adiectiui. qđ dixi i. d.c.ii. de reſcrip. In poſito copula in. c. noſtro. ponit inter terminos ſubſtantiuos a parte predicati. ↄ talis eſt ꝓpoſitio. nullus ſine licentia pape ꝓuideat eccleſie cathedrali carente clero ↄ populo x̄piano. ↄ ſic de vi verboz̄ vera eſt opi. Ben. qr eccleſia carens clero hz hz populū eſt de carentibus clero ↄ populo q̄ tum exquo nō hz vtrūq̄. ↄ argumenta que facit glo. in prin. cū dicit ꝙ habens codicē non includit ſub carentibus decreto ↄ codice procedunt quatenus nō facit vnā ꝓpoſitionez de copulato extremo ſed vnā copulatiuā vt ſit ſenſus ꝙ habēs codicē non eſt de his qui carent decreto ↄ qui carent codice. tm̄ verū eſt ꝙ de carentibus decreto ↄ codice coniunctim ga non hz vtrūq̄ ſed in. c. noſtro. dic ꝙ copula quāuis ponatur inter terminos tm̄ facit propoſitionē copulatiuā ac ſi eēt poſita inter orationes exquo ſunt termini ſubſtātiui. pro hoc qđ dixi in. c.ii. de reſcrip. ↄ eſt ſenſus eccleſie carenti clero ↄ populo. i. carenti clero ↄ carenti populo. ſeu exponendo verbū carere pro non habere carenti. i. eccleſie non habenti clerum ↄ non habenti populū. modo eccleſia habēs alterum tantū non eſt de his que non habent clerum ↄ non habent populum. vel breuius dicendo que nō habent clerū nec populum ↄ hoc vitiū ſentit Lap. in additione dicēs ꝙ iſta carere clero ↄ populo non equipollet iſti non habere clerū ↄ populum pro predicto. ff. de re. dub. l. is qui decem. §. vtrum. qui facit pro ↄ contra. vt dicat hic glo. ↄ facit pro quatenus copula ibi ſtat propue. facit contra quatenus ſtat pro diſiunctiua. pro hoc intellectu ſunt rationes facte ad hanc partem in iure vt requiratur ↄ vtranq̄ partem coniunctim eſſe veram. d.c.ii. de reſcrip. ↄ ſic intelligendo non eget declaratione ↄ contraria procedunt ſolum. qua glo. non bene exponit verbum carenti. cum dicit ꝙ eſt ſenſus ac ſi diceret non prouideatur eccleſie ſi non habeat vel niſi habeat clerum ↄ populum nō debet negatio poni ſolum a parte predicati vt ſit ſenſus. non ꝓuideatur eccleſie ſi eſt de eccleſijs non habentibus populuz. quāuis enim negatio precedat verbum habentibus. tamen negat ſolum predicta. ↄ eſt ſenſus ꝙ non prouideatur eccleſie ſi eſt de non habentibus clerum ↄ non habentibus populum. ↄ ſic iſta propoſitio ſi eſt de non habentibus cē. eſt mere affirmatiua preterquaz a parte predicati at eccleſia que habet alterum tantum non eſt de nō habentibus clerū ↄ nō habētibus populū vt ad ſenſum patz. ¶ Secundo quero ſi clerus ↄ populus chriſtianus nouiter eſt expulſus an habeat locuz hec cōſtitutio? vr̄ ꝙ ſic. q ↄ nunc eccleſia dicitur carere clero ↄ populo chriſtiano. Item per hoſtilitatem locus deſinit eſſe ſacer cum eſt ab hoſtibus occupatus. ff. de religioſis. l. cum loca. ſicut remotis perſonis collegij deſinit eſſe collegiū. ff. de colleg. illicitis. l. iii. Item ep̄s talis eccleſie pōt obtinere aliū ep̄atum. vii. q. i. paſtoralis. de licentia pape ſm Unic. qui h̄ no. de tranſla. c.i. Idem videtur ſequi hanc partem ad quā opponit de cle. quāuis. j. de foro com. Solut ꝙ ibi quādo ep̄us tm̄ expellit nō quando expellit clerus ↄ populus x̄pianus. vel ſm eū ep̄s expulſus cū clero ↄ populo bene potent alibi iuriſditionē exercere: vt in cle. q̄uis. ſed eo mortuo nō poterit de alio ep̄o illi eccleſie prouideri vt hic. Quo ad id aūt qđ fiunt argutū ꝙ locus occupatus ab hoſtibus deſinit eē ſacer. gloſ. i. in. v. x̄piano. que tenet contrariū. ↄ idē Laud. qui reſpondet ad. l. cū loca. ꝙ dicitur deſinere eſſe locus ſacer. qr viduatus eſt miniſtris. ſed tamen vera, ſacramēta poſſent ibi miniſtrari. nec coinquinatur propter hoſtes: ar. i. q. i. ꝙ quidam. de cohā. cle. veſtra. Et de hoc remittit gl. ad notata. vii. q. i. paſtoralis. in fi. dic ↄ aliter ꝙ deſinit eſſe ſacer hz ius ciuile per. i. cū loca. ff de reli. ↄ ſimp. ſu. ſed non de iure canonico. quia ius ciuile ponderauit factū. an de facto poſſent ibi exercere ſacramenta. ſed de iure canonico debet ponderari ius vnde niſi auctoritate legitimi ſuperioris ſit deſtructa non deſinit eſſe cathedralis. Pro hoc quod no. in. d.c. ii. de no. oper. nū. quantū. tamen ad hanc cle. attenditur factū. vnde ſufficit in caſu noſtro ꝙ de facto eccleſia nō habeat clerū ↄ populū quōcunq̄ hoc ſit vel per occupationem hoſtium vel alio modo vt dicat gl. in verbo chriſtiano in fi. ↄ idē Pau. ↄ eſt ratio quia ibi ponunt verba concernentia factuz .ſ. verbum carentibus ↄ verbum careat. ¶ Tertio quero an rōne facultatū vel maioris populi vel minoris ecclia fiat dignior. dic ꝙ nō: ſm Steph. quod probatur. xcvi. di. legimus. ad quod op. de. c. epiſcopi. ↄ. c. ſequen. lxxx. di. Solebi ſoluz dicitur ꝙ non in caſtris ↄ modicis villis ſed in amplis locis ſunt conſtituendi ep̄atus. pro hoc de prin. c.i. ¶ Quarto quero quia dixi de eccleſia cathedrali que dicit cathedralis? dic ꝙ ea que hz epiſcopū de qua loquitur. l. di. poſtq̄. lxvii. di. obeuntibus. s.e. quia propter. ↄ. c. ne p defectu. vnde dixi notando ↄ ponit glo. in verbo de paſtore. hec vocabula paſtor ↄ eccleſia cathedralis licet alicubi ponātur late hic reſtringuntur ad epiſcopales ↄ ſuperiores. ¶ Quinto quero quare ſpecialiter expreſſit de religioſis. glo. in verbo religioſos. ſoluit ↄ ſm Lau. ↄ Pan. maxime concernit mendicantes in quibus habet locum quod dicit glo. laqueus ꝺtritus eſt cē. ¶ Sexto quero quia ex gl. predicta in. v. bo religioſos. ↄ ſm predicta apparet ꝙ magis appetunt religioſi exaltari ꝑ alij vnde hoc ſurgit. So. hec eſt problema que pertineret ad naturales ↄ morales. Sed dicit Laud. faciunt ad inſtar ſenum in quibus licet cetera vicia conſenescant. auaritia tamen eſcit vt no. de preſu. cuz in iuuētute. nā videntes iſti ſe deſtitutos bonis ſeculi quia mendicantes di-

cuntur a mente q̃ est deus magis appetūt qđ non hñt. xlv. dis. oēs. dat simule de anglicis ⁊ scotis qui plus appetunt vinū quo carent q̃ alii. ad hoc. xxxii. q. i. moysēs. ¶ Septimo quero circa id de quo in prox. q. an religiosus quicūq; appetens dignitatē peccat mortaliter. vi q̃ nō per. c. qui ep̃atum viii. q. i. vbi dr̃ qui ep̃atum desiderat bonū opus desiderat. ad hoc. de renū. nisi. in fi. Jn ꝯrū q̃ religio est bonū quodā mō incōmutabile q̃ isti commutant pro tpalibus. ergo peccāt mortaliter. de regula. lz. xix. q. ii. duo sunt. pro hoc quod no. xvi. q. i. monachi. in glo. Laud. ⁊ All Dat. tenent secūdū ⁊ ad. c. q ep̃atū. rñdet Laud. q̃ q desiderat ep̃atū desiderat bonū op⁹ qđ ē de se bonū sed desiderū nō ē bonū. pro hoc ē qđ dicim⁹ q̃ deus est remūnerator aduerbioꝝ nō nominum. no. glo. de colluſi. c. i. vel aliter qui ep̃atum desiderat bonuz ibi punctus opus desiderat. xl. di. ante oīa. q̃ iste dignitates plus in erroribus afficiūt q̃ honores tribuant. xvi. di. nerui. Concludit Laud. q̃ si appetitus istoꝝ concordat in oībus cū appetitu moysi. de quo. xxxvi. di. si quis vult. nō peccant alias sic vt dictum est. ¶ Octauo quero de quib⁹ superioribus intelligitur quod dicit ipronida superiorū ⁊c̄. glo. in v̄bo superiorū intelligit de quibuslibet quouis iure spectat ad eos ꝓuisio maxime si sunt quatuor principales patriarche ¶ Rp. ad hoc q̃ non ad superiores prouisio sed ad canonicos spectet electio ad ecclesias cathedrales. de elec. c. i. Sotertius habuit relationē ad id qđ erat de facto. q̃ ibi nō erāt canonici. dicit aūt Laud. q̃ hodie ois prouisio episcopatū ⁊ episcopoꝝ spectat imediate ad papā nisi spāliter in iure vel ꝙsuetudine concedat inferioribus. de of. ordi. duo. de cleri. egro. c. vno. li. vi. dicit ēt se nō videre quo iure hic hoc facerz patriarcha. ideo sublatū est q̃ qđ rōne caret ⁊c̄. lxvii. di. cor epi. dic tū posset cōpetere sibi de iure spāli. vt dicit glo. predicta in verbo superioꝝ. ⁊ idem Jſdau. dicens in verbo superiorum. q̃ ad istos spectabat de cōsuetudine vel priuilegio speciali vel de iure cōi. ꝓpter defectū collegij cū de collegio nullus esset facit qđ no. de iurepa. postulasti. ⁊ per Archidia. ix. q. iii. cū simus. vbi aūt esset collegiū eius negligentiā nō supplet superior nisi expresso in iure pro hoc qđ dico. j. q. ix. Et de quatuor patriarchalibus sedibus dicit gl. in. v̄. xp̃ianis. p. uisum per extrauagantē sancta romana vbi dicit q̃ q̃diu sūt sub infidelibus canonici ipsoꝝ nullo mō ꝓcedant ad electionē vel postulationē nisi primo deducant ad noticiā sedis apostolice ⁊ decernit irritū quicqd fuerit ꝑ factū ⁊ reuocant consuetudines statuta ꝓria ctiā iuramēto vel ꝙfirmatione sedis apostolice roborata. ¶ Nono quero circa id qđ dixi in pr. q. quid si habens ꝓbendere est negligens. So. per id qđ dixi. s. q. prox. ⁊ dicit Jſdau. q̃ regulare est q̃ nullus supplet alterius negligentiā nisi in casu iure expresso. lxxxix. di. c. ii. de concess. prebē. q̃ diuersitatē. vbi no. Jmmo. ⁊ de elec. cū ecclesia. Jſdau. q̃ singulariter no. ¶ Ad hoc op. de sup. ne. p̃l. i rubro ⁊ nigro. So. qđ dic̄ pau. ꝓcedit quo ad hoc q̃ ipso iure nō fit deuolutio nisi vbi ē iure exp̃ssū. sed requirit q̃ superior moneat inferiorē assignato termio quo elapso ipse supplet. vt no. in. d. c. cū ecclesia. ¶ Decimo quero circa hoc si dat alicui licentia supplendi defectū alterius an poterit hoc nō cito illo ¶ in. in. c. cū in cunctis. co. ti. vbi melius cadit in fine ⁊ Jſdau. hic dicit q̃ aut suppletio fit ꝓpter defectū inferioris in faciendo minus ꝓnde ⁊ tunc q̃ delinquit inferior statz pena cōmittit. d. c. cū in cunctis. ⁊ nō est necessaria citatio. sed si inferior deliquit omittendo necessaria est citatio iuris vel hominis. At in precedenti. q. dic q̃ precedens membꝝ dz distingui. an pena sit̄ posita ipso iure an nō ipsoiure vt primo casu, ꝓcedat q̃ dicūt: secundo casu nō. vel dic verius q̃ ēt ipso iure tū requirit citatio anteq̃ pnuncietur pena esse cōmissaz. q̃ pōt subesse legitima defensio de preben. lz. ii. li. vi. de hereti. cū fm. li. vi. nota. de censi. clemen. presenti. in glo. pte. quo tū ad penā que ꝓponit ipso iure. ad hoc vt incurrat ꝓcedit distinctio an pena ꝓponat facienti an omittenti. vt in primo casu ipso iure incurrat. secundo nō nisi certū tp̃s infra qđ fieri dz sit a iure statutū. pro hoc qđ no. Jnno. notabiliter de preben. exturpande. §. qui vero. qđ dixi vt ibi dixi. Dicat pau. q̃ is cui ꝙceditur licentia supplendi hoc poterit sine auctoritate alicui⁹. lxv. di. si forte. ¶ Undecimo quero q̃ dicit pōtificatus honorē ⁊ nō dicit ordinē an pontificatus .i. ep̃atus sit ordo? q̃ non v̄ hic ter. q̃ hic vocat honor in verbo honorem. ⁊ j. in. v̄. q̃ si in verbo honore. pro hoc de epo qui renun. epis. c. i. vbi ēt dicat honor. Jtē q̃ alicubi dicat dignitas vt hic ibi pontificalis dignitatis. Jn ꝯrū. xxi. di clerof. xciii. di. diaconos. lxxxix. di. cum in pretorio. dicit Laud. q̃ inq̃tum ordo accipitur pro officio quod hz eps qui hz sacrare ꝓsbyteros qui sunt duces in corpore mystico. i. ad consiciendū eucharistiā. de sum. tri. c. i. in fi. Jtem ⁊ alios sacros ordines confert episcopatus dicitur sacer ordo q̃ per ipsum facit episcopus sacros actus. de elec. q̃ sicut. §. preterea. Si aūt ordo accipit pro sacro ep̃atus nō ē ordo. sed q̃tuor minores ⁊ tres maiores sūt ordines. excludit ergo Laud. psalmistatū seu primam tōsurā. ⁊ ponit trīsepem ordines concordantes in hoc theologis dicentibus q̃ episcopatus est quedam preeminentia seu dignitas vel honor. Ego in. c. cum contingat. de eta. ⁊ qua. vbi probatur de psalmistatu q̃ est ordo. dixi considerandū q̃ si ordo accipitur solum qtūs habet respectu ad consiciendum eucharistiā solū septē sunt ordines preter psalmistatū ⁊ episcopatū qui hoc respectu non sunt ordines sed cōsideratis oībus sacris ordines sunt nouē. naz sunt aliqua sacramēta que non exercentur nisi per epm̄: confirmatio in fronte: collatio ordinū. vnde dico ibi q̃ psalmistatus ordo minimus. ⁊ episcopatus est ordo pfectiuus. de quo ibi plen⁹. ¶ Duodecimo quero vnde impediunt isti maxime mendicantes prodesse vt expediret. So. fm Jſdau. hoc ꝓuenit ex ignorātia iuris positiui in exp̃ētia facti. ⁊ quādoq; ab eoꝝ calūmniosa dissolutione. q̃ soluti a laqueo religionis discurrunt vndequaq; xvi. q. i. si cupis. ⁊ tanq̃ deficientes a regula onere dānoso quesito pessimi esse ꝓbāt. facit. xl vii. di. quātūlibet. querunt etiam vicariatus ⁊ officia alioꝝ episcoporuz q̃uis sint episcopi ⁊ maxime habentes latas dioceses ⁊ plurimū symonizare non metuūt hec que dicit Jſdau. ꝓcedūt habito respectu ad uerbū vagationis ⁊ ad verbū religiosos. sed habito respectu ad principalē decisionē. rō est in textu q̃ quia p̃ sunt ecclesie nō habēt clerū neq; pplm nō habēt cui ꝓsint. ¶ Decio ꝗrtio q̃ro q̃ pēa sit religiosi vagāti extra religionē. dic q̃ ē excōica tus si sine licentia prelati discurrit per curias ꝓncipū. j. de sta. ho. cle. i. ⁊ ꝑ eū dz ꝓcedi. vt ibi in. §. q̃ vero. ¶ Decimoquarto quero an cle. hec hz locum in non religiosis. So. sic. sed maxime in religiosis ꝓbat principū ibi religiosos presertiz. exponendo presertiz ꝓ maxime vt fieri debet per id quod dixi de excep. c. i. ¶ Decimoquinto quero quid de promotis ante hanc cle. Jſdau. dicat in eis nō esse locū huic dispositioni per v̄bū de cetero. ⁊ sic ꝓuisus ante hanc cle. nō incidit in penas de quibus sequit. dic idē si nō esset v̄bū de cetero per. c. ii. de consti. hec tū questio est superflua q̃ nulli tales sunt. ¶ Decimosexto quero quid importat littera cū dicit quātūcunq; dignitate prepollens. glo. in verbo quātūcūq; exp̃sit qđ hoc dicit ꝓpter patriarchas. s. quatuor principales qui habent priuilegia similia cum dño papa. xxii di. renouantes. in auc. de ec. titu. §. i. coll. ix. pro hoc. iii. q. v. q̃. Jſdau. videtur dicere q̃ hoc cōprehendit etiam laicos habentem ptātem prouidendi ex priuilegio pro hoc quod not. x. di. imperium. lxiii. di. adrianus. xvi. q. vii. in summa. ⁊ idē dic generaliter de quocunq; circa papā nō habentem spāles ptātem vt exp̃imit littera. ⁊ itellige spēalem .i. contra hanc dispositionē vt sentit glo. in verbo speciali. non tamē est necesse quod de hac cle. fiat mentio. quia non habet clausulam derogatoriā. pro hoc qđ no. ō reserip. nōnulli. de sta. mo. ex parte. Et dicit Jſdau. in verbo prouideat. q̃ licet ex hoc videatur q̃ eligere possint hi ad quos. de preben. cum in illis. li. vi. ꝯrium tamen putat. ⁊ sic intellige verbū prouideat generaliter vt etiam cōprehēdat electionē. ⁊ quēcūq; modū reformandi ecclesiam. ¶ Decimoseptimo quero q̃ dicit subditis christianis an sufficit q̃ sint duo subditi christiani? videt q̃ sic. per regulā pluralis li. vi. Jſdau. ⁊tra quia premisit de populo ad quē faciendū requirūt ad minus decez. ff. ui borap. l. pretor. x. q. iii. vnio. pro hoc qđ no. de elect. c. i.

§ · Nullus Nota q̃ religiosus non debet consentire electioni sine licentia prelati ꝓ hoc. c. ti. si religiosus. li. vi. hoc aūt casu etiā cū licentia ꝙsentire non pōt. vt no. j. in. v̄. se. in gl. etiā. Quero quid si prelatus etiā licentiat ⁊tra hoc preceptū. dicit glo. q̃ puniet̄ pena arbitraria ⁊c̄.

Ver · Quod si licētiatus. No. q̃ punit̄ qui permittit se consecrari ex quo infert glos. in verbo permiserit q̃ in absolute coacto cessaret pena quia nec imprimeretur character. ¶ Secundo nota ibi. in religione sua. q̃ non cēsetur prohibitus in aliena. argumē. ff. de penis. l. interpre

tatione regula. in penis. li. vi. iuxta cle. i. ſ. c. Ben. ſed q̃ dicit littere que ſequit ibi vel extra. ¶ Tertio no. q̃ hoc caſu nõ valet ꝙſuetudo ꝛria. ꝛ dicit Lau. q̃ nõ valet q̃ irrationabilis ꝛ eccleſie grauis. de ꝙſue. c. i. ꝛ dicit Ben. per ꝟbũ quacũq; hoc ꝓcedere etiã ſi eſſet conſuetudo de cuius ꝛrio nõ eſſet memoria exquo eſt irrationabilis. de ꝙſue. c. ſi. aut. vt nulli iudi. §. i. colla. ix. ꝛ dicit ſDau. q̃ hic minus põt ꝙſuetudo q̃ priuilegiũ. concor. j. c. ſtatutũ. ¶ Quero numquid ꝓmittentes ſe conſecrari nõ coactu preciſe recipiant characterez. vꝫ q̃ non per litterã que decernit irritũ ꝛ inane. Cõtra riũ ſentit glo. ſtatim inducta exquo dicit tñ de coacto ꝛ expreſſius hoc tenet in verbo vel aliquod. pro hoc q̃ ſacramenta que per ſe ſortiunt effectũ ſicut baptiſmus ꝙfirmatio ꝛ ordo collata etiã ꝙtra preceptũ ſupioris. dum tñ concurrat debita materia ꝛ forma ꝛ intentio agentis pacientis imprimũt characterẽ. de ſacra. vn. c. vno. de bap. maioꝛeſ. de ꝙſe. di. v. man⁹. vbi gl. ꝓ hoc q̃ nõ. ix. q. iii. ordiãtões. i. q. iii. q̃ qdã So. Lau. hoc vltimũ tz ꝛ hoc q̃ñ ordiatio cõpetit alicui ratione ordinis quẽ hz. ſed ſi hoc facit ex mandato ſupioris ſicut papa aliq̃n dedit ſacerdotibus ptãtem confirmandi ĩ frõte. xcv. di. peruenit. lxix. di. c. vno. tunc ꝓhibitus nihil agit ſm Laud. ꝛ idẽ nõ. de ꝙſue. quanto. vel aliter ſm eũ ſi dicimus q̃ tota ptãs quã hz eps vltra preſbyteratũ ſit ſupra corpus myſticũ. ꝛ ad hoc tendat eius effectus ad ponendũ duces. i. ſacerdotes ſupra corpus xp̃i myſticũ ordinando coſdez tũc papa ꝓpter plenitudinẽ ptãtis quã hz ſupra corpus xp̃i myſticũ põt ꝓcedere ex certa ſcĩa non habenti hãc ptãtez ſeu officiũ vt poſſit facere. ſicut in. d. c. peruenit. ꝛ cadẽ rõne põt ex toto ꝓhibere. vt in. c. manus. ſecus aũt de illis officijs que habent ſuum effectũ ſuper corꝓre xp̃i mystico ſicut ſunt ſacerdotes. de hoc diximus plenius in. d. c. quanto. nã ꝙſiderata generali ptãte videret dicendũ q̃ clauſula decreti oĩno irritet alias videret fruſtra apposita. ſed tñ non eſt fruſtra q̃ dato q̃ teneat ordinatio quo ad effectũ habetur pro non ordinato Ad predicta eſt preal. glo. hic in verbo vel aliquod. que tenz q̃ tenet ordiatio quo ad impreſſionẽ characteris. ꝛ dicit quo ad aliquid clauſula decreti locũ habeat. ꝛ pro hoc ẽt q̃ dicit glo. in verbo honore. ꝛ idẽ ſDau. qui dicit q̃ iſte erit epus nullius epatus ꝛ erit ſine executione. ꝛ ſic minus poterit q̃ alter eps nullius epatus. pro hoc de ordi. ab epo qui renũ. epa. c. i. dicit etiã q̃ ſi epatus ad quem conſecrat nõ eſſet in rerũ natura tenet ꝙſecratio quo ad characterẽ. ſufficit. n. q̃ eſt ꝙſecratus quo ad eccleſiã generalẽ que eſt vnica. xxiii. q. i. loquit. ꝛ. c. dicimus. iiii. q. v. quiſquis de translat. inter. in fi. ꝛ q̃ nõ. in. d. c. manuſ. ¶ Secundo quero ſi ꝙſecratus ꝓ hãc cle. agit noĩe eccleſie ꝛ opponit ꝓ eũ de hac cle. videt q̃ nõ ſit audiendus agens q̃ infertur nullitas tituli. nec pdeſt poſſeſſio ꝛ talis nullitas opponi põt etiã agenti poſſeſſorio vti poſſidetis. ff. q̃ vi aut clam. l. i. Cui etiaz obſtat exceptio q̃ vi clam vel precario poſſidet. d. l. i. ſic ꝛ in cã liberali opponit q̃ fuit ſeruus. C. de ꝛ. cog. l. i. ii. ꝛ iii. Sic etiam petenti hereditatẽ obſtat exceptio q̃ non ſit filius vel heres. C. quoz bonoꝛũ. l. i. poteſt ergo excipi etiã ante litẽ ꝙteſt. ſicut opponitur exceptio falſi, procuratoris. C. de procu. l. hz. tali. n. ſolui nõ põt tanq̃ intruſo. de quo in. c. in lris. de reſti. ſpol. Itẽ prelatus agit noĩe eccleſie tanq̃ ꝓcur. de dona. c. ii. non ergo admittatur niſi doceat ſe legitime ordinatũ de ꝓcu. c. i. ſicut tutoꝛ dz ſe oſtendere legitimũ adminiſtratorẽ. C. de tutore que non ſatiſdedit. l. ſi. C. ar. tu. l. ſi. Idem in ſindico actore ꝛ economo. ff. q̃ cuiuſ. vniuerſi. l. nulli. Cõpo. in. c. nihil. eo. ti. ꝛ ſDau. hic refert ꝛ diſtinguit. aut aliqs agit nomĩe ſuo vt petendo hereditatẽ etiã ſi agat iure ceſſo. ꝛ talis nõ hz docere ꝛ ſuo iure ante litẽ ꝙteſtatã ſicut agens rei vẽdicatione nõ oſtẽdit ſe dñm ante litẽ ꝙteſtatã. de lit. ꝙte. c. i. li. vi. ꝛ ad. l. primã ff. fam. her. que dicit q̃ obſtat exceptio. tu nõ es heres. Rñdet q̃ ibi ſpãle. ne fiat preiudiciũ hereditatis petitioni que ꝛ ſui natura dz precedere. ꝛ idem in alijs preiudicialib⁹ que de ſui natura debent precedere vt ſi dicatur ſeruus vel filius. C. de ꝛ. cog. l. i. ꝛ. ii. inſti. de ac. §. preiudiciales. ꝛ iſte ꝓponũtur ante lit. ꝙteſ. C. de adul. qñ. q̃ dz oſtendere de ſuo mandato preterq̃ in prelato ſm quoſdam. Alij diſtinguunt an opponatur. tu non es prelatus ꝛ non admittit. an dicatur tu nõ es prelatus nec heres pro prelato. nec es in poſſeſſione prelationis. ꝛ admittit. ꝛ hoc tenet Cõpo. in. c. nihil. ꝛ Spe. de actore. v. ſed pone. ꝛ Archi. xii. q. ii. alienationes. xlii. di. quieſcamus. Idem dicit Cõpo. ſi excipit de tali facto per quod apparet eũ legitime cõfirmatũ vt ſi dicat intruſus per ſupioꝛes vel potentiã laicalẽ. ꝛ ſic dicat q̃ potuit intruſi ꝛ poſtea confirmari. Reſpondet q̃ ꝓbatio intruſionis transfert ĩ eũ onus probandi vt cc. bene. c. i. per hoc dicit ſDau. q̃ in caſu noſtro obſtat exceptio. q̃ ſi eccleſia non hz clerum neq; populum poteſt hoc indirecte ꝛ ea ꝓbata conſtat iſtũ nõ eſſe prelatũ nec in poſſeſſione prelature q̃ eſt verum q̃ nõ eſt quid poſſideat nec poſſet doceri per aliquod exercitũ ꝺ quaſi poſſeſſione per modos de quibus diximus poſt Inno. de reſti. ſpo. in litteris. ¶ Tertio quero q̃ hic dicit q̃ ſi ꝓmotus remanet ſub ſuo prelato. que eſt ratio dicit ſDau. q̃ eſt vt vacent beneficia ꝓmoti in epm̃ duo requirunt. poſſeſſionis pacifice adeptio ꝛ ꝙſecratio. c. ti. cũ in cunctis. xcii. di. ſi qui epi. ꝛ. c. p̃cedenti. ſed iſte non hz poſſeſſionem nec habere põt. Et hoc infert q̃ ſi erat abbas non deſinit eſſe abbas. q̃uis enim remanet ſine ſpe ꝓmotionis quo ad alia beneficia vt hic dicitur non tamen ꝓmatur beneficio quod ꝓius habebat. ſed per ſuperiorem poſſet ꝓmari ꝓpter tale delictũ. j. de regul. cle. vt profeſſores. Idem dicit ſDau. de clerico ſeculari recipiẽte talẽ epatum q̃ prioza beneficia non perdit. q̃ poſſeſſionez epatus non hz nec habere poteſt adeo q̃ etiam ſi infideles admitterent eum ad poſſeſſionez non per hoc dicitur adeptus poſſeſſionẽ. q̃ nec tenet prouiſio exquo nõ eſt ibi clerus nec populus xp̃ianus vt hic. ¶ Opp. ad predicta de preben. ſi beneficia. li. vi. So. ſDau. q̃ ibi de eo cuius beneficia q̃ ſpõte dimiſit vt acceptaret alia non ſibi debita alteri ſunt collata. ꝛ idem eſſet ſi iſte conſentiret q̃ prima beneficia conferentur. q̃ hoc poteſt etiã anteq̃ vacent ꝛ ante adeptã poſſeſſionẽ eo caſu quo poteſt acquiri: vt. ſ. ti. i. cum in cunctis. ꝛ proſequitur ſDau. in hoc quedam alia que no. in. d. c. cũ in cunctis. Alibi vꝫ verius q̃ perdat prima beneficia dũmodo faciat in tali epatu aliquid habens ſimile adeptioni poſſeſſionis vt ſi intronizatur in ſede epali. nõ. n. eſt verũ q̃ non poſſit acquiri poſſeſſio exquo non hz clerũ neq; pplm. q̃ imo põt modo premiſſo. ꝛ ſic hz generalis ꝙſuetudo prout dicit Inno. in. c. in litteris. de reſti. ſpol. Item preſuppoſito q̃ eccleſia talis nõ haberet locũ vbi fieret intronizatio dũ tñ fiat aliqd ſimile põt idem dici ne ſit melioris conditionis iſte contumax q̃ obediens de preben. eũ qui. li. vi. nec obſtat qđ no. de elec. cõmiſſa. li. vi. in glo. quid ſi. vbi dicit q̃ dicit adeptus poſſeſſionem cũ hz liberũ cure exercitũ. qđ hic habere non põt cum nulla ſit talis cura. illud. n. ꝓcedit in eccleſia habente curã de facto. Infert ãt ſDau. p̃ dicta ad qõnẽ ſequẽtẽ. ¶ Quarto quero circa predicta de promoto in curia vbi vacẽt ſua beneficia. So. ſDau. recitat opi. Archi. quã reprobat ꝛ per oia idem dicit prout dicit glo. j. vt lite nõ ꝙteſta. cle. i.

Quod circa. Breue ꝛ vtile vt dic̃ gl. i. ſed materiam hz intricatam. vt patet ex glo. magna ſed per ſingula declarabitur. cõiter nõ ſummat̃ q̃ breue. ſed p alia verba que dicit. c. quoꝛũdam. eo. t. li. vi. quo ad diſcordiam ꝛ minoꝛitatem numeri. intelligitur quo ad voces facti non ſm fictionez. non diuidit q̃ continet vnũ ſtructũ. pone caſũ per id quod dicit glo. iii. ꝛ iiii. ¶ Nota electio dicitur actiue ꝛ paſſiue. pro hoc glo. ii. que hic dicit intelligi de paſſiua. ꝛ idem ſDau. pro hoc quod no. eo. ti. illa. ꝛ probatur de cle. ex. mi. c. fi. ¶ Secundo no. pro allegatione generali. ibi. bo ni ſaciana conſtitutione. alibi pro ſpeciali. ſ. ea. clem̃. conſtitutionem. in prin. vbi de hoc dixi in. i. notabili. ꝛ in. ꝺ. ꝛ. ii. ꝓno. ¶ Tertio nota caſum in vno conſideraũ factũ ꝛ non iuſ. ſimile. de ſpon. cõmiſſum. vbi ſufficit matrimonium contrahi q̃uis ſit cariturum effectu. ſed melius ad hoc. ff. ad tre. l. heredibus. §. fi. ſic etiam ſufficit conditionẽ impleri de facto. ff. de condi. inſti. l. mulier. de ſta. libe. l. ſtichus. ſup quo remittit Ben. ad nota per Cy. C. de proba. l. ſiue poſſidetis ¶ Quarto nota q̃ fictio eſt iuris effectus. qđ dico. j. q. xv. ¶ Quinto no. caſum in quo computãtur voces in electõe que tamen de iure non valent. ꝛ eſt caſus ſpecialis quo ad. c. quoꝛũdam. in duobus caſibus ibi poſitis. ꝛ hic licet breuiter enũeratis. Itẽ ꝛ quo ad. c. idẽnitatibus. §. ſane. alꝫ regulariť ꝓ. c. ti.. ſi qñ. li. vi. ¶ Venio ad materiam ꝛ primo expediã materiam ſpecialem huius. c. ſecundo materiam fictionum. Circa primum primo querendũ eſſet de exemplis huius. c. ſed q̃ glo. magna in prin. hoc querit reſeruo ad queſtionez. vi. ſequendo ordinẽ gloſaz ꝛ textus. ¶ Quero primo quia dicit religioſoꝛũ de quibus religioſis loquat. So. patet ex. c quoꝛũdam. ꝛ ex eo q̃ dicitur in gloſ. iii. ꝛ iiii. ¶ Secundo quero q̃ dicit electiones. quid de poſtulationibus puiſioni-

bus vel alijs dispositionibus. glo. ii. dicit idē. ꝛ idē ☞ Dan. qz hec equiparant quo ad decre. quorūdā. pro hoc. c. nullus. e. ti. li. vi. ¶ Tertio quero de intellectu verbi discordia. ꝛ verbi minoritate numeri. So. ad primū vt in glo. iii. explicādo in mendicante electo ad prelaturā extra suū ordinem. Op. ad hoc de cle. i. s. c. qz generaliter phibet electio de religioso alterius ordinis. So. pōt poni exēplū de electione facta ad ecclesiā cathedralē per dictā cle. i. in fi. Ad secundum de minoritate nūeri respōde vt in gl. iii. ¶ Quarto q̄ro circa hoc de discordia quid si fuit ab initio facta in ꝯcordia deinde supervenit discordia? dicit Steph. q nō est locus. c. quorūdaz. nec huic cle. ¶ Quinto quero quid ecōuerso. dic q erit locus predictis iuribus nec sufficit hec supuenientia ꝯcordie. ar. l. vt si proponis. C. de nup. pro hoc qz spēale in electione papē ꝛ sufficiat ꝯcordia superueniēs. e. ti. lz. Itē spāle in electione monialiū vt etiaz sufficiat. eo. ti. idēntatibus. §. si aūt. li. vi. ergo regulariter ꝺ. ¶ Op. ad p̄dicta de eo quod no. eo. ti. cupientes. §. si vero. li. vi. Solu. etiā in illo casu sufficit ꝯcordia supueniēs. sed vt predixi regulariter cōtra. p hoc qō no. eo. ti. nihil. ad fi. vbi quo ad casum illius. c. dicit sufficere superuentionē ꝯcordie. ¶ Sexto quero de qua cōstitutione Bonifacij loquit textus cū sint plures? gl. v. solut q de. c. quorūdam. qō probat rōnibus. ꝛ idem per oia ☞ Dan. ꝛ q dicit glo. in. v. fateor. tū declarabit infra. q. se. ¶ Septimo quero de exēplis huius. c. in gl. magna in pn. soluit quā diuido in partes quatuor. ☞ Primo querit de exēplis huiꝰ. c. secūdo ibi. sed quero. querit quo ad decre. quorūdam. ꝛ soluit indubitanter. tertio ibi. sed in casu decre. q̄rit quo ad. c. idēntatibus. ꝛ soluit petēs declarationē. quarto ibi. ꝛ etiā circa voces. querit quid de non vocandis vel vocatis venire ꝯtinentibus. ꝛ quid de non ꝯstitutis in sacris. ꝛ soluit etiam petens declarari vsqz in fi. ¶ Venio ad primā partē glo. de exēplis. ꝛ glo. exemplificat primo de mendicantibus. deinde ibi. itē si ex decē. de nō mendicāte eadez exempla ponunt Laud. ☞ Dan. ꝛ Alb. Sed quo ad id quod glo. exemplificat de excōicatis. ꝛ vult q vox excōicati cōputet in nūero facti. ¶ Op. de. c. nomē. ii. q. i. vbi excō municati supprimunt. So. fm ☞ Dan. potius facit pro qz ibi dī q excōicati supprimunt. sed depositi de numero radiunt. de facto ergo remanent excōicati in numero. ꝛ hoc no. glo. ibi sed per hoc non tollit p̄rium. qz si supprimit durante suppressione ñ cōputant. ꝛ sic de facto p hoc tēpore nō sunt ō numero. pptera aliꝫ soluūt q aut excōicatio est notoria ꝛ non cōputat excōicatus in nūero etiā facti. aut nō notoria ꝛ cōputantur. ꝛ sic debz glo. intelligi de nō notorio. Ratio primi qz non fuit de intentione. c. quorūdam. nec huius cle. q cogerentur nō excōicati cōicare excōicato qō iura phibēt. ꝛ hoc placet per id qō dixi. eo. ti. illa. ꝛ qō dico. j. q. xi. in fi. fm hoc concludē q procedit. c. quorūdā. ꝛ hec cle. vt cōputēt voces in facto ꝛ non in fictione. ꝛ exponit ☞ Dan. fictione. i. subductione ꝛ vocis annullatiōe ꝛ sic supprimit vocē non numez ꝛ in hoc dicit ☞ Dan. q quedā p̄uant voce tm̄ non numero vt in eo qui p̄uatur voce capituli iure tū canonicali vel alio exquo vocez hz permanentē sicut est ille qui elegit scienter indignū. eo. ti. cū in cunctis. quedā excludunt nō tm̄ a voce sz etiam a numero vt si dicit eligens intrusus in beneficio cuiꝰ ratio eligit. talis. n. non cōputant in numero etiā de facto cū careat titulo. ꝛ pōt poni exemplū quādocūqz quis p̄uatur beneficio ipso iure. vt in. c. pro humani. de homici. li. vi. vel alia de cā ita q non tenet canonicatū de iure nec de facto vt intrusi vel qui renunciarūt in manibus supioris ꝯsentientis vel quid simile fm ☞ Dan. fm quē. id qō hic dicit q attendūt voces que in facto nō que in fictione ꝯsistunt intelligit prio modo qñ quis excludit tm̄ a voce nō a numero. nō aūt secūdo modo qñ etiā a numero. ꝛ hoc idē vult glo. in vlt. parte. qō dico. j. q. xii. Ex predictis nota q necesse est electio hoc casu probare qz possessionē eligentis quo ad hoc vt nō sit exclusus a numero. an aūt expediat q probet bona fides in possessione vī sentire q nō. dic ꝺ p no. de in ite. rest. cū venisset. ꝛ hoc qñ ius cōe est ꝺ ipsum vt ibi dixi. nō. n. quis p̄sumitur possidere bōa fide licet p̄sumat bonus. de quo tū dic vt ibi dixi ꝛ p̄dicta latiꝰ declarant in tribꝰ seq. q. ¶ Octauo q̄ro nūqd sicut voces facti cōputāt quo ad p̄iudicādū ita ꝯputēt quo ad p̄desse ndū ꝛ hoc quo ad casū. c. quorūdā. pone exēplū si eligit religiosus nō mēdicans per q̄tuor ꝛ collectus p sex ꝛ in collegio sunt tm̄. x. habentes vocē ꝛ sex predicti ocs vel tres ex eis sunt excōicati. glo. in secunda parte dicit aper

te dicendū q non qz hoc nō est iure expressum Itē qz sequerentur absurda q si ex. xx. canonicis. xviii. eligerūt mendicantē duo aliū q valeret electio facta per duos sed hoc absurdū sequit solū presupponēdo q eligentes mendicantē in discordia sint p̄uati iure eligendi. ꝛ tūc nō est absurdū imo verū per. c ꝯgregato. e. ti. qz in duobus manet totū ius capituli pōt tm̄ sustineri. qō dicit gl. qz sequit absurditas presupponendo q indistincte, p̄cedat. c. quorūdā. vt ex eo q viciat electionē mendicātis facta in discordia per hoc approbet factaz de non mendicante. ꝛ ex eo q reprobat electionē religiosi factam a minori parte numero per hoc approbat factā de coelecto nō religioso qz si hoc cēt verū sequeret absurdū predictum. vt in glo que sic intellecta est clara. Inducit glo. ꝛ aliud absurdū qz sequeret presupposito qō dixi q si ex. xx. electoribus nouē eligerūt, pfessum valeat electio facta per. xi. subaudi qui elegerūt nō, pfessuz ꝺ qō inducit glo. c. scriptū. i fi. ꝛ c. idēntatibus. §. si vero. ꝛ. §. si qua vero. cēt aūt hoc absurdum presupponēdo q ꝺ. xi. nulla exceptio posset admitti cū tamen dicant illa iura q confirmari possit si est canonica. sed nō est canonica si est facta a nō habentibus voces. ꝛ cū hac gl. ꝯcordat ☞ Dan. per eandē rōnem quā ponit gl. quia hoc non est expressum in. c. quorūdā. ꝛ correctio iurū est vitanda. ¶ Nono quero quid si ponimus casū cōuersū. vt pone exēplum ex. xviii. electoribus ex quibus tres sunt excōicati. viii. ex nō excōicatis cū illis tribus excōicatis eligerunt religiosū non mendicantem. vii. eligerūt aliuz. dicit ☞ Dan. q tenet electio religiosi vt censeat electus a maiori parte capituli. Idē dicit de electione mendicantis. puta ex. xii. electoribus. xi. elegerunt mendicantē vnus aliū cassabit electio facta de mendicante quia in discordia. ꝛ alteritus quia a minori parte licet enim electio mendicantis non teneat propterea eligentes p̄uati sunt iure eligendi. pro hoc no. eo. ti. auditis. ꝛ hoc vltimum dictum est verum per id quod dixi. i. q. precedenti. sed de dicto precedēti dic vt i se. q. ¶ Decimo q̄ro in eo qō dixi. s. q. proxi. de electiōe religiosi non mēdicantis que est ratio? Respondeo q est quia quomodocūqz computes remanet electio facta a maiori parte capituli. nam tres excōicati in exemplo illo non possunt computari ꝺ religiosuz illū quem eligerunt oz ergo q vel non cōputentur in numero ꝛ remanet electio facta a maiori parte. qz ab octo ꝛ contradicētes sunt tm̄ septē. vt si computantur pro religioso. ꝛ adhuc idem vbi trado talem theoricam q voces consistentes in facto computant quo ad nocendū vt in exemplis datis. s. q. vii. quo ad prodessendū autem nō qñ per hoc veniret cōtra cōes regulas. vt in absurdis positis. s. q. vii. sed qñ non venitur contra cōes regulas non surgit varietas iuris. ꝛ nō refert an computentur an non vt in exemplo statim posito. p predictis qz. c. quorūdam. ꝛ cōtra cōes regulas ꝛ nihil aliud ponit simul cū hac cle. nisi q ad hoc vt teneat electio mendicantis requirit q nō sit facta in discordia ꝛ dicit in discordia facta si aliquis habens vocem etiam de facto tm̄ ꝯtradicit. Similiter quo ad non mendicantem professum requiritur q sit facta a maiori parte capituli. ita q sit maior pars totius numeri. nō aūt sufficit q sit maior pars hñtium vocē eligēdi de iure. Extra ergo istos duos casus stat dispositio iuris cōis vt nō cōputent voces coz qui de iure cōi non habēt vocem. e. ti. si qñ li. vi. ¶ Undecimo quero quo ad tertiā ptē glo. nunquid voces cōputent quo ad factum tm̄ respectu. c. idēntatibus. §. sane. ꝛ. §. si vero. ꝛ. §. si qua vero. li. vi. glos. disputat ꝛ clara est. concludit autem opus esse declaratione ☞ Dan. idez per omnia dicens q electꝰ a duplo maiori parte in casu. §. sane. confirmabitur nulla facta discussione numeri. ꝛ sic etiam quo ad prodessendū computantur voces in facto tm̄. dicit aūt pau. q aliud in electione monialiū in quibꝰ multa spēalia statuūt: vt patet in. d. c. idēntatibus. ꝛ est rō quia non tenētur habere iuris peritā. xvi. q. i. legi. in fi. no. j. q. iiii. §. vlt. xxxviii. di. in sūma. concludit ☞ Dan. opus esse declaratione. vt etiā dicit glo. Sen. idem tenet. s. q confirmabitur electio a duplo maiori parte nulla obstante exceptione. Ex hoc dicit q hoc casu minor pars p̄uat iure suo sine culpa. simile vt lite non contes. qñ. §. si aūt de carnali. Ex predictis etiā infert partē inhabilem alteri nocere ꝛ sibi non prodesse. quod procedit quantū ad hoc. c. ꝛ quo ad ea q̄ dixi in proxi. q. ꝛ dicit Sen. q hoc contingit ex iuris dispositione statuentis ad certum numerū vel concordiam respectum fore habendū ꝛ fieri tari oportet. ff. de verbo. sig. si quapena. ff. qui ꝛ a qbus. l. pspexit. xix. di. in memoriā. sicut fi-

ctioni iuris fingentis esse qđ non est. de spon. is qui vel econtra vt in fictione postliminij. qđ dico. j. q. xii. Inducat Bē. ⁊ alia similia in qbus quis alteri nocet ⁊ sibi nō pdest. C. vñ vir. ⁊ vxor. l. i. de naturali. li. auf. licet. ff. de leg. i. l. plane. de adi. lega. legatū. in fi. Laud. de pynu dicit q fiet cōputatio vocū que sunt in facto dūmodo tot remaneant que possint cōputari de iure q electio possit dici facta a maiori parte capituli alias nō cōfirmabitur ponit exēplū. xviii. eligerunt quattuor erant excommunicate cum ex. xviii. xii. elegissent vnā sex aliā. ⁊ inter. xii. erant ille quattuor excōicate. mō remaneret electio facta tñ ab octo que nō sunt maior pars capituli nō dz confirmari. sed si extarent decē habiles que sunt maior pars capituli. vt si tñ due de. xii. essent excōicate confirmabit hoc recidit in id qđ dixi. s. q. precedenti. fm Dau. Ego simpliciter puto verū q cōfirmabit nulla obstante exceptione vt textus. c. idēntatibus. ponit diuersitatē iter electum a duplo maiori parte ⁊ electā a nō duplo maiori. quod exp̄ sse intēdit vt patz ex diuersitate. §o. pro hoc de postu. c vno. li. vi. ⁊ qđ ibi no. vel plenius circa. c. quorūdā. ⁊ hanc cle. pōt dici aut, puenit ihabilitas ex facto seu ex sñia iudicis vel hominis vel exsentētia iuris. primo casu voces non computant vt si a iudice interdictū est alicui ne eligat. secūdo cōputatio ratio diuersitatis. q. primū est clarū. secundū potest esse dubiū. nā sñia iudicis facit notorū iuris. de coha. cle. c. si. Itē mutius agit cū lege q̄ cū ministro legis. ff. de arb. l. cel sus. hec distinctio per aliquos fit. ⁊ vī placere Jo. de lig. quā plenius declaro in. q. sequenti. Cōcludo aūt fm id qđ predixi statiz quo ad. c. idēntatibus. §. sane. sed quo ad. c. quorūdā. prout dixi in. q. precedenti. C Duodecimo q̄ro quo ad vltimā partē glo. qđ de vocibus absentiū nō vocando ꝙ vocato ꝙ venire cōtēnentiū. ⁊ quid de vocibus nō ꝙstitutorū in sacris. glo. sentit q nō cōputent. vt si mens littere q alias habens vocē qui per fictionē iuris posset excludi nō excludat sed de facto pro hoc qđ dixi. s. q. vii. ⁊ idē Ben. ⁊ alii qui alij. alias sequeret q in electionibus mendicantū si qui forent non constituti in sacris vel in non mendicantib⁹ q impedirent electionē habentiū vocē. presuppositio q maior ps non esset constituta in sacris. ⁊ idem absurdū sequeret si maior pars reuocata non veniret vel esset absens in loco de quo vocari non deberet. per hec ⁊ per ea que dixi in tribus precedē. q. pōt concludi q illi q nūq̄ habuerūt vocez vt īpuberes per. c. ex eo. q̄ ⁊. c. idēntatibus. i. rñ. e. ti. li. vi. vel nō. p fessi. eo. ti. nullus. li. vi. vel nō constituti in sacris. j. de eta. ⁊ qual. cle. vt hi qui. vbi de hoc in glo. ii. ⁊ ibi etiā dico in prin. q. v. vel mendicantes qui transierunt ad alia monasteria. j. de regula. cle. i. oēs isti non cōputent. qr nec de iuris fictiōe nec de facto vocē habent ⁊ hoc tam in monasterijs monachorū q̄ monaliū. sed illi qui iā habuerunt vocē sed nūc nō habēt iure prohibente vt excōicati interdicti suspensi irregulares vel similes cōputāt in vtrisq monasterijs. quo ad numerū tñ differunt. qr in monasterijs virorū vota talium nō afferūt suffragium ⁊ possunt oppon exceptiones per id qđ dixi. s. q. viii. ix. ⁊. x. sed in monasterijs monaliū si facta est electio a duplo maiori parte cōputant ⁊ afferūt suffragiū vt dixi in. q p̄cedēti. d. c. idēntatib⁹. §. i. ⁊. §. ceterū. sz si eletio ē facta a nō duplo maiori obstāt exceptiōes premisse ⁊ similes. d. c. idēntatibus. §. si vero. ⁊. §. si qua vero. Insuper declarando distinctionē factā. s. q. proxi. nam an sit priuatio vocis facta a iure an ab homine ēt de priuatiōe hominis. dic q q̄ obstat talis exceptio per quā pōt quis repelli vt ad eligendū nō admittat. ⁊ tūc si admittit hētur pro nō admisso talis est ois exceptio de qua facile pz. ⁊ sic sive sit exceptio qr nō est ꝙstitut⁹ in sacris: sive qr est excōicatus notorius qui dz repelli. c. ti. illa. vbi plene dixi sive alia similis talis nunq̄ cōputat qr non potest dici de numero eligentium exquo debuit excludi ab electione. si aūt per talē exceptionē non debuisset excludi ab electione licet possit opponi ne ꝙfirmet sicut q̄ excōmunicatio vel similis exceptio est nō notoria nec de ea facile ꝙstare potest tunc cōputat in numero qr tunc dicatur esse de numero anteq̄ hoc discutiat. hanc distinctionē probo per hunc textum. nam omnis exceptio que facit aliquē posse excludi ab electione est consistens non tñ in fictione sed etiam in facto. quia est verum dicere q de facto non erat cōputandus in numero capituli tum etiam de facto potuisset excludi. sz exceptio que non excludit ab electione sed solum imperficit vocem ista proprie consistit in fictione qr de facto iste fuit de numero. sed per fictionē ⁊ iuris effectuz excludit a computatione tanq̄ inhabilis. per hoc concludo q voces absentium non vocando ꝙ non computantur qr quo ad hanc electionē habetur ac si non essent de numero. de elec. q. ppter. ⁊. c. cuz vniuersas. Idē de vocatis qui venire ꝙtenserūt. qr ꝙtēnendo fecerunt se extraneos. c. ti. cū nobis. vbi singulariter hoc pbatur vt ibi dixi. C Venio ad secundū principale ad materiā fictionū. ⁊ quero de quatuor. primo quid sit fictio. secūdo quotuplex. tertio vñ causaf. quarto de fictionis effectu. C Decimotertio quero quid sit fictio? ad qđ dic p̄mittēdo ne equiuocem⁹ q fictio pluribus modis accipit in iure qñq̄ signat idē qđ simulatio. de qua simulatione qđ me. cā. c. i. in glo. ii. de regularib⁹. vidua. C. plus valere q agit. in rubro ⁊ nigro. ⁊ hec simulatio aliqñ ē licita aliqñ dānabilis. vt no. in. d. c. i. aliqñ fictio est idē q presumptio. sic accipit glo. l. differrū. ff. qđ me. cā. l. nō est verisimile. ⁊ de presūptiōe dic vt dixi de presū. lras. de spon. is qui. vbi etiā tetigi de fictione ꝓpie sūpta. sed hic plenius dic. aliqñ ⁊ tertio accipit fictio p prie sūpta pro quadā iuris dispositione per quā ex cā recedit a veritate facti. ⁊ ō hac logt hec cle. possent ⁊ alij modi fictionis assignari sed predicti sufficiunt. Hoc premisso licz varie diffiniat fictio: vt dixi in. d. c. is qui. ego sic diffinio. Fictio ē iuris dispositio per quā nō vez possibile tñ esse verū pro vo accipit iuris dispositio ponit genus qr ois fictio est iuris dispositio ⁊ nō ecōuerso. ⁊ hec est magis ꝓpria assignatio generis q̄ assignationes alioꝝ diffinientiū vt Cy. in. l. siue. C. de ꝓba. ⁊ Bar. in. l. si is qui pro ēptore. ff. de vsuca. pro empto re. ⁊ Jo. de lig. hic dicentiū q est ōrij veritatis pro veritate acceptio. qđ verbū exceptio sapit potius factū q̄ ius nec ꝓpie est genus dixi nō verū qr fictio est sup eo qđ certū est esse tal sum p quā reuersus ab hostibz fingit nūq̄ fuisse captus. ff. ō capti. ⁊ postli. reuersis. l. postliminij. ⁊ p totū p quā ēt fingit mulierē stipulatā fuisse dotē sibi reddi. cū, tñ stipulata nō fuerit. C. de rei vxo. ac. l. vna. in prin. sic ēt fingit excōicatū nō cē de numero eligentiū cū tñ sit. qr excōicatio nō excludit a numero in facto. vt dixi. s. q. pxi. p hoc q dicim⁹ de oībus priuatis voce eligendi. c. ti. cū virtomen. ⁊. c. ꝙgregato. ⁊. co. t. fi qñ. li. vi. dixi possibile tñ esse verū qr sup ipossibile nō cadit fictio sicut nec cadit iuris dispositio. de pac. c. fi. qđ intellige sane. i. nulla dispositio que hz substistentiā iuris pōt fieri sup ipossibili. d. c. pro hoc. ff. de liber. ⁊ pos. l. gallus. §. si eius. ⁊ ibi glo. ff. ex qui. ca. ma. l. deniq̄z. Itē qr ars imitat naturaz. nō. n. cadit figura vbi nō subest vitas nature. de cele. miss. in quadā. fictio aūt est artis ⁊ iuris. nō ergo cadit sup ipossibili fm naturā. C Decimoquarto quero circa hoc cuius iuris fictio sit dispositio. i. a quo iure fiat. dicit Bar. in. d. l. si is q. q̄ fictio nō sit ꝙ iure naturali. qr illud est cōe oibus animantibus ēt irrationabilibus. ff. de iusti. ⁊ iur. l. i. sed fictio fundat sup equitate vt dico. j. q. pxi. que equitas nō cadit nisi quo ad vtentes rōne. sed fm eum fingit ius gentiū vt in fictione postliminij preallegata. Itē ius ciuile. d. l. vna. in prin. de rei vx. ac. ⁊ hoc sive sit ius cōe sive municipale vt statuta ⁊ cōsuetudines que inducunt ius ciuile. ff. de iusti. ⁊ iure. l. omnes populi. ar. de consti. c. i. li. vi. Jo. de lig. reprobat hoc dicens fictionē eū causetur ab equitate fieri non a re manumata vt ē lex sed a re aiata. i. habente ptātem legis cōdēde. hec reprobatio est verbalis. nā hec fuit etiā intentio Bar. vnde dic q cū vt predixi fictio sit iuris dispositio qtūs est inducēdo sp fit ab habente rōnem vt a conditore legis cōis vel municipalis vel consuetudinis. sed qtūs est inducto esse fit a lege. imo est ipsa lex vel canon. de iure aūt naturali dico verum ēē q non procedit fictio nō tñ accipiendum ius naturale generaliter vt accipit Bar. sed ēt accipiendo spāliter, put est dictamē recte rōis prout dixi in proemio decretaliū. nā hoc respectu eū solū duo precepta locū haberent nō expediebat vt fictione ⁊ frustratoria fuisset. C Decimoquīto q̄ro quotuplex est fictio ⁊ est secunda q̄stio principalis. Bar. in. d. l. si is qui. ponit triplicem. qr fm eū quedā est iductiua. quedaz priuatiua. quedā translatiua qđ declarat. nā hō triplici mō agit. exemplifica in ōctibus. aliqñ agit ōriuz faciendo. aliqñ destruendo vt per acceptilationē. qñq̄ transferendo vnū ꝙctū in aliū vt per nouationē vel delegationē vel similes modos. Jo. de lig. reprobat hanc distinctionē. aut. n. fm eū vocat iductiuā qr inducit factū. ⁊ hoc non est verum. qr factuz non aliter se habet aut qr inducit ius. ⁊ tunc etiam priuatiua ⁊ translatiua sunt inductiua fictio que inducit ius. vocat ergo Jo. de lig. alijs vocabulis. quia quedam est fictio existentie quā bar. dicit iductiuā. quedā nō existentie quaz bar.

dicit primatiuã de translatiua cõuenit cũ bar. Alij ponũt de cẽ genera fictionũ ſm qõ ſunt decẽ predicamẽta de quibus in li. ꝑdicamentoꝝ Ariſt. ita dicit Azo in ſũma. C. in pun. ⁊ Laud. hic ⁊ dant exẽpla. fingiť. n. in predicamẽto ſubſtãtie aliqs eſſe qui nõ eſt. xxxi. q. ii. §. itẽ oppono. In predicamento qualitatis fingiť eſſe qualis nõ eſt. xxxi. q. v. ſi homicidũ In predicamento quantitas fingiť qs eſſe minor q̃ ſit. ii. q. vii. q̃q̃. In predicamẽto relationis fingiť eſſe p̃ qui nõ eſt. xxv. q. ii. §. iuxta. In p̃dicamento actionis fingiť agere q nõ agit. de ſen. excõ. mulieres. In predicamẽto paſſionis fingiť pati q nõ patiť. xxxi. q. v. ꝓpoſito. In predicamento vbi fingiť qs eſſe in loco in quo nõ eſt. vii. q. i. mutationes. In predicamento q̃n fingiť eſſe in alio tpe q̃ eſt. de pe. di. i. piculoſe In predicamẽto ſitus fingiť eſſe ſitus qui nõ eſt. xxii. di. duo. q̃ nihil facit. ſed facit eadẽ di. nerui. in fi. vbi dr̃ de eo qui muroꝝ ambitu claudiť. ⁊ ſic ſitus eſt intra muros. In predicamento habitus fingiť nõ habere qui hz. xvi. di. nicena. Alibi vi q̃ cũ diſpoſitio iuris ſit ꝓdita ad regulandos humanos actus vt in pemio Gregoriano ⁊ in actib⁹ humanis ſit tm̃ duplex variatio. vna rõne ſubſtantie: alia rõne accidentiuꝝ. oia. n. cõpoſita ex his duobus ꝛſtãt. de cele. miſ. cũ marthe. §. requiſiſti. Idco duplex tantuꝝ fictio ponẽda ſit. reſpectu aũt ſubſtãtie ſubdiuidiť fictio. qz quedã eſt affirmatiua: q̃dã negatiua. Affirmatiua ẽ per quã nõ ens affirmať eſſe. ⁊ ſm hoc fingiť ſtipulatio intereſſiſſe p̃ dote que nõ intereſſit. C. de re vx. ac. l. vna. in pun. fingiť eſſe in eccleſia qui nõ eſt de clc. nõ reſi. ad audientiã. Negatiua ẽ per quã negať cẽ id qõ eſt ⁊ diſponiť de iure ac ſi nõ eſſet. vt q̃n eccleſia hz prelatum inutilẽ fingiť nõ hẽ de trãſla. c. u. v. ſed neqz. ⁊ hoc reſpectu ſubſtãtie lz exẽplũ qõ dedi p. c. ad audientiã. poſſet ꝛcernere accẽs. Alio modo fit fictio vt dixi reſpectu accidentis. ⁊ hec ſubdiuidiť ſm varietatẽ accidentũ. ⁊ poſſet fieri variatio nouẽ modis ſm. ix predicamenta omiſſo. x. ſ. ſubſtãtie. vt in exẽplis premiſſis. ¶ Decimoſexto q̃ro circa hoc ſup qbus vſeť fictio nũqd. n. vſať in his que ſũt iuris. ⁊ nũqd potius in his q̃ ſunt facti. tex. nr̃ vi velle q̃ in his que ſũt iuris ibi. q̃ i facto nõ in fictione vel iuris effectu. ⁊ hoc tz Laud. dicẽs q̃ iura q̃ fingũt quo ad ea q̃ ſũt iuris vt prelatũ inutilẽ nõ eẽ. i. qz diſponunt ac ſi nõ eſſet prelatus. ſed nõ fingunt in facto. qz in vitate facti eſt. Jo. de lig. hoc reprobat. potius. n. fictio vſať in his que ſunt facti q̃ in his q̃ ſunt iuris. qõ ẽt tz Bar. in. d. l. ſi is qui. qõ patebit in ſequẽtibus exẽplis. Sed primo oporteret rn̄dere ad hũc textũ ad' quẽ nõ rn̄det. Jo. de lig. qa nec Laud. p ſe iducit vbi dico q refert q̃rere an iura iduxerit fictionẽ ad deſtruẽdũ factũ qõ eſt vel ad iduẽdũ factũ qõ nõ eſt. vel ad alterandũ in alia nã: ⁊ tunc fictio non ꝓprie verſať in facto qz de facto hec nõ fiunt. i. ſm eſſentialẽ veritatẽ alias nõ eſſet fictio. ⁊ iõ q̃n requiriť veritas facti ſicut in his que ſunt facti nõ hz locũ fictio ſicut eſt in poſſeſſione. naz captus ab hoſtib⁹ reuerſus nõ fingiť retro poſſediſſe. ff. ex qui. ca. ma. l. deniqz. q̃ poſſeſſio hz plurimũ facti. vt ibi dicit glo. de quo no. gl. de ꝛcef. preben. cũ nr̃is. Jtẽ quo ad caſuꝝ legis deniqz. ceſſat equitaſ ſup qua fundať fictio vt dico. j. in. iii. principali. q. nã nõ eſt equũ q̃ vſucepit qs acquirendo ⁊ alteri preiudicãdo ſi vere nõ poſſedit: vt qz fuit captus ab hoſtibus ⁊ fingendo cũ retro poſſediſſe cẽt preiudicare ei cuius poſſeſſio interiz nõ fuit apud aliũ. ⁊ ſic nõ põt de negligẽtia notari. aliud eſt querere an fictio vſeť in his que ſũt facti. i. ſup his potius q̃ in his que ſũt iuris. ⁊ dico q̃ ſic. ⁊ p hoc cõ cordãt opiniões qz primo mõ ꝓcedit tex. noſter. ⁊ opi. Laudi. ſecundo mõ ꝓcedit opinio ꝯria quã declara pleni⁹ in duabus ſequẽ. q. Decimoſeptimo quero quare fictio nõ vſatur ſup his que ſunt iuris? Rñdeo qz fictio in his nõ eſt neceſſaria. In his. n. que ſunt iuris liberã ptãtem hz legiſlator ſicut in hoc' q̃ minor habeat pſonã ſtãdi in iudicio vt de iure canonico in ſpũalib⁹ maior. xiii. ãnus hz pſonã maioris. xxv. de indi. c. fi. li. vi. de reſti. ſpo. ex pte. nõ expedit hoc cãu dicere q̃ ſit fictio qz nec eſt. nõ. n. recediť ab aliqua veritate facti ſed potius iuris diſpoſitio alterať. ab hac doctrina excipiũt Bar. ⁊ Jo. de lig. caſũ q̃n ſurgeret iuris repugnantia. tunc dicunt etiam in his que ſunt iuris fictionẽ ꝓcedere. vt pone dicit q̃ filiusfamilias in caſtrẽſibus hz pſonã patrisfamilias. hoc eſt per fictionẽ cũ quo ad alia duret patria ptãs. vel põe factus clericus quo ad ea q̃ acqrit nõ eſt ſub patria ptãte. qõ dixi in. c. cũ decorẽ. de eta. ⁊ q̃li. tm̃ non deſinit eſſe ſub patria ptãte quo ad alia niſi fieret epͣs. qui ſi. ſint legit. per venerabilẽ. Ego dico exceptionẽ nõ neceſſariã ⁊ q̃ potius verũ eſt dicere q̃ alterať nã illius actus qui eſt iuris vt in exẽplis poſitis. qz de iure eſt q̃ filiusfamilias acqrit patri ſed alterať natura p̃ie ptãtis in caſib⁹ premiſſis. ⁊ eſt verũ dicere q̃ patria ptãs nõ hz tales effectus de vitate iuris. ¶ Decimooctauo quero circa id qõ dixi. ſ. q. xvi. quare fictio nõ vſať ſup facto ad effectũ facti ſed iuris tm̃. So. pz ex. q. precedenti quam ⁊ ãplius declara. In his. n. q̃ ſunt facti ipoſſibile ẽ q̃ nõ fuerit ſi fuerunt: vel q̃ fuerit ſi non fuerunt: vel q̃ fuerunt ſub vno modo ſi fuerint. alio. non enim facta poſſunt non fuiſſe. vi. ethicoꝝ. l. in bello. §. facte. ff. de capti. ⁊ poſtli. reuerſis. xxxii. q. v. ſi paul⁹. nõ põt q̃ legiſlator niſi per fictionẽ circa talia diſponere. fingit aũt put dixi. ſ. q. xv. ¶ Ubi aduerte q̃ qz fictio eſt iuris diſpoſitio ſeu iuris effectus vt in tex. ⁊ p ſequẽs eſt artis. iõ dz imitari nãm iſti. de adop. §. minorẽ. ex hoc datur regula q̃ lz fictio vſeť circa facta fingẽdo ea nõ fuiſſe. ⁊ ſic circa ipoſſibile ſm nãm. ſicut. n dicit lex q̃ nõ põt qs adoptare in filiũ eũ qui ſm nãz. nõ poſſet eſſe filius vt qz nõ eſt tot annis minor adoptante vt in. d. §. minorẽ. Jta in ſimilibus nõ poſſet fingi hodie de mortuo iã trecẽtis annis q̃ viueret. pro hoc iſti. de excu. tu. §. ſed ſi in bello. ita dicim⁹ in electiõe q̃ nõ fuit valida ex ꝛſenſu nõ põt ꝛfirmari p papã. qz nõ poſſunt induci ſubſtantialia iuris ſup eo qõ nũq̃ fuit. de quo dixi m. c. q̃ ſicut. de elec. precedẽs tm̃ exẽplũ eſt melius. Jta ẽt poſſet exẽplificari in his que ſunt inhabiles ad electionẽ. fit eni p fictionẽ vt fingať nõ eſſe de nũero cũ tm̃ ſint. ⁊ hᵒ qz ꝑz nãm eſſe poſſent. ſed ſi eẽnt mulieres q̃ ſunt icapaces ſacroꝝ actiue de ma. ⁊ obe. dilecta. in his qbus quereret de tali icapacitate fruſtra fingereť. poſſz tm̃ exẽplũ hoc calũniari qz mulierẽ eſſe incapacẽ potius eſt p iuris diſpoſitionẽ. ſed alia plura exẽpla dari poſſent. ¶ Decionono q̃ro ⁊ ẽ tertia p̃cipalis qõ vñ cauſať fictio? Bar. in. d. l. ſi is q. dicit q̃ ab eqtate p quo eſt tex. optimus. ff. de capti. l. poſtliminiũ. in pri. qz dicit q̃ ex eqtate fingiť nũq̃ fuiſſe captus q ab hoſtibus eſt reuerſus. ¶ Op. ad hoc q̃ imo aliq̃n fictio ſurgat ex odio fingit. n. lex dãnatũ i metallũ ⁊ deportatũ cẽ mortuos lz viuãt. ff. ſ ꝯ tabulaſ. l. i. §. plerũq̃z. So. ſubeſt eqtas vt delicta puniaťur. ff. de iniur. l. nõ ſolũ. §. i. ita ſoluit Bar. in. d. l. ſi is q. Sed ita dicendo de oi iuris diſpoſitiõe dici poſſet q̃ ſurgit ab eqtate. qõ nõ eſt verũ capiẽdo eqtate ſtricte. de quo dixi de tranſac. c. ſi. dic ergo q̃ fictio ſũdať ex aliqua ſpãli rõe mouẽte legiſlatorẽ q̃ põt apparere in oibus diſpoſitionib⁹ iuris in qb⁹ ꝓcedit ꝓ fictionẽ. ⁊ hoc eſt q̃ p ſpãlẽ rõez recedit a cõi diſpoſitione. de pbẽ. de multa. in fi. Bar. tm̃ in. d. l. ſi is q. in. vi. q. principali ad pbandũ dictũ ſuũ iducit exẽpla. naꝫ ceſſante eqtate ceſſat fictio. ff. de ſta ho. l. q in vtero. ponit ⁊ alia exẽpla qõ omitto. ſed qõ dixi eſt tutius nõ põt pati calũniã. ex p̃dictis ſi ferť ad qõnẽ ſc. ¶ Vigeſimo q̃ro an due fictões circa idẽ ꝛcurrere poſſint. dic q̃ ſic vt duo ſpãlia circa idẽ cõ currũt. C. de dotis ꝓmiſſione. l. i. ⁊ qõ ibi no. gl. ff. de iur. doti. l. cũ poſt. §. gener. ⁊ quod ibi no. q̃ tenẽt Bart. de cu. ff. de pac. l. ab eptiõe. ⁊ intellige q̃n ſunt due fictiones eque pncipales. ſecus ſi vna veniret ad ꝛſequẽtiã alterius tũc. n. ꝛcurrere poſſent. inſti. q. mo. ius pa. po. ſoluiť. §. ſi ab hoſtib⁹. ff. de ſolu. l. ſub ꝛditiõe. Jtẽ itellige q̃n nõ ſurgũt ex fomitib⁹ tũc ꝓpe ꝓcedit. l. cũ poſt. §. gener. ⁊ p hoc. ff. de polli. l. ſi qs rẽ. §. i. q̃ũcta. l. fi. C. de ſa. ſan. ec. ⁊ qõ no. gl. C. loca. l. q rez Ad p̃dicta induco caſũ. c. ſi. de ſpõ. vbi id qõ diſponiť in. c. is qui. eo. ti. q̃ p ſequẽtẽ copulã ſpõſalia de futuro trãſeant in matrimoniũ nõ hz locũ niſi copula vere iterueniat ⁊ nõ ſufficat nixus ad copulã qz eſſent due fictiones: altera p quã fingereť ꝛſẽſus de p̃ſenti: altera p quã fingereť volũtas ſeu nixꝰ p facto ⁊ ad hoc ille tex. cẽ optim⁹. qõ ẽt ibi dixi. ¶ Vigeſimoprimo q̃ro ⁊ ẽ. iii. pncipalis. q. de fictiõis effectu. Rñdeo q̃ hz effectũ vitati vt pbat diffinitio tradita. ſ. q. xvi. ⁊ adeo hz effectũ veritatis q̃ nõ admittiť pbatio in ꝯriũ. de ſpõ. is qui. qõtm̃. c. lz in precedẽti. q. iduxerit ad mãm fictionũ ꝓpe loqť de p̃ſumptiõe. ſed glo. ibi intermiſit exẽpla de fictiõe. ⁊ quo ad hoc ſubeſt idẽptitatiſ rõnis imo fortior. qz neceſſariũ ẽ dicere q̃ fictio hẽatur pro veritate qz alias fruſtra eſſet qõ. p cedit quo ad oĩa que ſurgunt ab illo qui fictionẽ inducit. vñ ſi ciuitas cõcedit alicui q̃ hẽať pro ciue ſicut hic ꝛceſſũ eſt ſcholaribus iſte habeť pro ciue in oĩbus que poteſt concedere ciuitas ſecus in alijs que conceſſa eſſent a principe cuib⁹ pro hoc. ff. de le. ii. codicillis. §. fi. ⁊ de hoc per Bar. ff. de adul. l. ſi maritus. §. i. ¶ Vicesimoſecũdo quero circa hoc an fictio preferatur veritati. per. c. i. qõ me. cã. In contrariuꝝ. C. plus valere qõ agiť in rubro ⁊ nigro. Jtẽ qz fictione iuris nõ

ꝙfundit nec deletur. C. de iure do. in. l. in rebus. Laud. diſtinguit. qꝛ aut loquimur de fictione iuris ⁊ de iure. ⁊ talis prevalet veritati. de ſpon. is qui. ⁊ qđ no. l. di. ferrũ. aut eſt fictio iuris tm̃ exẽplũ in velata que poſt ānũ fingit, pfeſſa ⁊ ſtatur fictiõi prima facie niſi plene probet ꝙtrauũ de quo no. qđ me. cã. c. i. ⁊ hoc quo ad fictionẽ iuris ſed aliqñ eſt facti ſicut qñ clericus aſſumit habitũ laicalẽ. de vi. ⁊ ho. cle. clerici. ⁊ tũc ſemp ſtat veritati niſi pbet honeſta cã fictionis. qꝛ fictio de ſui nã eſt mala ſicut ⁊ ſimulatio: vt no. in. d. c. i. qđ me. cau. hec diſtinctio ⁊ tota. q. non procedit per id qđ dixi in precedẽti qõne. ⁊. ſ. q. xiii. vt. n. apparet ex verbis Laud. nõ capit fictionẽ, ppie. ſed vel capit fictionẽ pro p̃ſumptione qtũs diſtinguit an ſit iuris tantũ an iuris ⁊ de iure. vel capit p̃ ſimulatõe nos aũt querimus de fictione, ppie ſũpta ⁊ de illa, procedit qđ dixi in qõne p̃cedenti. p hec apit̃ via ad totã materiã.

Statutum. Primo declarat ꝙstõnem Bonifacij. eo. ti. qꝛ ſepe. li. vi. quo ad collegia. ſcđo ibi ceteꝝ. declarat eandem circa ſingulares perſonas. ſũma. vt in glo. tm̃ poſt v̄bũ cathedralis eccleſie adde vel regularis. ¶ Nõ. qꝛ ex iuriſdictione, puenire põt emolumẽtũ. ⁊ dicit Lap. qꝛ emolumentũ, ppie eſt lucrũ molẽdini. lꝫ gnāliter accipit̃ ꝓ qualibet cõmoditate. Ad Malachie. iii. ⁊ qꝛ emolumẽtũ qꝛ cuſtoduimus precepta eius de hoc in gl. idẽ v̄bũ. ⁊ in ea in fi. õ teſta. ſi hꝛdes. ¶ Secũdo no. differentiã iter eccleſiã cathedralẽ regularẽ ⁊ collegiatã. quõ aũt dicat eccleſia collegiata. gl. ii. tãgit. ⁊ dico. j. q. iii. ¶ Tertio no. qꝛ nõ tantũ ad capitulũ eccleſie cathedralis ſit devolutio iuriſdictionis deſũcto epõ ſed etiam ad collegia aliaꝝ eccleſiaꝝ devoluit iuriſditio ſuoꝝ prelatoꝝ ſm Laud. de quo in cle. ne in agro. j. de ſta. regul. vbi dico. §. abbate. q. i. ⁊. iii. ſeq̃ntib⁹. hoc tm̃ nõ ꝓbat hic qꝛ p̃ſupponit, factũ. nec quo ad hoc diſputat qd iuriſ. q̃ꝫ aũt hic gnāliter dicat de prelatis tm̃ dicit Pau. qꝛ intelligit̃ de prelatis principalibus ꝓ quoꝝ morte vidua eccleſia. qđ et ꝓbat in. c. qꝛ ſepe. vbi de hoc in gl. iii. ¶ Quarto no. qꝛ hec ꝙstõ nõ eſt noui iuris inductoꝛia, ꝓbat v̄bũ declaram⁹. ⁊ i hꝰ no. principiũ gloſ. v. in hoc verbo. ex qua gloſ. no. ſingulariť dñam iter corrigere ⁊ reprobare. Eſt. n. corrigere cũ revocat aliqd qđ prius tenuit. de ꝙſan. ⁊ affi. nõ dꝫ. reprobare cũ declarat aliqd nũq̃ tenuiſſe. ¶ Quinto no. qꝛ expẽſe debẽt deduci ⁊ ille ſole deducunt. de qbus de do. ⁊ cõt. ſinẽ. ⁊ ibi glo. ¶ Sexto no. qꝛ aliqñ prelat⁹ hꝫ iuriſdictionẽ ſecularẽ. i. quo ad laicos ꝙcor. in glo. in v̄bo ſecularis. ⁊ idẽ Pau. vel pro hoc ne cle. vel mo. c. ſi. li. vi. ¶ Septimo no. in. v̄. ceterũ. qꝛ ꝙſuetudo dat iuriſditionẽ etiãſpũalẽ. de hoc. ix. q. iii. ꝙqueſtus. ꝺ ſo. cõ. cũ ꝙtingat. ¶ Octo. qꝛ ex iuriſditione nõ pueniat emolumẽtũ p. c. cũ ab omnī. de vi. ⁊ ho. cle. So. in gl. in v̄bo iuriſditione. ponit ⁊ duplex exẽplũ textus. primo quo ad emolumentũ, pueniens ex penis pecuniarijs vel emendis ⁊ hoc ẽ indubitatũ. ⁊ de hoc in ꝙcordantijs quas gl. allegat maxie in glo. c. lꝫ. de penis. Secũdo exẽplificat gl. in, emolumẽto. i. in quota lũis q̃ deberi põt ex ꝙſuetudine. ⁊ hoc gl. reprobat per. c. cũ ab oi. ⁊ idẽ Pau. q dicat hoc verꝫ qñ emolumẽtuꝫ directe, pueniꝛ ex iuriſditõe. aliud dicit ſi deb̃ aliqd gratiſ. pita ſi officiali capituli, pmiſſione in poſſeſſione aliqd donāt ꝓ ſigillo. pro hoc vltio ẽ qđ dico in ſequẽti ꝙtrario. ſed quo ad dictũ p̃cedens Bẽ. vr̃ ſenture qꝛ ſportule poſſint de iure petu. p auc. de iud. §. ne aũt. col. vi. ⁊ ad. c. cũ ab oi. ⁊ de reſcr. p. ſtatutũ. §. inſup. li. vi. rñdeť qꝛ loquit̃ in delegato pape. Idẽ Ad Dath. reprobãs opinionẽ fratris Aluari dicẽtis idẽ in ordinario qđ in delegato pape. p. c. i. ne p̃la. vi. ſuas qꝛ hꝫ Ad Dathe. ẽ diuerſa rõ qꝛ delegatus pape dꝫ gratis adiplere mãdatũ ſpãliter ſibi factũ. ſed ordinarij nõ cognoſcit de mãdato ſpãli pape. Itẽ qꝛ in delegato repit̃ exp̃ſſẽ, phibitũ p. d. c. ſtatutũ. §. inſup. ⁊. §. notariũ. ſed in ordinario nõ. põt ergo, ordinarij hr̃e ſportulas ſeu ſalariũ ſeu emolumẽtũ niſi ſorte litigantes ſint pauperes. de quo Spe. de ſalarijs. §. i. v̄. ſi v̄o cõ ſuetudo. opi. gl. ⁊ Pau. cõiter tenet̃ in. d. c. cũ ab oi. vbi hec fuit opi. Hoſti. qꝛ ſi delegat⁹ phibet̃ ergo fortius ordinarij? In plurib⁹ tm̃ curijs ſcđa opi. ſeruat̃ ⁊ dic qꝛ vbi eſt ꝙſuetudo põt ordinarij licite recipe emolumẽta lꝫ. n. tutius faceret abſtinẽtes per. d. c. ſtatutũ. §. inſup. ⁊ p rões ſupra factas. tm̃ nõ peccãt ſaltẽ mortaliter nõ abſtinentes vt habeãt ꝓ ſe opi. ſũmoꝝ doctoꝝ. pro hoc qđ no. ff. de re iu. l. cũ plato. de poſtu. c. vno. li. vi. ⁊ hoc niſi ꝙſuetudo eſſet multũ imoderata. tũc. n. nõ valeret. de ꝙſue. c. i. cũ ſimilibus. ⁊ idẽ dixi de vi. ⁊ ho. cle. cũ ab oi. dat̃ ⁊ tertũ exẽplũ in emolumẽtis q̃ dãtur officialibus ⁊ nũcijs vel ſcriptoribꝰ vel ſimilibus. ⁊ iiii. q. v. nõ ſane. ⁊ qđ no. iii. q. iii. offerat̃. in glo. i. qđ dicit Pau. intelligi poſſe in ordinario nõ delegato. d. c. ſtatutũ. §. notariũ. qđ exẽplũ nõ ꝙuenit hunc lr̃e. qa tale ſalariũ ẽ ipſoꝝ officialiũ nec ꝙſeruat̃ ſucceſſoꝛi. Itẽ ſic intelligendo nõ procedit premiſſa diſtinctio inter ordinariũ ⁊ delegatũ. nã ẽt in delegato pmittit̃ qꝛ ſoluat̃ notario. d. §. notariũ. dũmodo ipſe nõ participet vt ibi. vnde intelligꝫ hoc exemplũ vt dicit Ad Dat. qñ de hoc ſalario notarioꝝ ſeu aliorꝝ officialiũ aliqd recipit videꝝ. ⁊ tunc procedit diſtinctio permiſſa inter ordinariũ ⁊ delegatũ. ⁊ dicit Ad Dat. qꝛ iſta ſalaria dicunt̃ ſportule. xiii. q. v. nõ ſane. aut̃. de litig. §. ad excludẽdas. Refert tm̃ opi. fratris Aluari dicentis qꝛ ſportule dicunt̃ ille tantũ que dant̃ iudicib⁹. vt no. iii. q. iii. offerat̃. in gl. i. dic qꝛ etiã ea que dant̃ executoribus dicunt̃ ſportule inter quos executores cõputantur notarij ⁊ alij officiales vt nũcij ⁊ ſimiles. d. §. ad excludẽdas. quod dixi in. d. c. cũ ab omni. q. ii. In hoc tm̃ nõ eſt uis facẽda in vocabulo. ar. de pecu. petitio. ¶ Secũdo op. qꝛ ex ſigillo ñ poſſit cõmodũ ꝓuenire. de ſꝛ. c. i. So. ꝙtrariũ, procedit in ſpũalibus in quibus nõ lꝫ ẽt pro remuneratiõe laboris vt ibi no. ⁊. i. q. ii. placuit. qđ tenent hic Pau. Sen. ⁊ Ad Dathe. vel ſm Ad Dath. ibi loquit̃ qñ pactũ incerceſſit ante collationẽ beneficij de aliquo dando pro ſigillo qđ fieri non dꝫ. d. c. placuit. hic aũt loquit̃ de eo qđ recipit̃ pro ſigillo poſt collationẽ qđ licet in. d. c. placuit. vel ſolue vt in glo. in verbo ſigillo. qđ poteſt intelligi de ſigillo vel ad vſum cãrum vel cõtractuũ. Et in primo dicto intellige gl. ſm ea que dixi in cõtrario p̃cedenti. quo ad ſm dictũ no. gl. qꝛ ex ꝙſuetudine põt induci vt ſcriptura ſup ꝙtractu valideť ſigillo vt ſi eſſet ꝙfecta per nõ tabellionẽ. qđ declara plenius vt dixi de ꝓbati. poſt ceſſionẽ. de quo Spe. de ꝓba. §. videndũ. v. ⁊. vbi notantur caſus in qbus creditꝝ lr̃is ſigillatis, plus tm̃ creditꝝ inſtr̃o vt dicit idẽ Spe. de inſtru. edic. §. reſtat. v. ſed cũ lr̃is. dic qꝛ imo ꝙter qñ de hoc eſt ꝙſuetudo. per. c. cũ dilectus. de fi. inſtru. Quõ aũt debeat ſigillũ apponi ⁊ per quẽ ⁊ de forma ſigilli ⁊ an qs poſſit ſigillare ſigillo alieno ⁊ de multiplici ſigillo ꝓ ſequit̃ hic pau. ea que no. Inno. ⁊ Hoſti. de fi. inſtru. c. i.

Cõcludit aũt Pau. qꝛ ſi emolumẽtũ, pueniꝛ ex ſigillo appoſito noie prelati vel officialis hꝫ locũ qđ hic dicit. ſecus ſi officialis ſigillũ apponat noie ſuo, ꝓpꝛio nõ officij. Itẽ in eo qđ hic dicit de ſigillo iuriſditionis eccleſiaſtice dicit pau. idem ſi prelatus ſigillabat ſigillo capituli ⁊ officialis ẽt ſede vacante vtiť eodẽ ſigillo. lxxiii. di. i noie. dũmodo totũ fiat noie p̃lati ⁊ eius ſit emolumẽtũ. ¶ Tertio op. in eo qꝛ revocat ꝙſuetudinẽ. ibi ꝙſuetudine qualibet ꝙtraria nõ obſtante. ⁊ nihil dicit de priuilegijs vel ſtatutis ſpãlibus. de qbus dr̃ in. c. qꝛ ſepe. e. ti. li. vi. ergo ipſecte declaraťt illa ꝙſtitutio p iſtã. So. vt in gl. in v̄bo ꝙſuetudine. q̃ dicit qꝛ dꝫ idẽ ſuppleri de ꝙſuetudinib⁹ vel ſtatutis qꝛ cũ hec declaret illã ⁊ pars illius vicit ⁊ ꝙſuetudines ⁊ ſtatuta ergo qꝛ hic repetijt de ꝙſuetudine ꝓcedit ẽt in ſtatuť ⁊ ꝙſuetudinibus. ⁊ cũ hac gl. ꝙcordat pau. ⁊ Bẽ. Ex hac ſolutiõe no. Lap. qꝛ ſi alicui ſtatuto ſit aliqua additio idẽ iuris ītelligit̃ repetitũ in additiõe qđ erat in ſtatuto quo ad penã ⁊ quo ad alia. qđ no. ſingulariter. ⁊ eſt rõ qꝛ id qđ venit ꝓ modũ addẽdi ſit pars illius cui addit. l. ſed ſi manente. ff. de precario. Idẽ dicim⁹ in iuriſditione, progata qꝛ hꝫ nãꝫ prime. vt no. de of. del. Ꝺ. ⁊. Ḃ. ⁊ hoc facit ad multa. Vel ſecũdo ſolue vt dicit cadẽ gl. qꝛ id qđ dicit hic ꝙſuetudine ꝙcernit ꝙſuetudinẽ que ſecuta eſſet. c. qꝛ ſepe. c. ti. li. vi. quã tollere voluit hec ꝙſtitutio ⁊ alias nõ fuiſſet ſublata niſi expreſſiſſet. de ꝙſti. c. i. li. vi. Idẽ Pau. ⁊ Bẽ. ſꝫ La. reprobat qꝛ cũ. c. qꝛ ſepe, reprobaret ꝙſuetudies ſequit̃ qꝛ cõſuetudo nõ põt induci nec inducta valet adeo qꝛ de ipſa non expedit facere mentionẽ. pro hoc qđ no. de ver. ſig. abbate. i fi. vnde dicit qꝛ hoc verbũ conſuetudine qualibet ⁊c. reſpicit factũ vt tolleret ꝙſuetudinẽ qtũs de facto inducta foret hoc idem anteq̃ vidiſſem Lapum conſulerã in quadã queſtione facti motus. qꝛ exquo. c. qꝛ ſepe. dãnat ꝙſuetudinẽ. per hꝰ inferꝛ qꝛ nõ eſt rõnabilis. cauſa aũt irrationabilis patebit. j. in prima qõne ſi non eſt irrationabilis. ergo nõ tenet nec expedit de ipſa fieri mẽtionẽ per. c. i. de ꝙſti. li. vi. dũ tm̃ ſint rationabilia. Itẽ induxit verbũ deinceps poſitũ in. c. qꝛ ſepe. in fi. quod concernit futura. ⁊ per ꝙſequẽs reſiſtit conſuetudini inducende. pro hoc de conſue. c. fi. ⁊ quod ibi no. in glo. penult. ſed poſſet reſponderi qꝛ verbum deinceps concernit abuſum vt. ſ. per illud. c. prohibeat in futurũ talia fieri etiaꝝ ſi conſuetudines prius inducte hoc pmitterent. Induxi etiã

si consuetudines prius inducte hoc pmitterent. Induxi etiã q; clausula generalis nõ obstantibus ꝙsuetudinib⁹ ꝛc. que ponitur in.d.c.q; sepe.non tantũ ꝙcernit inductas sed etiam inducendas q; lex semp loquit. C. de here.l.ariam. de cui⁹ natura est q; ꝙcernat futura. de cõsti.c.ſi.ꝛ hoc est verius.ꝛ no. ad multa.ꝑ predictis est qõ dico.ſ. de sepul.duduz. ad ſi. v. nos.n.q.viii.ꝛ per ibi dicta in aliquo limitãt premissa. Tertio solui põt ſm Gen. vt hec verba ꝙsuetudine qualibet ꝛc. nõ referant ad verbũ declaram⁹ qõ est.s.sed ad vbũ ptineret ꝓxie precedẽs.ꝛ ſm hoc nõ sequit q; per hãc expressiõem pmittatur q; priuilegia vel statuta post.c. q; sepe. valeãt sed hec so.ñ bñ ꝙsonat textui q; de nã clausule ẽ ꝙcernere dispositionem principalẽ.nõ aũt accessoriã tantũ. de ap.secundo requiris.niſi aliqua rõ specialitatis inducat ſm nõta ibi.ꝛ eo.t iqſitioni.ꝛ.ff. de v. ob.l.ticia.in ſi. C Quero que fuit rõ dubitandi hic. So. vt in glo.in verbo declaram⁹.fuit.n. rõ ꝓp opi. Jo.an.positam in.c.q; sepe.tenentis ꝙtrariũ. Rõ decidendi colligit ex opi. Alrchi.ibi posita que oĩa ꝓsequit hic gl. Et vt aperiant motiua principale motiuũ Jo.an.fuit ex quo deuoluebat iurisditio per ꝙsequentiã ꝛ emolumentũ tã q; accessoriũ.ad quã rõnem glo.nõ rñdet imo eam iustificat confirmando suã opi.sed Laudi.rñdet q; procedit in his q; sũt iusticie ꝛ necessitatis nõ in his que sunt gratie ꝛ voluntatis. vt hic pau.adhuc clarius rñdet q; hic plus reperit in accessorio q; in principali ꝛ in accessorio est specialis prouisio que derogat his que ex vi iuris vel significatione verboꝝ poterãt itelligi i clausula ad hꝰ.ff. qõ certo loco.l.centũ capue.ꝛ.l.ſi. de iureiur.debitores.ꝛ.c.cũ ꝙtingat. vbi de hoc.ꝛ.c.lz.li.vi. nã ꝓpulsionẽ iurisdictionis que hz sede vacante iurisdictionẽ deuolu restringit alia dispositio dicens fructus debere ꝙseruari futuro successori a qua speciali dispositione recedi nõ dz per naturam accessorij.quã rõne nõ.ꝛ pro ea est.ff. de penis. .l.sanctio legũ.ꝛ qõ dixi de iudi.atſi clerici.in illa.q.an clericus possit coã laico conueniri tenendo q; nõ.q; dispositio generalis nõ tollit spãlẽ vt ibi. Itẽ vt dicit Dau.põt esse q; iurisditiones exercent per vnũ ꝛ emolumentũ est alterius vt pz in officiali alicuius qui hz certũ salariũ ꝛ totũ emolumentũ est principalis.pro hoc.xxxi.di.ſi laic⁹.vbi de hoc.vno ergo concesso nõ venit aliud.ꝛ argumentũ de successorio habz locum in habentibus omnimodã cõnexionẽ.qõ dic vt dixi in.d.c.debitores. Gen.idem sequit q; sepe aliquis hz onus sicut cõmodatarius beneficij qui hz onus ꝛ tñ nõ facit fruct⁹ suos.no. Jnno.de elec.dudũ.ii.ꝛ no.de elec.nemo deceps li.vi.q; nõ est prelatus vt ibi no.ꝛ.xxi.q.i.qui plures. ad instar etiã illius cui ꝑcuratio seu administratio libera ꝙcedit qui tñ fructus non lucrat.de elec. is qui.li.vi. Sic etiaz tutor administrat bona pupilli nõ tñ facit fructus suos.l.a tutoribus.ſ.principalibus.ff. de admi.tu. dicq est emolumẽtum ꝛ accessoriũ iurisdictioni qñ iurisdictio nõ põt aliter ministrari cõmode ꝛ quo ad illud tm̃ emolumentũ qõ oz expẽdi pro tali administratione pro hoc de of.del.c.i. ꝛ.c. preterea. nec hoc prohibet hic imo expresse pmittit in eo qõ permittit deduci expensas rõnabiles.qõ etiam declaro plenius .q.vi.ꝛ tribus sequenti.per hoc ꝙcludo q; etiam ante hoc.c. verior fuit opi.archi.nõ tantũ per rõnem extrinsecã quã ponit glo.sed etiam per intrinsecã statim dictã. C Secũdo q̃ro circa hoc quid ſi preterita opi. Jo.an.ante hoc.c.aliqui p ceperant emolumenta? dicit Laud.q; ex vi huius.c.in verbo declaramus.qõ extendit ad preterita de elec.cũ in cũctis. ſ.sane. potent agi conditione huius.c. ad illa repetenda ꝛ illi dicunt incidisse in penã ꝙstitutiõis.c.q; sepe.que expresse dicit quicquid ꝛc.ꝛ sic nihil excludit. de ma.ꝛ obe. solite. fuisset ergo tutius eis in tali dubio ꝛ tam penali q; etiã piculoso potius abstinere. de homi.significasti.hoc puto verũ respectu reuocationis occupatoꝝ .q; non fecerunt ea sua.sed quo ad incurrẽdã penã predictam dico secus q; poterant esse sine dolo ꝓp opi. Jo.an.validatã rõne. pro hoc quod dixi.ſ. in.i.ꝙtrario. C Tertio quero qd in ecclesijs nõ collegiatis vt hic in glo.ii.ꝛ idem Dau. C Quarto q̃ro circa hoc quõ sit ecclesia collegiata ꝛ quõ cognoscit dicit Dau.ꝛ Albat. q; collegiata est vbi est collegiũ simul viuentium . per id qõ no.xii.q.ii.qui manumittit.ꝛ dicit Albath.q; qñ qz hz ecclesia priuilegiũ per qõ constituit collegiata.ꝛ tunc planũ q; collegiata censet.aliqñ non hz priuilegiũ ꝛ tunc qñ qz constat in ordinatione fuisse statutum q; ibi sint tres clerici vel plures ꝛ adhuc hẽtur pro collegiata.x.q.i.c.i. decõse. di.i.nemo.i.q. ii.placuit.qõ nõ videt verũ niſi ordinatũ fuerit q; essent tãq; collegiũ.alias potius vident esse tanq; seruientes ꝛ vocant clericatus simplices de iurepa.postulasti.Quandoqz principio non sunt ordinata ecclesia pro pluribus ꝛ tunc nõ hẽtur pro collegiata.naz sufficit q; habuit dotẽ pro sacerdote ꝛ vno clerico. de vi.ꝛ ho.cle.vt quisq; ō ſi.presby.ꝑposuit.ꝛ dicẽ. c.placuit.ꝛ nemo.stati allegatis.ꝛ hoc niſi in ecclesia sint plures qui sint in possessione collegij nã tunc hẽtur pro collegiata ꝛ defendit in tali possessione donec aliud pbet.de instit.cuz venissent. Dõt aũt non collegiata fieri collegiata vel per ꝓscriptionẽ vel etiã per ep̃m vocatis tñ quoꝝ interest alias nõ tz epi dispositio. de maio.ꝛ obe.inter quattuor.sicut dicim⁹ de vnione. de quo.xvi.q.vii.monasteriũ.ꝛ.c.ſi.quis vult.ꝛ de accu.ſi ꝙstiterit. de excess.prel.sicut vnire. de elec. nemo ō inceps.li.vi.tñ in.c.nemo deinceps.ꝛ.c.ſi ꝙstiterit.potiꝰ dr̃ de cõmenda sed eadẽ est ratio. Refert tñ Albath. ꝙtrariuz fuisse obtẽtũ.ſ.ep̃m ex cã posse ecclesiã facere collegiatã inuito patrono.ꝛ ſi sufficiunt facultates per.c.qm̃. de vi.ꝛ ho.cleri.ꝛ ita determinauit Dominus de sanso.qõ dico vez.sed intelligit collegiata sine preiudicio patroni nunq̃.n.preiudicari põt iuri singulariũ personaꝝ niſi citent.nec põt eps vel ifer papa preiudicare patronis secularibus etiam quo ad collationẽ.papa tñ posset per cle.ſi.de preben. C Quinto q̃ro an in bonis cõibus prelato ꝛ capitulo ꝓcedit hec dispositio? glo.in verbo dimissis.inducat opi.archi.tenentis q; non per iura allegata in glo.ꝙtra quod inducat glo.hanc ſi.ibi aut alias vñcũq;.ꝛ cũ glo.vi.ꝙcordare Albath.sed pau. ꝛ Gen.tenẽt opi. Alrchi.ꝛ ad ſi.ibi vndecunq;. dic ſm pau.q; illud gñale restrigit ꝑ verbũ q; ad ꝑlatos.q; nõ dicat adcollegia vult dicere q; tex.loquit de obuenientibus vnde cũq; pertinentibus tñ ad prelatos.ſ.solos alias non possunt dici talia que debeant reseruari successori.pro.opi.archi. faciunt.c.vnicũ.ne se.va.li.vi.ꝛ.c.vlt.de regul.e.li.que allegat glo.faciũt aũt sic q; in illis.c. dr̃ q; capitulũ succedit in collatione beneficioꝝ cõiter spectãte ad ep̃m ꝛ capitulũ sed collatio est fructus iuris conferendi ꝛ per ꝙsequens prelature cui⁹ rõne competit conferre.pro hoc qõ no. Jnno.de elec.cumana.ō res.ſpol.in litteris.de iurepa.ꝙsultationib⁹ .sicut ergo in hoc fructu cõi succedit capitulũ ita succedit ꝛ in alijs cõib⁹ Ego in quodã consilio dixi distinguendũ.nã qñq; fructus cões consistunt in aliquo indiuisibili.ꝛ tunc procedit opi.archi.ꝛ sic loquunt iura preallegata q̃ dicunt de collatione beneficij cõiter spectante ad prelatum ꝛ capitulũ.nã emolumẽtũ qõ est conferre est indiuisibile.q; non põt titulus beneficij pro parte tribui de prebẽ.maioribus.nec recipit hoc emolumentũ aliquã extimationẽ q; spiritualia per tpalia nõ extimant.de re.pmu. ad cõnes.ne ergo ꝙtingat capitulũ priuari iure suo sine culpa ideo permittit ꝛ de iure disponit vt se. va.capitulũ succedat. aliqñ aũt tale emolumentũ cõe ꝙsistit in re diuisibili.ꝛ tũc pars capituli sibi subuẽiet ps aũt cpi reseruabitur successori futuro.nam quo ad hanc partẽ episcopi põt hoc emolumentũ censeri non cõe.ꝛ ita est pro hac differentia.facit.ff. de vsufru.l.vsufructuarius viuarij.ſ.ſi in vuarijs. vbi vsufructuarius viuarii.i.loci in quo fere sunt ĩclusi vt pisces vel aues satisfacit finito vsu reddendo tantũdem numero etiam ꝛ si non reddat cadez capita.ꝛ hoc permittit ꝓpter difficultatẽ distinctionis.i.distinctionis seu cognitionis.ita ꝛ in precedenti membro pp difficultatẽ separationis fructus cões obuenũt capitulo.secus ergo erit qñ hec ratio cessat. C Sexto quero q; dicit expensas rõnabiles deducendas.q̃ sint ratõnabiles.gl.in v.expẽse soluit dãdo exẽpla de expẽsis ꝑ salario qõ dat officiali.dat alia exẽpla.ꝛ dicit pau. q; uacãte sede soluẽt salaria cõsueta ꝑuratoꝝ ꝛ aduocatoꝝ. q; licet ecclesia tunc nõ litiget ne se.va.c.ſi.tñ tũc magis indiget ꝙsilijs. Itẽ dicit de sindico quẽ dz habere ecclesia de sindi.c.vno.dicens q; isti habebunt salariũ etiaz tempore quo litigat ecclesia.ar.de of.or.presenti.ſ.porro.li.vi.dicit etiam Dau.per verbũ deducãt q; quo ad expensas rõnabiles poterũt illi q; perceperũt emolumenta vti retentiõe.ff.cõmo.i reb⁹.ſ.possint. de pig.ac.ſi necessitas.hac aũt deductiõe dicit q; dicte expense debent nominatim peti in libello. de hoc in Spe. de expen.ſ.i.v.ꝛ no.in eo ãt q; glo. vt predixi dicit de officiali.dic vt in preceden.q. C Septimo quero circa id qõ dixi in ꝓxi.q.quid ſi capitulũ sede vacante constituit officialem vnum ex canonicis nunquid habebit salariũ de bõis pertinentibus ad prelatũ. vr̃ q; non per.c.q; sepe.c.ti.li.vi. nã ſi capitulũ exerceat iurisditionẽ suo nõe ꝛ per se nihil percaperet vt hic ꝛ ibi.ergo nec iste canonicus q; est pars capitu-

li ⁊ qui censetur habere iurisdictionē iure suo. de offi. or. irrefragabili. §. excessius. Item q̄ glo. dicit salarium deberi officiali nō videtur hoc procedere ēt ꝓ suppositō q̄ esset nō canonicus. q̄ talis officialis cēsēt ordinarius. vt no. xxv. di. plectis. ⁊ probatur de offi. vica. licet. li. vi. vbi ēt no. gl. sed ordinari⁹ nihil recipere debet ꝓter sportulas i aut. de litigi. §. ad excludendas. viii. col. iii. q. iii. offeratur. de vi. ⁊ ho. cle. cum ab oi

In ꝯrariū q̄ nō debet cōstitutus vicarius militare suis stipendiis. de prescript. cum ex officii. negari. n. nequit quin procurēt vtilitas prelature ꝓ talem officialem. ꝓlatura ergo que sentit emolumētū sentiat ⁊ onus. regula q̄ sentit. li. vi. ꝓ hoc optime. de offi. or. presenti. §. porro. e. li. ⁊ hoc tenet ſDau. ad ꝑria rñdet ad primum q̄ nō est verum q̄ si nō est canonicus dicatur hīe iurisdictionē sed potius nōie capituli. Ad aliud rñdetur eodem modo q̄ licet sit ordinarius nō est talis q̄ hēat iurisdictionem suo nomine de quo solo loquunt ꝑria. ⁊ dicit ſDau. q̄ in hoc officiali nō deducunt expense q̄s domi erat facturus sicut dicimus de expensis iudicu. vt no. ii. q. i. in primis. facit de rescrip. statutū. §. insuper. li. vi. ad hunc tex. ⁊. c. q̄ sepe. rñdetur q̄ potius faciunt ꝓ qtūs hic ꝓmittitur vt deducant rōnabiles expense ⁊ tales nō ꝑnt di ci irrōnabiles. est. n. cōmodum vt deputetur vnus ⁊ nō exerceatur iurisditio ꝓ totum capitulum, ꝓpter difficultatem cōgregandi capitulū ⁊ discordiam que posset occurrere iter singulos. ar. de procu. si duo. li. vi. ¶ Octauo quero q̄d si capitulum dat delegatum ad vnam cām. nūqd iste hēbit expēsas de bonis ecclesie vacantis. So. ſDau. remittit. dic q̄ sic ⁊ fortius q̄ in casu precedenti. de quo in Spe. de salarius. §. i. v. porro. ⁊ de rescrip. statutum. v. insuper. li. vi. ¶ Nono quero quid si sede vacante aliqua esculenta vel poculenta donantur capitulo dicit ſDau. q̄ si ex mera liberalitate nō expedit q̄ reseruentur futuro successori. secus si rōne debiti vel ꝓstationis ad quam teneretur tribuens. ꝓ hoc dictum. c. statutum. §. insuper. ¶ Decimo quero in. v. ceterum. nunqd qō dicat de singularibus psonis procedit in personis ipsorum collegiorum. glo. in. v. singulares. arguit ꝓ ⁊ ꝓ. concludit tñ q̄ hic notans componētem qui hoc debuisset declarare. ſDau. idem ⁊ Ben. q̄ est verū. nec in hoc debet nōri. i. redargui cōponens. dico. n. q̄ verbum singulares solum loqtur de singularibus psonis ipsorum collegiorū nō de extraneis. q̄. v. ceterum venit exceptue. vt. s. ꝓmittit tñ de collegis vt ergo exceptio sit de regula sm nōta p Bȳ. in proemio regularum. li. vi. q̄ dicit singulares personas necessario intelligitur de psonis ipsorum collegiorū. ¶ Undecio quero quid si ad personas singulares pūnet iurisditio nō rōne dignitatum sed rōne psonatuum vel officiorum. glo. qd si. so. q̄ idem. ⁊ cum ea idem Ben. ꝓ hoc q̄ eadem est rō de preben. de multa. ¶ Duodecimo quero q̄ pertinet ad eos rōne dignitatum an referat an dignitas sit in ecclesia an extra ecclesiam. gl. cadeat soluit q̄ no. idem ſDau. ⁊ Be. pro hoc quia sive in ecclesia sive extra ecclesiam sit: dignitas est. ⁊ hec ſra indistincte loquitur. de hoc de priui. q̄ circa. de ma. ⁊ obe. solite. q̄ q̄ ät respectu dignitatis non referat an sit in ecclesia an extra. tñ respectu collegii bene refert ꝛ. n. hic, ꝓ hibeatur collegium eiusdem ecclesie nō sic alterius. vnde dicit q̄ si de consuetudine iurisditio cū emolumento deuoluit ad capitulum alterius ecclesie locus huic est fin. q̄. c. q̄ sepe non respicat extraneos q̄ nō sunt de eodez collegio. ergo nec ista declaratio. ¶ Decimotertio quero q̄ est rō q̄ singulares psonas rōne dignitatū pōt pūnere iurisditio cū emolumēto nō ät pōt pūnere ad ꝑplas rōe suaꝝ psonaꝝ. Solu. ſz ſDau. rō est q̄ de iure cōi succedit capitulū i iurisditione. ad hoc. ꝯ. de hereti. cle. i. ⁊ sic, ꝓceptio emolumēti sola vīat in ꝓscriptione seu cōsuetudine q̄ ꝓhibeat. sed q̄ ad singularem psonā sive ipsius collegii sive extra rōne dignitatis deuoluit iurisditio ex iur ſpāli tūc nō tñ ꝓceptio emolumēti ſz ipa iurisditio ē in ꝓscriptione. ad quē ergo pūnet iurisditio pōt pūnere ⁊ emolumentū. quasi dicat ſDau. q̄ ꝓceptio emolumēti ē inſepabilis iurisditione. vnde ꝛ q̄ nō possit prescribi vt papiat aliq̄d emolumēti ꝓ eū q̄ nō prescribit iurisditionē. ꝓ hoc. c. q̄ sepe. q̄ō nō. ⁊ ad hoc nōt facit iste tex. qui dicit de psonis ad quas rōne dignitatū spectat iurisditio cū emolumento. Ubi no. q̄ nō sufficit ꝓscribere iurisditionē nisi ꝓscriberet ⁊ emolumētū. ꝓ hoc glo. in ṽbo emolumēto. q̄ dicit secus si iurisditio tñ. quā singulariter nō. nam ꝓ hanc glo. ⁊ ꝓ predictam dico q̄ ꝓscribi pōt iurisditio sine emolumēto. ſz emolumētū sine iurisditione nō. q̄. c. q̄ sepe. ⁊ illud ꝓmittūt hoc solum q̄ ꝓscribit iurisditio cū emolumēto. Itē ꝓ rōe diuersitatis quare secus q̄ ad personas collegiorū ptinet iurisditio rōne dignitatum dicat Ben. q̄ hec operat ꝙnctas ⁊ ꝙnctio que est iter capitulū ⁊ ꝓlatū. de testa. requisisti. de his que fi. a ꝓlat. nonit. ꝓpter quā capitulū dō vicarius episcopi sede vacante. de rescrip. eam te. vbi hoc no. Inno. naz hec ꝙnctio operat q̄ nec ipsum collegium nec singulares ꝓsone ipius rōne ēt cōsuetudinis pōnt papere talia emolumēta q̄ nō posset hīe bonam fidē q̄ ꝙnctio cessat q̄n rōne dignitatū. nā ⁊ alīs videmus q̄ priuilegia concessa rōne dignitatum nō tollunt sed cōcessa rōne psonaꝝ sic. de rescrip. c. si. li. vi. ⁊ alibi mandatū factū de ꝓuidendo alicui de beneficio spectante ad collationē capituli cōiter vel diuisim licet cōcernat collationem spectātē ad singulas nō tñ concernit si rōne dignitatū ptinet. ō preben. mādatum. li. vi. Item fauorabilius censet ius cōpetens rōne beneficii q̄ psone. ar. c. tam nobis. e. t. in fi. Ben. que oēs rōnes sunt bone ⁊ pulchre. sed īmediata rō est q̄ q̄n iurisditio ptinet rōne dignitatum singulares persone quo ad hoc censentur tanq̄ extranei per argumentum de tanq̄ ad alter de concess. preben. postulantis. de ap. a collatione. li. vi. ¶ Decimoquarto quero vt in glo. in verbo spāli. ⁊ solue vt in ca. quam nota ꝓ exemplis que ponit.

Cum cōcessa Elicita fuit ex rōne. c. constitutus. de cōcess. ꝓben. Laud. ⁊ Ben. ⁊ se sūmat vt dicit gl. i. vel p alia ṽba. nō tenet lnia cōcessa religioso de ꝙsentiēdo electioni siqua de ipsa fiet. hoc dicit quo ad titulum. Generalis ēt sūmari posset addendo post ṽbum electioni vel p ijsionī seu cuicunq̄ dispōni ad beneficium. ¶ Primo cōstitutionis rō. secūdo cōstitutio ibi: nulli⁹. ¶ No. ambitionem reprobari. p hoc. vii. q. i. §. ambitionis. eo. ti. auaritie. ⁊ c. quorūdam. li. vi. ⁊ hoc maxime in assequendis beneficiis q̄ dñt dari nō penitentibus. xl. di. ante oīa. viii. q. i. in scripturis. vbi de hoc. de elec. qualiter. ff. q̄ cuiusq̄ vniuer. l. itē eorū. §. si decuriones. C. de epis. ⁊ cle. l. si quēq̄. ⁊ hoc maxime in religiosis. d. c. quorūdā. in prin. ⁊ ß i glo. antepe. ¶ Secundo no. q̄ nō ē apienda via vicis sed potius precludenda C. de indi. viduitate. l. ii. in fi. si aduer. ven. l. i. de iureiuran. si ṽo. ⁊ c. contingat. vt eccle. benefi. c. vno. in fi. de cōcess. preben. detestanda. li. vi. ¶ Tertio no. q̄ aliq̄d licet i specie qō nō licet in genere. hic. n. reprobat lnia generalis. ad hoc. ff. ō acqui. heredi. l. siquis mihi bona. §. iussum. v. sed verum. alibi ecōuerso. de offi. ordi. si sacerdos. vbi de hoc in glo. ii. ⁊ ibi dixi. ꝓpter tñ hoc nō colligitur hic ꝓ id qō dicit glo. in verbo si quā. qō ifra declaro. q. x. q̄ ēt licētia spālis cōcernēs futurā electionē reprobat hic. ¶ Quarto nō q̄ ꝓ verbū volumus ducitur nouū ius ⁊ hoc iuncto eo qō dicit. i. glo. dicēs hoc ēē nouū ius. pro hoc quod no. ꝯ. de offi. vica. cle. vna. in glo. singulariter hoc probante in. v. volumus. ⁊ ibi dico in tertio notabili. ¶ Quinto nō q̄ lnia nō debito mō cōcessa nō est lnia ⁊ p oīa habet ꝓ nō exīte. ꝓ ß. ff. de rebus dubiis. l. quotiēs. de trāsla. c. ii. ⁊ quod no. xviii. q. v. notificasti. ⁊. ꝯ. de pe. cle. ii. §. scīēte. ī gl. ita q̄. ¶ Quero q̄ dicit de religioso qd de clerico seculari videt secus exquo specifice dicat de religioso vt q̄ de religioso, phibetur tacite ꝓmittere qō vī de seculari de ꝓsump. nōne. qō tenet gl. vlt. ibi per qō videt q̄ subtiliter pōderat q̄ i clerico seculari. itellige de habēte bñficiū als nō ēēt tñ dubiū nō ē necessaria lnia quo ad cōsentiēdū electioni ēt facte ad beneficiū alterius diocesis sed solū quo ad trāsitū faciēdū. at de trāsitu hic nihil dicit. idē ſDau. dic⁹ q̄ si clericus secularis trāsit ad ecclesiā eiusdē ēpatus sufficit lnia tacita. i. q̄ supio: nō, phibeat. lxx. di. c. i. ⁊. ii. ⁊ quod no. gl. viii. q. i placuit. xix. q. ii. alienū. xxi. q. ii. q̄m. de quo i. c. admonet. de renū. sed si ad aliā diocesim tūc regrit exꝑssa lnia ꝛ vt no. in d. c. admonet. de facto se trāsferāt clerici nō accepta lnia ⁊ tenet trāslatio i eoꝝ ꝓiudiciū. q̄ si hñs curatū cōsequit aliō curatū i alia diocesi sine lnia superiors vacat ꝓmū beneficiū quo ad ipm, sed nō quo ad superiorē ꝓmū qui possit reuocare vt dixi i. d. c. admonet. ⁊ ꝓ ß. vii. q. i. nō opz. ⁊. c. si ṽo. vbi idem no. ¶ p. ad hoc de. c. ꝙstitutus. de cōcess. ꝓben. vbi phibetur accedi ptātē ꝙferēdi beneficiū vacaturū. ergo, phibet ⁊ lnia acceptādi. So. vt i gl. vl. i fi. q̄: ibi de ptāte actua sec⁹ de passiua q̄ aliq̄n ꝓmittit vt i iuribus i gl. allegat. vel rñde melius q̄ i illis iurib⁹ ⁊ similibus lnia acceptādi nō pōt pare viā ad vacaturā. q̄: solū remouet impedimētū nō aūt aliq̄d iducit. pone exēplū dat lnia ēpo si eligitur i aliam dignitatem q̄ possit

acceptare p hāc lniam nihil iducit sz solū tollit ipedimentuz. sz lnia seu ptās actiua aliqd iducit qz dat ptās ei q prius non hēbat nō pōt apiri via ad vacaturas. qō, phibet .c. cōstitutus. Laud. ⁊ Bē. p ß q hec cle. nō hēat locū nisi i religioso iducūt qz magis iputat ābitio religiosis ꝙ alijs. e.t. quorūdā. li. vi. Itē qz nec de ppinquo nec de remotis nec simplr talis debet obtinere lniam a supiore donec locū inuenerit ad quem transferat. de regula. ne religiosi. p hoc qō no. Inno. de renū. c. fi. sed his nō obstātibus tenēt ǧtrariū dicētes ēe idem i clerico seculari curato ecclesie obligato qō i religioso. ar. d. c ǧstitutus. sed quod p̄ dixi verius est qō ēt tenet Jo. de lig. ⁊ rū de ad. c. constitutus vt p̄ dixi. vel dic de ptāte actiua reperitur expresse phibitum ibi. de passiua aūt nō nisi quo ad religiosum vt hic. ¶ Sēdo q̄ro a quo supiore dz religiosus obtinere lniam ¶ Dau. dicit ab imediato puta ab abbate si ē monachus. xxviii. q. ii. quā sit. vbi no. glo. q monachus sine licentia abbatis nō pōt ēe papa. ⁊ idē no. xvi. q. i. ne p cuiuslibet. quod dic vt dico. j. e. q. pōt tū esse cubicularius cpi. ii. q. vii. cū pastoris. de accu. nulli. Idē Gen. quo ad id quod dixi de supiore imediato. p hoc. c. si religiosus. e. t. ⁊. c. quā sit li. vi. ¶ Dath. dicit quo ad mēdicantes supiorē ēe generalez suū vel ministrū per. c. quorūdā. §. i. e. t. li. vi. Quo ad non mēdicantes dicit idē quod ¶ Dau. ⁊ Gen. s. q ita debet intelligi de imediato p id quod no. Inno. de renū. c. fi. ⁊ Archi. in. d. c. quorūdā. ⁊ Jo. mo. de pben. cū singula. li. vi. In eo aūt quod dixi. ē. q. q monachus sine lnia abbatis nō pōt ēe papa. Cōtrarium tenet ¶ De. de ancha. ⁊ idem tenui. eo. ti. Iz. nā electo i papā a duabus ptibus nulla obstat exceptio d. c. Iz. ⁊ licet dicat q monachus nō hz velle. e. t. si religiosus li. vi. illud tū est p fictionē sz cōsensū nālem ve habet. ō spō. c. vno. li. vi. sic ⁊ alias dicit gl. C. de bo. qz li. aut. idem ēt. q Iz monachus habeat pro mortuo nō tū quo ad comedēdum quod ē dicere q fictio ista q habeat p mortuo nō attēdit vbi sufficit aliqd fieri fm nām. Cū ergo i electione pape attendi tur vītas nālis ⁊ sublata sint iuris ipedimēta. d. c. Iz. ⁊. c. vbi piculū. li. vi. sufficiet cōsensus monachi ēt inuito abbate licet honestum sit q postulet ab abbate. ¶ Tertio q̄ro si istitutio regule vel constō loci habet q petatur lnia a supiore non primo. dicit ¶ Dau. q tunc ab illo petit intelligē semp q illa istitutio vel constitutio teneat. ¶ Quarto q̄ro pone q tpre electionis religiosus erat monachus vnius monasterii ante q̄ cōsentiat transit ad aliud monasterium qs dabit lniaz? dicit ¶ Dau. q per trāsitū itelligit renūciasse iuri acqsito per electionez. nā ēt beneficio quod haberet plene renūciare intelligeret. de voto. p tuas. pro hoc. s. de rescrip. gre. quod nō p cedit in eo q ignoraret electionem de se factā. i sciente aūt ad huc posset argui q nō itelligat renūciare. Et aliud q existēs scholaris habēs beneficiū fiat religiosus. qz tūc ppter animū dimittēdi scculū intelligit renūciare beneficio. vt i. c. p tuas. Aliud si existens religiosus electus ad beneficiū cui⁹ ē capax transeat ad aliud monasteriū. nō. n. fit plus religiosus q̄ ēt qz cessat rō p̄missa sed p̄supposito q nō intelligat renūciare dicit ¶ Dau. q supior secundi monasterii i cuius ptāte nūc ē debz dare lniam. ad hoc. xix. q. i. c. ii. ¶ Quinto q̄ro i eo q dicit de lnia qd ē lnia. dicit Laud. q ē gra ǧcessa alicui p q̄ sibi licet q prius nō licebat. ⁊ dz a licco lices. p hoc. xiii. q. i. §. i. in fi. ibi oia mihi licēt ⁊c. p hoc i fertur q exquo semel est cōcessa ppetuo durat nisi ad certū vsum vel ad certum tpus cōcessa sit. pro hoc de ǧmodato. c. vno ō pbē. si cui. li. vi. dz. n. tanq̄ gra āpliari. de re. iur. odia. li. vi. ⁊ hoc dicit Gen. q exquo cōcessa ē nō pōt sine cā reuocari. C. de cōdi. ob cau. l. si petēdi. lxxii. di. clericos. regula mutare. li. vi. quod nō puto verū dūmodo reuocet ante actū cōsumatū. ⁊ hoc quo ad casum huius. c. q nō desinit monachus ēe sub abbatis ipio q̄ vsq̄ ex lnie cōsensit electioni imo nec post cōsensū ante cōfirmationē tū post cōsensū qz res nō ē āplius itegra nō pōt abbas reuocare. Itē ⁊ ante cōsensū si reuocat sine cā posset supior eā approbare. Ex p̄dictis ēt iferē q mortuo cōcedēte licētiam nō p hoc expirat lnia. p hoc quod no. Inno. de cle. ñ resi. cū ad hec. Iz glo. videat ibi sentire ǧtrariū sed verius est pmū quod tenēt Laud. ⁊ Gen. ⁊ ex hoc dicit Laud. q ille q hz lniam possit a quocūq̄z ep̄o recipere ordines poterit cōs recipe Iz ep̄s suus moriat: itelligē de suo ep̄o q cōcessit lniaz p hoc ē. c. si cui. p̄allegatū. ⁊ qz. c. cū ad hec. vī facere i ǧtrariū dic q ex eā bene pōt reuocari vt ibi pbat tā p cōcedentē q̄ ēt p successorē. sed sine cā ñ nisi vt p̄ dixi. ¶ Sexto q̄ro circa p ǧme dicta nūqd regulariter oia liceant, q̄ nō, phibent: vel nū qd potius oia censeant, phibita nisi spāliter sint cōcessa. dicit Laud. q oia licent q̄ non reperiunt, phibita nisi sint ǧtra legem nālem sicut illud nō facias alteri ⁊c. vel ǧtra p̄ceptū superioris cui pareri dz. de ma. ⁊ obe. sigs. ⁊. c. illud. lxxxv. di. ad hec. dic plenius vt dixi in. c. ii. v. sed neqz. de transla. ¶ Septio q̄ro qz dicit i textu de electione vel p̄uisione qd ō postulatōe vel alio mō, puidendi. gl. i vbo, p̄uisioni. dicit idē qz vbū, p̄uisioni latū ē ⁊c. vt i glo. ¶ Dau. idē eadē rōne p̄terq̄ quo ad postulationē i qua nō requirit lnia qz postulat⁹ nō dz cōsentire postulationi. e. ti. cupientes. §. denicz. li. vi. ¶ Octauo q̄ro nūqd gñaliter, p̄cedit hec disp̄ō quo ad electionē vel p̄uisionē cuiuscūq̄z beneficii. ¶ Dau. q nō. qz si religiosus eligit ad secularē dignitatē vel p̄sonatū nō curatuz nō pōt ad hec trāsire ēt cū lnia supiorīs. vt no. de sta. mo. q dei. ⁊ de regula. sup eo. Itē si eligit ad p̄latura alterius religiōis. ē. e. cle. i. dic ergo p̄cedere quod hic dicit vt sufficiat lnia q̄ñ nō subest alia p̄hibitio. vt si religiosus est electus ad epatū. dcā cle. i. vel ad beneficiū curatū. de sta. mo. q dei. vl ad p̄latura eiusdē religionis vel hit⁹. d. cle. i. ¶ Mono q̄ro circa hoc an possit monach⁹ trāsire ad religionē laxiorē ⁊ cui⁹ lnia requirat. So. ¶ Dathe. vī tenere id quod dicit glo. ō regula. nō ē. ibi tenet q ex cā pōt ad parē vel minorē religionē trāsire cū lnia solius abbatis de quo plene dixi de renū. c. fi. vbi tenui ǧtrariū. ⁊ dic vt ibi. ¶ Decio q̄ro qd si cōceditur lnia religioso de ǧsentiēdo electioni faciēde respectu certe beneficii vī valere. qz ß solū dānat lniam cōcessam gñaliē vt p bat vbū siquā de ipō ⁊c. ⁊ tūcē rō huius disp̄ōis ea quā p̄ nit gl. in vbo si quā. dic ǧtra vt dicit eadē glo. qz ēt i tali lnia subest rō ābitiōis sup q̄ fundat text⁹. Idē sentit ¶ Dau. p id quod dico in se. q. qz rei q̄ nō ē nō dat p̄ilegiū. ff. de iure codi. l. quidā referunt. de despō. ipu. ad dissoluēdū. ⁊ quod ibi no. de ec. edi. ad audiētiā. p hoc quod notat Jo. mo. ō ele. si confirmationē. li. vi. requirit ergo q electio sit iā facta. pro hoc ista lra que nō distinguit inter spālē lniam ⁊ generalem. pro hoc ēt qz potius videret, phibendū in specie q̄ in genere, ppē maioritatē ābitionis ⁊ maiora scandala que surgere p̄nt ex spāli lnia. ¶ Undecimo q̄ro qd si electio facta erat ante traditā lniaz. lnia tū fuit tradita i gñe. gl. i vbo nulli⁹. dic q nō tenet. idē ¶ Dau. p rōnem de qua in glo. qz dz hec lnia cō cedi super certo. pro hoc de cōcess. pben. cle. vna. ō rescrip. ad hec. Et spāliter de electione seu p̄uisione iā facta. e. t. si religiosus. ii. rū. li. vi. rei. n. que nō ē vel eē nesciē nō dat p̄ilegium. ff. de iure codi. li. i. de despō. ipu. ad dissoluēdū. vbi de hoc de eccle. edi. ad audientiam. ii. xxxii. q. ii. quod vero. de conse. di. iii. si baptizata. ⁊ sic debz dari lnia consentiēdi tali electioni: vel p̄uisioni facte de ipō i tali eccl'ia. ¶ Duodecimo q̄ro qd si ex vi lnie cōcesse cōtra formā huius cle. cōsētit religiosus electioni. gl. vlt. i pī. dicit q ē locus pene. c. si regiosus. ⁊ sic ē perinde ac si lniam nō haberet. quod no. nā p hoc infert q si aliqua pena ē ipposita i casū alicui⁹ actus req siti deficientis habet locum ēt si actus interuenit si de iure ñ tenuit. ⁊ hoc surgit ex eo qz actus minus validus ⁊ ǧtra ius attēptatus ē nullius roboris. ⁊ habet pro non exīte. ¶ Decimotertio q̄ro qd iuris ante hanc cle. so. vt in eadē glo. vl. v. ⁊ latis. vsq̄z ad. v. p qō vī. ⁊ i eo q inducit nōta de renūc. c. fi. Idē ¶ Dau. per idē exēplū. quod ponit glo. dicit tū q nō est consulēdū p̄lato q det lniam monacho transeundi ad aliud monasteriū si nō hz patū. si talis licentia tradit nō ē oīno reprobāda. nō. n. pōt dici subesse ābitionē cum possit trāsiens duci lege spūs. xix. q. ii. due. de regula. Iz. ⁊ iō ēt hodie p hūc tex. nō reprobat lnia talis sed secus i lnia acceptādi beneficiū in qua subest ābitio. ¶ Decioquarto q̄ro circa, p̄time dicta si cū lnia cōcessa monacho gñaliter trāseundi ad strictius monachus trāsiuit cui⁹ sunt bona post lniaz ante trāsitū p eum q̄sita. dicit ¶ Dau. q priozis monasteriū per id qō no. Spe. ō sta. mo. c. i. v. xl. ⁊. v. ⁊ idē sentit. in. v. vi. ⁊. v. xxiii. ¶ Decimoquinto q̄ro stante casu p̄missō q̄ fuit cōcessa licētia trānseundi ad aliud monasteriū. qd si adiecit cōcedēs q nō possit deinceps stare i tali ciuitate vel loco? dicit ¶ Dau. q hec nō tz qz refert ad tempus quo religiosus erat sub ptāte alteri⁹ cui eū oportebat obedire. ar. ff. de penis. l. vlti. de postu. l. puto. §. fi. ō sepul. Iz. §. vl. li. vi. quod, p̄cedit respectu tpis quo fact⁹ erit monachus alterius monasterii. sed ante fiat monachus alterius vī standum, phibitioni q nō desinit eē sub ptāte p̄i mi monasterii. pro quo ē qō dixi i p̄ceden. q. nā subditus ep̄i Iz sit in alia diocesi nō desinit eē subditus ⁊ pōt excōicari vt dixi in. d. c. fi. de so. cōpe. ⁊ pbat vt lite nō cōtes. tue. melius

de ap. cū sit rōana. i fi. ¶ Decimoserto q̄ro si religioso fuit aliqd relictū sub ꝺditione ⁊ ante ꝺditiōs cuctū fit epūs cui acqrit legatū. dicit ℣au. q epatui. qz i istitutiōibus fidei cōmissis ⁊ legatis attendit tp̄s cōditiōis euenētis. ff. de re. iur. l. que legata. de pig. l. si legati. qñ dies lega. ce. l. si vsusfruct⁹ C. de ꝺdi. inser. l. si vxor. secus dicit si aliqd fuisset ꝓmissum monacho sub ꝺditione. qz spectat tp̄s ꝓmissiōis. ⁊ hoc verū generalr i ⁊tractu. ff. de v̄. ob. si filiusfami. Ex hoc ifert q in ⁊tractibus spes trāsmittit i heredes. isti. de obli. §. ex cōditionali. secus in vltimis volūtatibus. ff. qñ dies lega. ce. l. cū heredes. ⁊. d. l. si vsufructus. i fi. Ad p̄dicta. xaui. di. siq epi. xvi q. i. ne cuiuslibet. xviii. q. i. c. i. pro hoc quod plene no. Fre. de senis in cōsilijs. cxx. vbi sentit q ēt i ꝓmo casu acqrit monasterio ⁊ nō epatui. qz relictū cōditionale nō facit aliquā residētiā i p̄sonā monachi sed stati transiuit ad monasteriū ꝓ hoc de pba. i p̄ntia. sed saluādo qō dicit ℣au. rñ de q ante ꝺditionē extāte nō subest aliqd i subsistētia. ¶ Decio septio q̄ro circa p̄dicta q̄ est rō vbi iter vltimas volūtates ⁊ ⁊tractus. glo. i. l. si vxor. ℣alle. rñ det. ⁊ in. d. l. si legati. ⁊ Bar. i d. l. si fili⁹. q rō ē qz i cōtractibus cōditio retrotrahit ad diem ⁊tractus initi. ff. qui po. in pig. ha. l. potior. §. videam⁹. ⁊. l. q balneū. de pi. ⁊ cōmo. rei vē. l. necessario. §. qd si petēde. sed in vltimis volūtatib⁹ nō retrotrahit. l. i. §. i. ff. ad syllcia. pro hoc quod no. de rescrip. si ꝓ te. li. vi. ¶ Decio octauo q̄ro an priceps possit ꝺcedere Inſam ⁊tra hāc ele. Ben. q sic qz solutus ē legib⁹. l. priceps. ff. de legi. de ꝺcess. p̄ben. ꝓposuit qō ē verz dūmō appareat de mēte ei⁹. alias p̄sumit rescriptū obrepticiū. per id quod notat glo. de cōsti. c. i. li. vi.

¶ De renunciatione Rubrica.

Amillusio No. q illusio reprobat a iure cōcordātie i gl. ii. ⁊ vltra illos facit de offi. dele. c. i de ap. c. i. li. vi. C. de ralatōibus. l. i. ff. ne qd i lo. pu. l. vl. hinc dz q. ll. nō dñt cē lndibrio C. de bo. qs lib. l. vl. in fi. xvi. di. null⁹. ⁊ accipit illusio ꝓ deceptiōe. vt i gl. alibi alit. vi. di. testamētū. ⁊ dicit Laud. q illusio ē mala seu malus lud⁹ q ñ dz cē ipunit⁹ ff. de fur. l. i furti actōe. dicit ēt q ꝓpie illusio ē callida ⁊ fraudulosa locutio aīo detrahēdi. v. q. i. c. dā. dic q hic accipit generalius ēt si fiat ipso facto. Est aūt illusio marie vitāda contra sedē apl̄icam. de re iu. cū olim. ¶ Secūdo no. q variatō p̄hibet cōcordantie vt i gl. i vbo marie. ⁊ i vbo ecclesiasticis ⁊ hoc ēt i laicis. ff. de ser. ru. p̄di. l. p fundū. ff. quoz leg. l. i. ff de optione lega. l. apud. de reg. iur. nēo. sed magis i ecclesiasticis. xxxviii. di. si in laicis. p̄hibet aūt variatio fm Laud. qz q variat p̄sumit a iure ꝺuiare. de cau. pos. cū ecclesia. de p ba. lz. c. n. variatio cā demādi a vitate mutatio. ⁊ hoc nisi fiat ꝑter ꝓpositum tūc. n. nō nocet. de testi. cogē. ꝑterea. de vb. sig. nihil. pro hoc qz variās ex ꝓposito tanq̄ duplex non reprobatur. xxiii. q. v. exēōicatoz. ⁊ hec variatio marie cōtigit i muliere qz varia ⁊ mutabile semp femina. de v̄. sig. for⁹. xxii. q. vii. §. sed illud. Reprobat aūt marie i clericis i quibus reprobat i ⁊stantia. xxii. q. ii. nō emi. de penis. sup his. debēt. n. eē ⁊stantes. ō pe. vi. iii. irrisor. de excess. p̄la. iter dilectos. i fi. ō el⁹. ii. li. vi. Itē vbū taliū aut verū aut sacrilegiū. nā vba sacerdotis custodiūt sciam ⁊c. de hereti. cū ex iniūcto. Et in hac gl. i vbo ecclesiasticis. in fi. vt ec. be. c. vno i fi. ō tēpo. oz. dilectus. d. c. sup his. de penis. Steph. q̄ gl. i vbo maxime ibi. ēt laicis. vnde dicit ℣ost. de bigas. debitū. q̄ indens etā ficte baptizatus ꝺpellit ad obseruātiā fidei ꝓpter vitandaz illusionē. ¶ Tertio no. de vbo maxime. qō iplicat idē i casu ⁊trario. pro hoc gl. i vbo maxime. quod dixi ō sum. tri. c. ii. ad fi. Et hoc qtūs vbū maxime refert ad vbū ecclesiasticis. sed posset referri ad vbū vitāde. ⁊ tunc hoc ē nō ꝓbat. ⁊ tūc ex ponere⁊. i. multū. ¶ Quarto no. q cedere beneficio est cum ex toto renūciat. probat vbū cedēdū relatum ad rubricā. ⁊ similr vbū de symo. p tu⁹. de rescrip. susceptū. ō v̄. sig. c. vlt. li. vi. alibi bēmus de cessione actiōis. de ali. mu. iudi. c. ii.

¶ Quito no. q noie dignitatis ēt i dispōne nō restringibili nō venit pōtificalis alās frustra specificasset ō pōtificali. quod ꝓbat hic textus singularis. pro ō q pōtificalis ē culmē dignitatis. de elec. inotuit. ibi thronū pastoralē. de p̄ben. venerabilis. ibi culmina dignitatū. ¶ Sexto no. q nomine beneficii venit ēt curatū qñ dispō est nō odiosa vt hic. nā vbū beneficio cōprehendit oē beneficium quod nō ē dignitas. ꝓpo hoc de v̄. sig. tua. sicut i iure cōi nomīe diocesis ⁊tinet ciuitas ō os. oz. c. i. secus in dispōne restringibili. qz tūc nomē beneficiu restringit ad simplici. de p̄ben. c. fi. ⁊. c. quāuis. i. li. vi. ¶ Septimo no. q p procuratorē pōt renūciari beneficio dz tū hēre spāle mādatū vt infra dico in primo ⁊trario. ¶ Octauo no. dēiam iter spōte ⁊ libere. qz ponūt hic vt diuersa tū propriē vnū ifert reliquū. vnde q dicit ac libere pōt exponi ꝓ id est. nisi vbum libere referat ad libertatē cōstituti procuratoris. vt dicit glo. i vbo libere. de hoc ēt. i. q. iii. ¶ Nono no. q ꝺstitutio procuratoris ad cedēdum beneficio debz fieri sponte ⁊ libere alās nō tenet. dicit ℣au. q p̄sumit nō spōte fieri si ꝺstituens ē spoliatus benefic⁹. de restit. spo. solicite. alās opz q cōstet de metu. ꝓpterea dz testis sup hoc interrogari de cā renūciationis. c. t. super hoc. lz eā reddere nō teneat. qz pōt legitīe ignorare conetor. de re iudi. sicut. Et de pena illoz qui cogūt clericos renūciare beneficiis. dz. i. de penis cle. multorum.

¶ Decio no. casum in quo sufficit q renocatio ꝓueniat ad procuratorē. rōnem reddit gl. in vbo ignorātē. ¶ Undecio no. q renocatio procuratoris pōt fieri exp̄sse. ⁊ tacite. ꝓbat verbum qūlibet iuncta gl. de hoc. i. q. v. ¶ Duodecio no. casum in quo ipedimētū factū a tertio ipēdit actū gerēdū. ꝓbatur in. v̄. nisi. ibi aut alios. Et ē rō ne qs ex facto alterius puniat cū peccata dēant tenere suos auctores. de his q̄ fi. a ma. p. c. q̄situit. pro hoc qz ⁊ alias pars sūt q̄ qs citet vel impediat ad se peruenire citationē. vt lite nō cōte. qñ. §. porro. ⁊ quo ad ipedientes infert Laud. ex p̄dictis q ptipans in occultatione vitatis puniendus ē sicut occultans. occultare aūt veritatem mortale ē. xi. q. iii. si quis. s. de falsari. c. i. ¶ Op. q per procuratorē nō pōt cedi beneficio. ff. q. mo. pig. vel hypo. sol. l. si consenserit. §. videbimus. de pcu. l. mandato generali. ⁊ l. procurator totoz. So. fm Steph. aut habet mādatū generale tūc ⁊ nō sufficit vt i ⁊trarijs. dic rōnem qz cessio hz ista donationis ⁊ ad donādū requirit spāle mādatum dictis iuribus aut hz spāle mādatū ad cedēdū ⁊ sufficat ⁊ ita hic loq̄t ibi ad cedendū ⁊c. pro hoc. C. q bo. ce. pos. l. fi. ⁊ sic oz exponi i mandato. ē. c. veniens. ff. de ac. ⁊ ob. l. nō figura. ¶ Secundo op. q nō possit beneficiatus ꝺstituere procuratorē ad cedēdū sine cōsensu capituli ecclesie cui resignat si hēat capitulū. quia interest illoz. ar. de p̄ben. in lateran. de offi. Al rebi. ad b⁹. ⁊ quod no. Jo. in. ⁊ Host. e. t. q i dubijs. So. fz ℣au. sta ⁊trario licet nō possit renūciari i manib⁹ illorū ō capitulo q: dz fieri in manibus superioris vt hic i ter. ⁊ i glo. in vbo manibus. ⁊ dixi de capitulo ecclesie cui resignat. nō. n. requirit ꝺsensus capituli ecclesie cathedralis nisi ēt p̄sona ō qua magnus bonoz vel periculū imineret fm Inno. ℣ost. ⁊ Lō. q hoc no. in. d. c. quod in dubijs. in. v̄. manibus. dic q sufficit q illi de capl̄o nō ⁊tradicūt postq̄ scuerint. fateor q si non fuerūt vocati pōt ⁊tradicere p suo interesse. ⁊ sic intelligo quod dico. i. q. v. ¶ Tertio op. q si renocat procurator ignorāte nō teneat cessio postea facta. e. t. lecte. So. ibi ē alius casus ō eo qui p seipm volebat resignare. sed nō p̄stitit i illa intentōe. ¶ Quarto op. ad idē de. l. is q. ff. de cessione bonorū. ō mino. l. q si minor. §. secuola vbi dā q ēt post factā cessionē pōt q cessit bonis pētere ante distractionē bonoz re integra. So. fm ℣au. ⁊traria loquūt in eo vero dño ꝺ in beneficiato q est procurator nō dīs. de dona. c. ii. hz ergo minus p̄uilegium i recuperatione rei q̄ dīs. vl aliter vtrobiq; ꝺsulit fame cedendis si. n. cedens bonis penitere nō possit remaneret infamis saltem de facto lz nō de iure. C. qui bo. ce. pos. l. i. ⁊ fi. nā dicerent holes eū ē dissipatorē. sic cōsulit pētī lniam cedendi beneficio in hoc q cogit cedere. e. t. q dam. nō ref. n. de ābitione variatiōe ⁊ auaricia si penitet saltem de facto que fama facti nō est negligēda. xii. q. i. nolo. xi. q. iii. coz. vel ⁊traria loquunt de cessione necessaria. iō ibi subuenit. ar. ff. q satisd. co. l. si fidemissor. de offi. dele. ab arbitris. li. vi. ꝺ de voluntaria. iō nō subuenit dictis iuribus. C. de re. cre. l. generaliter. vel i ⁊trarijs pōt mutare q: nō ītereſt creditorū nec de eorum detrimēto tractatur qz sufficat qūcunq; eis satisfiat. ar. regule mutare. li. vi. ꝺ aūt agitur de p̄iudicio superioris cui illudit. ℣au. q dicit p̄dictis nō obstare. C. de repu. here. l. fi. ff. de iure deli. sicas seruus qua illud spāle in suo herede se cus in extraneo. iste solutiones ponūt in. c. quidam. e. ti. vbi approbaui vltimā quā ponit ibi glo. ¶ Quito op. ad idem de. c. si. de pcu. li. vi. de. l. si pater. ff. de manu vindicta. vbi p̄ mīsit filio vt manumitteret seruū deiñ renocauit. sed filius ignorās renocationē manumisit. ⁊ tamē manumissio non tz ad idē. ff. de diuoz. l. si penituit. q̄ vt dicit glo. mag. fac pro

⁊ cõtra. ⁊ primo pro q; ibi alĩ cõiugũ misit libellũ repudii de inde renocauit. sed missus cũ libello nescies renocationẽ ꝑsẽtauit dr̃ q; pdurat mr̃imoniũ. ⁊ sic renocatio nõ ꝙcta tenet facit aũt ꝺ. q; ibi subũgit q; si cõiunx scies de illo libello acceptat inducit diuortiũ. Ad idẽ. ff. si cer. peta. l. eius q; ī puncto. §. quas vero de dona. l. ii. §. siquis donaturus. nã si dñs q; dedit mãdatũ ad ꝯtrahẽdũ mutuũ mouit ⁊ procurator ignorans de morte mutuat dñm̃ z pecunie nõ trãsit ī recipiẽtẽ dictis iuribus. So. ad hec ꝯtraria vt ī glo. ī vbo teneat. quem primo recitat opi. Vbi. in. secũdo pro eã inducit. c. fi. ꝑ alle. ibi facit ad id ad quod respõdet inducẽdo leges ꝑdictas. deinde ibi. ⁊ unde prosequit opiniones vsq; ibi qcqd dicat vbi cõcludit intellectũ huius. c. ⁊ respõdeo singulariter ad ꝓma primo ad. c. fi. dicit glo. q; ẽ spãlissimũ in carnali mr̃imonio. aliam solutionem sentit glo. in. v. quare. dicũt alii q; c. fi. loquat. de nũcio sed ꝓcedens so. verior cui tñ obstat q; matrimoniũ carnale ⁊ spũale equipant. de spon. tue. ⁊ tamẽ secus hic determinat ꝺ spũali. So. fm ſDau. Rõ diuersitatis ẽ q; i carnali requirit consensus ꝺhentium pdurãs vsq; ad pfectũ ꝯtractum q; cõsensus est substantiale fundamẽtũ mr̃imonii. xxvii. q. ii. sufficiat. de spon. cũ locũ. sine fundamẽto autẽ nihil põt superaddi. carn. i. q. i. cũ ſDau. ⁊ hoc tenet gl. lxii. di. tibi domino. xxx. q. v. nec illud. vbi nõ. q; si aliquis exprimit cõsensũ alicui mulieri p lr̃as. ⁊ anteq; illa recipiat lr̃as penitet nõ ẽ matrimoniũ sed in dissolutiõe matrimonii spũalis nõ requirit voluntas beneficiati. imo sepe inuitus ⁊ ignorãs priuat. de cle. non resi. inter. ⁊. c. sc. no. ix. q. iii. p principalẽ. p hoc de dolo veritatis. licet ī ꝯtrahẽdo matrimonio spũali de necessitate requirat cõsensus beneficiẽdi. de ꝓben. si tibi absenti. li. vi. p hoc ī fertur q; carnale ⁊ spũale quo ad hoc cõuenũt ī cõiungendo sed nõ disiungendo sed in aliis pluribus discõuenũt. nã prelato depositio põt ecclesie, puideri de alio. l. di. postq;, sed separato matrimonio quo ad thorũ neut cũ alio ꝯtrahit. Item ex eã põt vnus habere duas. xxi. q. i. relatio. iz vrores nõ. xxxii di. rp̃iano. xx. q. i. cõmodo. Item vna ecclesia quãdoq; habet duos ꝓlatos. vii. q. i. nõ ãt vro; aũt nũq; habet duos viros. ſDau. Sed Ben. reddit aliam rationẽ diuersitatis q; ī matrimonio agitur de maiori ꝓiudicio. s. de alligando corpus ⁊ aiam̃ quod nõ fit sine cõsensu. de spon. tua. iõ deficiẽte cõsẽsu deficit matrimoniũ. sed in spũali dissoluendo nõ ẽ tñ ꝓiudiciũ. Item subest rõ de qua in prin. c. q; cessat ī carnali. p hec patet solutio ad. c. fi. q; est casus spãlis. ⁊ rõ spãlitatis dicta ẽ. nõ ẽ aũt vera solutio secũda de qua. §. e. cõtrario. q; ibi loquit de nuncio. q; exp̃sse loquit ibi de procuratore. ad. l. si pater. dicit gl. q; ibi loquit de nũcio vt patet in gl. in. v. quãr dicunt alii ⁊ sunt solutio petri quã ponit Cy. in. l. mãdatũm. C. mandati. probat aũt hoc ſDe. vt ẽt dicit glo. q; manumissus ibi p filium nõ filu sed patris ẽ libertus. ff. de iurepa. l. filius. q; probatio nihil vrget q; ẽt si ẽt procurator tñ manumissus esset libertus patris. Item hec solutio nimis restringit illã l. vnde verior est solutio By. quã ponit gl. ibi ⁊ ide q; q; ibi nõ interest mãdatarii sufficiat renocatio ẽt ad eũ nõ ꝓuẽta. iz ꝯtra hanc solutionẽ gl. ibi ⁊ inde. inducit hãc cle. q; hic nõ interest procuratoris. ⁊ tamẽ nõ sufficit renocatio nõ ꝓuẽta. ⁊ hoc clarius dicit glo. in fi. sed defende cõplendo solutionẽ By. q; licet ꝫ non interlit procuratoris interest tñ ꝓlati coram quo fit cessio cui videt illudi si cessio nõ tenet. hec tñ solutio nõ videtur procedere q; fm hoc deberet de necessitate requiri q; renocatio foret intimata ipsi prelato. ad quod dic q; ꝫ de actu extraiudiciali. p hoc quod dicã. i. e. ꝯtrario. ⁊ q; dicit gl. in vbo ignorãs item. ⁊ dic q; aliquando talis actus est gerendus cũ aliquo specifice aliquãdo nõ primo casu opz illum certiorari pro hoc quod dicam. i. e. ꝯtrario. ⁊ plene dixi de rescrip. ex p te decan. sed time dices q; q; rẽnũciatio beneficii faciendã ẽ in manibus superioris. vt ꝫ de quo in gl. in vbo manibus. i. q. viii. iõ ꝓlatus debet certiorari de renocatione sed cõtra est quia in tex. innit q; sufficit q; certiorẽtur procurator. quod est verius ⁊ time dic q; q; nõ multũ interest superioris. q; nõ agit de interesse suo burſali nec agit de eius ꝓiudicio. iõ sufficit procuratorem eẽ certioratum. ⁊ in hoc cle. ista ponit casum singularem ne fac le illudat supiori super qua rõne pro pte fundatur hec cle. vt ꝫ. in prin. textus. nõ. n. sic facile illudetur si expediret procuratorem eẽ certioratum. q; non ẽ verisimile q; sciens de renocatione velit facere cessionẽ que nõ teneret. per hoc ẽt euitatur illusio que fieret ipsi procuratori qui. fortasse ẽt alias persona grauis cui illuditur si cessio per se facta nõ teneret. Est aũt casus singularis ꝫ in eo ẽt quod in actu gerendo cum aliquo certo nõ expedit cũ certiorari sed sufficit certiorari alium. si ãt eius cũ quo actus erat gerendus interest interesse ꝓticulari ⁊ burſali opz q; ipse certiorẽt. §. mãdati l. si fideiussor. ff. i. de de solu. l. cũ qs. §. i. Si vero actus gerẽdus ẽ simplex. vt si mandau q; emas mihi librũ nõ dixi a q; ꝓcedit solutio By. q; si non interest ꝓcuratoris sufficit renocatio ẽt ad eũ nõ ꝓuenta. ⁊ solutionẽ By. plenius ⁊ verꝫ posuit Inn. de cõcess. preben. c. i. li. vi. ī vbo facultatẽ. vbi dicit q; in illa. l. statum tenuit renocatio. q; renocãs hñt animũ statum renocandi ⁊ mandatarius erat constitutus ad ea ꝓ que non fit alius ꝓiudiciũ. Sz hec solutio vr̃ ẽ ꝯtra hãc cle. quia hec cessio nõ ẽ facienda in manibus alicuius ꝓlati de terminati cum plures sint habiles ad recipiendã. s. oẽs illi q; possent ī nitũ destituere. vt no. glo. ꝫ in vbo manibus. ⁊ sic deberet sufficere renocatio ad neminẽ ꝓuenta. So. licet plures sint ꝓlati tales tñ certi sunt vnde vel debuerunt oẽs certificari vel saltem ipse procurator per rõnem supradictã. Item ad dictam l. si pater. rñde ⁊ aliter vt dico. i. e. ꝯtrario. rñdendo. ad. l. eꝰ qui in prouinciali. ff. si cer. peta. Ad. l. si penituit rñdetur in gl. in v. quare dicunt alii ibi. ⁊ sic loquatur de nuncio que sortis restringit nimis illã. l. Item dãa inter procuratores. ⁊ nuncium nulla sufficiens reddi põt quo ad hoc ⁊ subest vtrq; casui rõnis idemptitas. ideo aliter dic q; ibi renocatio non ꝓuenta tenuit cum agitur de dissoluendo matrimonio carnali in quo requiritur dissensus perdurans vsq; ad actũ consummatum sicut in ꝯtrahendo consensus vt dixi. rñdeo ad. c. fi. tamen pro dãa inter nũcium ⁊ procuratorem quo ad alios effectus. facit quod nõ. Spe. de procuratore. §. vt aũt. v. si aũt. ad. l. si penituit qtũs inducitur in ꝯtrarium prout. s. dixi. rñde q; nihil facit. nã qñ alter coniunx cui mittebat libellus repudii sciens de renocatione nihilominus vult stare recto tenet repudiatio vt ex nunc ex consensu ipsius tñ. licz. n. in ꝯtrahendo requirat consensus vtriusq; tñ quo, ad repudium sufficit alterius dissensus. qđ tz Jo. an. in. d. c. fi. de ꝓcura. ad. l. cuis qui in prouincia. si cer. pe. ⁊ ad. l. ii. §. sed si qs donaturus. ff. de dona. rñde vt in glo. ⁊ ad ꝑdicta est qđ no. glo. lxiii. di. tibi dño. vbi quo ad. l. si pater. dicit q; ibi sufficit renocatio nõ peruenta ad procuratorem q; pater ⁊ filius censentur vna persona. xxxv. q. iii. §. hac auctoritate. sed non est verum q; censeantur vna persona quo ad oia. tamen desẽdi põt q; censentur quo ad hoc q; nõ põt versari spãle inter esse filiu. ⁊ time per hoc confirmatur so. By. de qua supra. c. ꝯtrario. Concludit aũt gl. in fi. inducendo qđ no. glo. ff. de ꝯtrahen. emp. l. i. in fi. vbi dicit q; si vendens p nũcium vel lr̃as renocat si cõtractus ꝑficitur anteq; renocatio perueniat ad emptorem tenet cõtractus. sed illud debet intelligi cum limitatione que dicetur in distinctione sequenti. Tñ. p plenior noticia cũ qñ ꝺ. ꝓcuratoꝝ renocato distinguit Lau. quia aut loquimur de procuratore ad iudicia. aut ad negocia sedo casu aut renocatio peruenit ad procuratorem ⁊ nõ valet gesta in preiudicium dñi. ff. mandati. l. si mandassem. valent tñ ī ꝑiudicium ꝓcuratoris. de arbit. per tuas. aut nõ peruenit ⁊ an quaritur an valeat renocatio qtũs tangit ꝑiudiciũ dñi. ⁊ dic q; sic in in lucro captãdo nõ aũt in dãno vitando. ar. de ꝓben. dudũ. in fi. li. vi. aut ꝑiudiciũ tertii ⁊ nõ valet vt hic. Si aũt ad iudicia aut fit renocatio post renũciationẽ ⁊ cluſionem. ⁊ licet perueniat ad procuratorem nõ valet quantum ad cãm. de procu. auditis. Aut ante renocationem ⁊ cõcluſionem ⁊ aut peruenit ad iudicem vel partẽ ⁊ nõ valet qđ postea fit. de ꝓcu. mãdato. de rescrip. ex parte decani. aut ad nullũ istoꝝ puenit sed tñ ad procuratorẽ. ⁊ aut qñ an noceat renocãti. ⁊ dic idistincte q; sic. q; nihil ãmõ valebit qđ fit ī eꝰ cõmodũ. vt i. c. ex pte. aut an noceat aduersario. ⁊ aut aduersarius fuit princeps occultationis fraudulẽt ⁊ celandi renocationẽ ⁊ ꝑiudicat sibi ⁊ tenet de dolo renocãti marie si procurator nõ ẽ solnẽdo. ff. mãdati. l. si procuratorẽ. §. fi. aut aduersarius nõ fuit princeps ⁊ nihil sibi iputat ⁊ valebit q; fiet cũ tali procuratore ⁊ iputet sibi q; talẽ elegit. ff. de mi. l. cũ mãdato. sed ipsi procuratori nocebit q; ꝓpter suam fraudẽ obligat dño. ff. de dolo. l. ⁊ elegãt. §. pe. ⁊ iõ si procurator ⁊ index ⁊ ps ignoret soli dño nocet. sic insufficienter renocãti vt ꝫ. hec ꝝ de procuratore admisso cũ mãdato ꝓcuratorio si aũt sine mandato aut fuit admissus cũ satisdatione aut sine. si prio casu aut qñ an teneat renocatio. ⁊ dic q; sic sine puenerit ad iudicẽ vel partẽ sine nõ. sic itelligit de ꝓcu. ī nostra. aut qñ an ea q; facit procurator post renocationẽ ꝑiudicẽt. ⁊ dic q; nõ nisi soli procuratori renocationẽ celãti. Et iõ si ẽ ex pte actoris pp cautionez de

cõsensus

vna ecc̃ hr̃ q; ꝓ plures.

ꝺ procurator renocans

rato quã ꝑstit ꝙdẽnabit ad itereſſe. ff. de procu. l. plauti⁹. Si ex pte rei ſoluet iudicatũ vt ibi. Si ãt ſine ſatiſdatiõe fuit admiſſus nulli ꝓiudicat z iputet ſibi q talẽ admiſit. vt no. de ꝓcu. c. i. Lau. Sz Jo. ó li. pſeqt diffuſius opi. q̃s ſcitat gl. q̃ſ ẽt ſcitat Jſdau. referẽdo ỽba Cy. C. mã. l. mãdatũ. ſz qr effe. etualiter ponũt i gl. omitto ꝓterꝙ de opinione Bartini ó ſilimãnis q̃ nõ ponit in gl. q diſtinxit q a iqñ ꝓcurator reuocatus geſſit aliqua dño ſciente z actus tenet z ꝓiudicat ſcienti. ff. de re iudi. l. ſepe. de re iudi. c. pe. aliqñ dño ignorãte z aut poſtea ratũ habẽte z adhuc idẽ. ff. de admi. tuto. l. cũ q̃ritur. aut nec ſcuit nec poſtea ratificauit z aut fuit inſtitor. i. ꝓpoſitus merabus ꝙtrahendis publice z reqrit reuocationẽ palã fieri alſ obligabit dñs ex geſtis p eũ. l. ſed z ſi pupillus. §. ó quo. ff. ó inſtitoria. aut fuit procurator ſimplex z aut habuit mãdatum ꝙtrahendi cũ certa ꝑſona z oportet reuocationem peruenire ad illam. ff. mandati. l. ſi fideiuſſor. §. i. Jdem ſi fuit mandatũ certe ꝑſone vt ꝙtraheret cũ ea eadẽ rõne. aut habuit mandatũ generaliẽ z tunc ſufficit reuocatio peuenta ad procuratorem z poſtea nõ obligat dñm ꝓ hoc. d. l. ſi mãdatũ. ff. mãdati. de hoc dixi ó reſcrip. ex pte. in. q. i. ¶ Sexto op. ibi niſi per ipſos aut alios. nã deberet ſufficere ſi ipedimẽtuz ſieret p vnum ſolũ cũ ſubſit eadẽ rõ. gl. i ỽbo alios. ſol. z idẽ Jſdau. z Sen. q vltra ꝙcordantias. gl. inducit. de ſen. ex. ſi vero. dicens q ꝙtra tales ipſos dicẽtes ſi ſunt ſoluẽdo daf actio de dolo ad intereſſe. ſed qr hoc caſu nõ ſũt ſoluẽdo datur reſtitutio. ff. de eo p quẽ fac. erit. l. vlt. de dolo. l. z elegãt. ff. ſi meſſor. fal. mo. dix. l. ſi duobus. §. i. ¶ Quero qr hic dicit ó ꝓcuratore ad cedẽdũ qd de ꝓcuratore ad petendũ lniam cedendi. gl. in ỽbo cedẽdũ. ſoluit. Et inter cetera facit dãiam i ter petitionẽ lnie cedendi z poſtulationẽ per. c. bone. u. ỽ. nec nocebat. de poſtu. vbi poſtq̃ poſtulatio ẽ ꝑſentata ſupiori nõ valet reuocatio ſed ante ſic. p quod videret q i ꝓcuratore dato ad petendũ lniam cedendi ſtatim cũ petit nõ poſſit fieri reuocatio. ꝙtrariũ ſentit gl. Sed rõ diuerſitatis reddit in gl. z idem Jſdau. dicẽs q poſt obtẽtã lniam nõ põt reuocari procurator qui teneat cedere vt ẽt dicit gl. dicit ẽt Jſdau. q q̃ ꝙ lnia petitur z dic vt ꝑdixi q̃ ꝙ ceſſio admitti poſtulat. z tũc ſufficit cõſenſus ſupioris vt iſte amplius nõ habeat ius i beneficio. e. t. q in dubiis. vnde poſt cõſenſum ſuperioris nõ ẽ locus reuocationi. ar. de elec. i cauſis. ẽt ſi ſubito renunciet z ſtatim peniteat dũmõ libere z aio ꝓdendi dñium renunciet. vt no. Archi. vii. q. i. quã periculoſũ. z ꝓbat. j. de penis. c. ii. in fi. z in hac glo. i fi. vbi no. q poſt ꝑſentationẽ nõ valet reuocatio vt ibi. ſed ante ſic dũmõ notificet ſuperiori vel ꝓcuratori antequ ꝑſentet. ar. de procura. mãdatũ. alſ nõ valet q ẽt tenet hic Jſdau. dicẽs q id quod hic dicit locũ habet ẽt i poſtulatione ꝑſentata ſupiori procuratorẽ reuocatũ ante noticiam reuocationis. ſecus ſi poſt noticiã. vt no. in. c. bone. ꝑalle.

¶ Scõo q̃ro circa proxime dicta q̃ ẽ rõ q poſt obtentã lniaz cogitur cedere. Rñdet Jſdau. q multiplex ꝓut nõ. p Jſdo. in. c. qdã. e. ti. ſed iter cetera rõ ẽ ad ꝓhibendã variationẽ z inconſtantiã. de qua hic in pri. ¶ Tertio q̃ro nũqd quod hic dicit de ꝓcuratore ꝓcedit ſiue ſit clericus ſiue laicus. gl. i verbo ꝓcuratorẽ dicit q ſic p. c. accedẽs. cũ ibi nõtis. de ꝑben. ibi. n. no. q laicus põt cõſtitui ꝓcurator ad acceptãdũ beneficiũ de quo p Jſdau. de cõceſ. ꝑben. cle. vna. quod ẽt tenet hic dicens q ſicut p ꝓcuratorem laicũ qs põt cedere vt hic z ita ac ceptare. qr ꝙtrariorũ eadẽ ẽ diſciplina. xxxii. di. hoſpicioluz. ¶ Quarto q̃ro de itellectu illoꝝ ỽboꝝ ſpõte z libere. glo. i ỽbo ſponte. z in ỽ. libere. ſoluit. ꝓ hoc qõ dixi in. vii. nõbili. ꝓ hoc ẽt qr ſicut ceſſio debet eſſe ſpõtanea. c. t. i pñtia. z c ſup hoc. ſic z ꝓcuratoris conſtõ ad cedendũ. ar. c. ꝓcurator. ó elec. li. vi. vbi dr q ea debẽt exprimi i mãdato q̃ i appellatione. z q nõ valeãt agitata p metũ. ꝓbat ó ap. ſi iuſto. qõ mec. cau. ſacris. z in hac gl. in ỽbo libere. ibi. euenirſet. vnde dicit Jſdau. q vbi mandat ceſſio recipi ſub certa forma vel conditione putã ſi ꝑſone z eccleſie expediat forma mãdati diligenẽ erit ſeruãda z aliter facta ceſſio nõ tenet. de reſcrip. cũ dilecta de offi. dele. venerabili. de reſti. ſpo. c. ſi. ¶ Quito q̃ro nunqd quod hic dicit de reuocatiõe ꝓcuratoris ꝓcedit qũocũq̃ fiat. dic q ſic ſiue exꝑſſe ſiue tacite. ꝓbat textus i verbo qũolibet. iuncta gl. ex qua no. q nõ refert an aliqd fiat exꝑſſe vel tacite. z hoc niſi taciti z exꝑſſi eẽt diuerſa rõ. ꝓ hoc quod no. de ſo. cõpe. ſi diligẽti. in gl. pe. ꝓ hoc ẽt qõ dixi. §. i. xi. nõbili z dicit Laud. q valet reuocatio ſiue fiat verbo ſiue p nũciuz vel lras dũmõ hoc conſtet. alias cuilibet ſpũi creditur nõ debet nec ipſo iure poſſet in hoc teſtificari. qr nõ idoneus teſtis zc.

iiii. q. iii. itẽ nullus. de hoc vltio. j. q. xii. ¶ Sexto q̃ro in eo qõ dixi i ꝓpri. q. de renũciatione tacita qũo fit reuocatio tacite. gl. eadẽ ſoluit q fit dando ſcõz ꝓcuratorẽ nõ reſeruato primo. qõ dic verũ qñ ꝓmus z ſecundus dant i eadẽ cã. ſecus ſi i diuerſis vt no. gl. ff. de tutelis. l. cũ ſemel. z Archi. ii. q. vi. §. forma. z Jſdau. hic. z ꝓ hoc limitat diſpõ. c. nõ iuſte. de ꝓcu. ¶ Septimo q̃ro i cuius manib⁹ dz fieri beneficii reſignatio. gl. in ỽbo manib⁹ ſoluit. quã no. in fi. ibi nõ. tñ Jnn. qr illud dictũ cõiter approbat q i manib⁹ illius tñ poſſit fieri reſignatio beneficii qui põt iuitũ deſtituere. qõ tz ẽt Jſdau. hic z Archi. de offi. leg. de liberatione. li. vi. z ꝓ hoc quod no. de ỽ. ſig. c. fi. e. li. quod dicit Bath. verũ qñ agitur de renũciatione beneficii i quo qs hz ius in re. ſed in beneficio acq rendo tenet renũciatio ẽt i manibus nõ ſui iudicis. ſ. c. veniens. de his que fi. a ma. p. ca. ex oꝛe. quod no. i. c. q i dubius. e. ti. z per gl. de elec. ſi electio. li. vi. ¶ Op. ad hoc q imo debeat ceſſio fieri in manibus eius ad quẽ ꝓtinet inſtitutio debz. n. ad eũdẽ ſpectare deſtitutio. xviii. q. ii. abbas. de homi. cũ ex inuncto. z no. e. ti. c. fi. So. Jſdau. q aliqñ ſpectat inſtitutio de iure cõi z ꝓcedit ꝙtrariũ. Sz tunc dico q his ad quem ſpectat inſtituere poſſet iuitũ deſtituere. nã ſpũalia iura ſpectãt ad epm in eccleſius ſue dioce. de excep. cum venerabilis. ỽ. q vero. p quod dicimus q ad eũ ſpectat inſtitutio in oĩbus beneficiis ſue dioceſis. niſi aliqua ſpãlis rõ inducat vt inſtitutio ſpectet ad aliũ. put no. Jnno. in. d. c. cũ venerabilis. Aliqñ ſpectat inſtitutio ad aliquem de iure ſpeciali vt priuilegio vl conſuetudie. z tũcqñ q̃ ad eũ ſpectat iſtitũ z ꝺſtitũ. z clauẽ q i manibus eius poterit fieri ceſſio. aliquando ꝓceſſa ẽ ſola inſtitutio p priuilegiũ. vel ẽ ſcripta z tunc p hoc nõ hz ptãtẽ deſtituendi. ad hoc. vi. q. ii. viſis. Rõ fm Jſdau. qr ꝑſcriptio ẽ odioſa. C. de ãnali excep. l. ſi. de ꝑſcrip. vigilanti. Jtẽ dicit de priuilegio. ui. di. priuilegia. de priuil. ſane. regula priuilegiũ. li. vi. dz ergo reſtringi regula odia. li. vi. ꝓ hoc qr tñ ꝑſcriptum quãtũ poſſeſſũ nõ plus. de elec. cumana. de ꝺeci. cũ contigat Jdẽ puto de quocũq̃ alio mõ ſurgẽte ꝓter ius cõe. nã inſtitutio põt fieri nõ iudicialiter nõ ſic deſtitutio. nõ ergo ſz quis poſſit inſtituere ꝓpterea põt deſtituere z p ſequẽs nec i eius manibus põt fieri renũciatio. ¶ Octauo q̃ro circa hoc qd ſi i aliqua eccleſia ſpectant tpalia ad abbatẽ ſpũalia ad epm nũ qd poterit i manibus abbatis renũciari beneficio quo ad tpalia z in manibus epi quo ad ſpũalia? dic q nõ fm Jſdau. qõ no. Jnno. z Moſti. e. t. c. fi. Ratio qr ſpũalia z tpalia ſunt ſimul cõiuncta. i. q. iii. ſiquis obiecerit. nõ ergo põt vnũ dimittere ſine reliquo. ¶ Nono q̃ro qd ſi fiat ceſſio in manibus eius q nõ põt iuitũ deſtituere? dicit Jnno. e. t. q in dubiis. z Jſdau. hic q ꝓdit renuncians poſſeſſionẽ beneficii nõ amittꝑ prietatẽ. i. titulum. xvii. q. i. cõſaldus. quod tenui in. d. c. q i dubiis. z. c. veniẽs. eo. t. vbi reddidi rõnẽ diuerſitatis. dic tñ q p talẽ renũciationẽ ẽt quo ad ꝓprietatẽ vacat beneficiũ q ad renunciantẽ nõ qr vacet ipſo iure ſed ſuperior p tale delictũ poſſet eũ priuare. d. c. q in dubiis. imo poſſet ẽt hãc ratã illã ceſſionẽ. ꝓ hoc. j. de põis. cle. ii. Expedit tñ q ſup hoc pnũciet z ante ſniam nõ ꝓdit renũcians ꝓprietatẽ beneficii quod tenet Bath. ad hoc dictũ. c. cõſaldus. ¶ Decio q̃ro nunqd expedit i renũciatiõe q iterueniat cõſenſus habẽtiũ inſtituere ſi ad alterũ ſpectat inſtitõ q̃ ad illũ q põt iuitũ deſtituere. dicit Bath. q ſic. ꝓ hoc. lxiii. di. ſiqs. xix. q. iii. ſtatuimus. de ſta mo. monachi. in fi. z quod no. Archi. de offi. lega. deliberatione. li. vi. rõ qr eius interſt. hoc tñ itelligi vt dixi ſupra in. ii. ꝙtrario. z. §. q. vii. dicit ẽt Jſdau. q requirit cõſenſus eius q hz eligere vel ꝑſentare. vñ ſi ad abbatẽ ſpectat ꝑſentatio z ad epm inſtitutio requrit i renũciatiõe cõſenſus abbatis cui⁹ iterest de of. Archi. ad hec. de ꝑbẽ. i laterañ. quod itellige vt dixi i ꝓdicto. u. ꝙtrario. ¶ Undecio q̃ro an ſufficit idiſtincte q renocatio peuenerit ad eũ i cui⁹ manib⁹ ceſſio ẽ faciẽda. glo. i ỽbo faciẽda ſoluit diſtiguẽdo z cũ ea iunge gl. in ỽbo ignorãtẽ. ex qua hẽs rõnez alteri⁹ mẽbri. quare ſufficit i timari reuocationẽ ꝓcuratori. z cũ hac gl. ꝙcordat Jſdau. z ꝓ declaratione vtriuſq gl. fuerũt notata plene. §. i. v. ꝙtrario. ¶ Duodecio q̃ro p quẽ dz fieri fides de itimatione reuocationis. dic q pp cõſtituẽtem ꝓcuratorẽ z reuocantẽ. vt i glo. i verbo deducta. Jdẽ Jſdau. qr allegãti icũbit ꝓbatio regula ꝑſumit. li. vi. nõ. de ſi. ꝑſby. veniens. de cõu. ſer. c. ii. xxii. q. v. hoc vr idẽ Laud. vt dixi. §. q. v. ¶ Decimotertio q̃ro qd ſi reuocãs ꝓcuratorẽ putãs reuocationẽ ad eũ peueniſſe z ceſſionẽ factã nõ eſſe cũ tñ facta eẽt adminiſtrat. dicit Jſdau. q valebit q faciet vt prelatus donec certificet de ceſſione. ſicut

valet qđ fecit iudex reuocans donec ignorat. de hoc de ap. si duobus. ⁊ ignorãtia facit valere sñiam. iii. q. vii. §. si vex. ix. q. i. ordinationes. ff. de offi. p̃si. l. si forte. de peu. l. si peu. ī fi. ⁊ quod no. lxiii. di. tibi dño. ⁊ p Jnno. de reserip. cũ contingat. de cõcess. preben. c. i. li. vi. de quo ēt in se. q. ¶ Decimo quarto q̃ro nũqd i intimanda reuocatione dz seruari cle. cãz in fi. s̃. de elec. glo. fi. q̃ sic. Jdau. q̃ si seruari dz illa forma si eã seruauit remanet p̃latus lz pcurator cedet. sed si non ē seruanda forma illa tũc refert opi. Vin. tenẽtis q̃ si nõ põt intimari reuocatio procuratori vel supiori adhuc nõ valet cessio quod est verũ quando fuit ipeditus p aliquẽ malicios vt in textu als ãt nõ. Sed dic Jdau. q̃ tũc fm Vin. sufficit q̃ reuocatio fiat ī publico. ff. si cer. pe. l. fi. de p̃ben. dudũ. in fi. li. vi. qđ vltimũ p̃batur hic ī fi. fz Jdau. quod ē verum q̃ specialis ce requirit vt vel pcuratori vel supiori sit facta itimatio nisi p eos vel alios ma'it ose ipediat. quãtũ tñ ad cle. cãm. ī fine ī qbus casibus pcedat. dic vt ibi dixi. in vlt. q. ¶ Op. ad p̃dicta q̃ ēt si ipediat itimatio p aliquem potius dz dari actio de dolo ⁊tra ipedientẽ q̃ q̃ dicat cessionẽ nõ tenere. ff. đ eo p quẽ fac. erit. l. vlt. de dolo. l. ⁊ elegant. ad hoc vt lite nõ cõte. qñ §. porro. So. fm Gen. q̃ hoc casu nõ sunt solnẽdo iõ datur restitutio p p̃dicta iura. ⁊. ff. si messor. fal. mo. dix. l. iii. §. i. ad hoc quod no. ī simili de ap. suggestũ. de iurepa. pastoralis. Ald ath. dicit q̃ si de hoc cõstat de iure cõi audiũt p. d. l. iii. § i. quod ē verum exq̃ itimans fecit qđ ī eo fuit. ¶ Decioquinto q̃ro de q̃one quottidiana. ipetrat aliquis gr̃am sup canonicatu ⁊ obtulit se renũciaturũ aliud beneficium quod hẽbat an debz renũciatio p̃cedere collationẽ. Archi. tenuit. q̃ sic. de p̃ben. si tibi. li. vi. ⁊ Ald ath. hic dicit. ispiciendã formã lr̃arum. de p̃uile. porro. ⁊. c. recepim⁹. ¶ Decioexto q̃ro an requirit scriptura ad hoc vt teneat renũciatio. dicit Jdau. q̃ nõ vt no. vii. q. i. qualiter. ī glo. ii. ¶ Decioseptimo q̃ro an renũciatio possit fieri p nuncũ. dic q̃ sic q: nõ ē rõ quo ad h⁹ p hoc quod no. C. siqs alteri vel sibi. l. multũ interest. ⁊ de p cura. petitio. ad quod no. Spe. de cessione actionis. §. i. ī pe. colũ. v. itẽ quer. ¶ Decioctauo q̃ro vbi vacat beneficium an in cura vbi pcurator renũciat an ī ptibus vbi est dñs. dicit Step. q̃ ī curia. đ h̃ dic vt no. ī cle. i. j. vt lit. pẽ. ī gl. secus.

¶ De supplenda negligentia prelatorũ Rubrica.

Alia regulares

Diuisio pz p. §. vt ī glo. i. v. ⁊ sunt q̃ttuor. Laud. ãt diuidit alio mõ q: hoc p̃incipiũ vsq; ad. §. eadẽ. dicit eē duas ptes. Jn quarũ prima agit de negligẽtia regulariũ ī q̃ferẽdis beneficiis per dioc̃anos supplenda. Jn secũda ibi prioratus post vbũ suppleant eorũ agit de mõ supplẽdi. sed hec diuisio ē potius ad itellectũ quã formalis. nã. v. ille prioratus. cõtinet sub oẽ p̃cedẽti vt p bat vbũ cõferendo. in fi. illius. v. hoc p̃incipiũ sumat in glo. i. vsq; ibi nec pmittũt. vel fm Jdau. hoc dicit. si regularis p̃latus ēt exẽptus nõ cõfert p̃bẽdã vel beneficiũ que nõ sunt đ mensa ifra tp̃s lateranẽsis cõcilii dioc̃anis cõfert illis p̃sonis per quas sunt solita gubernari. vel fm Gen. hoc dicit regularis p̃latus ī conferendis beneficiis negligẽtiã supplet eps nõ cõuentus. ⁊ in cõferendo seruare debet quod seruare debuit p̃latus si negligens nõ fuisset ⁊ hi oẽs sũmarii sunt bõi. sed sũmarius glo. plenior ⁊ magis ad lr̃am. ¶ No. diam ī ter prioratus ecclesias ⁊ administratiões que verba exponit Laud. dicens q̃ per prioratus ītelligi curatos per ter. bui⁹ cle. in fi. per ecclesias ītelligi tñ curatas vt ī hoc differant a prioratibus sine cura. pro hoc hec cle. in fi. ibi ecclesiis curam aiarum hñtibus p administratões. dic ītelligi administratões q̃s hñt p̃positi ⁊ cãerarii circa reddit⁹ monasterii sive i castris sive ī possessionib⁹ vel decimis vel alus. ⁊ isti generali vocabulo dicunt pcuratores. i. q. iii. saluator. ipm tñ ius administrãdi ē spũale. đ quo remittit Laud. ad nõta p se ī cle. i. s̃. đ reserip. vbi dixi in. vi. ⁊. vii. q. Et de istis administratorsbus dicit Laud. q̃ si ex officio suspẽdũt ab officiis vel beneficiis vl' portionibus dicunt hic curã. simile quod no. đ ma. ⁊ obe. dilecta. Jn ⁊trariũ iducit Lau. q: si aliqua spũalitas ieset ist̃ administratiõibus. hec fuissent reseruata epis eo tpe quo tales administratiões fuerũt cõcesse religiosis. vt no. Jnno. de pa ui. dudũ. ⁊ hoc reliquit laudunẽ. disputatiõi. dicit Jo. đ lig. q̃ tales administratores hñt curã fori contẽtiosi nõ penitẽtialis. de elec. dudum. ii. ad nota. p Jnno. in. c. pastoralis. non rñ det. dic q̃ p̃nt tales administrationes transferri ī religiosos ēt quo ad spũalia. vt no. idẽ Jnno. ī. d. c. pastoralis. Itẽ forte habuerunt a papa vel alias legitime. Quo ãũt ad p̃mũ dictũ de dña inter priorat⁹ ecclesias ⁊ administratiões. dic q̃ hec vba sepe variant. nã alicubi vocant priorat⁹ alibi p̃positure. ⁊ q: verbũ ecclesias. ⁊ verbũ administrationes sunt generalia quodlibet istorũ sufficiebat hic ponere. sed hũit cõpilator respectũ ad vulgarem modũ loquẽdi q: regulariẽ ecclesiam nõ solemnus appellare sub hoc termio ecclesia. fuit ãt intentio compilantis vt venirent quelibet beneficia. Jn quo dic q̃ suffeciset vbum beneficia sine verbis premissis imo ēt sine illo verbo generali quevis alia. nã indefinita legis eq̃pollet vniuersali de quo in. c. vt circa. de elec. li. vi. pro hoc singulariter est glo. j. de preben. cle. i. in verbo q̃uis. Et de prioratibus hẽtur. s̃. de reserip. cle. i. ⁊. ii. De administrationibus hẽtur in. d. cle. i. de confir. vti. porrecta. ⁊. c. ad audientiam.

¶ Secũdo no. q̃ verbũ dispõ cõprehendit oẽm modũ reformandi beneficiũ Laud. p̃o hoc ar. de preben. lz. ī p̃. li. vi. Et h̃ dic Laud. verũ posito q̃ oia nõ sint specificata. ñ. n. p̃nt oia particularia specificari. đ procu. q ad agendũ. li. vi. l. sed ⁊ si. §. quesitum. ff. siquis cautionib⁹. sufficit ergo q̃ apponitur clausula generalis. secus si nõ apponeret q: tũc venirẽt sola specificata. de preben. cũ in illis. §. cũ ãũt. li. vi. fz Laud. qui tñ videtur sibi ipsi ⁊tradicere. dicit. n. vltra hoc q̃ verbũ dispositio cõprehendit oẽm reformationẽ maxime vbi generalis clausula siue plenaria seu vniuersalis p̃cedit. ar. c. solute de ma. ⁊ obe. ⁊ exponit lr̃am ibi dispõnem. i. ordiationẽ. ar. de of. deleg. super eo. Sed quod dixi in p̃cedẽti notabili est verius ⁊ probatur ī textu. q: dicat ad eoz dispõnem nõ adiecto termino aliquo generali puta oẽm vel quãuis nec expedit q: indefinita equipollet vniuersali ꝛc. vt dixi in precedenti nõbili. quod dic verum in dispositiõe nõ odiosa sed iodiosa vt ī ipetratiõe verbũ dispõ ẽ spẽs distincta a collatione. d. c. cũ in illis. p̃o hoc. de offi. lega. deliberatione. li. vi. vbi p minẽt p̃o distinctis. tamẽ si ēt in dispõne restringibili appõeretur solũ verbũ dispõnez posset dici oẽz modũ reformationis venire ēt electionem per id quod tenet glo. p̃al. i cle. i. de preben. i verbo q̃uis. in fi. gl. lz nõ affirmet. sed hoc tz rota romane curie q̃tum tñ ad hãc cle. quid veniat sub verbo dispositionẽ. dic vt j. in. i cõtrario. ¶ Tertio no. differentiaz inter cõmittere ⁊ cõferre. p̃o hoc glo. in vbo cõmittere. idez Jdau. dicens q̃ cõmittere p̃tie est cum ad tẽpus. collatio ãt cũ perpetuo. ad hoc. j. de reli. do. cle. q: cõtingit. v. vt autez. ⁊ quod ibi no. in glo. si itelligerẽ. ⁊ est simile de sta. mo. cuz ad monasteriũ. v. tales. ⁊. c. monachi. §. priores. Idẽ Gen. ⁊ Ald ath. Laud. ãt dicit q̃ idẽ sunt ī effectu ī casu isto. ppẽ alternatiuã que sequit ibi vel q̃ferre qđ tñ nõ repugnat premissis. vult. n. dicere q̃ ad hoc vt sit locus huic cle. nõ refert an cõmittãt ad tp̃s cui conferãt ī ppetuũ. Gen. ⁊ Ald ath.

¶ Quarto no. casum in quo epi hz p̃tẽ sup beneficiis exẽptorũ auctoritate apostolica per hãc cle. sibi ꝛcessam. cõcor. đ offi. or. irrefragabili. de hereti. ad abolendã. j. de cle. egro. c. vno. li. vi. ⁊. j. de sta. mo. c. i. li. vi. ⁊ cle. attendẽtes. ⁊ de reli. do. c. ii. ¶ Quinto no. q̃ beneficia regularia debẽt conferri regularibus nõ. n. vbi sunt regulares dñt p̃fici clerici seculares nec ecõuerso. ar. xvi. q. vii. in nona. de regula. super eo. s̃ de elec. cle. i. Ald ath. q̃ tamẽ hic nõ colligit sed solum debz obseruari consuetudo ibi. que cõsueuerũt p seculares. dictũ tamẽ ē verũ p̃terq̃ in eo quod dicit secularibus nõ preficiendum regularem posset. n. p̃fici si est beneficium curatũ. vt dico. j. in. vi. ⁊trario. ¶ Sexto no. q̃ beneficia vnius monasterii nõ debẽt cõferri monachis alteri⁹ monasterii. concor. i glo. i vbo mõasteriorũ. ⁊ dico. j. q. xxvi. ¶ Op. q̃ nõ semp negligentib⁹ p̃latis hñtib⁹ dispõz beneficiorũ fiat devolutio ad dioc. nã q̃ñ q̃ hñt dispositionẽ nõ cõpletam vt p̃sentationem vel electionẽ quibus casibus ppter eoz negligentiam nõ ad dioc. sed ad habẽtem cõfirmare vel istituere debz fieri devolutio. de iurepa. c. iii. ⁊. c. cũ ppter. ⁊. c. eam te. Itẽ quia non fuit intentionis huius. c. tollere ius alteri legitime cõpetens sed solum prouidere. ne propter negligentiã beneficia remanerent nõ reformata vt probat rubrũ. quod debz attendi vt in proemio Gregorii. ⁊ quod ibi no. p̃o hoc. ff. de ī diẽ adiec. l. impator. ¶ So. gl. in verbo dispõnem. ad tollẽda ista ⁊traria exponit. i. collationẽ vel prouisionẽ. Et generaliter intellige glo. datur de qualibet dispositione p̃fecta p quam titulus completus in beneficio ⁊ sic idem ēt de istitutione quo ad hunc casum vel de alio mõ simili. secus dicit

glo.si ad solam presentationem vel electionem quia tunc de uolunt ad confirmantem ꝛ instituentem siue sit diocesan⁹ siue alius.que glo.ē singularis ꝛ nescio alibi.ꝛ facit ad multa in quo tamen sit singulariter notanda plenius patebit .j. q. vi. Et cum hac glo.concor. ſDau.ꝛ Ben.dicens q̄ presentatio nō censetur dispositio de beneficio.sed potius per eam paratꝰ via ad disponendū.qz presentatus ante admissionē nō habet ius in beneficio sed tm̄ habet ius petendi se admitti ad beneficium.de re iudi.cū bertoldus.vbi de hoc qō patet etiā ex eo quia duobus presentatis tenet institutio secundi .de iurepa.pastoralis.ꝛ hoc quando presentatio p patronū laicum fit.secus si p clericum qz tunc habet vim electionis vt no. In no.de iurepa.cū autē.quo tm̄ casu licet nō possit variari presentatus tamē non habet ius in beneficio sed tm̄ habet ius petendi se admitti.ar.de preben.quodam .ꝛ de concel. ꝓben. qm̄.li.vi.ꝛ per hoc infertur fm̄ Ben.q̄ in nullo p̄sentato ꝛ in nulla p̄sentatione procedit hic tex.per eandē rōnez argui pōt de qualibet dispōne per quā nō conceditur titulus completus vt in electione qz nō pōt talis actus dicta dispositio beneficii. Laud.dicit verbum dispōnem esse generale ꝛ cōprehendere p̄sentationem collationē ꝛ q̄uis aliam dispōnē.pro hoc quod dixi.s.in.ii.nōbili.sed opi.glo.ꝛ sequacū verior. ꝛ plenius patebit.j.q.vi.ꝛ bene probat rōnibus factis.s.in.c. ꝓrio. ¶ Secundo op.ad idem nā qm̄ prelatus regularis negligit si ad eius solū spectat collatio nō ad eccl̄iam sed ad suū capitulum debet fieri deuolutio.de concel.preben.c.ii. So.fm ſDau.debet intelligi tex.qm̄ prelati regulares habent ꝛmunere vel conferre cum capitulo qō prima facie presumit⁹ de his que fiunt a prela.ea nosci tur.ꝛ sic vult ſDau.standum fore contrario ꝛ Ifam debere restringi.dicit tamen non cē tutū a ifa recedere qō plenius examino.j.q.ii.ꝛ.iii.qz Laud.tenet contrarium vt ibi dico. ¶ Tertio op.in eo q̄ assignat tempus lateranen̄.cōciliū qō est semestre.de cōcel.ꝓben.c.ii.nā qn̄ qz sunt talia regularia beneficia in quibus procedit trimestre tm̄.p.c.ne pro defectu.de elec.gl.in vbo lateranen̄. solutis recitans opi. Inno.in.d.c.ne pro defectu.dicentis q̄ et i regularibus in quibus prouidetur p collationē habz locū illud.c. que opi.hic reprobat.ꝛ licet compo.vt ēt refert gl. limitauerit eam.quod dic vt in gl.tamē limitatio Cōpo.hic ēt reprobatur vt dicit ſDau.pro hoc qz ponūtur in tex.verba concernentia beneficia que concedūt ꝑpetuo in vbo conferre.vel ad tempus vt in verbo cōmittere.pro hoc qō dixi.s.in.iii. nōbili.Cōcludit aūt glo.q̄ si prelatura regularis reformat per electionem locus ē.c.ne pro defectu.ꝛ nō cōciliū laterne. quod ēt tenet ſDau. Nec ista cōstitutio attingit illum casum qz non loquit nisi de beneficiis que reformant per cōmissionem vel collationem. Idem Abb.tractans nunqd.c.ne pro defectu.habet locū in regularibus inferioribus citra abbatias.in quo concludit q̄ sic dū tm̄ sint prelati p quorū' mortem viducē ecclesia.quod ēt dixi in.d.c.tractat ēt nunqd in monasteriis monialium locū habet illud.c.in quo tenuit q̄ sic cum ,pulsione.c.idemmutatibus.de elec.li.vi. ¶ Quarto op.q̄ in exemptis non possit dioc̄anus se intromittere.c.t. q̄ sicut.de preben.cum singula.in fi.li.vi. Sol.de iure antiquo ante hoc.c.procedunt ꝛtraria vt hic in glo.in verbo exēptus.sed p hō.c.dat hec ptās dioc̄anis ꝛ in hoc ē ius nouum. vnde dicat Laud.q̄ quo ad nō exēptos hec cōstitutio ē iuris veteris declaratoria tā in casu negligentie q̄ in casu ,pulsionis q̄ deuoluatur,ppter' ,pulsionem facā de indigno.d.c. sicut.ꝛ de elec.ne pro defectu.ꝛ.c.q̄q̄.in fi.li.vi.de offi.or.quanto. xviii.q.ii.§.huic ēt.cū.§.sequentibus. Rō ē qz oia beneficia iferiora de iure cōi subsunt epis.xvi.q.vii.oēs saltē in his q̄ sunt legi.iurisdictionis.x.q.i.ꝛ.ii.ptotū.de offi.or.ꝛquerēte. ꝛ.c.dilectus.nec iura loquentia de deuolutione beneficiorū q̄ fit,ppter negligētiā vel pp culpam distinguunt iter regularia ꝛ no regularia dū tm̄ sint exēpte. ¶ Quinto op. ad hec ō eo quod no. Inno.de sta.mo.monachi.vbi vī inuere q̄ abbas possit bona mense sue ꝛ monasterii diuidere ꝛ monachis sius cōmittere sub ānua pensione.hoc ꝓnū format Laud.sz non apparet ē cōtrarū ad p̄dicta nisi hoc mō itelligas q̄ ex dicto Inn .iferatur q̄ pōt abbas cōmittē monachis ita q̄ nō habet locū negligentia.ꝛ sic ante hoc.c.negligentiam abbat nō supplebat epūs. Sed dicat Laud.q̄ dictū Inno.intelligit ad tempus nō ꝑpetuo per id quod ipse notauit in cle.monasteriorū.circa fi.j.de re.ec.nō alie.vbi dico in v.verū.i.ii. ꝛ.iii.q.alias sequeret q̄ posset abbas diuidere ꝛ vnire bona monasterii quod ē falsū cū hoc semp fuerit officiū solius epi ita q̄ nulli inferiori licet.de excess.p̄la.sicut.x.de sta.regula.ne in agro.§.ad hec.ꝛ quod ibi no.que limitatio est vera.sz In no.nō innuit expresse in.c.monachi.id quod dicit Laud.ꝛ dato q̄ ita diceret non obstaret de p̄missis vt de se patet. de exēptis ār dicit Laud.idē quod glo.q̄ hec cōstō ē noui iuris ꝓmulgatoria.ꝛ iō dic q̄ in hoc debet intelligi stricte qō facit ad id qō dico.j.q.i.per hoc decidit ur an hec ptās dioc̄anis de qua hic quo ad exēptos sit ordinaria an delegata. In quo dicit Ben.q̄ est ordinaria qz datur per hoc ius.ff.de iurisdictio.om.iudi.ꝛ qz.qz si esset delegata expirasset p mortē concedentis secus de ordinaria.in aut.vt nulli iudi.§.hec vero inuenimus.colla.ix.ꝛ quod no.de offi.deleg.q̄n abbas.ꝛ idem Abb.dic,verius q̄ ē potius delegata.quod ēt tenui in.c. ad abolendam.in fi.de hereti.ꝛ pro hoc quod no.glo.hic in verbo sua.in fi.ꝛ quod dico.j.q.viii. Et ad rōnem Ben,rn̄ de vt dixi in.c.ad abolendam.nā nō est de nā delegate iurisditionis q̄ sit temporalis.si.n.sit dignitati ē ꝑpetua.d.c.q̄n abbas. ¶ Sexto op.q̄ non debeāt dioc̄anis ad quos sit deuolutio teneri ad cōferendū religiosis monasteriorū quorūz prelati sunt negligentes vt hic dicit. nā posset contingere q̄ ibi nullus esset idoneus. Item ex quo ipsi neglexerūt ꝛ sic sūt inhabiles iuris eligendi actiue fortius ꝛ passiue. de cle. exco. si celebrat. So.ad fm̄ per ea que dixi.de elec.ne pro defectu. nō.n.est verū q̄ inhabilis ad electionē actiue sit inhabilis passiue nec econuerso.sed fm̄ veritatem inhabilitatis dicta oportet qd iuris. Cōclude ergo quo ad hoc q̄ tm̄ religiosis si sint solita conferri religiosis fiat collatio.quod dic vt in glo.in vbo religiosis.ꝛ in ea ibi.ꝛ limitatur per Ifam que sequitur vult dicere q̄ nō q̄buslibet religiosis sed illis tm̄ qui sunt religiosi monasteriorū quorū prelati fuerunt negligentes. per quem tex.ēt respondetur ad hoc ꝛtrarium qz non sunt hic negligentia monachorū sed prelatorum. Aliud cōtrarū gl. in verbo monasteriorū.tangit ꝛ nō soluit sed remittit ad nōta in.c.cuz singula.§.prohibemus.ibi autē no.q̄ tunc cū nullus est idoneus in dictis monasteriis pōt fieri collatio monachis aliorz monasteriorū dū tm̄ non sint alterius professionis vel hītus. qz tūc nō posset fieri sine licētia pape.s.de elec.cle'.i.quod ēt notauit hic Steph.nam quādo nullus est ibi dignus stat rō qz indignis nō debet fieri collatio.de preben.graue.ꝛ.c.sup inordinata.nec beneficia diu vacare.de cōcel.preben., nulla. nec collator sibi retinere pōt.ergo aliis conferre.xvi.di.null⁹ ꝛ.c.obitum. ꝛ viii.q.ii.quā sit.ꝛ idem ſDau.dicens q̄ sit deuolutio ad dioc̄anum nō tm̄ qn̄ ꝑlatus regularis conferre negligit sed ēt quādo assignat portionē debitam.vt i casu decre.de monachis.de prebē.ꝛ probatur in cle.vt cōstitutio .j. de iurepa.per hoc infertur ad id quod notat Host.ō sta.mo. c.fi.§.precipimus.vbi dixit colligi argumētum efficax q̄ sicut clericus secularis nō pōt prefici i prelatū vel fratrē ecclesie regularis.ita religiosus p̄fici nequid i decanum vel fratrē ecclesie secularis.qō ponit hic Lap.abbas ꝛ verū ē quaten⁹. dicit monachum nō posse fieri fratrē.i.canonicū.sed q̄ dicit nec decanum nec procedit si est decanatus curatus.per.c. qō dei.de sta.mo.ꝛ pro hoc qō.s.dixi.in.v.nōbili. ¶ Quero qz dicit i pricipio regulares nūquid i prelatis secularibus locū hz hec constō.gl.ii.dicitq̄ nō i quātuz ponit ius nouū nel preiudicat priuilegio exemptiōis.pro hoc quod.s.dixi i.v. ꝺ no.qz quo ad hoc debet restrigi.ꝛ idem Laud.sz non exp̄sse sed videtur idem sentire i vbo regulares.exponit.n.regulares.i.quasi relegati sub aliqua de tribus regulis tm̄ per sedem apostolicam approbatis.s.Benedicti Augustini ꝛ bti Frācisci.dic idem de alijs que sunt approbate qz eadem rō ē i eis.pro hoc quod no.de regu.sane. ſDau.autez apte tenet cum glo.ꝛ exponit Ifam i vbo p̄lati.vt abbates pores ꝛ similes qui dicant p̄lati oportet q̄ habeāt ꝑpetuā dignitatem vt no. Inno.de prebē.de multa.qō dicit ſDau. procedere saluo eo quod ipse no.de rescrip.cle.ii.vbi dixi.q.xv.ꝛ pro hō q̄ hec cle.nō habeat locum i secularibus.facit quod no.j.de deci.cle.i.in prima gl.ꝛ de sen.ex.cle.i.i glo.i vbo religiosi ꝛ idem Hē. ¶ Secūdo q̄ro si collatio beneficii regularis spectat ad collegiū regulare quod ē pōt.de regula.c.fi.li.vi.dicit gl.ii.qō tunc prius ad p̄latū ꝛ demū ad dioc̄anum fiet ō uolutio.idē ſDau.p.c.ii.de cōcel.ꝓben. Sed Laud.tenet ꝛtrarium dicēs i vbo p̄lati. q̄ p̄latū intelligit quēlibet q̄ i cōferendo seu disponēdo de hūficiis talibus p̄sit siue sit pso na singularis siue collegiū seu quentum vt hic.ꝛ de symo.ex insinuatione.idem Ben.qō ēt latius pro sequit ipse Laud. i vbo i lateranē.vbi gīaliter q̄rit an eadem deuolutio fiat de quentu ad abbatē vel viceuersa i beneficiis quoz collatio

seu dispositio insolidū spectat ⁊ diuisim ad vtrūq; ipsorum. sicut fit de epo ad suū capitulū ⁊ econuerso vt in. d. c. ii. de ꝓcess. ꝓben. ⁊ arguit q; sic q; iura multa in talib⁹ equipant. de elec. q; sepe. ⁊ c. statutum. li. vi. ī ꝯrarium hec lra que ī oi casu dicit devolui ad epm. ⁊ ad. c. ii. rñdetur q; loquit tm̄ de epis ⁊ suis capitulis. ⁊ similit loquit. c. de elec. cū i cunctis. §. fi. Itē nō ē tanta cōio iter alias ecclesias ⁊ ꝓlatos quāta inter epm ⁊ capitulū suū. de testa. requisisti. ⁊ multe discōueniēte sunt inter cathedrales ecclesias ⁊ inferiores. de elec. ḡnus. in si. li. vi ⁊ c. quāḡ. e. ti. ⁊ li. Itē nō ē tm̄ piculum si cessaret spūalis iurisditio ī alios sicut in epali ecclesia per quē ꝓuidet toti diocesi: ⁊ iō solus epus procedit ordinarie ⁊ solus ꝯtrahit matrimonium indissolubile p inferiorē a papa: ⁊ per hoc nō pōt eligi ī alia ecclesia propt defectū consensus. de transla. c. ii. de renū. nisi. in fi. Itē q; in monasteriis carentibus abbate frequēter succedit prior claustralis cuius officiū nō reuocatur p mortē abbatis. s. ne se. va. c. i. in fi. fm Laud. q dicit hoc procedē de morte nāli secus de ciuili pcle. ne in agro. s. in. §. abbate. j. de sta. mo. Quod vltimū dic vt dico in sequēti. q. Sz in p posito quo ad primū dictū dicit Bertrā. opi. Laud. approbari per palatium pape. i. per auditores. Lap. tenet cū glo. p id quod dico in sequēti qōne. ⁊ idem Jo. de lig. quod ē cōi ius. tm̄ rōnes Laud. sunt pulchre ⁊ de iuris rigore melius sustentantur. ná q; fiat devolutio ad capitulum vī ꝯtra iura q; negligentiā superioris suppleat iferior. de cōsue. nō putam⁹. li. vi. Ben. idem cū Laud. vt dixi. s. e. q. ⁊ dico ēt. j. q. viii. pro determinatiōe tamē gl. ē q; suppletio negligētie debz fieri per prelatū imediatū. ix. q. iii. cū ꝑam⁹. de elec. cū in cūctis §. fi. ⁊ quod dico in sequēti qōne. ⁊. j. q. vi. ⁊ p nōta ī dicta. q. plenius hoc apietur. per hec īfertur ad sequētē qōnē. ¶ Tertio quero circa ea que dixi i pri. q. pone q; ꝓlatus exemptus nō subest pape imediate sed alteri sicut sunt plures abbates q hnt ꝓlatos sub se. s. de rescrip. cle. i. nūqd fiet devolutio ad epm an ad patrē abbatem. dicit Lap. sequēdo pmissaz opi. huius gl. de qua ī pcedenti qōne q; ad patrē abbatē vt nemini fiat iniuria. Inteligit itaq; textū de exēptis tm̄ qui imediate subsunt pape. ad hoc induci cle. si de beneficio. quaz ēt induci pdicta glo. ⁊ facit ad hoc illa cle. in verbo pcedentiū. Induci ēt Lap. cle. attendētes. i. rñ. j. de sta. mo. pro hoc ēt ē cle. in eo q; dicit q; in exemptis supplent diocesani apostolica auctoritate. sed exquo exemptus habet supiorē citra papā de iure cōi suppletio pertinet ad illū. ⁊ sic fiet devolutio p gradus. de concess. ꝓben. c. ii. de sup. ne ꝓla. c. penul. ⁊ fi. ⁊ p totū nō ergo possit diocesanus supplere apostolica auctoritate ex quo ad papā suppletio nō ptinet q; rō magis vrget q; supius inducta. ¶ Op. ad pdicta maxime ad id quod dixi ī pri. q. de priori claustrali in quo plus opatur mos ciuilis q; nāls. ꝯ quod obstant nōta in. c. susceptum. de reserip. li. vi. Solu. rō dicti huius pōt reddi q; vinēte abbate ⁊ impedito ciuiliter impeditur officium prioris claustralis q ē tanq; eius vicarius. ar. de off. vica. c. i. li. vi. Sed per mortē nālē de iure iductū ē ne deficiat officium prioris claustralis. p. d. c. nouit. ad quod tm̄ q teneret ꝯtrariū rñdere posset q; ibi hoc opata fuit specialis pape dispō: q; tamē fauorabile ē monasteriis ⁊ religioni q; ñ expiret officiū pdictū approbo dictum Laud. de equitate. ¶ Quarto q̄ro in eo quod dicit i textu bñficia quid intelligit nosse bñficii. gl. iii. dicit q; ecclesiastica. ⁊ idē Laud. dicens q; intelligitur de bñficiis cumscūq; conditiōis sint dū tamē sint ecclesiastica. pro hoc induci lram ī verbo alia. q; supra pmisit de ecclesiasticis tm̄. clausula. n. sequēs ꝓhibēdit ea q; sūt de nā pmissorum. de pcura. q ad agendū. li. vi. ii. rñ. ⁊ cle. ñ pōt. de pcura. Idē Pau. dicit q; hic nō ꝓhibēdunt bñficia nō ecclesiastica vt sunt feuda. de pserip. ad audiētiam. de symo. ex diligēti. de vsur. c. i. de eo qui mut. ī pos. c. i. li. vi. ō pe nus. ad aures. pro hoc ē q; dictio alius regularit facit relationē eiusdē qualitatis. vt no. de reserip. sedes. Et hoc infertur ad sequentē qōnē. ¶ Quinto q̄ro circa dicta ī pxi. q. qd de impetrantibus a sede apostolica vt proundeant de dignitate psonatu vel beneficio? dicit Lau. q; iz sub termino beneficiū possint ꝓhendi oia beneficia: tm̄ debet de gra intelligi dū tamē sit bñficium eiusdem generis ⁊ gradus cuius sunt specificata. ar. xcv. di. illud. secus ergo si cēnt diuersi generis. ná curatū nō cōprehendit sub nō curato nec dignitas sub simplici. de prebē. q̄uis. i. ⁊ c. cū in illis. li. vi. ⁊. cle. si dignitatē j. de preben. Ad qōnem statī positam pro hoc q; gratie beneficiales sunt oino restringibiles. d. c. q̄uis. i. ⁊ c. cū. de nō. li. vi. ¶ Sexto quero circa id quod dixi in pri. ꝯrario de eo quod dicit glo. in verbo dispositionem. ī eo quod dicit q; fit devolutio ad instituentem siue sit diocesanus siue alius nunquid hoc sit verum: ⁊ quia hoc inuestigare est valde vtile iō subiicio quōnez in qua scholaris in bononiēsi studio publice respondit que quāmus formata fuerit sub alius terminis vt cō prehenderet plura dubia solum refero qtūs concernit mām hus gl. finge ergo q; archipsbyter vel plebanus. i. rector ecclesie m̄icis habet institutionem in capella posita intra limites plebis siue ad presentationem pzom qui pzonus fuit negligens in presentando ad quem fiet devolutio an ad plebanū an ad epm. ¶ Circa hanc. q. primo faciam rōnes pro ⁊ contra decurtando rationes quas in illa qōne scripsi. secūdo subnectam decisionem. ¶ Primo igitur q; ad plebanuz facit hec gl. in eo q; dicit siue alius. ⁊ probo rōnibus. ¶ Primo sic: cuz alicui competat ptās limitata sublata limitatione siue facto eius vtitur eadem ptāte libere. casus est singularis ne se. va. c. vno. li. vi. §. vbi vero. vbi ex spāli consuetudine vel statuto competat alicui collatio beneficii de ꝯsilio epi ⁊ eps sit defūctus vel absens in remotis vt eius consilium in breui nō possit hāe pōt ipse libere cōferre. Jn q̄ rōne pōdera q; dispō. d. c. loquit qñ de iure spāli cōpetit ptās limitata: ⁊ sic fortius si ꝯpeteret de iure cōi q; ptās de iure cōi surgēs ē fauorabilioz. ⁊ plenioris iterpretationis. de reserip. ad hoc. ⁊ quod ibi no. ergo sublato patrono. i. inhabilitato ad pītationē plebanus libere instituet. Secūdo ad idem de iure cōi ī capell' ptinet patronatus ad plebanū. casus ē quē nescio alibi saltē nō ita bñ. i. e. ad audientiā. i. de eccle. edifi. ⁊ ibi hoc tenet gl. in vbo rectoris. ⁊ Jnno. ī vbo fundatoris. diecs ꝯtigere posse q; ecclesia habebit plures pzonos. vt si quis fundat vel ꝯstituit capellā intra limites plebis ipse ē pzonus: sed ipsa plebs cui⁹ iura diminuuntur ⁊ in pte p dote capelle assignātur. est ergo plebs patrona rōne dotationis. item ⁊ fundationis: q; in fundo intra limites suos cito capella ꝯstruitur: ergo subtracto pzono adhuc ecclesia habet patronū. s. ipsū plebanū: nō est ergo variata in aliquo nā modi instituendi: sed sicut si patronus presentasset instituisset plebanus ita subtracto pzono plebanus vno iure presentabit ⁊ alio iure instituet. p hoc quod no. ī simili. de elec. vt circa. in gl. ii. li. vi. tenet hec rō sicut si plures essent patroni ⁊ vnus fieret inhabilis alii presentarent. ⁊ hoc de alia inhibilitate que non veniret ppē negligentiam tunc oporet presupponi q; ipse plebanus non fuerit negligens. Tertio ad idē sic q; non licet alicui directe non ꝯtra eidem indirecte. ff. de tuto. ⁊ cura. l. sitic. §. i. de ꝯdi. inst. l. q̄ sub cōditione. §. siquis. C. si mācipiū ita fuerit alienatum ne ꝓstituatur §. fi. nam ꝓhibitum vna via alia non conceditur. de pzcui. tue. regula cuz q. li. vi. sed patronus nō posset expresse prima re plebanum iure instituendi: ergo nec indirecte negligēdo. Quarto delicta sunt psonalia. C. ne ex delic. defun. in rubro ⁊. l. vna. ⁊ quod no. de sepul. c. fi. non. n. insontes puniendi sunt. lvi. di. satis peruersum. de cōsti. c. ii. de his que fi. a maio. ca. quesiuit. de sen. exco. romana. §. in vniuersitatem. lib. vi. regula sine culpa. e. li. ergo ⁊c. Quinto suppletio negligētie fieri debet per immediatum prelatum. ix. q. iii. cum sim⁹ lxiij. di. c. fi. de elec. cum in cunctis. §. fi. ⁊. c. ne pro defectu. ⁊ c. q̄ḡ. li. vi. de concess. preben. c. ii. ⁊. c. quia diuersitatem. pro hoc glo. iii. hic i verbo prelati. ⁊ qō dixi. s. q. ii. ⁊. iii. ¶ Sexto quia propter connexionem vnum cōnexorum trahit ad se reliquum de consti. translato. cum concor. ⁊ spāliter id quod est dignius trahit ad se minus dignum. xiii. q. ii. non extimemus. de conse. eccle. vel al. q; in dubiis. pro hac parte optime est glo. Jmmo. de excep. cum venerabilis in fi. vbi dicit q; si ecclesia non est collegiata nec est in parroch a alterius ⁊ non apparet quis sit patronus eps pont ibi ministrum: sed hic apparet q; est ī parrochia alterius ⁊ q; habet pzonum: ergo nō ad epm ptinebit. Jn ꝯrarium generalis ptās competēs alicui de iure cōi cōprehendit oia ⁊ singula sub genere constituta nisi in aliquibus per spālem dispōnem sit detractū. i. q. iii. saluato: ad fi. ⁊ ibi gl. ff. de aleatoribus. l. i. §. q̄aūt. de ma. ⁊ obe. solite. de priuile. q: circa. ⁊ hoc ēt si concessio ptātis sit indefinita q: eqpollet vniuersali. ff. de re. dub. l. si is qui decem ta. §. vtrū. in fi. de leg. ii. l. si pluribus. ⁊. l. fin ta. d. c. q: circa. ō offi. dele. venerabili. ⁊ ibi glo. de elec. vt circa. ⁊ ibi glo. li. vi. At epus habet generalem ptātem sup oēs ecclesias sue diocesis. x. q. i. quasi per totā partē primā. xvi. q. i. c. i. xviii. q. ii. monasteria. ō offi. archi. cū satis. de offi. or. conquerente. ⁊. c. dilectus. de prescript. auditis. ⁊ c. cum olim. de institu. ex frequētib⁹. ⁊. c. auctoritate vnde fundat intentionem in oibus

spūalibus sup ecclesiis sibi subiectis. de excep. cū venerabilis in fi. ⁊ sic plebanꝰ qtūs hz institutionē nō pōt hre nisi de iure spāli vt probant iura premissa. ergo solū eo casu ⁊ nō alio iuꝝ ptz extendit. Est aūt alius casus ꝓuidere nullo ꝓsentante q̄ instituere ad alterius pn̄tationē. Secūdo ptās cessā sub certa forma nō pōt nō seruata forma in actū validū. educi de elec. cū in veteri. ⁊ c. puida. li. vi. de preben. cui. de nō. e. li. ff mādati. l. diligenter. ⁊ hoc si cessā est alias nō habenti potestatē. cle. i. de iurepa. ⁊ qō ibi no. glo. multū notabilis in verbo inhibētes. sed pr̄ono nō cōpetit de iure istitutio hz ēpo vt in rōne precedenti. ergo cū istitutio sit sibi cessa sub hac forma vt ad patroni presentationē instituat. si cessante pn̄tatiōe ea vtaꝝ actus est nullus. nā formalitas ihercs substātie adeo informat q̄ nō tantū factū ꝺ forma est nullū sed ēt si ꝑter. casus est nōbilis nūcta glo. de elec. sicut cū. li. vi. ¶ Tertio ius cessiuz in diminutione iuris alicui nō est extendēdū. xvi. q. i ecclesie. ⁊. c. quicūq; nā diminutio talis odiosa est ⁊ restrigēda. ff. ne quid in loco publ. l. ii. §. si quis a principe. ⁊. §. merito. xi. q. iii. si qs vo. ix. q. iii. nūc vo. de rescrip. ad hec. de trāsla. hz. de vsufruct. ex tuaꝝ. de resti. spol. audita. de fi. pl. c. i. ⁊. ii. li. vi. regula odia. ⁊ regula que a iure. c. li. Sed institutio ptinēs ad plebanū venit ad diminutionē iuris cēi ad quē de iure cōi pertinet istitutio. xvi. q. iii. oēs basilice. ⁊. c. nullus oīno de capel. mo. c. i. de reli. do. de xenodochijs. l. de hrēti. cū ex iūcto. in fi. ergo ⁊c. ¶ Quarto cessio iuris minoris ⁊ minus pinguis maius ⁊ pinguius nō cōplectit. de of. lega. nisi. ⁊. c. translationē. de elec. transmissaz. de peti. qui ad agēdū. li. vi. ff. de pac. l. ꝺ iuris. §. fi. de his q̄ in frau. cre. l. si pr. sed ex pte plebani est ptās collationis nō libere. s. instōis. nō dz ꝑ cōprehendere liberā ⁊ preiudicari collationi libere spectāti ad ēpz ¶ Quito exp̄ssio vnius modi, pensionis aliū nō cōprehēdit de ꝛp. susceptū. de prebē. cū in illis. in fi. ⁊ cui. de nō. i. vi. ¶ Sexto casus omissus relinquit dispositi. mi iuris cōis. ff. de libe. ⁊ postlī. l. cōmodissime. soluto matrimonio. i. si cuz dotē. in pn̄. C. de pac. quen. l. fi. d. c. susceptū. vbi de hoc. xl. di. si papa. lxxix. di. vtinā. vbi de hoc. ii. q. v. ꝙiuluslī. p hac parte est. c. q̄ q̄. de elec. li. vi. vbi in casū negligentie ad imediatū superiorē fit devolutio. sed nō extēdit ad alios casus. ad idē. c. cū in illis. §. pe. ⁊ fi. preal. qō probat q̄ si mandat, puideri de beneficio spectante ad collationē de beneficio ad pn̄tationē vel istitutionē eius cū alio simul prouideri negt. Ita ꝙ plebanus q̄ poterat istituere ad pn̄tationē patroni patrono subtracto hoc nō possit sed potius ep̄s ad quē de iure cōi pertinet suppletio negligentie patronoꝝ. de iurepa. qñ. ⁊. c. si vo ⁊. c. cū pp. ⁊. c. cā te. Ad idē ē. c. auditis. ⁊. c. cū olim. de p̄scrip. vbi si inferior ēpo dicit se prescripsisse iura ēpalia dz pbare in gulariter de quolibet iure ⁊ solum optinet in his que prescripsit. Ad idē ē qō no. Inn. de capel. mo. dilectus. vbi dicit q̄ prelatus inferior petēs iura ēpalia necesse hz illa specificare i libello nec admitteret libellus generalis q̄ ad eū talia iura ñ ptinent de iure cōi. ad idē ē qō no. idē. Inn. in eo. c. in eo. q̄ allegabat ibi aliqua iura spectare ecclesie metrica de iure cōi in capellis q̄ dicit ibi Inno. hoc nō est vez. ⁊ sic sunt allegatio partis. ¶ Solutio pro declaratione qōnis. primo videndū est nūquid institutio beneficioꝝ spectat ad solū ēpm ꝺ iure cōi ita q̄ ad plebanū nō possit spectare nisi de iure spāli. ⁊ hoc viso ponet solutio ꝑ plebano ⁊ q̄ ꝺ iure cōi possit ei cōpetere ē. c. ad audiētiā. preal. de ec. edi. Fz vnū intellectū q̄ ibi ponitur videlicet q̄ pr̄onus presentet istituēdū in capella de plebano ⁊ plebanꝰ instituat institutiōe collatoria tituli sed postea pn̄tetur istitutus diocesano qui instituet istitutione auctoritabili. de of. archi. cū satis. ad hoc de capel. mo. c. vno. li. vi. dicē ꝺ q̄ imo ad solū ēpm pertinet institutio ēt collatoria ꝺ iure cōi. x. q. i. c. i. ⁊. ii. xvi. q. v. nullus oīno. vbi hoc tenet archi. qui ēt notauit. xvi. q. i. plures. x. q. i. regenda. xxv. di. plectis. pro hoc de capel. mo. c. i. de reli. do. de synodochus. ꝺ hereti. cū ex iūcto. ⁊ pbant iura ad ēpm spectare institutionē liberā. i. collationē nullo presentante. sed idem est de institutiōe ꝓprie sumpta que est collatio nō libera ad presentationē patroni. facta vt probat. c. cuz in illis. preal. ꝙ predictis est qō no. archi. lxxi. di. hortamur. vbi hz idē qō in. c. nullus oīno. Ad. c. ad audientiā. dico q̄ illa lectura nō ē vera ⁊ extorquet textū. sed vera lectura est q̄ patronus ⁊ plebanus simul presentant: qz vterq; est patronus vt. s. dixi in secunda rōne facta pro parte plebani. Concludit ergo quo ad hoc q̄ institutio pertinēs ad plebanū tm̄ de iure spāli, precedit: quo premisso videret verior pars qōnis pro ēpo per rōnes factas ad illā partē ⁊ maxime si illud ius spāle cōpetit plebano per prescriptionē. nā prescriptio est strictissimi iuris ⁊ nō extenditur nisi ad possessa. regula sine possessione. li. vi. Et qō no. Inn. de of. archi. c. fi. ponens differentiā inter ꝙsuetudinē ⁊ prescriptionē. qz ꝙsuetudo extendit de loco ad locū hz nō extendat de iure ad ius. sed prescriptio ad nihil extēdit vltra possessa. tñ vt refert Jo. an. de mīsti. c. u. li. vi. Jacobus canonicus bononiensis. ⁊ Jo. de monte mūrlo disputādo terminauerūt ꝑnū ponendo qōnem qñ in capella rector prescripsit presentationē ad clericatū capelle ⁊ clericus presentationē ad rectoratuz ad institutionē plebani si decesserunt rector ⁊ clericus an plebanus nullo presentante libere instituet vtrumq; an vo ēps tenuerunt isti q̄ plebanus: qz ius ēpi est exclusuz per prescriptionē per quā excludit oīs actio. de prescrip. ad aures. q̄ rō posset tolli qz non est prescriptū nisi in certū casum nō aūt in istū. pro hoc iura ⁊ rōnes supra ad hoc inducte. quib⁹ attenti habeo qōnem pro difficilima. sed post longā cogitationē defendendo partem plebani vel pro ꝓfundamento sciendū q̄ presentatio nō est pars substantifica institutionis sed est tm̄ q̄dā seruitꝰ beneficij qz dz fieri institutio ad pn̄tationē p̄ioni alias ipso agente de ꝓmptu institutio est ipso iure irrita. xvi. q. vii. decernim⁹. cū duob⁹. c. sequē. sed si scit ⁊ nō ꝺicit intelligit ꝙsentire ⁊ tenebit institutio. qō tz ¶ Dosti. in lūma de iurepa. ad fi. ⁊ est notabile pro hoc qz istud qō exigit ex p te patroni sapit potius ꝙsensum q̄ auctoritatem. sufficit aūt q̄ consensus intercueniat in actū etiaz ex post facto. de ꝙsuet. cum consuetudinis. vbi de hoc no. Inno. ⁊ no. de re. ec. non alie. c. i. li. vi. Si ergo post institutionē factā urrequisito patrono patronus expresse consensit tenet institutio: sed si solū nō ꝺixit an per hoc videatur ꝙsentire illud querere cadit in illam qōnem. Ait ⁊ qñ tacens habeat pro cōsentiente. de q̄ in. c. ii genesi. de elec. de presū. nōne. vbi dixi. ⁊ potius videretur nō haberi pro ꝙsentiente nisi faceret aliquē actū positiuz per quē approbet institutū. de his que fi. a ma. par. ca. ex ore. tñ puto q̄ si nō p̄ tant alū infra tps iuris intelligat ꝙsensisse cū sublata sit oīs ptās agēdi de ꝙtemptu qui durat eo tēpore quo durat ptās presentandi. nā lapso tēpore ñ pōt dici ꝙtemptus sed potius ipse sibi nō contēpsit. ¶ Per hoc infero q̄ subtracta presentatione patroni nō imutat natura beneficij vt censeat eius reformatio esse facta alterius spē. pro quo est ita qz si mandasset papa ꝓuideri de beneficio spectante ad collationē plebani ꝑsupposito q̄ in casu qōnis reformatio pertineat ad plebanū non per hoc tenebit de hoc beneficio prouidere. nō enim dicitur spectare ad collationem eius sed potius ad institutionez eius. hoc tenet glo. in cle. si de bene. ii. in verbo capituli. de prebē. potius ergo verum est dicere q̄ per subtractionem iuris presentandi spectantis patrono nihilum ius devolvitur ad plebanū sed solum ius quod habebat nō liberū est factū liberū. si quis dissoluit ligatum ⁊ ipse solutus ambulet non ambulet per ptātem nouam sibi quesitaz sed per eandē quā prius habebat. pro hoc qō no. in c. cū aliquibus. ⁊ qō ēt ibi probat de rescrip. li. vi. ¶ Pro predictis etiaz est qz presentatio patroni nō tribuit aliqō ius formale q̄ sit pars substantialis tituli habendi beneficium. non. n. tunc laicus posset esse capax cū cēt ius ꝑuale. de elec. sacrosancta. ⁊. c. matiana. de prescrip. cām que. sed pn̄tato soli cōpetit officij imploratio. vt no. de re iud. cū bertoldus. ꝓ hoc qz vnicū beneficiū nō potest cē duplicis nāe. qz duplicitas nature arguit duplicitatē subiecto ꝙ. hinc dicam ⁹q̄ vna ⁊ eadē res ñ pōt duplicis nature cēseri. ff. de vsuc. l. eū q̄ edes. de deci. cū in tua. vbi ēt no. q̄ si qs prescripsit ius decimādi in prēdio in quo toto tpe prescriptionis fuit seminatū granū ⁊ nū q̄ mileū si cōpleta prescriptione seminet mileū debebit prescribēti de mileo. qō tenet ibi ¶ Dosti. ⁊ Jo. an. ex p̄missa rōne ne eadē res censeat duplicis iure. ¶ Per hoc ergo ꝙcludo q̄ ēt cū p ꝑscriptionē cōpetit plebano ius instituēdi ad pn̄tationē patroni subtracto pr̄ono adhuc istituet ⁊ erit vera institutio hz accidentia facti sint in aliquo variata: qz vbi prius instituebat ad pn̄tationē pr̄oni: nūc instituit libere pp̄ defectum patroni: qz ius plebani nō dz immutare ius eius. fortius ꝑ procedit hec determinatio si plebano cōpetit institutio per ꝙsuetudinē cū sit ꝙsuetudo plenoris interpretatōis q̄ ꝑscriptio. vt p̄dixi. s. c. q. Sic ⁊ eodē mō si tibi cōpetit p̄ priuilegiū nō dz maligne interpretari. de dona. cū dilectus. nec posset aliqō ius spāle cē magis restrigibile q̄ ꝑscriptio. ⁊ sic cū pbatū sit ꝺ ꝑscriptione inferī idē quilibet alio iure spāli. Ad rōnes factas pro parte ēpi patet solutio ex predictis: quia nō ē verū q̄

ius pñt.ndi cõpetẽs patrono hẽat se per uiã limitatõis ut sa
ciat bñficiũ cẽferi alteri⁹ nature qñ patronus de facto pñ
tat q̃ qñ nõ presẽtat. suffi.cit.n. q̃ est beneficium pñtabile. nã
quãuis patronus sit ꝓuatus presentatõe respectu reformatõ
nis istãtis non ꝓpterea desinit eẽ patron⁹. quia hẽbit alios ui
cibus presentare. Et sic soluitur prima rõ ⁊ ẽt secunda qa cũ
dixi. s. co. q. ut p̃missi pñtatio nõ est pars substãtifica institu
tionis. alias nõ posset confirmari institutio nisi ab initio pre
sentatio interuenisset. de elec. q; ꝓpter. ⁊ tamẽ confirmatur
per consensũ patrõi superueniẽtẽ. vt dixi. s. e. q. per hoc ẽt
patet solutio ad tertiã rõnem: q; nõ est ver̃ q̃ ius plebani ex
tẽdat. sic ⁊ ad quartã. q; nõ est verũ q̃ ius plebani sit nũc pi
guius substantifice q̃ prius. Ad quintã de. c. susceptarũ. pz
eodẽ modo solutio. Ad sextam de casu omisso ⁊c. dic q̃ iste
nõ est casus omissus sed potius inclusus licet in aliquo varia
ta sint accidentia facti. Ad. c. q̃q̃. de elec. lib. vi. dic q̃ refor
matio que fit ꝓp negligentiã est alterius nature q̃ ea que fit
ꝓp defectũ. vt ibi nõ. Ad. c. cũ in illis. dic q̃ potius facit p. q;
vt dixi. s. eadẽ qõe: nõ desinit esse verũ q̃ hoc beneficiuz est
reformãdũ per institutionẽ. Et no. solutionẽ premissaz p quã
apiũ via ad multas ⁊ vtilissimas ⁊ arduas qõnes. ¶ Septi
mo q̃ro in eo⁹q̃ dic̃ de p̃latis q ne ligũt cõferre infra tp̃us la
teranen. gallu. qd si gtulit. Sed opponitur q̃ collatio nõ tz.
⁊ ponit exemplũ. prioratus originaliter regularis fuit ꝓsuet⁹
regi per seculares per quadraginta annos. nunc aũt cõmisit
regulari. nũquid poterit eps̃ supplere ac si nõ cõmisisset? vr̃
q̃ sic: cũ debuerat cõmitti his quibus consueuerat. vt ꝓbat
textus ibi illa que consueuerunt per seculares secularibus
⁊c. Contrarium tenet Laud. dicens q̃ facilis est transitus
a conuersio de secularibus ad regulares. de re. ec. nõ alie. pos
sess. ões. de don. apostolice. de sta. mo. ea q̃. in fi. xii. q. ii. bo
ne. ⁊ maxime hoc casu ꝓpter reliquias ⁊ vestigia pristine cõ
ditionis. ar. ff. de his qui fũt sui vel ali. iur. l. pater. gestat. n.
effigiẽ primeue origĩis. ar. C. de nupt. l. ⁊ si gtra. q; res de
facili reuertitur ad propriam naturam. de prebe. si de terra
xxxv. di. ab exordio. Refert Laud. alios tenẽtes gtrariũ pro
quibus est textus preal. ibi illa que gsueuerunt ⁊c. quod te
nuit Bertran. Sed dicit Laud. q̃ ibi loquit̃ de habentib⁹
conferre iure deuoluto. secus de habentibus iure ꝓpio. q; q
confert iure deuoluto hz̃ potestatem magis ligatã. pro hoc
quod no. de elec. in. c. ne pro defectu. ⁊ quod no. glo. hic in v̄
bo monasterioz. ⁊ qõ dico. j. q. xxii. ⁊ xxiii. qõ puto verũz
si is qui confert hz̃ potestatem imutandi naturam beneficij.
alias nisi sit beneficiũ curatũ non posset regularis institui p
. c. qõ dei. a ꝓno sensu. de sta. mo. deq⁹ ẽt dixi. s. in. vi. ꝓno.
¶ Octauo quero q; dicit diocesani qui cõprehendunt̃ sub
hoc verbo? dicit Ben. ⁊ Ad. Ath. q̃ epi ⁊ superiores. xi. q. i.
de persona. vbi de hoc. de of. or. in. c. ordinarij. li. vi. ⁊ no. x
xv. dis. perlectis. in glo. ex hoc vi. in fi. pro hoc. de of. archi
preso. c. fi. vbi de hoc. de foro cõpe. cũ cõtingat. Inferio
res aũt epo bene aliqñ dicunt̃ ordinarij. de of. or. cũ ab eccle
siarum. sed nõ diocesani. pro hoc qõ no. j. de sta. mo. cle. i. in
fi. per hoc infert. Ben. ad qõnem. de qua. s. q. ii. nunquid
sicut per negligentiã epi fit deuolutio ad capitulũ ⁊ econuer
so ita etiam per negligentiã abbatis fiat deuolutio ad quen
tũ ⁊ ecõuerso? ⁊ tz̃ q̃ nõ per illam rõnez̃q; nõ est tanta cõio
inter illos prelatos ⁊ suos cõuentus quanta inter epm ⁊ capi
tulũ. de quo dic plenẽ⁹ vt dixi in. d. qõe. ¶ Nono q̃ro pre
latus regularis vnius diocesis hz̃ conferre beneficiuz in alia
q us supplebit negligentiã eius. So. vt in glo. in verbo loco
ruz. q̃ eps̃ beneficij. Idem ꝑDau. pro hoc quod no. de pa
nile. pastoralis. ⁊ qõ no. pau. in cle. i. in gl. ĩmediati. sup ver
bo. ꝓpij prelati. de re. ec. nõ alie. qõ ibi dico. in prin. in vlti.
. q. ¶ Decimo quero si beneficia nõ exẽpta spectant ad col
lationẽ exẽptoz̃ nunquid ordinarius tunc supplet sua aucto
ritate. glo. in verbo sua. dicat q̃ sic. Idẽ pau. q̃ vltra gl. alle
gat. c. auctoritate. de ꝓbẽ. li. vi. Et est ratio q; attendit̃ bene
ficium nõ persona negligens. s. q. prox. ¶ Undecimo q̃
ro si epus nõ supplet negligentiã collatoris infra secundum
semestre an fiet deuolutio ad aliũ superiorẽ. gl. ca. in. v̄. idẽ
procedit. dicit q̃ sic. idem Laud. ⁊ ꝑDau. ¶ Op. ad hoc
q; etiam si beneficia sint exẽpta ii quibus de iure fit deuo
lutio ad papã supplet eps̃ auctoritate apostolica. vt hic. ergo
saltem eo casu quo deuolutio facienda erat ad papam pote
rit episcopus qui neglexerit per semestre adhuc conferre au
ctoritate apostolica. glo. optime soluit q̃ aliud de nõ exẽptis
⁊c. vt in glos. ⁊ idez Lau. ¶ Duodecimo quero circa hoc
quid de bñficijs vacantibus in curia. nũquid supplebit eps̃
videreẽ q̃ sic. sicut supplet in deuolutis ad papã. Laud. te
net gtrarium. per. c. licet. ⁊ c. statutũ. de preben. li. vi. quod
est verum. sufficat. n. q̃ de illis hic non est expressuz. ¶ De
cimo tertio quero numquid si episcopus ẽ negligẽs per seme
stre fit deuolutio ad aliũ. glo. eadem in. v̄. sed modo. dicat q̃
nõ currit episcopo semestre, de quo remittit ad cle. si de bene
fic̃o. ⁊ dic vt ibi no. glo. ⁊ idẽ ꝑDau. hic. ¶ Decimo quar
to quero circa dicta in ꝓxi. q. presuppositio q̃ currat epo se
mestre. an fiet deuolutio ad metropolitanũ an ad papã? gl.
eadẽ dicit q̃ ad papã. de quo remittit ad. c. ad abolẽdã. pan.
idem sentit dicens q̃ si teneamus q̃ ad metropolitanũ. dicen
dum est q̃ hec ptãs episcopi non est delegata sed ordinaria ⁊
tñ nõ firmat. Et in hoc pendet dubium q; si est ordinaria ad
metropolitanum. si delegata ad papã deuolueret. Ego su
pra dixi in penul. gtrario q̃ est delegata. ⁊ dic vt ibi. ¶ De
cimoquinto quero quid si exẽpti ipedirent epm in collatiõe
exẽptoz̃ post factã deuolutionẽ ad epm? dic q̃ poterit eos
cohercere. pro hoc quod dicat hic pan. in verbo super hoc sup
pleant. exponens. i. super cõmissione ⁊ collatione predictoꝝ
beneficiorum ⁊ fm eum per consequens possint oia facere
sine quibus collatio nõ sortiretur effectũ. de of. del. prudẽ
tiã. ⁊. c. preterea. cũ concor. non aũt possunt epi se intromit
tere super alijs negligentijs exemptoz̃ nisi qtũs a iure con
cedit̃. ¶ Decimosexto quero an eps̃ possit supplere qñ exẽ
pti punati sunt ꝓpter delictum. Sol. vt in glo. in verbo ne
gligentiaz. ⁊ idẽ pan. ¶ Decimoseptimo q̃ro q; supra dixi
in tertio ꝓno qñ semestre currat epo quo presuppositio q̃ro
qñ ĩcipit currere. Laud. queri⁹ sed questio soluit̃ per tex. in
. c. q; diuersitatẽ. i fi. de ꝓbẽ. vbi dr̃ q̃ a tẽpore scientie.
¶ Decimooctauo q̃ro qñ dicet̃ scire? vr̃ q̃ non sciat nisi do
ceatur. quia hoc est facti q̃ quis nõ ꝓsumitur scire. de cõsti.
. c. i. li. vi. Jn ꝓmum q̃ non excuset eps̃ per ignorantiam. de
ea. ⁊ quali. cle. i. de offi. ordi. irrefragabili. nam ꝓpter hoc di
citur eps̃ intendens. viii. q. i. q. epatum. Et ꝓpterea recipit ꝓ
curatiões vt visitãdo de talib⁹ diligenter ingrat de h̃ de of
fi. ordi. c. ordinarij. li. vi. primũ tenet. Laud. ⁊ est verus.
¶ Op. ad hoc de cle. vna in fi. j. de concess. preben. vbi pre
sumit̃ scire a tẽpore quo vacatio fuit in loco nota post. xx. di
es. So. Lau. vr̃ stare ꝓmo. dic melius q̃ ibi de impetrante
qui cum prosequatur ius proprium tenetur esse solicitus vt
in loco dimittat procuratoreꝝ secus in ordinario cui foret dif
ficile vbiq; tenere procuratorẽ. Et dicit Bertran. ita fuisse
determinatũ in palatio pape. Concludit autem Laud. q̃
ordinarius cui⁹ vel tardius ꝓsumit̃ scire fz̃ q̃ vacatio erit pu
blicata vel occulta. ad hoc. qõ no. de rescrip. cum cõtingat.
de cle. ex. illud. in. d. c. quia diuersitatem. ¶ Decimonono
quero q̃tum tempus requirit̃ vt beneficium dicat̃ gsuetum
regi per regulares vel seculares Laud. dicit q̃ tempus qua
draginta ánoz̃. per. c. fi. de consue. de prescrip. de quarta. me
lius de ꝓbẽ. de bñficio. li. vi. idẽ pan. Iz̃ nõ expresse. sed Bẽ.
⁊ Ad. at. expresse. Alii dicũt sufficere tempus decẽ annorũ
cum hoc nõ sit gtra ius. per id quod no. gl. xii. di. gsuetudo
⁊ de consue. c. fi. li. vi. primum verius ⁊ probatur in preal. c.
cum de beneficio. vbi respondetur ad ꝓmum. Et hoc infert
Ben. ad lequẽtẽ qõez̃. ¶ Vicesimo q̃ro circa dicta in pr̃.
. q. qd si quadraginta ános quidam tenuit vnuz bñficiũ cũ
altero simul. dicit Lau. j. §. ꝓmissa. ⁊ Bẽ. hic quod nõ erit
necesse ꝓbare annexitatẽ vel dependentiã q; fm opi. quorũ
dã sufficat in hoc consuetudo. de gsue. cũ dilectus. de v̄. sign.
abbate. ⁊ hoc quo ad beneficia dependẽtia. Idẽ ergo in an
nexis. q; simul iudicium de vtroq;. ⁊ de etã. ⁊ qualit. cãste. vi
detur melius dicendũ q̃ cum ius cõe resistat disponens bñ
ficia singula singulis conferri. de preben. extirpande. §. qui
vero. nõ sufficiat consuetudo prescripta seu prescriptio nisi in
terc̃serit titulus sufficiens ad vandãcam̃ preseribendi. per
. c. de quarta. ⁊ quod ibi no. imo videretur nõ habere locum
gsuetudinẽ etiã ꝓdictã cũ in beneficijs requiratur canonica i
stitutio. regula beneficiũ. li. vi. qõ dic procedere si iste vellet
plura incõpatibilia tenere in titulũ. sed qñ tenet alterũ tãq̃
ánexum seu vnitum cessat premissa ratio. ⁊ tunc locum hab̃
consuetudo modo predicto. ⁊ de hoc etiam. j. §. premissa.
. q. iii. ¶ Vicesimoprimo quero circa idem si beneficiũ spec
tans ad presentationẽ regularium consuetum est regi p̃ secu
lares clericos. an possit presentari regularis. glo. in verbo se
cularibus. refert id quod no. eo. ti. sicut. vbi pe. ⁊ ab. dicunt
q̃ non. quod dicit verũ in nõ curatis vel si presentant illum

vt claustralem. Laud. videt aliter dicere vt dixi.s.q.vii.ſz cū glo.concor. ſDau.ꝛ Ben. dicens in curatis hoc pmitti p pter officiū predicandi.de sta.mo.qō dei. ꝛ hoc nisi ꝙsuetudo prescripta sit in ꝫ.um.ar.de preben.cum de beneficio.li. vi.sed ibi ſoluꝫ dicit ꝙ de beneficio ꝙsueto regi per seculares nō puideatur secularibus.quid aūt iuris econuerso.nihil ibi dicat ꝛ de hoc per Hede.de sens in ꝙsiljs.cxxxi. Sed ILDo sth.in.c.possessiones.de re.ec.nō alie. dicit idē econuerso pro pter paritatē rōnis.sed tñ vr subesse paritas qr secularis nul lo casu nisi p dispensationē potest prefici beneficio regulari. de elec.cum causam.ꝛ.c.officij.sed ecōuerso,sic.per.c.qō dei pptera dico qd aliqñ consuetudo est p̄scripta de seculari sa piens negationē.i.qr prescriptū est vt nō reformet de regu lari.ꝛ tunc,pcedit dictum ILDosth.standum est enim tali ꝙsue tudini que nō est irrationabilis.d.c.cū de beneficio.in pnci pio.Quo aūt inducat ꝙsuetudo negatiua.no.de reg. Joan nes. dixi de ꝙsue.c.fi. Aliquādo simpliciter prescriptū est ō seculari nō tñ excludendo regulares sed solum per quadra ginta annos fuit reformatū beneficiū de seculari ꝛ tunc non ppue dicitur ꝙsuetum regi per seculares tñ quin possit ibi institui regularis.sufficit.n.regulari qd nō reperit prohibit⁹. Econuerso aūt secus foret.qr si per quadraginta annos fue runt instituti soli regulares nō potent institui seculares sine dispensatione cum beneficium dicat assumpsisse naturā re gularis.ꝛ sic secularis est inhabilis per premissa.ꝛ fm hoc in tellige.c.cū de bñficio.qō nemo aperuit.per hoc limita.glo. istam in verbo secularibus.cum dicit ad beneficiū ꝙsuetū re gi per seculares si ē curatū posse istitui regulares,nā distigue per premissa qr si esset prescriptio iferens negationē,vt in ex emplo premisso nō procedit hoc dictū qd aūt subijcit glo.qñ presentant monachum vt claustralē declara per notata.in.c fi.de cap.mo.nam quedā sunt beneficia in quibus monach⁹ instituntur vt claustralis.nec desinit esse de collegio monaste rij.quedam in quibus instituit vt alius cleric⁹ secularis. sub est ēpo ꝛ officiū celebrat vt secularis de quo in.d.c.fi. Et fm hoc no.glo. istā qd in beneficio seculari si instituit monachus desinit esse claustralis nec pōt vt claustralis institui. ¶ Vice simo secundo quero nūquid ecclesia dicat ꝙsueta regi per se culares tunc tñ qñ in ea soliti sunt esse regulares per modū ꝙuentus ILDosth.sentit qd sic de re.ec.nō ali.possessione. Ab bas vero dixit illud.c.non loqui de ꝙuentualibus.qō dicit glo.hic in verbo religiosis approbari hic approbat autem ex eo qd sufficit hic qd ecclesia sit ꝙsueta regi per religiosos.ꝛ nihil aliud requiritur.nam de ecclesijs cōuentualibus.frustra disposuisset.c. possessiones.quia per alia iura disposituꝫ erat secularē nō prefici conuentui religiosoꝝ.limitat aūt illud.c. in eo quod dicit prefiendū religiosum per hanc litteram q̄ probat non quemlibet religiosum sed tñ de monasterio ad cuius prelatum pertinet cōmissio prefici posse.ꝛ hoc vult hec glo.in verbo religiosis.in fi. quod etiam dixi supra in vlti mo contrario. ¶ Vicesimo tertio quero circa dicta in prox ma qōne.quid si in illo mōasterio nō sit aliquis idone⁹? gl. in verbo monasteriorum remittit. dic vt dixi supra.in vlti. contrario. Ex hoc infert ad qōnem sequentē. ¶ Vicesimo quarto quero circa hoc.si primus collator tenebatur cōferre alicui de certo collegio.an ad idem obligetur is ad quem fit devolutio.de qua questione remittit eadē glo.ꝛ ponitur q̄ stio in regula ꝫ cum.li.vi.Et per hanc litteram dicit ſDau. qd sic dic plen⁹ vt in.d.regula.ꝛ dixi de elec.ne pro defectu ex hoc infertur ad questionem sequentem. ¶ Vicesimo qn to quero circa hoc si publicato scrutinio electores nolunt eli gere nominatiꝫ.an superior teneatur de illo prouidere. Sol uit ſDau.per hanc litteram qd sic.pro hoc quia potestas est iam limitata.transit ergo cum suo onere.ff.de iure fisci.l.nō intelligitur.§.si posterior.de pig.ex litteris. de quo dixi in dicto.c.publicato. ¶ Vicesimo sexto quero si superior post devolutionem confert religioso alterius monasterij contra id quod dicitur in textu dic qd collatio non tenet fm Benze. alias hec prouisio est delusoria. Sed contra est quod no.in. c.ne pro defectu.ad fi.p gl.ꝛ Inno.dic qd intelligitur extra hunc casum.hoc enim casu oportet stari huic dispositioni ꝛ contra eam factum est nullum.l.nō dubium.C.de legi. de testi.in nomine domini

¶. Eadem Nota qd quando aliquid hꝫ partes se parabiles potest pro parte esse vtile ꝛ pro parte esse inutile.hic enim pēsiones aucte solui nō debēt quatenus aucte sunt.secus si partes essent inseparabiles.ff.ō aqua plu. arcen.l.i.§.si.quis.de electi. massana. Laud.de quo in regula vtile.li.vi.ꝛ dixi de elec.illa.de of.delega.cuꝫ super. ¶ Secundo.no.qd pensiones nouiter iposite nō sint soluende.ꝛ dicit ſDau.qd si ex pacto soluant pmantur cleri ci beneficijs.de pac.cū clerici. ¶ Op.qd non sufficienter pro uideat hic per id quod dicit non permutant.parum est enim nō permittere nisi coerceant si fuerit opus.de of.dele.ex lris Solu.dicit Laud.stando contrario. Idem ſDaul. pote runt ꝑ censurā ecclesiasticā ꝛ alijs remedijs ꝙtrafacientes cohercere.dicat etiam Laud.qd permittere qñqꝫ ponitur ,p pacientia iniuria.xxi.q.i.hac ratione. vbi.no.qd licet aliquid permittatur non tamen est sine vicio cū sit malū exquo non percipitur.xiii.di.nerui. ¶ Secūdo op.qd nouę pensiones possint imponi ꝛ antique augeri.de censi.prohibemus. So. vt in gl.in verbo imponūt. que dicit qd non possunt iponere auctoritate sua sed alias ex causa possint imponi.ꝛ idē Bēze.ꝛ vltra allegata per glo.inducit de preben.vacante. de ex cess.prela.sicut. de eta.ꝛ qual.eaꝫ te.de sta.mo.cle.i.§.ad hec que iura probant id quod dicit glo.qd ex causa hoc fieri pos set. Idem. ILDath.induxit de censi.significauit. xvii.q.ii. seruitutum.i.q.i.nullus ep̄s. cū similibus. ¶ Tertio oppo. ad hoc.ff.de fideicom.liberta.l.generaliter.§.si quis alienū qui probare videtur qd si augentur redditus debet augeri cē sus.So. ILDath.qd quandoqꝫ augetur nō auctis predijs ꝛ nō est augendus census. fuit n.casus dubius.C.de vsur.l.si ea lege.qñqꝫ augentur predia ꝛ tunc augeri pōt census:ar. ff.de vsufruc.l.item si fundi.§.sed si insula.de vi. ꝛ ho.cleri. qñ. de censi.quanto. ꝛ quod ibi no.ꝛ.j.de censi.cle.i. ¶ Quarto op.qd non debuerit prouidere de nouo iposita solui exquo iposite erant ante hoc.c.potius enim debent cō seruari in possessione percipiendi qui prius erant vt lite pen. .c.i.ꝛ.ii.in auc.vt nulli iudi.§. illas.ix. colla.C. de iure fisci. .l.facultas.li.x. So. Laud.ꝛ Ben.conseruandus est possef sor nisi possessio sit vsurpata. ar.xciii. di.illud.ſz si vsurpata prescriptionem non inducit.vt no. de testa.c.ii.in glos.iii.ꝛ tali possessione spoliatus per ordinarium non potest petere se restitui.quia in talibus ordinarius dicitur potius executor sui officij q̄ alterius spoliator.ar.c.accepimus.de pac.ꝛ.c.cū clerici. de resti.spol.conquerente.ꝛ.c. accepta. vbi de hoc.et dicit Laud.qd sola prestat o cum minori tempore quadragi ta annorum non dat eis titulum sed cum illo tempore pre scribitur.per.c.pernenit. de censi. ¶ Quinto op.ad hoc de l.qui semisses.ff. de vsur.ꝛ qō ibi no.ꝛ.xviii.q.ii. seruituꝫ. So.Laud.qd in prescriptione talis pensionis non sufficit pos sessio sine titulo.quia prescribens habet contra sensus cōmu ne quod est pro episcopo qui de iure cōmuni fundat intentio nem suam in talibus. xvi.q.vii.omnes. de excess. prela.sicut vnire.secus dicit in consuetudine in qua non requiritur titu lus sed sufficit causa rationabilis cum continuatione tempo ris. de consue.c.fi.dic quo ad hoc nullam esse differentiaꝫ in ter consuetudinem ꝛ prescriptionem.quia nec.c. fi. hoc pro bat.ꝛ.c.pernenit.indistincte probat qd non prescribitur cen sus sine titulo licet sufficiat prescriptione completa titulum allegare licet non probetur.de quo dic vt ibi. ¶ Sexto op. ad predicta ꝛ ad textum qd nullo modo debuit papa dispone re de iam impositis pensionibus quia constitutio respiat fu tura tantum. de consti.c.fi. Solu.hic respicit preterita quia de preteritis exp̄mit. Et dato qd non exprimeret adhuc idē foret quia prohibitio erat de iure precedente. hoc.c. de cēsi. prohibemus.pro hoc quod no.in .d.c.fi.ꝛ de vsur. cum tu. ¶ Quero cum dicit diocesani qui veniant sub hoc verbo. So.fm Laud.venit episcopus ꝛ archiepiscopus quo ad suā diocesim:non autem quo ad prouinciam.pro hoc quod dixi supra.i.rñ.q.viii. Ex hoc infert Laud. qd negligentiaꝫ epi scopi supplebit archiepiscopus in non exemptis.sicut ꝛ alias supplet de concess.preben.c.ii. Idem Benze.qui allegat de elec.ne pro defectu.dic contra quo ad id de quo in hoc.§. qr non est iure expressum. Et archiepiscopus supplet solum in casibus iure expressis vt no. Innocen. de concess.preben.qa diuersitatem.ꝛ de hoc de supplen.negli.prelato.c.primo.li. vi.de exemptis autem dic qd non supplet archiepiscopus ſz papa per id quod no. glo. in precedēti responso in verbo suā ꝛ quod ibi dixi questione.xiii.ꝛ.xiii. ¶ Secundo quero que est ratio qd non permittitur applicatio facienda mense. Laudi. ſDaulus.ꝛ Benze.dicunt qd est quia est quedam vnio quam non potest facere inferior episcopo etiam exemp tus vt no. de excess.prela.sicut vnire. de prebend. pastoralis.

ad hoc quod no.j. de reb.ec.non alie. si vna .q dicit Pau. in verbo mensis. q per hoc verbū patz quod loquit qñ dire cum dominū est translatū in mensaz vel vtile sub certa pē sione vel etiā sine pensione de quo per Inn. de prebē. de monachis. ¶ Tertio quero quid est pensio. dicit Laud. q est certa portio ex aliqua mensa vel beneficio ex cā ad tempus ñ in perpetuum separata. que diffinitio concernit pensionem quatenus est cōmodū tpale tñ q nō qtūs est titulus beneficialis. Sed qtūs est beneficiū diffinitur sicut beneficium. ¶ Quarto quero vnde dr̄ pensio? dicit Laud. q a pendeo q: dependet formaliter a beneficio a quo detrahitur sicut vsu fructus a proprietate. de pig.c.si xvi.q.i. possessiones .xii.q. ii. quicunqz. de prebē. ēpus.i.li.vi. ¶ Quinto q̄ro quot sint spēs pensionis. dicit Laud. q duplex. licita: vt in.c. possess.o nes. q.c. quicunqz. preal. q illicita vt hic. ¶ Sexto quero qd si pensionarius coniugat vel militat vel ꝫsecrat in eccl̄ia an ex hoc vacat pensio. dicit Laud. q nō si nō est beneficium eccle siasticum. Sed pro temporali cōmodo assignata. de hoc per Hosti. in sūma. de vita. q ho. cle. q de cle. nō resi. q no. de re scrip. postulasti. ¶ Septimo quero si pensionarius ipetrat in forma pauperū nō facta mētione de pensione. So. Laurem̄ittit ad notata in. d.c. postulasti. vbi distinguit. an sit beneficiuz q nō tenet impetratio. an nō. q tenet. ¶ Octauo q̄ ro an pōt pensio ꝓmutari cū beneficio. distinguit eodē modo. de quo no. de re. ꝓmu. quesitū. ¶ Nono quero si assignata est pro titulo recipiēdoz ordinū. an potent cū alio beneficio ꝓmutari. So. Laud. q nō. vt in duabus ꝓximis gōmbus. dic q hoc ió q: per hoc nō censet titulus beneficialis. de quo de preben. tuus. ¶ Decimo quero que dicantur nove pensiones gl. in. v. novas remittit ad. c. significauit. de cen. q ibi no. q nō dicunt nove ille que olim soluebant ꝛ quas erat p̄ scriptū. potius est. n. revocatio de quo dic vt ibi. ¶ Undecimo quero nū quid pēsio possit de novo ipōni cū ꝫsensu capituli sine ꝫsensu rectoris īmediati. dicit Steph. q nō pro ꝫ de re. ec. nō alie. c. i. li. vi. Et sic dicit intelligendū quod notant Inno. q Hostien. de prebē. auaritie. ¶ Op. ad hoc q: potest ep̄us rem vnius ecclesie alteri dare ex cā etiā rectore inuito. de reli. do. constitutus. So. sta. ꝓrio. q dic vt no. in. d. c. ¶ Duodecimo quero nunquid possiunt iferiores ep̄o ex causa cuidenti q rationabili petere charitatiuum subsidium ab ecclesijs sibi subditis. dicit Lap.. q sic per notata. de of. ordi. conquerente. in fi. de priuile. cum q plantare. nam debent iste ecclesie patronis nō tm̄ reddere rationem sed etiaz debitam subiectionē. xvi. q. ii. visis. in qua dicit Lap. contineri q ei subuenient si necesse fuerit. hec procedere possunt i ecclesijs exemptis in quibus cōpetunt iura quasi ep̄alia alias q̄ episcopis: sed in non exemptis secus. Nam regula est q nō possunt inferiores ep̄o aliqua exigere in ecclesijs nisi qua tenus eis competunt de iure spāli. de prescrip. auditis. q.c. cum olim. q ita probatur de censi. apostolus. §. phibemus. vbi hoc dixi in primo contrario.

§. Premissa. Nota in principio ex verbo p̄missa iuncta glo. i. que exponit premissa scilicet que dicta sunt in primo q secundo responso. q clausula cōcernit superiora nō tm̄ prope sed etiam remote etiam si sint distincta per. §. Sed h̄ ꝓcedit hic quia hoc operatur pluralitas verbi premissa. alias autem quid iuris not. ff. de ver. ob. l. ticia. in fi. dixi de appel. secundo requiris. de dona. cū dilectus. ¶ Secundo no. ibi consueuerunt q siue loquamur de separatiōe siue de distractione bonoz siue ministroz semper papa se refert ad antiquam consuetudinem Lau. ¶ Tertio no. ibi oportuerit. de hoc verbo. q de hoc in glo. idem verbum. q dic q verbum oz. aliquando importat honestatē vt hic. q. xxi. q. i. confidimus. .xii. q. i. c. i. qñ qz necessitatē. iii. q. ix nō oportet. de libe. obla. c. i. q hoc est regulare. q de ho: in sequenti ꝓrio. ¶ Op. q in revocabilibus. ad nutū nō sit locus suppletioni negligentie per rōnes quas facit glos. in verbo revocari quaz signa. ibi nec dicas. vsqz ibi sed satis. So. vt in ea vsqz ibi q scias. q idem Benze. Et ad rationem quaz facit glo. q suppletio posset esse delusoria. Respondet q institutus si abbas eū revocabit sine causa potest super hoc implorare superioris officium non. n. sola voluntate āmoueri debz per id quod no. Inno. qui cle. vel vo. c. fi. Laud. aūt dicat in hoc plenius. Et primo q tales possint revocari sola voluntate. inducit qđ no. de sta. mo. monachi. in glo. deinde distinguit. nam qñqz talibus facta est cōmissio per papam quādoqz per inferiorem. Primo casu sūt mancipati ab imperio inferioris. per notata. per Inn de cle. cuz inter. R. de preben. nisi. sed Pau. in hoc sentit ꝓrium dicens q impetrans tale beneficium a papa non cōsequitur plus iuris q̄ si haberet ab hoc. quod dic verum qñ papa cō tulit supplendo negligentiā. q: talis collatio habet per oia ac si esset facta a primo collatore vt hic in glos. q sic ēt loquitur Pau. sed si papa ꝫtulit nō supplēdo negligentiā. verū dictum Laud. est. qđ etiā tenuit Pau. qōne disputata que incipit religioso. qđ dixi de ꝫfir. vti. ad nostrā. q.c. porrecta. et de hoc per Federi. in tractu permutationū. q. vii. Si autem collatio facta est per inferiorem a papa tunc fm Laudi. aut per electionē q ꝫfirmationem q adhuc tales sunt perpetui et nō revocabiles. de sta. mo. monachi. in fi. aut per collationē q aut institutus rōne cure institut̄ per ep̄m aut non. si sic revocari nequit per abbatē. xvii. q. i. de monachis. de sta. mo. qđ dei. Si nō quandoqz ꝫstat de malitia abbatis revocant q superior prouidebit ex officio ꝓ illam: ar. xi. q. i. illa. ad instar serui qui supplicat ꝓ dñm. C. de preca. impa. offerē. l. i. insti. de his qui sui vel alie. iuris sunt. circa medium. q quod no. Inno. qui cle. vel vo. c. fi. qñ qz nō ꝫstat de malitia. q tūc subditus non debet facere difficultatem ꝓ revocationē. pōt enim prelatus revocare q sufficit q alleget causam rationabilem. de qua debet summarie cognoscere si negatur. de statu mo. cum ad monasteriuz. v. tales. Et in hoc sufficit iuramētum de accu. qualiter. de symo. per tuas. dicit tñ Lau. oportere q cā sit probabilis per. d. c. illa. q de appel. interposita. q tunc tenet revocatio. etiaz si diceret monachus factuz sibi pactum de non revocando ad vitā. de pact. c. i. §. in eos. li. vi. q quod no. Inno. d. c. fi. qui cle. vel vo. Ego puto q etiam si nulla subsit cā dum tamen nō ex malitia tenet revocatio. p hoc quod supra dixi in tertio notabili. Itē quia talia bñficia dicuntur vocabula ad nutum. id autem quod no. Inno. in .d. ca. fi. procedit alio casu quando permissum est monacho q stet in domo sua extra claustrum quia contra illam pmissionē sine causa non debet abbas venire. Et in hac glos. ibi satisfit iuri. simule quod no. in regula non prestat. iii. q. li. vi. ¶ Quero que est ratio dispositionis huius. §. So. vt i glo. in verbo de mensa. q in ea ibi. v. quidam etiam. que possessiones dicantur de mensa ibi no. in glo. notat Inno. Et cū gl. concor. Ben. dicens q in his que sunt de mensa nō consueuerunt poni speciales intitulati sed simplices ministri seu collatores. ad hoc quod nota. eo. titu. sicut. q per Inno. de sta. mo. c. ii. ad hoc. j. de ꝛrepa. cle. i. §. sane. ¶ Secundo quero numqd in beneficijs de mensa possint collatores antiquū statutum īmutare. dic q non. vt no. per Inno. de priuil. pastoralis. ¶ Tertio quero quia dicit consueuerunt quantū tēpus requiritur. Laud. dicit q tempus. lx. annoz de quo dic vt dixi. s. i. rñ. q. xix. dicit etiam nō esse probare vnionē ecclesiarum si probatur q per quadraginta annos sunt solite per vnam personam regi. quod dic vt dixi. s. i. rñ. q. xx. Et quo ad effectum huius. c. puto q debet attendi vltimus statꝰ beneficij. per. c. cum de beneficio. de preben. li. vi. q hoc nisi probaretur consuetudo ꝛraria. tunc enim illi standum foret. nisi per sequentem ꝛrariam foret revocata. d. c. cum de beneficio. ¶ Quarto quero nūquid in beneficijs secularibus pōt procedere vt sint instituti revocabiles ad nutum. videtur q non a contrario huius littere arguendo a casu omisso. pro h̄ quia clerici seculares non possunt revocari ad claustrum qđ non habent. Item quia beneficia nō cōferuntur ad tempus .vii. q. i. pastoralis. So. Pau. hoc tenet quod placet nisi ex priuilegio apostolico fieret talis nature. non enim de secularibus inuenitur permissum sed potius prohibitum cuz vt dixi debeant esse beneficia perpetua adeo q etiaz ꝓpter egritudinem nō remouent. insti. de cle. egro. c. pe. q quod ibi no. in glo. fi. sed in regularibus inuenitur permissum in beneficijs que vulgariter dicimus manualia. sed in iure dicuntur obedientie seu obedienciarie. de sta. mo. c. ii. q. c. cū ad monasterium. v. tales q sonat vt teneantur instituti ad preceptū abbatis obedire q recedere de eisdē. Et in eo qđ dixi q bñficia nō ꝫferunt ad tēps. dicit pau. q papa ꝫfert qñ qz ad tēps. d. c. pastoralis. sic q miles instituit heredē sub ꝫditione ad certuz tēpus. ff. de mili. testa. l. in fraudem. §. miles q presides. q potestates seculares eliguntur ad tempus. ff. de of. pcō. l. meminisse. q. l. pconsules. de of. presi. si forte. de iurisdi. o. iudi. cuz qui. de hoc vltimo. de iud. c. fi. ¶ Quinto q̄ro an per mortē instituto ꝛ i bñficij mānalib⁹ vacēt bñficia? gl. i vbo revocare. v. q scias. so. q sic. qđ dic vt i ea vsqz ad fi. ¶ Sexto q̄

ro an predicta bñficia vocant per obitū ꝯferētis. dicat ℐDau. q̄ nō si simplr collata fuerūt nulla ꝯditiōe adiecta. Inducit simile in legato q̄ revocari pōt ad nutū mittentis ⁊ tñ per obitū mittentis nō exspirat. de of. leg. c. ii. li. vi. Idē in precario q̄ ⅓ possit libere revocari nō tñ revocat obitu ꝯcedētis. de preca. c. fi. Idē q̄n ꝯcedit beneficiū donec superior revocaverit. de of. del. si delegatus. li. vi. secus dicat pau. si ꝯcessit ad bñplacitū ꝯcedentis. q̄ tūc eius obitu vacant. de Rpt. si gratiose. lib. vi. ad hoc. ff. locati. l. iiu. de manu. vidic. l. si p̄ in pn. C. cōia de manumiss. l. i. §. i ⅓ Uncen videat tenere ꝺ rū. de elec. dubiū vt bñficia principis latissime interp̄tata q̄ rō n̄ urget ⁊ primū verius per. c. si gr̄e preallegatum.

¶ In quibus. Nota. argumētū ibi licet eis dē poratib⁹ cura nō immineat q̄ prioratus est dignitas qualiscūq; sit prioratus siue collegiatus siue nō dignitas ⁊c. Et hoc etiam si sit manualis. secus si sit prioratus claustralis q̄ potius est officium. dixi in cle. ii. §. de Rp. in primo ℨrio. ¶ Secundo nota ibi ⅓ ēt. de ℨdictione etiā que est iplicatiua q̄ dico. ℨ. de. peur. cle. iii. in primo notabili. ¶ Quero quid iportat dictio in quibus? gl. prima exponit in quibus. s. prioratus administrationib⁹ ⁊ ecclesijs Et pcedit quo ad primū dictū quatenus hic phibeat bona beneficiorū vacantium occupari. Sed quo ad dictum secūduz de phibitione pluralitatis talū dicit Laud. notanter. in. v ac nihilomin⁹ solū dicit de prioratibus ⁊ ecclesijs ⁊ nō de administrationibus ad soluendū opi. ℐNost. posita de prebē. de multa. vbi dicat plures administrationes vni cōmitti posse. q̄ obseruat ꝙsuetudo aliquoꝝ religiosoꝝ Ex hoc infert Laud. q̄ hic magis stricte voluit intelligere decre. cuz singula. de qua fit mentio in. v. ac nihilominus. quaz cōstitutionem de qua in versu in quibus. pro hoc dictum. c. cum singula. in pau. vbi loquitur de pluralitate tantum ⁊ se restringit ad prioratus ⁊ ecclesias curatas. Sed in eodem. c. §. prohibemus. vbi loquit̄ de alia materia addit de administrationibus. Et dicit Laud. q̄ prioratū intelligit quātum ad hūc. §. q̄n prior ⅓ bona separata a vicario ⁊ cōuerso unita. c. i. de preben. li. vi. etiā si sit ibi ecclesia in qua vicarius administrat populo sacramēta. Ecclesiam aūt intelligit q̄n alicuius ecclesie curate oēs fructus ⁊ prouentus p̄cipit monachus et tenet vicariū ad mensā suā cui cura aiaꝝ per eūm cōmissa ē. ⁊ monachus per se supportat oīa onera unita ea que habent de iurepa. clem. i. §. sane. vel forsan ipse monachus per eūm institutus per se dictam curaz regit. xvi. q. i. monachi. vel secundum eum hec littera se refert ad diuersas cōsuetudines locorum in quibus ista diuersis nominibus nominātur unita nota. p Inno. de p̄bē. de multa. ⁊ sm hec intelligo q̄ō dico. ℨ. q. iii. ¶ Secundo quero de questionibus quas tangit glo. in verbo statuimus. So. vt in ea ⁊ idem ℐDan. ⁊ in ea ibi perpetuis curatis ⁊ in fi. de hoc in dicto. c. cum singula. super glo. ad idez. per Jo. an. ¶ Tertio quero quomō potest esse q̄ quis habeat curā aiarum ⁊ per alium exerceat. Glo. vltima exemplificat ⁊ intelligit. ℐDau. per alium siue sit vicarius perpetuus siue tpalis. Et potest poni exemplum de vicario per cle. i. sane. ℨ. de iurepa. ⁊ quod ibi nō. ⁊ de hoc. §. q. prorima. ¶ Quarto quero que est ratio q̄ prohibet pluralitas beneficiorū regularium etiam nō curatorū. Sol. patet per. c. cum singula. de preben. recitat autez hic ℐDaul. opi. plures que erant circa hoc ante. c. cum singula. ⁊ hoc. c. maxime propter. c. preterea. de preben. quod. c. quidam dicebant. pcedere in prelaturis regularibus in quibus nō est tāta ambitio cum sint labores ⁊ subiectionis. ideo siquis obtinet plures tales datur ei optio vt dimittat quam velit cum in prelaturis secularibus nō detur optio. sed per adoptionē secunde vacat prima. de preben. de multa. vnde ⅓ prohibeat vnus abbas preponi duobus monasterijs de reli. domina nō tñ vbi dicit q̄ per receptionē secūdi vacet primū recitat ℐDau. in hoc alias opi. de quibus dixi in. d. c. preterea. So. nō expedit insistare cū sit decisum hic ⁊ in. d. c. cū singula.

¶ De etate ⁊ qualitate ⁊ ordine preficiendoꝝ. Nica.

Am ecclesie. ℐPrimo ratō. Secundo preceptū ibi nos. Quero qd iportet ver ecclesie So. vt in glo. i. ⁊ idem Lan. ¶ Secundo quero qualis scientia requirit in eūo. ⁊ō pluribus alijs de q̄bus remittit glo. ii. ad. c. cū in cūctis. vbi dixi. Sed Laud. ℐDaul. ⁊ ℳDathe. instant. quia autem nihil nouū dicunt omitto. ¶ Tertio quero circa hoc nūqd ordinarius possit petere sibi dari assessorem ad supplendam suam ignorantiaz? videtur q̄ sic cum possit esse causa determinanda sm leges. C. de episco. ⁊ clē. auctem. causa. de noiu oper. nun. c. i. cum pluribus simlib⁹ ibi allegatis. Sed eps nō tenet scire leges in auctem. quomodo opor. epis. §. igitur. C. de epis. ⁊ cler. l. placet. ⁊. l. repetita immo sibi audienti pena imponitur. ne cle. vel mo. super specula. ℐn contrarium. quia debet scientiam diffinēndi causas. xx. di. §. i. de pen. di. habere. vi. c. i. de consangui. ⁊ affim. ca. i. ℐDaul. tenet sm quia iudicare debet sm canones. de consti. c. i. de offi. ordi. c. i. ⁊ sibi imputet si ignorat. ⁊ si est occupatus soluat de suo. de offi. ordi. inter cetera. ℳDathe. dicit contrarium per. ca. ad nostram. de cōsue. ⁊. ii. q. i. deus oīpotens. ad fi. que iura faciunt. quia debet qui iudicat diligenter inquirere. Sed non probat quia stat ratio vt imputet sibi si ignorat q̄ō puto verius maxime cum p̄nice sint cause que sm canones terminari non possint. de p̄nule. super specula. Et si contingat aliqua esse ꝓpter hoc debet episcopus beneficiū vt expediat que spectant ad officia episcopi. Si ergo vult consilium peritorum illud petat sumptibus. de hoc in Spe. de assessore. §. salariū autem. v. sed numquid ⁊ sequentibus. de rescrip. statuiz. §. insuper. li. vi. ⁊ de vita ⁊ hone. cleri. cum ab omni. ¶ Quarto q̄ro circa proxime dicta. presupposito q̄ possit petere assessoꝝ constituti salarium a partibus sicut potest delegatus. de rescrip. statutum. §. assessorem. numquid si ad instantiam alterius p̄rtis tātum hoc facit ulla sola soluet salarium. ⁊ cadē questio formari potest quando iudex cōmutat causam consilio sapientis ad instantiam alteris partis tantum. ℳDathe. dicit q̄ sic si ad cōmodum cuius hoc fit. puta quia iudex sentiebat cōtra eam sed si. potest esse cōmodum etiam aduersario soluetur cōmuniter ab vtroq; pro hoc. C. de rebus creditō. l. penul. §. expensis. iiu. q. iii. §. ℐtez in criminali. ver. veruis. de rescrip. statutum. in fi. li. vi. que no. in practica. ⁊ hoc tenet Bar. ff. de adult. l. si postulauerit. ⁊ de hoc ⁊ de similibus qōnibus in spe. de assessore. §. salariū aūt. v. ⅓ nūqd. ⁊. v sequētibus vbi dicit q̄ si duo assumuntur cōsiliarij ⁊ discordent ita q̄ oportet accipi tertium illi duo participabant partez salarij q̄ō tamen nō obseruatur q̄ q̄ autem assumatur cōsultor super lite non tamen tenet iudex sequi vt dicit ℳDathe. hic ⁊ spe. de cōsilij requisitione. ver. si iudex. ¶ Quinto quero qua prelati tenentur habere scientiam nūquid in eis ignorātia sit peccatū. dic q̄ sic cum ad hoc teneat. ¶ Sexto quero generaliter nunquid ignorantia sit peccatū. dicit Laud. q̄ si est ignorantia iuris naturalis est peccatum. quia nō refert decipi vel decipere posse. ⁊ qui ignorat ignorabitur xvi. q. i. si cupis. aut iuris positiui. ⁊ aut est talis qui ex officio tenetur scire ⁊ est peccatum. xxxviii. di. que epis. ⁊. c. oēs Aut de his que nō tenet scire ex officio ⁊ aut ex malicia vel cō temptu est ignorans ⁊ peccat. xxxviii. di. quis iusta. xvi. dis. quod dicitis, xx. di. si decreta. Aut sine contemptu vel malicie ⁊ potius est defectus q̄ peccatum. ad hoc de elect. si forte. lib. vi. vbi scientie vel alium persone defectum videretur tñ q̄ errrare in talibus sit peccatum mortale. per id quod no. xi. q. iii. si qui dixerit de hoc. xv. q. i. in fima dic q̄ nō est peccatum in eo qui non tenetur scire iure iura. ℐn alio autem cū tātā culpa ⁊ per ꝙsequens peccatū. de quo no. Bar. ff. depo si. l. q̄ nemia. ¶ Septimo quero. q̄ hic dicit de scia moꝝb⁹ ⁊ etate quid de ordine. Glo. iii. remittit ⁊ sunt opi. Joan. an. q̄ adhuc hodie sit locus. c. dudum. primo. de elec. q̄ non existens in sacris non possit eligi ad dignitatem licet possit ad presentationem patroni instituti. de institu. ii. lib. vi. quod etiam videt hic sentire. ℳDath. Cōtrarium tenui in illo. c. dudum. vbi ad illud. c. dudū plene respondi. ¶ Octauo quero, si prelati sint negligentes sup eo q̄ō hic disponit qualiter peccent. dicit Laud. ⁊ Gen. q̄ mortaliter. iii. dist. denuq; q̄ō no. glo. de offi. archidi. ea que. de quo per Archidia. lxxvi. di. vtinā. pro hoc ista lra ibi districte mmigumu⁹. Idem ℐDan. q̄ transgrediuntur canones. lxiii. di. quia per ambitiones. ibi rationē de traditionū p̄nudicio paternarū. nō sine perpetue sine ꝺdēnationis ⁊c. nam decreta nō sūt violanda. lvi. di. statuimus. ⁊ dicit Gen. q̄ maxime epi nō debent canones violare. quia ad eos cōpetit eos obseruare. vt hic. ⁊. ix. q. iii. cum simus. ⁊ dicit ℐDan. q̄ pp negligentiam potest prelatus deponi. nam eque deponit propter negligē-

tam sicut propter dolū. vt no. lxxxi. di. dictum. de conse. di. v. de sta. mona. cum ad monasterium. & in dicto. c. ea que. & sic nō tenetur tantum de dolo lata culpa & leui ad instar tutoris. C. arbi. tute. quicquid. sed etiam de negligentia.

¶ Nono quero circa hoc qua pena sunt puniendi transgredientes canones. So. Pau. in hoc dicit in effectu id quod tenet glos. notabilis. in. c. generali. de elec. lib. vi. dicit etiam Pau. q ad primam offensam & transgressionez canonū p̄latus nō deponitur. xxiii. q. iii. de illicita. i. q. vlti. c. penulti. lxxiii. di honoratus. ¶ Decimo quero si prelatus confert beneficium indigno scienter qualiter peccet? dicit Stepha. q mortaliter. quia infidelis est domino suo. i. deo. quia hoc vergit in detrimentū ecclesie & honoris diuini qui promouetur per bonos & melius est habere paucos bonos &c. e. titu. c. penul. vbi idem nota. Et satis hoc deciditur per id quod dixi. s. q. viii. & per id quod no. glo. in d. c. generali. Petr. de ancharano dicit q tenetur ad interesse ecclesie quam lesit ad instar magistratus qui minus idoneo tutelam pupilli cōmisit qui tenet si nō potest haberi regressus cōtra tutorez male administrantem. ff. de tuto. & ratio. distra. l. i. §. nunc tractemus. & ff. de magi. cōueni. per totum. ¶ Undecimo q̄ro si promouetur illitteratus nūquid recipiat characterez dicat. Laud. q sic etiam si sit puer vnus diei dum tamen masculus & baptizatus. de hoc. xl. di. sicut. Sed p̄mouens dz puniri de tempo. ordi. nullus. li. vi.

¶ Hiqui. Glo. i. diuidit. vel melius primo constitutionis causa. secundo ꝑstitutio duplex ibi statuimus. tertio quedā ꝓtestatio ibi penis. Secunda subdiuiditur in duas vt duplex est constitutio. secunda ibi in. §. illi vero. ¶ Nota de dictione: vt que hic ponitur in vim cause sed regulariter facit modum de condi. appo. verum. & quod ibi dixi.

¶ Secundo no. casum in quo constitutio ꝺcernit preterita quod examinat glo. in verbo in posterum. ex qua patet q nō proprie hoc colligitur hic qđ dico. j. in sexto cōtrario. pro hoc tñ est q pōt iferior ponere grauiorem statuz vt in illa glo. in pan. & no. lxxiii. di. gesta. & c. vbi. & no. Inno. de regula. super eo. & Pau. hic. ¶ Tertio nota q mancipati idest deputati diuinis officijs induci debent vt promoueant ad sacros ad quod etiam de iure antiquo tenebantur. lxxiii. dis. siqui clerici. & c. se. ar. de eta. & qua. queris. quod plene no. de elec. licet. li. vi. in glo. antepenul. Et est ratio ne sublimati patrimonio Jesu xp̄i a clero retrocedant de elec. cum ex eo. li. vi. ¶ Quarto nota dispositionem diuersam inter collegiatas & non collegiatas ecclesias. Per hoc enim quod dicit de collegiatis probat. Secus de non collegiatis. alias habes cōtrarium q dispositio procedit in nō collegiatis & non collegiatis. de elec. statutum. lib. vi. Per hoc infertur q in capellanis vel in ecclesijs ruralibus nō habentibus collegium non est locus huic cle. quod tenet Laud. Infertur etiam q hec dispositio habet locuz tantū de his qui sunt de collegio & sic nō artat prelatum collegij qui nō est de collegio. sed ē capō de concess. preben. post electionez. quod tenet Pau. incl. c. & possessores. de regula. vbi de hoc dixi in pan. in quarto cōtrario. Idem no. j. proximo responso. in glo. cathedralibus quod ibi dico. q. ix. ¶ Quinto no. de verbo propēsius qđ expone vt in glo. Idem verbum Laud. exponit idest fortius vel rigidius. j. de offi. ordi. clemen. i. quam etiā allegat glo. ¶ Secundo nota q inhabilitas vocis surgens ex defectu ordinū sacroz nō est remissibilis per habiles. ibi etiā si ab alijs ꝺcedat cōcor. ponit glo. in verbo concedat. ¶ Oppo. q non instituti in sacris possunt habere vocez in collegiatis ecclesijs. per. c. ex eo quod. de elec. lib. vi. sufficit enim q sint professi. vt ibi confirma. quia monales habent voces in suis capitulis. de elect. ideminutatibus. li. vi. & tamen non habent ordines nec ordinum sunt capaces. xxvii. q. i. diaconissam. de pen. & remis. nouadam Sol. vt ibi in glo. in v̄bo mancipati. ver. in his igitur. que hoc vult q textus artat eos solos qui mancipati sunt ad diuina officia. Sed religiosi nō proprie mancipantur ad diuina officia. ideo non artantur & idem de monialibus. Ratio est quia professi deputantur contemplationi principaliter. xii. q. i. duo. & quod no. de regula. sane quod plenius declarabo in sequenti contrario vel aliter. ad. c. ex eo q̄ responderi potest q̄ vacat argumentum a contrario sensu. Nam inherendo textui ibi probatur q q est pubes potest habere vocem in capitulo qđ corrigitur hic cum requiruntur sacri ordines ad quorum receptionē nō sufficit pubertas. sed regrit plena pubertas. xviii. ānoz. vt i de. sequenti. verio: tamen est precedens solutio quod plenius ō clara & in duobus sequentibus contrarijs. ¶ Secundo oppo. ad idem. nam qñq cōicant illi de capitulo vocem ei qui non est de capitulo quod possiunt. de elec. scriptum. & c. cumana. lxiii. di. obeuntibus. nec requiritur q talis sit in sacris quia nō est iure expressum. Erit ergo melioris cōditionis q̄ illi de capitulo qui nō habent vocem nisi sint in sacris. Sol. sta ꝯrario vt in eadem glo. v̄. hac eadem rōne. Et hoc vez qñ extraneus admittitur ad capitulum tanq̄ singularis persona: secus si admitteretur tanq̄ existens de alio capitulo. vt in. c. cū dilectus. de consue. & hoc vult hec glo. & idē Pau. & de hoc in sequenti cōtrario. ¶ Tertio oppo. ad hanc solutionem q indistincte nullus possit habere vocem nisi sit in sacris. vt probat textus qui generaliter dicit nullus. pro hoc. xix. di. si romanoz. de maio. & obe. solite. Solu. verbum illud generale nullus. restringitur per exordiū qđ loquitur de deputatis diuinis officijs in cathedralibus &c. nō ergo artat extraneos. Declarando autem plenius hec tria contraria q cōuersi etiam nō existentes in sacris habere possunt vocem Inducit Pau. qđ notat Inno. de institu. c. ii. & Spe. de sin dic. v̄. quid de conuersis. & dicit Pau. q si sunt conuersi hospitalium vel loci pij hec constitutio eos non tangit. q: aliud est ecclesia aliud hospitale de prebē. cle. p litteras. i. q. v. ii. si quis omnem. in auten. de aliena. & emphi. contractibus in pan. coll. ix. s. de religio. do. de xenodochijs. xxiii. q. i. sancimus. hic autem. exprimit de ecclesijs tantum. de hospitalibus ergo nihil immutat. vbi ergo sunt tantum conuersi laici ipsi eligent sibi rectorem. de arbi. cum olim. & quod no. in dicto. c. ex eo. Similiter si sunt conuersi ecclesie non collegiate. quia de collegiatis tantum hic loquitur. & hec decre. cum sit penalis. quia pauat voce pro hoc de elec. statutum. lib. vi. Si enim voluisset idem esse non de collegiatis hoc expressisset. C. de cadu. tollen. l. vna. §. sinautem ad deficientem. & ō dici. ad audientiā. Sed ō collegiatis in quibus sunt quersi: aut sunt nō habentes vocem & non est questio: aut habentes & tunc videtur ꝓhibitum per hanc. Contrariuz tamen tenz Pau. quia q ibi habeant vocē ꝓcedit ex ꝯsuetudine. dic vt alio iure speciali. dicto. c. ex eo. Et per hoc. c. tale ius non est sublatum licet. j. §. illi tollat cōtrarias cōsuetudines sed ille textus concernit. §. illi. Item quatenus cōcernat hoc principium loquitur de cōsuetudinibus repugnantibus huic textui. Sed talis non repugnat cum hec constitutio soluz artet mancipatos diuinis officijs. sicut sunt clerici. conuersi autez vel religiosi nō clerici non sunt mancipati diuino officio celebrando. Sed contemplationi & orationi. & per hoc infertur verum esse quod. s. in primo contrario dixi in de monialibus. Est aūt rō diuersitatis inter clericos & non clericos. q: clerici principaliter ordinantur vt seruiant alteri de quo viuere debent. xxi. di. cleros. de preben. cum secundum. monachi autem nō sic principaliter vt statim dixi. Item aliud est officiū clericale. aliud monachale. & aliud conuersale idest cōuersorum. nec dispositio de vno cōprehendit aliud. xvi. q. i. cupis. & c. alia. & c. monachi. & c. legi. cum multis capitulis illius questionis. xxvii. q. i. vtilez. & quod ibi no. de cleri. coniuga. c. i. lib. vi. iii. q. v. c. iii. xviii. q. ii. quidam. Nam et bigamus potest esse monachus de regula. veniens. de conuer. coniuga. ex parte. el pamo. & no. xxxii. di. seriatiz. nō clericos. lxxxiii. di. quisquis. de biga. c. vno. lib. vi. vbi hoc tenet Archidi. fm Paul. hic ex his infert. Paul. q si non expressisset de ecclesijs regularibus nō extenderetur hec constitutio ad monachos. & quo ad id quod dixi de conuersis & monalibꝰ idē Sen. qui reddit rationē ad id quod dixi in secundo contrario de extraneo qui habet vocem in alio capitulo rōne sui capituli vt oporteat q̄ sit in sacris. quia vbi vnuz propter alterū vtrobiq̄ tātum vnum. lxxxi. di. eos. & no. de cleri. excom. latores. vel clarius dic q ratio est. quia cui vox conceditur alteri capitulo debet intelligi cōcessa his qui sunt habentes vocem. nam nō habentes sunt tanq̄ extranei.

¶ Quarto oppo. q superflua sit dispositio huius principij per. §. sequentem. glo. in verbo officijs. optime soluit dicēs hoc principiū procedere etiam si beneficijs nō sint annexi sacri ordines & idem Pau. & Sen. pro hoc inducens q: principium hoc indistincte loquit: ar. xix. dis. si romanorum. ff. de lega. prestan. l. i. & §. generaliter. per hec non putes q̄ responsum infra proximum loquat cum sunt ānexi ordines sacri. q: ibi nō loquitur de sacris ordinibus tātum sed etiam

de nō ſacris. vt ibi no. glo. in verbo certi. ꝙ ibi dico in .ii. q. Et ſic differt hoc reſponſum ab illo qꝛ ibi loquit cum ſunt annexi ordines beneficijs ſiue ſacri ſiue nō ſacri. hic aūt logt et ſi nulli ordines ſint ānexi. ¶Der hec arguit Cē. q habēs bñficiū ſimplex rurale ſine cura ñ tenet ad dicēdū offiū de b no. de cele. miſ. c. i. qō argumētū nō bñ colligit hic cū hic loquat trñ de collegiatis eccleſijs. dictū tñ eſt verum qō dixi ī .d. c. i. ¶ Quinto op. q nō debuerit papa artare eos qui ſe erant mancipati officijs qꝛ nō dz vita duriꝛ impoſ his qui ſe ad hoc obligarūt niſi ipſis conſentientibus. de reg. iur. qō oēs. ꝙ qō ibi no. pro hoc qō no. glo. ne cle. vel mo. relatum. Cōfirma qꝛ ꝯſtitutio reſpicit futura nō ꝓterita. de ꝯſti. c. fi. Cōfirma per. c. nullū. xxviii. di. xxxi. di. c. fi. lxi. di. c. fi. vbi ſubdiaconibus futuris ꝙ nō preſentibus fuit indicta ꝯtinētia per hoc qō no. lxxiii. di. geſta. ꝙ per Inno. de regula. ſuper eo. glo. in verbo in poſterū. ſoluit. ꝙ quo ad primū ꝙ tertium ꝓrium hoc vult q aliud in ꝯtinentia que nō inducit mutuo qō etiam tenet ¶Dau. qꝛ nō dz permutti precīſa cōpulſio ad continentiam vt in. c. integritas. alle. in gl. de quo per ¶Do/ſti. in ſumma. de voto. §. ꝙ vtrū ꝙ per quē. v. quid ſi aliquis hic aūt nō fit precīſa cōpulſio ſed indirecta ꝙ affectiua boni ꝙ vtilis ſtatus eccleſie. Ad ſecūdum contrariū gl. in. v. quod dixi. rñdet q ꝯſtitutio hic cōcernit trñ futura que phibet vo cē actuū futuroꝝ pro hoc littera ibi de cetero. idem ¶ Laudi. ¶Dau. ꝙ ¶Sen. pro hoc quia de preteritis ppie non eſt cōſtitutio ſed iudicium bene eſt de preteritis ꝙ nō de futuris niſi qñ obligatio in iudiciū deducta concernit futura. de procura. auditis. de ſepultu. in noſtra. ff. de iudi. l. in omnibus. de vſur. l. i. Ex hoc no. q quādo conſtitutio concernit aliquid productuū plurium effectuū ꝯcernit preterita reſpectu effectuū futuroꝝ. qō ſingulariter probat hec cle. iuncta iſta glo. quā ſigna in fi. qꝛ ſingularis. generaliter autē de materia dic vt dixi de conſti. c. ii. in fi. Et in hac glo. ibi nō manducet. C de caſtrenſi. l. i. li. xii. ꝙ ibi glo. i. q. ii. c. fi. de preben. cum ſecundū. ibi capituloꝝ ꝙ fructuū percipiendoꝝ. ¶ Laud. ꝙ in fi. pro hoc quod no. Inno. de vſur. cum tu. ꝙ Jo. an. de elec. c. fi. li. vi. in verbo confirmationes. ¶ Sexto oppo. in eo qō ſtatuit de ſacris ordinibus ꝙ poſtea ſpecificat de ſubdiaconatu. naz debuiſſet ſufficere quilibet ordo cum quilibet ſit ſacer vt dicit in quarto ſentētiaꝝ. di. xxiii. ꝙ no. xxiii. di. in pn. qꝛ ordo eſt ſacrum ſignaculum ſeu ſignum per quod traditur ordinato ſpiritualis poteſtas ꝙ officiuz vt ibi dicitur. So. dicit ¶Dau. ꝙ latius Ad athe. q large quilibet ordo dicitur ſacer. l. di. quicūqz. liii. di. c. ii. i. q. i. de ordinatoꝛibus. ꝙ .c. quibuſdam. ꝙ. c. qūlibet. i. q. iii. non ſolum. in pn. vi. q .i. infames. xxviii. q. i. nullus. Sed ſtricte dic q dicuntur ſacri a ſubdiaconatu. ſupra. vt hic. ꝙ. xxxii. di. erubeſcant. ꝙ. c ſequenti pro hoc quod dico. j. q. vii. ¶ Quero de cā impulſiua huius cōſtitutionis condende. So. vt in glo. i. ibi cauſam dedit. ꝙ in ea ibi minoꝛ ſubdiacono non eligitur ad epiſcopatum. de eta. ꝙ quali. a multis. Sed ad inferiores eccleſias ſic de elec. dudum. i. ꝙ ibi dixi. ¶ Secundo quero. nunquid in eccleſijs cathedralibus nō collegiatis habeat locum hec cle. vꝛ q ſic per textum in pn. quia dicit de cathedralibus vel collegiatis. at dictio vel cadit inter diuerſa ſicut copula de qua no. glo. ff. de iur. ꝙ fac. igno. in Rubrica. In cō trarium quia vbi non eſt collegium ceſſat pena quia non pōt quis primari voce collegij propterea dic q dixit de cathedralibus non adito q eſſent collegiate quia de iure omnis cathedralis eſt collegiata. de his que fi. a prela. ſine conſen. ca. in rubro ꝙ nigro. maxime in. c. nouit. ꝙ. c. quanto. p hoc qō no. ¶Doſtien. de exceſ. prela. dilecta. Et ſi aliquando contingeret ex aliquo iure ſpeciali q eſſet cathedralis non collegiata fateoꝛ q ceſſaret hec prohibitio. ¶ Tertio quero circa proxime indicta quelibet regularis eſt collegiata. ¶Doſtien. tenuit q ſic in dicto. c. dilecta. Contrariū tenz ¶Dau. nam reperiuntur ſimplices prioratus religioſi. ſ. de reſcript. cle. ii. j. de ſta. mo. ne in agro. §. ceterum. quod eſt vez alias ſuperflue poneref verbū collegiatis reſpectu eius quod dicit de eccleſijs regularib⁹. ¶ Quarto quero circa predicta quo modo cognoſcit eccleſia collegiata. dic q p ſigna de quo no. in. d. c. dilecta. Et dicit ¶Dau. q ſigna ſunt cōe ſigillū de appel. ſignificauit. tractatus cōmunis. de proba. tercō ꝙ cōmunis archa. ff. q cuiuſqz vniuer. l. i. ꝙ cōmune refectoriū et dormitoriū. de quo per Inno. de iurepa. poſtulaſti. ꝙ no. eo. ti. a nobis. non tamen putes q omnia ſigna premiſſa ſimul requirātur de quo dic vt dixi in dicto. c. dilecta.

¶ Quinto quero an carentes voce per hanc clem. dicantur carere de facto ꝙ non de iuris fictione. vt ſit locus clemē. qō circa. ſ. de elec. Glo. ii. dicit q ſic. quod plene declara vt ibi dixi in. q. xii. ¶ Sexto quero quid itelligit textus p verbū mancipati. glo. iii. ſoluit ꝙ idem ¶Dau. qui allegat de pen. di. ii. chartaſ. vt dicaīt mācipati quaſi deſtinati. vt ibi ꝙ qua ſi in ſeruitium ꝙ poteſtatem reducti. ad hoc de ſen. excom. vt fame. de pe. quamuis. lib. vi. de exceſ. prela. cle. frequens. .v. ꝙ appellationibus. ¶ Septimo quero in hoc quod dicit hic de ſacris ordinibus de quo etiam dixi in ſexto contrario qui ſint ꝙ quot ſint ſacri ordines. Solu. dicit Ad at. q ſunt quatuoꝛ ſcilicet ſubdiaconatus diaconatus preſbyteratus ꝙ epatus. Eſt enim epatus ordo licet non ſtricte ſꝛlargo ſumpto vocabulo de quo dixi de eta. ꝙ qualita. cum contingat. ꝙ dicit Laud. q licet etiam alij ordines inferioꝛes mācipent dumno officio tamen ſubdiaconatus ꝙ ſuperioꝛes potentiſſime aſtringunt quia in his conſtituti non poſſunt retrocedere. de elec. cum ex eo. lib. vi. xxxi. di. §. i. Et dicuntur ſacri ſm Laud. quia poſt eoꝝ ſuſceptionem vel alterius eoꝝ ordinatus nō poteſt contrahere carnale matrimonium ſed debet in caſtitate viuere. de coha. cle. cum olim. dicuntur ergo ſacri a ſanctimonia. vel dicuntur ſacri quia ſacrum actū habent exercere in altari ꝙ in ſacris ordinibus epiſcopus manus imponit non in alijs. vt no. xxxii. di. erubeſcant. ¶ Octauo quero circa hoc nunquid papa poſſit dare licentiam cōtrahendi matrimonium. Licen. vt refert. Ad athe. dixit q aut in promotione. i. ordinatione expreſſit votum ꝙ tenetur obſeruare qꝛ ſi papa diſpenſaret ꝯ votum diſpenſaretur aut non expreſſit. ꝙ eſt iuriſperitus ꝙ tenetur eodem modo. quia tacite intelligit voluiſſe: aut nō iuriſperitus ꝙ tunc obligatur ad continentiam ex ſola conſtitutione eccleſie ꝛtra quā papa diſpenſare pōt. de hoc per Archi. xxxii. di. de illo. facit quod no. lxxxii. di. c. ii. ꝙ de cle. coniuga. cum olim. tamē dic q ex cauſa etiam votum continentie poteſt papa cōmutare vt tenet Inno. de ſta. mo. cum ad monaſterium. vbi dixi.

¶ Nono quero numquid priuatio vocis capituli ſe extendit ad priuationem ſtalli in choro. Et generaliter quero quid cō prehendit. Glo. in verbo capitulo ſoluit tradens doctrinam generalem q in actibus expediendis tanq̄ a ſingulis non ſe extendit hec priuatio quod tenet ¶Dau. dicens q ſicut nō priuatur choro ita etiaz percipi ꝙ diſtributiones que dantur interesſentibus diuinis de quibus diſtributionibus dicit. j. §. proximo. idem etiam Sen. ¶ Decimo quero qꝛ hic prohibetur voz in capitulo etiam ſi ab alijs concedatur. quid ſi in certo ſpeciali actu conceditur. Glo. in verbo concedatur. dicit adhuc durare prohibitionem. Et idem Stepha. cōtra quā ſolutionem inducit glo. c cum vintonienſis. ꝙ quod ibi no. in glo. vlt. Ad quod rñdet licet nō expreſſe q hoc operatur hic inhabilitas in perſona. vult dicere q in caſu. c. vintonienſis. nō eſt inhabilitas ſimpliciter ſed reſpectiua fauore ñ priuatorum voce. Ideo poſſunt renūtiare. Sed hic eſt inhabilitas ſimpliciter. Erquo infert glo. epm contra hoc diſpē ſare nō poſſe. ꝙ idem ¶Dau. pro hoc quia inferioꝛ papa nō diſpenſat cōtra canonem. de elec. cle. ii. ¶ Undecimo quero circa hoc quid ſi talis carens voce fiat procurator alterius Jo. an. in regula. qō alicui ſuo. li. vi. dicat q voz eius non affert ſuffragium. quia ſicut non poſſet proꝛio nomine ita nec alieno quod perdit. qꝛ hic ſimpliciter inhabilitatur ad vocē nō facta diſtinctione. an ſuo nomine an alieno. Idem ¶Daul. .j. §. proximo. vbi dico in octauo notabili. ¶ Duodecimo quero circa hoc an admiſſio eius vitiat electionem? videt q ſic per. c. maſſana. ꝙ. c. ſacroſancta. de elec. dic contra. vt tenz Jo. an. in dicta regula quod alicui. quod dixi ō elec. illa. vbi reſpondi. ad. c. preallegatum. ¶ Decimotertio quero quid ſi tempore quo vacat eccleſia canonicus non eſt in ſacris ſed tempore electionis ſic? Glo. in verbo conſtitutus. dicit eum vocandum idem ¶Daul. ꝙ Senze. ꝙ eſt ratio. quia cum ius iſtud ſit penale debz attendi finis ꝙ non initiū. ar. l. nō intelligitur. ff. de iure fiſci. §. quando. ꝙ iura probantia initiū ſpectandū maxime ad. c. dudū. allegatum in gl. dic vt in gl. vel dicit pau. q licet ſpectetur initiū electionis tamen quo ad eligentes ꝙ electos ſpectatur tēpus electionis dicto. c. dudum. Sen. dicit q iura dicentia ſpectari electionis initium procedunt cum quaritur an valeat electio. c. dudum. ꝙ in queſtione propoſita nō procedit argumentum de initio cum preſupponamus q anteq̄ fiat electio ꝓmotus eſt ad ſacros ꝙ hoc ſētit glo. in. v. qō dī. ¶ Decimoquarto quero circa hoc. nū-

quid non constitutum in sacris volentez ordinari in ꝓmissis temporibus tenentur canonici expectare. Glo. eadem dicit q̄ non in. v. sed fortius. vsq; ad. v. sed quid. ꝛ idez ℣Dau. dicens q̄ etiā si vnus solus sit in sacris pōt eligere non expectatis alijs. pro hoc quia ius recidit in ipsum solū. de postu. gratum. cum ibi notatis. ¶ Decimoquinto quero quid si nullus canonicus est in sacris. Glo. eadem sed quid si nullus. dicat q̄ prelatus expediet. Idem ℣Daulus sicut enim expediret si nulli essent canonici: ita ꝛ nunc cum sint inhabiles per. c. vnicū. ii. Ñ so. ne se. vacan. li. vi. ¶ Decimosexto quero quid si ipsius ꝑlati imminet electio. Glo. in. v. sed qd si ipsi⁹. dicit supiorē libere supplere. sed tñ q̄ expectabit post lapsuz termini iuris quod est notandum. Idem ℣Petr. de ancha. quia iura que dant potestatem superiori loquuntur post terminum iuris. de elec. ne pro defectu. de concess. preben. c. ii. non prius. ℣Dau. cōtra dicens q̄ non tenet expectare ꝛ q̄ ꝓ nidebit nō iure devoluto quia non est in quo fiat devolutio cuz inferior nō possit perdere ius qō nunq̄ habuit. xxxii. q. ii. quod vero. sed iure proprio. quia cum non sit inferior qui possit prouidere pertinet provisio ad superiorem cuz penes capitulū nō sit hoc ius nec actu nec habitu. dicit enim quo ad vocem capituli non constitutus in sacris equiparat mortuis pro hoc quod no. de elec. cum ecclesia. Glo. videt verior p̄ supponendo questionē formari in superiorē qui nō posset auferre ius inferioris. dato aūt q̄ nulli canonici sint in sacris sufficit q̄ intra terminū a iure prefinituz fieri possunt in sacris non enim potest prouidere superior exquo nō reperit iure expressuz quod procedit si est talis superior qui non hz potestatez nisi in casibus in iure expressis vt archiep̄us subditos suffraganeos. de sup. neg. prel. c. i. li. vi. Sed si formaret questio in superiore cuius latior sit ptās. vt est ep̄s quo ad suā dyocesim questio foret magis dubia. Sed tñ adhuc idem dicendū. qz subest ratio premissa p̄ hoc dico fortius q̄ et si in collegio nulli sint canonici nō poterit superior prouidere. nam non ꝓpterea extinctū est ius collegij ecclesiastici qō conseruat in ecclesia cui accessum est in cuius preiudiciū nō hz superior extra iuris terminos aliquid facere. pro opi. ℣Dau. tñ facit. l. si quis ita scriptus. ff. de acquir. here. vbi si est datus heres ꝛ si nō adierit infra certū tp̄s assignatū puta annū datus est substitutus ꝛ anteq̄ adeat institutus moriat nō expectat ānus. dicq̄ ibi statum fuit adimpleta q̄dito per obitū cū sit factū certū cum nō aditurū. Sed questio formaī in iure cōcernente rez ꝓpetuam vt est collegiū qō non variat ex variatione. canonicoz. ff. de iudi. l. ꝓponebat. de rescrip. si gratiose. li. vi.

¶ Decimoseptimo quero quid si aliqs est subdiaconus sz privatus executione ꝓpter bigamiā cui dispensatiue reseruata est canonia ꝛ prebenda. ꝛ executio minoz ordinū. numqd habebit vocē in capitulo. ℣Dau. dicit q̄ sic. qz hec q̄stitutio nō requirit executionē sed ordinē tm̄. ꝛ qz licet vox prohibeatur ꝓpter carentiā ordinis sacri tñ per ipm̄ nō acquirit sed p institutionē canonicā ꝛ assignationē stalli ꝛ chori. de q̄st. cuz Alb. de preben. dilectus. i. ꝛ. c. dilecto. ꝛ. c. pro illoruz. facit qō no. lxxi. di. sancto. dicit ergo q̄ exquo dispensatio reseruauit isti canonicatū ordo reseruat vocē. In ꝯrium est. qz rō huius iuris fundat super executione ordinū vt seruiat ecclesie. dz ergo intelligi q̄ sit subdiaconus debite q̄stitutus. pro hoc qō dicit glo. in. v. constitutus. in pain. cū itelligit textum de habente etatem' legitimā qō tenet Lap. dicens q̄ si minor. xviii. annis vel etiam maior a nō suo ep̄o ꝓmotus est ad subdiaconatū nō habebit vocē exquo non hz executionem. pro hoc de q̄st. cū dilectus. ꝛ qō ibi no. in glo. suspensus. n. ꝛ qō no. de prebē. ei cui. li. vi. ꝛ j. cle. proxima. in. u. et vi. glo. qō etiā ibi dico in quarto notabili. ꝛ. q. vi. ꝛ est equus ꝛ verus. nā vox non dependet ab ordinis charactere sed ab ordine at carens executione est quasi non habens ordinē ex quo non hz cū effectu. Et hoc et tenet Joan. de lig. ꝛ Jo. de santutijs. ꝛ quo ad ordiatū qui erat minor. xviii. ānis dicq̄ etiam si non sit suspensus ipso iure qō vī. ꝓbari. de tēpo. ordi. vel nō est. tñ etiam anteq̄ suspendat nō legitime exeq̄t exquo est ordiatus ꝯ iura. j. cle. ꝓxima. parta aūt sunt vel ñ esse vl' nūq̄ pfecte. de transla. c. ii. ¶ Decimooctauo q̄ro numquid priuati voce ꝛ sic electione actiua sint etiam priuati actione passiua. Et idem queri pōt de priuatis dimidietate distributionū passiua de quib⁹. j. §. proxi. vī q̄ nō possint eligi p. c. inquisitionez. ꝛ qō ibi notant in gl. fi. de electiōe. vbi dicitur q̄ suspensus a beneficio nō potest eligi. pro hoc quod no. Jnno. de excep. apostolice. vbi dicit q̄ amotus ꝑaliter a bñficio nō dz interi negocijs ecclesie interesse qō dic nota dignū. Laud. distinguit non tñ specialice ad terminos questionis. sed etiam generaliter aut enim quis suspensus est ab officio ꝛ non eligit nec eligi potest de consue. cū dilectus. aut a beneficio ꝛ tunc etiam nō potest eligi quo ad beneficia a quibus est suspensus. ad alia sic. de elec. si cōpromissarius. li. vi. ꝛ sm̄ hoc procedunt inducta in ꝯrium de. c. per inquisitionē ꝛ. c. apostolice. ¶ Decimonono quero circa hoc quid de suspenso a fructibus beneficij puta a voce que est fructꝰ. vt no. glo. de resti. in inte. cum venissent. vel si suspensus a pane vl' vino vel alia dimidia portione. dicat Laud. q̄ potent eligi ꝛ eligere. qz talis nō est vera suspensio sed quedā bonoz̄ subtractio ad penā de tē. or. ex tenore. de pe. dis. Et est rō diuersitatis iter hunc casū ꝛ ꝓcedentē. qz suspēsus ab officio suspē sus vbicūq̄ cū officiū ꝝcernat claues q̄ vbiq̄ extēdūt: ar. ō tre. ꝛ pace. c. i. ꝛ sic is a quo remote sunt nō pōt eligi. xi. q. iii. nemo. Sed suspensio a beneficio ꝝcernit dispositionē hūmanā ꝛ procedit a iurisditione que nō extendit extra territoriuz de consti. c. ii. li. vi. Similiter suspensio a voce vel similis nō est extendenda. sed in casu suo intelligenda: ar. de pe. di. i. c. pene. de elec. statutū. li. vi. per hoc infert. Laud. q̄ suspēsus ab officio imiscens se diuinis est irregularis ꝓut dicit de sē ten. excom. c. i. li. vi. Sed suspensus a beneficio se imiscens nō fit irregularis. qz nō cōtemnit claues immo nec ꝓpter hoc amittit beneficiū ipso iure a quo suspensus est nisi hoc ēt expressum ꝛ tunc amittet in casu expresso tñ de elec. cupientes. §. ceterū. li. vi. Et sufficat q̄ in iure nō est cautū q̄ fiat irregularis per id qō no. Jnno. de renū. nisi. §. plone. in verbo irregularitas. pro hoc est. c. is qui. de sen. excō. li. vi.

¶ Illi vero. Hic est secūda pars principalis in qua primo ponit dispositio cū ictus exceptione ꝛ duplici pena ꝯtra facientes. secundo tollit cōtrarias ꝝsuetudines ꝛ statuta ibi nō obstātibus. ¶ Mo. differentiā inter dignitatem personatū officiū ꝛ prebendam. De pannis tribus no. Jnno. de prebē. de multa. ꝛ Archi. ō ꝝsue. c. i. li. vi. ꝛ vtrobiq̄ dicit. Et quid sit dignitas. no. de cle. nō resi. qz nōnulli. ꝛ. iii. di. deniq̄. dicat aūt ℣Dau. q̄ in larga significatione dignitas est quedā preeminētia in gradu cōprehendēs etiā personatū. sed stricte accipitur pro ep̄atu ꝛ maioribus ꝛ cognoscitur dignitas ex administratione. lxxix. di. volumus. ꝛ ex noie prelatione siue administratione quā hz in ea istitutus i choro ꝛ caplō. de isti. cū accessisset. de ꝝsue. cū olim. Itē ex cōsuetudine loci. xi. dis. ꝝsuetudo. ℘sonat⁹ aūt cognoscit ex ꝓrogatiua quā hz i caplō in optionibus processionibus vocibus vandis ꝛ similibus. d. c. de multa. de elec. dudū. ii. Officiū aūt aliqñ sumit pro dignitate qñ hz administrationem cū iurisdictione vt camerari⁹ pape sm̄ ℣Dau. qō no. quandoq̄ sumit pro administratione sine prerogatiua vt sunt sindici procuratores gastaldi ꝛ similes. i. q. iii. saluator. Quid aūt de prebēda not. de q̄st. cum. Alb. Et propie dicit q̄ñ bona ecclesie sunt diuisa. de cōcess. p̄bē. ex pte. Sed q̄ñ sunt indiuisa magis ꝓprie dicit portio vt no. Jnno. de prebē. dilectus. ¶ Secundo no. q̄ prebēde quādoq̄ sunt annexi ordines. ex quo nō. q̄ sapit aliquid spirituale ꝛ nō est quid mere tpale quod dixi. de q̄st. cū. Alb. ¶ Tertio no. q̄ hec dispositio ꝝcernit preterita probat verbum obtinet. quod dic vt dixi. s. precedenti respōso in quito ꝯrio. ¶ Quarto no. de dictione in. que denotat aliquid nō esse principale. vt cū dicit talis dignitas est in tali ecclesia. licēt ē q̄ est ibi principalior. de hoc in glo. in verbo in eisdē. ꝛ dico in questione nona. ¶ Quinto no. de dictione ex tunc. quā expone vt in glo. scilicet. Ex qua no. q̄ hec dictio tēpus extremū denotat. i. finitū. ff. de cōdi. ꝛ demō. l. iii. ¶ Sexto no. de dictione donec. que ē temporis limitativa et per consequens dispositionis. ff. de senatoribus. l. i. si ex noxali causa agatur. l. i. in prin. de verbo. sig. Joseph. ꝛ expone vt in glo. in verbo donec. Et in eo quod glo. dicit q̄ eis ordinatis cessāt pena. dicit ℣Dau. q̄ nō est opus alia satisfactione ex quo sunt ordinati. ff. de postu. l. puto. de cle. vena. c. i. j. ō de ei. cle. i. pro hoc quod dixi. de eta. ꝛ qualit. cū bone. ¶ Septimo nota de distributionibus que dant his qui intersunt certis horis qō prosequere. vt in glo. in verbo certis. ꝛ dico. j. q. xv. Quare aūt sint septē ꝛ quid significent. no. de eccle. mis. c. i. ꝛ dicat Alb. Bath. q̄ si clericus pro pecunia accedit ad officiū potius q̄ pro deo cōmittit symoniā. per id qō nota. Host. de ver. sig. olim. ꝛ Archi. lxxxi. di. presbyter. ꝛ de h lxi. di. quid prodest. de preben. significatū vbi dixi in. iii. q.

et duabus sequentibus.z est talis symonia mentalis que nō dicatur vere symonia z purgatur p solam priam. de symo. c.fi. ¶ Octauo nō vniuersalem negatiuā ibi nullo mō. Ex qua infert gl.i nullo verbo excludi cōcessionē capituli z dispensationem epi.qō dicit ffDau.verū siue noie proprio siue alte no ēt si haberet mandatum limitatū de certa plona eligēda. qz nō propterea vocē habebit.ad hoc cle.vt.pfessores.j.de regula. nam quānis noie alieno faciat tamē necessariuz est vt i scrutinio cōsentiat alias vox dīi nō cōputaretur in numero cōpetit ergo vox ipli procuratori licet limitata.j. de procura. elemen.religiosus. pro hoc qz hic indistincte prohibet vox.z idem dixi.s.proximo respondo.q.ix. ¶ Nono nota q quādoqz expanditur id qō sub intelligeret ēt nō expssim: sufficiebat enī q diceret pars nō adiecto q diceret dimidia.ff.ō vsu fruc.l.ēt.de verbo.sig.l.nomē.§.portionis.de decī.c.ii.li.vi. ¶ Decimo nota q cōsuetudo statutū z priuilegium nō semper precedunt a pari.hic enī reuocant statuta z cōsuetudines z nō priuilegia.de hoc in glo.penul.z idē ffDau.dicēs q hic ēt nō reuocantur dispensationes legitime qz de ipsis nō expnunt sed solū statuta z cōsuetudines.de sta.mo.cle. nē i agro. §.sane.z.c.ii.in fi.de religio.do.qz cōtingit.de iurepa.cle.i. de pen.z remis.cle.abusionibus.de sen.excō.cle.i. ¶ Op. q dispositio ista nō procedat:qz si beneficiū habet ānexuz ordinem nō debet cōferri nō habenti illū ordinē.de p̄bē.ci cui li.vi.So.vt dicit glo.in verbo ānexi.v.nec itelligo.cū qua cōcordat ffDau.z declarando dic q qñqz annectit ordo per modū vt nō possit cōferri beneficiū nō habenti talē ordinem z procedit cōtrarium.quādoqz annectit p modū necessitatis imposite tā beneficiato vt q teneat recipere z procedit hec dispositio. ¶ Secūdo op.q impedimētū nō excusat.s.e.c.i. So.vt in glo.i verbo impedimēto.nā verbū iusto qō est in textu soluit cōtrariū cū.c.i.loquat quādo ex culpa sua qs impedit. ¶ Tertio oppo.ad hanc solutionē de p̄cedenti respō so vbi ēt si sine culpa est locus pene vt si quis nō est i etate i q possit ad sacros promoueri.So.vt i eadem glo.que dicit aliud in hoc respōso:qz hec ē pena negligētis.idē ffDau.z Sē. qui tamē reddit aliā rōnem:quia i respōso p̄cedēti redditur quis inhabilis ad vocem p modū statuti nisi sit subdyacon⁹ de quo statuto nō est locus querimonie.ar.l.siqua pena.ff.ō verbo.sig.nec ibi p̄figitur terminus ad subdyaconatus susceptionem.hic autem statuitur annus. Itē hic duplex pena imponitur scilicet carentie vocis z amissionis dimidie ptis distributionū ibi vna sola. dic q licet hec rōnes sint bonē tamē imediata ratio colligit ex p̄missa rōne glose:qz i primo respōso potius ē inhabilitas q̄ pena:qz inhabilitat ad vocē nō cōstitutus in sacris.hicaūt p modū pene ideo excusat tuitū impedimētum. ¶ Quarto oppo.q ēt ante lapsum anni sit loc⁹ pene priuationis vocis.Finge enī q quis habet p̄bēdam in ecclesia collegiata que requirit dyaconatum z ipse nō ē dyaconus nec subdyaconus certū ē q statum caret voce supra proximo respōso.So.vt in glo.in verbo extunc. ¶ Quero nunquid in quibuslibet p̄bendis procedit dispositio hui⁹.§.Sl. i.dicit q precedit tm̄ de prebēdis collegiatarum ecclesiarū:qō dicit expressius i verbo i eisdem.in pri.vbi addit idem de cathedralibus.dixit aūt hic solū ō collegiatis quasi sentiēs oēs cathedrales esse collegiatas.de quo tamē dic vt i primo respōso.q.ii. ¶ Secūdo q̄ro quid si bñficio sunt ānexi ordines minores an procedit hec dispositio.Glo. in vbo certi. dicit q sic qz nō dicit de sacris.z idem ffDau.z Sen.quod dic vt dixi.s. primo respōso i quarto cōtrario. Et dicit ffDau. q cū sunt ānexi nō sacri hēbit vocem i capitulo ēt nō cōstitutus i sacris qui nō habet vocem cessante ānexione.s.proximo respōso.z sic i hoc ppter ānexionez ē melioris cōditionis qō.p cedit si hoc ex priuilegio.secus si ex consuetudine vel statuto. qz talia hic reuocantur qō dixi.s.i decimo notabili.z hoc sentit glo.i.v.extūc.quā itellige sm hec.z idem Sen. ¶ Tertio quero de qua ānexione pcedit textus.So.vt i glo.i vbo ānexi.z idem Laud.ffDau.z Sē. ¶ Quarto quero circa hoc si ānexio ordinis est talis q nō pōt promoueri ad illud bñficium is qui ordinē nō habet sed se p dispēsationē papalē aliquis sunt promotus.Glo. eadem i verbo dico tamē.dicit q dispēsatio nō pderit quin promoueri teneat nisi sup nō pmotione esset dispensatus.idē ffDau.qui iducit.ō prebē.nō pōt i fi.li.vi.z quod no.de cleri.nō resi.c.i.li.vi.i glo.nō.quod. de priuile.pastoralis. ¶ Oppo.ad hoc qz exquo ānexio arrabat vt promoueret ante habitum beneficium exquo beneficiuz obtinuit cessat ānexio: z de his ānexionibus nō. Jnn. de cle.nō resi.cle.nē.si.So.lz sit sublata quo ad obtinēdum nō est sublata quo ad retinēdum beneficium z ānexio arrsa ad promotionem sufficiēdam ante obtētum beneficium ictu dit artationem.ēt post obtētum per rōnem a fortiori vt colligitur ex hac glo.quod est nota dignum. ¶ Quinto quero circa hoc an talem ānexionem potest facere ep̄s.dicit ffDau. q sic.z idem dicit de legato.z fortius pro hoc qō no.ffDoct. de offi.archip̄i.soy.c.i.magīe aūt talis ānexio respectu sacrorum ordinum cōmendabilis est:quia nō existētes i sacris nō sunt plene translati in clerum cum possint retrocedere ō cle. cum ex eo.li.vi.Unde dicit ffDoctē.c.ii.c.a.q sicut iter cardinales nullus est qui sit ad minus dyaconus:ita iter canonicos nullus deberet esse qui esset ad minus in sacris cōstitutus.ar.c.a multis.e.t.de consē.di.i.ep̄s sacrificans.z.c.admonemus. Illicitum nāqz est in ordine sanctissimorū ep̄orum ecclesiasticis immiscerī tractatibus.x.vi.di.latis euidenter. dic cōuenies fore vt reperiant beneficia simplicia non artanda ad sacros.nam si omnia artarēt nō sic sepe reperiētur qui vellent esse clerici qui tamē fiunt clerici z per successum temporis sepe promouētur ad sacros. ¶ Sexto quero i eo qō dicit de obtinentibus pacifice beneficia.quis dicatur pacifice obtinere beneficia.So.vt no.glo.de elec.cōmissa.li.vi.vbi dicit dici pacifice cū habet liberum cure exercitium.z idē Archi. xxii.di.i noie. ¶ Septimo quero circa hoc quid de nō curato.dic z ffDau.q aut habet certū officium.vt cantor sacrista vel similes:z sufficiat q habet liberum exercitium officii licet nō habeat possessionem maioris partis bonorū. aut nō habz certum officium vt qz est mere simplex:z tunc requirit possessio maioris partis bonorum vel q hēat expeditam administrationem bonorum licet comz possessionē nō acceperit. ar. c.frequēs.de resti.spo.li.vi. ¶ Oppo.ad hoc q etiam si nō habeat possessionē n. idem dicēdū:qui enī habet actionē videt habere rem.ff.de reg.iur.l.qui actionē.z sic sufficiat q habet titulum.pro hoc.xcu.di.siquis ep̄s.Soluit ffDau. q talis bene habetur pro possessore z sic particeps honoris z ministerii sacerdotalis.vt dicitur in.c.siquis ep̄us.sed nō habz cū effectu quo ad preiudicium sibi in aliquo generandum vt p hoc tangp possessor ad aliquid restringatur.vt no.in dicto.c. siquis episcopos. ¶ Octauo quero circa hoc nunquid confirmatus vel prouisus possit statim administrare licet non sit inductus in possessionem.Sol.ffDau. recitat opiniones de quibus dic vt dixi de elec.transmissam. Concludit autez id quod ibi tenui non requiri inductionem in possessionem de necessitate iuris. Manuis in beneficio acquiritur ex titulo z non ex possessionis traditione.de regu.iur.c.i.li.vi.z hoc nisi consuetudo esset in cōtrarium que seruanda essz.de appel. constitutis.ii. Jn aliis autem rebus per traditionē quis efficitur dominus.C.de pact.l.traditionem.de rei vendi.l.quotiens.z.l.in ciuile.insti.de rerum diui.§.per traditionem.tamen sm ffDau.qō predixi fallit in confirmatis z prouisis a papa in quibus est specialis fm formam extrauagan. immincte Bonifacii. dic qō ibi solūz dicitur q prouisi in curia non recipiuntur ad administrationem sine litteris apostolicis super hoc confectis. ¶ Nono quero nunquid hec dispositio tam in hoc responso q̄ in precedenti locum habeat in dignitatib⁹ principalibus.vt siquis est archipresbyter vel prepositus ecclesie collegiate.Glo.in verbo caldez. arguit pro z contra:tādem decidit q non.z est glo.notabilis in eo quod statiz subiciam.idez ffDau.vt dixi.s.proximo responso. in quarto notabili.idem Sen.pro z contra inducens easdem fere rōnes quas glo.sed aliquantulum extensius. Jnter cetera autez q pena distributionum nō possit precedere in prelato principali probat cum non dentur nisi interessentibus diuinis horis vt hic.prelatus autem pro negocijs ecclesie habet esse frequēter absens:z si priuaretur distributionibus abstineret a procurando negocia ecclesie:z sic hec cle.que est inducta in fauorez ecclesie retorqueret i eius lesionē p̄ regulā quod ob gfaz.li. vi.que ratio parum vrget:quia cum est absens pro vtilitate ecclesie habet distributiones seruato eo de quo de cleri.non resi.c.vno.li.vi. Jtem hec ratio non est ad propositum:quia hec cle.in.i.z.ii.responso non primat nō interessentes diuinis sed non subdyaconos vel non promotos ad ordines ānexos prebendis.Sed alie rationes tacite in glo.sunt potiores maxime illa quam ponit.v.nec obstat.quia dignitas principalis non est in ecclesia.Esse enī in ecclesia denotat aliquid illo principalius.j.de preben.cle.i.vnde mandatum de prouidēdo in ecclesia non includit de ecclesia prouideri.de preben.cū

olim. Sed ⁊ alia ratio gl. multum vrget quam ponit in .v. vnde potest dici.⁊ ibi signa glo. vsq; ibi item licet.⁊ etiaꝫ ibi in dicto .v. item. vsq; ibi ⁊ idem videretur. Et qua glo. determinatur dubium qđ tangitur de concess. preben. post electionem. in glo. iii. an nomine capituli includatur presidens capitulo? qđ dico in sequenti questione. De dubio autez principali Laud. hic sentit contrarium. arguit enim ex verbo dignitates. posito in principio textus q̃ abbas differens ꝓmotionem vel benedictionem extra annum non sit privatus dignitate: quia hic imponitur alia pena. Ad idem inducit de elec. statutum. li. vi. de sta. regula. cle. attendentes. §. statuimus. vbi de hoc. Ex quo infert q̃ minor pena imponitur abbati quam̃ habenti curam animarum: quia ille est privatus lapso anno. de elec. licet canō. li. vi. ⁊ dicto. c. statutum. Ratio diversitatis ſm eum: quia periculosius ē vbi cura animarum est: ⁊ ideo grauius punitur. xxiii. q. i. non afferamus. ⁊ ideo in verbo dignitates exponit sicut abbas q̃ sit presbyter archidiaconus q̃ sit diaconus. s. c. c. i. glo. est verior per suas rationes. tamen pro opi. facit multum dicere. hec est iuris cōmunis promulgatoria. non ergo debet fieri tanta restrictio quanta in impetrationibus in quibus procedit qđ dicitur in dicta cle. i. de p̄ben. sed quia negari nequit quin sit penalis ibi ratione gloſe ⁊ suis rationibus. ¶ Decimo quero quia dixi ꝓxima. q. ⁊ apertius dicit glo. premissa in verbo eisdem. q̃ nomine capituli includitur prelatus solum ꝓprie ⁊ per largissimam acceptionem. an hoc sit verum? videtur q̃ non per prealle. c. post electiōem. ⁊ qđ ibi no. glo. iii. ibi enim reprobatur allegatio per quam dicebatur cum foret scriptum capitulo non includi decanum. ad idem: quia nomine familie continetur dominus familie. ff. de verbo. signi. l. familie. nomine exercitus continetur princeps exercitus. ff. de insa. l. ii. in prin. nomine decurionum preses. l. i. §. si preses. ff. quā do appel. sit. nomine monachorū abbas. de symo. c. fi. Sol. quandoq; queritur respectu vocabulorum que ita principaliter verificantur de presidente sicut de subditis ⁊ procedunt contraria. vide in abbate: quia non desunt esse monachus. p hoc quod dixi in dicto. c. si. i ꝓoemio Grego. sic ⁊ princeps exercitus est pars exercitus. sic ⁊ dominus est pars familie ⁊ sic de ceteris. Quandoq; queritur respectu vocabulorum q̃ non eque principaliter verificantur de presidente sicut ꝺ subditis: ⁊ procedit qđ dicit glo. ita est de hoc verbo capitulum prelatus enim non est pars capituli: sed capitulum ⁊ ipse tanquā due partes faciunt vnum totum cuius prelatus est caput. de his que fi. a prela. sine consen. ca. in rubro quatenus ponuntur vt distincta ⁊ in nigro maxime i. c. nouit. ⁊. c. quāto. ⁊. c. ea noscitur. hec faciunt ad decisionem multarum questionum vt habeas regulam generalem q̃ respectu talium vocabulorum dispositio non extendibilis facta de collegio non concernit caput collegii. Ad. c. post electionem. dico q̃ ibi non fuit dispositio restringibilis. Item ibi non probatur id quod ibi dicit glo. hec signa quia per neminem tacta: ⁊ cū hac glo. per omnia tenet ſDan. in cle. vt professores. in verbo mihi. j. de regula. ⁊ facit etiam ad hoc qđ no. glo. ibi in dicto verbo mihi. in fi. qđ dixi in dicta cle. in prin. iii. iiii. contra no. ⁊. q. x. ⁊ per ibi nō. declaratur id quod dicit glo. i fi. in .v. ⁊ idem videtur. ¶ Undecimo quero quid si isti promoti ad dignitates habent ordines maiores quam sint ordines requisiti? videretur non sufficere: cum non liceat descendere. de pe ni. di. ii. quiꝫ sanctam. ibi ambulabunt de virtute in virtutez ff. de mu. ⁊ ho. l. vt gradatim. Item recipiendo ordinem superiorem videtur excedere ab executione inferiorum. lxxiii. di. gesta. ⁊. c. sigs. vbi ꝺ hoc. pro hoc quod no. Jo. mo. de rescrip. cum aliquibus. lib. vi. ⁊ Archi. de preben. si pro clericis eodem. li. qui tenēt q̃ sacerdoti expectāti prouideri ne qđ de prebenda que habet dyaconatum vel subdyaconatum amittat. dic contra ſm ſDan. ⁊ Ald athe. quia promoti ad maiores non desinunt habere inferiores. xxv. di. perlectis. xv. q. vlt. ma. c. i. ⁊. iii. ⁊ quod no. de vi. ⁊ hone. cleri. c. ii. ⁊ dicit ſDan. aliud esse in dignitatibus secularibus i quibus nō imprimitur caracter. C. de dignita. l. iii. li. xii. Sed illa lex facit potius contra in eo qđ dicit promotum ad maiorem dignitatē ꝑ perdere priuilegia que habebat nomine minoris dignitatis. facit tamen pro dicto ſDan. quia perdit minorem dignitatez: sed illud est propter incompatibilitatem que cessat in ordinibus. Ad contraria respondeo. ad primuꝫ dico q̃ talis non descendit nam stat q̃ habens sacerdotium exequitur officium dyaconi pro hoc de homici. continebatur. Item q̃ episcopus exerceat officium presbyteri. vnde videmus episcopos fieri presbyteros cardinales. Ad. c. gesta. dic q̃ non facit contra per id qđ ibi no. ad dictum Jos. mo. ⁊ Archi. dic q̃ non est verum. qđ tenet Jo. an. in dicto. c. cum aliquibus.

¶ Duodecimo quero quando incipit annus? de quo in textu. So. vt in glo. in verbo. j. annum. ⁊ idem ſDan. ¶ Decimotertio quero quid si i ecclesia collegiata est aliq̃ beneficium in quo institutus non habet vocem in capitulo nec distributiones? dicit glo. in .v. distributionum. q̃ non erit locus pene huius responsi qđ est verum quia priuatio presuppōit habitum. de despon. impu. ad dissoluendum. ¶ Decimo quarto quero circa hoc si isti debentur distributiones? dicit eadem glo. q̃ quo ad distributiones huic pene locus erit. idem Laud. ⁊ ſDan. exquo no. q̃ exquo in aliqua dispositiōe duplex pena imponitur licet delinquens non sit capax alterius alteram tamen non euadit. exquo etiam no. q̃ quando duplex pena imponitur copulatiue copula resoluitur in alternatiuam: quando altera pena non potest imponi. ⁊ hoc facit ad multa. ¶ Decimoquinto quero quid venit nomine distributionum? So. patet satis ex textu: quia venit emolumentum quod datur interessentibus diuinis horis. dicunt tamē Laud. ⁊ Benze. q̃ etiam anniuersaria sub verbo distributionum comprehenduntur: licet enim hec decere. sit penalis tamen ſm Ben. quia subest idemptitas rationis idem dicēdum. prō hoc quia iura restringibilia comprehendunt casum eiusdem rationis. de elec. si postquam. §. i. lib. vi. pro hoc qđ dixi de p̄b. cle. i. q. iii. contrarium puto quia anniuersarium differt in vocabulo ⁊ significato a verbo distributionuꝫ. Item nomine horarum venunt sole s. ptem. de quibus de cele. miss. c. i. ⁊ de hoc. s. in. vii. notabili. ¶ Decimosexto q̃ro si de consuetudine vel statuto debent canonici esse i sacris nunquid expectans qui non est in sacris habebit distributiones? dicit ſDan. q̃ sic si consuetudo habebat q̃ prebendati essent in sacris. secus si habebat q̃ etiam canonici. ad hoc de preben. si pro clericis. vult dicere ponderandum esse an onus ordinum annectatur canonie an prebende. hec questio cum sua decisione presupponit aliam nunquid expectans debeat habere distributiones? in quo Jo. an. de consti. cum. Ald. dicit q̃ non si auctoritate pape expectat. secus si capituli. Alii dicunt idem ⁊ fortius si auctoritate pape. qđ plene dixi in dicto. c. cum. Ald. ⁊ de preben. dilectus. ii. ¶ Communiter obseruatur q̃ nec primi nec secundi habent q̃ potest sustineri per id qđ dixi in dicto. c. cum. Ald. ¶ Decimoseptimo quero an possit per consuetudinem induci vt distributiones diuidātur non per omnes horas sed per certas vt pro missa ⁊ vesperis Glo. in verbo certis. dicit q̃ sic per textum in verbo certis. quasi non omnibus. Laud. sentit contrarium formans questionem de ordinatione que est in ciuitate pictauensi in qua est consuetudo in aliquibus ecclesiis q̃ qui est in matutinis habet distributiones pro omnibus horis. an sit rationabilis ⁊ tenet q̃ non tanquam que grauat ecclesias de consue. c. i. tamen quia ex ambitione procedit. ⁊ idem Ben. ad hoc de ambitione. ff. de decre. ab or. fa. l. ambitiosa. de consti. cum omnes. Item diurnum non debet dari nisi operanti in vinea domini. de cle. nō resi. nonnulli. de magistris. super speculā. Ad hanc litteram respondet q̃ in hoc qđ dicit certis debet exponi scilicet septem. vt nihil diminuatur de eis. ⁊ in ꝺ ab aliis horis discernuntur que expositio est extorta. vnde vt dicat glo. licet sit honestius vt per omnes horas fiat diuisio tamen de iure potest fieri pro certis. Et in hoc sufficit q̃ de iure non probatur contrarium. sed potius prout hic. ¶ Decimooctauo quero an valeat consuetudo q̃ habens plura beneficia consequatur distributiones si interest diuinis in altera ipsarum. dicit Laud. q̃ non: quia non est rationabilis. de consue. distin. v. nunquam. in prin. de cele. miss. c. ii. ⁊. c. te referente. pro hoc. c. vnicum. de cle. non resi. li. vi. nec ē contra quod dixi in ꝓxima questione. aliud enim est nulli hore interesse. aliud interesse certis tantum. ¶ Decimonono quero pone q̃ aliquis est canonicus in pluribus ecclesiis ⁊ optinet prebēdam sacerdotalem in vna illarum nunquid si non promouetur infra annum carebit voce ⁊ distributionibus quo ad omnes ecclesias? dicit Laud. q̃ non sed duntaxat in ea in qua ꝺ liquit. de elec. si compromissarius. li. vi. pro hoc littera ibi in eisdem ecclesiis. ¶ Vigesimo quero si canonicus cui subtracta est dimidia distributionum non potest inde sustentari. dicit glo. in verbo dimidia q̃ non: ꝓpterea habebit residuū. Ad quod op. de eo quod no. de elec. cum vintonien sis. i gl.

nō.ꝙ glosa tacite soluit in.v.ꝛ iputet.quia hec est pena quā posset euitare recipiendo ordines. Idem dicimus de excommunicato qui potest facere se absolui. de quo no. in.c.pastoralis. de appel. Sed pena de qua in.c.cum vintonien. non ē tollibilis ad nutum suspensi. idem Pau. Laudi. autem ꝛ Sen. tenent contrarium dicentes ꝙ habebitur ratio ne egeat sicut habetur in depposito.l.dist.studeat. Sed compellitur per alias penas ad promotionem nisi rationabilis causa subsit. de tempo.ordi.ad aures. de sta.mo.cle.ne in agro.§.qui autem. Jo. de lig. refert Bertrandum tenere cum glo. per rationem predictaꝫ. ipse autem distinguit: ꝙ aut ex causa legitima recusat ordinari ꝛ procedit opi. Laud.ꝛ Sen. aut sine causa legitima ꝛ procedit opi. glo. que distinctio sapit equitatem. sed glo. se retulit ad eum qui contemnit ordinari.

¶ Vigesimoprio q̄ro cui accrescit dimidia subtracta? dicat eadē gl.ꝙ certis interessētibꝰ diuinis. idē Pau. ꝙ eadē iura q̄ allegat gl. Lau.ꝛ Sē.ꝫ. dicit eni Lau. ꝙ alternationē vl̄ꝙ habitur ceteris interessentibus vt dicit glo. vel ponetur ī vtilitatem ecclesie cui fit iniuria pro quadam satisfactione subtracti officii. arg. xvii.q.iii. siquis deinceps. pro quo inducit Sen. de offi. ordi. si canonici. li. vi. pro hoc quod no. Inno. de coha. cle. sicut. Jo. an. in apostillis quas fecit post glosas dicit ꝙ quandoq̄ certa quātitas assignatur per capita interessentium ꝛ procedit opi. Laud.ꝛ Sen. quandoq̄ simpliciter pro inuiso assignatur interessentibus: ꝛ tunc est locus iuri accrescendi per.l.i. in fi. ff. de vsufruc. accres. vult hec opi. ꝙ si debebatur certum quid cuilibet interessenti tali hora pone. x. solidi quāq̄ alii desint alii non habebunt pinguiores portiones. secus si certa quantitas puta. x. lib. diuidebatur in eos qui interessent: tunc enim quanto sunt pauciores inter quos fit diuisio tanto portio interessentium est maior.ꝛ ratio est quia primo casu nulla est inter eos coniunctio. secundo sic pro hoc q̄ nō. ff. de vsufruc. accres. l.i. quod placet.ꝛ sm hoc concordari possiunt opi. premisse. Et de hoc etiā. j.q. sequenti in fi. vbi aduerte ꝙ ius accrescendi proprie procedit in vltimis voluntatibus de quibus loquuntur iura allegata in gl.ꝛ inter coniunctos. vt. C. de cadu. tol. l. vna. §. is itaq̄. vsq̄ ad fi. An autem in alus locum habeat dico. j.q. sequēti. Est autem triplex coniunctio: quia quidam sunt coniuncti re ꝛ verbis: quidam re tantum: quidam verbis tantum. Exemplum primi si testator legat ticio ꝛ sempronio equum. Exēplum secundi si legat ticio domum ꝛ postea legat sempronio eandem domum isti coniunguntur re quia circa eandem rē. sz nō verbis ex quo separatum fuit factum legatum. Exemplum tertii legat ticio ꝛ seyo domum pro equis portionibus isti coniunguntur verbis quia simul vtriq̄ legatur: sed disiūguntur re quia non ad eandem rē sz ad suam portionem quilibet vocatur. hec exempla sumuntur ex dicta.l.i.§. interduz vbi glo. ff. de vsufruc. accres. ꝛ sunt vera licet aliqui calumnientur de istis coniunctis. datur regula ꝙ si concurrit coniunctus re ꝛ verbis cum coniuncto verbis tantum vel re tantuz presertur in iure accrescendi. Sed si concurrit coniunctus re cum coniuncto verbis pariter vtriq̄ accrescit. qō tenet glo. ī dicto. §. interdū. q͡ de plene per Bar. ff. de le. iii. l. re coniuncti.ꝛ de hoc etiam in sequenti questione. Et in hac glo. ibi. §. si eadem res duobus legatur siue coniunctim siue disiunctiz ꝛ alter eorum quomodocunq̄ non pervenerit ad legatuz tota debetur collegatario.ꝛ in fi. primo responso. in glo. si tamen. ¶ Vigesimosecundo quero in eo quod dixi in proxima questione an ius accrescendi proprie cadit in vltimis voluntatibꝰ. an in alus locum habeat. So. coniunctio potest sugere ab homine. Item a lege: ꝛ de vltima debet itelligi questio precedens: quia inf canonicos videtur esse quedam legalis coniunctio. quando autem surgit ab homine: aut in vltima voluntate ꝛ attenditur coniunctio vt in.q. precedenti. an inter viuos.ꝛ hanc dicit Petrus vt refert Ly. in.l. vnica. C quando non petentium partes. non attendi preterquam in casu. l.i. C. si imperialis libertatis socius. li. x.ꝛ ibi fallit in donatione principis. Bar. in dicta.l.re coniuncti. in fi. distinguit: quia aut queritur de iure accrescendi quod procedit inter coniunctos ab homine: aut de iure accrescendi ex cōiunctione legali. de primo dicit. ꝙ aut in vsufructu ꝛ locum habet ius accrescendi. dicta.l.i. in fi. de vsufruc. accres.ꝛ est speciale vt ibi dicitur: aut i proprietate vel alio iure:ꝛ aut i rebus indiuiduis ꝛ habet locum. ff. communia predio. l. proprium. aut in diuiduis:ꝛ aut in dispositione principis ꝛ habet locum dicta.l.i. C. si libertatis imperialis socius. aut inferioris.ꝛ aut interest concedentis qō locum habeat ꝛ locum habet. ff. de ꝛ traben. empt. l. fundus. aut non interest concedentis ꝛ non habet locum. l. si mihi ꝛ ticio. ff. de verbo. obli.ꝛ hoc totum membrum non est ad propositum glo. nostre. Sed in cōmūctione legali subdistinguit. nec est opus prosequi. nec etiam oportet insistere in declarandis premissis membris: quia materia non est propria sufficit remissio ad plene notata in dicta l. re coniuncti.ꝛ per Bal. in dicta.l. vnica. C. quando nō petentium partes. sed in terminis nostris possemus confirmare qō dicit glo. sine his difficultatibus. Nam distributiones que dantur interessentibus diuinis nunquam pertinuerunt ad non interessentes. ꝙ ergo interessentes totum capiant nō est per ius accrescendi sed per sublationem impedimēti ꝛ potius per ius nō decrescendi: ex quo non interessentibus nil debetur. ¶ Vigesimotertio quero. numquid iste qui nō percipit distributiones nisi per dimidia tenetur horas interesse ac si integre perciperet? Laud. ꝙ sic. alias subtraheretur tota ꝛ dabitur alii pro eo seruienti. de offi. vica. c. fi. de appel. pervenit. de cleri. non resi. cum ad hec.ꝛ dicit Laud. ꝙ iste qui percipit pro dimidia forsan cantabit cum media bucha. Sic dicitur hic fecisse primas qui existens canonicus paduanus cum priuatus esset media prebenda tam etiam media bucha cantabat.

Eneralem

Gl. non sumat sz Pau. sumat sic. Jn. xviii. anno ad subdyaconatum. Jn. xx. ad dyaconatum. Jn xxv. ad presbyteratum potest quis libere promoueri. primo ponit motiuum. secundo statuit ibi decernimus

¶ Nota ꝙ generalis obseruātia facit ius cōmune. pro hoc de cele. miss. permittentes. ꝛ quod ibi no. in glo. i. de clā. de spō. c. fi. vbi etiam specialis consuetudo redigitur in ius cōmune.

¶ Secundo nota ꝙ ad receptionem ordinuz requiritur vt ordinato non obstet aliquid canonicum. supplet Pau. scili cet impedimentum. de sen. excom. ꝙ de his. ꝛ. c. quāuis. puta sm Sen. irregularitas defectus vel vicium. de corpo. vi. per totum. ¶ Tertio nota de verbo libere. qō expone vt in glo. v. idest sine dispensatione. Et hoc facit ad questiones facti pro intellectu priuilegiorum ꝛ aliarum concessionuz in quibus est verbum libere. Sed Sen. etiaz exponit libere. i. nullius contradictiōe vel iuris impedimento obstante que expositio de se bona est sed quo ad textum precedens melior.

¶ Quarto nota ꝙ pubes factus canonicus in ecclesia collegiata non habet vocem in capitulo nisi excesserit annū. xvii. qō dic vt in glo. in verbo decimooctauo. v. nota. que innuit ꝙ ipso iure sit suspensus ab executione ordinis. Item ꝙ cle. precedens exigit vt quis habeat ordines cum effectu ita ꝙ ñ sit ei prohibita executio. Ad vltimum quod est veruz dic vt dixi. §. cle. proxima in prī. q. xviii. ꝛ. j. q. vi. vbi dicitur ꝙ ipso iure est suspensus de primo. contrarium videtur dicere. c. vlti. non est compos. co. ti. quia requiritur sententia suspēdēs executionem. vt ibi tenui. de quo ibi plenius. nec ista glo. cōtrarium dicit. stat enim ꝙ ipso iure non est suspensus ꝛ tamē caret voce tanquā non legitime ordinatus. vt dixi in dicta cle. proxima in prin. xvii. q. prealle. ¶ Quinto nota ꝙ ad ordines sacros requiritur plena pubertas que est in xviii. anno simile. ff. de ali. lega. l. mella. in prin. vbi alimenta impuberi vsq̄ ad pubertatem debentur vsq̄ ad. xviii. annum. simile etiam in femina que vsq̄ ad tale tempus non impetret veniam etatis. C. de his qui ve. eta. impe. l. ii. ¶ Oppo. ꝙ hec cle. non sit sub congruo titulo. potius enim conuenit titulo de tempo. ordi. So. vt in glo. i. v.ꝛ sine dubio.ꝛ idē Pau. Ex qua glo. nō. ꝙ propter connexitatē permittitur qō aliaſ nō liceret. Et sic nō. de vi cōnexitatis.ꝛ dic vt de consti. trāſlato. de appel. vna. de accu. ad petitionem. ¶ Secundo op. ꝙ requiratur maior etas q̄ ea que ponitur in textu de canonibus allegatis in glo. i. v.ꝛ corrigit. Et soluit ꝙ coniunguntur vt in glo. pro qua solutione est verbum decernimus. pro hꝰ de iudi. decernimus.ꝛ qō ibi no.ꝛ in hac glo. ibi fieri poterat dispensatiue tamen etiam sm illos canones poterat quis promoueri ante illa tempora. c. di. c. penul.ꝛ fi. Steph. ¶ Tertio oppo. quod hic innuitur ꝙ cessante hac cle. standum erat antiquis iuribus potius q̄ obseruantie generali contrarie.ꝛ sic contra. iii. di. §. leges. de consue. c. fi. Confirma: quia obseruantia generalis equiparatur constitutioubus reductis i scriptis. xi. di. catholica.ꝛ. c. ecclesiasticarū. So. dicit Laud. ꝙ generalis obseruantia derogat iuri quāuis non sit obtēta contradictorio iudicio dicto. §. leges.ꝛ hoc si nō ꝙtinet petiñ

vt si anticipentur tempora recipiendorum ordinum deuotionis causa. secus si causa gulositatis quia tunc licet obseruātia generalis forsan liberet a pena temporali non tamen a gehēnali maxime vbi iura continent preceptum vel prohibitionē iiii. di. denuq. in fine. Et idem si causa vagationis vel similis de sta. mona. periculo. so. li. vi. talis enim obseruantia nō sanctius nisi consensus principis expressius superueniat per cōtrariam constitutionem vt hic. vel saltem per consuetudinez prescriptam. de consue. c. fi. 7 per totum. vel nisi cessat causa finalis iuris contrarii. lxiii. di. §. verum. 7. §. his. vel proueniat grandis mali vel scandali euitatio. xi. di. consuetudinez 7 dicto. §. verum. ¶Dau. autem extensius tractans articulū refert opi. tenuit enim Jo. in dicto. §. leges. q consuetudo rationalis 7 prescripta tollit legem. Alii dicunt q non tollat nisi interueniat principis cōsensus expressus. quod dixit Jo. de fintona ꝓcedere in papa cuius iurisditio pēdet ab auctoritate diuina non autem ex translatione populi vt in imperatore. xi. di. consequens. vbi de hoc in prin. di. xvi. huic. Alii dicunt q sufficiat tacitus consensus principis ac si foret expressus. liii. di. si seruus. pro hoc quod no. de secun. nup. c. vir. 7 ff. de legi. l. de quibus. Alii dicut q si constitutio non est approbata moribus vtentium nō seruantes non dicuntur trāsgressores. qō tenuerunt Uin. Goff. Ber. 7 Inno. de treu. 7 pace. c. i. pro quibus facit. xxviii. di. §. ecce. v. illud aūt Gregor. iiii. di. c. fi. nam ut valeat constitutō tria sunt necessaria q fiat ab eo qui potest. xvi. di. canones. q publicetur. de postu. prela. c. i. 7 q more vtentium approbetur. vt i. §. fi. Sed contra istos facit quia tempus non est modus tollende nec inducende obligationis. ff. de act. 7 obli. l. obligationum. §. placet. xvi. q. iii. nemo. 7 presertim obligationis ad obedientiaz de prescrip. cum non liceat. ¶Dau. in hoc recitat opi. Hosti. in. c. i. de treu. 7 pa. dicētis q in preceptoriis hoc non excusat q constitutio non sit approbata moribus vtentium: quia preceptum necessitatem importat. xiii. q. i. qō percipitur. secus in simplicibus constitutionibus. ¶Pro quo inducit ¶Dau. c. proposuisti. lxxxii. di. dicens hanc opi. procedere posse in illis qui erant tempore quo promulgata fuit constitutio. prescriptio enim quandoq incipere nequit ab incohante possidere sed a successore. sic. xvi. q. iii. si sacerdotes. de iurepatro. cura. 7 in hoc persistit ¶Dau. Sed in hoc reprobant quidam nam idem est hodie populus qui fuit tam centum annis. xvi di. habeo. ff. de iudi. l. proponebatur. 7 dicunt q etiam successor nō prescribit sine bona fide 7 titulo. de prescrip. c. i. li. vi. ¶Predicta incadunt in duas questiones. Una est an 7 quando consuetudo possit prenalere iuri positiuo. 7 de hoc plene dixi de consue. c. i. Altera nunquid per nō obseruantiam abrogentur iura etiam canonica. 7 de hoc dixi in dicto. c. i. de treu. 7 pa. Quo ad hoc tamen dico q procedere potest dictū ¶Dau. vt hi qui incipiunt constitutionem non recipere non excusentur a peccato sed successores sic 7 si scit hoc princeps 7 tollerat nam videtur pati vt tali iuri derogetur etiam si aliaſ consuetudo non sufficeisset. de cogna. spiri. sup eo. ¶Quarto oppo. ad hoc q ad hanc cle. non tantum de generali obseruantia sed etiam de iure poterat quis promoueri in. xxv. anno ad presbyteratum. per. c. cum in cunctis. §. inferiora. de elec. So. vt in glo. i. in prin. que videtur fateri contrarium dicens q obseruantia fundebatur super illo. §. Recitat tam opi. Hosti. 7 Inno. respondentium ad illuz. §. q ibi per dispensationem ob necessitatem cure. quod reprobat: quia sm illam opi. sequebatur absurdum qō permitteretur alicui cōsequi curam 7 sacerdotium 7 nō sacerdotium tātum. Sed h̄ absurdum non putarem vt permittatur sacerdotium ob curę consequentiam 7 necessitatem 7 non permittatur solum vbi subest sola voluntas ordinandi. Sed inducit glo. 7 aliud absurdum quia eadem foret etas episcopi 7 sacerdotis. 7 idez ¶Dau. inducens notata per Archi. de prebē. ei cui. li. vi. qō etiam non esset magnum absurdum. vnde ante hanc cle. tenuisse z opi. Inno. 7 Hosti. quia non facile debet induci iurium correctio. de elec. cum expediat. li. vi. ¶Pro hoc ista cle. q̄ fundatur super obseruantia dicens q vult derogare iuribus antiquis 7 vtitur verbo decernimus. ergo prius non erat derogatum. sed. §. inferiora. debebat intelligi in casu suo tātuz. Tangit autem glo. duo alia. Unum q hodie laycus in carmsprimo potest esse presbyter in resurrectione. idem ¶Dau. qui exemplificat vt quia recipit minores in prima dominica quadragesime. subdyaconatum in primis quattuor tēporibus sequentibus. dyaconatuz in sabbato mediane quadragesime. presbyteratum in sabbato sancto. de tem. ordi. ō co. Aliud ponit glo. de intersticiis temporuz. i. interuallis inter ordinem 7 ordinem que hodie non seruantur sm glo. Item ¶Dau. dicens q cum iura permittant constitutum in minoribus promoueri ad curatum sm vnam opi. vel sm aliam p mittant existentem in subdyaconatu de quo remittit ad notata per se. j. cle. proxima. sequitur q omnes possunt promoueri sine intersticiis. que ratio parum vrget nisi quatenus referas ad necessitatem que imponitur habenti curatum vt infra annum fiat sacerdos. de elec. licet canon. li. vi. j. ō sta. mone in agro. §. ceterum. Item sm ¶Dau. per hanc cle. mutata sunt tempora antiquorum canonum 7 per consequens intersticia ipsorum que erant de quinq annis inter dyaconatū 7 subdyaconatum. 7 de alus quinq inter dyaconatuz 7 sacerdotium. vt in iuribus allegatis in glo. in prin. ego autem dico q etiam sm antiquos canones non semper habebāt locū intersticia. Nam si existens in. xviii. ordinabatur ad subdyaconatum infra septennium poterat fieri presbyter. lxxvii. di. quicunq. 7 ibi glo. in verbo grandeuus. Sed procedebant intersticia quando quis incipiebat recipere subdyaconatū post vigesimum annum. hodie aūt habent locum intersticia de q bus hic si quis recipit subdyaconatum q̄ primum potest. vt i xviii. anno. 7 in hac glo. ibi et cui. in glo. penult. ¶Quinto oppo. ad idem q etiam sm canōes antiquos poterat fieri sb dyaconus in minori tēpore anni vigesimi. lxxvii. di. c. i. Gl. in verbo antiquis. soluit. 7 idem no. in dicto. c. in glo. hic respicit. 7 idem Ben. ¶Sexto oppo. q nō sufficiat annus. xx pro dyaconatu. nam per hoc posset talis esse archidiaconus quod est falsum. de elec. cum in cunctis. §. inferiora. tenet aūt ratio quia solus dyaconatus requiritur in dignitate archidiaconatus. So. vt in glo. in verbo dyaconatus. 7 idem ¶Dau. ¶Septimo oppo. ad hanc solutionem de cle. ne in agro. §. ceterum prioratus. de sta. mo. So. ¶Dau. q ibi speciale in religiosis aliud in secularibus. de quo dic vt i dicto. §. quia. ibi sufficit etas. xx. annorum ad prioratus non conuentuales curatos. ¶Quero quid de promotis ante hanc cle. infra etatē hanc. So. vt in glo. ii. v. sed quid de pmotis. 7 idē ¶Dau. similis est questio de ordinato infra pubertatem ad sacros an teneatur continere. de qua questione remittit glo. ad nō. de cle. per sal. promo. c. vno. ō quo ibi dixi 7 tenui q si talis erat doli capax tenetur continere. qō tenet glo. i. q. i. pueri. 7 idez dixi si q̄primum pervenit ad doli capacitatem nō reclamat: quia tunc incipit obligari peccatis. de delic. pu. c. i. ¶Secūdo quero nunqnid hec cle. liget religiosos. dicit ¶Dau. q sic. 7 exponit verbum possit quis tam de secularibus q̄ de religiosis cum generaliter 7 indistincte loquatur 7 hoc religiosi moleste sufferunt 7 non obseruant putantes per quandam inipericiam in eis non expedire seruare hec tempora cuz nō habeant curam sed fortius in eis seruari debent q: non subest tanta necessitas vt ordinentur. ¶Tertio quero generaliter de etate requisita in beneficiandis in ordinandis 7 in professibus religionē. de primis dicit Laud. q aut est episcopat⁹ vel dignitas superior 7 requrūtur anni. xxx. completi. ō cle. cum in cunctis. aut circa episcopatū: 7 aut sunt beneficia duplicia 7 requruntur. xxv. anni incepti vt i abbatiis 7 alus dignitatibus 7 ecclesiis curatis vt in. §. inferiora. Fallit in abbatissis 7 priorissis monialium in quibus requruntur anni. xxx. completi. de elec. idem in titulis. li. vi. sufficiunt autem in eo quod dixi de. xxv. annis anni. xx. cum dispensatione ordinarii. eo. ti. permittimus. li. vi. Aut sunt simplicia. 7 aut sunt canonie 7 requruntur anni. xiii. quia in talibus requruntur maturitas consilii. de preben. super inordinata. secūdum Laud. qui respondet ad. c. ex eo. de elec. li. vi. vbi dicitur sufficere minus pubertate q ibi fuit dispensatio 7 recitatur ibi factum. communior tamen opi. est q ō iuris rigore procedit c. illud. de quo dixi in dicto. c. super inordinata. Aut sūt alia simplicia q̄ canonie 7 sufficit q quis excessit. vii. annum. naz extunc post coronam. i. ordinem clericalem habere 7 per consequens viuere de sorte christi. de tempo. ordi. nullus. li. vi. vbi a contrario innuitur requiri. xiii. annum. ¶Respondet Laud. q vacat ibi argumentum a contrario. quia contrarium est iure expressum. pro hoc quod no. ō so. compe. significasti. 7 dicit hoc procedere nisi sint talia beneficia que de consuetudine vel statuto habeant ordines annexos vt sunt ecclesie rurales capelle sacerdotales altaria 7 simulia. s. cle. proxia. de preben. significatum. de hoc articulo hic plenius vt dixi i dicto. c. super inordinata. De ordinandis distinguit Laud.

quia aut loquimur de ordine tōsure ⁊ sufficiunt. vii. anni dū tamen alia concurrant, de tempo. ordi. nullus. li. vi. de ordine subdyaconatus dyaconatus vel presbyteratus. dic vt hic. aut de ordine episcopali. ⁊ dic q. xxx. anni completi requirūtur. de elec. cum in cunctis. aut de quattuor minoribus. ⁊ dicit glo. lxxvii. di. in summa. q ab anno septimo supra potest ordinari hostiarius. lector. ⁊ exorcista. ⁊ sic stabit vsq; ad annum. xii. ⁊ exinde potest eē acolitus. ℑDau. idē tenet. Sz gl. vlti. hic indistincte dicit etatem maiorem infantia sufficere p omnibus ordinibus minoribus ⁊ sic seruatur. tamē dictum Laud. ⁊ ℑDau. de se est verius. puto tamen q ordinatus in acolitum ante pubertatem post infantiam non possit suspendi ab executione exquo non est ius expressum hoc prohibens ⁊ in concursu opinionum sicut hec cle. prefertur antiquis iuribus ita qō dicit glo. vlti. preferendum est ei quod dicit dicta glo. summe. lxxvii. di. ¶ De professionibus religionem dicit Laud. q requiritur annus. xiiii. in mare. xii. in muliere i tantum q si aliquis ante talem etatem quantumcunq; doli capax religionem intraret pater vel mater seu parentibus deficientibus tutores possunt eum inuitum extrahere de religione. vt no. xx. q. ii. §. i. cum. c. sequentibus. de regula. postulasti. ⁊ licet ℑHugu. tenuerit contrarium de doli capacib⁹ vt etiam non puberes obligentur professioni. pro quo est de delic. pue. c. i. ⁊ quod dixi. q. proxima de ordinato ante pubertatem ad sacros. dic tamen primum verius quia pubertas certa statuta est pro religione. prout dictum est de regula c. i. li. vi. licet secus sit de matrimonio carnali in quo viri potentia supplet etatem. de despon. impu. puberes. ⁊ pluribus c. illius ti. ¶ Quarto quero nunquid qō dicit hic de annis ordinandorum ad sacros intelligatur de annis completis. Glo. in verbo. xvii. dicit q non ⁊ q sufficit annus inchoat⁹ idem ℑDau. ⁊ Ben. ⁊ ℳDathe. eadem ratione qua gl. Sz in contrarium arguit ℑDau. per id qō no. glo. lxxvii. di. subdyaconus vbi dicit q. xx. annus promouendi ad subdyaconum debet esse completus. licet secus sit in honoribus secularibus vbi sufficit inchoatus. ff. de mu. ⁊ ho. l. ad rem publicam. vt sit ratio differentie quia honores ecclesiastici poti⁹ sunt oneris q̄ honoris. xviii. q. i. illud. primum verius quod etiam tenet ℑDau. pro quo inducit. §. inferiora. quem allegat glo. ⁊ de regula. ad nostram. vbi de hoc in glo. u. Simile in vsucapione in qua sufficit attigisse vltimum diem. ff. de diuer. ⁊ tē. prescrip. l. in vsucapione. Idē in factiōe testamēti. ff. de testa. l. qua etate. Sed hec similia non sunt bona. solum enim probant q vltima dies anni completi sufficit q sit inchoata. potius ergo faciūt in contrarium q annus incept⁹ non habeatur pro completo. Sz ratio in illis iuribus est qz requirunt perfectum tempus vt in eis patet. sed q hic sufficiat annus inceptus optime probat ratio glo. nam cum primum quis transiuit annum. xvii. completū est i. xviii. quod solum hic requiritur ⁊ sic de ceteris. pro hoc quia existens in anno. xxv. statum completo. xxiii. potest habere ecclesiam curatam. dicto. §. inferiora. talem autem oportet esse sacerdotē vt ibi. ⁊ de elec. licet canon. li. vi. ⁊ sic permisso vno annexo⁹ permittitur ⁊ reliquum. de consti. translato. de offi. dele. prudentiam. §. sexta. ¶ Quinto quero circa hoc si minor. xviii annis ordinetur nunquid tenet ordinatio. ℑHugu. in. c. subdyaconus. lxxvii. di. dicit q sic. dicens q etiam in cunis possz puer ordinari sacerdos ⁊ sic ad omnes alios ordines sed suspendendus est ab executione. de tempo. ordi. vel non est cōpos. Unde dicit frater Aluarus q caueant sibi religiosi qui infra annos. xviii. recipiunt subdyaconatum qui si interi exeuntur. i. ante etatem. xviii. efficiuntur irregulares. per. c. si celebrat. ⁊ quod ibi no. de cle. excom. Contrarium tenuit in. c. vel non est compos. quia talis non est suspēsus sed suspēdendus vt ibi. idem tenet ℑDau. vt in. q. sequenti. ¶ Sexto quero an ordinatus in subdyaconū ante etatem. xviii. an. habeat vocē in caplō. si est canonicus ecclesie collegiate. videtur q non per id quod dicit glo. in verbo. xvii. v. nō. quod s. dixi in. iiii. notabili. quod sentit hic ℳDa. quia talis est puniendus. de hoc ergo non gaudet priuilegio. ℑDau. dicit cōtrarium per. c. vel non est compos. vbi tali mandatur prouideri de beneficio nec dicatur ibi q suspensus sed suspendendus. dic aliter vt dixi in. iiii. notabili. ⁊ plenius. s. cle. proxia. in prin. q. xvii. tamen quantum ad id de quo in proxima. q. placet dictum ℑDau. vt non dicatur iste suspensus adeo q celebrans fiat irregularis. ¶ Septimo q̄ro nunquid episcop⁹ possit dispensare super etate quo ad ordines. Glo. penul. q non. Idem ℑDau. dicens secus de ordinato extra tempora cum quo dispensat cp̄us de tempo. ordi. consultationi. vbi hō. in glo. vlti. ⁊ idem ibi ℑHost. cū distinctione de qua ibi di xi. ⁊ hanc glo. signa. in. v̄. ⁊ per predictaz. nam episcopi de hō multum infestantur maxime per religiosos qui, fauore religionis putant hoc eis deberi. sed vt s. dixi. q. ii. idem iuris ō eis quod de aliis. Idem. no. ℑHosti. in summa ō tempo. ordi. §. ⁊ cui. in fi. ¶ Octauo quero si minor. xviii. ānis impetrat in ecclesia collegiata vbi prebende non habent ordines annexos an valeat rescriptū. videtur q nō: cū talis nō sit i etate habendi iura canonicalia quo ad vocem capituli. s. c. proxi. non ergo valet rescriptum. de rescrip. si eo tempore. l. vi. Cōtrarium dicit ℑDau. quia de iure canonicali nō est habere vocem in capitulo immo est inhabilis ad vocem. bene potest eē canonicus. de elec. ex eo quod. li. vi. pro hoc quia licet habere vocem in capitulo pendeat a iure canonicali non tamē ius canonicale in hoc solo consistit immo nec in hoc solo principaliter immo vocem habere potest non canonicus. de elec. cumana. de cau. pos. cum ecclesia. ¶ Nono quero nūquid i collatione ordinum requiritur missa. dic q honestum est tamen si sine missa conferuntur tenet collatio dummodo i substantialibus forma seruetur. vt dicit ℳDathe. in additione p id qō no. ℑHugu. lxxv. di. c. habet autem obseruantia vt prima tonsura ⁊ quattuor minores conferantur etiam sine missa: sed sacri nunq̄. pro hoc. c. litteras. de tempo. ordi. qō. p bat satis q etiam de iure sacri non sunt conferendi sine missa. ¶ Decimo quero nunquid ordinatus ad sacros per vz teneatur ad continentiam. videtur q sic cum sacer ordo habeat annexam continentiam. lxxxiii. di. cū in pretorio. xxviii di. dyaconus. dicit ℳDathe. in additione q si omnino fuit i uitus non tenetur ⁊ poterit contrahere matrimonium ⁊ vti contracto ⁊ in propria persona sumere arma ⁊ bellare ⁊ talez percutiens non est excommunicatus ⁊ in omnibus censetur vt layeus eo excepto q habet ordinem. xx. q. iii. presens. xxiii q. v. ad fidem. Ad contraria respondet q loquuntur in ordinatis voluntarie. de hoc nō. ℑHugu. lxxiii. di. vbi. Tu disti gue melius per. c. maiores. de bap. an fuerit precise inuitus ⁊ tunc etiam caracteres ordinum non suscepit. An non precise. ⁊ dic q sic, ⁊ tunc cogetur continere.

¶ De officio vicarii. Rubrica.

Aede ecclesiis

Tenorem .c. de multa. ⁊ c. licet canon. Ad prochiarū vicarios p petuos declarat extendi. hoc dicit sm ℳDathe. vel sm ℑDau. ⁊ melius. Jura loquētia de ecclesiis curatis locum habēt quo ad tria in vicariis perpetuis ecclesiarum prochialium. Et qō dicit quo ad tria intelligit hic expressa in textu. tamen ⁊ in aliis idē dico. j. in secundo notabili. ⁊. q. xxv. primo thema. ex quo q̄stio. secado decisio. ibi secūda in perpetuis. ¶ Nota de vicario perpetuo. Ex quo notā esse dar̄ etiam temporalem vt patet in iuribus allegatis in glo. in verbo perpetuis. dicūtur autem temporales sm Ben. qui locum absentium deseruiunt nō suo iure. de quibus loquūtur iura allegata in glo. statim allegata. ⁊ isti vicarii debent esse cōtenti sustentatione vite reseruato residuo absentibus ex iusta causa. de quo p Archi. de regula. beneficium. li. vi. Si autem abessent nō iusta causa eis applicentur. j. dicam. q. iiii. ¶ Secūdo nota q idē iuris est de vicario qō de rectore principali. qō patet ex pluribus questionibus infra formandis. Et maxime ex notatis i glo. in verbo sacerdotium. ex qua nō. q non tantum in tribus de quibus in littera sed etiam in aliis. ⁊ idem qō. j. dicaz q. xxv. ⁊ hoc est propter idemptitatez rationis. quod facit ad multa. ¶ Tertio nota q verbum volumus est inductiuuz noui iuris. quod colligitur ex glo. vlt. ⁊ ideo vtitur verbo volumus. ⁊ idem ℑDau. ⁊ in hoc est hec glo. singularis. pro hoc de preben. presenti. §. loca. li. vi. ⁊ quod ibi no. Jo. an. i prin. c. ⁊ j. de so. compe. cle. vna. §. volumus. vbi dixi in primo, notabili. ⁊ de re. permu. cle. vna. in glo. fi. ibi dixi in. viii. notabili. ¶ Oppo. q per receptionem vicarie perpetue non vacet prima. nam due cure in eadem persona sunt compassibiles. de preben. si tibi concesso. de rescrip. si propter. li. vi. So. regula est in contrarium vt hic in textu. ⁊ de preben. ō multa. Fallit in casibus notatis in. c. de multa. ad quod remittit gl. in verbo amittendis. Bertrandus autem enumerat casus

exceptos ⁊ adhuc eos plenius prosequere. ¶ Unus est in dependentibus vel commendatis vel cum papa dispensat. de cle. vndum. ii. in fi. ¶ Alius quando sine auctoritate prelati renuntiat primo nec superior ratum habet. de renun. admonet. vii. q. i. non oportet. ⁊ c. siquis vero. qđ no. glo. xxi. q. ii. siquis tam translatus. ¶ Alius si calore iracundie ⁊ non animo consequendi perpetui beneficii recipit secundum. tunc enim fin aliquos potest penitere. ii. q. iii. siquis iratus. pro hoc. ii. q. vi. siquis libellos. de pen. di. i. diuortium. ff. de inter. act. ỏ cta te. §. fi. ỏ ritu nup. l. pleriqz. qđ nỏ procedit simpliciter. nam neqz presumuntur inconsulta receptio, cum sine cause cognitione prelatus primi non det licentiam acceptandi secunduz in alia dyocesi. Sed quando talis licentia non requiritur ad huc non presumitur inconsulta receptio. ⁊ dato q̃ sit inconsulta tamen ipso iure vacat primum. de preben. cum qui. li. vi. Sed ex causa posset istis subueniri per restitutionem. ar. de in inte. resti. c. i. ⁊. c. i. li. vi. ¶ Alius si in primo fecerat expẽsas propter quas competit sibi retentio. ar. xii. q. iii. quicumqz. ff. famil. hercis. l. fundus. in fi. de act. §. fi. ⁊ hoc si fecit ante receptionẽ secundi. secus si post. in fi. ỏ re. diui. §. certe. qđ dicit Jo. de lig. non esse verum in titulis beneficialibus. qđ dic verum quo ad retentionem tituli. Sed bene posset uti retentione in aliquibus rebus secularibus ad primum beneficium pertinentibus. Et quando licet uti retentione nỏ. de ỏ posito. c. ii. ¶ Alius si incontinenti fuit adiectus a secundo. qđ dic vt de elec. commissa. §. i. ⁊ ibi de hoc in glo. i. li. vi. ¶ Alius si recipit secundum tanq̃ visitator. vii. q. i. pontifices. ¶ Alius si recipit secundum in alio episcopatu sine licentia episcopi primi. prealleg. c. admonet. qđ dic vt ibi dixi. ¶ Alius cuz fructꝰ secundi ad tempus spectat alteri. dicto. c. si tibi concesso. allega. pro contrario. ¶ Alius quando est defectus clericorum. xxi. q. i. c. i. ii. ⁊. iii. ¶ Alius si protestatur qđ non intendit dimittere primum ⁊ tunc non prudenter agit conferens secundum. de hoc nỏ. de cle. non resi. quia nõnulli Jnno. tamen de rescrip. in nostra. dicit protestationem non valere tanquam facto contrariam. ¶ Hosti. contra qđ est verius si protestatio habet sua substantialia. ỏ ap. sollicitudinẽ. in fi. ⁊ quod ibi dixi ⁊ plenius de consti. cum. ¶ Secundo oppo. ad idem nam quando quis habet canonicatum cum prochiali ecclesia annexa. ⁊ cum hoc aliam prochialem. de preben. super eo. li. vi. de preben. exposuisti. So. ille est casus exceptus propter annexionem quod dixi in proximo contrario. pro hoc textus hic in verbo similium. quod ad hoc ponderat ¶ Dau. ⁊ de pben. exurpande. §. qui vero. ⁊ dic similium in genere etiam si non in specie. vt si vicarius perpetuus beneficii curati instituitur principaliter in beneficio curato vel econuerso naz idẽ erit ac si consequeretur similem vicariam. de preben. non potest. §. i. li. vi. vbi nỏ. in glo. pone. ⁊ idem hic ¶ Dau. ¶ Tertio oppo. q̃ vicarii tales non teneantur promoueri ad sacerdotium. c. statutum. de elec. li. vi. So. vt in glo. iii. que excipit ecclesiam collegiataz. de qua loquitur illud. c. ⁊ idẽ Alda the. ¶ Quarto oppo. ad idem q̃ immo non tantum debeant promoueri ad sacerdotiuz sed oporteat q̃ sint sacerdotes nam etiam commendatarii qui sunt ad tempus tantum dati debent esse presbyteri. de elec. nemo deinceps. li. vi. Sol. aliud in commenda. quod dic vt in glo. in verbo promouendis. ⁊ dic rationem q̃ quia commenda est titulus extraordinarius. ideo magis stricte de eo statuitur. patet in dicto. c. nemo. ¶ Quinto oppo. ad idem de eo quod nỏ. Archidia. in c. licet canon. de elec. li. vi. dicens illud. c. non procedere in vicarijs etiam perpetuis. So. dictum eius corrigitur hic vt dicit glo. in verbo sacerdotium. in prin. ⁊ idem Ben. ⁊ Alda. ¶ Sexto oppo. q̃ non fuerit idem statuendum de vicarijs qđ de rectoribus. nam vicarius alicuius non gaudet his priuilegijs quibus gaudet principalis. ff. de legationibus. l. filius decurio. ⁊ l. vicarius. vbi si filius iuit in legationez pro patre pro republica non gaudet immunitate ꝫ pater. So. quãdoqz quis gerit vices alterius ex deputatione ipsius principalis tantum ⁊ tunc procedunt ꝫ traria. Quandoqz ex deputatione legitimi superioris ⁊ procedit hec cle. que ex eo qđ loquitur de vicarijs perpetuis presupponit auctoritatem superioris interuenisse. s̃. c. ad h̃. pro hoc quod dicam. j. q. iii. talis autem vicarius proprie dicitur vicegerens. C. vt dignitatum ordo seruetur. l. fi. li. xii. de offi. eius qui vi. alte. ge. l. i. ⁊ n. vbi dicit glo. talem vices gerentem habere ordinariam de hoc etiam loquitur. l. i. §. prefectis. ff. de lega. iii. faciunt hec ad questionem an vice rector gaudeat illis immunitatibus q

bus gaudet rector. ad qđ dic q̃ si deputatur a rectore nõ gaudet. si autẽ ab vniuersitate ob carentiam rectoris vel absentiam gaudet per predicta qđ tenet Bar. i dicta. l. filius decurio. de facto tamen seruatur vt etiam deputatus a rectore tractetur vt rector. ¶ Septimo oppo. in eo quod dixi tertio notabili hoc esse nouum ius per verbum volumꝰ qđ immo antiquum in omnibus tribus dictis per iura que allegat glo. vlti. in prin. So. vt in eadem glo. ⁊ idem ¶ Dau. dicens fuisse rationabile ⁊ equum quod hic dicitur. quia isti vicarii debẽt residere in loco. co. ti. ex parte. ⁊ habent curaz animarum ad qđ nihil allegat sed probatur. de preben. exposuisti ergo idẽ iuris ac si principaliter haberent curam. Et dicit ¶ Paulus q̃ licet plures vicarias vnus habere non possit tamen bene possunt esse plures vicarii in vna ecclesia qui pariter habebũt curam totius parrochie. sicut plures sacerdotes sunt in eadez ecclesia. de quo per Jnno. de preben. cum non ignores. ¶ Quero que fuit ratio dubitandi? dicit Laud. q̃ exequo vicarii non habent principalem curam animarum. nec vice sua sed potius alterius ministrant iura penalia non videbantur ad istos extendenda. pro hoc de elec. statutuz. li. vi. Ratio ỏ cidendi quia idem periculum imminet animabus in istis sicut in principalibus. ⁊ quotiens vicium ex vna radice nascit consequens est vt eadem lege tollatur. C. de nup. l. si libertaz ⁊ possint isti dici tanquam procuratores in rem suam ⁊ comparari possint procuratoribus qui per lit. cõtes. facti sunt domini. de procura. c. i. li. vi. vel emphiteote qui habet vtile dominium in re quando ad non modicum tempus habet rem ff. si ager. vectigal. l. i. ⁊. ii. vnde ⁊ regentes vices alioꝝ vt dicit Ben. habent eandem rationem phibitionis propter idẽptitatem rationis per quam iura etiam penalia extenduntur de elec. si postquam. §. i. li. vi. dicũt autem Laud. ⁊ Ber. q̃ quia isti gerunt nomine alieno non possunt iura principalis rectoris prescribere. C. de prescrip. xxx. an. l. male agitur. ad hoc de fide instru. g. perpetuus. xvi. q. i. si sacerdotes. ¶ Secundo quero quid est vicarius? dicit Laud. q̃ est is qui vices alterius gerit seu ministrat. qđ dic vt per Hostiẽ. in sum. co. ti. ⁊ dicitur vicarius qui vice non sua sed alterius ministrat. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. in rubro ⁊ nigro. de offi. ỏle. cum olim. ii. Sed illa iura loquuntur de delegato qui nỏ dicitur proprie vicarius vsus namqz obtinuit q̃ vicarius dicatur tantum altero de quattuor modis fm Laud. de quibus in sequenti. q. ¶ Tertio quero circa dicta in proxima questione quot sunt species seu genera vicariorum. dicit Laud. q̃ quattuor. quidam sunt vicarii perpetui ecclesiarum parrochialium de quibus hic. Alii sunt vicarii tẽporales sicut mercenarii qui ad tempus assumuntur ad curam ad ministrandum principalem rectorem qui non debet de honestate sine presbytero socio missam cantare. vii. q. i. nihil. de vi. ⁊ hone. cle. vt quisqz. vbi de hoc. Alii deputantur ad aliquam prouinciã dyocesis. vel locum. de quibus. eo. ti. c. penul. xvi. q. i. addicimus. Alii deputantur ad exercenda omnia que incumbunt prelato absente non tantum respectu cure sed respectu omnium incumbentium. de quibus eo. ti. cum generali. lib. vi. de tempo. ordi. cum nullus. §. inferiores. c. li. ⁊ de his omnibus j. in pluribus. q. ¶ Quarto quero circa primam speciem vicariorum de quibus. s̃. in proxima. q. i. de perpetuis vicarijs quis faciat vel quid tales vicarios cẽ perpetuos. dicit Laud. q̃ auctoritas episcopi ex qua recipiunt curam animarum. eo. ti. ad hec. vbi de hoc. ⁊ per Jnno. de preben. de monachis. ⁊ c. in lateranen. pro hoc de capel. mo. c. vno. li. vi. Idẽ Alda. qui etiam prosequitur de vicarijs temporalibus de quibus aliquid dixi. s̃. in. ii. notabili. Sed addit Alda the. q̃ quando ex causa non iusta prelatus se absentat etiam dato vicario vltra sustentationem vicarii fructus non debuntur rectori sz debent conuerti in vtilitatem ecclesie. vt no. Jnno. de coha. cle. sicut. in glo. satisfactio. licet Jo. xci. di. clericus victum. in glsa sed cui. dicta q̃ debent applicari episcopis ⁊ canonicis qñ habẽt bona communia. sed si diuisa solis canonicis. Tu autem dic vt no. de vi. ⁊ ho. cle. clemen. ii. in glo. in verbo suspensus. que dicit distributiones cotidianas applicari debere canonicis. pro hoc quod no. s̃. ti. proxi. cle. vt hi qui. in fi. in glo. in verbo dimidia ⁊ ibi plenius dixi. q. xxi. ⁊. xxij. ỏ fructibus autem beneficii dicit glo. predicta in verbo suspensus q̃ accrescunt ecclesie qđ est notabile. ¶ Quinto quero qđ si deputentur vicarii ad ecclesias parrochiales puta rurales vel similes. dicit Laudi. q̃ non sunt perpetui sicut sunt vicarii parrochialium ⁊ poterunt amoueri ad velle prelati quod te-

net etiam glo. in verbo parrochialium. ⁊ idem ℙau. dicens bene possent deputari vicarii in curatis non annexis de quibus in cle. vna. ad fi. s̄. de sup. negli. prela. pro hoc de prebē. cum singula. vult dicere q̄ non sic deputabitur vicarius i curata regulariter sicut in parrochiali ecclesia. Sed 𝕃aud. dicit q̄ si auctoritate episcopi deputatus est in curato beneficio est perpetuus ⁊ immutabilis per. c. vnicum. de capel. mo. li. vi. ⁊ per id quod no. Inno. de preben. in lateranen. q̄ō verius puto. naz q̄ō hic dixit de parrochialibus ⁊ similiter. in. c. extirpande. §. qui vero. habuit respectum q̄ non simpliciter in omni mandato debet vicarius deputari cuz sint quādoq̄ curata siue parrochia in quibus non subest ratio dandi vicarium sed in parrochialibus propter latitudinez parrochie vl̄ aliam necessitatem citius imminet necessitas. ⁊ de hoc etiam j. q. xxx. ¶ Sexto quero quis visitabit ecclesias habētes vicarios perpetuos. dicit 𝕃aud. q̄ episcopus. ⁊ per consequēs procurationes recipiet de censi. auctoritate. sed etiam patronus cui debetur ratio temporalium hoc potest. de preben. in lateranen. vbi de hoc p̄ Inno. de excep. cum venerabilis. in fi. ⁊ tunc si ambo concurrant faciet quilibet. s. episcopus ⁊ patronus id q̄ō spectat ad suum officium. minor tamen in reuerentialibus vt in sedendo ⁊ similibus cedet maiori. de of. legā. volentes. q̄ō tamen. c. loquitur de constitutis circa idem ideo melius facit de maio. ⁊ obe. statuimus. 𝕃aud. ¶ Septimo quero quis habebit custodiam istarum vicariarum vacantium. dicit Inno. de ap. bone. ⁊ 𝕃au. hic. q̄ patroni clerici non episcopus dicto. c. bone. sed patrōi layci non sed episcopus. de offi. ordi. cum vos. vbi de hoc no. per Inno. in dicto. c. in lateranen. q̄ō tenet ℍugu. xvii. q. ii. sane. ¶ Octauo quero an quis possit ad talem titulum vicarie promoueri ad ordines dicit 𝕃aud. q̄ sic. quia tales habent ius in re ⁊ suo iure possident saltem quo ad portionem sibi assignatam pro hoc de rescrip. postulati. de fide instru. ℂ. perpetuus. de preben. de monachis. ⁊. c. suscepti. li. vi. Goff. tenuit contrarium in. c. i. co. ti. dicens q̄ talis possidet non sibi sed domino cuius vices gerit. de rescrip. si diligenti. de resti. spol. olim. i. ad hoc. C. de prescrip. xxx. an. l. male agitur. Jura autez volunt aliquem ordinari in titulum nomine proprio. lxx. di. c. i de preben. episcopi. sed vt dicit ℙau. hoc procedere posset in temporali vicario. secus in perpetuo qui suo nomine possidet ad instar conducentis rem ad non modicum tempus. ff. si ager vecti. petat. l. fi. idem etiaz Steph. ⁊ Jo. de lig. hic. ⁊ ego in dicto. c. i. ¶ Nono quero quis dicatur habere curaz animarum. an prelatus. an vicarius? dicit 𝕃au. q̄ quādoq̄ primicie decime ⁊ oblationes que dantur ratiōe cure competunt vicario ⁊ certa tantum portio assignatur prelato vel ei cuius est vicarius vt monachis. ⁊ tunc cura ⁊ rei vendicatio spectat ad vicarium sic dicit intelligi finem glo. de preben. ex posuisti. aliquando receptio prouentuum spectat ad principalem certa portione relicta vicario iuxta. c. suscepti. de preben. li. vi. ⁊ tunc cura animarum ⁊ rei vendicatio ⁊ fructuum spectat ad principalem maxime in foro contentioso sed exercitii in foro anime spectat ad vicarium. de preben. sup. eo. li. vi. ⁊ ideo dicuntur capelle monachorum non vicariorum. vt i rubrica. de capel. mo. sic dicit intelligendum. c. cum singula in prin. de preben. li. vi. de hoc de prescrip. ex transmissa. de sepul. ex parte. i. ⁊. c. in nostra. in prin. ¶ Oppo. ad hanc solutionem de extrauagan. Jo. execrabilis. §. si vero. vbi indistincte dicitur de officio curato. ⁊ sub verbo officio comprehenditur vicaria perpetua. vt dicit glo. iii. hic. ⁊ tenet ℙau. q̄ō etiam dico in. q. sequenti. ⁊. q. xxii. Et sic indistincte cura est apud vicarium perpetuum. So. sta. contrario ⁊ dic q̄ cuz loquamur de vicario perpetuo ⁊ sic de prima specie de qua. s̄. q. iiii. indistincte cura dicitur esse apud vicarium quo ad omnē effectū tā q̄ ad cōmoda q̄ ad icōmoda lz p modū cuiusdā iuris ⁊ i habitu sit apud principalē. ita no. in dicto. c. exposuisti. Distinctio autem 𝕃aud. bene procedit quo ad exercitii actionum competentiū beneficio. quia quando solum certa portio dat vicario ptinēt actiōes principali. ⁊ ñ vicario saltē sic principali. p lē iura allega. ⁊. s̄. de rescrip. cle. i. de quo i. q. se. ¶ Decimo quero circa hoc pone q̄ statuto ecclesie cauetur q̄ sede vacante iurisdictio epi exerceat per archidiaconū vel antiquiorem canonicum. nunquid archidyaconus vel antiq or canonicus per hoc censetur habere curam. hec q̄stio competentius caderet. j. in secunda specie vicariorum. Sed propter contiguitatem materie eam hic posui. ⁊ videtur q̄ nō. nā quis potest habere talem vicariam ⁊ retinere cum hoc beneficium curatum vel dignitatem. pro hoc. lxi. di. catinēsis. ⁊. c. fi. xxi. q. ii. relatō. de elec. cle. statutum. in fi. censetur enim vicarius temporalis. quia tempore durat. s. vacante sede. qui titulus non videtur esse titulus. nam ⁊ alias ecclesiam intitulata non facit commenda vacare. de elec. nemo. li. vi. Item tale officium exercet nomine alieno. Ipse ergo principalis cēsetur curatus. ar. de ℙbē. ex parte. s̄. de fil. presby. cōstitut⁹. Item posset contingere q̄ nunq̄ exercebit tale officium. vt quia suo tempore nunq̄ vacabit sedes. non est autem attendendū q̄ō contingere potest. ff. de in litt em iuran. l. i. in prin. vbi res non censetur maioris extimationis propter litem licz possit extimatio crescere propter contumaciam non restituentis. non enim ponderandi sunt tales casus enūtiti. ff. de re iudi. l. siquis ab alio. ff. qui ⁊ a quibus. l. iulianus. lz quandoq̄ consideretur potius q̄ō pōt euenire q̄ quod euenit. vt no. lv. di. absciderit. Item debet ponderari actus ⁊ effectus potius q̄ habitus. sed in actu talis non habet curam. ergo ꝛc. ⁊ dicit ℙau. q̄ hec multo fortius procedūt quo ad extrauag. Jo. execrabilis. quia illa constitutio expresse requirit actum ⁊ exercitium cure non habitum tantum. vult dicere q̄ quo ad illam extrauag. attendit vicaria perpetua ⁊ illa dicatur habere curam non autem temporalis. pro hoc quod dixi. s̄. q. pri. per istas rationes ℙau. hoc tenet. ⁊ idem per easdem rationes tenuit Jo. an. de offi. lega. c. penul. li. vi. ⁊ in addi. Spe. super ℝica. de preben. in fi. quas etiam inducit ad alia de quibus ibi. ⁊ hec pars vera pro qua notanter facit hec de. cū loquitur de perpetuis a contrario sensu. Sed pro hoc expressius est. quia talis titulus temporalis non est titul⁹ beneficialis propria aūt cura inheret titulo beneficio ⁊ sic non tali officio extrinseco. Item talis temporal. s non facit nomine proprio vt dictū est. s̄. e. q. ¶ Undecimo quero p̄sequendo de vicario perpetuo. an possit alū vicariū sibi substituere. videt q̄ nō. s̄. e. clericos. ibi alios substituere non permittas. q̄ō dicit 𝕃aud. verū si vult substituere sibi similem. i. perpetuum. maxime si per hoc vellet se excusare a residentia personali. alias sibi licet cum talis sacerdos debeat habere vicariū secum vii. q. i. illud ⁊. c. nihil. pro hoc dicit 𝕃aud. textum esse ō ardi. non sine. Sed non expresse ibi probatur. ℙau. idem tenet. ⁊ pro hoc q̄ō ad tempus possit substituere ex causa inducit argumentum ex. l. i. i. Rūso. ff. de offi. eius cui. man. est iurisd. ⁊ de ap. peruenit. ⁊ hoc cōiter tenetur in. c. clericos. pre alle. pro hoc q̄ō dicam. j. q. xiii. xv. ⁊. xix. ¶ Oppo. ad predicta q̄ etiam perpetuo possit substituere sicut procurator ⁊ negotiorum gestor. ff. manda. l. si procuratorem. §. i. C. de p cura. l. neq̄ tutores. So. sm ℙau. aliud i procuratore iudicii. qui per lit. contes. factus est dñs litis. vt in. l. neq̄ tutores ⁊ de pcura. c. i. ⁊. ii. ii. Rūso. li. vi. Aliud in vicario qui non est dñs. co. ti. c. ii. ⁊ cuius industria est electa. ar. de offi. archi. c. i. ⁊. ii. de cle. non resi. relatum. de preben. extirpande. ff. de soln. l. inter artifices. videtur etiaz hoc esse speciale vt nō substituat ne pcedat in infinitū. de rescrip. cum in multis. li. vi. cum similibus. dic melius q̄ cū talis vicaria sit titulus beneficialis vt hic. ⁊ de rescrip. postulasti. nō potest cōferri. nisi de superioris auctoritate. c. ti. ad hec. ⁊. c. clericos. ¶ Oppo. ad idem de. c. perlectis. xxv. di. ⁊ de offi. archipresbyte. c. ii. in fi. So. dicit Goff. in illo. c. ii. ⁊ ℙau. hic q̄ vicarius bene dat vicariū in iurisdictione voluntaria vt in contrarius non aūt i contentiosa. Jo. de lig. dicit q̄ hec solutio tollitur per. c. clericos. Ipse autem dicit q̄ potest hoc ad tempus non ppetuo quod est verū ⁊ ita loquūtur contraria. Item illa solutio i se non tollit contrariū cū loquamur de vicario respectu cure q non habet iurisdictionem saltem semp. vt quando ē cura fori penitentialis tantū. ¶ Duodecimo quero nūquid i cōstituendo vicariū perpetuum requiritur consensus patroni. Alanus ⁊ Inno. c. ti. ad hec. dicunt q̄ sic si ecclesia non ē collegiata. vel si est collegiata ⁊ patrono hoc competit iure speciali. de iurepatro. no bis. pro hoc. de eccle. edi. c. ii. lz Goff. ⁊ Ber. in dicto. c. ad hec dicunt sufficere consensum solius epi. pro quo inducit ℙau. de ℙben. cum singula. li. vi. q̄ō ñ multum facit ⁊ sic videtur in hoc consenare. idem 𝕃ap. dicens requiri etiam consensum rectoris. quod ēt tenet ℙau. nam in littera ibi assumptis supplet per rectorem. 𝕃ap. aūt dicit satis esse q̄ de ipsius consensu vt nunc dixi. pro hoc de fil. presby. proponit. quod tamen solus episcopus hoc possit inducit 𝕃ap. c. cū ex eo. de elec. li. vi. Sed ibi de vicario tpali constituto in beneficio absentis causa studiorum. dic igitur q̄ requiritur consensus rectoris ⁊ etiā patroni cū de vtriusq̄

pīudicio agatur in hoc q̄ creatur titulus ꝑpetuus in ecclesia
pro hoc de iurepa. postulasti. Sz de temporali vicario dic so-
lum eꝑm hoc posse ex causa. dicto. c. cum ex eo. Et similiter
si causa ardua subesset putarem eꝑm posse constituere ꝑpe-
tuum vicarium multo rectore ꝛ patrono quoꝝ contradictio
irrationabilis non foret admittenda. hz enim eꝑus liberam
dispositionem beneficiorum sue dyocesis ita q̄ ex causa pōt
etiam ius vnius ecclesie dare alteri. de reli. do. constitutus.
¶ Decimotertio quero an eꝑus sine cōsensu patroni possit
remouere vicarium ꝑpetuum. dicit Laud. ꝛ Pau. q̄ eꝑus
debet vocare patronum nō vt cū ipso eꝑo iudicet sed vt de-
fendat vicarium si velit. ar. c. ad hec. in fi. eo. ti. de quo ibi p
Posti. qui hoc tenet in contrarium. quia si nō pōt constitui
sine consensu patroni. ergo nec destitui. regula omnis res. de
regu. iur. ad hoc de offi. archi. ad hec. dicit Pau. q̄ eoipso
q̄ patronus citatus non defendit vicarium videt consentire.
pro hoc de re iudi. q̄uis. ¶ Decimoquarto quero circa se-
cundam spēm de vicario temporali. vtrū liceat sacerdoti sine
licentia eꝑi habere secū talem vicarium. videt q̄ sic p. c. adjici
mus. xvi. q. ii. ꝛ quod ibi nō. in glo. ad idem. xxiii. di. mulier.
Item principalis est datus ad vniuersitatem. pro hoc. s. e. c.
fi. vbi probat de vicario ꝑpetuo. ergo non tantū sacerdos sed
et vicarius perpetuus potest habere vicariū tpalem deputa-
tum iure suo. de offi. ordi. eis quibus. quod tenet Pau'. dū
tamē hoc non ꝓhibeatur per statutum synodale vel prouin-
ciale. vii. q. i. illud. ꝛ. c. nihil. ꝛ sic si est peregrinus vel ignot⁹
maxime, vltra montanus in eo secus erit. de cleri. peregri. p
totum. de tem. ordi. c. i. li. vi. ¶ Oppo. ad hoc de cōsth. c. iii.
dicit Laud. q̄ ibi de assumendis ꝑpetuo ad beneficia hic de
assumendis ad tempus ad administrationē sacramentoꝝ tā
tum propter hoc tamen non excusabunt rectores a residētia.
vt dixi. s. q. xi. de hoc no. in cle. i. j. de p̄uile. in glo. in verbo
speciali. que dicat hoc verū ꝓterq̄ in sacramento pnīe de quo
dicat q̄ non lz ꝙfiteri et de licentia proꝑii sacerdotis nisi tali
qui alias habuit curā. Pau. ibi dicit illud verum nisi rector
p viā delegationis ꝙmitteret qō pōt etiā als non curato. ꝛ ō
hoc dico in dicta cle. in prin. q. xxiii. ¶ Oppo. ad hoc q̄ cuz
exercitium cure sit nudi ministerii in quo requiritur idustria
non videtur delegabile. de offi. dele. c. fi. So. quia i cōmissio
ne facienda ad tempus non agitur de pīudicio magno bene
ficii dūmodo sit tempus modicū puto rectorē posse assume-
re vicarium ad curam. Et ita fuit disputando terminatū vt
no. Jo. an. de elec. cum ex eo. li. vi. ꝛ hoc intelligo et ad effe-
ctum vt possit se ad tempus absentare. Iste enim vicarius nō
censetur habere curā. Item satis venit in cōmissione cure fa
cta ipsi principali vt hoc possit als ꝙtingeret pīudicari benefi
cio cum non facile semp possit accedi ad eꝑum ꝛ hoc etam si
assumptus non erat alias curatus dum tamen nō ꝓhibitus
ab exercitio cure. Sic intellige dictū Pau. secus si prohibi-
tus. vt dixi. s. e. q. vt quia peregrinus vel ignotus. qz tūc nō
tenebit talis ꝙmissio cum ad solū eꝑm licentia huiusmōi per
tineat. de clen. peregri. tue. ꝛ. c. fi. per hec decidit questio se-
quens. ¶ Decimoquinto quero numqd rector seu vicari⁹
qui in quadragesima habet plures ad confitendū ita q̄ ꝑ se
non potest expedire possit cōmittere religioso nō pmilegia-
to sup curā potestatē audiendi tales confitentes. videt q̄ sic
xvi. q. i. sunt nonnulli. vbi videtur q̄ omnia licēt monachis
aj quibus non sunt per suam regulā prohibiti. e. q. §. ecce suf-
ficienter. vbi de hoc plene. Laud. in hoc residet. tu dic vt in
prima. q. vt dico. j. de p̄uile. cle. i. in prin. q. xxi. ¶ Decio-
sexto quero circa tertiā spēm de vicario iurisdictionali ad cer
tam pminciam vel locum qualis sit eius potestas dicit Lau.
ptātem taliū mensurandā ex eoꝝ cōmissione. pro hoc de ꝑ
uile. accepimus. ꝛ. c. porro. ꝛ de hac specie plene dixi. eo. ti. c.
penul. ¶ Decimoseptimo quero circa quartam spēz de vi
carijs qui constituunt ad omnia incumbentia vt per eꝑos vl'
similes quā ptātem habent. So. aliquando faciunt idem cō
sistorium vt officiales pncipales eꝑoꝝ. de consue. non puta
mus. li. vi. de ap. romana. in prin. eo. li. s̄. de rescrip. cle. n. ali
quando nō vt sunt officiales foranei. ꝛ circa hoc dicit Lau'.
q̄ licet nomen officialis concernat omnia officia. de instit. c. iij
visus tamē introduxit illos vocari officiales specialiter qbus
cause cognitio per habentes iurisdictionem ecclesiasticā ge-
neraliter cōmittit sive sit eꝑus. de offi. dele. insinuante. sive i
ferior. de ope. no. nū. c. penul. ꝛ in paucis locis in volumine
gregoriano de istis fit mētio. sed in. vi. li. pluries. potestas ār
officialis eꝑi colligitur ex. c. licet. eo. ti. li. vi. ꝛ. c. cum in gene
rali. e. ti. ꝛ li. vbi fit dīa iter generalē vicariū officialē q: ꝛ of
ficiali solū ꝙmittit cognitio causaꝝ totius dyoces. nō ār iqui
sitio correctio excessuū a beneficiis amotio nec bñficioꝝ colla
tio nisi spāliter tali sint commissa. Sed vicarij gñales oia hec
pñt. excepta bñficioꝝ collatione. dicto. c. cū in generali. de bñ
fic. dic vt ibi ꝛ ꝑ ytaliam raro ē q̄ fiat differētia iter officialem
ꝛ vicariū. ꝛ tales termini possunt accipi promiscue ꝛ sic accipiū
tur vnde ptās taliū potius mēsurat ex cōmissiōe. Cōmissio
ār limitat ꝑ. c. lz. ꝛ. c. cū i generali palle. Illud tamē. c. optie
facit ꝑ Lau. q: vbi vicarius ꝛ officialis ponunt tangꝝ distincti
ad idē de tem. ordi. cum nullus. §. iferiores. ꝛ. §. sequenti. li.
vi. ꝛ de hoc in sequenti. q. sed vt nūc dixi hec distinctio nō be
ne probatur iure. ¶ Decimooctauo quero cira hoc si com-
mittitur cognitio causaꝝ quid intelligitur cōmissuz? videtur
q̄ solum ciuilia. causa enim est factum per actionem positz
in iudicium anteq̄ respondeat aduersarius. de verbo. signi.
fonis. Cognitio vero cōcernit iurisdictionē iudicis cognoscē
tis de causa. l. notionem. ff. de verbo. sign. ꝛ sic de accusatiōe
criminali talis non poterit cognoscere. pro hoc. iducit Lau.
quia tales cause criminales computant inter maiores ꝛ eas
non tractat eꝑs sine consensu capituli. xv. q. vii. eꝑus. de his
que fi. a prela. nouit. ꝛ. c. ea noscit. Sed in mandato genera-
li non transeūt maiora. de offi. dele. q̄ translationē. dicto. c.
cū in generali. In contrariū facit quia causa simpliciter acce
pta comprehendit ciuilē ꝛ criminalē. de iura. calum. c. i. i fi.
dicit Laud. q̄ potestas vicarij se extendit ad omnia que sūt
necessitat. sicut in licentiādis ordinādis. de tempo. ordi. cum
nullus. li. vi. vel que sunt iusticie sicut in absolutionib⁹ excō
catoꝝ ꝛ similib⁹. ar. de maio. ꝛ obe. c. vno. li. vi. secus de his
que sunt gr̄e vt dare indulgentias vel conferre beneficia. di-
cto. c. cum in generali. ideo non cognoscit de feudo. de fo. cō
pe. verū. ne forte procuret tales vasallos quos dñs nollet ꝛ
in hoc repetit Laud. quod dixi. s. q. prima de differentia i-
ter officialem ꝛ vicarium dicens q̄ de his que sunt mere gra
tie vt in exemplis p̄missis nec officialis nec vicarius se possit
intromittere sine speciali mandato. eo. ti. cum in generali. li.
vi. Exquo. c. infert a cōtrario q̄ de omnibus que sunt iusti-
cie ꝛ necessitatis cognoscit vicarius ꝛ se intromittit ad idem.
de tempo. ordi. cum nullus. officialis autem tantum de his
que sunt iusticie. Fallit in inquisitionibus promotionibus ꝛ
correctionibus ꝛ amotione a beneficiis. dicto. c. licet. Ex hoc
dicit Laud. q̄ officialis ꝛ vicarius equiparantur in his que
sunt gratie. quia hec neutri licent. Sed in his que sunt ne-
cessitatis diuersificantur. quia vicarijs licent siue sint iusti-
cie siue non. officialibus autem non licent nisi cum sint iusti-
cie. dic vt dixi in proxima. q. q̄ hec diuersitas non bene pro-
batur iure. Sed in partibus vltramontanis ex quadam ob-
seruantia surrexit hec diuersificatio. dicit etiaz Laud. q̄ isti
. s. vicarius ꝛ officialis equipantur ptim caplō. s. in ciuilibus.
ptim differunt. s. i criminalibus. Et hoc videtur cōtradicere
p̄missis. qz videt velle q̄ de crimialibus nō cognoscant vica-
rius ꝛ officialis. cuius cōtrariū proxime dixit ꝛ illud verius.
de ipō ār capitulo. dicit Laud. q̄ mors ꝛ absentia eꝑi equipa-
rant ita q̄ caplm vel ali⁹ i quē trāslata ē ptās ita possunt eꝑo
absente sicut defuncto. vt no. Jnn. ō here. ad abolēdā. i fi. gl.
magne. pro hoc qz mors ꝛ lōga absentia equipant. de test. p̄
sentata. ꝛ facit qō nō. Jo. an. de offi. dele. si qtra vnuz. super
glo. iii. lib. vi. ¶ Decimonono quero an vicarius iurisdi-
ctional possit aliū vicariū instituere. Jnno. eo. ti. romana. in
fi. li. vi. dicit q̄ aliquas causas potest aliquibus cōmittere sed
non totum officium. per. c. clericos. eo. ti. Posti. in dicto. c.
clericos. idem dicit quo ad hoc q̄ non potest totum officium
committere per rationes de quibus. s. q. xi. dicit tamen. q̄ ꝑ
pōt ad tempus modicum ꝛ ex causa dum tamen non nimis
frequenter potest a'ium loco suo relinquere sicut tota die fit
ar. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. l. i. §. huius rei. de ap. per
uenit. Unde in aliquibus locis est consuetudo q̄ quicunq̄
sedit nomine officialis vocat se officialem. pro hoc no. de ap.
romana. li. vi. ꝛ sic potestas pape appropriat officio ꝛ non re-
fert quis sit ille qui sedet sz qcunq̄ sit facit idem consistoriuz
cum eꝑo. In contrarium est. xl. di. multi. Laud. non videt
tur aliquid eligere. dic q̄ de iure non potest officialis alium
deputare cum non habeat iurisdictionem iure suo. l. ꝛ qua.
ꝛ. l. precedenti. ff. de iurisdi. om. iu. Et vbi est consuetudo cō
traria. dic q̄ tollerat quasi ꝑ quādā tacitā voluntatem eꝑi q
dando officialem videtur ptātē substituēdi ad tpus illi com-
misisse. vnde potius talis est substitutus ab eꝑo quā ab offi-

ciali. ¶ Uicesimo quero nũquid dispositio huius cle. ꝓce dit in omnibus curatis taꝫ in cura fori penitentialis q̃ ꝛtentiosi. Glo.ii.dicit q̃ sic.ꝛ ideꝫ ℔Dau.ꝓ hoc quod no. spe. ti.ii.§.videndũ.ꝛ.§.sed querit. Et describit ℔Dau.curaꝫ q̃ est vigil onerosa ac sollicita custodia ꝛc.vt no.ō pe.omnis.ꝛ per Archidi.viii.q.i.qui ep̃atum.ꝛ.xviii.q.ii.cognouimus dic predicta vera.s.q̃ etiam procedat in cura fori contentiosi. per extrauag.execrabilis.ad fi.ꝛ hec quatenus cōcernimus pamũ et tertiũ dictũ huius cle. Sed quo ad secũdũ de ꝓmotione ad sacerdotiũ secus .nam archidiaconus hꝫ curam fori contentiosi.de elec.dudum.ii.de offi.archidia.c.i.ꝛ fi.ꝛ tñ non expedit q̃ sit sacerdos sed sufficit q̃ sit diaconus de elec.cum in cunctis.§.inferiora. ¶ Uicesimopamo quero an vt sit locus huius cle.expedit q̃ ecclesie curate de quibus hic habeant curã in actu. an vero sufficit q̃ in habitu. dicit ℔Dau.requiri q̃ etiam in actu per verbum habentibus q̃ ō significat rem perfectam.ff.de ver.sig.l.nomen filiarum.§. habere.idem Lap.ꝛ per hoc dicit ℔Dau. approbari opinionem Hosti.de qua de cler.nō resi.nōnulli.ꝛ reꝓbari opi. Jnnocen.de qua de preben.de multa.ꝛ spe.eo.ti.§.videndum.v. ſz q̃rit q̃ beneficiũ.ꝛ Archi.in.c.licet canon. de elec.li.vi. qui dicebant sufficere q̃ ecclesia habeat parrochiam licet nō parrochianos.ꝛ sic q̃ sit curata in habitu tantũ. Ipse autem ℔Dau.dicit q̃ si ecclesia nō est curata actualiter ita q̃ habeat parrochianos nō vacat per receptionẽ secunde curate ꝛ ꝓmotus ad talẽ nō incurrit penã.c.licet canon. de elec. li.vi.si nō ꝓmouetur ad sacerdotiũ infra annũ cessat enim causa constitutionis.ergo ꝛ constitutio.ff.de iure patro.l. adigere §.quãmus.dicit etiam ℔Dau. q̃ sufficit q̃ocũq̃ desint esse ecclesia curata ꝛ habere populum siue hostili incursu seu alia causa.xvi.q.i.ꝛ tẽporis.ꝛ.c.sequenti. Ego aũt tenui opini. Jnn.in.c.de multa. per rationes de quibus ibi.maxime q̃ ius cure nō cauſat de facto sed ab ipso superiore tribuente tale ius ex variabilitate ergo facti non debet immutari.ꝛ ad v̄ bum habentibus.dico q̃ dicunt habere curã q̃ habent ius cure etiã si de facto nō habeant subditos in quos exerceant licet enim de facto nō exerceant sufficit q̃ quacũq̃ hora parrochianꝰ forent ibi possent exercere.si enim sic stricte ponderaretur exercitiũ sequeret q̃ tempore nocturno vel etiam diurno quando de facto cura nō exercet desineret ecclesia esse curata ꝛ postea q̃ꝑ primũ exerceret fieret curata ꝛ sic sepius q̃ ō absurdũ. ¶ Uicesimosecundo quero nũquid in vicarijs ꝑpetuis de quibus hic locum habeat dispositio extrauagãtis Jo.execrabilis. Glo.in.dicit q̃ sic:ꝛ ponderat verbum officijs q̃ ponit in.§.qui vero.dicte extrauagantis. idẽ ℔Dau.ꝛ de hoc.ō.q.ix. ¶ Uicesimotertio quero in eo quod dicit hic de habentibus curam nunquid episcopus possit dispensare super pluribus curatis. ℳDathe.prosequitur id quod no.in dicto.c.de multa.ꝛan spe.ti.ii.§.videndum.v. sed nũquid eps.ꝛ.lxx.di.sanctoꝫ.ꝛ de elec.nemo.li.vi. vbi per archid.per quod.c.videret dicendũ q̃ ex causa possit eps in eo quod ibi dicit de euidenti vtilitate.ꝛ idem de eta.ꝛ qua.tuã. de cõcess.preben.cum nostris.sed si vult dispensare ob ꝓrogatiuã meritorum nō potest sed solus papa.dicto.c. de multa.in fi.i.q.vij.tali.ꝛ hoc tenet Archi.ꝛ de eta.ꝛ qua.c.vno. in glo.fi.li.vi.ꝛ de consue.c.i.in glo.hoc videtur.li.vi.quod sequitur ℳDathe.hic.sed cõmunis opi.est q̃ indistincte nō dispenset.de quo dixi in dicto.c.de multa. in fi. ¶ Uicesimoquarto quero in eo quod dicit vicarios promouẽdos ad sacerdotium infra quantũ tempus fieri debet. Sol.vt in gl. in verbo promouendis.q̃ infra annũ.idem ℔Dau. ¶ Oppo.ad hoc quod etiam ꝓpus teneatur per.c.fi. eo.ti. Solu. illud procedit quando procedit monitio.tunc enim si nō paret pōt ꝑpuari etiã ꝓpus vt ibi.ꝛ hoc vult gl.in.v̄.ꝛ scias.ꝛ idẽ ℔Dau. ¶ Uicesimoquinto quero an eps possit dispensare cum vicario perpetuo ꝓm formaꝫ capituli cuꝫ ex eo. de elec. li.vi. Glo.in verbo sacerdotiũ.v̄.sed nunquid.arguit q̃ nō dedit tamen contrariũ quod etiam tenet ℔Dau.ꝛ est verus quia per hanc cle.patet q̃ subest idemptitas rationis.ꝛ p hãc glo.que est notanda iuncta cum textu possunt decidi multe questiones vt quelibet dispositio loquens de rectore curato locum habeat de vicario perpetuo q̃ō no.ꝛ de hoc etiã.ō.in secundo notabili. ¶ Uicesimosexto quero nunquid inferior epo pōt ꝑdicto modo dispensare? v̄ q̃ nō:per id q̃ō no. Jnno.de eo qui fur.or.rece.c.ii.vbi dicit q̃ inferiores epis non dispensant nisi inueniatur eis cõcessũ a iure.ꝓ hoc q̃ō no. spe.ti.ii.§.sunt quoq̃.in fi.ꝛ archi.ii.q.vi.bidiuum. Jn contrarium est quod no.Jnno.de cle.non resi.relatiuꝫ. ℔Paul. vt tenere pamũ.dic q̃ inferior epo non dispensat nisi ex iure special:.si tamen habet iurisditionem quasi episcopalem q̃ō esse potest de rescriptis. auditis.tũc dispensare poterit cum sit iurisditionis.de offi.delega.c.fi.in fine.ꝛ quod ibi notat. ¶ Uicesimoseptimo quero circa id quod dicit in textu de etate qualis debeat esse etas? So.vt in verbo etate.ꝛ idem ℔Dau. ¶ Uicesimooctauo quero nunquid episcopus possit super minori etate cum vicario dispensare? Glo. eadem dicit q̃ non:ꝛ idem ℔Dau.reꝓbans q̃ō no. Archi.de elec. licet canon.li.vi.vbi dixit ep̃m ex causa posse super etate minori dispensare.q̃ cõiter ab omnibus reꝓbat.de qua dixi de elec.cum dilecti. ¶ Uicesimonono quero qua hic dicit solum de ordinibus recipiendis post q̃ quis habet perpetuam vicariam nō aũt dicit quos ordines debeat habere cum eligitur ad eam nunquid existens in minoribus potest ad talem eligi.hec questio est conformis questioni an quis possit eligi ad prelaturã si nō est in sacris de qua dixi de elec.dudũ. i.vbi dixi q̃ sic, licet Jo.an.cõtra de quo ibi. Et per ibi not. decido q̃ō hic prosequit. ℔Dau.ponens ea que ibi notat.ꝛ videtur sentire q̃ ad ecclesiam curatã ita possit eligi existens in minorib⁹ sicut potest instituꝰ.de instit.c.ii.li.vi. Et sicut potest impetrans a papa per collationem obtinere.de preben. si ꝓ clericis.li.vi.ꝛ q̃ fortius deberet ꝓmitti electio quia ẽ via ordinaria ꝛ fauorabilis.presentatio.n.ꝛ impetratio sunt extraordinarie ꝛ odiose. Item quia alias nō possit eligi nisi haberet beneficium cum sine titulo nō debeat ad sacros promoueri.de prebẽ.cps.ꝛ.c.cũ fm. Item q̃ ex hoc nulla esset differentia inter eligendũ ad ep̃atum ꝛ ad ecclesiam curataꝫ vel dignitatem inferiorem q̃ō non videtur equum.dicit tñ q̃ ad dignitatẽ curatã vera est opi.ꝛtraria. Ego autem indistincte tenui in.d.c.dudum.q̃ ad omnem dignitatẽ etiaꝫ curatã citra ep̃atum possit existens in minoribus assumi etiã per electionẽ. Et ibi respondi ad iura q̃ que videnꝰ ꝛtradicere per hoc dic ad.q.premissã q̃ etiã ad vicariã potest talis eligi. ¶ Tricesimo quero.quia dicit in textu de parrochialibus eccles:.quid de nō parrochialibus curatis tamen? dicit gl. in v̄bo parrochialiũ q̃ vicaria nō ꝓmitteret in talibus.ꝛ idẽ ℔Dau.dicit tamẽ q̃ in curatis nō annexis pōt hoc.c.habere locũ.ō.de sup.negli.prela.cle.i.ad fi.quod intellige vt dixi supra.q.v.

¶ De officio ꝛ potestate iudicis delegati. Rica.

Vdices. Judex ad receptõeꝫ testium in causa ꝛ executor ad ꝓuidendũ certe ꝑsone cognitione premissa a papa deputati licite subdelegant. ¶ Nota q̃ due negationes faciunt affirmationem ꝓbat verbũ necnõ iuncta glo.iii.q̃ō est q:simul iũgunt ꝛ ad idẽ referunt.secus si ad diuersa, de iureiur.ꝛ si xp̃us.in prin. ℔Dau. ¶ Secundo no.q̃ executores ad beneficia habẽt delegatũ.q̃ō dic vt in gl.in verbo executores.ꝓ hoc q:de eis tractat in titulo de offi.dele.vt in.c.si super gratia.eo.ti.lib. vi. ¶ Tertio no.q̃ executoꝛ ꝓuisorius quãdoq̃ tenet se in formare sup cõmissis vt ō in verbo si per inquisitionẽ. Et dicit Jnno.de transla.licet.q̃ talis inquisitio potest fieri extra iudicialiter ꝛ per cõsequens nō vocato eo cõtra quem fit q̃ō est valde notandũ ꝛ tenet hic Ben. Secus aũt si in rescripto foret clausula citatis citandis q:tunc oportet q̃ iudicialiter. de iudi.exhibita.vbi singulariter probat de quo ibi dixi. ¶ Quarto no. q̃ inquisitio debet fieri cum solertia in verbo solertem.q̃ō expone vt in glos.quasi.ꝛ concor.ī.de statu regula.c.ii. ¶ Quinto no.q̃ beneficiãdi debẽt esse vite laudabilis ꝛ conuersationis honeste.simile.ī.de concess.preben. cle.vnica. ¶ Sexto no. q̃ delegat⁹ a papa subdelegat sec⁹ si ab inferiore probat verbũ a sede apostolica.per hoc itelligo glo.super verbo illo cum dicit alias non est dubium scilicet q̃ delegare nō posset.de ap.cum causam. Et ex hoc no. differentiam inter delegatũ a principe ꝛ delegatũ ab inferiore.sunt ꝛ alie q̃ colligunt.q̃ō dico.ī.q. ¶ Op.q̃ nō possint subdelegare isti de quibus hic.nam in primo casu fuit cõmissum nudum ministerium.s.receptio testiũ q̃ nō subdelegat eo.ti.c.fi. Secundo vero casu fuit electa industria persone. vt probat verbum per inquisitionẽ solertẽ.quo casu etiaꝫ nō subdelegatur dicto.c.fi. Solu.hec fuit ratio dubitãdi vt colligitur ex glo.i.ver.ꝛ nota hoc principium. Et ex glos. super

verbo per inquisitionē. Ratio aūt decidendi quo ad primuz colligit ex verbo iudices. vt in.d.glo.i. quo ad secundū colligitur ex verbo aliquibus.in eo qō glo.supplet nominatis qñ enim cōmittitur prouisio circa determinatā personam nō intelligit electa industria.co.ti.is cui.li.vi. Et quantū ad primū distingue vt in glo.i.prealle.in.v̄.⁊ no.vsqz ad fi.que ē signanda.⁊ idem Pau.⁊ vult glo.in effectu q̄ nudū ministerium sit indelegabile sed articulus iurisdictionalis delegari possit. Secūdo op.ad hoc qō imo potius ecōtra per.c. cum Bartholdus.de re iudi.vbi dicit Inno.delegatū ab inferiore posse subdelegare articulū nō iurisdictionalem sed iurisdictionalem nō. Sol.vt ibi dixi quia nō fuit discussuz qd iuris ⁊ hoc quo ad textū illius.c.Sed ad dictum Inno.pos se dici q̄ nō est verum. Cōiter tn approbat ⁊ est notabile. Sed tunc dic quloquitur de eo cui cōmissa est tota causa.hic de eo cui cōmissus est vnus articulus qui si est nudi ministerij nō subdelegat in glo.i.qō prosequere declarando plenē per id quod dixi.co.c.fi. ¶ Tertio op.quia per verbum ciuili innuit secus de criminali cum tamē de iure canonico possit etiam causa criminalis delegari.de rapto.in archiepiscopatu. So.vt in glo.ii.que hoc vult q̄ licet causa criminalis possit delegari nō tn articulus super receptione testiuz in cā criminali delegari potest quia iudex debet per se examinare per iura que allegat glo. Pau.autem tenet q̄ nec etiaz causam criminalem possit delegatus subdelegare per rationem huius cle.a contrario sensu.de hoc in sequenti cōtrario. ¶ Quarto op.ad dictū Pau.de.c.venerabili.co.ti. Itez quia ordinarius subdelegat talem causam dicto.c.in archiepiscopatu.ergo ⁊ delegatus. Sol. Pau.stando primo dicto propter magnum periculum quod vertitur in causis criminalibus.nam ⁊ in multis alijs differunt a ciuilibus ⁊ quo ad litigantes ⁊ quo ad iudicē ⁊ quo ad modū procedendi.et quo ad testes.de ꝓcura.tue.de accu.veniēs.⁊.c.se.ii.q.viii. libellorum.de testi.testimoniū.⁊ ad.c.venerabili. q̄ nō fuit ibi cā mere criminalis sed mixta que accedit ad ciuilem. de procura.tue.de testi.testimoniū.de accusa.super his. Et per hoc ꝑm eū in inquisitione hz locum subdelegatio preterq̄ in casu.c.fi.e.ti. Ad illud de ordinario dicit q̄ non est bona similitudo ⁊ argumentū a simili non procedit nisi quando similitudo est omnimoda.xxvii.q.i. nuptiarum. de transla. e.ii.que.So.ad hoc vltimū videtur tolli per.c. sane.eo.ti.⁊ .c.studuisti.de offi.lega.legatum.cuz in causa delegata a pn cipe maior sit delegatus ordinario.ergo ⁊ ipse delegatus super cā criminali poterit delegare pro vt tenet gl.quod est verius ⁊ ad hanc cle.optime respondet glo. vt dixi in proximo contrario.quando autem alias causa criminalis seu meri vl mixti imperij possit delegari. dixi de offi.ordi. quod sedem Et cōiter de iure canonico tenemus cām criminalē posse delegari per id quod ibi dixi qō etiam tenet Pau.in ordiario Et de hoc latius prosequitur quod dixi in.c.quod sedem.ō offi.ordi.sed videtur idem in delegato qui est maior ordinario in illa causa vt nunc dixi. Et dic q̄ textus hic in verbo ciuili. nō voluit decidere secus esset in criminali. sed illud in criminali quia erat questio noluit tāgere. Laud.tamen videt sentire cum Pau.⁊ Sen. dicentes causam criminalem cōmitti nō posse per rōnem quam tāngit glo.quia testes debēt exhiberi coram iudice. Et ꝑm Senze.si res exigerit possunt torqueri.C.de fide instru.auc.apud eloquentissimum.xi.q. iii.saluo.v.q.v.illi qui. Generaliter autem an ⁊ quādo possunt clerici torqueri.plene no.de reg.iur.cum in contēplatione vbi viri. Sed dicta Laud.⁊ Senze.quia nō dearticulate loquūt possunt itelligi cū distinctione quā facit gl.de quo in proximo contrario. Et tunc not.q̄ facilius est cōmittere causam criminalez totam q̄ cōmittere certū articulum in receptionem testiuz in causa criminali. ¶ Quinto op. ad hoc quia quod iuris est de toto idem dē eius parte.eo.ti.pastoralis.v̄.sed cum totum. So.difficulter posset solui contrariū hoc.vnde potius est dicere vt dixi in proximo contrario qō de criminali nihil deciditur hic.⁊ cum tota causa criminalis possit cōmitti de iure canonico. Idem dicendum est et de articulo receptionis testium.licet propter auctoritatem tenentium contrarium tutius sit vt cōmissarius iudex per se examinet. ¶ Quero quia in principio dicit iudices quomodo cognoscetur an deputatus super receptione testium sit iudex an vero nudus minister? dic vt dicit glo.i.v̄.⁊ not. Et idem Pau.⁊ signa glo.maxime in eo q̄ dicit q̄ receptio testiū.i. examinatio nuda potest fieri die feriata qō intelligo non tm si fauore hominū sit feriata sed etiam si in honorē dei. In eo etiam q̄ dicit glo.receptorē qui est iudex habere potestatē in pluribus que glo.exprimit.pro hoc est qō no. Inno.de proba.quoniam ẽtra.⁊ Spe.de teste.§.nūc tractandū.v̄.vt āt. ⁊ de testi.c.ii.⁊ quod ibi no.li.vi. ¶ Secundo quero nunquid q̄ hic dicit de receptione testū procedit in qualibet parte iudicij vt deputatus super illa a pncipe possit subdelegare Inno.in.c.quoniā cōtra.de proba.dicit q̄ sic. Ex quo infertur q̄ si alicui cōmittit citatio poterit subdelegare. pōt.n.citator terminū prefigere si superior nō prefigit. Item citare p sē̄p litteras vel per nuntiū qō potest etiam arbiter q nullam habet iurisditionem.ff.de arbi.l.sed interpellatur.§.si arbiter. In hoc tamen Nosti.in dicto.c.quoniā contra.dicit cōtrarium quia citator nō vtitur iurisditione sed potius mandati executione nisi aliud receperit in mandatis quo cessante nō posset facere predicta sed delegatus hoc expediet. Sed si expresse est tributa potestas super hoc potest vt quia est adiecta clausula contradictores ⁊c̄. vel similis. Sic itelligit Nosti.c.ex litteris.eo.ti.cuius opi.tenuerūt plurimi in.c.fi.⁊ de dolo.⁊ cōtu.tangit Vincen. Bof.⁊ idē. Nosti.ibi dicentes q̄ licet possit citare per nuntiū vel epistolam vel edictum nō propterea potest subdelegare.⁊ quando citat per nuntiū nō ipse nuntius sed delegatus citat per ministerium nuntij ff.de consti.pecu.l.⁊ licet. Pe.autem ⁊ Abb.in dicto.c.fi. dicunt q̄ etiam per nuntium citare nequit cum sit ei cōmissuz nudum ministerū ⁊ sic subdelagare nō potest.e.ti.c.fi. Pau. tenet primū q̄ possit per nuntiū citare inducens qō dicit de cōseruatore.co.ti.c.fi.li.vi. Et de executore qui per se vel aliū potest execui vt dicūt Bof.⁊ Nosti.in dicto.c. fi. ¶ Generaliter tamen pro plenioa noticia prosequitur Pau.ea que no. Inno.eo.ti.c.fi. Et sm ibi no. distinguit Cum quēritur an ⁊ quando possit delegatus seu cōmissarius subdelegare quia aut id qō cōmittitur in sui natura nō requrit cause cognitionē ⁊ iurisditionē aut sic. primo casu aut aditur iurisditio aut nō. Si aditur puta cōmittit papa crucis p̄dicationē cū clausula cōtradictores ⁊c̄. tunc ministeriū ideſt crucis predicatio cōmitti nō potest.co.ti.c.fi.§.ceteruz. Sed iurisditio adiecta sic vt scilicet alius compellat contradictores resistere.si nō adiscit iurisditio tunc tale exercitiū in nulla parte cōmitti potest.dicto.§.ceterum.si vero id quod cōmittitur de sui natura habet iurisditionem annexam.aut eligitur industria persone vt si mandatur fieri inquisitio.aut non primo casu nō potest subdelegare.dicto.c.fi.§. is aūt.C.de cadu.collen.l.vna.§.ne aūt.ff.de solu.l.inter artifices. Secundo casu semper potest cōmitti quia hoc est priulegium delegati a pncipe.eo.t.si pro debilitate.⁊ dicto.c.fi.in prin.C. de iudi.l.a iudice.de hoc plenius distinxiin.d.c.finali. ¶ Tertio quero an procedit hec dispositio in delegato ab alio q̄ a pncipe.glo.in verbo a sede apostolica.dicit q̄ non declarando eam vt dixi in.vi.notabili.idem Laud.quia tales nō deputati a pncipe potius sunt executores q̄ iudices p hoc quod no.eo.ti.super questionum.§.porro.dic q̄ verior ratio est quia regulariter nō facit aliquis iudicem nisi is qui hz iurisditionem nomine proprio.ff.de iurisdic.om.iudi.l.⁊ quia.hoc plene dixi e.ti.quoniā abbas.delegatus autem hz iurisditionem iure alieno.s.nomine delegantis.de rescript. super litteris.in fi. Ideo de sui natura subdelegare non pōt Sed speciale est priulegiū delegati a pncipe vt hoc possit. C.de iudi.l.a iudice.c.ti.c.fi.in prin. ¶ Quarto quero an deputatus ab alio q̄ a pncipe super testū receptione possit per se compellere testes si se odio vel gratia subtraxerint. dicit Laud.q̄ nō nisi tradita sit sibi specialis cōmissio super hm per.d.c.sup qōnum.§.porro.⁊ per.c.i.de testi.cogen.vbi dicit hoc probari. ¶ Op.ad hoc de.c.cum Bertoldus.de re iudi.vbi subdelegati delegatoz ordinarij testes receperūt ⁊ valuit receptio.soluit Lau.vt dixi in secundo contrario qō ibi de facto tenuit quia non fuit obiectum.secundo Sol.sm Inno.in dicto.ca.cum Bertoldus.quod ibi fuit cōmissus articulus nudus examinationis secus si fuisset commissus simpliciter quod etiam.s.dixi in secundo cōtrario. Et dicit Laud.q̄ fere vbiq̄ seruatur q̄ simplices scriptores examinant testes. Sed iudex per se prius recipit articulos ⁊ fundamenta super eis ⁊ talis examinator est sicut picha.vt dicit hostien.in dicto.§.porro. Paul.autez vlterius refert id quod no. Inno.in dicto.c.cum Bertoldus.cui videtur placere q̄ receptio testium committi non possit quia in hoc eligitur industria sed scriptura attestationum sic quia in hoc potius

eligitur opera q̄ industria.ar.de ap.cum cām. ¶ Pro predictis q̄ delegatus ab alio q̄ a principe nō possit receptionē testium simpliciter subdelegare. est quod no. Spe.ti.i.§. iam nūc.v. sed nunc subdelegatus. vbi dicit q̄ delegat⁹ ab alio q̄ a principe citationē testū receptionē vel aliud articulum cōmittere nō pōt q⁊ talia sunt iudicialia ⁊ causę cognitionez de siderant.iii.q .iii.a iudice.ff.de offi. procō.l. nec quicq̄.§.i. posset enim opponi citationem nō esse faciendā vel nō tenere vel testē esse criminosum vel habere cām criminalē cū eo ⁊tra quē producāt.aut̄.de testi.§.si vero.colla.vii. Et idē de alijs que index debet admittere. vult dicere q̄ commissarius nō posset de hoc cognoscere ⁊ sic causaretur dilatio. Itē ſm ¶ Dau. qua ratione posset cōmittere vnum articulum eadez ratione ⁊ totā cām quod iura prohibent. C. de iudi.l.a iudice.ff.de of.procō.l.legatus. C Op. ad hoc de.c. pastoralis. §.i.e.t. Respondet ¶ Dau. q̄ ibi loquitur de legato principis ⁊ qō ibi dicit index quicunq;.intelligitur de ordinario vt ibi no. C Op.ad idē de.c.ex litteris.c.ti. Respōdet ¶ Dau.q̄ ibi patriarcha erat subdelegat⁹ delegati pape ⁊ per se cohertionem habebat ⁊ licet fecerit per aliuz legi litteras hoc non fuit cōmittere.ar.ff.de arbi. sed si interpellatur.§. arbiter.⁊ .l.diem.§.i.nam legendo per illum ipse delegare videtur.ff de admi.tu.l.ita tamen.§.gessisse. Concludit ¶ Dau. q̄ licz hoc videatur verum de iure tamen prima opi.de facto seruatur ⁊ est sustinenda gratia virmendarū litium. de resti.spo. .c.i.in prin.li.vi.C.de iudi.l.properandū.in prin. tamē si aliquid obijcitur ⁊tra articulū cōmissum nō ipse cōmissarius ſz delegans cognoscet.eo.ti.super questionum.§. quem vero. ⁊ hoc tenet Spe.in dicto.§.sed nūquid subdelegat⁹.de quo per Archi.de rescrip.statutū.li.vi. Ex his videtur ¶ Dau. velle q̄ de iure articulus nudus nō possit cōmitti quasi videatur electa industria persone.de quo dic melius vt in sequēti contrario. C Op.ad predicta de ista cle.in verbo iudices ⁊ de eo quod dixi.s.in secundo ⁊trario q⁊ nudum ministerium nō potest cōmitti.e.ti.c.fi. Confirma q⁊ regulariter cū cōmittitur nudū ministeriū videtur electa industria persōe. dicto.c.fi. So.ad hec ambo ⁊traria per id quod dico.j.q.vii ⁊ quod dixi in dicto.c.fi.in fi.per que dico q̄ nisi appareat vl ex verbis vel ex alijs cōiecturis q̄ sit electa industria pōt commissarius per alium expedire nō tamen potest alium deputare qui faciat tanquam habens propzie aliquam ptātem. Sed faciendo per alium videtur per se facere vt dictū est. s.e.q.tū q̄cōmittitur nudum ministerium in dubio videt electa idustria persone ut dico in dicta.q.vii.qō intelligo vt dixi in.d.c.si. quando actus commissus sapit auctoritatē vel ē alicuius peritie. C Quinto quero ī eo quod dicit de causa ciuili quid de spūali. dicit.glo.ii.q̄ p verbum ciuili nō excludit causas spūales.quam.glo.no.p quā habes sub causis ciuilibus cōprohendi spūales quod tene mētu. C Sexto quero circa hoc causa matrimonialis vertebat coram ordinario et petebat per actorē dirimi matrimoniuz propter aliud quod dicebat contractū in aliqua ciuitate.petita fuit remissio sup receptione testū ad probandū de primo matrimonio ad ordinarium alterius ciuitatis vbi dicebat primū ☞ctum nūqd potest vel de iure fieri debet. Ad primū q̄ possit dic q̄ sic. p hoc quod no. Archi. de testi.presentiū.li.vi.⁊ Jo.an. ibi in prin.super prima glo.dicens q̄ talis remissio ē in arbitrio iudicis.per aucten. de testi.§. ⁊.quoniā.⁊ quod ibi no.col.vii. Ad secundū an de iure fieri debeat videret dicenduz q̄ non teneatur per dictū Jo.an.statim dictū. Sed Spe. ti.i.§.iā nunc.v. sed fm premissa. dicit q̄ fieri dz⁊ ordinarius ille recipiet testes nō auctoritate remittentis sed propria ⁊ auctoritate iuris cōmunis. Jo.an.in addi.ibi dicit illud verū quā do cōmittens erat ordinarius secus si delegatus quia tūc auctoritate delegata recipientur per ordinarium ad quez remittitur. de fideiuss. c.iii. de offi. ordi. significauit. de rescrip.statutum.§.penul.li. vi.habeo quoddam consilium Lap. de castiglūchio dicentis indistincte q̄ ordinarius tenetur ad hāc remissionem faciendam ne angustetur probandi facultas sine culpa partis ⁊ maxime in causa matrimoniali ne tali pretextu remaneant in peccato. facit de offi.ordi. significauit.⁊ qō ibi no.in glo.ii.xxxiii.q.ii.sine de cōiugi. Et qō no. glo. ibi dicens q̄ si difficile est satisdare in vna ciuitate mittit ad aliam.ff.qui satisda.cog.l.si fideiussor.§.i.pro hoc etiam gl. ii.hic in prin.⁊ quod dixi in.q.precedenti. Ad idem de testi. cogen.c.i.vbi permittit delegato in cā matrimoniali mittere nuntiū ad aliū locū pro recipiendis testibus ⁊ exponit ibi nuntiū ideſt executorē.pro hoc ꝯsuetudo romane curie que cum habeat ordinariam ⁊ posset citare testes vndecunq; tamen propter difficultatem facit remissionem ad partes fortius ergo ordinarius debet hoc facere qui nō posset cogere testes alibi existentes q⁊ extra territoriū ius dicenti.⁊c. de consti.c.ii.li.vi.ad hoc de testi.cum olim.⁊ quod ibi no. Et hāc partem puto veram quā tenendo ad.c.i. de cōsang. ⁊ affi. vbi testes p̄oducant̄ coraz ordinario.dic illud procedere q̄n commode fieri potest quia vt sunt in loco. C Septimo quero nūquid executor datus ad prouidendum possit indistincte cōmittere vices sual? videtur q̄ sic quia regulariter pōt quis per aliuz qō potest per se.ff.de admi.tu.l.ita tamen.§.gessisse.de procura.l.seruum quoq;. in prin.de sentē.excom.mulieres.regula potest que.lib.vi. ¶ Dau. distinguit an sit datus ad prouidenduz certe persone an incerte.primo casu potest vt hic ⁊.eo.ti.is cui.in prin.lib.vi.pro hoc eo.t.venerabili.⁊.c.fi.§.is autē.⁊ quod dixi.s.in primo contrario. Secundo casu non potest nisi aliud dicatur in rescripto quia videt electa eius industria.dicto.c.is cui.sic dicit. ¶ Dau.l.intelligēdum quod no. Imo.eo.ti.c.fi.in vltima gl. In contrariuz tñ est qō no. hosti.ibi dicens q̄ collatio bñficij nō fit sine cause cognitione. de rescrip.cum adeo.de eta.⁊ qualita. accepimus. vnde de sui natura delegari potest. dicit tamen q̄ curia tenet contrarium. Sed pro primo est hec litettera nisi dicamus q̄ ideo hic potest quia expressum hic erat vt inquireret de vita ⁊ conuersatione. Sed hoc potius faciebat dubiū q̄ nō posset vt dicitur in glo. hoc inducebat. vnde ad hāc elemen. respondet melius q̄ hic loquitur quando mandatur p iuderi certe persone vt dixi statim.⁊.s. in primo contrario. verius itaq; est q̄ executor ad prouidendum incerte persone non subdeleget licet.n.intelligebat̄ habere cognitionē ⁊ sic iurisditionem quo respectu delegare posset tamen quia videtur electa eius industria ideo non potest.eo.ti.c. fi. Ad cōtraria autem prima ad.l.ita tamen.§.gessisse.ff.de admi.tu. ⁊ similia. dicit ¶ Dau.q̄ procedunt in ministerijs temporalibus. quomodo autem in spiritualibus in quibus industria persone eligitur hec solutio nō est sufficiens. naz⁊ in temporalibus potest eligi industria.ff.de solu.l.inter artifices.
Aliter autem solvit ¶ Dau.q̄ cōtraria loquūtur quando qs potest auctoritate sua quia tunc etiam potest delegare secus si auctoritate sibi cōmissa quia tunc non potest nisi aliud exprimatur in iure ⁊ hoc in his que possunt per alium explicari. C. de cadu. tol.l.i.§.ne autem.ff.de vi ⁊ vi arma.l.i.§.quotiens.⁊ dicta l.inter artifites. Laudu.autem circa premissa rectatis opi.notatis eo.ti.c.fi.⁊ nunc per ¶ Dau.l.tactis distinguit q̄ aut cōmittitur nudum ministerium simpliciter sine clausula contradictores ⁊c. aut ez clausula. primo casu non habet iurisditionem nec cohertionem.s. de offi.ordi. pastoralis.§.quia vero.⁊.§.preterea. de re iudi. decetero. Secundo casu habet cohertionem licet non habeat cognitionem.s c.ex litteris. Ex hoc infert q̄ leuatores vacantium ecclesiarū auctoritate apostolica cognoscere non possunt de beneficijs que de facto non vacant licet vacent de iure an debeant ide habere fructus nec ne. Aliquando autem cōmittitur articulus cum iurisdictione vt hic ⁊ tunc aut negocia cōmittuntur personis ideſt propter negocia fit cōmissio persone ⁊ tunc indistincte potest cōmittere.c.ti.c.fi.in prin. aut persone committunt̄ negocijs.i.propter idoneitatem personarū cōmittitur eis negocia. Et aut fiunt facta hec electio propter priuatā vtilitatem partium ⁊ de partiū cōsensu potest cōmittere.d. c.fi.§.is aūt. aut propter publicā puta q̄ crimina puniantur vel ecclesijs prouideatur ⁊ tunc nō potest dicto.c.fi.§. si autē Ego vero aliter distinxi ibi maxime aūt no.q̄ cum cōmittitur aliquid iurisdictionale in dubio non videtur electa industria persone nisi expresse dicatur q̄ personaliter id faciat vt probatur in dicto.c.fi.in verbo personaliter.et vbi dixi.
Et per hoc oportet dica q̄ in hoc q̄ executor ad prouidendū incerte persone nō subdeleget ⁊ q̄ videat electa industria persone hoc est ideo q⁊ si vult potest expedire tamē non index. no.hic glo.magnā. Et si hec ratio nō sufficeret tamen oportet ei stari quia sic scriptum est e.ti.is cui.li.vi. Sed quando cōmittitur aliquid sapiens factum tunc in dubio intelligitur electa industria persone.ff.de leg.iii.l.fideicōmissa.§.fi.dicta.l.inter artifices.quod intelligo vt dixi.s.q.iii.in fi.⁊ plenius.eo.ti.c.fi.de multiplici autem executore quia quādoq; ad prouidendū.qñq; ad complendū.quandoq; ad alia.no. de concess.preben.si capitulo.⁊.c.si soli.li.vi. C Octauo que

ro executor datus ad prouidendū de beneficio cum clausula si per iquisitionē ⁊c. vt in textu. cōmisit simpliciter alteri executionē qui inquisitionē cōpleuit deinde se absentauit. petit a primo vt prouideat an potest. ⁊ videt q̄ non cum in totuz cōmiserit ⁊ res sit nō integra. eo. ti. quāuis. li. vi. pro hoc. s. e. venerabili. Jn contrarium per. l. penul. C. de pedaneis iudicibus. cum ibi notatis. ⁊ quod ibi no. Jnno. eo. ti. in lris. vbi dicit q̄ si executor mandauit alicui q̄ prouideat in certa ecclesia pōt reuocare ⁊ mādare prouideri in alia. Jtem quia tenēdo q̄ nō possit anihilare aut traderetur mādatū apostolicum ꝛtra. c. si super gratia. e. t. li. vi. Bertrādus hoc tenet per. c. cum plures. eo. ti. li. vi. nam ibi cōmissuz fuit negociū pluribus insolidū ⁊ tamen si vnus incipit ⁊ deinde impedit alter potest exequi. Ad cōtraria respōde q̄ loquunt in mere iudicialibus. dicit Jo. de san. prima facie contrariū videri verius per rōnem supra dictā exquo cōmisit principaliter vices suas ⁊ alter vti cepit qō magis placet. nam hic executor cum habeat cognitionē ⁊ potestatem delegandi comparatur delegato. probat hec cle. in verbo iudices. ⁊ verbo executores. Et pro hoc quia executor habet delegatam vt dicit glos. in verbo executores. ¶ Nono quero nunquid datus ad prouidendū potest cognoscere de beneficio quod nō vacat de facto licet de iure ⁊ causa cognita de ipso prouidere? vī q̄ nō p. c. cum nostris. ⁊ c. litteras. de cōcess. prebē. Cōtrariuz tenet Cōpo. de rescrip. c. capitulū. i gl. magna qō seq̄t. Laud. Ad ꝛtraria respōde q̄ loquunt quādo in ipsa ipetratione fuit tacitū de possessione quāsi papa sciuisz difficilius grāz cōcessisset. ⁊ sic nō valuit. s. e. ad audientiā. ii. Jnducit simile q̄ ēt legati de latere ꝛferunt beneficia ad papam deuoluta licet de facto occupata. vt no. de prebē. venerabilis. per Hostiē. licet Vincē. ibi. cōtra. in quo nihil approbat Laud. Sed verius est dictum Hosti. per. c. licet. ii. de preben. li. vi. quod ꝓbat collationē fieri posse etiam nō vocato possessore. Sed in traditiōe possessionis. vocabitur. vt ibi. ¶ Op. ad hec quod dixi de legato de. c. litteras. in fi. de supple. negli. prela. vbi deuoluta nō ꝛfert legatus sed delegatus. ad hoc Sol. Laud. q̄ specialis cōmissio ibi facta per papā hoc operatur. dic melius q̄ ibi de legato nō delatere qui nō cōfert beneficiū. sed qō dixi. s. ea. q. procedit in legato de latere qui cōferre potest. de offi. lega. c. i. ⁊ ii. li. vi. ¶ Decimo quero nūquid executor vel alius delegatus pape possint inuocare brachium seculare Laud. recitat opi. Jnno. ⁊ Hostiē. ⁊ aliorum positas in. c. significasti. eo. titu. Ex quibus habetur q̄ sic. Contrarium tenet Archi. de heret. vt officiuz. per illum textum a contrario sensu. Jtez quia rescripta sunt stricti iuris. Jtē quādoq̄ ponitur in rescripto clausula inuocato si opus fuerit auxilio brachij secularis que foret superflua. pro cōcordantia distinguit Laud. q̄ aut loquimur de possessionibus omnino laicalibus ⁊ tunc nō recurret ad brachium seculare. nisi per modum requisitionis. iuxta. c. postulasti. de foro compe. aut de possessionibus ecclesiasticis. ⁊ aut est tanta violentia q̄ per se nō potest sufficere ⁊ tūc primo requiret ordinarium loci ecclesiastici. s. e. si quādo. ⁊ c. sane. ⁊ c. pastoralis. que sic intelligūtur. ⁊ hoc casu si sufficeret ordinarius per suam cōsuraz ecclesiasticam nō poterit inuocare brachium seculare. sic intelligit opi. Archi. Si autem nō sufficat poterit inuocare: quia itelligūtur omia cōmissa sine quibus negociuz expediri nequit. sic intelligitur illa opi. Et in hoc dicit Laud. specialem casum in quo ecclesia cum non habeat vltra quid faciat habet opus vti armis alias vsus armorum nō est sibi permissus q̄ arma clericorum sunt lachryme ⁊ oratiōes. xxiii. q. viii. clerici. ⁊ c. cōuenior. Sed defectus iusticie est necessitas vrgens inuocandi auxilium armorum. xxiii. q. ii. dominus. Jtez fanor fidei. de heret. vt officium. Et dicit Laud. q̄ etiaz si iudex ecclesiasticus habet vtrūq̄ gladium quādiu sufficit spiritualis non debet recurrere ad secularez. quod no. ¶ Undecimo quero si datur executor cum clausula moneas ⁊ iducas. an habeat iurisditionem compellendi? Bathe. arguit pro ⁊ contra ponendo id quod no. Archi. de preben. si pauperi. vi. vbi tenet q̄ possit cōpellere vt verbum inducas aliqd operetur. Contrarium tenet ibi Jo. an. per. c. cuz nostris. ⁊ quod ibi no. in glo. fi. de concess. pbē. ⁊ per alia plura iura qō est verius. vbi dic q̄ quia verba debeant accipi in proprio significato. ff. de leg. iii. l. nō aliter. vi. q. iii. scriptuz. nisi aliud vrgeat aliter intelligi. de spon. ex litteris. de verbo. signi. intelligentia. verba autez premissa de se nō inducunt iurisditionem. Jdeo per ipsa dic nō fieri iudicem nec habere ptātem cohercendi etiam si multo plura verba similia apponerent. vt si diceret moneas inducas suadeas ⁊ insistas ⁊ quotcūq̄z forent similē habentia vim. ¶ Op. ad predicta. de. c. i. de testa. vbi dī q̄ per verbum hortamur datur iurisditio. Solu. potest dici q̄ aliud in illo verbo q̄ in supernis dictis ⁊ ita oēs vident sentire q̄ verbum hortamur inducat iurisditionem dic q̄ de se nō inducit. q̄ nec vis vocabuli hoc importat. Et ad. c. i. de testa. ⁊ similia. dic q̄ posita fuerunt alia verba iurisditionem inferentia sicut in dicto. c. i. est verbum discretas ⁊ verbū cognoueris. ⁊ alia plura sapientia ptātem cognoscēdi. qō no. q̄ ex hoc pz intellectus huius. c. quo ad hoc nec fuit prius consideratum. ¶ Op. ad idem de eo quod no. Spe. de rescrip. presentatione. §. ratione forme. in fi. v. Jtez si papa roget. vbi dicit obtentum q̄ si papa mandat aliquem in monachum recipi dato executore qui debentes recipere ad hoc inducat tali executori intelligitur data cohercio per censuram ecclesiasticā pro hoc q̄ alias talis potestas inducēdi foret frustratoria. eo. ti. ex litteris. So. nō puto dictum. Spe. verū. nec est ptās inducendi frustratoria sed est cum suo effectu sicut ⁊ alias cū mādatur aliquid fieri cum ꝛsilio alicuius debet requiri consilium ⁊ nō expedit sequi. de elec. cuz in veteri. de arbi. in. c. cum olim. cum nec ꝓpterea mandatum est frustratoriū lz. n. non teneat mandatarius sequi consiliuz forte tamen sequitur nec eque bene iudicasset. pro predictis ē consuetudo antiqua romane curie que solebat pro beneficiā dis dare monitorias. deinde preceptorias. tertio executorias de rescrip. mandatū. ergo monitio vel inductio non operat cohertionē nisi aliud exprimatur. ¶ Duodecimo quero q̄ hic a cōtrario probatur delegatum nō a principe posse subdelegare. quid si datus fuit delegatus ab ordinario cum speciali potestate subdelegandi? glo. in. c. is cui. in fi. eo. ti. li. vi. dicit talem posse delegare. Archidia. eo. ti. quāuis. ⁊ frater Aluarus vt hic refert Bathe. tenent contrarium. per. l. a iudice. C. de iudi. de ap. cum causam. Jtem quia ius dādi iudicē nō potest in alium transferri. ff. de iurisdi. om. iudi. l. iii. Bath. nihil eligit. Sed videt velle respondere ad rationem nunc factā de. l. ii. dicens ea que sunt meri iperij posse de iure canonico delegari. per id quod no. Jnno. e. ti. venerabili. in glo. ii. dicit etiā q̄ cōmitti etiā possunt ea que sūt mixti imperij. e. ti. ex lris. que aūt sint meri ⁊ que mixti. no. Spe. de iurisdi. om. iudi. §. i. v. est autem. ⁊ que possint cōmitti. ⁊ que nō. e. §. v. ad huius aūt. Ego notaui de offi. or. quod sedem. de vtroq̄z. in. q. aūt. Cy. in. l. a iudice preall. in additione tenet cum glo. prealle. c. is cui. ⁊ idem Bar. in. l. ⁊ quia. ff. de iurisdi. om. iudi. Et dicit Cy. in dicta. l. a iudice q̄ quando datur potestas delegandi subdelegatus erit potius subdelegatus delegātis q̄ delegati. ff. de lega. ii. l. vnuz ex familia. §. si de falcidia. pro hoc est. c. i. de procura. lib. vi. vbi dicitur q̄ quando procurator habet potestatem substituendi substituit etiā ante lit. contes. ⁊ substitutus dicitur a domino cōstitutus. sed hoc simile nō videtur procedere qua discomparātur delegatus ⁊ procurator. de procu. is qui. li. vi. ⁊ quod ibi no. dic q̄ nō per omnia discomparantur. sed quo ad quid vt ibi dicitur vnde quo ad premissa cōparari possūt Jnducitur etiam. ff. de arbi. l. nō distinguemus. §. quesituz vbi arbiter nō pōt percipere vt satisfactum alicuius arbitrio ni si super hoc specialiter sit tradita potestas in cōpromisso. Et sic cum potest cum specialiter est tradita. Jtem inducitur ratio quia sicut potestas cognoscēdi pōt per ordinarium delegari ⁊ per alium exerceri. Jta ptās delegandi cum sit quid iurisdictionale pōt p aliū exerceri. Quidā distinguūt an delegatus dando potestatē delegandi dicat ⁊ ex nunc ei cui de legaueris delego ⁊ tunc teneat delegatio facta per illuz. An vero similia verba nō sint apposita ⁊ nō tenet per. l. a iudice. ⁊ alias rationes in cotrariuz. hoc reprobat. Joan. an. in. c. is cui. q̄ si apponerent talia verba delegaretur iudex īcertus cōtra id de rescrip. ad hec. Sed dices sufficere q̄ erat certus qñ sibi fit commissio. Nam etiam si verba illa non apponūt dicendo q̄ subdelegatus intelligitur datus a delegante remanet q̄ delegatio fuit incerta. vnde consideratis duabus regulis vna est q̄ solus delegatus a principe subdelegat. alia q̄ delegatus debet esse certus. Tutior est opi. Archidi. aut enim dicemus q̄ iste deputatus intelligitur datus a delegante et procedit ratio incertitudinis. aut q̄a delegato ⁊ procedit ratio. d. l. a iudice. ⁊ c. cum cām. Jtem tenendo opi. Jo. an. facile tolleretur dispositio. l. a iudice. ⁊ c. cuz cām. ⁊ cēt pata via per quā delegatus nō a principe subdelegare posset. nā p

rõnes ad hanc partem factas infertur q̃ quilibet qui põt per se subdelegare poterit dare delegandi ptãtem. licet. n. Jo. an. in. c. si is cui. restringat glo. qñ ordinarius delegans data tali ptãte subdelegãdi. Idem tamen dici oporteret in delegato principis subdelegante in tali forma: & si dicas q̃ nõ tolleretur dispositio. l. a iudice: q̃ qñ delegatus principis subdelegat non in totum a subdelegato appellabit ad subdelegantẽ non ad papam. e. ti. super q̃nũ. §. veruꝫ. &. §. porro. Secus erit in delegato a delegato ordinarij in casu p̃missso facta delegatione ille qui habuit ptãtem subdelegandi desinit esse delegatus hoc negari posit quia si ordinarius dare põt ptãtez subdelegandi totam causam fortius & partem & tunc continget q̃ vna & eadem causa pendebit coram diuersis quod est absonum presupposito q̃ vltimus delegatus non pẽdeat ab altero. Ad contraria. primo ad illud de. l. vnum ex familia. §. si de falcidia. Et similiter ad illud de procuratore dato cum potestate substituendi. Respondeo q̃ aliud est in nõ iurisdictionalibus de quibus illa procedunt. aliud in iurisdictionalibus de quibus procedit. l. a iudice. C. de iudi. nõ. n. cõueniẽter dici potest habens ptãtem delegandi faciat hoc vt nud⁹ minister delegantis cũ hãbeat iurisdictionẽ. Ad. l. non distinguemus. §. quesitum. dic eodez mõ. nam arbiter proprie nõ hz iurisdictionem sed notionem & eius finie statur metu pene .ff. de arbi. l. diem. §. stari. de arbi. per tuas. Ad aliud quia ius delegandi est iurisdictionis & sic per alium põt exerceri sicut & de causa cognosci. Responde q̃ procederet hec ratio nisi obstaret prohibitio. l. a iudice. vel ratio incertitudinis de q̃ p̃missi. ¶ Decimotertio quero numquid executor datus in forma de qua hic tenetur inquirere an is pro quo mandatur sit vite laudabilis &c. & ad hoc partes citare. So. questio implicat duo. ꝑdumũ an teneat inquirere. Secundum an citare vtrunq̃ tñ permixtim ꝓsequi glo. magna quã diuide Nam primo premissa questione ponit distinctionẽ. Inno. inter clausulam sonantem in monitionẽ & clausulã ꝙditionalez. secundo limitat hoc ibi dicit tñ Inno. tertio ibi dicit demũ Inno. de clausula conditionali ponit aliã distinctiõez an ledat ius alterius an nõ. Et huic dicto opponit & duplicater solvit ibi & si dicas. quarto ibi dicit demum Inno. ponit quandã limitationẽ dicti precedentis & solvit dubium incidens ibi potest tamen prouisor. quinto ibi secus si dicat. ponit vltimã distinctionẽ que venit ad limitationẽ prime. colligendo aũt materiã & ordinando ad questionẽ premissaz respondeo cum glo. distinguendo. q̃ñq̃ enim clausula est existentie vt clausula si ita est. Aliqñ cognitionis vt clausula si tibi ꝓstiterit. de prima dic q̃ aut queritur an teneat ꝓcessus partibus nõ citatis & dic q̃ sic vt hic in glo. in quarta ꝑticula supra assignata. Et est ratio ea quã ponit glo. pro hoc qõ dixi in tertio notabili. inducendo dictũ. Inno. de transla. licet Aut queritur nũquid teneat per se cognoscere ita q̃ si nõ cognoscat nõ teneat prouisor: et adhuc dic q̃ nõ tenet vt in eadem quarta particula gl. & nõ procedit quo ad hoc distinctio tertie particule supra signate. Aut de tertio querit an si clausula nõ est vera prouisio vicietur. Et in hoc dicit gl. in quarta particula ibi tñ si monitio. q̃ cassatur vel cassã nunciat. declara. aut. n. clausula sonabat in monitionem aut conditionez tenet prouisio sed cassabitur: vt si mãdabatur si erat idoneus licet tenuerit collatio facta nõ idoneo tamen reuocabitur: quia nõ idoneus sed interiz habet titulum & in hoc ꝓcedit qõ dicit glo. q̃ prouisio cassatur. Si aũt sonat in conditionem tunc quia conditio dedit formã mãdato prouisio ẽ nulla vt si mandabatur prouideri si de tali loco erat oriundus & sit aliunde & in hoc procedit qõ dicit glo. q̃ prouisio cassa nũciat. Si vero clausula est cognitionis vt clausula si tibi ꝓstiterit. vt in glo. in vlti. particula supra assignata cuius effectus est q̃ aut agebatur de preiudicio alterius & executor tenetur inquirere partibus citatis alias prouisio nõ valebit. aut non ledebatur ius alterius & tenet ꝓuisio non premissa cognitione. pro hoc q̃ exquo de nullius preiudicio agitur non oportuit aliquem citari. ff. de bo. pos. l. iii. §. penulti. & qõ ibi no. glo. & Bar. plenius: ratio. q̃ etiam si veniret nõ audiret cuz sua nõ interfit. u. q. vi. non solet. de elec. cuz inter. R. Et in eo qõ glo. in fi. dicit per hunc finem patere solutionem questionis premisse dicit Lap. q̃ glo. hoc vult q̃ si clausula sonat in conditionẽ sicut illa si tibi constiterit &c. & alteri preiudicet cum in hoc factus sit iudex vel inquisitor hz causse cognitionem premittere & per consequens partes uocare. Si vo alteri non preiudicet tunc nõ sit necesse partes vocare. Ipse aũt Lapus in hoc vltimo mẽbro distinctionis de clausulã cognitionis distinguit. An mandet per clausulã de qua i textu. Si reperieris &c. An per clausulam. Si tibi ꝓstiterit. primo casu de necessitate nõ tenet cognoscere. ad quod nihil allegat. Et cõtra ipm est casus. j. de concess. prebẽ. cle. i. in pn. vbi per verbũ si repertus fuerit fit conditio que necessario hz purificari ante ꝓuisionẽ. secũdo casu dicit Lap. q̃ tunc bñ tenetur inquirere & de causa cognoscere. per hoc inducit signum significationem verborum. nã reperire est scire de re perdita vbi sit. constare autem idest certuz & apertum esse. Sed primuz potest esse sine cause cognitione. secundũ nõ nisi partib⁹ vocatis certum & clarum fiat. & hoc nisi conditio foret notoria quo casu necessaria nõ est examinatio nisi ad cautelam. vt dicit Pau. in cle. i. in prin. de concess. prebẽ. Vbi dixi in. ii. q. pro hoc de ap. constitutis. ii. dic melius q̃ inter reperire & cõstare quo ad hoc non est differentia quia hoc sonat reperire .i. inquirere & per inquisitionem ad talem noticiam deuenire. & sic etiam hoc casu necessario inquirit. bene fateor q̃ qñ notorie constat superflua est inquisitio. Et vltra predicta dic q̃ etiam in clausula cognitionis etiam cõcernente p̃iudiciuz alterius obseruat vt executor inuestiget partibus nõ citatis. p hoc q̃ quãdo intendit mandans vt ordine iudiciario ꝓcedat solet adijcere vocatis vocãdis: & tunc necessario est iudex. õ iudi. exhibita. & quod ibi dixi. alias si hoc nõ adiciat in talibus executionib⁹ vt in collationibus beneficioz. videtur potius q̃ clausula cognitionis referat ad inuestigationẽ quã facere debet executor ad instructionẽ sui. nã ipse delegatus non teneretur partes citare. Eadem ꝑ sit conditio executoris de rescrip. super litteris. in fi. Sed bene vez est q̃ si nõ premitteret cognitionem quo ad sui instructionem nõ teneret ꝓuisio vt dixi. ꝑ. c. q. seruata tñ distinctione premissa. de hac materia plene potes in dicto. c. fi. de presũp. & no. ꝑdau. de ꝓcess. pbẽ. cle. vna. in pn̄. vbi dixi in. ii. q. Et ꝓcedit ꝓdicta in materia speciali de executoribus super collatione beneficiorum possunt tamen trahi etiam ad alias cõmissiones. In illis tñ oporteret quo ad aliqua aliter dici ꝑm ea que no. de offi. dele. prudentiam. de quo ponit Bal. C. de legi. l. nõ dubium & circa predicta no. singulariter glo. istam in quarta particula in. v. potest tamen prouisor. Ex qua habes q̃ executor ad prouidendum est mixtus & sic potest si vult indistincte partes iudicis assumere. ¶ Decimoquarto quero numquid nudũ ministeriuz cõmissum sub nomine dignitatis transeat ad ꝓcessorem. Glo. penul. remittit ad. c. fi. e. ti. & dic vt ibi cõclusi q̃ etiam nudum ministeriuz potest transire ad successorez q̃uis enim videatur eligi industria. per id quod dixi. ꝑ. q. vii. tamen alia ratio obstat exquo sub nomine dignitatis commissuz est. vnde stat dispositio. c. qñ abbas. e. ti. nisi ꝑaliter apparcat q̃ electa sit industria persone ita q̃ euidenter hoc colligatur ex forma cõmissionis.

¶ De offcio iudicis ordinarij.

v

¶ clericorum. Sũma vt in glo. i. in cuius fine dic q̃ hoc vult q̃ iura innouata sine penarum adiectione raro ꝓficiũt. Nota q̃ nomine clericoz veniunt oẽs clerici ẽt in sacris ꝓstituti. xi. q. i. de persona. in fi. hz Laud. & Bẽ. qui reddit rõez: q̃ oẽs sunt clerici. d. c. & in corpore. de sanc. epis. §. presbyteros. colla. ix. C. de epis. & cle. auc. presbyteros. Et colligit hoc ex. v. clericoz. Et intelligit Ad Dathe. etiaz exẽptoz si delinquũt extra locũ exemptũ. de priule. c. i. li. vi. ¶ Secũdo no. q̃ audacia reprobatur & accipit hic in malũ. gl. ii. allegat concor. ꝑdau. allegat de pen. di. i. quãobrem. C. vnde vi. l. si quis in tantã furoris audaciam. C. de sepulc. violat. l. pergit. qui fil. sint legit. per venerabilem. Et dicunt audaces ꝑm hoc hi qui faciunt contra ius. C. de iudi. l. nulli. circa pri. de preben. cum qui. li. vi. q̃ñq̃ sumitur in bonum. vt iij. c. audacter. allegato in glo. &. C. de iudi. l. rem non nouam. in fi. ¶ Tertio no. q̃ nomine priuilegij clericalis intelligitur de duplici. s. ĩmunitatis persone & fori. quod dic vt in gl. iii. quaz cõiuncto textu no. ad hũ singularissime. & vtrunq̃ istoz priuilegioruz examinaui de sen. excõ. ꝓpendimus. in repetitione in septimo cõtrario. Et vltra iura allegata in gl. pau. tam de priuilegio fori q̃ immunitatis allegat. de vita & ho. cleri. c. fi. de priule. ex parte. iii. de sen. excõmu. contingit. ii

ad idem est.c.si iudex laicus.de sen.excom.li.vi. Genze.aũt dicit priuilegium clericale in multis consistere. vt colligitur. C.de epis.7 cleri.l.u.7 auten.statuimus.7 de cleri.cõiuga.c. i.de censi.q̃q̃.li.vi.quorum quedam enumerat. Ad hoc. Consistit.n.in hoc vt nõ vexentur in personis 7 rebus.j.de vita 7 ho.cle.cle.i.dicta.l.u.7 de imu.eccle.per totum. Et si quis laicus vel ciuitas auferat ab ecclesia pedagia vel guidagia vel collectas punitur pena de qua de imu.eccle.nõ mi⁹ 7.c.aduersus.7.j.de immu.eccle.clemen.i.dicit autez Stepha.q̃ pretextu priuilegij nõ debet clericis crescere auctoritas delinquendi.reatus enim omnem honorem excludit.C. vbi sena.vel cla.l.i.vbi de cri.agi opoz.auten.qua in prouincia.nec debet permitti vt delinquentes vtantur priuilegijs. in auc.de mãda.prin.§.nõ permittas.pro hoc fm Laud.q priuilegium meretur amittere qui permissa sibi abutitur potestate.xi.q.iii.priuilegium.ad hoc de deci.suggestum.

¶Quarto no.q̃ debet auferri spes impunitatis. quod dic vt in glo.in verbo sperantes.pro hoc.lxxxii.di.error.i auc. de man.prin.§.nõ permittas.de imu.eccle.c.si.de vi.7 ho. cle.xxxiii.q.iiii.est iniusta.nam fm Ad.si ea que vsurpantur obmittim⁹ viã excessus alijs aperimus.xciu. di.puent 7 prelati negligentes correctionẽ promittere videntur subditis impunitatẽ.j.de celebr.miss.c.i. ¶Quinto no.q̃ prelatus maxime curare dz ad castigãdũ enormia delicta.3cor. de penis.qõ in dubijs. Et hoc arguit Jhau.pro opi.que hz q̃ sola enormia inducant irregularitatẽ:7 sũt ista homicidiũ sacrilegiũ adulteriũ falsũ testimoniũ 7 similia.l.di.si epus. lxxxi. di.aplius. vbi dz q̃ crimen est graue cũ est accusatione 7 dãnatione dignissimũ.7 quid sit peccatũ.7 qd delictũ.no. de pe.di.i. si peccatũ.de reg. iur.peccatũ.li.vi. 7 quid sit leuis culpa.no.lxviii.di.c.i.7 dicit Lau.q̃ si clericus nõ ppulsando sed inferendo iniuriã enormia seu seua frequenter cõsueuit cõmittere seditiones 7 guerrã publice cõmittendo priuilegium canonis si quis suadente perdit.de sen.excõ.ppendimus.secus si vt iu ex vel executor seu aliter iuste. tñ interfuit suspendio vel morti aliquoriz quia hoc nõ inuenit iure cautũ.7 sic standũ regule dicti.c.si. quis suadente.pro ℞ qõ qõ infra dico in prima qõne.7 qõ dixi in.d.c.perpendimus. ¶Sexto no. puidendum ne diffamet ecclesia. Et expone verbũ diffamat. vt in glo.in hoc verbo.7 idem Jhau.7 qõ dz vitari:inducit.xii.q.ii.nolo.de vsupalij.nisi.idem Genz. q: crudelis est negligens famã suam.7 quod dicit de ecclesia nõe ecclie intelligit. Lau.collectionẽ fideliũ. de con.di. .i.ecclesia. Corda.n.infirmoz ex mala fama clericoz pereũt 7 ministeriũ ecclesie vituperatur.ii.q.v.presbyter si a plebe. ¶Septimo no.obuiandũ scandalo.vt in glo. quibus. Et fm Jhau.propter scandalum priuatur quandoqz iure suo sine culpa.de cleri.egro.tua. Exponit autem Laud.scandalum.i.dictum vel factum minus rectum prebens occasionẽ ruine dictuz a scandalo grece quod est offensio ruina vl passio pedis.ar.de renun.nisi.§.pro graui.pro hoc fm Ad. de reg.iur.qui scandalizauerit.i.offenderit vel ruinam fecerit quod nõ est faciendum.xi.q.iii.inter verba.de con.dis.ii. c.i.7 est scandaluz vitandum. dicto.c.qui scãdalizauerit. vocat aũt fm Laud.textus hic scandala grauia:q: quod agit a clericis facile trahitur ab alijs in emplum.de voto. magne Et quid sit scandalum. dic per Hosti. in sũma de renun.c. penul. v. est autem scandalum. ¶Octauo no.q̃ ad epm pertinet correctio clericorum sue diocesis.de iure cõmuni qõ dic vt in glo.in verbo epis.quod dicit Laud. verum cuz delinquunt in territorio quia de talibus debet purgare prouinciã suã nec distinguit lex vndecũqz sint.ff.de offi.presi.l.preses. 7.l.congruit.7.s.e.c.i.7 quod ibi no. ¶Nono nota ex verbo districte iniunximus.q̃ hoc capitulũ continet preceptuz Ideo dicit Laud.negligentem sup hoc peccare mortaliter xiii.di.deniqz.in fi.de of.custo.c.i.pro hoc.s.de eta. 7 qualicle.i.7 quod ibi dixi in. viii.q. Item quia delictum subditorum requiritur de manibus prelati.s.e.irrefragabili. ff regula.c.fi.de sta.mo.cum ad monasterium.in fi.de accu. qliter.ii.§.fi. ¶Decimo nota q̃ prelati debent esse vigilantes quia talibus iura subueniunt.de prescrip. vigilanti.7 merito fm Jhau.quia vt dicit beatus Bernardus nõ dormitat nec dormit qui impugnat israhel nec cessat circuire querens quẽ deuoret.iii.q.i.nulli. Item debent esse diligentes de of.custo.c.i. ¶Undecimo nota ibi officij debitum exequantur.q̃ officiũ epoꝝ est vt corrigat subditos. Et vt dicit Jhau.q̃ ℞ possunt vel inquirendo si peccdit infamia vel visitando sine infamia.vt no.Spe.de inquisitione.§. quando autẽ.v.licet.7 ibi in prin.no.xiii.casus in quibus fm leges inquiritur.7 dicit Genze.q̃ talis cohertio maloꝝ dicit legũ ministeriũ.xxii.q.v.homicidas.q: nec manus sacrificiũ potest offerri deo q̃ si mali cõpescant.xxii.q.v.quali.gladi⁹ enim est institutus ad vindictam malefactoruz. prima. Jhe. ii.de maio.7 obe.solite.xxxii.q.iii.quesituz. pro hoc.C.ad .l.iul.de adulte.cum vir.7.l.q̃uis. Si enim foret illicitũ dominus nõ permisisset sed prohibuisset.xviii.q.i.sicut enim.vltra medium. ¶Duodecimo nota puniendo delicta vt ceteri metu pene abstineant.quod dic vt in glo. penulti. Et dicit Laud.q̃ ad hoc imponitur pena publice vt alij terreantur. xvi.q.i.mulier.de pen.c.i.7.c.quesituz.in fi.xlv.di.disciplina.pro hoc inducit Genze.C.ad.l.iul.repetun.l.i.ff.de pe. .l.capitalium.§.famosos.ff.de iusti.7 iur.l.i.v. vnde gl.oderunt peccare boni virtutis amore.oderunt peccare mali formidine pene. de quo eo.ti.irrefragabili.in glo.vlt.7 de preben.cum qui.li.vi. ¶Tertiodecimo nota clericos arcendos ab insolentijs.qõ expone vt in vlt. glo. Et idẽ Laud. 7 Jhau.ad hoc de censi.quanq̃.li.vi.j.de sta.regula. cle.attendentes. ¶Quartodecimo nota.q̃ pena vnius est exemplum alijs vt abstineant.pro hoc fm Jhau.de coha.cle.clericos.de excess.prela.c.i.de sta.regula. ea que.ii.q.vii.quapter. ¶Opp.q̃ nõ tñ ad epos sed etiã ad inferiores spectat correctio clericoz.eo.ti.irrefragabili.§.excessius.de fo.compe.cum contingat.in verbo epis.solut q̃ textus hic procedit de iure cõmuni.3traria de speciali. Jhau. autem dicit q̃ inferiores nõ possunt nisi ex priuilegio quo ad depositionez vel perpetuã suspensionẽ.per id quod no.xvi.q.ii.c.i. videt ergo velle q̃ quo ad alias penas secus sit. ¶Secundo op. ad hoc.ix.q.iii.c.i.7.c.nullus.ii.q.i.nemo.de offi.ordi.cum ab ecclesiarum.So.hoc potius repugnat textui q̃ precedenti dicto.solut autem Jhau.q̃ epus est ordinarius in omnibus.7 super omnes post papam.tñ si sub epo sunt alij ordinarij vt esse potest vt in cõtrarijs poterit ad eos spectare. de hoc dixi in dicto.c.cum ab ecclesiarum. Ad hoc.arguit ex hac littera q̃ inferiores prelati nõ habeant cohertionẽ.ar.de of.archi. archidiaconus.v.q.iii.c.ii. de etate 7 qualita. cle.i. In cõtrariũ inducit de sen.excom. Romana.7.c. venerabilibus.li.vi.xxv.di.c.i.v.archidiaconus.vbi de hoc.7 de of. archi.ad hec. Et dictum.c. cũ ab ecclesiaz.vbi de hoc in gl. Nam 7 plebanus qui est minor archidiacono potest excõicare.dicto.c.cum ab ecclesiarum.7 omnes prelati qui ab vniuersitate eliguntur habent iurisditionem.in autẽ. de defen. ciui.§.nos igitur.colla.iii. Archidiaconus autem ab vniuersitate eligit.xcii. di.legimus.de quo no. Sof.in summa.de sen.excõ.§. possunt excõicare.quod vltimum videtur imptinens.sed vult Ad.dicere q̃ cum plebanus habeat iurisditionem excõicandi fortius archidiaconus qui ab vniuersitate eligitur que dat iurisditionem.dicto.c.cum ab ecclesiaruz. vbi de hoc.refert tamẽ Ad.opi. Innocẽ. notatam in.c.ad hec prealle.tenentis q̃ archidiaconus de excessibus subditoꝝ exigentibus depositionẽ suspensionẽ vel diuturnã mulctam non cognoscit.naz 7 episcopus sine capitulo hoc ñ põt. Item fm Jnno.ibi accusationes criminales clericoruz etiam in minoribus nõ audit archidiaconus sed episcopus. xv.q.vii.felix.7.c.si autẽ.7.c.epus.s.e.c.i. Item omnia in quibus exigitur dispensatio 7 que non licet epo facere sine consensu capituli 7 vbi specialis auctoritas epi requiritur nõ potest archidiaconus nisi de consuetudine.pro hoc quod no. in Spe.de accusa.§.i.7.§.quarto loco.v.sed nunquid. dic vt dixi in dicto.c.ad hec.7 dicto.c. cum ab ecclesiarum.

¶Tertio op. q̃ nõ debuerit precise iniungi epis vt corrigant.nam qñqz corrigere non possunt cum effectu ppter resistentiam corrigendoꝝ.So.dicit Jhau.q̃ tenent quantuz in eis est q̃ si faciunt mũdi sunt a peccatis subditoꝝ. xlii.di. ephesis.q: solus dei est viaz hominis dirigere.xl vii.di.§.necesse. ¶Quero circa id quod dicit hic de priuilegio clericali.7.s.in tertio notabili exposui de priuilegio fori.i. exemptionis clericoruz a laicis quis exemit clericos de iurisditione imperatoris cum prius subessent statim cum ex utero matris exierunt.C.de sum.tri.l.i. Sol. Laud.refert quamplura que no.de maio.7 obe. si quis. de quo ibi dixi.7 de senẽt.excom.perpendimus.in septimo contrario. Sed vt formaliter pateant verba Laud.dicit ipse q̃ summus imperator scilicz deus 7 ratio naturalis clericos exegit.xcvi.dist.cum ad verum.7.c.duo sunt.7.c.imperator. Et etiaz inferior impera

tor. vt in gne. vt cleri. apud ppm. epis. ⁊ de san. epis. per totuꝫ. colla. ix. ⁊ hoc approbãte papa qui etiam sine ꝯsensu impera toris per suas ꝯstitutiones hoc facere potuit: cuꝫ clerici sint res spiales ⁊ ex toto corpus ⁊ animã dederint vt seruituꝫ ⁊ sortem christi. xi. q. i. c. iii. x. di. imperium. ⁊. c. suscipitis. Ex hoc ifert qꝺ e priuilegio clericali iudicãdũ est sm canones tñ cum illius sit interpretari cuius est cõdere. de sen. excom. in ter alia. ⁊ sic nec legi principis nec statutis seu consuetudi nibus laicorum est in aliquo standum super hoc: sed solis cano nibus pape vel episcoporum in his in quibus papa nõ statu it cõtrarium. ¶ Op. ad predicta de notatis per Innocẽ. de sen. excõ. vt fame. vbi dicit q᷑ creditor potest capere clericum de cuius fuga timet absq᷑ pena excõicationis. pro hoc. ff. que in frau. credi. l. ait prætor. §. si debitorẽ. de furtis. l. respicien dum. §. furta. ¶ Op. ad idem de notatis per gl. de iudi. cuꝫ nõ ab homine. que dicit q᷑ per. xx. horas potest detineri cler icus inuẽtus in aliquo facinore ad ꝙuendũ testes ne sit lo cus infinationi. in auctẽ. vt liceat ma. ⁊ auie. §. is quoq᷑. col la. vii. ¶ Op. ad idem de notatis per Innocẽ. de foro com pe. verum. vbi dicit dominum feudi laycum posse clericum' p pter crimen expellere de feudo. So. ad hec tria cõtraria dic Laud. standum regule que habet q᷑ nullus citra penam ex communicationis potest in clericũ manus injecere. xvii. q. iii. si quis suadente. cui standum est nisi per aliuꝫ canonem si milis auctoritatis sit reuocatũ. ar. xviii. dis. §. i. Ex his videt velle q᷑ dicta Inno. ⁊ glo. predicta nõ sint vera. ℔ro quo inducit notata per ℔Dosti. in dicto. c. vt fame. Ben. idem te net. Bertrãdus dicit cõtrariũ: q᷑ excõicatio nõ ferẽ sine mor tali. xi. q. iii. nemo. Sed nõ peccat qui uiris auctoritate facit aliquid. xxiii. q. ii. i. qui peccat. C. de adul. l. gracchus. ff. de aequ. posses. l. iuste. Item alias daretur materia auferen di iura aliena ⁊ violentiã inferendi cõtra mentem huius cle. Ad cõtraria respondet q᷑ in casibus superius dictis in cõtra riis ex mente iurium satis est expressum. pro hoc de sent. ex. clericos. li. vi. ⁊ quod no. de sen. ex. nuper. petit tñ Bertrã dus declarationẽ super hoc. Ego aũt inhereo dictis Inno. ⁊ glo. nam de mente. c. si quis suadente. cum generaliter lo quatur nõ põt inferri violatio aliaꝫ dispositionũ factaruꝫ in specie. ff. de penis. l. sanctio legum. regula generi. li. vi. Sed in specie scriptum est id quod dicat Inno. de foro compe. ve rum. ⁊ quod dicunt iura signata pro ꝙtrarius. nec potest dici iniectio manuũ iniuriosa. qõ requirit dictũ. c. si quis suaden te. Item specialiter ad dictũ Inno. in. c. veruꝫ. dico q᷑ non dicit. vt dicit Laud. Sed q᷑ cum clericus vasallus fuerit dã natus a iudice ecclesiastico de crimine proper quod venit pu iendus feudo potest dominus feudi etiam laycus auferre. p velle suo: in quo nõ intelligo q᷑ eiciat de facto contradicentẽ iniciendo in eum manus nisi specialem licentiam iudicis ec clesiastici haberet: quo casu possꝫ. per. c. vt fame. de sen. excõ mu. Item ad dictum Inno. in. d. c. fame. dic q᷑ nõ dicit: vt refert Laud. sed solũ dicit q᷑ clericum suspectũ de fuga pos sunt capere prelati etiam qui alias nõ habent iurisditionem vel socij ⁊ p̃sentare iudici. quod venit ad id quod dicit gl. pre alle. c. cum non ab homine. que etiam non dicit vt eaꝫ refert Laud. tamẽ puto verũ q᷑ creditor possit capere debitorem fugientem etiam clericum. per dictũ. §. si debitoreꝫ. qõ plen ius diximus in. d. c. cum nõ ab homine. ¶ Secundo quero in eo quod dicit hic de enormibus: numquid simplex fornicatio cle rici sufficiat vt possit depon'? videtur q᷑ sic. per. c. apostolus. lxxxi. di. xxi. q. iii. meretrices. xxvii. q. i. vt lex. Sol. ℔Bar tho. bar. lxxxi. di. maximianus. dicit q᷑ nõ. cum pauci sine il lo crimine inueniunt. l. di. quia tua. ℑdeꝫ glos. ⁊ Laud. u. q. vii. latoꝝ. ⁊ Sos. de vi. ⁊ ho. cler. vt clericorum. ad hoc. x xxiii. di. fraternitatis. lxxi. dis. presbyter. i. q. vii. si quis om neꝫ. ℔Dan. dicit hoc posse esse veruꝫ qñ cõmittit simplex for nicatio: sed nõ põt esse simplex in cõstituto in sacris. dic q᷑ de rigore iuris procedit q᷑ ꝺz depon per. c. matrimonium. sꝫ de misericordia nõ deponitur si penitet. per. c. fraternitatis. ta men a beneficio remouentur clerici concubinarij per constit utiones synodales in pluribus locis. ¶ Tertio quero qua generaliter dicit ad eos spectare correctionẽ clericorum: nũ quid etiam exemptoꝝ delinquentium in suo territorio? ⁊ p̃ supposito q᷑ sint exempti cõtra. c. i. de priuile. li. vi. i. q᷑ ratiõe deliciꝰ nõ fortiant forũ. Lau. dicit q᷑ multi in hoc multa scri pserunt: maxime ℔Dostien. in summa de priuile. §. fi. ⁊ Jo. mo. de priuile. eporum. li. vi. de quo etiam no. de priui. tua rum. Tamen quia sm Laud. duo sunt hodie genera cleri corum qui quãplurimuꝫ scandalisant ecclesiam. scilicet abu sores Iraruꝫ sedis apostolice. puta iudices executores ⁊ impe trantes. Item exempti ⁊ potissime religiosi mendicantes ⁊ nõ mendicantes. Ideo queritur an in aliquem de predictis si notorie delinquunt possint ordinarij animaduertere. Unde ponit q᷑ delegatꝰ citat expresse ꝯ tenorẽ. c. statutũ. de rescrip. li. vi. de quo certũ est ordinario q᷑ nullũ est qõ facit. vel pone q᷑ fratres predicatores vel minores grauant notorie prelha les ecclesias in retinendo portionẽ eis debitã. in xta cle. dudũ ꝯ. de sepulturis quid poterunt epi contra tales procedere? vide tur q᷑ nõ. ff. de of. dele. si quãdo. ⁊. c. pastoralis. de offi. lega. studuisti. de iudi. cum venissent. Contrariũ tenet Laud. di cens q᷑ epus põt ex officio declarare talia nõ posse vel debere fieri: ⁊ hoc palam intimare tam suis subditis q᷑ aliis: ⁊ p̃ conseqens saltẽ indirecte de lris papalibꝰ. de potestate ⁊ gratia per eas data tam de iudicibus q᷑ de exemptis iudicare. quod probat: q᷑ iura essent frustra nisi essent tuẽtes ⁊ tales ordinarij in suis dyocesibus. de sen. excom. nuper. xviii. di. per totuꝫ. Et potest epus declarare quod dictuꝫ est: quia iura dicunt q᷑ vbicunq᷑ contendit an aliquid fieri debeat vel possit de iure põt administrator iurisdictionẽ hoc declarare. de ꝓsue. cũ iter. vbi di cit Innõ. q᷑ ex quo consuetudo mala est notoria ad officium papæ: ⁊ sic etiaꝫ cuilibet ordinarij spectat eam extirpare. p hoc quia crimina vindicunq᷑ clarueriꝫ. xxiii. q. iii. ecce. de his quoꝝ fiunt a prela. quanto. de fil. presbyte. quoniã. vbi dicatur idem esse etiam si factum non sit notorium dummo do possit esse notoriũ. pro ℔ quod no. Innocẽ. de offi. vica. c. i. vbi dicit q᷑ si aliquis exponit coram superiore aliquam in eptitudinẽ notoriaꝫ: vt forte in libello vel aliter vel ẽt aliquã incompassibilitatẽ quæ nõ potest tolerari de iure: vt si detinens aliquam ecclesiam petit aliam: debet superior ex officio suo talia extirpare ⁊ rumpere. ff. si mensor falsum mo. dixerit. l. i. maxime si in principio cause cognouerit ineptitudinẽ libelli: quia tunc debet lacerare libellum. ff. de asses. l. i. de iu di. examinata. vbi de hoc per Innocẽ. ⁊ ibi dixi. potest ergo dyocesanus dicere litteras papales obstare vel non. ar. de in strum. accepimus. non enim debet permittere nocẽtes pau legis aliquibus vti. in auctẽ. de man. §. non permittas. colla. iii. Item nõ ꝺz permittere preses prouincie delegatos a p̃ cipe aliter vti sua potestate q᷑ in suis litteris continetur. Et si formã eaꝫ excedant potest in eos animaduertere. in auctẽ. vt iudi. sine quo suffra. §. volumus. xcii. di. nobilissimus. C. de ac. emp. l. quicunq᷑. de offi. del. cum in iure. de rescrip. cũ contingat. Itez obligatio que de iure cõmuni ⁊ naturali est de subditis ad episcopum remanet etiam in priuilegiatis: q᷑ que de iure naturali sunt non possunt omnino tolli. insti. de legiti. agna. tute. in fi. s. cui etiam remanet illegitimitas in il legitimis legitimatis in sua natura. de fil. presbyte. c. i. ⁊. ii. li. vi. Sed tollitur quo ad quid sit vt ibi. pro hoc q᷑ priuilegiũ eximens a iurisdictione ordinarij eximit solum in eo q᷑ exi mit nõ vltra. de consan. quod dilectio. de dec. ad audientiã. sed papa nõ priuilegiat in delictis ergo remanent sub ordina rio. Concludit q᷑ in his que sunt iuris regulariter inde⁊ sup pletex officio per superius dicta. ⁊ de of. iudi. per totum.

Item etiam in his que sunt facti si tangunt ius ecclesiarum puta electionũ alienationũ vel similium. de postul. prela. bo ne. i. de elec. nosti. de cle. conuiga. diuersis. In aliis autez q᷑ sunt publici iudicii vel iuris ⁊ vtilitatis multũ exuberat iudi cis officiũ. i. di. ius publicũ. ⁊ qõ no. ℔Dosti. in. d. c. i. de offi. vica. Itẽ ẽt si factũ est notum vt iudici. C. de temp. app. l. ii. §. vlti. no. glo. ii. q. i. quando aũt. idez etiam si sit adeo noto riuꝫ q᷑ non possit nõ esse notoriũ in aliis nõ supplet regulari ter de facto. de quo in dicto. c. bone. ⁊ melius. xxviii. di. pi usq᷑. hec opi. habet equitatem sumaꝫ quando superior talẽ exemptorum monitus per ordinarium non corrigit. Sed anteq᷑ moneatur nullatenus ꝓcedit: cum nõ debeant ꝓfũdi iurisditiones. Item ⁊ post monitionem de iuris rigore non ꝓcedit dicta opi. cuꝫ oporteat stari verbis priuilegij. si ergo exprimit q᷑ etiã ratione delicti in territorio ordinarij cõmissi nõ possit ordinarius cognoscere: opus est vt conqueraꝫ pa pe: qui proindeat cum stari oporteat priuilegio. de priuil. por ro. ⁊. c. recepimus. vnde glo. in cle. dudũ. ꝓalle. §. verũ. ℣. vltra portionẽ. in verbo coherceri. dicit q᷑ propter exemptio nes clerus nõ potest super quarta consequi iustitiaꝫ: ⁊ sic sen tit contra. Laud. ⁊ ob hoc impetrant episcopi ⁊ clerus conser uatores habentes iurisdictionẽ super tales. pro Laud. facit q᷑ priuilegiũ meretur amittere ꝛc. de dec. suggestũ. Sed

respondeo q̄ iudiciū nō ptinet ordinariis: in hoc tñ puto q̄ in defectu iusticie seruanda foret opi. Laud. finge enim difficilem ⁊ periculosum esse accessum ad papam: vt de facto fuit non est multū. Et finge q̄ tales exempti oppriumunt clerum in denegando quartam vel quid simile. tunc. n. dz licere cuilibet dicere sibi ius auctoritate ppria. per quod no. Inn. de resti. spol. olim. i. Est ⁊ alius modus vt eōs subtrahant sibi subsidia reuocando casus episcopales quos aliquibus concedunt in penitentia. Item precipiendo populis vt non accedant ad eos donec desiterint ⁊ sic indirecte coherceantur. ar. de deci. de terris. de vsur. post miserabilē. ¶ Quarto q̄ro in eo q̄ hic mandat eōs vt corrigant excessus subditorum quando possit superior procedere inquirendo de criminibus clericorum. Laud. distinguit: quia aut queritur de papa aut de alio. primo casu dic q̄ indistincte q̄cunq̄ ⁊ quantūcunq̄ et quotiēscunq̄ sibi videtur maxime vbi inquirit de iuribus ecclesiarum. de testi. cū olim. vt eccle. benefi. c. vno. in prin. ⁊ ibi per Hos. vel super peccato. de iu. nouit. Si de alio aut vult inquirere de specialiter tangentibus ptem aut de alijs. primo casu non potest: quia actionibus competentibus vtendum est. de libel. obla. per totum. nisi ob fraudez rei sit actor. imposituri silentiū maxime si sit casus in quo peccatū notorie cōmittitur sicut in retentiōe vsuraꝝ vel impedimēto executionis testamenti q̄ talia spectant ad ecclesiam maxime si actor iurauit nō agere. Sic itelligit de iureur. ad nostram. ii. fm Laud. Sed dic q̄ isti casus nō ppie excipiuntur quia nō fit inquisitio ad cōmodum partis sed ad interesse publicū vt dicit. Inno. in dicto. c. ad nostram. Si de alijs: aut volūt inquirere de iure tangente principem: ⁊ hoc possūt. C. de bonis vac. l. i. ⁊ vlt. li. x. aut volunt tendere ad puniendā crimina ⁊ iponendā penam in quo fauetur reipublice. Et aut loquimur in delegato pape aut in ordinario. primo casu oportet q̄ primo sibi constet de infamia vel de tam graui scandalo q̄ generet infamiam. de accu. qualiter. primo. ⁊ hoc nisi a papa reciperet mandatum q̄ statim possit super veritate criminum procedere vt q̄ pape gstitit de infamia. de accu. cum oporteat. vel is contra quem inquiritur renunciauit processui super ifamia. de accu. c. i. ⁊. ii. li. vi. Si de ord. nario: dicit Inno. de accu. qualiter. ii. q̄ siue a pluribus siue ab vno tñ infamia vel potius scandalū gtra aliquez oriatur potest procedere ordinarius ad inquisitionē. ar. ii. q. v. mandasti. quod probat quia eōs potest inducere purgationē respectu sui sibi. ii. q. v. omnibus. in fi. de quo ibi in glo. ergo potest inquirere contra suspectuz. pro hoc quod no. de iureur. ad nfam. i. nam multum exuberat officium ordinarij circa puniendā crimina vt hic. In delegatis autem prout superius dictum est secus quia habent per omnia seruare iura ⁊ stricte procedere nisi aliud in litteris eoꝝ contineat. ar. de Rp. nōnulli. ⁊. c. cām. Laud. Et in eo q̄ō Laud. dicit papā posse procedere indistincte ⁊ sic vult q̄ etiam ad cōmodū partis nō petentis dic verius q̄ sicut ceteri iudices nō debent supplere de facto si nō petit. de postul. bōe. i. ita nec papa: qa quo ad hoc subest eadem ratio in eo q̄ō in alijs. Sed quo ad aliud bene est differentia: q̄ papa nō stringit preceptis iuris licet honestuz sit vt ius obseruet. C. de legi. l. digna vox. de elec. ecclesia. ii. Alij vero precasse stringuntur. de consti. c. i. vñ quo ad vltimum dictū distinctionis precedentis an possit ꝓcedi ꝓpter suspitionem solam ad inquirendū: quo ad papam dicendum est q̄ sic: q̄ nō ligat iuribus: quo ad alios vero ordinarios dic vt in sequēti gtrario. ¶ Op. ad hoc q̄ etiā pape nō liceat ꝓcedere ad inquisitionez nō precedente infamia qd de iure diuino est vt precedat infamia. Gcū. xviii. Descēdā ⁊ videbo si clamorē &c. Luce. xvi. de villico infamato. de quo in. c. q̄liter. ii. de accu. Sol. nō dicitur preceptiue in iure diuino q̄ necessario debeat infamia precedere: sed exemplariter ⁊ sic preceptum vt prius precedat infamia potius est de iure positiuo ad cuius obseruantiā papa nō est astrictus. de prebē. proposuit. de alio aūt ordinario altricatio est: quia vt dixi in fine distinctionis prime. Inno. tenet q̄ si eōs solus habet aliquem suspectuz potest inquirere ⁊ ei purgationem indicere. ꝓ hoc. c. oībus. ⁊. allegatum. in fi. vbi alternatiue dicitur si subditus est suspectus sūo eōo vel alijs purgationē indici posse: et sic ex vi alternatiue sufficit q̄ soli eōo. de rescrip. inter ceteras ⁊ hoc sentit Laud. vt dixi. ⁊. c. q. ⁊ idem Abbathe. Contrarium tenent alij. de quo de offi. ordi. ex parte. de accu. qualiter. ii. vbi de hoc in glo. v. Et vtrobiq̄ dixi. Et dic q̄ stādū est. d. c. qualiter. v. verum. vbi dicitur procedendum ad inquisitionem quando non precessit infamia vel scandalum quod potest dissimulari sine scandalo vel sine periculo tolerari ⁊ sic nō: alias q̄ textus illepoint formā ⁊ modum procedendi ⁊ qñ procedi possit. ad. c. oībus. reñdeo vt dicit ibi glo. exponendo aut ꝓ ⁊. nam sepe alternatiua per copulatiuam exponitur ⁊ econuerso. de rescrip. ex parte. i. vel dic q̄ ibi intelligitur quando subditus est suspectus episcopo tanq̄ prelato q̄ ita debet intelligi nō tanq̄ priuato quia tunc non debet cum pandere. nam neq̄ soli sibi crederetur. vii. q. ii. si tacitum. et c. placuit. de testi. cum a nobis. ⁊ sic si subditus appellaret ab ultratoria redderetur inquisitio ⁊ puniretur eōs inquirēs tā q̄ indebite grauans. ⁊ sic intelligendo. c. oībus. nō probat ō suspitione nō scandalosa q̄ō sufficiat. Nam qñ suspectus est eōo vt prelato seu iudici non potest esse sine scandalo ⁊ hunc intellectum tenemus. Et sic intelligendo saluari potest dictum Inno. alias nō foret verū ⁊ procedunt hec tam quo ad inquisitionem faciendā q̄ quo ad purgationē indicendam. Iz aliqui distinxerint inter hec. vt no. in. d. c. qualiter. Sed nulla ratio sufficiens reddi potest maxime quia deficiens in purgatione punitur vt conuictus quod declarari quomō intelligatur. de accu. accedens. ¶ Op. ad predicta q̄ etiā si eōo tā q̄ prelato subditus sit suspectus si nō est suspectus alijs possit tolerari sine scandalo. nam potest ⁊ dz prelatus nō publicare subditoꝝ crimina. ar. de tē. or. ex tenore. So. ex quo sat vt iudex nō potest sine periculo salutis correctionē obtinere: vt hic. Et sic esset scandalum saltē sibi. Item nō potest scire vt iudex quem sciant ⁊ alij inter quos etiam presuppositio q̄ nōdum surrexit scandalū sufficit q̄ surgere potest ⁊ verisimile est q̄ sic erit si correctio negligeret. ¶ Quinto quero numquid vt procedat ad inquisitionem sufficit inquisitum diffamatū esse apud bonos ⁊ graues viros licet infamia, processerit primo a maliuolis ⁊ vilib⁹. Glo. in. c. cū dilectis. de pur. ca. dicit q̄ sic. quod tenet Laud. dic contra: sicut enim, nō debz hoc casu iudici purgatio. de pur. cano. cuz in iuuentute. Ita nec fieri inquisitio. de accu. qualiter. ii. vbi dicitur fama debere surgere a nō maliuolis sed graubus ⁊ prouidis. nec ura que allegat glo. in dicto. c. cum dilectis. probant illud q̄ō dicit. dic agitur q̄ potius debet superior pronunciare de tali infamia non curandum. Ex hoc enim continget infamiam ortam apud graues extingui foret enim absonum stare fame tali cum facile surgat fama etiam de malo: quia dictuz etiaz a quocunq̄ facile sequit multitudo vt dicitur in. c. cum in iuuentute. prealle. ¶ Sexto quero numquid ꝓbata infamia ꝺ aliquem debet ipse admitti si petierit ad probandum se esse bone fame. Laud. querit sed nō soluit. dic q̄ sic vt tenet Inno. de accusa. cum oporteat. ¶ Septimo quero nūquid lis est contestanda vel alius ordo iudiciarius obseruandus super articulo fame. dicit Laud. q̄ non. cū talia preparatoria summatiz sunt expedienda. ar. s. vt ec. benefi. c. vno. cū ibi notatis. sicut sit in actiōe ad exhibēdū. ff. ad exhi. p totū. pro hoc quod nō. glo. vt lit. nō cōtes. quoniam. §. si super. Et hoc tenet Inno. de spon. cum in tua. vbi dicit q̄ sine ordine iudiciario ⁊ sine testib⁹ pōt quis certiorari de fama. Et quod dicit sine testibus. intellige solēniter ex forma iudicij examinatis. sed bene necesse est q̄ recipiantur per modum summarie cognitionis. vt si negaretur infāmiam precessisse coram iudice posset de hoc per acta doceri. ¶ Octauo quero nūquid cum agitur super veritate criminum debet lis contestari. Glo. vt refert Laud. vbiq̄ dicunt q̄ nō: ⁊ q̄ sufficit articulos ⁊ nomina testium exhiberi iuxta tenorez capituli. qualiter. ii. §. debet. de accusa. Ipse autem Laud. dicat q̄ aut ꝑsens est is contra quez inquiritur: ⁊ seruandus est ordo iudiciarius alias processus nō valet. de pur. cano. cum dilectis. Aut absens per cōtumaciā: ⁊ aut iudex procedit ex officio ⁊ potest lite nō cōtestata procedere. vt lit. nō gtes. quoniam. §. sunt ⁊ alij. Aut ad partis instantiam: ⁊ tūc procedit solum ad ānotationē bonoꝝ. vel aliter prout no. de do. veritatis. ⁊. xi. q. iii. rursus. ⁊. c. quicunq̄. dic melius q̄ quādo ex officio procedit indistincte nō requiritur litis cōtestatio: quia nec est cuz quo cōtestetur nisi improprie quatenus iudex tenet locū partis. dicto. §. sunt ⁊ alij. Sed si ad instantiam aut gtra ꝑsētem ⁊ debet seruari iuris ordo. dicto. c. cum dilectis. ⁊. §. debet. aut contra absentem ⁊ aut nō cōtumacē ⁊ tunc regulariter non ꝓceditur in criminibus. aut cōtumacē: ⁊ procedi pōt nō tantum ad ānotationez sed ad sententiam. dicto. §. dz. et dicto. c. veritatis. ¶ Nono quero si eōs fecit statutum q̄ ad inquisitionē criminū ⁊ penā p̄o eis imponēdā nullo ser-

uato ordine.puta non inquisito prius de infamia.nec tradit capitulis inquisito vel similibus procedere possit vt de facto fecit Batonen.eps vt dicit Laud. Et tunc dicit idē Lau. statutum non tenere siue statuerit q per se vel per vicarium hoc fieri possit.quia per suum statutum non pōt auferre iuris beneficium.de secun.nup.c.fi.nec potest contra canones statuere.xviij.di.in prin. ¶ Pro hoc.ſ.de elec.cle.ii.in prin. vbi dixi in.ii.q. ¶ Decimo quero in eo q dicit subditos cō pescendos a criminibus.qua pena hoc fiet? dicit ¶ Pau. q p depositionem si sunt multum enormia cum in talibus nō di spenset eps.vt no. Inno.de corpo.vicia.c.i. Et Spe.ti.ii.§ nunc de epōrum. v. r. nec in talibus valet compositio qui iu dex inquirat.vt no.v.q.ii.si pamates.in aliis autem excessi bus potest prelatus cōpescere per penam ēt pecuniariam.vt no.xviii.di.quoniam.xxiii.di.quanq̄.xxiii.q.v.circum cel liones.vbi patet q potest verberibus subicere.ad hoc de pe nis licet.xlv.di.cum beatus.xxii.q.v.si quos.v.q.i.c.i.po test etiam in exiliū mittere.de iudi.cum non ab homine.de calump.c.i.in fi.l.di.accedens.de penis.felicis.lib.vi.debet ad hoc solum tendere vt vita hominum corrigatur.xxiii.q.v prodest.que autem sint crimina pro quibus quis debeat de poni.no.lxxxi.di.apostolus. ¶ Undecimo quero nunqd prelati possint corrigere excessus laycorū? videtur q non: q hic dicit de clericis tantum. Inno.de pur.cano.nos inter.te net q laycos non corrigent nisi in criminibus ecclesiasticis. ō quo ibi in glo. Archi.de consue.non est.in glo.eps.li.vi.di cit indistincte fieri posse.pro hoc quod no.de offi.ordi.c.i.in glo.canones dicunt qō tenet hic ¶ Bathe.dicens Aluarus ita tenuisse per.c.v.q.v.illi qui.dicit Ben.q prima opi.pro cedit quo ad penam temporalē alias frustra videretur cōmis sus gladius dño tpali si talem imponerent prelati.tota nāq̄ iurisdictio ad ecclesiaz deuolueretur. fallit rōne pacis.vel iu ramenti vel alterius qualitatis crimis i quo sit speciale vt ec clesia cognoscat.vel quando deficit legis subsidium. Secun da autem opi.procedit quo ad penam spūalem quia de quo libet peccato ꝛc.de iudi.nouit.ꝛ ita'no. Hosti.i dicto.c.nos inter.

¶ Si ab apostolice Valeat col lato beneficii facta a collatore quolibet circa legatum aplicum ēt non facta mentione de beneficio qō prius habe bat is cui fit. ¶ Nota summarium. Et quod dixi de lega to apostolico procedit ex eo ſm Lau.quia si papa vult i suis specialibus executoribus hanc moderationem seruari.de p̄ ben.si motu proprio.li.vi.fortius in legatis: cuz potestas exe cutorum sit maior quo ad sibi cōmissa.de offi.dele.c.ij. Et i collationibus multum est hodie limitata legatorum ptās ō of.lega.c.ii.ꝛ.iii.ꝛ quod ibi no.p hoc quod dico.j.q.xvii. ¶ Secundo no.casum in quo non sufficit mentio generali tatis.quod dic vt in glo.in verbo specialis. Et dico.j.q.xvi. ꝛ.xviii. ¶ Oppo.q collatio facta per legatum aplicum ha benti beneficium de quo non fit mentio non teneat: facta per inferiorem debeat non tenere.quia ptās legati in conferen do prerogatiuam habet super potestatem aliorum inferiorū de preben.si a sede.li.vi. So.hac rōne motus. Archi. in.c. si.de offi.lega.li.vi.stetit contrario Jo.an.ibi tenuit qō hic decidit̄.vt dicitur hic in glo.i. Et tunc ad contrarium dic q rō decidendi quo ad legatum colligitur ex eo qō dixi.ſ.in primo notabili.quo ad inferiores colligitur.j.e.c.q.xvii. ¶ Secundo op.q etiam collatio inferioris facta beneficia to non teneat per.c.ordinarii.in fine.j.c.li.vi. So.vt in glo. vlt. Laud.dicit q hoc dicitur procedere quando is cui con fertur beneficium prius obtinebat vnicum beneficium.ꝛ cō passibile cum secundo alias procedit.c.ordinarii.possunt ta men ſm eum esse plura simplicia inuicem compassibilia. de Rp.gratia.li.vi.ꝛ.ſ.de Rp.clemen.gratie.de quo ibi dixi. Et hoc in effectu recidit in idem cum solutione glo. sed ad huc clarior est solutio glo. Quo autem ad.c. ordinarii.meli9 respondetur per id quod dicit glo.in cle.si plures.j.de p̄bē. ¶ Quero de quo legato hic loquit? Responde vt in glo.ii. q de lagato de latere.idem ¶ Pau.ꝛ Ben.alius enim legat9 non confert sine speciali cōmissiōe.de offi.lega.c.i.ꝛ.ii.li.vi. ¶ Secundo quero siqs habet specialē cōmissionē nunqd i eo erit idem qō in legato de latere: an vero idē quod in aliis ordinariis? quo ad id qō dicitur hic vr̄ q idē quod i aliis ordi nariis. Et pone exemplū per.c.is cui.de preben.li.vi. Contrariū sentit glo.penul.que legatū nō de latere habentē spe cialē cōmissionē cōferendi parificat legato de latere. Sed p prima opinione que placet Lapo ē littera ibi in aliis tamen quibuslibet. Et sic per vniuersalē dispositionē comprehēdit quēlibet extra legatū de latere.sed tenendo secundū expone quibuslibet plātis vel aliis habētibus ptātem conferendi iu re ordinario.vel delegatis ab eis.vt in glo.in verbo habenti bus. Sed delegatus cui spāliter conceditur ptās conferendi nō habet iure ordiario.sed vice sedis aplice.de preben.hi q. ꝛ.c.si aplice.e.li. ¶ Tertio quero que beneficia cōferre pos sint legati de latere. So.omnia non prohibita dū tamen va cent.in nō vacantibus enī solus papa pōt ius tribuere.de ꝛ cess.preben.ppositū.ſm Ben.dic tamē q nō solet tribuere. nam rescriptū cōcessum sup vacaturo nō dat aliquod ius for male ad beneficiū sed potius implorationē officii executoris. vt no.de renū.veniens.ꝛ in dicto.c.proposuit. Quāuis autē legatus non dat ius ad vacaturam potest tñ facere reseruatō nem de vacaturo.de offi.lega.p̄senti.ꝛ.c.deliberatiōe.li.vi. Et dicit q pōt legatus conferre beneficia etiam deuoluta ad sedem aplicam.de preben.venerabilis. vacantia tñ in curia non.de preben.licet.i.li.vi. ¶ Quarto quero an collatio le gati facta motu proprio vicietur ex eo q is cui confert erat be neficiatus. Glo.in verbo facta. dicit q sic.licet Jo.mo.ꝛ Ar chi.de preben.si motu proprio.li.vi.tenuerint contrariuz.vi deamus motiua.pro glo.est qr nō pōt imputari recipienti col lationem.cū ergo sit sine culpa nō debet sine causa puniri.de his que ſi.a ma.par.ca.c.ii.lvi.di.satis puersum.xvi.q.vii.in uentū. Item facti possessio impedit ipetrationem beneficii. de concess.preben.cum nostris.sed collationē nō.de p̄ben.lz .ii.li.vi. ¶ Pro opi.cōtraria est qr.c.collatio.de offi.lega.lib. vi.ꝛ hoc caplm indistincte dicit collationē non tenere. Item quia cessat ratio motus proprii in legato que ē in papa qr pa pa solutus est legibus.de concess.preben.proposuit.sed lega tus non.de cōsti.c.i.de preben.dilectus.i. Itē qcqd facit pa pa motu proprio p̄sumitur rite factū.ꝛ sacrilegium ē disputa re an dignus sit is quē eligit.xvii.q.iii.§.qui autē.qō non cō tingit in īferiore qui debet examiare conditionē ꝛ vitam pro mouendi ꝛ quare pudet exprimere.ad hoc de sacrima.frater natis.l.di.qui in aliquo.liii.di.si seruus. ¶ Pau.qui idneit hec motiua nō ēpisse approbat aliquid sed dicit q potuisset ꝟ decidi si placuisset compilatori potius tamē adheret opi. Jo. an. Lap.hic ꝛ in dic.c.collatio.ꝛ Ben.tenent cum Archi.ꝛ Jo.mo. Et inducit Lap.in dicto.c.collatio.rōnem.quia si cut impetrans qui scit se beneficiatū tenet de beneficio facere mentionem.de rescrip.gratia.li.vi. Ita pari ratione ꝛ lega tus. Et hoc idem tenet hic ¶ Bathe. Sed Stepha.tenet cū Jo.an. Et ad rationem supra factam cum dicitur illud i pa pa qui solutus est legibus. Respondet q nullo iure cauetur q habentibus beneficium aliud conferri non possit. Sed so lum quod ipetrans debet facere de beneficio quod habz mē tionem.hec ratio destruitur per textum hic ꝛ in dicto.c.colla tio. In quibus expresse dicitur collationem non tenere.puto tamē opi. Jo.an.veriorē. Et ad.c.collatio. Et ad istud capi tulum que indistincte loquuntur dico q debent intelligi de collatione facta ad instantiam exquo aliud hic non exprimi tur. Si enim voluisset comprehendere collationem factam motu proprio hoc specialiter expressisset cū i ea sit aliquid spe ciale.dicto.c.si motu proprio. Item nulla ratio sufficiēs red di potest quare vicietur collatio facta motu proprio, vñ opor tet considerari que potuit esse ratio harum decisionum ꝛ nul la sufficiens alia vr̄ nisi ambitio impetrantis tacito de benefi cio quod habet. In conferenti autem nulla ambitio potest notari. Et per hoc non procedit ratio Lapi.qui cōparat gfe rentem impetranti. Si tamen velles defendere aliaz opinio nem posses dicere rōnem propter potestatē lagati restringē dā.per id quod dicit glo.penul.ꝛ sic quando tacet de benefi cio quod illa habet p̄e.sumit nescisse. Et si scisset q non contulisset.pro hoc quod dico.j.q.xvii. Sed hoc non obstan te magis placet opi. Jo.an.per superius dicta.generaliter ät quando teneat ꝛ quando non collatio facta beneficiato.dixi de preben.super iordinata. Et distinguit Lapus in dic.c. collatio.qui etiam hic dicit prouisionē beneficii factam p papam motu proprio beneficiato non habita mentione de be nefio valere.sed factam ad instantiam non valere.dicto.c.si motu proprio.factam vero per legatum neutro casu valere. vt hic in primo responso.ꝛ in dicto.c.collatio. Tu dic idem qō in papa per superius dicta.factam autez ab alio quocūqz dicit Lap.valere per id quod hic dicitur in secundo dicto.ꝛ

de hoc vltimo dic vt dixi.s.q.ii. ¶ Quinto quero circa hoc si legatus nesciat de beneficio qđ habet is cui cõfert? Lap. vi velle q; teneat collatio: dicit enī qđ hic dī in primo dicto ꝓcedere quando legatus vel qui ab eo beneficiatur scit vel scire potest de alio beneficio. per.c. gratia. prealle. Sed ꝓ id quod dixi in.q. p̄cedēti nō videt in legato ponderādo scia ul' ignorantia cum i eo non possit attendi ambitio qđ est verius.

¶ Sexto quero an collatio legati facta extra prouinciā sibi decretam valeat? Glo. in.c. nouit. de offi. leg. Et Inn. ⁊ Host. ibi dicunt q; sic. ad hoc quia locus non est de substantia. ꝺ ap. qua fronte. ſ Dico hoc ēt de concess. preben. post electionē ſ Dau. hic dicit. c. post electionē. non posse ad hoc allegari cū illa pars q̄ ꝺ dicebat sit decisa. tenet tamē cū p̄dictis intelligendo q; tali modo sit extra prouinciam q; legationis officiū non sit extinctum. Si enim foret extinctum non posset. ꝺ offi. lega. presenti. li. vi. quod declara vt dixi in dicto. c. nouit.

¶ Septimo quero nunquid quod dī hic de collatione procedit in alia dispositione super beneficio. dicit ſ Dau. q; procedit in dispensatione. de preben. non potest. lib. vi. Et in eo qui obtinet confirmationē specialē iuris canonicalis sibi acquisiti ex collatione capituli. nam p confirmationē censetur apostolicus. facit qđ no. Inno. i. c. cum iter. i. de elec. ⁊. c. nisi essent de preben. ⁊ no. de confir. vti. vel muti. c. ad nostram apostolicus. vel auctoritate legati receptus fm Archi. qui hoc tenz i. c. si motu proprio. de preben. li. vi. Et quo ad hoc vltimuz de cōfirmatōne. idem hic Abbathe. ¶ Octauo q̄ro i eo q; dicit beneficiū de quali benefio debet itelligi? glo. i verbo būficium. dicit de quantūcunq; modico. idem ſ Dau. ꝓ hoc. c. non potest. de p̄ben. li. vi. ¶ Nono quero si habet possessionem seu pensionē ab ecclesia nunqd ipetrans debet de ea facere mentionem? vi q; sic: quia beneficium est omne qđ grat⁹ ⁊ liberaliter cōfertur ⁊ talis est illa possessio. xvi. q. i. possessiones. i. q. iii. ex multis. Contrarium tenet ſ Dau. ⁊ Ben. cuz non det i titulum sed i stipendium. vnde etiam laycus cōcedi posset. vt no. Lau. in dicto. c. possessiões. ⁊ pueris. vt no. Vincen. de p̄ben. super ordinata. ⁊ Archi. in dicto. c. si motu proprio. de quo dixi de rescrip. postulasti. ⁊. c. ad audiētiā. ij. ¶ Decimo quero si habet hospitale qđ non erat solitum conferri in beneficium fm formā clemē. q; contigit. de reli. do. dicit ſ Dau. idē. s. non esse opus de ipso fieri mentionez. ¶ Undecimo quero si hēbat p̄stimonias? dicit ſ Dauī. eo se cus qđ tenet Archi. de preben. non pōt. li. vi. In talibus enī non ꝑsone habilitas sed veritatis suppressio vel falsitatis expressio attenditur. fm Host. qui hoc notauit de rescrip. postulasti. de quo ibi dixi ⁊ tenui q; etiam de istis nō oportet fieri mentionem nisi ueniat tanq̄ emolumētum surgēs ex titulo beneficii. pro hoc quod dixi in duabus proximis questionibus. ¶ Duodecimo quero si dixit se nondū assecutuz beneficium cum haberet litteras super impetratiõe? dicit Abbathe. per hoc nō cōmitti obreptionē. qđ tenet Archi. in dicto c. si motu proprio. Jo. an. in regula. ignorātia. li. vi. tenet cōtrarium qđ est verius. vt dixi de rescrip. in nostra. ¶ Tredecimo quero in eo q; dicit faciendā specialē mentionē quid requiritur vt sit spālis? So. vt i glo. i verbo spālis. ⁊ pro hoc qđ no. in Spe. ti. ii. §. videdū restat. v. sed nūquid nocet. Et ibi de hoc i additione. dicit Lap. q; debet esse spālis. i. expressa. similis expositō. de re. eccle. non alie. hac consultissima. li. vi. ¶ Quartodecimo quero qualis debet esse exp̄ssio? dicit Lau. q; debet esse facta nominatim exprimendo beneficiuz ⁊ eius circumstantias ⁊ conditionē ⁊ omnia que possent mouere p̄cipē ad facilius concedendā vel negandam gr̄am. ⁊ q; non sufficeret generalis. ar. de dolo. c. ii. de re iudi. iter. Et qđ ibi no. de Ap. super litteris. cū similibus. Et est speciale fm eum in impetratione beneficiorū. q; cū ex ambitione procedat strictē interpretatur. de p̄ben. quāuis. i. li. vi. Naz alia ea que facit legatus late iterpretanda sunt. de offi. lega. legatos. li. vi. de regu. iur. odia. li. vi. ſ Dico hoc sentit Lau. d. c. ſ procedere in collatione facta ad instantiam non autem si motu proprio. de quo dic vt. s. q. iiii. ¶ Quintodecimo quero si patronus p̄sentat beneficiatū curatum ad aliud curatum? dicit Lau. q; istitutio de tali facta per ep̄m tenet lz post adeptam possessionē vacet primum ipso iure. de p̄ben. de multa. s. de offi. vica. clemē. vna. hoc etiam tenet glo. hic in verbo collationē. dicens q; de electione vel presentatione nō dubitabatur. q; pendet ex officio cōfirmatoris. quasi dicat q; p eas non acquritur plenū ius i beneficio. Et ideo multo fortius debet tenere ex quo tenet collatio que dat plenū ius. habz enim vim electionis ⁊ confirmationis. de preben. cuz in illis li. vi. Et no. Inno. de cau. pos. cū oli. ¶ Sextodecimo quero quos collatores comprehendit textus sub illis verbis q; buslibet beneficio; collationem habentibus. soluūt. Lau. ⁊ Ben. q; oēs siue sint singulares p̄lati. siue collegia. de his q; fi. a prela. ea nosc̄tur. de cōcess. preben. c. ii. de symo. ex insinuatione. glo. aūt in verbo habentibus. adhuc plenius exprimit ꝺ eo q; dicit siue sint ordinarii siue delegati ab eis qđ declarauit. s. i. ii. q. ⁊ itellige semp excepto sedis apostolice legato vt i textu. ¶ Decimoseptimo. quero que fuit rō decidendi diuersimode ⁊ p̄uilegiandi plenius iferiores a papa ⁊ eius legato Gl. i verbo volumus. reddit rōnem. quia ptās legato rū sedis apostolice siue sint de latere siue alii legati ex speciali cōmissione habentes conferre est extraordinaria ⁊ supindicta seu supindicta vltra collatores ordinarios ideo restringēda. Collatorum āt ordinario; potestas ē naturalis ⁊ ampliāda qđ no. lz enim legati habeāt ordinariā. de offi. lega. c. i. ⁊. ii. li. vi. tamē vt ex hac singulari gl. colligit ē ordinaria potestas sed non ordinario modo. Et per hoc habes singulariē notare q; non oīs ptās ordinaria est fauorabilis ⁊ ampliāda. Sed illa proprie fauorabilis est que est perpetua vt patriarchaz. archiep̄orum. ep̄oz ⁊ similium. per hoc multe notabiles questiones decidi possent. p predictis inducit glo. silēm dī̄am ex. c. statutum. de rescrip. li. vi. de quo ibi no. in gl. qđ de ordinariis. Item no. equipationē gloſe inter legatos de latere ⁊ alios non de latere habentes conferre ex speciali cōmissione. pro hoc qđ dixi. s. q. ii. Et quo ad hanc. q. Laud. ⁊ Ben. assignāt aliam rōnem. q; ordinarii sunt magis deliberati ⁊ certi in modicis ⁊ certis beneficiis que dispositionez suam spectant q̄ papa in beneficiis totius orbis vel legatus totius siue prouincie. ar. xvi. di. quod dicitis. de p̄sump. quosdam. Et hec ēt ratio bona est ⁊ notabilis. Et vtranq; ponit ſ Dau. dicens ēt non sic presumi subreptionem in ordiario sicut in papa ⁊ legato qui sunt maioribus negociis occupati ⁊ non sic omnes subditos notos habent sicut dyocesan⁹ ⁊ alij iferiores. pro hoc qđ no. Jo. cal. in repetitione. c. cum nostris de concess. p̄ben. in. vi. q. Laud. de pynu satis consonans p̄dictis addit aliam rōnem quia ordinarii originales intelligūtur prouidere ecclesie motu proprio cū ad hoc teneantur nec debent beneficium reformare nisi persona sit bene nota. Sz papa ⁊ legati prouident p̄sonis ⁊ non ecclesiis. ideo dicunt in litteris volentes tibi gratiam facere specialem. Et propterea non tenent littere si qd tacetur quod fuit exprimendū. In ordinariis aūtē collatoribus dicit qđ deberent omnes dictari motu proprio ⁊ sic diceretur inter incumbētia onera illa nos magis solicitant vt ad ecclesias vacantes p̄sonas idoneas p̄sciamus ideo aduertentes talem ecclesiā vacare ⁊ talez ēē idoneum ⁊c. vt sic potius prudeatur ecclesie q̄ p̄sone. Et p hoc dicit cōfirmari opi. glo. tertie qđ collatio legati facta proprio motu non possit impugnari ob taciturnitatē alterius beneficii. ꝺ quo vltimo dic vt. s. q. iiii. Et de hac tota rōne lz videatur pulchra possit dici eā nō p̄cedere. q; ēt papa ⁊ legati tenēt ex officio prouidere beneficiis. Nā papa vocatus ē i plenitudine ptātis. ꝺ vsu pali. ad honorē. ⁊ legati in suis p̄uinciis sūgunt⁹ vice pape. Ita ergo tenentur quo ad sibi cōmissa totaliter sicut dyocesani quo ad suas dyoceses. tñ pro ista rōne facit impossibilitas seu nō tanta facilitas plene inquisitiōis ⁊ plene noticie q; nō sic facile pōt cōstare de multitudine pape ⁊ legatis sicut de paucis ipsis ordiarūs vt i rōne p̄cedenti.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

Instrumento Nō casum i q̄ parē vi hz īstrumētū cū litteris p̄uatis ⁊ ecōuerso. Et ꝺ quo ad faciēdā fidē de mādato ꝓcuratorio. Nā ēt p lr̄as ip̄ius cōstituētis sit fides vt hic. pro hoc quod dicit glo. ii. Et nō ē cura an sint sigillate an nō q; hic nihil dicit de sigillo. Et p hoc plus ꝓbatur ex textu q̄ sit id quod no. Inno. de ꝓba. qm̄ cōtra. ibi dicit delegationes ⁊ ꝓcurationes ꝓbari p sigilla cōstituentium rō primi q; stat litteris ēt priuatis i p̄iudicium scribētis. ff. e. si ꝓcuratorē. vbi de hoc rem ra. ha. l. ne satisdatio. C. de re. alie. nō alie. l. ii. lz nō ad cōmodū eius. C. de ꝓba. l. istrumēta. ⁊. l. rōnes. ⁊. l. exēplo. fm Laud. ſ Dau. ⁊ Ben. Generaliter aūt qm̄ stat cedule seu appodisse seu libro rōnum seu epistole dixi de fide instru. c. i. Et formam litteraz sup mādato

procuratorio ponit Spe. de procura. §. vt aũt. v. si aũt nõ po
test. Et sm Steph. tales littere qñ̃ dicunt libellus. dicta
l. ne satisdatio. qñ̃ littere procuratorie. qñ̃ littere de rato
de offi. dele. coram. de transac. cõtingit. Et q̃ p litteras pos
sit quis cõstitui ꝓcurator allegant concordãtie in glo. ii. ⁊ vl
tra illas ꝓbatur in dicto. c. contigit. de reli. domi. cũ ducti⁹.
¶ Secundo no. q̃ põt ꝓcurator constitui ad plures causas
p verbum i causis. sic etiam ad vnã vt hic in glo. iii. Et idem
Ben. dicit Dan. posset constitui ꝓcuratorẽ ad tp̃us post
qõ mandatũ expirabat. vt no. Spe. de ꝓcura. §. rõne autez
forme. v. quid si mãdatum. Pro hoc q̃ mandatũ ꝓcurato
rium potest fieri sub cõditione ⁊ i diem. ff. c. l. iii. isti. manda
ti. §. mandatum. ¶ Tertio no. q̃ parta sunt non facere vel
non debito mõ facere. ibi debito mõ. quod dic vt in glo. iii.
Et idez Dan. pro hoc quod no. ſ. e. c. i. ⁊ c. mãdato. Ex ꝟ
a contrario infert Ben. q̃ si non iteruenit cautio de qua i tex
tu. vel si interuenit non debito mõ non ꝓcedit hec clemẽ. alis
magnũ p̃iudicium posset fieri procuratori non idonee p̃ do
minũ relenato. Item tunc deficit p̃sumptio consensus ꝓcu
ratoris inducta ex hac clemẽ. que videt fuisse causa finalis co
gendi ꝓcuratorem vt defenderet quod est notandũ alias v̄
ba illa debito mõ cauit frustratorie ponerẽtur i textu. Et de
cautione procuratoris actoris. no. c. ti. c. i. de cautione ꝓcu
ratoris rei. c. ti. mandato. ¶ Quarto nota. q̃ approbans in
strumentũ vel litteras tacite vel expresse intelligitur appro
basse omnia in eis contẽta. vt hic. ibi cum per hoc ad omnia
q̃ẽ. Laud. ad hoc. ix. di. veterum. ⁊ c. si ad sacras scripturas
vbi de hoc. de pẽi. di. i. vulgarit. de censi. cum olim. ii. q. ix
pura. de quo per Inno. in. d. c. cum olim. ⁊ de excep. cũ ve
nerabilis. in glo. quasi dicat ⁊ vtrobiq̃. dixi pro hoc glo. hic
i verbo i omnibus. ¶ Quinto no. q̃ causa ⁊ negocium capi
untur pro eodem. Nã in principio dicit i causis. ⁊ postea sub
dit in causis ⁊ negociis. alias tñ aliud est causa aliud negociũ
de ver. sig. forus. Itẽ aliud est causa aliud lis. Nã lis qñ̃
capitur pro instantia. de procura. c. i. li. vi. Item aliud ẽ q̃ cõ
stituatur ꝓcurator ad negocia. Aliud ad cãs. c. ti. qui genera
liter. li. vi. Dan. qui etiã dicit q̃ maior est ptãs procuratoris
cõstituti ad cãs q̃ cõstituti ad lites p id quod no. Host. c. ti.
nõ iniuste. Sed Host. ibi hoc non dicit. Sed dicit q̃ refert
inter procuratorem ad litem vel lites datum. Et datum ge
neraliter ad oĩa negocia. quia primus non tenet prosequi ap
pellationem. d. c. cum iniuste. secundus sic: alis posset de ne
gligentia condẽnari. de offi. archi. ea que. de offi. custo. c. i. in
fi. sic ⁊ tutor ⁊ curator appellationem ꝓsequitur. ff. si tutor vl
cura. appel. l. ii. C. de appel. si actor. Et idem in gestore q̃ ac
cessit animo gerẽdi omnia negocia. Nam cũ teneat de alias
omissis fortius si omisit appellationez prosequi. ff. de nego.
gest. l. si pupilli. §. fi. ⁊ l. liberto. §. fi. dicit etiam Dan. q̃ cõ
stitutus ad causas generaliter põt tractare negocia extraiu
dicialia: ⁊ in hoc videtur corrupte scri, tuz. ⁊ q̃ dẽat dicere in
dicialia sicut cõstitutus ad negocia potest agere experiri. dcõ
c. qui generaliter. Et sic intelligendo non videtur verum q̃
datus ad causas possit tractare extraiudicialia: q̃ mandatuz
non extenditur ad non expressa in eo. de offi. lega. cum olim
i. secus econuerso: quia datus ad negocia põt agere ⁊ experi
ri: quia venit in vim consequentie. d. c. qui generaliter.
¶ Sexto no. ex eo quod dixi in proximo notabili i p̃cipio
q̃ negocium dicitur in iudicio ⁊ hoc quatenus hic idem si
gnificat q̃ causa. pro hoc dictũ. c. forus. aliquando tamen dz
extra iudicium pro negociatione. de procura. qui generalit.
li. vi. j. clemen. fi. vbi de hoc in. vi. notabili. ¶ Septio no.
q̃ genus neutrum concipit femininũ ibi in oĩbus causis ⁊ ne
gociis ad que. Nam illud que est neutri generis quod sm
Laud. est contra grãmaticos. quod non est verum. naz sm
grãmaticos silepsis seu conceptio multipliciter variat. Cuz
quandoq̃ sit generum. quandoq̃ psonarum. ⁊ i silepsi gene
rum quandoq̃ masculinum cõcipit femininum ⁊ neutrum.
quandoq̃ femininũ concipit neutrũ. lucanus in primo. Le
ges ⁊ plebiscita coacte. quandoq̃ neutrũ concipit femininũ
Salustius in cathelinario. Senus etas forma ⁊ eloquentia
pene equalia. ⁊ sic in ꝓposito. Itẽ ⁊ alio mõ variatur quod
omitto. ¶ Oppo. q̃ non possit dñs relenare procuratorem
fideiubendo pro eo de iudicato soluẽdo. Nã usta satisdatio p̃
toria est que requirit fideiussorẽ. ff. de p̃to. stip. l. p̃tore. obli
gatio aũt fideiussoria sine principali stare nõ põt. ff. ꝺ fideiuſ.
l. i. ⁊ l. stipulatus. §. i. ⁊ l. sequenti. de regu. iur. l. cum prin
cipalis. regula. accessorium. li. vi. So. dicunt aliqui q̃ princi
palis ẽ hic dñs pro quo litigatur quod nõ procedit: quia tũc
non potest esse fideiussor suimet. ff. de fideiuſ. l. heres. §. q̃ si.
Alii dicunt q̃ fideiussoria obligatio hic loco principalis ha
betur ⁊ potest eẽ sine principali. ar. ff. ꝺ libe. lega. l. siquis reñ
in principio. vbi remanet obligatus fideiussor liberato princi
pali. Item p̃supposito q̃ requiratur obligatio pricipalis di
cunt q̃ procurator litigando obligatur principaliter q̃ intel
ligitur quasi contrahere. ff. de pecul. l. licet. §. idem scribit. ⁊
tali obligationi future adherebit fideiussio dñi. Ita dicũt ali
qui tenuisse Bȳ. ff. iudi. sol. in rubrica. Lȳ. C. de. satisda. l.
vna i vltima. q. dicit se audiuisse Bȳ. formantẽ hanc qõnẽ
⁊ de ipsa responsione non facientẽ mentionẽ sed solñ dicen
tem nõ esse multum improbabile q̃ stet fideiussio sine princi
pali per dictã. l. siquis reum. Alias opi. arca hoc ponit Lȳ.
ibi cõcludens se de facto consuluisse q̃ non sufficiet fideiussio
dñi nisi ipse ⁊ procurator promittat nuda cautione cui obli
gationi accedit fideiussio domini. probat per. §. si vero. insti.
de satisda. vbi dicitur dominum esse fideiussorem sui procu
ratoris. fideiussor autem ẽ proprie qui aliene obligationi ac
cedit. ff. de fideiuſ. l. i. ⁊ ii. alias immutaretur forma pretorie
cautionis quod non potest fieri nisi a pretore. ff. ꝺ preto. stip.
l. i. in fi. Pro hoc. ff. de procura. l. minor. vbi minor non est
idoneus procurator rei quia ⁊ sibi ⁊ eius fideiussoribus suc
curritur: ergo patet q̃ se obligat. ⁊ hãc opinionẽ tenet Ja. ꝺ
de are. ⁊ Ja. de ra. Et dicit Lȳ. in dicta. l. vna. quod est ipa
veritas. Idem tenet Bar. ff. iudi. sol. in rubrica. iz vbi videa
tur corrupte scriptum. Et imitando hanc opi. respondet ad
. l. siquis reum. preallega. q̃ ibi remanet obligatio fideiusso
ria sine principali: quia liberatur reus per pactuz quod aliq̃n
potest prodesse reo ⁊ non fideiussori quando apparet de intẽ
tione limitata paciscentis. Et idem si liberetur reus per lega
tum ⁊ apparet de intentione limitata legantis vt ibi. possint
poni ⁊ alia exempla in quibus tollitur principalis obliga
tio remanente fideiussoria. de quibus no. ff. de fideiuſ. l. vbi
cunq̃. Et p̃ro hoc. e. ti. de fideiuſ. l. heres. §. seruo. in fi. Itẽ
respondetur ⁊ aliter q̃ nõ sunt parta obligationem fideiusso
riam ab initio induci sine principali. vel postq̃ inducta ẽ sta
re sine principali: quia secundum fieri potest vt in. l. siquis re
um. non primum. vt in. l. i. ⁊ ii. ff. ꝺ fideiuſ. Tertio ad dictã
. l. respondetur q̃ non loquitur de obligatione pretoria de q̃
loquitur questio nostra. Ad motiua alterius opi. que vult q̃
procurator eoip̃o q̃ est in iudicio tacite intelligitur se obliga
re. Respondetur q̃ non est verum quando comparet cũ mã
dato secus si sine mandato tanq̃ fideiussor. ff. de re iudi. l. si
se non obtulit. ff. de procura. l. plautius. ⁊ qõ ibi no. Et de ꝟ
in sequenti contrario. ¶ Secundo oppo. ad hoc q̃ non pos
sit dñs fideiubere super obligatione procuratoris que nõdũ
est: quia non stat qualitas sine subiecto. de cele. miſ. cũ mar
the. §. quesiuisti. de despon. impu. ad dissoluẽdum. Solu. fi
deiussoria obligatio potest accedere principali non solum p̃
senti sed etiam future. ff. de fideiuſ. l. stipulatus. §. adhiberi.
Spe. autem de satisda. §. expedito. in prin. dicit non esse ne
cessarium q̃ procurator aliquid ꝓmittat in iudicio ⁊ q̃ nihil
ominus tenet obligatio dñi satisdantis pro eo sed nihil alle
gat Jo. an. in addi. Spe. de procura. §. vt autẽ. v. sed nũqd
talis videtur inclinare in opinionem Lȳ. dicens tutum so
re consiliũ vt dñs notario stipulanti nomine quorum interest
promittat de defensione ⁊ iudicato soluendo ⁊ super hoc det
alium fideiussorem. Sed hoc non practicatur. Bal. in dicta
l. vna. C. de satisdando. dicit idem quod Spe. dicẽs q̃ si do
minus non potest esse vt fideiussor est tamen vt exp̃romissor
ff. de dolo. l. ⁊ eleganter. §. seruus pactionis. vel si est vt fide
iussor sine obligatione principali hoc fit lege permittẽte. per
dictum. §. si vero aliquis. insti. de satisda. pro hoc. ff. de vsu
fruc. earum rerum que vsu. consu. l. tribus. que lex facit pro
opi. Lȳ. mihi tamen hec vltima placet: quia ⁊ sic obseruatur
⁊ non practicatur q̃ procurator promittat prout dicit Lȳ.
Unde dic q̃ dñs non est proprie fideiussor sed tanq̃ princi
palis cum ad proprium cõmodum ⁊ in causa propria hoc fa
ciat. ad hoc dicta. l. ⁊ eleganter. §. seruus. debet autem domi
nus esse idoneus ⁊ possidere immobilia alias non esset idonea
fideiussio. pro hoc quod no. glo. in auten. de introdu. ⁊ exhi
ben. reis. §. sanctimus. in verbo susceptο. debet etiam si con
stituit procuratorem cum potestate substituendi relenare
non solum procuratorem sed quẽcunq̃ pro eo substitũ alis
substitutus non posset admitti nec fideiussio domini pro ꝓ
curatore extenditur ad substitutum. ff. de iudi. sol. l. si ante

acceptum.in fi.debet dominus satisdans ipothecare bõa sua vt dicitur in dicto.§.si vere aliquis. Et hoc quia contra eum principaliter fiet executio: quia vt nunc dixi non est proprie fideiussor sed principalis. ¶ Tertio op.in fi.q⁹ nõ itelligat procurator assentire mandato per receptionem instrumenti vel litterarum super mandato confectarum, nam procurator non dat⁹.C.e.l.inuit⁹.ꝛ dicitur inuitus cui po q⁹ expresse non consentit.l.filiusfamilias.§.inuitus.ff.e.Sol.vt i gl. vltima.que optime soluit q⁹ hic non est simpliciter tacens ſz aliquid agens recipiendo instrumentum mandati.pro hoc qõ dico.j.q.xvi. Idem ¶Dau. Gen.ꝛ Spe. qui vltra hoc inducũt duos casus in quibus tacẽs simpliciter habetur pro consentiente. vnus est in patre quo tacente filius creatur decurio.ff.ad municip.l.ii.in prin.de decurio.l.honores.in fi. Alius in fideiussore nominato a tutore qui patitur nomen suum i actis describi.ff.de fideiuſ.tuto.l.iii.in fi. Et hoc ẽ verum generaliter per illum.§.q⁹ deputatus fideiussor apud acta presens ꝛ tacens habetur pro consentiente. quod notat ¶y.ꝛ ¶Bar.ff.a qui.ap.non licet.l.i.§.i. Et per hoc decidit questio sequens. ¶ Quero circa proxime dicta quidam arrestatus per iudicem dicit: si vos me relaxatis veniam q̃n cunq; citatus ad vos: ꝛ promittit certam penam: ꝛ p hac dat fideiussores quosdam presentes ꝛ tacentes quorum nomia scribuntur in actis: nunquid per hoc obligantur? dicit Lau. videri q⁹ sic: quasi tacendo consenserint.xxxii.q.ii.honorant ꝛ dicta.l.iiii.§.fi. In contrariũ: quia fideiussor verbis obligatur.C.de fideiuſ.l.blanditus.nihil decidit.dic primum verius per casum dicte.l.iiii.§.fi.quod tene menti. Generalit autem an ꝛ quando tacens habeatur pro cõsentiente? dic vt no.per Inno.de elec.in genesi.vbi de hoc. Et traditur regula q⁹ in actibus onerosis regulariter tacens nõ habetur p cõsentiẽte: sed in fauorabilibus sic.de quo ibi.ꝛ i regla is qui tacet.li.vi. ¶ Secundo quero in eo q⁹ in principio dicat ĩstrumento. vnde dicitur instrumentum? dicit Lau.q⁹ ab ĩstruo instruis: quia per ipsum fit instructio in negocio ꝛ causis. dicuntur etiam munimenta.de elec.cupientes.§.q⁹ si per vigi ti.in fi.li.vi.et fit manu publica cum testibus.de proba.c.iii de presump.illud.et in hoc differt a litteris que cõmuniter manu privata scribuntur sed sigillantur.de proba.post cessionem.vbi de hoc.de offi.ordi.si canonica.li.vi. ¶ Tertio quero si producitur instrumentum in forma publica absq; alia suspitione sed confectum fuit in longinqua regione ꝛ nulla noticia de conficiente habetur: dicit Spe.de istru.edi. §.restat.v.sed quid si producatur.q⁹ si producens est bone fame stabitur instrumento.quod tenet ¶Dau. Spe.tamen in .d.ver.cõsulit vt iudex faciat producentem iurare q⁹ instrumentum est verum ꝛ a publica persona confectum.in auten. de instru.cau.§.si tamen quisquã.ꝛ.§.si vero moriantur.ꝛ §.sin vero nihil.colla.viii. Et hoc si is contra quem producitur est absens.sed si presens ꝛ negant conficientem fuisse tabellionem producens hoc probabit: quia tabellionatus non inest a natura nec presumitur.de quo in eodex.§.restat.ꝛ.v. scias.ꝛ.v.illud autem.ꝛ modum probandi tabellionatum dixi de fide instru.c.i.hoc dictum. Spe.placet in secundo mẽbro quando is contra quem producitur presens negat conficientem fuisse tabellionem. Sed in primo membro nõ placet. Nam etiam si sit absens is contra quem producitur nõ debet stari iuramento producentis: cũ sepe possit agi de magno preiudicio.ꝛ.§.3.allegati.in auten.de instru. caut.non probant illud ad quod inducit Spe. Item pro absente debet iudex supplere etiam in facto.C.de ap.l.fi.C.quõ ꝛ quã. in.auten.qui semel.no.glo.de postu.bone.i.vbi dixi. sicut ergo contra presentem negantem tabellionatum non statur instrumento: ita nec stari debet contra absentem. Si autem ageretur de modico preiudicio posset sustineri.quod dicit Specu.ad hoc de proba.post cessionem.cum ibi notatis. Et ppter predicta obseruatur q⁹ deferens instrumentum ad alia loca defert lram testionialem regẽtis ciuitatẽ super tabellionatu ꝛ quasi possessione conficientis instrumentum. vbi dic q⁹ si esset locus non magne fame debet accipi sigillum superioris qui verisimiliter sit notus in loco in quo fiet productio vt si de partibus grecorum producatur instrumentum ꝛ terra vbi fuit confectum subest dño non noto in italia vbi fit p ductio accipietur sigillum Imperatoris Greco;. ¶ Quarto quero nunquid mandatum procuratoris possit probari p testes? videtur q⁹ non: a cõtrario sensu huius capituli: quia dicit instrumento vel litteris.ad hoc.e.ti.c.i. Item si fieret probatio per testes cum receptio fieret absente domino non teneret in eius preiudicium.de testi.c.ii. In contrarium: quia parem vim habent testes ꝛ instrumenta.C.de fide instru.l.i exercendis.ꝛ extra de fide instru.in.c.cum Joannes. Lau. hoc vltimum tenet dicens regulariter posse probari mandatum per testes.fallit in casibus specialibus qui no.de cõsi.c. i.li.vi. Ad.c.i.c.ti.dicit q⁹ ibi exigitur scriptura ad penã illi⁹ qui variauerat in constitutione procuratoris. ad hanc clemen.non respondet.sed responderi potest facile q⁹ illa verba instrumento vel littera concernunt factum: nec vrgent quo minus alio modo probari possit mandatum.nam nec tractatur hic de probatione mandati. Ad rõnem contrariam ex.c. ii.de testi.fundatam.dicit Laud.q⁹ si dubitaf poterit iudex compellere procuratorem vt caueat de rato.i.q⁹ ratus habebit attestationes receptas super mandato.vel q⁹ ad certas penam se obliget.de offi.dele.coram.in glo.magna. Et per ꝟ satisfit aduersario: quia si dominus non ratificabit exiget penam a procuratore ad quã se obligauit: pro qua etiam obligare debet bona sua.de arbi.per tuas. Bertrandus tenet contrarium sequens opi. ¶Petri de bella pti.quam plene recitat in.c.i.e.ti.quã ponit Cy.C.e.l.i. Dicit tamen distinguẽdum inter procuratorem ad negocia: ꝛ tunc possit mandatũ per testes probari ꝛ procuratorem ad iudicia vt tunc non possit, dicit Jo.de lig.q⁹ de rigore iuris procedit opi. Laud.qõ tenui in dicto.c.i.vbi plene dixi. ¶ Quinto quero nunquid procurator generaliter constitutus ad causas put hic fuit ligatur constitutus etiam ad futuras? ¶Dau.dicit q⁹ sic.per.l fi.C.que res pig.obli.pos.vbi in generali obligatione bonorum comprehenduntur etiam futura.ꝛ per.l.si seruitus.ff.õ serui.vr.predio.vbi seruitus non officiendi luminibus concernit etiam futura lumina.pro hoc quia indefinita equipollet vniuersali.xix.di.si romanorum.de pnule.quia circa. Et dicit Spe.de procuratore.§.ratione autem forme.v. sed qd si procuratorium sic fuisse obtentum. Ad athe.idez tenet eisdem rõnibus.sed glo.ff.de procura.l.omnium.ꝛ de dam. infec.l.damni.§.si is qui.tenet contrarium.ꝛ hoc tenet Gundo de iura.vt refert Jo.an. in addi.Spe.in dicto.v. sed qd si procuratorium.ꝛ idem ¶y.ff.de tute.l.iiii.ꝛ hoc placet Jo.an.in dicto.v.quod tenet Bar.in dicta.l.omnium.ꝛ in l.qui habet.§.si.ff.de tute.ꝛ in.d.l.damni.§.si is qui.quod tenui de Pp.c.si.per illum textum quem induco hoc modo in materia restringibili dispositio non concernit futuras litef sicut ibi probatur in rescripto: sed procuratorium est restringendum.de offi.delega.cum olim.ergo cẽ.pro hoc clemen. litteras.de rescrip.ꝛ quod ibi dixi in vi.contrario examinando articulum illum quando dispositio concernat futura.pro hoc de preben.quia sepe.li.vi.ꝛ de preben.clemen. si iusta. Et procedit hoc certus quando dixit constituo te procuratorem ad causas meas sicut fuit hic in textu.ibi causis suis.nam tunc dictio meas que presupponit dominium.de verbo.sig. c.iu.li.vi.non potest intelligi de non existentibus.pro predictis.ff.de au.ꝛ ar.le.l.si ita.vbi in legato generali veniunt ea sola que erant testatoris tempore quo legauit: nõ ea que postea acquisiuit.pro hoc dicta.l.qui habet.§.si.ꝛ.l.sequenti.intelligendo ibi q⁹ procurator datus ad lites pupilli generaliter intelligitur datus ad lites ẽxistentes tempore deputationis. pro hoc etiam dictus.§.si is qui.in.l.dãni.vbi cautio de dãno infecto prodest quo ad edificia que habebat is cui cauetur tẽpore quo prestat cautio non ad postea quesita ad diem.ff. de arbi.l.de rebus.vbi arbiter generaliter assumptus non iudicat de exortis post assumptionem. Sic ergo nec procuratorum extendetur. Et hoc nisi penderet a litibus preteritis.dicto.§.si is qui.vbi probatur q⁹ fit extensio ad dependẽtia ex preteritis etiaz non connexa. vel nisi essent connexa p̃teritis: quia tunc illa veniunt sine quibus preterita que exludunf in mandato expediri non possent.ff.de procura.l.ad rez mobilem.de offi.dele.preterea.cum similibus. Ad contraria respondeo primo ad.l.fi.C.que res pign.obli.pos.q⁹ procedit quando agitur de modico preiudicio.vt dixi i dicta clemas.in dicto.vi.contrario. Ad dictaz.l.si seruitus. dic q⁹ ibi potuit cogitari de futuris.nam si habeo seruitutem ne possis officere meis luminibus cum intelligatur quo ad determinatum edificium cui debetur seruitus potuit cogitari non solũ de presentibus luminibus sed etiam de futuris.secus i mandato: quia verisimiliter sic non potuit cogitari de futuris luminibus.hoc tenet Car.in dco.§.si is qui.Solue ꝛ aliter: q⁹ i.l. si seruitus.dicit hynmanus., predit ergo õ equitate: ꝛ sic ꝑnũ

est de iure in aliis extra casum illius.l. Item ibi nō est casus ita restringibilis sicut est mandatum. Insuper questio querit de mādato ad causas: ⁊ ideo cum non sit fauendum litibus sed potius sint cohercende.de dolo.finem.debet restringi mandatum sicut rescriptum restringitur. vt ꝑ calle.ꝯ.fi.ō rescrip. ¶ Sexto quero quare dicit textus in causis suis? dicit Lap.q ideo: quia in alienis non potest aliquis procuratorem constituere nisi sit factus dominus litis per litis contestationem. vel nisi ad hoc habeat speciale mandatum.c.ti.c. i.li.vi.etiam si sit coniuncta persona nisi sit pater illius p quo constituit. vt no. Hosti.⁊ Archi.de prebē.si tibi absenti. li. vi.tamen si causa requirit speciale mandatum etiā pater nec per se agere vel defendere nec procuratorem constituere pro filio potest: vt i causa spūali puta beneficiali.quod no. Spe. de coniuncta persona.v. Item quod est causa spūalis.⁊.v. quid ergo si sit talis. Et de hoc ibi per Jo.an.in addi.⁊ per Ly.⁊ Bal.in c.l.exigendi. Et dic verum esse q coniuncta persona non potest ea que exigunt speciale mandatum: quia coniunctio non plus operatur ꝙ mandatum generale imo minus.ff.iudi.fol.l.iii.v. sed si forte.fallit in restitutiōe quā pater petit pro filio.ff.de mino.l.pater.in prin. Et illud ideo quia damnum spectat ad patrem.⁊ de hoc in dicto.v.quid ergo. Item fallit in casu.c.nonnulli.in fi.de rescrip. Et hoc quia ibi expāmit vt ibi dixi. Et quo ad id quod dicit Spe. q in causa beneficiali requiratur speciale mandatum .facit ō iudi.c.fi.in prin.li.vi.tamen non omnino ibi probatur. Et contra facit.e.ti.c.fi.e.li.vbi videtur speciale in matrimonio carnali. Item qō no.e.ti.qui ad agendum.e.li.in glo.verbo paciſci.que inter exigentia speciale mandatum hanc cām non enumerat: imo nec de causa matrimonij carnalis. pbatur.in dicto.c.fi.de procura.qō in ea exigatur speciale. Sed ibi loquitur de procuratore ad contrahendum matrimoniū. allegabat autem ad hoc qui ma.accu. pos. ex lītis.in antiqua compilatione. qō hodie non habemus.vt no.in dicto.c. qui adjagendum . Ad cautandas tamen controuersias vtile est specifice dare mandatum ad causam beneficialem. In qbusdam etiam expressiuꝫ est q requiritur speciale mandatum in causa beneficiali.de elec.procurator.li.vi.j.cle.proxima.⁊ similibus. Item ad acceptandum beneficium cum effectu.de preben.si tibi absenti.li.vi.vbi hoc no.in tertia glo. ¶ Septimo quero si dominus cauendo pro ꝓcuratore ꝓmittit ratuꝫ habere qcquid legitime fecerit: an debito modo caueritꝫ Glo.iiii.remittit ad notata in.c.fi. de dila.vbi recitat opi. Goff. dicentis q non.quod tenet Spe.de procura.§.rōne autem forme.ad finez prime columne.quod etiā placet Jo. an.in dicto.c.fi. Hosti.vero ibi tenuit contrarium. Sed prima opi.verior.licet secundum inuenim inducendo rōnem i dicto.c.fi.ratio autem pro opi. Goff.no.ibi ⁊ dic vt dixi. Et hanc opi.sequitur hic Dau.per notata.xxi.q.i.relatio. Et in Spe.in dicto.§.rōne autem forme.v. Item excipitur q i procuratore. ¶ Octauo quero de qua cautione loquit hic in.v.caut.glo.v.dicit q de cautione iudicatum solui.ō qua dic vt dixi.s.in pmo contrario.⁊ idem Dau.⁊ de hoc.e.ti. mandatum.in prima glo. ¶ Nono quero generaliter q̄ cautiones sint prestande in litibus. Dau.hic prosequitur cuius dicta ordinando dic q quandoqꝫ quis est in iudicio nomine suo: aliquando alieno.primo casu aliquando tanꝙ reus: aliquando tanꝙ actor.si vt reus primo prestat cautionem de iudicio sisti. vbi dic q aut possidet imobilia ⁊ prestat cautionez iuratoriam de iudicio sisti.i.standi in iudicio vsqꝫ ad finez.ff. qui satisda.cogan.l.faciendum. Et intelligo imobilia sufficiētia pro eo de quo conuenitur: alias censetur non habere imobilia quo ad id in quo non sufficiunt. Si autem nō possidet imobilia cauebit dando pignora vel fideiussores.iii.q.iii.§. offeratur.vbi de hoc.insti.de satisda.§.sed hodie.vbi etiā de hoc.ō cautione vero de iudicato soluendo dicit Dau.q eā non prestat: ⁊ ideo lata sententia fideiussores ⁊ pignora data pro cautione precedenti liberantur.ff.qui satisda.cog.l.ii.§. fi. Sed est alia cautio de re exhibenda ⁊ non barattāda ⁊ male distrahenda: ⁊ hanc prestat si est suspectus.ff.de offi.presi. l.senatus.qui satisda.cogan.l.si fideiussor.§.fi. Sed it ante cautionem distrahit non potest inde teneri. Et si viator trāsiens cum re mobili etiam ante litem contestatam ⁊ nonduꝫ ipse ē respōdere: ex quo res ibi non est. C. vbi in rē actio.l.fi. dicit tamen Dau.q conuentus non cauet de soluendo nec cogitur deponere pecuniam de qua agitur.C.de heredi.vel

acti.vendi.l.vt debitum. De clerico autem an cōuent⁹ suo nomine teneat cauere de iudicio sisti? Dau.q non: nisi sub hypotheca rerum suarum. Et est i eo speciale.i auten.de san. epis.§.siquis aūt pro pecunia.colla.ix.quod no. Goff. ⁊ Hostien.de offi.dele.coram. Sed de cautione de non barattando rē mobilem p̄dictaꝫ: dicit Dau.q hanc p̄stat etiā clericus.ad hoc.C.de epis.⁊ cle.l.omnes.ō sēq̄stra.c.i.quod tenet Spe.de satisda.§.dicto.i pan. Reperit etiā ꝫ Dau. alia cautio quam prestat quentus si reuocat domū: quia cauet de respondendo corā iudice: ⁊ hoc solum p simplicē cautionem.ff.de iudi.l.ii.§.sed si dubitet.nisi esset suspectus: qr tunc cum fideiussoribus.ar.ff.de offi. p̄si.l.senatus. Et hec qñ iudex coram quo fuit conuentus erat suus alias nō tenet cauere modo p̄dicto.pro hoc de conuento corā delegato cuius iurisditio non ē formata quod no.Spe.de satisda. §. expedito.v. sed pone ꝓcurator. vbi dicitur q non satisdabit nisi primo fundata iurisditione. Si vero erat in iudicio tanꝙ actor: dicit Dau.q qñꝙ cauet sub certa pena de lite exeq̄nda.iii.q.iii.q fieri.de qua satisdatione plene in Spe.de satisda.§.i.qñꝙ etiam prestat cautionem de stando iuri: vt quia fueratcontumax.de do.⁊ contu.c.i.li.vi. Si autem ē in iudicio nomine alieno: aut tanꝙ actor: aut tanꝙ reus. primo cāu regulariter non auditur nisi doceat de mandato.e.ti.c.i. In quattuor tamen casibus auditur si satisdat. Primus in consortibus eiusdem litis.C.de consor.eiusdem litis.l.ii.j.c.clemen.religiosus.no.de consti.cum. Alb. de do.⁊ contu.cum dilecti. Secundus cū prelatus agit pro ecclesia sine consensu capituli sm vnam opi. de quo no.e.ti.c.i. vel si clericus agit pro ecclesia.de offi.dele.coram.nisi ageretur in casu.xi.q.ii. non liceat.de re.eccle.non alie.siquis presbyteroꝝ.nam tunc nō tenetur cauere: qr iudicium est populare. Tertius est i cō iuncta persona que admittitur sine mandato cum cautiōe ō rato.ff.e.l.sed hec.C.e.l.exigendi.de rescrip.nōnulli. Quartus i procuratore de cui⁹ mādato dubitat ꝓbabilr.C.ō ꝓcu. l.i. Et modū dubitationis ꝓbabilis dixi i dicto.c.corā. prestat etiam agens pro alio satisdationem de defendendo dñz in causa reconuētionis.ff.e.l.mutus.§.pena. Et hoc ēt procedit in coniuncta persona agēte. dicta.l.exigendi.⁊.l.mari tus. Sed de monacho an agens sine mandato poterit audiri cum cautione? dicit Dau.q non: qr non potest cauere. vt no.xvi.q.i.monachi vagantes.quod est verū nisi haberet administrationē: quo casu audit pro sua administratione. de rescrip.clemen.vbi de hoc.in glo.agere.⁊ ibi dixi.q.iii.⁊.v. ⁊ pluribus sequentibus. Si vero qs est in iudicio ꝓ alio tāꝙ reus etiam si habeat mandatum plenum p̄stat cautionem ō iudicato soluēdo ō qua hic nisi dñs eū releuauerit quod pōt vt ⁊ dixi.s.in primo contrario. Et de his etiam in sequenti qōne. ¶ Decimo quero circa hec nunquid ꝓcedunt quādo ꝓceditur coram arbitro? dicit Dau.q non: nā tunc nulla satisdatio p̄statur ab actore vel reo: sufficit enim penam cōmitti.ar.in auten.de litigio.§.ad excludendas .qō no. Alex. in sum.de arbi. Et.C.de satisda.vbi colligunt multa ex p̄missis. Et vltra predicta de procuratore rei dicit Stepha.q in q busdā casibus satisdat de rato: vt in duplicibus iudiciis.ff.e. l.si defunctus.§.fi.⁊ in causa status:⁊ in restitutione i integrū ⁊ vbi tutor accusatur de suspecto:⁊ in rei vendicatione.ff.e.l. non solum.§.si status.⁊.§.est ⁊ casus.⁊.§.fi.⁊.l.pomponi⁹. §.sed ⁊ is.⁊ ibi no.glo. Item in causis spūalibus sm quosdā de quo no. Hosti.de offi.dele.coram . Et de omni genere satisdationum p̄dictarum dic vt in Spe. de satisda. §.i.⁊ q̄t tuor.§.sequentibus. ¶ Undecimo quero circa hoc si aliqs comparuit in iudicio pro alio ⁊ satisdedit dñm rem ratuꝫ habiturum sed dñs non habuit ratum infra tp̄s a lege statutum quod tp̄s melius potest intellectu pcipi ꝙ elocutione exp̄mi .ff.rem ra.ha.l.quo enim tutore. sic de dona.apostolice.ꝓpe finem.cum tamen reus vult exigere penam a procuratore dñs ratū habet: an sufficit? vr̄ q non. ff.rē ra.ha.l.si sine.in prin. ⁊.l.si.in fi. In contrarium vr̄ q teneat procurator saltez ad expensas.d.l.si sine.§.cū aūt. ar.isti.de minti.stip.§.alteri.vbi non spectat an interfit stipulantis sed solum pene cōmissio. dicit Alb. de Bathe. posse dici q pena cedat loco interesse.ar.ff.rē ra.ha.l.si cōmissa. vel q pena debet diuidi.ff.de dā.infec.l.i ter quos.§.si. Et i eo qō dicit de tpe a lege statuto: die q tp̄s ratificandi debet intelligi tp̄s infra quod dñs tenebatur illō facere: vt si appellat quis ꝓ alio debet dñs ratum hēre infra tempus appellandi: postea non posset.l.honorum.ff.rē ra. ha.no.in regula rati.⁊ regula ratum.li.vi.quo aūt ad princi

an monachy agēs [illegible]

pale dictum in eo quod dicit de pena non procedit: q; in. q. non presupponitur q; esset adiecta stipulatio pene. Quo ad alia dic q; si dñs ratum non habuerit sed nec contradixerit sz postea ratificauerit potest haberi ratum vsquequo ratihabitio futura est vtilis reo. Sed si ratum habet tpe quo rei non interest: vt quia lapsum ē tempus quod sufficiat ad preseribendum: ita q; reus tutus est preseriptione: tunc ratihabitio habetur pro non facta. l. fi. in fi. ff. rem ra. ha. Si vero dñs contradixit ⁊ postea ratificauit ratificatio non potest pdesse dño quo ad consequendam actionē. ff. de solu. l. dispensatorem. vbi casus ⁊ ibi de hoc per Bar. ⁊ in Spe. de defensore. v. sz pone egisti. sed ratihabitio prodesse potest ad consequendaz exceptionem. ff. rē ra. ha. l. quo enim. §. iulianus. pro hoc de peur. licet. li. vi. ⁊ quod no. hic in gl. etiā. tenet aūt indistincte in pudicium ratum habentis. vt dicit Spe. i. d. v. ¶ Duo decio q̄ro que protestatio sufficit vt recipiens mandatū procuratorum non cogatur defendere? glo. in verbo protestationē dicit q; generalis ⁊ specialis: ⁊ de vtraq; exemplifica. ⁊ idem Pau. Sed in eo quod glo. in fi. dicit q; quando factum ⁊ protestatio se non compatiuntur protestatio non inuat. qō etiaz tenet Pau. dic melius q; imo protestatio si habet sua substātialia rumpit factum. de condi. appo. c. fi. vbi casus. dixi de consti. cum. Alb. ¶ Decimotertio quero circa hoc quid ē protestatio? dicit Laud. q; est denunciatio publice facta causa iuris conseruandi in futurum quod protestanti competit vel competere potest. dicto. c. cum. Alb. ō elec. cmmana. idē Gen. per. l. fi. §. Item si pdixerit. ff. nau. cau. sta. de no. op. nū. l. de pupillo. §. siquis. Alii aliter diffinūt. de ꝟ p Bar. ff. de no. oper. nun. l. non solum. §. morte. sed non multum refert. ¶ Decimoquarto quero an per receptionem lr̄aruz super procuratorio renunciat protestationi quā p̄misit? dicit Laud. q; non: nam forte protestatur q; non intendit recipe procuratorium ēt si postea receperit instrumentum vel litteras: potuit enim postea recipiendo se habere ad duo vel ad accep tandum mandatum vel ad deliberandum super hoc: ⁊ ideo non renunciat protestationi. secus autem si directe veniret contra protestationem per factum receptionis: ita q; nō possit aliter intelligi. sic nō. in simili de lit. contes. c. vno. in glo. ⁊ idez Gen. p hoc no. Inno. ⁊ Compo. de consti. cum. Alb. ⁊ de mā protestationū ibi dix. ⁊ no. Archi. xxvii. di. c. i. ⁊ xxviii. di. dyacom. ⁊ Jo. mo. ⁊ Jo. an. in regula. in generali. li. vi. ⁊ Bar. ff. de no. oper. nū. l. nō solum. §. morte. vbi multa pulchra prosequitur. ¶ Decimoquinto quero quia dicit ō scāter recipiente: quid si ignoranter? Glo. in verbo scienter. dicit eum non obligari. Et cum hoc addit requiri q; spōte. idē Pau. ¶ Decimosexto quero qūo apparebit q; scāter? gl. eadem sentit qō tunc quando sciuit quid cōtinebatur in lr̄is: in eo quod dicit ignorātem dici eum qui ignorauit quid contineretur in eis. Idem Lau. pro hoc. ff. de pig. l. fideiussor. §. pater sey. de transac. ex lr̄is. de fide instru. imputari. Inducit tamen Lau. argumenta q; licet non constet p verba ō receptione tamen ex quo certificatus de constitutione sua simpliciter ⁊ sine protestatione recepit ⁊ secum tenuit procuratorium intelligatur ipso facto consentire etiam sine verbis. ff. de fideiuss. iuto. l. cum ostendimus. §. fideiussores. C. arbi. tutele. l. fi. ff. de institoria. l. sed ⁊ si. §. proscribere. simile in delegato qui a tempore receptionis litterarum dicitur habere iurisdictionis exercitium. de appella. super eo. in fi. pro hoc quod no. hic in glo. etiam. Item a tpe receptōis litteraz intelligitur quis excōicatus. de cleri. excom. apostolice. in gl. ⁊ manumissis. ff. de acqui. pos. l. qui absenti mandati se mandasse. iiii. q. i. c. i. vbi de hoc. Contratriū tamen concludit Laudu. quia nō est presumendum q; aliquis tale officium procuratoris quod est valde onerosum tacite acciperet nisi expresse hoc dicat. ⁊ in onerosis tacens non videtur consentire. vt no. i regula q; tacet. li. vi. vnde dicit oportere q; aduersarius doceat q; recipit animo acceptandi mandatum: ita q; de hoc constet per verba illius vel aliquo exteriori actu. quod secūdū Laudu. denotat verbum scienter. ar. de elec. cum dilectus. v. verum. ⁊ quod ibi no. ⁊ qui scientiam allegat probare debet. ff. de proba. ei qui. Et verbum receptis. in textu intelligi debet cum effectu. de cleri. non resi. relatuz. Gen. dicit q; eoipo q; recipit scienter intelligitur acceptasse. per hanc clemen. que inducit necessitatem defensionis. nam si oporteret aliter doceri de receptione mandati esset frustratoria. contra. c. si romanorum. xix. di. quod est verius. ⁊ tenet hic glo. fi. que respondet ad rōnem Lau. vt dixi. s. in vltimo contrario. nam hic non est simplex taciturnitas sed interuenit actus extrinsecus .s. receptio instrumenti super mandato. Et idem Stepha. dicens per hoc refrenari maliciam procuratorum romane curie qui vt fugiant dicere solent nolle suscipere officium procuratoris: ⁊ vt cause non sint in curia per presentiam ptium cō tra quos emanauit hec clemen. scilicet vt recipiēdo instrumētum procuratorij intelligantur acceptasse mandatum. Et p hoc respondetur ad. l. non cogendum. ⁊ l. si defunctus. eo. tu. de quo in glo. in verbo cogi. ⁊ per hoc expeditur glo. in v. bo receptis. Et in hac glo. in verbo scienter. in si. ii. q. i. nos quēquam. Et in hac glo. receptis. ibi licet. li. vi. ⁊ ibi de hoc per Archi. ¶ Decimoseptimo quero eo quod dicit procuratorem cogi dñm defendere: an precise cogatur? glo. in verbo cogi. dicit q; sic. ⁊ idem Pau. dicens hanc litteram procedere etiam eo casu quo dñs presente procuratore ⁊ non cōtradicente cauit. ¶ Oppo. ad hoc q; non precise cogat sed sufficiat stipulationem de defendendo cōmutti contra non defendentem. ff. e. l. non cogendum. insti. mandati. §. mandatuz. So. vt in eadem glo. vsq; ibi tamen. Et ibi glo. ponit alios casus in quibus procurator cogitur p̄cise defendere. Et idez Pau. de hoc in sequenti. q. Et in hac glo. ibi filius. formaz huius satisdationis ponit Spe. e. ti. §. vt autē. v. si vero re⁹. ⁊ ibi cogitur eum defendere. Intellige quando incepit iam agere. ⁊ hoc sentit glo. cum dicit quando agit. ¶ Decimooctauo quero circa hoc de procuratore actoris qui non prestitit cautionem defendendi dñm quem reus vult reconuenire nunquid debeat non admitti ad agendum statim cum reus dicat q; volet reconuenire? Consultum fuit q; non: n; si actua liter reconueniat. pro hoc quod no. Spe. e. ti. §. i. sup. v. Itē capitur q; licet per Jo. an. Concludendo autem generalit cum queritur an procurator cogatur precise dñz defendere? dic q; aut non est prestita cautio de defendendo ⁊ nō cogitur: siue sit procurator actoris: siue rei. C. e. l. unutus. sed tenetur dño actione mandati quasi hoc sibi fuisset mandatum. ff. e. l. ad rem mobilem. ⁊ l. ad legatum. Aut prestita est cautio: ⁊ aut ex parte actoris ⁊ cogitur precise. ff. e. l. sed hec. vbi de hec aut ex parte rei: ⁊ aut cautio fuit prestita ab ipso procuratore ⁊ non cogitur sed locum habet. ff. e. l. non cogendum. §. sabinus. Aut a dño: ⁊ aut ignorante procuratore: ⁊ adhuc nō cogitur defendere. ff. de iurisdi. om. iudi. l. si per errorem. ff. e. l si defunctus. §. i. a contrario. ⁊ hic a contrario. Aut sciente ⁊ non contradicente: ⁊ precise cogitur. dicta. l. si defunctus. ⁊ hic. ¶ Decimonono quero cira proxime dicta que est ratio q̄ re procurator actoris qui per se satisfecit precise cogitur defendere ⁊ non procurator rei? So. quia procurator actoris iā sic consecutus est quod optauit: quia est admissus: sed procurator rei non: vnde satis est eum condemnari ad interesse. ff. de re iudi. l. siquis ab alio. §. si. no. in dicta. l. sed hec. ¶ Vigesimo quero in eo q; hec glo. in verbo cogi. i. v. verum. dicit q; insta causa excusat procuratorem contra hanc clemen. que causa sufficiat? dic vt si oriantur capitales inimicitie inter dñz ⁊ procuratorem. vel si procurator abest causa reipublice vel iurmatur. Et no. q; omnes cause que sufficiunt ad hoc vt procurator possit se excusare sufficiūt ad hoc vt dominus possit eū reuocare: sed non econuerso. naz inimicitie etiam non capitales ñ sufficiūt vt possit reuocari. Sz vt possit se excusare requruntur capitales. ad hoc quod no. in iuribus allegatis in hac glo. fi. in fi.

Dn potest Summa vt in glo. i. in ea ibi sub littera. S. hodie tā gitur in. q. in regula. mota. li. vi. non tñ prosequit ibi Jo. an. questionem dicens omnia que tangebantur in ea decisa per hic notata. ¶ Nota q; procurator vt sit idoneus debet dari non tantum ad agendum sed etiā ad defendendum. pro hoc co. ti. accedens. vbi de hoc. sufficeret tamen sm Pau. si esset datus ad agendum vel respondendū alias nō est idoneus si daf ad agendū. vt hic ⁊ eo. ti. constitutus. nec admittitur ad agendum si nō defendat. ff. e. l. mutus. §. pena. ⁊ dominus vt contumax condemnabitur in expensis. dicto. c. constitutus. nisi procurator velit defendere p̄ stita cautione iudicatum solui. ff. e. l. seruum quoq; §. publice. de hoc in Spe. de procuratore. §. i. v. Item excipitur. vbi etiam no. quanto tempore procurator remaneat obligat⁹ ad defendendum. dicit etiam Pau. q; id quod hic dicitur ō p curatore locum habet etiam si constituatur a collegio vel vniuersitate. i. q. iii. saluator. co. t. petitio. Et quis dicatur procurator? dicitur. ff. e. l. i. ⁊ no. in dicto. c. petitio. ¶ Secūdo no.

p protestando

a tpe recep mis hanc mittit go ep 17.

q̄ vbi necessario facienda est specificatio alicuius causus talis non venit sub clausula generali etiam si precedant aliqui casus exigentes speciale madatum.ar.ff.de ritu nup.l.generali.ꝺ arbi.innotuit.xxix.q.i.in summa. Lau. ¶ Tertio nota ex hoc q̄ verboꝝ subsequentium generalitas restringit ad ea que sunt similia precedentibus. Sen.p̄o hoc iura allegata in glo.fi.in prin. ¶ Quero que fuit ratio dubitandi? So.patet ex glo.ii.ꝛ idem ℙdau.quia cum esset expressum de iuramento calumnie videbatur clausulam generalem sequentem comprehendere omnia exigentia speciale. Et sortificatur hec ratio per id quod dicit glo.fina.quia cum iuramētum liget animam que est preciosior corpore videbatur h̄ expressum quod posset iurare de grauioribus ꝛ magis grave q̄ opponere crimina vel defectus. Ratio decidendi colligit ex glo.in verbo electi.v.ꝛ si sic intelligamus.quia obiectiōes criminum diminuunt statum opponentis:quia si deficit ꝛ p bando sūspensus est a bñficiis per triennium.quod dic vt in glo.ꝛ.j.dico.q.xiii. ¶ Oppo.ad hoc de.l.actione.§.renunciare.ff.p̄o socio.ꝛ de iniur.l.sed si vnus.§.procuratorē.gl. eadem sōluit.ꝛ ℙdau.latius q̄ ibi non minuitur status dñi cuius procurator renuntiat societati:et hoc quo ad.§.renunciare. Sic etiam est in.§.procuratorem.quia si agens iniuriarum succumbit non ex hoc incurrit diminutionem sui stat⁹ qō no. Inno. de accusa. super his.ꝛ Spe.in.v.sed nunquid media.allegato in glo.i. ℙDer hoc infertur q̄ oppositō criminum vel defectuum in personam electi non venit sub generali clausula in terminis huius.c. Et ad id quod oppōitur de iuramento qō ligat animam ꝛc̄.respōde vt in glo.vlti. ꝛ idem ℙdau. ¶ Secundo quero quale debeat esse mandatum vt comprehendat oppositionem criminum vel defectuum? videtur expedire q̄ crimina ꝛ defectus specifice ꝛ sigillatim exprimantur sicut in casu.c.procurator.de elec.li.vi.dic contra prout glo.in verbo in mandatis.ꝛ idem ℙdau.ꝛ de hoc.j.q.xii. Et in hac glo.ibi:ab appellāte extra iudicium.ꝺ elec.constitutio.li.vi. Et idem hic cum glo. Lap.licet referat quosdam tenere contrarium sed primū verius. ¶ Tertio quero quid si in casu huius capituli habuit procurator mādatum ad agendum ꝛc̄.vt in littera ꝛ ad alia etiam exigētia speciale etiam si maiora expressis. Dicit Lap.q̄ non:propterea poterit opponere crimina vel defectus nisi vnum saltem de maioribus exprimatur secuta clausula generali.ad hoc.co.ti.qui ad agendum.li.vi. Nam sic in mandato non venit aliquid de posititiis speciale exigentibus nisi aliquod exprimatur ita ex vi clausule generalis non venit aliquod de comparatiuis in maioribus ꝛ alterius generis ꝛ altioris mandatum speciale exigentibus nisi eorum aliquod exprimatur propter idemptitatem rōnis. Et per hoc dicit q̄ si sūt expressa aliqua crimina vel defectus secuta clausula generali non venient maiora vel grauiora expressis:oportet ergo vt aliquod de maioribus vel grauioribus exprimatur. Et tunc sub generali clausula venient maiora ꝛ grauiora.ꝛ hoc vult Lapus q̄ dummodo aliquod de grauioribus sit expressum sub clausula generali venet oppositio criminum vel defectuum. Contrarium tenet glo.in verbo grauiora. cuius mens est q̄ non veniat oppositio criminum nisi ſt hoc expressum. Sed p̄o dicto Lap.multum facit hec clemen.in ratione decidendi. Et dictum eius videtur verius nisi quatenus dicamus potestatem opponendi crimina vel defectus esse quid grauissimum ꝛ omnibus alus causis grauius propter rōnem quam tangit glo.magna:ita q̄ non veniat sub aliquo casu quantumcunq̄ graui secuta clausula generali.quod dic vt.j. q.antepenul.ꝛ vlti. Sed in hoc est difficultas vt videamus que cause sint grauiores.vt dico.j.q.xi.dicit autem Lap. q̄ quedam sunt que numq̄ veniunt sub generali clausula quali tercunq̄ fuerint expressa de exigentibus speciale mandatum Exemplum de preben.c.ii.li. vi.vbi collatio beneficiorum vacantium in curia non venit sub aliqua potestate nisi specificetur. ℙDonit Lap.ꝛ alium casum qui no.per eum de offi. vica.c.ii.li.vi.de vicario episcopi qui nō potest cognoscere de criminibus clericorum. Sed ibi dicit Lap.hoc etiam ex speciali cōmissione non cadere in vicarium. Contrarium tamē est verum per ibi no. ¶ Quarto quero quid si procurator cōstituitur ad causas an veniunt criminales? dicit Lap.q̄ non sed tm̄ ciuiles ꝛ non omnes. quia non veniunt requirentes speciale mandatum vt matrimoniales ꝛ beneficiales.de procura.accedens.de preben.accedens.ꝛ quod no.de elec.procurator.li.vi.de preben.si tibi absenti.c.li.ꝛ in Spe.c.ti.§. i.v.sed nūquid media.ꝛ.v. Item generaliter.ꝛ.v.sed nunquid procurator.v.nouus.ꝛ de coniuncta persona.v. Item quod est causa,de hoc quod dicit in causis matrimonialibus ꝛ beneficialibus exigi speciale mandatum.dic vt dicti.s. clemen.proxima.q.vi. ¶ Quinto quero vt querit glo.in vbo habeat.quod.j.dico.q.xvii.ꝛ.xviii. ¶ Sexto quero q̄ hic dicitur q̄ talis procurator de quo in textu non potest opponere in personam:nunquid in formam potest vel in psonas eligentium vel prouidentium vel in dicta testiuz? glo.in verbo in personaz.dicit q̄ sic:ꝛ reddit rōnem:quia probata exceptione tales non puniuntur vt etiam dico.j.e.q. Et vult dicere glo.q̄ eorum respectu causa non dicitur grauis.ꝛ cū gl. tenet Archi.de elec.c.i.li.vi. Et ℙdau.hic ar.a contrario litere. Et exemplificaur: ℙdau.vt si obiciatur testi vel iudici q̄ est excōicatus.vel q̄ non est alias habilis ad testimonium vl ad iudicandum.vel q̄ electores vel prouisores erant excōicati. ¶ Oppo.ad hoc de fine huius clemen.quia oppositio criminum vel defectuum est de maioribus. So.fm ℙdan.hꝰ est verum quando contra aduersarium opponuntur contra quem principaliter est constitutus procurator. sed p̄missa principaliter non tangunt aduersarium.ꝛ sine eorum propositione causa conduci rite non potest. Ideo videtur tacite mandata.ar.de renun.post translationem.lxi.di.nullus.viii.q.i.licet.nec tunc agitur ad penam sed ad priuationem.i.exclusionem.de ordi.cogni.c.ii.quod tenet Spe.in dicto.v.sed nunquid media.in fi. ¶ Septimo quero si procurator cōstitutꝰ fuit cum potestate opponendi contra electionem vel prouisionem factam vel faciendam an potent opponere in personam? dicit ℙdau.q̄ non:quod probatur de elec.procurator. li.vi. ¶ Octauo quero an datus cum potestate opponendi contra certam personam poterit opponere si postea eligetur gl.in verbo electi.in prin.dicit q̄ sic:in eo quod subaudit vel eligendi. Et idem etiam dicit de postulato. ¶ Nono quero nunquid hec dispositio est ita generalis vt comprehendat causas oppositionis criminum vel defectuum tam extra curiam q̄ in curia? glo.e.soluit q̄ sic:cuz hic idistincte dicat idē ℙdau. Recitat tamen glo.opi. Compost.contrariam p̄o q̄ est quo ad casum.c.i.de elec.li.vi. Quia cum illa decre.sit penalis non debet extendi extra suos terminos. Et licet glo.hic dicat contrarium.tamen opi. Compo.tenuit Boncōtrus filius Jo.an.in quadam summula appellationum.§.vlti.v cuadit.ꝛ illam summulam dixit Jo.cal.fuisse Jo.an.sed iti tulatam. Et ad hanc glo.rñdet Boncōtrus q̄ loquitur allegando p̄o hoc:quia dicit q̄ posset dici ꝛ non assent ita esse Item dicit sub dubio forte ibi:qō forte fuit de mente. Sz ipse Jo.an.tenet cum hac glo.in regula infamibus.li.vi. In solutione questionis.prima tamen opi.tutior est. ¶ Decio quero presupposito quod opponens crimina non habeat beneficia in ecclesia ad quam est electus is contra quem opponit:an per procuratorem datuz in forma huius clemen.potest hoc fieri? videtur q̄ sic:cuz non sit locus pene.quod declara vt in eadem glo.magna in fi. Sed glo.tenet contrarium. Et idem ℙdau.quia licet non possit puniri pena ordinaria. punietur extraordinarie.p̄ont no.de elec.si compromissari⁹ in glo.vlt.li.vi. ¶ Undecimo quero in eo q̄ dicit ꝺ grauioribus:que dicantur cause grauiores. Solu.vt no.de Xp.sedes.quod.c.gl.in verbo grauiora.inducit p̄o concordanti. ℙdau.autem enumerat tria genera causarum. ℙPrimū capitale vt cum impenatur pena maior relegation :ꝛ tunc nullo modo interuenit procurator.ff.an per alium cause appel. l.i.qō dic vt dixi de accu. veniens. Secunduz genus est vbi imponitur pena relegationis ꝛ remotionis ab ordine:ꝛ tunc interuenit procurator:quia potest ferri sententia contra absentem.ff.de penis.l.absente.§.si sepius. de quo dixi in dicto.c. veniens. Tertium genus est causarum ciuilium in quibus datur procurator indistincte.ff.e.l.i.§.visus.hec notauit. Joan.fauenti.ii.q.vi.si quando. Sen.p̄o causis grauioribus enumerat causam matrimonialem vel questionem fidei. ar. lxxi.di.apostolus.de bap.maiores.xxiii.q.i.non afferam⁹. Et de his maioribꝰ no.de offi.lega.post translationē. Lau. ponit quattuor genera causarum.quedam sunt maxime:vt causa fidei.dicto.c.maiores. xv.q.i. de crimine habet enim multa specialia vltra alias maiores.dicto.c.de crimine. ꝛ de hereti.per totum.quedam maiores:vt causa eporum epatium ꝛ superiorum dignitatum.de offi.lega. quod translationem.de elec.quāms.li.vi.vbi ꝺ hoc.quedaz medie sicut cāe alie beneficiales ꝛ spūales.ad hoc de crimi.fal.c.fi. Et cause

de quibus de transac. super eo. ⁊ in dicto. c. quãuis. Quedaꝫ sunt alie cause tales de quibus in dicto. c. fi. de cri. fal. ⁊ iste possunt dici inferiores. ¶ Undecio quero circa hec. si patriarcha Jerosolomitanus qui confert omnes ẽpatus sui patriarchatus ex iure speciali. iuxta notata de elec. clemen. in plerisq; dedit potestatem procuratori suo conferendi ẽpatus ⁊ prosequendi causas ẽp⁹ criminales ⁊ ciules: cum clausula ⁊ ad alia omnia ⁊ singula prout in textu: nunquid potent contra prouisos ponere a papa obiicere nomine patriarche crimina vel defectus? videtur q̃ sic per hanc ifam in fine. cuꝫ maiora sunt expressa. ar. de rescrip. sedes. dicit ¶ Laud. q̃ non solum ratio posita in textu. sed etiam expressio circunstantiarum quam desiderat causa oppositionis criminum vel defectuum impedit hoc sub generalitate transire. de elecri. ꝓcurator. li. vi. Et intelligit hic graviora a gravitate criminum. ar. lxxxi. di. apostolus. i fi. licet alie cause maiores propter aliquam aliam excellentiam: vt causa fidei ⁊ similes. de quibus s̃. q. prorima. Et hoc apparet ¶ Laud. contradicere glo. in v̊bo in mandatis. ⁊ ei qõ dixi. s̃. q. ii. nam vult ¶ Laud. q̃ debeat crimina specificari in mandato: qõ tamen non probat̃ iure: ⁊ verius qõ dixi i dicta. q. ii. naꝫ. c. procurator. de elec. li. vi. loquitur in procuratore dato super appellatione. vt dicit glo. predicta. tunc enim bene fit specificatio in mãdato: quia etiam ipse dñs si per se appellaret deberet specificare. vt i clem. constitutionẽ. s̃. de elec. Ex his ⁊ ex littera infert ¶ Lau. q̃ in criminalibus admittitur procurator. ad quod dic q̃ hic admittitur quia ciuliter agebatur. pro hoc de procu. tue. Sꝫ generaliter quando admittatur. dic vt de accusa. veniens. ꝓsequitur etiam ¶ Lau. an quis teneatur constituere procuratorem referens ea que no. de dolo. cum dilecti. in glo. Et hꝰ plenius de procura. querelam. ¶ Decimotertio quero que sit ratio decidendi in hoc. c. sc. vt dixi. s̃. q. i. Et clarius per id quod hic dicitur in glo. magna. v̊. nisi dicas maioritatem. ⁊ i verbo graviora. que vult q̃ ratio sit maioritas criminum vt nunquaꝫ veniat sub clausula ⁊ propter odiositatem que est i ipso opponente. quod etiam dicit aperte glo. in dicto verbo graviora. v̊. satis puto. vsqꝫ ad finem. quod declara in tribus qõnibus sequentibus. ¶ Decimoquarto quero quid si in mandato nulla causa fuit expressa an potuit procurator tractare causas maiores? Glo. eadem dicit q̃ sc. ⁊ idem ¶ Lau. quia hic non dicitur maiora non venire sub gñali mandato sed solum q̃ veniunt sub clausula generali. ¶ Oppo. ad hꝰ quia clausula generalis debet ita comprehendere omnia que non exigerent specificationem sicut ipm generale mandatũ. So. clausula restringitur vt non oporteat maiora expressis. e. ti. qui ad agendum. li. vi. Sed mãdatum generale propt generalitatem omnia comprehendit cum non sit aliquid exp̃ssum ex quo restringatur. ¶ Decimoquinto quero circa hꝰ quid si in mandato erat expressum q̃ procurator haberet potestatem contra aliquas personas vel causas secuta clausula gñali. nã poterũt quẽre psonas maiores ⁊ cãs maioꝛ tractare. Glo. in verbo graviora. in prin. q̃ sic remittens ad notata de rescrip. sedes. ⁊ ibi hꝰ tenet Inn. vt gñaliter itelligat̃. lz aliud sit in rescriptis ad lites. per dictũ. c. sedes. ⁊ hoc i odiũ abutentium. idem ¶ Dan. hic. ¶ Oppo. ad hoc de eo qõ dixi in precedenti. q. So. sumit̃ ex glo. p̃dicta. in. v̊. sed dicit. q̃ hic solum dicitur q̃ generalitas adiecta procuratorio. postea que requirunt speciale mandatuꝫ non extenditur ad graviora que hoc vult q̃ aliud est dare ꝓcuratorem ad omnes cãs. ⁊ tunc sive aliquas expresserit sive non tractabit quãtũcunq; graues: q̃ hoc non phibet hec clemen. Aliud ẽ dare ad vnã vel ad plures: ⁊ exprimere articulum requirentẽ speciale mãdatum: etiam secuta clausula generali: quia tunc non poterit exercere graviores exp̃ssio. nam hoc prohibet hec clemen. Et idem ¶ Dan. que solutio non videtur procedere. nam ⁊ si casus exp̃ssus in mandato exigat speciale mandatum hoc non deberet operari restrictionẽ clausule sed potius ampliationem. nam fortius debet opari clausula subiũctis casibus exigentibus speciale. q̃ nõ exigẽtibus. Jtẽ i terminis huius capituli ẽt fuerũt ep̃ssi casus nõ exigẽtes speciale: q̃ fuit datus ad agẽdũ ⁊ defendẽdũ. vnde p rõnẽ huius clemẽ. videret cõcludendũ ɔrũ. Sꝫ defende glo. nõ eni hic fuit exp̃ssus aliqs casus nõ exigẽs speciale mandatũ. sed generalit̃ fuit datus ad agẽdũ ⁊ defendendũ quo casu veniũt omnia non exigentia speciale mandatũ. sive cause sint maiores. sive medie. sive minores. Sꝫ q̃n specificatus ẽ aliquis casus clausula generalis restringit̃ ad similia. ꝓ hoc. ff. de tritico vino ⁊ oleo lega. l. vlt. ff. de au. ⁊ argẽ. le. l. plautius. Et qõ no. Archi. de ꝓcura. q̃ ad agẽdũ. li. vi. ¶ Oppo. ad idẽ q̃ i. q. p̃missa. pponit̃ q̃ fuerũt exp̃sse cãe miores ⁊ psone minores ⁊ sic deberet gñalitas restrigi ad similia. So. argumẽtũ multum viget tñ iberẽdo glo. possimus dicere q̃ hec cle. ꝓcedit tñ i his q̃ reqrũt speciale mãdatũ i qbus vno casu exp̃sso secuta clausula gñali nõ veniunt maiora. s. q̃ reqrũt speciale. sicut ẽ opponere crimina vel defectus. Et p hoc nihil dz q̃n cause nõ exigũt speciale. ⁊ tunc sit rõ: q̃ gñalitas facilius ꝓhendit cãs nõ exigẽtes speciale mãdatũ q̃ exigẽtes. Jtẽ q̃ exp̃sso casu exigente speciale pp magnã specificationẽ potius p̃sumit̃ q̃ mãdans adiicẽdo clausulã generalem se referat ad similia q̃ q̃n nihil specificat. Stepha. tñ idistincte tenet q̃ ẽt i mãdato ꝓcuratoris si nõ ꝓcedat exp̃ssio casuũ exigẽtiũ speciale: tñ sub clausula nõ veniunt maiora exp̃ssis. ꝓ quo faciunt argumẽta ſtati facta. Sed defendẽdo glo. respõde vt nũc p̃dixi. de hoc ẽt dixi i. v. c. sedes. Et i hac glo. ibi: sine exp̃ssione ɔcluderet. ⁊ sic exp̃ssum ñ minuit ptãtem ex officio ꝓpetẽtẽ lz minuat cõpetentem alio respectu. C. e. l. maritus. ¶ Decimosexto quero nunquid ptãs opponẽdi crimia potent nunq̃ venire sub clausula seq̃nti casu exigẽtes speciale quãtũcunq; grauissimos. glo. i hoc v̊bo graviora. vult q̃ nõ: cũ dicit expressa cã fidei ñ venire sub clã ptãtem opponendi crimia. de quo ẽt dixi. s̃. q. iii. Et propt̃ auctoritatem tutum est obseruare glo. ⁊ specificare potestatẽ opponendi crimina. Sed ratio textus repugnat que fundatur ex eo solo q̃ clausula non concernit graviora: ergo bene concernit pariter grauia qõ sentit ¶ Lap. quod dixi. s̃. in. iii. q̃ pro hoc etiam quod dicit ¶ Lau. in verbo graviora. qui ex hoc verbo infert q̃ grauia vel magna bene veniunt: quia negando de comparatiuis concedit de positiuis. xxv. di. qualis. de p̃sump. nõne. Sed saluando glo. dic q̃ ptãs opponendi crimina respectu preiudicii opponentis. ꝓpter penã quã incurrit est quid grauissimum quo nihil grauius lz alio respectu sint alie cãe graviores. pro hoc quod dixi. s̃. q. iii. ⁊ hoc tutius est tenere ⁊ satis probatur rõne premissa. ¶ Decimoseptimo quero an sit necesse q̃ procurator hẽat ptãtem opponendi crimina adeo q̃ non sufficiat mãdatum esse super hoc confectum sed etiã expediat q̃ susceperit? Glo. in verbo hẽat. dicit q̃ sic ⁊ per hoc deciditur questio sequens. ¶ Decimooctauo quero circa dicta in prorima. q. pone q̃ procurator constitut⁹ ad contradicendum ⁊ opponendum contra ꝑsonã electi crimina vel defectus anteq̃ recipiat mãdatum dedit articulos quibus opposuit crimina apparet tñ q̃ mãdatum fuit factuꝫ prius? dicit Spe. e. ti. §. i. v̊. quid si appellãs. quod non debz admitti exquo non susceperat mãdatum cum dedit articulos nã solum a die receptionis habet ptãtem. de ap. super eo. ff. de offi. proconsul. l. obseruare. Et idem dicit ¶ Dath. ꝓ hoc qõ no. Archi. eo. ti. c. ii. li. vi. ¶ Pro quorum noticia sciendũ q̃ contractus mãdati qui celebratur inter dñm ⁊ ꝓcuratorẽ solo consensu contrahitur. ff. mãdati. l. i. in pin. ideo cõtrahi potest inter absentes. Requiritur tamen procuratorem certificari per nuntium vel per eplam dñi. nec sufficit q̃ per extraneum. ff. de actio. ⁊ obliga. l. consensu. Et quod ibi no. glo. super verbo consentire. ⁊ de contrahen. emp. l. i. in fi. vbi etiã glo. p̃dicta. igitur procedunt in procuratore non certificato ꝺ mandato modo predicto sed si certificatus erat lz nõdum receperat mandatum potuit exercere procuratoris officiũ. Jta consuluit Bar. in questione facti.

Eligiosus Religiosus etiam pro cõre ligioso nisi pro cõsorte eiusdem litis non ꝑtest procurator constitui sine licentia superioris nec etiam alium constituere nec substituere licet hoc habeat in mandatis. ¶ Ponit vnum dictum exquo a simili infert ad casum quem decidit ibi: ita. tertio dubium fortificat ⁊ decisionẽ ampliat ibi: etiam si p cõstitutẽtem. ¶ Nota de dictione etiã que hic bis ponit̃. ⁊ est ipli catiua. vt hic patet. i. vltra casum tam positum alium addit seu implicat. pro hoc. ff. de verbo. obli. l. qõcunq; §. antepenul. ⁊ penul. C. qui admit. ad bo. pos. l. i. s̃. de sup. negli. prela. cle. vna. §. in quibus. in secundo notabili. ¶ Secũdo no. q̃ religiosus non potest esse procurator. ⁊ dicit ¶ Dau. nomine procuratorio generaliter comprehendi quẽcunq; administratorem. e. ti. petitio. i. q. iii. saluator. ¶ Tertio no. q̃ cum superioris licentia potest religiosus esse procurator ⁊ nomine superioris intelligit̃ de immediato. i. abbate. de elec. si religiosus. li. vi. Gen. ⁊ hoc sm ¶ Dau. procedit sive superior sit prior sive abbas. xvi. q. i. monachi. ⁊. c. qui vere. de postulan. c.

ij.ad hoc.lxxxvi.peruenit. Et per hoc quod dixi de immediato infert q nō sufficit cōsensus ep̄i licet aliqui dicant ꝺ̄nū per.c.qui vere. Alij dicunt requiri etiam ꝙsensuꝫ abbatis vltra licentiā ep̄i.ar.C.de bo.que libe.l.fi.nam de ꝙsensu abbatis ꝛ licentia ep̄i monachi licite exercent officia etiā secularia p̄sertim miserabiliū personarū.d.c.peruenit. ℣Paul.q nihil approbat die standū primo dicto qō hic nomine superioris intelligit̄ de imediato.vt bene probat dictum.c.si religiosus. Et sufficit licentia solius abbatis quo ad id de quo hic vt probaꝫ hic iuncto.d.c.si religiosus. ¶Quarto no.q sufficit licentia superioris interuenire in susceptione mādati.vt ꝓbat verbū susc̄ipere. Et sic pōt constitui ante habitā licentiam. Idez est si eligaꝫ arbiter vel arbitrator:q non ꝺz acceptare sine licentia.vt dicit Laud.qō no.Spe.de arbi.§.sequit̄.v.sed quid de simplici.dixi de arbi.peruenit. ¶Quinto no.q pro ꝙsorte eiusdem litis pōt religiosus sine licentia superioris esse procurator.qō dicit ℣Paul. verū in cunctis pro hoc qō no.Archi.ij.q.v.statuit.ꝛ.ij.q.vi.si qñ. ¶Sexto no.q is qui nō pōt per se nec per aliū. sicut .n. religiosus nō pōt per se esse procurator.ita nec alium substituere.ad ꝟ xvii.q.viii.his a quibus.de reg.iur.pōt quis.li.vi. ¶Opp.o.q religiosus potest esse procurator sine licentia superioris. de censi.sopite.ꝛ qō no.de testa.c.ii.li.vi.in quibus ꝺz abbatez hoc posse.qō etiā ꝓbatur ex notatis.xvi.q.i.de p̄sentiū. at sub noīe religiosi cōtineꝫ abbas.de symo.c.fi. Solu.vt in glo.prima.q restringi ꝺz textus ad religiosum claustralē.i. sub obedientia constitutū ꝛ administrationē non habentez. Idem ℣Pau.pro hoc.ne cle.vel mo.c.uj.xij.q.j.non dicaꝫ .xvj.q.j.monachi.ꝛ de hoc in Spe.de procura.§.i.v. Itez q est monachus. Et etiam tali monacho nō pōt abbas ꝙcedere possessiones aliquas:ꝛ q.p eis agat nisi tanꝙ ꝓcuratori vt no.Spe.de actore.in.v.monachus. In prelato aūt ꝓcedit ꝺ̄rium:q nō est sub potestate alterius quo ad ptātez administrandi.de ℞p.edoceri.de transac.ꝙngit.per hoc iferꝛ q etiam si religiosus nō sit prelatus dūmodo habeat ad ministrationē sicut per se pōt agere.de iudi.cū deputati. Itaꝛ ꝓcuratores ꝙstituere.quod tenet Step.pro hoc q ꝙuenit ius est vt per alium agat.de sindi.c.vno. Et dicit Laud.q etiā mulier religiosa pōt officium ꝓcuratoris susc̄ipere.de cōfir.vti.cū dilecta.ꝛ hoc si a papa cōstituaꝫ vt ibi.aliaꝫ secus.cū virile officiū mulieribus interdicaꝫ.ff.de reg.iur.l.ij. de arbi.dilecti. An aūt religiosus possit aliū accusare vel ꝑ aliquē accusari.remittit. Lau.ad notata.de accu.ex parte.ꝛ.c. oli. ꝛ.xvj.q.i.qui vere.ꝛ in spe.de actore.v. monachus quoqꝫ. ꝛ de reo.v. sed an monachus.vbi concludit q accusari pōt ꝛ ipse se defendet sed abbas poterit assistere.sic etiam potest accusare pro vtilitate monasterij et de licētia abbatis. vt no. in dictis iuribus. ¶Secundo op.q nō sufficiat licentia superioris nisi etiam subsit vtilitas monasterij.xvi.q.i.qui vere. Glo.ij.stat ꝙtrario.ꝛ dicit Gen.q requirit licentiā non tantū esse petitā sed etiam obtētā.qō probat verbū' sine.qō denotat obtentionē.ff.de exercitoria.l.i.§.si plures.de institoria.l.sed ꝛ si.§.conditio.quod no. Et pro hoc q licet quis petierit si nō obtinuit dicit sine licentia facere. ¶Tertio oppo.adhuc q saltem monachus possit ꝓcurare cām sui monasterij.C.e.l.qui stipendia.ꝛ.l.ita demū.glo.e.remittit ad nota.xvj.q.j.monachi.ij.vbi soluit q aliud in monacho q̄ i milite:q monachus nō potest cauere de rato nec prestare cautionem'ad quā teneꝫ procurator qui sine mandato agit.dicit ibi gl.q si vtiliter gessit ꝛ abbas postea ratū habuit ñ irritabit qō fecit.C.de procur.l.non eo minus.quod tenet Hos.de ꝓhe. vel ſm ℣Paul.aliud in milite qui est capax proꝑij ideo suo nomine potest esse in lite ꝛ per litis contestationez acquirere ꝺ̄nium instantie sicut alius.C.e.l.qui stipendia.ad hoc.c.ti. c.j.ij. Rñso.li.vj.Sed monachus in litem nō potest aliqd nomine suo deducere.ꝛ hoc ſm Ja.de are.ꝛ Ly.in dicta.l. ita demū.vel ſm ℣Pau. Ratio diuersitatis est:quia miles potest esse procurator sine licētia superioris sed nō monach⁹ vt hic.ꝛ.xvj.q.j.monach⁹. verior est ratio precedens ita tñ q nō fiat restrictio ad casum quo quis potest esse in iudicio suo nomine:quia ſm hoc cum monachus aliqñ possit suo nomine.vt dico.j.in.viij.contrario.per consequens possit litez in se susc̄ipere ꝛ fieri ꝺ̄ns instantie.ꝛ q monachus possit esse in iudicio suo nomine probatur.C.de epis.ꝛ cle.aūt.causa que fit cum monacho. Ita dicit Bar.in dicta.l.ita demū. Sed hoc procedit in casibus in quibus monachus potest esse in iudicio sine licentia abbatis:ꝛ in in illis etiā potest ꝓcuratorē constituere.vt hic in glo.in verbo constituere. In alijs autez procedit premissa ratio. Ja.de are.que sic defensa est bona. Sed etiam ratio ℣Pau.immediate precedens tollerari potest Item pōt reddi alia ratio:q multi resistit sola iuris prohibitio:sed monacho resistit iuris prohibitio ꝛ incapacitas ꝓpter rōnem que tangit̄ in glo.in verbo substituere. Ex qua habetur rō decidendi in oibus dictis huius cle.que est ne frangaꝫ obedientia que frangeret̄ si monachus posset ꝓcurationis officium susc̄ipere.vel ꝓcuratorē alium ꝙstituere.vel substituere sine abbatis licentia. In casibus aūt in quibus potest monachus'esse in iudicio surgit sibi licentia predicta faciendi ipō iure. Sed extra illos casus,pcedit rō premissa.pro ꝟ ꝟz Ste. q monachus adeo caret velle ꝛ nolle vt nec ℓās debeat recipere sine licentia abbatis.xij.q.j.nō dicatis.ꝛ.c.nolo.nec sufficit q vertaꝫ vtilitas monasterij nisi cū habeat licentiā superioris dictis iuribus.ꝛ de postu.c.ij. ℣Pro hoc simile de milite qui etiam si in bello facit actū per quē debeꝫ premiuꝫ tñ si fecit sine imperio seu ẽxtra imperiū superioris non ꝺz premiari ꝟz puuri.ff.de re mili.l.ij.§.in bello. pro hoc.ff.de vsufruc.l. q̄uis.vnde nō sufficit q quis facit bonū nisi faciat debito mō .xj.q.uj.quid ergo.de con.di.v.quid oz.xij.q.ij.quattuor. ¶Quarto op.q debeat monachus posse sine licentia superioris esse procurator saltez pro ꝙiunctis psonis.ff.e.l.sed hec. So.dicit glo.ij.in.c.ij.de postu.q illud ꝓcedit in priuatis:ꝛ vult dicere q nō procedit in professis quoꝝ cōiunctio seu cognatio in celis est nō aūt in terris cum sint mortui mundo .C.de epis.ꝛ cle.l.deo nobis.xvij.q.j. placuit. Et dicuntur translati in aīa ꝛ corpore. In aūt.hec constitutio interꝓtaꝫ priorez constitutionē.in pān.colla. vj. ℣Per hoc tamen non tollitur quin qñ tractaꝫ de successiōe censeant̄ cognati:ꝛ succedant agnatis vel cognatis vel affinibus:ꝛ propie succedit monasterium ex eorum psona.in aūt.de san.epis.§. nullaz. colla.ix.quod tenet hic ℣Pau.ꝛ Host.in dicto.c.ij. de postulan.vbi dixi. ¶Quinto oppo.ad hoc quia pro miserabilibus hoc potest monachus.vt no.in dicto.c.ii.de postulan. Sol.potest pro talibus procurare interueniente tamē abbatis licentia.vt no.Spe.co.ti.§.i.v. Item qō est monachus. ¶Sexto oppo.ad idem.c.cū' predez.de pac. Sol. ibi non de religioso.sed de seculari clerico qui bene potest procurare pro ꝙiuncta persona. ¶Septio oppo.quia hic in.v. Ita nō non potest. prohibet monachū constituere aliū procuratorez quod tamen deberet posse facere cuz licentia superioris.sicut etiam potest procurator ꝙstitui vt in principio huius cle.So. stat ꝙtrario. Et vt dicit glo.in verbo ꝙstituere.in principio.ꝛ in verbo substituere.in prin.repete illa verba sine superioris licentia.pro hoc quia clausula posita.in prin. concernit omia sequentia nisi aliud resistat.de appell.secundo requiris. Et ideo intelligitur hic repetita.ff.de ver. obli.l.ita stipulatus. §.grisogonus.pro hoc etiam quia alias nō foret bona similitudo inter primū dictum ꝛ secundum que tamen esse debet. vt probat dictio sicut.ꝛ dictio ita.ad hoc autem vt similitudo ꝓcedat oportet ea que assimilantur habere paritatem rōnis de consti.translato.ꝛ qō ibi dixi.quā nō haberet hic nisi dā repeteret̄.quod not. ¶Octauo oppo.ad hoc q imo possit monachus aliū procuratorē ꝙstituere vt qñ denuntiat superiorem vel accusat. Et in alijs casibus in quibus agere pōt sine superioris licentia.pro hoc ura que allegat glo.in verbo cōstituere.v.allegat.So.stat cōtrario.vt in cadē glo. Et idem Laud.ꝛ ℣Pau. Et vltra casus positos in glo. ponit Lau. aliū casum vt qñ de facto nō possit obtineri licentia a prelato sicut qñ monachus accusat prelatum.hunc tñ casum bene cōprehendit.glo. ¶Nono oppo.ad hoc q immo nunquam possit religiosus procuratorē cōstituere.naz ꝓcurator ꝙstitui debet a solo ꝺ̄no.insti.e.in pān.ff.e.l.i.ꝛ.e.t.c.i. Sed monachus nō est ꝺ̄ns alicuius rei cum nihil habeat.de sta.mo.c.i. So.Laud.q hoc facit in casibus de quibus in precedenti ꝺ̄rio non vt monachus sed vt licentiatus a suo superiore qui ipsum ad hoc habilitat ꝛ quo ad hoc restituit velle ꝛ in hoc ipm'mancipat.ꝛ hoc maxime cuz hoc faciat pro se.i.pro ipō monasterio vel pro' vtilitate monasterij.de postulan.c.ij. Item non est simpliciter verum q a solo domino ꝙstituaꝫ ꝓcurator immo etiam ab'administratoribus ecclesiarū.e.ti. petitio.qui tamē nō sunt domini.de dona.c.ij. ¶Decimo op.q indistincte possit monachus aliū procuratorem substituere:quia facit noīe ꝙstituentis ꝛ de ipō ad substitutum nō proprie transit potestas sed de cōstituente ad substitutum.ꝛ trāsit per ipꝝ tanꝙ per canalē lapideū.i.q.i.si fuerit.xxxvii.

di.si qui3 veri. Ex quibus probaf maxie per.c.si fuerit.non debere curari de qualitate persone per quá tanꝝ per mediũ transit dispositio alias habitis. So.vt dicat glo.in verbo'substituere.cuius sensus est q; nõ potest negari quin ĩ ipso monacho remaneat etiam ptãs lꝫ eam recipiat cum prãte substituendi tñ quatenus recipit hꝫ locum ratio huius cle. ne frangatur obedientia.qõ dixi.s.in tertio ꝫtrario. Et idẽ Laud. ⁊ Paul. dicens q; procedit rõ cle.huius dicta:q; licet recipiat procuratorẽ vt nudus minister tñ in hoc exprimit volũtatem suam:q; nõ potest alteri cõmittere nisi primo acceptauerit.vt in oppo.s.cle.proxima.in fi.saltem in acceptãdo illud officiũ ⁊ alteri cõmittendo qõ repugnat obedientie. ¶ Undecimo oppo.q; si hꝫ in mandatis vt possit substituere possit hoc facere sine licentia sicut dicimus in delegato qui licet possit recusari ꝓpter suspitionẽ tñ potest cãm cõmittere quã nõ potest per se exercere. de of. del. index. li. vi. dicit Steph. hoc euenire q; monachus est totaliter incapax huius officij sine licentia superioris.ꝓ hoc que dicta sunt in duobus precedentibus ꝑrijs. Et intellige hec iura nisi habuisset licentiã suscipiendi officiũ procuratoris:sed si habuit licentiam tunc potest substituere sicut posset nõ monachus etiam sine noua licẽtia ¶ Duodecimo op.ad hoc q; per hec dicem⁹ q; istud quod dicit hic de de substitutione nunq; procedit.aut enim loquimur in casib⁹ in quib⁹ potest per se agere:⁊ tunc sicut põt per se ita ⁊ per procuratorem.vt dixi in. viii. ꝑrio.aut in aliis:⁊ tunc exquo prohibuerat monachũ suscapere procuratoris officiuꝫ frustra addidit de substitutione:q; si est capax institutionis ergo ⁊ substitutionis:⁊ si est capax institutionis põt substituere sine noua licentia:vt in precedenti ꝑrio.dicit Laud. de Pyru.q; potest sic intelligi qñ fuit monachus datus sine potestate substituendi ⁊ vult post litẽ ꝫtestatam tanꝝ fact⁹ dominus litis substituere quo casu requirit superioris licentia ⁊ per hoc cõtradicat ei quod dixi in precedẽti ꝑrio. Unde verius puto illud:⁊ ad hoc contrariũ dic q; dubiũ erat lꝫ monachus non posset esse procurator sine licentia superioris an saltem posset esse quo ad potestatez substituendi:quasi per hoc nõ frãgeret regula exquo per se nõ exercebat. Sed ratio decidendi in cõtrariũ dicta est in decimo contrario. Et hec in procuratore dato ad iudicia:secus si ad negocia ſm Paul. Unde dic q; si monachus fuit datus procurator ad negocia sicut in vim cõsequentie potest per se agere.c.ti.c.i.⁊.c.quo generaliter.li.vi.vbi hoc no.ita potent aliũ substituere.

¶ Decimotertio opp.ad idem:q; sepe põt quis per alium qõ nõ potest per se.C.de epis.⁊ cleri.auten.sed necꝝ.lxxxvi.di.nõ liceat.v.q.iij.quia epi.lxxxviij.di.ẽpus gubernationẽ vbi de hoc.de elec.idemmutatibus.§.sed cuꝫ eas.de iudi.mulieres.ne cleri.vel mo.c.vlt.li.vi.possit ergo monachus aliũ procuratorẽ constituere ⁊ substituere licet per se nõ posset exercere. So. Paul.q; illud qõ quis potest per aliũ qõ nõ per se ꝓcedit qñ exercitũ illius actus,phibet pſone pp pſone qualitatẽ. Sed qñ quis penit⁹ ẽ inhabilis actu ⁊ habitu qõ nõ põt per se nec p aliũ. Et dicit Paul.q; qñꝝ quis est penit⁹ inhabilis actu ⁊ habitu:quãdoqꝫ ꝓpter auctoritatis defectũ:qñꝝ ope exceptionis tñ.que membra facit glos.vlti. in fi.primo casu qõ nõ põt per se nec per aliuꝫ.ff. de testa.l.qui in ptate. vbi pater nõ potest mãdare filio ipuberi vt testet licet possit ꝓ eo testari.que lex posset etiam in ꝯaum induci. Item inducit Paul.etiã.ff. de neg.ges.l.qui in aliena.§.quanꝯ. de offi.dele.index.li.vi. Secundo casu qñ ꝓuenit inhabilitas ex defectu auctoritatis idem:quia nihil poterit donec interueniat auctoritas vt hic. Tertio casu quando surgit inhabilitas ope exceptionis:⁊ tunc potest quis per alium qõ nõ per se. Et sic loquitur.c.index.prealle.nam index suspectus soluꝫ est inhabilis ad iudicandum si opponitur exceptio vt ibi. ¶ Quero quid vult dicere textus in principio ibi:etiã si per alium religiosuꝫ sui vel alterius monasterij?dicit glo.ii.hoc dictũ.quia qñꝝ licet inter homines eiusdem collegij vel ꝓfessionis quod licet inter extraneos:quasi videret fortior dubitatio si monachus instituebatur procurator a monacho sui monasterij vel professionis per iura que allegat glo. ad idez de elec.si quis iusto.li. Cõtrariuꝫ tñ hic deciditur:q; subest eadez ratio.s. factio obedientie.de qua ratione dixi.s.in.iij. contrario. ¶ ¶ Secundo quero circa hoc an cum licentia superioris possit monachus constitui procurator ꝓ religioso alterius professionis?videt q; nõ.per cle.cum romani.s. de elec. In contrarium per istã cle.que non distinguit sed ponit istos casus,p cõformibus:et non referet an ꝓ religioso eiusdem professionis an alterius. Et sic vult q; vtroqꝫ casu possit eiꝫ licentia superioris. Laud. tenet primũ ⁊ põderat q; textus dicit sui vel alterius monasterij nõ dicit religionis. ad hoc inducit de censi.sopite. Ben. tenet secundum ⁊ verius.⁊ idem Jo.de lig.ꝓ hoc inducit Ben.q; religiosus cũ licentia superioris potest esse procurator etiã laici.vt no. Inno. de re iudi.cum. J.⁊ A.ergo multo fortius ꝓ religioso licet diuerse religionis.nam etiam archiepus potest esse ꝓcurator laici.qui fil.sint legit.per venerabilem. Sed illud.c. nihil probat de religioso. Inducit etiam Ben.q; non repit q; diuersitas religionis prohibeat procuratorẽ cõstitui:ergo sit permissiuꝫ:q; edictum de procuratoribus est prohibitoriũ .ff.e.l.mutus.§.i. Et d.c.sopite.respondet q; non distinguit vtꝫ ꝯstituẽtes essent eiusdẽ religionis an diuerse. Et quod dic q; immo facit ꝓ referendo ad factuꝫ: quia dicitur ibi q; abbas erat procurator monasteriorum bono. Constat autẽ q; ibi sunt monasteria diuerse professiõis. ad cle.cũ romani. rñdetur q; ibi ꝓhibet disparitas religionis ne tales socient colligialiter sed vt singuli possũt qõ ibi dixi in secũdo ꝑrio. ¶ Tertio quero quia.s. dixi in secundo contrario licentiã superioris requiri:⁊ q; vertatur vtilitas monasterij.quomodo de hoc constabat?dic q; ipso facto.i. ex qualitate.facti. Unde ſm Paul.vertitur vtilitas in defendendo inquisitionem que fit contra abbatem. Et in electione ⁊ in alijs negocijs ipsius:quia interest monasterij habere bonum prelatuꝫ versat et in defensiõe laici ꝓni vel magni principis vel amici monasterij:⁊ multo fortius epi.qui fil.sint legit.per venerabilem. ¶ Quarto quero circa hoc an sit opus de hoc fidẽ fieri?dicit Inno.de re iudi.cum. J.⁊.A. Et Paul.hic q; hanc exceptionem quod nõ versatur vtilitas monasterij ponere nõ potest nisi capitulum ad qõ spectat scire ⁊ tractare vtilitatem monasterij.alterius aũt nõ interest cum possit esse secreta vtilitas monasterij quã non expedit publicari.dicit Lan.de pyru.q; sufficat generalis vtilitas monasterij vt possit monachus constitui procurator etiaꝫ si sit vtilitas soli in hoc quod est talis is qui constituit qui potest esse multum fauorabilis monasterio.quod procedit ſm proxime dicta:q; in hoc nõ ipsius opponentis sed superioris interest hoc discutere. ¶ Quinto quero si aliquis vult monachũ ꝯuenire:quẽ ꝯueniet:an monachũ an abbatez?dicit Dat.q; est in optione agentis.per.l.i.§.sufficat.ff. de admi.tu. Sed potius facit contra:q; dicit ibi q; in optione tutoris est an per se defendat pupillum:an ipse pupillus se defendat cũ eius auctoritate. Sed facit ꝓ quod ibi dicit de adulto habente curatoreꝫ quia tunc in optione est agentis an conueniat adultuꝫ an curatorem. Dat monachuꝫ enim possumus cõparare adulto.nã nec potest esse professus nisi sit adultus.de regula.c.i.lib.vi. ¶ Sexto quero circa hoc an possit abbas conueniri indistincte ꝓ contractu monachi?Dat. distinguit an conueniatur ex contractu dudum inito. Intelligo.i.anteq; esset monachus:an postea.primo casu monachus tenetur ad istar capite minuti.ff. de capi.dimi.l.tutelas.§.si libertate. dic q; et tenetur abbas de eo quod peruenit ad monasteriuꝫ.de quo in.c.in presentia.de ꝓba. Si autem ꝯuenit ex ꝫtractu minto post monachatũ nõ tenet monasteriũ nisi de eo qõ peruenit ad ipm.ff. de vi ⁊ vi.ar.l.i.§.familie. Et si abbas nollet eum defendere potest acto: petere se mitti in possessionem bonoꝝ que ex persona monachi peruenerũt ad monasteriuꝫ ff.ex qui.cau.in pos.ea.fulcimus.§.fi. Dat. Et dicit q; tenetur monasterium quatenus ex illo cõtractu factum ẽ locupletius:⁊ hoc nisi monachus habuisset mandatũ ad ꝫtrahendũ a monasterio:q; tunc indistincte tenet monasterium de fideiuss.qõ quibusdam. ¶ Septimo quero eo casu quo tenet monasterium ꝓ contractu monachi si monachus cõuentus in causa succumbit ⁊ appellare noluit:an abbas poterit appellare ꝓ ipso?dicat Dath.q; sic.ar.ff. de appel.l. nõ tantum.ꝓ hoc quia versatur interesse monasterij cuius causas tenetur abbas prosequi. de rescrip.edoceri. ¶ Octauo quero nunquid abbas potest defendere monachuꝫ in cã criminali? videt q; sic.ar.ff. de libe.cã.l.i.ii.⁊.iij.secundum Dath. quod dixi de accusa.veniens. Nam quilibet admittitur etiã in cã criminali ad defendum aliũ ꝓ suo interesse:vt ibi dixi. ¶ Nono quero si monachus qui prohibet hic ,curationem suscapere suscipit ꝫtestatus est litem. Quidam vt refert gl.in verbo suscapere.dicunt amplius opponi nõ posse:cõtrariũ tenet glo.⁊ idem Paul.dicentes q; exceptio ista est peremptoria. Et dicit Paul.q; monachus ꝑ litis

contestationē nō fit dñis instantie. de quo no. eo. ti. in nostra idem Ben. ¶ Decimo quero quis dicat consors eiusdez litis? Laud. ponit exemplū vt q; monachi agunt factū elec tionis sui monasterij. de q̄ue cum dilectus. in pri. tunc oēs sunt cōsortes. vel si accusant prelatū suū. de accu. olim. vel si alio modo res est eis cōis. ¶ Undecimo quero gnāliter an q̄sors eiusdē litis possit prosequi cām pro q̄sorte sine mandato? vī q; sic. per. l. ii. C. de cōsor. eiusdē. li. in p̄rium. per. l. si petitor. ff. de iudi. So. distingut. Lau. nā aliqñ cā est cōis re & vebis. aliqñ verbis & non re. primo casu aut queritᵉ vtrum vnus admittat pro alio inuito: & dic q; nō. dicta. l. si petitor. aut nō inuito. & aut in re oīno indiuisibili vt sunt seruitutes & admittit indistincte. ff. si serui. ven. l. loci corpus. §. si fund⁹ ad hoc. ff. si ex noxa. cau. aga. l. antepenul. & penul. aut diuisibili. & aut in causa defensionis & admittit. C. si cer. pe. l. cum te. ff. de iudi. l. nō idcirco. aut vt actor. & aut ante litē q̄testatā & nō admittit sine mandato. aut post & admittit cum cautiōe de rato. dicta. l. ii. & no. de q̄sti. cū. Ubi. in prima glo. de do lo. cū dilecti. etiā in prima gl. Si aūt cā est cōis vbi tñ idisti cte admittit. p̄ pte sua ſ; nō pro iure alteri⁹ nisi sicut admitte ret si nō esset q̄sors. ¶ Pro hoc q; nō. in turb⁹ prime allega tis. vel melius dic q; aut queritᵉ an vnus ex q̄sortibus possit agere pro parte sua: & dic q; sic. l. i. C. de q̄sor. cuiſ. lit. aut que ritur an possit agere vel defendere in cā q̄sortis: & de defensi one dic q; cā admittet etiā pro inuito. l. solutionē. ff. de solu. nisi sit cā que exigat cautionē. ff. e. l. nō solū. §. si status. de cā aūt actionis distingut. vt. §. fin Laud. per hoc videret dicē dum q; monachus possit defendere vel agere pro q̄sorte eiuſ dem litis etiam sine mandato per dictā. l. ii. & per dicta. §. e. q. ¶ Opp. ad hoc de ista le. que exigit vt sit procurator consortis. So. ¶ Dau. stat p̄rio. sicut enim monachus nō potest agere vel defendere pro coniunctis p̄sonis vt dixi in quarto p̄rio: ita nec pro q̄sorte sine mandato: qō nō puto verū, nam nō apparet ratio differentie inter monachū & nō monachuz quo ad hoc: ex quo enim monachus potuit agere potuit per q̄sequens dici consors litis: sed nō dicit habere quinctas per sonas: per id dixi in quarto p̄rio. ¶ Undecimo quero ci ca hoc an excōicatus qui per se potest impetrare absolutionē ab excōicatione possit constituere excōicatum procuratorem ad hanc ipetrationez faciendā? videret q; sic si est q̄sors: vt q; sunt excōicati ex eadem cā. de hoc per Jo. cal. de proba. post cessionē. in repetitione. in. q. penul. Lap. hic sensit p̄ruz qō tenui in. d. c. post cessionē. Et dicit q; nō excusat ratio q; sint q̄sortes. nā per eam nō tollunt alie exceptiones legitime cō petentes. ¶ Decimotertio q̄ro q; hic phibet de religioso qō dixi in p̄rio ↄtrario intelligendū de nō prelato quid de pro uinciali predicatoz vel minoz possint ne procuratores q̄sti tui? vidi de facto & dubiū pendet an censeant prelati. Sed q; sint prelati probatur ex notatis in cle. dudum. §. statuimus. in verbo nō habent. de sepul. & pro hoc de elec. quorundaz. li. vi. vbi probatur. ¶ Decimoquarto quero in eo q; textᵘ dicit expresse cōmissum qualis expressio requirat? Sol. vt in glo. penul. ¶ Decimo quinto quero numquid inhabilis cō stitutus procurator cū pte substituendi possit substituere. So. vt in glo. fi. & idem ¶ Dau. & Gen. & ipse ¶ Paul. plem⁹ refert opi. ¶ De. de qua in glo. dicit enim ¶ De. q; quidā sunt actus qui possunt exerceri per ministrū qui eos nō posset ex ercere suo iure: & tales fieri possunt etiā p nō capacē: q; semp vident remanere penes cōmittentē: sicut qñ quis ↄtrahit p cedulam. nam in cedula nō remanet obligatio. ar. ff. de q̄sti. pecu. qui autē. de admi. tu. ita aūt. §. gessisse. Alij sunt actus qui possint exerceri per ministrū etiā suo iure: & tunc etiā vi deret facere tanq̄ ipse nō tanq̄z cōmittens. ff. qui & a quo. l. i. in fi. de of. del. super qōnuz. §. porro. Sunt & alij qui nō pos sunt fieri per ministrū: & tunc si fiunt nō valent. sic loquit qō dixi de patre testante sup. tuj. p̄rio. & de hoc per Ly. C. e. qō quis. & in p̄posito cū religiosus nō sit capax officij p̄curatio nis sine licentia superioris: cum nō hz velle nec nolle nō potest etiam vt minister alteri cōmittere: cū in hoc exprimeret volū tatē suā. qō vltimuz dixi. §. p̄rio. x. Et in hac glo. ibi de offi. dele. iudex. li. vi. & ff. de testa. l. qui in pte. vbi pater nō pōt mandare filio impuberi q; testetur licet possit pro eo testari. ¶ Decimosexto quero circa hoc de excōicato an possit insti tui p̄curator cū pte substituendi. glo. eadē. in fi. dicit cōnē teneat institutio ita q; sit opus q; ↄtra excōicatum instituaz procuratorē excipiat de excōicatione, & tunc teneret substitu tio. an vero institutio sit nulla & tunc etiam substitutio nō te net. Item considerandū an fuerit excōicatus anteq̄ instituere retur procurator an postea. primo casu procedit distinctio pre dicta: & cōiter dicitur q; ipso iure est incapax officij procurati onis. de quo in dicto. c. post cessionē. Si vero fuerit excōica tus post susceptum mandatum tenuit institutio & potest sub stituere & hoc si substituit ex speciali mandato dñi tunc enim substitutus recipit ptātem ab instituente. Sed si substituit auctoritate iuris vt postq̄ factus est dñis litis per litis q̄testa tionem tunc sicut si ipse ageret obstaret exceptio ita obstat & substitutio. simulis differentia. co. ti. is qui. li. vi. Et quod ibi no. & j. c. sequenti. in glo. vlt. ¶ Decimoseptimo quero si causa delegat monacho a papa vel ab alio qui hoc possit an poterit subdelegare. So. ¶ Dau. q; sic sicut quilibet alius. p hoc quod. §. dixi. in. xj. cōtrario. Ubi monachū posse indistin cte substituere procuratorē quādo sunt cōstitutus seu susceptt p̄curatorū de licentia superioris. Et pro hoc q; vno conces so concedunt & accessoria. ff. de iurisd. om. iudi. l. ii. de offi. de le. prudentiam. §. sexta. c. preterea. ij. q. vij. cū pastoris. & qō ibi no. ff. de re iudi. l. quesitum. de iudi. l. si longius. ¶ De cimooctauo quero an religiosus datus executor potest alij of ficiuz cōmittere. dicit ¶ Dau. q; nō: sicut enim acceptare non potest sine licentia. de testa. c. ii. li. vi. cum licentia autem po test nisi sit de ordine minorum qui etiam cum licentia nō pos sunt. j. de ver. sig. de. extra. §. verū etiā. Et vī sentire ¶ Dau. q; cum licentia possit hoc officiū alij cōmittere qō tamē fieri nō potest qñ datus est in genere nō aūt ad erogandū certe p sone. vt no. Archi. in. d. c. ij. Sed etiam ex dicto ¶ Dau. hoc nō omnino colligitur.

p **Rocuatorem.** ¶ Per obitū re ctoris ecclesie revocatur p̄curator ab eo pro ecclesia q̄stitutus etiam quo ad iam cepta. primo dictū. secundo illud ampliat ibi etiā. ¶ Nota q; prelatus pōt q̄stituere pro curatorē. e. ti. c. i. & c. petitio. etiā ante litē contestatā. vt hic p batur per dictionē etiam. & per id qō sequit in textu vsqz ad finem. & hoc de iura. calū. cum causam. & qō ibi no. Inno. ¶ Secundo nota prelatum & rectorē hic poni pro diuersis. sic etiaz verbū ecclesia. & verbum beneficiū. hic ponuntur vt diuersa. pro hoc q; nōie beneficij intelligit de simplicia quod nō sonat in nōie ecclesie. i. rectorie principalis. de prebē. c. vl. tī quo ad casum huius. c. sufficeret dicere de beneficio: quia cum sumus in materia nō restringibili nōie beneficij venirēt etiā dignitates. de verbo. sig. olim. ¶ Tertio nota q; bene ficiatus potest dicere beneficiū esse suū ibi pro ecclesia sua. et de preben. si tibi absenti. li. vi. dicit tī Gend. q; hoc dicitur ipropriē. s. quo ad administrationē. ppriē aūt suum denotat ius ppietatis & dominij. ff. de ver. sig. l. pupillus. §. vltimo. ¶ Quarto nota casum in quo reuocat mandatū per obitū constituentis etiam re nō integra. Generaliter autē quādo & qñ reuocet mandatū. dixi. de offi. dele. quoniam abbas. ¶ Quinto nota q; negociū qñqz accipit pro negotiatiōe. vt hic in verbo negocia. iuncta glo. penul. regulariter autem di citur negociū in iudicijs. negociatio in cōmerciijs. i. ↄtractib⁹ de ver. sig. forus. pro primo. co. ti. qui generaliter. lib. vi. Et quod dixi. §. clemen. i. in. vi. notabili. ¶ Sexto nota differentiam inter cām & litez. in verbo causas. & verbo lis. quod tī nō probat hic expresse. de hoc. C. de transac. l. cās. vbi di cit glo. cām dici post litē contestatam. litē etiā primo. Sed cō tra est hec de. in eo quod dicit etiam quo ad causas in quo est lis contestata: & sic presupponit dici causas etiam ante conte stationem. vt no. de cle. nō resi. c. fi. Item alias superflue po nerentur illa verba in quibus lis fuerit contestata: q; hoc in telligeret in verbo causas. Et ideo dic q; cā & lis promiscue accipiunt sepe: & sic dicimus causas etiaz cōtestationem vt h Sed loquendo propriē vera est differentia supra reddita. ¶ Oppo. q; prelatus nō possit procuratorē q̄stituere aī litē q̄testatā sicut nec tutor. C. e. l. neqz. nā equiparant quia prela tus dicitur tutor seu defensor ecclesie. xvi. q. i. in canonibus. So. glo. stat cōtrario in dicta. l. neqz. Dic q; immo pōt. qō tenet hic Ben. & est ratio diuersitatis. q; prelatus habet plē ius in prelatura quā tutor in bonis pupilli. pro hoc q; prelatus suo iure vtitur fructibus prelature. tutor non. sicut ergo pater in bonis filij constituit procuratorez propter vsu fructū qui sibi debet. C. de bonis maternis. l. i. sicut etiā ma ritus in bonis parafrenalibus vxoris procuratorem consti tuit. vt notatur. in dicta. l. prima. et probatur. C. de pactis.

conuen. ſuper vote. l. ſi. ita ⁊ prelatus qui eſt pater ſaltez ſpiritualis ⁊ ſpōſus eccleſie. vij. q. j. ſicut alterius. poſſit ḡ procuratorē conſtituere. nam habeť loco dñi. de dona. c. ii. vñ vendicat rem eccleſie. Jn auc. de aliena. ⁊ ēphi. ꝯct. §. ⁊ quonam cognouimus. col. ij. Et per hoc dicit Ben. etiā de iure ciuili hoc poſſe defendi. qđ cōiter tenent doctores legū. vt no. in. d. l. i. C. de bo. mater. Et de hoc. v. q. uj. qz ēpi. ¶ Secūdo op. in eo qđ dicit textus vel alio quolibet. nam poſſet eſſe talis qui nō haberet ptātem ſuper hoc: ⁊ tunc fruſtratoria ē dubitatio huius litteře. So. vt ꝓcedat dubitatio ītelligit Ben. q alias legitima erat ꝓcuratoris datio. ¶ Tertio op. q nō debuerit ſtatui vt quo ad negocia iam cepta expiret mandatū morte prelati. nā poſſet eſſe tale negociū in quo intereſſz eccleſie vt mandaret executioni ēt mortuo prelato. Et ſic hoc ius inductū fauore eccleſie redundabit in leſionez. ꝯ id. ff. de legi. l. qđ fauore. reglā qđ ob gratiā. li. vi. So. quaten⁹ hic loquitur de negocijs extraiudicialibus. Ben. ſtat ꝯrio. dic verius q indiſtincte extinguit mandatū ⁊ nō ꝓcedit rō de intereſſe eccl'e. nā capitulū vel alius ad quez de iure ſpectat adminiſtratio bonoz eccleſie vacantis hoc perficiet. hoc tenet gl. penul. ¶ Quarto. op. in eo q dicit etiā ſi lis eſt ḡteſtata mā datū expirare. nā per litis ḡteſtationem procurator fit dñs litis. c. ti. c. i. li. vi. §. c. nō inuſte. ergo nō pōt reuocari hoc dominū ab ipſo ꝓcuratore ſine facto eius. ff. de re. iur. l. qđ noſtruz. ad hoc qz ſine culpa puniri nō dz. regula ſine culpa. li. vi. So. glo. ſi. in pen. aliquid tangit. Sed nō plene expedit Sed dicit Lau. q lz procurator fiat dñs litis. i. inſtantie tū ḡſtituens manet dñs rei in iudiciū deducte: ⁊ in hoc lz in re firmioře exiſtentiā: ideo per obitū eius tanḡ principalis pōt ceſſare dominū quod lz procurator qđ eſt ſibi accidentale. ar. ff. depoſiti. l. bona fides. ⁊ hoc maxime in rebus eccleſiaſticis ꝓpter periculū alienatiōis. vel ſm Ben. dic clarius: q lz ꝓcurator per ḡteſtationē fiat dñs litis hoc enim non eſt ad ſuum cōmoduz ſed dñi. ff. e. l. qui' ꝓpuo. §. ꝓcurator. vt in ceteris. ideo cū nullum dñij effectū habeat nō pōt dici priuatus aliquo iure dñij. dicť enim factus dñs inſtantie ſolū quo ad hoc vt ſine cauſa reuocari nō poſſit per dñm. per rationez legis poſt litē. ff. e. ⁊ qđ ibi no. Et per hoc ſm Ben. ḡtingit vnū quaſi mirabile: q plus operat tacita reuocatio per mortē ḡſtituentis q̄ ſi expreſſe reuocaret. ſic ⁊ alias plus operat ībibitio que iducť ipſo iure per litis ḡteſtationē q̄ expreſſa verbo. ff. de ſolu. l. ſi quis ſtipulatus decez in melle. ⁊ l. vero. §. vlt. de quo no. de hīs q̄ fi. a ma. par. ca. c. ex ore. Et hoc opatur iuris diſpoſitio. ſm Ben. dic q etiam expreſſa reuocatio fieri poteſt poſt litē cōteſtatā adeo q ꝓcurator poſtea nihil poteſt: q: ſi ſe ingereret eſſet ſuſpectus. l. que cīa. ff. eodem. Sed ſolū poteſt procurator velle q cā cognoſcat an ſit iuſte reuocatuſ: ⁊ hoc pro ꝓſeruatione fame ſue que vī grauari de facto ex reuocatione facta ſine cā poſt litē cōteſtatā. ¶ Quero generaliter an diſpoſitio huius cle. habeat locū in procuratore a prelato quomodocūqz ḡſtituto? hec q̄ſtio lz duo q̄ ſita. ¶ Primū qñ a prelato ſolo. Secūdū qñ a prelato ⁊ capitulo. ¶ Primū continet tria queſita. ¶ Primū qñ expreſſe apparet q ḡſtituit noīe proprio ipſius prelati. Secundū quando apparet q noīe eccleſie. Tertiū in caſu dubij. Secunduz queſitū ḡtinet etiā tria. ¶ Primū qñ a prelato ⁊ capitulo ḡſtituit ꝓcurator ſup bonis ꝓlati. Secūdū qñ ſup bonis eccl'e. Tertiū qñ ſup bonis cōibus. que ſex queſita proſequemur per ordine. ¶ Poſſūt aūt fieri ⁊ alia queſita: vt qñ prelatus ō ḡſenſu capituli vel de ḡſilio ḡſtituit ꝓcuratorē vel cōuerſo que decidit per predicta. ¶ Quero igit primo qñ prelatus cōſtituit ꝓcuratorē nomine proprio ⁊ pro cā propria: an obitu prelati expiret mādatū? glo. in verbo eccleſia. dicit q non ⁊ q tunc nō procedit hec cle. probat per verbū pro eccleſia. ⁊ ſic ſecus ſi pro cauſa propria. quo caſu gl. diſtinguit an res ſit integra ⁊ finiť. aut nō integra ⁊ nō finiť. Quo aūt dicatur integra dicitur in glo. ⁊ de hoc in ſequenti cōtrario. Dic q in extraiudicialibus vt in factis dicitur res integra vſqz ad actū qui ingredit eſſentialia rei principia. vt in domo per fundamentū. actus vero precedentes: vt preparatio calcine ⁊ ſimilia nō faciunt rem deſinere eſſe integrā licet inducant preparamēta. vt no. in. l. ſi pecu. in prin. ff. de ādi. ob. ⁊ quod not. Jnno. de elec. in. c. in cauſis. vbi dicit q in materia electiōis res deſinit eſſe integra adeo q mandatū de eligendo datum cōpromiſſarijs reuocari nō poterit quando ſubſtantialia iaz acta ſunt: vt tractatus qui eſt de ſubſtātia. Secus ſi preludia vt miſſa de ſpiritu ſancto. vel per introitū capituli ſi nihil. de elec. eſt tractatū. Jn iudicijs autem ſi loquimur reſpectu partium. Et dicit integra vſqz ad conteſtationē excluſiue. l. pluribus. ff. e. ⁊. l. ſi cum dotem. §. e. auten. pater. ff. ſo. ma. niſi in caſu. l. ſi defunctus. vel in defenſore cauent. ꝓmt hic not. Si aūt loquimur reſpectu iuriſditionis. tunc aut eſt talis iuriſdictio que reddit inmutos: ⁊ deſinat res eſſe integra per quēcūqz actum a iudice extractū qui tñ iudicialis ſit: vt per ſimplicē citationē. textus eſt de of. dele. gratū. per actus tñ precedentes citationē etiam nō deſinit eſſe integra. vnde nec iuriſditio nec perpetuata ſm doc. ibi. in. c. licet. e. t. Nec per actū ſubdelegātis. vt. eo. t. ſi a ſubdelegato. li. vi. Que vera intellige qñ tractamus de iuriſditione danda. ſecus de iuriſditiōe data impedienda ſiue limitanda: vt quia iudice dato qui iam incepit procedere fuit datus aduunctus: qui actus precedens etiā vel extraiudicialē facit rem deſinere eſſe integram ante per ſolā preſentationē vel inſinuationē lrāz aduncti ipſi delegā. affecta dā iuriſditio primi iudicis. vñ mortuo papa delegatus primus nō ꝓcedit ſine aduncto. ſm qđ diſputant Jo. cal. ⁊ incipit q̄ſtio. regino epō ⁊c. Et refert Lap. de caſtil'. alias. lxxxviij. Si aūt loquimur in iuriſditione que nō redditť in inmutos: tunc dā res eſſe integra vſqz ad litē conteſtatā excluſiue. l. ſi quenerit. ff. de iuriſdi. om. iudi. An aliter ibi per citationē deſinit eſſe integra ſi emanauit in vna cauſa facit rez deſinere eſſe integrā ⁊ perpetuet iuriſdi. quo ad alias in reſcripto contentas. vel ſi in reſcripto plures conueniendi ḡtinebanť: ⁊ citatio ḡtra vnū emanauit: dicatur perpetuata iuriſditio quo ad alios. vide per doc. in dicto. c. licet. ⁊ per Alexā. de heret. ne aliqui. li. vi. per Jnno. de reſcrip. paſtoralis. Et qđ no. Jo. de ſil'. preſby. tue. in queſtione. Si papa mandet q diſpenſeť cum irregularibus: ⁊ delegatus cū aliqbus diſpenſauit: an videať iuriſditio ꝓpetuata quo ad ad alios cū quib⁹ nō diſpenſauit adeo q mortuo papa nō expediret. de quo vide in Spe. de diſpēſa. §. videduz. vſi. quid ſi. Sed an ſufficiat ſola cōmiſſio citationis vel requritur citatio perfecta ex omnibus ſuis partibus? ſi ex cōmiſſione iudicis aut nuntij citantis ⁊ referentis. dic de hoc per Joan. in. c. fi. de offi. lega. vbi finaliter determinat q aut querimus de iuriſditione ꝓpetuanda: ⁊ iducta fit ꝓpetuo per ſolam cōmiſſionē. Quandoqz querimus de perſona citanda artanda ⁊ efficienda vigore citationis: ⁊ tūc regitur citatio actualis. vt lit. pen. cle. ii. ⁊ iō in. c. ii. de obli. ad rati. nō ſufficiat facta cōmiſſio niſi ſecuta actuali citatione. Et adde: q licz ſit hoc verū ex parte rei: ex parte tñ actoris ad cuius petitionez cōmittiť citatio ſufficiat etiam ſi citatio nō ſit executa. ſola cōmiſſio quantitatis ad reuocandū attēptata per ipſum: cū per ſolam citationē cōmiſſaz fuerit certus. qđ ſimpliciter firmat rota deciſione. cen. ¶ Op. in eo q glo. hic dicit per litis contestationem tantū rem deſinere eſſe integram in iudicijs. de. l. ſi defunctus. ff. e. Sol. illa lex ponit caſum ſingularez qñ dñs ſatiſdedit pro procuratore preſente ⁊ ſuſcipiente mādatum: q: tunc ſtatim deſinit eſſe integra. Et idem dicendum ſi pro abſente poſtq̄ ſuſcepert mandatū. pro hoc cle. i. §. eo. quod no. alias autem ꝓcedit qđ dicat glo. Et idem Paul. ¶ Op. ad eandē glo. in eo q dicit in negocijs rem dici non integrā poſtq̄ fecit procurator paramenta q̄ immo ſtatim deſinat eſſe integra. ff. man. l. ſi vero nō remunerādi. §. vlt. Solu. qñqz mandať aliquid adimplendum poſt mortē: ⁊ procedit cōtrarium. qñqz aliquid ad implendū in uita: ⁊ procedit glo. quod tenet Pau. inducens qđ no. Vincē. de offi. dele. gratū. ſm quē idem dicenduz in mandatis principis ſi mādat cām. ſecus ſi iuriſditionē. ff. de iuriſdi. om. iudi. l. ⁊ quia. quod non videť procedere quatenus facit differentiam predictam. nā cā ſapit exercitū iuriſditionale vt patet hic in textu. in verbo cauſas. pro hoc qđ dixi. in. vii. notabili. dicat ergo Pau. ſm ipſum Vincē. aliter ⁊ clarius: q aliud in precepto qđ nō expirat per mortē vel tranſlationē precipientis. in aūd. vt nulli iudi. §. ad hec vero iubemus. coll'. ix. nec per mortē ſuſcipientis: ſed ſucceſſor tenet adiplere. Aliud in mādato iuriſditionali qđ expirat re integra. dicta. l. ⁊ qz. ¶ Op po. ad hoc: quia in dicto. §. ⁊ hec vero. nō fit reſtrictio ad mādatum extraiudiciale ſed indiſtincte loquitur dicens q mādatum factum iudici ſi deſinit habere adminiſtrationem nō extinguitur: ſed his qui ſuſcepit adminiſtrationē adumplebit ſi cā eſt priuata. ſed ſi concernit rem publicam: vel adimplet: vel inſinuet principi: ſi leditur reſpublica ⁊ expectet ſecundam iuſſionem. Jtez nō videť ſufficiens ratio differentie inter preceptum extraiudiciale ⁊ mandatū iuriſditionale. So.

Pau. refert opi. Gof. qui in bello iuris ciuilis in Rica de acti. manda. in prin. dicit nō curandū qñ princeps mādat an dicat precipimus an iubemus vel volumus vel mandamus q⁹ omni casu morte mandantis ⁊ mandatarij remanet integra expirat mandatū. licet quidā dicant q⁹ in casu quo iubet nō expirat: q⁹ iussus necessitatē ꝑportat. ff. de vsu. l. i. Sed qñ mādat sic: quasi mandatū necessitatē ꝑportet. per dictā. l. ⁊ q⁹. qō probat gof. q⁹ quodlibet verbū de premissis necessitatē ꝑportat. ij. q. ij. rogo. Et qui delegat ꝓpit. C. qui ꝑ suā iurisdictione. l. vna. de offi. dele. pastoralis. in prin. Ald. §. ⁊ hec vero Respondet Gof. q⁹ ibi nomen fuit expressum in lris. vel ibi res nō erat integra. Sed vtraq; solutio diuinat ad illum. §. Pau. aūt pro opi. distinguente inter preceptū ⁊ mandatū inducit: q⁹ preceptū obligat semp ⁊ simpliciter. xxij. q. v. si licet. Et pro hoc qō no. Spe. ti. i. §. restat videre. v. itē mortuo. vbi etiā dicit idem in consilio q⁹ nō expirat morte ꝑsulētis. pro hoc etiā id qō no. glo. xxij. q. j. q⁹ precipit. vbi hoc ēt tenet Archi. pro opi. aūt. Soffre. inducit Paul. id qō ipse notauit. j. de iudi. cle. dudū. in verbo mandante. q⁹ in constitutione vſi illa tracta fuit dicebaſ iubēte. qō etiā ibi no. glo. in vbo mādante. Refert itaq; Pau. alios dicere: q⁹ aut mādatū ꝑsistit in iurisditione: ⁊ tunc expirat obitu mandantis ⁊ mandatarij. de of. del. gratū. Aut consistit in executione alicuius facti ab initio necessarij: ⁊ tunc nō expirat ꝑ mortē etiaz re integra. viij. q. ij. dudū. vbi de hoc. Secus aūt si factū ē ab initio voluntarij. insti. mandati. §. recte. Sed archi. in. d. c. qō precipiť. reprobat id qō isti dicūt de iurisditiōe. in quo vltimo ꝑsistit Pau. Ego vero intellectū. §. ⁊ hec vero. plenius examino. de of. del. qñ abbas. ibi inter cetera dico q⁹. §. ille ꝓcedit cū per preceptū seu mandatū nō ꝓferť nova potestas: sed exercetaſ antiqua. sicut. n. eſñ iurisditio accedit rei que non extinguiť obitu mandantis: ipsa etiam iurisdictio non extinguiť. de of. del. si super gratia. li. vi. Ita in casu. §. ⁊ hec vero q⁹ preceptū accedit iurisditioni alias valide nō extinguiť obitū precipientis vel eius cui precipiť: q⁹ statum cum emanauit habuit suā ꝑsumationē: ex quo nouā ptātez nō iducebat. Et q⁹ sic loquaſ ille. §. ꝑz ex casu eius quē posui. ſ. c. ꝑrio. Per hō dico q⁹ hz differētia inter preceptū ⁊ mandatū sit quo ad hō q⁹ preceptū necessario stringit mandatū: nō sic tū nō est differentia quo ad finiendā ptātem obitu mandantis nisi quo ad hoc q⁹ de natura precepti cōiter ē q⁹ fiat ei q⁹ alis hz ptātez. nō statim cū emanauit hz suū esse cōpletū ⁊ indistincte nō extinguiť etiā si precipiens nō mandauerit sub noīe dignitatiſ ⁊ re integra obierit. Et hoc est in illo. §. singularis casus. Sz mādatum fuit ei qui alias nō hz ptātem: ⁊ per mandatū eā recipit iō extinguiť obitu mandantis re integra nisi factuz fuerit sub noīe dignitatis. d. c. qñ abbas. vbi de hoc plenius dixi. ¶ Secundo quero qñ a prelato ꝑstituiť ꝓcurator noīe ecclesie an obitu prelati extinguiť mandatū. So. hec questio decidit hic in textu q⁹ etiā quo ad negocia vel cās iam ceptas extinguiť. ¶ O ꝓ. ad hoc q⁹ ecclesia nunq̄ moritur. xij. q. ij. liberti. non enim potest esse nulla. xxiij. q. j. pudenda. ergo ꝓcurator pro ecclesia datus perpetuo duret. So. hec erat rō dubitandi per quā Inno. de foro cōpe. dilecti. tenuit ꝑ totum quod dic vt in glo. in verbo ecclesie. v. hoc autem. Et de hoc j. e. q. ¶ O ppo. ad idez de. c. vno. ne se. vacan. li. vi. vbi cū prelatus aliquid facit cum suo capitulo mortuo prelato capitulu⁹ potest illa exercere. Sed in negocijs ecclesie regula est q⁹ prelatus nō agit sine capitulo. ſ. c. c. i. de iud. cām. ergo nedum reuocabuntť per mortē prelati. Sed etiā nondum cepta potuerūt exercere etiam multū preiudicantia: vt collatiōes beneficioꝝ. d. c. vno. ergo ⁊ similiter hoc potest procurator datus a prelato. ¶ O p. ad idē q⁹ mandatū iurisditionis ⁊ ꝓcurationis sunt similia. ff. de iurisdi. om. iudi. l. ⁊ q⁹. de offi. dele. cum olim. i. sed mandatū iurisditionis nō expirat morte mandantis quo ad incepta. de offi. dele. gratū. ⁊. c. hz. ergo nec mandatū procuratoris. ¶ O p. ad idem q⁹ nō debeat di di mandatū reuocari sed potius suspendi. de of. vica. c. i. in fi. li. vi. vbi officiū gerentis vices officialis excōicati suspēditur durante excōicatione: sed ea sublata libere vtiť. Solu. dicit Laud. quo ad. c. liberti. q⁹ licet ecclesia nō moriaſ ꝓpter mortē prelati tamen bene viduaſ. vnde q⁹ occupaſ circa actus lugubres interim suspendiť exercitiū sui coniugij de elec. ne ꝑ defectu. ⁊. c. vbi piculū. li. vi. ⁊ cle. ne romani. e. ti. ſ Do. hoc. n. q⁹ dicit ecclesiā viduari. est qō no. Inno. de resti. spol. oli. primo. vbi dicit ecclesiam dici vacare qñ non hz prelatū immediatum licet habeat mediatū puta epm qui pro ecclesijs sibi subditis agit ⁊ defendit. de succes. ab inte. c. fi. ⁊ pro alijs alij superiores. dicto. c. fi. ⁊. §. de rescriptis. clemen. i. Ad. c. vnicum. ne se. vacan. dicit Laud. q⁹ aliud hic ⁊ in omnibus causis ⁊ negocijs que singulariter prohibita sunt fieri sede vacāte ꝓpter pericula que imminēt in rebus ecclesiasticis distrahendis perdendis ⁊ alienandis ꝓpter diuersos ⁊ contrarios euentus qui frequenter cōtingunt. ꝓptera fm eūz bene dicit glo. e. t. c. i. q⁹ qui nō potest rem alienare non potest rez in iudicium deducere: q⁹ in iudicio quasi contrahimus. l. iii. §. idem scribit. ff. de peculio. Cōtractus vero de rebus ecclesiasticis habet fieri habito tractatu inter prelatū ⁊ capitulum. xij. q. ij. sine exceptiōe. ergo mortuo prelato hoc debet cessare. hec ratio non procedit: quia per eam sequeretur q⁹ prelatus non posset agere nisi seruata forma que seruatur in alienationibus rerum ecclesie: quod est falsum: quia immo prelatus solus etiā sine cōsensu capituli agit ⁊ defendit pro ecclesia. de rescrip. edoceri. vbi respondi ad. l. ait pretor. ff. de iure delibe. quam inducit ibi glo. ad illud q⁹ qui nō potest aliena nare nō potest rem in iudiciū deducere: quia illa lex nō probat hoc: qō dic vt ibi dixi. Itez licet in iudicio sit quasi cōtra ctus sufficit q⁹ prelato permissum est per se facere. Inducit ēt Laud. aliam rōnem: q⁹ quo ad casum huius cle. sufficit edictum ne se. vacan. in rubro ⁊ nigro. exquo est regula q⁹ nihil debet fieri sede vacante. fallit in casibus. Primo vbi est periculum in mora: vt in collatione beneficioꝝ ecclesiasticoꝝ ob periculum vacationis. ⁊ sic loquitur. c. vnicū. ne se. vac. vult ergo Laud. q⁹ dispositio huius. c. in alijs q̄ in collationibus beneficioꝝ nō procedat: qō non est verū. Nam procedit etiā in receptionibus monachoꝝ. de regula. c. fi. li. vi. in quibus tñ cessat periculum vacationis. Et idem in similibus. Unde aliter rñdeo: q⁹ licet in. c. vnico dicat capitulum succedere in spectantibus cōiter ad prelatū ⁊ capitulū: per hoc nil infertur cōtra hanc cle. que non loquiť de illis sed de his que spectant ad prelatum. patet in eo q⁹ loquitur de procuratore ꝑstituto a prelato. s. solo. pro ecclesia. tamen quid iuris ad hanc cle. in spectātibꝰ ad prelatū ⁊ capitulū. dico. j. q. vi. fallit etiā regula illa ne se. vacā. tē. fm Laud. in causis sine quibus nō pōt ecclesie de prelato prouideri. de cōsue. cum dilectus. sicut in. q. de iure eligendi. ⁊ de hoc ibi dixi. Ad id qō fuit oppositū de mandato iurisditionis ⁊ procurationis que sunt paria. Respondet Laud. q⁹ aliud in delegato q̄ procuratore. nam delegatus nō solū hz potestatem a delegante imo etiā a lege ipsam delegationē cōfirmante. ⁊ iō perpetuitatē quaz hz lex que nō moriaſ sed est ꝑpetua. xxv. q. i. que ad perpetuā. sumit ⁊ ipse delegatus. secus in procuratore qui totū qō hz susceptit ab homine: ideo eo mortuo expirat mandatū quod ab eo dependet. Et hanc dicit Laud. esse rōnem quare delegatꝰ potest subdelegare ⁊ subdelegatū reuocare. Sed procurator hō nō potest sine speciali mandato. vt no. ſ. e. is qui. li. vi. hanc rationem dicit Gen. non esse probabilem: q⁹ ptās procuratoris etiam sumit vires a lege adeo q⁹ post litem per se contestatam procurator nō reuocať. ff. e. l. post litem. ⁊. ſ. eo. q̄uis. li. vi. Et tamen iurisditio delegata est reuocabilis etiaz post litem contestatā. ff. de iudi. l. iudicū. Reddit ergo aliā rōnez q⁹ aliud in mandato iurisditionis: q⁹ fit ad breuiorem expeditionem litium: ⁊ expedit vtilitati publice lites nō esse imortales. C. de iudi. l. properandū. in prin. ne litigantes fatigent laboribus ⁊ sumptibꝰ ⁊ a suis negocijs retrahātur. de dolo. finem. ff. quēadmo. testa. aperi. l. si quis ex signatoribus. Et q⁹ sine iudice fieri potest. de ver. sig. foztis. iij. q. iij. c. i. Ideo iurisditio semel cepta non reuocatur obitu mandantis. vt in dicto. c. gratuz. ⁊. ff. de iudi. l. venditor. §. iudices. Ideo aūt permittitur vt reuocari possit expresse etiam post litez contestatam ne partes incidant in promptum periculuz ob formā suspecti vel corrupti iudicis. C. de iudi. l. apertissimi. iij. q. v. quia suspecti. ⁊ quia causa poterit ꝑsistere effectum per reuocantem. sicut poterat per reuocatum. Sed mandatum procuratoris nō fit ad litis decisionem: ⁊ factum suum licet post litem contestatam non reuocetur domino. potest forte preiudiciale ⁊ parti aduerse vtile. naz factum ⁊ negligentia procuratoris nocet domino. vt lit. non ꝓtes. c. i. vbi de hoc. de re iudicata. ſ. ubozta. vbi etiam de hoc. ideo fauore ecclesie vel iuris publici mandatum tale reuocatur per mortem prelati etiam re integra. vel fin eum ideo mandatum delegati non expirat: q⁹ publice expedit ne expiret. ⁊ mandatū ꝓcuratoris expirat: quia expedit vt expiret. ⁊ sic fauor ecclesie vtrobiq; inducit diuersitatem effectus: possunt ergo potius dici dissimi

lia q̄ contraria. vt no. in simili. de except. dilecti. Et hoc verius: quia in multis mandatū iurisdictionis ⁊ mandatū procuratoris habent se vt excedentia ⁊ excessiua: ⁊ nō ꝓcedunt argumenta cōtraria q̄ hec fuit noua decisio. vt p̄z in verbo censemus. posita in textu. Ad id q̄ opponit de. c. i. de off. vica. li. vi. dic q̄ non obstat per id quod hic dicatur in glo. fi. Ex qua colligit q̄ etiam per obitū ꝯstituentis vicariū expirat officium vicarij sicut hic in textu per obitū prelati expirat officiū ꝓcuratoris ab eo ꝯstituti. ¶ Tertio quero circa hoc que est rō huius decisionis. So. rōnes alique colligi possunt ex dictis supra duabus proximis questionibus. Sed plenius dicit Gen. q̄ ratio multiplex potest reddi. Prima q̄ in iudicio quasi cōtrahi dicit. ff. de pecu. l. iz. §. si filius. ⁊ sic in re ecclesie ꝯctus potest fieri premisso tractatu inter prelatū ⁊ capitulū. xij. q. ij. sine. de his que fi. a prela. tua. qui tractatus cessat ecclesia prelato carente. de re. cc. nō alie. c. i. li. vi. sed hanc rationez reprobant. s. q. prima. nā per eam sequeret q̄ prelatus nō posset agere pro rebus ecclesie nisi interueniente solēnitate requisita in alienatione rei ecclesiastice. qđ est falsum vt dixi in proxima. q. Secūda rō ſm Gen. ob periculū qđ imminet tam in negocijs q̄ in causis ⁊ iuribus ecclesie ꝓcuratoris vel negligēter administrandis. iuxta illud. negligi solet qđ cōiter possidet. C. qñ ⁊ qui. quar. pars. l. ii. li. x. licz hec ratio possit in ꝓriū induci ſm eū ⁊ nō multū facit pro. Tertia q̄ regula est q̄ sede vacante nihil dz fieri maxime in iudi. ne se. va. c. fi. Quarta ⁊ efficatior q̄ per mortē prelati libera administratio deuoluenda est ad capitulū vel alū. de sup. neg. prela. si ep̄s. li. vi. ⁊ per ꝯsequens iura ecclesie saltē extra iudiciū administrandi. de elec. is qui. li. vi. ⁊ per obitū rectoris ordinario cōpetit ius beneficij vacantis in iudiciū deducēdi. de succes. ab ite. c. fi. C. de sacrosan. ec. l. sancimus. ⁊ ibi notat i in aut. de aliena. ⁊ emph. ꝯctibus. §. ⁊ qñ cognouimus. colla. ix. ⁊ ibi no. ꝓpterea per obitū ꝯstituentis ꝓcuratoꝛ expirat officiū ꝯstituti alias esset in ptāte rectoris tollere ius alterius qđ esse nō dz. in aut. de restit. ⁊ ea que parit. §. i. ⁊ aut. ē nup. §. si vero solū. colla. iuj. Confirmādo predicta dic q̄ rō vera est huius cle. q̄ ꝓcurator administrat noie dñi. Cū ergo constitutus est a prelato ⁊ per obitū prelati extinguit titulus prelationis quo ad effectū non potest ꝯstitutus administrare noie defuncti. sed neq̄ pōt administrare nomine prelationis. tū q̄ nō fuit ad hoc ꝯstitutus. tū q̄ nō potuisset per prelatū solū ad hoc ꝯstitui: q̄ cū queram⁹ de tpe quo est extincti⁹ titulus quo ad defunctū sublato principali tollit officiū ꝓcuratoris. nec fuit vnquā verū dicere q̄ respectu huius tēporis potestas administrandi cōpeteret prelato alias sequeretur absurdū dictū in rone precedenti q̄ posset prelatus priuare iure administrandi eū ad quē de iure cōi vel speciali sede vacante hoc pertinet. ¶ Quarto quero quid in dubio quā do nō apparet q̄ñ nomine ꝓprio an nomine ecclesie sit ꝓcurator a prelato ꝯstitutus. So. dz inspici forma ꝯctus: ⁊ si in eo dr̄ talis prelatus talis ecclesie ꝛc. intelligit fecisse noie prelature. ff. de institoria. l. fi. de admi. tu. l. cuz post. §. i. pro hoc qđ dixi de of. deleg. q̄ñ abbas. de vita. littere. ¶ Quinto q̄ro circa secundū articulū premissū q̄ñ a prelato ⁊ capitulo ꝯstituit ꝓcurator si ꝯstituit super bonis p̄lati an expirat eius officiū mortuo prelato? So. per oia vt supra in. i. q. vt dr̄ in gl. antepe. ⁊ idē ſDan. ⁊ Gen. ſm quos dic q̄ expirat officium ꝓcuratoris. Ratio patebit ex his q̄ dicent. in. vij. q. ¶ Sexto q̄ro qđ iuris q̄ñ a prelato ⁊ capl̄o. fuit ꝯstitut⁹ ꝓcurator super bonis ecclesie. So. glo. antepe. in hoc tz id qđ dico in se. q. ¶ Septimo quero q̄ñ a prelato ⁊ capitulo sup bonis cōibus ꝯstituit ꝓcurator. So. tam ad hoc q̄sitū q̄ ad duo precedentia vt colligit ex glo. antepe. cuius sensus est q̄ ꝓcurator ꝯstitutus a prelato ⁊ capitulo in cā cōi vel in causa ecclie seu capituli durat mortuo prelato. Sed ꝯstitutus super bonis prelati nō primis tñ duobus casibus nō pōt ꝓcurator pēdente vacatione aliquid facere: sed īstituto prelato ꝓcedit ex veteri mandato. Et per oia idez ſDan. ⁊ Gen. qui pro hoc inducit ne se. va. c. i. li. vi. de regula. c. fi. co. li. dicens q̄ etiaz sede vacante potest tractare cām que talis sit vt tractari possit sede vacante. dicit tñ ſDan. q̄ vellet vt cōpilatores h̄ clarius terminassent. qđ etiā dicit glo. antepe. tñ tenet ſDan. q̄ si prelatus est principalis in ꝯstituendo siue solus siue cū ꝯsēsū vel cōsilio capituli semp locuz hz hec ꝯstitutio. ar. eo. ti. c. fi. Et hoc casu noie prelati intelligit etiā capitulū. ar. vij. q. i scire. Et refert dñs Atrabatensis dixisse q̄ hoc placuit cōpilatoribus ⁊ ipse atrabatensis q̄ñ habuit ꝯstitutiones istas examinare addidit ad textū etiā cuz ꝯsensu capituli quod fuit cācellatū q̄ subintelligebat. Si vero capitulū principaliter ꝯstituit ꝓcuratoꝛ auctoritate p̄lati nō hz locuz hec ꝯstitutio cū duret ꝯstituens nō. n. expedit auctoritatē prestantē viuere. Nam lz aliqui canonici moriant nō expedit successorum ꝯsensuz requiri: ex quo actus ab initio fuit factus legitime. p hoc qđ no. de elec. qđ sicut. Si vo ꝯstituit ꝓcurator equalit a capitulo ⁊ prelato in cā cōmuni adhuc idem ſm ſDan. q̄ nō expirat officiū ꝯstituti. vt dixi. s. e. q. ſm glo. ꝓ hoc qđ no. Jo. an. de elec. si quis iusto. li. vi. super glo. no. approbabatam. Lap. cōtradicit predictis in eo qđ dicit q̄ cōstitutus a prelato ⁊ capitulo in causa cōi durat mortuo prelato. nā ſz cum negari nō potest quin hoc casu sit cōstitutus a prelato lz etiam sit constitutus a capitulo vnde posset reuocari vel a p̄lato vel a capitulo ⁊ maxime a prelato. Sic ergo expiret ei⁹ officium per mortem prelati ac si ab eo solo fuisset cōstitutus ꝓ hoc quod no. de postulan. bone. secundo. Nam ⁊ cum ab initio constituitur potest ante litem contestatam libere reuocari. eo. ti. c. ii. ꝑmo rñso. li. vi. Et dato q̄ sit ꝯstitut⁹ a capitulo tñ potest reuocari a prelato. vt no. de testi. presentiuz. li. vi. per Inno. ⁊ Jo. an. multo fortius ergo reuocatur per obitum prelati cum efficatior sit reuocatio que sit per mortez q̄ que fit alio modo. vt patet ex hac clemē. ⁊ ex dicto. c. ii. primo responso. eo. ti. li. vi. Nam post litem contestatam non reuocat sine cā vt ibi. per mortem aūt sic vt hic. hec dic vera quatenus intelligeremus q̄ prelatus noīe ꝓprio constituisset procuratorem in causa cōmuni intelligendo q̄ esset causa in qua nō succederet capitulū. Sed si succedit prout cōmuniter contingit in talibus ⁊ ꝓnt de iure est. de maio. ⁊ obedi. his que. ⁊. c. cum olim. tunc verius est qđ dixi. s. e. q. ſm gl. Gen. ⁊ ſDan. quia ex quo tota potestas deuoluta est ad capitulum ⁊ iste etiam est constitutus sequit q̄ eius officiū durat ⁊ administrare potest cū distinctione de qua supra. ca. q. ¶ Octauo quero circa hoc quid si capitulum procuratorez ꝯstitutū a prelato ⁊ capl̄o. reuocet? dicit Lap. q̄ reuocatus nihilominus pōt agere ⁊ defendere: q̄ p̄latus est caput capituli ⁊ habet exercitiū actionū. de rescrip. docceri. quod dic vt sequenti. q. ¶ Nono quero si in premisso themate prelatus reuocet. dicit Lap. q̄ tunc dicit totaliter reuocatus. vel si remanserit procurator capituli nō tñ agere vel defendere poterit etiam in re vel cā cōmuni mortuo vel etiam viuente p̄lato. de iudi. cām. ⁊ dicto. c. docceri. nec etiaz alio prelato de nouo creato nisi ab eodem nouo constituat. Hic aduertendum an administratio prelati ⁊ capituli sit indistincta ⁊ procedunt dicta Lap. in hac. q. ⁊ precedenti. an vero distincta. ⁊ tunc per oia idem est de reuocatione capli vel de reuocatione prelati. Unde si ponimus aliquā rez pertinere pariter ad administrationē prelati ⁊ capli ꝓcurator ꝯstitutus ab vtroq̄ reuocat si aliter reuocat. ⁊ similiter extincto prelato officium eius extinguitur vt dixi. s. q. vij. ¶ Decimo quero si prelatus suo nomine proprio expresso pro ecclesia cōstituit procuratorem. dicit Lap. q̄ tunc procedit quod dicitur in hac cle. secus si nō expresso proprio nomine: quia tunc mortuo prelato nō expirat ꝓcuratoꝛ. nō tamen agere vel defendere poterit ꝓcurator nisi postq̄ ecclesia nouum prelatum habuit: ⁊ tūc poterit etiam vigore antiqui mandati qđ morte cōstituentis nō expirauit. Pro hoc de offi. dele. quoniam abbas. de rescrip. gratioſe. li. vi. Et no. in regula priuilegium. c. li. ¶ Oppo. ad hoc de. c. vnico. ne se. va. li. vi. ⁊ de regula si ad solū. c. li. So. Lap. q̄ loquuntur alio casu: q̄ licet in causa cōi possit capitulū sede vacāte agere vel defendere non tñ h̄ facit iure p̄lati sed iure capituli ⁊ tanq̄ capitulū p̄ p̄dicta multum oporteret restringi hanc cle. vnde dic q̄ etiam si nomīe prelature prelatus solus constituit procuratorē eius officium expiret mortuo prelato. vt aperte probatur hic cū dicit a prelato cōstitutū. nec dicit q̄ nomine proprio cōstituerit. ⁊ sic in dubio dz intelligi constitutus nomine prelature. vt dixi. s. q. iiij. ¶ Undecimo quero in eo q̄ dicit de rectore an procedat in rectore nō ecclesiastico. glo. ii. dicit q̄ nō. Lau. refert alios contradicere equiparātes rectorē ciuitatis rectori ecclesie. Sed ipse tenet cum glo. quia in ecclesiasticis procedit hec dispositio propter edictū ne se. vacan. que ratio cessat in non ecclesiasticis. idem ſDan. Gen. dicit idem in non ecclesiasticis. nam ius ecclesiasticū ⁊ publicū ⁊ vniuersitatis eadem prerogatiua gaudent. C. de sacrosan. ec. l. vt inter diuinum. ergo eadē sit dispositio. de consti. translato. Item equiparātur administrator ecclesie ⁊ ciuitatis. C. de transac. l. preses.

ff. de iure fis. l. si procurator. §. i. ergo qđ de vno hic dicit ad alterū extēdit saltez quo ad negocia nōdū cepta. ar. ff. si cer. pe. l. eius. de preben. dudū. li. vi. ¶ Item verus per id qđ dico in sequenti. q. in fi. ¶ Op. ad hoc qz administratores ciuitatis nomine ciuitatis administrant que nō moriť. de rescrip. si gratiose. li. vi. Sol. per hanc rōnem motus fuit Jnno. de foro cō. dilecti. ad tenendū ꝓrium eius qđ hic dicitur de quo ibi ⁊ hic in glo. in verbo pro ecclesia. Sed rñdet Sē ze. q nō possunt dici ꝯstitui ꝓcuratores a ciuitate vel ab ecclesia que sunt inanimata. sed tiñ presidente dignitati vel ecclesie qui moriť. ar. ff. de penis. l. vlt. ff. loca. l. si dñs. §. i. de ꝑca. c. ii. Et per hoc qđ no. ne prela. vices suas. c. fi. ¶ Op. ad ff. de institoria. l. sed ⁊ si pupillus. ⁊. l. si quis. §. si impubes. ⁊. §. eius. vbi nō expirat mandatū. So. sm Gen. ꝓmiscuitas actuū extraiudicialiū est ibi in cā. ¶ Pro hoc qđ dicit hic gl. in verbo pro ecclesia. in fi. Et de hoc dic vt dixi de of. de le. qm̄ abbas. ¶ Op. ad idē de. l. vēditor. §. iudices. ff. de iudi. So. Gen. q ibi loquit de iudice delegato cui⁹ officiū durat mortuo delegante re nō integra. secus i procuratore. quod dic vt. s. dixi. in. ii. q. ¶ Duodecimo ꝗro quid iportāt illa v̄ba in textu vel alio quolibet. dicat Gen. puta vicario perpetuo qui nus hz in re. de of. vica. ad hec. ⁊ habet iusti. ti. de ꝑben. extirpande. §. qui vero. vñ nō dī beneficio carere de rescrip. postulasti. de offi. vica. c. i. vel vicario quolibet sm eiz etiā cōmendatario qui q̄nus nō sit ecclesie prelatus vt no. xxi. q. i. qui plures tñ hz canonicū titulū. de elec. dudū. ⁊ legitimā administrationē. vt no. Jnno. in. d. c. dudū. ⁊ sic de accusat si ꝯstiterit. Et de hoc de elec. nemo. li. vi. dic perfectū qđ dicit alio quolibet cōprehendit quēlibet administratorē ecclesiasticū. probant verba sequēta ecclesia vl beneficia. ¶ Decimo tertio quero quid de ꝯstituto pro hospitali leprosario vel synodachio. dicat Gen. idez. ⁊ sic sm cū etiā in talibus p cedit hec cle. pro hoc verba generalia ibi alio quoliber. ar. ff. de here. instī. l. hoc articulo. de maio. ⁊ obe. solite. ¶ Opp. ad hoc de cle. qz contingit. j. de reli. do. vbi talia ꝓhibent cōferri in titulū beneficij. So. Gen. q ex hoc nō sequit qn sit eadē rō que hic. Et ob periculū vitandū de quo hic agit favore locoꝝ qui ampliandus est dicendū est idē. ¶ Op. ad idez de cle. l. fas. de preben. vbi sub nomine beneficij talia nō cadunt. So. Gen. q ibi in l'is gratie que vt ambitiose restringunť. hic aūt subest favor ⁊ rōnis idēptitas. Itē frequēter verū beneficiū large sumiť etiā pro eo q non est titulus beneficij. vt in li. feudoꝝ. In qbus causis feudū amittit circa fi. qđ tñ nō puto verū q hic cōprehendat administrationes que nō sunt beneficia vt dico in sequēti ꝯno. ¶ Op. ad idem qz hec cle. exorbitat a iure cōi ergo ad ꝯsequentiā non est trahenda. de regu. iur. que a iure. li. vi. Gen. q nō exorbitat imo ius cōmune ponit. Itē nō propie dicit trahi ad consequentiā. sed statutum in vno censet statutū in alio ob rationis idemptitatem. ¶ Pro hoc quod dixi de rescrip. abbates. q. iij. Et quod no. de reg. iur. l. que propter. Item qz mens ꝯditoris est eadem in istis. s. hospitalibus. ⁊ leprosariis que verbis preferenda etiam in odiosis. C. de libe. prete. l. i. ff. de excusa. tuto. l. scire. §. aliud. de verbo. sig. intelligentia. Et quod ibi no. Bertrādus. ⁊ Jo. de lig. tenent ꝯnuz quia hospitalia nō conferunť in titulū ⁊ talū administratores cōparantur tutoribus. j. de religi. domi. quia contingit. nō ergo constituunt procuratores sed actores cū auctoritate episcopi. C. de procur. l. neq tutores. vnde nō est verisimile ep̄m consentire nisi ꝯstitutus sit idonens sed prelatus libere cōstituit ꝓcuratorē. co. ti. petitio. Et sepe contingit cōmunctos sibi ēt nō idoneos ideo subest ratio vt facilius extinguať officiuz in stituti obitu prelati q̄ in casu precedenti. que ratio nō multū vrget. Nam ratio huius cle. aliunde fundať. vt dixi. s. q. iij. Tamen dictum puto verum. Nam cū hic precise loquatur de procuratore cōstituto pro ecclesia vel beneficio ⁊ ꝓprie loquēdo hospitalia nō sunt beneficia. dicta cle. quia ꝯtingit. sequiť q in eis nō procedit hec clemen. tamē ratio eius benep cedit vt nō preiudicet ei ad quē tēpore vacationis sit devolutio administrationis ⁊ sm hoc potest de equitate saluari qđ dicit Gen. Si aūt poneremus q essent hospitalia que conferentur in beneficiū ⁊ tunc propie ꝓcedit hec cle. ¶ Decimoquarto quero in eo q dicit procuratorē revocari per mortez substituentis an hoc intelliget de morte nō solum naturali. sed etia q ex sola civili. Gen. dicit q sic. Et sic si per depositionē cessionem vel translationē vacat ecclesia revocatur procurator. Nam per hec dicitur prelatus mortuus quo ad beneficiū. vii. q. i. §. ecce. ad hoc de dolo. veritatis. de sup. neg. prela. si ep̄s. li. vi. de penis. c. ii. c. li. Et sic hoc casu mors civilis equiparatur naturali. ¶ Op. ad hoc. de. c. suscepti. de rescrip. li. vi. So. ibi de impetrationibus que sunt odiose. ō preben. q̄uis. j. e. li. vel sm Gen. regulariter non equiparātur. ff. de ver. obli. l. ex ea parte. §. insulā. no. xvi. q. i. placuit. ⁊ in. d. c. suscepti. sed hic equiparantur. quia est in iure expressum. dic. s. per identitatem rationis. ar. iurium prealligatoruz. ⁊ pro hoc ar. ff. de bo. pos. contra tabul. l. i. §. fi. pro mortuo enim habetur. ff. pro socio. l. actione. §. publicatione ¶ Decimoquinto quero si procurator constitutus a prelato aliuz substituat ⁊ re integra moritur nunquid expirat mādatuz? dicit ¶ Dan. q sic si suo nomine ⁊ vt dominus litis hō fecit. c. t. c. i. li. vi. Sed si prelatus alterius procurator aliud substituit ⁊ re non integra moritur per hoc nō expirat mandatum. In quo videť ¶ Dan. nō bene posse intelligi. vel liber est corruptus. Ego aūt in hoc consultus dixi q si procurator fuit datus cum ptāte substituendi si substituit ⁊ moritur etiam re integra potent substitutus prosequi qz potius dicit a domino ꝯstitutus. ad hoc quod no. s. cle. proxima. in glo. fi. que tamen nō possunt in contrariū induci. Sed faciunt p potius ex quo presupponimus capacitatem ⁊ habilitatē substituentis. pro hoc etiam qđ no. Jo. an. co. ti. is qui. li. vi. Et Bar. ff. de cura. bo. dan. l. ij. si aūt procurator substituit iure proprio vt qz factus est dominus litis tunc procedit quod dicit ¶ Dan. q per eius obitum re integra expirat substitutio. ratio de se patet. ¶ Decimosexto quero quia hic loquitur de morte prelati. ⁊. s. q. xxj. dixi hoc intelligi etiam de morte civili. ¶ Quid si prelatus excōicatur. dicit glo. vlt. q non per hoc revocať procurator. sed suspendiť eius officiū. Idez ¶ Dan. ¶ Op. ad hoc qz exceptio excōicationis que obstat cedenti nō obstat cessionario. vt no. de ꝓcura. c. i. li. vi. So. aliud in cessionario qui nō agit nomine dñi. ¶ Decimoseptimo quero de eo qđ dī in glo. vlt. ibi ⁊ facit ēt. So. vt i ea ⁊ ibi. v̄. qđ si prelatus. vbi tz q sic. ne claudicet iudiciū. ad hoc ff. de arbi. l. diem. §. i. ⁊. l. si interpellať. §. fi.

¶ De in integrum restitutione. Rica.

b ecclesia. ¶ Habet quatuor dicta
Secundū ibi ⁊ causa.
Tertū ibi etiā. Quartū ibi. sed nō fiet. vel
¶ Primo ponit vnū dictū exquo determiat ecclesiam debere restitui aduersus lapsum temporis. Secundo aliud quo tempore finiatur cā restitutionis. Tertio extēdit sēm dictū. Quarto limitat dictū primū ⁊ partes nō mutanť. ¶ Nota de dictione aduersus que ponit hic pro ꝑ. de quo in glo. ij. ⁊ idē pau. ¶ Secundo nota q ad hoc vt audiať ecclesia petēs se restitui sufficit q affirmet se lesā. vt hic in verbo affirmat. ⁊ glo. in hoc v̄bo. Sed tñ in effectu nō restituť nisi ꝓbet lesionē vt hic in v̄bo ꝓbabit. ⁊ de hoc in gl. fi. Et idē ¶ Dan. ⁊ Gen. Et rō sm cū. q. cū ꝓponť de lesione ēt si vellet ecclesia statim ꝓbare nō audiret. cū regulariter nō sit locus ꝓbationi añ litē ꝯtestatā. vt lit. nō ꝯtes. per totū. de hoc ēt dic. vt. j. q. xx. ¶ Tertio no. q ecclesia lesa restituť in integrū. ⁊ est hec restitutio in pristinū statū restauratio. C. de p̄scrip. q̄ fi. in iud. l. i. ff. de minor. l. q si. §. restitutio. ¶ Quarto no. q ecclesia lesa potest petere se restitui. ⁊ videť velle littera q possit etiā nō petere: quia nō dicit q hoc debeat petere. quod intelligit Lau. vt possibilitas hec nō sit apud iudicē a quo petitur q potius est necessarius q̄ volūtarius. sed respicit prelatum qui petere debet si vult. tamen peccat mortaliter omittēdo i preiudiciuz ecclesie. ar. de offi. archi. ea que. de offi. custo. c. i. vbi de hoc. ¶ Quinto no. ibi peti. q restitutio nō debet concedi nisi petať. non enim officio iudicis subueniunt nisi ꝓpetatur. cum loco actionis imploretur officium iudicis in restitutione. ff. de minor. l. q si minor. §. fi. de of. iud. c. ii. nec iudex supplet in facto. ff. de dam. infec. l. iuj. §. hoc aūt iudicium. ⁊ quod ibi no. de postul. bone. i. ¶ Sexto no. q cā restitutionis debet finiri intra quadriennū. Ex hoc dicit glo. in verbo finiri. q officium iudicis hoc casu nō perpetuatur per litis contestationē. Idem dicit Laud. esse in causa appellationis que debet terminari infra annū. vel ex causa biennium ⁊ nō vltra. ꝓtendi. ij. q. vj. ei qui. C. de temp. appel. l. vlt. §. vlt. ⁊. l. nemo. de appel. ex ratione. ⁊ dic vt ibi. q autez causa restitutionis debet terminari infra quadriennū probatur

etiam.ff.de minō.l.papinianus extuli.C.de resti.in inte.l.pe tende.ꝛ.l.vlt.ꝛ no.eo.ti.c.i.Sed oliꝫ intra annū.quod dic vt in glo.in verbo quadriennū.Et pro hoc ſm. ℣Dau. eo. ti.c.i.li.vi.ꝛ de hoc in ſpe.de in inte.reſti.§.infra qō tempus ṽ.in reſti.aūt.Et ſic ꝙ dicit de anno vtili.anſti.de acti.§. rur ſus.corrigit hoc caſu.ſ.in cā reſtōnis.in aliꝭ ät in qbus cōce dit facultas petendi infra annū vtilē remanet ms antiquū ſal tum. vt no.glo.C.de reſti.in inte.l.fi.¶ Septimo nota ꝙ reſtitutio aduerſus lapſum tēporis datur ſolum ad tantum tps quātū fuit tps lesionis.Et dicit Ben.in mā reſtitutōis duplex tēpus fore conſiderandū.ſ.tēpus infra quod debz pe ti ꝛ illud eſt quadriennium:ꝛ tempus ad quod datur reſtitu tio ꝛ illud eſt tantum quantum fuit tempus leſionis.vt hic. ꝛ.ff.ex qui.ca.ma.l.ſed ꝛ ſi.§. quotiens.ꝛ.§.ſed cum ferie.ꝛ .l.nec nō.§.ſi quis ſepius.¶ Op.ꝙ eccleſia nō poſſit petere ſe reſtitui.aut enim vacat ꝛ tunc non debet agi lis ſed debet expectari ſucceſſor.ne ſe.vacan.c.fi.aut nō vacat ꝛ tunc non eccleſia ſed prelatus debz hoc petere.de reſcrip.edoceri.So lu.expone ꝙ dicit ab eccleſia.i.prelato eccleſie.ſm ℣Paul. ꝛ Ben.quia prelatus eſt in eccleſia ꝛ ecōuerſo.viii.q.i.ſcire.

Unde etiam ſimpliciter agens dicit agere nomine eccleſie cū quicquid acquirat eccleſie acquirat.Si eſt prelatus regu laris qui etiam nomine proprio agere nō poſſet.ſecus in pre lato ſeculari.vt no.de ℣p.edoceri.¶ Secundo op.ꝙ non ſit opus vt eccleſia petat ſe reſtitui aduerſus lapſuz tpis.nam eccleſia fungit iure minoris.ſ.e.c.i.ꝛ.c.auditis.C.ex quibus cau.ma.l.reſpublica.ꝛ de iure reipublice.l.rempublicam. li .xi.Sed contra minorē nō currit p̄ſcriptio.C.in qbus cau. in inte.reſti.non eſt neceſ.l.ſancimus.So.in hoc differt ec cleſia a minore.quod dic vt in glo.in.ṽ.a tēpore.ꝛ in.ṽ.qua driennio.Et ratio diuerſitatis ſm Benze.qz cū eccleſia non moriat.xii.q.ii.liberti.Et omni tpe cenſeat iure minoris.nō currit preſcriptio ꝙtra ipam alis p̄ eccleſiam nunq̄ poſſet pre ſcribi.ꝛ ſic dominia eſſent in incerto.contra id.ff.de vſucapi .l.iii.ꝛ poſſidentibus cum bona fide ꝛ etiam cum titulo iu ra eccleſie nihil prodeſſent.p̄ id.C.de rei ven.l.certuz.ꝛ.l.do mū.de preſcrip.de quarta.ꝛ.c.ſi diligēti.ꝛ per hoc aperietur via negligentie prelatoꝝ ꝛ eſt cuitandū.ff.que in frau.credi. .l.pupill⁹.in minore aūt qui futurus ē maior ceſſat hec ratio ideo dum eſt minor etiam contra eum nō preſcribit:qz meli⁹ eſt ante tps occurrere quā poſt leſionē remediū querere.l.ſā cimus.preallega.¶ Tertio op.ꝙ immo etiā cōtra minorē currat preſcriptio.e.ti.conſtitutus.ſol.Ben.ꝙ contra mino rem nō currit preſcriptio legalis ſed ꝙſuetudinaria ſic qō no. Jnno.in.d.c.conſtitutuſ.ratio quia in tali ꝙſuetudine affuit cōſenſus populi.ff.de legi.l.de quibus.in quo etiā ſunt mi nores quos factū populi ligat.vt no.Jnno.de ſen.ex.grauē pro hoc qō no.de ſymo.dilectuſ.nō ſic aūt eſt in lege q̄ artat etiam multos.C.de legi.l.leges.Alij dicunt ꝙ nec ꝙſuetu dinaria currit contra minorē ꝛ hoc equius.ſed primū verius vt dixi in.d.c.conſtitutus.quomodo aūt cōpareſ eccleſia rei publice.dic vt no.in Spe.de in inte.reſti.§.quis aūt.ṽ.pre latus aūt.ꝛ dic vt dixi.e.ti.c.i.¶ Quarto.oppo.ꝙ non ſit opus intra quadriennū reſtitutionē terminari.cuz poſſit cō tingere tempus hoc prolongari per iudicē vel aduerſarium ꝛ ſine facto ſuo tolleret ius eccleſie contra regulam ſine culpa li.vi.So.vt in glo.in verbo finiri.ṽ.ſi tñ.vſq; ad.ṽ.ſed qd ſi.ex qua habes ꝙ tunc nō currit tps.idem Laud.ꝛ ℣Dau. ꝛ pro hoc in auſ.vt ſponſa.largi.§.ad hec.¶ Quinto opp. ꝙ eccleſia debeat ipſo iure ſeruari illeſa.qz delictuz prelati ne gligentis ſibi non debet imputari.regula delictum. li.vi.di cit Ben.ꝙ illud intelligitur de delicto in faciendo.qō cuz ſit latens vitiū animi non poteſt de facili per alios de eccleſia re ſiſti nec ſubueniri.ar.in autē.de nup.§.mitiores.colla.quar ta.ſed negligentia cuz extrinſecus ſe offerat poteſt per ſupio rem potiſſime ad inſtantiā illoꝝ de eccleſia releuari.ar.de cō ſi.in.c.Romana.§.notoria.li.vi.xxxix.di.petrus.C.de tē. ap.l.vlt.§.fi.auten.in medi.lit.§.ſup hoc.col.viii.de hoc de preſcrip.c.fi.in dicta regula delictū.¶ Sexto op.ꝙ p quadriennium cauſa reſtitutionis indiſtincte durare non poſſit cum quandoq; fiat reſtitutio aduerſus tps minus quadrie nio vt aduerſus decendū ad appellādū vl tēpus ſimile quo caſu tēpus petēde reſtitutionis non debet excedere tempus ad quod fit reſtitutio per iura que ellegat glo.magna.in.ṽ. reſtat.vſq; ad.ṽ.ad rōez.quoꝝ iurū mentē refero.J.e.con trario.Ad idem inducitur ratio in cadē glo.ad rationez.ſo. in hoc fuerunt opi.varie quas refert eadem gl.in prin.ꝛ pau.

que ſatis patent in glo.ꝛ ſimiliter patet quomodo leges que inducebantur pro opi.prima poſita in glo.pro maiori parte ſolum probant de tempore ad quod fit reſtitutio ꝙ nō debz excedere tēpus leſionis.Et quo ad hoc idem dicit hic in te xtu.ſed.l.ſi debitrix.§.fi.ꝛ.l.ait pretor.§.ſi ꝙditionalis.ꝛ.l. cū poſt.allegate in glo.videnť loqui de tēpore intra qō debz agi.tamē vt dicit gl.l.cū poſt.nō logť de reſtu.ſed ibi ſolum dz ꝙ actio tēporalis cōpetens ꝙtra filium filio defuncto cō petit ꝙtra patrez vſq; ad tps qō reſtabat ꝛ nō vltra.vt ſi erat actio que durabat ſemeſtre.ꝛ qñ filius obijt lapſum erat tre meſtre a tēpore cōpetentis actionis ſolū intra tremeſtre pote rit pater de peculio conueniri.ad.l.ſi debitrix.§.fi.dic ꝙ nō proprie facit.ꝛ reſponde vt in glo.Sed ad.§.ſi conditiona lis.quia glo.dicit reſpondendū eodē modo vt ad dictam.l.ſi debitrix.vt videas qūo facit ibi dicitur ꝙ cum aliquid eſt fa ctum in fraudē creditoꝝ licet a lege ſit datus annus ad petē dum talia reuocari tamē ſi actio erat tpalis creditori ad petē dum reuocationē nō annus ſed ſolum tantū tempus dabit quantū ſuperat ad agendum vt finge ꝙ actio durabat ſeme ſtri ꝛ factū fuit in fraudē ꝛ cepit competere actio ad reuocan dū poſt lapſum tremeſtre poterit creditor ſoluz intra treme ſtre petere reuocari.Sed ibi nō loquitur de reſtitutione ſed de reſciſſione que fit remedio ullius tituli que in frau.credi.in qua ſufficit ꝙ intra annū incepit creditor agere ad reuocatio nem nec oportet ꝙ finiatur infra annum preterq̄ in caſu pre dicti.§.ſi conditionalis.in quo debz incipere vt nunc dixi. Et eſt ratio quia ſi haberet tps quo agi poterat actione prin cipali nō poſſet creditor dicere aliquid factū eſſe in eius frau dem nec ſua intereſſet.exquo ſua actio iam foret extincta et ſic eodem modo eſt in.l.ſi debitrix.§.fi.non aūt aliqd vrgēt iſte leges ad caſum noſtrum in quo loquitur de reſtitutione in integrum que petitur officio iudicis ꝛ finiri debet intra q̄ driennium.ad rationem de qua in glo.in.ṽ.ad rationez.dic vt in glo.Et idem ℣Dau.vel dic alio modo ꝙ illa rō non p cedit.nam per diſpoſitionē huius clemē.nō tolliť quin ꝙtra illum qui eſt tempore petendi reſtitutionē aduerſus lapſum tēporis poſſit iterū vſucapi.vnde poſſemus dicere ꝙ ſi ꝙtra aliquē vſucapiebať qui fuit abſens cauſa reipublice poſt an nun quo incipit vſucapio.ꝛ eo abſente fuit completa ſi reuer titur licet poſſit petere intra quadrienniū ſe reſtitui aduerſus tempus quo abfuit tamen ſi ſtetit triēnio ꝙ non petijt reſti tui licet quarto anno poſſit petere ſe reſtitui aduerſus pri mam vſucapionē.tamen poſſidens poteſt ſe iuuare ex noua vſucapione inchoata ꝛ cōpleta eo triennio quo reuerſus fuit preſens.Ex predictis concluditur per hanc cle.ꝙ tempus in tra quod debet peti ꝛ finiri cauſa reſtitutionis in integruz eſt quadrienniū.Et ex hoc infertur ꝙ tēpus negligentie nō cor rodit tps diligentie.ſicut voluit ſecunda opi.poſita in gloſ. quā etiam vī ſentire Ben.dicens ꝙ id quod hic dicitur con cedendā eſſe reſtitutionē ad tēpus leſionis debet intelli cum ſupereſt tempus ad quod fiat reſtitutio alias ſecus.puta ſi in locum tēporis abſentie ſubrogato tempore negligentie reperia tur preſcriptio completa.ff.ex qui.cau.ma.l.ab hoſtibus.§. ſed qō ſimpliciter. tunc enim fruſtra quereret de parte tpis quadrienny cū non ſit dare tēpus ad quod fit reſtitutio.Et qz multe leges ad hoc videntur facere ꝛ multi doctores hoc tenuerūt poſſet dici ꝙ qñ qz querimus de tempore intra qō cā reſtitutionis debeat finiri.ꝛ tale eſt vniforme.ſ. quadrienniū vt hic.quandoq; querimus de tempore intra qō cā reſtitutio nis debet inchoari.ꝛ aut leditur quis ex cōtractu vel quaſi vel ex ſentētia vel iudicio.Et adhuc iſtud ē vniforme.ſ.qua drienniū vt hic.aut ledit ex curſu tpis.ꝛ tunc ſi tps leſionis eſt magis quadriennio vt hic adhuc idem.Si autem eſt mi nus quadriennio tunc debet proponi intra tantū temp⁹ quā tuz eſt tempus leſionis ꝛ nō vltra.adeo ꝙ ſi vltra deferatur nō audiet.qō no.glo.vt.l.diuus.ff.eo.ti.ꝛ in.l.fi.C.e.ti.ibi hoc tenent Bar.ꝛ Bal.ꝛ ſm hoc opi.ij.poſita hic in gloſ. poterit ſaluari vt ſit opus ſi quis fuit leſus in vna die ꝙ intra vnam diem a tempore quo poteſt petat ſe reſtitui ſed ſufficiat ꝙ cauſa reſtitutionis intra triennium terminetur.nec cōtra rium dicitur.nihil enim dicit hic de tempore proponendi ſz ſolum de tempore finiendi cā reſtitutionis vt probat verbuz finiri.verum eſt tñ ꝙ de iure neceſſario nō proba ꝙ opus ſit cām reſtōnis ppoui intra tñ tempus quantū fuit tempus impedimenti.vnde cōiter intelligitur hec cle.quod ſufficiat proponere infra tñ tempus vt infra quadrienniuz poſſit ter minari in eo aūt qō tangitur in glo.ad fi.de iudicio reſcidēte

ꝛ rescissorio qꝫ de obseruātia simul itentatur. Idem ꝑau. ꝛ dic vt dixi eo.ti.cuz ex litteris. ¶ Quero in eo qꝫ dicit ab ecclesia posse peti restōnem. ꝛ.s.in.i.contrario exposui.i.pla to ecclesie.an hoc potest sine speciali mādato. glo. ii. dicit qꝫ sic. ꝛ idem ꝑau. ¶ Secūdo quero qd si prelatus est excōi catus? dicit Laud.qꝫ non audiretur petens restōnem: cū vi deatur potius agere ꝙ defendere.ar.de excep. cum 'iuter . ꝛ .c. significarunt. Et hoc cum principaliter petitur restitutio. Sed quid si incidenter? dic vt in sequenti.q. ¶ Tertio que ro circa dicta in ꝓma.q. si restitutio petitur incidenter: an p latus excōicatus petere poterit? vt pone excōicatus appella uit ꝛ impetrauit inhibitionem fieri iudici a quo nec procedere: deinde spoliatur ab aduersario: videtur qꝫ possit petere se restitui cum potuerit appellare: ꝛ hec restitutio veniat in viz accessoꝛi per viam reuocationis. pro hoc qꝫ no. glo. xxiii. di. c.i. Et hoc placet Bertrādo ꝛ Jo. de lig. p̄supponendo qꝫ appellans fuit reus. dic de hoc non curādū: cū etiā originari9 actoꝛ audiatur appellās. de excep. significarunt. Item videt non ꝓcedere hec opi. qꝛ auditur excōicatus appellās ad ꝓsequendum que sunt ptinentia ad appellationē solum quatenus contingunt articulos appellatiōis. Unde si appellat ab interlocutoria finito articulo appellationis bene auditur sup principali si peteret restōnem in integrū ēt incidenter vt con tra lapsum dilationis pemptorie non audietur. ad hoc de ex cep. cum inter. ꝛ quod ibi no. ¶ Quarto quero an procura toꝛ constitutus a prelato possit petere restitutionem nomine ecclesie? dicit Ben. qꝫ aut petit principaliter ꝛ requiritur qꝫ habeat speciale mādatum. ff. de mino. l. illud. §. si talis . s. c. corā. Aut incidenter: ꝛ auditur etiā sine speciali mādato: qꝛ cum sit datus ad cām principalem censetur datus ad omnia sine quibus cā non potest expediri. ff. de procu. l. ad rem. ꝛ. l. ad legatum. quod tenet glo. eo. ti. suscitata. quod dicit Ben. verum si ante sniam vel post eā appellatione suspensa. vel si saltem adhuc potest appellari. secus si appellari non potest. dicto. c. corā. qꝛ tunc super principali mādatum procuratoꝛium est finitum. multo ergo fortius super incidenti vel accessorio. ¶ Quinto quero corā quo debet peti restitutio? dicit ꝑau. qꝫ corā iudice eius cōtra quem petitur. C. vbi ꝛ aduer. quos in inte. resti. postu. l. ii. ¶ Sexto quero si lapsu tē poris non leditur ecclesia sed solum psone ecclesie: vt quia la psum est tempus quo prelatus habuit prouidere vel cano nici debuerunt eligere. dicit glo. ii. qꝫ tunc non conceditur re stitutio. Idē ꝑau. ꝛ Ben. qui dicit qꝫ hoc casu nomine ec clesie restō peti nō posset. pꝛd qꝫ no. spe. eo. ti. §. ii. v. vt aūt. ꝛ dicit ꝑau. qꝫ forte aliud in prelato quā in canonicis: qꝛ si ad alium spectat collatio vel electio p eius negligentiam posset ledi ecclesia eius nomine: hoc fiebat vt qꝛ potuisset prescribe re q̄ nō p̄scripsit: vt finge qꝫ nomīe ecclesie collatuz fuerat be neficium ꝛ incepat ecclesia p̄scribere ius conferēdi: sz p̄latus negligit interrumpet p̄scriptio que fuisset continuata si non neglexisset: ergo ecclesie competat restitutio: qꝫ puto veruz. Et pro hac differētia iter p̄latum ꝛ canonicos est de testa. re quisiti. ꝛ qꝫ no. e. ti. qꝫ sicut. vnde qꝫ dicit glo. de prelatiōe itellige verum qñ hz conferre rōne psone non aūt ecclesie. ¶ Septimo quero in eo qꝫ dicit de restitutiōe aduersus la psum tpis? de exemplis. So. vt in glo. in vbo lapsum. vel sm Lau. exemplifica in anno ad p̄sentandū: vel ad interrū pendam p̄scriptionē: vel ad denunciandū aduersario recep tionem testiū. Et dicit ꝑau. hoc ꝓcedere siue agit de dāno vitando siue lucro captando: ꝛ sic generaliter aduersus lap sum tpis in quo non fecit ecclesia id qꝫ fieri expediebat con cedatur restitutio. p hoc eo. ti. c. ii. ꝛ. c. coram. Ben. ēt itelli git siue hoc tps sit ab homine siue a lege statutum: qꝛ hic idi stincte loquit: ꝛ in vtroq; eadem ē ratio. ꝛ de termino homi nis in dicto. c. coram. de termino iuris. c. ti. audit. ¶ Octa uo quero circa hoc quid de biennio ad ꝓsequendā appellatio nem. An ecclesia non ꝓsequēs iuste impedita idiget restitu tione vel ipso iure seruetur illesa? Glo. c. in verbo lapsuz. re mittit ad notata de app. ex rōne ꝛ ibi cōiter tenetur opus ē restitutione. ¶ Nono quero an contra p̄scriptionē. xl. anno rum possit ecclesia petere se restitui? glo. c. sentit qꝫ nō: qꝫ te net Jo. an. e. ti. auditis. ¶ Oppo. ad hoc ꝺ hac clemē. So. hec glo. qꝫ loquitur hic de restitutione aduersus lapsum tē poris contra qꝫ competit restitutio. vult dicere qꝫ ista clemē. non pbat qꝫ aduersus quēlibet lapsū tpis cōcedatur restitu tio sed solum determinat intra qꝫ tps debeat ecclesia posse petere se restitui aduersus lapsum tpis ꝛ dz intelligi qñ non reperitur phibitum. ꝑau. hic late ꝓsequit ea que no. eo. ti. auditis. Et primo videtur qꝫ glo. sit vera quia si cōpeteret restitutio iura loquentia de p̄scriptionibus cēnt sine effectu vnde Goff. e. ti. c. i. dicit ꝙ non inuenit ecclesiam restitui cō tra vsucapionem vel prescriptionem licet aliqua tempora de predictis aliquando subducātur. per hoc ꝙ no. spe. eo. ti. §. si quis aūt. v. hoc aūt notandum. vbi refert clemen. pronuntiaſ se ecclesiam non posse post biennium opponere exceptionem non numerate pecunie contra creditoꝛes. In contrarium qꝛ contra prescriptionem restituitur minoꝛ quando prescriptio contra eum currit ergo ꝛ ecclesia que comparatur minoꝛi. C. si aduer. vsucapi. l. vna. ꝛ hoc tenet ꝑosti. de trāsac. contin git. ꝛ in sum. eo. ti. §. quando. v. Item obiicitur. ad ii. §. in quibus. v. in prescriptionibus. ꝛ plenius ō prescrip. sup Ru brica. de prescrip. re. immobili. §. que exigantur. v. res etiam dñica. quod dicit ꝑau. versuſ. maxime per istam lr̄am que generaliter loquit. nā ꝛ maioꝛ impeditus restituitur' ad tpus impedimenti. ff. ex qui. cau. ma. l. ꝛ si per ptorem. §. quotiēs. ꝛ. l. succurritur. ꝛ. l. in eadem causa. Item ecclesia restituitur aduersus lapsum decendii ad appellandum. vt tenet hic glo. i verbo lapsum. vel aduersus aliud tempus circa statum iu diciorum ergo eodem 'modo ꝛ contra prescriptionem cur rentem contra bona cum iura velit etiaz per primas p̄scripti ones preiudiciari ecclesiis. e. ti. cozaz. Et maioꝛ sit lesio eccle sie in perditione rei ꝙ in lapsu dilationis vel in aliis prescrip tionibus iudicialibus. Item si transfertur dominium rei per traditionem factam in contractu licite celebrato sicut per p̄ scriptionem. C. de pac. l. traditionibus. Sed contra talem tractatum restituitur ecclesia. eo. ti. c. i. ergo ꝛ contra prescrip tionem. Et in hoc qꝫ dicit ꝑau. dñium trāsferri per pre scriptionem dic vt dixi de prescrip. ad aures. Itez fz ꝑau. sicut cum sententia transiuit in rem iudicatam rescinditur p restitutionem. e. ti. c. i. ita ergo ꝛ prescriptio. Referet tñ quos dam dicere hanc clemen. non loqui de prescriptione. xl. ānoꝝ rum de alio tempoze aduersus cuius lapsum conceditur re stitutio qꝫ tenet glo. vt. s. e. q. dixi. Et tunc videtur qꝫ cōtra prescriptionem. xl. annoꝝ non concedatur restitutio cum hoc non sit iure expressum. Ad quod dicit ꝑau. qꝫ satis est expressum in verbis generalibus vult dicere qꝫ exprimit hic in eo qꝫ generaliter dicitur aduersus lapsum temporis conce di restitutionem. ad hoc de maio. ꝛ obe. solite. quod puto ve rius. ꝛ tenui in dicto. c. auditis. quod etiam tenet glo. in aūt. de eccle. titu. §. pro temporalibus. colla. ix. ꝛ Ben. ꝛ Steph. hic pro hoc. qꝛ sufficit qꝫ non inuenitur prohibitum. Item sa tis probatur hic vt nunc dixi. sm Jo. an. l'apostillis possit re sponderi qꝫ hec clemen. solum probat dari restitutionem ad uersus lapsum temporis. Sed per hoc non infertur qꝫ aduer sus prescriptionem per quam restōnem non solum fit restitutio aduersus lapsum temporis sed etiam restitueretur res prescripta. Ad quod dici potest qꝫ hec restitutio rei venit i vi consequentie. Quidam tamen volentes defendere glo. di cunt qꝫ aut simul intentat ecclesia iudicium rescindende ꝛ re scissorium. ꝛ procedit glo. vt non admittatur hec petitio. aut sepatim admittitur ecclesia petens se restitui aduersus lapsū temporis. Et ex hoc prescriptionem rescidi ꝛ ea rescissa pote rit agere pristina actione sicut prescriptio alio modo ēt inter rupta. pro hoc quod no. Inno. de p̄scrip. illud. ꝛ. e. ti. cuz ex litteris. qꝫ non procedit quantum p hoc velint saluare glo. qꝛ sm eos verū ē dicere ꝙ p̄scriptionē cōpetere restōnē. in eo aūt qꝫ distinguūt an simul itēdent rescindēs ꝛ rescissorū an se patim nō vi i hoc inducēda diuersitas i effectu. nā ꝛ obserua tia simul itentat vt dixi i. vi. ꝛrio i fine. ꝛ dic idistincte veri9 ē qꝫ cōtra p̄scriptionē restituit ecclesia. Ad ꝛgrariū cū dz qꝫ sm hoc frustra erūt iura de p̄scrip. ꝛgra ecclesiā loquētia. dic qꝫ i mo nō frustra qꝛ nisi ecclesia ꝛpleta p̄scriptiōe infra quadrien niū petat se restitui āplius nō audit. eo. ti. c. i. li. vi. ¶ Decio q̄ro an aduersus lapsū istātie q̄ de iure ciuili non finit triēnio possit ecclesia petere se restitui. dicit Bē. qꝫ nō nisi i subsidiū .i. qñ aliunde nō pōt ecclesie succurri ad istar minoris cui cuz pōt succurri agēdo de suo itereſſe ꝛgra eū q neglexit agere. p ipo restō nō ꝛcedit alias sic. C. de iudi. l. pperādū. in fi. ꝛ qꝫ no. e. ti. bñficio. vbi ꝑosti. vi tenere ꝛgrariū. sz pmū seq vz i sūma. e. §. aduersus. ꝛ veri9. ¶ Undecio q̄ro an aduersus ꝛfessionē restituat ecclesia. dicit Inno. e. t. auditis. qꝫ nō nisi ꝓbato errore. quod tenet Spe. e. ti. §. i. v. sz nūqd ecclesia. ꝛ ꝑBath. hic vt dixi i. d. c. auditis. ¶ Duodecio q̄ro an ad uersus vsucapionē restituat ecclesia. hec q̄stio p̄supponit alia

an vſucapio currat ꝯtra eccleſiā ī qua tenz ſſDau. q̄ ſic. qđ tenet. c. t. c. i. quo p̄ſuppoſito. dic q̄ poterit eccleſia petere ſe reſtitui ꝓbata leſione. quod ēt tenz ſſDau. ¶ Decimotertio quero an ꝯtra exceptionem annalē que currit non p̄ſentanti reſcriptū poſſit eccleſia petere ſe reſtitui. ſſDau. q̄ ſic ſi p negligētiā omiſit ſecꝰ ſi dolo. quod tz Jnn. alias ¶ licē. e. ti. tuz ex lr̄is. p hoc q̄ aduerſus delictū nō dat reſtō. C. ſi aduer. de lic. l. i. Et hoc q̄ñ tota eccleſia deliquit. C. de ſacroſanc. eccle. l. iubemus. xvi. q. vi. ſi ep̄m. no. de ordi. cogni. c. ii. ī glo. iii. ¶ Decioquarto q̄ro an aduerſus pētorium datū ad opponēdum crimia vel defectus reſtituat eccleſia? dicit Spe. e. ti. §. ſiqs aūt. v. ſz pone eccleſia. obtētū q̄ non. quod tenz Cō poſt. ō elec. q̄ ſicut. Et ſſDau. ⁊ ZDath. hic. q̄ in actionib⁹ p̄alibus non ē proditum auxilium reſtōnis. ff. de mino. l. au xilium. ¶ Decioquinto q̄ro an reſtituat eccleſia aduerſus laplum termini ad ꝓponēdum dilatorias? glo. in vbo leſam. tangit ⁊ nō ſoluit. Laud. refert id quod no. Jnno. e. t. coz̄a. vbi dicit q̄ non niſi iudici videatur hoc equum ex circunſtantiis. quod tenz ſſDau. Bē. ⁊ ZDath. quod dixi in. d. c. coz̄a. ¶ Decioſexto q̄ro an publicatis atteſtationib⁹ reſtituat eccleſiā ad producēdos teſtes? ſſDau. refert id quod no. Jnno. e. ti. auditis. vbi cōcludit q̄ non niſi index p̄miſſa cognitione videat eccleſiam leſam ſui vel p̄lati facilitate. dz aūt iudex cē cautus vt nō cōcedat reſtōnem vbi ſubeſt p̄ſumptio ſuboms tionis quod ponderabit ex qualitate p̄ſonarum. ar. ō ꝓcur. i noſtra. quod tenz Spe. ō reſti. ī inte. §. vlti. v. qd ſi cauſa. Et hoc quando aliquos teſtes ꝓdurit eccleſia qui non bñ ꝓbarūt. ⁊ de hoc ēt in ſequēti. q. ¶ Decioſeptimo q̄ro circa dicta in ꝓxima. q. Quid ſi omnes teſtes eccleſie repelluntur ꝓpter excōcationē vel aliud graue. dicit Jnn. in dicto. c. auditis. et ſſDau. hic. q̄ reſtituet eccleſia ad ꝓbandum p alios vel p eoſdē ceſſante impedimēto dummodo ꝓducēs non inueniat in culpa. Tamē ſſDoſti. ibi dicit culpā vel negligentiam producētis non nocere eccleſie. ar. dicti. c. ſi ep̄m. xvi. q. vi. ⁊ regula. delictum. li. vi. ¶ Decimooctauo quero an eccleſia petēs reſtitui tenetur exprimere q̄ dolo aduerſarii vel ſui facilitate ē leſa? dicit Spe. e. ti. §. qualīr. ī prin. q̄ nō. quod dic vt ibi. ¶ Decionono q̄ro an eccleſia pōt plures cauſas leſionis proponere. vel ſi ꝓposuit vnā an poſſit alteram proſequi? Idē Spe. loco p̄allegato dicit q̄ ſic. ſz in vltimo dic eccleſiā poſſe aliam cām proſequi ſolum vſq; ad tp̄us quo pōt mutare libellus. C. ō edē. l. edicta. quod tenz Jo. an. in addi. Spe. loco p̄allegato. ¶ Vigeſimo q̄ro quia hic dicit eccl'az audiri que aſſirmat ſe leſam. vt. ō. dixi in. i. notabili quod ñ auditur cum effectu niſi probz leſionē an ſemp eccleſie ſit neceſſe leſionē probare. dicit ſſDau. ⁊ ZDathe. q̄ aut petit reſtitutio in iudicio ⁊ in his q̄ p̄cedunt ſniam ⁊ non ē neceſſe ꝓbare leſionē quia p tractum tp̄is ⁊ negligētiam ſatis apparet ō leſione. eo. ti. ſuſcitata. ⁊ c. coram. ⁊ c. auditis. aut petitur reſtitutio aduerſus ſniam vel extra iudicium aduerſus cōtractum ⁊ tunc dz ꝓbari leſio non enim ecipſo q̄ ſnia ē lata vel contractus initus leſa ē eccleſia. eo. ti. cum veniſſet. ⁊ c. i. ⁊ c. ſi. reſtō aūt non datur niſi leſo. C. e. ti. l. ſi minorem. ſſDau. tamē concludit id quod dixi in dicto. ii. notabili. q̄ ſufficit leſionē allegare vt examinet cauſa reſtōnis. ſz vt detur reſtitutio neceſſe ē leſionē probare quando bñ ꝓbatur hic. nā dato qđ ſit lapſus terminus p̄ētorius non ꝓpterea ſequit eccliaz ē leſam que ꝓbationes non produxit quia nec forte ſibi expediebat producere ⁊ hoc dz examinari vt ppēdatur an ſit leſa. ¶ Vigeſimoprimo q̄ro quia hic dicitur cauſam reſtōnis ꝏbere terminari infra quadriēnium quid ſi finito quadriennio deſ reſtitutio? Glo. in vbo finiri allegat pro ⁊ cōtra. Et vz tenere q̄ nō tenz reſtō. qđ ēt tenz ſſDau. eiſdē rationibus p hoc q̄ ipſemet notauit. ī. ō. deci. clemē. i. qđ ibi dixi. q. xxx. duabus ſequētib⁹. ⁊ pro hoc ēt quia reſtitutio contra ius cōe conceditur ideo ē reſtringēda regula q̄ a iure li. vi. ſup qua ratione fundatur glo. ⁊ ſſDau. Sz Bē. tenet ꝯtrarium: qz fauore rei limitarum ē quadriēniū ad finiēdaz reſtitutionē. vñ qua ratione volēte reo pōt prolongari. C. ō tempo. in inte. reſti. l. ventēde. ⁊ no. e. ti. l. ſi. e. ratione patiēte reo ⁊ nō excipiēte. Nam ⁊ alibi ō lapſu fatalium in appellatione oportz exci pi ⁊ probari. C. de tēpo. app. l. i. §. ſi. Ad. §. conſequens. allegatum in glo. rñdet Bē. q̄ ibi ab initio tenuit datio tutoris lz poſſz ꝛuocari ſi ꝓpoſita fuiſſet excuſatio ⁊ ꝓbata ifra tp̄s legitimū quo elapſo non potuit audiri in p̄iudiciū pupilli hec reſponſio non ſufficit. nam ēt hic id ꝯtra qđ cōpetit reſtitutio tenz vo iure. vl'z Bē. ubi ſpeciale fauore pupilli ſicut ēt ſpeciale ē q̄ excuſatio p̄tertu falſitatis obtēta ipſo iure non tenz lz aliud ſit in alia ſnia vt ibi no. dic ⁊ aliter vt dico. ī. e. q. Ad id qđ no. C. de iudic. l. propandum poſt princ. quod no. glo. pro ſe inducit vbi tenz glo. q̄ ſnia lata poſt terminum non tenz. Rñdet Bē. q̄ ibi ideo q̄ fuit lata ex actis q̄ tam ptempta inſtantia. ⁊ ſic eſt nulla tanq̄ ex actis nullis. ⁊ hoc puto verius. Et dic q̄ ī. §. ſequēs ſubeſt ratio: quia non dz p̄iudicari iuri iam q̄ſito in cōmodum pupilli cuius intereſt hēre tutorē. Sz is contra quē petitur reſtō bñ pōt p̄iudicare ſibi obmittēdo exceptionē ſibi competētē ꝓpter lapſum quadrie nij. Quia autē iura in hoc ſunt veria an teneat factum poſt tp̄us diſtinguet: quia aut tp̄us p̄figit parti aut iudici aut actioni. ſſPrimo caſu poſt tp̄us nihil pōt fieri ⁊ ſi fiat nō tenet. C. ſen. reſcm. non poſ. l. pētorias. de proba. l. exceptionē. ff. ō iudi. l. ſz ſi ſuſceperit. Scō caū aut p̄figit tp̄s iudici ⁊ iuriſdictioni. aut iudici tñ. ſi iudici ⁊ iuriſdictioni non valet qđ ſit finito tp̄e. ff. de iudi. l. ii. §. ſed ⁊ iudex. de arbi. l. ſi cum dies. §. ſi intra. ⁊ l. non diſtinguemus. §. ii. C. qñ prouo. non ē neceſ. l. cum non eo die. Si iudici tñ tenz qđ ſit poſt tp̄us lz iudex puniatur. C. de edifi. ꝓua. l. fi. C. vt omnes tam ciui. q̄ milita. l. i. ad fi. pro vtroq; mēbro. de offi. dele. de cauſis. ⁊ quod ibi dixi. Tertio caſu aut p̄figitur tp̄us circa ſuſtantiam actionis ⁊ finito tp̄e finitur actio ⁊ non tenz quod poſtea fit. C. de dol. l. fi. ne de ſta. defun. l. ii. in fi. aut prefigitur nō circa ſubſtantiā actionis ſed circa litis inſtantiā ⁊ finito tp̄e iudex ō no no pōt cognoſcere non ātē vigore p̄me inſtātie. C. de iudi. l. perandum. ad fi. ad. l. falci. autē. ſed cum teſtator. in auten. ō here. ⁊ ſal. §. illud quoq;. colla. i. de hoc p Ray. ⁊ Bar. in dicto. §. cōſequēs. ¶ Vigeſimoſecundo q̄ro an hoc quadriennium poſſit p iudicē progari? vī q̄ non ſicut nec tp̄s qđ datur ad appellationē finiēdam. quod no. ō ap. cuz ſit. pro hoc qđ no. C. de lit. conteſ. autē. offeratur. qđ tenz Laud. quia hoc tēpus datur ſine miniſterio iudicis. non pōt ergo p iudicem auferr. regula. indultum. li. vi. quā rationē dicit Ben. non procedere. non tñ reddit cām. ſz poſſet reddi: quia ō tēpus pōt ex cauſa prolongari. C. e. l. petēde. dicit aūt Ben. aliam eſſe efficatiozē rōnez: quia qñ lapſus tp̄is effectualiter abſorbet ius ptis non pōt minui vel protēdi ⁊ ſic eſt in tp̄e proſequēde appellationis vel petēde reſtōnis. ſecus in tp̄alibus quorum lapſus non abſorbet ius ptis vt in tp̄e quod dat ad deliberandum. iii. q. iii. offeratur. vel ad ſniam exequēdā. ff. de re iudi. l. ii. de re iudi. qđ ad conſultationē. Sed cōtra dici poſſet quia in quolibet lapſu tp̄is abſorberet ius ptis cuz acquiratur ius aduerſario vt poſt tēpus non audiat quia diminuit tēpus labi. Tamē pōt rō Ben. ſuſtentari q̄ñ aduerſarii ius non ē factum deterius p id quod no. de ver. ſig. ī. cle. ſepe. §. ⁊ quia. in glo. in verbo non obſtante. ⁊ dixi de fi. inſtru. cum dilectus. Sed ēt rō Lau. ē vera quia hoc quadriennium dat a iure ſine miniſterio hominis ſō non pōt a iudice mutari. pro hoc qđ dixi i. d. c. cum ſit. lz enim ex aliqua rōabili cauſa poſſit ꝓtendi prout dicitur hic in glo. in verbo finiri. non p hoc ſequitur q̄ iudex hoc poſſit cum non repiatur ſibi p̄miſſum. ¶ Vigeſimotertio q̄ro in eo q̄ hic dicit hoc quadriennium ē continuum. qđ dicatur tēpus continuū. ⁊ quod vtile. ſol. vt in glo. in verbo cōtinuum. ⁊ in ea ibi continue. vtile hic eſt multiplex. de quo. ī. e. q. ibi quo ad ꝓgreſſum. pro hoc. ff. de ca'um. l. annus. de edil. edic. l. cum ſex. ⁊ cum dicit glo. q̄ q̄driēnū ē continuū in p̄n. p lr̄am q̄ ſequit pōderat verbuz a tp̄e leſionis qz ſtatim ab eo tp̄e icipit currere. vnde dicit Bē. q̄ currit a momēto finite leſionis. p hoc qđ no. Jnno. eo. ti. coz̄am. ſſDau. quo ad pmū queſitū hic. ⁊ de elec. clemē. cauſam. in verbo ab interpoſitione. dicit continuū tēpus' qñ qz dici q̄ cōtinue currit in preſentia ⁊ abſentia diebus feriatis et non feriatis ſit copia iudicis vel non. C. de ꝓſcrip. lon. tēpo. l. vlt. qñ qz continuum ē vno reſpectu quia veniūt dies feriati ſed alio non. vt quia non currit ipedito. ⁊ ſic ſumitur hic. ⁊ pro hoc quod no. Archi. ii. q. vi. anteriozū. ſuper glo. nūqd hoc tēpus. in fi. Tempus vero vtile ē quod non currit continue qz non diebus feriatis vel qñ non eſt copia agendi vel tēpore abſentie. Et hoc multiplex. quoddā continue vtile vt tēpus ſemeſtre. de quo de ſup. negli. prela. lz. de conceſ. prebē. c. ii. ⁊ c. quia diuerſitatem. ⁊ tēpus centum dierū ad petendā bonoꝝ poſſeſſionem. C. qui admit. ad bo. poſ. poſſint. l. ii. quoddā vtile quo ad principium tm̄. ſed quo ad ꝓgreſſum continuū vt tēpus ad appellandum qñ ferē ſnia contra abſētem ⁊ ignorantem. C. qño ⁊ qñ iudex. l. ab eo. quoddam vtile in progreſſu ſed continuum ab initio vt tempus apellā-

tionis prosequende. de ap. ex rõne. Et quod quadriennium de quo hic sit continuum ⁊ vtile modo predicto tenz glo. C. e. l. fi. dicatur autem omne tempus continuum nisi probetur esse vtile. vt no. glo. ff. diuer. ⁊ tempo. prescrip. in Rubrica. ⁊ l. i. ¶ Vigesimoquarto quero si ecclesia non probauit in pemptono an quadriennium petende restitutionis computetur a fine pemptonj an a die scie? videt q̃ a fine termini p hanc lfam. quod prosequere vt in glo. in verbo a tempore. i v̊. ⁊ nota. ⁊ cum opinione Inno. quam approbat glo. tenet hic ſDau. ⁊ Archi. e. ti. c. ii. li. vi. pro hoc quod dicit hic La pus referens id quod no. Spe. e. ti. §. infra quod tempus. v̊ cetez. vbi dicit q̃ sicut ecclesia vel minor debent petere restitutionem infra quadriennium a tempore lesionis sic etiã maiori quando sibi ex iusta causa competit restitutio currit hoc tempus a die lesionis si est presens vel reuersionis si erat absens. ¶ Vicesimoquinto quero an hoc quadriennium curat ignoranti. dicit Lau. q̃ tempus continuum currit ignoranti ⁊ imputet sibi qui super hoc debuit vigilare. s̃. e. coraz. j. ō concess. preben. c. vno. in fi. de vtili dicit secus: quia probabilis ignorantia inter impedimenta legitima computatur. C de edil. edic. l. cum sex. de cleri. ex. apostolice. de tempore aũt partim continuo partim vtili dicit q̃ ab initio excusat ignorantia non postea ex quo incepit. de rescrip. plerũq̃. nisi sit affectata ⁊ supina ignorantia que indistincte non excusat. de tẽpo. ordi. eos. li. vi. Sed per hoc non est soluta questio proposita nisi p̃supponendo id quod dixi. s̃. q. xxvi. q̃ quadriẽnũ est partim vtile partim continuum quod tenet Gen. dicens per hoc videri q̃ non currat ignoranti cum succedat loco vtilis anni. de quo in. l. fi. C. de tempo. in inte. resti. qui nõ currebat ignoranti cum esset vtilis. Jtem quia alias sequeretur q̃ iusta ignorantia puniretur contra. l. generali. C. de tabu. li. x. ⁊ de consti. c. ii. Refert tamẽ aliquos contra sentire sed primum verius. quia vt dixi. s̃. q. xxiii. ⁊. s̃. e. q. hoc quadriẽnium non est omnino continuum sed partim vtile ⁊ sic non currit impedito. ¶ Vicesimosexto quero nunquid hoc quadriennium currit ecclesie tempore prelati ecclesiam ledẽtis? videtur q̃ non: quia tunc non currit prescriptio per quaz acquiritur dñium. xvi. q. iii. §. Jtem si. ⁊. c. si sacerdotes. pro hoc quod no. Inno. c. ti. cum ex litteris. Jn contrarium est quod no. Archi. c. ti. c. i. li. vi. quod sentit hic ſDau. dicens hanc lfam facere pro. de hoc dixi in dicto. c. cuz ex lris. vbi tenui primum q̃ prescriptio non currit. nec ista lra facit contra quia in eo q̃ dicit quadriennium currere a tempore lesionis debet intelligi saluo quam in casu dicti. c. si sacerdotes. vt iura iuribus concordent. de elec. cum expediat. li. vi. ¶ Vicesimoseptimo quero an post quadriennium possit peti restitutio per modum excipiendi? videtur q̃ sic: quia que ãnua sũt ad agendũ perpetua sunt ad excipienduz. ff. de doli except. l. pure. §. penul. de rescrip. plerunq̃. vbi hoc declarau. Jn cõtrarium. quia hec exceptio habet vim actionis ⁊ datur eius exemplo. ff. ex qui. cau. ma. l. nec non. §. exemplo. ergo sicut actio non competit post quadriennium ita nec exceptio. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. si filius. ⁊ hoc verius fz ſDau. Ad contrarium respondeq̃ non obstat: quia non est in potestate rei qñ exceptionem proponat. sed bene ẽ in potestate volentis restitui quando hoc petat. Et pro hoc q̃ dixi in dicto. c. plerũq̃. per hoc infertur solutio questionis sequentis. ¶ Vicesimooctauo quero ecclesia contrahendo fuit decepta is cum quo contraxit post quadriennium petit rem sibi tradi ecclesia excipit petẽs sibi restitui dz ne audiri? dicit ſDau. q̃ non: per id quod dixi in proxima. q. Et pro hoc ō transac. contingit. ¶ Vicesimonono quero qũo sciri poterit quantum sit tp̃us lesionis? dicit Lau. ⁊ Gen. qñq̃ tp̃s est limitatum a lege vt decendum ad appellandum vel simile: ⁊ tunc tatundẽ restituetur ⁊ non vltra. qñq̃ tempus erat arbitrarium puta ad producendum instrumenta: ⁊ tunc restituitur tp̃s arbitrariũ. pro hoc quod no. Inno. e. ti. coram.

¶ De Judicijs.

Quadum Nota q̃ modus citandi p edictum in forma huius clemen. habet locum in solo papa ibi auctoritate apostolica. ⁊ ibi papa specialiter mandante. ⁊ pro hoc fm Lau. q̃ inferiores habent certos suos modos per quos citãt subditos. vt no. de dolo. cãm. ⁊. c. put. ⁊. c. veritatis. ¶ Secundo no. q̃ in verbis generalibus cõphendunt etiam psone i dignitate constitute etiam si sit rex vel imperator ibi qbuscunq̃. ũcto eo qõ dicit gl. in h° v̊bo. idẽ Lau. ſDau. ⁊ Gen. ⁊ hoc i dispositione non restringibili alis secus. ar. ō pben. c. fi. quod tamen nihil probat de personis sed tantum de beneficijs. vnde de personis posset dici q̃ nisi sint alique persone expresse ad quarũ simulitudinẽ restringatur clausula generalis oẽs venient cum non sit maior ratio de vna q̃ de reliqua neq̃ sit cõtrarium iure expressum. pro hoc quod dixi de rescrip. significant. ¶ Tertio no. casum in quo citatur quis vltra duas dietas. vt hic in glo. in verbo vndecunq̃. ⁊ idẽ Lau. ⁊ Gẽ. ¶ Quarto no. de albo p̃torum: qõ dic vt in gl. in verbo albo. ⁊ dicit Gen. q̃ ideo citatio scripta in albo afficit: quia patent ⁊ publice fit ideo presumitur ad noticiam citati peruenire. p hoc. C. qũo ⁊ quando iudex. auten. qui semel. in auten. de iudi. §. fi. colla. vi. ¶ Quinto no. de dictione ad instar que exponitur. i. ad similitudinem. C. de in. fisca. instar. de hoc de fide instru. inter dilectos. v̊. ceterum. de offi. lega. c. ii. li. vi. ¶ Sexto no. de diebus solẽnibus in quibus fiunt in curia citationes generales. ⁊ qui sint dic vt in glo. in verbo solennes. Et idem Gen. ⁊ Lau. dicit tamen laud. q̃ papa etiam extra hos dies potest facere citationes in cõsistorio publico l̃ priuato ⁊ etiam in camera ⁊ sufficit q̃ de eius certa scia ⁊ speciali mandato hoc fiat cum non artetur iuribus. de concess. p̃ ben. proposuit. Et idem Gen. ⁊ fz Lau. regulare est q̃ citatione prius facta legitime ad curiam ab homine vel a iure. Si non compareat citatus in die assignata fit citatio in audientia publica vel preconizatio in palatio. ⁊ tales sunt magis propie declarationes primarum citationũ q̃ citationes. Cõtra quos autem fiant processus generales in curia. dicit gl. in verbo generales. ⁊ idem ſDau. ⁊ Gen. ¶ Septimo no. casum in quo non tantum operatur genus quantum species ibi specialiter. iuncta glo. ⁊ fm ſDau. ⁊ Gen. dicitur papa specialiter mandare quando mandat q̃ citatio fiat in audientia: ⁊ de certa persona: ⁊ expedit q̃ exprimat q̃ fiat citatio per hanc formaz: ⁊ tunc enim fm Gen. videtur tollere velle iuscõe qõ etiam dicit gl. in verbo ex certa scientia. ⁊ i verbo specialiter. ¶ Octauo nota q̃ mandatum ⁊ iussus quandoq̃ capiuntur pro eodem ibi mandante. iuncta glo. ⁊ idem ſDau. Et de hoc dixi. de offi. dele. quoniam abbas. ⁊. s̃. de procur. clemen. fi. q. i. ¶ Nono nota differentiã inter audientiam litterarum apostolicarum ⁊ papale palatium. qõ dic vt i gl. in verbo litterarum. Et idem Laud. ⁊ ſDau. Et de auditore contradictarum. s̃. de elec. cle. ne Romã. Et ō rescrip. cle. auditor. Jmmut autem glo. predicta in verbo lrarum. in fi. q̃ audientia sit locus ordinatus dicunt tamen aliqui q̃ nõ sic est inimo vbi est ãditor ibi est audientia ⁊ vbi audit causas. ¶ Decimo no. q̃ cessante causa legis cessat lex probat hic in eo q̃ excusat constitutionem bonifacii propter malicias temporis. Et dicit Lau. q̃ potẽtia ⁊ astutia inimicorũ quos habuit iste Bonifacius etiam vsq̃ ad mortem fecit rigorem hunc esse rõnabilem cum multis crassantibus opus sit exemplo. ar. xxii. q. iiii. guliarius. lxxxvi. di. c. i. j. ō penis clemẽ. siquis suadente. v̊. ciuitas. ⁊ idem Gen. pro hoc. ff. de penis. l. aut facta. §. fi. ¶ Undecimo nota de alternatiua ibi vel quorum. quod dic vt in glo. in hoc verbo. ⁊ idem ſDau. ¶ Duodecimo nota q̃ sicut debet prouideri vt quis citetur ad locum tutum. de ap. ex parte. Jta etiam debet prouideri iudici apparitori ⁊ executori seu nuntio vt tute possint ad locũ accedere vt hic. ibi vel quorum domicilia possint tute adiri. pro hoc vt lite non contes. quoniam. dicit autem ſDau. q̃ ꝺ debet exprimi in citatione. ff. de transac. l. cum hi. §. si tutor. de ap. romana. §. cum autem. li. vi. Jn quo non videtur qd velit dicere sed potest intelligi q̃ qñ quis citatur debet exprimi qualiter locus est tutus. quod tamen non est oportunum sufficit enim q̃ ita sit. Si autem non est tutus citatio non artat. de ap. ex parte. ⁊ dic vt ibi dixi. Et ex hoc colligit Ma the. q̃ si aliquis per se vel alios procurat ne citatio queniat ad eum vel ne ad eius domicilium vel locus possit libere adiri. habetur pro vero contumace. Et hoc speciale dicit esse i his duobus casibus de quibus in lra secus in aliis citationibus. j. ti. i. c. i. §. si vero. ¶ Decimotertio no. de protestatione q̃ facit hic papa. in. v̊. porro. ad conseruationem iuris sui simile de prescrip. mihi. Et hoc sit ex superabundanti cum ptãs ei⁹ semper remaneat libera nec subiciatur iuribus. de elec. significasti. de preben. dudum. li. vi. Laud. ⁊ Gen. ¶ Decimo quarto nota de citationibus absentium ⁊ explicat Lau. ⁊

Ben.per.c.ex lris.de resti.in inte.de dolo.veritatis.z.c.cuz dilecti.de dilati.c.fi.de accusa.licet.z.c.veniens.cum similibus. Formas harum citationum z modum procedendi ponit Spe.de citatione.§.dicto de citatio.vsqz ad fi. ¶ Opp. qp hec clemen.non sit situata sub congruo titulo sed debuit poni potius sub titulo de citationibus,maxime cuz prima citatio videatur non iudicialis.qō dic vt in glo.in verbo citatō nes.So.vt in ea.Et idem Lan.Jſdan.z Ben.¶ Secundo oppo.qp non sufficiat citatio generalis sed requiratur specialis.de elec.c.fi.li.vi.ff.de ap.cum quidam.dicit Jſdan.qp hoc est speciale in papa z in causa huius constitutionis.alias regulare est qp non debet fieri talis citatio generalis nisi de p us citato ab homine vel a iure.de elec.c.i.z.c.vt circa.z.c.cupientes.li.vi.de ap.sepe.z sic citatio que fit in albo magis est exageratio citationis iam facte.pro hoc quod dixi.s.in.vi.notabili.z dicit Lan.z plenius Jſdan.qp in facto generali sufficit publicatio generalis.de postula.c.i.lxxxii.di.ppositisti.sz in facto speciali qō tangit partem non sufficit citatio generalis.et sic loquuntur contraria.de hoc in Spe.de do.z contu.§.restat.in prin.vbi dicit qui iudices possiunt per hec edicta citare z qui non. ¶ Tertio oppo.ad hoc qp non solus papa sed etiam alii citare possiunt per hanc clemen.j.ti.i.clemē. quāuis.So.ibi est casus specialis.de quo dic vt ibi.z hō vult glo.hic in verbo papa. ¶ Quarto oppo.qp non fuerit necessaria restitutio quam fecit papa hic in.v̄.nos rigorem. Naz etiam in constitutione Bonifa.dicebatur citationem in forma huius clemen.presertim habere locum in casibus positis hic in textu.vnde exponendo presertim pro tantum.adez ibi dicebatur qō hic.So.vt in glo.in verbo restringimus.que videtur stare contrario.Et hoc tenendo dic qp hec constitutio fuit necessaria pro tollendo ambiguum an illa dictio staret pro tantum an pro maxime. Jtem dic t Lan.qp ibi hec dictio presertim stabat pro maxime.pro hoc quia hec est sua propria significatio.quod dixi de excep.c.i. ¶ Quinto opo. qp licet domicilium alicuius non possit libere adiri non propterea debeat tenere citatio generalis.nam potest esse qp hoc est sine facto citandi qui tunc non debet alterius odio pgrauari.C.de moffi.testa.l.siquis in suo.Solu.intelligit Ben. quando hoc surgit ex facto citandi per lram precedentem ibi per se vel alios. ¶ Quero quot modis possit quis citari?dicit Lan.qp quattuor.Uno modo lris iudicis.de proba.qñ Secundo modo voce preconis.de appel.cum parati.C.de fer.l.dies. Tertio modo dispositione iuris.de elec.c.i.z.c. cupientes.de offi.ordi.qu iuis.li.vi.Quarto scriptione facta in albo pr.toris.z ad illius instar fit citatio de qua hic que sz Lan.debet magis artare citatum qp alia.quia magis indubitata.nam exquo tot oculis transeuntium publice legenda subiicitur presumitur violenter ad citati noticiam peruenisse ideo in loco publico ponitur z in foribus ecclesie.pro hoc. C.quō z quando iudex.auten.qui semel.ff.de orig.iur.l.ii.§ fi.que rō non concludit.fortius enim vrget citatio personalis qp hec que fit per edictum imo hec est subsidiaria z solum certis casibus locum habet vt in textu.nec etiaz presumptio qua presumitur hanc citationem peruenisse in citati noticiā est violenta:quia si sic esset non admitteretur probatio in cōtrarium que tamen admittitur.vt dico.j.q.viii. ¶ Secundo quero circa hoc an semper quis sit citandus personaliter si fieri potest? Alb athe.tractat referens opi.Soff.z Host. de dolo.cum olim.fm quos distinguit.qp aut citandus est intra prouinciam aut extra.si intra debet citari personaliter.si extra tunc ad domum.de dolo.c.fi.ō eo qui mit.in pos.c.fi. Sed Alb athe.dicat extra ciuitatem z dyocesim quē nō posse citari cum extra territoriū cē.pro hoc.j.de re iudi.pastoralis.v̄.pisana qz ciuitas.z.s.de elec.clemen.cām.v̄.qp si forsā. vbi absente appellato oz fieri intimatio ad domum appellati vel in ecclesia cathedrali vbi consistit beneficiū.z nō dicit qp debeat fieri in ecclesia cathedrali vbi moratur absens:qō fieri deberet si vera foret opi.pdictorum.pro hoc.j.ti.i.clemen. i.v̄.i.ibi z ipsi personaliter vel ad domum cē. ¶ Oppo.ad hoc de.c.romana.§.contrahentes.de fo.compe.lib.vi.ibi si eorum auctoritate cē.vbi videtur qp possit fieri citatio extra territorium.So.ibi fit citatio per iudicem territorii ad requisitionem iudicis cause z satis dicitur fieri eorum auctoritate qō fit ad eorum requisitionem. Tu dic qp dummodo citatō sit decreta intra territorium potest mandari executioni extra territorium si iudex territorii non prohibeat.qō dic vt dixi ō fo.compe.c.fi.Quo ad id autem qō dixi de citatione faciendā personaliter vel ad domum.dicit Alb ath.qp predicta precedunt siue quis citari debeat ciuiliter siue criminaliter:quia illi expulsores criminaliter poterant conuenirī.vt ibi patet.qp quam clemen.dicit tolli opi.Soff.z Spe.de accusatore.§.i v̄.z nūquid.qui tenuerūt qp in criminali semper debet quis personaliter citari.z ad iura que allegant respondet qp non faciunt.vnde ad.c.cum olim.dicit qp ibi fuit quedam papalis ꝓuisio ad hoc vt subreptiꝰ prelatus illius ecclesie non pficeretur.Jtem loquitur in delegato pape qui vbiqz citare pōt. z vbi papa ex certa scia sic mādauit.Et ideo quo ad citationē illud.c.non potuit ius ad.c.perlatum.qui fil.sint legiti.qp ibi non fuit citatus vir ille per suum prelatum sed fuit mandatū parentibus vt pro eo mitterent z eum ad propria reuocarent ad.c.relatum.qui ma.accu.pos.rñdetur qp ibi non dicitur qp fuerit citatus sed qp fuit requisitus non p modum restitutionis.Jtem predicta.c.platum.z relatū.non ponunt ius quo ad citationem fm eum.pro quo inducit qō no.Jnno.de eo qui mit.in pos.c.fi.vbi dicit qp in causa matrimoniali altero coniugum absente potest ad diffinitiuā procedi z sufficit absentem citari ad domum quia presumitur maliciose abesse cum teneatur cohabitare coniugi.z prosequitur Alb athe.q̄dam alia notata per Jnno.in dō.c.fi.Et in Spe.de inquisitione.§.quare autez.dicens qp ad hoc vt valeat citatio ad domum primo necessariū est qp citandus inueniri non possit.de dolo.cām.z qō ibi no.scō qp publice z alta voce citet ita qp edictum perueniat ad eos qui sunt in domo.de dolo.c.fi. de cleri.non resi.ex tue.ff.de institoria.l.sed z si.§.prescribere. dic plenius vt dixi in dicto.c.fi.de eo qui mit.in pos.vbi late dixi in quibus casibus valeat citatio ad domum.Et de intellectu.c.cum olim.z.c.relatum.z.c.perlatum.preallegatoruz ibi dixi in dictis.c.Et specialiter dixi qñ contra coniugatum sufficiat citatio ad domuz.vt dixi in dicto.c.fi.z dicto.c.relatuz. ¶ Tertio quero an valeat citatio facta die feriata?So. Alb athe.querit z nō est questio hic necessaria.distinguit autem qp aut fit citatio die feriata vt compareat die non feriata z non valet:quia est de processu iudicii.de ꝓba.quoniam.qz fieri non debet die feriata.de feriis.c.fi.aut citatur die non feriata vt compareat feriata:z tunc debet comparere:quia duo videtur sibi mandata.de dolo.cum dilecti.de in inte.resti.tū ex lris.de dila.c.fi.de accusa.veniens. Jſde.tamen de sanctona vt refert Alb ath.tenuit in dicto.c.fi.de feriis.qp citatio facta die feriata tenet si cadit in non feriatam.z ita dicit curiam seruare.de hoc.xv.q.iij.placita.Et in Spe.de citatione.§.i v̄.Jtem capitur.z de feriis.§.ii.v̄.porro.dic vt ibi dixi in dicto.c.fi.de feriis.z ex ibi no.patet qp citatio facta die feriata in honorem dei etiam ad diem non feriatam non tenet.secus si est feriata fauore hominuz. ¶ Quarto quero si iudex sedens pro tribunali scienter assignat diem feriatā fauore hominum partibus presentibus z scientibus qō ē feriata an videtur renunciasse feriis?respondet Alb athe.qp sic.de quo in Spe.de feriis.§.fi.v̄.sed quid si.pro hoc qō dixi de appel.significante. ¶ Quinto quero in eo qp dicit requiri certam scientiā pape quomodo hoc constabit qp ex certa scīctia fecerit? So.vt in glo.in verbo ex certa scīctia.Et idē Jſdan.z ē glo. notanda.Et facit ad questionem cum quaeritur quando dicatur papa cōfirmasse ex certa scīctia?de quo de confir.vti.c. antepenul.z penul.z in hac glo.ibi requirendi sunt amici.de hoc in sequēti.q. ¶ Sexto quero in eo qp glo.pdicta in v̄bo ex certa scientia.dicit qp quando fit citatio ad domum requirendi sunt amici an hoc sit verum?videtur qp sic:per iura allegata in glo.z pro hoc quod no.de offi.dele.consultationib⁹. Sed Jſde.z Ly.C.de bo.au.indi.pos.l.cum proponas.q. ix.dicunt hoc verum solum in minoribus per.l.hec autē.ff.ō ex qui.cau.in pos.ea.vel in maioribus contra quos procedit de iure speciali.ff.ex qui.cau.maio.l. Jtem ait.§.fi.z.l.se.vt si maior petit restitui contra maiorem ex clau.vt ibi.Et ō qz ius speciale facilius denegatur qp cōe.autē.de non alie.§.qz vero verisimile.colla.ii.pro hoc qō no.glo.ff.ex qui.cau.in pos.ea.l.ii.illa tamen facit in contrarium qua loquitur de illo qui semel comparuit.vel de eo qui fuit inuentus.hic autē debz intelligi de non inuento.z tutius est stare illi glo.quia. l.item ait.§.fi.z.l.sequens tradunt generalem doctrinaz.nec bene probatur iure illa restrictio qp illud procedat soluz eo casu quo agitur de iure speciali.vnde dic indistincte requirendos amicos qp saltem est tutius.Et fm hoc intellige qō dixi de elec.clemen.cām.§.qp si.q.iii. ¶ Septimo quero i eo qp dicit qp artatur citatus ac si fuisset citatus personaliter in quo

comparatur actio citationi personali? Glo. in verbo personaliter solu. ⁊ dic vt in ea. Et ex eo q̄ dicat glo. citatum i forma huius clemen. censeri verum contumacem non tñ manifestum si non compareat. Nota differentiam inter verum contumacem ⁊ manifestum. ⁊ cuz glo. tenet Ad Bath. qui tamen dicit hunc censeri adeo contumacem q̄ appellare nō potest: quia si personaliter citatus iusto impedimento cessante ñ venisset haberetur pro contumace adeo q̄ appellare non posset. Pro hoc quod no. Jnno. de accusa. ad petitionem. Et Spe. de contumacia. §. i. v. fi. ⁊ Archi. de elec. c. i. li. vi. ⁊ de hoc. iii. q. ix. caueant. de excess. pla. ex lris. vt lite non contes. quoniam. §. si autem. in glo. ⁊ in hac glo. si non potest. ⁊ j. ti. i. clemen. vnica. sub ti. de testibus. que est in regula presumit li. vi. ⁊ de hoc dixi de eo qui mut. in pos. c. fi. ¶ Octauo quero in eo q̄ dixi in proxima. q. q̄ citatio de qua hic comparat citationi personali qō etiā dicetur in lra an citatio de qua hic presumitur peruenisse ad citatum ita vt sit presumptio iuris ⁊ de iure. glo. e. in verbo personaliter. in fine sentit q̄ non in eo q̄ dicit q̄ citatus hoc modo auditur excusans contumaciam. Idem Laud. dicens q̄ etiam admittetur si incontinenti paratus est probare contrarium. per regulam hodie cōstat hodie agatur. ff. vt in pos. lega. l. si is a quo. de resti. spo. lras qui. ma. accu. pos. c. fi. ¶ Oppo. ad hoc quia videtur hec eē iuris fictio per quam fingitur citationem hanc ad citatum p̄uenisse. Sed contra fictionem non admittitur probatio. C. ō proba. l. fine. de spon. is qui. So. Gen. stat contrario. Jo. ō lig. dicit q̄ admittitur probatio iusti impedimenti quam facere posset personaliter citatus. sed non admittitur probatio q̄ citatio ad eum non peruenerit. ⁊ in hoc procedit dictum Gen. ⁊ idez Pau. vt dico in sequenti. q. pro hoc quia i hoc standum est fictioni iuris predicte. ⁊ pro hoc. C. de rei vxo. l. vna. circa principium qō placet. quando aūt ⁊ qūo possit p̄bari contra fictionem vel presumptionez iuris ⁊ de iure? dic vt dixi de spon. is qui. ¶ Nono quero in eo q̄ dicit citationem de qua hic procedere ō rigore: in quo est iste rigor? dicit Laud. q̄ est in hoc quia rigor est q̄ citatio facta contra Anglicum vel Britonem in albo pape vel pretorio sine alia citatione iuris vel hominis ipm artet qui forsan non credebat causam aliquam habere in curia. Jtem per hoc curia omnes ad se traheret. Jtem iste non debuit credere referentibus ni si esset nuntius iuratus. de ap. cum paratu. ff. de custo. reo. l. vnus. non enim debet esse nimis credulus. ff. de eo per quē fac. erit. l. i. §. dolum. Jtem est contra stilum antiquum curie fm quem consueuit citare non citatum ab homine vel a iure. Et vult Laud. dicere q̄ consueuit curia citare personaliter. ⁊ idem Gen. propterea fm Pau. equa fuit hic moderatio alias si generaliter permitteretur citatio de qua hic tenetur quilibet habere procuratorem in curia qō est durum. Pro hoc quia nec dz fieri sñia n si pemptoria veniat ad hoc citati. Et fm quosdam lata nō tenet. C. qūo ⁊ qñ inde. l. ea que. ff. que sen. sine ap. rescin. l. i. §. Jtem cū ex edicto. Et quod no. ii. q. ix. caueant. Azo. tamen vt refert Pau. dixit sñiam tenere si citatus fuit aduersarius tribus edictis vl vno pemptorio pro omnibus lz ad citatū non peruenerit. Sed si postea probauerit ad se nō peruenisse restituitur contra sñiaz qō est verius per. l. C. qūo ⁊ qñ inde ab eo. pro hoc qō no. Jnno. de procura. c. ii. Et qualiter probatur. no. iii. q. v. q. quis. Et facit qō no. de in inte. resti. ex lris. lxxvii. di. propositi. dicat tamen Pau. q̄ in casu huius cōstitutionis nō audiretur volens probare citationem ad se nō peruenisse. quia papa vult hanc citationem hz vim citationis psonalis. facit ad hoc vt lit. nō cōtes. qñ. ad hoc qō dixi. s. precedenti. q.

Jspendiosam Nota dispendium esse si prorogantur lites. C. de iudi. l. properādū. de dolo. ⁊ cōtu. c. sinē ⁊ dz dispendiū longū ⁊ inutile. cōpendiū breue ⁊ vtile. de accusa. qualiter. ii. ad fi. Et expone dispendiosam. i. damnosam. vt in glo. vel dic. i. longā ⁊ vtilē. Pau. q̄ recidit in idem. ¶ Secundo no. iudiciorum ordinem regulariē obseruandū. pro hoc quia restringitur i certis casibus tñ. ⁊ ō ordine iudiciario habetur. C. de sen. l. prolatā. de proba. quoniam cōtra. ¶ Tertio no. q̄ qñq̄ ex obseruatione subtilis ordinis iudiciarii nimis prorogant lites ⁊ propterea subest eq tas. vt in causis de quibus hic desiderātibus celeritatē restrigatur. pro hoc qō hic dz in glo. ii. ¶ Quarto no. q̄ nomine electionis nō continet postulatio vel prouisio. ⁊ ponūtur hic tanq̄ diuersa. pro hoc quod no. de elect. c. fi. li. vi. tū quo ad postulationē solemnē quia multā idemptitatem hz cum electione iura ēt penalia loquentia de electione locū habēt ēt ō postulatione. de postula. c. i. in fi. de elec. cū in cūctis. ⁊ c. cuz i causis. Et quid sit electio. dixi de elec. c. i. ⁊ quid postulatio dixi de postul. c. si. ¶ Quinto no. differētiam iter dignitatē personatū ⁊ officiū. qñq̄ tñ sumunt promiscue. de const. cū accessissent. ⁊ quid sit quodlibet istoz. no. Archi. de cōsue. c. i. li. vi. dixi de preben. de multa. ¶ Sexto no. dñaz inter canonicatum ⁊ prebendā. ⁊ qd sit vtrūq̄z. no. glo. de const. cū Ad. vbi dixi. Et no. q̄ p̄benda est ius spūale. si enī saperet merū factū causa super p̄benda tanq̄ mere prophana nō priuilegiaretur hic. pro hoc qō no. hec glo. in verbo beneficius. ¶ Septimo no. dñam inter canonicatū ⁊ bñficiū. differūt ēt tanq̄ genus ⁊ species. nā canonicatus qlibet est bñficium nō ecōuerso tamē q: hic exprimitur de canonicatibus posset argui q̄ si tantū dixisset de beneficiis nō venirēt canonicatus qō nō puto. ⁊ fuit hic exp̄ssum cā maioris exp̄ssionis. vñ puto q̄ si solum dixisset de beneficiis cōprehēdisset electiones ⁊ postulationes p̄nsiones ⁊ dignitates officia psonatus canonicatus ⁊ p̄bendas. nām quolibet casuū p̄dictoz causa dicit eē sup beneficiis. pro hoc q: hec ē dispositio iuris cōis ⁊ sic vbum beneficius dz itelligi large. de verbo. sig. olz. regula bñficium. ⁊ qō ibi no. li. vi. Sed q: hec clemē. exorbitat a iure cōi posset argui in cōtrarū q̄ verbū beneficiis dz itelligi stricte iō nō sine cā hic expressit casus p̄dictos. tamen primū puto. q: hoc priuilegiū ḡcessum istis causis nulli p̄iudicat ideo debet intelligi large p̄ premissa. ⁊ de hoc. j. q. iii. ¶ Octauo no. q̄ pōt dici beneficium ēt nō ecclesiasticū. probat vbum ecclesiasticus. tñ in suo potiori significato noie beneficii itelligit de ecclesiastico. vnde i multis iuribus exp̄mit beneficiū nō adiecto ecclesiasticū. de preben. si tibi absenti. li. vi. ⁊ in pluribus similibus. ¶ Nono no. q̄ ad p̄stationē decimarū cogūtur nō soluētes p censurā ecclesiasticā. de quo i verbo p̄statio nē. ⁊ verbo tenētur. ¶ Decimo no. q̄ excōicatio nō debet fieri nisi p̄cedente monitione. quod dic vt in glo. i verbo premoniti. ⁊ no. illam glo. i eo q̄ dicit de monitione generali.

¶ Undecimo no. q̄ idē iuris ē in annexo qō i principali ibi quoquo modo tāgentibus. de cōsti. translato. de iudi. quāto ⁊ itelligit Gen. quoquo modo dū tamē sit eadē ratio. ō trā sla. c. i. ¶ Duodecio no. dñam inter illa verba. simpliciter de plano sine strepitu iudicij ⁊ figura. de hoc in glo. in verbo figura. ⁊ j. dico. q. xxxvi. ⁊ plurib⁹ sequētibus. ¶ Decimotertio no. q̄ ꝓstō nō respicit pendētia nisi exp̄māt. ō quo in glo. penul. Jtē ēt si exp̄mit de p̄sentibus nō respit pendē tia p appellationē. qō dic vt in glo. vl. §. ti. i. ꝑtranto. v. ⁊. vi. ¶ Oppo. in eo q̄ dicat p hanc clemē. restringi ordinē iudiciarium quia imo potius relaxat. So. vt in glo. in verbo restringere. vsqz ibi. Et hec ē cōstōnis. ⁊ ibi glo. reddit rōnem huius cōstōnis vsqz ad finē. ⁊ idem Pau. ¶ Secūdo opp. q̄ i cā electionis nō possit ꝓced sine figura iudicii. nam si partes sunt p̄sentes ꝓcessus factus lite nō contestata nō tenet. ō elec. dudum. ii. So. illud ꝓcedit de iure antiquo sed corrigitur hic. quod dic vt in glo. in verbo electionibus. ⁊ idē Gen. pte autē absente p ꝙtumatia ēt de iure antiquo poterat ꝓcedi lite non contestata. vt lit. contes. qñ. §. porro. ad hoc de eo qui mut. in pos. cū qui. li. vi. Et dicit Pau. q̄ olz poterat electio cōfirmari sine solēni cause cognitiōe si petēs no hēbat aduersarū. vt no. Jnno. de dolo. cū olim. sz si hēbat debebat lis cōtestari. vt nunc dixi. ⁊ no. Jnno. de accusa. sup his. hodie aūt requirit citatio in forma que hētur. de elec. c. fi. li. vi. ¶ Tertio opp. q̄ in cā mrimoniali non possit ꝓcedi lite nō contes. nisi pte cōtumace. vt lit. nō contes. accedēs. ii. ⁊. c. qñ §. porro. So. illud de iure antiquo, sed corrigit hic quod dicit hic glo. in verbo mrimonius. v. hoc aūt casu, ⁊ idē Pau. ¶ Quarto oppo. ad hoc q̄ imo ēt hodie pte p̄sente debeat lis cōtestari. p hoc qō no. glo. qui fil. sint legi. p venerabilem v. preterea. quam dicunt aliqui singularē. So. illa glo. corrigitur p hanc clemen. Et si aliud diceret nihil adderet hec clemen. ad. c. qñ. §. si autem de carnali. vt lit. nō cōtes. ⁊ sic esset supuacua ⁊ frustra membranas occuparet cōtra. c. si romanorum. xxx. di. Gen. ¶ Quinto oppo. in eo q̄ exp̄mit de pēdentibus ad ea extendēs hanc dispositionē. aut enim intellexit respectu preteriti ⁊ istud foret absonum: quia per hoc ius supuenies nō debuit renocari qō tā legitime factum erat. ō resti. spo. audita. regula factuz legitime. li. vi. aut respectu futuri: ⁊ ad hoc extenderetur ēt si nō exp̄ssisset. §. de eta. ⁊ q̄lit. clemen. vt hi qui. ⁊ qō ibi no. glo. q̄ posteris. Confirma hoc

vltimum quia hec clemen. concernit ordinationem litis non autem decisionem. Et ideo debuit habere locum in litib⁹ pẽdentib⁹ tempore quo fuit edita respectu processus nõdum facti. pro hoc quod dixi de consti. c. fi. dicit Lau. standum cõ trario cum hec lex fuerit promulgata proprio motu pricipis secus si ad instantiam ptis. in auten. in medio litis sacras iuſſiones nõ fieri. §. si vero. de hoc in Spe. de ap. §. nouissime. ỹ sed quid si dum causa appellationis. de quo dic vt dixi in dicto. c. fi. de consti. ⁊ hoc etiam tenet glo. fi. m. ỹ. dato tamen. ¶ Sexto oppo. q̃ exquo extenderat hanc cle. ad pendentia non fuerit opus exprimere de pendentibus per appellationem. nam etiam talia dicuntur pendentia. So. vt in glo. vl. que reddit rationem quare fuit opus exprimere. Et pro hoc in auten. vt cum. de appel. cognoscit. in prin. colla. viii. ⁊ dixi de consti. c. i. ¶ Quero in eo q̃ dicit de obseruatione iudiciarii ordinis que sint principalia seu substantialia eius? So. per notata de libel. obla. c. i. in glo. Et de hoc ordine no. ii. q. i. in summa. dicit autem Pau. q̃ quedam sunt non substãtialia de se que tamen petita si non conceduntur annullatur processus. vt no. xvii. q. iiii. vxor. ¶ Oppo. ad hoc q̃ semper omissio ordinis viciet. ỏ rescript. cũ dilecta. So. dicit Pau. q̃ distinctio precedens inter substantialia ⁊ non substantialia non procedit quando a papa prefigitur ordo quia tunc indistincte processus non tenet. dicto. c. cum dilecta. vbi de hoc q̃ Jnno. de offi. dele. venerabili. de resti. spo. pisanis. j. ti. i. c. vno. Sed quo ad ordinem iuris cõmunis dicit satis valere sñiam licet testes vel alie probationes non sint facte si hoc petitum non fuit cum sñia talis solum sit lata contra ius litigatoris. de re iudi. cum inter. ¶ Oppo. ad hoc de. c. nos i quẽ q̃. iii. q. i. So. Pau. exponendo q̃ ibi dicitur non possum⁹. i. non debemus. nec possumus sine partis preiudicio. ỏ hoc melius dic ut dixi de consti. ecclesia. ⁊ per ea que dixi ibi nõ simpliciter procedit quod dicit Pau. in proximo contrario. nã si ex actis apparet q̃ sñia fuit lata sine medijs ipso iure nõ tenet vt colligitur ex glo. fi. in dicto. c. ecclesia. quod intellige vt ibi dixi. ¶ Secundo quero in eo q̃ dicit de beneficiis an comprehendãtur cause super hospitalibus elemosinarijs vel leprosarijs. glo. in verbo beneficiis. dicit q̃ sic propter verbũ officijs qõ est in littera. ⁊ idem Pau. ⁊ Ben. dicens subesse idemptitatem rõnis. ar. j. de reli. domi. clemẽ. quia contigit. ¶ Tertio quero circa hoc nunquid propter contumaciam rei debeat actor mitti in possessionem hospitalis consueti per layços gubernari. Lap. super hoc quesitus a friderico de senis arguit pro ⁊ contra. Primo sic per regulam generalem vt lite non contes. tue. ⁊. c. quoniam. §. in aliis que non est restricta nisi cum agitur de dignitate personatu vel beneficio ecclesiastico obtinendis. de eo qui mit. in pos. causa rei seruãde cum qui. li. vi. Hospitale autem non venit sub nomine beneficii. sed sub nomine pii vel religiosi loci. i. q. vii. siquis omnem. vsi. quicunq̃. de elec. sciant. ⁊. c. generali. li. vi. vnõ etiam. c. cupientes. de elec. li. vi. non habet locum in hospitalibus vt ibi no. ⁊ eo. ti. ⁊ li. c. i. nam per litteras super beneficijs conferri non pñt. j. de preben. cle. per litteras. ỏ religi. domi. quia contingit. pro hoc stilus curie sm quem in reseruationibus nominantur ecclesie monasteria ⁊ pia loca. Jn contrarium est determinatio p̃cedentis questionis. ⁊ pro hoc ỹbum generale hic in textu ibi quibuslibet beneficijs ecclesiasticis. pro hoc etiã q̃ institutio ⁊ destitutio rectorum hospitaliũ pertinet ad dyocesanum. sicut in rectoribus ecclesiarũ. xviii. q. i. quidam. Jtem subest eadem ratio que i beneficijs ne pateat ingressus ad ea vicioſius. pro hoc qõ no. Spe. in scõo de creto. §. videndum. ỹ. quid si electus. Et hoc tenet Lap. ad contraria respondet q̃ loquunt in ambitioſis ⁊ odioſis in q̃bus fit stricta interpretatio. secus in fauorabilibus in quibus nomine ecclesie veniunt monasteria ⁊ pia loca. pro hoc quod no. Archi. ⁊ Jo. an. de resti. in inte. c. vlt. in verbo ecclesia. li. vi. Pro hoc etiam quia hec dispositio iuris cõis que debet extendi. sed in contrariũ facit qõ dixi in. vij. notabili quia hec dispositio exorbitat a iure. Jtem quia glo. hic in determinatione precedentis questionis monetur per verbũ officijs. sub quo comprehenduntur hospitalia. viii. q. i. apostolica. Et sic secus si hoc verbum non fuisset appositum. qõ puto verius i telligendum de hospitali qõ conferri põt layco. nam tale etiã si generali vocabulo posset dici beneficiũ non est beneficium ecclesiasticum. pro hoc verbum sonat titulum. ⁊ sic cessat dispositio. c. cum qui. preallega. dictum tamen Lapi est tuti⁹. ¶ Quarto quero si agitur cã super monachatu an sit locus huic clemen. glo. in verbo. beneficijs. ỹ si. eadem rõne. dicit q̃ sic. Pau. idem ⁊ vltra rõnes glo. inducit quia etiã ex monachatu consequitur quis prebendam monachalem que cõsistit in victu ⁊ vestitu ⁊ alijs que per monasterium ministrãtur. Jtem consequitur quendam locum qui satis est officium ad hoc de symo. de regula. ⁊. c. dilect⁹. ii. ⁊ quod no. Jnno. Jtem monachatus postulatur a seipso vel ab eo in cuius est potestate. vt no. Jnno. de elec. officii. ⁊ sic comprehenditur i verbo postulationibus. hanc tamen rõnem tangit gl. ⁊ intelligit Pau. hoc verũ de monacho astricto regule i specie non autem in genere tantum. pro hoc etiam qõ no. Hosti. ỏ regula. c. fi. vbi dicit q̃ cã mõachalis debet expediri sine libello. ¶ Quinto quero quid de causa super canonicatu regulari? dic vt in eadẽ glo. que dicit hanc cle. locum habere p verbum canonicatibus. positum in textu. ⁊ idem Pau. Et hãc glo. no. singulariter q̃ nomine canonicatus venit etiam canonicatus regularis. ¶ Sexto quero quid de causa conuersi? dicit Pau. idem si est in totũ datus. xxvii. q. i. vt lex. ⁊ quod ibi no. ⁊ de priuile. vt priuilegia. hec tamen iura loquũtur de oblatis. de conuersis añt religionum dic hoc procedere indistincte. nam profitentur substãtialia regule ⁊ gaudent priuilegio monachorum. de sen. ex. non dubium. ⁊. c. prochianos. ⁊. c. ex tenore. ¶ Septimo quero quid de cã super clericatu? exemplum per. c. si iudex. de sen. ex. li. vi. dicit Pau. q̃ si principaliter agitur de clericatu non habet locum hec cle. quia cessant eius verba quo ad hoc. Jtem cessat causa huius dispositionis: quia longa dilatio non est in hoc casu periculosa. secus si accessorie. exemplum de transac. ex litteris. vt si contra petentem beneficium opponitur q̃ non est clericus. nã tunc cum in principali precedat hec cle. ergo ⁊ in accessorio. ar. de dona. inter vi. ⁊ vxo. de prudẽtia. ⁊ de regu. iur. accessorũ libro vi. ¶ Octauo quero si agitur de beneficio vt de proprieate. glo. in verbo beneficijs dicit non esse locum huic clemen. cum hec qõ non sit beneficialis. qõ dic vt i ea. idẽ Lau. sm quem non subest ratio periculi propter moram sicut qñ agitur de titulo. Idem ẽt Pau. ⁊ Ben. ¶ Oppo. ad hoc quia non potest negari quin talis causa contingat cãm beneficialem. ⁊ sic ẽ locus huic cle. per id quod. j. dicit ibi eas quo quo modo tangentibus. So. Laud. q̃ debet exponi eas. s. causas beneficiales. non autem eas. s. ecclesias. ⁊ aliud est causa ⁊ aliud est res ex qua causa oritur. pro hoc de ver. sig. forus ⁊ hoc sentit etiam glo. ibi nec hic dicitur de causis ecclesiarũ. ¶ Oppo. ad idẽ quia si agitur de proprietate decimarũ causa censetur decimalis. vt dicit glo. in verbo decimis. i fi. So. vt ibi. ⁊. j. dico. q. xiii. Sed Lapus intelligit determinationem precedentẽ esse veram si de proprietate beneficii ex vtraq̃ parte agitur. secus si de proprietate p vnã parte agitur vel exercitur ⁊ p aliam de beneficio defenditur: quia tunc idẽ ac si de beneficio tñ ageretur: quia sufficere dz qualitercũq̃ ageret vt de beneficio dũmodo non tñ vt de proprietate: que ratio petit principium. ⁊ dic melius q̃ debet ponderari id qõ principalit deducit. s. cã proprietatis lz reus se defendat rõne tituli cuius ptextu sua interest. de re iudi. c. penul. ⁊ quod ibi no. Cã tñ tota dicitur de proprietate. si ãt eque principaliter deduceret proprietas ⁊ titulus bñficii erũt due cãe diuerse ⁊ in altera est locus huic cle. in altera nõ nisi diceremus naturã reconuentionis qñ p reconuentionẽ deduceretur operari ut pariter procederetur in cã reconuentionis vt in principali. de mut. pti. c. ii. q̃ qñ procedit dixi ibi ⁊ in. c. i. illius ti. Et de hoc. j. de ỹ. sig. clemẽ. sepe. ỹ. non sic. in glo. in ỹbo voluerit. ¶ Nono quero si agitur ad remotionem beneficiati? glo. eadem distinguit an negetur fedus connubii. spñalis vt q̃ negatur cuz electum. vel dicatur cũ nõ habere titulum. an vere petat remoueri propter crimen. primis duobus casibus dicit esse locum huic clemen. vltimo casu non. exemplum cum negatur habere titulũ. vt si dicatur q̃ symoniacũ habuit ingressũ. vel q̃ non fuit electus a canonicis. vel q̃ p metũ fuit electus. vel quid simile. Lau. ⁊ Ben. in hoc cõtradicentes q̃ qñ negat hẽre titulum vt in exemplis nũc positis nõ est proprie qõ sup beneficijs sed potius contra psonas ĩstitutas. ⁊ hoc siue criminaliter siue ciuiliter agatur. ar. vt lit. non cõtes. c. i. de regu. beneficium. li. vi. de transac. super eo. cum ibi notat. dic q̃ qñq̃ negatur titulus ex aliqua causa que infert nullitatez ipso iure ⁊ vera est glo. quia causa est beneficialis exquo dz discuti an conuẽtus habeat titulum vel non. vt quia dicitur i dignus in dignitate. de qua in iure exprimitur q̃ non teneat institutio. de elec. cum in cunctis. ⁊. c. dudum. i. ⁊. c. bone. i. ⁊

.c.per inquisitionem.qñ qz negatur titulus non tñ q̄ inferat nullitas ipso iure ⁊ tunc vera ē opi. Lau. ⁊ Ben. Sed nec̄ hoc glo. contradicat imo idez vult. ⁊ idē ſſDau. ¶ Decio q̄ro si agitur de beneficio possessorio an est locus hinc clemen. vt finge q̄ bñficiatus dicat se spoliatum. Bertrādus dicit q̄ sic: q̄ hec cā tangit cām beneficialē: q̄ ēt de titulo suo in possessorio saltem ꝓbabiliter tenet facere fidem. vt no. glo. de resti. spo. in litteris. ⁊ c. ex trā missa. vt lit. pen. c. i. li. vi. Itē hec causa possessoria ē beneficialis q̄ de beneficio pōt agi petitorio ⁊ possessorio. j. de sequest. clemen. vna. Item cōtinentia petitorii ⁊ possessorii nō debet diuidi. C. de iudi. l. nulli. ō sequest. c. i. Item facilius ꝓcedi dz in possessorio q̄ petitorio C. qui legit. psonā. l. fi. ¶ Oppo. ad hoc de. l. naturaliter. § nihil. ff. de acqui. pos. soluit q̄ proprietas ⁊ possessio nihil habent cōe quo ad hoc q̄ vna lata in vno p̄iudicet in alio sed in multis habent cōionem. vel quod loquuntur in prophanis. ¶ Oppo. ad idem. ō. vt lite non contes. c. i. per quod multi vt refert tenent contrarium. Sol. q̄ ibi odium in sepatione cōiugis ⁊ fauor cōiunctionis hec inducūt que hic cessant: ⁊ dicit q̄ ita vidit seruari in palatio pape. ¶ Oppo. ad hoc quia cā super possessorio beneficio non est spūalis. vt no. glo. ō iura. ca. ium. litteras. que est notabilis. So. stat contrario. ⁊ per illam glo. non placet opi. Bertrandi. ⁊ rōnes eius tollūtur quia non est verum q̄ agens possessorio recuperande super beneficio teneat docere de titulo. dicto. c. in litteris. quod dixi de resti. spo. ex pte. ¶ Undecimo quero si agitur sup beneficus secularibus? dicit gl. in verbo ecclesiasticis. non esse locū hinc clemē. si in ecclesiastico foro tractent q̄ nō. ⁊ pone exēplum de beneficio collato alicui tanq̄ benemerito. vel ō alio beneficio cadente in laycum. de preserip. ad audientiam. ō pemus ad aures. ⁊ c. in quibusdam. Et idem Laud. ſſDaul. ⁊ Ben. ⁊ dicit Lau. quo ad verbum beneficiis hanc clemen. locum habere in casibus in quibus locum habet. c. vt circa. ō elec. li. vi. Et eius declaratio posita vt clemē. constitutionez. in prin. de elec. sed non puto hanc clemen. restringendā. put ibi: quia verba sunt hic latiora q̄ in. c. vt circa. de elec. in. vi. ¶ Duodecimo quero in eo q̄ dicit de decimis de quib⁹ decimis procedit q̄ hic dicatur? glo. in verbo decimis. intelligit de debitis iure diuino secus si iure speciali. per litteram q̄ sequitur ibi ad quarū p̄stationum ⁊c̄. Sed non videtur facere propter dictionem ēt. que probat idem esse de aliis ꝺcimis pro hoc quod dicitur hic in hac glo. in fi. ſſDau. tñ cōcordat cum glo. ⁊ idem Ben. q̄ sim cum in aliis decimis cessat ratō expressa in textu. Item in illis cadit preseriptio. sed contra ō bitas de iure diuino nō. contra tamen est quia causa ꝺcimarum est spūalis etiam si alicui debeant de iure spāli. Sz ꝓpē auctoritatem glo. que a nemine reprobatur cōiter statur ei. Et ad dictionem etiam dic vt in glo. ⁊ dic q̄ non ꝓbat idem ēe in alis sed potius ꝺtra: quia hec littera duo exigit. Primum q̄ sit causa super decimis. Secundū q̄ sint tales ad q̄rum p̄stationem p̄tt hi qui tenēt̄ cogi p̄ censuram ecclesiasticam. in decimis autem debitis de iure speciali nō haberet locum hec coactio. Et hoc infertur ad sequentē questionez. ¶ Decimotertio quero de decima papali? dicit eadē gl. nō eē locum huic clemē. pro hoc quod dixi in proxima. q. quia ad talem decimā soluendā non possz quis cogi per censuraz ecclesiasticā q̄ videtur exigere hec c emē. que tanq̄ exorbitans a iure cōi nō debet extēdi. ¶ Decimoquarto quero si si non est qō cū debitore decime. sed inter duas ecclesias ō iure decimādi? dicit eadē glo. q̄ locus ē huic clemē. ¶ Oppo. ad hoc de eo q̄ dixi. ō. q. vii. q̄ causa ē beneficialis si ē super proprietate bñficii. ¶ Oppo. ad idem de eo q̄ sequitur ibi ad quaz ēt prestationē ⁊c̄. q̄ hoc casu nō est locus tali coactioni. glo. so. vltimū q̄ illa verba ad quarū ēt p̄stationez. nō sint restrictio sed interpositio. q̄ probat ex dictione ēt. que implicat idē esse in alio casu. sed ꝺtra hoc est q̄ dicit hec glo. i p̄i. ⁊ quod dixi. ō. q. vii. So. verius ē q̄ hic dicit glo. ꝓpter naturam dictionis ēt. Ad aliud rñdet glo. q̄ licet cā super proprietate ecclesie non sit beneficialis negari tñ nequit quī sup proprietate decimaruz sit decimalis. q̄ singulariter no. ⁊ idē ſſDau. Ubathe. autem tenet contrarium. pro glo. facit quia si contenditur de proprietate bñficii nihil deducitur p̄ q̄ pertinatur ad contentionem super titulo beneficii. vt quando vnitur beneficium alteri vnione transfiusiua ita q̄ extinguit titulus. de quo no. ne se. vacan. in. c. i. sed si contenditur sup iure decimandi non videtur diuersas inter proprietatem ⁊ titulum quia ipm̄ ius decimandi complectitur vtrunq̄ q̄ ē subtile. ¶ Decimoquinto quero si est questio inter duos super successione feudi antiqui decimaruz? habiu de facto videtur q̄ non sit decimalis per id q̄ dicat glo. in verbo decimis in prin. etiam presupposito q̄ verum sit id quod dixi in proxima. q. q̄ causa super proprietate iuris decimandi sit decimalis. nam in casu premisso non de iure decimandi sed de successione feudi agitur q̄ est factum distinctum a causa decimaz. Item presupposito q̄ de iure decimandi q̄ri deberet adhuc idem videtur per hanc glo. in prin. que vult hanc clemen. procedere solum in decimis de iure cōi debitis. in casu autem ꝓposito non de iure cōmuni sed speciali ex causa feudi. p hoc quod dico de dec. clemen. ii. q. ii. ¶ Oppo. ad hoc quia causa feudi decimarum est de decimis antiquitus debitis de iure cōmuni licet tale ius sit translatum in vasallum. debet ergo vti eodem priuilegio. ar. de iurepatro. c. vno. li. vi. illō tñ potius facit contra. sed pro hoc. ff. de regu. iur. l. qui in ius. ⁊ regula is qui in ius. li. vi. So. contrarium est difficile ⁊ rota decisione ii. stat contrario. pro hoc quia licet sit questio inter laycos tamen litigant de decimis ⁊ sic sit locus huic clemen. que locum habet etiam si causa quoquo modo tangit causas de quibus hic vt in littera. sic etiam si de iurepatronatus est questio licet sit iter laycos causa tamē ē ecclesiastica. c. ii. quā to. Et hoc tenendo ad glo. que dicat hanc clemen. procedere in decimis debitis de iure communi non speciali. dic q̄ procedit de decimis que habuerunt originem de iure speciali vt ex pacto. quod secus est in casu premisso ⁊ hoc tutius. ¶ Decimosexto quero in eo q̄ dicit eos qui tenentur ad decimas posse cogi ad eas prestandas per censuraz ecclesiasticā. Quid si ex longa consuetudine antiqui perceperunt? dicit Lau. q̄ si sine titulo potest contra eos procedi sicut contra agricultores quia principaliter tenentur cum principaliorem consensum prebeant. xxiii. q. iii. qui aliorum. Sed in hoc debet intelligi q̄ possint cogi per hanc cle. ad eorum instantiam quibus de iure communi debentur per id quod dixi. ō. quattuor proximis questionibus. ¶ Decimoseptimo quero nūqd contra aduocatos ⁊ alios potentes qui detinentibus fauent potent eodem modo procedi? Lau. q̄ sic: ⁊ similiter contra audientes penitentias qui in foro anime remittunt seu nō cōsulunt vt soluant. pro hoc de offi. dele. c. i. de sen. excom. quā te. xxiii. q. iii. non inferenda. q̄ vltimum de audientibus penitentias non procedit: qui ex his que fiunt vel omittuntur i foro penitentiali non potest in iudiciali. nec econuerso. xxiii. q. ii. admonere. ō spon. tua. ¶ Decimooctauo quero quid de priore rurali qui multas possessiones ratione sui prioratus colit in prochia alicuius ⁊ retinet sibi decimas quia dicit possessiones esse in dote sui prioratus iurta. c. nouum genus. de dec. vel esse noualia propriis manibus vel sumptibus culta. de dec. ex parte. an si petuntur procedetur sin hanc cle. videtur q̄ non per id quod dixi. ō. q. xii. In contrariuz quod dixi. q. xiii. ⁊ quia est contra ustos non soluentes est ius cōmune. de dec. statuto. §. ceterum. li. vi. quod dicit Laud. verū secus tamen dicit si interuertendo possessionem nomine sue administrationis vendicaret ius decimandi ex consuetudine priuilegio vel preseriptione. de dec. clemē. religiosi. ō preserip. auditis. cum similibus. ¶ Decimonono q̄ro an possit fieri compositio cum layas de aliquo certo dando ecclesie. p decimis q̄ sit minus debito? q̄ sic inducitur ō transac. statuimus. vbi hoc videtur tenere Hosti. Sed Bertrandus hic dicit illud. c. nihil facere quia loquitur cum est questio inter duas ecclesias q̄ nō. glo. de re. eccle. non alie. vt super. ⁊ dicit Ber. hoc verum in decimis predialibus in quibus nō valet talis compositio nisi interueniat auctoritas pape. Et sic dicit curiam seruare. de hoc dixi de re. pmu. exhibita. ¶ Vicesimo quero nunquid rector ecclesie possit obtinere lras monitionis pro decimis in futurum soluendis. videtur q̄ sic p id q̄ dicit gl. in verbo p̄monitī. Sed illa gl. pōt intelligi de monitiōe que fit pro decimis non solutis de quibus dico in sequenti. q. pro hoc etiam inducitur de dec. perueniunt. in contrarium de sen. excom. Romana. §. cauent. li. vi. Aschi. ō sen. excom. c. i. li. vi. quo ad id q̄ queritur de excōicatione q̄ ferri possit pro futuris cuiusdis dicit q̄ interdum trahitur excōicatio ad futura non tamen enumerat istum casum. Alij aliter dicūt vt Jo. an. in dicto. c. cauent. Bertrandus ⁊ Jo. de lig. dicunt q̄ possint fieri lre monitionis ⁊ excōicationis ēt pro decimis futuris. per. c. peruenit pcalle. ⁊ quia ius decie est ius seruitutis ⁊ in seruitutibus tractus futuri tpis spectat ad iudicem. vrbio. de sepul. in nostra. pro hoc q̄ dico. j. q. se.

ad.§.caueant.dicit q̃ fallit in casibus specialibus ⁊ ꝓcedit in alijs in quibus ex sui natura tractus futuri tpis non solutis si spectat ad iudicem. ¶ Uicesimoprimo quero de decimis p̃teritis non solutis q̃o proceditur ꝑ tra non soluẽtes? Glo. in verbo cohercere. ⁊ in verbo p̃monitis. vult q̃ possit fieri generalis monitio cum exco̱ cautione. ⁊ sentit idem de decimis futuris in eo q̃ respondit ad.§.caueant. ⁊ de hoc.s̃.q.proxi. Et tradit Laud. formam lr̃arum monitoriarũ: quia dicit iudex monemus vos vt infra tot dies ponendos. xxx. pro primo secundo ⁊ tertio peremptorio quorum. x. pro primo. x. pro secundo. ⁊. x. pro tertio peremptorio assignamus decimas de fructibus talium possessionũ sitarum in tali prochia soluatis eidem vel restituatis alioquin extunc prout extunc in his scriptis vos excõicationis sn̄ia innodamus. quod no. in practica. ⁊ pro hoc de sen. excom. lata sub conditione. de appel. preterea. ii. vbi de hoc. ¶ Uicesimosecundo q̃ro circa hoc an antecq̃ faciat lr̃as recipiat aliquã informationem? dicit Lau. q̃ sic. q̃ si informabit summarie q̃ possessiones sint in prochia ad instar illius qui vult missionẽ in possessionem facere. de quo vt lite non contes. qn̄. §. q̃ si super. ¶ Uicesimotertio q̃ro an iudex ex officio possit cogere nõ soluẽtem decimas? Lau. q̃ sic quia iminet periculum anime si nõ soluunt. de decim. prohibemus. ⁊ in talibus exuberat officium iudicis. de iudi. nouit. s̃ offi. ordi. clemẽ. i. vnde ẽm eum dũ tamen constet possessiones ex quibus decime petunt esse infra limites prochie. vel homines recipere ab ea sacra ecclesiastica. quo ad psonales de cimas vel animalia depasci in prochia sufficit. ex quo de iure cõmuni scripto decima debet prochiali ecclesie. de decim. cum contingat. ⁊ ius cõe notoriũ ẽ ⁊ tanq̃ notoriũ debet seri. i. q. iii. §. nontandum. Et ideo in contra. faciẽtẽ tanq̃ notorie de linquẽtẽ põt aduertere iudex ex suo officio adeo q̃ nõ ẽ necesse q̃ causa in iudicium deducat vel vestes admittantur. pro hoc quod no. de fil. p̃sby. quoniam. ⁊ p Jnno. de offi. vica. c. i. Et poterit procedi sine vlla alia iuris solẽnitate. idẽ Gen. ⁊ per hec que dicta sunt in hac. q. ⁊ duabus p̃cedentibus dicit Lau. non esse opus in litteris monitoriis contra non soluentem decimas ponere cãm illam nisi cãm rõnabilem volueris allegare ⁊ probare. ad q̃ faciendũ vobis talẽ dic̃ peremptoriã assignamus. ¶ Oppo. ad hoc ⁊ ad supius dicta q̃ non possint fieri tales littere cum non debeat sn̄ia ferri contra non citatum. de mato. ⁊ obe. inter quattuor. So. sta contrario ⁊ dic q̃ littere debent eẽ conditionales: vt quia narretur decimas non eẽ solutas: ⁊ adiciatur q̃ si verum ẽ q̃ non soluent monet vt soluat tam preteritas q̃ futuras cum tps erit alias excõicat. ⁊ adijciat clausulam q̃ si senserit se grauatum veniat ad docendum. põt esse enim q̃ legitima ratio cum tuetur. vt q: priuilegiatus est super decimis nõ soluendis vl̃ quid simile. p hoc quia etiam alias lz per receptionem secundi beneficii curati vacet primũ simile ipso iure ⁊ possit cõferri tñ in banda possessione citatur possidens. de pben. licz. ii. li. vi. qñ autem littere monitorie ⁊ p̃ceptorie hñt clausulam p̃dictam si is cõtra quẽ diriguñt tunc comparet intra terminũ ⁊ offert se docturum de grauamine ⁊ velle stare iuri resoluunt̃ littere i simplicem citationem ⁊ earũ effectus p compationẽ tollũt. quod dixi de cau. pos. c. i. ¶ Uicesimoquarto q̃ro in eo q̃ dicit ꝺ matrimonijs qñ dicat agi de matrimonio ad hoc vt sit locus huic clemẽ. So. vt in glo. in verbo matrimonijs. Et idem Pau. ⁊ Gen. ¶ Uicesimoquinto q̃ro si agitur de crimine adulterij ad sepationem thori? dicit eadem glo. q̃ non est locus huic clemẽ. Jdẽ Pau. quia tunc nõ est cã matrimonialis sed potius accusatio mixta ad penã imponendã vel sepationem thori faciendã. de penra. tue. vt lit. nõ contes. c. i. Et idem Gen. q: hec constitutio non ẽ laxanda. pro hoc vltimo est q̃ dixi. s̃. q. xii. ¶ Uicesimosexto quero si agitur ꝺ spõsalibus? dicat glo. c. locum eẽ huic clemẽ. quia sponsalioꝝ causa tangit matrimonium. Idem Pau. q: sunt promissio cõtrahendi matrimonii. xxx. q. v. nostrates. ff. de spon. l. i.

¶ Uicesimoseptimo quero si est q̃ successionis in qua incidit questio de natalibus ⁊ sic de matrimonio? glo. eadem in fine distinguit an questio principalis sit coram iudice ecclesiastico ⁊ non est locus huic cle. an coram seculari. ⁊ tunc cum exceptio predicta remittatur ad ecclesiasticum erit locꝰ huic cle. ⁊ dic vt in ea. ⁊ idem Paul. ¶ Uicesimooctauo quero si xp̃ianus de nouo baptizatus petit separari ab vxore infideli que non vult sibi cohabitare sine cõtumelia creatoris? Lau. dicit esse locum huic clemen. cum agatur de federe matrmonii. ⁊ hoc etiam vult glo. in verbo matrimonijs. v. q̃ autem.

¶ Uicesimonono quero si agitur de matrimonio iaz soluto post mortem propter natalia successionum in bonis defuncti? exemplum qui si. sint legi. causam. vel propter alia matrimonia contungenda vel disiungenda. exemplum de proba. per tuas. dicit Lau. locum esse huic clemen. propter verbuz eas tangentibus. ¶ Tricesimo quero si agit ꝺ dotibus restituendis? videtur idẽ: quia actio de dote sortitur priuilegia cause matrimonialis. pro hoc q̃ no. ff. solu. ma. l. i. in glo. ii. ¶ Tricesimoprimo quero in eo q̃ dicit de vsuris quando in eis locum habeat clemen. hec? glo. in verbo vsuris. dicit q̃ cum petuntur vel patitur vt vsurarius illas compenset. ⁊ idẽ Gen. ¶ Tricesimosecundo quero si reus dicit q̃ non tenetur compensare? exemplum de vsuris salubriter. dicit eadem glo. adhuc idem. Lau. videtur tenere contrarium dicit enim q̃ si agitur de retentione vel recuperatione vsurarum in casibus in quibus hoc facere licet puta in dote ⁊ similibus non p cedit hec cle. cum cessat ratio periculi animarum nec in hoc casu petuntur vt vsure sed potius vt interesse. ar. de arbi. dilecti. ⁊. C. de vsuris. l. cum allegas. quod tenet Gen. sed possunt concordari quoniam glo. loquitur quando per exceptionem hoc deducitur ⁊ tunc ponderetur causa principalis que est super vsuris. ⁊ opi. istorum procedit quando principaliter hoc deducitur quia tunc non habet discussionem an causa sit vsuraria sed tantum an sit talis casus in quo non committatur vsura. tamen etiam quando principaliter deducitur videtur verius q̃ dicit glo. propter verbum eas tangentibus. q̃ sentit Pau. exemplificando illud verbũ. vt dico. j. q. xxxvi. ¶ Tricesimotertio quero si creditor petit debitum ⁊ debitore excipit q̃ est vsurarium an sit locus huic clemen. glo. eadem dicit q̃ non nisi debitor peteret pronuntiari contractuz feneraticium. Jdem Pau. vt dico. j. q. xxxvi. idem ẽt Gẽ. dic q̃ si debitor excipiendo petit pronuntiari contractum feneraticium erit locus huic cle. quo ad hoc q̃ exceptio discutietur per iudicem ecclesiasticum ⁊ in ea erit locus huic clemen. sicut dixi. s̃. q. xxxvii. de exceptione natalium. ¶ Trigesimoquarto quero si de vsuris agitur in foro seculari? dicit eadem glo. locum non esse huic clemen. idem Pau. ⁊ ẽ mens glo. q̃ in his que concernunt processum iudex secularis seruabit leges ⁊ consuetudines seculares. q̃ tenet Jo. cal. in. q. disputata que incipit statutis in solutione. sed hec questio presuppõit aliam an vsure possint peti in foro seculari? ꝛ quo gl. tenet q̃ non: licet recatet opi. contrariam: quia presuppositaz p cedit questio premissa. ⁊ hoc dixi de vsur. in ciuitate. in repetitione vbi distinxi quando ⁊ qũo possit secularis iudex cognoscere. ⁊ de vsur. clemen. vna. in pin. q. xviii. Et quare crimẽ vsurarũ sit ecclesiasticum. dixi de fo. compe. cum sit. ¶ Tricesimoquinto quero in eo q̃ dicit littera quoquo mõ tangentibus. quid hoc importat? So. exponit Laud. siue principaliter siue incidenter dum tamen sit eadẽ ratio. ar. de ꝓsti. trãslato. de transla. c. ii. Et hoc infert q̃ hec ꝓstitutio est constitutiua non declaratiua. pro hoc littera ibi constituimꝰ. ¶ Tricesimosexto quero de exemplis in eo q̃ dicit de tangentibus so. vt in glo. in hoc verbo. Pau. latius exemplificat quo ad electionem. vt si agitur de iure eligendi ad quẽ spectat de cõsue. cum dilectus. de ver. sig. abbate. vel si dicitur electionem lz confirmatam fuisse nullam. vel si agitur ꝓtra electores vt puniantur ẽm formã. c. cum in cunctis. ⁊. c. per inquisitionez. de elec. vel si dicatur confirmatio nulla propter solẽnitatem omissam. vel quia confirmans nõ habuit ptãtem ꝓfirmãdi. ꝺ elec. si cõfirmationẽ. li. vi. vel electũ vltra montanũ in ꝓcordia administrare nõ posse: vt q: negatur electionem fuisse cõcordem. ꝺ elec. nihil. vel electã i abbatissaz nõ posse admĩstrare cũ negef eam electã a maiori pte. c. ti. idẽtitatibus. §. si vero. li. vi. vel si opponit se aliquis ꝓsecrando vt repellatur. de accusa. super his. Et ẽm Pau. similia exempla pñt repeti i postulatione ⁊ prouisione. Quo aũt ad id q̃ dicit de beneficijs ecclesiasticis exemplificat Pau. de tangentibus quotiens queritur de aliquo q̃ examinari ⁊ decidi non põt absq̃ cognitione electionis postulationis vel prouisionis seu tituli illius bñficii alias secus. vnde si rector petit pecuniã licet opponatur eum non esse in possessione rectorie non ideo ꝓcedit ẽm hanc clemen. quia hec questio nõ tangit i aliquo causam bñficialem. ẽm Pau. q̃ no. Et pro hoc q̃ no. glo. in simili. in verbo vsuris. ⁊ quod dixi. s̃. q. xxxiii. ⁊. xxxiiii. in decimis exemplificat Pau. cum petuntur decime ⁊ habet discuti an fundus sit in prochia vel non. vel an sint noualia vel non. vel an decime habeãtur mihi vel tibi vl̃ quid simile

in vsuris exemplificat vt si dicitur testamentũ vsurarij nõ valere. de vsur. quãꝫ. in fi. li. vi. vel vsurariũ sepeliendũ vl' nõ de vsur. qz in omnibus. j. de vsur. cle. 1. vel si fideiussor petit vsuras a debitore quas soluit creditori. de fideiuss. peruenit. vel si petitur relaxari iuramentũ. de iureiur. c. i. ⁊ hoc exemplum ponit etiam glo. vel si petuntur vsure cõpensari eũ debito. vel dicatur fructus extenuasse sortem. de pigno. cũ contra. de vsur. c. i. ⁊. c. ij. ⁊. c. Questus. sed hoc glo. in v̇bo vsuris. vt dixi. s. q. xxxij. dicit hanc cãm principaliter esse vsurariam. dicit ffDau. qꝫ sic. in. c. conquestus. ⁊. c. salubriter. licet opponat qꝫ nõ debeat fieri cõpensatio per illa iura tñ attendi tur potius qz causa principaliter est vsuraria. ⁊ eadem ratiõe dicit. ffDau. qꝫ petitio fundat super ꝺ̃cto licito lez excipiatur de vsura nõ erit locus huic cle. quod etiam tenet glo. in verbo vsuris. qõ etiam dixi. s. q. xxxvj. ¶ Triesimoseptimo quero in eo qꝫ hic dicit qꝫ potest procedi summarie ⁊c. an inducatur in causis hic expressis procedere summarie simpliciter ⁊c. glo. in verbo valeat. dicit qꝫ nõ: ⁊ in ea ibi consulo pro hoc quod no. Spe. de arbi. prope. fi. ⁊ cum glo. concordat ffDau. ⁊ Gen. ¶ Triesimooctauo quero quid important illa verba simpliciter de plano ⁊c. gl. in verbo figura remittit ad no. in cle. sepe. ffDau. hic tractat aliqua que dicuntur per glo. in dicta cle. sepe. Et aliqua etiam que ibi non dicuntur ideo verba eius refero. dicit ergo qꝫ in iure aliquando dꝫ solũ de plano. de iudi. nouit. ad fi. de spon. cuz in tua. ff. de of. procon. l. nec quicꝫ. §. de plano. de accusa. lenia. de adul. miles. §. seraginta. qs ordo in bonoꝫ possessione suek. l. ij. de questiõi. l. vnius. in fi. qñ qz simpliciter ⁊ de plano. ꝺ accusa. sicut olim. qñ qz absqꝫ strepitu. de sta. mo. ea que. §. qꝫ fi. v̇. si aũt. qñ qz de plano ⁊ absqꝫ strepitu. de accu. olim. quã doqz sine strepitu ⁊ figura. de elec. idemmutatibꝰ. §. si vero. li. vi. ¶ Triesimonono quero si in rescripto aliqua de predictis omittũt. vel si aliqua dictio in locuz omisse subrogatur. vt qz dicitur de plano summarie sine strepitu ⁊ figura iudicij dicat ffDau. qꝫ non per omnia est locus huic constitutioni. ⁊ cle. sepe. ⁊ fm eum oportet vt nulla omittatur. de hoc aliter sentit glo. in dicta cle. que vult sufficere verbum absqꝫ figura. ⁊ hoc verius. qꝺ dixi in cle. eadez. in prin. q. vi. ¶ Quadragesimo quero quid si omnes exprimunt sine copula? dicat ffDau. nõ curandũ quia sufficit copula apposita ad vltimam qꝺ etiã tenet glo. in cle. sepe. in prin. vbi dixi. q. vii. ¶ Quadragesimoprimo quero quid importat specifice? dicat ffDau. qꝫ verba simplicitur ⁊ de plano nõ remouent substantialia iudiciorum. ⁊ quidã exponunt. i. sine magna discussione vt summatim iudex procedat. alij dicunt. i. sine scriptura ⁊ libello. ar. ff. de constit. prin. l. i. scilicet vt remoueat strepitũ nõ sedendo in pretorio sed alibi absqꝫ solennitate strepitus. ff. de adulte. l. miles. §. seraginta. ff. quis ordo in bo. pos. ser. l. ij. que opi. nõ placet Inno. ⁊ Hosti. de accu. olim. Et Spe. de inquisitione. §. nunc tractemus. v̇. quid igitur. qui dicunt qꝫ ẽt si addatur sine strepitu semper iudex seruabit iudicioꝝ ordinem in citationibus libelli oblatione ⁊ ceteris substantialibꝰ Sed si quid nõ substantiale omittit nõ viciat processus. Itẽ aduocatoꝝ ⁊ partium strepitum inutilem refrenabit. Et dicit ffDau. qꝫ si dicatur simpliciter ⁊ nihil aliud intelligitur remouen intricatio ordinis iudiciarij vt iudex remoueat dolosas protellationes ⁊ exceptiones ⁊ bona simplicitate canonica põderata in iudicio procedat. Sed si dicat de plano potest expõi. i. sine strepitu vt iudex nõ cogatur sedere pro tribunali vbi consueuit ius reddere sed etiã dom vl' alibi poss. t cognoscere ⁊ diebus ob vtilitatẽ hoiũ feriat. ff. de dã. infec. l. ij. §. penul. de interroga. act. l. iij. §. fi. Sed libellus offeretur dicto. §. seraginta ⁊ probationes plene requirentur. de accu. olim. ⁊ dicto. c. nouit. Item si lex dicat qꝫ procedatur extra ordinẽ. dicit ffDau. idem esse saluo qꝫ forte ñ tunc porrigetur libellus. ff. de religi. l. si quis sepulchrum. de offi. prefe. vr. l. i. §. patronus. ⁊ dicta. l. lenia. ⁊ dicto. §. de plano. ¶ Quadragesimosecundo quero si dicatur semplene siue summarie? dicit ffDau. sufficere summariã cognitionẽ ⁊ semplenam probationem. quod no. Spe. de offi. iudi. §. postremo. v̇. tertio dicendum. Contrarium dixi vt lite nõ contes. quoniaz. §. qꝫ si super. qz etiam in summariis quo ad probationes requirit plena cognitio si debet fieri graue preiudiciũ. vt in danda vera possessione. ¶ Quadragesimotertio quero si dicat sine strepitu iudicij. dicit ffDau. qꝫ tunc iudex repamet procuratorum aduocatorum vel partium clamosam garulitatem ⁊ sophisticas cauillationes ⁊ iuris subtilitatem pernitiosaz. ar. de prescrip. mihil. v. q. iij. j. in loco. ⁊ simpliciter ⁊ pure considerabit facti veritatem. ar. de sindico. c. vno. de iudi. d lecti. de deci. ad audientiam. qõ no. ffHosti. de sta. mo. ea que. v̇. qõ si abbas reppellet etiam exceptiones ⁊ appellationes frustratorias ⁊ refrenabit multitudinem testiũ sed libellus dabitur ⁊ substantialia cetera obseruabuntur. Sed in non substantialibus exuberabit iudicis officiũ ⁊ per eoꝝ omissionẽ nõ viciabitur processus. vt etiaz. s. dixi. q. xli. ¶ Quadragesimo quarto quero si addit sine figura? dicit ffDau. qꝫ eoꝝ que in iudicio respiciunt figurã quedam sunt acta cause. de quibus de testi. causam. Alia per que instruitur ⁊ decidit causa vt confessiones probationes ⁊ attestationes ⁊ similia factum respicientia ⁊ talia nõ tolluntur. Quedam respiciunt solennitatẽ iudicij ⁊ talia siue respiciũt ptem alterã vel vtranꝫ siue iudicẽ tollunt. de hoc in cle. sepe. v̇. nõ sic. vbi dixi. q. ij. Et p hoc. ff. de leg. i. l. si seruus vetitus. ¶ Quadragesimoquinto quero nunquid alius ꝑ papa potest cõmittere causam cognoscẽdã sine strepitu ⁊ figura iudicij? Spe. de leg. §. supest. v̇. ⁊ nunquid. ⁊ Hosthe. hic dicunt qꝫ nõ. pro hoc quia inferior a papa nõ potest immutare dispositionẽ canonicaz. s. de elec. c. e. ij. Idem no. glo. in cle. sepe. in principio. vbi dixi. q. x. et. xi.

¶ De foro competenti.

q **Quãuis.** Episcopi expulsi a ꝓpriis sedibus possunt in loco signi aliene dyocesis vicinior i suis dyocesibus ꝓcedere ꝓ expulsores ꝯsiliarios ⁊ fautores citatos prout hic dicitur. ¶ No qꝫ epꝰ nõ põt exercere iurisditionẽ in aliena dyocesi. de hoc in gl. u. Et p hoc. ix. q. iij. per totũ. ix. q. i. puenit. vij. q. i. placuit. ⁊ c se. de of. leg. nouit. dicit tñ Hosthe. qꝫ epꝰ existens extra suã iurisditionem potest cãm delegare. de quo no. de elec. si abbatem. li. vi. per Archi. ⁊ in Spe. de rescrip. p̃sentione. §. rõne. v̇. fi. ⁊ hoc tenet glos. in. d. c. nouit. ¶ Secundo no. pro allegatione generali de hoc in glo. ii. ⁊ ad hoc. de præben. c. ii xlv. di. §. huic etiaz. vbi de hoc. ⁊ in Spe. de dispu. ⁊ allega. §. ponꝺ. v̇. in sũma. ⁊ in hac gl. ibi vestra. vbi dixi. ⁊ de elec. cle. constitutionez. in prin. in primo notabili. ⁊ in secundo contrario. ¶ Tertio no. de verbo inibi. j. de regula. vt professores. ¶ Quarto no. qꝫ epꝰ in quolibet loco siue dyocesis nõ exempto potest ꝓ tribunali sedere ibi aut earũ parte. de offi. ord. cum epus. li. vi. ¶ Quinto nota. qꝫ iniuria ꝙ fit persone que est de ecclesia fit ecclesie ibi irrogata ecclesijs. ¶ Sexto nota qꝫ prelatus potest punire iniuriam sibi factam quatenus concernit ecclesiam nõ aũt quatenus ꝯcernit personã. de hoc in glo. in verbo ecclesijs. Et dicit ffPaul. qꝫ prelatus non potest remittere iniuriam sibi factam quatenꝰ ꝯcernit ecclesiã. qõ no. gl. de sen. excõ. cõtingit. ¶ Septimo no. qꝫ malicia non debet remanere ipunita. in verbo impunita. est enim hoc contra publicam vtilitatẽ. ff. a. l. aquil. l. ita vulneratus. i. Rũso. de iudi. si longius. §. i. de sen. excõ. vt fame. Et dicit ffDau. qꝫ iniuria hoc casu remaneret impunitata: quia archiepus nullam habet iurisditionem ⁊ sic per aliuz iudicẽ ecclesiast cũ non posset puniri nisi per papã. non est ergo iustuz qꝫ iurisditionẽ quã alias potest exercere in causis ecclesie epꝰ perdat propter pterniã malignantiũ. ne ex contumacia quis efficiatur melioris conditionis. de dolo. ꝯtingit de præben. cum qui. li. vi. ¶ Octauo no. cum agitur de reddenda iusticia debet quis suum aduersarium grauare quanto minus potest. pro hoc hic in eo qõ dicit de loco vicinoa. Ratio fm Lan. qz tanta est equitas iudicialis qꝫ aliqd amsritudinis seu volũtarie vltioni immiscere nõ debet. xxij. q. iij. inter querelas. ⁊. §. precedẽti. qui incipit potest. nisi faciat qs bono zelo vt aduersarius citatus conuertatur. xxiij. q. iij. q contra patrem. ⁊ dicit Gen. qꝫ cum hic nõ exigatur nisi loci vicinitas non est curandum quantũ distet cum hic nõ distinguatur licet secus sit. j. §. eisdem. ¶ Nono nota qꝫ debet locus esse tutus citato. de appel. ex parte. ⁊ dicit Hosthe. locũ dici tutũ esse eo modo quem dico. j. q. xx. ¶ Decimo nota modum citandi vt quis citetur personaliter vel ad domum. Et intelligit Laud. hanc esse alternatiuã ordinis. vt primo citetur in ꝑpria persona si cõmode potest. vel si nõ potest citetur ad domũ ita tamẽ qꝫ citator nõ intret alias teneret actõ ne iniuriaruz. ff. de in ius vo. l. pleriqꝫ. sed denũtiet añ ianuã Et nõ refert an sit domus ꝑpria vel cõducta. ff. de dam. in-

sec.l.iiij.§.pretor. Et si hoc fieri nõ põt citetur in ecclesia cathedrali vt hic. vel intimet amicis. vt no. de dolo. causam. Noctamen casu dicat Laud. standum huic cle. & intelligit Dau. citandum personaliter si copiã sui facit in prouincia alis nõ reputaret contumax. ff. que sen. sine app. rescin. l.i.§. Itẽ cum ex edicto. de dolo. cum olim. & c. fi. de cleri. nõ resi. ex tue. qõ dic vt dixi de eo q̃ mut. in pos. c. fi. Et itelligit Dau. de prouincia vulgari. d. c. cũ olim. & qõ no. Archi. de fo. cõpe. c.i. li. vi. Et in eo q̃ dixi hanc esse alternatiuã ordinis dicit Dau. q̃ posset intelligi q̃ stet propriae alternatiue & sic sufficiat vel q̃ personaliter vel ad domũ citetur. regula un alternatiuis. li. vi. Jo. an. apostillando hic tenuit primũ q̃ sit ordinis. ad hoc de do. & contu. cám. de offi. dele. cũ plures. li. vi. qõ puto verius vt exquo aliud nõ exprimit in littera intelligatur sm alia iura nec inducat vllã specialitatẽ. ¶ Undecimo no. sufficere citationẽ fieri ad domũ etiã si nõ peruenerit ad noticiã citati. Sen. pro hoc qõ no. Inn. de accusa. ad petitionẽ. de excess. prel. ex lris. Et glo. ff. qñ ap. fit. l.i.§. fi. & que sen. sine ap. rescin. l.i. Item cũ ex edicto. & idez Math. ¶ Duodecimo no. fm. Dau. quinq̃ que requirunt in p̃cessu faciendo extra dyocesim. Primũ q̃ locus sit insignis. Secũdũ q̃ vicinior sue dyocesi. Tertiũ q̃ sit securus episcopo quo ad morandũ. Quartũ q̃ etiam sit securus quo ad iurisditionẽ exercẽdã. Quintũ q̃ securus citatis. ¶ Decimo tertio no. casum in quo nõ sufficit vnica citatio ẽt si nõ obtineat plura intervalla si facta fuit vna die sed requirit q̃ diuersis diebus. de hoc in glo. in verbo diebus. & in ea ibi q̃ tribus. et equũ esset q̃ quatuor. ff. de iudi. l. & post. Paul. ¶ Decimo quarto nota q̃ presumit quẽ scire id qõ publice fit. ibi verisimilib⁹ presumat. de postu. c.i. de presump. quosdã. cũ gloz. & dicit glo. in verbo presumat. q̃ hec nõ est presumptio iuris & de iure que dicit fictio in quo minus aduertent loquit cuz differant plurimũ presumptio & fictio. qõ dixi de spõ. is qui s. de elec. qõ circa. dictũ tñ glo. tz in eo q̃ dicit q̃ nõ est presũptio iuris & de iure. est verũ. qõ tenet etiã Laud. & Benze. ¶ Decimoquinto no. de termino peremptorio statuendo. & dicit Sen. q̃ ex causa potest statui in primo citatorio. ff. de iudi. l. nõ nũq̃. causa tñ expressa. de in inte. resti. tum ex litteris. in fi. & loco peremptorij cedunt tres citationes: q̃ vltima intelligitur peremptoria etiã si nõ exprimat. de hoc de of. dele. consuluit. & per Inno. de accusa. ad petitionem. ¶ Decimosexto no. q̃ citatio vt artet debet esse legitima ibi legitime. puta per nuntium vel litteras. de of. dele. prudentiaz. ff. de fideico. liber. l. cum vero. §. fi. vel fm Sen. dic legitime. puta ad domũ vbi personaliter nõ inuenit. quod dic vt. s. dixi. x. & xi. notabili. vel melius dic legitime fm naturaz eius de quo agitur. & qũo debeat fieri citatio. s. dixi in dicto. x. notabili. ¶ Oppo. q̃ etiam citra hanc concessionẽ possit prelatus exercere iurisditionem extra suam dyocesim. ar. ff. de ad op. l. si consul. de of. presi. l.ij. de offi. lega. nouit. So. hic de iurisdictione contentiosa. vt dicit glo. in verbo iurisditionez Et idem Laud. Dau. & Sen. secus in voluntaria vt in cõtrariis. ¶ Secundo oppo. q̃ etiam cõtra expulsores fautores & consiliarios nõ possunt epi iurisditionez exercere extra suam dyocesim. de consc. dis. i. Dic ergo. xi. q.i. si quisq̃. p hoc quod no. Uncen. de procur. petitio. So. illud verũ de iure cõmuni sed hic est specialis indulgentia. quod dic vt in glo. in verbo indulgendũ. Idem Dau. de hoc per archi. l. xxi. di. clericos. Est aũt adeo speciale q̃ cessante hac indulgẽtia etiam de licentia alterius dyocesani nõ posset ordinarius ibi trahere suos subditos. de of. ordi. vt litigantes. li. vi. & qõ ibi no. in glo. ij. & glo. iij. §. se. in. v. indulgemus. quod tenet Lauren. de pynu. dicens se vidisse doctorem valentissimuz in hoc errare. & in hac glo. in fi. qũo hoc faciat. dico. j. q. xv. ¶ Tertio oppo. in eo q̃ permittit citationẽ fieri diebus festiuis. de. c. fi. de ferijs. So. in hoc casus est hic specialis. vt dicit glo. in verbo festiuis. & de hoc. j. q. xviij. qñ autem & qũo possit fieri citatio die feriata pro nõ die feriata vel econuerso dixi in dicto. c. fi. ¶ Quarto oppo. in eo q̃ dicit posse cõtra citatos i forma que hic ponit i verbo si vero. pceditur ac si citati forent peremptorie. q̃ immo possit procedi tanq̃ cõtra contumaces. s. ti. i. cle. i. dicit Sen. q̃ cum hoc dicatur ac si citati extitissent & nõ dicatur ac si personaliter citati prout dicitur in dicta cle. nõ censent isti veri contumaces vt appellãtes non audiantur sed procedit ac si simpliciter essent contumaces: qz hec cle. in multis deuiat a iure cõmuni ideo debet restringi & reduci quanto plus potest ad ipsam ius cõmune. ar. de Rp. causam. de consue. cum dilectus. Et ex hoc habetur casus in quo impediens citationem ad se peruenire non habet p̃ vero ꝛgumace. qõ no. ¶ Quinto op. de dicta cle. vidiz. & s. vt lit. non ꝛtes. qñ. §. porro. So. Sen. q̃ ꝛria loquunt i certis casibus & specialibus. qõ est verũ quo ad. §. porro. vel ꝛz cum aliud in illis qui procurant ne ad eos perueniat vt in ꝛ̃ris. Aliud in alijs qui procurant ne in certis locis hic in textu expressis citent de quibus hic qõ no. & sic. §. porro. loquit de eo qui olim impedit citationẽ ad se peruenire. Sed hoc nõ vr̃ procedere. nam etiam in isto casu satis ipedit qui nõ permittit citatiõez puenire ad locũ in quo est tñ dictũ puto verũ. ppter specialem modũ citandi. de quo hic. Itẽ nõ solũ procedit citatio de qua hic quando citandi maliciose ipedimentũ põstãt ne ad eos perueniat: sed etiã qũocunq̃ cpi ausi non sint eos citare. qõ intelligo etiã si hoc contingat sine facto expulsiuz & time est specialis casus in quo tenet citatio nõ facta persona liter nec ad domũ: qõ est ppter culpã precedentẽ ipoꝛ expellentiũ ꝗfiliarioꝛ vel fautoꝛ. alias autẽ de eo qui impedit ne ad eum perueniat citatio dic q̃ nõ est opus eũ citari in locis vicinis ꝛz habet pro citato eoipso q̃ impediuit ad se peruenire. quod no. de concess. preben. si capitulo. li. vi. in gl. qũo. & probat. ff. quod vi. aut claz. l.i. §. sed sic aristo. & §. fi. vbi modum probandi qõ impediuerit ponit Bar. & de hoc dixi in dicto. §. porro. que no. ¶ Quero circa id qõ dixi in p̃mo cõtrario an propriis insignijs possit vti prelatus in aliena dyocesi? dicit Laud. q̃ aut loquimur de insignijs que designant honorẽ. vt est mitra in abbate. palium in archiepo. de presũ. cum in iuuentute. de prauile. abbates. li. vi. seu biretũ in doctore. xxx. di. si quis virorꝛ. ibi cum reuerentia ꝛ̃. & talib⁹ potest vti. de priui. apostolice. li. vi. ff. de offi. procon. l.i. aut de ĩsignijs que designãt officiuz seu administrationẽ sicut paliũ in archiepo. sic exemplificat Laud. & in hoc cõtradicit ei qõ nunc dixi. Et hoc vltimum verius. Item mitra & baculus pastoralis in epo & talibus nõ potest vti sine speciali licentia pape. de vsupali. ex tuaꝛ. de alijs aũt epalibus dicit Laud. q̃ si prelatus vult vti eis exercẽdo aliquid de officio vel iurisditione. puta degradare subditos vl̃ facere ordines celebrare vel absoluere ab excõicatione vel similia non potest sine licẽtia illius dyocesani. ix. q.ij. per totum. Sed si sine exercitio officij vel iurisditionis potest hoc facere puta cantare missam predicare vel quid simile. pro hoc quod no. vj. q.iij. scriptum. & de vsupalij. c. fi. & de his dixi. de prauile. antiqua. & ideo quod dixi de absolutione dic vt sequenti. q. ¶ Secundo quero in eo quod dixi. s. q. proxima prelatũ nõ posse ex dyocesim absoluere ab excõicatione an hoc sit verũ? Bertrãdus refert q̃ aliqui auditores palatij tenebant qõ predixi. q̃ tenet. de offi. lega. nouit. licet Hosti. ibi distinguat inter excõicatum ad instantiã partis. de quo dicit procedere dictum Inno. & excõicatuz ex officio in quo tz ꝛrium. Sed Bertrãdus consulit ad omne dubium tollendũ petendam licẽtiaz dyocesani. Jo. de lig. dicit opi. Hosti. esse verã. nam qñ ad instantiaz est excõicatus in absolutione pars est citanda: & cũ cause cognitione debz procedi quod nõ potest fieri extra dyocesiz. Sed qñ ex officio nõ expedit citari. & sic ñ regrit strepitus iudicialis. vnde potius hoc ẽ volũtarie iurisdictionis. qõ dic verum quando solum vult denuntiare illum absolutuz quod tenet Gof. dicto. c. nouit. vbi dixi. Sed si habet absoluere cum absolutio sit iurisditionis videtur indistincte non posse. quod tenet gl. in dicto. c. nouit. nec pceditur qõ dicitur nõ expedire aliquem citari. sufficit enim q̃ verum est dicere actum esse iurisdictionalem. & nõ potest dicere voluntarie iurisditionis. dato enim q̃ nemo citetur ipse tamen iudex tenz locum partis. pro hoc de testi. cum clamor. & de accusa. cum oporteat. cum vtrobiq̃ notatis. ¶ Tertio quero nunquid hec cle. procedit in prelatis inferioribus epo? Glo. in verbo episcopi. dicit q̃ non. idem Paul. & Sen. ¶ Opp. ad hoc quia eadem est ratio in alijs ne iniuria ecclesiarum remaneat impunita. ergo idem ius. de transla. c. ii. de confir. vti. cuz dilecta. C. ad. l. fal. l. fi. Item concessum primatibus omnibus sub eis existentibus concessum videtur. C. de aduoca. diuer. iudi. l. restituende. So. Sen. q̃ q: hec est indulgentia specialis non debet extendi. vii. q.i. petisti. xxvj. q.i. huic etiam cum enim exorbitet a iure cõmuni nõ debet trahi ad consequentiam. regula que a iure. li. vi. Si enim conditor voluisset de alijs intelligi expressisset, de decima. ad audientiã. ij. q. x. cõsuluisti. C. de ca. tol. l. vna. §. si autem ad deficientes. Est ergo hoc ꝛcessum fauore epalis dignitatis. ar. de prauile. qõ

nõ nullis. de offi. dele. q; pontificali. li. vi. ad 2traria respondet q; nõ est idemptitas rõnis q; maior est offensa in personis eporum q; inferiorũ. j. de penis. si quis suadente. nec mirum q; fungi dicunt vicibus aplorum. xxi. di. nouo. 7 qõ pl⁹ est legatione christi. vii. q. i. sicut vir. 7. c. omnis. 7 eius personam representat. xxiii. q. vlti. mulier. Et sic nõ immerito ex persona presidentis maior reputatur iniuria. ff. de re mili. l. omne delictum. §. qui in propositũ. insti. de iniur. §. atrox.

Item q; inferiores prelati etiã si suos expulsores nõ possint trahere intra illoz districtũ potest enim quod possunt extra districtũ in dyocesibus suoz eporum. ¶ Op. ad hoc q; hec concessio est hodie iuis cõmune 7 sic extendenda per ea que no. v. di. ad eius. de priuile. sane. de iura. calum. c. i. Solu. Ben. illud verum qñ id qõ dicit est de iure cõmuni cõueniens secus si concessum sit ob priuilegium vel prerogatiuã persone quo casu secus. ar. dicti. c. q; nõ nullis. 7 dicte clem. si quis suadente. de penis. felicis. li. vi. qõ no. Et pro hoc qõ dixi. de priuil. antiqua. 7 hoc etiã tenet ¶Dau. dicens hãc cõstitutionẽ cũ a iure cõi exorbitet ad 2sequentiã nõ trahendaz regula que a iure. li. vi. ¶ Quarto quero an in prelatis superioribus epo ,pceat hec cle. dubium facit q; conceditur h̃ solũ epis nec dz fieri extensio. vt dixi in. q. precedenti. ¶Dau. tenet contrariũ cum omnes superiores sint epi. xxi. di. in nouo. de sacra vnc. c. i. ¶ Quinto quero an in cõfirmato nondum consecrato in epm locum habeat qõ hic dicitur? glo. in verbo epis. dicit q; sic. Idez ¶Dau. cũ subsit eadẽ ratio: quia etiam confirmatus quo ad iurisditionẽ est epus. de elec. transmissam. pro hoc de iureiuran. cle. ne romani. ¶ Oppo. ad hoc quia ante consecrationem non est plene episcopus cum non possit ea que sunt ordinis vel consecrationis quo ad que dr ecclesia vacare. dicto. c. transmissam. cũ ibi notatis. Sol. Ben. q; idulgentia huius cle. magis dignitati epali q; ordini concedit. ar. dicti. c. transmissam. 7 de transla. c. i. 7. ij. Itẽ hec indulgentia nulli est preiudicialis. vt. j. in fi. huius clem. Et sic tanq; fauorabilis debet extendi quo ad ipsos. arg. de dona. cum dilecti. ff. de consti. pan. l. vlt. Item hec constitutio tanq; nouiter edita debet trahi ad illum intellectum fm quem maiorem effectum operari põt. ar. ff. ad municipa. l. i. in fi. de ver. sig. abbate. ¶ Sexto quero in eo q; dicit episcopum regulariter non posse exercere iurisditionem in aliena dyocesi an possit eps cogere subditũ recipere ordines ab alio epo? ¶Nosti. de foro compe. significasti. dicit q; nõ rõne ordinarie ptãtis sed rõne delegate sic. nam sicut põt inuito subdito cãm delegare ita 7 ordinationem maxime si subest cã. ar. de tẽpo. or. ex tenore. qõ dicit ¶Dau. verũ si delegat ordinationez in sua dyocesi secus si in aliena nisi subesset iusta causa quare ordinare nõ posset ex proprio impedimẽto 7 alter eps nõ velit ad suã dyocesim venire. regularare enim est q; subditus inuitus alij subtrahi 7 submitti nõ potest. nec ipse submittere se inuito prelato. de preben. cum non liceat. C. de noua. l. i. 7. d. c. significasti. ¶ Septimo quero circa dicta in p̃xima. q. an sit verum indistincte q; eps de iure cõi non possit exercere iurisditionez in aliena dyocesi? dicit ¶Dau. q; sic nõ tñ de epo sed de quolibet alio primate superiore vel inferiore. ix. q. ii. nullius. 7 duobus. c. sequentibus. ¶ Op. ad hoc de censi. c. i. 7 fi. li. vi. So. ¶Dau. q; ibi casus specialis 7 ratio ibi dicitur. Sunt 7 alij casus speciales fm eũ vt si eps est nec negligens. ix. q. iij. cum simus. de offi. ordi. ad reprimendaz. de sen. excõ. per tuas. Item cum vacat ecclesia cathedralis. xij. q. ij. cum non liceat. fm Bof. qui hoc no. de offi. ordi. pastoralis. vbi multos casus no. in quibus metropolitanus hz iurisditionem in subditos suffraganeorum. ¶Pro hoc quod no. xvi. q. vi. placuit. in vltima glo. ¶ Octauo quero in eo q; dicit propter metum qualis dz esse? dicit ¶Dau. q; iustus 7 verisimilis qui possit cadere in constantẽ alias non excusaret qõ me. cã. cum dilectus. 7 super hoc onerat eporum conscientia. j. §. sane. ¶ Nono quero quid intelligitur per vbz partes? glos. in hoc verbo dicit q; de qualibet minima particula adeo q; si in quacũq; parte dyocesis etiaz minima potest eps iudicare cessat hec dispositio. Idem Laudu. ¶Dau. 7 Bẽ. Ex hoc no. singulariter q; lz dictio pars intelligatur de dimidia tamen cum adiicitur dictio aliqua itelligatur etiã de minima pericula dum tamen apta ad effectum de quo queritꝝ quod vult hec glo. que est singularis. 7 sic dictio aliqua ampliat significatũ cui adiicitur alibi relatiuum restringit. ff. de au. 7 argen. lega. l. si quis leganerit. 7 quod ibi not. de ali. et cib. lega. l. a filio. de hoc de cle. nõ resi. §. fi. sed aliud in relatiuo quis vel qui. restringit subiectum precedens pro qualitatibus illis solis que sequuntur dictis iuribus. Exemplum dicit. c. fi. preallegatũ in ecclesijs qui residentiã exigunt cc. Et sic verbum ecclesijs vî importare ecclesias nõ requirentes residentiam 7 requirentes. sed restringitꝝ per relatiuũ que ad requirentes tñ. Sed dictio aliquis potius est signum 7 nõ relatio 7 facit significationẽ eius cui adiicitur esse magis particularẽ. ad hoc qõ no. ff. de here. insti. l. hoc articulo. p ¶Bar. ¶ Decimo quero si in aliquo loco exẽpto dyocesis sue põt episcopus manere 7 procedere? dicit glo. eadem tunc cessare hanc cle. Idem ¶Dau. q; negari nõ potest quin locus exemptus sit sue dyocesis licet nõ sit sue iurisditionis. ad hoc. j. de priuile. cle. ij. 7 idem ¶Bath. sed nõ sic expresse. ¶ Undecimo quero circa dicta in proxima. q. an epus in loco exempto possit in casu huius cle. sedere inuitis exemptis? glo. eadem sentit q; non in eo q; dicit q; sedere potest in loco exempto si ibi recipit secus ergo si nõ recipitur. ¶ Op. ad hoc q; ex quo potest locare sedem in aliena dyocesi vt hic fortius in sua in loco exempto cum locus exemptus 7 locus extra dyocesim equiparẽtur. de offi. ordi. cum epus. li. vi. So. Jo. an. in apostillis q; non est ita graue episcopo q; alius eps in aliqua parte sue dyocesis se collocet sicut vni abbati q; in suo monasterio sedeat epus. Et fm hoc apparet q; erit necessarium episcopo vt posset gaudere priuilegio huius cle. q; primo videat an in aliquo loco exempto sue dyocesis tute possit iurisditionez exercere. quod tenere possumus per rationem predictaz in p̃xima. q. q; negari nequit locum esse in dyocesi. ¶Pro hoc de offi. ordi. graue. 7 quod ibi dixi de rescrip. abbatez. ¶ Duodecimo quero in eo q; ponderat residentiam in verbo residere. qñ 7 quomodo dicitur prelatus residere in sua ecclesia? dicit ¶Bathe. hoc non esse amare accipiendũ vt nunq; discedat. nam verba sunt ciuili modo intelligenda. ff. de serui. l. si cui. de edil. edic. l. si quis venditor. 7 quod no. xxxvii. dis. de quibusdam. de consc. disti. v. sicut. precipue autẽ fm ¶Bathe. residere debent constituti in dignitatibus. de offi. archipresbyte. c. i. 7. ij. Et hi qui habent beneficia dependentia a prebendis. de prebendis. extirpande. 7. c. exposuisti. quod intellige vt tales residere debeant in beneficio principali dictis iuribus. dicit añt ¶Bat. q; verbum residere sumit diuersimode. qñq; strictius vt cum prebenda habeat onus residẽtie annexũ. de preben. significatuz. 7. c. extirpande. qñ q; latius vbi sunt ministri qui officiant per septimanas. lxxxij. di. proposuisti. lxxiii. di. consuluit. vii. q. i. illud. xxv. di. perlectis.

In oibus tñ predictis debent cessare fraudes. de cle. non resi. ex parte. 7 quod ibi no. 7 negligentie. de offi. archi. ea que. 7 q; dicatur quis cõtinue residere etiam si fiat aliqua itermissio probatur: quia medius actus non impedit quin dicatur sine intermissione fieri. ff. de verbo. obli. l. continuus. §. si qs de duobus reis. l. duos. l. di. si quis voluntate. vnde si testator legauit decem vxori si cum filia moraretur non requirit q; moretur per singula momenta. ff. de condi. 7 demon. l. si quis ita. de annu. lega. l. incuia. dicta. l. continuus. in prin. 7 . §. si quis. p hoc q; dicitur causa stillicidij perpetua q̃uis nõ semper cadat aqua. ff. de seruit. vrba. predi. l. foramẽ. de aqua coti. 7 esti. l. i. §. cotidiana. pro hoc quod no. glo. de cau. pos. cum ecclesia. 7 ita intelligitur fm ¶Bathe. quod dicitur de frigidis. littere. de coha. per continuum triennũ. ¶ Decimotertio quero circa h̃ quid significat verbũ residere? dicit ¶Bathe. i. ecclesie seruire. de cle. non resi. conquerente. xvi. q. i. generaliter. parum est enim residere nisi cura habeatur de beneficio vt sic intelligatur residere cuz effectu. C. de epis. 7 cle. l. generaliter. de cleri. nõ resi. nõnulli. ff. de capti. l. nihil ¶ Decimoquarto quero in eo q; permittit epum exercere iurisditionem in aliena dyocesi si nõ potest in sua per se nec p aliuz: quid si potest ibi exercere per alium gratum persequẽtibus sed nõ per quẽcũq; etiam idoneum 7 nõ suspectũ? dicit ¶Dau. q; adhuc locus est huic clemen. naz dici non potest q; iurisditionẽ hz liberã ex quo tñ certe psone tenet cõmittere cũ nõ sit versile q; ille ,pcederet viriliter ꝯ psequẽtes. Item nullus esset effect⁹ 2stitutiõis huius: q; psequẽtes inuenirẽt aliquẽ amicũ qõ facile possent q; noie epi se offerret paratuz exercere iurisditionẽ in dyocesi. p hoc q; nõ tenet qs suas cãs 2mittere suspect imo cõmissas põt reuocare. de ꝓcu. q̃uis li. vi. iij. q. v. q; suspecti. de ap. cũ spẽali. vt lit. fi 2te. accedẽs. ij vẽit § h̃ in arbitrio bõi viri q 2siderabit cãz q̃re eps ñ possit cõmittere cui velit. Quid. n. si cõmittere velit inimico capitali psequẽtiũ? certe nõ est equũ fm ¶Dau. idẽ Lap. q; qõ

per auxiliũ extraordinariũ fit vel per vnũ solũ fieri põt dicit impossibile. vt no. de cau. pos. pastoralis. ⁊ in regula. semel deo. li. vi. ¶ Decimoquinto quero circa id qõ glo. in verbo indulgendũ inducit no. in. c. per venerabilẽ. qui fil. sint legit. qũo faciant dic q̃ faciunt q̃ sm Jo. an. ibi dicit q̃ si duo sint electi ĩ discordia ⁊ alter possidet locũ si cã cõmittit dignitati possidẽs cognoscet. Et sic videbat q̃ expulsus q̃ nõ possidet iurisdictionẽ exercere nõ posset. Sed ẽtrariũ hic conceditur per indulgentiã. dic tñ q̃ exẽplũ premissũ non multũ facit q̃ hic loquitur de expulso qui nõ negat esse prelatus. Sed in exemplo premisso dubitabat quis haberet titulum ideo in dubio presumitur pro possessore. ¶ Decimosexto q̃ro qui dicant cõsiliarij ⁊ qui fautores? dicit Jo. de ath. q̃ consiliarij dicunt hi qui super crimine prestant consilium. ⁊ isti dicunt cõicare criminosis in crimine. de sen. excõ. nuper. §. in se cũda. ⁊ mittius puniunt q̃ fautores. vt no. de offi. dele. c. i. ⁊ ij. q. i. notũ. percussores tñ fautores ⁊ captores ⁊ hi qui bannierunt ep̃m ⁊ consiliarij puniunt pari pena. j. de penis. cle. i. de hoc dixi. in. d. c. i. de off. del. ¶ Decimoseptimo quero qui dicunt fautores? dicit Jo. de ath. q̃ illi qui elemosynam prestant criminosis: ⁊ qui procurant aliqua per que liberẽtur criminosi vel subministrant aliqua. xxxij. q. iiij. est musta. ff. de fur. l. si pignore. de heret. accusatus. §. sacerdotes. lib. vi. Et de hoc no. de heret. quicunq; li. vi. per Archi. ⁊ dicit Jo. de ath. q̃ tales puniuntur vt principales. j. de penis. cle. i. ⁊ dic vt ibi. ¶ Decimooctauo quero q̃n teneatur quis ꝺ̃ consilio? Lau. distinguit q̃ aut ille erat alias facturus aut ñ si sic non tenet. insti. manda. §. tua gratia. si non erat alias facturus tenetur. vt. ff. manda. l. si remunerandi. §. plane. ¶ Sꝑ. ad hoc. ff. de ser. corrup. l. i. §. persuadere. de fur. l. q seruo. §. sed si aliud. Sol. Laud. q̃ ibi quãdo cõmisit dolũ de quo bene tenet. ff. de dolo. l. q̃ si cum scires. hoc no. ff. de reg. iur. l. cõsilij. ¶ Sꝑ. ad hoc idẽ q̃ ẽt si nõ erat alias facturus non teneatur. ff. de fur. l. si quis vxori. §. i. insti. de fur. §. ope. Soluit Laud. q̃ nõ tenetur de furt. vt in contrarijs ni si opem cum consilio adhibuerit: tunc enim tenetur de furto etiam si ille alias erat facturus etiam si ꝯsiliuz nõ adhibuerit principaliter sed secundario. ff. de fur. l. si pignore. §. penul. dicto. §. ope. vt si quis scalã cõmodauerit ad ascendenduz in domũ tuã lz principaliter ad hoc non cõsuluerit. ¶ Sꝑ. ppo. ad idem q̃ ex solo ꝯsilio teneat licz ille alias esset facturus. ff. de ser. corrup. l. i. §. quis ergo. So. Laud. q̃ ratio est ibi q̃: laudando ⁊ hortando seruum ad maleficium augetur eius malicia quod non oportet. pro hoc quod no. glo. ff. de verb. sig. l. sepe. §. fi. ⁊ dicto. §. ope. ⁊ dicto. §. tua gratia. ff. mandati. l. i. in fi. dic plenius vt dixi. de offi. deleg. c. i. ¶ Decimo nono quero in eo q̃ hic dicitur iniuriam fieri ecclesie que fit p̃ lato: an ⁊ quando possit prelatus punire iniuriaz sibi factaz? dicit Jo. de ath. q̃ punire potest si est notoria alias non: quod etiam no. Jnno. de verbo. sig. ex parte. Stepha. dicit q̃ in iuriã irrogatã psone punire nequit. p hoc qõ no. ff. de iurisdi. om. l. qui iurisditioni. xxij. q. iij. inter querelas. ⁊ q. v. de occidendis. Sed factũ ecclesie sic. xxij. q. iiij. guilisarius. quã etiã remittere nequit. vt dixi in. vi. notabili. de hoc dixi plenius in. d. c. ex parte. pro hoc qõ no. in Spe. de lega. §. i. v̊. sed nunquid legatus. ⁊ multos casus in quibus quis põt dicere sibi ius nota. Spe. de auctore. §. i. v̊. fallit. ¶ Decimo quero quis dicat locus insignis? dicit Pau. q̃ ille qui est nobilis ⁊ precipuus ⁊ magne fame. pro hoc de rescrip. statutum. li. vi. ⁊ que sint talia recurrit ad cõmunẽ opinionem prouincie. arg. ff. de supel. lega. l. labeo. ⁊ ad arbitrium boni viri. ff. de ver. obliga. l. continuus. Et licet Ber. dixerit nõ sufficere arbitrum delegati. Jnno. ⁊ Compo. dicunt ẽtrarium. Et sic q̃is de causa cognoscat nõ est ꝓpterea suspect⁹ in arbitrando super hoc. Et dicit Pau. sufficere q̃ ibi inueniantur necessaria pro persons ⁊ equituris lz nõ sint ibi periti sm Compo. qõ tenet Spe. de citatione. §. ij. v̊. sed q̃ loca vbi dicit nõ sufficere si locus nõ est de se insignis q̃ delegat⁹ ducat secum peritos pro consilio. de his dic vt no. in dicto. c. statutũ. ¶ Vicesimoprimo quero in eo q̃ dicit loca debere cẽ secura. qõ ẽt dixi in. ix. notabili. quid requirit vt secura cẽ seantur? dicit Jo. de ath. requiri q̃ ipsi citati sine periculo possint accedere ⁊ omnes sui testes aduocati seu procuratores. xxiij. q. ij. siue de ꝯiuge. iij. q. ix. hortamur. ii. q. ii. c. fi. ff. de iudi. l. si locus. de sen. excõ. venerabilibus. §. ⁊ hoc. li. vi. de re iudi. cle. pastoralis. v̊. pisana. ¶ Vicesimosecũdo quero circa hoc an eoipso q̃ locus nõ tutus assignatur possit appellari? Vincen. ⁊ Bos. de ap. interposita. dicunt q̃ nõ: sed debet opponi exceptio de loco non tuto coram iudice cause ⁊ probari. ff. de offi. proconsul. l. nec quicq̃. §. fi. ⁊ hoc si causa non est notoria. pro hoc quod no. vt lite nõ contesta. c. ii. ⁊ dicto. v̊. pisana. vbi non tenet sñia lata contra citatum ad locum notorie non tutum. Sed Jnno. de no. oper. nunc. c. penul. dicit eoipso posse appellari q̃ locus non tutus assignatus est. idem tenet de ap. ex parte. quia iudex debet per se assignare locum tutum. Hosti. in dictis locis tenet contrarium dicẽs iudicem requirendum vt locum tutum assignet ⁊ si negat vl̃ negligit potent appellari expressis causis quare locus nõ est tutus. de hoc per Archi. in. d. c. venerabilibus. Jo. de ath. nihil approbat. dicit tamẽ nõ sufficere offerre securitatem partiq̃ propterea nõ tenetur in loco nõ tuto cõparere. dicto. c. ii. vt lite nõ contes. Et q̃n debeat opponi exceptio de loco nõ tuto? no. Spe. de appel. §. restat. v̊. ⁊ nota. Ben. autez dicit opi. Jnno. procedere q̃n notoriũ est locum non esse tutuz. p no. in dicto. c. ii. vt lite non contes. ad hoc dictus. v̊. pisana. ⁊ .ff. de arbi. l. si cum dies. §. si arbiter. quod nõ procedit quia notorietas nõ excusat ab onere proponendi lz excuset ab onere pbandi. vt no. glo. j. de appel. cle. appellanti. de hoc ergo dic melius. vt dixi in dicto. c. penul. de no. oper. nun. ⁊ dicto. c. ex pte. ¶ Vicesimotertio q̃ro qui dicant expulsores: an etiam qui venientem nõ admittunt? glo. in verbo expulsores. dicit q̃ sic. qõ verũ est si primo possidebant secus si a principio non recipiuntur ⁊ sic nunq̃ possiderãt. ad hoc. §. qui ad nundinas allegatus in glo. Jtem quia turpius eicit ꝛc. de in reuran. quemadmodum. ¶ Vicesimoquarto quero in. v̊ alioquin. in eo q̃ dicit de ecclesia cathedrali si mandatur alicui capellano curato vt aliquem citet an sufficit hoc fieri in ecclesia ⁊ diebus dominicis? dicit Bertran. q̃ sic. q: itelligitur q̃ fiat in missa vt perueniat ad noticiam citati. vt hic. qõ tamen dicit procedere si primo capellanus requisiuit domi et nõ poterat inuenire citandũ vt hic. pro hoc vt lite non ꝓtes. q̃m. §. porro. dic in eo q̃ dicit de diebus dominicis hoc ꝓcedere q̃n est potius intimatio q̃ citatio: ⁊ sic est actus facti sec⁹ si iuris q: tunc nõ valeret facta die feriato. qõ dic vt no. de feriis. c. fi. Quãtũ tñ ad hãc cle. fit citatio dieb⁹ dominicis ⁊ festiuis. vt hic versi. si vero. Sed hic est casus specialis. Et ꝺ̃ casu procedt dictũ Bertran. pro hoc quod dixi. s. contrario. .iij. ¶ Vicesimoquinto quero in eo q̃ dicat ꝺ̃ domicilio qd si citandus habeat duo domicilia? dicit Laud. debet citari vt no. s̃. e. ex parte. b. ⁊ de rescrip. dilectus. ii. ⁊ vtrobiq; dixi sufficere euz citari in altero. ¶ Vicesimosexto quero an sufficeret hoc casu citationem fieri in ecclesia nõ cathedrali? dic q̃ non etiam si fiat in alia valde principali: quia in hoc oporteret inhgrere littere. secus autem est in casu cle. prime. s̃. de iudi. vbi sufficit q̃ in maiori ecclesia illius loci. Lau. ¶ Vicesimo primo quero in. v̊. si vero. quid requiritur vt possint ep̃i ꝓcedere ut seq̃r: adeo q̃ sit verũ dicere eos nõ posse citare vt premissuz est? Laud. exẽplificat vt q: iminet periculũ nũcijs citationem portantibus. timor. n. talis excusat. quod dixi. s. q. viij. dicit tñ Laud. q̃ in hoc casu sufficit q̃ possit citationem sine metu mittere ad illum locum quo casu nõ est locus huic versiculo. ar. de dolo. cum dilecti. ¶ Vicesimooctauo quero an forma citationis de qua hic sit mẽtio? dicit Jo. de ath. q̃ lz hec cle. ꝯtineat aliqua specialia tñ quo ad formã citationis que hic ponit ꝯtinet ius gnãle ⁊ emanauit ad declarationẽ coꝝ q̃. s̃. hac materia no. de iudi. cle. i. de elect. cle. iij. Et ex hac cle. no. Jo. at. modũ ꝛz quẽ ꝺ̃ fieri citatio primo. n. citandus est qui in ciuitate vel dyocesi psonaliter inueniri põt. si aũt est extra vel vagabundus ꝺ̃ citari ad domũ. pro hoc inducit lr̃am istã ibi psonaliter vel ad domum. Alioqn si hoc fieri nõ põt citari ꝺ̃ in ecclesia cathedrali loci ꝯctus delicti vl̃ quasi vel vbi hz domiciliũ: ⁊ tunc publice citandus est in dicta ecclesia ⁊ alta voce ita q̃ edictũ puenat ad eos qui sunt in ecclesia. ad hoc de eo qui mit. in pos. c. fi. ff. de insti. l. sed ⁊ si. §. proscribere. ⁊ de cle. nõ resi. ex tue. Et dicit Jo. at. speciale in odiũ malicie citãdi: vt citatio facta in ecclesia cathedrali domicilij vrgeat citattũ ⁊ ꝺ̃ talis citatio sm eũ fieri per ordinariũ domicilij ad requisitionẽ ordinarij loci ꝯctus. Si aũt in dictis locis citari nõ posset vel ꝓpter timorẽ vel malicioſũ impedimentũ qõ facit citandus ne ad eũ perueniat tunc potest citari in ecclesijs parrochialibus. j. q. xxxj. vt ciuitatũ vel locoꝝ insignũ vicinioꝝ aliq̃bus dieb⁹ dominicis ⁊ festiuis vt in hoc. v̊. Et attenditur dies festiua qua maior populi multitudo conuenit tunc ad diuina.

ꝛ dicit ℳDat. obſeruari ꝙ qñ citãdus eſt abſens requirunt parentes ꝛ ꝙſanguinei citãdi vt pro eo mutant ꝛ ipm ad ꝓpa reuocent que obſeruantia approbat ſm eũ qui fil. ſint legit. p latuz. de hoc toto dic clarius vt dixi de eo qui mitt. in poſ. c. fi. Et de intellectu. c. platũ. ibi dixi. ꝛ qui. ma. accu. poſ. c. i. ꝛ de hoc an requirẽdi ſint ꝙſanguinei ſeu amici. dic vt dixi de iud. cle. i. q. vj. ¶ Uiceſimo nono q̃ro an eo ꝙ dic malicioſe qd ſi ſine malicia citandi ꝙtingit ipedimẽtũ? dicit ℙDau. nõ ꝓcedere qõ hic dr. vt ſi, ꝓter guerrã nõ ꝓmittit aliquẽ intra re locũ ſine tũ facto expellentiũ ꝯrioꝝ ꝙſiliarioꝝ ꝛ fautorũ. Ego dixi ꝯrũ. ſ. in vltio ꝯro qz hic apparet ſufficere ꝙ epi nõ ſint auſi iſtos ibi citare mõ ſupius poſito ꝛ deinde ꝑ alter nationẽ vel ſequit caſus qñ malicioſe ipedimẽtũ ꝓſtat per citãdos. ¶ Triceſimo q̃ro in eo ꝙ dicit cũ populus ꝙuenerit ad diuina an ſufficiat ꝙ ꝙuenit ad audiendũ verbũ dei? dicit glo. in verbo diuina. ꝙ ſic. idẽ ℙDau. ꝛ ſm hoc cũ poſſit predicari in eccleſia iterdicta. ad hoc. de ſen. ex. rñſo. poterit ibi fieri citatio in hac forma ſm eũ Ben. ¶ Triceſimo primo q̃ro in eo ꝙ dicit citationẽ debere fieri in eccleſijs de qb⁹ intelligit? dicit Ben. nõ ſufficere ꝙ in qbuſcũqz eccleſijs. Sed dz itelligi de prochia lib⁹ cũ pplus ꝙuenit ad diuina q: ſaltez dieb⁹ feſtiuis teneꝯ ꝙuenire. de cõ. di. i. miſſas. de prochi. vt dñicis. ad hoc in auc. de ec. titu. §. ſi quis vnũ de ſanctis. col. ix. vbi ẽt parochialis dr eccleſia ciuitatis. ¶ Triceſimo ſecũdo q̃ro an in plurib⁹ eccleſijs expedit citationẽ fieri? vr ꝙ ſalti in duabus per plurale eccleſijs. ꝓ hoc qõ no. glo. ſ. c. v. in vbo diebus. dicit tñ Ben. ſufficere ꝙ in vna. ꝛ plurale eccleſijs ꝙcernit pluralitatẽ locoꝝ vt ſic ſingule eccleſie ad ſingula loca referant. ar. ff. vi bono. rap. l. ũ. §. hoies. ꝛ pluralitas reſoluit in ſingularitates. ar. de paul. vt priuilegia. ꝛ hoc dicit indubitanter veꝝ vbi vna eccleſia ſola ſit in loco alias tutius ẽ ꝙ fit in plurib⁹? ſed dic nõ neceſſariũ rõe ꝓdicta. ¶ Triceſimotertio q̃ro an citatio fca in forma hic poſita q̃ facit citatos itelligi citatos? pẽptorie vt hic ſufficiat vt poſſit ꝓcedi ꝯ nõ venientes i tota cã ẽt ad ſiñaz eis ãpli⁹ nõ citatis. dicit ℙDau. ꝙ ſic ſi citati fuerunt ad totã cãm ſecus ſi ad aliquẽ ſpã. cm articulũ: q: tũc ad alios nõ ꝓcedeꝯ niſi iterũ citent. qõ dz Inno. de of. del. ꝙſulit. ꝛ de pen. audit. l. qõ dic vt dixi ẽ dil. c. fi. ꝛ ẽ ſilẽ ſm ℙDau. de citato ad locũ ſuſpectũ q dz ibi ſemel rñdeat ſi citeꝯ itez nihilomin⁹ põt excipere etiã poſt lit. ꝙteſtatam in alia tñ inſtantia in eadẽ. n. nõ poſſet. ꝛ durat inſtantia vſqz ad datã licentiã ptibus a iudice. vt no. Uincẽ. de reſcrip. dilectus. ij. ꝛ Cõpoſt. de Rp. nõnulli. ad hoc de elec. cũ dilecti. ff. de oper. liber. l. cãpanus. ꝛ l. opis. vbi ſi ſciens ſe poſſe operas recuſare ſoluit donare vr. Sed alia vice cogi nequit inuitus preſtare. pro hoc qz ſi nõ poſſet de nouo opponere ſequeꝯ ꝙ ſemel grauatus ſemp grauareꝯ qõ eſſe nõ dz. de cẽſi. p uenit. C. de pac. l. ſi certus. qõ dz Spe. de ap. §. reſtat videre. v. ꝛ nota. vbi dicat ꝙ ꝙdiu durat grauamẽ põt appellari etiã poſt deceꝯ dies durat aũt donec reuocet. ar. de penu. vñ. diſ. c. fi. v. qui aũt. ſm ℙDau. dic melius quo ad precedẽs dictũ ꝙ cũ exceptio de loco nõ tuto ſit dilatoria ſi nõ fuit oppoſita in termino dilatoriaꝝ nõ põt amplius opponi. de excep. paſtoral. s. ¶ Triceſimoquarto q̃ro ſi iudex ꝙ de cã cognouit citauit ptẽ ad ſiñaz audẽdã poſtea cõmiſit alicui, plationẽ ſuie an neceſſe ẽ ꝙ iterũ pars citeꝯ? dicit ℳDat. ꝙ nõ. ꝓ hoc de of. del. conſuluit. ff. de iudi. l. mortuo. Et de hoc in Spe. de citatione. §. fi. v. item queritur.

¶. Eiſdem. Epi predicti interꝯ ſuos ſubditos pñt in dyoceſibus alienis in quib⁹ morantur iuriſditioẽz ſuã exercere ſi hoc per ſe vel per alũ in ꝓprijs dyoceſibus nõ audẽt vel nõ poſſunt ita tñ ꝙ ſubditi qui non ſũt expulſores fautores vel ꝙſiliarij vltra duas dietas a fine ſue dyoceſis nõ trahant. ¶ Nota, pudendũ ne cui deſit iuſticia. vñ ꝛ iudex ꝙ negligit facere iuſticiã facit litẽ ſuã. xxxij. q. i. dñs. ꝛ ꝑ totũ. de ſo. cõp. cũ ſit. C. de pac. l. ſi qs. ¶ Op. in eo ꝙ dicit de duab⁹ dietis cũ de vna potius dicere debuerit. de reſcrip. ſtatutũ. li. vi. So. illud in lr̃is apoſtolicis hic i ordinario. ꝛ ſimile ad hoc de preben. preſenti. §. loca. lib. vi. Ben. ꝛ eſt hic caſus quo quis ꝙuenit ex dyoceſim cũ tñ aliaſ ex territoriũ ius dicẽti ꝛc. de iuriſdi. om. iud. l. fi. c. t. c. i. li. vi. de cõſti. c. ii. e. li. ℳDat. qui dicit ſuã dyoceſiz dici vbi qs hz domiciliũ. ¶ Quero quid ꝙſequunt epi per indulgentiaz huius. §. So. vt in glo. i. ꝛ in ea ibi volentes tñ. ꝓ id qõ ſeqt in gl. ꝛ idẽ ℙDau. ꝛ no. glo. ¶ Secundo quero in eo ꝙ permittit epis procedere iter ſubditos qd ſi hñt ſubditos laicos dicit gl. in vbo ſubditoſ. qõ ẽt in eis hz locũ qõ hic dicit. ꝛ idẽ ℙDau. ¶ Tertio quero quid de nõ ſubditis qui prorogare volunt iuriſditionẽ? ſoluit eadẽ gl. nõ eſſe locũ huic. §. idem ℙDau. ꝛ Ben. rõ ſm Ben. qz tunc ceſſat rõ que hic ponitur de defectu iuſticie qz per alium põt reddi. ¶ Quarto quero ſi alter tñ eſt ſubditus? Sol. vt in eadẽ glo. que dicit nõ ſufficere ſz oportere ꝙ vterqz. quã ſingulariter no. m eo ꝙ facit differentiã an permittat procedi inter ſubditos an permittat de ſubditis. ¶ Op. ad hoc ꝙ debeat ſufficere reum eẽ ſubditum qz alias poſſit deficere iuſticia agenti ſi ꝯrium diceremus. vt finge epm vicentinuz expulſum ſedere padue ſi nõ poterit paduanus citari facere vicentinum coram eo carebit iuſticia. So. ſuppetunt alij modi poterit impetrari a papa ꝛ ſi hoc eſt difficile hz remedia prodita in locum deficientis iuſticie. de quibus de reſti. ſpol. olim. per Inno. vel ſm Jo. ẽ ſancto gregorio poterit paduanus petere licentiam a padua no epo ꝙueniendi Uicentinũ coꝝ Uicentino epo ꝛ tũc poterit per. c. i. c. ti. li. vi. ꝙ nõ procedit Uicentino diſſentiente qz põt trahi inuitus extra dyoceſim. vt dixi. ſ. in primo ꝯrio. ꝛ no. de offi. ordi. vt litigantes. in glo. ij. li. vj. ꝛ ad. c. i. eo. ti. li. vi. in prin. dic ꝙ loquit de ꝙſentientibus ptibus vt ibi expmitur. Si ergo vicẽtinus diſſentit remediũ eſt ꝙ Uicentin⁹ epus deleget cãm cognoſcẽdã in dyoceſi vicentina. vel ipetretur a papa vt proxime dixi. ¶ Quinto quero qd de ſubditis rõe delicti vel ꝯctus? vr ꝙ ẽt ꝯ taleſ poſſit eps expulſus procedere ꝓ id qõ dr in textu ibi iuriſditionẽ oĩmodã. gl. tñ eadẽ tz ꝯriũ dicẽs ꝙ nõ dicũt ſubditi lz ſortiant foꝝ quã ſingulariter no. qz facit ad multa. ꝛ idẽ ℙDau. qz nec de talibus iudicat niſi de reptis in ſua dyoceſi. c. ti. c. i. §. ꝯhentes. li. vi. ꝓ hoc de tẽpo. ordi. cũ nullus. in prin. lib. vi. ¶ Sexto q̃ro an cãs meri ꝛ mixti iperij poſſint iſti epi in alienis dyoceſib⁹ tractare? gl. in vbo oĩmodã. ꝙ ſic qz vbũ oĩmodã ſub vbo iuriſditionẽ hic poſitũ cõprehendit. qõ multum no. idẽ ℙDau. ꝛ Lau. qui reddit rõnẽ. nã talia ſub noie iuriſditionis cadere pñt ſm canones qui de ꝓprietatib⁹ vboꝝ nõ multũ curãt. de ꝓcu. petitio. ẽ v. ſig. ꝓterea. ꝛ ſic accipit de rap. in archiepiſcopatu. maxie cũ de iure canõico ẽt ea que ſũt mixti ipij poſſũt delegari ſicut depoſitio. xxiij. q. iij. illud. ij. q. vij. ſicut. quod no. in glo. de of. or. ꝙ ſedẽ. ꝛ per hoc ſm Lau. ſi hñt tpalem iuriſditionẽ poterunt cõmittere cãm ẽt vſqz ad vltimũ ſuppliciũ. ne cle. vel mo. c. fi. li. vi. ꝛ idẽ Bẽ. dic ꝙ dictũ Ben. eſt verũ. ſed melior eſt rõ. ſ. reddita ſm glo. nõ. n. ꝓcedit qõ dicit Lau. ꝙ talia cadunt ſub iuriſditiõe ſm canones: qz etiã de iure canonico ꝓcedit diſtinctio meri ꝛ mixti iperij ꝛ iuriſditiõis. qõ dixi in. d. c. ꝙ ſedeꝛ. ſed qñ iuriſditio ſumit large ꝙprehẽdit hec oĩa vt ibi dixi ꝛ ita eſt hic. ¶ Septimo quero an predicti epi in dioceſibus alienis ꝓcedentes poſſint ꝓcedere ſz ꝙſtões ſuas? gl. i vbo oĩmodã ꝙ ſic. ſiue ꝙſtões ordinẽt litẽ ſiue decidãt cãs vel puniãt ꝙcludẽs in oĩbus ꝛ per oĩa epz poſſe ꝓcedere vt poſſet exiſtẽs i ſua dyoceſi qõ no. ¶ Octauo q̃ro an ſubditũ ſuũ ꝙ deliqt ex dyoceſiz poſſint ſz ꝙſtões ſuas punire? gl. eadẽ ꝙ nõ rõne predicta in ꝓprima. q. ꝙ etiaz no. ꝛ facit ad qõnem de illo qui deliquit exẽ dyoceſim quẽ lz punire poſſit eps domicilij nõ tñ pena expreſſa in ſuis ꝙſtitutionibus. ¶ Nono q̃ro an predicti epi poſſint punire ſubditos ſuos de delictis cõmiſſis in dyoceſibus in qb⁹ ipi epi morant. vr ꝙ ſic. nã iudex de domicilij punire põt ſubditũ de delicto vbicũqz cõmiſſo ꝛ preuenire iudicẽ delicti. C. vbi de crimag opor. l. i. ſed epi ꝓdicti poſſũt oĩa ꝓdicta q̃ poſſent in ſuis dyoceſibus vt dictũ eſt in duab⁹. q. precedentib⁹. ꝯrium tenz Ber. dicens iſtos epos poſſe exercere iuriſditionẽ mõ predicto ſine preiudicio tñ dioceſanoꝝ in quoꝝ dyoceſib⁹ morant vt in hac cle. §. fi. Sed hic paraꝯ preiudiciũ: qz ſi eps expulſus fuiſſet in propria dyoceſi forte nõ ꝓueniſſet ordinariũ delicti qz nõ ita cito ad eius noticiã peruenijſſet. de preſũp. quanto. Jo. de lig. tz primũ ꝑ dicta in duab⁹. q. precedẽtib⁹. ꝛ qz hic ꝙnãliter ꝓmittit exercitiũ oĩmode iuriſditiõis qõ eſt verus Ad rõnem predicti Bertrãdi rñdeꝯ ꝙ eps hoc caſu vtit iure ſuo ꝛ ſic nemini inurã facit. ff. de dam. infec. l. ꝓculus. de elec. cũ eccleſia vulterana. nec dz attẽdi hoc aduenticiũ ſeu ꝙ eſt ꝑ accidens vt ꝙ citius ſcire potuit. nã ẽt poſſet de facto cõtingere ꝙ eque cito ſcuiſſet exiſtens in ſua dyo. Itẽ ſaltẽ nõ citius debuit ſcire ꝙ ordinarius delicti qui in ſua dyoceſi dz hr̃e teſtes ſynodales referentes delicta. xxxv. q. vj. eps in ſynodo. de teſti. cog. preterea. de accu. ſicut oliz. ¶ Decio q̃ro an expulſores poſſint trahi ad quãtũcũqz diſtãtiã ſi ꝙeniunt ab aliis? gl. in verbo nõ fuerũt. ꝙ ſic. qz ꝓuilegiũ qõ dat hic ſubditis ne trahant vltra duas dietas nõ ꝙcernit expul-

fores aut fautores vel ꝯsiliarios q tñ dicit gl. esse durū. ē aūt ex eo marie durū q; remoti⁹ trahi poterunt qñ, pcedit sup cā tituli q̄ qñ, pcedit tāq̄ ꝺ expulsores quo casu nō nisi in loco vi cinior trahi possunt. vt in pau. huius cle. Sed qñ ad instan tiā alioꝝ trahunt sufficit q̄ eps in loco moret vt in glo. carēt aūt predicti p̄uilegio exceptionis de duabus dieb⁹ pp suuꝫ delectū. xj. q. iij. p̄uilegiū. de p̄uil. epoꝝ. li. vi. vbi de hoc. ¶ Undecimo q̄ro an epi hoc casu, pcedāt vt delegati an vt ordīarij? vr̄ q̄ vt delegati ex eo q̄ excipit de duobus dictis si cut ⁊ cotā delegato pape excipit de vna dicta. s. de rescript. statutū. li. vi. ꝺrium tꝫ Lau. ⁊ Ben. qñ epi iudicant hoc ca su iter subditos iure suo ergo tanq̄ ordinarij. de of. or. c. i. ff. de iurisdi. om. iu. l. ⁊ q;. Item iudicant auctoritate huius iuris ⁊ sic vt ordinarij exquo nō dī q̄ facāt tanq̄ delegati sicut di citur de of. or. irrefragabili. §. ceterū. de hereti. ad abolendā. in fi. iurisditio. n. que datur a iure censet ordinaria. de of. or. cū ab ecclesia. ⁊ q̄ ibi no. Item hic solū fit ꝓgatio de loco ad locū. sed iurisditio ꝓgata ē talis qualis erat pma. de of. dele. p. ⁊. g. vbi hoc no. glo. ad hoc. ff. de pac. dotali. inter so cerum. §. cū inter. ¶ Duodecimo q̄ro si subditi nō expulso res nō p̄nt trahi de facto inter duas dictas an poterunt trahi in loco remotion? gl. in v̄bo nō: trahāt q̄ nō. idē ꝑau. q; h casu sumus in iure cōi sm q̄ nō pōt subdit⁹ trahi extra dyo cesim inuitus. de of. or. cū eps. li. vi. secus aūt in expulsorib⁹ ꝯsiliarijs ⁊ fautoribus qui ꝯ citari debeant in loco vicinior tñ si tute fieri nō pōt citari p̄nt vbicūq; tute fieri pōt dum tñ vicinus. rō diuersitatis q; ipsi sunt in culpa ⁊ dolo in quo non sunt alij subditi. ¶ Op. ad hoc q; sm hoc ꝯtingere potent q̄ idulgentia ꝯcessa per hunc. §. erit delusoria. ꝺ id de pau. si papa. li. vi. g̃ videret ītelligendū q̄ hic dī de dyocesib⁹ in q bus morā traxerunt. s. securā als. n. nō videret morā trahere quo ad id q̄ ibi cōmode nō possūt. ar. ff. de v̄. sig. nepos. vt lit. nō ꝯtes. accedens. ij. pro hoc rō textus ne ob defectū iusti cie ⁊c. possent. n. subditi ꝯquerentes pati magnū detrimētū Confirma q; hec indulgētia est fauorabilis ⁊ sic extēdenda. ꝺ dona. cū dilecti. regula. odia. li. vi. ⁊ calūniose itelligēda. ff. ꝺ de serui. l. si cui. ad exhibēdū. l. pe. de v̄. sig. olꝫ. Item ꝫ q; aliter intelligēdo ēt hic dispositio īperfecta. ꝺ id. C. q mi. nō pos. l. si q̄s seruū. li. xii. So. dicit Ben. stādū ius ꝺrijs. lꝫ. n. tex tus hic indefinite loquat tñ dꝫ attēdi mens per quā recedit ēt a ppria significa tione verboꝝ vbi mēs aliter salua ē nō pōt C. de libe. prete. l. iij. de v̄. sig. intelligentia. ⁊ q̄ ibi no. Item ꝫ q; istud v̄bū nō trahant. sic pōt exponi. s. si ꝯmode infra illas duas dictas trahi p̄nt. que expositio ē minus captiosa ⁊ min⁹ iniqua q̄ indefinite intelligendo g̃ aplectēda. ff. de reg. iur. l. quotiens. de ꝯsue. cū dilectus. Item ꝫ sm hunc itellectū ma iorē effectū iportat. §. ⁊ in dubio dꝫ intelligi ius in casu i quo plus opat. ar. ff. ad munici. l. i. §. fi. ¶ Op. ad hoc q; securi tas epi nō dꝫ subditi esse dānosa vt trahi possint vltra duas dictas. So. Ben. q̄ h fit ob necessitatē que legi nō subiacet de obs. ieiu. ꝯsiluū. de re. iur. q̄ nō ē. de cō. di. i. sicut. Item hoc c tñ locū hꝫ qñ intra duas dictas trahi nō p̄nt quo casu maior ēet iniqtas si nullo mō traherent q̄ q̄ trahāt vltra duas dic tas. nā ꝯtigeret q̄ eps expulsus sine cā careret exercitio sue in risdictionis ⁊ agēs careret debito suo q̄' sunt duo mala. q̄ āt subdit⁹ trahat vltra duas dictas si est malū est vnicū. ⁊ sic dꝫ potius permitti vt in plurib⁹ malis permittat potius id q̄ est minus. xxij. q. iiij. q̄ david. ⁊. c. si aliqd. Item q; aliter mul ta delicta remanere possent ipunita. ꝺ id de sen. ex. vt fame. ¶ Op. ad idē q; tenēdo opi. Ben. nō erit dīa inter expul sores ⁊ alios quā tñ facit iste textus. So. Bē. q̄. imo nā ex pulsores ad locū q̄ntūcūq; distantē vicinoꝝ tñ ⁊ securū tra hi possūt expulsores aūt nō vltra duas dictas vt hic. puto ñ obstantibus p̄missis determinationē gl. ⁊ ꝑau. verioꝝ. nā sicut. s. e. q. dixi extra casū hic expssū sum⁹ in iure cōi sm q̄ subditus trahi neq̄t inuitus extra dioceſiꝫ. ⁊ expositio Bē. cū dicit subditū nō trahēdū vltra duas dictas ita q̄ tute pos sit inter eas trahi nimis restringit textū ⁊ sine rōe. ad absur da q̄ iducit Ben. facile rñdet. q̄. n. expulsus eps careat exer citio iurisditionis lꝫ sit malū ⁊ cauēdū sufficit tñ subdito tra hendo q̄ ex sua cā hoc non surgit. q̄ aūt dicit Ben. de actore qui carebit suo debito nō pcedit. nā pōt recurrere ad lega tū si est in puncia vel a papa īpetrare. vel si hoc est difficile cō petunt ei remedia pdita in defectū iustie. Item rarissime hoc occurret q̄ iter duas dictas nō inueniat aliqs loc⁹ pro epo.

¶ Volumus. Epi predicti in p̄missis de bēt petere lītiam dioceſanoꝝ qua ēt nō obtēta pcedere p̄nt. ¶ No. de v̄bo volum⁹ qō in ducit p̄ceptū. p h. ꝺ. de of. vic. cle. vnica. i gl. in v̄bo volum⁹. ⁊ qō ibi dixi in. iii. nōbili. ¶ Secūdo no. casū in quo sufficit petere licētiā ēt si nō obtineat. silē in ꝯcilio petēdo in quo suf ficit ꝯgruo tpe spectare rñ suꝫ. de elec. cū in veteri. aliqñ aūt req̄rit q̄ licētia obtineat. s. de elec. si religiosus. li. vi. ¶ Que ro qua rōe fiunt iductū vt peteret licentia exquo nō expedit vt obtineat? dicit Lau. q̄ tō vt oñderet supioritas dyoceſanoꝝ quoꝝ epi expulsi sunt tāq̄ subditi. ar. de renū. ad supplicatio nē. p hoc qō dico. j. q. xij. vel sm ꝑau. ne epi expulsi videā tur ꝯtenere dyoceſanos. fuit aūt sm Ste. p̄missū vt ēt nō ob tenta licētia, pcedere possint ne piret iustīa subditoꝝ quam collere ē sūmū bonū. xij. q. ij. cū deuotissimā. ⁊ in odiū epoꝝ qui hanc licentiā forte denegarēt. ¶ Scōo q̄ro si nō petita li cētia, pcedāt an valeat pcessus? gl. i. dicit q̄ nō: p v̄bū añ oīa ⁊ per. c. puida. de elec. li. vi. q̄ facit q; hic tradit ptās nō hñti sub certa forma. g̃ ea nō ſuata q̄ tꝫ qō gerit. ⁊ idē Bē. frustra. n. exigeret petitio licentie si nō obesset nō petere. ar. ff. de iu re fis. l. si fiscus. cū ibi no. ⁊ volūtas pape de qua hic ēt delu soria ꝺ iura. ff. ne qd in lo. pub. l. vlt. que voluntas p lege ser uanda est. iſti. de iur. nāli. §. sed qō p̄nci. di. xix. in memoriā. ¶ Tertio quero si sub spe ratificationis ⁊ obtīnēde licētie, p cedit eps videret valere pcessus secuta ratificatione. lxiij. di. solonitane. ix. q. ij. lugduñ. xviij. q. ii. de monach. ff. de solu. si qs. ꝺrū tꝫ ꝑau. ⁊ ꝺria sm cū loquunt de ratihabitiōe ei⁹ q̄ pōt totū supplere rōe plenitudinis ptātis. vl de ratihabitio ne eius cui⁹ noie gestū est. sed hic nō, pcedit eps noie alteri⁹ epi sed pp̄rio ⁊ sic ratihabitio locum nō hꝫ. de senten. excō. cū qs. ii. rñso. li. vi. pro hoc q; hic ordo est de subā. xx. dis. §. i. xxiij. q. iiij. displicet. i. q. i. vt euidenter. lxiij. di. sit rector. ō p. cū dilecta. e. ti. c. pe. li. vi. de elec. puida. e. li. alꝫ aūt si h lra nō exigeret ordinē q; nō esset hic verbū añ oīa. sufficeret q̄ licentia etiā postea interueniret. ff. de aqua. plu. ar. si plu res. vbi de hoc per Bar. facit qō no. Inno. de ꝯsue. cū ꝯsue tudinis. ¶ Quarto quero qd hic itelligit per dyoceſanos? so. vt in gl. in v̄bo dyoceſanis. idē ꝑau. ⁊ de hoc. j. §. fi. q. ii. ¶ Quinto q̄ro an ab officiali epi sufficit hanc licentiā pe ti? gl. eadē dicit q̄ nō: maxīe si epus ē in dyoceſi. Item ꝑau. ⁊ Ben. ⁊ q̄ dicit glo. maxīe. intellige p tm. per iura q̄ allegat. ¶ Sexto quero si epus multū distet nec est ibi officialis a q⁹ possit peti? dicit eadē gl. q̄ facta req̄sitione apud locū habita tionis predictoꝝ poterit pcedi qō no. ⁊ idē ꝑau. ¶ Septi mo quero si vacat sedes? dicit eadē gl. q̄ sufficiet peti a capl'o. dic si quasi vacat. de sup. neg. prel. si epus. lib. vi. ⁊ q̄ ibi not. ¶ Octauo q̄ro si ecclesie vacāti datus est visitator? dic q̄ ab eo peter. de elec. is cui. li. vi. ¶ Nono q̄ro an sufficit licentia peti generaliter pro oībus causis? glo. in verbo in p̄missis di cit q̄ sic. idē ꝑau. ⁊ Ben. ¶ Decimo quero si in vna cau sa petita sunt? dicit eadē gl. q̄ siue denegata fuerit siue data p alia peti debebit. ⁊ idē ꝑau. ⁊ Ben. rō sm Ben. q; ꝯcessio in vna cā nō trahit ad aliā. ff. de v̄. sig. houes. §. hoc sermo ne. de aqua coti. ⁊ eti. l. i. §. Item queritur. ⁊. §. trebatius. de pre bē. nō pōt. li. vi. ¶ Undecimo quero an habeat necesse eps expulsus petere a dyoceſano vt citet suos subditos? vr̄ q̄ sic. sicut ⁊ alias vnus iudex in subsidiū iurisditionis alterius ci tat. ar. de treu. ⁊ pa. c. i. C. de iudi. l. pperandū. §. si aūt reus. Ben. tenet ꝺriuꝫ. pro hoc q; nec possent dyoceſani citare sub ditos expulsoꝝ. ⁊ hoc q̄ñ nulla rōe sibi subsunt. ¶ Duode cimo quero an subditi expulsoꝝ possint ꝯqueri de iniustīa pcessus coā dyoceſano? vr̄ q̄ sic. per id q̄ dico in sequēti. q glo. in verbo pecdant. dicit ꝺriū ⁊ rōnem reddit. ⁊ idē paul. eadem rōe. idē ēt Lau. q; vterq; eps auctoritate legis mo tue suā iurisditionē exercet. ⁊ hec est quedā ꝓgatio loci et alias debent epi inuicem suffragari. de treu. ⁊ pa. c. i. ⁊. dicit Lau. q̄ hec petitio licentie est potius ad notandū reueren tiam q̄ subiectionē. simile de regula. liꝫ. de sepul. cle. dudū. §. statuimus. q; nō hꝫ imperiū par in parē. de elec. innotuit pro hoc q̄ dixi. s. in pma. q. ¶ Decimoterno quero qd si epi expulsi delinquunt? dicit eadē glo. q̄ poterunt iudicari a dyoceſano. ⁊ idem ꝑau. ¶ Op. ad hoc de notatis in p̄ cedenti. q. so. aliud quando delinquunt procedentes vt ordi narij. vt in. q. premissa quo casu hꝫ locum ratio par in parē ⁊c. aliud quando delinquunt tanq̄ priuati. vt in hac. q.

¶ Decimoquarto quero quid si delinquunt in territorio p̄ lati inferioris epo? g'. eadē remittit. de maio. ⁊ obe. inferio: vbi Inno. dicit epm a tali prelato puniri posse. ¶ Desti. tꝫ ꝺ rium. primū verius ⁊ ibi dixi.

¶. Sane. Si epi predicti asserant se nō ausos citare expulsores ꝙsiliarios vel fautores modis p̄missis.in p̄n.huius cle.vel ipsos malicioſe ipediſſe ne ſic citarent ⁊ ſe in nulla parte dyoceſ ſue ꝺ̄ tales tute poſſe ꝓcedere ſtat aſſertioni onerat tñ in hoc eoꝝ ꝙſcia. ¶ Nota caſū in quo ſtat teſtimonio alicuius in facto ꝓpꝛio.de hoc in glo. in verbo aſſertionibus.⁊.j.i ꝑmo ꝺ̄rio. ¶ Scō no.q̄ lz teneat glōz dicere veritatē vl̄ ſaltē nō dicere falſitatē tñ q̄ñ ꝙs ſpecifice ſuper hoc fit iniunctio ne ꝺ̄ ꝙſciam mendaciter dicat.vt hic.Et dicit Ll aud.q̄ talis iniunctio epat q̄ ꝺ̄rū faciens peccat mortaliter.ar.x. di. demq̄.idē Ben. qō no.et pꝛo hoc qō dixi de eta.⁊ qua.cle.vna.q.viij.tñ ēt circa hanc iniunctionē dicens mendatiū p̄iudiciale alteri peccat mortaliter.xxij.q.ij.p̄mū.de cri.fal.c.i. ¶ Tertio no.caſuz in quo relinquitur qs ꝙſcie ſuc.de iureiur. mul cri. de reſcrip. ſtatutū.§.aſſeſſorē.j.de ſepul.dudū.§.in qb⁹.de reli.do.qs ꝙtingit.v̇.⁊ eoꝝ.de iurepa.cle.i.j.de v̇.ſig.exiui.§. nos volentes.⁊ dicit Ll at.q̄ ex infra ſcriptis cauſis relinqtur aliqd ꝙſcie alicuius vel iudicio.p̄mo q̄ñ nō ꝺz ꝓhiberi vt qa pōt indifferenē facere vel omittere ſine peccato.xxxiij.q.iiij. vir cū ꝓpꝛia.vel cū timeā ſcādalū.vel cū multitudo ē in cā vt in.d.c.demq̄.⁊.i.q.vij.quotiēs.xxiij.q.iiij.nō pōt.⁊.c.ipa. vel qꝛ deficit iudicauz ⁊ hoc ſimplr.vel pp perſonā qꝛ nō pōt iudicare. xvij.di.§.hunc etiā.xxi.di.nunc aūt.vel per crimen qō eſt occultū.xxxiij.di.habuiſſe.in fi.xxxv.q.vi.ſi duo.u.q v.ꝙſuluiſti. ¶ Op.in eo q̄ credit ſoli epo qꝛ nō ꝺz credi vni ſoli.de ꝓba.q̄ñ.de teſti.veniens.⁊.c.licet.ſo.vt in.glo.in v̇bo aſſertionib⁹.qō eſt ſpāle. Idez.Lau.dicens hoc ſpeciale eſſe in odiū expellentū.ſic.j.ti.i.cle. vna. ¶ Quero qd ſi epi poſſūt in ſuis dyocesib⁹ exercere iuriſditionē ꝺ̄ aliquos lz nō ꝺ̄ expulſores? ſo.glo.i.q̄ adhuc quo ad expulſoz el. locus eſt huic cle. Idē Ben. ¶ Secundo q̄ro an ſteā aſſertiōi epi ſup alijs hic nō expreſſis? vt ſi dicant loca ad que citāt ſore ſecura vel eſſe vicinora vt requirit.ſ.e.cle.in p̄n.gl.in v̇bo in his.dicit q̄ nō.idē Pau.⁊ Ben. qꝛ pmittendo de aliqbus vī ꝓhibuiſſe de alijs.cū hic cle.obuiet iuri cōi q̄ creditā aſſertioni cuiuſcūq̄ in facto ſuo.in ꝺ̄rium inducit Ben.q̄ ſi creditā epo ſup maioribus de qb⁹ minus videreā vt in expreſſis hic fortius in minoribus vt in his de qbus queritā qꝛ cū ꝓcedi tur maius ꝛc.de deci.ex parte.regula cui licet.li.vi. Item cōſideratis rōmbus huius cle.⁊ qꝛ de ſpeciali indulgentia talia permiſſit vī indulgentia extendenda.ff.de conſti.p̄n.l.vlt. de dona.cū dilectus.qꝛ ius ordinarioꝝ hic nō ledit.vt.j.hac cle.in fi.⁊ qꝛ de fauore ſpoliatoꝝ agit ⁊ odio ſpoliantiuz vel ſuoꝝ fautoꝝ.dicit tñ Ben. p̄mū verius alias ſequereā q̄ aſſertioni epoꝝ crederet q̄ epi eſſent expulſi cōſilio aliquoꝝ qui vellent ſuper hoc ſe deſedere qō dicere eſt ꝏbſurdū.cui⁹ ēt ꝺ̄rium tenet glo. hic in verbo ſup his. ⁊ dicit Ben.q̄ hic creditā aſſertioni ne effectus huius cle.poſſit tolli vel plus debito differri.⁊ in ꝟ teſtificāt epi in facto ꝓpꝛio excepto vno caſu in quo teſtificant in facto alieno in eo q̄ creditā epis aſſerentibus illos malicioſe ipediſſe ne citarentā.⁊ rō quare creditur pōt eſſe hoc caſu qꝛ nō agit de magno p̄iudicio illoꝝ in hoc q̄ potuerit citari vel nō.hoc.n.nō iquirit per alias ꝓbatiōes ſolū ne ſup iſta malicia exorta ꝙtentioſe negociuz principale plus debito differat.ar.ne ſe.va.c.i.li.vi. ¶ Tertio quero in eo q̄ dicat de citatione.⁊.ſ.eadē cle.§.ſi vero.dixit de termino peremptorio.an quis prima vice poſſit citari perēptorie. Ll at.dicit q̄ nō ꝺz fieri. C.qūo.⁊ qñ index.l.ꝙſentaneuz. ⁊ auā.qui ſemel.niſi ex iuſta cā ⁊ neceſſaria.ff.de re iudi.l.ij. de iudi.nōnunq̄. de dila.c.i.de in inte.reſti.tū ex lr̄is.in fi. de dolo.cū dilecti.⁊.c.cū olim.⁊.c.fi.xxiij.q.iij.de illicita.lz ꝺ̄rium ſeruet quaſi vbiq̄ que ꝙſuetudo obtinet.c.i. de dilat. ꝟz Ll at qui tñ dicit q̄ m.d.c.i. iudex grauant in duob⁹.ſ. aſſignando peremptorio ⁊ nimis breue. Inno. aūt ibi dicit q̄ ex eo q̄ prima vice ſtatuit terminus peremptorius nō eſt ſufficiens cā appellandi.per dictā.l. nō nunq̄.⁊.c.de illicita.ego ibi dixi q̄ nō fuit neceſſariū q̄ terminus eſſet peremptorius et cum hoc nimis breuis.ſed ſufficit ad iuſtificandā appellationē q̄ terminus etiā nō perēptoꝝ⁹ ſit nimis breuis. ¶ Quarto q̄ro ſi qs citet⁹ nihil exp̄mit ꝺ̄ perēptorio? dicit Ll at.q̄ ſi citat ter intelligit peremptorie.C.qūo.⁊ qñ index.l.tres.⁊ ꝟz eū ꝺz iudex in peremptorio cōminari q̄ niſi citatus cōpareat p ceded in cā quātū de iure fuerit.d.c.tum ex lr̄is.⁊ de dolo.cū dilecti.nō eſt tñ cōminatio de ſubā citationis. ¶ Quinto q̄ro ſi citat⁹ quis peremptorie ad ꝓcedendū in cā ad certū articulum ⁊ gnāliter ad procedendū in cā? dicit Ll at. q̄ ꝙtra nō cōparantē procedi poterit ad ꝏia ēt ad ſnīaz eo ampli⁹ nō citato.C.de iudi.l.pperandū. de dolo.c.ſi. de of.del. ꝙiuluit. vbi de hoc.⁊ de ꝓcur.auditis.⁊ in ſpe.de citatione.§.viſo.v̇ Item lz.de hoc dixi.ſ.e.cle.in p̄n.q.xxxij.⁊ plenius de dilat.c.fi. ¶ Sexto quero ſi ſtatuiā terminus ad aliquid faciēdum poſt litē ꝙteſ. dicit Ll at. q̄ poſt lit.cōte. quilibet terminus eſt peremptorius lz nō dicat de hoc.de accu.ad petitionez. p Inno.⁊ in ſpe.de citatione.§.viſo.v̇.dicunt.⁊ de dila.§.videndū.v̇.quid ſi data eſt.ſic ēt fm eum ſi dē terminꝰ ſimplr ad oēs exceptiones ꝓponendas intelligit peremptorius lz nō exp̄mat.de excep.paſtoral. de ap. lz.de hoc in ſpe.de dila.§.ſi.v̇.⁊ no.⁊ dic gnāliter q̄ poſt inchoatū iudiciū etiaz ante lit.ꝙteſ.oīs dilatio intelligit peremptoria: qꝛ poſt primaz nō dat ſecunda niſi ex cā.de dila.c.ii.⁊ qō ibi no. ¶ Septio quero mādat papa alicui q̄ moneat petrū q̄ reſtituat talem domū.j.mēſe martino.alioquin citet eū vt infra duos mēſes cōpareat coꝝ papa: ille mādato recepto monuit petrū q̄ infra terminū reſtituat domū alioqn extūc citat eū q̄ vadat ad ſedem aplicam. dicit ſpe.de cita.§.i.v̇.ſed pone papa.papā p̄nuntiaſſe citationē nō tenere. Idē Ll ath. hic qꝛ ptās data erat ſub ꝙdi.de reſcrip.ab excōicato. de of.del. prudentia.in p̄n.j.de cōceſ.preben.cle. vna.

¶. Eorundem. Nota q̄ vnus dyoceſanus alteri ſuffragat in denuntiādo ſnīaz illi⁹.ſile de treu.⁊ pa.c.i.in fi.vna.n.ptās reqſita dz aliam adiuuare.xxiij.q.ij.dñs.xc.di.precipim⁹.ii.q.i.multi .xj.q.iij.cure.aūt.vt nulli indi.§. ſi vero qs cōprehenſoꝝ.⁊ nō auxilians punit vt in dictis iuribus.⁊ dicit Ll at.q̄ etiā mortuo epo vicini epi tenent ſupplere defectū epi ſi muntat. vij.q.i.pontifices. ¶ Op.in eo q̄ dicit in p̄miſſis caſibus ⁊ ſic innuit in alijs nō teneri vnū epm denuntiare ſnīam alterius. ꝺ̄ id.xi.q.iij.cure.de treu. ⁊ pa. c.i.ſo.vt in gl.i.⁊ idem Pau. ¶ Quero quid ſi reqſitio de qua hic fiat non ab epo expulſo ſed a tertio cui⁹ iteresſt? dicat gl.in v̇bo ab eis.hoc nō ſufficere. Intelligo quo ad hoc vt poſſit redargui nō denuntiās.bene tñ poſſet denūtiare.p hoc qō dico.j.q.iiij. ¶ Secundo quero ſi ꝓceſſus eſt iniuſtus notorie an teneā nihilominus eps requiſitus denuncare? glo.in v̇bo requiſiſti. dicit q̄ nō.idē Pau.⁊ Lau.qui dicit in dubio parendū. xj.q.iij. Julianus.xxxij.q.i.quid culpat.de of.del.ſi qñ.⁊.c.paſtoralis.de tē.or.ad aures. vbi de hoc. Ben.tz ꝺ̄rium dicens q̄ illa iura intelligunt de p̄cepto iniuſto qō per ſupiorē fit ſubdito: qꝛ tūc nō teneā ſubdit⁹ parere cū parendo peccaret. ſed hic loquimur de denuntiatione ſeu publicatiōe ꝓceſſus que fit per requiſitos vt per executores ⁊ diſpoſitione huius cle.q reqſitu talē executionē euitare nō poſſūt.d.c.paſtoral.§.qꝛ v̇o nā nec in tali denūtiatione includit pecca: ū cū per cā qs ſāpli⁹ nō ligeā.de ap.paſtoralis.potiſſime qꝛ talis denuntiatio tūc demū fitut ꝓceſſus trāſiuit ī rē iudicatā.de pe.l.ii.§.fi.ō his qui no.infa.l.furti. vnde fruſtra dubitandum vī de iniuſticia talis ꝓceſſus cū ſnīa fecerit ius inter partes.ff.que ſen.ſine ap. reſcin.l.i.de re iudi.cū inter. Jo.de lig.lz p̄mū per.c.ſi qñ de reſcrip.⁊ dictū.c.ad aures.de tem.or. dicēs q̄ nō exequēs erit tutus coram ſupiore. Item ſuā ditus nō teneā parere p̄cepto prelati notorie iniuſto vt fateā etā Ben.fortiꝰ nec vn⁹ epſ alteri.⁊ dicit Jo.de lig.nō requiri in hoc cognitionē cū preſupponat eſſe notoriū.de accu.euidentia.⁊ qꝛ vix pōt eſſe ſnīa iuſte notoria quin ſit ēt nulla.de ſen.excō.per tuas.nullitatis āt exceptio impedit executionē.vt no.in.d.c.paſtoral.§. qō vero.qō dixi de offi.del.cuz in iure. Et in eo q̄ dicat Jo. de lig. vix poſſe eſſe ſnīam iniuſtā notorie ſine nullitate. dic vt dixi de re iudi.cū Bertoldus.per hoc tollit rō Ben.cuz dicit ſnīam facere ius tanq̄ que tranſiuit in rem iudicatā. nō .n.pōt tranſiuiſſe cū cōſtet de notoria iniquitate.⁊ ſic de nullitate.qūo aūt⁊ qñ dicat ſnīa ſeu euidenter ſeu notorie iniq̄ dixi m.d.c.cum Bertoldus. ¶ Oppo.ad hoc iuſtificando op. Ben.qꝛ is qui exequitur denūtiādo nihil dicit facere.ſ. de ap.paſtoralis.⁊ ſic de ipſo nō poteſt conqueri denuntiat⁹ ergo ſimpliciter pareat.ſi enim denuntiatus conqueri potius conqueri ꝺz de eo qui mandauit.pro hoc qō no. Inno.ō offi.dele.cum in iure.in glo.i.vbi dicit fortius q̄ etiaz is cui materia datur a delegato vt aliquid exequatur licet non teneatur parere niſi videat litteras delegationis per dictū c. cuz in iure. tamē parere poteſt⁊ prudenter agit ſi exequitur etiam ſi litteras non videat dūmodo delegatus ſit probata p ſona. pro hoc inducit.xcvii. diſtin. nobiliſſimus. vbi creditur dicere ſe legatum etiam ſine litteris propter honeſtatem

dicētis. nā ſm Jnno. ibi ēt ſi pars appellet ne exequaſ niſi vi deat litteraſ pōt nō audire. nā hec appellationes coꝝ delega to nō coram executore ſunt faciende. de of. del. ſuper qōnuz. §. porro. Item ſm Jnno. in. d. c. cum in iure. in minoribus .i. nō preiudicialibus forte nō tñ pōt parere. ſed dzēt ſi non videat lr̄as delegatiōis. vt ſi precipiat alicui vt cōpareat. de di la. c. ij. niſi delegatus eſſet nimis remotus ꝛ vilis ꝑſona. dicit tñ Jnno. in. d. c. q̄ alij ꝺ. So. dic predicta debere itelligi q̄n de notorietate iuſticie ꝙſtabat executoꝛ ſine alia diſcuſſione. vt qꝛ ex tenore ſnīe hoc colligebaſ quo cāu iuſticia notoria in ducat nullitatē. de of. del. cū contingat. vbi hoc aperte ꝓbaſ. ꝛ ibi dixi. ꝛ hoc caſu pōt executoꝛ nō tñ nō parere īmo etiaz ſi parere vellet poſſet impune ſibi nō obediri vt poſſet ei vio lenter reſiſti. de of. dele. ex lr̄is. ꝛ quod ibi no. in glo. penul. que ſic intelligiſ alias ſi nō eſſet talis notorietas etiā ſi execu toꝛ ſit certuz q ſnīa ſit iniuſta dz parere. de of. del. ſi q̄n. ibi certū ſit. qđ intelligo certū nō tñ notoꝛium. ſed in dicī Jnn. nō ſuberat notorietas que induceret nullitatē ſed potiꝰ ꝓba bilitas dubij. ꝓ hoc ifero ad. q. facti ſequētē. ¶ Tertio q̄ro circa dicta i. ꝑpria. q. ordiariꝰ q in vitate ñ erat delegatꝰ aſſerēs ſe delegatū aplicī. ꝛ ex vigore delegatiōis excōicaſſe ticiū mā dat anthonio ſubdito vt denuntiet ticium qui nō petita oſtē ſione delegatiōis paruit ꝙqueritur titius de anthonio petēs eum puniri qꝛ denuntiauit cum ſnīa foret nulla tanq̄ lata a nō delegato. an incūbit anthonio onus probandi delegatioz ꝛ an ſiue probet ſiue nō vel etiā ſi quocunq̄ conſtet q ordina rius nō habebat delegationē poſſit anthonius puniri. Ad pmū dico q dicens illum nō fuiſſe delegatū dz hanc dene gatiuam ꝓbare cū ſuper ea ſe fundet. pro hoc qđ no. ſm Jn no. de accu. ſuper his. ꝛ qđ ibi dixi. qꝛ neq̄ ꝑpria poteſt conq̄ ri titius de anthonio qui vero non grauat ſed potius obedit ſuo prelato qui licet mādauerit tanq̄ delegatus ita q potius let anthonius petere ſibi oſtendi delegationem tñ prudentē egit hoc nō petendo ne videreť non credere ſuo ſuperiori cui credere debuit ꝓpter honeſtatē perſone. vt aperte ꝓbaſ. in. d c. nobiliſſimus. ꝛ per id qđ. ſ. q. proxima dixi. Ad allud dic q quicquid probeť etiā ſi doceaſ qūocunq̄ q ep̄us non habuit delegationem nō ꝓpt ea puniet anthonium qꝛ nō eſt iure ex preſſuz. nam. c. ſacro. de ſentē. ex. loquit in excōicante nō in denuntiante. Item qꝛ nulla culpa ſaltē punibilis pōt impo ni anthonio qui dz poſſet velle videre delegationē tñ ēt non videndo nō peccauit: qꝛ nullo iure hoc ꝓbaſ ſed potius pro batur ꝺrium cū potuerit ꝛ debuerit veriſimiliter credere ep̄o ſuo. maxime in hoc leui ꝛ nō multū p̄iudiciali in quo ꝛ alias credit lr̄is ordinarij. de proba. poſt ceſſionē pro hoc qđ dixi. ſ. q. ꝑxima. Et circa predicta notanter ponderanda eſt littera .c. cū in iure. qꝛ illud. c. dirigiť ep̄o cui mādabaſ ab aliquo vt denuntiaret quē excōicatū ꝛ nō dicit qualis foret is qui man dabat. vnde poterat eſſe ꝑſona alias nō auctentica vel hone ſta de qua etiam nō erat veriſimile q ſibi foret facta delega tio. Jtē quecūq̄ foret perſona ſufficit q ibi nihil aliud ꝓbaſ niſi q exequi nō tenet nec cogiť nō per hoc tolliť quin poſſit ꝛ prudenter agat exequendo cū veriſimiliter debuerit illi cre dere. per hec dico q ſi aſſerens ſe delegatū fuiſſet ꝑſona cui veriſimiliter nō debuit credere vt qꝛ nō multū honeſta poſſz imputari ad culpā exequenti. ꝛ tunc poſſet puniri pena extra ordinaria cū nulla ſit pena ſtatuta. pro hoc. de of. dele. de cau ſis. que no. ¶ Quarto quero in eo q dicit requirendos vici nos ep̄os vt denuntient an nō requiſiti hoc poterunt exequi dicit Lap. q ſic. pro hoc de of. dele. c. ij. ꝛ qđ no. Hoſtien. eo. titu. nouit. ꝛ probatur. de raptoribus. c. primo. eo. titulo poſtulaſti. xj. q. iij. ſi quis preſbyter. pro hoc qđ dixi. ſ. q. i. ¶ Quinto quero circa dicta in proxima. q. an in executiōe dabitur libellus. dicit idem Lap. q nō. nec aliquis ordo iu ris ſeruabiť. vt no. Spe. de ſen. excu. §. nunc dicēdū. v̄. ſed pone inde ex. ꝛ §. breuiter dicendū. vbi dicit q nō dz exequen do iudicis partes aſſumere ſed ſolū executoris. nec cognoſce re an ſit bene vel male ſniatum ſed tñ an ſit ſniatum. ꝛ q di cit de libello dicit idem Jnno. de libel. obla. c. i. per hec dicit Lap. q in caſu huius. §. ep̄s exequēs nō poterit recuſari vt ſuſpectuſ nec ab eo appellari cū ſit merus executoꝛ. de of. de le. ſuper qōnuz. de ap. nouit. pro hoc qđ not. Jnno. de offi. dele. cum in iure. in gl. i. ꝛ Archi. ii. q. vi. in. §. ſunt ēt quoꝝ. v̄. ab executore. nec tenet aliquas exceptiones etiā nullitatis admittere ſicut eſt exceptio falſi. qđ not. Lōpoſt. de reſcrip. ſuper lr̄is. Jnno. de re iudi. decetero. Hoſti. c. ti. q ad ꝙſul tationē. Spe. ti. predicto. §. vlti. v̄. fi. Archi. ij. q. i. ſicut. ꝛ ſi admitteret exceptiones poſſet ab eo appellari. vt no. Hoſt. in. c. q ad ꝙſultationē. de re iudi. qꝛ per hoc modū excederet pro hoc qđ no. de cōſtr. vti. c. i. dic melius q de exceptionib⁹ nullitatis poterit ſe inſtruere nō vt pruntiet ſed vt ſupерſe deat ſi videat eas veras. de offi. dele. paſtoralis. §. qꝛ vero. et dic vt ibi dixi. ¶ Sexto quero an ep̄os ꝙuanos volentes denuntiare poſſint ep̄i expulſi punire: gl. vlt. dicit q nō. idē Gen. qꝛ par in parē ꝛē. de elec. innotuit. ff. ad trebel. l. ille a quo. §. tēpeſtiuū. ſed ageī vt dicit glo. coram ſuperiore vt pu niat. ꝛ dicit Hoſt. q̄ puniet iſtos tanq̄ ꝙemptores canonū de tem. oꝛ. ſane. ꝛ. c. litteras. ꝛ. c. nullas. alle. in gloſ.

Ver. Per premiſſa. Nota q q̄ñq̄ in ſeriꝛ ep̄o hz iu riſditionē quaſi ep̄alem. de hoc in glo. in verbo habentibus. ¶ Op. in eo q dicē nō p̄iudicari iuriſditionē hñtib⁹. q īmo p̄iudiceť niſi proteſtēť de iure ſuo. nā exquo patiuntť ep̄os ex pulſos iudicare propter coꝝ negligentiā preſcribeť iuriſditio ꝺ eos. de preſcrip. ad audientiā. ꝛ. c. auditis. ꝛ qđ pteſtatio ſit neceſſaria probaſ de elec. cumana. So. per reſeruationē de q̄ hic nō preiudicaſ iuriſditionē hñtibus ꝛ nō pteſtantibus. qđ vult glo. in verbo vt predicť. ꝛ eaz no. Ex hoc no. caſum in quo nō currit preſcriptio. ſunt ꝛ alij qui no. de preſcrip. cum nō liceat. ꝛ rō quare hic nō currit eſt ſm Gen. qꝛ preſcriptio de ſui natura ꝙtra negligentez induciť. C. de anna. excep. l. vl. de preſcrip. vigilāti. Dyoceſanus aūt nō pōt dici negligēs hoc caſu qꝛ etiam multus cogiť obſeruare que hic ſtatuta ſūt qđ etiam vult predicta glo. in verbo vt predicť. Ex quo no. ſingulariter q is qui vtiť ptāte ſibi ꝙceſſa in modū priuilegij per ius cōe non intelligiť vti ad̄o preſcribendi pro hoc de pre ſcrip. veniens. ꝛ qđ ibi no. ¶ Quero in eo q dicit de Dyoce ſanis vel alijs iuriſditionē habentibus quid intelligiť p ver buz alijs? ſo. intelligiť de oībus qui habent ep̄alem in loco. pro hoc. ſ. §. volumus. ꝛ qđ ibi no. in glo. per dioceſanos. ¶ Secundo quero circa dicta in ꝑxima. q. ſi iuriſditio ſpec tat ad duos vt ad ep̄m ꝛ archidiaconū? dicūt Laū. ꝛ Gē. q vteꝝq̄ requiriť ad hoc. de vſupal. ex tuaruz. ꝛ hoc ſi hz exer cere caſum tangentē iuriſditionē vtriuſq̄. qꝛ q ocs tāgit ꝛē. ff. de ſerui. ru. predi. per fundū. C. de auc. preſtā. l. fi. de of. archi. ad hec. in fi. de preſcrip. accedentes. inſtu. de ſtip. ſeruo. per totū. ſi aūt habent exercere caſum ſpectantē ad iuriſditio nem ſolus ep̄i ſolus ep̄s requiriť. ¶ Op. ad hoc q ēt in caſu precedenti ſufficiat requiri ſolum ep̄m. per id qđ no. ſ. e. cle. §. volumus. in glo. in verbo dyoceſanis. ſo. ſta ꝺrio qꝛ licet alius hz iuriſditionē cū ep̄o nō dr̄ hīe quaſi ep̄aliť. ꝛ ſic per id qđ dicit illa gl. dz hic. v̄. intelligi de his qui habent iuriſditi onem quaſi ep̄alem per excluſionē ep̄i quod eſt verius. nā ſi nō eſt excluſus ep̄s tunc ipſe hz totalem iuriſditionē ep̄alem de of. oꝛ. cū ab eccleſia ꝙ. ꝛ ſic ſufficit cum ſolum requiri. ¶ Tertio quero quid ſi ep̄i expulſi in dyoceſibus alienis iu dicent inter ſubſtitos alioꝝ dyoceſanoꝝ. dicit Laud. ꝛ Gē. q p̄iudicabiť ſi nō contradicāt ꝛ ſciunt. de preſcrip. audi. de re iudi. c. pe. ff. de re iudi. l. ſepe. Cōtra tñ v̄. qꝛ textus dicit nullum p̄iudiciū fieri illis ſed dic hoc verū per exceptum iuriſditionis inter ſubditos ep̄oꝝ expulſoꝝ de quibus. ſ. dicitur eſt. in alijs caſibus ceſſat iſte. v̄. per premiſſa. ꝛ ſumus in diſpoſitione iuris cōis. ꝛ iō primū verius.

¶ De cauſa poſſeſſionis ꝛ proprietatis.

Cauſa. In cā beneficiali delata ēt ꝑ ap pellationē ad curiam vtraq̄ ꝑs poteſt petitoꝛium ꝛ poſſeſſoꝛiū intentare. et ante cauſe ꝙcluſionem pōt ſpoliatus ſuſpen ſo petitoꝛio ſuo vel aduerſarij poſſeſſoꝛium proſequi. hz duo dicta. ſecundū ibi ꝛ in ſpo liantis. pone caſum per id qđ dico. j. q. j. ¶ Nota q per ap pellationem devoluiť cā ad ſuperiorē per hoc verbum devo luta cā. nō autem devolvuntur res ſuper qua litigať. vnde de illa re cū tertio coram ſuperiore nō pōt agi. de ap. romana. §. in alium. ꝛ §. ſe. li. vi. de hoc. in ſpe. de ap. §. nouiſſime. v̄ſi. illud tñ. ꝛ v̄. verū tñ. Laud. ꝛ Gen. dic tñ q tertius poteſt pro ſuo intereſſe appellare vel appellationi aſſiſtere. de re iu di. cū ſup. ꝛ qđ ibi no. ¶ Sedo no. q vt actꝰ pariat effectū dz eſſe legitīe factus. ꝓbaſ in verbo legitime. ad fi. de trāſ. c. ij. ō. pen. cle. i. ꝛ qđ ibi no. gl. in vbo. debito. ¶ Tertio no. q appellatio eſt cōe remediū appellanti ꝛ appellato. ibi tam appellanti q̄ appellato. pro hoc de app. ſepe. ꝛ. c. oblate. ꝛ. c.

nicholao.ꝛ.c.interposita. Ex hoc no.ſm Lau. q̄ littere ſuper appellatione impetrate prosunt etiam aduersario vt per eas possit petere procedi etiam contradicente appellante. de rescrip. ex parte. ſ. de resti. ſpo. ex conqueſtione. dicto. c. oblate. pro hoc qđ no. Inno. de ap. cordi. li. vi. ꝛ ratio est q̄ dicit hec glo. in verbo appellato. quia cū appellatio artet vtranq; partem hoc casu cum appellatur ſuper causa beneficiali. de elec. c. i. li. vi. debet vteq; ſentire commodum. idem Ben. ex hoc apparet q̄ in cauſis beneficialibus aliud ſit qđ tenet glo. ii. ꝛ est verum quo ad effectum huius cle. Sed generaliter loquendo in qualibet causa procedit qđ dictum est vt etiā appellatus appellationē prosequi possit. ¶ Quarto nota casum in quo in causa appellationis potest deduci noua causa. de hoc. j. in primo contrario. ¶ Quinto nota q̄ verbum ō cernimus inducit ius nouum. qđ colligit glo. ii. licet non aperte. de hoc de iudi. decernimus. ¶ Sexto nota casum in quo ab eodem potest intentari petitorium ꝛ possessorium. de hoc. ſ. e. paſtoralis. ꝛ. j. in quinto contrario. ꝛ hoc no. ſcōm Laud. q̄ ex eodem libello potest quis prosequi duplex commodum. pro hoc de capel. mo. c. ii. qđ procedit intelligendo q̄ idem in eodem libello possit petitorium ꝛ possessorium intentare. qđ probatur hic ex eo q̄ hec littera loquitur indistincte. ¶ Septimo nota q̄ in odium alicuius quandoq; statuitur ius sicut hic in odium spoliantis. ꝛ de hoc. j. in quarto cōtrario. ¶ Octauo nota de conclusione cause que fieri potest etiam in spiritualibus. qđ tenet glo. in verbo conclusionem. de hoc. j. q. xi. ꝛ. xii. ¶ Nono nota casum singularem i quo actio habet vim exceptionis. quia hic in odium spoliantis possessorium post petitorium intentatum agendo prediscutitur idem probatur de resti. ſpo. ex conqueſtione. ꝛ de hoc. j. viii. contrario. ¶ Decimo nota q̄ petens se restitui ad beneficium non tenetur probare titulum. probatur hic ex eo q̄ potest prosequi possessorium solum recuperande. de hoc in glo. ſi. ꝛ dico. j. contrario. viii. ¶ Oppo. q̄ cum causa deuoluta est per appellationem non debeat posse deduci petitorium ꝛ possessorium prout hic permittitur. ſed in tantum ſuper quo fuit appellatum extra iudicium ſiue in iudicio ante ſentētiam vel a ſentētia vt probatur in iuribus allegatis in tertia glo. ſolu. vt in ea q̄ hec cle. procedit in appellatione ſuper causa beneficiali que deuoluit omnia que concernere possunt illā causam. de elec. c. i. li. vi. contrarium ergo procedit in aliis cauſis. idem Dau. ꝛ Steph. qui dicunt q̄ ſicut ex ſimplici commiſſione cauſe venit petitorium ꝛ possessorium. ſ. e. c. i. ꝛ. ii. de ſequeſtra. c. i. vbi de hoc. ſic ex ſimplici deuolutione veniat vtrumq; q̄ dictum ſic generaliter prolatum videretur itel ligendum in qualibet causa. Sed tamen non procedit niſi in causa beneficiali que per appellationem dicitur ſimpliciter deuolui per dictum. c. i. alie autem cauſe deuoluuntur ſolum quo ad id ſuper quo est appellatum vt vult hec glo. ¶ Secundo op. ad hoc q̄ etiam in causa beneficiali non possit deduci aliud q̄ id ſuper quo est appellatum. de elec. vt circa. li. vi. So. hoc operatur noua prouiſio huius cle. ita vult eadez gl. ꝛ Dau. per verbum decernimus. vel rñ de aliter q̄. c. vt circa ñ habet locū cum quis proſequitur ſuum intereſſe. vt dicit eadem glo. ꝛ Dau. ſed per hoc oporteret hanc cle. reſtringi in caſu quo appellans proſequeretur ſuum intereſſe que tñ generaliter loquit. vnde verior vī p̄cedens ſolutio. ſcđa tñ est vera in ſuo caſu. ¶ Tertio op. q̄ nō possit itentari petitoriū ſup beneficio cū plat⁹ nō ſit dñs bñficii de dona. fraterni tatē. nā ſacra in nullius bonis ſunt. inſti. de re. diu. §. nulli⁹. ꝛ. §. ſe. So. Lau. q̄ platus est dñs quantū ad adminiſtrationem. ꝛ ſic itelligit q̄ eccleſiaſtica ſunt i bonis nullius pſone ſeculares ſed eccleſiaſtice ſic. p hoc qđ no. Inno. e. ti. cū ſup. ꝛ de pba. c. ex lr̄is. ꝛ qđ no. i aūt. de alie. ꝛ emphyte. ꝛ. §. ꝛ qñ cognouimus. colla. ix. vel ſm Jo. đ lig. ꝛrium nō vrget q̄ nō vī hic q̄ ñ possit platus vēdicare bñficium ſz vī q̄ erat cā bñficialis. i. ſup titulo bñficii qđ est verus. nā ſup ti. cum ſit ītitulatus pōt p ipm agi petitorio. ¶ Quarto op. in eo q̄ dicit i ſpoliantis odiū. q̄ i odiū alterius nō vz aliquid ſtatui. xii. q. iii. iter q̄relas. So. odio vici vel exceſſus ſtatui potest vt hic. ꝛ de resti. ſpo. ſepe. ſed i odiū pſone nō vt i ꝛrio. ad B. lxxxvi. di. odio. đ re iudi. cū eīm. li. vi. Lau. ꝛ Bē. ¶ Quinto op. q̄ ab eodē non possit itentari petitoriū ꝛ possessorium. ſi enī qs intentat possessoriū qñ q; dicit ſe possidere in possessorio retinēde. de pba. lz. ſed intētando petitorium dicit adueſarium possidere. de iudi. examinata. ꝛ ſic ē ſibi ꝛtrarius ꝛ nō audiendus. de ap. ſollicitudinē. ſo. hic loquit de possessorio recuperande vt pbatur i verbo ſpoliantis. ꝛ i hoc possessorio nō p̄cedit ꝛtrariū. de possessorio aūt retinēde an ꝛ qñ concurrat cū petitorio. dixi. e. ti. paſtoralis. Lau. ēt gñaliter hic pſequit de quolibet possessorio dicens q̄ cū queritur an ab eodē vel a diuersis possit itentari petitoriū ꝛ possessorium ſimul dicendū ē q̄ a natura actionis quā pponit petitor talis ē q̄ nō excludit prorſus dñium ipſius rei nec negat qn dñium ē possit apud reū vt ē hereditatis petitio i qua nō assent ad ſe ſpectare dñium. ſed dicit bona ē hereditatis tpe mortis ei⁹ cui ſucceſſit ꝛ tale petitoriū ītentari pōt cū possessorio adipiſcēde. ff. quo. le. l. i. §. q̄ aūt. aut p̄ſupponit ſibi deberi tale dñium. ꝛ aut intentando vtrūq; esset ſibi ꝛtrarius aut non. ſi sic non audit. d. c. ſollicitudinem. vt ſi itentet ſaluianū p qđ dicit bona alterius ſibi obligata. ꝛ cū hoc rei vēdicationem per quā aſſerit rē ſuā ē cum tñ res ppria nō possit ſibi obligari. q; res ſua nemini ſeruit. Si aūt nō ēt ſibi ꝛtrarius ſecus. vñ possessorium adipiſcende ꝛ recuperande ſimul intentari pñt cū petitorio. ff. quo. le. l. i. quoq; bonorū. l. i. e. ti. cuz eccleſia. ꝛ. c. cum ſup. ſed possessoriū retinēde nō vbi possessio ꝛ detentio p̄ſupponit p petente ergo ſibi nō cōpetit vēdicatio. d. c. examinata. Si tñ lz possideret nō detineat potent vtrāq; ītentare vt in re ōposita ꝛ cōmodata. ff. cōmodati. l. rei cōmodate hec p̄cedūt cum q̄ritur an actor possit vtrunq; ītentare. ſed ſi actor ītentaut possessoriū ꝛ reus petitoriū ſi erat possessoriuz adipiſcēde audit reus recōuenēs de ppria te ſi hz pbatiōes incōtinenti paratas ꝛ p̄diſcutit petitoriū. ff. ad exhi. l. iii. §. ibidem. q; dolo petit ꝛc. regula. dolo. li. vi. Sed ſi nō hz pbatiōnes incōtinēti paratas vtrūq; ſimul tractabit. vt no. de resti. ſpo. c. i. Si vō actor intentat interdictū recuperande reus non recōuenet de ppria te. de resti. ſpo. ſolicite. ꝛ. c. in lr̄is. niſi ſiat de voluntate aduersarii. d. c. i. Jn hoc tñ quo ad cāz matrimonialem dic vt in. c. lr̄as. de resti. ſpo. ſi aūt actor ītentat possessoriū retinēde pōt ſuſtineri vt recōueniat de ppria te. per. c. audita. de resti. ſpo. q̄ dic vt ibi. ad hoc ēt de pba. lz in hoc tñ dicit Lau. q̄ ſi ſpoliator p̄mo ītentet petitoriū re⁹ vero postea intētet possessoriū petere poterit vt possessoriū ꝛtra eū p̄mitus intentatū ſuſpendatur vt hic. de hac mā concuſſionis plenius ꝛ formalius. dixi. e. ti. paſtoralis. ¶ Sexto op. i eo q̄ p̄mittit de petitorio trāſire ad possessoriū in odiuz ſpoliātis p hoc enīz vī ſecus ecōuerſo q; tūc ceſſat rō odii ſpoliantis. cuius ꝛtrariū no. eo. ti. paſtoralis. in glo. magna. ante mediū. ſo. vt in glo. i verbo ſpoliātis. q̄ p̄mo dicit p hunc text tum videri gl. illā ē reprobatā. deinde defendit duplicit. primo q; illa gl. ſolū dicit posse trāſiri ō possessorio ad petitoriū nō aūt q̄ possit ſuſpēdi possessoriū. vnde pōt itelligi q̄ possit transiri renūciatio prioris iudicio. ꝛ dic quo ad hoc q̄ ēt nō renūciato dñmō nō ſuſpendat possessoriū ſed accumulet petitoriū possessorio qđ fieri pōt i possessorio cuius natura nō repugnat tali accumulatiōi. ꝛ ſic p̄ceditur ſup vtroq; ſm regulā q prior appellat ꝛc. de ordi. cog. cū dilectus. de hoc dic vt dixi in. d. c. paſtoralis. ſed alio mō defendit gl. hic glo. dicti. c paſtoralis. q̄ ſit ſpeciale vt ēt i cā appellatōis possit fieri ſuſpēſio ꝛ trāſitus. de quo hic. qđ dic vt in glo. ꝛ i eo q̄ remittit ad no. ſ. e. cle. i glo. fortius vult dicere q̄ hoc p̄cedit ſolū in cā beneficiali qđ nō vī p̄cedere. nā ēt in cauſis nō beneficialibus qñq; deduci pōt in cā appellationis aliud a principali recōuenciōdo q̄ recōuentio ēt in appellatione qñq; lz ſm ea q̄ no. de mu. peti. c. i. tñ defendēdo hoc dic vt. ſ. in. i. ꝛtrario. Alb. aūt. aūt ſimplicit dicit hic reprobari opinionē illoz q dicūt añ cōcluſionē cauſe omiſſo possessorio posse hēri recurſum ad petitoriū. Ben. ēt dicit talē trāſitū nō p̄mitti q; in hoc posset versari fauor ſpoliātis ꝛ pena īmunitatē p̄ſtare nō vz. ff. de iterdic. ꝛ rele. l. relegato ꝛ. §. fi. dicit tñ q̄ cū fauore ſpoliati ſit interdictum qđ hic vī pōt renūciare huic fauori ꝛ mos ei gerēdus ē. ff. de pba. l. circa. hec itelligo ſz ea q̄ dixi. ſ. e. contrario. ¶ Septimo op. q̄ nō liceat ſuſpendere petitoriū a ſe ꝛ ab aduersario intētatū. quia agēs petitorio dicit reū possidere. de iudi. examīata. possessor aūt nō pōt agere petitorio. d. c. ſol. forte metu ꝛtrarii glo. añ penul. exponit ꝛ p vel. dic q̄ ēt pōt ſtare ppria p id qđ dico. j. q. i. ¶ Octauo op. q̄ ītentās possessoriū nō possit ſuſpēdere petitoriū aduersarii. ſed potius ſit locus regule qui prior appellat ꝛc. de ordi. cog. c. ii. nō enī de natura actionis ē opari exceptionem. ſo. vt in glo. ī verbo adueſario q̄ dicat hic approbari opinionē eoz quos allegat tenentiū q̄ qñ ſup eadē re vnus intentat petitoriū alter ſuper illa intentat possessoriū recuperande prius audit ꝛ ſic hoc possessoriū est priuilegiatū vt ēt p̄cat naturā exceptionis. Refert

tamen gl. opi. ℔ost. qui tenuit contrariū de resti. spo. ex cō
questione. qō dic vt in gl. & dixi in. d. c. ex cōq̄stione. ℒau.
approbat primum dicens q̄ ante hanc cle. non erat dubium
quin suspenso possessorio posset is qui possessorium intentas-
set recurrere ad petitorium & econuerso. per. c. pastoralis. co.
ti. Sed de petitorio vel possessorio aduersarii dubium erat p
dictum. c. cum dilectus. inducendo vt nunc dixi opponēdo.
Sed dicat ℒau. q̄ illud est regulariter verū sed fallit in cā
huius cle. per quam habemus q̄ possessorium ēt intentatuz
post petitorium per viam actionis primo expeditur si hoc pe
tat spoliatus. & hoc fit tam in odium spoliantis vt hic q̄ i ta-
lorem beneficio⁹ ecclesiastico⁹ in quibus & alia spolia sunt
statuta. §. de iudi. cle. ii. de eo qui mit. in pos. cum qui. lib. vi.
dicat tñ ℒau. q̄ non bene potest reperiri exemplum qūo pos
sidenti competat petitorium prout hic nisi in matrimonialī-
bus. vt hic. & c. ti. cū super. qō declaro exemplando hanc cle.
j. in. i. q. ℔dau. ēt concordat cum gl. q̄ qz super eadem re i-
tentatur petitorium & possessorium per possessoriuz p̄iudicaī
processu⁹ super petitorio vt p̄dicitur possessorium alias fz
eum si essent super diuersis forent mutue petitiones. d. c. cuz
dilectus. & de hoc in spe. de peti. & pos. §. i. v. porro. & q̄ pos-
sessorium hoc casu p̄iudicet modo p̄dicto inducit ℔dau. dic-
tum. c. ex conquestione. & c. lras. e. ti. vbi ex ordine lre appa
ret q̄ mulier egit ad diuorcium ⁊tra virum p̄textu consan-
guinitatis. vir autem non excepit de spoliatione sed egit dire
cte petens restitutionem. & ex hinc colligitur q̄ prius tractaī
cā reconuentionis q̄ conuentionis qō p̄cedit quo ad. c. lras. fz
in. c. ex conquestione fuit econuersio. qz ibi vir petijt matrimo-
nium separi & mulier petebat se restitui tñ est effectus. Re-
fert viterius ℔dau. ea que no. ℔ost. in. d. c. ex conquestio-
ne. que omitto qz ibi dixi. & qz hic in effectu ponunt in gl. re
fert deinde opi. aliorum dicentium q̄ i. c. ex conquestione pri
us actum fuit ab vxore possessorio: & iō vir non pōt reconue-
nire super cōsanguinitate. de ordi. cog. c. fi. secus si prio agatur
petitorio & ideō possessorio. qz tunc sunt mutue petitiones vt
sic priuilegium spoliationis in hoc cōsistat q̄ spoliato primo p̄-
posita no patiaī alicuius petitorii reconuentionē: & ꝓposita in
modum exceptionis repellat agentem: sed posterius ꝓposita
in modū actionis non tollit primum lz hoc obtineat in p̄iudi-
cialibus. in. q. vlt. §. si qñ. & c. se. inst. de excep. §. p̄iudiciales
vult hec opi. q̄ possessoriū non ꝛz indistincte naturā p̄iudicia
lis vt dēat semper discuti ante petitorium. tñ in eo q̄ dicunt
q̄ qñ primo actum est possessorio nō audiī actor in petitorio
nō, potatur hoc iure nisi de possessorio excipiatur. vt dixi in. d.
c. ex conquestione. vbi ēt ponitur hec solutio & reprobatur. di
cit ℔dau. q̄ per hoc reprobatur opi. ℬer. in. d. c. ex conque
stione. vbi tenet q̄ post litē ⁊testatam ēt super petitorio nō au
ditur reus de spoliatione agendo vel excipiendo. de quo in
spe. de peti. & possess. §. i. v. si vero vnus. dicit tñ ℔dau. q̄ liz
probetur hic glo. illa ℬer. quo ad id q̄ dicit de spoliatione
deducta agendo qz vt hic p⁹ pōt ante conclusiōem deduci nō
tñ hic reprobatur in eo q̄ dicat de spoliatione deducta excipi
endo cum eni sit dilatoria per cōsequens ante litē cōtestatam
ē ꝓponenda. ii. q. vi. §. exceptio. & no. xxix. q. ii. cuius rei cā. i
glo. argumētū. qō tenui in. d. c. ex conquestione. ℳath. cir
ca hoc ḡaliter declarat qualiter sup mutua reconuentōne agi
dēat & qualiter petitorium & possessoriū simul deducunt. de
primo tñ remittit ad notata de mu. pe. c. i. & dic vt ibi dixi. de
secō distinguit. qz aut agitur petitorio ab vtroq⁹ et tunc ꝓce
ditur vt dixi i dicto. c. i. aut agitur possessorio ab vtroq⁹. & tūc
si p̄nt simul tractari. primo tractari dēnt. de ord. cog. c. fi. & tra
ctant fz illā regulā q̄ prior appellat &c. ff. de iudi. l. q̄ prior. & di
cto. c. cū dilectus. & qñ simul tractātur debēt vna sniа termi-
nari. d. c. cum dilectus. Si vero vnus agit petitorio & alter
possessorio subdistinguit qualiter obijciatur spoliatio. qua si
directe petitur restitutio sunt due petitiones mutue & sic si-
mul tractande. d. c. cum dilectus. Sed si spoliatio proponit
in modum exceptionis primo tractanda ē. d. c. cū dilectus. &
sm eum in hac cle. tam appellans q̄ appellatus itentare p̄nt
petitorium simul in cā appellationis. & ēt possessoriū vel ecō-
uerso. sed per hec verba ℳath. nulla specialitas apparet in
hac cle. vnde quo ad hoc vt hec cle. inducat casum nouū dic
vt dixi. §. c. ⁊trario. & §. ⁊trario primo. ¶ Nono op. in eo
q̄ p̄mittitur hic super cā beneficiali posse procedi in solo pos-
sessorio. qz petens se restitui ad beneficium dz iustificare suaz
possessionem ex titulo. de fil. p̄by. constitutus. So. vt i glo.
vlt. que primo dicat hic probari q̄ petens restitui ad beneficiū non habet iustificare possessionem vel probare titulum.
deinde ibi volens se defendere sentit q̄ teneat iustificare pos-
sessionem ex titulo. in eo q̄ dicit q̄ aliud est intentare petito-
rium. aliud q̄ teneatur iustificare possessionem ex titulo. i eo
q̄ dicit q̄ aliud est intentare petitorium. aliud q̄ teneatur iu
stificare possessionem ex titulo. qō expedit vbi natura posses-
sorij hec requirit. qō no. singulariter. Et per hoc vult hec gl.
q̄ iste qui procedit in solo possessorio dicatur ex eo procedere
in possessorio solum quia non tenetur prosequi principaliter
sed tamen tenetur prosequi ad iustificandum possessorium.
℔dau. autem simpliciter dicat p hanc cle. q̄ non tenetur etiā
iustificare possessionem ex titulo. & de hoc p̄ ℔ost. in sūma.
de resti. spo. §. in casibus. v. quid ergo. vbi queritur si qs pe-
tit ecclesiam quam possidebat tanq̄ beneficium quia fuit spo
liatus: & dicat eum non restituendum nisi probet q̄ auctoritā
te ordinaria ipam fuerat adeptus. de inst. ex frequentibus. ō
renun. admonet. de cleri. pegri. c. fi. d. c. constitutus. ipse tñ
℔ost. notauit contrarium de resti. spo. sepe. qō tenuit fra-
ter aluarus p no. iii. q. ii. i sūma. & facit hec cle. vt dicit ℳa
thē. Bert. autem dicit questionē fuisse in palatio pape. Qui
dam beneficiatus molestabatur in possessionem beneficii sui
p quendam qui asserebat illud ad se spectare querebatur an
teneretur facere fidem de titulo. videbatur q̄ non p. l. cogi.
C. de peti. here. & de rei ven. l. fi. & de resti. spo. in lris. In cō
trarium quia iste non debet dici possessor sine titulo. regula p
ma. li. vi. vt lit. pen. vt hi qui. c. li. & dicit sic obtentum in pa-
latio. ad. l. cogi rñdet q̄ loquitur in casu in quo non p̄sumit
contra possidentem. hic autem p̄sumitur nisi ꝓbet ti. ad. l. fi.
pa. leg. ℜñdet eodem modo dicens q̄ ad instantiam non te
netur facere fidem sed ex officio iudicis sic. Sed dicat hec ve
ra in interdicto vti possidetis. in quo obstat exceptio tituli fz
aliquos. p. c. audita. de resti. spo. licet contrarium nota. de in
stī. cum venissent. in gl. penul. & idem ibi tenz Jnno. ō quo
ibi dico in penul. & vlti. contrario. vbi dixi q̄ obstat quando
p eum infertur q̄ possidens possidet vi clam vel p̄cario ab ad
uersario. sicut est in. c. audita. de resti. spo. aliās non. sed etiaz
in interdicto vnde vi idem tenet Jo. cal. vt dixi de resti. spo.
ex pte. Sed ibi tenui contrarium. sufficit enim q̄ constat pe
tentem cē habilem ad beneficium vt quia est clericus. & si be-
neficiuz requirit sacros est in eo ordine quem requirit benefi
cium. quo p̄supposito eoipo q̄ docet posse dissē tanq̄ benefi-
ciatū debet restitui docto de spoliatione. non enim est verus
q̄ p̄sumatur contra ipm immo potius p ipso. qō dic plenius
vt dixi in. d. c. ex pte. Et p hoc dico q̄ gl. hic que vult saltem
opus cē q̄ iustificet possessionem ex titulo nō est vera vt ō ne
cessitate ad hoc teneatur tutum tñ est hoc facere ad euitandas
opiniones. sed satis hic apte ꝓbatur in textu q̄ sufficit docē-
re de solo possessorio. nec est verum q̄ ille qui deducit petito-
rium ēt nō principaliter vt ad iustificandum possessorium di-
catur oino in solo possessorio ꝓcedere. Spe. tamē de teste. §.
dicendum. v. sed pone q̄ in beneficialibus. dicit petentez re-
stitui non restituendum nisi ꝓbet legitimum titulum. lz ad-
uersarius obiciens de ꝓprietate non sit audiendus. vt in. c.
in lris. de resti. spo. qō sequitur hic ℒap. diēs vt dicit ℔o
sti. de resti. spo. ex transmissa. hoc possessorium diuersum ē
ab alio possessorio. & ē simile possessorio matrimonii carna
lis in quo expedit docere de cōiugio ꝑsumato. de resti. spol.
ex trāsmissa. sed primum verius. Et rō diuersitatis inter ma-
trimonium carnale & spūale patet ex his que dixi in dicto. c.
ex pte. ¶ Quero de exemplis huius cle. So. ℒaud. ponit
casum. pone q̄ beneficium vacans qō erat mihi debitū tanq̄
prior in data alter acceptauit & sibi conferri fecit ponens se i
possessione in qua prius positus fueram & violenter me eiecit
vnde appellaui ad curiam. queritur an ego appellans vel ipe
appellatus possimus petitorium & possessorium insimul in-
tentare. & dicat q̄ sic. secundo an cum ego spoliatus insimul
vtrūq⁹ intentauerim possim suspendere petitorium & plēq
possessorium. & q̄ dicatur q̄ sic in odium spoliantis. sed p hāc
positionem non apitur intellectus huius cle. videtur enim mi
rabile quo ad id q̄ dicat spoliatum posse suspendere petito-
rium ab aduersario intentatum & deducere possessorium re
cupade. quomodo enim potuit spoliatus p spoliantem con-
uenīri petitorio cum possidenti non sit ꝓdita actio. de iudi.
examinata. & ideo non est facile p hanc cle. exemplificare. Sz
dic vt dixi de can. pos. pastoralis. & de resti. spo. ex conquestio
ne vbi plura exempla posui quorum vnum ponit Jo. an. in
addi. spe. de peti. & pos. §. fi. & p nunc pone vnū egi petitorio

⁊ possessorio sup beneficio contra possidentem reconuenisti me petitorio qō potes. de proba. in presentia. in causa appellationis possum prosequi possessorium recupande ⁊ meum ⁊ tuum petitorium suspendere. ⁊ sc̄m hoc intellige qō dixi s̄. contrario. vii. ¶ Secundo quero in eo q̄ dicit causa beneficiali per appellationem devoluta. quia dixi. s̄. in primo notabili q̄ per appellationem devolvitur causa non aut res super qua est lis. Quid si appellans ab ep̄o ante appellationem erat in carcere ep̄i an relaxabitur? videtur q̄ sic vt possit appellationem prosequi. Steph. contra prationem predictam in principio questionis. ⁊ per. l. C. de ap. eos. §. sup his ⁊. l. minime. ¶ Tertio quero in quibus beneficiis procedit hec clem̄. So. procedit in omnibus tam maioribus q̄ minoribus q̄ etiam in prebendis. vt hic in glo. i. ⁊ idem Paul. ⁊ Benze. ⁊ no. glo. ad hoc quia sub hoc verbo beneficium. in mā non restringibili comprehenditur p̄benda. p hoc quia p̄ benda est titulus. de consti. cum. Ad. vbi dixi. ¶ Quarto quero an in causa non beneficiali procedit hec clem̄. dicit glo. prima q̄ non. ⁊ idem Ben. ⁊ Ad Bathe. pro hoc quia dicendo de cā bñficiali excludit de alijs ꝺ̄ gbus si voluisset hoc intelligi expressisset. C. de cadu. tol. l. vna. §. si autem ad deficientis. de dec. ad audientiam. idem Paul. qui etiam prosequit de causis non beneficialibus ad faciendū qñ possit possessorium ⁊ petitorium intentari. ⁊ distinguit. quia aut intentatur ante litem constatam ⁊ ante correctionem libelli ⁊ tunc finita causa appellationis in qua appellatione non licet prosequi nisi causas expressas in ea. vt. j. de ap. clemen. appellanti. pōt appellans intentare petitorium ⁊ possessorium sicut posset coram iudice principalis cause. q̄ adhuc non dicitur iudicium ceptum. ad hoc in aut̄. de relig. §. omnem. de ver. sig. ex pte iii. ⁊ sic coram iudice appellationis pōt incohare iudicium. p̄ ut posset coram iudice cause p̄incipalis in cuius locum succedit. idem Paul. de appellato si in causa principali erat actor ⁊ reus ante libelli correctionem ex causa appelauit. alias reus hoc non posset c̄t per reconuentionē cū non h̄eat locum recōuentio in cā appellationis. ff. de iudi. l. ii. §. legatis. ⁊ qō no. Inno. ⁊ Host. de mut. peti. c. i. de quo ibi dixi ⁊ per ibi no. videtur q̄ ex quo est appellatū ante lit. contes. finito appellationis articulo possit fieri reconuēcio coram iudice ad quē sicut posset coram iudice a quo. aut libellus erat parti correctus vl̄ facta litis contestatio ⁊ tunc cū actor teneatur illā instantiā sumere. C. qūo ⁊ qñ iudex. aut̄. qui semel. ad hoc de dolo. cām. in si iuris beneficio est suspensa possit ad aliam trāsire. co. ti. pastoralis. ⁊ hic in fine dicit Paul. q̄ qui intētauit petitorū nō pōt trāsire ad possessorū. q̄ opus est nona istantia que virtute appellationis nō est ad superiorem delata cū sit alia cā. i hoc ergo speciale ē hic in cā beneficiali i qua sicut appellans ⁊ appellatus artant p. c. i. de elec. li. vi. Si vterq; pōt petitorū ⁊ possessorū intētare. de hoc dic c̄t vt. j. q. vi. ⁊ dixi. s̄. in. i. contrario. ¶ Quito q̄ro si agat de beneficio tanq̄ de p̄prietate. glo. i. dicat nō ee locum hic clem. idē Laud. ⁊ Ben. pro hoc q̄ cā nō ē beneficialis. vt no. s̄. de iudi. cle. dispendiosaz. vbi dixi. q. viii. ad hoc de eo qui mit. in pos. c. i. ⁊ c. eū qui. lib. vi. ¶ Sexto q̄ro q̄ dō hic de cā devoluta p appellationē. qd si p q̄relam? glo. ii. dicat idem ⁊ fortius. ⁊ sm hanc glo. post verbū cā beneficiali. deberet addi dictio c̄t. reddit aūt glo. rōnez quare exp̄ssit de cā devoluta p appellationē. qō dic vt in gl. ⁊ p hoc qō dixi. s̄. q. iiii. ⁊ idem Ben. dicens put dicit glo. q̄ qñ per simplicē q̄rimoniam cā est delata est eadem ⁊ maior rō. ergo idem iura. de confir. vti. cū dilecte. ff. de ver. obli. l. a titio. nam c̄t submittens se, p̄tectioni sedis aplice habetur p appellante. de ap. ad audientiam. ¶ Septimo quero quid si appellatio ē extraiudicialis? glo. eadem videt dicere locū esse hic clem. ibi sine extra iudiciū. ⁊ idem videt velle i qualibz appellatione. sed Ad Bath. dicit hanc clem. p̄cedere tm̄ in appellatione extraiudiciali cū hic vtatur textus verbo intētare. ⁊ ille qui intentat vel petit aliquid in iudicio c̄t in causis vbi nō dz seruari iudiciarius ordo dz dare petitionem in qua itentatur petitorū vel possessorū. j. de ver. sig. cle. sepe. v. verum. non ergo pōt dici in causa appellationis intentare q̄ iam intentatum est. ⁊ hoc intelligendo de appellatione iudiciali solū ergo in appellatione extraiudiciali locum habet. Item sm cuz sequeretur aliud absurdum quia possit quis aliam cām prosequi quam ex qua esset appellatum contra cle. appellanti. j. de ap. ¶ Oppo. ad hoc de. c. vt circa. de elec. li. vi. so. Ad Bathe. q̄ illud. c. locum non habet q̄n quis p̄sequitur suum iter cē vel ius ecclesie. qō c̄t dicat hec gl. iii. hic i fi. quo ad id qō dicit de prosequente ad suum interesse. sed quo ad dictum precedens. Ben. tenet contrarium dicens propter indefinitam istius textus q̄ in qualibet appellatione iudiciali vel extraiudiciali locus est huic cle. ⁊ rñdet ad id qō dicit Ad Bath. de v̄bo intentare. dicens q̄ appellans prosequens appellationem dicitur intentare in effectu. Idem q̄ primo cum ille idem dicatur actor in causa appellationis qui fuit in causa principali. C. de appel. l. hi qui ad caulia. ⁊ ibi no. nec sequitur q̄ a cā ob quam appellauit discedat. nā potuit esse q̄ primo appellauit quia non restituebatur q̄ nunc prosequitur. qō c̄t tenet Jo. de lig. ⁊ est verus. nam qō dicit intentare intellige ad bonuz sensum siue intentet ab initio vt quia appellatum est extra iudicium vel in iudicio ante litem contestatam vel ante tps q̄ si fieret contestatio contestari soleat vel intentari scilicet in effectu ideſt tam intentatum prosequendo. nam etiam dicitur prosequi qui iam prosecutus est. de rescrip. mandatum. ⁊ qō ibi no. ¶ Octauo q̄ro circa hoc an in cā appellationis dēat dari libellus. dicit Ad Bathe. q̄ in cā beneficiali de qua hic non debet dari libellus c̄t in cā principali. j. de ver. sig. cle. sepe. v. nos autem. Sed tm̄ petitō redigenda est in actis. vt i eadem cle. v. verum. In alijs autem causis distinguit. q̄ aut appellatur ab interlocutoria aut a diffinitiua. primo casu nō datur libellus. sc̄o sic. ⁊ sic seruatur in curia. vt no. Spe. de libel. concep. §. nunc dicendum. v. sed nunquid. pro hoc qō no. de of. dele. cū cōtingat. sed Jo. an. in. d. v. sed nunquid. dicit q̄ potius esset dicendum econuerso. q̄ qñ est appellatuz ante litem noua est cā grauamis nec statum intentat negocium principale. ⁊ sic opus sit libello in discutiendo appellationis articulo. Sc̄o casu cū articulus appellationis non distinguatur a principali cessat hec rō. ⁊ idem tenet Jo. an. ꝺ̄ testa. Raynaldus super glo. in verbo contestata pro practica curie que videtur nitī veritate facit q̄ in appellatione ab interlocutoria procedi dz tanq̄ sup emergēti ⁊ sup emergētibus nō dat libellus nec fit litis cōtestatio de necessitate. de offi. dele. prudētiam. §. sexta. ⁊ qō ibi no. glo. ex loco isto. Sed quādo a diffinitiua est appellatū cū p appellationē extinguātur acta ordinaria iudicu licet non decisoria. qō dixi de proba. qñ cōtra. merito dz dari libellus sicut c̄t de nouo iurat. de calūnia. de iura. calum. c. ii. in prin. li. vi. ⁊ idem dixi in dicto. c. Raynaldus. ⁊ de hoc c̄t dico de appel. cle. fi. q. ix. ¶ Nono q̄ro si cā devoluta ad curiam p̄ immediatā subiectionem. an sit locus huic cle. Lau. q̄ sic. ⁊ idez Ben. ponendo exemplum p. c. cupientes. in prin. de elec. li. vi. movet Lau. q̄ eadē est rō si de spoliatione opponat ⁊ ptes sint in curia p̄sentes. ar. dicti. c. cupientes. §. i. dicat tm̄ q̄ aliud in confirmatiōe q̄ devolvitur ip̄m beneficium ⁊ electionem ad curiam. ⁊ secus in appellatione q̄ cām ⁊ processum ⁊ psonas ptium tm̄ devoluit. ⁊ ß verum principaliter sed nō incidenter. vnde dicat q̄ q̄ c̄t in cōfirmatiōe pōt oīa q̄ sno ⁊ cā videt eadē rō in ea q̄ i appellatione dū tm̄ ptes sint i curia p̄sentes cū curia sit cōis patria. ar. eoz que no. s̄. de elec. cle. cōstitutionem. §. insuper. vbi dixi i vi. ⁊ ix. contrario. ⁊ i. q. ¶ Decimo q̄ro q̄ hic dicat de appellatione interposita ad sedē aplicam. qd si ad inferiorē? glo. iii. dicat secus esse ⁊ idē Paul. Lau. tenet contrarū p id qō no. de elec. statuimus. ⁊. c. vt circa. li. vi. Ben. tenet primum q̄ ex eo qō dz in textu de appellatione ad papam emissa. videtur cōtrarium dicta de emissa ad inferiorem. q̄ si voluisset idem si ad inferiorē hoc exp̄ssisset. de dec. ad audientiam. de trāsla. c. ii. v. sed neqz. est ⁊ alia rō potissima fz eū. q̄ appellatio emissa ad aliquem solum articulum appellationis ad illum defert. nec de alio pōt se intromittere. de so. compe. romana li. vi. ⁊ sic vult Ben. secus in appellatione ad papā interposita vt talis devolvat totam cām. qō est verum in casu. c. cordi. de elec. lib. v. ⁊ in casu huius cle. que cum exorbitet a iure cōi extra suos terminos non est trahenda. regula que a iure li. vi. ¶ Undecimo quero in eo q̄ ante cōclusionem p̄mittit id qō i textu dicatur. an post conclusionem vllo cāu liceat. gl. in verbo cōclusionem q̄ sic. qō dic vt in ea. ¶ Oppo. ad hoc ⁊ ad textum. q̄ in cā bñficiali nō sit cōclusio. j. ꝺ̄ ver. sig. cle. sepe. ⁊ sic in nullo dz pōderari cōclusio. So. Ad Bathe. q̄ licz non sit cōclusio necessaria i p̄dictis tm̄ fieri pōt si videt iudicanec p̄terea ē irritus p̄cessus vt dō in dicta cle. sepe. ponderat aūt cōclusio sm Steph. q̄ post cōclusionē non restat nisi ferre sniam. iō regulariter nō p̄mittit transitus de petitorio ad possessorium. ¶ Duodecimo q̄ro circa hoc qualiter fit cōclusio in cā? dicit Paul. q̄ fit cum renunciatur probationibus facti ⁊ iuris. sm Inno. qui hoc no. de cau. pos. pastoralis. vel cum

renunciatur allegationibus ſm Jo. de deo. qđ tenet ſpe. de renun. ⁊ conclu. vſi. ⁊ no. ⁊. v. auditis. pro hoc qđ no. glo. de proba. qñ contra. in verbo renunciationes. vbi dicit q̄ poſt concluſionem nulla admittitur exceptio vel allegatio vel inſtrumentum. ⁊ idem tenet de fide inſtru. cum dilectus. vbi ī verbo concluſum exponit. i. renunciatum allegationib⁹ ⁊ oī bus probationibus. ¶ Op. ad hoc maxime ad dictum Jn no. quia poſt concluſionem prohibetur ſolum productio eorum que conſiſtunt in facto vt teſtium ⁊ inſtrumentorum. C. de dila. l. cum a nobis. ſm verum intellectum quez tenet ibi Ey. ⁊ Bal. non autem prohibētur allegationes iuris. nam etiam partibus non allegantibus index ex officio in talibus allegationib⁹ iuris ſupplere dz. C. vt que deſūt aduocatis. l. vna. de poſtula. bone. i. So. cōiter ſtatur contrario ⁊ ita ō facto obſeruatur. nam coram conſultore aſſumpto ad cōſulendum que ſnīa ferenda veniat ex actis allegatur de iure lz nō poſſet coram eo produci aliquid conſiſtens in facto. C. de reſa. l. i. vbi per Bar. qui idem no. ff. de appel. l. i. §. queſitum per dictam. l. cum a nobis. dic q̄ licet ſcribentes ponant dictum Jnno. prout iacet debet tamen intelligi ad ſuum intel lectum. videlicet q̄ poſt concluſione vlterius non pōt quicq̄ dici de iure nec de facto quando ſuper hoc peteretur dilatio que non eſt danda per dictam. l. cum a nobis. ſed ſi pars ſine dilatione vult allegare de iure auditur ſicut apparet in obſeruantia. tamen inherendo rigori iuris poſſet dici q̄ ſtandum eſt verbis Jnno. vt quando partes concludunt in cā intelligantur feciſſe quicquid in eis eſt tam de facto q̄ de iure adeo q̄ iudex non teneatur audire etiam allegatiões iuris. tamen vt dixi contrarium eſt in obſeruantia. ⁊ ex hoc conclude q̄ cōcluſio proprie cōcernit ſolum excluſionē eoz que ſunt ī facto non autem eoz que ſunt in iure niſi quatuz oporteat fieri aliquid in facto vt quia petatur dilatio que danda non eſt vt p̄dixi. ⁊ ita conſului. in. q. facti. ¶ Decimotertio quero an ſit dzia inter renunciationem ⁊ concluſionem? Pau. dicit q̄ non pro hoc inducens hanc cle. que ex eo facit quia nihil dicit de renunciatione ſed tantum de concluſione. vñ ſm Pau. ponuntur pro eodem. inducit qđ no. de cau. poſ. paſtoralis. ibi aut cōcluſū. vbi aut exponitur ꝓ deeſt. ⁊ fz Tan. Soffre. contrarium tñ tenet ibi Hoſti. dicens q̄ m plus ſe habet concluſio q̄ renunciatio: q: qui concludit bene renuntiat ſed nō ecōuerſo. lz enim quis renūtiet teſtibus pōt tñ iſtra producere. de fide inſtru. cum dilectus. dic q̄ renunciatio poſ ſet eē talis q̄ per oia haberet vim ꝯcluſionis. vt q: renūciatū ē probatiōib⁹ iuris ⁊ facti. put dixi. ſ. p̄x. q. ¶ Decioquar to quero an poſt publicationem atteſtationū poſſit rediri de petitorio ad poſſeſſorium. videtur q̄ non. ſicut nec poſt concluſionē vt hic. cōtrarium tenet Pau. q: poſt publicationez pñt adhuc fieri ꝓbationes ſaltem p inſtra vel per teſtes ſup alijs articulis. Sic ēt poſitiones ⁊ confeſſiones. de fide inſtru. cū dilectus. qđ vltimū no. in eo. q̄ dicit de poſitionib⁹. q: iaz vidi altricari in facto. nam dicebant quidam poſitiones poſt publicationē atteſtationū admitti non debere. Sed primuz verius. q: cū poſſent fieri ꝓbationes ergo ⁊ poſitiones q̄ ſunt adinuente ad releuandū ab onere ꝓbandi. ſ. de verbo. ſigni. cle. ſepe. v. ⁊ quia poſitiones. ⁊ hoc tenet Spe. de poſitionibus. §. iiii. v. regulariter. ibi quidā tñ dixerūt ⁊ male. ⁊ ſic cōſului in. q. facti. pro p̄ño aūt dicto de tranſitu petitorii ad poſ ſeſſorium q̄ poſſit fieri poſt publicationem. facit q: nōduz eā eſt liquida. ex quo nō eſt cōcluſum. ſuper qua rōne fundaf. c. paſtoralis. e. ti. ⁊ hec cle. quatenus ꝓhibeat talem trāſitū poſt ꝯcluſionem. q: tunc cū cā ſit liquida ſup petitorio debet pro nūtiari. ¶ Op. ad hoc nam ēt poſt ꝯcluſionem ꝓducunt teſtes p beneficiū reſtitutionis in itegrū. de in inte. reſti. audiū. ⁊ ſic nec tunc videf de eā plene liquere. So. Pau. q̄ nō dicitur poſſe fieri qđ ſit p beneficium reſtitutionis in integrū cuz ſit auxilium extraordinariū ⁊ non competit donec competit extraordinarium. ff. de mino. l. in cauſe. ij. ſcđo rñſo. qđ tenz Jnno. in. d. c. paſtoralis. in verbo renūtiatur. ⁊ eſt ſingulare. ¶ Decioquīto quero an faciēs tranſitū de petitorio ad poſ ſeſſorium ante concluſionē condemnabitur in expenſis? glo. in verbo ſuſpendere. dicit q̄ non. idem Benze. ⁊ Abathe. ¶ Op. ad hoc q: temere videtur intentaſſe petitoriū ex quo non perſiſtit ergo propter temeritatem dz condemnari in ſūptibus. ff. de iudi. l. eum quem temere. de penis. calūniam. So. Abath. q̄ nō temere facit cum ei hoc iure p̄mittatur. ⁊ nemini facit iniuriam. ⁊c. de elec. cum cā. ⁊ beneficium iuris nemini eſt auferendum. xxviii. di. his. regula. indultū. li. vi.

¶ Decimoſexto quero an ſuccūbens in petitorio poſſit agere poſſeſſorio Pau. refert id qđ no. glo. ō. c. paſtoralis. vbi dicit q̄ ſic ſi nudam ꝓprietatem deduxit in iudicium cū ſepata ſit cā poſſeſſionis ⁊ proprietatis. ff. de acqui. poſ. l. naturaliter. §. nihil. ⁊. l. penul. ergo ſnīa lata in vno nō parit exceptionem in reliquo. ff. de excep. rei iudi. l. iij. C. de interdic. l. iceri. cōtrarium vī notari. ff. de interdic. l. ii. §. quedam. vbi no. q̄ ſnīa lata in petitorio abſorbet ius poſſeſſorij By. ī regula. qui ad agendum. li. vi. dicit q̄ ſi eſt tale poſſeſſoriuz q̄ excluditur per exceptionem dñij vt poſſeſſorium adipiſcende ⁊ retinende ſnīa lata in petitorio p̄iudicat in poſſeſſorio. ſic intelligit qđ no. in dicto. §. quedam. Sed ſi eſt tale poſſeſſorium q̄ non excluditur per exceptionem dñij vt poſſeſſorium recuperande ſnīa lata in petitorio non nocet in poſſeſſorio. ſic intelligit dicta. l. incerti. ¶ Op. ad hoc q̄ etiam obſtet in poſſeſſorio recuperande. nam p ſnīam latam in petitorio ſurgit notorietas proprietatis pro eo pro quo ſertur cum ſnīa facit notorium. de coha. cle. c. ſi. ſed notorietas dñij pro aduerſario excludit poſſeſſorium etiam recuperande. de fil. p̄by. conſtitutus. ⁊ qđ ibi no. de dnor. ſignificaſti. ⁊ qđ ibi no. Jnno. So. contrarium eſt difficile ⁊ per ſcribentes non tangitur. dic vt dixi in. d. c. paſtoralis. ad ſi. vbi dixi q̄ notorietas dñij nō excludit poſſeſſoriuz quod habuit ortum p̄iuſq̄ ſurgeret talis notorietas: quia ex facto ſuperuenienti non debet tolli ius iā queſitum pti. de reſti. ſpo. audita. ⁊ ſic non obſtante ſnīa lata in petitorio pro aduerſario poteſt ps deducere poſſeſſoriuz recuperande qđ ſibi competit ex ſpoliatione prius facta. Si ēt competeret ex ſpoliatione poſtea facta videretur poſſe dici q̄ non competeret poſſeſſorium per dictū. c. ſignificaſti. ¶ Contrarium tamen no. Jnno. de cau. poſ. cum dilectus. qđ dic vt dixi. de reſti. ſpo. in litteris. ⁊ per ibi no. videtur verius dictum Jnno. Quicquid autem ſit ō hoc vltimo poteſt tamē ſi propria auctoritate deiecit competere cōdictio ex. l. ſiquis ī tantam. C. vnde vi. de qua no. de dolo. c. i. vbi dixi. de reſti. ſpo. ſepe. ex qua cōdictione non tantum poteſt agi vt in iuribus predictis. ⁊ no. c. ti. paſtoralis. in glo. ſed nunquid. ſed ēt excepi. vt no. in. e. ti. paſtoralis. in glo. penul. ¶ Decimoſeptio quero ſi reus obtinet in petitorio ⁊ actor in poſſeſſorio ⁊ obtinens in poſſeſſorio petit ſnīam exequi. dixit Dof. vt refert Pau. q̄ aut ideo obtinet reus in petitorio q: proprietatē probauit ⁊ tunc actor non poteſt petere executionez in poſſeſſorio. aut ideo obtinet reus q: actor nihil probauit ⁊ tūc poteſt actor petere executionem poſſeſſorij. ar. ff. de iureiur. l. ſz ⁊ ſi. i. reſponſo. quod tenet abbas. e. ti. cum dilectus. ⁊ Spe. de peti. ⁊ poſ. v. quid ſi is. pro hoc quod dicitur. e. ti. cum eccleſia. vbi ſm aliquos fit in poſſeſſorio executio tantum verbo exquo de petitorio conſtat pro aduerſario. dic melius vt ibi dixi q̄ immo fit etiam realiter quo ad fructus preteritos. patet quia ibi caſſata fuit electio facta excluſis quaſi poſſeſſoribus iuris eligendi. ¶ Decimooctauo quero nunquid poſſit ſuſpendi poſſeſſorium ⁊ tranſiri ad petitorium? videtur q̄ non. ar. a contrario huius clemen. cum hic permittatur tranſitus ad poſſeſſorium in odium ſpoliantis. Contrarium no. glo. e. ti. paſtoralis. ſed dicit Pau. primum verius. quod dic vt in glo. in verbo ſpoliantis. ⁊ dixi. ſ. contrario ſexto.

¶ De dolo ⁊ contumacia.

Jante. Appellans ante diffinitiuaz etiā a diffinitia lata eo abſente citato vel nō appellare poteſt niſi prima appellatio fuerit friuola manifeſte quo caſu nō appellat tanquam manifeſtus contumax. Primo dictum. ſecundo exceptio ibi niſi.

¶ Nota q̄ appellari poteſt ante diffinitiuam quod eſt verū indiſtincte de iure canonico dum tamen appelletur ex cauſa rationabili. de appel. vt debitus. ſed de iure ciuili non appellatur niſi in certis caſibus. quod dixi de appella. ſuper eo. cl. ii. ¶ Secundo nota q̄ appellationi interpoſite ante diffinitiuam non ſemper deferri oportet. de appel. cum appellationibus. li. vi. ſecus ſi a diffinitiua. de iureiurā. venientes. de appella. non ſolum. lib. vi. Ratio eſt quia in appellatione ante diffinitiuam exprimitur cauſa nec poteſt ex alia cauſa iuſtificari vt hic in glo. ii. Sed in appellatione a diffinitiua non expedit cauſam exprimi. ff. de appel. l. ſcio. ⁊ nota. de appel. cū cauſam. Et hoc procedit niſi in aliquibus caſibus in quibus prohibetur appellatio a diffinitiua vt ſi appellās ē crimioſus

notorius de appella. peruenit ꝛ ĩ casibus similibus qꝫ dic vt ibi. ꝛ de appel. non solum. li. vi. Et hoc no. ſm Ben. ꝙ appellatio ante diffinitiuam debet iustificari ex virtute grauaminis illati non autem ex superuenienti. j. de appel. appellãti. licet glo. teneri contrarium ꝛ minus bene. vt lite non cõtestata. accedens. ¶ Tertio no. ſm Lau. ꝛ expressius scõm Ben. qui dicit hoc innui ex hac clemen. ꝙ siquis appellauit ante diffinitiuam nisi appellet etiam a diffinitiua trãsibit in rem iudicatam ꝛ appellatio precedens non extenderetur ad grauamen sequẽs nec ex illo maiores vires assumeret. dic verius ꝙ si appellatio prima tenet sententia postea lata venit reuocanda per modum attemptati vt hic in glo. magna. v. Sz secundum hoc. ꝛ ex hoc quod ibi dicit glo. tollitur obiectio ꝺ hac clemen. ꝛ colligitur quis est effectus secunde appellationis. pro hoc quod dico. j. in. iiii. contrario. ¶ Quarto nõ. casum in quo potest procedi ad diffinitiuam contra non citatũ vt quando quis recessit a iudice appellando ante diffinitiuã. eo. ti. cum qui. li. vi. quod dicit hic glo. iii. Et est ratio scõm Laud. ꝛ Ben. quia appellans ante diffinitiuam sub colore boni vult suam contumaciam paliare cum tamen paliatio nõ sit introducta ad defensionem iniquitatis. de appellati. cum speciali. multiplicat ergo suam malitiam quia simulata equitas duplex est iniquitas ideo non citatur amplius qui tamen citaretur si non appellasset alias autem regulariter non tenet sententia nisi prius assignato termino peremptorio ad hoc ꝛ non sufficit simpliciter partem citari nisi dicatur ad audiendam sententiã quod notat Innocen. de offi. dele. consuluit de accusa. ad petitionem. pro hoc. ff. que sen. sine appella. rescin. l. i. §. Item cum ex eo edicto. ad hoc de resti. in inte. tuz ex litteris ad finem. dicit tamen Step. ꝙ interduz curia hoc non seruat licet enim non sit necesse citare tamen quandoqz citat quia quandoqz citatur quis ad conuincendam maliciaz de dolo. prout. ex hoc nota ꝙ quandoqz quis citatur etiam si non sit opus. pro hoc littera hic ibi eo citato. ꝛ eo. ti. eũ qui. li. vi. ꝛ quod ibi notat glo. in verbo non teneris. ¶ Quinto nota ꝙ appellatio debet interponi intra tempus debituz qõ exponit glo. in verbo debitum. idest decendium a die notitie per. c. concertationi. de appel. li. vi. Sed Lau. dicit a die sententie computando de hora in horam. de re iudi. quod ad cõsultationem. Ben. tenet primum per id quod habetur in auten. de collato. §. ad hec. iiii. col. ii. q. vi. anteriorum. quia decem dies predicti sunt vtiles ab initio sed continui in pgressu. C. quomodo ꝛ quãdo iudex. l. ab eo. quod est verius. dic ergo ꝙ currunt a die sententie cessante legitimo impedimento. ¶ Sexto nota ꝙ appellatio manifeste friuola non excusat a contumacia. qõ patet hic quia talis appellans est verus ꝛ manifestus contumax adeo ꝙ non auditur appellans a diffinitiua secuta. de hoc in gl. magna. ꝛ. j. q. x. ꝛ. xi. ¶ Oppo. vt aperiatur que fuit ratio dubitandi nam videtur appellantem ante sententiam non audiendum si postea appellat a sententia maxime si presupponimus eum fuisse citatum ad diffinitiuam ꝛ non venisse. quod probat littera ibi absentem. facta relatione ad verbum citato ꝛ tamen tunc tangꝫ contũax videtur non audiendus per iura que allegantur in gl. ſi. Itẽ dato ꝙ non fuerit citatus videtur idem quia iudex non tenetur citare appellantem ad ea que postea fiunt in iudicio. e. ti. cum qui. li. vi. Item superflua videtur appellatio a diffinitiua cum sufficiat appellatio ante diffinitiuam que si tenet infertur postea secuta reuocari debere. Solu. ex his potuit surgere dubitatio. Sed his non obstantibus decidit̃ contrarium nisi prima appellatio fuerit friuola manifeste. Ratio autem decidendi colligitur ex glo. vlt. ꝛ. j. dico. q. xi. ¶ Secundo oppo. ꝙ contra appellantem ante diffinitiuam non teneat diffinitiua postea lata cum possit esse ꝙ appellauit ante litẽ cõtes. ad hoc vt lite nõ cõtes. ĩ rubro ꝛ nigro. Sol. vt i gl. in verbo promulget que intelligit hoc. c. quando lis erat contestata vel erat casus in quo procedi poterat lite non contestata. ¶ Tertio oppo. ꝙ nullo modo possit a diffinitiua appellare sine suo preiudicio. ex quo appellauit ante quia si prima appellatio est legitima diffinitiua postea lata non tenet. ꝺ appel. non solum. li. vi. Sed appellando ab ipsa videtur eã habere ratam. ff. rem ra. ha. l. iii. §. falsus. So. vt in glo. in verbo appellare. que tamen non soluit contrarium sed remittit. Sed solue ſm Pau. ꝙ licet in. §. falsus. per appellationem videatur velle recedere a iudice tamen appellãdo videtur factum procuratoris falsi acceptare vt sic sententia non mandetur executioni contra ipsum procuratorem que cessante appellatione non fuisset mandata executioni contra dominum cum quo ad ipsum esset nulla sed contra procuratorem quia non ad ipsum tenet. de hoc. de re iudi. c. i. ¶ Quarto oppo. quod nullo modo possit iudex a quo est appellatum ante diffinitiuam procedere vlterius contra non citatum. de appel. si a iudice. li. vi. So. Laud. quod ibi iudex ad hoc solum citat appellantez vt veniat ad audiendum reuocari grauamen. sz Jo. de fantu. per illud. c. dixit oportere clemen. istam limitare quod loquitur vbi appellatio interposita ante diffinitiuaz erat friuola. c. vero si a iudice. loquitur quando erat legitima Et per hoc dicit summarium Pau. non esse verum qui sumaudo hanc clemen. dicit dic loqui de appellante legitime ante diffinitiuam. Ego autem summarium generaliter non distincto an appellatio prima fuerit legitima an nõ. pro opi. tamen Jo. de fantu. licet ipse nihil inducat est glo. in. c. cum q ĩ vbo appellãs. e. ti. li. vi. q ibi ad verbũ appellãs supplet frustratorie dicens ꝙ si bene appellasset non posset procedi contra eum cum non esset contumax. ꝛ pro illa glo. facit argumẽtum a titulo quia sub illo titulo de dolo ꝛ contuma. non bene poneretur illud. c. si loqueretur de bene appellante ꝛ sic ꝺ non contumace. Sed tamen dic vt predixi ꝙ hec clemen. loquitur indistincte vt sic appellans ante diffinitiuam nisi eius appellatio prima fuerit friuola manifeste audiatur appellãs a diffinitiua: quo vero ad id quod hic dicitur procedi posse ipso appellante non citato vlterius licet multum vrgeat glo. i dicto. c. cum qui. Et ratio quam supra pro eo feci tamen dico ꝙ etiam presupposito ꝙ appellatio sit non friuola non tamen processus iudicis factus appellante amplius non citato potest dici nullus tangꝫ factus contra non citatum non enim expedit eum citari cum protestari videatur eo ipso ꝙ appellat se nolle coram iudice a quo decetero litigare vt dicit. c. eũ qui non est ergo amplius citandus pro hoc. qõ no. ff. quãdo appel. sit. l. i. §. fi. ꝛ. ff. de in inte. resti. l. fi. in glo. vlt. ꝛ. C. quo modo ꝛ quando iudex. l. tres denuntiationes. ꝛ. xxiii. q. iii. illicita. i glo. magna. v. si tamen. de quo per Jo. an. in addi. Spe. de contumacia. §. i. post prin. vbi concludit potius talẽ esse citandum qui verbo dixit in prima citatione se nolle venire: quia potest esse ꝙ si putasset se amplius non vocandum hoc non dixisset licet secus sit de eo qui dixit appellando. vt ĩ dicto. c. cum qui. quia tunc ipso facto videt expresse velle amplius non litigare coram ipso iudice. Et plus est facto facere ꝙ verbo dicere. de appel. dilecti. ii. Et de hoc. j. q. viii. Ex ꝫ dico ꝙ etiam presupposito ꝙ appellatio tenuerit tamen in ꝫ dubio processus iudicis qui putauit eum non tenere ꝛ ꝙ hoc non detulit non potest dici nullus ex eo ꝙ non citauerit in sequentibus licet postea si docebitur de veritate appellationis venit processus reuocandus. p. c. non solum. de appel. li. vi. Et hic est verus intellectus. c. cum qui. licet aliter videantur scribentes sensisse maxime. d. gl. in verbo appellans. ad. c. si a iudice. dic ꝙ non probat iudicem teneri ad citandum appellantem sed solum dicit quando teneatur citatus non obstante appellatione coram ipso comparere quia tenetur quo ad ꝫ solum vt audiat reuocari grauamen si iudex ad hoc ipsum citauit vbi dic ꝙ si iudex reuocaret grauamen ignorante appellante talis reuocatio non sufficeret ad effectum vt posset iudex procedere vt etiam ibi tenet Jo. an. tamen puto ꝙ si reuocauit etiam appellante non citato dummodo intimet appellanti de reuocatione poterit procedere ꝛ poterit appellãs de aliquo conqueri quia nec citatio omissa ad videndum reuocari ad aliud tendebat nisi vt appellanti constaret de reuocatione. Et hunc dico verum intellectum illius. c. ꝛ sic cõsului in questione facti ꝛ circa hoc dicit Steph. ꝙ interdum in curia Ro. seruatur contrariuz quo ad hoc ꝙ qui appellauit ab interlocutoria etiam manifeste friuola citatur ad vlteriora. Sed dic ꝙ hoc fit ad abundantem cautelam vel ad conuincẽdam contumaciam. ar. de dolo. prout. ¶ Quero ĩ eo ꝙ hic loquitur de iudice qui non detulit appellationi interposite ante diffinitiuam quid si detulisset? glo. in verbo non deferens dicit ꝙ sententia per ipsuz postea lata nõ teneret. idẽ Pau. qui tñ dicit ꝙ posset ab ea appellari. ff. quoꝝ appel. nõ reci. l. i. §. fi. ¶ Secundo quero circa hoc si iudex a quo est appellatuz remãet dubius an appellatio sit iusta vel nõ? dicit Alb a the. ꝙ debet potius deferre. de appel. dilecti. qõ non multuz facit ꝛ dic vt supra in secundo notabili. ꝛ de appel. cuz appellationibus. li. vi. ¶ Tertio quero an idem operetur prefigere terminum ad appellationem qõ deferre? dicit Alb ath. ꝙ non. qõ tenent Archi. ꝛ Jo. an. de appel. cũ appellatioibus.

li.vi. Et probatur rationibus. primo quia decretalis oblate de appella. ponit hec tanꝯ diuersa. pro hoc. j. de appel. cle. i. vbi idem probatur. Secundo quia vbi facta est prefixio termini si appellans appellationem suam non fuerit prosecut⁹ ifra terminū a iudice datum ad prosequendum iudex a quo cognoscit de causa principali. de appel. sepe. secus est si detulit q̄uis enim appellatio sit friuola non potest se vlterius ītromittere. d. c. cum appellationib⁹. qō dic vt ibi. Tertio quia vbi est prefixus terminus ad prosequendum ⁊ non est aliter delatum appellationi sufficit q̄ quis mittat procuratorem ad impetranduz tantum. vbi vero delatum esset debet mittere ad totam causam. de renunti. veniens. vbi de hoc in glo. sed non videtur. qō dic vt ibi dixi. de ap. nicholao. ¶ Quarto quero per quid cognoscitur appellationem manifeste friuolam. ⁊ cur quando est manifeste friuola appellans non audit si appellat a diffinitiua? So. vt in glo. vlt. quam diuide qua primo de appellatione friuola ponit quattuor exempla. Secundo ponit differentiam inter contumacem manifestum ⁊ non manifestum ibi ⁊ aduerte. Tertio ponit duplicem distinctionem de cōtumacia ibi. Guil. Quarto distinctionē. Ja. de are. ibi Ja. Quinto q̄tuor opi. simul de vero ⁊ ficto cōtumace ⁊ approbat scōm ibi. sed circa. Sexto de appellatiōe cōtu. ponit etiam quattuor opi. ibi sciendum. Septimo ex his suam opinionem infert ibi. ⁊ ex his. Octauo ex predictis infert ad intellectū huius cle. ibi ad tex. Nono contra predicta ⁊ contra tex. opponit ⁊ quadrupliciter. So. ibi. sed scōz hoc. Decimo ex predictis infert solutionem vnius. q. ibi ex predictis. Et de singulis partibus predictis dic ⁊ sequitur in hac. ⁊ sequentibus. Et quo ad primum quesitum per quid cognoscitur appellationem manifeste friuolam? dic vt in hac glo. in prin. que enumerat quattuor modos ⁊ adde quintuz si ap pellatio non fuit facta in scriptis ⁊ de hoc constat. de appel. c. i. li. vi. Et ex hac glo. in eo q̄ de appellatiōe friuola exemplificat quando pronuntiatum fuit erat appellationem esse falsam ⁊ non fuit appellatum. Nota singulariter q̄ quando appellatur ab interlocutoria si iudex a quo non deferat appellationi tanꝯ ex causis friuolis interpositis oportet appellari ab hac reiectione alias a diffinitiua appellās postea non audiret qō omnino nō. ¶ Oppo. ad hoc ⁊ ad ter. q̄ indistincte tenea tur iudex a quo appellationi deferre etiam si precedens appellatio fuerit friuola manifeste non enim potest de hoc ipso cognoscere sed iudex ad quem. ff. de admi. tu. l. cyrographis. i fi. nil nouari. appel. pen. l. i. C. de appel. l. a proconsulib⁹. So lu. dicit Inno. de offi. dele. pastoralis. in glo. mirum. q̄ per euidentiam facti potest hoc videre si enim per euidentiam cognoscat male appellatum non deferet sed exequetur. Pro hoc enim q̄ appellatū fuit ab interlocutoria ⁊ iudex reiecit appellationē tanꝯ ex causis friuolis interpositam nec a reiectione fuit appellatum si postea appelletur a diffinitiua non audiet appellans tanꝯ manifestus contumax. Et hoc sentit glo. hic vt dixi supra in eadem. q. pro hoc quia hoc q̄ iudex non deferat hz vim cuiusdam interlocutorie ⁊ hoc spectat ad ipm vt videat an sit admittenda vel non. de appel. cum appelationibus. li. vi. ergo pōt cognoscere an sit admittēda an reicienda vt idem iuris sit in p̄parāte ⁊ p̄parato. de offi. dele. p̄terea. cū similibus. Et p hoc videtur q̄ sine solēnitate hic possit. qō tenet Inno. in. d. c. pastoralis. si ergo fuit interlocutus appellationē non esse admittendam talis interlocutoria p̄iudicat nō appellanti qō est nō. dignuz. Pro hoc qō nō. de testi. ex pte vbi ad solutionez cōtrarij. c. interposita. de appel. dicit. q̄ oblatio probationum reiecta non sufficit ad iustificandaz appellationem nisi a reiectione fuerit appellatum. qō dixi in. d. c. ex parte. pro hoc ē ista clemen. Et ita consulit Jo. cal. i. q. facti. licet videatur magnus rigor per quē plurimi appellātes illaqueari possunt putantes sufficere appellationem ab interlocutoria interpositā ⁊ per hoc a reiectione appellare nō curant. sed imputet eis qui debuerunt consulere peritiores. put de iure fieri debet pro hoc qō dixi de ignorantia iuris quādo ⁊ quomodo excuset. de rescrip. ab excōicato. ⁊ de postulā. c. i. ¶ Oppo. ad hec quia si iudex a quo, super hoc cognoscit an appellatio sit admittenda videtur impedire officium iudicis ad quem qō fieri non debet. de appel. solicitudinē. Solutio cognitio iudicis a quo facta modo p̄dicto in nullo impedit cognitionem iudicis ad quem quicquid enim pnuntiet iudex a quo dūmodo appellans nō cōsentiat sed appellationē p̄sequetur cognosset iudex ad quē de appellatione. put dicitur de appella. romana. §. cū autez. ⁊. §. si vero. ⁊. §. q̄ si obijciat li.vi. Et quāuis iudex a quo reiecerit poterit eam admittere iudex ad quem. Pro hoc quod dicit hic gl. magna in. v. ex his. Et no. hec tanꝯ minus plene declarata per scribentes. Et de his etiam dixi. de offi. dele. pastoralis. ¶ Quinto q̄ro circa hoc presupposito q̄ appellatio ante diffinitiuam fuerit iniusta si detulit iudex a quo qui erat subdelegatus ōlegati pape an delatio deuoluat causam ad papam adeo q̄ nec ip se nec delegatus subdelegans possint se impedire exequēdo videt q̄ non: quia hec delatio non potest censeri nisi quedam interlocutoria: quia edictum iudicis faciens ad causaz nec cāz diffinit ergo est interlocutoria. pro hoc glo. que scōm aliquos non est alibi. in autē. de litigiosis. §. ad excludendas. viii. col. qō dixi de appel. cū cessante. sed interlocutoriā pōt iudex revocare. ff. de re iudi. q̄ iussit. ⁊. d. c. cuz cessante. nō refert an expresse an tacite fez per actum cōtrarium. de appel. ex parte. Item. statim ergo cum delegatus vel delegans incipiet exeq revocata erit illa delatio. Item delatio iudicis a quo non defert ipso iure causam sed tunc demum cum fuerit acceptata per iudicem ad quem. vnde si non acceptat delationez tunc remaneat iudex. d. c. cum appellationibus. v. si vero. vbi patet q̄ iudex ad quem potest appellationem ⁊ delationem refutare ⁊ pronuntiare quod non valuit quo pronuntiato iudex a quo remaneat in pristina iurisditione etiam si erat delegatus. quod tenet glo. in. d. c. cum appellationibus. ⁊ Archi. ⁊ Jo. an. ibi. pro hoc. de offi. dele. q̄uis. li. vi. ⁊ qō ibi no. Item no. de rescrip. ab excōicato. in glo. iste preterea qñ actus non tenet licite contrauenitur etiam per eum qui fecit. C. de lib. cauſ. l. i. de euictionibus. l. si tibi liberam. xxxv. q. ij. qō qs. de electionibus. nosti. de rebus ecclesie non alienā. si quis.

¶ Quarto probatur idem ⁊ fortius quia si diceret q̄ ab hora delationis esset facta deuolutio iudex a quo postꝯ detulit non posset assignare terminum appellanti ad iter arripiēduz vel se presentandum qō tamen potest. vt no. de matri. gtiac. contra interdic. ecclesie. c. ii. in. iiii. glo. ⁊ probatur de appel. p sonas. ⁊. c. cū sit. ⁊. c. reprehēsibilis. que generaliter loquūtur ⁊ expressius. de appel. sepe. ⁊ expressissime. ō appel. c. i. li. vi. qō etiam tenet Jo. an. in. d. c. cum appellationibus. Item contrarium videtur de appel. dilectis. §. preterea vbi licet nō valeret appellatio tamē iudex qui detulit sibi adeo p̄iudicat qō si postea facit aliquid ipso iure est nullum etiam si sit tale qd qō statim sortiri soleat effectum vt excōicatio de qua loquit̄ p̄dictus. §. preterea. non enim tenuit ibi appellatio decani ad papā cum ipse non detulisset appellationi ep̄i. e. ti. constituti. primo. ⁊. c. an sit. nec eā quā expressit fuit rōnabilis de p̄bytero qui detinebatur captus. hoc enim erat illud qō principalit erat in questione ⁊ sic iniuste conquerebat ante finem cause in eo qō volebat per iudicem revocari vel fieri qō principalit veniebat in diffinitiua. c. ti. significāte. ⁊ ponderanduz est. qz illud. c. fortissime facit. pbat enim hoc in appellatione añ sententiam fortius ergo in appellatione a sñia cui regulariter deferendum est. de appellationi. non soluz. li. vi. vnde dicit gl. si. in. c. cum appellationibus. q̄ iudex a quo qui detulit appellationi a diffinitiua etiā friuole non potest increpari: qz ex notis causis potent contra primā sñiam etiā iustā iudicari. C. de tempo. appel. l. per hanc. de fide instru. cū Joānes. ⁊ qō notesti. fraternitatis. secus si ante diffinitiuam est appellatuz qz ibi fuit querela de iniquitate iudicis tantum. de appel. interposita. §. fi. nec iustificari potest ex nouis cāis. ō appel. cle. appellanti. Secundo probatur idem nam p̄suppositio q̄ delatio non tenuerit iudex tamen delegatus non potest eam revocare si deferendo errauit in iure vt quia appellatio erat manifeste friuola secus si errasset in facto. ita singulariter dicit Inno. de re iudi. c. i. ⁊ per. l. error. C. de iur. ⁊ fa. ign. que facit qz error facti non autez iuris excusat. Pro hoc regula ignorātia. li. vi. ⁊ hoc tenet Bar. ff. de re iudi. l. iudex. sed delegans videretur posse quantum ad hanc rationem tamen dici pōt idem de eo vt actus delegati deferentis tenet etiam in p̄iudicium delegantis sicut factum procuratoris in his que non inferunt penam propter delictum p̄iudicat domino. vt lite nō contest. c. i. Item est pinde ac si ipse delegans detulisset cum esset delegatus ad totam causam ⁊ delegatus ⁊ delegans censentur eadē persona quo ad illam causaz ⁊ vtriusq̄ est eadez potestas. de rescrip. super litteris. in fi. de offi. dele. studuisti. ff. de iurisdic. om. iu. l. ⁊ qz. Tertio quia delatio tollit iurisdictionem iudicis a quo saltem sub conditione si voluerit iudex ad quem. d. c. cum appellationibus. spectat ergo ad iudicem ad quem hec declarare ⁊ non ad iudicem a quo. C. de cō

traben.emp.l.fi.que ad hoc optime facit. ꝓ hoc qđ no.de cō di.appo.super eo in glo.in verbo arbitrio. Quarto quia cū per interlocutoriam extinguitur iurisdictio iudicis talem re uocare nequit vt si interloquitur se non esse iudicem.de offi. delega.significātibus.de prebē.dilectus tertio. Et vtrobiq; dixi talis autem fuit hec quia quantum ad se iudex a quo ab dicauit a se iurisdictionem.d.c.cum appellationis.v.si vero qđ tenet ibi Jo.an.de appel.constitutus sc̄do.de accusa.ime minimus. Unde in.c.cum appellationibus.dicit iudicē non posse reuocare delationez nisi sit nulla qđ intelligo de nullitate facti per id quod dixi in secunda precedenti ratione.ꝛ qđ ipse iudex a quo de nullo possit se impedire postquā detulit etiam appellationi friuole inducto dictum.v.si vero.iuncta glo.in verbo eādem.que exponit sez friuolam appellationez nec in.v.salus.in fine textus dicit contrarium.quod enim ibi dicitur aliud esse in appellationibus a diffinitiua procedit q̄ ad alium effectum prout ibi exponit glo.fi.ꝛ quantum ad po testatem reuocandi delationem fortius procedit ꝙ nō potest reuocari quando a diffinitiua est appellatum cum tunc etiaz citra appellationem tollatur iurisdictio delegati tanq̄ functi officio.ff.ō re iudi.l.iudex.ꝛ.l. Pau.ō offi.dele.in lris.has rōnes pro ꝛ contra induxi super hoc puncto in quodam con silio in questione facti vbi concluſi secundam partem esse ve riorez respectu eius qđ queritur de iudice a quo vt sic nō pos sit exquo detulit vlterius se impedire. Et ad rationes con trarias patet responsio ex predictis. ¶ Sexto quero que est ratio ꝙ quando appellatio est manifeste friuola non pōt appellans a diffinitiua postea appellare. Sol.glo.magna in secunda particula ibi ꝛ aduerte.sentit rationem esse quia ta lis est contumax manifestus.ꝛ ex hac glo.relata ad textuz ap paret ꝙ non omnis contumax prohibetur appellare sed tan tum manifestus. ¶ Op.ad hoc quia iura dicūt generaliter contumacem non appellare que allegantur in eadem parti cula.glo.Sol.illa iura debent intelligi sm hanc cle.de con tumace mānifesto qđ singulariter no. Glo.tamen hec.j.in se ptima particula ibi ꝛ ex his.sentit ꝙ etiam si non sit manife stus dum tamen sit verus contumax appellare nō potest qđ dico.j.q.x. ¶ Op.ad hoc ꝙ quilibet contumax indistincte possit appellare.ff.de appel.l.creditor.§.iussus. So.vt i gl. quia predicta intelliguntur de contumace in non veniendo §.iussus.de contumace in non parendo iudici vt si iudex pre cipit presenti ꝙ aliquam rem restituat aduersario si non parz mib lominus potest appellare.sed quando citatus iudice nō comparuit tunc tanquā contūax in veniendo ad iudiciuz nō auditur appellans rationem diuersitatis reddit glo.quia nō parens peccat in vno tantuz:non veniens in duobus:qz nec venit nec comparet. Item est ꝛ alia ratio quia contumacia i non parendo non est ita proprie contumacia sicut in non ve niendo.spernit enim magis iudicem qui ad eum venire non vult q̄ si venit ꝛ non paret.qđ tamen recidit in idem cū glo. ¶ Septimo quero circa hoc.quis sit verus contumax mā festus quis non manifestus. Item quis sit verus contumax ꝛ quis non verus? Glo.in tertia particula ibi Guil. ponit duas opi.speculatoris.prima distinguit duplicem contuma ciam veram ꝛ presumptam.secunda opinio distinguit tripli cem:qua vltra verum ꝛ presumptum addit euidentem.ꝛ di cit euidentem contumacem eum qui citatus respondit se nō esse venturum.ꝛ de hoc in sequenti questione. ¶ Octauo q̄ ro circa dicta i proxima questione an ad inferendaz euidentē contumaciam sufficit ꝙ reus extra iudicium dicat nuntio se non venturum.glo.remittit ad.c.venerabilibus.§.secus.de sen.excō.li.vi.vbi videtur glo.velle ꝙ per hoc non sit vera contumacia.sed melius ibi dixisset ꝙ per hoc non esset notō rius contumax seu manifestus.hoc enim solum probat tex.i dicto.§.secus. Et pro hoc.ff.de appel.l.ex consensu.§.fi.ꝛ. C.quomodo ꝛ quando iudex.l.tres denuntiationes. in qui bus glo.tenet contrarium.sed in vtraq; lege loquitur quan tum ad hoc vt cum quis dixit se venturum amplius non ar tetur:quia in incertis non certus est locus comminatus. Et h̄ sequitur Jo.an.in addi.Spe.ō contumacia.§.i.vbi dicit ꝙ ex eo quod quis dicat se non venturum in termino coram iu dice non detegitur statim contumacia. Si enim non obstan tibus illis verbis veniet hoc sufficit q̄nus hec verba dixerit ex tra iudicium non per hoc infertur contumacia nisi postea per sistat non veniendo ad iudicem. Item sc̄m eum non est cre dendum nuntio hoc referenti. Creditur enim sibi in hoc so lo an citauerit hoc enim solum iurat se fideliter citaturum ꝛ relaturum.sicut ergo non crederetur nuntio dicenti se pauis sum a citato sic nec debet credi super relatione predictoruz v̄ borum.sed glose iuris ciuilis dicunt hanc esse apertam con tumaciam. Jta no.gl.ex quibus causis in possess.atur.l.ful cinus.§.fi.ꝛ de in inte.resti.l.fi.ibi tamen solum dicit talem esse verum contumacem. Ego puto ꝙ relationi nuntii i hoc sit credendum quia hoc est de his que sunt iurata id sup quo iurat nuntius.sicut igitur in mandato qđ est stricti iuris veni unt ea que sunt iurata mandatum.ff.iudi.solui.l.iam tamen pro hoc ꝙ nō.de offi.dele.cum olim.in glo.iii.ꝛ quod ibi di xi in.q.penul. Jta ꝛ in iuramento nuntij maxime quia i hoc multum interest.si enim expresse dixit se nolle venire cum p hoc certe constet de sua intentione non est necessarie citandus amplius quo ad illud super quo citabatur.de quo supra con trario quarto.ꝛ omnibus liberatis videtur ver' ꝙ talis pos sit dici verus contumax immo etiam manifestus postq̄ nun tius retulerit adeo qđ iudex statim etiam non expectato ter mino possit contra eum tanq̄ contumacez procedere.nō enī prodest citato terminus cui non consensit:quia non potest se iurare ex eo qđ impugnat.de censi.cum olim.tamen quia .c. venerabilibus.in.§.secus in eo qđ dicit de eo qui dixit in iu dicio multuz resistit.a contrario sensu possimus dicere ꝙ iu dex non debet procedere contra talem ante euentum termi ni post terminum autem tenendo ꝙ credatur nuntio infert contumaciam illam deberi censeri manifestam. Si autem non creditur nuntio quo ad hoc tunc per illa verba nulla ō tegitur contumacia sed solum ex eo ꝙ non venit vt tamen p̄ dixi verius puto ꝙ nuntio credi debeat ꝛ hoc ꝛ quis sit evi dens contumax declara melius per id qđ dico in sequenti q̄ stione. ¶ Nono quero circa opi. Spe. de qua.s.q.viii.qs dicatur verus contumax ꝛ qs fictus? Respondeo ꝙ ille quē citatio comprehendit est verus ꝛ potest intelligi citationē ap prehendisse.vel quia fuit inuentus vel saltem postea ad eum pervenit citatio.fictus autem sc̄m Spe.est quando citatus fuit ad domum nec eū citatio apprehēdit.per hoc dicit Spe. ꝙ citatus personaliter qui nihil dixit est verus cōtumax ma xime si bis vel ter fuit citatus.ff.de appel.l.ex consensu.§.fi. dicit enim spe.in.§.i.allegato in glo.circa hoc quedā alia que tanguntur in sequentibus opi. Est enī circa predicta alia opi. Ja.de are.quam ponit glo.in quarta particula supra signa ta qui dixit contumacem esse triplicem verissimum verum ꝛ fictum.verissimum dicit eum qui inuentus dixit se nolle ve nire quem.s.q.vii.dixi euidentem sm Spe.verum autē di cit cum qui inuentus dixit se venturum ꝛ postea non venit. fictum vero dicit eum qui citatur non personaliter sed ad do mum.quando autem ꝛ quomodo predicti appellant lz glo. simul hic referat cum opinoni. Ja.de are.hoc tamen reser uo ad sequentem questionem. Deide glo.in quinta partic la ibi sed circa.ponit quattuor opi.circa hoc que omnes diffe runt a duabus opinionibus premissis quia in illis distinguit triplex contumax. In istis duplex tantum omnes enī quat tuor sequentes opinio.solum distinguunt de vero ꝛ ficto cō tumace inter quas prima opinio vult verum contumacē dici eum quem.s.dixi euidentem scōm spe. vel verissimum sm Ja.de are. variatur tamen hec opi.in hoc membro quia qui dam requirunt ꝙ citatus fuerit inuentus. Alii hoc non req runt sed dicunt sufficere ꝙ se citatum nouit. Alii exigunt ꝙ fuerit citatus ab homine ꝛ hoc vltimum coincidit cum quar ta sequenti opi.que habet citatum a iure non posse dici con tumacem verum sed fictuz tm̄.que reprobatur vt dico.j.ea. q.fictum autem dicunt tenentes hanc primam opi. inuentū qui dixit se venturum vel tacuit sed non venit. sc̄da opinio ponitur in glo.ibi. Alii dicunt hunc verum.ꝛ vult hec opinio quod inuentus qui dixit se venturum vel tacuit sed non ve nit dicatur verus contumax.fictus autem dicatur non inuē tus.tertia opinio ponitur in glo.ibi tertii.ꝛ quarta ibi. Alii dicunt.ꝛ clare sunt in glo.glosato: autem approbat secundā ꝛ reprobat primam ꝛ quartam ꝛ non dicit quare.sed ratio re probationis opi.prime surgit ex eo ꝙ glo.vult cum dic' ve rum contumacem quem vere citatio apprehendit. Constat autem ꝙ inuentus siue dixerit se venturum siue tacuerit fuit apprehensus ꝛ sic est verus contumax cum tamen pria opi. vult eum censeri fictum tantum. Causa vero reprobationis quarte opinionis colligitur ex eo qđ dicit glo.in fi.cum dicit veram contumaciam fortius cadere in citato per ius cōe qđ ignorare non licet.ad hoc de constitutionibus .c.ii. quam in citato per iudicē.qđ tenuit Pe.ꝛ Cy.post eum.C. de iudi.

l.properandū.§.sinautē reus.q.penul.vbi refert ꝓnuntiatū fuisse in romana curia talē dici contumacē fictum ꝛ appellare posse qđ reprobat rōne p̄dicta.qđ sentit rota decisiō.liii. Et idem tenet hic ℣dau. Lan.autem tenet ꝑmū dicens ꝙ talis reputatur dubius contumax tanq̄ citatus p citationem fictam que fit a iure.sed ꝑmū verius rōne p̄dicta. Tertiam vero opinionē glo.declarat ibi Et ly tertia.dicens ꝙ non inuentus qui postmodū fuit de citatione dicitur verus contumax. in tertia opinione licet vere dicatur contumax tamen quia hoc iudicialiter nō constat ꝛ ex ꝓsumptione iudicam⁹ habet ꝓ ficto.ex hoc apparet glo.velle ꝙ ad hoc vt qs possit dici verus contumax requirit ꝙ cōstet iudicialiter eū fuisse apprehēsuꝫ per citationē.qđ etiā vult secūda opi.quā glo.§. approbat.sed tamen glo.dicit in hac ꝑticula quedā verba per que videt velle ꝙ ille dr̄ verus contumax qui vero iudici contumaciter resistit.quibus verbis inherēdo opꝫ dici tūc quē censeri verum contumacem quando ex mera voluntate ꝛ contemptu iudicis ad iudiciū venire recusat.ꝛ hoc clarⁱ tenet glo.in septima ꝑticula.ibi ꝛ ex his. Et per hoc habem⁹ declaratas opiniones quas circa predicta tangit glo. Laud. autem ponit triplicē contumacē notoriū vel euidentē. Item verum non tamē euidentē vel notoriū. Item interpretatiuū seu fictū. ℣Primū dicit eum qui citatus dicit se nolle venire. Secundū dicit eū qui citatus nihil dicat.vel dicat se vēturuꝫ nō tamē venit. Tertiū dicit eum quē citatio nō apprehendit dicēs eum dici fictū sicut ēt citatus a iure ōn veniens dicitur fictus tantū.qđ tamē.§.e.q.reprobau ℣dau.vł concordare cum glo.dicēs verū contumacē inuentū. fictū nō inuentum p id qđ nō.ff.de appella.l.ex consensu.§.fi. Refert etiā opi. nicholai de neapoli quā refert Ly.in dicto.§.sinautē.que ē qđ verus cōtumax ē qui inūctus nihil dicit vel nō iuentus ad cuius notitiā citatio puenit.ꝓ hoc qđ nō.glo.qñ appellatū sit.l.vl. Sed dicat ℣dau.q nō pōt dici verus nisi qñ ꝺ hoc iudicialiter constat. Et hoc ēt dicit hec glo.vt dico in ſe.q.in .ii.opi. Et dixi ēt.§.ea.q.Bar.vero.ff.de in integ.resti.l.fi. ponit quadruplicem contumacē:quia ꝼm eum quidam ē verus apparēter ꝛ existēter.quidā verus apparēter sed nō existē ter.quidā fictus apparēter ꝛ verus existēter.quidā fictus apparēter ꝛ existēter. ℣Primū dicit eū qui inūctus dixit se nolle venire vel dixit se venturū ꝛ postea nō venit sine vlla cā ꝛ sic per solā contumaciā venire destitit.Secundū dicit inūctum qui dixit se nolle venire postea mutauit ꝓpositū ꝛ venire volebat sed fuit impeditus absq̄ culpa sua. Tertium dicit eum qui nō fuit inūctus tū citatio puenit ad'eius notitiā ꝛ cū possit venire nō venit. Quartū dicit eū qui citatus fuit ad domuꝫ nec ad eū puenit citatio. Et hec verba ly aliter relata coicidūt cū opi.glo.maxime i eo qđ dicit in septima particula ibi ꝛ ex his. ℣Ꝛo quoꝝ oīum clara notitia videndū est quid ꝓportet hoc verbū cōtumacia vel verbū cōtumax. Augustin⁹ dicit i deriuationibus q̄ contumax deriuat a cōtumeo quod cōponit cum con ꝛ tumeo qđ significat iflari.vel supbire.dicit ergo cōtumax seu in eū supbus vel iniuriosus vel repugnās ꝛ dicit sic quia tumet i verbis iurie.vel q: cōtemnit ꝛ negligit. ℣Papias aūt dicit cōtumacē dici eū qui supiores cōtēnit ꝛ hoc ꝓbant.ff.de re iudi.l.cōtumacia.vbi dicit q̄ cōtumax est qui tribus edictis ꝓpositis vel vno ꝑ tribus euocatus p̄sentiam sui facere cōtēnt.ꝓ hoc de dolo.cām.ibi iudicio vestro parere contēpserit.ꝛ.c.prout.ibi cōtumaciter iuramento cōtempto recessit. Ex hoc inferk q̄ tunc tantū est contumax quando in potestate eius fuit venire in termino ꝛ non venit qđ expresse dicit.l.ff.de appel.l.ex cōsensu.§.cū q.hoc p̄ suppositō dic q̄ distinctio Bar.statim posita saluari pōt. Et declarando plenius dic q̄ ille tantū in veritate est verus contumax qui ex contemptu resistit iudici.ille autē qui non resistit ex contemptu non est verus contumax immo nec cōtumax vt patet ex significato vocabili ꝑ p̄missa.sed quia veritas nō semper patet.de sen.exco.a nobis.secūdo.ideo cuꝫ queritur de contumacia quo ad hoc q̄ possit tanquā contumax puniri oportet considerari circūstantias ꝛ ꝓpterea si iudici verum cōstat eū fuisse inuentum si aliud non apparet hꝫ eū ꝑ vero contumacē ꝛ ꝓ tali habetur donec aliud appareat. Sed si postea doceret se iuste fuisse impeditum detegeretur eū nō fuisse contumacem cum per hoc appareat eum non recusasse ex contemptu venisse ad iudicē. ꝛ hoc vult gl.in.vii. ꝑticula. ibi si vero constabit.vsqꝫ ibi ad textum igitur. Et qđ dixi de tribus edictis vel vna ꝓ tribus procedit in casu in quo requiritur trina citatio.non autem in casu in quo sufficit vnica. Et quando ꝛ quomodo requiratur trina vel sufficiat vnica dixi de offi.deleg.cum causam.ꝛ.c.consuluit. Si autem citatus non fuit inuentus si tamen citatio fuit facta ad domum in casu quo sufficit ad domuꝫ citare.qđ dic vt dixi de eo qui mit. in pos.c.fi.tunc talis non potest censeri contumax quia non apparet q̄ fuerit apprehensus per citationem tū si citatio ad eum peruenit ꝛ non venit ad iudicem sine causa est vere contumax ꝛ ita ꝓnuntiabitur si postea hoc apparebit.Sed si non peruenit ad eum citatio nullo modo est contumax adeo q̄ si quid fiat tanquam contra contumaceꝫ dato postea q̄ ad eum non peruenit citatio reuocabitur.quod dic vt in glo.in dicto.ꝟ. Et ex his.tamen interim dicimus eum fictum seu verius ꝓsumptum contumacem.ꝛ hoc ideo quia ꝓsumimus ad eum peruenisse citationem ex quo facta fuit ad domum.ad hoc.de elect.clemen.causam.§.verum.hec procedunt quando constat an fuerit apprehensus per citationem an non,sed in dubio dicit Bal.C.de iudi.l.properandum. §.ꝛ si quidem.q̄ ꝓsumitur non apprehensus ꝛ potius censetur fictus contumax q̄ verus vt fiat minor interpretatio.regula.in pen.s.lib.vi.vt finge commisit iudex nuntio vt citaret personaliter vel ad domum ꝛ nuntius retulit se fecisse sibi infuncta ꝓsumetur potius ad domum q̄ personaliter.

¶ Oppo.ad predicta.de senten. excom.venerabilibus.§. idem.ꝛ.§.secus.vbi dicit ꝓsumptum contumaceꝫ fore quā do citatus non venit cum possit subesse iustum impedimentum ꝛ sic etiam si fuit apprehensus non potest dici verus cōtumax sed hoc pendet ex futuro euentu. ℣Manifestū autem contumacem dicit ibi ter.in.§.secus.esse illum qui fatetur se contumacem.vel de cuius contumacia constat vt quia dixit in iudicio q̄ minime compareret.So.illi duo.§.faciunt potius ꝓ predictis. Ex his apparet q̄ vera est opinio glo.ꝛ vera est distinctio Bar.insuper apparet q̄ aliquando quis nullo modo est contumax aliquando aliquo modo.ꝛ hoc secundo causu aliquandō vere.aliquādo ꝓsumpte.si vere aliquā do manifeste seu euidenter seu verissime que omnia vocabula ad idem tendunt.aliquando non manieste.ꝛ manifeste dicimus contumacem quando de contumacia iudicialiter constat ꝛ sic lo quitur.§.secus.preallega. Et in hoc accepim⁹ manifestum ꝓ notorio iuris.non manifeste autem contumacē dicimus quando iudicialiter non constat ꝛ hec etiam perfectius declarabuntur in sequenti questione. ¶ Decimo quero quando ꝛ quomodo cōtumax appellare possit?glo.i sexta ꝑticula ibi Item sciendum. ponit quadruplicem opi. circa hoc.prima est q̄ verus contumax non appellat. fictus sic.ꝓ hac inducit hanc clemen.que facit hoc modo quia hic dicitur cum qui appellant ante diffinituam appellare posse a diffinitiua nisi prius appellatio fuerit friuola manifeste.ꝛ sic dato q̄ sit friuola licet per hoc appellans sit contumax tamen ex quo non est manifeste friuola debet censeri fictus contumax ꝛ eius appellatio admitti vt hic. Et hec idem dicit ℣dau.quia secundum eum sicut occultus peccator in dubio non prohibetur a communione eucharistie.de cense.diſtim. ii.non prohibet.ꝛ nō.ii.q.vi.ad romanam.sic hoc casu non potest dici contumax in iudicem a quo licet videatur dicere se nolle litigare coram eo.nam ex iusta causa recessit cum causam suā ꝓsequi videat in hoc dubio.Secunda opinio idistin ctⁱ dicit ⁊tumacem appellare non posse.per.l.ꝓperandū.§. sin autem reus.C.de iudi.vbi dicit de nō inuento qui tamen dr̄ fictus.sed ad aliū.§.potest rn̄deri id qđ dicit glo. in verbo vbi iudicialiter ergo.que dicit q̄ si de nō inuento cōstaret iudicialiter q̄ ad eum peruenisset citatio haberetur ꝓ vero cōtumace.ꝛ sic dicit intelligi posse dictum.§.sin autem' reus ꝛ idem ℣dau.vt dixi.§.q.prorima.ꝛ sic intelligendo cū ter. ibi dicit Sin autez reus absuerit.debet exponi Al bsuerit.sez a iudicio.ꝛ tunc nō infertur q̄ loquatur de non inuento immo de inuēto ibi ꝛ si obnoxius fuerit inuentus.sed illud verbum inuentus.contingit cū verbo obnoxius.sez in nō veniē do. Item ꝓ primo dicto est quod dicitur in.e.l.in.§.sin ät er gestis vbi loquitur etiam de nō inuento ꝛ tñ ibi dr̄ q̄ nō possit appellare.ꝛ glo.etiam hic ℣Ꝛo hac secunda opi.indu cit.ff.de iudi.ꝛ post edictum.in fi.vbi simpliciter dr̄ citatum peremptorie qui per contumaciam defuit non audiri appellantē. Ad qđ respondet glo.q̄ debet ibi intelligi de eo qui vere fuit contumax,sicut etiam ibi dicit Glo.quia ter.ibi dic̄ q̄ si non defuit per contumaciam̄ auditur appellans quod exponit ibi Glo.quando fuit contumax ꝓsumptiue non vere.si autem nullo modo foret contumax non esset necessa-

ria appellatio quia sententia foret nulla tanq̃ lata contra nõ citatum. non autem potest intelligi. d. l. q̃ post edictũ, in fi. q̃ ibi audiãt beneficio nullitatis: quia tũc nõ cõueniret parti ibi precedenti que dicat citatum peremptorie q̃ absentez nõ audiri appellantem. vt dicat hec glo. ibi q̃ si exponas ꝛc. Et iste est sensus huius particule glo. Deinde ponit glo. tertiã opi. ibi. Alij dicunt ficte contumacem. que vult ficte cõtumacem appellare posse tunc tantum cũ venit iudice sedente pro tribunali per preallegatum. §. sin autem. quem sic intelligunt hãc opi. tenentes. Et hanc opi. tz glo. in. d. §. sin aũt. in verbo ꝯdictionem. vbi cum ter. dicit cotumaci ꝯdictionẽ denegari. supplet nisi veniat iudice sedente pro tribunali. q̃ loquit ibi de presumpto contumacee pro vt patet per predicta. sed in eo quod hec opi. vult q̃ audiãt appellãs. Ja. de are. dicit eũ audiri nõ de iure cõmuni sed beneficio restitutionis vt patet. §. in glo. ibi Ja. de are. q̃ hoc per. l. diuus. ff. de in int. resti. que hoc probat. Alia vero que dicit Ja. de verissimo q̃ de fero contumace quando appellet patent in glo. in dicto. ver. Ja. de are. deinde gl. in verbo. Alij dicunt nedũ. ponit quitam opi. que est quinta respectu eius quod nunc dixi contra tertiam q̃ hec vult hec opi. etiam verum contumacẽ appellare dummodo non sit manifestus seu euidens seu verissimus que omnia vocabula ad idem tendunt. Accipimus enim manifestum hic quando de contumacia iudicialiter constat. vt dixi. in. q. precedenti. in fi. q̃ pro hac opi. inducit glo. hanc litteram. q̃ de sen. excom. venerabilibus. §. idem est. li. vi. Sed dic q̃ hec opinio non est vera simpliciter sed debet intelligi q̃ verus contumax auditur appellans scilicet prima facie qz recipitur appellatio per iudicem ad quem tamẽ in effectu nõ auditur quia constito q̃ fuerit verus contumax reiicitur appellatio. quod vult gl. in verbo. Et ex his. q̃ tunc ad hanc litteram dic q̃ non probat nisi q̃ reiicitur appellatio a diffinitiua interposita per eum qui appellauit ante sententiam manifeste frivole quo casu infertur cum fore contumacem. Sz tñ non potest propterea concludi q̃ inferatur contumax manifeste nisi accipiatur verbum manifeste pro notorio iuris vt qz notorie constat appellationem esse friuolam ponendo exẽpla per id qđ dicit glo. ista in principio. q̃ adhuc intelligendũ licz prohibeat hoc q̃ qñ appellatio est friuola non manifeste debeat audiri appellãs nõ tamen infertur q̃ contumax audiatur appellans. potest enim esse q̃ appellans putauit causam fore rationabilem q̃ se probaturum q̃ tñ probare nõ potuit q̃ sic non resistit iudici ꝯtumaciter. ad. c. venerabilibus. §. idem. dic q̃ ibi solum probatur id qđ dicit hic glo. q̃ citatus ẽt apprehensus nõ veniens nõ sit propterea vere contumax sed tantũ presumpte: quia potuit esse impeditus ita q̃ venire nequit. nihil ergo probat de vero contumace ideſt de illo qui contumaciter resistit iudici. Deinde glo. in. vij. particula ponit opin. suam ibi q̃ ex his. Et vult in effectu q̃ contumax verus etiã non manifestus nõ appellat cuz effectu. q̃ in hoc ponit practicam que in glo. patet q̃ est glo. signanda vsq̃ ibi ad ter. igit. Et idem cum glo. tenet Bar. in. l. fi. ff. de in int reg. resti. licet per alia verba dicens q̃ cõtumax verus apparenter q̃ existenter non auditur appellans per. l. ex consensu. in fi. ff. de app. q̃. l. post edictũ. in fi. ff. de iudi. sed contumax verus apparenter tñ appellans a iudice a quo nõ auditur tamen si apparebit coram iudice ad quem q̃ sit nõ contumax existẽter auditur in effectu sm Bar. Pe. de anch. dicit q̃ hoc casu auditur nõ per appellationez sed remedio restitutionis per. c. ex litteris. de in int. resti. q̃ de re iudi. cum Bertoldus. primũ verius. q̃ dic ad. c. ex litteris. q̃ ibi plene non constitit quod ille non fuisset contumax. de hoc ibi in glo. hoc ideo. ad. c. cũ Bertoldus. dic q̃ nõ appellauit q̃ dic vt ibi dicit etiã Bar. vbi. §. q̃ fictus contumax seu presumptus apparenter verus existenter auditur appellans a iudice a quo qz sibi non liquet eum esse verum contumacem sed si liquebit coram iudice ad quem nõ audietur in effectu. fictus autem seu presumptꝰ cõtumax apparenter q̃ existenter auditur appellans cum effectu. i. a iudice a quo q̃ a iudice ad quem. C. qũo q̃ quando inder. l. ab eo. Et quid intelligat per vocabula predicta existenter q̃ apparenter. dic vt in. q. precedenti. Et hec opi. est vera q̃ probatur ex uribus preallegatis. q̃ etiam de se est notabilis vt illi denegetur appellatio qui per inobedientiam iudici resistit nõ enim dz sibi fauori in preiudicium honoris qui iudici debetur. de appel. vt debitus. curia romana audit appellantem etiam si sit verus contumax dum tñ appellet. j. decimũ a die prolate sententie vt patet in decisione rote. cclxv. sm vnam computationem. secundum aliam computationez est in numero. cli. vbi etiam decaditur q̃ citatus per edictum iuxta formam cle. i. §. de iudi. q̃ nõ cõparens possit a diffinitiua. j. decennium a die notitie appellare. quod vltimum placet intelligo q̃ non fuerit vere contumax. sed si ad eum pernenisset citatio non deberet audiri etiam. j. decennium a die prolate sententie q̃ hoc in effectu. Et decisio rote precedẽs debet intelligi quod auditur scilicet prima facie. si autem vellet qõ audiretur in effectu: ita qõ etiam constito postea quod vere restituisset iuduci permitteretur et prosequi appellationem tunc repugnaret omnibus uribus dicentibus ꝯtumacẽ non audiri appellantẽ que nõ fundãt super euidentia cõtumacie sed super veritate vt patet ex predictis. per hec glo. in octaua particula infert ad intellectuz huius cle. dicens q̃ cũ duplex appellatio interponitur ab eodem vt hic in ter. antequam p iudicem ad quem recipiatur appellatio secunda cognosceret de prima tanq̃ preiudicialis cuius euentus dabit initium vl denegabit cognitionẽ super altera qõ declaro. si enim inueniet primã fuisse friuolã manifeste reiecit illã q̃ etiã secũdã. si aũt inueniet eam validam admittet secundã. si vero inuenio primam friuolam sed nõ manifeste admittet secundaz prima reiecta: qz vt. §. in hac. q. dixi licz prima fuerit friuola nõ p hoc infertur q̃ fuerit contumax verus. vel si per iam agitata apparet reiicietur etiã secunda. C Op. ad predicta q̃ ad ter. q̃ ex quo est appellatum ante sententiam nil releuet appellatio a sententia qz per primam si tenuit attentata postea sunt reuocanda. si autem non tenuit hoc constito infertur quod etiã secunda nõ tenuit. iura ad hec membra allegant in glo. Sol. vt in gl. in octaua particula ibi sed sm hoc. que ponit effectũ geminationis appellationum et est clara. q̃ idem Paul. et Ben. q̃ in eo quod glo. remittit ad notata de appella. directo. dic vt ibi no. Jo. caldrini. q̃ etiaz non prosequens primã audit secũdo appellans nisi prima fuerit friuola manifeste vt hic. Et hoc etiam casu dic quod si reuersus est ad iudicem a quo nec persistit in appellatione deserta auditur iterum appellans quia per reuersionem ad iudicem a quo tollitur contumacia precedens. C Undecimo quero circa geminationem appellationuz de qua in proxima. q. nũquid in eodem libello possit appellans modo premisso. prosequi vtranq̃ appellationez? vr q̃ nõ: qz alia veniunt examinãda in vna q̃ in alia. nam in appellatione ante sententiam appellans nõ põt prosequi nisi cãm in ea expressam. j. de appel. cle. appellanti. sed in appellatione a diffinitiua omnia veniunt per que iniia potest reddi iniusta. C. de appel. l. eos. ij. q. vi. ab eo. In contrarium q̃ vtranq̃ potest interponere vt hic ergo q̃ prosequi de excep. significauerunt. Et appellanti est licitum dicere sẽtentiam nullam q̃ iniustam q̃ quibuscunq̃ modis suam appellationem defendere. ff. de appella. l. scio. ad fi. que sententie sine appel. rescin. l. i. per totum. ff. fam. hercis. l. quedam. de opti. lega. l. vlti. q̃ sic virtute appellationis prime potest petere sententiã secutam pronunciari nullã q̃ reuocari p modũ attentati. de appell. nõ solum. Et si prima appellatio non tenet tamen sententia secuta reuocabitur remedio secunde appellationis. ad hoc de priuil. cum olim. et qõ no. Innoc. de apppella. dilecto. q̃ Spec. de sen. prolat. §. iurta. v. sed numquid talis libellus. nec possunt dici hec contraria cum tendãt ad eundem finem scilicet iustificatiõis appellationis q̃ cassationis processus. Solut Pau. q̃ si de ambabus vult litigare de prima tanq̃ preiudiciali cognoscetur prius: qz si constabit eum vere q̃ manifeste contumacẽ nõ audietur appellans vt hic alias sic. qõ declara vt dixi in precedẽti qstione. C Duodecimo quero an citatus a iure nõ veniẽs sit verus ꝯtumax. Glo. in decima particula ibi q̃ ex predictis. dicit q̃ sic. quod declara vt dixi. §. in. q. nona.

C At lite pendente nihil innouetur.

J duo. Si duo litigãtes sup bñficio morum sive vterq̃ in curia vel solus possidens. vel neutro possidẽte alter tñ altero alibi moriente ad papã q̃ in cõuersis casibus ad ordinarium spectat collatio si ad alterum beneficium ptinebat. si autem alter tantũ mor si supstes vel alius cui interest litem prosequi ex futuro euentu apparebit ad quem collatio spectet. Diuide vt in glo. primo distinguit q̃ distinctiõis eius mẽbrorum prosequitur. secundo aliud ibi si vero. tertio protestatur ibi salua.

¶ No. de romana curia. Et dicit Dau. q̄ p eodē accipiuntur hoc casu sedes apostolica ꝛ romana curia. de cōcess. prē ben. c. i. ꝛ. c. presenti. li. vi. cuius. c. presenti moderationē dicit Dau. locum habere in casu huius cle. ¶ Secundo no. q̄ per obitum beneficiati extinguitur titulus beneficij. nam fm Gen. mors est dissolutio corporis ꝛ anime. de pen. di. ii charitas. v̄. corpus. de cele. mis. in quadam. Item per mortem abdicatur omne ius a defuncto. in auk. de nuptijs. §. de inceps. iiij. collatio. Et dicit Bal. q̄ mors dicitur a morsu primi hominis. quia per esum pomi mortem incurrit. Et tria sunt secundum eum genera mortis. Est enīz mors acerba vt infantium. immatura vt iuuenuz. matura ꝛ naturalis senum. ¶ Tertio no. q̄ melior est conditio illius cuilatoris apud quez moritur possessor beneficij. quod dic vt in glo. in verbo possidebat. Et quo ad id quod dicit glo. meliorez esse conditionez possessoris dic quia petitore non probante absolutur possessor etiam nihil probans. ff. si vsufru. peta. l. vtifrui. de proba. ex litteris. ff. de rei ven. l. fi. de hoc infra cōtra no. ij. iij. ꝛ. iiij. ¶ Quarto no. q̄ ceteris paribus preferr̄ is q̄ est maioris auctoritatis. ar. C. de natura. lib. l. tertia. Ex hoc no. Laud. malum fore habere diuidere cum suo superiore nesciunt enim potentes diuidere immo totum sibi appropriant. Inde dicit lex potētioribus pares esse nō possumus. ff. de alie. mu. iudi. l. ij. ꝛ Gen. dicit q̄ superiores libenter duc unt aquam ad molendinum suum. ar. C. de bonis vacan. per totum. ꝛ. x. colla. que sint regalia. ¶ Quinto not. ex eo quod dixi in proximo notabili q̄ vbi duos auctores concurrunt ꝛ factum est tale q̄ per alterum tantum habet expediri idest quod non potest simul expediri per vtrumq̄ licz vtriq̄ ius competeret prefertur maior. pro hoc quia cessat officium minoris legati presente maiori. de offi. legat. volētes. xxi. di. demiq̄. viii. di. que contra. xi. q. iij. qui resistit. Et ratio est q̄ tunc agitur de quadam parilitate que a superiore duobus cō ceditur ideo prefertur maior. ne in vno corpore sint duo capita quasi monstrum. de offi. ord. quoniam in plerisq̄. Dau lus qui etiam dicit q̄ presente maiore cessat minoris iurisditio reuerentialis ꝛ insignalis non autem ꝓtentiosa. xcij. dis. ecce. xi. q. iii. peruenit. ꝛ per hoc presente legato de latere exercet ep̄us suam iurisditionem ꝛ confert beneficia. papa tamen ꝛ eius legatus possunt contentiosam iurisditionem ledere in ꝑtum placuerit. viij. di. que contra. d. c. qui resistit. ō de appel. si duobus de offi. lega. c. i. Et hec no. Host. in dicto. c. volentes. de quo dic vt ibi dixi. ꝛ hoc vltimum de ledenda iurisdictione ordinarij. verum est de papa qui habet plenitudinez potestatis non autem in legato cuius potestas iure limitatur. vt non ledat ius diocesani. de confir. vti. c. fi. ꝛ quod ibi dixi. ¶ Sexto no. in. v̄. si vero. q̄ nō auditur cuius non interest. ꝛ dicit Laud. quod de hoc interesse saltem summarie constare debet. de in inte. resti. suscitata. de testi. veniens. ii. de re iudi. cum causa. ꝛ idem Gen. ¶ Septimo no. de euentu dubio spectando. ꝛ q̄ dubius est litus euentus vt in glo. est euentus. de hoc. ff. de re iudi. l. quidam. ꝛ si certa. l. proinde. ¶ Octauo no. q̄ agi potest de iure spectante ad defunctum ꝛ hoc propter superstitez. vt in casu isto. ar. ii. q. i. in primis. sicut etiam agitur de crimine post mortem propter bona. xxiii. q. ij. sane. ꝛ ibi de hoc in summa. xxiij. disti. quorundaz. de here. accusatus. li. vi. C. si reus vel accu. mortuus. l. vlti. Paul. ¶ Nono no. q̄ quis debet ius suum ꝓtestari ibi salua tamē. pro hoc. ff. quibus modis pig. vel hypo. sol. l. si debitor. §. si venditor. xxvij. di. Diaconus. ix. q. iij. salno. vbi de hoc de appella. vt debitus. Paulus de elect. cumana. de consti. cum. Bal. vbi dixi. ¶ Decimo no. q̄ libera ꝛ plena dispositio beneficiorum ecclesiasticorum pertinet ad papam. vt hic in fine ꝛ intantuz pertinet fm Dau. q̄ pōt priuare quem suo beneficio. quod intellige etiam sine causa. vt no. ix. q. iii. per principalem. ꝛ pro hoc quod no. x. di. c. i. x ij. q. i. omnis. ꝛ. c. sequenti. ꝛ pro hoc. xi. di. c. ij. quia vocatus est in plenitudine potestatis. Alij in partem solicitudinis. ō vsupalij. ad honorem. ii. q. vi. decreto. iii. q. vi. multum. vn de adiectione non indiget plenitudo. vi. q. i. si omnia.

¶ Oppo. q̄ hec clemen. non pertineat ad titulum. potius enim pertinet ad titulum' de concessi. preben. dic q̄ pertinet quia hic queritur de beneficio super quo pendebat lis. ꝛ hoc vult glo. in verbo litigantibus. ꝛ idem Dau. ¶ Secūdo oppo. in eo q̄ attendit̄ possessio beneficij cū tñ in beneficijs potius debeat attendi canonica istitutio regula prima. li. vi. soluit Dau. q̄ hoc est quia magnum est cōmoduz possessionis adeo q̄ facit meliorem conditionem eius penes quem moritur possessor quod etiam. s. dixi in tertio notabili. ꝛ hoc fm Gen. est quia licet possessio ius nō tribuat presumptionē tamen inducit quo ad id quod hic dicitur ꝛ eoipso q̄ quis rē detinet presumitur eam possidere. vt no. Inno. de praui. cūolim. ii. quod plenius dico. i. q. vi. ¶ Tertio oppo. ad idez quia etiam beneficium ab alquo possessum sine titulo potest collator libere conferre. de prebē. de multa. ꝛ. c. licet. ii. li. vi. ꝛ sic possessio non iuuat. So. iuuat quo ad dispositionem huius cle. Iz non iuuet quo ad omnia vt in ꝛrario. ¶ Quartō oppo. in. v̄. si vero. in eo quod dicit q̄ si superstes vel alius litem prosequitur beneficium conferre non potest. nam pendēte lite potest existens in quasi possessione conferendi ea vti xvi. q. iii. volumus. vt lite pēdente. c. i. ꝛ. ij. de in inte. resti. c. ij. So. aut lis pendet inter habentes ius eligendi conferendi vel presentandi ꝛ procedit contrarium. aut inter electos vl' presentatos vel eos quib⁹ est facta collatio. ꝛ precedit hec cle. vt lite pendente non fiat presentatio collatio vel electio que etiam non valeret prima cassata. de electio. consideranimus licet de presentatione patroni laici. ꝛ hoc procedat cum possit presentare plures accumulatiue. de iurepa. pastoralis. Et fz hoc intelligitur. c. ti. c. i. ꝛ. ij. li. vi. ¶ Quinto oppo. in. v̄. qō si. quia omittit alterum membrum subdistinctionis ꝛc̄. vt in glo. in verbo ad neutruz. sol. vt in ea. ¶ Sexto oppo. quia omittit ꝛ aliud membrum quando constiterit beneficiuz ad vtrunq̄ pertinuisse. Sol. vt in eadez glo. v̄. ad vtrunq̄ aūt. Et ex ea no. q̄ impossibile est duos esse ititulatos a iudice in eodem beneficio. de preben. maioribus. ¶ Septimo oppo. q̄ etiam si constiterit beneficiū ad netrū litigantiuz spectasse. debeat tamē dici vacare in curia si litigantes in curia decedūt. s. e. cle. in prin. cuius contrarium dicitur in. v̄. q̄ si ad neutrum. dicit Bal. q̄ principium loquitur quando vterq̄ decessit antēq̄ sit declaratum ad quem pertinet collatio beneficij. Sed. v̄. q̄ si. loquitur post declarationem ꝛ vno litigantium tantum mortuo alio superstite ꝛ ius suum prosequente dic tamen q̄. v̄. q̄ si. procederet etiaz si vterq̄ decessisset si paret constaret ad neutrum pertinuisse beneficium. Sed in dubio procedit principium huius cle. a quo tamen excipitur. v̄. nisi forsan. per quam exceptionem apparet q̄ non tantuz qñ patenter apparet ad neutrum pertinuisse. sed qūocūq̄ cō stare possit nō spectat collatio ad papaz. vbi aduerte qō in. v̄. si forsan. loquitur qñ constat q̄ alius a litigantibus ius hz in beneficio quo casu pz beneficium nō vacare ꝛ sic nō esse locuz collationi ꝛ per consequens nō preederet. q. huius cle. sed. v̄. qō si. ad neutrum loquitur qñ soluz constat qō ad neutrum de litigantibus beneficiuz pertinuerit. nō autez qō ad aliuz tertiū ptinuerit. quo casu p̄ suppposita vacatiōe beneficij collatiō spectat ad ordinariū. constat. n. vt dicat gl. pe. qō nō vacauit in curia etiā si is qui obijt decessit in curia. ꝛ idez Bal. at. fm quez licet pendente lite differatur collatio ordinarij tamē ius conferendi ei non auferetur nec auferri debet propter factum litigantium. ¶ Quero quia dicit in prin. de duobus litigantibus super beneficio quid si sunt pleres? glo. it. idem dicit. ꝛ idem Laud. ꝛ Gen. quia non potest reddi diuersitatis ratio. ff. de iniusto. test. l. posthumi. §. i. C. de libe. prete. l. i. de confir. vti. cum dilecta. ꝛ dicit Laudu. q̄ vidit decem simul petentes vnam prebendaz in ecclesia beate marie pictauiens̄. Et hoc procedit si cōtingit omnes mori in curia secus autem fm Laud. si vnus de illis pluribus supereresset. vel si esset quidam tertius qui doceret se ius habere in illo beneficio quia tunc procedit quod dicitur. i. in. v̄. n. si forsan. ar. de testi. veniens. ij. non refert autem quo ad casum huius. c. fm Laud. an simul moriantur an ex intervallo an vnus sit iunemis alter' senex licet aliquando referat. ff. ad trebel. l. ex facto. ad hoc. ff. de rebus dub. l. qui duos. §. cum in bello. ¶ Secundo quero de quo beneficio loquitur littera ibi. super beneficio. gl. in verbo beneficio. dicit quod de quocunq̄. ꝛ ida Paulus: quia indefinite dictum indefinite debet intelligi xix. distin. si romanorum. ff. de offi. presi. l. iii. ꝛ hoc excepti episcopatibus. pro hoc quod no. de preben. c. ij. lib. vi. ꝛ hoc vult hec glos. ibi salno ꝛc̄. ¶ Tertio quero circa hoc numquid quomodocunq̄ agatur de beneficio procedit hec dispositio? dicit Laud. procedit quando litigatur super beneficiali ꝛ personali iure qō quis assequitur in talibus ex sola institutione canonica. regula beneficium. lib. vi. hoc enim est ius coherens omnino ipsi persone ꝛ ab ea dependens et sicut de nouo in ipsa institutione creatur cum instituto sic et

perimitur eo defuncto. ar. de preben. dilecto. et iō remanet vacans ꝛ liberū in curia penes papaz exquo oēs qui in dicto beneficio ius sibi vendicabant in curia mortui sunt: qz ex hoc constat beneficium in curia vacare qđ sufficit. de preben. licet li. vi. Et in eo qđ Lau. dicit hic intelligi de beneficio ideſt beneficiali ꝛ personali iure. gcordat Ben. dicēs tale ius acquiri per solam collationē absq; alia traditione. de prebendō. si tibi absenti. ꝛ c. quodam. li. vi. de concess. preben. qñ. c. li. ꝛ de ꝑ per Inno. de resti. spol. in litteris. ¶Dau. vero intelligit hāc litteram cū agit de beneficio principaliter cuius sit secus si accessorie vt qz obijciatur de pluralitate beneficiorū. de elec. duodum. ii. quo casu nō impedit collatio ordinarij collatoris qđ no. In eo vero qđ Laudu. dicit ius beneficij extingui cum defuncto instituto. die hoc verum respectu defuncti. sed ipse titulus beneficij de per se manet nisi in casu in quo liquit de prebenda in ecclesia in qua nō est certus numerus tunc enim ex toto ius creatur cū electo ꝛ extinguitur cum defuncto. d. c. dilecto. ¶Quarto quero si ordinarij beneficij asserit neutrum de litigantibus ius habuisse ꝛ petit admitti in prosecutione cause iuxta tenorē. c. ij. e. ti. li. vi. dicit Laud. qđ admittetur ꝛ ex euentu cause apparebit an ad ipsum vel papaz spectet collatio. j. e. cle. §. si vero. ꝛ ideo sequit. j. nisi forsan alius ꝛc. ¶Quinto quero quid si litigant super beneficio dicentes sibi deberi? glo. in verbo collato. dicat nō esse locum huic cle. pro hoc quod dico. j. q. xii. ꝛ idem dicit ¶Paulus in eo qđ dicat de beneficio collato nō referre an a clerico an a laico in ꝺ potestatem habente sit facta collatio ſm id quod no. x. di. in pertum. ꝛ xvi. q. iij. in summa. quod dixi. de electio. qđ sicut. ¶Sexto quero circa hoc de electo nō confirmato qui moritur in curia pendente lite super electione vel confirmatione? So. vt in ea. glo. in. ỽ. ꝛ per hoc. que dicit nō esse locum huic cle. Et idem ¶Dau. dicens idem de presentatione cuius institutio peteret. ar. de preben. cum in illis. li. vi. quod facit quia ibi distinguitur inter collationem institutionē ꝛ presentationem. ꝛ hoc quo ad impetrantes vt ibi alias in multis equiparant. pro hoc qđ no. de elec. c. fi. li. vi. pro hoc etiā ſm ¶Dau. quia per obitum predictorum nō viduatur ecclesia. quā etiā rationem ponit glo. vsq; ibi ꝛ faciunt hec. vbi glo. iducit p̄dicta pro opi. quā tenet. de elec. cupientes. §. qz si. in glo. vlt. li. vi. vbi dicitur qz si electus nō seruauit tempora. c. predicti cupientes. licet priuatus ipso iure vt ibi nō tamen vacat beneficium in curia sed electio reuertitur ad electores. quod tz etiā ¶Dau. Archi. tenet ibi contrarium dicens curam sic seruare vt fiat celeris ecclesiarū expeditio. Sed die primū esse verū quia nulla subest ratio quare dicatur in curia vacare hoc casu beneficium. ¶Septimo quero si in curia vacat beneficiū de quo prouidetur per electionē? dicit ¶Dau. qz tunc bñ spectabit ad papā collatio. vt patet de prebē. licet. li. vi. vbi tenet Jo. an. idem si spectat ad presentationez. sed Bar. ꝛ Archi. tenent contrarium in patrono laico. ꝛ sic dicit Bar. se vidisse seruari in curia. ad hoc de preben. dilectus. iii. de iurepatro. cum dilectus. nam cum papa non appareat voluisse mutare gratiam ex qua patroni laici habent iuspatronatus qđ non mutatur ꝛc. C. de testa. l. sancimus. Et qz de gratia habeat ꝺ ius patet. x. q. i. nouerit. xvi. q. ii. si quis episcopus. xxxii. q. iii nemo. de iurepatro. quoniaz. sed si voluisset immutare bene potuisset cum sit supra ius. de concess. preben. ppositi. ꝺ hoc die vt dixi de offi. lega. dilectus. vbi feci differentiam an laici hēant ius presentādi rōne patronatus an nō rōne prescriptionis. vt primo casu talia nō conferantur per papam adeo qđ collatio valeat nisi faciat mentionē de patronatu. secūdo casu sic. quod tenet Fre. de semis in consilijs. clxiii. in prin. ita etiā possemus dicere qđ si ratione patronatus spectat presentatio nō dr beneficiū vacare in curia si bñficiatus ibi decedit. ꝛ hoc quo ad hoc vt papa conferat secus si ratione prescriptionis. Ben. tamen in extrauaganti execrabilis Jo. xxii. quam glo sanct dicit qđ si papa reseruat beneficia ꝛ adijcit qđ nulli liceat in eis aliquid innouare impeditur etiam presentatio laici patroni que est innouatio. sed verius est quod in generali dispositione nō includitur beneficium spectans ad presentationem laici patroni. vt no. in cle. per litteras. in glo. no. de p̄bē. ¶Octauo q̄ro de bñficijs ꝯfirmati in curia an vacēt i curia ꝛ qñ vacare dicant? glo. in verbo collatio. ỽ. sed de prioribus refert opi. Archi. dicēs qđ vacant per adeptā possessionē vel cum per eum stat. Et sic si tempore possessionis confirmatus est in curia. vt quia per procuratorem apprehendit possessionem beneficia vacāt in curia: quia fingit mortuus quo ad illa beneficia ꝛ mori non potest nisi vbi personaliter est. sed contrarium tenet glo. quam signa ibi non placet. quia ſm eaz se queretur absurdum: quia si quis constitueret procuratorem ad renuntiandum beneficio in curia facta renuntiatione non in curia vacaret beneficium sed vbi esset qui procuratorem constituit. quod dicit glo. falsum per id quod no. idem Archi. de preben. c. i. li. vi. Ad rationem Archidi. respondet qđ renuntians dicitur mortuus quo ad illa beneficia ficte non vere. sed bene potest fictio trahi ad locuz vbi possessio apprehendit: ꝛ sic ibi vacat beneficiū. ꝛ procedit hoc si ꝯsideramus actum per quem inducitur vacatio iste enim bene potest esse separatus a persona beneficiati. sed si consideremus separationem persone beneficiate a beneficio quod ei cohaerebat per, inestituram per quam separationem inducitur vacatio tunc non potest fieri nisi vbi est persona: tamen licet vacatio videatur vere fieri vbi est persona beneficiata: nihilomiꝰ quo ad potestatem conferendi tale beneficium consideratur actus vacationem inducens etiam alibi factus. nam sepe id quod agitur in vno loco porrigitur ad alium vbi eius effectus perficitur. ff. de of. prefec. vr. l. i. ff. de ac. ꝛ obl. l. cōtraxisse. de soc̄pe. dilecti. ¶Op. ad hoc qz due fictiones non cadunt circa idem. de spon. c. fi. vbi dixi. C. de dot. promissione. l. i. et ibi not. in glosa fina. non potest ergo in casu nostro fingi qđ is qui constituit procuratorem fuerit in loco apprehense possessionis: quia per hoc essent due fictiones. scilicet ista ꝛ altera per quam fingitur mortuus. So. respectu diuersoruz nō repugnat duas fictiones fieri in eodez facto. pro hoc qđ dixi in clemen. quo circa de electio. q. xx. sic autem est hic quia qđ fingatur mortuus hoc fit respectu beneficiorum que priꝰ habebat. quod autem fingatur fuisse in loco apprehense possessionis hoc fit respectu beneficij nouiter acquisiti. ¶Op. ad idem quia gestum nomine alicuius habet robur solum cum ipse ratum habet. de preben. si tibi absenti. li. vi. ergo tūc tantum vacabunt beneficia cum sciens de apprehensione possessionis beneficij nouiter acquisiti eam ratificat: ꝛ sic vacabunt primo vbi fit ratificatio. Sol. vt in ea glo. ibi sed vbi amicus quam signa. ex qua habes differentiam inter gestum a procuratore ꝛ gestum a negociorum gestore. quia in primo non requiritur ratificatio. in secundo sic. ideo de secundo dicit glo. procedere posse opini. Archidi. Ego vero puto qđ etiam in gestore idem sit quod in procuratore. Naz ratificatio trahitur retro ad diem apprehense possessionis ꝛ comparatur mādato. regula. rati. li. vi. Idē sentit ¶De. de ancha. liez sub dubio forte. ꝛ pro hoc quia sicut ratihabitio trahitur retro quo ad tempus. d. regula. rati. ita ꝛ quo ad locum. ar. ff. si cer. pe. ta. vinum. sic etiam actio negociorum ge. oritur non ex ratihabitione sed ex negocio gesto propter ratihabitionem. ff. ō ne go. gest. l. si pupilli. §. item queritur. licet glo. aliter ibi dicat sed hoc probatur. ff. de neg. ge. l. iij. §. hec autem actio. p hoc qđ no. Bar. ff. de fideius. l. si vt propponit. vbi etiam dicit qđ si existens perusij mandat delictum committi florentie. cōmisso delicto potest puniri florentie per predicta. ¶Oppo. ad idem quia in curia beneficia promoti in episcopum statim conferuntur etiam antequam sibi constet de promotiōe frustra ergo queritur de possessionis apprehensione? Sol. vt in ea. glo. ibi. Item aduertenduz. quam etiam no. ibi quod puto. vsq; ibi si vero consecrationis tpe. Et ex ista glo. no. qđ si papa aliquem epm creat cardinalez potest administrare tā quam epꝰ ꝛ non desinit esse episcopus nisi postq̄ consenserit pro hoc quod no. in regula. qđ ob gratiam. lib. vi. quod dixi de postu. c. fi. hec declara manet cetera que dicit hec glo.

¶Nono quero in hoc quod dicit de litigantibus morientibus. quid si renūtiant? So. vt in gl. in verbo mori. que dicat idez esse. ꝛ ex hoc no. qđ quo ad istam clemen. comparantur mors ciuilis ꝛ naturalis. ꝛ cum hac glo. cōcordat ¶Dau. dicens qđ attenditur mors litigantium pendente lite. sed secus esset ea finita per diffinitiuam a qua nō ē appellatuz que haberet vim rei iudicate. ij. di. §. i. ff. de re iudi. l. i. quia tunc spectamus mortem tantum obtinentis quo ad collationem p papam faciendam. de preben. li. vi. Et hoc etiam sentit hic glo. in verbo iterim. cū exponit scilicet illa lite pendente. ꝛ sic secus vbi non pendet. Et de hoc. c. ti. c. ii. li. vi. Ben. tz etiaz idem cum glo. q̄uis ſm eum simpliciter loquendo de morte videret hic intelligendum de naturali. ff. de verbo. obli. l. ex ea. §. insulam. quod die vt de rescrip. susceptum. li. vi. Et ratio quare hic intelligitur etiaz de ciuili est quam nūc dixi.

¶Decimo quero quid si non emanasset hec constitutio.

So. vt in gl. in verbo possidebat. que dicit q adhuc post mortem querendū hoc fuisse ad quē de iure spectasset beneficiuz ꝛ idem ℙdau. pro ℍ qō dixi in. viij. notabili. ¶ Undecimo quero circa hoc quis dicat possidere. So. ℙdau. q is qui detinet. per id qō no. Jnno. de prinul. cū olim. ii. ꝛ de hoc. s. in secūdo ꝑrio. ꝛ procedit hoc nisi iuris adminiculū obuiet. de rescrip. causam. ꝛ fm ℙdau. is possidet beneficium. qui possidet omnia bona beneficij vel maiorem partē. de resti. spol. c. i. li. vi. ꝛ sic spectatur possessio rerum corporaliū nō tantum spiritualium. ar. i. q. iii. si quis obiecerit. cum spiritualia non possideant sed quasi. de foro cōpe. conquestus. adeo q in eis nō datur interdictum vnde vi. ff. si seruitus ven. l. ij. §. ponponi. dic tamen q pro eis competit interdictum vtile vel cōdictio ob causaz. ex. c. querelam. de elec. de quo ibi dixi. Jtez fm ℙdau. si beneficium est curatuz ille dicatur possidere qui habet liberum exercitium cure. ꝛ no. de elec. cōmissa. lib. vi. ¶ Oppo. ad hoc q etiam incorporalia dicant possideri. vt no. lxxxiij. di. quisquis. dic q nō est possessio proprie. de cau. pos. cum ecclesia. ꝛ quod ibi no. ¶ Duodecio quero si mouens litem contra possessorem beneficij renuntiat liti ꝛ cause in manibus superioris consentientis nūquid amplius dicit lis pendere? So. ℙdau. q si lis erat qui dicebat beneficium suum ꝛ sibi collatū ꝛ tunc dicit pendere donec per sniam terminetur vt hic dicit de casu mortis. nam per talem renuntiationē dicit beneficium vacare si ad renuntiantem spectabat. oportet ergo de hoc cognosci ad hunc finē ꝛ interiz potestas eius a quo dicebat beneficiū sibi collatum remanet in suspēso ne propter nouos aduersarios qui interdū ꝛc. c. ti. c. ij. lib. vi. Si vero nō dicebat beneficium suum sed ratione alterius interesse petebat possessorem amoueri tunc per ipsius actoris renuntiationem finita est instantia nec per hoc aliquo casu dicitur de nouo vacare bñficiū vnde nō subest causa quare debeat amplius lis durare. pro hac distinctiōe facit prin. huius cle. in verbo collato. quod etiaz tenet gl. in illo verbo. pro ℍ quod dixi. s. q. v. ¶ Decimotertio quero circa hoc ratione cuius interesse possit quis se opponere. Sol. vt in glo. in verbo ꝯinterfit. Et in ea ibi. c. ii. ꝛ quod no. ibi in glo. penultima. ¶ Decimoquarto quero quis intelligitur ordinarius quo ad effectū huius cle. in qua hoc verbū ordinariuz crebro repetitur. dic q intelligitur quilibet collator etiam si nō habeat ordinariam in loco vt dicit glos. in verbo ordinarium. ꝛ idem ℙdau. pro hoc de concess. prebē. si soli. li. vi. ꝛ sic nō solus epūs alias tamen ordinarium dicimus eum qui hz iurisditionem ordinariam siue sit epūs siue inferior. xi. q. i. experientie. in fi. l. di. in capite. ij. q. i. nemo. xv. q. iij. nullus sacerdotum. ꝛ. q. iij. c. i. ꝛ quod no. xi. q. iij. qui resistit. alibi archipresbyter appellatur pastor. lxiij. di. si in plebibus. fm ℙdau. qui dicat ordinarium esse cuz qui suo iure vel principis beneficio vniuersarum iurisditionē exercere pōt. ff. de iuris. om. iu. l. more. ꝛ l. se. Et qō no. de offi. archi. c. vlti. in glo. ii. Et quod nomie ordinarij intelligatur hic quilibet collator tenent ꝛ Genze. Mathe. ꝛ sic sumit de offi. lega. collatio. li. vi. de concess. ꝑben. si soli. c. li. de offi. ord. cle. ii. licet frequentius sumatur p episcopo. vt. s. ea. q. dixi. ꝛ pro hoc de offi. ordi. per totuz. ꝛ fm eos sunt hec in argumentum q ad episcopum tantū spectet collatio beneficioꝝ siue dyocesis. ad hoc de hereti. cum ex iniuncto. de hoc dixi in. c. cum ecclesia. de elec. ¶ Decimoquito quero in eo quod dicit quando neuter possidet quid si possidet vterqz? Sol. vt in glo. Idez puto. que dicit idez eē ꝛ idem Ben. ¶ Decimosexto quero in eo quod in fine ibi salua tama. protestatur quid requiritur vt prosit protestatio Sol. ℙdau. per ea que no. xxvii. di. dyaconus. vbi dicit q protestatio facta reintegra presente aduersario valet nisi iudex vl aduersarius contradicat. de in inte. resti. cū venisset. pro hoc de elec. cumana. sed ibi Jnno. ꝛ alij dicunt protestationē p desse nisi aduersarius expresse ꝙsentiat qz licet protestanti credatur pro se non tamen contra aliuz. ar. ff. de interrō. actio. l. de etate. §. i. qō placet ℙdau. qui dicit q in. c. cumana. de de elec. partes fuerunt concordes. Unde per mutuum consensum protestatio facta est conuentionalis quod declara vt ibi dixi. ꝛ plenius. de consti. cū. Alb.

Ut lite.

Lis dicitur pendere quo ad ℍ vt nihil debeat innouari cuz citatio legitime peruenit ad partem vel per cuz stetit quo minus perueniret cum tali expressione q potuit instrui super quo conueniatur. primo dictum generale: secundo declara ibi litem. ¶ No. q ad hoc vt citatio iudicat litis pendentiam quo ad reuocanda innouata expedit q facta sit a iudice ꝙpetēti. ꝛ sic fm Ben. facta a nō cōpetēti nō sufficit quo ad hoc nam nec talis interrumpit prescriptionez. C. ne de statu defunctorum. l. si pater. ꝛ ibi no. ꝛ de appel. vt debitus. nec artat citatum. vt no. de accu. veniens. ꝛ. ff. si qs in ius voca. nō ter. l. ex quacunqz. quia cum extra territoriū ꝛc. ff. de iurisdi. om. iudi. l. penul. de consti. c. ij. li. vi. sic etiaz fm eum requiritur q sit facta tempore competenti. vt no. de elec. bone. ff. si quis in ius vō. nō ter. l. ii. in fi. alias nō artat sicut nec facta ad locū inhonestum. ff. de arb. si cū dies. §. si arbiter. vel notorie nō tutum. de re iudi. cle. pastoralis. v. prisma. ¶ Secundo no. q is per quem stat q citatio ad eum nō peruenit habetur pro citato. simile fm Ben. ff. de cuc. l. si iō ꝛ l. si dictum. §. si presente. vt lite nō cōtesta. quoniam. §. porro. de elec. cle. causam. de iudi. cle. dudum de foro compe. clemen. ℊuis. ¶ Tertio no. q vt citatio induceat pendentiam litis debet esse cum plena expressione per quaz pars plene instruatur super quo citatur alias fm Ben. parum prodesset citationem intimari quo ad impediendā innouationem ꝛ obtinendam reuocationem innouatorum nisi fieret talis instructio. facit in simili. in auten. quomodo oportet episcopos. §. igitur ordinandos. ꝛ quod ibi no. ꝛ. ff. de transac. l. cū aquilia ꝛ. l. de his. ad velle. l. fi. §. penul. ¶ Quarto no. ex eo quod dixi in proximo notabili. ꝛ ex tex. simul. q ad hoc vt inducat litis pendētia quatuor requiruntur. ℙrimū q citatio emanauerit. Secundum q a competenti iudice. Tertium q ad citatum peruenerit vel per eum steterit. Quartum q plene potuerit instrui fm Ben. Quintum adde q citatio sit apta de hoc in glos. alibi quod dicam. j. q. iij. Sexto q nuntius sufficienter intimauerit per id quod dicit glo. vltimain fine. ¶ Quinto no. ex predictis q citatio debet fieri certa ratio ē ne citatus vagetur in interto sine sua culpa. ad hoc de rescriptis. cuz in multis. li. vi. de postu. c. vno. de elec. vt quis duas. c. li. ꝛ de hoc. C. de litigios. auē. de litigiosa. et sic intelligit. C. de prescrip. xxx. anno. l. sicut. xvi. q. iij. §. penul. pro hoc qz ꝛ alias scriptura nimis generalis vel obscura nō prodest. de libel. obla. c. i. ꝛ. ij. de dolo. ex litteris. sicut sigillum in quo littere non apparent nō est sigillū. de fi. instru. iter. Et hoc no. Laud. q si aliquid per alteram partium producatur inter acta quod non est intelligibile vel per quod alia pars quantuz eam tangit nō potest instrui habetur pro nō producto p iura prallegata. quod no. ¶ Oppo. q hec rubrica sit superflua per ti. de resti. spol. per quem sufficienter prouidetur contra innouata in preiudicium partis. Sol. vt in glo. i. v. ꝛ in hoc differt. que est clara. ꝛ idez ℙdau. dicens quod quo ad istum titulum index solum hz summarie se informare q q citatio in causa precesserit ꝛ quod post eam aliquid fuerit per partez indebite innouatū ꝛ talia innouata per modū attentati reuocabuntur sicut ea que fiunt appellatione pendente vel recusatione vel relatione vel dilatione. de appella. dilectis. ꝛ. c. cū speciali. ꝛ. c. intimasti. ꝛ. c. significante. sicut etiam ea que fiūt pendente itineris arreptione. de cleri. peregri. c. vno. ¶ Secundo op. q facta lite pendente nō debeant reuocari licitum est enim pendente lite vti possessione sua. nō enim debz quis priuari cōmodo sue possessionis lite pendente. de resti. in ite. cū venissent. vt lit. pen. c. i. ꝛ. ij. So. ℙdau. quod lite pendente nihil debet innouari in partis preiudicium alias bene potest aliquis vti possessione sua etiam si possessionem habeat tantum ex consuetudine prescripta quia nemo debet sine cognitione cause spoliari. dicto. c. i. de resti. spol. conquerente. de accu. olim. ꝛ hoc nō est innouare sed verius ius suum conseruare. de inde. consuluit. potest etiam aliqua noua facere et ante lit. conte. ꝛ post vt notant. Jnno. ꝛ ℍosti. in dicto. c. i. nam per negationem prohibitionez ꝛ appellationem alicui nō dz qs dimittere iure suo vti. C. de rei ven. l. si fundum. ꝛ de hoc per Jnno. de cēsi. venerabili. ꝛ de of. del. sane. ii. vbi dixi. Jtez non debet sua possessione priuari nec res litigiosa alienari vel priuilegium impetrari. super ea. c. ti. c. i. penul. ꝛ fi. ¶ Tertio oppo. q etiam citra citationem lis dicatur pendere statim cuz libellus est principi oblatus. C. quando libellus principi oblatus. c. i. ꝛ. ij. Et hoc fortius exquo est impetratus iudex. de ap. suggestum. de resti. causam. ij. So. videtur standuz contrario per id quod dicitur in glo. i. in prin. sz dic q illa que ponuntur hic in glo. recipiunt limitationē per hanc clemen. vt vult eadem glo. in prin. ibi determinans. qō notauit ℍosti. ꝛc. idem ℙdau. ꝛ alij. ꝛ sic est sensus gl. ꝛ alio rum q requiritur citatio quo ad effectum reuocandi atten-

tata quod expresse dicitur in hac clem. ¶ Quarto oppo. ad hoc q̄ immo per solam cōmissionem cause dicatur lis pendere adeo q̄ priuilegia vel rescripta postea impetrata debeant reuocari. d. c. causam. de testi. So. glo. in verbo citatio. videtur stare contrario. ⁊ idem Laud. dicens speciale in litteris apostolicis vel priuilegijs que impetrata super aliquo negocio iaz iudicibus cōmisso tanq̄ impetrata tacita veritate non tenent. sed quod hic dicitur generaliter obtinet in alijs. Sē. autem dicit q̄ quo ad hoc vt lis dicatur pendere exigitur citatio vt dicitur in tex. cum citatio dicatur prima pars iudicij insti. de pena temere litigantiū. §. fi. sed quo ad reddendum rescriptum impetratum subrepticiū facta prius cōmissio sufficit vt in contrario. tacuit enim impetrator tale quid quod si expressisset nō obtinuisset rescriptū secūdū. de ℞p. super litteris. ⁊ sic dz dici potius casus dissimilis q̄ contrarius secūdū eum. Hostī. autem in dicto. c. causam. intelligit q̄ secuta sit presentatio ⁊ citatio. Vel saltem q̄ peruenerit ad noticiā aduersari per. c. i. de alie. mu. iudi. ⁊ de app. meminimus. quod puto verum. nec contrariū volunt solutiones precedentes. ⁊ hoc presuppositio dic q̄ vera est solutio Ben. q̄ quo ad effectuz reuocandi attentata pendente lite q̄us pars sciret se debere citari tamen non sufficeret nisi citata fuerit vt in tex. sed quo ad impediendum impetrationē sufficit impetratio facta per aduersariuz parti intimata ratione predicta. ¶ Quinto oppo. q̄ nō sufficiat citatio ad inducendam litis pendentiaz sed requiratur litis contestatio. de verb. sig. ex parte. ii. quia tunc dicitur iudicium ceptum. in auē. de litigio. §. omnem. ⁊ §. si vero. quia litis contestatio est exordium litis. de offi. del. super questionum. v̇. nos autez. So. ℙau. q̄ per citationē inducitur pendentia litis quo ad impediendā innouationem vt in tex. pro hoc quod dicitur in littera ibi. Quo ad hoc.

Item ⁊ quo ad perpetuandā iurisditionez. de offi. dele. gratum. alias autem requiritur contestatio. ⁊ idem Benzel. et Alb athe. Et ex hoc apparet istos tenere q̄ non ꝓpetuet iurisditio per actuz aliquem citra citationē. quod tenui de offi. dele. gratum. eo. ti. licet plurimi teneant cōtrariū. qđ dic vt ibi dixi. ¶ Sexto op. ad hoc ⁊ ad tex. q̄ nō requiratur citationē peruenisse ad citatū. sufficit. n. qualitercūq̄ geri ceperit lis. d. c. licet. Sol. glo. in verbo ad partē. tangit illam questionem an sufficiat citationē emanasse etiam si non peruenerit ad citatum quo ad perpetuandam iurisditionē. ⁊ sentit q̄ sic de quo plenius no. de offi. lega. c. vlti. vbi dixi q̄ si tenemus q̄ ad perpetuandaz iurisditionem sufficiat quilibet actus factus per delegatum etiam citra citationem. tunc sufficit citatio emanata etiam nondū executa. sed si tenemus q̄ requiratur citatio quod tenui. de offi. delga. licet. ⁊. c. venerabili. ⁊ dixi in proximo contrario. tunc expedit q̄ citatio sit executa q̄ncunq̄ enim ex aliquo actu debet aliquis effectus surgere requiritur q̄ actus sit perfectus ex suis partibus. de elec. quia ꝓpter. ⁊. c. cum post petitā. ¶ Septimo oppo. ad idem ⁊ ad solutionem predictam q̄ citatio etiam non peruenta ad citatum habet effectum. s̄. de foro compe. clemē. quāuis. in pn. Soluit Benze. q̄ in casu huius cle. exigitur citationem deueniſſe ad noticiam citati. alś regulariter, contra dictam cle. quāuis. Et ratio huiꝰ casus potest esse secundū eum quia talis citatio inducit effectuz impedimenti innouationis ⁊ eius faciende reuocationis que forte nō sine magno incōmodo innouationis fiet. ⁊ ideo ne probabili ignorantia feriatur est inductum vt ad suam noticiam citatio deducatur. ar. C. de tabularijs. l. generali. li. x. de consti. c. ij. ⁊. c. nam concupiscentiam. Tu vero dic q̄ ad hoc vt citatio operetur aliquem effectum requiritur regulariter q̄ perueniat ad citatuz, sed quā do sufficit peruentio presumptiua vt in casibus in quibꝰ sufficit citatio ad domū. de quo dixi de eo qui mit. in pos. c. fi. ⁊ sic loquitur clemē. quāuis. ¶ Octauo oppo. q̄ etiam si factum fuerit per citatum q̄ citatio ad eum non peruenerit non debeat haberi pro citato nisi hoc fecerit dolose. de elec. clem. causam. ⁊ alijs iuribus hic allegatis. in glo. in verbo peruenire. Sol. stat contrario vt dicit glo. in verbo factū. pro hoc vt lite nō contesta. quoniam. §. porro. ibi sine quia malicioſe occultat ⁊c. ¶ Quero quomodo reuocentur innouata lite pendēte. i. que cause cognitio requiritur. Sol. vt in glo. i. v̇. per que dixit. quam not. vsq̄ ibi ⁊ in hoc differt. Et idem Lau. quod dixi. s̄. in primo contrario. ¶ Secundo quero quia in tex. deciditur quando incipit lis pēdere vsq̄ ad quā tum tempus duret pendentia? glo. in verbo postquam, dicit quod vsq̄ ad sententiam a qua non est appellatum. Idem ℙaulus. Ex hoc nota. q̄ quando est appellatum lis est eadem licet instantia sit diuersa ⁊ ideo si lis erat contestata in principali non requiritur contestatio in causa appellationis. de appel. per tuas. ⁊ quod ibi no. tollitur etiam pendentia litis et alijs modis de quibus glo. remittit. ¶ Tertio quero quia hic dicit de iudice competenti quis dicatur incompetens et quis competens? Ad primuz dicit ℙau. q̄ dicit incōpetēs multis modis. puta si iudex secularis citat clericum. xxiij. q. viij. conuenior. vbi de hoc. vel ordinarius citat exemptuz nō expressa causa propter quam sit ei subiectus. de priuil. c. i. lib. vi. vel duo citant nō facta mentione de tertio. ff. de of. dele. prudentiam. primo responso. ⁊ c. sequenti. vel delegatus q̄ nō hz hoc in mandatis citat personaliter. de iudi. c. i. li. vi. vl si is cui datur iurisditio citandi sub certa forma ea omissa citat. s̄. de foro cōpe. cle. vna. v̇. volumus. vel cum euidens est citantem nō esse iudicem. de rescrip. nōnulli. vel si error exprimitur in citatione. puta q̄ veniat respōsurus seruo vel excōicato vel alteri de quo constat q̄ agere nō potest. vt si citat ad diem feriatam. de feri. c. fi. vel ad respondendum de sole et luna. ff. de iudi. l. nō quemadmodum. insti. de inuti. stipu. §. i. ⁊. l. ij. vel ad locum inhonestum. ff. de arbit. l. si cum dies. §. si arbiter. vel vt respondeat militi procuratori alterius. C. de procura. l. militem. Et generaliter vbicunq̄ in citatione exprimitur iniustum vel manifeste inhonestum ita q̄ citatus est certus q̄ si presens esset nō teneret respondere. de hoc no. iij. q. ij. si episcopus. de accu. veniens. Et Spe. de citatione. §. i. per totum. Ad secundū quis dicatur cōpetens? dicit glo. in verbo cōpetente. q̄ is qui iurisditionē cause habet cuz exercitio etiam si possit per exceptionem elidi. quam glo. no. ⁊ idē ℙau. per predicta patet q̄ non solū sufficit q̄ iudex sit competens quo ad iurisditionis fundamentum sed etiam q̄ citatio sit cōpetens. vt pz per exempla ℙau. statim dicta. qđ etiam dicit hec glo. in verbo ꝓpetente. in fi. qđ no. Et ad p̄dicta q̄ no. glo. C. de bonis aucto. iudi. pos. l. cū proponas. ⁊ dic quemlibet iudicē cōpetentē nisi appareat incōpetens qa edictū de iudiciis est phibitoriū. ar. de offi. del. cū. R. ⁊ qđ ibi no. de iudi. cām. ij. Et quo ad effectum huius. c. dic cōpetentem q̄si citatio artat ad cōparendū etiam si alias nō sit iudex, dūmodo teneat citatus ire ad allegandū priuilegiū simz adeo q̄ non veniens possit vt contumax punir. ar. ff. de iud. l. si quis ex aliena. de rescrip. super litteris. vbi de hoc. ⁊ de accu. veniens. in glo. vlti. Et per hoc fortius dic litem pendere si citatus cōparuit ⁊ opposuit de incompetentia iudicis. lz in. q. facti viderim allegari in contrarium. pro hoc videretur tex. hic in verbo competente. qui videtur presupponere q̄ cōstet iudicem esse competentē. Sed dic q̄ est competens vsquequo nō erit doctum de incompetentia vt vult glo. ista ⁊ ℙau. per dicta. s̄. ea. q. in eo quod dicunt competentem dici etiam si iurisditio possit per exceptionem elidi qđ diligenter no. ¶ Oppo. ad hoc q̄ si iurisditio potest per exceptionem elidi citatio nō inducat litis pendentiā q̄ nō artat citatum. iij. q. v. quia suspecti. de fil. presbȳ. quoniam. de ap. ex parte. i. So. Lap. q̄ si exceptio sit notoria procedunt cōtraria. Et per hoc premissa debent intelligi sicut statim. s̄. dixi quando citatio est taliter facta q̄ artatur citatus ad veniēdum. ¶ Quarto quero circa hoc si rescriptum est ipso iure nullum vt q̄ impetratum per excōicatum. de rescrip. c. i. li. vi. vel est obreptitium ⁊ super beneficio impetratum. de rescript. ad audientiam. ij. an citatio facta per tale rescriptum inducit litis pendentiā? dicit Lap. q̄ nō si de hoc constat per id quod dixi. s̄. q. proxima. Si autem non cōstat sed pendet ex futuro euentu secus est. ad hoc. s̄. c. proxio. ¶ Quinto q̄ro qualis expressio requirit in citatione ad hoc vt citatus dicatur potuisse plene instrui? So. vt in glo. fi. quam no. in eo q̄ dicit consiliū esse actori q̄ in citatione libellus inseratur. et cum glo. concordat ℙau. qui dicit idem esse in criminali in qua si in citatione nō expriment ea que obijciuntur accusato venire nō tenetur. v. q. ij. si primates. lxxxi. di. Maximianus. vij. q. i. presentium. ⁊ quod no. iij. q. ix. iudicas. ⁊ hoc casu quando fit tanta expressio in criminali nō dantur deliberatorie sm ℙau. quod tenet Bof. in summa. de dila. §. sunt ⁊ inducie. ⁊ sic dicit ℙau. intelligendū qđ non. iij. q. xj. in su ma. alias autez dari debent. vt no. ij. q. viij. perscripta. quod etiam tenet Roff. in libello iuris canonici. in rubrica qualiter fiat citatio. iuxta principiū. ad hoc. C. vt intra certum tēpus criminalis causa finiatur. l. ij. ⁊ quod no. C. de lit. contestata. auten. offeratur. ⁊ idem tenet Hostien. in summa. de

dilat.§.i.v.alie dilatorie.⁊ archi.in ꝑalle.c.perscripta ⁊ de ß in spc.de dila.§.i.v.deliberatorie sunt. dicit ergo ꝑ Paul.q quo ad effectum inducende litis pendentie debet in citatõe expami quis a quo ⁊ quare petatur. Et pro hoc dicit nõ sufficere si citetur vt veniat responsurus super fũdo.prout etiã dicit hec glo.fi.in pan.quia si hoc diceremus sequeret q ex tali citatione super omni re ⁊ causa ciuili posset cõuenir ⁊ qõ super quolibet fundo quem possideret reus lis diceretur põ dere donec per libellum declarasset actor de quo fundo itel ligit quod esset absurdũ.⁊ est simile.de dona.c.iii. ¶ Sexto quero si iudex in citatione sufficienter expressit sed nuntius nõ sufficienter parti intimauit an dicat lis pendere? So.vt in glo.ea.in fi.que dicit q nõ:pro hoc quia ex quo nõ sufficienter intimauit pars non potest dici plene instructa. ¶ Septimo quero quid si iudex sufficienter expressit ⁊ nuntius sufficienter intimauit sed nõ retulit iudici de citatione facta vel si retulit nõ fuit hoc redactũ in actis ⁊ deinde aliquid attentat quod iudex vult renocare per modũ attentati sed ex aduerso dicitur hoc non deberi fieri ⁊ negatur citationem factam vel si facta fuit nõ fuisse in actis redactam videtur q iudex si possit renocare innouata adeo q si is contra quem petitur renocatio appellet qõ iudex hoc nõ admittit debeat deferri appellationi cũ sit grauatus.pro hoc inducit Lap.cle.appellã ti.vbi iustificat appellatio ex his solis que in appellatõe sunt expressa quando ab interlocutoria appellatum est ita ergo videtur hoc casu non posse verificari renocationem attentatorum nisi ex his que in actis sunt redacta.sed pro ⁊ contra inducit. Lap.ea que not.in questione disputata in regula.eũ qui certus.li.vi.vbi quando dati sunt duo delegati cuꝫ clausula q si ambo ⁊c. Alterο impedito.sed de impedimẽto fide nõ facta collega queritur an valeat processus per nõ impeditum factus? ⁊ arguitur pro ⁊ contra.⁊ dic vt ibi ⁊ vt dixi.ꝺ offi.dele.prudentiam.in pan.ad questionem tñ permissam. dic q verum est quod dicit Lap. Maꝫ ad hoc vt iudex possit procedere contra citatum nõ sufficit q vere sit citatus nisi etiam de hoc constet iudici.vt probatur.ff.de bonis aucto. iudi.pos.l.hec autem.§.i.ibi liqueret pretor.quod tenet ibi Bar.de quo dixi de eo qui mit.in pos.c.fi. ¶ Octauo quero que sit ratio quare ad inducendam litis pendentiam requritur expressio ita plana.vt dixi.s.q.v. Sol.ideo requiritur ne conuentus in incerto vagetur.ar.de rescrip. cum in multis.de postu.c.vno.de elec.ne quis duas.li.vi.⁊ de hoc.C.ꝺ litig.auten.litigiosa.fm Steh.qui sic intelligit.C.prescript. xxx.an.l.sicut.xvi.q.iij.§.penul. Et ex predictis ad inferendam litis pendentiã requiruntur aliqua.de quibus.s.in.iuj notabili.

¶ De sequestratione possessionũ ⁊ fructuũ.

Ad compescendas. Diuiditur in partes quatuor vt dicit gl.i.ꝛtinet tñ vnũ casum solũ sed qꝫ aliqualiter est longa lego per partes. ¶ No.malitias litigantiũ esse cõpescendas.de hoc in glo.ii.⁊ dicit Gen.q ad plenum phiberi nõ possunt.xxxiij.q.i.hac rõne.in auth.de nup.§.mitiores.col.iij.⁊ in auth.vt hi qui obligatas prohibent habere res minorum.§.i.col.vi. ¶ Secundo no.q per verbũ diffiniminus inducatur ius nouum fm Gen. Est enim casus nouus hic in quo lite pendente fit sequestratio. Alij casus no. .C.de phibita.sequestratione.l.i.⁊.s.c.dilectus.⁊ qõ iste sit casus nouus ꝛ glo.i.ibi nouũ ⁊ equissimũ ⁊c. ¶ Tertio nota de dictione dũtaxat que ẽ restrictiua ⁊ sonat idẽ quod tñ .l.di.ex pendentibus.de rescrip.statutum.§.in nullo.li.vi. de iureur.c.i.eo.li. ¶ Quarto no.q sententia lata sup possessorio potest esse diffinitiua.quod colligit gl.in verbo possessorio quã no.⁊ idem no.de resti.spol.cum ad sedez.in gl. magna.in fi. ¶ Quinto no.in casu huius cle.equiparari sẽtentiam latam in possessorio sententie late in petitorio eiusdem rei.quod est verꝫ quo ad effectum sequestrationis fiẽde de qua hic.⁊ est ratio fm Laud.qꝫ presumit pro eo qui obtinuit etiam in altero tantum.ar.s.c.ab eo.pro hoc.s.ti.i.cle. si duo. ¶ Sexto no.casum in quo titulus beneficij potest sequestrari.quod colligit glo.in verbo beneficiũ.⁊ sic fm Gẽze.non solum fructus sequestrantur.prout fit.ff.de appel.l. iperatores.s.e.ab eo.immo quandoqꝫ etiam ipsũ ius quod petitur vt hic.ad idem.ff.de iudic.examinata. ¶ Septimo no.q verbũ beneficium.de se nõ comprehendit dignitates vel personatus alias frustratoria fuisset expssio de illis hic inter.facta.quod est verũ in materia restrigibili vt in gratijs ⁊ priuilegijs que tanq ambitiosa restringunt.de preben.q nis .i.li.vi.sed alias beneficium large accipitur.ar.de ver. signi. tria.de causa.possess.cle.vnica.vbi de hoc in glos.ii.⁊ ibi dixi q.ij. Et per ibi no.videtur q etiam hoc casu cõprehenderentur dignitates ⁊ sic expressio de qua hic non fuit necessaria ꝫ fuit ad maiorem certitudinem.quod dico.j.in.iij.contrario. Nomine autem beneficij comprehenditur canonicatus et prebenda.vt no. Archi.de rescrip.gratia.lib.vi.dicit autem Stepha.q nomine dignitatis hic expressio non comprehenditur episcopatus.de concess.preben.dilectus.de preben.c.ii li.vi.⁊ quod no.ibi in glo.ii.⁊ per archidi. ¶ Octauo not. casum in quo de iure canonico prescribitur triennio.nam ad euitandam sequestrationem sufficit possessio triẽnij.vt in textu.ad hoc.xvij.q.ii. si quis incognitus.de prescript.c.i.sic et vsucapio terminatur triennio.instit.de vsucapio.in pãci.de qua an currat contra ecclesiam.dixi de in inte.resti.c.i.vbi tenui q sic. Debet autem in vsucapione intervenire bona fides ⁊ iustus titulus ⁊ q res non sit viciosa ⁊ qõ possessio durauerit vsqꝫ ad vltimum diem quem sufficat attigisse.ff. de diuers.⁊ tempo.prescrip.l.in vsucapione.⁊ no.co.ti.l.iij.dicit autem Ben.q limitatio triennij hic facta fuit arbitraria. de qua non posset reddi ratio quare non de pluri vel pauciori dixit.pro hoc quod not.de prescrip.si quando. ¶ Nono nota casum in quo de causa devoluta ad curiam se intromittit inferior q ordinarius hic sequestrat beneficium sup quo lis pendebat in curia.quod dic vt in glo.in verbo ordinariuꝫ ⁊ intelligit Laud.etiam si ab ipso ordinario fuerit appellatum.⁊ ex hoc colligit casum in quo iudex a quo se intromittit de causa pendente coram iudice ad quez. sunt ⁊ alij casus fm Laud. ¶ Secundus est de appell.cum teneamur.vbi reformatur possessio turbata alteri parti per alterum. Tertius quando nõ comparet appellans in termino prefixo.de appel.per tuas. Quartus in appellante contra residentiam. de appel.peruenit.q ibi ponit ordinarius vicarii. Quintus si quid fiat contra appellationez ⁊ interdictuꝫ ecclesie.de matrimo.contrac.contra.interdictum eccle.per totum. Sextus quando ignorat iudex inferior.de appella.vt in.c.si duo lus.de appel. Septimus in.c.si a iudice.de appel.li.vi. Octauus in casu.s.e.ab eo. Dicit tamen Laudu.q illo casu fit sequestratio a iudice a quo est appellatum antequam appellatio sit presentata iudici ad quem. Sed post presentationem fit per iudicem ad quem. C.queruꝫ appel.nõ recipi.l.ab executore.quod tenet Host.in dicto.c.ab eo.⁊ dicit Paul.q si iudex a quo detulit appellationi nõ potest amplius se ipedire de principali nec de accessorio.de appel.dilectus.§.preterea.⁊.c.cum appellationibus.li.vi.nisi in fauorem matrimonij vbi vertitur periculum anime. Sic no. Inno.de matri.contrac.con.interdi.ec.c.ij.casus autem.xvj.in quib iudex a quo se intromittit de causa devoluta notat Spe.de appel.§.penul.in pan. Decimo no.de officio sequestri in casu huius cle.habet enim plenam curam de beneficio sequestrato.⁊ sic est legitimus administrator sicut is qui administrat se de vacante.de elec.quia sepe.li.vi.eo.ti.c.statutũ.fm Laud. ⁊ idem Genze.qui dicit esse admstar cõmentatarij.de quo no.de elec.nemo.li.vi. Et hoc vult glo.hic in verbo beneficium.in fi.⁊ de hoc.j.q.xxvij. Et idem Paul.fm quem cũ debeat fructus percipere poterit presentare vel eligere si hoc pertinet ad beneficium.pro hoc quod nota.de re iudic.cum Bertoldus. ¶ Oppo.in eo quod hic permitti videtur appellari a sententia lata super possessorio.nã vt hec clemen.p cedat oportet eam intelligi q a prima sententia fuerat appellatum alias non procederet quod hic dicit de expectando finalem victoriam.⁊ sic contra.q a sententia lata super momẽtanea possessione non appellatur.C.si de momenta. possess. l.vnica.⁊.ij.q.vj.§.sunt quorum.v. de possessione. Solu. cõmuniter dicitur q contraria procedunt de iure ciuili.ꝫ de canonico secus.hoc no.glos.in dicto.v.de possessione. de resti.spol.cum ad sedem.in glo.penul.in fi. ¶ Secundo oppo.ad hanc solutionem.quia.l.vnica prealligata est canonizata in dicto.v.de possessione. Solu. Vincen.vt refert Archi.in dicto.v.de possessione dixit.q fm canones si appellatur ne aduersarius mittatur in possessionem defertur appellationi.nam ⁊ appellatur ab interlocutoria.de appellat.super eo.tam super interdicto quorum bonorum.q vide vi.

nam ⁊ his casibus sententia diffinitiua est ⁊ perimit principa
le. licet secus de interlocutoria que non perimit. ⁊ sic videtur
Alcen. velle q⁹ etiam ſm canones a sententia interlocutoria
lata in possessorio nō appelleť. tamen dictū eius minus perse
cte recitatur. Alij aliter dixerunt stantes simpliciter in eo qđ
predixi q⁹ indistincte ſm canones etiam ab interlocutoria ap
pelletur. Jo. autem fauen. vt dicit Archidi. in dicto. v. de
posses. dicit de iure canonico non appellari in casu premisso si
cut nec de ciuili: quia remanet questio proprietatis per quaz
succureretur ei qui succubuit in possessorio per dictam. l. vni
caz. ⁊ dictuz. versi. de posses. ⁊ hoc dicit verum quando is q
succubuit malicioſe impediebat restitutionez. de resti. spol.
ex conquestione. ⁊ c. in litteris. ⁊ c. Item cum quis. Archi.
in dicto. v. de possessi. ⁊ ſ Daul. hic tenent de iure canonico
idem quod de iure ciuili. licet ſ Dau. in fi. mutet sententiaz
⁊ dicat verius esse q⁹ indistincte ſm canones appellari potest
Videamus motiua pro opinione glosarum ⁊ sequacium q⁹
aliud sit de iure canonico. inducitur de restit. spol. ex conque
stione. ⁊. c. cum ad sedem. ⁊ de testi. c. significaueruńt. Item
ratio quia ſm iura canonica regulariter appelliari potest etiá
ab interlocutoria. de appell'. super. eo. ⁊. c. vt debitus. ſ Pro
opinione alia inducitur quia. l. vnica. preallega. expresse dicit
appellari nō posse ⁊ canoneſ expresse nō dicūt appellari posse
ergo standum legi etiam de iure canonico. pro hoc quod no.
de ope. no. nunti. c. i. Archi. vt predixi sequitur hoc secundū
Et ad contraria respondet ad. c. cum ad sedem dicit ibi non
expami q⁹ appellatū fuerit potest ergo intelligi q⁹ per suppli
cationem pape fuit aditus. quam solutionem reprobaui in. d
c. cum ad sedem. quia patet indecisa q⁹ fuit appellatum. Ali
ter respondet etiam Archi. presupposito q⁹ ibi fuerit appel
latum non tamen ibi dicitur q⁹ propter appellationem exe
cutio fuerit impedita. que solutio etiam non procedit. nam si
tenuit appellatio debuit executio suspendi. de iureiuran. ve
nientes. Tertio soluit q⁹ si bene aduertitur in. c. cum ad sedē
fuit actum possessorio ⁊ petitorio. quod colligit ex tex. ibi as
serens de iure ad hospitale spectare. quod sonat petitorium
⁊ etiam ibi restitui postulauit ⁊ ibi diutius possediſe que so
nant possessorium. sed dic q⁹ etiam colligitur ibi in pin. quia
cā fuit cōmissa quo ad petitoriuz ⁊ possessorium. pro hac solu
tione est qđ no. in Spe. de appel. §. ij. v. vi. ⁊ ic. in additio.
Jo. an. vbi refert Guido. de Iusa dixiſſe q⁹ qñ simul actum
est petitorio ⁊ possessorio potest appellari super vtroqz etiam
de iure ciuili ⁊ sic leges locum habent tantum cum possesso
rio solo agitur. Ratio differentie quia quando simul time cā
possessionis est accessoria proprietati de causa possel. cum di
lectus. ideo sequitur naturaz principalis que ratio cessat quā
do solo possessorio actum est. quod est no. dignu. ⁊ idē vult
Archi. Iz non sic expresse in. d. v. de possessione. sed non vide
tur hoc procedere quo ad dictū. c. cū ad sedem. q⁹ etiā p̄ suppo
sito q⁹ fuerit actū petitorio ⁊ possessorio tñ in solo possessorio
fuit pronūtiatum. vt pz in verbis sinie ibi nullaten⁹ de spolia
tione tractabant. ⁊ in eo papa pronūciauit interdictum vnde
vi locum non habuisse. ⁊ retractauit sententiaz restitutionis
latam contra episcopum. sol. Archi. q⁹ licet non expamatur
de petitorio tamen includitur. nam respectu petitorij funda
ta erat intentio episcopi de iure cōmuni cum ecclesia esset in
sua dyoce. si enim de possessorio tantū considerasset papa nō
fuisset admissa probatio per instrumenta. cum per instrumē
ta non probetur possess. o. de fide instru. inter. que ratio nihil
vrget. quia etiam dato q⁹ per instrumentū nō probetur pos
sessio bene probatur spoliatio. sicut etiam per instrumentuz
potest pbari crimen prout dixi de ma. ⁊ obe. cū in ecclesijs. ⁊
illo respectu papa ibi dicit q⁹ instrumenta nō probarunt quia
de spoliatione nō tractabant. sed q⁹ sententia pape in. c. cum
ad sedem. fuerit generalis etiam quo ad petitorium facuit
verba ibi nos priores acta iudicij recēsentes. vbi nō distinguit
⁊ sic cum acta essent etiam in petitorio de illo etiam papa pro
nuntiauit. vbi considera q⁹ licet ibi deduceretur petitorium
deducebatur ad iuuandum possessorium. quod patet ex con
clusione libelli. quia procurator hospitalis postulauit restitui
⁊c. ⁊ sic licet iudiciū quo ad acta esset super petitorio vt posses
sorio sinia tamen debuit esse in solo possessorio ⁊ sic ibi fuit. tñ
quia etiam deductum erat petitorium potuit appellari p id
quod. s. dixi. multuz tamen facit illud. c. q⁹ indistincte possit
appellari. nō enim videreť petitorium debere aliquid opera
ri quo ad potestatē appellandi qñ deductum est nō principa
liter. sed ad coadiuuandum possessorium talis enim sententia
nō preiudicat in petitorio. de iure autē ciuili a sinia lata in pos
sessorio potest appellari tunc tantū qñ facit p̄iudiciuz proprie
tati. vt dico. j. c. p̄rio. sed per hec habes modū quomodo il
lud. c. potest cntari. ad. c. ex conquestione. respondet Archi.
vbi. s. q⁹ ibi nō fuit pronuntiatum super possessorio. sed fuit
appellatum eo q⁹ indices prius volebant in petitorio prece
dere q̄ restitutorio iudicio. ⁊ sic intelligit. Innocē. illud. c. vt
no. de no. oper. nunti. significantibus. ⁊ secundū hoc habe
bis q⁹ presupposito q⁹ a sententia lata in possessorio non ap
pelletur. tamē si indices omisso possessorio seu relecto volūt
in petitorio procedere appellari potest. ⁊ hoc probatur. C. de
appel. l. i. vbi etiam de iure ciuili a tali preposteratione appel
lari potest. Ad. c. significarūt respondet Archi. q⁹ ibi nō fuit
appellatuz a sententia lata in possessorio sed a grauamine de
negate quarte productionis. ⁊ etiam ibi no. Jmmo. ad ratio
nem que fiebat. q⁹ ſm canones regulariter appellatur. respō
det q⁹ generaliter procedit. fallit in casibus prohibitis de ap
pel. consuluit. cum similibus. ⁊ generi per speciem derogaſ.
de Rp. c. i. regula. generi. li. vi. Cōcludit itaq⁹ Archi. q⁹ qñ
per causam possessionis nō paratur preiudicium proprietati
appellari. non potest. quod est in omni interdicto nisi agereť
ex constitutione si quis in tantam. C. vnde vi. quo casu qui
spoliauit cadit a ꝓprietate ideo appellari potest. lar. ij. q. vij.
Lator. ⁊. de hac constitutione dixi de cau. pos. cum ecclesia. de
resti. spol. sepe. de dolo. c. similiter. ſm Archidi. si agiť hypo
thecaria post aduocatam hypotecā non habet locum questio
proprietatis nisi soluto debito. ff. de euic. l. si cum venditor.
. i. responso. quod simile nō multum est ad proposituz. ⁊ hec
Archidi. dicta refert hic ſ Dan. auctore suppresso quibus at
tentis apparet probabiliter posse defendi q⁹ etiam de iure ca
nonico a sententia lata in possessorio non appelletur. Aduer
te tamen. q. l. vnica preallег. vt dixi in. c. cuz ad sedem. solū
probat q⁹ si appellatur in possessorio nō impediť executio. nō
autez dicit q⁹ appellari nō possit. sed vt ibi dicat Cy. satis hoc
in effectu ex quo nō defertur appellationi. fundatur autē illa
. l. ſm aliquos ex eo q⁹ sententia super possessorio est interlo
cutoria. quod est falsum ⁊ reprobatur hic in textu. ⁊ glos. qđ
dixi in quarto notabili. ⁊ etiam de iure ciuili dicitur diffini
tiua. vt no. ff. de re iud. quod iussit. Sed ratio. l. vnice. est vt
breuientur lites ⁊ quia non agitur de preiudicio succumben
tis in possessorio cum agendo petitorio possit sibi succurri vt
ibi dicitur. ⁊ per hoc infero q⁹ vbi nō posset sufficiēter succur
ri postea agendo petitorio poterit appellari etiam de iure ci
uili. quod tenet Bar. ff. de ap. nō. recipi. l. ij. per. l. creditor.
§. iussus. ff. de appel. vbi in actione ad exhibendum que est
minoris preiudicij q̄ restitutio possessionis potest appellari.
quando condemnatus nō est exhibens ad interesse petentis
exhiberi. ⁊ ſm iuramentum petentis quo iurauit quanti sui
intererat exhibitionem fieri ⁊ quia hoc nō posset reparari po
stea preiudicium petitorium. ad idem inducit. l. primam. C.
de appel. vbi appellatur si omittitur ordo possessorij ad peti
torium. quod est quia iam esset lesus ex eo q⁹ procediť in peti
torio prius que no. C Omnibus tamē consideratis quia ca
nones multum fauent appellationibus. ⁊ q⁹ clemē. indistin
cte videtur permittere talem appellationez. concludo q⁹ ma
gis consona canonibus est opinio que vult indistincte appel
lare posse. pro hoc quod dico. j. c. clem. in fi. q. iii. Et ad ratio
nem contrariam quia. l. vnica est canonizata ⁊c. vt supra di
xi. Respondeo. q⁹ licet per gra. inducatur non sequitur q⁹ sit
canonizata. pro hoc quod not. de rescrip. c. ii. imo errauit ibi
gratia. in tex. in eo q⁹ dixit sententia super possessorio esse in
terlocutoriam cum tamen possit esse diffinitiua vt probatur
hic ⁊ dixi supra eodem contrario ⁊ hoc etiaz de iure ciuili. vt
dixi. s. c. contrario. quod no. Cy. in dicta. l. vnica. ⁊ Bart.
in dicta. l. ii. de ap. nō recip. C Tertio op. q⁹ superflue fue
rint in tex. adiecta illa verba etiam si dignitas vel personat⁹
⁊c. quia in dispositionibus nō restringibilibus sicut est dispo
sitio iuris. de. consti. c. i. ⁊. c. fi. nomine beneficij veniunt om
nia beneficia cuiuscunqz status. de verbo. signi. olim. Solu.
vt in glo. a. in. v. etiam. ex quadie q⁹ quamuis non fuisset fa
cta dicta adiectio. tamen cōprehenderentur dignitates ⁊ per
sonatus. Et ratio que est fit in glo. quia sequestratio est odi
osa nō vrget. nō enim est ita odiosa vt propterea sit recedēn
dum a cōmunibus regulis que volunt dispositionem iuris
vniuersaliter intelligi. Itez eadem est ratio in beneficijs ma
ioribus. ⁊ magis cōmuniter de talibus est lis apud sedem a
postolicam q̄ de simplicibus. pro hoc quod dixi. in. vij. no.

Et no. de dictione etiã que est implicatiua. ff. de ver. obliga. .l. quodcũqꝫ. §. fi. de conſth. cũ oẽs. ꝛ. c. eccleſia. ¶ Op. quar to in eo qꝺ precipit ſequeſtrationẽ fieri qꝛ ſequeſtratio genera liter eſt prohibita. C. de prohi. ſequeſtra. l. vna. eo. ti. c. i. ſalut. in caſibus no. eo. ti. c. ii. in glo. vlti. inter quos iſte nõ enume raꝛ. ſimili modo arguit iuriſcõſul tus. ff. qui ſunt ſui vel alie. iur. l. patre furioſo. de ac. ꝛ obli. l. obligationũ. §. placꝫ. So. per hanc cle. iſte caſus debet addi ad alios. Et que ſint ratio huius diſpoſitionis patet per id quod dico. j. q. iij. ꝛ. vi. ꝛ tri bus ſequentibus. ¶ Quero in eo qꝺ hic loquitur quãdo ſen tencia fertur contra poſſeſſorem beneficij pro petitore. quid ſi contra petitorẽ ꝛ pro poſſeſſores? So. vt in glo. in. v. contra poſſeſſorem. ꝛ idem ℑ Dau. ¶ Secundo quero ſi inter duos vel plures petitores beneficij fertur ſententia pro vno cõtra reliquum vel reliquos? Sol. vt in eadem glo. ꝛ in ea ibi peti tores quorum nullus poſſidet. ¶ Tertio quero ſi fertur ſẽ tentia contra poſſeſſorem nõ tamen pro petitore? Solu. vt in ea. glo. ꝛ in ea ibi ſequeſtrationi. potiſſime cum eo caſu fruc tus non debeantur victori. ꝛ in fi. pro hoc quod no. vt lit. pẽ den. c. i. ꝛ. ij. li. vi. ꝛ de hoc per ℑ Oſti. in ſum. huius titu. ad fi. ¶ Quarto quero quid ſi in curia prima ſententia lata fuit pro poſſeſſore ſecunda contra eũꝫ pro petitore. an ſit locus ſe queſtrationi de qua hic? videtur qꝺ ſic quia hic indiſtincte venit ſequeſtrum fieri cum petitor contra poſſeſſorem habet vnaꝫ diffinitiuam. Jo. an. tenet contrarium in addi. Spe. c. ti. di cens ſe putare contrarium eſſe de mente huius cle. habet. n. ꝛ eꝝ in caſu premiſſo preſumptionem huius ſententie pro ſe. in hac partitate debet eſſe melior conditio poſſidentis. re gula. in part. li. vi. potiſſime in materia regulariter prohibita vt hic. Item deficat ratio cum hic concurrant due preſumpti ones contrarie. pro hoc quod no. de electi. cum inter. R. in glo. hic curtunt. Item ſi ſtetur huic littere ſequereꝰ abſurdũ dato qꝺ poſſeſſor habuiſſet duas ſententias ꝛ petitor tertiam fieret ſequeſtratio quod eſſet inquum. ꝛ ſm hoc quod hic di cit de vna diffinitiua debet intelligi de prima. quod ẽ equuꝫ ꝛ bene cõforme huic littere in prin. cum dicat vna contra poſ ſeſſorẽ diffinitiua promulgata. qõ ſat ſignificat nõduꝫ alia cẽ promulgatam pro vel contra. Et ex his colligitur notabilis limitatio huius clemẽ. ꝛ per hoc conſulit qꝺ ſi lata vna ſentẽ tia cõtra poſſeſſorem pro petitore ipſo petitori cedenti vel de cedenti alter ſubrogatur licet debuiſſet fieri ſequeſtrũ ad inſtantiam petitoris antequam cederet vel decederet nõ ob ſtante aliqua exceptione. vt hic in fi. non tamen ſic fiet ad in ſtantiam ſubrogati. ſed ordinarius cui cõmittetur ad inſtan tiam ſubrogati vt faciat ſequeſtrum tenetur admittere exce ptiões contra ſubrogationem ꝛ diſcutere de iure ipſius. ceſ ſat enim in ſubrogato ratio que erat pro optinente: quia iu ra ipſius obtinentis erant diſcuſſa in ſuis autẽꝫ ſubrogati nõ ſunt diſcuſſa. Et ex multis cauſis poteſt eſſe qꝺ non tenet ſub rogatio. vel qꝺ eſt inhabilis ad beneficium ordinarius: ergo cui cõmittitur vt faciat ſequeſtrum ſuper iure nõ plene diſ cuſſo non eſt merus executor ſed mixtus. de cri. dcle. paſto ralis. §. quia vero. Et quod ibi nota. in gloſ. ad intelligen tiam. ꝛ ſecundum hec intelligo quod dico. j. q. xxv. ¶ Qui to quero in eo qꝺ dicit de diffinitiua ſententia que ſit diffiniti ua ꝛ que interlocutoria? Sol. vt in glo. in. v. diffinitiua. quã ſingulariter no. ꝛ pro hoc quod dixi. de appel. cum ceſſante. ꝛ in fi. glo. de hoc per ℑ Oſti. in ſum. de ſententia. §. quot ſẽ eius ſpecies. in prin. ¶ Sexto quero ſi eſt queſtio inter peti torem ꝛ poſſeſſorem non tamen ſub ti. beneficij. Solu. vt in glo. in. v. ſuper beneficio. ꝛ idẽꝫ ℑ Dau. ꝛ Ben. qui intelligit quod hic dicatur ſuper beneficio qꝺ ſit lata ſuper titulo bene ficij. ſicut ꝛ alias dixi. ſ. de iudi. cle. ii. q. viii. ꝛ de cau. poſ. clem. vna. q. v. ꝛ per hoc infert qꝺ ſi eſſet queſtio ſuper propri etate beneficij non eſſet locus huic cle. tum quia regulariter eſt prohibita niſi in caſibus in iure expreſſis. vt. ſ. dixi in. vii. contrario. et ſic debet intelligi hec cle. vt quanto minus fieri poteſt offendat alia iura. ar. de reſcrip. cauſam. de conſue. cuꝫ dilectus. tunc quia beneficiato pacifice poſſidente poteſt in ter alios duos de beneficio vt de proprietate agi. quo caſu abſurdum eſſet dicere a beneficiato qui in nullo impedit ſe queſtrationem fieri cum ſic pauaretur fructu poſſeſſionis cõ tra iura. C. de iure fiſ. l. facultas. li. x. in auten. vt nulli iudi. §. alias. col. ix. ff. de aqua coſti. ꝛ eſti. l. penul. vt lit. pen. quaſi per totũ. tamẽ quia eſſet contra hanc clem. que ad hoc exigit ſaltem vnam ſententiam forte latam contra poſſeſſorem. cuꝫ potiſſime quia hic dicitur de fructibus conſeruandis illi qui ſententiaꝫ obtinebit. ꝛ conſtat de iure qꝺ ille qui de beneficio vt de proprietate contendit fructus ſuos facturus non eſt. de offi. ordi. preſenti. li. vi. per hoc infert qꝺ oportet vt feratur ſẽ tentia contra poſſeſſorem ꝛ pro petitore prout etiam dicit gl. ita qꝺ contra poſſeſſorem ſit pronuntiatum cum carere titulo ꝛ petentem habere. ꝛ ſic ſecus ſi aliquis agebat tantum ad pri uationem: quia etiam ſi ſententia priuatoria contra poſſeſſo rem ſit lata: tamen quia non pro petitore non eſt locus huic cle. pro hoc quod no. ℑ Oſti. in ſum. huius ti. §. ꝛ an ſit licita in fi. ¶ Septimo quero quid ſi ſuper hoſpitali? dicit ℑ Da the. qꝺ queſtio fuit in curia ꝛ arguebatur in eo ſecus eſſe qꝛ ap pellatione beneficij nõ continetur hoſpitale. arg. de prẽ ben. cle. per litteras. ℒ Contrarium tenet ar. eius quod no. Jo. an. de reg. iur. beneficium. in prima glo. lib. vi. ꝛ quod no. Jo. mo. ꝛ archi. de eo qui mut. in poſ. cuꝫ qui. ii. v. beneficii. li. vi. preſertim quia vbicunqꝫ agitur inter duos quorum quili bet dicit ſe legitime inſtitutum agitur de eccleſia vt de bene ficio non vt de proprietate. de tranſac. ſuper eo. Item quia eadem eſt ratio. ergo ꝛẽ. ar. eius. quod no. C. de fur. l. ſi quis ſeruo. in gl. fi. ꝛ de reli. domi. de xenodochijs. pro hoc quod dixi de iudi. cle. ij. q. iij. ¶ Octauo quero ſi actor petit eccle ſiam vt beneficium ꝛ epus vel abbas dicit eccleſiam ad ſuaꝫ menſam pertinere an ſit locus huic cle. dicit ℒ ap. ſe fuiſſe in terrogatum de hoc a ℑ Frede. de ſenis cui poſt allegationes. p ꝛ contra reſpondit diſtinguendo. qꝺ aut hoc dicitur a parte que fuit in iudicio in quo contrariam ſententiam reportauit ꝛ tunc non debꝫ audiri. ꝛ habet locuꝫ iſtud. c. ad hoc de prẽ ben. expirpande. §. qui vero. ꝛ quod ibi no. nam ſicut ibi pro pter negligentiam habentis ponere vicarium in eccleſia par rochiali annexa prebende confertur talis eccleſia non obſtan te annexione ita ꝛ hic fiet ſequeſtratio exquo eſt lata ſenten tia de beneficio menſe epiſcopi vel abbatis annexo non ob ſtante qꝺ dicatur eſſe de menſa. Et hec quo ad effectuꝫ ſeque ſtrationis. Ratio: quia talis exceptio non habet locum poſt dictam ſententiam maxime ad effectum impediendum ſe queſtrationem que ex dicta ſententia ꝓcedit. aut hec dicitur a tertio ꝛ tunc audieꝰ vel nõ audieꝰ. vt in illo caſu cũ tertiꝰ pe tit admitti. de teſti. veniens. ij. de re iudi. cum ſuper. ꝛ ſic ha bebit vel nõ habebit locũ iſtud. c. Et videꝰ nõ habere locuꝫ vbicunqꝫ notorium eſt qꝺ ſit de menſa. pro hoc quod no. idẽꝫ ℒ ap. de ſta. mo. attendẽtes. §. viſitatores. vbi dixi. q. vii. ꝛ õ penitẽ. cle. ii. in prin. vbi dixi. q. v. ꝛ hoc quo ad id quod de notorio dixi. ꝛ facit quod no. de appella. interpoſita. ꝛ de lit. conteſta. c. i. li. vi. ſed per ſuperius dicta non videtur procede re hoc ſm membrum nam requirit hec clem. vt. ſ. q. vi. di xi qꝺ ſi lata ſententia contra poſſeſſorem ꝛ pro petitore ſed in telligo qꝺ ſic erat hic. ¶ Nono quero quare reſtrinxit autor hanc clem. tantum ad caſum quo in curia Ro. lata eſt ſenten tia? So. vt in glo. in. v. dũtaxat. ꝛ in ea. in fi. pro hoc etiaꝫ qꝛ in curia romana cum multa deliberatione ꝛ maturitate cau ſe terminantur. quod no. Spec. de appel. §. nunc breuiter. v item ſi ex iuſta cauſa. ꝛ cum gloſ. concordat ℑ Dau. dicens qꝺ quando extra curiaꝫ ſeruatur. quod habetur co. ti. c. fi. ꝛ idẽ ℒ aud. ꝛ Benze. quia cum cauſe in romana curia cum ma gis expenſis ducantur frequenter contingebat qꝺ poſſeſſor beneficij cum fructibus eiuſdem litigans plus debito cau ſam prorogari faciebat. ꝛ aduerſarium de burſa ſua haben tem expenſas miniſtrare ad exhanationẽꝫ deducebat. ar. de de ſym. licet. ij. q. ij. quia ea. x. q. iij. inter cetera. de cenſi. cũ apoſtolus. ꝛ metu expenſarũꝫ actor induci poterat ad ius ſuũ relinquendum contra. l. illud. ff. de peti. heredi. ꝛ frequenter in fine cauſe ſuccumbens fructus vel eorum eſtimationẽꝫ re ſtituere nõ poterat ſorte exiſtens non ſoluendo. de reſti. ſpo. olum. ij. de ſolu. odoardus. ¶ Decimo quero in eo qꝺ dicit de ſententia in curia per quem debet eſſe promulgata? Sol. vt in glo. in. v. promulgata. ꝛ idem ℑ Dau. qui dicit etiam qꝺ non intelligitur de ſententia lata per papam cum ab eo non appelletur. ix. q. iij. cuncta. ff. a qui. appel. nõ. li. i. liꝫ ab eꝝ ſententia poſſit ſupplicari hoc tamen nõ impedit executionẽ preſtita cautione qꝺ omnia reſtituentur ſi ſententia fuerit re tractanda. C. de preci. impe. offe. aut. que ſupplicatio. ꝛ not. de in inte. reſti. ex litteris. ¶ Undecimo quero in eo qꝺ hic dicit de triennio an ſufficit tertium annum eſſe inchoatum? So. vt in gl. in. v. triennio. que dicit requiri conſummatuꝫ. quã glo. no. ad queſtionẽ de qua vidi queri in examine circa. l. i. C. de fideicõmiſ. vbi dicitur qꝺ heres qui ex teſtamẽto tenet ad alimenta alicui preſtanda ſi triennio preſtitit non poteſt

ercipere de minus solenni voluntate testantis et est.l. valde notabilis. Querebatur autē an sufficeret tertiū annuz inchoatum esse. Respondi q nō: q: ibi dicitur q debent esse prestita non minus triennio ⁊ sic requiritur q etiaz tertio āno sint prestita. ad idem qua hic ⁊ ibi ponitur tempus in ablatiuo ꝙ requiritur q sit completum exquo nō ponitur ablatiuus cuz prepositione in sicut ponitur in cle. vlt. ꝙ. de eta. ⁊ quali. ⁊ pro hoc quod ibi no. in glo. intelligo. ⁊ quod ibi dixi. q. iii. pro ꝫ etiam fm Gen. de regul. ad nostraz. Item qua hic agit de impedienda sequestratione que in causa fauorabili hoc casu ē inducta per id quod dixi. ꝙ. q. iii. debet ergo impedimentum tanq̄ odiosum restringi. ar. ff. de actio. ⁊ obl. in omnibus. ⁊ quod no. de elec. cum in cunctis. in. v. g o. Item a contrario colligitur hic q ab illo qui ante sententiam triennio pacifice possedit ecclesiaz nō fit sequestratio. cuius ratio potest esse q: per tale triennium lapsum aliq̄ acquiritur possidenti ius ecclesie. de rescrip. c. i. nam dominium rei mobilis prophane acquiritur. insti. de vsucap. in prin. C. de pac. l. traditionibus Et hoc videtur Gen. in eo q dicit prophane. velle q: res ecclesiastica non vsucapiatur triennio. cuius contrarium tenui de resti. in inte. c. i. ⁊. ꝙ. in. viii. no. C Opp. ad predicta q nō debeat in aliquo ponderari possessio triennii cum etiam longius tempus non det titulum in beneficio in quo requiritur institutio canonica. de insti. ex frequentibus. de regul. iur. c. i. li. vi. Sol. Gen. formar ⁊ non solut. solue q apparuit valde iniquum vt qui triennio completo possidet propter sentētiam a qua erat appellatum priuetur cōmodo beneficii. ocurrunt enim due presumptiones vna pro possessore cuius fauet contra petitorem qui tanto tempore tacuit. altera econtra. propter sententiam. sed cum a sententia sit appellatum conueniens fuit q presumptio possessionis triennii excluderet presūptionem sententie. ex predictis. ⁊ ex tex. no. casum in quo sententia per appellationem suspensa producit effectum quo ad quid icz vt fiat sequestratio. ⁊ sic sequitur q per appellationē non extinguitur. quod etiam probatur. e. ti. c. fina. vbi dixi. C Duodecimo quero si ante litem motam quis possedit beneficium pacifice per biennium ⁊ vltra non tamen per triēnium completum sed pendente lite completum fuit an sufficit talis possessio ad euitandam sequestrationem de qua hic. So. vt in glo. in. v. antea. dicit q non. ⁊ exponit antea. i. ante motam litem. idem Dau. ⁊ Gen. qui dicit motam dici litem quo ad hoc etiam si nondum sit contestata. ar. de accu. olim. ⁊ quod ibi no. Dosti. pro hoc etiam. ꝙ. ti. i. clemē. cum lite. C Decimotertio quero in eo q dicit sequestrationem faciendam per loci ordinarium an requiratur q ad eum spectet institutio? So. vt in gl. in. v. loci ordinarium. qui dicit q non. idem Dau. ⁊ Gen. quia dicit littera loci ordinariuz ⁊ non dicit beneficii. pro hoc de offi. ordi. c. iii. ⁊ fm Gen. hāc sequestrationem facit ordinarius iure suo ordinario non aūt delegato. ar. de offi. or. licet. cum ibi no. maxīe p Inn. q: nec constituitur hic delegatus sicut fit alibi. de offi. ordi. irrefragabili. ꝙ. ceterum. de here. ad abolendam. in fi. ō supplen. neg. prec. a. clemē. quia irregulares. ⁊ hoc etiam si ab ipso ordinario super hac causa sit appellatum. quod etiam tenet glo. ista ibi ⁊ no. casum. ⁊ idem Dau. dicens hoc procedere nisi ōtu lerit appellationi quia tunc amplius se intromittere non pōt de ap. cum appellationibus. li. vi. ⁊ de hoc etiaz dixi i. ix. no. Fit autem hoc casu fm Dau. sequestratio per ordinarium ⁊ non per iudicem litis: quia ordinarius melius habet notas personas idoneas siue iurisdictionis per quas poterit ecclesie deseruire. ordinarius enim videtur cura animaz̄ precipaliter esse commissa. xii. q. i. precipimus. xvi. q. i. ꝙ. ecce. sufficienter xxv. di. perlectis. x. q. i. decretum. ⁊. c. regenda. alias regulare est q in casu concesso fit sequestratio per iudicem litis ēt si ab eo fit appellatum dūmodo appellatio non sit a superiore recepta quia tunc ad superiorem esset reuocandum. C. quoz ap. non recipi. l. ab executore. ⁊ de hoc. e. ti. c. fi. C Decimo quarto quero que dicatur persona idonea apud quā fieri posit sequestratio? So. vt in glo. in. v. idoneam. idem Gen. q: id quod dicit glo. equū simpliciē ponit pro vero. ⁊ idē Dau. qui vltra iura que allagat glo. inducit de eta. ⁊ quali. ex rōne de appel. peruenit. de offi. ordi. c. pīti. ꝙ. pozzo. li. vi. C Decimoquinto quero circa id qō dicit de sequestratione de pluribus de quibus in sequētibus questionibus et primo qd est seq̄stratio? dic q rei de qua est controuersia facta depositio. ff. depos. l. iz. in prin. ⁊ qō ibi dicitur q nō nisi per plures fit sequestrū intelligo in effectu. i. de re de qua est questio inter plures sed quo ad apparentiam potest fieri per vnū. nam iudex solus aliquando sequestrat. de sequestrati. c. i. non expedit autem q sit controuersia iudicialis sed sufficit etiam extra iudicialis vt patet ex sequentibus. C Decimosexto quero an sequestratio sit vnius nature ⁊ sit vnica an plures? Dic q plures. ⁊ qua diuisione res fit lucidior. ff. de doli except. l. i. ideo diuidendo sequestrationem dic q alia fit partium conuentione alia a iudice. C Decimoseptimo quero circa dicta in proxima qōne quo ad sequestrationem que fit partium cōuentione de exemplis? So. exemplifica per. l. iz. ff. depos. vt qua conueniūt cōcertantes q res de qua est concertatio deponatur apud tertium. ff. depos. l. ci. in prin. ꝙ. penult. ⁊ iste tertius vocatur seq̄ster a sequendo. q: vterq̄z de contendentibus fidem ipsius sequitur dictis iuribus. ⁊. ff. de ver. sig. sequester. Regulatur autem hec sequestratio ex conuentione deponentium. dicto. ꝙ. vlt. cum sit contractus depositi ⁊ contractus ex conuentione legem recipiunt. ff. depos. l. i. ꝙ. si conuenerit. C Decimooctauo quero circa hoc an sequester possideat? videatur q sic. dicta. l. iz. ꝙ. rei. In cōtrariū. ff. de acq ren. possess. interesse puto. vbi dicitur q possidet tunc tantum quando fit sequestratio animo dimittende possessionis. Gl. in hoc variāt. nam in. c. examinata. de iudi. dicit q sequester non possidet. Contrarium tenet de sequestra. c. i. in. v. seq̄strari. dic vt dixi in dicto. c. examinata. nam glo. in. c. examinata. intelligitur de sequestratione necessaria que fit a iudice. sed glo. in. c. i. intelligitur de voluntaria que fit a concertantibus. quod dic vt ibi dixi. ⁊ fm Jo. mo. in regula locupletari li. vi. ⁊ Archi. xi. q. ii. quia res. vbi ponit verba Jo. mo. ad contextz auctore suppresso. de quo no. Jo. an. in addi. Spe. e. ti. ⁊ fm Dau. hic. dic q quando non fuit per deponentes expresse actum q sequester possideat vel non possideat possessio proderit victori contra alios sed vnus contra alium ō possessione illa non poterit se iuuare. si autez actum fuit q sequester possideat tunc nenter concertantium potest se iuuare ex possessione contra alios quo ad actum vsucapionis cum iam sit interrupta. vult dicere q quando actum fuit q sequester possideat possessio dicitur abdicata a litigantibus quo ad effectum vsucapiendi ita q neuter potest complere vsucapionez cum possessione trāslata in sequestrum sit interrupta vsucapio. dic tamen quo ad hoc q adhuc non remanent alia cōmoda ex possessione surgentia. nam ei qui possidebat ante sequestrum non incumbit onus probandi sicut si possideret. prout dixi in dicto. c. examinata. quando autem nihil fuit actum q sequester possideret vel nō vult dicere Archi. q possessor potuerit se iuuare. si autem actum fuit q possessio intelligitur remanere apud deponētes quo ad effectum complende vsucapionis ita q is qui obtinuerit dicitur vsucepisse contra quoscunqz preterquā contra aduersarium. Et est ratio quare nō contra aduersarium quia cum deposuerint sequendo fidem sequestri interim vnus contra alterum possessioni iuuari nō debet. sed contra alios non concertantes sic cum quo ad eas liberas edes habeat. i. liberam possessionem. ff. si seruit. ven. l. loci corpus. ꝙ. competit. sic intelligunt Jo. mo. ⁊ Archi. differentiam. l. iz. ⁊. l. interesse puto. ff. de acquirē. pos. q̄ no. pro concordantia illarum leguz. C Decimonono quero an hec sequestratio sit regulariter promissa? Dic q sic exquo ē voluntaria. quod intellige a principio cum fiat de consensu concertantium. sed ex post facto est necessaria sicut ceteri contractus. C. de ac. ⁊ obli. sicut vnde exquo conuentum est recedere non licet. nec ipsis concertantibus nec sequestro nisi ex causa. ff. depos. l. ci. ꝙ. si velit. C Vicesimo quero qua actione hoc casu conuenitur sequester? So. vt no. glo. in dicta. l. licet vbi dicit q actione depositi sequestraria. C Vicesimoprio quero de sequestratione que fit iudicis auctoritate an ⁊ quando locum habeat? dic q locum habet siue de re sit contentio in iudicio siue non. secunda duabus ex causis fieri potest. aut ad iuris sui conseruationem aut oneris euitationem. exēpliz primi. plures heredes habentes instrumēta cōmunia concertant inter se apud quem ex eis saluentur si non possunt conuenire fit iudicis auctoritate sequestratio apud alium qui seruet. ff. fam. hercis. l. ceterum. ꝙ. ii. ⁊. l. se. ff. de fide instru. l. vlti. vel exemplifica per. c. cum locum. de spon. vbi sequestrat mulier que petitur in coniugem in domo tuta. exemplum secundi. debitor volens soluere creditori ne imputetur sibi mora si per creditorem stat pecuniam deponit apud aliquem auctoritate iudicis. C. de vsuris. l. acceptum. De sequestro vero de re contentiosa. dic q est rei de qua contenditur in iudicio

vel fructuum eius a possessore separatio ⁊ penes alium depositio iudicis officio ⁊ ex causa.⁊ hoc casu dicitur a sequestrando ideſt separando. ¶ Vicesimosecundo quero de hac sequestratiõe necessaria quot modis fieri potest? dic q̃ quattuor.quia aut officio iudicis nobili aut mercennario aut ad petitionem sequestri aut alterius partis. Exemplu primi.iudex videt litigantes paratos ad arma:potest ⁊ debet eos cõpescere sequestrando rem.ff.de vsufru.l.equissimum.p hoc q̃ no.de probatio.l.licet.ad finem. Exemplu secundi.beneficiatus monitus a superiore non deseruit beneficio sed appellat superior ex officio mercennario deseruiente illi monitori.⁊ sic cause inchoate sequestrat fructꝰ beneficii ⁊ assignat ei qui deseruiat.de appella.peruenit.ad hoc.C.de asser.tollend.l.i.§.super peculio.C.qui.ad libe.procl.non licet.l.iii. per que iura videtur q̃ si duo contendunt de beneficio quoꝝ nullus sit possessor pacificus poterũt fructus sequestrari.maxime vbi possessor vicioſe possessionem intrauit ſcz contra inhibitionem superioris.ff.de probati.l.si quis liberum.⁊ depoſi.l.i.§.apud iulianum.⁊ ad hoc de rescript.cum contigat ff.de tabul.exhiben.l.vlt. Et hoc indubitate procedit in causa beneficiali vbi mota est lis inter duos quorum neuter antea pacifice possedit.de iur.patro.c.i.ii.⁊.iii. Et circa hoc quedam alia recitat Jo.mo.i dicta regula locupletari.⁊ Archi. in preallegato.c.quia res.xi.q.i. Exemplũ tertii.quando ad petitionez sequestri vt quia sequester se vult exonerare ex cã ⁊ sic auctoritate iudicis apud alium res sequestratur.dicta.l. ei.§.si velit. Exemplum quarti datur multiplex.nam quãdoqꝫ petit pars sequestrationem pẽdẽte causa principali.quãdoqꝫ pendente appellatione a finia.quandoqꝫ pendente appellatione ab executione sentẽtie.primo casu quando pendẽte causa principali.aut petitur contra presentem aut cõtra absentem.si contra p̃sentetem regulariter non conceditur.C.ỏ prohibi.sequest.l.vna.viii.q.iiii.nõne.non enim debet concedi nisi quando est presumptio contra possidentem que presumptio regulariter non surgit ante cognitum de causa sed vbi surgeret concederetur.de spon.cum locum.de resti.spo. litteras.in fi.de offi.presi.l.senatus.ff.qui sa.cog.l.si fideiussor.§.vlt.ne quid in loco publi.l.vlt.facit quod no.Spe.eo. ti.in fi.ideo dicitur in hoc casu subsidiaria.C.de agricul.⁊ cẽ si.litibus.li.xi.ff.depoſi.licet.⁊ fiet cum cause cognitione.de symo.querelam.eo.ti.c.ii.C.si per vim'vel alio.mo.l.vlt. si vero petitur contra absentem aut contumacem aut non .secundo casu non potest concedi.quicquid enim fit iudicialiter contra non citatum non tenet.ff.de adop.l.nam ita diuus.ỏ maio.⁊ obe.inter.si autem contra contumacẽ.aut est causa i qua potest procedi ad missionem aut non.si non vt quia agitur de bñficio in titulum'quo casu nõ potest fieri missio.ỏ eo qui mut.in pos.eum qui.li.vi.tunc potest fieri sequestratio.ỏ reserip.olim.nam cum missio cesset hoc casu fieri debz id'q̃ est ei vicinius.ita no.Archi.xi.q.i.quia res.dicens glosam que in.c.olim.dicit q̃ male fuit facta sequestratio minus bñdicere.cum eadem decret.prosequatur factum sequestrationis.q̃ non faceret si indebite facta fuisset.quod etiam tenet Pau.hic.⁊ est equum tamen non omnino probatur in dicto.c.olim.non enim papa in aliquo approbauit sequestrationem ibi.si vero est causa in qua possit fieri missio tunc cum illa sit via ordinaria regulariter ẽ seruanda.C.vbi in rẽ actio. l.ii.vt lit.non contesta.tue.⁊.c.quoniam.§.in aliis.intuitu tamẽ religionis vel alia iusta causa iudex potest ad sequestrationem procedere.de dolo.c.ii.⁊ in hoc dicit Archi. in dicto.c. quia res.q̃ hoc casu cum reus est contumax sua contumacia de iure est puniẽda.aut in re de qua contenditur.aut in persona.si in re puniri non põt.dicto.c.tue.⁊ in re duppliciter.nã vbi missio fieri non potest fertur excommunicatio vt ibi.vel fiet sequestratio.⁊ q̃ possit fieri sequestratio etiam vbi missio locum habet.est quod no.glo.in dicto.c.ii.de dolo.nam plꝰ est actorem in possessionem mitti q̃ rez sequestrare.⁊ magis reo penale ⁊ in animo durius.ergo si iudex potest quod est grauius potest ⁊ leuius.ar.de deci.ex parte.qui fil. sint legi. per venerabilem.de reg.iur.cui licet.li.vi.sed' Pau.hic tenet contrarium quia sequestratio regulariter est prohibita ⁊ fieri non potest.nisi in casibus expressis a iure.de quibus eo. ti.c.ii.⁊ ad.c.ii.de dolo.respondet q̃ ibi non requiritur ỏ vi sequestri sed tantum narratur factum.ad narrationem premissam dicit q̃ sequestratio magis prohibetur q̃ missio:quia magis exosa iuri.⁊ illa ratio q̃ cui conceditur maius ⁊c.non procedit quando leuius est magis exosum iuri.'de transla.c. vlt. Item sequestratio aliquo respectu est maior:quia nõ restituitur res sequestrata ante sententiam ⁊ post finiam datur victori vt hic.Sed si fit missio restituitur res quandocunqꝫ intra annum.his tamẽ non obstantibus primum videtur verius q̃ ob intuitum religionis mitius agendo possit fieri sequestratio loco missionis.vt sic in hoc dictum.c.ii. ỏ dolo. ponat casum singularẽ de quo ibi dixi. Si vero proceditur in negocio appellationis interposite a diffinitiua.aut petitur sequestratio contra petitorem appellantez.aut contra possessorem primo casu fieri non potest cum nil possideat nec possit ab eo separari res exquo non habz.ii.q.vi.quotiens.ii.si ẽtra possessorem appellantẽ regulariter fieri non debet cum statꝰ appellantis debeat remanere integer pendẽte appellatione.ff. nil innoua.appella.pendẽ.l.fi.fallit quando possessor fructꝰ dilapidat.ii.q.vi.quotiens.ii.ff.de appella.l.imperatores.e. ti.c.fi.⁊ vbicunqꝫ in causa principali posset procedi ad sequestrationem multo magis in causa appellationis vbi possessor victus appellat cum enim iam diffinitum sit contra eum facilius est procedendum ad sequestrationem q̃ prius.si autẽ petitur sequestratio in causa appellationis interposite ab exetione finie.aut immobilis ⁊ sequestrãtur.aut res est mobilis ⁊ ipsa sequestratur fructus eius restituendi ei qui obtinuerit ⁊ hoc casu precipitur sequestrationem fieri non distincto an possessor sit suspectus vel non.C.quorum appel.non recip.l. ab executore.⁊ est ratio propter magnam presumptionem q̃ est contra victum qui a sentẽtia non appellauit sed ab executione tantum. ¶ Vicesimotertio quero si in casu huius clemẽ.possessor bñficii velit satisdare an euitabit sequestrationẽ videtur q̃ sic.ff.de offi.presi.l.senatus.in fi.⁊.C.de agri.⁊ cẽ si.litibus.li.xi.pro hoc quod dixi de iudi.examiata . Jo.an. in addi.Spe.eo.ti.dicit q̃ in hoc casu nihilominus fiet sequestratio ne is qui succubuit incumbat vicioſe possessioni bñficii.de eo qui mit.in pos.eum qui.lib.vi.⁊ ne ppellet litez de fructibus bñficii quod est no.dignum. ¶ Vicesimoquarto quero an possit fieri sequestratio de qua hic apud plures personas idoneas simul vel saltem successiue? Sol.ad primum dic q̃ non? quia in singulari hic dicit apud aliquam idoneam personam nec extat causa quare plures ponantur in locum vnius.si enim de pluribus voluisset intelligi expressisset sicut fecit de duobus coadiutoribus episcopi.de cleri.egro.c.vno li.vi.subest enim ratio euitationis expensarum.minus enim grauat vnus q̃ duo cum tamen tales debeant de bñficio alimentari.de appel.peruenit.Ad secundum dic q̃ ex causa potest puta mortuo primo.vel male se gerente.vel adminiſtrare nolente.⁊ ita in vtroqꝫ dicto tenet Jo.an.in addi.Spe.eti.§.i. ¶ Vicesimoquinto quero an sequestratio in forma huius clemen.debeat fieri vocatis,quorum interest ⁊ cñ causse cognitione? dicit Lap.in quadaz additione q̃ si per ordinarium fit ex officio vel ad petionem habentis sententiam ⁊ sine commissione papali vocari debent possessor ⁊ hi quorum interest.de maio.⁊ obe.inter.sicut cum datur commenda. de elec.dudum.ii.⁊.eo.ti.nemo.li.vi.facit de preben.ls cp̃s eo.li.si autẽ eam faciet ad mandatum pape non habz aliquẽ vocare cum in hoc sit merus executor.nec de hoc potest aliquis de eo conqueri nec ab eo etiam appellare fm ea que no. de concess.preben.proposuit.qõ vltimum procedit quando papa cognito de causa ⁊ plene discussis omnibus exceptionibus hoc mandat alias secus.pro hoc qõ dixi de offi.dele.pastõralis.§.quia vero.⁊.s̃.q.iiii.hoc tamen'casu contra rescriptum per qõ mãdatur ordinario q̃ sequestret.poterunt opponi exceptio falsitatis ⁊ obreptionis ⁊ alie legitime.⁊ simpliciter contra ipsum deputatum nec ex hoc dicetur opponens impedire sequestrationem quia hic loquitur de impediente de facto nemini autẽ facit iniuriam ⁊c.de electio.'cum ecclesia.nec debent alicui tolli legitime exceptiones.de offi.dele. ex parte.ii.⁊ sic consului. ¶ Vicesimosexto quero an sequestratio de qua hic in aliquo preiudicet quo ad ius possessiõis vel proprietatis.dicunt Lau.⁊ Sen.q̃ non.quia fit in intuitum de necessitate ⁊ per iudicem cuius actus iudiciarius non debet esse alicui'ita nocuius q̃ sine causa ius possessionis sibi perpetuo auferatur.C.de agri.⁊ censi.litibus.circa finem.li. vi.secus autem si voluntarie per partes res litigiosa poneretur apud aliquem tunc enim perdit possessor ius possessiõis. ff.depoſi.l.licet.nisi protestetur q̃ saluo sibi iure in petitorio possessorio hoc facit quia tunc nihil amittit.pro hoc qõ dixi.s̃ q.xviii.⁊ sic intelligit Sen.q̃ sequestratio hic fiet per ordiarium inuocato contra resistentem si opus fuerit brachio secu

lari. de offi. ordi. c. i. ꝛ c. quoniam. ¶ Vicesimoseptimo q̄ro qđ sit officium sequestri de quo hic? So. vt dixi in. x. no. quia debet habere plenam curam de bñficio ꝛ est similis administratori legitimo sede vacante. de quo de elec. quia sepe. li. vi. ꝛ hoc tenet Jo. an. in addi. Spe. co. ti. §. i. dicens fateri oportere q̄ habet titulum aliqualem exquo habet administrationem. pro hoc quod no. de elec. nemo de. inceps. lib. vi. in glo. ii. ꝛ super ea. ¶ Vicesimooctauo quero nunquid sequester ꝺ quo hic fructus qui supersunt vltra onera beneficii possit conuertere in vtilitatem beneficiat? Sol. vt in glo. in. v̄. restituat. que dicit q̄ non. idem Laud. Paul. ꝛ Benze.

¶ Vicesimonono quero in eo q̄ dicit hic de finali victoria quando dicitur obtenta? So. vt in gl. in. v̄. fina. Idē Lau. Pau. ꝛ Ben. dicūt ꝛ Lau. ꝛ Bē. finalē victoriā dicit sentētiam que vltimo super proprietate fertur. de cau. possess. cum dilectus. dic hoc verum si petitorium ꝛ possessorium simul ꝺ ductum ꝛ prosectum est. alias sufficeret sola sententia vltima in possessorio vel petitorio. vt probatur hic per alternatiuam ibi in petitorio vel possessorio. dicit autem Laud. q̄ post latam vnam sententiam postquam fit sequestratio vt hic licet obtineret in secunda instantia is qui succubuit in prima non per hoc reuocabitur sequestrum donec appareat quis finaliter obtinebit. nec poterit ammodo allegare bonam fidez vt ex eo possit fructus suos facere. iuxta. c. grauis. de restit. spo. immo potius mala fides p̄sumitur ideo fit sequestratio vsq; ad finalem sentētiam vt hic.

Versi. Si quis autem Nō. q̄ occupare sumitur hic in mala parte. de hoc in glo. in verbo occupare. ꝛ concordat sm Pau. viii. q. i. illud. de proba. ex litteris. de electio. vt preterite. ꝛ eo. ti. generali. ꝛ c. quia sepe. de offi. ordi. presenti. li. vi. C. vi. bo. rap. l. i. vnde vi. l. fi. j. de iureiuran. clemen. i. Aliquando sumitur in bona parte. vii. q. i. factus. de penitē. di. ii. charitas. de consecra. di. ii. nunquā. de procur. non iuste. ꝛ eo. ti. si duo. li. vi. ꝛ de elec. si quis iusto. eo. li.

¶ Secundo nota casum in quo incurritur excommunicatō ipso facto. de hoc in gl. alios. ꝛ alios casus colligūt hic Pau. ꝛ Mathe. de quibus. j. de sen. excom. clemen. i. in glo. ꝛ p Spe. in suo report. in ti. de sen. excom. ¶ Tertio nota i eo q̄ non fit absolutio nisi prius amoto impedimento contra illos qui in electionibus vel matrimoniis vel aliis quibuslibet negociis voluntarie ꝛ malicioſe impedimenta proponunt q̄ non possunt absolui nisi interesse restituant si possunt ꝛ impe imenta remoueri faciant. ar. de rapto. c. ii. qđ sm Laud. non erit facile exquo causa translata est ad superioris tribunal. ar. de elec. quamuis. ꝛ c. constitutio. li. vi. Et credit Laud. confessores maxime discretos ꝛ litteratos errare si alias istos absoluāt. ar. de peni. q̄ quidam. de vsu. cum tu. ¶ Quarto nota casum in quo ponitur duplex pena. ꝛ de hoc in glo. in. v̄. nubi ominus. ¶ Quinto no. de duplici iure respectu beneficii sez in re ꝛ ad rem. de hoc in glo. in. v̄. vel ad ipsum.

¶ Oppo. q̄ impediens sequestrationem non indistincte debuerit puniri prout hic punitur. nam potest esse qđ ex causa resistit iudici sequestranti qđ fieri potest etiam de facto. ꝺ offi. delē. ex litteris. ꝛ qđ ibi no. glo. penul. dicit Laud. qđ hic dicitur procedere si constat q̄ sequestrans mouetur bono zelo. vel si est de hoc dubium quia in dubio debet obtemperari. xxiii. q. i. quid culpatur. sed si notorium erat q̄ non erat lata sententia. vel aliud impedimentum propter qđ non erat facienda sequestratio tunc standum est contrario. ꝛ idē Ben. ad hoc. C. de iur. fis. l. prohibitum. li. x. intellige tamē qđ tūc permittatur resistentia facti contra iudicem quando grauamen reparari non potest per superiorē alias non. qđ no. Ly. de ap. l. ab executore. ꝛ dixi in dicto. c. ex litteris. pro hoc qđ no. Inno. de resti. spo. olim. primo. vbi dicit licitum esse ius sibi dicere etiam de facto in defectum omnimode iustitie. ꝛ p dictis concordat Pau. dicens verbum impedire hic intelligi quando de facto. secus si de iure. puta allegando sententiā non esse latam: quia tunc non incurrit penam nisi de hoc conuictus adhuc de facto resistat vel impediat. facit quod no. de preben. pro illorum. secus si confitetur sententiam latam sed dicit nullam vt dicit hec cle. in fi. ¶ Quero an sub verbo si quis. comprehendatur etiaz epūs? So. vt in glo. i. que dicit q̄ sic. ꝛ idem Ben. ¶ Oppo. ad hoc ꝛ solue vt i gl. ¶ Secundo quero in eo quod dicit de restituendis fructibus quid si non extant. So. tenetur ad estimationem vt dicit glo. i. v̄ fructibus. Et idem Ben. pro hoc quod no. iii. q. i. §. sed notandum. ¶ Tertio quero circa hoc cuius sumptib⁹ fiet hec restitutio? dicit Ben. q̄ sumptibus occupatoris. ar. ff. de rei vendi. l. si vero. ꝛ qđ no. in simili. iii. q. i. reintegranda. ꝛ per glo. de vsu. cum tu. ¶ Quarto quero nunquid isti fructus possint remitti ab eo qui obtinuit in causa? videtur q̄ non. ꝺ reserip. statutum. §. notorium. de censi. felicis. in fi. li. vi. ꝺ heret. cle. ii. §. i. in fi. Contrarium tenet Mathe. ꝛ ad contraria respondet q̄ in eis prohibetur remissio que non prohibetur hic tamen sm eum non debet absolui absq; satisfactione qđ intellige respectu tollendi impedimentum. pro hoc. j. de heret. clemen. ii. de peni. clemen. i. §. ii. de senten. excom. clemen. fi. sed quo ad fructus dicitur satisfactum cuī q̄ ille remisit. pro hoc qđ no. pre. gl. in regula peccatum. lib. vi. dic q̄ hoc casu non sufficit remissio in oduz impedientis sequestrū ꝛ quia isti fructus pendente lite non efficiuntur partis aduerse immo debent permanere apud sequestrum. s. c. clemen. ꝛ hoc puto fuisse de mente: quia non sunt fructus predicti in libera dispositiōe partis aduerse eius ergo remissio nō iuuat.

¶ Quinto quero quis potest absoluere ab excōmunicatiōe de qua hic? So. vt in glo. in. v̄si. nullatenus. que dicit q̄ ordinarius. ¶ Sexto quero an absolutio facta nō seruata forma de qua hic teneat? So. vt in eadem glo. que arguit pro ꝛ contra. ꝛ remittit ad no. in clemen. i. de iurepatrona. de quo ibi in glo. hic addit. ꝛ per ibi no. dicendum est absolutionem tenere. Aliud est enim quando simpliciter mandatur absolutionem non fieri nisi certa forma seruata quia forma videtur esse quedam monitio vt hic ꝛ hoc exquo alias habet potestatem. Aliud quando simpliciter prohibetur potestas absoluēdi quia tunc ligata est potestas inferioris. ꝛ sic loquuntur iura allegata. in glo. ad probandum absolutionem non tenere. p hoc quod no. Hosti. de priuil. c. i. li. vi. tamen pro parte qđ non teneat hic absolutio inducit Ben. verbum nullatenus hic in tex. qđ denotat abdicationem potestatis absoluendi. ꝺ appel. romana. §. sententias. li. vi. ꝛ qđ no. Hosti. de sentē. excom. romana. §. in vniuersitatem. ꝛ. §. officiales. li. vi. ꝛ dicit Ben. hoc tutius. quia in dubio debet potius putare se ligatum q̄ absolutum. de cleri. excom. illud. ꝛ quod no. vt lit. non contesta. quoniam. in glo. vlt. primum verius per rationem predictam. ¶ Septimo quero quare in. v̄. ꝛ nihilominus. fit restrictio ad alterum de litigantib⁹ tantū? dicit Pau. q̄ ideo quia si duo litigant de beneficio qđ totum spectat ad tertium absurdum foret dicere q̄ per talez litem ille impediretur in iure suo. si ergo tertius qui non est de litigantibus impedit sequestrum vel fructus occupat non est locus hunc pene. ¶ Octauo quero an ordinarius possit pronuntiare impedientem sequestrum cecidisse a iure suo. Sol. vt in glo. in v̄. cecidisse. que non expresse aliquid approbat tamen iclinat q̄ sic. ꝛ hoc tenet Lau. quia exquo notorie commissum ē crimen in sua iurisdictione ipse habet iudicare. ff. de offi. presi. l. preses. xxiii. q. iii. cccc. de offi. ordi. c. i. cessat enim i hoc ois exceptio priuilegii vl' appella iōis vbi res de se notoria est iudici. de appella. romana. §. sinautem. ti. vi. ii. q. i. §. quādo. maxime cum omnis notorius reatus excludat quamcūq; dignitatem. de offi. ordina. clemen. vt clericorum. dicat autem q̄ nō est necessaria hominis sententia in pauando sed sufficit declaratio. qđ etiam dicit hec glo. in fine. ad hoc de heret. cum sm li. vi. ꝛ quo ad pri. concor. Lap. in quadam additione q̄ ordinarius punit sibi subditum de quocunq; crimine etiam p̄uando cum beneficio licet de causa beneficii questio sit in curia. pro hoc. de priuile. c. i. in prin. li. vi. ꝛ qđ no. de offi. dele. super eo. de re iudi. decetero. ꝛ de maio. ꝛ obe. per tuas.

¶ Nono quero quare impediens sequestrum ita grauiter punitur hic? Sol. quia deliberate voluntati superioris resistit pro hoc. xi. q. iii. qui resistit. ꝛ. c. iulianus. Laud. ¶ Decio quero an ordinarius si inuenit resistentiam possit implorare brachium seculare? So. Lau. q̄ sic. de offi. ordi. c. i. ꝛ ibi dixi.

¶ Undecimo quero an a sententia de qua hic per quam pronuntiatur cecidisse a iure suo possit appellari? dicit Lap. q̄ non cum a pena legis non appelletur. sufficit autem q̄ is qui leditur contradicat. vt no. de consti. cum omnes. nec enim lex confirmatur processu temporis. immo si est iniusta nunquaz valet. xxvi. q. iii. inter cetera. alias post quingentos. vbi no. in glo. ibi prescriptio que est singularis. pro hoc quia de ratiōe legis est q̄ sit iusta. iii. di. erit autem lex. pro hoc q̄ non possit appellari est quia hic cadit ipso facto. ad hanc penam vt probatur ipso facto. ꝛ idem sm Lapum. si diceret eoipso cadat. de elec. quam sit. in fine. li. vi. secus si diceret cecidisse pronun

tietur: quia tunc sententia esset hominis nō iuris. pro hoc de iura. cal. c. fi. ⁊ quod ibi no. in glo. fi. ⁊ de for. com. si diligēti. l glo. sed nūquid bene autem fm Lap. potent appellari a declaratione pene. l. que ab homine fit ⁊ hoc cum dubium est an inciderit vel constat eum non incidisse. pro hoc quod no. de elect. cupientes. §. insuper. in glo. ⁊ pertineat. li. vi. quē est singularis. ⁊ Specu. de recu. §. vlti. v. hoc etiaz no. ⁊ per Archi. iii. q. v. quia suspecti. ⁊ hoc casu per appellationem suspēditur effectus pene legis cum dependeat ab ipsa declaratiōe que suspensa est per appellationem qua pendente. cē. de or. cogni. tuam. qui fi. sint legit. c usam. ii. ⁊ dicit Lap. idem videri si appelletur a declaratione qua pronuntiatur aliquis excommunicationem incurrisse. quia penden. appel. non debz in extraiudicialibus ⁊ forte etiam in iudicialibus euitari. de senten. excō. solet. in fi. li. vi. de appel. peruenit. i. ⁊ qō no. de ap. pastoralis. ¶ Oppo. ad hoc quia sicut non appellatur ab excommunicatione. d. c. pastoralis. ita videtur q̄ non possit appellari ab hac declaratione per quam pronuntiatur illum excommunicatum cum huic declarationi sit standum. de p̄bat. post cessionem. So. aliud quandoqz iudex excomunicat quia tunc constat de excommunicatione que ligat etiam si iniusta. de senten. excom. sacro. nec suspēdatur per appellationem. d. c. pastoralis. aliud in tali declaratione que potest esse non vera ideo in dubio vel cum constat eam non esse veram procedit dictum Lap. quod est singulare ⁊ vide in practica. ⁊ idem nō. Lap. de senten. excom. is cui. li. vi.

Uersi. Premissis. Nota q̄ cōstitutio nō concernit precedentia nisi de eis exprimatur ⁊ quomodo ⁊ quando concernat. dixi de consti. c. ii. ⁊. c. fi.

Uersi. Non obstante. No. casum speciales in quo nō excipitur de nullitate cū tamen alias possit excipi ⁊ pendente causa nullitatis nil debet innouari sicut pendēte appella. C. nil inno. app. pen. per totum. de re. iur. decetero. ¶ Quero an quilebet exceptio nullitatis hic itelligitur sublata? glo. vlti. dicit q̄ non est sublata nullitas per quam negatur iurisdictio quia oportet q̄ constet de sententia ⁊ de iurisdictione auditoris. que glo. est singularis ⁊ nescio alibi ⁊ facit ad multa. ⁊ pro ea est. ff. qui sa. cog. l. ii. §. q̄ ait p̄tor. ii. ⁊ qō ibi no. Bar. nam ex eo q̄ ibi dicit ter. q̄ id qō dicit pretor sufficere qualiscunqz fideiussor: accipiatur de iudicio sisti. referendum est ad facultates. i. q̄ etiaz non locuplex. arguit Bar. saltem ō substātia oportere q̄ constet videlicet q̄ sic fideiussit. ⁊ p hoc ar. ad. q. Dictat statutū q̄ sentētia arbitri nulla obstante exceptione mandetur executioni. qō debet intelligi ita tamen q̄ constet q̄ sit arbiter ⁊ q̄ sententiam tulerit. quod expresse decidit per hanc gl. pro hoc quod plene no. Bar. ff. q̄ vi aut clam. l. i. §. hoc iterdictuz. vbi dicit q̄ si statutū dictat q̄ cōtra instrumentum publicuz nulla obstet exceptio. intelligitur ita tamen q̄ constet de instrumento ⁊ q̄ constet esse publicum ⁊ sic admittitur quelibet exceptio contra solennitatem substātialem instrumenti. alie autem exceptiones nō iure exceptionis sed per implorationem officii iudicis etiam admitti possunt: quia prohibitus excipere non prohibetur officium iplorare. ff. de pe. here. plane. ⁊. l. si. nante. cau. sta. l. iii. in fi. quod no. ⁊ pro hoc. de iureiu. ad nostram. ii. ⁊ idem dixi. de offi. de lega. ex parte. ii. ⁊ qō dico. j. e. q. secus autem dicit Bar. ibi si statuuz dicit nulla exceptio seu defensio admittatur: quia tunc etiam iudicis officium est excluſuz qō no. per hoc infert ibi q̄ si opponeretur stante casu premisso q̄ instrumentuz eēt simulatum non admittitur exceptio. quia licet contractus de quo in instrumento non sit verus sufficit tamen q̄ instrumētum est pub. qō dic verum respectu simulationis concernentis contractum. sed si opponitur simulatio respectu rogationis vt quia dicitur q̄ rogatio notarii nō fuit simulata bene admittitur: quia pro hoc deficit solemnitas substātialis istrumenti. in auten. de tabellio. §. nos autem. colla. vi. ¶ Oppo. ad predicta potissime ad dictum glo. in eo q̄ dicit vt prediri solam nullitatem per quam negatur iurisdictio hoc casu opponi posse q̄ immo ⁊ alia nullitas notoria vel quaz statim paratus sit probare. ar. de resti. spo. litteras. in fi. So. Lau. ⁊ Sen. q̄ si ordinarius habet sententiam pro bona iusta ⁊ rite lata non audietur impugnans ex aliqua causa nullitatis in casu isto alias si sibi nō constat poterit informari ⁊ audiet tunc impugnationem super nullitate ratione deficientis processus de quo non presumitur nisi probetur. de proba. quoniaz. vbi de hoc, vel aliter dic ad. c. litteras. q̄ ibi loquitur quando de impedimento constat. ⁊ per illud. c. dico q̄ non auditur hic exceptio nullitatis quando de ipsa oporteret probari. secus si constat. qō tenet Lap. dicens q̄ a quocunqz opponatur non auditur exceptio nullitatis vt hic si tamen constaret ordinario sententiam nullam esse non faciet huiusmodi sequestrationem non enim dici potest lata sententia que nulla est. ⁊ dicit Lap. q̄ in multis casibus repellitur opponens non tamē tollitur iudicis officium. vt no. ii. q. vii. alien. facit de elect. si forte. li. vi. ⁊ quod ibi no. ⁊ de excep. exceptionem. ⁊. c. i. li. vi. ⁊ quod no Inno. de appel. sollicitudinem. v. cum autem. p hoc qō dixi. s. c. q. ⁊ de hoc etiam de eta. ⁊ qualitaz te. ⁊ qō no. Archi. de rescrip. si eo tempore. li. vi. quod singulariter no. ⁊ pondera in hoc qō dicit glo. vlt. ibi exceptio tamen de iurisdictione ⁊ pronūtiatione constat. ⁊ sic vult de his duobus constare debere ad excludendam exceptionem nullitatis sed constare non potest quando constat de nullitate sententie. nā parte etiam non opponēte tenetur iudex ex officio rejecere p nunc dicta. pro hoc de fil. pref. constitutus. ⁊ de offi. vica. c. i. quod ibi dixi post Inno. ⁊ hoc etiam sentit Sen. hic dicens q̄ quando non constat de iurisdictione eius qui tulit sententiam non procedit hec littera: quia nec tunc potest dici sententia aliqua forte lata qō exigit hoc. c. de verbo. sig. forus. v. in omni. possent enim si aliud diceretur procurari fraudes infinite vt quia per priuatam personam petitor faceret sententiā ferri ad suum sensum. ⁊ fm hoc dicit Sen. qō verba hic posita non obstante ⁊c. debent ciuiliter intelligi tamen hoc dictum non facit q̄ si constaret de alia nullitate p̄ter de ea que opponitur ratione iurisdictiōis q̄ sufficiat immo potius facit ⁊ expressius. facit q̄ subicit Sen. dicens ex alia causa non admitti exceptionem nullitatis in quo fm eius salubris sunt hec prouisio ne sit in potestate eius contra quem lata est omni tēpore dicere nullam ⁊ sic omnino tollere prouisionem huius clemen. cuius ratio potest esse fm eum quia vbi constat de iurisdictione sententiam ferentis ius presumit q̄ sit legitima. ō renun. in presentia. secus vbi non constat. ar. C. de man. pri. l. i. de offi. dele. cum in ure qō eltimum non procedit. nō enī presumitur pro sententia nisi transierit in rem iudicatam nō oportēt q̄ per acta probetur. de proba. quoniam contra. hic autem loquitur de sententia que nondum trasiit in rem iudicatam patet in eo qō ponderatur expectandam finalem victoriam que frustra expectaretur si non esset appellatum quiam diceretur perueniuum ad victoriam. vnde dic vt supra pro vt prediri fm Lap. ⁊ vt dico. j. q. sequē. ¶ Secundo quero circa hec an quelibet exceptio inferens nullitatez iurisdictionis audietur? videtur q̄ sic per predicta in p̄ox. q. sed Jo. de san. geor. intelligit q̄ audietur cum proponitur per verba negatiua vt quia negatur preferentem fuisse iudicem que negatio trāsfert. onus probandi in aduersarium. vt no. de electio. bone. i. vel si negatur commissionem ei factam quia statum p cancellarium constare potest de hoc. sed si per verba affirmatiua vel negatiua que resoluerentur in affirmatiua secus. vt si dicit iudicem excommunicatum vel rescriptum impetratum ab excommunicato non auditur etiam si velit statim p bare ⁊ dicit sic seruari ⁊ est mirabile. ¶ Oppo. ad hoc de resti. spo. c. litteras. prealle. vbi apparet paria fore si constat vel si statim vult probare. So. puto equius vt stetur contrario ⁊ restringatur iste tex. ad exceptionem de qua non constat vel constare statim non potest alias inherendo littere ita indistin cte loquenti dici oporteret nullam penitus exceptionem admittendam qō tenendo resultare possent absurda vt dixi in .q. precedē. Item quando statim constat vel constare potest exceptio potest dici notoria quo casu locus est. d. c. litteras. ⁊ de dilat. significasti. ⁊ qō ibi no. in quibus probatur q̄ etiaz vbi non debet admitti exceptio tamen admittitur ea de qua constat vel statim constare potest. quomodo autez dicitur statim constare posse. no. de appel. interposita. ¶ Tertio quero si appellatum fuit a sententia lata super possessorio an per appellationem suspenditur ipsa sententia ⁊ eius effectus ita q̄ non fiat executio sicut non fieret si esset lata super petitorio ⁊ appellatum ab ea? dicit Lap. posse dici q̄ sic per principiū ⁊ fi. huius clemen. ⁊ pro hoc qō no. ii. q. vi. §. diffinitiua. v. ō possessione. per Jo. ⁊ Lau. ⁊ in Spe. de appel. §. in quibus. v. vi. ⁊ se. licet contrarium tenet Jo. ii. q. vii. in fum. ⁊ Archi. in dicto. v. de possessione. ⁊ Inno. de no. ope. nunt. c. penul. dicit etiam Jo. an. de rescrip. c. ii. q̄ illud. v fi. de possessione. non habet locum fm canones. qō dicit Lapo hic esse

satis expressum. de hac. q. dic melius put dixi. s. i prin. in. iii. contrario.

¶ De probationibus.

Ittem. No. differentiam an papa dicat reseruamus nobis. an dicat se. apostolice. de hoc in glo. iii. 7 idem Dau. nam primo casu morte pape extingui tur. secundo non. de rescrip. si gratiose. i. vi. de hoc. j. q. iii. ¶ Secundo no. de verbo q̃ semus. de quo dic vt in glo. vlt. ¶ Oppo. q̃ litteris narrati uis pape credi non debeat. de panul. si papa. li. vi. So. hoc fit ratio dubitandi vt colligi tur ex glo. i. 7 solue vt in glo. i. v̊. fundatur. ratio autem decidendi quare quando fundatur in tentio pape super narratione creditur est fm Lau. quia soli viue voci pape crederetur. de test. cum a nobis. 7 eius litteris bullatis est credendum. de proba. post cessionem. maxime cũ hee littere ad aliud non valeant cum tamen debeant aliqd operari. ar. ff. ŝ le. i. l. si quãdo. 7 dicto. c. si papa. 7 ex hoc no. Laud. q̃ tantum valet vox expressa per litteras sicut oratio tenus prolata. de quo per Hosti. de spon. impu. ad dissoluẽ dum. vel fm Ben. ratio potuit esse quia papa non pluri hominis sed dei quem impossibile est mentiri vicem gerit. de transla. quanto. 7 eius legatiõe fungi dicitur. vii. q. i. omnis. necnon discipulorum eius. ii. q. v. siquis presbyter. nam eoip so q̃ ad tante dignitatis apicem est promotus sanctus reputatur. xl. di. non vos. vnde actus sui ex celesti arbitrio facti cẽsentur. C. de sum. trini. l. i. in fi. 7 vtraq̃ ratio tolleran pot. ¶ Secundo oppo. ad idem. j. de senten. excom. clemen. si summ⁹. So. non contradicit sed concordat. 7 so. vt ibi i glo. penul. ¶ Tertio oppo. q̃ etiam si non fundetur intentio pape super narratiuis verbis tamen debeat eis stari. de cõsi. cũ olim. 7 qõ ibi no. de instrumento faciente mentionem de finibus episcopatuum licet principaliter non confecto super finibus cui tamen statur. So. Hostie. q̃ illud procedit i probatione finium vbi non requiruntur arcte probationes. de proba. cum causam. quasi velit dicere q̃ sufficiat semiplena probatio 7 colligit aliqua genera semiplene probationis. pamo per vnum testem. ff. de do. prele. l. theopompus. quemad. test. ape. l. i. §. fi. Item per scripturam domesticam que non sola sed cum alijs probat. C. de proba. l. instrumenta. de hoc dic vt dixi. de fi. instru. c. i. item per fugam. in auten. de coll. §. super hoc. 7. §. siquis autem. de presum. nullus. iii. q. ix. ŝ cernimus. Item siquis dicat se in vrbem compulsum quia si est verisimile ex hoc semiplena probatio contra eũ. ff. q̃ me. ca. l. non est. Item per famam. C. de re. cre. in bone. quod dixi de test. veniens. i. 7 quod no. glo. de appel. c. i. ¶ Quero an litteris inferiorum pape credatur? So. vt in glo. ii. que remittit. 7 de hoc etiam de re iudi. abbate sane. li. vi. 7 de v̊. sig. abbate. Lap. distinguit q̃ aut narratio seu assertio in talibus litteris fit in commodum alterius 7 probat aut in dãnum 7 non probat. ratio diuersitatis quia in primo fauor ŝõ ampliandus. in secundo odium ideo restringendum. regula odia. li. vi. in preiudicium vero impetrantis vel scribentis bene faciunt fidem. pro hoc qõ no. de iureiuran. c. si. li. vi. 7 p eundem Lap. in repe. c. iacobus. de symo. in. iii. q. ij quod dicit Lap. q̃ in commodum alterius creditur non videtur procedere nisi in preiudicium scribentis. 7 sic potius dz fieri duplex membrum tantum q̃ in preiudicium scribentis vel impetrantis statur sed in preiudicium alterius nõ. 7 hoc quo ad priuatas personas. quo ad alios dic vt no. in. c. post cessionem. alleg. in glo. ¶ Secundo quero de instru. sine in quo dicitur libellum oblatum litem contest. 7 similia an facit fidem de illis. So. glo. in. v̊. fundatur remittit. dicit Dau. q̃ facit fidem quia tabellio nõ intelligitur loqui nisi de his que eadem die 7 loco acta sunt coram eo etiam si exprimatur dies 7 locus quibus singulariter predicta facta dicuntur quia de eis instrumentum est testimonia c. vt no. Imo. de probat. quoniam. 7 de hoc ibi dixi. ¶ Tertio quero in eo q̃ hic fit differentia prout etiam dixi in. i. no. an papa reseruet collationi sue an se. a. quid dicit reseruamus collationi nostre vel se. ap. talem prouisionem. an obeunte papa extinguitur reseruatio. videtur q̃ non: quia ibi due disiunctiue proponunt quorum alterum per se stare potest. primus fm ordinem scripture recipimus. ita dicimus Lau. qui subdit contrarium videtur 7 nihil alleg. pro primo de ordine attendendo. de prebẽ. super. eo. li. vi. pro secundo quia dispositio videtur incerta 7 sic non tenere. de elec. c. ii. li. vi. tamen quia actus pape non possunt per inferiorem interpretari. de confir. vtil. c. i. 7 c. ii. 7 videtur dicendum q̃ ipse reseruans vel successor habeat eligere an reseruatio sit facta sub nomine persone an sub nomine dignitatis. de alternatiua autem dic vt dixi de rescrip. inter ceteras. ¶ Quarto quero an reseruationez beneficii possit alius facere q̃ papa? So. vt in glo. in. v̊. reseruasse. 7 idem Dau. 7 Ben. 7 in glo. fi. 7 de hoc per Hosti. de ap. constitutus. i. ¶ Quinto quero quia in gl. iii. v̊. reseruasse. fit mẽtio de reseruatione legati. an eius reseruatio sit realis an personalis. dic q̃ expirat finita legatione. de offi. lega. presenti. li. vi. ideo dicit Archi. ibi qõ est personalis. ar. v. ii. q. i. pensti. xxvi. q. ii. non exemplo. de concess. pre. cõstitutus. ¶ Sexto quero an potestatem recipiendi resignationẽ beneficii possit alius q̃ papa committere alii 7 cum hoc potestatem conferendi? So. vt in glo. in. v̊. commisse. 7 idem Dau. ¶ Septimo quero de exemplis circa tex? So. in eo qõ dicit de reseruatione pape exemplum per. c. si capitulo. de con. pre. li. vi. i eo qõ dicit de receptione resignationis. exemplum de offi. ŝ le. ex parte. i. de preben. dudum. li. vi. in co. qõ dicit suspendisse. exemplum de concel. pre. c. fi. de do. 7 contir. c. veritatis. in eo quod dicit vel alia similia. exemplum vt in glo. in hoc verbo. vel fm Ben. vt quia dicit postulationem vel electionem se refutasse. de elec. innotuit. de postu. prela. gratiaz. vel fm Dau. vt quia dicit se interdixisse vel deposuisse vlloca exemisse. ¶ Octauo quero generaliter an 7 quando stet verbis narratiuis pape? So. vt in glo. in. v̊. fecisse. que est notabilis. 7 in effectu vult q̃ aut super narratiuis non fundatur intentio pape. 7 non probant aut sic 7 aut sunt de facto ppio 7. vt in glo. v̊. ex his. vsq̃ ad fi. cuius membra bene probantur in precedenti parte glo. 7 idem Dau. in eo tamen q̃ glo. dicit q̃ statur narratiuis etiaz que non sunt de facto pape dũmodo super eis fundatur eius intentio. Contrariuz videtur tenere Old. in consiliis. cccl viii. per ar. a contrario huius litterę sed verius est qõ dicat glo. que bene respondet ad hãc litteram. Et pro pleniori intellectu glo. dic vt in se. q. maxime q. r. Et in eo qõ hic dicitur de narratiuis verbis litterarum pape generaliter de verbis enuntiatiuis. an probẽt no. ŝ suc. ab intest. c. fi. 7 per Bar. plene. ff. de dona. l. ex hac. p Bal. C. ŝ mili. testa. l. ex his. ¶ Nono quero circa hoc quid si papa narrat in litteris suis de reseruationibus suorum predecessorum super quibus gratia sua fundatur? So. vt extrauagã. clemen. vi. pronida. vbi dicitur q̃ adhibetur plena fides i iudicio 7 extra. ¶ Decimo quero quãdo dicitur super narratione fundari intentio pape? dicit Laud. q̃ tunc quando apparet q̃ papa intendit ad hoc principaliter narrandum 7 insinuandum. 7 ideo dicit idem Laud. 7 Ben. hanc clemen. intelligendam de litteris principaliter confectis ad insinuandam gratiam vel intentionem licet principaliter ipsam gratiam non contineant. qõ fieret si principales littere exhiberentur. de offic. delega. cum in iure. C. de man. princi. l. i. 7 in hoc distinguit Lau. nam quandoq̃ papa narrat factum suũ tantum. sicut quando suam gratiam vel intentionem in suis litteris indicat 7 tunc est ei credendum vt hic. quandoq̃ narrat factum alterius tantum. puta quando ea que sibi per partem sunt suggesta in suis litteris narrat. 7 tunc non vult sibi credi nisi sint veritate subnixa. de fide instru. ex litteris. de priui. si papa. in prin. li. vi. de prebẽ. clemen. si dignitatem. quando q̃ narrat factum suum 7 alterius vt quando in litteris iuspatti reddit. vel alicui in illis litteris gratiam facit. 7 tunc sibi credendum est. d. c. si papa. §. i. de rerum. sane. de ver. sig. abbate. cum similibus. Lap. vero dicit posse dici. q̃ etiaz si narret factum alienum super his super quibus fundatur intẽtio pape dummodo non de facto suorum predecessorũ si hoc facit proprio motu stetur licet posset probari contrarium. si aũt ad petitionem alterius non stetur nec transferatur onus probandi in aduersarium sed probet ille pro quo est facta narratio. ad hoc. de preben. si motu proprio. 7. c. se. li. vi. 7 clemen. si romanus. eo. ti. de senten. excom. si summus. ŝ transac. ex litteris. 7 quod ibi no. in regula non liceat actor. iii. q. in fi. li. vi. 7 fm hoc limitandum foret qõ hic dicitur in glo. in magna. tamen de stilo curie est q̃ litteris nõ motu proprio concessis post narrationem dicitur vt asseruit impetrans vel vt asseritur. Et verum est q̃ impetranti incumbit onus probandi. 7 de hoc dic vt dixi de presump. c. fi. per hoc decidit. q. seqns. ¶ Undecimo q̃ro circa hoc papa narrauit in litteris q̃ pri-

uauerat ticiũ ꝛ reseruauerat tale beneficiũ quod habebat qđ mandat cõferri seyo nunquid audit tertius volẽs probare qꝫ beneficiũ nõ fuit ticii. So. fuit. q. in facto dic qꝫ sic ꝛ hoc aperte dicit in glo. magna. in. v. probatio vero. ꝛ in ℌ. dicit Lau. de priui. cõcordãdo ei qđ dixi statim qꝫ ipetrans tenet probare qꝫ beneficiũ fuerit illius. ꝛ qꝫ littera non probat qꝫ sup hoc littere pape fidem faciant. Alii tamen in qstione illa allegauerunt qꝫ de stilo curie nõ concederent littere nisi fides fieret qꝫ beneficiũ fuisset titii. dic vt dixi. ℌ. q. proxi. qꝫ imo ꝛceduntur cum illis verbis vt asserit impetrans vel vt asseratur ꝛ tunc incũbit impetrãti onus iustificandi suã gratiã p predicta.

¶ De testibus.

Am iudei. Summa vt in glo. i. vel magis proprie sic Exhortat princeps. principes ne priuilegia cõcedãt iudeis vel sarracenis qꝫ p xp̃ianos testes cõiunci nõ possunt ꝛ qꝫ priuilegia cõcessa sup hoc seruari nõ permittant qbus si vtunt subtrahit xp̃ianoꝝ cõmertiũ. ¶ Nota de dictione haud. qꝫ sm Dau. stat negatiue ꝛ cõiunctim ꝛ inuit. qꝫ sup ciuilibꝫ ꝛ criminalibus priuilegiati erãt. facit. ff. de verb. obli. l. si sic stipulatus. sm cum. sed melius probatur. ff. de re. dubi. l. si is qui diuersa. ℌ. vtrũ. nã alternatiua sequẽs negationẽ habet viz copulatiue vt hic. de quo dixi. de rescrip. iter ceteras. põt ẽt sm Dau. dictio haud esse alernatiua ꝛ innuere qꝫ sup altero tãtum priuilegiati erant. ꝛ vtrunqꝫ intellectum tangit glo. in. ꝛ qualitercũqꝫ intelligatur i hoc non refert. ¶ Secũdo no. qꝫ verbũ princeps aliquãdo sumit generaliter pro quolibꝫ principe circa regẽ sicut hic. ꝛ sumit hic latius q̃. j. de bap. cle. vna nam cõprehendit quẽlibet sub quo tanquã sub domino tpali degunt iudei. e. ti. postulasti. ꝛ. c. in nõnullis. idem dico. j. iureiuran. clemẽ. vna. in prin. in. i. no. ¶ Tertio no. qꝫ principes non debẽt priuilegiare infideles in his que sunt obprobriosa fidei. de hoc in glo. in. v. principuꝫ. in fi. ꝛ sic intelligit sm Step. xxv. q. i. generali. sic ꝛ sm Dau. nõ potest princeps dispensare vel aliquid concedere cõtra ius canonicuꝫ sicut nec contra ius naturale. j. de re iudi. clemẽ. pastoralis. ante fi. ꝛ dicit Step. qꝫ contra iura priuilegia nõ possunt nisi papa ꝛ imperator. C. de offi. prefec. pret. l. ii. facit qđ no. Host. de offi. archi. c. fi. ꝛ dic Ben. qꝫ in casu huius clemẽ. priuilegium est de manibus iudeorũ vel sarracenorũ eripiendũ ꝛ principi remittendũ. C. de paga. l. sicut. nam de iure nõ valet tam quã bono publico cõtraruꝫ. C. de preci. impera. offe. nec dã nosa canonizata. xxv. q. ii. ad idem eadem. q. omnes. ꝛ. C. si contra ius vel vti. publi. omnes. ¶ Quarto no. de religiõe xp̃iana sumitur aũt ꝛ alias modis religio. de quo remittit gl. in. v. religioni. sed Dau. prosequitur. nã primo sumit prout hic cõcordat. xcii. di. c. i. de diuor. gaudemus. de homici. pro humani. li. vi. C. de sum. trini. l. i. ꝛ. iii. ꝛ. l. siquis. Aliquando sumit magis stricte vt cũ per pfessionem perdit liberũ arbitrium. xii. q. i. non dicatis. de elect. si religiosus. li. vi. Aliquãdo pro vita honesta. de consti. ecclesia. de re. eccle. nõ alienan. c. fi. xvi. q. i. iuxta. xxiii. q. v. qđ deo. Aliquando pro dignitate episcopali. ő voto. ex multa. ℌ. i. ¶ Quito no. qꝫ superior ex officio debet prohibere obseruantiã illicitã ꝛ prohibiti sm Dau. de his que fi. a ma. par. ca. c. ii. de sent. excom. nouerint. de supplen. neg. prela. cle. vna. ¶ Sexto no. casuꝫ in quo prohibetur sub pena vsus priuilegii non aũt impetratio. de hoc in glo. in. v. vti. Et idem Dau. quia ius offendit hicex solo vsu. ¶ Septimo no. qꝫ in delictis superiorꝫ auctoritas non excusat. xi. q. iii. si dominus. de tempo. or. dilectus. ꝛ. c. ad aures. patet hic quia non excusant vtẽtes priuilegio principum minus tamẽ puniendi sunt inferiores quãdo in delictis sequũtur errorem maiorũ. de transla. c. ii. ad fine. ¶ Octauo no. de censura ecclesiastica. ꝛ dicit Abath. qꝫ cõsistit circa spiritalẽ penam. de ver. sig. quereti. Seueritas autẽ canonica cõsistit circa penam temporalẽ. de penis. in quibusdam. Sed ecclesiastica animaduersario consistit circa degradationem ꝛ curie secularis traditionẽ. de ver. si. nouimus. q̃ no. Host. de homici. pro humani. li. vi. Sumunt aũt hec p misceue vnum pro alio. pro hoc qđ no. de penis. in quibusdã. de ver. sig. quid per censuram. ¶ Oppo. qꝫ papa nõ debuerit iudicare contra iudeos vel sarracenos. Quia nihil ad nos de his qui foris sunt. ii. q. i. multi. de diuor. gaudemus. Cõfirma qua papa habet curam solum populi xp̃iani. j. de re iudi. clemen. pastoralis. in prin. So. vt glo. in verbo precipiunt. que dicit contraria procedre regulariter ꝛ qꝫ iste ẽ casus specialis. ꝛ idem Dau. Abathe. dicit qꝫ inquantũ deum offendunt procedunt. sed inquantũ offendũt hominẽ, pcedit cle. vel sm cum contraria possunt intelligi de directa cohertiõe hõe de indirecta. pro hoc qđ dicit hic glo. penul. ꝛ hec vltima vera licet etiam precedentes tolleran possunt. ¶ Secũdo oppo. ad idem quia iudei sunt tanquã laici sub regula laicali cõstituti. xii. q. i. duo. Item post eoꝝ ortum non recipiunt aliquid spũalitatis exterius puta coronam vel conuersionẽ religiosam nec interius caracterem baptismalez. ꝛ sic nec quo ad totum cõtentiosum corpus. nec ad forum anime eoꝝ anime pape subsunt. So. Ben. qꝫ hoc facit papa propter iniuriam ꝛ offensam quam aduersus religionẽ xp̃ianam cõmittũt quã papa aduersus quoscũqꝫ extraneos defendit. xxiii. q. iii. dispicet. vel qꝫ subsunt indirecte. put dixi in prece. contrario. vel sm cum etiam recte. qñdoqꝫ quo ad penã tpalez nõ quo ad spũalem. de hoc. xvii. q. iii. constituit. xxviii. q. i. sepe. ꝛ q̃ libet solutio de predictis tolleran potest. ¶ Tertio oppo. qꝫ non debuerit, phiberi priuilegiũ de quo hic. nam iudei cõtrã xp̃ianos non recipiũtur in testes. c. ti. iudei. ꝛ. c. licet. ergo ꝛ econuerso non debent xp̃iani admitti contra iudeos. vt ter uẽtur paritas in iudicis. So. vt in gl. in. v. uiri. quam singulariter no. in co qꝫ dicit illam regulam de paritate seruandã i iudicis intelligi quo ad personas actoris ꝛ rei non aũt quo ad alias. qđ dic vt in glo. ꝛ idem Dau. vel sm Lau. contra ruum procedit quo ad priuilegium qđ quis impetrat ad sui instantiam tunc enim tenetur etiam recipere contra se. ff. qđ quis. iur. in rubro. ꝛ in. l. iii. ad hoc de consti. cum omnes. de preben. pro illoꝝ. secus in priuilegio qđ habent xp̃iani ne cõuincantur per testes infideles quia fuit cõcessum. ppio motu ꝛ sic non debet contra xp̃ianos retorqueri. simulem solutionẽ no. glo. de minu. petitio. c. si. in fi. que est notabilis. pro hoc sm Lau. ꝛ Ben. quia in xp̃ianis cessat ratio que est in infidelibus. Infideles autem tanquã in fide xp̃i falsarii contra xp̃ianos non admittuntur quasi de falsitate suspecti. ii. q. vii. non potest. ꝛ. c. se. nam deo infidelis non presumitur esse fidelis homini. xxii. q. v. si apud. pro hoc qđ no. ii. q. vii. pagani. cessante ergo ratione ꝛc. lxi. di. ℌ. his omnibus. ¶ Quarto op. in eo qđ prohibet obseruari priuilegia prius concessa. quia constitutio debet concernere futura non preterita. de constitutio. c. ii. ꝛ fina. Soluit Lau. qꝫ cõstitutio hic retro respicit. quia concordat iuri naturali. simile de vsu. cum tu. ꝛ idem Ben. ꝛ dic naturali. idest diuino pro hoc qđ no. de consuetu. c. fi. Item ad contrarium dic qꝫ constitutio concernit preterita quando de preteritis exprimit vt hic. ratio autem quare hic iuste exprimit est ea quam nũc dixi. ¶ Sexto opp. qꝫ non debuerit papa hortari principes vt priuilegia per eos concessa facerent non seruari. cum non liceat uenire contra factum suum. de cleri. coniuga. diuersis. dicit Dau. qꝫ possunt cõtrauenire quia factũ a iure improbatur. vt no. in dicto. c. diuersis. alias non liceret quia priuilegia simpliciter data sunt perpetua. xxv. q. ii. c. i. xii. q. ii. si cpo de institutio. cum venissent. de preben. si cui. ꝛ de reg. iur. de cet. li. vi. in auten. hec cõstitutio que ő dignitatibus. in fi. collat. vi. ¶ Septimo oppo. quia cum hic prohibeatur tantuꝝ vsus priuilegioꝝ sub pena vt in versi. qꝫ si iudei. non debuit sup. a prohibere priuilegia concedi. soluit Dau. qꝫ prohibet concessio ne principes vel eoꝝ officiales timentes negare promissa obseruent ea de facto. xxii. q. iii. c. ii. ꝛ eadem rõne prohibetur factio statutorum contra libertatem ecclesie ne de facto ea seruent officiales. de senten. excom. nouerint. ꝛ. c. graue. j. de vsur. clemen. vna. ¶ Quero si xp̃iani producuntur in testes contra infideles qđ possunt vt dixi. ℌ. in. iii. contrario. an poterit excipi contra eos de criminibus. Sol. vt in gl. iiii. que dicit qꝫ sic. ꝛ remittit. Laud. arguit pro ꝛ contra. primo qꝫ debeant admitti quia omnis legitima defensio cõpetit etiam excõmunicato ꝛ cuicunqꝫ. de exceptio. cum inter. In contrarium quia frustra legis auxilium ꝛc. de vsur. quia frustra. Sol. sm Host. qui hoc notauit. ℌ. co. iudei. si crimen qđ obijcitur est vtroqꝫ testamento damnatũ admittunt

ꝛ idem si nouo tantum cum iudicentur fm legem romanaz. ꝛ fm eam excipere possint. C. de iude. l. iudei. sed si veteri lege tantum damnẽtur vt comedere carnes suillas vel similes repellentur. xxviii. q. ꝟ. sepe. cum sequentibus. sed tamen in eo qđ dicat de peccato fm nouum testamentum tantum aliter dicitur in dicto. c. iudei. Et ¶Paul. hic dicit tale crimen opponi non posse per infideles in penam erroris sui. de quo dixi in dicto. c. iudei. ¶ Secundo quero si infidelis testificet pro xpiano? so. ¶Pau. qꝫ testificari potest vbi non tractat de alieno preiudicio. vt no. de penitẽ. di. i. multiplex. ad finem. alias secus. sic intelligit qđ no. Spe. de teste. §. i. v. item qꝫ ẽ iudeus. ¶ Tertio quero si iudeus producatur in testem contra iudeum. vel alius infidelis contra infidelem an admittit? dicit Spe. qꝫ sic in dicto. vsi. item qꝫ est iudeus. per. c. ii. q. vii. si hereticus. ꝛ. c. non potest. xxiii. q. iii. ipsa pietas. ¶ Quarto quero que est ratio quare reprobatur paulegum de quo hic? sol. Lan. ꝛ Ben. qꝫ ideo qua cum infideles pro sola humanitate foueantur a christianis cum ipsi admittantur i aliquibus casibus contra christianos. C. de heret. l. quoniã. multi viderentur christiani inferiores eis saltem fm distinctionez autẽ. si hereticus. ii. q. vii. cui videtur standum cum sit i volumine decretorum. licet aliqui dicant non standũ cũ omnes heretici sint hodie excõmunicati. de heret. excommunicam. i. ꝛ iudei sint in peccato mortali ꝛ sic merito repellendi. eo. ti. testimonium. pro hoc qđ no. eo. ti. c. i. ꝛ ex hac ratione imparitatis quia iudei non vtuntur cibis xpianorum prohibẽtur christiani eorum cibis vti. xxviii. q. prima omnes. de iude. ꝛ si iudeos. in principio. Laudu. ꝛ in eo qđ dicit de hereticis indistincte repellendis dicat verum ratione predicta de infidelibus aliis dic qꝫ illi non indistincte repelluntur nec est vera ratio premissa qꝫ sint in mortali. ꝛ de his dic vt dixi. eod. ti. c. i. ¶ Quinto quero si iudeus producatur in testem nunquid super sacra iurabit. vel si litigat cum christiano nũquid iurabit de calumnia? videtur qꝫ non qua non licet ei ingredi sacra sicut nec tangere. v. di. ad eius. C. de iude. l. iudei. i. prĩ. dicit Lan. qꝫ si expedire videbitur iudici potest compellere vt iuret super sua lege. C. de iude. l. si qua. qui parum facit. ô hoc in spe. de iura. calum. §. restat videre. in fi. ¶ Sexto q̃ro cur cõmunicamus cum infidelibus ꝛ non cum excommunicatis cum vtriqꝫ sint immundi ꝛ sic euitandi. xlvii. di. in mãdatis. dicit Lan. qꝫ ideo vt lucrificiamus christo ꝛ quia parum curarent si eis non communicaremus. secus de christianis quia ex rubore propter hoc confunduntur. vt no. glo. xi. q. iii. ad mensam. ¶ Septimo quero nunquid frater pro fratre possit testificari? So. ¶Mathe. querit de hoc ꝛ de pluribus similibus sequentibus que non sunt hic necessaria. de hoc in spe. eo. ti. §. i. v. sed nunqid. ¶ Octauo queritꝫ ¶Mathe. de vapifero. idest familiari an possit inter duos dominos testificari? de hoc quando ꝛ quomodo admittantur testes de familia. e. ti. in litteris. ¶ Nono querit si testes discrepant inter se? de hoc. e. ti. in nostra. ꝛ dicit ¶Mathe. notã dũ qꝫ testes in causa criminali debent de gradu concordare si interrogentur. xxxv. q. vi. de pentela. dicit etiam qꝫ testẽ quẽ semel approbaui reprobare non possum. de hoc de excep. cũ venerabilis. ¶ Decimo quero si testis dixit vnum verum ꝛ aliud falsum an possim pro parte approbare ꝛ pro parte reprobare. ꝛ an si reprobatur in vno articulo per hoc reprobetur in omnibus? de primo dic qꝫ si pro me recipio teneor ꝛ cõtra me. e. ti. presentium. ꝛ qđ ibi no. de cen. cum olim. de secundo dic qꝫ vno dicto testis reprobato reprobantur omnia quia conuincitur periurus. qđ dixi. de here. fraternitatis.

¶ Undecimo querit an testis teneatur respondere an sit infamis criminosus vel odiosus? de hoc. eo. ti. cum causam.

Estibus.

¶Primo dictum. secundo ratõ ibi cum non minus. No. ô verbo rite. quod exponit Ben. idest solemniter. quia hoc verbum iuris solemnitatem denotat. ff. de bo. pos. con. ta. l. non putauit. §. non quemis. de inoffi. test. l. ii. pro hoc de sum. trini. c. i. v. vna. vbi distinguitur inter rite ꝛ recte. ¶ Secundo no. de articulis exhibendis in litibus. ô hoc. ĩ. de ver. sig. sepe. ¶ Tertio no. de dictione cuiꝫ que ponitur hic pro quia. de ho: in glo. pe. ¶ Quarto nota de subornatione vitanda in litibus. ꝛ dicit Lan. ꝛ Ben. subornatio est de aliquo falso exprimendo vel vero tacendo i testimonio testi per aliquem facta informatio. ii. q. ir. puta. ad hoc ô accusa. qualiter. ꝛ dicitur subornare quasi subtus i aures aliquod malum ornare ꝛ sub colore ponere. in auten. e. §. quia vero. coll. vii. ¶ Oppo. qꝫ publicatio non impediat testium receptionem nisi attestationes sint recte publicate potuerunt enim publicari parte inscia vel inuita ꝛ contradicente ex causa rationali quo casu non preiudicat publicato. c. ti. constitutis. ii. quodibi no. in glo. vlt. So. vt in glo. in. v. publicatis. que stat contrario ꝛ repetit. versi. rite. pro hac repetitione est quia qualitas precedens adiecta alicui rei intelligitur repetita in eadem oratione quo ad res alias. ff. de fun. instructo. l. seye. §. Cayo. de verbo. obli. l. si ita stipulatus. §. grisogon9. ꝛ ibi per Bar. ꝛ de leg. iii. in repetendis. de ap. c. secundo requiris. ꝛ cum hac glo. concordat ¶Pau. quia fm eum alias posset index per factum suum parare preiudicium partibus qđ esse non debet. ꝛ de hoc in Spe. de teste. §. satis vtil ter. v quid si publicare. Sed Ben. hoc actus prosequens contrarium tenet primo pro glo. tamen inducit hunc tex. a contrario. Item quia testes non rite recepti non valent ꝛ non prestat impedimentum qđ de iure non sortitur effectum. regula non prestat. li. vi. sed hoc non obstante distinguit qꝫ aut attestationes sunt publicate ad producentis instantiam ꝛ tunc via sit precluse sibi producendi alios ob periculum subornatõnis vt hic. aut aliter ꝛ tunc secus per iura in contrarium inducta ꝛ per ea que no. e. ti. cum clamor. Jo. de lig. tenet primum quia hec clemen. omnino requirit qꝫ sint testes rite publicati. ꝛ fm eum non ob. timor subornationis. non enim potest presumi qꝫ animo subornandi producat ex quo productõ non tenet alias nihil operaretur hic verbum rite. ad no. in. c. cuin clamor. respondet qꝫ loquuntur quando testes sunt rite publicati sed obscure dixerunt vnde iterato repetuntur vt se declarent. vel fm eum potest dici qꝫ quando receptio vel publicatio est facta non rite iterato producentur non vt iterato examinentur sed tantum supplebitur id qđ non rite factum est. de sacra. non ite. c. i. ꝛ c. presbyter. quod est pulchrum dictum. ꝛ pro hoc inducit bertran. dicentem qꝫ si excommunicatus producitur in testem non petito per partem qꝫ absoluatur sicut absolui debuit. ẽ. c. veniens. in. post publicationem absoluetur ꝛ rite iterato producet. itelligit tamen bertran. ẽ verum quando producens ignorauit de excommunicatione quia tunc ignorantia excusat. de his dic vt no. in dicto. c. constitutis. allegato in gl. vbi concluditur qꝫ si parte sciente ꝛ cõtradicente fit publicatio admittitur productio si pars non dicat testificata secus si consensit publicationi vel tacuit. de hoc in speci. eo. ti. §. vlti. v. antepenul. de teste. §. satis vtiliter. v. quid si publicate. ꝛ fm hec dic qꝫ dictum Ben. procedit quando pars que vult producere dicit testificata tunc si admittitur quãuis publicatio fuerit non rite facta. nam etiaꝫ non facta publicatione non admitteretur ex quo percuncta est testificata. in auten. e. §. quia vero. colla. vii. quod dico. j. q. xiii. dictum autem Jo. de lig. procedit quando nondum dicit ꝛ hoc vult hic Jo. de sant. qui refert Jo. de lig. legẽdo. c. constitutis. distinxisse qꝫ aliquando fit publicatio attestationum solum verbalis vt quia iudex pronuntiat qꝫ habeantur pro publicatis ꝛ procedit opi. qꝫ admittatur receptio si publicatio non fuit rite facta. Aliquando publicatio fuit nõ simpliciter verbalis sed facta cum publicatione recitando dicta testium ꝛ talis impedit productionem viteriorem. iste tamen vltimus modus nunquam seruatur in facto sed est de se verus ꝛ patet ex predictis. ¶ Secundo oppo. qꝫ etiam si publicatio sit rite facta non indistincte impediatur vlterior productio nisi pars dicerit testificata cessat enim periculuꝫ subornationis. sol. Lan. stat contrario. ꝛ idem Ben. quia si adhuc ostenderentur attestationes clause adhuc admitteretur productio vt no. in Spe. e. t. §. satis. v. quid si publicate. Cõtra tamen est quia ex quo partibus non contradicentibus facta est publicatio hec interlocutoria transit in rem iudicatam de testi. significauerunt. ꝛ tacite videntur partes renunciasse productioni. eo. ti. fraternitatis. ꝛ. c. de testibus. in fi. quod ẽ verius. Sed iudex posset interlocutoriam predictam revocare. de appel. cum cessante. Et eo ipso revocat si producentem admittit pars tamen aduersa possꝫ appellare. ¶ Tertio oppo. ad idem de dicto. c. fraternitatis. vbi post publicatas attestationes admittuntur testes. So. hic prohibetur super eisdem capitulis ibi permittitur super nouis. ꝛ hoc vult gl. hic in verbo eidem. que autem dicantur nouа. glo. remittit ad no. in dicto. c. fraternitatis. ꝛ ibi dixi qđ nouа sunt ea que nũ quã fuerunt producta in illa forma. ad hoc de iudeis. consulunt. ꝛ. c. iudei. vt si ago ex mutuo ꝛ publicatis attestationibꝰ volo probare qđ confessus fuisti mutuum audiar. quia hoc

est notum. ⁊ pertinet ad causam. qđ declara vt dixi in dicto. c. fraternitatis. in. i. q. ¶ Oppo. quarto q̄ super capitulis cōtrarijs admittantur testes. co. ti. ex tenore. Sol. vt in glo. ⁊ ī v̄. directo. vsq; ibi super directa. ⁊ coniunge finem glo. cum dicit directo contraria esse quando de eisdem personis ⁊ actibus. ⁊ de eodem instanti temporis contra ie formatur. vt in exemplis. in glo. positis. ⁊ idem ſDau. dicens q̄ super indirecta contrarietate admittuntur testes post publicationez dū tamen prius certificatum non fuerit id super quo fit ex forma articulorum. ⁊ vult ſDau. se referre ad vnum dict ū Inno. in dicto. c. ex tenore. cum dicit illud. c. intelligenduz quā do mules non capitulauerat ō loco vel tempore sed testes sui hoc dixerāt. si autem capitulasset post publicationem nō admitteretur mulier ad probanduz absentiam a loco contractus tempore iam dicto in capitulis. imputetur enim sibi qui non probauit ante publicationem cum potuerit instrui per capitula. ⁊ hunc intellectum approbat Jo. an. in addi. Spec. co. ti. §. sepe testes. in prin. ⁊. v̄. porro. ⁊ vt dixi in dicto. c. ex tenore. fm hunc intellectum destruitur communis modus intelligendi quem omnes sequuntur. nam fm hoc non probat illud. c. q̄ super indirecta contrarietate testes admittantur. sed solum q̄ possum post publicationem super non capitulatis specifice probaſ falsitatem testium. tamen postea defendēdo intellectum predictum ⁊ hanc clemen. dixi ibi q̄ directa contrarietas est ea que precise opponitur capitulis siue īmedietate siue per quoddam medium quod necessario infertur attentis. So. capitul. Indirecta est autem ea que non infertur cōtra capitulum expresse. Exemplum primi. capitulasti q̄ mutuauerat post publicationem capitulo q̄ non mutuasti. hec ē directa contrarietas ⁊ immediata. si autem capitulasti q̄ mutuauerat tali die ⁊ tali loco. ⁊ post publicationem capitulo q̄ illo die fui longe absens a loco contractus ita q̄ non potuissem ibi esse. hec est cotrarietas directa per quoddam meduz scz quia idem corpus non potest eodem die esse in diuersis locis. Exemplum secundi capitulasti q̄ mutuauerat centum, testes probauerunt q̄ tali die ⁊ tali loco mutuauerat. post publicationem volo probare q̄ ea die fui absens lōge a loco cōtractus hoc non directe resistit capitulo sed solum indirecte quatenus testes restrinxerunt capitulum ad certum diem ⁊ locū. qđ plenius prosequere vt dico in dicto. c. ex tenore. vbi pono ⁊ alium modum intelligendi. tamen modus p̄missus est verus declaratione predicta. ¶ Quinto oppo. q̄ etiaz super directo contrarijs post publicationem admittantur testes vt si capitulatur q̄ corrupti falsa dixerunt. de proba. lz. Sol. vt in ea. glo. ibi super directa. vsq; ibi essent āt. q̄ stat contrario. ⁊ idem ſDau. ego vero in dicto. c. fraternitatis. in vlt. q. ⁊ in. d. c. licet. in prin. in. iii. q. intelligo q̄ potest probari falsitas cum corruptione dum tamen indirecte fm formam. d. c. ex tenore. sed non directe vt ibi declaro. ¶ Sexto oppo. ad idem de. c. series. c. ti. super directo contrarius admittuntur testes. So. fm ſDosti. ibi ⁊ alios. speciale in causa matrimonii. vel dic vt ibi dixi q̄ non fit ibi mentio de publicat. sed tamen quia satis colligitur ibi q̄ ibi intelligitur post factam publicationem. precedens. so. cōmunior est. qđ dic vt ibi dixi. p sequitur autem Lau. hic dicens idem in quocunq; alio simili in quo res iudicata non obstat quia etiam post publicationem audietur exceptio. qđ tenet ſDosti. in. d. c. series. ⁊ enumerat Lau. aliquos alios casus speciales in quibus post publicationem auditur exceptio. de quibus dixi in dicto. c. fraternitatis. in vlt. q. ¶ Septimo oppo. i eo q̄ potest eosdez testes super nouis capitulis post publicationem produci. qz q semel deposuit contra me amplius non admittitur. vii. q. iii. in criminali. de accusa. memoriam. ⁊. c. cum. p. ff. de testi. l. produci. dicit ſDathe. q̄ contraria loquuntur in causa criminali hec in ciuili. de hoc in dicto. c. fraternitatis. vbi reprobata hac solutione datur alia vera. q̄ semel productus qui dixit falsum non potest produci contra eundem nec cōtra alium tanquā periurus. sed si non dixit falsum aut fuit compulsus ⁊ admittitur sēo. aut se obtulit ⁊ non admittetur nec secundo nec primo tanquā suspectus. nec refert inter causaz ciuilem ⁊ crimina em nisi q̄ aliqualiter facilius repellitur i criminali. ¶ Octauo op. ad idem de eo qđ no. ſDosti. in dicō. c. fraternitatis. So. vt in glo. in. v̄. alios. ⁊ idem ſDau. reprobatur enim ſDosti. in hoc vt dicit glo. ⁊ fm ſDau. cōtra eum facit qđ no. co. ti. cum causam. in vlt. glo. ⁊ idem ſDosti. fatetur q̄ cōmuniter tenetur contrarium. ¶ Nono op. ad principalem decisionem huius clemen. de multis casibus qui no. in dicto. c. fraternitatis. in quibus post publicationez admittitur receptio. So. vt in glo. in. v̄. producere. que dic. hoc regulare. ⁊ idem ſDau. ⁊ casus excepti no. etiam in ipe. de test. §. satis vtiliter. v̄. nec etiam. ⁊. v̄. sc. ¶ Decimo op. q̄ in causa appellationis indistincte sint recipiendi testes etiā super eisdem capitulis. C. de tem. ap. per hanc. sol. vt in glo. antepe. ⁊ ſDe. ⁊ idem ſDau. generaliter autem quando ⁊ quomodo admittatur exceptio post publicationem? dic vt. j. q. xiii. ¶ Quero de ratione decidendi quare eodem modo timetur subornatio in causa appellationis sicut in principali? dicit Lau. q̄ ideo quia causa appellationis vna ⁊ eadē cum principali licet instantia eas diuersificet. C. ne li. in vna ⁊ ea. causa ter. ap. in rub. ⁊ in. d. ap. sua. ¶ Secundo q̄ro quā do dē receptio testū rite facta. dicit ſDau. q̄ tribus respectibus. scz respectu modi respectu receptorum ⁊ recipientis. primum patet. co. ti. c. ii. vbi de hoc. ⁊. c. fraternitat. s. in fi. ⁊. c. nūper. de hoc in Spe. de testi. §. nūc tractemus. ⁊ duo. §. sc. de scō. co. ti. c. ii. vbi de hoc. in glo. ii. ⁊. c. decetero. ⁊ i Spe. de test. §. i. de tertio vt dixit. non contest. accedens. de iudi. at si clericus. ⁊ facit quod no. co. ti. cum causam. in fi. glo. vlt. hoc ēt sentit glo. in. v̄. rite vsq; ibi idem si de receptione non rite facta. alia exempla vltra posita hic in glo. ponit ſDau. vt quia parte non citata vel iuramento non prestito. vel de persona inhabili puta impuberi. ¶ Tertio quero circa dicta in prox. q. si receptio est facta non rite non tamen sic q̄ sit nulla ipso iure an poterunt iterum testes recipi? dicit ſDau. q̄ non. imputet enim pars sibi que non excepit. de proba. licet. oportet ergo q̄ non sit rite facta ita q̄ sit nulla. ⁊ tunc possunt iterato testes recipi. ¶ Quarto quero si post receptos testes ⁊ publicatos perit instantia lapso triennio per. l. properandum. C. de iudi. an in alia instantia poterunt testes recipi? dic q̄ questio non procedit de iure canonico fm q̄ non perit instantia lapsu triennii. de iudi. venerabilis. sed presupposito q̄ procederet, quidam dicunt iterato posse recipi testes. q̄ communiter tenēt scribentes. vt no. in. c. fraternitatis. quod reprobat Step. qz licet pereat instantia non tamen pereunt confessiones ⁊ attestationes. vt probatur in. d. l. properandum. ⁊ no. Inno. de test. causam. sed pro prima opinione facit quia licet non pereant attestationes perit tamen publicatio cum pereant omnia que sunt de solemnitate iudicii. Ad quod dic q̄ quia subest metus subornationis in alia instantia sicut in prima vt probatur hic. ideo verius est quod dicit Step. ⁊ idez dic si alio modo periisset instantia. vt quia facta fuit absolutio ab instantia propter ineptam actionez. de iudi. examinata. quia licet non tenuerit instatia tamen quo ad ea que legitime facta sunt tenet. ⁊ sic si publicatio testium solemniter facta est nō poterit vlterius recipi. ¶ Quinto quero si testes deposuerunt super aliquo non incluso in articulis? dic q̄ nō impedietur ps post publicationem super hoc producere testes. qđ dic vt in glo. in. v̄. rite. ibi idem si. ⁊ idem ſDau. ⁊ ratio quia non est quid imputetur parti que prius non potuit instrui. ar. de acc. iquisitionis. §. i. ⁊ pone exemplum vt quia testes iducti sup vēditione deposuerunt etiam super conditione venditionis inserta. de qua nihil dictum erat in capitulis publicatis attestationibus poterit pars probare q̄ nulla fuit apposita conditio. ¶ Sexto quero si nulli sunt testes producti i cā principali an sit appellatōe p̄duci poterūt? dicit Lau. q̄ sic. quod p̄bat i ter. i p̄i. ibi testib⁹ rite receptis a p̄rio. ⁊ ratio q̄ cessat periculū subornationis. ¶ Septimo quero si pars renuntiauit productioni testium nullis tamen testibus p̄ductis? Sol. Lau. q̄ aut renuntiauit generaliter ⁊ tunc in causa appellationis producere poterit: quia renuntiatio concernit instantiam cause principalis tantum: cum sit actus iudicialis in illa factus. pro hoc quod no. in. l. properandum. C. de iudi. ⁊ quod dixi s. q. proxi. quia acta ordinaria pereunt finita instantia sed de ciforia non. ff. iudi. sol. l. cum apud. Aut expresse renūtiauit testibus ⁊ omnibus probationibus iuris ⁊ facti in causa illa producēdis ⁊ tunc acquiritur parti aduerse ius ita q̄ nec etiā in alia instantia possunt produci. nam licet instantia pereat processus partialis non perit. de resti. spo. pisanis. ⁊ arg. s. de elect. clemen. constitutionem. §. insuper. vbi processus partialis non perit licet instatia iudicii pereat. arg. s. de testi. ibi vel renuntiatum testibus. ⁊ hoc verum nisi renuntiās se restrinxisset ad certos articulos: quia tunc in alios non noceret. vel specialiter in causa principali q̄a tunc in causa appellationis non impediret. s. c. cum venisset. ⁊ hoc ibi no. Inn. ⁊ idē hic Sen. ⁊ dixi in dicto. c. cū venisset. ¶ Octauo quero

nunquid iudex testes ab eodem ante suplicationem sepe iudi-
ci possunt? videtur q̄ sic. ff. e. constitutis. ii. in fi. vbi hoc no. in
glo. fi. ⁊ c. cum causam. So. spe. e. ti. §. satis. v. sed nunquid
⁊ Mdathe. hic dicant q̄ nunq̄ idem testes possint produci
sepius nisi ex causis no. in dicto. ver. sed nunquid. vt q̄ non
fuit de omnibus recordatus. in auc. eo. §. quia vero. vel non
plene examinatus. ff. eo. per tuas. ⁊ c. cum clamor. ¶ No-
no quero si testibus publicatis perduntur attestationes? di-
cit Mdathe. q̄ iterum possunt testes produci. de hoc in spe.
in dicto. §. satis. v. sed quid. contra tamen est quia potest esse
metus subornationis. vt q̄ pars bene recordatur eius q̄ nō
bene pro se probauerant testes. tamen si sunt ita perdite q̄ cō
stat eas rehabere nō posse vt quia incendio consumpte ver⁹
puto primum: quia est perinde ac si nunquā fuissent. Querit
etiam Mdat. de duabus aliis. q. nō pertinentibus ad hanc
cle. tamen ne desint eius verbo expedio in duabus. seq. q.
¶ Decimo quero si aliquis. j. tertiuñ petit examinari te-
stes tamen nō deposuerunt? So. Mdathe. q̄ imputabitur
parti si nō fecit eos cogi quantū in se fuit. si aūt stetisset per iu-
dicē parti nō iputabit. vt no. spe. e. ti. §. qualiter. v. quid si qs
vbi dicit q̄ iudex tenet de suo resarcire. ff. de ma. cō. l. i. ō dā
no infec. l. iij. §. penul. ¶ Undecimo quero si testis vnū di
cit in primo testimonio ⁊ contrarium dixit in secundo? So.
Mdathe. q̄ stabitur primo. vt no. ff. e. ti. c. veniens. ⁊ c. cum
causam. de hoc in spec. de test. §. i. v. quid si idem testis. ⁊ dic
q̄ si nondum lata erat sententia vt q̄ per vtranq̄ partem in
eadem causa fuit productus neutri dicto stabitur: quia infer
tur periurii quod repellit a testimonio. de test. testimoniuz.
q̄uis enim iam reddiderit testimonium tamen ex quo non
est approbatum videt de sequenti periurio opponi posse.
¶ Duodecimo quero quare magis timet subornatio post
publicationem attestationum q̄ prius? so. Paul. quia post
publicationem video in quo testis deficiat vnde potero subor
nare alium vt illud suppleat. quod sic non potest fieri in pri
ma examinatione. nam per interrogatoria circumstantiaq̄ po
terit deprehendi si testis erit subornat⁹ qō post publicationē
fieri nō posset cū iaz sint publicata interrogatoria. Itē post pu
blicationez facilius inducitur pars tanquā prouocata ad sub
ornandum q̄ ante videns q̄ nō probauit quod sperabat. ad
hoc. ff. de bo. lib. q̄ cum maior. §. si libertus. fuit etiam hoc i
ductum vt productioni ponatur meta ⁊ sic finis litibus. facit
e. ti. licet. iii. ¶ Decimotertio quero an saltem per restitu-
tionem in integrum possint produci testes post publicatio-
nem? videt q̄ nō q̄ nō potest dici ecclesia vel minor. vel alius
parentes restitui grauatus quia non recipiūtur testes cuz hoc
iure proficiatur. e. ti. fraternitatis. ⁊ hic in similibus. ⁊ non
dicatur Iesus qui iure cōmuni est visus. C. de resti. in inte. non
videtur. Lau. tenet contrarium quia restitutio datur eccle-
sijs Iesis. de resti. in inte. c. i. ⁊ c. auditis. ex hoc infert q̄ non
equiparātur restitutio ⁊ appellatio quo ad hoc quia in appel
latione producti non possunt vt hic. differunt etiaz in alijs vt
no. de in ite. resti. ex litteris. C. de preci. im. of. auf. que suppli
catio. ⁊ idem Ben. primum q̄ ad hoc nō concedatur restitu-
tio tenui in. d. c. fraternitatis. ⁊ ad. c. auditis. dic q̄ nō probat
nisi q̄ post conclusionem concederetur restitutio ad probandū
quod debet intelligi saula dispositione dicti. ca. fraternita-
tis. ¶ Decimoquarto quero generaliter an ⁊ quando post
receptos testes liceat alios recipi? Solu. Laud. distinguit et
adhuc plenius. ⁊ dic aut querimus inter diuersas personas
aut inter easdem. primo casu sicut rei iudicate exceptio non
obstat. C. res inter alios acta. in Rub. ⁊ nig. de re iudic. cum
super. ⁊ c. pe. ita nec receptio testium. e. ti. veniens. ii. secūdo
casu aut variatus est modus agēdi aut non. si sic receptio alia
fieri non potest sicut inter diuersas personas. d. c. veniens. si
nō aut nondum sunt attestationes publicate aut sic. primo ca
su regulariter fieri potest productio. e. ti. fraternitatis. ⁊ hic a
contrario. Fallit si pars peremptata fuisset dictum testiū. q̄
tunc subesset metus subornationis ideo non admitteretur. in
auf. de test. §. quia vero. colla. vii. c. ti. constituit. ii. in. v. didi
cerint. secundo casu aut in eadez instantia aut in diuersa. si in
eadem regulariter non admittitur alia productio vt hic. ⁊ B
super eiusdem articulis vel directo contrarijs vel inclusis. ſz
super nouis dependentibus a primis idest pertinentibus ad
causam sicut hic ⁊ in. c. fraternitatis. quod declara vt ibi dixi
fallit si attestationes essent omnino amisse qua tunc poterūt
produci antiqui ⁊ noui testes. fm Laud. pro hoc de probat.
c. fm. ⁊ quod. ff. dixi. q. ix. si in diuersa instantia aut in causa
appellationis aut in principali. primo casu idem quod in ea-
dem instantia vt hic. ⁊ ratio est propter maximā affinitatem
quam habet instantia cause appellationis cum principali. et
quia subest eadem ratio sez met⁹ subornationis. secundo casu
exemplum. vt quia periit instantia ita q̄ opus fuit noua. et
aut periit quia lis non fuit contestata in prima. aut ex alia cā.
primo casu fm Laud. indistincte debēt admitti testes de no
uo tam recepti q̄ alij. de elec. dudum. ii. quod non multum
facit nisi in hoc q̄ talis receptio tanq̄ nō rite facta nō tenet. ⁊
sic est locus receptionum. ar. a contrarijs huius cle. Si vero pe
rit ex alia causa vt per lapsum triennij fm leges. C. ō iudi. l.
properandum. vel quia iudex venit contra formam rescrip-
ti. de resti. spol. c. fi. dicat Laud. q̄ est in voluntate aduersa-
rij an iterum producuntur si viuunt. an stetur productis. ff.
eo. cum causam. ⁊ c. presentata. dic verius q̄ receptio valida
non tollitur per peremptionem instantie postea secutam. c.
titu. in. c. causam. cum ibi no. per Jimo. ideo non erit locus
alteri productioni sicut in causa appellationis quia subest me
tus subornationis. ad. c. cum causam. dic q̄ loquitur quādo
attestationes non erant rite recepte. ad. c. presentata. dic q̄ lo
quitur in casu speciali quando recepte sunt coram arbitro ⁊
rationem ibi dixi.

¶ De iureiurando. Rica

Omani. Biuide vt in gl. i. ⁊ lege
per partes. Iz gruneat vnū
factū ⁊ fm Pau. hoc dicit. Juramēta q̄ ro
mane ecclesie prestāt romani principes fideli
tatis existūt. vel fm Ben. Impator astrict⁹
ē ad fidelitatis iuramētū pstandum ecclesie
vtraq̄ simulatio hic colligit. sed prima melius. in. v. ceterū.
¶ No. q̄ verbū princeps est gnāle ⁊ coprehendit ipatorem
vt hic in pan. ⁊ etiaz inferiores clericos vel laicos. vt. j. in hac
rubrica ibi certos principes. cōprehēdit etiā papā. de hoc. j. ō
bap. ele. presenti. in glo. in. v. regum. ¶ Secundo no. q̄ im
perator debet esse catholicus. vt hic in pan. in. v. fidei posses
sores. ⁊ nō dicat simpliciter fidei. sed ortodoxe. i. catholice seu
chastiane. Ben. vt exponе vt in. c. damnam⁹. alle. in gl. ⁊ q̄
non debeat nisi catholico tradi regimen imperij. probat de
elec. venerabilem. ibi sacrilegium. ⁊ ibi Henricum. ⁊ ibi pa
ganum. ⁊ hoc hodie idest post aduentum christi. xxiij. q. iu
si ecclesia. in auf. iusiurandum quod presta. ab his. collat. ii.
vbi etiam inferius officium non debet committi non catholi
co. ad idem. xvii. q. iij. constituit. C. de sum. tri. l. i. C. de he
re. per totum. ⁊ duab. Rubr. sequen. C. de iudeis. l. vlti. de
offi. prefec. preto. afri. l. i. in auf. de eccle. ti. in pan. colla. iy.
Pau. ⁊ Ben. ¶ Tertio no. q̄ ecclesie caput est christus. ō
hoc in glo. iii. ad hoc extrauag. Bonifa. viii. vnam sanctam
in princi. xxiii. q. i. adnotauit. sua namq̄ passione nos rede-
mit. de consec. di. ii. iteratur. Item fm Pau. christus est ipō
sus ecclesie. i. vi. di. sponsus. ⁊ ecclesia sponsa. xcvii. di. c. i. xx-
iiii. q. i. loquitur. ⁊ ideo fm Ben. ecclesia dicitur esse sine ma
cula ⁊ sine ruga. xxi. dist. quamuis. quod declara. vt no. de
elec. fundamenta. in pan. li. vi. ⁊ non potest esse nulla. xxx. q
i. pudenda. ¶ Quarto no. q̄ imperator approbationez per
sone ad imperium recipit a papa. ⁊ fm Laud. approbatio fit
examinando. d. c. venerabilez. vbi etiam ponuntur hec que
hic de vnctione consecratione ⁊ coronatione. ⁊ no. fz Paul.
q̄ dicit approbationez ⁊ non dicit confirmationem. quia cō-
firmatione non videtur indigere. sed approbatione vnctiō-
consecratione ⁊ coronatione. licet glo. videatur aliter sentire
xxxv. di. legimus. vbi dicat eū ex electiōe verū imperatorem
anteq̄ confirmetur. quod non est verum cum ex electiōe ha
beat imperium. j. c. elc. v. postq̄. vbi de hoc in gl. istud.
¶ Quinto nota differentiā iter apes ⁊ aper? quod dic vt in
glo. in. v. apicem. ⁊ simile verbum fm Ben. xl. di. non vos
. §. in prooemio. lib. vi. versi. nos. de concess. preben. c. fi. eo. li.
¶ Sexto no. de translatione imperij a grecis in germanos
de qua. de electi. venerabilez. ⁊ fuit facta in persona Caro
li. Anno domini. cccl. vt dicit Laud. sed dic vt ibi dixi. fuit
enim anno septingentesimo quinquagesimotertio vt in spe-
culo historiali. libro. vicesimoquarto. c. lvi. ⁊ sic nota scōm
Mdatheuz q̄ apud theotonicos est regnum mundi et re-
gnum romane ecclesie. de consecratione distinctione. v. in
die. ¶ Septimo nota q̄ius eligendi imperatorem spectat

ad certos principes. qui sunt ℳagantinus ℒ oloniensis. ℒ reuerensis archiepiscopi. ℒ omes rheni. ℬux ℒaxonie ℳarchio ℬrandeburgensis. ℬux ℬohemie qui nunc est rex ꝛ fm quosdã nõ est necessarius nisi qñ ceteri discordãt nec istud habuit ab antiquo. sed de facto hoc hodie tenet fm ℳostien. in dicto. c. venerabilem. ꝛ ℒaud. hic. ¶ Octauo no. de corona imperij. ꝛ fm ℙau. corona quandoqz datur in signum victorie ꝛ magni muneris tpalis. i. diuitis militare. quandoqz spũalis. ꝛ non datur nisi probati. de renun. nisi. v. sciens. ꝛ interdũ est signũ regni spũalis. ꝛ hanc deferũt clerici. xi. q. i. duo. interdũ tpalis. ꝛ de hac hic. ꝛ j. e. cle. v. porro. in glo. i. ¶ Nono no. q imperator ungitur scilicet oleo. de sacra. unc. c. uno. ꝛ per manꝰ cardinalis ℳostiẽsꝭ qui sup hoc est priuilegiatus. vt no. ℳosti. in. d. c. venerabilem.

¶ Decimo no. q imperator consecratur. ꝛ intelligunt aliqui q in consecratione suscipit ordinem. qđ nõ est verum. de hoc. lxiij. di. valentinianus. ff. de re. diu. l. sacra. ꝛ in Spec. e. ti. u. §. nunc autem ostendendum. v. xxxix. ꝛ ideo consecratio quo ad hoc sumitur impropie. qđ etiam no. in. d. c. venerabilem. ¶ Undecimo no. attendendã antiquitatez. quod dic vt in gl. in. v. antique. quod est verum fm ℙau. nisi ex causa aliquid nouum inducatur. vel error in antiquo deprehendatur. vel ex cuidẽti utilitate reformet. ix. di. neqz. lxiij. di. §. verũ. de sacra. unc. c. unico. v. pe. ¶ Duodecimo no. pro renouatione facienda. in. v. renouante. ꝛ fm ℬen. fit ne per lapsuz temporis aliqua dubitatio oriatur. C. de prescrip. xxx. vel. xl. an. l. cum notissimi. §. si quis. de precarijs. c. i. vbi de hoc per ℳostien. ¶ Op. in eo quod dicit q ecclesie caput est christus. qz alibi dicitur q viri caput est christus. caput christi deus. de sacra. unc. c. uno. v. hoc unguentuz. xxxiii. q. v. cum caput. Sol. per hoc non tollitur quin ꝛ ecclesie caput sit christus. pro hoc quod dixi in tertio no. ¶ Secundo oppo. q papa nõ sit vicarius christi sed petri. lxiij. di. ego lodouicus. Sol. vt in glo. in. v. vicarium. ꝛ idem ℙaul. et ℬen. dicens. q nõ puri hominis sed dei vices gerere comprobatur. de trãs. quanto. ꝛ eius legatione fungi. xix. di. omnes. ¶ Tertio oppo. in eo q glo. exponendo. v. apicem. dicit q reperitur hec apes apis. cum debeat potius fm ℳug. ꝛ ℙap. dicere hec apis. Sol. potest etiam dici hec apes fm catholicon ab a quod est sine ꝛ pennis. nam sine pẽnis ꝛ pedibus nascitur. ponitur etiam apex pro littera que in frontis pitijs murorum inscribitur. Itẽ pro alijs quibuscunqz litteris ℳath. v. ℒuce. vi. lxiij. di. lectis. xcvii. di. nobilissimus.

¶ Quarto oppo. q imperator nõ assumatur ad apicem celsitudinis sed papa qui hz plenitudinẽ potestatis. de vsupal. ad honorẽ. de ma. ꝛ obe. solite. Sol. vt in ea. gl. in. v. apicẽ. in fi. cuz dicit q summitas de qua hic scilicet imperatoris cõcernit temporalia. ꝛ idem ℙau. fm quem ad apicem spiritualium assumitur papa. xl. di. non vos. quod latius prosequitur ℒaud. dicens q imperator excedit in tẽporalibus de iure omnes alios dicto. c. solite. C. de sum. trin. l. i. quod dicit verum de his qui sunt de imperio quia secus de alijs. j. de re iud. de. pastoralis. §. deniqz. ꝛ sic nedum de facto vt denotat. c. per venerabilẽ. immo ꝛ de iure rex francie ꝛ quidam alij ipm in superiorem minime recognoscunt. maxime cum ℒarolus magnus in cuius persona fuit translatũ imperium in germanos nõ videatur veresimiliter suum tẽporale patrimonium qđ erat regni francie velle alicui subiecisse ꝛ in qua ti possessione diuturna nõ interrupta libertatis est rex frãcie. licet. Jo. i. di. contrarium tenet quem fm ℒaud. forsan fauor patrie loco carnis ꝛ sanguinis sibi reuelauit. ar. vt lit. nõ contest. accedens. ii. de preben. grauis. in prin. dic q nisi dicemus q talẽ libertatez prescripsissent dicti regis' passiue subijciendo se pape immediate etiam in temporalibus nõ precederet prescriptio contra obedientiam. de prescrip. cum nõ liceat. nec procedit quod dicit ℒaud. q ℒarolus magnus nolunt subijcere suũ patrimoniũ. nã regna nõ sunt patrimonium. pro hoc quod no. de voto. licet. Item iam erat subiectũ imperatori qui prius erat grecus a quo nõ potuit ℒarolus eximere. saluantur ergo tales subtractiones ab imperio intelligendo q ecclesia romana prescripserit actiue vt sibi subsint immediate. d. c. per venerabilem. ¶ Quero si principes ad quos spectat imperatorez eligere sunt negligentes? Sol. nõ potest propria dicta negligentia ex quo nõ est eis tempus statutum. de con. pre. ex parte. sed posset papa eos monere vt infra certum terminum eligerent ꝛ tunc eis non egligentibus ad cuz deuoluetur. d. c. per venerabilem. vbi de hoc. ꝛ simile no. in d. c. ex pte. ꝛ de elec. cũ ecclesia.

Uersi. Dudum. No. de dictione quondam. que remouet de ꝓsenti ꝛ ponit de preterito vt hic. ꝛ ff. de postu. l. ait. §. affinitates. tamen de sua denotat tria tempora. preteritum ꝓsens ꝛ futurum. sicut olim. ꝛ diuũ. de quo dixi. de of. del. cũ oliz. ¶ Secundo no. q imperator ante coronationem dicit rex vt hic. in glo. i. ꝛ expone litteram ibi imperatorem tempore mortis. ꝛ ibi regem tempore discordie. ℒ au. ¶ Tertio no. q rex sicilie subest romane ecclesie. nam ꝛ sicilia est de patrimonio ecclesie. de quo in gl. ii. ꝛ pro hoc. xciii. di. valde. in fi. x. q. iii. relatũ. ¶ Quarto no. q papa vocat reges. filios de cri. fal. q̃ graui. ¶ Quinto no. vnum dz discordia. vt in gl. iii. ꝛ dicit ℒaud. q hec sunt initium depositionis federici. de re iu. ad apostolice. li. vi. quod etiã timendum fuisset de isto ℳenrico si vixisset. ¶ Sexto nota pro celeritate. de hoc de electi. c. fi. li. vi. ꝛ not. celeriter obuiandum discordijs melius est enim ante tempus occurrere ꝛc. de homi. suscepimus.

¶ Septimo no. q papa loquendo de cardinalibus omnes vocat fratres. ibi fratribus nostris. ꝛ de offi. leg. c. i. li. vi. vbi glo. in. v. fratribus. ꝛ dicit ℙau. q ibi hi fuerunt in cesu isto dominus. ℳico. de prato. ℳostiẽ. ꝛ dominus Sabiñ. qui erat legatus ꝛ dominus ℒ ucas de fulco. ꝛ fm ℒ au. illuc ac cesserãt principaliter pro concordando ℳenrico ꝛ huius hẽrici gesta eleganter scripsit albertinus mussatus historicus ꝛ poeta patauinus. ¶ Octauo no. q nomine urbis intelligit roma. de hoc in glo. in. v. urbis. ¶ Nono no. q in rescripto attenditur tempus date patet in eo q papa scribendo vocat eum regem ibi inter reges. qui tamen tempore susceptarum litterarum erat imperator vt ibi ad imperium iam promoti ꝛ fm ℙau. tempore date non erat coronatus vel papa ignorabat eum coratum. Ad primum de rescrip. eam te. de hoc. ẽ. in prõe. huic cõp. v. vniuersitati. vbi dixi. i. i. q. ꝛ plura. se.

¶ Decimo no. q reges subiecti ecclie romane debent esse eius defensores. xxii. q. v. de forma. ꝛ maxie impator qui est aduocatus ꝛ defensor ecclesie. de elec. venerabilem. v. obiectionem in fi. ¶ Undecimo no. q moleste fuerunt aliqui audire veritatem sic enim moleste tulit henricus ibi quasi moleste. sic ꝛ impij moleste ferunt correctionem. iuxta illud. Corripe insipientem ꝛ odit te. ar. v. q. vi. c. i. cum sequen. iustus vero econtra trahatur peccatis nõ tamen odit peccatorez pro ut homo est. vii. q. i. §. cũ vero. ¶ Duodecimo no. q ad pacem pertinet vt familiariter ꝛ secreto amicus conqueratur amico de ipso vel de eius superiore vt hic. ibi nec secrete. vt pacis qualitas erigebat. sunt enim ad talia vocandi hi qui salutem discordantium zelantur ꝛ pacem. de re iudi. ad apostolice. lib. vi. ꝛ frequenter in secreto in talibus liberius expanditur mẽtis cõceptus q̃ in publico. ar. de elec. quia propter. de testa. venerabili. C. de testa. l. nullum. ii. q. i. si peccauerit. alibi presumitur contra occulte facientes. xix. di. anastasius. vt eccle. bene. c. uno. ff. de ritu nup. palam. ꝛ qui male agit ꝛc. de offi. delega. consuluit. an autem grauius peccet qui peccat occulte q̃ qui manifeste. no. lxxxi. di. clericus. xxxii. q. iii. nemo. de cele. mis. de homine. ꝛ dicit ℒaud. q quanto henricus coraz maiori multitudine respondit ꝛ sic maius scandalum suscitauit magis peccauit ꝛ fuit magis puniendus. potissime habito respectu ad altum statum in quo erat. xl. dis. homo christianus. ¶ Decimotertio no. q tabellio debet cõrogatus. de hoc in glo. in. v. requisitus. quam no. pro hoc in auten. de tabelli. §. i. colla. iiij. dicunt autem aliqui vt refert ℒaud. q semper presumitur rogatus. de quo in Spe. de instru. edi. §. instrumentum. quod non procedit nisi apponat in subscriptione aliqua verba ex quibus hoc inferatur. vt qz dicit publicam. vel quid simile. quod dixi de fide instru. c. i. ꝛ ii ꝛ dicit ℳosti. in summa de fide instru. §. quibus. v. ꝛ hi qui q̃ sit tabellio requisitus non confecerit instrumentum periurus est quia iurauit facere cum requireretur ꝛ debet puniri officio. quod no. dicit autem ℙaulus q etiam sine instrumentis credi debuisset relationi henrici. ar. de probati. clem. litteras. sed hoc facit ad memoriam successorum ꝛ aliorum quod vltimuz dicit etiam glo. in. v. instrumenta. sed primuz non procedit quia clemen. litteras. loquitur de papa ꝛ nõ generaliter de principe aliquid asserente ex officio. hic autez henricus hoc dixit. vt primatus. ꝛ tanq̃ pars cui non creditur in preiudicium aduersarij. ar. de probatio. c. primo. quia in talibus princeps tractatur tanquam primatus vt ibi. ¶ Decimoquarto nota q reprobatur simulatio ibi simulãs: ꝛ hoc

quia erat in malum. ad idem quod metus cā. c. i. quedam tñ dissimulare possumus. xxii. q. ij. vtilem. ff. de noua. l. dolo. ſi. dum tamen absit dolus ⁊ mendacium. xxij. q. ii. ne quis. ¶ Quero in eo q̄ imperator respondit se nunquaz iurasse. neqz scire q̄ antecessores iurassent eccliē an ex hoc hic sit purus? So. quo ad predecessores potuit excusari propter ignorantiā probabilem. reg. cum quis in ius. li. vi. quo ad se not. quia non est tollerabilis ignorantia in facto proprio. de ℟p. ab excōmunicato. ⁊ dicit Laudu. q̄ peccauit in duobus. primo quia venit contra iuramenta licita causa fidelitatis prestita quibus nō obediit. secundo quia scienter falsum iurauit vel asseruit. cum inter simplicem fidem ⁊c. xxij. q. v. iuramēti. duobus enim istis modis directe quis deierat. nec admitteretur ammodo in testem. de test. testimonium. ⁊ hoc siue iurauerit de presenti siue de preterito siue de futuro: quia semper est infamis ſm canones. vi. q. i. infames. dicit enim Laud. q̄ duplex est iuramentuz. vnum assertorium quod fit de re preterita vel presenti qua potest asserere qui est certus ⁊ hoc iurare. idest deo teste asserere. xxij. q. i. in sum. ⁊ de hoc dicat hic intelligi. Aliud promissorium quod fit de re futura de qua nemo tenetur iurare. de iureiuran. qñcadmodum. ⁊ primum assertorium habet multas species. q̄ quandoqz dicitur de calumnia. quādoqz de veritate dicēda. Itē de malicia. de iura. cal. in appellationibus. li. vi. Item aliud necessarium quod cogente iudice quis prestat siue in testimonio ferendo siue in veritate alias quōlibet relenanda. de test. testimonium. Aliud voluntarium qđ volūtate quis subit et quando pars defert parti vel sibi imponit. de iureiur. c. fi. li. vi. de pmissorio dicit q̄ ē quadruplex. quoddaz p̄stat licite ⁊ sup re licita. sicut fecerat hic Hēricus iuramentū fidelitatis. xxii. q. vlt. de forma. Quoddam prestatur licite idest sine metu ⁊ violentia sed super re illicita. ſ. c. cum quidā. Quoddam prestatur illicite sed super re licita sicut ſi per metū iurat quis dare ea que nō sunt magni damni. ſ. c. si vero. Quoddam illicite ⁊ super re illicita. vt si per metum iurat dare vīuram vel rem ecclesiasticam vel alias nō suam. ſ. eo. c. ii.

¶ Op. ad id quod nunc dixi periturum indistincte esse infamem. q̄ immo nō fit infamis sed tantum teneatur crimine stellionatus. ff. de cri. stel. l. vlt. ⁊ quale sit hoc crimen. no. in dicto. c. testimoniū. dicit Laud. legistas distinguere q̄ si iramentum est de preterito vel presenti procedit contrariū. si autem de futuro tunc periturus sit infamis si pactum interuenerit inter partes. C. de transac. l. si quis maior. sed si pactum non interuenit sed iuramentuz solum contra faciens ñ est infamis. C. de re. cre. l. inrisiurandi. habet enīz solus deū vltorem. C. de re. cre. l. ii. ego vero indistincte dixi in. d. c. testimonium. periturum esse infamem si violat iuramentum licitum. per id quod no. de iureiurā. querelā. in glo. ⁊ de fide. inſ. peruenit. u. in gl. ⁊ ad cōtraria respondet vt dixi. in. d. c. testimoniuz. ¶ Secundo quero nunquid Hēnrico licuit venire contra iuramenta si erant prestita contra iura imperij? Sol. nō sic erat hic. sed presuppposito q̄ sic esset dicit Laud. q̄ proprio motu liceat cōtrauenire sed de licentia superioris sic. de elec. venerabilem. ⁊ hoc regulariter fallit quando iramenti obseruantia vergeret in dispendium anime. ſ. c. cuz quidam. secundo quando vergit in detrimentum omnium rerum vel maioris partis. xxii. q. iiij. ſ. fi. qua sine talib⁹ nō posset vacare vitam temporalem. vt ibi. quod procedit quādo si seruaretur posset timeri de salute corporali. vt ibi dicit tertio si tendit in deteriorem exitum. xxi. q. iij. si aliqd. quarto si sit prestitū de re tertij vt per prelatum. de reb. ec. ſ. eo. c. u. de elec. nosti. maxime si sit prestitum contra iuramentum primū per eum factum. de non alie. re. ecclē. quinto si sit prestitum contra ius publicū auctoritate ⁊ vtilitate. de foro compe. si diligenti. sexto si est prestitum contra primū licitum. ſ. e. intellecto. ⁊ c. tua. septimo quando ius conditionis apposite hoc sustineret. ſ. e. quēadmodum. de spon. sicut ex litteris Item quando vrget summa necessitas hoc inducit ⁊ superioris licentia haberi non potest. ar. de obser. iei. consiliuz. cōcludit Laudu. q̄ cum aliquis de istis casibus nō excuset imperatorem directe videtur incurrisse periurium. non eni habebat ipse iudicare de iuramento suo sed superior. vt dicit. c. venerabilem. ⁊ probatur. ſ. e. iij. ⁊ videtur casus de maio. ⁊ obe. dilecti. vbi iurans contra iura siue ecclesie requirit in contemendo licentiam pape. ¶ Tertio quero circa hoc an saltem licuit imperatori negare hec que iuranerat presuppposito q̄ essent contra ius imperij? dicit Laud. q̄ sibi nō licuit. p cō seruandis iuribus imperij mētiendo negare iuramenta a se prestita. cum etiam non licet pro vita alterius ꝙseruanda mēriri. xxiii. q. ii. ne quis arbitretur. de vsur. super eo. ⁊ quod ibi no. ex hoc ⁊ ex dictis in dua. prece. q. concludit. Lau. ex quo non erat hic casus in quo liceret venire contra iuramentum nec potuit excusari imperator tanq̄ immemor. sequit q̄ iurat sine omni excusatione periurij.

Versi. Nos itaqz. Nota prouidenduz in futuruz. de hoc in gl. ii. ⁊ pro hoc. xxiii. di. c. i. ⁊ dicit Lau. si nō potest prouideri de iure occurrendum etiam de facto vtz vt repellendo. de resti. spo. oluz. i. de homi. significasti. ⁊ quod ibi no. fiat tamē ſm eum cum protestatione ⁊ cautela. ne resistens videat possidere cum scandalo ⁊ de facto. vij. q. i. pontifices. de preseri. nihil. ¶ Secundo de dictione admodum. de qua in glos. iii. ¶ Tertio nō. q̄ contra ea que publice delinquuntur publice prouideri debet. sic enim prouidit papa per hanc publicam constitutionez contra publica delicta henrici. de pen. c. i. ⁊ ii. q. i. si peccauerit. de conse. di. ii. Ego berengarius. ¶ Quarto not. q̄ dicitur breuiter fieri q̄uis multa dicant dūmodo breuiter. vt hic in. v. breuiter. sic etiam ⁊ alias multi dicuntur pauci habito respectu ad plures. C. de bon. va. li. x. l. iij. cum ibi no. de cle. ex. latores. ¶ Quinto nota q̄ magnis negocijs mittendi sunt solēnes nūtij. nam ſm Lau. cē si sufficientia litterarum seu mandati deficeret eorum veritas ⁊ solemnitas totum defectum maxime in honorem mittentis suppleret. ar. g. xcvij. di. nobilissimus. ⁊ refert Lau. q̄ presens fuit in palacio pape tempore expositionis litterarum mandati istis traditi. in quibus ſm cuz erat talis causula. dātes nihilominus eisdem procuratoribus ⁊ eorum cuilibet p̄sentibus litteris in mandatis vt defectū supplere valeant. ⁊ huic procuratorio addere quicquid quo ad presens negociuz expediendum substantie vel solemnitatis posset esse necessarium vel vtile per occupationem vel alias omissum. ⁊ sic vti quo ad addita ac si fuissent. procuratorio apposita per notiꝑos que est valde copiosa clausula. ¶ Sexto not. q̄ per litteras mandantis probatur mandatum. ibi per suas patentes litteras. quod no. Inno. de proba. quoniam contra. ⁊ de hoc. ſ. procu. cle. i. ibi dixi in. i. no. ⁊ no. ex. v. patentes. q̄ debent eē patentes. tamen puto q̄ sufficerent clause directe iudici cum sigillo mittentis. cuz agatur de ipsius preiudicio tantum. ¶ Septimo no. q̄ procurator adiurandus debet habere ad hoc speciale mandatum ibi ⁊ speciale. alias iurare nō potest. ff. de iureiur. l. insiurandum. ii. §. fi. ⁊ de iura. cal. c. fi. lib. vi. ¶ Octauo no. de reuerentia filiali. ii. q. vii. querit. ¶ Nono no. de effectu quem solet postulans aliquid ab alio ostendere se ad illū gerere. de hoc. in gl. in. v. dicebat. ⁊ ſm Lau. talem affectum habent aliqui prelati dum nondum sunt promoti. sed plerumqz sub agni specie gerunt lupum quod apparet cito post suam promotionem. q̄ conuertuntur in leones. ad hoc de heret. vt officium. §. si vero. li. vi. ⁊ fiunt ventosi. vt no. vii. q. i. §. hinc etiā. ⁊ ex pinguedine incrassati me moriam pastini status perdunt. xlviij. di. c. fi. xii. q. ii. anrum. Intrant enim tales vt vulpes regnant in leonef. ⁊ vt frequē tius moriuntur vt canes. ar. vij. q. i. nouatianus. vbi de similibus dicitur. ¶ Decimo nota q̄ procurator iurat in animā domini. de hoc in glo. in. v. animam. vt no. lxvi. di. tibi domino. c. dis. optatū. sed economus siue syndicus in animam propriaz. de iura. cal. in pertractandis. ⁊ dicit Hō. q̄ forma primi iuramenti est. ego iuro in animam domini mei q̄ ipse hoc seruabit. sic deus ipsum adiuuet. nec per hoc p̄mittit factum alienum sed factuz domini qui videtur per se hoc p̄mittere. quia qui per alium facit ⁊c. de reg. iur. qui p̄ aliuz ⁊ si contingat dominum reuocasse mandatū ante iuramentum prestitum. dic de hoc vt no. in. d. c. tibi. ¶ Undecimo no. in eo. q̄ dicit cuilibet alterius generis iuramentuz. de multiplici genere iuramenti. de quo per Hō. Hostien. in suma. de iureiuran. §. quot sunt species. ¶ Duodecimo no. quid est dyadema. et corona. de quo in glosa. in versicu. dyadema. ⁊ in ea ibi preciosis. xcvi. distin. Constantinus. versi. decernimus. al. est. c. sin. Ioan. ponūtur gēme vt sui claritate in ornamēti cōpositōe iungant. de pen. di. ii. principiū. v. foramina. ⁊ cū sint preciosiores auro eis accedit aurū nō econuerso. vt ibi no. ¶ Decimotertio no. q̄n electione necessariū est decretū. in. v. decreto. tū die vt de elec. innotuit. vbi concluditur q̄ nō est de substantia. ad hoc. lxi. dis. episcopus. et forma decreti ponit Spec. de electi. §. i. v̄si. celebrata igitur.

ꝛ se. ¶ Decimoquarto no. archiepiscopos vocari ꝓncipes vt hic in. v. principum. quod etiam no. ꝑ. c. clemen. in pin. in primo notabili. ꝛ fm Laud. hoc fit propter temporalitatem quam earum ecclesie obtinent. simile de elec. cum inter vniuersas. sicut imperatores pontifices vocantur. x. di. de capitulis. ¶ Decimoquinto no. modum capiendi electiões postq̃ ꝓsentata sunt superioribus scilicet habito fide de electo ꝛ de electione. ꝛ no. q̃ papa hic nõ citauit cum tamen in electionibus inferiorum permittatur citatio. de elect. c. vlti. lib. vi. ¶ Decimosexto no. casum in quo examinatus fuit absens. ibi absentia. in quo fm Gen. papa fecit gratiam. regulariter enim ꝓsentia requiritur in talibus. de elect. post quam. li. vi. xxiii. di. cp̃s. ¶ Decimoseptimo no. de probitate consideranda in electo. ꝛ dicit ℙau. q̃ probitas consistit circa modestiam ꝛ bonos mores. concordat de sup. neg. prela. grandi. li. vi. ¶ Decimooctauo no. q̃ notus nõ necessario examinatur. de hoc in glo. in verbo aliqualez. sed si nõ ẽ omnio notus sed aliqualiter examinatur sed facilius q̃ ignotus. ex hoc arguit Gen. q̃ cum baccalarijs notis in scientia ꝛ moribus facilius pertransiri debet in priuata examinatione. per iura que allegat glo. predicta. ꝛ. xxxv. q. ix. veniaz. dicit Laud. q̃ habebat papa noticiam de henrico quia fuerat in curia. vt dicit glo. in. v. noticiam. ex hoc dicit noticiam curie esse quasi scholasticam. de qua de elec. inotuit. dicit etiã q̃ papa fuit magis curialis versus ℍenricum quam hi qui po ꝛ cp̃ sunt ditati dicũt his qui fuerunt noti in scholis nõ notui vos. quod no. gl. i. q. i. phbetauit. ¶ Decimonono no. ꝺ nominatione. in. v. nominatum⁹. ꝛ de hoc de postu. bone. i. vbi dixi. de elect. cum in terra. ꝛ. c. q̃ sicut. in pin. ¶ Vigesimo no. q̃ confirmatio est quasi iuris acquisiti. de elec. corroboratiua declaratio. vt hic. in. v. declarauimus. nam electio fm Laud. etiam ad ecclesiasticum beneficium ius plenũ acquiritur ꝛe electiõe canonica. sed exercitiũ nõ hz ante cõfirmationem. per confirmationem tñ nõ ius nouũ sed tantum exercitium acquiritur. lx ij. di. quanto. vbi de hoc in glo. ꝛ in eo q̃ papa declarauit eum regem romanorum. dicit ℙau. q̃ romani virtutibus promeruerunt imperium. xxviii. q. i. § ex his. ꝛ dicuntur liberi. x. di. si in adiutoriuz. ꝛ cuitas romana propie est pape nõ imperatoris. lxiii. di. ego. xxii. q. vlti. igitur. ¶ Vigesimoprimo no. q̃ papa suis manibus consecrat imperatorem ꝛ iungit ꝛ ei coronam imponit. ibi per manus nostras. quod intelligitur si est presens rome. alias hoc fit per manus legatorum pape vt hic factuz fuit. ꝛ no. q̃ sententia pape qua pronũciauerat per manus suas hoc fieri debere intelligitur adimpleta si fit per alium nomine pape. qõ ꝓcedit quia nõ fuit quid preiudiciale. alias cuz verba per manus nostras denotent papam personaliter facturum nõ sufficeret adimpleri per alium. j. de vi. ꝛ hone. cler. clemẽ. i. vbi glos. singularis. ꝛ in. v. publice. ¶ Vigesimosecundo not. q̃ iuramentũ prestatur per alium habentem speciale mandatum. quod. ꝑ. dixi. in. vij. no. ꝛ probatur etiam hic ibi a prefatis nuntijs. sic etiam potest iuramentum pro alio recipi sicut legati pape receperunt ab ℍenrico nomine pape. pro hoc ꝺ iureiur. eam te. de prescript. si diligenti. ¶ Vicesimotertio no. pro generali allegatione. ibi in decretis. ꝛ de so. cõpe. cle. vna. in pin. vbi dixi in secundo no. ꝛ de elec. cle. ꝯstitutionez in prin. vbi dixi ꝛ in primo no. ꝛ in primo ꝛ secũdo ꝛrio. ꝛ ꝺ coba. cle. vestra. ¶ Vicesimoquarto no. de libro pontificali approbato. de hoc in gl. in. v. põtificali. ¶ Vigesimoquinto no. pro excusatione dicentiũ plura verba idem importantia. ibi promitto spondeo polliceor. que videntur idẽ sonare pro hoc. j. v. ceterum. ibi quantũ ad effectuz mẽtẽ ꝛ virtutẽ de quo ibi in glo. in. v. virtutez. ¶ Vigesimosexto no. q̃ iuramentum imperatoris prestat coram altari sancti ℙetri. ibi coram bea o ℙetro. immo ꝛ sup altari. ad hoc de elec. significasti. in fine. dicit tamen Laud. q̃ licet super altare sancti ℙetri consecretur ꝛ coronet ꝛ iuret. nõ est enim hoc de substantia quin possent hec alibi fieri. sed sunt debiti modi. arg. de resti. spol. c. fi. ꝛ ex hoc no. q̃ archiepus extra suam ecclesiam cathedralem non debet suos cpos consecrare. cuius cõtrarium dicitur. li. di. c. fi. in fi. quia est ibi faciendũ vbi metropolitanus elegerit. vt ibi. ꝛ dic q̃ argumẽtũ premissuz nõ procedit: quia de metropolitano nõ est expressum vbi consecret suos cpos. sed potius relinquitur eius arbitrio. d. c. fi.

¶ Vigesimoseptimo no. ibi. annuente domino. pro inuocando ⁊ diuino adiutorio. naz sine dei gratia nihil boni potest euenire. xxxj. q. iij. §. non ergo. ¶ Vigesimooctauo not. de forma iuramenti principũ secularium a. v. ego ℍenricus vsq; ad. §. ceterũ. sed de forma iuramẽti epoz. c. ego. ℳ. de forma abbatum. de symo. nec dei. de forma beneficiatorum. de iureiur. nullus. de forma nõ beneficiatorum. de maio. et obe. cuz in ecclesijs. ꝛ de nõ suspectis nõ cogendis iurare. de maio. ꝛ obe. legebatur. de forma vasallor. xxij. q. v. de forma. ¶ Q̃. in eo q̃ papa pronuntiauit in futurũ consecrationem ꝛc. per se fieri debere. cum tamen tractus futuri tẽporis nõ spectet ad iudicem. ff. de vsur. l. i. in fi. de iudi. nõ quẽ admodũ. dic q̃ quandoq; spectat. de pecur. audicis. ꝛ ibi per Jnno. ꝛ distinguit Laud. q̃ aut obligatio est omnino futura sicut ꝛ iure que non debent nisi post quattuor menses qui dantur condẽnatus in personali. ꝛ tunc ante lapsum quattuor mensũ nõ potest fieri condemnatio. d. l. i. aut obligatio ẽ de presenti ꝛ aut est pura aut condutionalis. si pura aut est dilata ꝛ nõ extensiua. vt q̃ debeꝯ in diem. vt in usto festo pasce sine extensione scilicet quia semel soluendo nõ plus extendit petitio nec solutio. ꝛ tunc spectat ad iudicem immo puniret qui hoc peteret. ꝺ plus pet. c. vno. aut est dilata ꝛ etiã extensiua sicut in annuis pensionibus que reiterãtur annuatim. ꝛ in expensis que multiplicant fm continuationem more contumacie ꝛ malicie. ꝛ tunc potest fieri condemnatio in futurum sic intelligitur. de offi. dele. querenti. ff. si seruꝰ. ven. l. haruz. ꝛ l. legi. si condutionalis ꝛ penalis sequens ex principali ꝛ contumacia rei. tunc potest etiaz fieri in futurum. de testa. Raynaldus. v. demum. ff. ad. l. aquil. in lege. idest quãdo quis semelaura alterius vsurpauit vel impeduit. potest enim peti ab eo ꝛ de eo quod cõmisit satisfaciat. ꝛ decetero similia non attemptet. de sepul. in nostra. vbi hoc no. ℍostien. ꝛ in hoc vltimo dic q̃ per vti possidetis petitur pro haberi molestatio presens ꝛ futura. de proba. licet. vbi de hoc. ꝛ de hoc etiã dic vt dixi in. d. c. in nostra. in quarto ꝛrario. ¶ Secundo op. in eo q̃ ℍenricus post electionem ante coronationẽ dicit se futurum imperatorem. cum tamen electio principum faciat imperatorem. vt no. glo. xciii. dis. legimus. Sol. vt in glos. astud. ꝛ dic q̃ quicquid sit ꝺ potestate administrandi. de quo no glo. j. c. cle. §. porro. in. v. reges. vbi dico in. ii. q. de nomine habet obseruantia q̃ nõ vocet iperator sicut etiam episcopi ante cosecrationem dicuntur electi. de re iudic. inter. sicut etiam archiepiscopus ante susceptum palium non dicitur archiepiscopus neq; potestatez habet archiepiscopalez. de elec. q̃ sicut. §. preterea. ꝛ de hoc in Spe de reser. p. presentatione. §. ratione autem cause. v. Jtem quod obtentuz ẽ. ¶ Quero in eo q̃ hic dicit de iuramento. quid est iuramentum? dicit Laud. est obligatio animе alicuius ad quid asserenduz vel promittendum deo super. hoc in teste vocato. ꝛ fm eum quia omnia iramenta respiciunt animam iurantis ideo cuz quis iurat pro alio exprimitur de anima illius. vt hic ꝛ de testi. presentium. ¶ Secundo quero circa id quod dixi in. q. de iurante pro alio. nam tunc iuramentũ tangit animam iurantis. dicit Laud. q̃ nõ. nisi iurans ipsum specialiter obliget ideo ipse nõ deierat si tamen scit q̃ falsum iurat in iuramento assertorio. vel non debere attendi in promissorio peccat q̃ prestat auxilium periurijs. cum per organuz eius exercat mendatium. ar. xl vi. di. sicut nõ suo. per quod videt directe dicendus periurus sicut ꝛ alius iurans in animã suã. ar. d. c. si cut. ¶ Tertio quero que fuit causa institutionis sacramenti? dicit ℳathe. q̃ sacramentũ fuit institutũ propter infirmitatem hominũ de facili dubitantiũ vt cũ quis nõ vult credere simplici verbo alicuius tunc permittit illi iurare. xxij. q. i. nõ est. ꝛ. c. ita. ꝛ. c. si peccatũ. cum similibus. Est autem sacramentum. i. sacre rei signũ. quod pseq̃t magister sniariuz in. iij. de hoc dixi de sacra. nõ ite. in rubrica. ꝛ de cele. mis. cũ marthe. vbi probatur. in text. in. v. distinguendum. ꝛ dicit ℳath. q̃ iuramentũ est personale respectu prestãtis. adeo q̃ licet homines vnius populi iurent licet populus sit idem qui fuit iam multe annis. vij. q. i. deniq;. vbi glo. tamen successores nõ obligant ad periuriũ. pro hoc quia licz iuramẽtũ possit esse reale ex parte eius cui iuratur. c. ti. veritatis. tamẽ ex parte prestantis est personale. vt ibi no. Jnno. ¶ Quarto quero an papa potuisset remittere sacramentum ei prestitum ab imperatore? videtur q̃ nõ quasi prestitum sit deo. q̃ per quemcunq; ꝛ cuicunq; prestetur deo prestitum videtur. de iurein. debitores. ibi dño reddere iuramẽtũ. dicit ℳathe. q̃ si iuramentũ factum est in fauorem dei. i. honorez nõ potest ab homine absolui. si in fauorem hominis sic. de spõsa. preterea. primo. ¶ Quinto quero si quis iurauit soluere

certã quantitatẽ pecunie vsqz ad certũ terminm cui creditor ꝯcessit maiorẽ dilationẽ an est absolutus a iuramento? Ray. in sum. eo. §. item pone. dicit q̃ sic. per. d. c. preterea. prõ hoc de vsu. consuluit. ꝛ idem hic Mathe. ¶ Sexto quero si tenebatur sub pena excõicationis quã ipso iure incurrerat nisi interminо soluisset an potuisset terminus per creditorem ꝓrogari? Ray. in sum. e. §. item pone. ꝛ Spe. e. ti. §. nunc ostẽdendum. v. hoc quoqz. ꝛ Inno. de ap. preterea. ij. hoc prosequuntur. ego autez in. c. preterea. tenui q̃ prorogatio valleat. qz sicut in totum posset creditor acceptilando liberare debitorem ita ꝛ ad tempus. licet Inno. ꝛ cõiter alij videantur tenere contrariũ. vt ibi dixi. ¶ Septimo quero si quis pignorauit rem sub pacto vt nisi solueret ad certum terminũ posset creditor eam vendere si in termino nõ vendidit ꝛ debitor offert creditori pecuniam an poterit amplius vendere? dicit Mathe. q̃ nõ. per. l. iij. C. de pig. ꝛ qõ no. in Spec. de litẽ contesta. §. nunc dicamus. vsi. item si tibi. ¶ Octauo quero si debitor promisit soluere certa die dato fideiussore si creditor prorogauit terminum an postea tenetur fideiussor? dicit Mathe. q̃ nõ. qõ ẽ verũ si fideiussit ad certũ tẽpus. C. loca. l. si cum hermes. ff. de pact. stip. l. valerianus. secus si fideiussit in omnem casum. ad hoc quod no. de appellati. preterea. ij. ꝛ de hoc de fideiuss. c. ii. ꝛ in Spec. de fideiuss. §. i. v. illud autem.

¶. Leteruz. Nota q̃ in possessione vltima tẽpora spectantur. de hoc in. v. immediat⁹ prõ hoc. xxvij. di. quia sunt. C. ne de sta. defun. l. si mater. ꝛ de hoc. in. c. cum ecclesia. in glo. allegata in glo. bene dicit.

¶ Secundo no. q̃ ex facto vnius arguit ad alium existentẽ in eodem officio. sic enim inducit papa factum alberti regis immediati ad probandum intentionem q̃ ad idem teneretur Henricus. simile. xv. q. vij. alius. ex hoc etiam no. q̃ factuz predecessoris successor potest prõ se inducere. de hoc in glos. in. v. bonifacius. ꝛ idem Dan. ꝛ licet glo. dicat q̃ est fatuitas probatio. tamen sm Dan. est plenaria. de proba. de. litteris. que hoc nõ probat nisi in casu quo papa procedit ex officio. ꝛ sic secus quando vt pars hic esse videbatur. tamen hic etiam processit vt superior legem condendo. quod potuit vt j. dico. v. pozzo. in primo contrario. ¶ Tertio no. q̃ papa recipit imperatorẽ in specialem filium. de hoc de. v. b. fig. c. i. in pri. li. vi. ꝛ dicit Laud. q̃ proceditur hoc ordine in promotione imperatoris. primo eligitur in regem romanoꝝ deinde electio cum decreto pape presentatur. tertio examinatione eo nomine per papam facta ꝛ persona approbata in regem a papa assumitur. quarto promouendus in imperatorẽ pronunciatur. quinto inungitur. sexto ꝯsecratur. septimo in imperatorem coronat. que omnia habentur hic. ꝛ de elec. venerabilem. ¶ Quarto no. de clausula quã apponit papa. ỏ fratrũ nostrorum consilio. ꝛ quid operet. no. de re iudi. ad apostolice. li. vi. ¶ Quinto no. q̃ mẽs iuris ꝛ nõ nudus cortex debz attendi. de hoc in glo. in. v. corticẽ. ꝛ dicit canon q̃ euangelii est in sensu ꝛ medulla nõ in superficie. Itẽ in radice nõ in sermonum foliis. i. q. i. marchion. ad hoc. ff. de excu. tu. l. scire. §. aliud. de elec. si postquã. li. vi. ꝛ dicit lex q̃ fides veritatis vbꝛ administrata nõ requirit. C. si vt se ab here. absti. l. i. de dona. l. fi. de formul. l. i. ꝛ ii. nec curãdũ est fatisfacere subtilitati eorum qui nõ sensum sed sola vocabula amplectunt. C. de consti. pe. l. ij. ꝛ de hoc in regula. certum. li. vi. ꝛ dixi de ver sig. preterea. ꝛ. c. intelligentia. ¶ Sexto no. q̃ curiositas reprobatur. ꝛ expone vt in glo. in. v. curiositas. de hoc. ff. de noua. l. doli. in fi. de postu. c. vno. in prin. li. vi. vbi de hoc per archi. ex hoc no. nõ referre q̃ quid dicatur per alia verba dum tamen eundem sensuz habentia. ¶ Septimo no. q̃ aliquãdo licet plura verba idem importantia dicere ad maiorez expressionem. vt hic in glo. in. v. virtutem. ¶ Octauo no. de antidota. ꝛ expone vt in glosa. ¶ Nono nota q̃ hec constitutio est iuris antiqui declaratoria nõ noui inductoria. vt hic in. v. declaramus. potest facere princeps ad quem spectat edere iura. C. de legi. l. vlt. xi. q. i. §. ex his. de sen. excõ. iter alia. ¶ Quero in eo q̃ dicit de iuramento fidelitatis quare dicit fidelitatis. ꝛ sub qua forma prestari debeat. ꝛ de aliquib⁹ circa hoc de quibus in glo. in ver. fidelitatis. Sol. glo. remittit. dicit Laud. q̃ licet omne iuramentum habeat in se fidem. xxij. q. v. iuramenti. tamen quia magis erubescit fides in hac specie q̃ in alijs ideo dicitur iuramentũ fidelitatis vt alibi dicitur de actiõe bone fidei. insti. de acti. §. actionuz. de quibus de excep. cum venerabilis. ¶ Secundo quero circa hoc qđ est fidelitas? Laud. dicit q̃ est iusurandum quod a vasallo ꝓstatur domino. quod debet fieri post iuestituraꝫ. r. col. t. i. c. i. ꝛ de forma fidelitatis ꝛ in plurbus alijs ti. hec cle. latius accipi videt. ¶ Tertio quero quid debet continere tale iuramentum. dicit Lau. q̃ sex. Incolume tutum vtile facile possibile consilium auxilium. de quo in. c. de forma. allegat. in glo. in. v. fidelitatis. de quadruplici autem genere iuramenti. no. spe. de iura. calũ. §. i. v. itez in causa. ¶ Quarto quero ad cuius expensas mittitur sacramentũ? dicit Mathe. q̃ ad absentem voluntarie mittitur quis expensis suis. sed si ex iusta causa expensis vtriusqz. vt no. in Spe. e. ti. §. restat. v. elti. ꝛ de multiplici iuramentoꝝ forma. in spe. e. ti. §. i. v. illud autez. ¶ Quinto quero nũquid ex eo q̃ imperator iurat pape per hoc subditi imperatoris cẽseantur subditi pape? So. vt in glo. in. v. existere. que dicit q̃ nõ. ꝛ idẽ Paul.

Versi. Pozzo. Nota q̃ successor debz iuhere vestigijs ꝓdecessoris. de iura. cal. c. i. ¶ Secundo no. q̃ assũptus in regem romanorum etiã prõnũciatus per papam nõ exercet iura aliqua donec iuramentũ fidelitatis prestiterit. qõ intelligit Laudu. ex eo q̃ hic ante ingressum italie ꝛ anteq̃ in italia iura exerceret prestitit iuramentũ. ex hoc no. q̃ electus ꝛ cõfirmatus in prelatione nõ habet exercitiuz donec iuramentũ fidelitatis prestiterit. prõ hoc inducit extrauag. boni. viij. iniuncte. ꝛ idem Ben. sedilla loquitur de episcopis ꝛ alijs prelatis promotis in curia. quid autem de imperatore. j. dico. q. ij. ¶ Tertio no. q̃ statur litteris alicuius in suũ preiudicium. ibi patentiũ litterarum. de proba. post cessionez. vbi de hoc. de fide istru. c. ii. ꝛ. c. inter dilectos. debet tamen constare de sigillo. ff. de procur. l. si procuratorez. ff. rẽ ra. ha. l. ne satisdatio. C. de re. nõ alie. l. ii. ri. q. iij. cure. ¶ Quarto no. q̃ iuramentũ potest prestari alicui recipienti prõ alio sicut hic ibi in manibus ioannis ꝛ. de quo dixi. s. e. cle. nos itaqz. in. xxii. no. ¶ Quinto no. q̃ imperator iurando tangit sacra. de hoc in glo. in. v. tactis. ꝛ iurat super sacra dei euangelia. quod ꝓcedit sm Ben ze. quando quis iurare cogitur ex iuris iudicis vel pacti dispositione. vt no. Inno. s. eo. ꝛ si christus. ¶ Sexto not. q̃ iuramentũ nihil aliud est q̃ confirmatio rei promisse. ibi iuramento confirmauit. Laud. qui dicit q̃ si promissio nulla est iuramenti exhibitio nulla erit. ar. de fide istru. inter. in fi. quod non procedit indistincte. ꝛ dic vt. c. ti. cum contingat. ꝛ de foro compe. si diligenti. de hoc. j. q. iij. ꝛ. v. ¶ Septimo no. q̃ imperator iurat seruare fidem catholicam ꝛ ad eam cõseruandã tenetur quilibet prefectius iurisditioni. vnde debz astringi iuramento de hereticis persequendis. C. de epis. audi. aut. statuimus. de hereti. ad abolendam. §. statuimus. ¶ Octauo no. differentiaz inter heresim si scisma. quod dixi in rubrica de scismati. ¶ Nono no. q̃ imperator iurat exterminare hereticos. de hoc in glo. in. vsi. exterminare. ¶ Decimo not. q̃ sufficit quam facere prõ posse. xxij. q. ij. faciat. ff. de regul. iuris. ipossibilium. de pactis. c. fi. regulariter. li. vi. ¶ Undecimo not. q̃ imperator iurat prosequi quẽlibet cõmunionẽ fidei non habentẽ. ratio qz sepe malorum ꝯsortio corrũpunt mores bonoꝝ. xxvij. q. i. sepe. vbi de hoc. ꝛ generalis hec est prohibitio oĩbus christianis vt tales euitẽt. xxviij. q. i. caue. xi. q. iij. si inimicus. cum multis. c. illius. q. alias cõicans inimico fidei vel romane ecclie inimico presumitur ecclesie inimicus. C. de inof. test. liberi. ¶ Duodecimo no. q̃ parentela accipitur prõ affinitate. de hoc in gl. in. v. parentelam. ꝛ in ea ibi cõsanguinitatem inire nõ posset quia a natura producitur. ꝛ naturalia nõ mutant iure positiuo. insti. de legit. agnatorum tutela. in fi. de pactis. l. ius agnatiõis. v. di. c. i. ¶ Decimotertio, nota q̃ iuramentuz quod prestat vasallus prelato ecclesie durat per totam vitaz vasalli. ibi tam nostram q̃ successorum. vnde dicit Laud. q̃ per nouas successiones successoꝝ nõ expedit innouari. simile. s. e. veritatis. de hoc j. q. vj. ¶ Decimoquarto not. de verbo generalibus. ibi ꝛ alijs quibuslibet. que sufficiunt siue sit dispositio conformatoria siue derogatoria. de test. c. i. de procur. qui ad agendum. li. vi. ¶ Decimoquinto no. in eo q̃ procurator recognouit priuilegia concessa per imperatores ecclesie romane de effectu recognitionis. nã sm Be. probat q̃ sint talia. ar. ff. de posi. l. publia. §. fi. prõ hoc qa statur confessioni in preiudicium confitentis. de elec. per inquisitionem. de confes. c. i. dicit tñ Ben. q̃ talis recognitio res ỏ se alodiales nõ constituit emphiteoticas seu feudales. C. de pactis. l. traditionibus. de iur. ꝛ fac. ignoran. cum falsa. que

probant q confessio nõ inducit dispositionẽ. de hoc dixi de fi de instru. si cautio. ¶ Decimosexto nota q imperator cõ aduocatus ecclesie. de hoc in glo. in. v. aduocatus. ¶ Decimo septimo no. in eo q imperator iurat defendere fideles ecclesie ꝛ nõ opprimere. qõ interest ecclesie habere subditos locupletes ꝛ nõ oppressos. ideo pro eis agere potest si per hoc ecclesia grauatur alias nõ. de praul. auctoritate. §. fi. li. vi. de b dixi post Inno. de appella. dilectis. ¶ Decimooctauo no. de insignijs imperialibus. in fi. ibi siue coronationis insignijs ꝛ in hoc dicat Laud. q vyademate vel birreto quem posse insigniri dum tamen ex hoc declinet ad humilitatem. c. dis. contra morem. licet quandoqz moribus indecori hoc appetant vt ibi. contra quos est. xij. q. ij. gloria. de eta. ꝛ qua. inde coruz. ¶ Decimonono no. de aurea bulla qua vtitur imperator. de hoc in glo. pe. ꝛ dicit Ben. q per auruz denotatur excellentia potestatis. de hoc in glo. in. v. vestigijs. ꝛ no. cautelam glo. pe. q nõ expedit vti bulla aurea propter periculũ subtractionis. quandoqz añt fit bulla aurea solida. qñqz interiori parte vacua. ¶ Vigesimo no. de archiuis romane ecclesie. ꝛ quid sit archiuũ. dicat glo. vlt. quandoqz dicitur locus in quo sacra vasa reponuntur. in auc. qui. mo. na. effi. le. §. illud. in fi. col. viij. ꝛ qõ no. in aut. de defen. ciui. post prin. colla. iij. ¶ Opp. q papa non potuerit declarare vel statuere ea que statuit hic: quia in causa propria non debuit ius dicere. C. ne quis in sua causa. in rubro ꝛ nigro. Sol. non erat causa propria sed ecclesie romane. patet in pluribus locis in hac clemen. quia iurat imperator non solum pape sed etiam ecclesie romane. ꝛ in fauorem ipsius ecclesie. sed in causa ecclesie prelatus potest esse iudex. de verb. sig. ex parte. de quo ibi dixi. Item hic non fecit vt iudex vt in sequenti contrario.
¶ Secundo oppo. ad idem quia nõ debuit hoc facere imperatore non citato. de consti. ecclesia. Sol. in actibus iudiciarijs vel qui possent iudicialiter preiudicare debet interuenire citatio vt in contrario. quod dixi. de maio. ꝛ obe. inter quatuor. secus in extraiudicianjs. papa autem hic procedit condendo legem ex virtute potestatis vniuersalis quam habet. de transla. c. i. Item cum non esset aliquis maior papa in dubio inter papam ꝛ imperatorem papa est iudex. qui fil. sint legit. per venerabilem. v. rationibus. prima So. verior.
¶ Quero quia vt hic patet Henricus venit romam p coronatione quis modus obseruetur? Sol. vt in glo. in. v. vestigijs. ibi scire debes. quam signa vsqz ad finem quia singularis. ꝛ in ea ibi aquisgrani eiusdem dyoces. ita ponitur in p uncaali. sed Hosti. in sum. de penten. §. cui confitendum. sub. §. cui imperator. in pri. dicat q est in dyocesi leodien. ibi secunda est argentea. dicunt aliqui q imo ferrea ꝛ prima argentea. ꝛ sic hodie seruatur. sed forte olim seruabatur quod dicit glo. ibi dabaꝫ tributum. primo quinquennio in auro ad 2seruandam rempublicam. secundo quinquennio in argento pro stipendijs. tertio i ferro ad arma facãda. vt no. in aut. vt preponatur nomẽ imperatoris. in prin. col. v. ¶ Secundo quero an romanus rex antequ sit imperator possit administrare? videtur q sic. prout arguit glo. in. v. reges. in prin. qõ prosequere vt in ea que concludit q sic. ꝛ eam no. singulariter. In fi. ibi electi duob⁹ in discordia ꝛc. ex qua habes vnuz mirabile q duo administrant tanqꝫ reges romanorum. qõ declara per id quod dicit Jo. an. in addi. Spe. de rescrip. p̃sentati. §. ratione autem forme. v. item q obtentum. tamen impossibile est ꝛ hereticum tenere q possint esse duo imperatores vel pape: quia offenderetur ille articulus fidei vnam sanctam catholicam ꝛc. quod tenet glo. singularis. vij. q. i. ñ aũt. ꝛ dixi de elec. licet. sed illa gl. loquitur de ii. imperij/ quin on cadit in plures pendente lite. ꝛ cum hac glo. in eo quod dicit electum antequã sit imperator administrare concordat Dau. Alij vt Laud. ꝛ Ben. dicũt q nõ põt administrare anteqꝫ sit approbatus a papa per id qõ no. de ver. sig. super. quibusdam. licet glo. xcij. di. legimus. teneat contrariũ. cui Laud. se non credere. quia Joannes fuit theotonicus. dicit mdum huic glo. propter antiquaz approbationẽ cuius contrarium non est memoria. ideo vim habet cõstituti seu iuris. ff. de vsuris. cum de in rem verso. de prescriptio. c. i. lib. vi.
¶ Tertio quero in eo q confirmauit hic imperator donat onem Constantini. an valuerit illa donatio? So. vt i glo. in. v. constantinum. que concludit eam valuisse ꝛ esse irrevocabilem. quod latius prosequitur Dau. ꝛ q nõ valuerit inducit qõ no. Ly. C. de prescrip. xxx. an. l. comperit. vbi plus dicit q ecclesia non potuit predictam donationem prescribere. quia signa subiectionis nõ sunt prescriptibilia vt ibi. quod dicat Paulus esse verum in subdito nõ ab aliquo possesso. de presen. cum non liceat. de praul. cum olim. ꝛ c. ii. cuz persone. li. vi. vult dicere secus esse de non subdito vt est papa. p hoc quod dixi. in. d. c. cum non liceat. ad idem inducit idem Dau. hic ꝛ Berto. in proemio. ffor. quia sequeretur q imperium posset annichilari. quia idem faceret alius successor. quod esse non potest. in aut. quomodo opor. epis. §. fi. Item vnus imperator successori preiudicare non potest. C. de legi. l. digna vox. Bal. in eodem proemio alias rationes ad idez inducit. quia licet officialis possit quandoqz donare res singulares. tamen officium non potest a se abdicare. sicut nec tutor officiũ tutele. l. ij. C. de diui. tutela. ꝛ ff. de admi. tu. l. inter tutores. Item officium imperatoris est ad vitam. ergo ō iure officij disponere nequit in preiudicium successoris. ff. de iurisdi. om. iudi. l. eum qui. ar. ff. de leg. ij. l. peto. §. preduz. Item imperator habet iurisditionem ex lege regia. cuius forma est vt per vnum regatur imperium non per plures. ff. de origine iuris. l. ii. §. nouissime. ergo imperator donando non potest diuidere imperiuz. preterea videtur fuisse contra publicam vtilitatem: quia pluralitas principuz mala. xij. metaphisice. vbi concluditur vnus ergo princips. pro parte contraria inducit Dau. rationes que pro magna parte fuerunt Gul. de cu. qui in proemio digestorum hoc tennit. decet enĩ priuilegia principum perseuerare. regula. licet. lib. vi. de sepul. clemẽ. dudum. cum concor. Item donatio fuit facta ex causa ꝛ ob beneficium receptum: q fuit curatus Constantinus a lepra per beatum Siluestrum papam. quo casu licet dare etiam ei qui alias dare non potest. ff. de dõna. l. aquili⁹. ꝛ licet etiaz donare ratione dignitatis cui alias non liceret. e. ti. l. filiusfamilias. ꝛ maxime licere debet imperatori qui est mũdi dominus. C. de quadri. prescrip. l. bene azenone. ff. ad. l. rodi. de ia. deprecatio. xxiij. q. v. dicat. Preterea donatio facta non reuocatur nisi ex causa. de dona. c. fi. vbi de hoc. vt ex causa ingratitudinis. sed ecclesia ingratitudinem incurrere non potest: quia non est corpus viuens. nec ecclesie preiudicare debet delictum prelati. regula delictum. li. vi. sed posito q etiam causa reuocationis subesset deficit iudex coram quo fiat cognitio de causa. ix. q. iij. aliorum. item per talem donationem non minuitur imperium licet minuatur exercitium iurisditionis in persona imperatoris: q imperium est penes ecclesiam sed gladius eius debet exerceri manu regali ad nutum ecclesie. vt in extrauag. Bonifa. octaui. vnaz sanctam. ꝛ sic ratione dignitatis imperialis nõ viciatur donatio: quia non refert per quem exerceatur. facit de his que fi. a prel. cũ apostolica. C. de edi. prina. l. si quis post. de fideicõ. l. voluntas. ff. de leg. ii. l. vnum ex familia. §. ii. l. peto. §. fratre. potuit enim imperator sibi preiudicare cum in hoc non prohibeat ab aliquo superiori nec a lege: q nec legem tenetur. observare. insti. de iure naturali. §. sed quod principi. sunt etiam facta capaci scilicet ecclesie cui fauendum est. C. de sacrosan. ecc. l. priuilegia. ꝛ q reuocari non possit facit quod no. Inno. ō iudi. nouit. vbi dicit q iperator non potest reuocare priuilegia que concessit ecclesie. Inducuntur ꝛ alie rationes per Gul. Ray. Barto. ꝛ Bal. in proemio digestorum. naz nõ potest dici q fuerit donatio immensa. quia in donatione facta ecclesie immensitas dicitur mensura. in aut. de non alie. §. si mit⁹ ꝛ sacrilegium est disputare de eo quod facit imperator. C. de cri. sacril. l. sacrilegij. Item ecclesia ꝛ imperator a deo constituta sunt. aut. quomodo opor. epis. in prin. ꝛ sic sunt vt frater ꝛ sozor. non ergo est alienare quod datur ecclesie. ff. ō admituto. l. cuz plures. §. in primis. Preterea inducitur ratio naturalis que debet attendi vbi contentio est de potestate iter duos non habentes superiorem. Constat enim q sm rationem naturalem ꝛ sm iusgentium prouincie eligunt regem. ff. de iusti. ꝛ iur. l. ex hoc iure. ꝛ ideo quod est a principio approbatum censetur de iure gentium. sed per prouincias approbatum est ꝛ obtentum vt ciuitates donate prestent iuramentum fidelitatis pape. ergo subsunt pape. ꝛ hanc partem sequuntur moderni. ꝛ dicit Steph. q si constantinus hanc donationem facere nõ potuit, eodem errore nec populus imperium in imperatorem transferre quod est falsum. insti. de iure na. §. sed qõ principi. Itẽ tenendo q vterqz gladius sit penes papam non propie donauit Cõstantinus sed resignauit. quod etiaz tenet Jo. de lig. qui plenius hoc prosequitur in tractatu sommij. ꝛ hec pars cõmuniter tenetur. ꝛ sic in facto obtinet. ꝛ q valuerit premissa donatio videtur sentire.

glo.ff.de offi.prefec.vrb.l.i.§.initio.⁊ no.Spe.de reſcript. preſentati.§.ratione aũt cauſe.v.item quod obtentum.⁊ ibi per Jo.an.⁊ hanc partez ſequendo ad contraria reſpondeo ad illud q̃ nõ potuit imperium minuere.dico q̃ nõ diminuit cum exerceatur per papam ⁊ in hoc non refert per quez exerceatur. Ad aliud q̃ par in parem ꝛc.reſpondeo q̃ legez ſtatuendo par nõ ligat parẽ vel ſucceſſorem.de reſcrip.c.fi. ſed ꝺ̃hendo fic ſi contractus eſt licitus.§.ſi minus.in auẽ.de non alie.colla.ii.C.de dona.l.ſancimus.⁊.d.l. bene azenone. de proba.c.i.ne prelati vi.ſu.c.fi.⁊ quod ibi dixi. Ad aliud quia nõ debent eſſe duo imperatores.reſpondeo q̃ nõ ſunt duo eque principales.cum imperium temporaliuz ſubordinetur ſacerdotio.quod dic vt dixi de electio. venerabilem.per hoc reſpondetur ad illud cum dicitur q̃ poſſet imperium annichilari.nõ enim annichilatur licet de vno in alium transferat̃ preſuppſito autem q̃ poteſtates nõ eſſent ſubordinate ſed imperium ⁊ papatus eſſent duo principatus diſtincti immediate procedentes a deo.queſtio haberet plus dificultatis tamẽ adhuc defenderet̃ rationibus q̃ valere potuit tanq̃ collata i pias cauſas. Item preſumendũ eſt q̃ ſi non valuiſſet deus ſi delibus inſpiraſſet vt eam reuocarent. ¶ Quarto quero in eo quod dixi in ſecundo notabili q̃ ſi promiſſio eſt nulla iuramenti exhibitio nõ tenet.quid de donatiõe irreuocabili de di omnia bona mea heredibus iſtitutis in teſtamento Titij adhuc viuentis ⁊ iuraui nõ contrauenire.deinde Titius fecit aliud teſtamentum ⁊ alios heredes nunquid tenet donatio? dicit Lau.q̃ non.q̃ nulli ſunt heredes q̃bus ſub nomĩe appellatiuo facta fuit donatio ⁊ ſic eſt in cauſa caduci.C.de cadu.tol.l.vna. ¶ Op.ad hoc q̃ lex illa loquitur in legato quod a teſtamento dependet.ſecus in donatione que ſic non depẽdet. Sol. Lau.q̃ immo dependet ex quo fuit facta ſub nomine appellatiuo heredum ⁊ non proprio que multũ differunt.de offi.del.quoniam.inſti.de ſtip.ſeruo.per totum. Preterea tempore donationis erant heredes ſolum in ſpecum teſtatoris voluntas adhuc eſſet ambulatoria. de celebr. miſ.cuz marthe.xiij.q.ij.vltima voluntas.⁊ anteq̃ veniret ad rem firmam ſcilicet ad mortem teſtatoris fundamentum eorum ſcilicet teſtamentũ perijt ⁊ ſpes eorum omnino fruſtra eſt.ar.vij.q.i.c.i.quod procedit niſi ex alijs coniecturis appareret donantem fuiſſe contemplatuz perſonas. ita q̃ appellatiuum de heredibus fuiſſet adiectuz ſolum cauſa demõſtrationis.de teſta.requiſiſti.ff.de reb.du.l.qui habebat.et pro hoc quod dixi in.d.c.quoniam abbas. ¶ Quinto quero ſi fiat donatio inter vir.⁊ vxo per quam alter fit pauperior.alter ditior.⁊ ſic de iure nõ tenet.ff.⁊.C.de dona.inter virum ⁊ vxo.per totum.nunquid firmetur iuramẽto? videtur q̃ nõ.q̃ contra publicam vtilitatem preſtitum videtur ⁊ ſic nõ valet.de foro cõpe.ſi diligenti.quod ſentit Laudu.dicẽs idẽ cũ nullitas eſt ex parte facti.q̃ fictionem non recipit.viij di.veritate.cum ſimi. Jn alijs vero que licet publica ſint auctoritate ſunt tamen priuata vtilitate.dicit ſecus vt in caſu.c. cum contingat.de iureur.⁊ de pac.q̃uis.li.vi. Idem tamẽ Laud.nõ perſiſtit in hoc ⁊ aliqua alia dicit per que vĩ velle aliud eſſe de iure ciuili.aliud de canonico.quod tz Guil. de cu.ff.de iureur.l.ſed ⁊ ſi poſſeſſor.§.itẽ ſi iuranero.⁊ Bar. .ff.de fideiuſ.l.ſi quis pro eo.ſcilicet q̃ donatio p̃dicta firmetur iuramento. q̃ nõ eſt contra publicam vtilitatem.ſed prohibetur propter vtilitatem ſubditorum.ideſt ipſorum ſponſorũ ne mutuo amore ſpolietur.ſed tenẽdo primum dic q̃ immo eſt contra publicam vtilitatẽ cũ in mr̃imonio verſet̃ publica vtilitas.ff. ſo.ma.l.i.⁊ ſufficit q̃ nõ eſt expreſſum de iure canonico q̃ hec donatio firmetur iuramento.⁊ ad.c.ii.ꝺ pac.⁊.c.cum contingat.dic q̃ non debent extendi.q̃ deuiat a iure cõmuni⁊ hec pars videtur verior.tamen in dubio nõ debet quis venire contra tale iuramentum ſine ſuperioris auctoritate.de elec.venerabilez. ¶ Sexto quero circa id quod dixi in.xij.no.ſi vaſallus iurauit prelato.an teneat̃ iurare ſucceſſori? So. Laudu.q̃ iuramentũ durat per totam vitã vaſalli. nec eſt per ſingulares ſucceſſores innouandum.⁊ hoc ſi ponitur verbuz ſucceſſoribus.vt quia iuratur prelato⁊ ſucceſſoribus ſicut hic iurauit imperator ibi. ſed tam noſtraz q̃ ſucceſſorum. ſecus ſi non ponatur quia tunc ſingulis ſucceſſoribus eſt innouandum.xij.q.ij.ſepe.⁊.c.longinquitate.dic vt dixi.de iureiuran.veritatis. Si enim preſtat prelato tanq̃ prelato cuz ſit acquiſitum eccleſie obligat etiam reſpectu ſucceſſorum. ¶ Septimo quero ſi vaſallus iurauit pro ſe⁊ ſucceſſoribus? dic q̃ nõ releuantur ſucceſſores a iurando,ratio diuerſitatis inter hoc iuramentum⁊ illud de quo in.q.precedẽti quia iuramentum ex parte prestantis eſt perſonale. ſed ex parte eius cui preſtatur poteſt eſſe reale. quod dic vt dixi in .d.c.veritatis.⁊.ſ.v.nos itaqz.q.iij. ¶ Octauo q̃ro ſi ſucceſſor exigit iuramentum a vaſallo dicens fuiſſe iuratũ predeceſſori pro ſe tantum ⁊ nõ pro ſucceſſoribus.vaſallus autez contradicat. Sol. Laud.q̃ niſi vaſallus probet q̃ dicit ſuccumbet.ff.de proba.l. ei qui.quod procedit ex eo.q̃ fundata eſt perſona domini eoipſo q̃ nõ negat ſe vaſallum. ¶ Nono quero an totiens poteſt peti iuramentũ quotiens contigerit renouari ſucceſſorez? videl̃ q̃ nõ.ſiue remouetur per mortem.ſiue alio modo vt per depoſitionẽ vel ceſſionem.ar.hic ⁊ per no.ſ.q.vi.quia durat per totam vitam iurantis. So. Laud.relinquendo.diſputationi dic q̃ ſemper renocabitur ſi fuit preſtitum predeceſſori perſonaliter.ſecus ſi tanq̃ prelato.per id quod dixi.ſ.q.precedẽ.⁊.ſ.q.vi. ¶ Decimo quero ſuper quo fundatur iuramentum. So. Ben.⁊ Mathe. q̃ debet habere tres comites.veritatem.iudicium⁊ iuſticiã. xxij.q.ij.animaduertendũ.ſ.c.⁊ ſi chriſtus.⁊ declara.vt ibi ⁊ de hoc in ſpec.ti.ij.§.nunc oſtendendum.v.xxiiij. ¶ Undecimo quero ſi quis iurat falſum ignoranter adhibita omni dilegentia? So.non eſt periurus neqz peccat.xxij.q.ij.homines.ſed ſi nõ adhibuit omnem diligentiam quaz debuit peccat ⁊ eſt veniale ſm Mathe.xxv.di.§.alias ea demuz.dic q̃ poſſet eẽ tanta negligentia que inferret culpam lataz que equiparatur dolo.ff.depoſiti.l.quod nerua.de cõmoda.ca. vno.⁊ quod ibi no.⁊ quod tunc foret mortale. ¶ Duodecimo quero ſi aliquis inducit aliquem ad periurij? dicit Mathe.q̃ vincit homicidam.xxv.q.ij.ſi quis per ſe periurauerit ⁊.c.ſe. Jntelligo q̃ vincit in damno dato.quia maius damnum eſt in amiſſione vnius anime q̃ infinitorum corporum. vt ibi no.ad hoc.xxiij.q.iij.ſi habes. tamen quia etiam per homicidium inducitur amiſſio anime ipſius occidentis niſi peniteat.videtur q̃ hec ratio nõ vrgeat.⁊ de hoc.j.q.xiij. ¶ Decimotertio quero circa hoc an periurium eſt maiꝰ peccatuz adulterio? videtur q̃ nõ.q̃ difficilius eſt obſeruare p̃ceptum de non periurando q̃ preceptum adulterando.cum nullus homo poſſit domare linguam.minus eſt autem trãſgredi id quod eſt difficilius ad obſeruandum q̃ id quod eſt facilius. Jn contrarium quia quanto perſona cui fit iniuria dignior eſt tanto iniuria maior.inſti.de iniur.§.atrox.de ſenten.excom.cum illorum.ſicut etiam augetur crimen ꝓpter dignitatem prepoſiti cui fit iniuria.ff.de re mili.l.omne delictum.§.i. Sed deus cui homo iniuriatur periurando eſt dignior q̃ proximus cui iniuriat̃ qui adulteratur. dicit Mat. q̃ periurium eſt maius quia corrumpit ordinẽ digniorez qui debet eſſe hominis ad deum.per adulteriuz vero corrumpitur ordo ad proximum.de hoc dic vt in ſequenti.q. ¶ Decimoquarto quero an periurium eſt maius peccatum homicidio? videtur q̃ ſic.quia maiori cura prohibitum quia eſt de preceptis prime tabule.nõ occidere vero eſt de preceptis ſecũde. Jn contrarium quia homicida peccat contra duos ſcilicz contra deum ⁊ contra proximũ. periurus contra deuz tantũ Jtez homicide debetur maior pena ſcilicet mortis. puro vero pena infamie tantum. Mat.remittit ad notata.iii.ſentẽtiarum.xxiij.di.per Ricardũ.dic q̃ crimina nõ habent certum periodũ.i.menſuram ſed variant̃ per circunſtantias.de ſen.exco.cum voluntate.e.ti.cum quidaz.⁊ quod vtrobiqz dixi.tamen ceteris paribus videret̃ dicendũ periuriũ maius adulterio ⁊ homicidio.q̃ magis ĩmediate reſiſtit deo ⁊ charitati qua debemus ferri in deum ⁊ ſibi inherere.ſed quia deus eſt ſumme miſericors.ideo dũmodo periur⁹ peniteat minus punitur q̃ propter iniuriam proximi. ¶ Decimoquinto quero quid faciet iudex coram quo probatum eſt teſtez eẽ periurum qui tamen ſcit eum verum dicere.⁊ quid ſi ſcit accuſatum fore innocentẽ contra quẽ probatũ eſt crimen? de vltimo per Raymundũ in ſumma.c.§.quid de iudice.⁊ incidit vtraqz queſtio in illam an iudex iudicare debet ſecundũ allegata cum habeat conſcientiã ẽtrariam.in qua dic vel q̃ debet iudicare ſm allegata ponendo conſcientiã vel ex toto abſtinere.quod dixi.de offi.delega. paſtoralis.§.quia vero. ¶ Decimoſexto quero quid ſi iurans vel recipiens iuramẽtum adhibet dolum? dicit Math.q̃ debet referri ad intentionem eius qui dolum nõ adhibuit. xxij.q.v.quacunqz.⁊. .§.ſi ergo.⁊.c.qui periurare.⁊.§.ex his.pro hoc de ſpõſa.ex litteris.xxij.q.v.cccc. Jn contrarium q̃ ſm intentionem iurantis ſint interpretanda iuramento.xxij.q.v.humane.de

An q̃ periuriũ ẽ maius adulterio.

hoc per glo.e.ti.veniens.ꝛ dic vt ibi dicit Inno.q̄ cum aliquis iurat aliquid determinate in foro penitentiali fit interp̄tatio fm intentionem iurantis. In contentioso fm ius.c. ti. veniens. ¶ Decimoseptimo quero an papa possit remittere iuramentum? quidam dicunt q̄ sic.ar.xv.q.vi. iuratos. ꝛ.c.nos sanctor̄.ꝛ.c. auctoritatē. Ad.at.contra cū redditio iuramenti sit de iure naturali quia precipit in euangelio ꝛ in lege redde domino iuramenta tua.xxii.q.i.si peccatur.dicit tamen q̄ papa potest absoluere a pena periurij ꝛ ab infamia quo ad ecclesiam ita q̄ nō repelletur ob hoc a testimonio vel alio actu publico.ff.ad municip.l.vlt.sed non potest absoluere a peccato quin peccet contrauenies si iuramentum fuit licitum.de hoc.lxxxv.di.archidiaconum.per Aug.ꝛ Archi. ꝛ dixi.e.ti.quanto.vbi dico q̄ iuramento prestito super obligatione dissolubili per papam absoluere potest pāpa indistincte ꝛ sic si quis iurauit ingredi religionem poterit absoluere, quia etiam si esset religiosus posset dispensare.vt no. Inno. de sta.mo.cum ad monasteriuꝫ. Si vero obligatio nō ē per papam dissolubilis secus sicut in casu.c.i.e.ti.quia tunc non absolut sed alius cuius interest puta homo si est homini prestitum.d.c.i.nisi constet q̄ sit illicitum vt dicit Inno.co.tit. debitores.si autem cōcernit deum tunc etiam papa nō absolut sine causa: quia hoc esset contra ius diuinum. sed ex cā potest cum possit interpretari ꝛ distinguere ius diuinum.qđ plenius dixi in dicto.c.quanto. ¶ Decimooctauo quero an papa possit deponere imperatorem vel regem qui nō subest imperatori? So. Ad hoc.q̄ sic si de voluntate principuꝫ accusetur ꝛ conuincatur ꝛ tunc monebitur ꝛ si nolit satisfacere excommunicabitur.ꝛ si non resipiscit poterit deponi a papa vel a principibus de voluntate pape.est.n.papa maior eo. xcvi.di.duo.xv.q.vi.aliud.vbi de h̄ in.c.cū ad verū.xcvi. di.ꝛ pro hoc.s̄.de re iudi.ad apostolice.li.vi.

¶ De exceptionibus.

Excōmunicationis.

Exceptio excōicationis opponit dilatorie q̄ficunq̄ peremptorio nō obstāte. primo dictū. quod secundo limitat ibi seruata. ¶ Nota q̄ generalis renuntiatio tacita vt hic vel expressa sicut illa que fit in fine litis de qua de cā post. pastoralis.in fi.speciales prouisiones nō tollit pro hoc quod no. de transac.c.i. vt enim patet hic post lapsum peremptorium auditur opponens excōicationem licet tacite videretur renuntiasse exceptionibus permittendo peremptoriū labi.

¶ Oppo.q̄ post peremptoriū nō possit opponi de excōmunicatione.prout no. Inno.eo.ti.pastoralis. ad fi. Sol.vt in glo.i.que dicit opi. Inno. reprobari.ꝛ idem Laud. Sen. ꝛ Dau.qui tamen dicit opi. Inno.posse intelligi quādo excōmunicatio proponit peremptorie.pro hoc quod no. Archi. e.ti.c.i.li.vi.in verbo valeat.dic melius q̄ Inno. loquit de termino dato ad ꝓponēdas peremptorias post quez dicit excōmunicationem proponi nō posse.ꝛ fm hoc bec cle.non obstat que loquitur de termino ad proponendas declinatorias ꝛ dilatorias. Et rō diuersitatis potest esse: quia terminus ad ꝓponendas peremptorias exquo lapsus est videtur habere vim conclusionis postq̄ in facto nihil consistens proponi potest. de fide.instru.cuz dilectus.ꝛ quod ibi dixi. vnde licet dicatur q̄ excōmunicatio proponi potest vsq̄ ad sententiā vt hic.ꝛ.e.ti.c.i.li.lib.vi.non tamen per hoc sequitur q̄ per conclusionē proponi possit cum post eam statum debeat fieri sententia. ¶ Oppo.ad hoc de probatio.licet.vbi post lapsum omnem terminum peremptorium audit exceptio falsi. So. ibi de termino probatorio secus de termino ad omnes peremptorias ꝛ sic ad omnia iura producenda qui vt predixi habet vim conclusionis. de hoc etiam hic vt in dicto.c.licet.in pn. in penult.q.que singulariter no. ¶ Quero de qua excōicatione procedit qđ hic dicitur? gl.i.intelligit de maiori. ꝛ idē Dau. pro hoc quia minor repellit a cōmunione sacramentoruꝫ tm̄. de cle.exc.c.fi.ꝛ sic nō a iudicio.q: non repellit a cōmunione hominum vt ibi. ¶ Secundo quero an procedit hec clem.in qualibet excōmunicatione maiori siue ab homine siue a iure prolata? dic q̄ sic.q: vtraq̄ repellit a cōmunione hominum.de cle.excom.illud.ꝛ.c.postulasti.xi.q.iij.cuz excōicato. ¶ Tertio quero quādo dicit excōicatio opponi dilatorie ꝛ qñ peremptorie? Sol.vt in glo.ii.ꝛ idez Dau. fm quem quando dilatoria opponitur potest peti absolutio ad cautelam.e.ti.apostolice. de sen.excom.venerabilis.§.penul.ꝛ fi.li.vi.quia remota excōmunicatione procedit iudicium ꝛ valent que precesserunt.e.ti.c.i.li.vi.quando autem opponitur peremptorie non est opus absolutionem petere quia ea obtenta nichilominus exceptio suum operatur effectum ratione principij viciati. ideo hoc casu fm eum obstat lapsus termini nisi redderetur iudicium retro nullum.quod etiam vult glo.ij.ibi dicit Guil.ꝛ in hac glo.ibi vel electi.vt de consue.cum dilectus.de eta.ꝛ qua.cum bone.de cleri.excō.si celebrat.ibi vt ibi no.in glo.intelligas ibi in nostra.ꝛ dic vt ibi dixi.ꝛ in eo q̄ glo. dicit de excōmunicatione contra iudicem vel procuratorem dic idem si opponeretur contra impetrantem.de rescrip.c.i.li.vi.vel contra arbitrum. vt not. Spe.de arbitrio.§. differunt. v̄. item fm eum. Ex his infertur q̄ excōicationis exceptio est anomala cum possit opponi peremptorie ꝛ dilatorie.e.titu.exceptionem.ꝛ ibi no.hoc tamen respectu non dicitur anomala sed ex eo q̄ etiā in viz dilatorie potest opponi in qualibet parte litis vt hic ꝛ sic in modo opponendi sapit naturam peremptorie. ¶ Quarto quero si opponitur exceptio contra litteras papales continētes gratiam an proponi debet dilatorie an vero posset opponi quādocunq̄ sicut excōmunicatio? Sol. Lau. distinguēdo prout no.s̄.e.pastoralis.ꝛ de rescrip.constitutus. vbi dixi q̄ aut oritur actio ex rescripto ꝛ sic exceptio tangit litteras ꝛ gratiam ꝛ opponi potest post litem contesta.vt si dixi me clericum in litteris in quibus prouideri mandabatur mihi ō beneficio si aduersarius excipit hoc esse falsuꝫ audietur si hoc obiciat inter dilatorias. dicto.c.constitutus. vel etiam si post litem contesta.ꝛ tunc ex hoc non viciatur processus.qđ vltimum dic verum si non probatur sed si probabitur absoluetur reus ꝛ sic processus remanet sine effectu. Aut ex rescripto nō oritur actio sed competebat prius vt si impetrau super mutuo ꝛ tunc excipiens q̄ false impetrate sunt seu vere tacite vt q: de pacto de non petendo nō fuit in litteris facta mentio non audiretur inter dilatorias. de lit.cōtes.c.i.li.vi.alias mihi aliud esse q̄ decidere negocium ante lit.contes. expectabitur ergo tempus peremptoriarum.d.c.i. ¶ Quinto quero circa hoc si id qđ obiicitur concernit aliquid de substantialibus litterarum vt quia ciuitatensis sub clausula de dyocesi commentur cōtra.c. Rodulphus. de rescrip. vel vltra vnā dietam. vel in dyocesi. prohibita. contra.c.statutuꝫ. de rescriptis.li.vi. dicit Laud. q̄ hec casu talis exceptio proponetur inter dilatorias. ar.s̄.eo.ti.c.olim. dic q̄ hoc casu posset etiaꝫ proponi peremptorie tanq̄ inferens nullitatem litteraruꝫ. p hoc qđ no.in dicto.c. Rodulphus.ꝛ in.d.c.statutum.in fi. ¶ Sexto quero an exceptio falsi possit opponi post terminum datum ad peremptorias? dicit Lapus q̄ exceptio falsi vel nullitatis iudicij nō includitur sub termino peremptoriarum nisi de ipsa fiat expressa mentio.ꝛ tunc licet si nō fuisset expressa potuisset etiaꝫ post sententiam opponi nō tamen cū exp̄ssa fuit opponi poterit nisi fuerit appellatū. de hoc de probatio. licet. vbi dixi in prima questione.ꝛ de fide instru. accepimus.ꝛ quod no. de appel.c.vlti.lib.vi. ¶ Oppo.ad hoc de eo qđ dicitur hic in glo.penul.in fi.qđ dico.j.q.xvi. So. aliud in exceptione excōicationis per id qđ ibi dico q̄ in exceptione falsi vel nullitatis iudicij: quia si pronunciatuꝫ est eas decetero nō audiendas talis interlocutoria obstat opponenti qui tacēdo potuit in hoc sibi preiudicare. pro hoc quod dixi in dicto.c.licet. de Ꝑpt. super litteris. Ꝑde.tm̄ de anch. dicit etiam in istis terminus lapsuꝫ nō obstare: q: nō potest iudex auferre beneficium iuris exquo permittitur q̄ etiā post sententiam opponantur. primum verius q: pars appellando videtur acquieuisse interlocutorie. de elec.cum dilecti.

¶ Septimo quero generaliter a quibus repellit excōmunicatio? Ad.at he. prosequitur quem ordinando ꝛ breuiando dic q̄ quedam sunt certa. a quibus repellit fm omnes. quedam dubia. de secundis videtur in duabus sequentibus. q.ō primis dicit Ad.at he. q̄ excōmunicatus repellitur ab agendo.c.ti.pia.li.vi.a patrocinando ꝛ testificando. de sen.excō. decernimus.c.li. tamen in casu testificari potest. de heret. in fidei.li.vi. Itē repellitur a procuratione. de proba. post cessionez. a iudicando si publice excōmunicatus. de re iudi. ad probandum. ab arbitrando. vt no. in Spe. de arbitro. §. dicit v̄. item fm eum ab impetrando. de rescriptis.c.i.lib.vi. ab obtinendo beneficia. de eta.ꝛ quali. cum bone. de cleri. excō. postulasti. Ex his apparet q̄ excōmunicatus repellit in his

que cedunt ad sui commodum ⁊ alterius impugnationem sed ad sui defensam adnuntiur. cod. ti. dilecti. significarunt, obstat autem in casibus predictis excommunicatio sibi personaliter. ita q̄ si actiones cedat cessionario non obstabit. ⁊ idē si deleget suum debitorem alteri. pro hoc quod no. Brixien⁹. in venerabili quidam cum esset excōmunicatus. ⁊ Spe. de procura. §. sequitur videre. v⁹. quid si excommunicatus. ⁊ Archi. in dicto. c. pia. ⁊ Jo. an. de iurepatro. c. i. lib. vi.

¶ Octauo quero prosequendo ea de quibus dubitatur an ab eis repellatur excommunicatus an excommunicatus possit testari? Ubi Dathe. refert ea que no. Jo. an. de sen. excom. decernimus. lib. vi. vbi tenet testamentum valere. sed Jo. cal. in. q. excommunicatus maior in solutione secundi articuli tenet contrarium dicens q̄ licet testamentum videat quasi contractus. quia tamen ipsius factio est de iure ciuili. insti. de testa. ordinan. in princi. ideo non tenet confectum ab excōmunicato cum a ciuilibus actibus. idest non habentibus formam a iure ciuili sit remotus. de sent. excom. licet. lib. vi. vbi dicitur q̄ debet remoueri ab actibus legitimis. primum puto verius vbi dic q̄. c. licet. debz intelligi de actibus omnino legitimis qui sunt de iure publico ratione nature ipsorū actuum ⁊ etiaz ratione facientis. sed si sunt legitimi ex natura actꝰ sed ratione facientis geruntur ratione priuati interesse secus. at testamentum est huiusmodi quia licet testamenti factio sit iuris publici. ff. de testamē. l. iii. tamen qui testantur non ratione alicuius officii publici sed tanquam ipse facit. vnde hoc respectu quatenus concernimus testantis voluntatem dicimus q̄ testamentum est de iure naturali. C. de testamen. l. testandi. ⁊ quod ibi no. Est autem lata differentia inter actꝰ legitimos primo modo. ⁊ legitimos secundo modo. nam in primo non curatur patria potestas. filius enim familias potest talia exercere sicut paterfamilias. vnde potest esse iudex etiam quo ad cogendum patrem. ff. ad trebel. l. ille a quo. in fi. ⁊. l. sequenti. sed in actu legitimo secundo modo bene curatur patria potestas. vnde filiusfamilias testari non potest. C. qui testa. fa. pos. l. sentum. de sepul. licet. §. quamuis. li. vi. sic ergo actus legitimos primo modo interdictos excommunicato. sed interdictos secundo modo non. immo tenet tanquam facti ratione priuati interesse. qđ plenius dixi in repetitione. c. perpendimus. de sen. excō. q. xxxviii. ¶ Nono quero an instrumentum confectum a tabellione excommunicato valeat? Ubi Dathe. refert ea que no. Anno. ⁊ Jo. an. in dicto. c. pia. ⁊ vltra illa dicit q̄ si excommunicatio est occulta vel etiam manifesta tamen probari non potest valet instrumentum ab eo confectum. argu. ff. de offi. preto. l. barbarius. iii. q. vii. §. tria. de re iudi. ad probandum. ⁊ dicto. c. pia. §. si vero. secus si esset notoria quia notorie excommunicatus a talibus repellitur. dicto. c. decernimus. in eo q̄ Ubi Dath. dicit excommunicationem esse posse manifestam ⁊ tamen probari nō posse est contra. de coha. cle. vestra. ⁊ quod ibi no. glo. in verbo. notorium. dicens manifestum esse id quod debz esse ⁊ potest probari. pro Ubi Dathe. tamen facit quia aliquando manifestum probari non potest nisi per famam que non sufficit. ꝺ quo de penis. c. i. in glo. penult. li. vi. ⁊ in dicto. c. decernimus ⁊ dixi in dicto. c. vestra. ⁊ hoc bene potest saluari. sed ꝺ. q. dic plenius vt in dicto. c. perpendimus. q. xxxix. vbi tenui q̄ valet instrumentum si non est publice excommunicatus secus si publice etiam si non sit sententialiter damnatus. qđ dic vt ibi. ¶ Decimo quero an ad probandum excommunicationem sufficit probare denunciationem tantum? Ubi Dathe. remittit ad no. in. c. prudentiam. §. sexta. de offi. dele. vbi dixi q̄ si denunciatio fuit solemniter facta a iudice sufficit quo ad omnem effectum imputetur enim denunciato qui non appellauit. de appel. concertationi. li. vi. quod tenent etiā Archi. ⁊ Jo. an. in dicto. c. pia. ¶ Undecimo quero quia hic dicit excommunicationem obici posse in qualibet parte litis an etiam in causa appellationis? glo. in. remittit ad no. eo. ti. significarunt. vbi dix. Sed Pau. hic prosequitur dicens q̄ quandoq; tractatur causa appellationis a grauamine ⁊ auditur excommunicatus vsquequo finitus sit articulus appellationis amplius non quia in instantia. se defendit. in secunda impugnat ⁊ iudex appellationis tunc facit quod facere debz principalis. ideo coram eo potest excipi sicut coram principali cum sit eadem ratio ⁊ cognitio vtriusq;. quandoq; appellatur a diffinitiua ⁊ tunc obstat excommunicationis exceptio quia tunc simul cognoscitur de principali ⁊ grauamine ⁊ per nouas probationes potest appellans probare de iure suo. de fide instru. cum Jo. ⁊ sic impugnat actorem qđ ei non liez. c. ti. cum inter. fm Pau. contrariū in ℏ vltimo probatur in. c significarunt. vbi etiam originarius actor a prosecutione appellationis per excommunicationem non repellitur quia intelligitur potius se defendere q̄ impugnare. cum si non appellaret vel non sequeretur lapsis fatalibus sententia transiret in rem iudicatam in graue preiudicium. qđ dic vt ibi dixi ¶ Duodecimo quero si fuit assignatus terminus non expresso q̄ esset peremptorius. an peremptorius intelligatur? videtur q̄ non. quia in tex. exprimitur. alias enim superflue exprimeretur. glo. in verb. peremptorio. tenet. contrariū. ⁊ idē Paul. qđ tenui de dila. c. i. de quo tamen dic melius. vt in dicto. c. pastoralis. vbi dico q̄ terminus probatorius intelligitur peremptorius. secus in dilatione expectatoria. de offi. d. leg. cum causam. ⁊. c. consuluit. ⁊ qđ vtrobiq; dixi. Et ad expressionem que hic fit. respondet vt in ea. glo. ibi sed dato que hoc vult q̄ hic exprimitur causa fortior. s dubii. ¶ De decimotertio quero ad cuius instantiam assignari potest terminus ad proponendas dilatorias? glo. in verb. assignare. dicit q̄ actoris non rei. ¶ Oppo. ad hoc quod etiam ad instantiā rei. de appel. cum causam. Sol. Laud. stando cum his que no. Inno. eo. ti. pastoralis. vbi tenet q̄ predixi fm glo. Bē. vero dicit q̄ si reus vult se artare ad proponendas omnes exceptiones. j. certum terminum non videt cur ei mos gerendus non sit. argu. ff. de probatio. circa ⁊ sic dicit posse intelligi. c. cum causam. dicit tamen q̄ minime litis non datur reo terminus ne detur occasio malignandi qua debuit venire instructus sicut etiam non datur terminus actori. de dilat. p̄terea. Sed tenendo primum ad. c. cum causaz. dic q̄ ibi narratur factum. dictum tamen Sen. videtur posse de iure sustineri. ¶ Decimoquarto quero an possit dari terminus peremptorius ad proponendas peremptorias? glo. in verbo dilatorias remittit ad. c. pastoralis. Hy. in regula indultum. li. vi. dicit q̄ cū cause cognitōe dari potest sine nō. pro hoc. ff. de re iudi. l. iii. §. siquis condemnatus. ꝺ hoc hic vt dixi post Pau. s. de elect. clemen. constitutionem. §. ceterum. q. vii. ¶ Decimoquinto quero de ratione decisionis? glo. in verbo non obstante. ponit aliquas rationes. ⁊ idē Pau. ⁊ Stepha. qui tamen etiam aliam rationem reddit quia intētio statuentis terminum ad proponendas dilatorias que necessario proponi debent ante lit. contest. non fuit prefigere terminum ad exceptiones anomalas qualis est exceptio excommunicationis que etiam post sententiam opponi potest contra executionem eo. ti. pia. fuit etiam ratio vt ecclesiastica censura teneatur ⁊ vt commune periculuz communionis euitetur ⁊ contumacie vicium reprimatur. ¶ Decimosexto quero quid si iudex statuendo terminum dilatoriis nominatim statuit etiam quo ad excommunicationem. glo. penul. in si. dicit q̄ non obstante termino audietur excipiēs. ⁊ idez Pau. oppo. ad hoc talis interlocutoria iudicis transit in rem iudicatam nisi appelletur. de elect. cum dilecti. de except. significarunt. Sol. exceptio excommunicationis non cōcernit mere partis interesse sed ad ius publicum ita q̄ nullo proponente iudex ex officio propter excommunicationem repellit. e. ti. exceptionem. Ideo taciturnitas in non appellando non preiudicat. ⁊ in hoc no. hanc glo. tanquam singularem ⁊ nescio alibi. ⁊ pro hoc quod dixi supra. q. vi. ¶ Decimoseptimo q̄ro si contra agentem proponitur excommunicatio ⁊ probat an in alio iudicio sufficit hec probatio? dicit Ubi Dathe. q̄ non sed debet de nouo probari. ar. ff. de excep. rei iudi. cum queritur. ⁊. l. se. de hoc in dicto. c. pia. ¶ Decimooctauo quero si excommicatus petens absolui repellitur quia probatur q̄ pro manifesta offensa fuit excommunicatus? d⁹ at Ubi Dathe. q̄ si interim petet absolui non audietur nisi primo satisfecerit de senten. excom. solet. §. in prima. li. vi. ¶ Oppo. ad hoc ꝺ eo quod dixi in prece. q. So. hic non ē aliud iudicium. sz idez quia petebat absolui sicut prius. ¶ Decimonono si aliquis simpliciter existens vicarius perpetuus alicuius ecclesie certa portione eidem assignata. ita q̄ generaliter alios fructus percipit monasterium seu prioratus ⁊ institutus censetur vicanꝰ monachorum si asserit se vt possit vendicare decimam ⁊ agitur contra priorem conditione ex canone. j. de dec. clemen. religiosi. prior vero excipit qđ non est rector sed vicarius qui debet sua portione contentari an hec exceptio proponi poterit inter dilatorias videtur q̄ sic quia de falso excipitur contra agentem dicentem se prelatum cum sit simplex vicarius supra de presump. quia verisimile. C. de nominis mutatiōe.

l. vnica. iii. q. ix. §. aliquãdo. maxime cum iste erret in altero de substantialibus iudicii scilicet in nomine actoris qui habz primo firmare personam suam antequam ad alia iudicia p̃cedatur. argumen. de rescrip. constitutus. de accusa. c. i. In contrarium quia exceptio falsi est de peremptoris. de probatio. c. licet. Lau. reliquit disputationi. de hoc dic vt dixi ō elect. nihil. in. q. de prelato armenie litigante in curia romana qui negatur esse prelatus vel habiri pro prelato. In qua dicit Compo. in dicto. c. nihil. q ante omnia tenetur docere se esse in possessione prelature. quod tenet Specu. de actore v. sed pone quidam. vbi quasi ad litteram ponit verba que ponit Compo. in dicto. c. nihil. concludens q non auditur excipiens si dicit tu non es prelatus quia peremptoria. Sed si dicit q nõ habetur pro prelato sic. ⁊ oportet q prelatus doceat de sua quasi possessione qõ no. Et quia Specu. non allegat Compostolanum dicit. Jo. an. in dicto. v. q fuit nimis patens furtum. pro hac decisione est. C. qui. accu. non pos. l. non ignorat. ⁊ quod ibi no. in gl. ii. vbi mater vendicans necem filij tenetur se probare matrem nisi constet q sit in quasi possessione maternitatis. ita ⁊ in casu premisso dic q nisi ille qui in veritate erat vicarius communi reputatiõe haberetur pro prelato audietur exceptio q non est prelatus sed vicarius etiam per modum dilatorie per predicta.

¶ De sententia ⁊ re iudicata.

¶ calumnijs. Diuidit Lau. quia primo de exceptione rei iudicate facienda post tres sẽtentias non obstante nullitatis obiectu. Secundo de eadem executione facienda nõ obstante processu appellationis ab interlocutoria. ibi similiter. Tertio extendit ad pendentia ibi que lego per partes. ¶ Nota calumnias litigantium obuiandum ō peni. calumniaz. ⁊ est calumnia falsam causam scienter intẽdere seu dicere. ii. q. iii. §. notandum. de calum. per totum. ff. de infamibus. l. athletas. §. calumniator. Esset autem calũnia quia litigantes qui non possent appellare contra tertiam sententiam dicerent eam nullam ⁊ sic non esset finis litium. ⁊ per hoc dicit Bal. Bathe. prouisum contra malitiam. de qua in Spe. co. ti. §. dicto. v. item secundum eum. vbi dicitur si appellans vult causam multum trahere debet sententiaz dicere nullam coram iudice appellationis ⁊ sic in infinitum sẽper poterit dicere nullam. Et hanc clemen. declaratur quod no. Inno. de offi. deleg. cum in iure. in glo. ii. de testi. veniens. ii. in verbo opponere. ¶ Secundo nota q eoipso q qs succumbit per trinam sententiam dicitur temere litigare. qõ probatur hic in eo q eoipso succumbit si se opponit executioni. pro hoc secundum Dan. quia post primam sententiam non fuit ignorantia probabilis cum esset iuris que non excusat. C. ō iur. ⁊ fac. igno. l. ii. xxviii. di. si in laicis. ⁊ c. que ipsis. regula ignorãtia. ⁊ qõ ibi no. lib. vi. i. q. iii. c. fi. ¶ Tertio no. de verb. plenarie. de quo dic vt in glo. ¶ Oppo. q non sufficiat tres sententias esse latas contra aliquem ad excludendum eum ab agendo de nullitate. possent enim esse late super diuersis articulis ⁊ sic ex validitate vnius vel invaliditate nihil infertur ad reliquam. de testi. Raynutius. So. vt in glo. iii. que intelligit q sint late circa idem. ⁊ idẽ Dan. ⁊ Laud. dicens hic intelligi de sententiis latis in eadem causa. ita q in confirmatione que fit in prima appellatione nihil de sententia cause principalis sit immutatum. nec etiam in cõfirmatione que fit in secunda appellatione sit aliquid immutatum que due confirmationes sumuntur hic pro duabus sententiis ex quo tendunt ad idem ⁊ super eodem ferũtur. sic ẽ. de offi. delega. coram. in fi. Benze. vero dicit q etiam si in confirmatione sit aliquid immutatum tamen locus est huic clemen. quo ad id in quo omnes sententie conueniunt. de arbi. c. i. li. vi. Nam ⁊ si diuersitas sententiarum potest multiplicitatem appellationum inducere. tamen ex quo hic agitur de executione presupponitur non fore locum appellationi. quod dictum est verum. ⁊ eadem fuit mens Lau. ⁊ hoc etiã vult glo. in. v. si. aliquis. qõ dico. j. q. xvii. ¶ Quero an calũnia litigantis que sumitur hoc casu post tres sententias vt dixi in primo notabili excludatur per iuramentum. i. si volẽs agere de nullitate iurat de malitia? dicit Dan. q non. sicut etiam iuramentum non excludit condemnationem expensarum. vt no. de do. finem. ⁊ in Spe. de expen. in. §. nunc ō expensis. v. quid si est talis. licet enĩ iuramentũ hoc casu quo nulla sententia lata est faciat presumptionem per quam excluditur calumnia non tamen excluditur temeritas propter que non sit expensarum condemnatio. de pens. calumniaz. pro hoc in auten. de iudicibus. §. oportet. colla. v. ¶ Oppo. ad hoc quia esse potuit q absoluendus succubuit cum dubius sit litis euentus. ff. de pecul. l. quod debetur. ⁊ sic non sem per infertur temeritas quia non probat hoc esse cẽ. de transla. c. ii. So. Dan. q regulariter euenit contrarium ⁊ iura adaptantur ad ea que frequenter emergunt. ff. de legibus. l. nam ad ea. de despon. impu. litteras. Concludit ergo q p sententias is qui succubuit presumitur calumniosus quia p eam tollitur presumptio que stare erat per iuramentum sicut ⁊ alia presumptio fortior tollit minorem. ff. de in integ. restitutione. l. diuus. de electio. cum inter. R. presumptio namq ex iuramento est semplena tanquam causata ex presumptione per quam presumitur innocens. secunda ex sentẽtia est plena causata a scientia sententie intentionis in qua non est probabilis ignorantia. de rescrip. ab excommunicato. ff. de iureiurã. l. nam postea. §. i. fin Dan. vult dicere ibi hoc vltimo q ex sententia presumitur q non bona intentione litigauerit qõ procedit si nõ apparet aliud alias secus. vnde si error esset in facto alieno vt quia successit in ius alterius excusaret ab expensis. qõ dic vt dixi. in dicto. c. finem. ¶ Secundo quero que dicitur causa beneficialis quo ad id qõ hic dicitur de causa beneficiali? dicit Lau. q est cum agitur de beneficio de quo. s. de can. pos. cle. vna. dic q simpliciter causa beneficialis est cum agitur de titulo beneficii non autem cũ agitur de proprietate. s. de iudi. clemen. ii. etiam si agatur ō proprietate beneficii. idem est dicendum. pro hoc littera que sequitur ibi vel alia quauis causa. ¶ Tertio quero circa verba premissa vel alia quauis causa quid important. gl. ii? So. ⁊ idem Laud. ⁊ Dan. Et plus dicit Lau. q important ẽt causam quamlibet sine sit realis. sine personalis. sine possessoria. sine petitoria. sine ecclesiastica. sine temporalis. ex quo generaliter loquitur. de maio. ⁊ obe. solite. ⁊ idem Ben. ⁊ ō diuersis causarum speciebus. no. ri. q. i. in summa. ¶ Oppo. in eo q glo. predicta dicit includi causam criminalez. nã posset esse talis cuius executio foret retractabilis vt si continebat mortem naturalem ⁊ sic si non. auditur opponens de nullitate frustra reseruatur post executionem actio de nullitate. pro hoc qõ no. de iureiuran. eam te. nam factum non poterit haberi pro infecto. ff. de capti. l. in bello. §. facte. xxvi. q. v li paulus. So. pau. intelligendo q hic dicitur quando executio est retractabilis. secus si irretractabilis. quod no. pro hoc argu. vi. di. baptizari. si ergo sententia lata esset super execu. seu consuma. matrimonii non haberet locum ista clemen.

¶ Quarto quero in eo q hic loquitur de illo contra quẽ late sunt tres sententie. quid de tertio qui se opponit ne sibi preiudicet executio? glo. in verbo contra. se remittit ⁊ videt tertium admittendum ne sua conditio efficiatur grauior. de testi. veniens. ii. in pri. ẽ. c. cum super. vt si petebatur executio in beneficium vacans de iure ⁊ ō facto preiudicabitur ei tertio quia erit durior eius conditio in obtinendo beneficium possessium quam si esset vacans. Laud. tenet contrarium dicens. q. c. cum super. intelligitur quando ante tertiam sentẽtiam se opposuit. nam post tertiam sententiam non auditur vt hic. ⁊ per hanc clemen. dicit sic limitandum dictum. c. cuz super. ⁊ dictum. c. veniens. Ben. tenet contrarium quia ista clemen. precludit viam illi soli contra quem late sunt tres sẽtentie ergo in alio secus. nam hec clemẽ. deuiat a dispositiõe iuris communis quo cautum est oppositionem nullitatis impedire executionem. de offi. dele. pastoralis. §. quia vero. ⁊ qõ ibi no. ergo non debet extendi regula que a iure. lib. vi. vt inquantum minus potest alia iura offendantur. ar. de rescrip. causam. de consue. cum dilectus. de elect. ecclesia. ii. de elec. cum expediat. li. vi. Preterea hoc. c. ex certa causa. sic ẽ edictum ut precludat viam calumnie eius qui ter succubuit qui calumnio se presumitur opponere nullitatem que presumptio cessat contra tertiuz qui non fuit in iudicio ⁊ res inter alios acta non debet obesse. vt. C. res inter alios acta. sibi forsitan ignoranti qõ est verus. ⁊ pro hoc inducit Lapus quia tertius pro se non potest vti illis sententiis ergo nec sibi obstent. ad hoc. eo. ti. c. penult. de preben. dilecto. in fin. ⁊ qõ ibi no. Et in Specu. de sentẽtia. §. nunc de effectu. v. sed pone. ⁊ sc. ⁊ quod no. glo. de excep. cum ecclesiast ce. i fi. fin. In contrarium induc qõ no. Jo. an. de rescript. mandatũ

vbi tractat quando possit opponere tertius qō maxime pro cedit in causa beneficiali. pro hoc qō no. idez Lap. vt lite pē den. c. ii. li. vi. Ego tamen puto primum verius vt predixi quia hic solum loquitur de eo contra quem late fuerūt tres sententie. pro hoc facit lex papinian. §. meminisse. ff. de in offi. testa. vbi sententia lata contra absentez presumitur ma gis lata ratione contumacie q̄ eo q̄ iniustam causam habue rit. cum ergo non possit dici contumacia cum vocatus non fuerit. ergo nec quia iniusta causa fuerat ergo vtraq; cessat. generaliter autem cum queritur quando oppositio tertii im pediat executionem sententie. distinguit Lau. q̄ aut est pre sumptio contra opponentem ⁊ non impeditur immo cautio ne prestita fit executio. de i integ. resti. suscitata. aut non est p̄ sumptio. ⁊ aut res de qua agitur erat possessa ⁊ adhuc fiet executio prestita cautione. ff. de rei vendi. l. is a quo. aut per neminem possessa. ⁊ aut opponens erat presens tempore sen tentie ⁊ nihil opposuit ⁊ adhuc fiet executio. de re iudi. c. pe nul. Aut opposuit ⁊ adhuc non fuit prosecutus legitime. ⁊ idem. aut fuit prosecutus ⁊ auditur vt quia appellauit. co. i. cum super. aut erat absens tempore sententie ⁊ tunc cogitō semiplene q̄ sua interest impedietur executio maxime vbi a gitur de beneficio spirituali. dicto. c. veniens. vbi de hoc per Inno. Sed quo ad intellectum illius. c. dic vt ibi dixi. ⁊ di cto. c. cum super. intellige q̄ hic sufficit iuramentū pro semi plena probatione. l. thesaurus. ff. ad exi. ⁊ vide pro hoc quod no. Bar. in. l. si cui. ff. vt in poss. lega. qō verum est quantuz ad suspendendum executionem ad tempus. ¶ Quinto q̄ ro an hoc principium locum habeat in sententiis interlocu toriis? Glo. in verbo sententias. dicit q̄ sic ex eo quia hic nō dicit sententias diffinitiuas. qō tamen dicit. j. §. similr. Idē Laud. Pau. ⁊ Ben. ⁊ ratio ſm Lau. quia eadem ratio ē in interlocutoriis. dummodo circa idem late sint. ¶ Oppo. ad hoc quia nomine sententie intelligitur de diffinitiua. ō in reuran. venientes. vbi dixi. ff. quando appellan. sit. l. i. §. bi duum. vbi hoc no. gl. So. ex proprio significato ⁊ stricto no mine sententie intelligitur de diffinitiua. sed quia hic in prin cipio non exprimitur an intelligat de diffinitiua an de inter locutoria. ⁊ in. §. similiter. exprimit de vtraq;. Sequitur q̄ etiā in principio debet itelligi vt sit bona similitudo i vtroq; casu. ar. de consti. translato. pro hoc quia sequentia declarant precedentia. de appel. sed quo requiris. qō sic legis principiū cō cordet cum fi. l. regula. §. fi. ff. de iur. ⁊ fac. igno. ¶ Sexto q̄ ro in eo q̄ hic excluditur agens de nullitate quid de excipiē te? dicit Lap. q̄ si opponitur defectus iurisditionis iudicis audietur opponens nullitatem. ⁊ in hoc non facit Lap⁹ dif ferentiā an excipiat an agat dicens q̄ etiam agens audietur per no. s̄. de sequestra. clemen. vna. in glo. vlt. ¶ Oppo. ad hoc ō eo qō no. j. ea. clemen. §. similiter. in glo. in verbo pē dere. que dicit q̄ non inuabitur in casu illo. dicens se appellas se ⁊ pronuntiatum pro se fuisse bene appellatum. Lapus nō soluit sed in quibusdam additionibus dicit q̄ glo. predicta non facit contra si intelligitur ibi q̄ aduersarius appellauit. vt dicit illa glo. ibi sed aduersarius. vel dicit q̄ aliud est nega re originalem iurisditionem vt quia nunquam fuit iudex. Aliud illam fateri sed dicere eam suspensam propter appel lationem. in primo casu procedit quod dictū est clemen. vna de sequestra. in secundo. glo. predicta in verbo pendere. ratō diuersitatis quia secundo casu exceptio habet ortum a proces su iudicis qō hec clemen. vult tollere. pro hoc facit glo. no. s̄. in clemen. ii. vt lite penden. in verbo competente. in alio or tum habet a defectu iurisditionis. pro hoc quod dixi i dicta clemen. vna. in. v̄. non obstante. in. i. q. generaliter autem cū queritur an oppositō nullitatis impediat executionem. dicit Lap. q̄ hic sunt duo casus in quibus impedit. sed in alijs ca sibus distinguit. quia aut excipitur coram illo qui summauit aut coram alio. primo casu auditur excipiens si statim offert paratam probationem ⁊ differtur executio sententie vt no. ō testi. veniens. ii. de resti. in inte. suscitata. ad hoc de resti. spo lia. litteras. Si coram alio. aut maiore vel pari vel minore q̄ ille qui sententiauit. secundo casu aut ē mixtus executor aut merus. si mixtus idem quod in iudice qui tulit sententiam. si merus non audiet excipientem quātumcūq; probationes offerat nisi exceptio sit notorie vera vel saltem veritas nulli tatis sit executori patens. ⁊ idem si constaret legitime appel latum a sententia vel etiam ante ⁊ fuisse delatum appellatio ni. de appel. non solum. ⁊. c. cum appellationibus. li. vi. ⁊. c. dilectis. in fi. tunc enim non tenetur superiori parere. Si au tem exequens est superior vel equalis. dicit idez quod in pri mis casibus vt audiatur excipiens. no. per Inno. Hostien. Jo. an. de re iudi. decetero. ⁊. c. ad consultationem. de offi. dele. pastoralis. §. quia vero. ⁊. c. cum in iure. ⁊. c. ex litteris. ⁊ de tempo. ordi. ad aures. qō dic vt dixim dicto. §. quia ve ro. ⁊ dicto. c. cum in iure. vbi posui ea que ponit Jo. de lig. hic qui refert ea que no. Bar. ff. de re iudi. l. iu. §. condēna tum. ⁊. l. si cum nulla. ⁊ vltra hoc etiam dixi aliqua in dictis locis. ⁊ procedunt hec quando opponitur nullitas per eum contra quem lata est sententia. de oppositiōe vero tertii quā do impediat executionem. dixi. s̄. q. iiii. ¶ Septimo quero si executio sententie late per iudicem ecclesiasticum petit co ram seculari. dicit Lap. in additione q̄ non habet examina re processum sicut nec ecclesiasticus habet examinare proces sum iudicis ecclesiastici ma oris. prout no. de offi. ordi. c. i. ⁊ p Archi. xxiii. q. v. administratores. pro hoc quia index secula ris credere debet iudici ecclesiastico. ¶ Oppo. ad hoc quia si saltem iudex secularis videt processum ecclesiastici esse iu stum. vt quia post appellationem legitimam excommunica uit non debet obedire. vt no. in dicto. c. i. de offi. ordi. So. ñ propterea sequitur q̄ possit cognoscere sicut nec inferior co gnoscit de sententia superioris. ar. de excep. c. ii. li. vi. ⁊ de hoc dic plenius vt dixi in dicto. c. i. i tribus vltimis questionib⁹. ¶ Octauo quero quid econuerso? dicit Lap. q̄ iudex eccle siasticus poterit cognoscere de exceptionibus contra senten tiam secularis iudicis sicut. s̄. q. vi. dixi de executore superio re vl' pari. pro ꝟ qō no. Archi. ii. q. vi. qsqs. ⁊ Jo. mo. ō sen ten. excom. decernimus. li. vi. pro hoc de so. comp. c. penul. lib. vi. de excep. c. ii. e. li. Spe. tamen de senten. executio. §. nunc dicendum. v̄. sed pone. dicit q̄ iudex par vel minor a q̄ petitur executio non cognoscit nisi an sit sententiatum nō be ne vel autem male sententiatum. pro hoc quod dicit Inno. de confir. vti. c. i. vbi dicit q̄ petens executionem nihil habz probare. Lap. vero dicit q̄ si iudex a quo est appellatuz mā dat sententiam exequi. aut constat q̄ in casu permisso est ap pellatum. aut constat q̄ in casu prohibito. si in casu permisso abstinendum est ab executione. si vero in casu prohibito ab homine vel a iure. de offi. dele. pastoralis. §. preterea. de ap pel. pastoralis. in prin. ⁊ in. c. romana. §. si autem post senten tentiam. li. vi. tunc erit facienda executio. ⁊ hoc vltimo casu procedit qō no. Inno. de offi. deleg. cum in iure. in glo. ⁊ si propter hoc. v̄. si autem subdito. primo autem casu procedit regula appellatione pendente nihil debet innouari. ⁊ qō no. de offi. dele. ex litteris. in glo. penul. ⁊ super ea. secundo casu procedit ratio predictorum. quia sicut quando appellatur an te sentētiam ex causa rationali in casu permisso. id quod fit post appellationem ante inhibitionem non est ipso iure irri tum sed ex futuro pendet euentu. d. c. non solum. §. illa ve ro. sic etiam cum appellatur a diffinitiua quando appellatio est ab homine vel a iure prohibita. i quod interim fit non ē ipso iure irritum sed ex futuro dependet euentu nisi facta sit inhibitio vel a superiore recepta sit appellatio. quando vero appellatur a diffinitiua in casu permisso irritum est eoipso q̄ quid post sententiam etiam ante appellationem attentat. di cto. c. non solum. i. respō. ergo in dubio superiore mandāte sententiam exequi parendum est. de regu. iur. quod quid in mandato. li. vi. ¶ Nono quero quibus modis sententia di ci potest nulla? glo. in. v̄. ad agendum. remittit. Lau. dicit q̄ dicitur nulla propter omissionem aliquorum de substantiali bus. ⁊ de exemplis remittit ad no. de sequestra. cle. vna. in fi ne. vbi dixi. in. v̄. non obstante. in prima ⁊ secunda qōe. ⁊ di cit Lau. q̄ proprie est nulla propter defectum iuris publici. vt si est lata lite non contesta. de lit. contesta. c. ii. no. s̄. co. c. i. secus. si contra ius priuatum vel propter defectum eius ut q̄ cum falso procuratore vel simili. quia tunc est annullanda. ff rem ra. ha. l. iii. §. falsus. ⁊ eo casu veniunt contra sententiaz beneficio restitutionis iure maioris vel minoris ex clausula si qua iusta. de in inte. resti. c. i. ⁊. c. ex litteris. C. de preci. imp. offe. auten. que supplicatio. ¶ Decimo quero quis cogno scet de nullitate sententie? glo. in. v̄. ad agendum. remittit. Lau. dicit q̄ iudex qui cognouit de principali ⁊ tunc iure or dinario pronuntiabit. C. de senten. ⁊ inter. l. i. per hoc infert q̄ causa nullitatis non potest simul tractari cum causa appel tionis coram eodem. quia cā appellationis tantum coram su periore tractatur. ff. quis ⁊ quo appellatur. l. i. de appel. im peratores. non autem coram eodem qui pronuntiauit. de cō sue. nō putam⁹. li. vi. p hoc qō no. Inno. c. ti. c. i. ⁊ ō appel.

interpoſita.quod tenet Specu.parte.ii.eo.tit.§.iuſta.
¶ Q̃ p̃o.ad hoc q̃ immo iudex ad quem poſſit de appella tione ⁊ nullitate ſimul cognoſcere.ff.de appel.l. ſi expreſſim .ff.famili.herciſ.quedam mulier.qõ no. Jnno.de appel.di lecto.⁊ de in integ.reſti. conſtitutus.dicit Laud.verus eſt dictum Spe.q̃ ipſemet ordinarius qui pronuntiat ſolus de nullitate cognoſcit ⁊ ſuum errorem corrigit.C. quomodo ⁊ quando iudex.l.ſi preſes.de elec.qualiter.i. Ben. videtur ĩ herere dicto Jnno.idez Dan.qui tamen dicit q̃ ſi dicitur ſententia nulla propter defectum iuris priuati non cognoſcit iudex ad quem quia appellando ratificatur.ff.rem ra.habe. l.iu.§.falſus.de iudi.licet.⁊ ſic implicaret contraria ſi peterz pronuntiari nullam.ergo non eſt audiendus.de appella. ſol licitudinem.ſecus ſi dicatur nulla propter defectum iuris pu blici vel iuriſditionis.quia tunc per appellationem non effi citur aliqua.ff.de appel.ſi expreſſim.que ſententie ſine ap.re ſcin.l.i.de ſenten.excom.per tuas.pro hoc de prule.cũ oliz. ii.dic q̃ non, dicitur ſententia nulla propter defectum iuris priuati.ſed magis proprie dicitur non preiudicare.nam ſen tentia lata contra falſum procuratorez tenet contra ipſum.ó arbi.per tuas.licet non preiudicet domino niſi appellet quia tunc videtur approbare.d.§.falſus. Et ad queſtionem dic q̃ coram iudice ad quem ſimpliciter poteſt deduci nullitas ſententie.quod declarat vt plene dixi in dicto.c.dilecto. Ge neraliter autem cum queritur coraz quo poſſet agi ó nullita te diſtinguit Dan.quia aut loquimur de interlocutoria ⁊ coram eodem agi poteſt cum per eam non expirauerit iuriſ dictio.de appel.cum ceſſante.ff.de re iudi.qõ iuſſit.⁊ de diffi nitiua ⁊ aut eſt lata ab arbitro aut a delegato aut ab ordina rio.primo caſu per eundem,reuocari non poteſt.ff.de arbi. quia ſi arbiter.no. Spe.de arbi.§.ſi.v̊.licet autẽ.⁊ hoc etiaz ſi proposſint condemnare ⁊ errando abſoluiſſet.vt in.c.l.Cõ tra tamen eſt quia non videtur dixiſſe qõ mente non agita uit.ff.de ſuppel.lega.l.labeo.de re.du.l.iiii.de quo in Spe cu.predicto.§.v̊.quid ergo. Dan.de hoc dic vt in.l. quod tamen.ff.de arbi.ſi pronuntiauit ſuper omnibus ſuper quibus fuit aſſumptus amplius ſe non impediet.ſecus ſi ſolum de aliquibus cum tamen de omnibus debuiſſet pronuntiare ⁊ tunc etiam tantum dicitur pronuntiaſſe quando ex mente pronuntiauit non autem facto ſeu caſu.ff.de arbi.l.dicere.in prin.vbi hoc dicitur coniuncta glo.qõ eſt ſingularis. Si vero loquimur de delegato aut pronuntiauit ſuper principali aut ſuper inſtantia. Si ſuper principali,functus eſt officio ſuo.ff. de re iudi.l.iudex.de offi.delega.in litteris.poteſt tamen ſu perior ſententiam corrigere.C.quomodo ⁊ quando iudex.l. ſi vt proponis.de hoc in Spe.de ſenten.prola.§.qualiter.v̊ hoc quoqz. Contra hoc eſt de accuſa.qualiter.primo. Sol. Dan.q̃ illi erant legati generales ⁊ ſic ordinarii.de off. le. c.ii.li.vi.quod no. Jnno.in dicto.c.qualiter.⁊ Specu.in di cto.v̊. dicit autem Dan.hec vera niſi delegatus ad pronun tiandum id qõ ẽ nullum ipſo iure ducatur errore facti proba bil'.tunc enim iterum pronuntiare poteſt vt no. Jnno.de re iudi.c.i.argu.ff.de iur.⁊ fac.igno.l.error. Et idez dicit Do ſthen.in dicto.c.i.ſi error eſt iuris quia non interest vtrum nõ fiat vel inuſte fiat.de tranſact.c.ii.facit de offi.dele. ſignifica ſti. Ego vero in dicto.c.teneo cum Jnno.nam exquo erra uit in iure indignum eſt qõ amplius iudicet cum ex hoc ſit puniendus ſed hoc faciet ſuperior. Si vero delegatus pronũ tiat ſuper inſtantia iterum de cauſa cognoſcere poteſt nec ex pirat propter hoc eius iuriſditio.de iudi.examinata.⁊ no.e. ti.c.penulti. Si autem loquimur de ordinario tunc ipſe idẽ ſuam ſententiam ſi eſt nulla corrigit per viam querele. C. de accuſa.l.iiii. Sed ſi non eſt nulla per reſiſtit.in integ.vbi iura hoc permittit.ff.de mino.l.in cauſe.§.vlti.alias ẽ neceſſaria ſupplicatio.ſic intelligitur.eo.ti.cum Bertoldus.vbi de h in glo.ſed qualiter.⁊ per By.i re.quod ſemel.li.vi. Dan. de hoc dixi plenius in dicto.c.qualiter.i.⁊ de hoc.j.in duabus ſequentibus queſtionibus. ¶ Undecimo quero circa hoc an auditor in romana curia cenſeatur ordinarius quo ad cognoſcendum de nullitate? dicit Lau.q̃ ſic.per no.ſ.de re ſcrip.clemen.auditor.cognoſcet autem per ſimpliceꝫ quere lam ſm eum qõ non poſſet delegatus ſed recurretur ad de leganteꝫ.vt.C.quomodo ⁊ quando iudex.l.ſi vt proponis de ſen.ex peri.recitan.l.i.de offi.dele.in lris.qõ dicit Lau. verum ſi agitur de nullitate tangente proceſſum habitum in curia.ſecus ſi habitum alibi vt quando cauſa eſt extra curiaz tunc enim non cognoſcet auditor de nullitate niſi per viam appellationis.non autem ſimplicis querele tanquam' preuẽ tus.argu.de fo.compe.c.fi. ¶ Duodecimo quero quid de executore gratiarum.dic vt no. Jnno.in dicto.c.in litteris. ⁊.ſ.c.c.i.⁊ vtrobiqz dixi ⁊ p ibi no.pz q̃ idẽ in eo qõ ĩ delega to.quia etiam executor eſt delegatus.de offi.deleg.ſi ſuper. li.vi.⁊ de hoc dixi.ſ.q.x.tamen quo ad quid aliud in eo q̃ ĩ delegato ad cauſas.per id qõ no. Jnno.in dicto.c.in litteris. ¶ Decimotertio quero numquid eoipſo q̃ quis appellauit a ſententia nulla videatur eam facere aliquam videtur q̃ ſic per.l.iii.§.falſo.ff.rem ra.ha.pro hoc dixi.ſ.q.x.⁊ hoc maxi me procedit ſi iudex ad quez confirmauit ſententiam. Lau. tenet contrarium dicens q̃ licet elegerit viam appellationis non propterea preiudicauit ſibi quin poſſit ſententiam dice re nullam.ff.de inoffi.teſta.mater. de appel. ſi expreſſim. re fert alios dicere q̃ ſi appellans ſciebat eam nullam ⁊ tunc ta cite eam confirmat alias non.ff.de iudi.l.ii.in prin. Jõe aũt Laudu.diſtinguit quia aut ſententia erat nulla ipſo iure ⁊ tunc non confirmat appellãdo. aut aliqua ſed annullanda ⁊ tunc confirmatur dicto.§.falſus.que diſtinctio non cadit hic quia titulus queſtionis querit de ſententia nulla. Jdeo dic ſimpliciter q̃ appellando non confirmat eam per dictam.l. expreſſim.⁊ qõ ibi no.q̃ dixi in dicto.c.dilecto. ¶ Decimo quarto quero infra quantum tempus poſſit agi de nullitate dicit Laud.q̃ ſemper etiam ſine temporis preſcriptione ſi ſententia ẽ ipſo iure nulla ⁊ verſatur periculũ anime.xxxv.q. ix.§.quia ergo.⁊ ſequen. Et idem in ſimilibus in quibus nõ cadit preſcriptio.de preſcrip.quoniam.xxxvii.q.v.q̃ ideo.in aliis dicit q̃ ſemper poteſt agi. ideſt vſqz ad.xxx.vel.xl. an nos cum tale tempus omnem actionem tollat.xvi.q.iii.§. quas actiones.de preſcript.vigilanti.niſi loci vel fori conſue tudo aliud inducat.C.ad.l.cornel.de falſ.ſcut.de procura. in noſtra. Et hoc quo ad agendum ſed perpetue poterit exci pi ſi ex ea agetur.ff.doli.except.pure.§.ſi.cum omnes actio nes ſint perpetue exceptiones.de non nume. pecu.⁊ de non nume.dote.C.de non numera.pecu.per totum.de dote cau ta non numera.l.ſi.per totum.inſti.de litterarum obliga.⁊ idez Ben. ¶ Decioquinto quero an ſententia pronuntia ta nulla iudicabitur de cauſa ex primis actis? glo.in.v̊.ad a gendum remittit. Ben.dicit q̃ ſi ob incompetentiam iudi cis dicitur nulla ſi ex actis primis ſed ex nouiter faciendis dz procedi.ſic dicit poſſe intelligi.ff.ó appel.ſi expreſſim.C. de ſen.l.i.C.quomodo ⁊ quando iudex.ſi vt proponis.ſecus ſi dicatur nulla ob iuris ordinem non ſeruatum.argu.ff.de iu di.mortuo.C.de accu.l.iiii.de reſti.ſpo.cum ad ſedẽ.ibi prio ris acta iudicii recenſentes.de teſti.preſentata.ſic dicit poſſe i telligi q̃ no.in dicta.l.ſi expreſſim. Alii diſtinguunt quia aut fuit habitus proceſſus coram eo qui potuit ab initio iudi care.ſed propter aliquod ſuperueniens tempore ſententie fu it inhabilis ⁊ ſic non tenuit ſententia ⁊ tunc qua valuit pro ceſſus ſm illum iudicabitur. Aut fuit habitus coram eo qui ab initio non fuit habilis vt quia carens iuriſditione ⁊ tunc requiritur nouus.dicit Joan.and.hic q̃ hec diſtinctio ni mis ſe reſtringit ad perſonam iudicis nam etiaz ſi iudex erat competens ex tempore proceſſus ⁊ ſententie tamen ſi male iudicauit vt quia non in ſcriptis adhuc procedit primum mẽ brum diſtinctionis ſecz q̃ ex eiſdem actis iudicabitur iterato preſuppoſito q̃ id qõ probatum eſt in preterito concludit ẽt in preſenti.vt ſi probaui me maiorem vel dominum ⁊ eſt in ſpiaendum tempus preteritum ⁊ non preſens.licet probatũ tunc non concludat nunc ſufficit enim q̃ tunc concludebat vt ſi tractabatur de etate impetrantis tempore impetratiõis de reſcrip.ſi eo tempore.li.vi. Si vero iudex competens ma le proceſſit vt quia lis.non conteſta.⁊ per conſequens male iudicauit tunc procedit ſecz membraz quia exquo proceſſus ñ valuit oportet alium de nouo fieri. ¶ Decimoſexto que ro an agendo de nullitate debet dari libellus ⁊ lis conteſta ri. Lap.dicit q̃ ſic.pro hoc quod no.Spe.de libellorum cõ ceptione.§.nunc dicendum.ad ſi.v̊.quid ſi ſententia.vbi di cit q̃ quando opponitur nullitas in modum exceptionis nõ debet dari libellus quando vero in modum actionis ſic ⁊ eo dem modo diſtinguit de litis conteſtatione.in titulo de lit. conteſt.§.quando aũt.v̊.quid de cauſa nullitatis. ¶ Decimoſeptimo quero ſi ſententia cõtinebat diuerſa capitula nũ quid procedit hec clemen.glo.in.v̊.alicuius.dicit q̃ ſic cum certa limitatione qõ dic vt in ea.⁊ de hoc.ſ.in.iii.contrario. ⁊ pro hoc quod dico in ſequen.qõne. ¶ Decimooctauo q̃ ro an ſit locus huic clemen.ſiue tres ſententie de quibus hic

ſint late ſucceſſiue ſiue interpellate. So. hic Steph. q̄ ſic q̄ littera non diſtinguit ꝛ ſufficicit ita ſcriptum eſſe .ff. qui. ꝛ a qui. proſpexit. vi. q. iii. ſcriptum. exemplum lata ſententia, p actoꝛ reus appellauit ꝛ obtinuit. appellauit actoꝛ ꝛ obtinuit. tertio reus ſuccubuit. hic ſunt tres ſententie contra reum licꝫ non ſucceſſiue ꝛ ſic executio non impedietur vt hic. pro hoc q̄ dico. j. ti. i. clemen. ſi. q. vi. ſed ſi vltima vice ſuccubuiſſet actoꝛ iterato poſſet appellare. ¶ Oppo. ad hoc quia in eadē cauſa non licet appellare tertio. C. ne in vna ꝛ eadem cauſa in rubro ꝛ nigro. de appel. ſua. So. contrariuꝫ procedit quo ad eandeꝫ perſonam. Sed actoꝛ poteſt bis appellare. ꝛ reus bis. de quo in dicto. c. ſua. ꝛ in Spe. de appel. §. quotiens. in prin. ¶ Decimonono quero ſi ago de nullitate contra caſum huius cle. nec excipit an iudex ex officio poſſit agentem reicere. So. vt in glo. in verbo admittatur. que dicit videri q̄ ſic per hanc litteram ꝛ videtur ponderare. gl. q̄ verba huius clemen. diriguntur iudici. ꝛ hoc no. q̄ quando verba legis vel canonis ſuper actoris repulſione diriguntur iudici ēt parte non excipiente poteſt agentem reicere. q̄ ſingulariter probatur ex hac glo. pro hoc q̄ no. C. de colla. ſi ſoꝛoꝛ. q̄ di ri de offi. iudi. c. ii. ꝛ cum hac glo. concoꝛdat ℙdau. dicens. q̄ etiam ſi non petatur executio ſententie per victoꝛem per officium iudicis reicietur. ar. de excep. exceptionē. ff. de poſtu lan. quos prohibet. ꝛ hoc dicit velle hanc litteram. In hoc negatiuo nullatenus admittaꝫ. vide circa hoc q̄ no. Bar. in. l. i. ff. ad macedo. l. ii. ff. ad vell. l. i. §. i. ff. ad trebel. de eo cui a lege denegatur actio. ¶ Oppo. ad hoc quia erit p hoc in poteſtate victoris impedire proceſſum ſup nullitate. So. vt in. c. glo. ꝛ idem ℙdau. quia debet victus ſe offerre executioni. q̄ no. concoꝛdat. de reſti. ſpo. c. vlti. iii. q. i. reintegranda. ꝛ q. ii. ꝛ ii. iii. v. ꝛ. vi. ¶ Vigeſimo quero circa hoc ſi petitur executio ſententie? dicit ℙdau. q̄ ſola petitionis pendē tia impedit proceſſum ſuper nullitate etiam ſi non opponatur de tertia ſentia per modum exceptionis. Eſt enim ipſa actio preiudicialis ſicut in. c. vlt. de ordi. cogn. dic q̄ nō ex vi pendentis petitionis, ſed ex vi non facte executionis hoc ſurgit vt dixi in precedenti. q. ¶ Vigeſimoprio quero an executio facta reuocabitur ſi poſtea in actione nullitatis obtinebit agens. gl. in verbo donec. dicit q̄ ſic q̄ nō. ꝛ idē ℙdau. ¶ Vigeſimoſecundo quero quando dicetur executio plēarie facta vt ſit ſatis factum huic clemen? So. vt in g'o. in verbo plenarie. ꝛ dicit Laudu. q̄ fiet executio nulla cautione p̄ ſtita ꝛ nullo granamine impoſito illi pro quo lata eſt ſententia. ¶ Oppo. ad hoc. ſ. de reſt. ſpo. ſuſcitata. So. Lau. q̄ ibi loquitur in caſu diuerſo. ¶ Vigeſimotertio quero ſi appellatio deſerta eſt per lapſum fataliuꝫ an debet iudex ad quem remittere partes ad iudicem a quo dato q̄ appellans opponat cauſam nullitatis? hec queſtio implicat aliaꝫ p quā fit facienda executio an per iudicem a quo an per iudicem ad quem? ꝛ in hoc dicit Laud. q̄ per iudicem ad quem. per no. de offi. deleg. paſtoralis. §. preterea. in glo. ſed pone. ¶ Oppo. ad hoc de capitulo. vt debitus. Sol. Laudu. ſtandum contrario dicens q̄ exquo iudex ad quem non pronuntiat ſuper principali ſed ſuper appellatione remittere debet ad iudicem a quo per dictum. c. vt debitus. ſed ſi pronuntiaſſet ſuper principali puta ſuper beneficio eccleſiaſtico de quo erat q̄ſtio tunc ipſemet poſſet exequi. iuxta clemē. auditoꝛ. ſ. de reſcrip. ſic dicit poſſe intelligi. d. glo. ſed pone. per hoc ad precedentem queſtionem reſponde q̄ cauſa nullitatis debebit proponi ꝛ expedire coram iudice a quo exquo appellatio deſerta eſt. tamen non negat Lau. quin cauſa ſimplicis querele preſentibus partibus ꝛ aliis rite inchoatam coram auditoꝛe. idem auditoꝛ ex noua cauſa ꝛ ex nouo proceſſu poſſit inhibere ne lit. pen. aliquid in eius preiudicium attentetur. p hoc. ſ. de elec. clem. conſtitutionem. §. inſuper. niſi velimus dicere ſcōm eum q̄ in cauſa predicta ſimplicis querele excipi poſſit q̄ de hoc pendet cauſa coram executoribus ꝛ propterea alleget ius reuocandi domum ſuper cauſa inchoata coram executoribus ꝛ nondum finita. de officio delega. quequi obtinuit contra appellantem propter deſertionem appellationis ſe abſentaret a curia ꝛ reuocaret procuratoꝛes ſuos ne per ſimplicem querelam poſſit contra ipſum preſentem agi in curia. ꝛ eandem cautelam tradit quando tres ſentētias obtinuit vt hic. dic quo ad intellectum. d. §. vt ibi dixi maxime in. i. q. quo autem ad incidens dubium per quez debeat fieri executio. dic vt dixi in dicto. §. preterea. ¶ Vigeſimoquarto quero circa dicta in proxima queſtione nunquid i caſu premiſſo primi iudices ſine alio mandato iudicis ad quez ꝛ ſine aliqua certificatione ſuper deſertione predicta ad ſoluꝫ appellati requiſitionem ſimplici verbo eius ſuper predicta deſertione credere debent ꝛ exequi ac ſi non fuiſſet appellatum dicit Laud. videri q̄ debeant certificari per iudicem ad quē antequam iuriſditionem reſumant per. c. vt debitus. ibi remittat. pro hoc inducit q̄ ipſe idez no. de appel. clem. ſicut. ꝛ ibi tenet ꝛ debet vocari appellans per iudicem a quo ꝛ eo citato recipi certificatio ſuper deſertione alias non tenebit q̄ fiat contra non citatum. de reſti. in inte. tum ex litteris. ō cau. poſſ. c. i. dic q̄ lapſis fatalibus non expedit q̄ iudex a quo expectet aliquid a iudice ad quem ſed libere exequitur. de appel. reprehenſibilis. v. ſi vero. ꝛ an debeat citari pars in executione. dixi de appel. ex ratione. ꝛ ad. c. vt debitus. dic q̄ loquitur in alio caſu quando iudex ad quem pronuntiat male appellatum ꝛ ſic nondum erant ibi lapſa fatalia quo caſu dic q̄ etiam ſi non remittit eoipſo q̄ pronuntiauit male appellatum intelligitur remiſiſſe. ita q̄ iudex a quo libere vteꝫ ſua iuriſditione. vt ibi no.

ſ. Similiter. ¶ Oppo. ad litteram iūcta glo. i verbo alicuius. in eo q̄ exemplificat hanc litteram quia geminando appellationem per ſecūdam videtur a prima recedere. ff. rem ra. ha. l. cum minor. ꝛ l. iii. §. falſus. ꝛ ſic ſi prio appellaui ab interlocutoria ꝛ iudex non detulit ſed proceſſit iuxta. c. cum qui. de dolo. li. vi. ꝛ diffinitiue contra me pronuntiauit ꝛ ego a diffinitiua appello videoꝛ recedere ab appellatione prima cum tanquam nō cōfiſus de ipſa appellauerim ſecundo per dicta iura. Sol. ſm. Lau. Albathe. geminando appellationem non videoꝛ recedere a prima ſed potius eam approbare. ar. xxxi. q. i. Lotharius. de teſti. cum tu. de app. cum bone. ꝛ. c. dilecto. vbi hoc tenet Inno. datur tamen conſilium q̄ in ſecunda appellatione proteſtetur q̄ per hoc non intendit recedere a prima. ꝛ ad §. falſus. dic q̄ ibi appellando videtur approbare ſententiaꝫ latam contra falſum procuratoꝛem quia de ſe eſt non nulla. tenet etiam contra procuratoꝛem. de arbi. per tuas. ſed quando appellatum eſt ante ſententiam ſi appellatio fuit legitima ſententia poſtea lata eſt nulla. de quo no. de teſti. ex parte. iō ab eo appellando non intelligitur eaꝫ approbare. pro hoc q̄ dixi. ſ. hac. cle. i. Rō ſo. q. iiii. ¶ Quero ſi iudex a quo detulit appellationi interpoſite ab interlocutoria ꝛ de eius pendentia proponitur contra executionem tertie ſententie. dicit Albathe. q̄ tunc non procedit hec cle. quia ſi vera erit cauſa in appellatione expreſſa iudex ad quem appellante proſequē te cognoſcit de principali. Si autez non eſt vera remittit ad iudicē a quo. dic melius q̄ dūmodo nō appareat a tertia ſententia appellatum ſemper mittet executioni ꝛ ſi dicatur fuiſſe delatum appellationi ab interlocutoria ꝛ eam penderet q̄ etiam ſi doceret ſe obtinuiſſe in cauſa appellationis ab interlocutoria non auditur ad effectum impediendi executionez tertie ſententie diffinitiue. vt dicit glo. antepe. ꝛ idē ℙdau. ergo multo minus auditur dicens appellationi delatum eſſe.

Ver. Que ad eam. No. de dictione ēt que eſt ampliatiua ꝛ extenſiua. de conſti. cum omnes. vbi dixi de elec. cum i cunctis. §. inferioꝛa. ff. de ver. obli. q̄cūq̄z. §. ſi ita. ꝛ dicit Lau. q̄ eſt ſenſus ac ſi dicat ne dum ad cauſas principales pendētes q̄ eſt minus ſed ꝛ pendentes per appellationem q̄ eſt plus hanc conſtitutionem oſtendi.

Aſtoralis. Oſtendit nullaz fuiſſe quondam ſentētiā latam per Vēricum quondam imperatoꝛem in regē Robertū tam ex cauſis ꝛ aliis in ea inſertis q̄ ex perſonis a qua ꝛ in quem lata fuit ꝛ eam irritat quatenus de facto proceſſit. hoc dicit ſm ℙdau. vel ſm Gen. Sententia lata contra citatum extra citantis territoꝛium exiſtentem nulla eſt ipſo iure. vel ſic. Sententia lata ab inimico notorio vel contra abſentem citatum ad locum euidenter non tutuꝫ non tenet. ¶ Nota q̄ poteſtas pape immediate pendet a deo vt hic in verbo diuinitus. ad hoc de tranſla. c. i. ꝛ in hoc no. glo. in verbo diuinitus. que dicit q̄ conceſſa ſunt per illa verba paſce oues meas. ꝛ idem ℙdau. pro hoc extrauagans Bonifacii. viii. vnam ſanctam. ꝛ hanc poteſtatem chriſtus p̄miſerat ante paſſionem per illud dabo tibi claues regni celoꝝ. Albathe. xvi. ꝛ xxi. di. in nouo. de conſti. tranſlato. ¶ Secundo

no.q̄ poteſtas pape concernit populum chriſtianum tantū. ꝛ ſic non concernit ſectas aliorum cum nihil ad nos de his q̄ foris ſunt. de diuorti. gaudemus. ꝛ dicit Paul. hoc verum ſi loquamur de poteſtate de qua hic in prin. per quam obuiatur periculis animarum alias autem habet papa poteſtatem ſuper omnes quia omnes ſunt oues licet non ſint de ouili. facit de hom. pro humani. lib. vi. ꝛ q̄ō no. de voto. q̄ō ſuper his. ¶ Tertio nota q̄ papa compellitur ex cura officii ſui in uigilare remediis ſubiectorum. pro hoc ſupra in proemio. ꝛ ex hoc arguit Paul. q̄ contrarium faciendo peccat. vnde dicit Goff. de offi. dele. conſultationibus. q̄ papa peccat mortaliter ſi iuſtitiam denegat vel ad conſultationem non reſpōdet per. c. quamuis. eo. ti. indeciſa. contra hoc tamen eſt quia princeps ſolutus eſt legibus. ff. de leg. l. princeps. de conceſſ. preben. propoſuit. Ben. q̄ compellitur compulſione non p̄ciſa ſed cauſatiua ſcilicet debiti officii ꝛ affectionis. ꝛ ſic loquitur hic ꝛ ſupra in proemio. ꝛ. ff. in ſeparatione bonorum. l. i. ¶ Quarto no. de dictionibus iam dudum ꝛ quondam. de quibus dixi de offi. dele. cum olim. ¶ Quinto no. q̄ aliter loquimur ō defunctis q̄ de viuentibus. nam nomīa defunctorum proferuntur ſine alio titulo ſicut hic ibi quondam Henricum. ſed non ſic nomina viuentium patet ibi chariſſimum in x̄po filium. ꝛ hoc ꝟ Lau. ideo eſt quia mortui honore huius ſeculi non indigent cū ſint ad maius tribunal vocati. ſupra de ſepultu. ſacris. ꝛ ideo pax̄ in miſſa eorum nō datur. vt no. glo. de conſecra. di. ii. pacem. vbi reddit ꝛ aliaꝫ rationem quia iam non ſunt in turbatione huius mundi ſed quieſcunt in domino. ꝛ idem dicit inter monachoſ quia mūdo mortui ſunt. ꝛ eſt glo. ſingularis, pro hoc eſt quia cum allegam⁹ doctores defunctos dicimus ſine cōmendatione aliqua. puta Inno. Hoſti. ꝛ ſimiles. ſed viuentibus propōmus hoc appellatiuum dominus. quandoq̄ tamen defunctus afficitur iniuria. inſti. quibus ex cau. manu. non poſ. §. i. ꝛ quandoq̄ laudibus extollitur. ſ̄. de reliqui. gloriosus. li. vi. j. de reliquiis. ſi dominum. ¶ Sexto no. q̄ papa prouidet ad tollendum diſcordiam exortam inter principes. ibi materia turbationis exorta. non tamen proprie probatur hic ſed probatur de iudi. nouit. pro hoc. ꝛc. di. oblationes. nam ꝛ ceteri coguntur per ſuos iudices ad pacem. c. di. ſtudendū. ꝛ. c. placuit. ꝛ. c. precipimus. ff. de vſufru. equiſſimū. ¶ Septimo no. q̄ confederatiōes ꝛ conſpirationes reprobātur. q̄ō procedit quando ſunt in malum. xi. q. i. coniurationum. ꝛ. c. conſpirationū. Et tunc ſm Lau. conſpiratio eſt machinatō ab aliquib⁹ facta in detrimentum alicuius perſone vel dignitatis eiuſdem. ſ̄. de iureiuran. petitio. ꝛ prima facie ſonat in malum vt in dictis. c. conſpirationum ꝛ coiurationum. ꝛ vt ibi no. dicitur a con ꝛ ſpiritu ꝛ ponitur pro ſuperbia. Et ſm Aug. coniuratio eſt plurium in vnum uiratio. conſpiratio ſit vero ſine iuramento. ꝛ vt dicit Alb. Bathe. non tñ a canonibus ſed etiam a legibus reprobatur. C. de monopoliis. l. ſi. ff. de collegi. illi. l. i. x. colla. de pace. tenen. §. conuenticulas. tamen ſup re licita licite fit. xvi. q. iii. ſane. de quo in. d. c. ꝛ p hoc de teſt. co. ī. c. vlti. xlii. di. ſiquis. xi. q. i. ſi qui. ꝛ tūc potius eſt concordia q̄ conſpiratio. ff. de col. illi. l. i. ꝛ per. d. §. cōuenticulas. videtur reprobari confederatione ſeu lige q̄s domini ciuitatum vel ciuitates faciunt inuicē. q̄ō dicit Bar. in extrauag. quoniam nuper. in. v. occulte procedre quando preſente imperatore. ſecus ſi eo abſente faciant ad defenſam. ar. ff. q̄ō cuius. vniuer. no. l. i. ꝛ q̄ō ibi no. ꝛ in eo q̄ō dicit hic q̄ rex fecerat cōfederationes cuꝫ ſubditis imperatoris. dic maxime idem enim ſi cum hoſtibus vel cum non ſubitis ſcz de facto. C. ad. l. iul. maieſta. l. quiſquis. canonizata. vi. q. i. ſi qs cum. ¶ Octauo no. q̄ in atrocibus tractatus habetur pro facto vt hic in verbo tractauerat. ꝛ. C. ad. l. iul. maieſta. l. q̄ſ quis. vi. q. i. §. verum. ¶ Nono no. q̄ committitur crimē leſe maieſtatis ſi quis ciuitates obedientes principi facit ei rebelles. ff. ad. l. iul. maieſta. l. ii. ꝛ. iii. ¶ Decimo no. q̄ tenetur hoc crimine leſe maieſtatis is qui ſubſidium preſtat criminoſo ibi ſubſidio. Jn aliis autem criminib⁹ quando ꝛ quo modo teneatur. dixi de offi. deleg. c. i. ¶ Undecimo no. q̄ dominus non tenetur de facto ſuarum gentium niſi preſtet eis ſubſidium ad illud. vt hic in verbo ſubſidio. Paulus. ꝛ Ben. ar. ff. de periculo ꝛ commo. rei ven. l. ſi vendita. de vi. ꝛ vi. ar. l. iii. §. cum procurator. no. de reſti. ſpo. cum ad ſedez. in glo. penul. ꝛ hoc niſi neglexerit de eis facere iuſticiā. xxiii. q. ii. dominus. ¶ Duodecimo no. q̄ cōmittitur crimen leſe maieſtatis. ſi fit iniuria officialibus principis. ibi officialib⁹ pro hoc. vi. q. ii. q̄ſquiſ. ¶ Decimotertio no. q̄ nomine vrbis intelligitur de roma per excellentiam. inſti. de iure naturali §. ſed ius. pro hoc. ſ̄. de iureiuran. clemen. Romani in prin. ¶ Decimoquarto nota ex verbo ꝛ alibi q̄ expreſſo vno loco delicti in accuſatione vel inquiſitione ſequi poteſt indefinitia. Paul. qui tamen dicit q̄ forte hec loca omnia ſpecificauit imperator. ſed hec omiſit papa cauſa breuitatis alias videtur obſtare. iii. q. viii. libellorum pro hoc quod no. de ord. cog. c. ii. in princi. in eo q̄ ibi dicitur in predis animalium ꝛ aliis. ¶ Decimoquinto no. q̄ nomine reipublice intelligitur de romana. vt hic in verbo reipublice ꝛ proprie romanorum dicitur reſpublica. ff. de ver. ſign. l. cum qui. licet largo modo etiā aliter dicatur. ff. de publicanis. l. ſed hi. de furtis. ſed ſi imaginem. pro hoc q̄ō dixi de reſti. in inte. c. i. ꝛ no. q̄ō eſt crimen leſe maieſtatis ſi quid fit in detrimentuꝫ reipublice romane ꝛ vocatur crimen perduellionis. ꝛ hoc ideo quia admittitur probatio per duellum que alias non recipitur. vt no. ff. ad. l. iul. maieſta. l. ſi. vel verius dicuntur perduelles hi cū quibus eſt duellum. i. libellū. tanquā cum hoſtibus populi Romani. ff. de verb. ſigni. quos nos. ꝛ de hoc. j. q. v. ¶ Decimoſexto no. q̄ in abſentem contumacem tenet ſententia lata ſuper crimine. de quo no. de dolo. veritatis.

¶ Decimoſeptimo no. q̄ cum debet procedi ſuper crimīe tanquam ſuper notorio vtile eſt declarare q̄ notorium ē. ibi declaratio. ꝛ glo. in eodem verbo ſimile. de electi. cum dilectus. dicit tamen Paul. q̄ licet hec declaratio ſit vtilis non tamen eſt neceſſaria. ſed ſufficit, q̄ de eo verificatur notorīū etiam ſi de eo iudici non cōſtet. vt no. Jnno. ꝛ Hoſti. de co habi. cleri. tua. alias ſi procederet tanquam ſuper notorio ꝛ non eſſet retractaretur ſententia. vt no. Spe. de notorio. §. i. in prin. q̄ō itelligit Paul. niſi preceſſiſſet hec declaratio quia tunc imputet ſibi qui non appellauit cum ſit lata contra uis litigatoris. Ex hoc infert vtile eſſe q̄ procedat. p. hoc q̄ō no. de iureiur. ad noſtram. iii. de offi. dele. c. i. li. vi. putat etiam Paul. in hac interlocutoria declarare debere quale notorīū ſit vtrum iuris preſumptionis vel facti. ꝛ ſi facti vtrum act⁹ continui an interpellati vel tranſeuntis cum aliter procedat in vno q̄ in alio. vt no. Jnno. in dicto. c. tua. ꝛ no. ii. q. i. de manifeſta. ꝛ in Spe. de notorio. §. i. ꝛ vlt. de quo dic vt dixi de cohabi. cle. veſtra. ¶ Decimooctauo no. q̄ in notorio debet interuenire citatio. vt hic ibi citatum. q̄ō dicit Ben. z. verum niſi quis in ipſo actu notorio facinoris deprehendat tunc enim contra non citatum fertur ſnīa. de tranſla. quāto no. Jnno. de re iudi. cū olim. ꝛ no. de offi. dele. in. c. i. lib. vi. ¶ Decimonono no. q̄ fieri ſnīa poteſt ſub conditione ibi ſi quando veniret. Laud. rationē añt quare hic fuit apposita conditio. dico. j. in primo ꝛtrario. ¶ Vigeſimo no. q̄ ferť ſnīa mortis in abſentem. ꝛ in eo q̄ hic fuit lata ſnīa capitis cō tra regem. dic fuit pena legalis nō canonica. ne cle. vel mo⁹. ſnīam. Cycero in oratione pro Deio dato rege in prin. ita inuſitatum eſt regem capitis eſſe vt ante hoc tempus nō ſit auditum. ꝛ ſic fuit hec ſententia lata piſis. m. ccc. xiii. v. Kal. may. anno quinto regni ſui imperii vero primo. ¶ Vigeſimoprimo no. q̄ in ſententia priuationis non expedit q̄ exprimantur beneficia priuati ſicut hic non exprimuntur dignitates regis. pro hoc de exceſſi. prela. c. ſi. ¶ Vigeſimoſecūdo no. q̄ princeps ſupplet omnem defectum ſolēnitatis omiſſe Et dicit Laud. q̄ hoc facere poteſt imperator in tpalibus ſi alias rite ꝛ recte procedat. C. de teſt. l. omnium. ſicut ꝛ papa ī foro ſuo. de tranſ. c. i. iii. q. vi. hoc quippe. ¶ Oppo. q̄ non valuerat ſententia lata cōtra abſentem. ff. de requirendis reis. l. ii. So. Lau. q̄ iō q̄ erat abſens fuit lata ſnīa ſub cōdictiōe exquo erat pena īfligēda ī corpus ſecus ſi nō requireret iflictionē corporalē ſed aliā ſicut ē relegato exiliū vel alia pēa que dānū eſtimatiōis cōtineat q̄ talis pōt ferri ꝛtra abſentē ſicut ēt depoſitio bñficii ferť ꝛtra abſentē. de dolo vitatis. dicit tñ Lau. q̄ cōditionaliter ēt ſnīa corpalis ferť ꝛtra abſentē vt hic. ꝛ lz regulariter nō ſit ſnīa ferēda ſub ꝛditione. ii. q. vi. viduā. lata tñ tenet ſicut ēt tenet excōicatio ſub ꝛditiōe lata. de appel. p̄terea. ii. ꝛ de ſnīa ꝛditionali dic vt ibi dixi de hoc q̄ō no. in. d. c. veritatis. ¶ Quero circa hoc an tps euentis cōditionis trahiť ad diē ſnīe an ecōuerſo? Lau. diſtinguit q̄ aut ē talis actus qui ſubſtantiā ſuā accepit ab exiſtētia cōditionis potius q̄ ab alio ꝛ tūc tēpus ſnīe trahiť ad diē exiſtē tis conditionis vt eſt in excommunicatione que vires accepit ex contumacia ſecuta. xi. q. iii. epiſcopi. aut aliunde ſumit vires ꝛ aut fortius impedimentum interuenit tale q̄ poteſt

tollere primam obligationem. Et adhuc idem exemplum in impedimento ab homine. de reſcrip. ſi pro te. li. vi. in impedimento a iure de ſpon. c. vnico. li. vi. aut nullum fuit impedimentum qđ immutare poſſet naturam prime obligationis ⁊ tunc exiſtentia conditionis trahitur ad diem ſententie. ff. q po. in pig. ha. potior. de peri. ⁊ cõmo. rei ven. l. q̃ ſi pendente que no. ⁊ de hoc etiam dixi. de reſcrip. ſi pro te. li. vi. ¶ Secundo quero an ſtandum fuerit aſſertioni imperatoris in eo q̃ aſſeruit regem fuiſſe legitime citatum? glo. in verbo aſſerẽte. dicit q̃ forte veraciter aſſeruit ſed q̃ hoc nõ iuſtificat ſniam quam declaro quia etiam preſuppoſito q̃ ſtaretur imperatori in facto quatenus dixit regem fuiſſe citatum non tamẽ ſtari debuit in iure quatenus dixit cum fuiſſe legitime citatum cum ex notorietate circunſtantiarum de quibus infra patet manifeſte liqueant contrarium eſſe verum. dicit ergo Step. q̃ non debuit ſtari maxime cuꝫ de contrario obſtet. ¶ Oppo. ad hoc de proba. cle. litteris. Sol. Stepha. q̃ imperator nullam poteſtatem habebat in regem Robertum niſi ratione ceterorum feudorum ⁊ ſic non tenuit citatio ⁊ dato q̃ legitima fuiſſet propter inimicitias non artabat. Laud. autem ⁊ Pau. videntur velle q̃ tali aſſertioni ſtandũ fuit. vnde dicit Laud. ſpeciale in imperatore cui creditur. de teſti. cum a nobis. in fi. C. de teſta. l. omnium. ⁊ idem in papa. d. cle. litteris. alias autez non credit. d. c. cuꝫ a nobis. vbi de hoc. dic q̃ principi ſtatur quo ad eos qui legibus artant. nam q̃ ſtet dicto vnius etiam principis nõ eſt de iure diuino ſecundũ q̃ ſaltem requirunt duo. de teſti. licet. q̃ in ore duorũ ⁊c. vt ibi ſz eſt de iure poſitiuo per predicta iura. ideo quo ad illos ſolos ſtatur qui per ius poſitiuũ artant. quod no. ¶ Tertio quero ſi rebelles de quibus hic vocauiſſent alios in auxiliuꝫ qui acceſſiſſent ⁊ aliqua bona perdiſſent in bello an habent actionem mandati vel aliam contra vocantes pro damnoꝫ reſtauratione? dicit Jnno. de iureiuran. ſicut. iii. q̃ non. ⁊ idez hic Bathe. ſecus ſi vocati fuiſſent ad iuſtũ bellum. vt no. in dicto. c. ⁊ in ſe. qõe. ¶ Quarto quero circa hoc an bona iniuſte pugnantium licite poſſint occupari? dic q̃ ſic per no. in. d. c. ſicut. ex quo erat bellum inductum per imperatorem tñ quia vt patet. j. v. illud. ſuper regez non habebat imperator poteſtatẽ. ſed papa nõ potuit per imperatorem indici beliuꝫ contra regez niſi in defectũ iuſtitie debuit ãt primo requiri papa vt iuſticiaꝫ faceret contra regem qui ſubeſt eccleſie. vt .j. v. vt illud. pro hoc q̃ no. de reſti. ſpol. olim. i. ¶ Quinto quero in eo q̃ dicit hic de crimine leſe maie. quib⁹ modis cõmittitur? dicit Laud. q̃ cõmittit vbicunq̃ quis cõtra vrbem machinat vel fugit ad hoſtes vel eos iuuat qualitercũq̃ vel ſubiectas prouintias nititur facere rebelles vel ſi ſeditionem mouet in ciuitate vel procurat q̃ princeps magiſtratus ſenatus illuſtres vel ſiles qui pars eius ſunt occidat. vel ſi cogitat. ff. ad. l. iul. maie. l. i. ii. iii. ⁊. iiii. C. ad. l. iul. maie. l. q̃ſq̃ ⁊ hoc in crimine ſm euꝫ multa ſunt ſpecialiſſima. naꝫ admittuntur ad accuſandum qui aliaꝫ repellerent. ff. ad. l. iul. maieſta. l. famoſi. ⁊. l. in cõnibus. Jtem qui patefecit anteq̃ ſit vſus vel proceſſerit ad actum venã meretur et premium ſed ſi proceſſit ad actum vincam meretur ⁊ nõ premium. C. eo. l. antepe. in fi. alias ãt nullã hz excuſationẽ ſiue ſit reus qa perfecit vel q̃ cogitauit vel q̃ perficere voluit. pcedendo ad aliquem actum vel vando vel recipiendo ſacrm ſuper facinore cõmittendo vel quid ſimile ⁊ gladio dz ferri ⁊ bona eius omnia publicari. C. e. l. penul. Et crimine cõmiſſo nihil poteſt criminoſus alienare nec tenet emancipatio vel manumiſſio per eos facta. l. penul. ſimile. de hereticis. filij. li. vi. Jtem poteſt accuſari poſt mortem. C. e. l. vlt. Laudu. dic generalius qui dicant incurrere hoc crimẽ. vt no. Bar. in extranag. quoniam nuper. in. v. rebelles. ⁊ in verbo rebellando. ⁊ dicit Jo. de lign. q̃ iſtud crimen vocat lex crimen perduellionis q̃ ſcilicet duellũ ſit prohibitum etiam. l. cauli tamen hoc tñ caſu permittit ſicut etiã quibuſdã alijs caſibus. de quibus .x. col. de pace tenenda. vbi no. Columbus circa prin. Sic etiam eſt in lege lombardi. ⁊ de hoc per Jo. de lig. in tractatu de bello. vel dic crimen perduellionis alio modo vt dixi in. xv. no. Pro predictis in eo q̃ dixi phiberi etiã affectũ eſt q̃ nõ ſolũ facere ⁊ operari ꝛ imperatorẽ ſed etiã maledicere quilibet phibetur ⁊ punit maledicens. C. ſi quis imperat. mal. l. vna. xxiii. q. iii. inter querelas. C. de epiſ. ⁊ cle. ſi quis in hoc. de maledicentibus ãt deo quale ſit peccatũ. nota. de cleri. maledi. ſtatuimus. ¶ Sexto quero circa hoc ſi aliquis maledicit deo ore ſed non corde an pecet mortaliter? dicit Mat. q̃ ſic. xi. q. iii. nõ ſoluꝫ. ⁊. c. exiſtimant. ¶ Septimo quero an propter delictum patris in crimine leſe maieſtatis vel alio ꝓpter bona ſint confiſcata filius perdit legitimã? vi q̃ non. q̃ iure nature debetur ergo per poſitiuum tolli non poeſt. ar. j. c. v. ceteruꝫ. ⁊ pro hoc de teſta. Raynutius. v. qa vero. ⁊ quia pater nõ poſſet filium priuare legitima. C. de inoffi. teſta. l. quoniam in prioribus. ⁊ hoc tenet Laud. in. v. ceterum dicens q̃ ſi filij audita cõdẽnatione patris furtim vel vi vel dolo ſuam debitam ſubtrahunt nõ tenent ſaltẽ in foro anime ad reſtitut onẽ principi faciendã quia poſſunt tenere de iure per p̃dicta ergo iuſte. de ver. ſig. iuſ dictũ. Ben. in .d. v. tenet contrarium q̃ per contractum tolli poteſt. debet eni ere alieno deducto. ff. de inoff. teſta. l. papinianus. §. qñ autem quarta. quia ſi pater vendit omnia bona non poteſt filius reuocare pro ſua legitima. vt in. d. §. ſic ergo. cum bona ſunt confiſcata q̃ nihil ẽ in bonis. nihil etiaꝫ eſt in legitima. pro hoc quia legitima debetur de iure ciuili licet inſtinctu naturali. ⁊ ideo tolli poteſt per. l. municipalẽ. vt no. By. in regula indultum. li. vi. qđ tenui in dicto. v. q̃ in ſecundo contrario. pro hoc quia exquo poteſt tolli per contractum modo predicto ergo ⁊ per delictum quia in delictis quaſi contrahitur ⁊ per quaſi contractum ſe obligat delinquens ad penã ff. iure fiſ. imperatores. nota. gloſ. ff. de poſtul. l. i. §. beſtias. dixi de his que fiunt a malo. par. cap. c. ii. Et ſimiliter inſert q̃ per ſtatutum pari ratione. Bathe. tamẽ in hoc de ſtatuto tenet contrarium. j. v. ceterum. per id quod no. Jnno. de conſti. que in eccleſiarum. nam ſtatutum hoc eſt contra naturalem equitatem. quod non procedit per predicta. ⁊ per id quod no. By. in dicta regula indultũ. ⁊ q̃ ſ̃ poſſit auferri tenet Jo. de lig. dicens q̃ pro defenſa. Laudu. facit quia titulo lucratiuo vt per donationem non poteſt pater alienare in preiudiciũ filij. C. de inoffi. dona. per totuꝫ. quod dixi de dona. c. fi. fiſc⁹ autez ſi hoc caſu capit ex titulo lucratiuo. dicit tamen opi. Benze. eſſe veriorem quia legitima eſt quota bonorum que pater habebat tempore mortis. nihil ãt hz quãdo ſunt confiſcata. ff. de interdi. ⁊ rele. l. ii. ⁊ qđ no. ff. de iure pat. l. diui. ¶ Octauo quero an crimen leſe maieſtatis committatur contra inferiorem a principe? dic q̃ ſic per id quod dixi. s. q. v. ⁊ pro hoc. ii. q. i. in primis. v. quid autem dicitur dicit tamen Paulus. q̃ non committatur contra tyrannũ qui non habet naturale et legitimum dominiuꝫ. vt no. j. de baptiſ. clemen. i. ¶ Nono quero ſi rex habuiſſet aliquaꝫ iuriſditionem ab eccleſia an preſuppoſito q̃ valuiſſet ſententia fuiſſet ea priuatus ex eo q̃ priuatus fuit omnibus auctoritatibus? de hoc per Paduluꝫ. j. de excel. prelato. clemen. i. vbi dixi in. vſi. nonnulli. q. xii. ⁊ pro hoc quod nota. xvii. q. vii. filijs.

Ver verum Nota q̃ diſcretio eſt mater virtutum. ⁊ dicit Laudu. quod diſcretio eſt cum proceditur ex ſumma deliberatione diſcernẽdo ⁊ ratiocinando. ¶ Secundo nota q̃ precipitata voluntas iudicis eſt noueca iuſticie. quod dic vt in gloſ. ¶ Tertio nota q̃ expedit malos effectus ⁊ penas nocentium publicare. vt hic in verbo non prodiret. ⁊ hoc fit vt manifeſta poſſint correctione puniri ⁊ vt ſit poſteris in exemplum. de peniten. c. i. ff. de iniur. l. euꝫ qui. de conſecra. diſtinc. ii. ego Berengarius. ¶ Quarto nota. de liberamine rationis. et dicit Laud. q̃ ratio eſt quedã vis anime que conferrendo ⁊ raciocinando intendit duas ⁊ alijs virtuoſis que vtilia ſunt anime ⁊ euitant damnoſa cuius contrarium facit ſenſualitas. pro hoc quod dicitur de gratia infuſmante. de hoc. s. de ſumma trini. clemen. vna. in fi. ¶ Quinto nota de conſiderandis cauſis cuiuſq̃ rei. cognoſcitur enim bonitas vel prauitas rei per cauſas ſuas. xxiii. q. viii. occidit. de teſti. cum cauſam. ff. de fur. l. verum. ¶ Sexto nota conſiderari debere tenorem ſententie vt hic in verbo continentia. exquo poterit colligi an ſit rite ⁊ recte lata reſpectu ipſius prolationis. ¶ Septimo nota. q̃ conſideratur perſona iudicis pronuntiantis. ⁊ dicit Lau. hoc fieri ut appareat de ſuperioritate pnuntiantis vel ſaltem q̃ communi opinione habebatur pro tali. ff. de offi. pret. l. barbarius. iii. q. vii. §. tria. aliter in non ſubditum quis iuriſditionez nõ hz. ff. de iuriſdi. omnium iudicum. l. fi. de arbit. nam magiſtratus. s. de electione imo tunt. de conſtitu. c. ii. lib. vi. Ex hoc etiam nota quare hic conſideratur perſona in quam fertur ſententia. vt patet de ſubiectione eius. ¶ Et dicit Laudunius hoc maxime

fieri in penis ſpiritualibus.ꝛ ideo licet excõmunicatus occul tus qui ſe gerit pro abſoluto poſſit ferri aliquas ſentẽtias in pro hamis.de re iudi.ad probandũ.nõ tamen excõicationeꝫ vel ſimiles a claue procedentes ferre poteſt cum per excõmu nicationem ſibi ſubtractum ſit prelationis exercitium.xiii. .q.i.audiuimus.

Ver. Notorium. Nota id qõ no.glo.i.ꝛ in ea ibi ex parte. dic vt ibi dixi.ꝛ ad hoc vt metus excuſet non ſufficit probare me tum precedentem.ſed expedit vt probetur continuatio tẽpo re actꝰ geſti.ita.n.hic dicit q tempore proceſſuũ ꝛ ſententie metuſ imminebat.pro hoc de ſpõ.ad id quod. ¶ Secũdo no. q ad hoc vt locus cenſeatur tutus non ſufficit q ſit tutus ali cui niſi etiam ſit tutus ſuis.ubi ꝛ ſuos.ꝛ dic ſuos puta propi quos familiares ꝛ ſubditos. ¶ Tertio no.q citatio debet eſſe legitima.ibi legitime.ꝛ ad hoc vt ſit legitima requritur q ſit trina.C.quomodo ꝛ qñ iudex.l.tres.quandoqꝫ tamẽ ſufficit vna ſi in ea exprimit q ſit peremptoria.de reſt.in inte. tum ex litteris.in fi. ¶ Quarto no.id quod no.gl.in.v.vio lentã.quã ſingulariter ſigna.ꝛ idem ℣Dan.ꝛ ex eo qõ dicit gl. captiuum non teneri ad redeundum ad vincula ſi iniurioſe tenebatur.infert q ſi mors non eſt iniuriaſa non poteſt quis eam fugere ſine peccato.facit quod not.i.di.ius militare.in glo.ii.quod tenet ℣Paul.ꝛ Laud.ꝛ idem Stepha.vt dico j.v.ceterum.in ſecundo notabili. ¶ Oppo.q non fuerit ex cuſatus rex a comparendo.non enim debuit timere cesaꝫ im peratore comparere.C.de his qui p metũ iudi.nõ appel.l.i. ff.quod me.cau.non eſt veriſimile.i.Rñſo.Sol.℣Paul.q hic iuſte timuit exercitum imperatoris qui potuiſſet regem offendere de facto neqꝫ rex potuiſſꝫ aliquẽ adire qui hoc pro hibuiſſet non ergo tenebatur ſe cõmittere capitalibus inimi cis.vt lit.non conte.accedens.ii.ad hoc.ꝫ.de foro cõpe.cle. ĝnus. in prin.ꝛ hec littera que dixit exercitum fuiſſe ferocesꝫ dicuntur autẽꝫ fera animalia que nocent. de iniu.c.fi.ceſſan te vero tali metu nõ iuſtus eſſet metus.vt in contrarium ſm ℣Dan. ¶ Secundo oppo.ad hoc q debuit appellare vel ſal tem proteſtari.de appel.c.fi.ꝛ dicto.c.accedens. So.℣Dan. q hoc caſu locus non eſt appellationi que non interponitur a principe ꝛ ſufficit locum notorie ſore non tutum.quod etiã voluit glo.in verbo notorio.quod no.ꝛ per hoc qõ no.Ar chi.ii.q.vi.quotiens.ꝛ hoc caſu dicit ℣Paul.q ad cognoſcẽ dum de cauſa debent eligi arbitri.xi.q.i.ſi clericus.vel impe rator cõmittet alij cauſam.de appel.cum ſpeciali.vel habebi tur recurſus ad papam.qui fil.ſint legit.per venerabilem. ¶ Tertio oppo.ad hoc q etiam ſi timuerit mortem deberet ſe offerre.xxiii.q.viii.conuenior.glo.in verbo offerre. So.q ibi ß dicit Ambroſius ꝺ charitate ꝛ ex merito nimie patiẽtie.idẽ ℣Dan.qui etiã dicit q ibi ß fit pro tuitione eccle ſie.pro qua ad hoc tenetur.viii.q.i.§.hoc ſeruandum.de re nun.niſi.§.propter malitiaꝫ.ꝛ quod ibi dixi. ¶ Quero qd eſt conſiſtoriũ? So.℣Dan.q eſt locus in quo ſedet princeps in audiendo.ii.q.vi.anteriorum.v.quid hoc.xxiii.q.viii.cõ uenior.de appella.ex inſinuatione. Tribunal vero eſt vbi ſe det ordinarius.ff.de mino.l.minor añſ.de offi.ordi.cuꝫ epi ſcopus.li.vi.vel ſm Gen.conſiſtoriũ eſt locus vbi redditus.vel dic vt in glo.in verbo conſiſtorij.ꝛ omnes ſolutiões idem ſonant in effectu.ſit añſ per romanũ pontificeꝫ duplex conſiſtorium alterũ ſecretũ in quo ipſe eſt cũ cardinalibꝰ.alterum publicũ qꝺ oĩbus patet.

Verſi. At illud. No.q citatio nõ artat extra territorium.de hoc in .q.iii.ſunt ꝛ alij caſus in quibus citatio non artat quos colligit Alb.ath.ut cũ quis citatur ad locũ notorie ſuſpectũ vbi manifeſte timetur periculum mortis.vt in.v.prece.de foro compe.cle.vna.in princi. Item ſi citetur quis ab eo qui notorie nõ eſt iudex ſuus in illa cauſa.vt ſi laicus citat clericum ſuper ſpiritualibus de quibus nõ poteſt preiudicare.de ord. cog.tuam.de iudi.decernimus. de arbi.contingit. Item ſi in citatione exprimit q veniat reſponſurus ſeruo vel excommunicato vel cuicunqꝫ alteri non habenti perſonaꝫ ſtandi in iudicio.ff.ſi quis cau.l.quotiens.de iudi.intellexim⁹. Itẽ ſi citaſ die feriata ẽt ad diẽ nõ feriatã ad iudiciũ exercẽdũ.de fer. .c.fi. Item ſi in citatione exprimitur locus inhoneſtus vbi debent cõparere.ff.de arbi.l.ſi cum dies.§.ſi arbiter. Et generaliter vbicunqꝫ in citatione exprimitur aliquid inhoneſtuꝫ non tenet cõparere vel etiam ſi non ſit turpe vel inhone ſtum eſt tamen tale q certũ eſt q extra eũ qui agit competit exceptio declinatoria iudicij.de reſti.ſpõ.c.i.li.vi.iii.q.ii.c. fi.de ex.cog.c.ii. ſꝫ hoc caſu dic q citatio afficit niſi i ea exprimitur error vt puta nõ ob.q talis te ſpoliauerit compareas ſibi reſponſurus de iure quo tũ caſu videtur citatio tenere qꝫ poſſit non vti exceptione ſpoliationis.de reſti.ſpol.c.i.ſed qꝫ non preſumitur.quis nolle vti iure ſuo.de renun.ſuper hoc. verius dicendum eſt q non artat. Itez nõ artat ſi citaſ quis a non ſuo iudice niſi exprimatur in citatorio cauſa ꝓpter quã ſit factus iudex.pro hoc quod no.Inno.c.ii.de dil.ꝛ de hac materia in ſpec.de cita.per totum. Mo.q de facto ito quis poteſt teſtificari per negatiuam puram non coartataꝫ vt hic in verbo nequaq̃.ꝛ in glo.in eodẽ verbo.ꝛ pro hoc quod di xi.de proba.tertio.ꝛ eſt hec glo.ſimilis pro eo quod ibi dixi creditur añſ pape neganti ſicut ꝛ affirmanti.ſ.de proba.cle. litteris. ¶ Op.qꝫ papa reſtringit iuriſditionẽ imperatoris ad certum diſtrictũ cũ tamen dicatur mundi dñs.ff.ad.l.ro dia.de iactu.depreca. So.vt in gl.in v̄bo diſtrictu que tñ non plene ſoluit contrarium.ꝛ no.eam.in fi.ibi facit tamen vſqꝫ ad ſi. Laud.añſ plenius ſoluit premittens q diſtrictus territoriũ ꝛ diocef.quaſi pro eodem ſumuntur ꝛ nihil aliud ſũt quã vniuerſitas agroꝝ iſtra fines cuiuſuis loci exiſtẽs vbi quis obtinet ius imperandi.de proba.licet in prin.ff.de ver. ſig.pupillus.§.territoriũ.ꝛ dicatur diſtrictus a diſtrigo.ter ritorium a terreo.vt.d.l.pupillus.pro hoc.ſ.de elec. clemẽ. ii.§.ſane.vbi diſtinguit inter predicta.ꝛ de hoc ibi in glo.iu ſtum.premittit etiam Laudu.q duplex eſt territoriuꝫ.alte rum in quo exercent ea que fiunt in foro anime ſicut ſacramẽ ta miniſtrare.de peni.per totũ.alteꝝ in quo exercent ea que fiunt in foro contentioſo ſicut iudicare.quibus premiſſis cui ꝛ qualiter competat diſtrictus proſequitur. Laud.quod dic co.in.q.i.ad propoſitum añſ dicit q imperator dicitur obti nere iuriſditionẽ inſolidum in vniuerſo mundo quia ſolus eſt cui a deo cõmitti gladius tanq̃ vicario.viii.di.quo iure .xvi.q.iii..c.fi.v.i.q.i.in apibus.ꝛ d.l.deprecatio.ꝛ in hoc fundat intentionem ſuam de iure cõmuni quo ad ius reddẽ dum ꝛ ius gladij exercendum ſecus quo ad proprietatem re rum in quibus de iure cõmuni ius non habet cuꝫ multa ſint gllodia.de iureiuran.nunis.ꝛ quod ibi no.ſed per hoc non ẽ ſolutum contrarium. Gen.vero dicat q ſalua meliori ſentẽ tia dici poteſt q de iure ſcripto habet imperator iuriſditionẽ temporalem in toto mundo qr deus ad regimen vniuerſi ſa cerdotium ꝛ imperium tñ inſtituit non in alios.in auth.quõ oportet epiſcopos.in prin.c.i.de mato.ꝛ obe.ſolite.ſed atten ta tranſlatione facta de imperio per conſtantinum in eccliaꝫ ꝺ qua no.in.d.auth.ꝛ.ſ.cle.Romani.de iureiu.§.primo exer citium habet limitatum.vnde etiaꝫ in certis mũdi partibus reges iuriſditionẽ ꝛ iura tpalia preſcripſerunt.pro hoc qui fi lij ſint legit.per venerabilem.ꝛ quod no.de dona.inter vi rũ ꝛ vxo.ꝛ ſi neceſſe.ꝛ plenius.in.d.c.nimis.ꝛ aliqui ita pre ſcripſerũt q nõ recognoſcũt imperatorẽ.d.c.per venerabilẽ ꝛ ſm hanc limitatam ptãtem loquit tex.hic. naz terre q̃ ſunt de patrimonio eccleſie ſunt extra diſtrictum imperij vt hic. ¶ Secundo oppo.ad hoc q per preſcriptioneꝫ nõ poſſunt preſcribi iura imperialia quia cõtra ſuperioritatẽ nõ preſcri bit.C.ꝺ preſcrip.xxx.vel.xl.an.cõperit. canõizata.x vi.q.iii. §.potes.v.iubemus. Sol. Gen.q procedunt contraria reſ pectu tẽporis quo imperator dominabat toti orbi hodie ſecꝰ pretermiſſa.vel ſm eum non poteſt preſcribi contra impera torem intra limites imperij niſi precedente conceſſione impe riali ꝛ ſubſecuto lapſu.xl.annorum.C.de fun.patri.l.fi.lib. xi.ſed extra ſic.pro hoc ar.C.de ſum.tri.l.i.ꝛ quod ibi no.et in dicto.v.iubemus.dic melius q ſi preſupponereꝫ q ptãs imperij cẽt dependens a papa nõ poſſet iuridice preſcribi q ali quis exumeretur ab eo.de preſcriptio.cum non liceat.ſed pre ſuppoſita dependentia iuriſditionis imperialis ad papalem ceſſat hec ratio.naꝫ exempti ab imperatore non ſunt ſine ca pite ſalicet papa.qui filij ſint legit.per venerabilem.ꝛ hoc re ſpectu procedit hec littera.ad cuius veritatẽ ſufficiat preſup ponere q donatio Conſtantini valuerit.quod no.de iure. iuran.cle.Romani.v.porro.vbi dixi in.iii.q.quo preſuppo ſito ſequitur q terre donate ſunt extra diſtrictum imperij ꝛ tales erant iſte. ¶ Quero circa hoc generaliter quis habe at diſtrictum ſeu territorium de iure communi. Laud.di ſtinguit quia aut loquimur de principibꝰ ſecularibus.aut de eccleſiaſticis.primo caſu ſolus imperator hꝫ diſtrictũ qui de bet eſſe vnicus tantum in orbe.vnde quod dicitur.viii.diſti.

quo iure. vbi dicitur imperatores in plurali debet intelligi
succeſſiue vel prout quandoq; contingit de facto vt in Tito
⁊ Veſpaſiano. Ex hoc infert Laudu. q; ceteri reges ⁊ comi
tes qui non fundant intentionem de iure cõmun non habẽt
territoriu; quia vt patet limites regnorum ⁊ comitatuũ per
vſurpationez confunduntur. x. di. lege. ⁊ in his ſufficit bona
fides ſine titulo. ſecus autem in limitibus dioceſium ⁊ parro
chiarum que non preſcribuntur. de' parrochi. c. penulti. im
mo etiam intra dioceſim non preſcribitur ſine titulo. de pre
ſcrip. c. i. li. vi. quod eſt verum quando ius cõmune eſt cõtra
preſcribentem ⁊ pro eo contra quem preſcribit vt ibi. Si aũt
loquimur de eccleſiaſticis aut de papa aut de inferioribus. de
papa dicit Laud. q; totus orbis eſt ſibi pro territorio. ix. q.
iii. cuncta. Et ideo fundat intentionez de iure cõmuni vbiq;
vt ibi. quod non eſt verum quo ad exercitium temporaliu;.
qui filij ſint legit. caulam. quo ad que fundat intentionẽ ſo
lum de iure ſpeciali. vt de donat. conſtatini vel alterius qui
donare potuerit. Si de inferioribus aut de habentibus dele
gatam aut ordinariã. ſi del egatis dic q; habent iuriſditionez
vbi habet delegans tamen poteſtas delegati pape reſtricta
eſt in loco vbi deputat per. c. ſtatutum. §. cum vero. ⁊ duo
bus ſequentibus. lib. vi. Sed de habentibus ordinariaz aut
de legato pape ⁊ iſte habet ordinariam in prouintia ſibi de
creta. de offi. lega. c. i. ⁊. c. nemini. de poſtu. prela. c. i. de ap
pel. nouit. de offi. lega. c. i. lib. vi. Aut de ordinario puta epi
ſcopo archiepiſcopo patriarcha vel primate. Et de his dicit
Laud. q; habent iuriſditionem in ſuis dioceſibus. in prou
tia autem habent ſolum in caſibus iure expreſſis. de offi. or.
vt litigantes. lib. vi. ⁊. ſ. de offi. ordi. paſtoralis. in prin. Sed
de inferioribus ab epiſcopo ſunt opi. quidaz dicunt vt refert
Laud. q; ſolus epiſcopus inſolidum habet iuriſditionez in
ſua dioceſi quo ad cauſas ſpirituales ⁊ eccleſiaſticas alias eſſz
möſtruũ ſi alias ſibi haberet ſicut ſi duo capita ſoret in vno cor
pore. de offi. ordi. quoniam. Et ſi aliqui iuriſditionem exer
cent in dioceſi habent eam in perſonis non in territoriũ. ic
iii. di. legimus. de foro compe. ſi contingat. ad inſtar arbitro
rum qui poſſunt iudicare inter partes vbiq; maxime ſi ſint
religioſi. de ſen. excõ. cum illoniz. ⁊ quod ibi no. ⁊ ſm hoc di
cunt iſti q; inferiores epiſcopis de perſonis in quas iuriſditi
onem habent vbiq; iudicare poſſunt. alij prout refert Lau.
in hoc vltimo tenent contrarium dicentes q; iudicare poſſũt
ſolum in locis vbi conſueuerunt. Hoſtien. concordat quia
aut habent certam terram limitatam ſicut abbas caſinenſ. ⁊
tales dicuntur habere territoriuz vt in illo iudicant ſicut epi
ſcopi. Aut non habẽt certum territorium ⁊ tunc dicunt ha
bere iuriſditionem in perſonis tñ ſed tamen ſolum indica
bunt vbi preſcripſerunt quod eſt verius. ¶ Secundo que
ro circa hoc de monachis qui obtinent prioratus ſui ordinis
retento ſibi loco in primo monaſterio per diſpenſationem
pape. An abbas primi monaſterij poteſt de eis iudicare et
eos excõmunicare. videt q; non cum non habeat prelationẽ
veram que requiritur ad hoc vt clarius operetur. xxiii. q. i.
audiuimus. in contrarium. de prebẽ. volentes. li. vi. Lau.
relinquit hoc diſputationi. dic ponderandam formã diſpen
ſationis ⁊ ſi reſeruat iuriſditionem abbati poteſt iudicare.
alias non quia licet ſit diſpenſatum q; retineat locum in pri
mo monaſterio tamen de iure deſierunt eſſe monachi illius
de elecri. conſti. ⁊ conceſſum in fauorem eorum non debet
in odium retorqueri. C. de legibus. l. q; fauore. regula q; ob
gratiam. li. vi. ¶ Tertio quero generaliter in eo quod dicit
de citatione an citatio afficiat extra territoriũ? videtur q; nõ.
etiam ſi citatus alias ſit ſubditus citantis quia citatio eſt ſen
tentia. C. de epiſ. ⁊ cler. l. omnes. §. nihilominus. ⁊. l. cuz cle
ricus. de his qui ad eccle. confu. l. preſenti. de procura. l. vlti.
Sed ſententia extra territorium non ligat. de conſti. l. ii. lib.
vi. de iuriſdi. om. iudi. l. vlti. ergo nec citatio. Item index p
betur exercere iudicium extra territorium preterq; in caſu. ſ.
de foro compe. cle. vna. citatio autem eſt pars iudicij. de pro
ba. qñ. ergo ⁊ de ipſa prohibitum eſt quia a quo remouetur
totũ remouet quelibet eius pars. ff. de rei ven. l. que de tota.
de ſponſa. oratio. C. de rebus alienis nõ alie. l. vlti. xiii. q. v.
penale. xxxi. q. iii. meretrices. Item index non iudicat vl
tra tempus officij nec citat. ff. de iudicio. l. edictum. de pe
nis. l. vlt. de poſtu. ⁊ puto. de iuriſdi. om. iudi. l. enim qui. §.
fi. ergo nec extra locum ſuuz. temporis enim ⁊ loci vnuz eſt
iudicium. ff. ſi cer. peta. l. vinum. de verb. obli. quotiens. de
offi. dele. de cauſis. de plus peti. c. vno. In contrarium q; ci
tatio poſſit fieri extra territoriuz per nunciũ ⁊ litteras probat
C. de epiſ. ⁊ cle. l. omnes. v. verum ſi apparitor. vbi dicitur
q; apparitor. idest nuntius ex ſententia iudicis. i. per decretũ
de citando poteſt monere degentes in prouincia. ⁊ loquitur
ibi i pfecto vrbis qui citat exiſtentes in prouintia. ⁊ ſic extra
ſuam iuriſditionem quam nõ habet niſi in vrbe ⁊ extra vrbẽ
tñ intra centeſimũ miliare. ff. de offi. prefect. vrbis. §. ſed ſi
quis. ⁊ no. de offi. vica. c. penul. in glo. Si autez loquitur. d.
v. verum. de iudice. quia non preciſe apparet cui loquitur
adhuc tamen idem probat. ad idem inducitur. C. de offi. pre
fec. vrbis. l. ii. vbi prefectus vrbis perſonas in prouintia. ideſt
extra ſuam iuriſditionem non aduocat niſi ſint ſui officiales
vel ſint de vrbe. ergo ſuos ſubditos etiam exiſtẽtes extra ter
ritorium citare poteſt. ad idem. de foro compe. c. penul. vbi
iudex domicilij qui inchoauit proceſſum terminat cauſam et
ſi reus poſtea factus ſit de alio homicidio. ⁊ ſic poterit euz ci
tare q̃uis ſit alibi hoc tamen ibi aperte non probat. Et idez
inducitur quia citatio continet duo extrema. primum eſt ac
tus iudicialis qui fit per iudicem cum decreuit quem citari
Aliud eſt citationis executio que non fit per iudicem nec in
iudicio ſed per nuntiuz vel litteras. ſufficit ergo q; primum
fiat in territorio. nam ſecundum licet fiat extra territorium
ſicut etiam delegatio fieri poteſt extra territoriuz ⁊ ſufficit q;
delegatus cognoſcit in territorio. ff. de offi. prefec. vrbis. l. fi.
nio. de offi. lega. nouit. pro hoc quia pena ſunt aliquid fieri tẽ
pore conceſſo vel prohibito ſi refertur dare ad tempus con
ceſſum. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. ſi enim. §. fi. ⁊. l. ſe. de he
redi. inſti. in tempus vt ſic ſpectetur finis. de teſti. cogen. pre
terea. Item primum extremum citationis videtur poſſe fie
ri etiam extra territorium quia non videtur eſſe actus iudi
alis nam arbiter citat. ff. de arbi. l. ſed interpellatur. de arbi.
cum dilectis. ⁊. c. per tuas. Ex quo videtur q; iuriſditio non
requiratur ad effectum vt quis poſſit citare. nam arbiter nõ
habet iuriſditionem. C. de arbi. l. i. ff. de re iudi. l. ait pretor.
ſed notionem tantum. ideſt cognitionem non iudicialem. ff.
de verb. ſigni. l. notionez. ceſſat ergo ratio prohibitionis. nã
ſi aliqua ratio prohiberet citationem fieri poſſe extra territo
rium eſſet illa ſola ne dicat ius extra territorium cum ergo ci
tatio non exigat iuriſditionem poterit fieri etiam extra terri
torium. preterea licet citatio realis prohibeatur quo ad
exiſtentem in domo habitationis. de qua trahi non debet in
uitus. ff. de in ius vo. plerisq; tñ ſi videt de publico puta per
feneſtras poteſt citari verbaliter. ff. de in ius vo. l. ſatis. in fi.
alias. l. ſed is. ergo eodem modo poſſit nuncius verbo citare
exiſtentem extra territorium licet nõ poſſit realiter inuitum
ad iudicem deducere. So. multe ſunt in hac queſtione opi. q
dam. n. ſtant ſecunde parti q; citatio valeat. qõ tenet Joſ. i
ſum. de fo. cõpe. §. atem ratione cõtractus. alij dicunt citatio
nem debere fieri in loco habitationis per edictũ. no. in auth.
de litigio. §. omnem. ⁊. ff. de iudi. ⁊ poſt edictuz. Sed hec ſo
lutio ſm Pau. deficit ſi citandus non hz domum. dic q; de
ficit etiam alia ratione quia non citatur quis ad domũ niſi
in certis caſibus. qõ dixi de eo qui mit. in poſ. c. fi. alij dicunt
q; de abſente loco edicti ſufficit impoſitio iudicis in actis ſcri
pta ⁊ facta nũtio q; reuocitet vt ſit illa ſcriptura in locuz edicti
⁊ tunc nuntius citabit ad domũ ⁊ ſi non hz domum vice pre
conia publicabit citationem. d. §. omnez. ⁊. ff. de dam. inſec.
l. iii. ⁊ vt refert Pau. ſic ſeruauit imperator in citatione. de
qua hic ⁊ ſic ſm iſtos nõ ſufficeret ſola vox preconis nec miſ
ſio nuntij ⁊ epiſtole facta extra territoriũ cum exerceri nõ poſ
ſint nec in alieno territorio. alij dicunt per edictũ nũtij ⁊ epi
ſtolam ettationem poſſe fieri extra territoriũ ⁊ hoc de verba
li citatione ſed per iudicem vel reali citatione nõ vt quando
capitur reus ⁊ deducitur etiam inuitus ad iudicem duplex ẽ
enim citatio verbalis que fit verbo tantum ſeu edicto vel lit
teris ⁊ realis que fit modo nunc dicto. vt no. de in ius vocã.
ſed is. in auten. de exhiben. ⁊ introdu. reis. §. ſi vero. coll. v.
Sed hec opi. reprobatur hic. ipſi tamen reſpondent q; ratio
quam facit hic papa non eſt vera ⁊ quod ibi cum dicit illud
tanquam notiſſimum ſubaudiri debet apud quoſdam quo
rum falſa eſt opinio. ſed vt dicit Paulus hec ſolutio ſatis
eſt temeraria. pro hoc quia patet hic q; papa ſuper hac ratio
ne fundat. Sunt ⁊ alie opiniones. de qbus dixi de fo. cõpe. c
fi. ⁊ no. eo. ti. Romana. §. contrahentes. Pau. dicit q; ſi lo
quimur de citatione facienda per iudicẽ preciſe verum eſt q;
fieri non poteſt extra territorium. ⁊ de hac. C. de iudi. ſanci
mus. C. quõ ⁊ qñ index. l. ii. dẽ dicit de citatiõe reali de qua

de depoſito.c.i.xxiii.q.iiii.diſplicet. de ſen. excō. ſi clericos. li. vi. ff. in ius voc. vt cant. in rubro ⁊ nigro. ff. ſi quis in ius vocatus nō erit. l. ii. de in ius vocan. plerīq; ⁊. l. ſequen. C. de ſer. l. fi. de foro compe. Roma. §. contrahentes. li. vi. Si autem loquimur de citatione verbali facienda per preconē adhuc idem videtur dicendum. per dictā. l. vlti. C. de fer. et auf. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi opor. ⁊ idem videtur de citatione que fit per litteras. C. quomodo ⁊ quādo iudex. l. conſentaneū. de in integ. reſti. tum ex litteris. de dolo. cū dilecti. Et idem de ea que fit per nuntium. de appella. cum parati. ff. de arbi. ſed interpellatur. in prin. C. de p̄ſcrip. xxx. an. l. ſicut. ⁊ idem ſi fit per publicum edictū. de quo. §. de iudi. cle. dudum. C. vbi in rem actio. l. ii. C. quō. ⁊ qñ iudex. auf. qui ſemel. de cle. nō reſi. ex tue. ⁊ hec citatio equiparatur epiſtole. ff. ō of. procō. l. iiii. §. anteq̄. C. cōminationes epiſtolas. in rubro ⁊ nigro. nā per iſtos modos iudex exprimit ſuā voluntatem ſicut per organū. de do. ⁊ contu. c. fi. ff. de cōſti. pecu. qui aūt. in ſi. ⁊. l. ſe. de acquirē. poſſ. quod meo. §. i. de regu. iur. qui. facit. li. vi. Cum ergo per ſe nō poſſit vt dictū eſt tanq̄ qui extra territorium eſt perſona priuata. de of. leg. nouit. ff. de of. preſi. l. iii. non etiā per aliud quod eū repreſētet q; etiam quo ad illud cenſetur loco priuati ſm Dau. qui tū in hoc nō pſiſtit ſed dicit poſſe dici q; iudex domicilij verbaliter citare poteſt extra ſuū territoriū per edicta preconem litteras ⁊ nuntium vt in iuribus pro ſecunda parte allegatis Et ille actus intimat onis cū ſit non iudicialis fieri poteſt in alieno territorio. nam ſi diceremus q; deberet ſcribi iudici territorij qui citaret poſſet eſſe caſus in quo citare nō poſſet. vt ſi ibi exiſtens nō deliquit nec cōtraxit nec hz ibi domicilium nec alia ratione ſibi ſubeſt. nam per ſolam exiſtentiā vel tranſitū nō efficit ſubditus. ff. de iudi. l. heres abſens. §. nā vbi. de tē po. ordi. cui⁹ nullus. li. vi. de foro cōpe. quod clericis. ⁊ quod ibi dixi. Si vero loquimur de iudice ratione delicti vel p̄ct⁹ qui eſt iudex ſolum per accidens talis citare nō poteſt extra territorium quo ad artandum perſonaꝫ. ⁊ ſic loquit hic. ſed fieri debebit citatio per ordinariū vt dixit Alber prout hic dī ibi nos quoq; tē. ⁊ ſic itelligit. §. Ꝑentes. ſm Dau. qui dicit idem ſi talis tranſiret ad certum territorium. ⁊ ſic vult Dau. q; ad requiſitionem iudicis delicti vel cōtractus ratione domicilij citabit contrahentem vel delinquentē ſiue ſit in ſuo territorio ſiue alibi. vel ſm Dau. poteſt intelligi. §. contrahētes. de citatione emiſſa a iudice contractus que in territorio etiam alieno fieri poteſt quo ad execution̄e faciendam in rebus ſuis intra territoriū non autem quo ad perſonam. ſed hic citatio fiebat quo ad perſonam ideo non artat extra territorium. vel loquitur ille. §. contrahentes. de illo qui in loco contractus habebat pergulam vel armarium. i. apotecam ⁊ ſic erat tanq̄ habens ibi domicilium. ſecus ſi ſimpliciter contrahent vt ibi no. Ad predicta ſm Dau. facit optime littera ſequens. ⁊ ſic dicit intelligi poſſe quod no. Inno. de foro cōpe. c. fi. ad contraria vero nō aliter rñdet Dau. niſi ad id quod dicebatur de toto ad partem ad quod dicit q; illud eſt verum ſm quid. vt not. gloſ. ff. de lega. iii. ſi quid. ⁊ non aliter declarat. Paulus vult dicere q; non ſimpliciter ⁊ indiſtincte procedit argumentum de toto ad partem per hoc q; aliquando licet in parte; qō nō licet in toto. de of. dele. c. fi. §. vices. li. vi. vbi qui nō poteſt cōmittere vices ſuas in totum cōmittit quo ad partem vt quo ad citationē ⁊ denuntiationē ſententie. ⁊ pro hoc qō no. de dolo ⁊ q̄tu. c. fi. in fi. Laud. aūt ſimpliciter dicit q; citatio emiſſa in proprio territorio exterius nullum artat. ⁊ q; citatio duo q̄tinēt. ſ. interlocutoriam iudicis per quā decernit talē citandū ⁊ hoc fieri debet intra territorium ſicut ⁊ alij iudiciales actus. C. de epiſco. ⁊ cle. l. omnes. §. verum. ⁊. §. preterea. ſecundo continet denuntiationem ſeu executionē. ſcilicet quando iudex per apparitorē citationē mittit vel denuntiat ei qui citaf ⁊ hanc per alium etiam extra territorium facere poteſt ſicut etiaz citat qui nō hz territoriū ut canōici. de elec. cum nobis. ⁊. c. t. .c. i. ⁊. c. cupientes. li. vi. vt cle. cauſam. ſicut etiam arbiter. vt dixi. ſ. ea. q. dicit tamen tutius q; fiat per iudicez ſub quo degit citandus vt hic dicitur in hoc tamen non perſiſtit Laud. ſed per alternatiuam vel dicit q; p citationē que fit ſolis v̄bis poteſt facere iudex extra territoriū. ſed p illaz que fit re ⁊ verbis nō poteſt facere vt in delictis in quibus fit remiſſio ⁊ fit per iudicē ſub quo degit. d. l. omnes. §. verū. vt hic. Sē ze. vero tenet primū indiſtincte q; citatio facta inter territorium non artat citatum alibi habentem domicilium ſed fieri debet per illum ſub cuius iuriſditione conſiſtit ad requiſitionem alterius vt hic. ar. C. de iudi. l. properandum. §. ſin autem. de foro compe. Romana. §. contrahentes. in fi. li. vi. ⁊ idem Alb̄athe. remittens ad no. in Specu. de compe. iudi. additione. §. i. in. v̄. ſed quomodo. de accuſati. §. i. v̄. quid de latrone. vbi ponitur forma talis citationis. Lapus dicit q; ſuper crimine non poteſt quis citari extra territorium vt hic ſecus ſi ſuper contractu per prealle. §. cōtrahentes. qō intellige vt dico. j. e. q. facit ēt Lap. aliaz differentiā iter delictum ⁊ contractum quia delinquens etiam ſi in continenti diſcedat tamen poteſt per epiſcopuz delicti excōicari ſecus ſiat contractu per dictū. §. contrahentes. ibi niſi inueniatur ibidem. quia contractus eſt licitus ⁊ permiſſus. delictuz aūt prohibitum. quod etiam no. Jo. cal. de rap. c. i. Ad hanc litteram que videtur obſtare dicit q; hic rex non deliquerat in diſtrictu imperij in propria perſona vel q; fuit allegatio partis non bene fulcita iure. Sed contra hoc vltimum eſt quod dixi. ſ. e. q. quia papa ſuper hac ratione fundatur. ⁊ dic melī⁹ vt dico. j. e. q. ⁊ de hac materia dixi de fo. compe. c. fi. vbi tradidi diſtinctionem quam approbat Romana curia que ponitur in deciſionibus rote deciſione vltima quā in aliquib⁹ reformaui ⁊ eſt in effectu q; iudex ratione domicilij poteſt citare ſubditum latitantem. ideſt de quo neſcitur vbi ſit ⁊ citatio facta intra territorium afficit cum vbicunq; ſit. pro hoc vt no. Anno. de rap. c. i. ſed ſi non latitat poteſt citare exiſtentem in alieno territorio quo ad afficiendum bona. de clericis non reſi. ex tue. non quo ad afficiendum perſonam. de conſtit. c. ii. li. vi. iudex autem ratione rei citare poteſt etiam alibi exiſtentem ſolum quo ad hoc vt procedi poſſit ſuper illa re. vt lit. non conteſta. quoniam. §. in alijs. de dolo. prout. ſic ⁊ iudex contractus citat alibi exiſtentem quo ad afficiendum bona que ſunt intra territorium. vt in. §. contrahentes non quo ad alia niſi quando malicioſe ſe occultat ne ad eum perueniat citatio q; tunc poteſt decernere miſſionem faciendam in bona etiam in alieno territorio ⁊ iudex territorij exequitur vt ibi. iudex vero delicti non poteſt citare extra territorium quo ad puniendum grauius. ideſt vltra religionem. ff. de requirē. reis. l. i. Sed debet requiri iudex territorij qui citabit ⁊ remittet ſi crimen ſit graue. in auten. vt nulli. iudi. §. ſi quis vero comprehenſorum. ſed etiam quo ad crimina leuia nō valet citatio extra territoriuz ſed oportet vt fiat per iudicem territorij ad litteras citantis quo caſu afficitur citatus ita q; tenet ſententia etiam in perſona lata per iudicez delicti. Archedia. de priuile. c. i. lib. vi. ⁊ de hoc. iii. q. vi. c. i. et hoc cū ſcī vbi degit. Si aūt neſcit iudex delicti euocabit legitimis edictis ⁊ ſi non veniat procedetur ad annotationem bonorum. C. de adulte. auten. ſi vero. ⁊ de hac annotatione no. de dolo. vertitis. Circa hoc tamen quo ad iudicem domicilij in eo q; in hac diſtinctione dicitur q; non citat exiſtentem in alieno territorio quo ad afficiendum perſonam niſi quando neſcitur vbi degit citandus. dic q; immo ſimpliciter ⁊ indiſtincte citat vbicunq; exiſtentem quo ad omnem effectum cum iure probatur eum poſſe citare. in dicta. l. omnes. v̄. verum ſi apparitor. ⁊. C. de offi. preſec. vrb. l. ii. quod etiam probatur hic in. v̄. deniq; in eo quod ponderatur q; imperator non erat iudex regis ratione domicilij dummodo ergo citatio decernatur intra territorium poterit conſumari extra territorium quo ad omnem effectum ⁊ hoc de citatione verbali niſi forte iudex territorij de facto prohiberet nuntiū ingredi territorium. de citatione vero reali ſecus per iura ſupra ad hec iducta. de aliis omnibus iudicibus vt ratione cōtractus delicti vel rei procedit diſtinctio predicta quia de iſtis cum ſint indices per accidens non poteſt dici q; iuriſditionem habeat niſi in his tantum de quibus in iure reperitur expreſſum. Et quo ad iudicem ratione rei dic vt prediximus. ſic etiam quo ad iudicem contractus de quo ſpecifice loquitur. §. contrahentes. vbi in primo dicto dicitur q; iudex contractus non poteſt contrahentem inuitum trahere coram ſe niſi inueniatur ibidem. et ſic patet q; loquitur de citatione realiter. deinde ſubiungitur id quod dixi in diſtinctione. de iudice delicti dic per omnia vt prediximus tamen quo ad intellectum huius clemen. conſidera id quod hic dicitur in verſicu. deniq;. vbi patet q; rex non erat ſubditus imperatoris ratione domicilij ſed ſolum ſuberat ratione quorundam feudorum. vnde non habuit imperator poteſtatem ſuper regem niſi eam que permittitur ex natura feudi. de qua dixi de iudicijs. ceterum. ratione vero delicti quod dicebatur

cõmiſſum ſiſra diſtrictum imperij potuiſſet bene procedere contra regem ſi fuiſſet inuentus in eius diſtrictu. Sed cũ no torie traheret moram continuaz in regno ſciebat quod eſt extra diſtrictum imperij nõ potuit citatio facta intra fines imperij citatum afficere quo ad perſonam vt quo ad dignitates vel alia. ſed ſi imperator proceſſiſſz ſuper bonis que erant intra diſtrictum imperij fortaſſe valuiſſet ſicut in iudice contra ctus dicitur in. §. contrahentes. tamen hic nihil deciditur. ſz dic q; ſicut iudex contractus procedit contra citatuz alibi exiſtentem ⁊ nõ venientem quo ad miſſionem tantum vt in. d. §. contrahentes. ſic iudex delicti quo ad annotationẽ tantuz vt. ſ. dixi que diligenter no. tangẽ minus bene per alios explicata. Et his preſuppoſitis patet facilis ſolutio ad oĩa cõtraria. ¶ Quarto quero circa hoc ſi imperator petiſſet a papa vt reum citaret vel mitteret numquid ſi hoc non facit poterit in eum animaduertere vel compellere ſaltem in temporalibus? videt q; ſic. ff. de re iudi. l. a diuo. §. i. vbi ſi hoc miſſi fuerint. facit de treuga ⁊ pace. c. i in. fine. xxiii. q. ii. dñs nam quato papa celſior ẽ magis delinqd ſi negligẽs ſit in faciẽdo iuſticiã vl coadiuuãdo ſi opus fuerit que duo pari paſſu ãbulãt ꝟ caſu. ii. q. vii. negligere. xxiii. q. iii. nõ iferẽda. maxie in his que ſunt in ptãte ad talia faciẽda. vnde propter omiſſaz iuſticiaz procedit qñ qz minor in maiore. de offi. ordi. ſignificauit. qõ tamen dic vt ibi dixi. Itez papa non hz ſuperiorem ad quem poſſit recurri prout fieri deberet. de iurepat. nullus ergo. licet imperatori in defectum iuſticie per ſe procedere. Contrarũ tenet Laud. q; ſi non habet imperũ par in parem multominus inferior i ſuperiorem. de elec. inotuit xxi. di. inferior. Itez imperator hz imperũ a papa. vnde cõtra naturam eſſet vt ſeruus ſe exaltaret contra illum qui euz creauit. d. c. inferior. De hoc vltimo dic vt dixi de iudi. nouit. de elec. venerabilẽ. de queſtione aũt dic q; vera eſt determinatio. Lau. niſi dicamus q; qñ papa preciſe ſine cauſa rõnabili hoc recuſaret licitũ ſit tunc imperatori in defectũ miſticie ſibi pundere nõ quidẽ pumẽdo papã ſz ſubtrahendo tpalia debita quatenꝰ ſatiſſiat ſibi pro ſuo itereſſe cũ ⁊ alias liceat cuilibet primato hoc facere. vt no. Inno. de reſti. ſpol. olim. i. Et de hac materia etiam dico infra. v. ſe. q. ix. ⁊ pluribus ſequentibus. ¶ Quinto quero in eo q; papa ponderat q; tpe quo procedebat Impator nõ peruenit ad eum notitia de proceſſibus. quid ſi perueniſſet? dic q; nõ ꝓpterea valuiſſz. Sed papa hoc ponderauit ad hoc vt non poſſit redargui de negligentia ſicut reprehenditur ille de quo legit. xxvii. q. i. ſi cuſtos. ⁊. c. ſe. fm Laud. vel fm Ben. hoc dicat ad denotãdaz maiorẽ precipitationẽ ſnic. pro hoc qõ dicit. ſ. v. ſe. ⁊ vtrũqz poteſt tollerari.

Per. Denique. Nota de dictione forſitã q; dic vt in glo. a. ad hoc. ff. ſi cer. pe. l. ſi ⁊ me. ¶ Scdo no. q; vaſallus non dr ſubditus domini rõe domicilij. nã q; quis rex hẽret feuda ab imperatore tamen dicit hic q; domicilium non habeat in terris iperij. dicitur ergo ſolum ſubditus ratiõe rei. de iudi. ceterũ ⁊ quod ibi d. xi. ⁊ de hoc. ſ. q. iiij. ¶ Tertio no. ex hoc q; dominus feudi nõ hz iuriſditionem in perſona vaſalli ſed tñ quandam ſuperioritatem ex natura feudorum. de hoc. in. d. c. ceterum. ¶ Quarto no. q; ratione delicti quis fori titur ita q; ſi inuenitur in territorio iudicis vbi deliquit per omnia diſtringitur etiam quo ad perſonã. pro hoc littera ibi inuentus. C. vbi de cri. agi. opor. l. i. ⁊ auf. qua in prouincia. §. de foro. cõpe. poſtulaſti. ⁊. c. fi. Secus ſi nõ inuenit ibi. vt hic a contrario. ⁊ dicit Pau. hoc notabile. pro hoc quod no. iii. q. vi. c. i. de rap. c. i. ⁊ per Archi. de ꝓſti. c. ii. li. vi. ¶ Quarto no. de remiſſione facienda in criminibus. ⁊ de hoc. ſ. q. xi. ⁊ pluribus ſequentibus. ¶ Sexto nota q; ſentẽtia que nõ ẽ rite lata nõ meret dici ſententia quia parua ſunt nõ eſſe ⁊ non legitime eſſe. ff. qui ſatiſda. cogun. l. quotiẽs. de tranſla. c. ii. ¶ Septimo no. q; non tenet ſententia lata in non citatum vel indefenſum. de hoc in primo contrario. ¶ Octauo no. q; ſententia non debet ferri principaliter ſed maturo iudicio preſertim in criminalibus. ⁊ intelligo preſertim pro maxime ⁊ hoc eſt ideo quia maius eſt preiudicium in criminalibꝰ ideo cautius agendũ. ff. de carboua. edicto. l. i. §. ſed ſi quis. xlii di. quieſcamus. vii. q. vlt. c. vlti. ſ. de elect. vbi. li. vi. ¶ Opono in eo quod dixi in. vii. notabili q; ſententia lata contra nõ citatum non tenet q; immo teneat ſed dz per appellationem reſcindi. C. quomodo ⁊ quando iudex. l. ab eo. So. aut nullo modo fuit citatus aut ſic. primo caſu eſt nulla. de ma. ⁊ obe. iter quattuor. licet Bof. dixerit q; non eſt nulla ⁊ q; expedit appellare vel q; beneficio reſtitutionis ſuccurratur qõ non procedit qñ nullatenus eſt citatus ſed ſi foret citatꝰ licet nõ ſit ꝛtumax ꝓcedere poteſt hoc pro vt dr in mẽbro ſequẽti. Si autem aliquo modo ſint citatus. aut legitime. aut non legitime. aut dubitatur. ſi legitime ſententia valet ſi alia ſint rite geſta. ſi tamen citatus non fuiſſet contumax vere ſed ſicete ſubueniretur ſibi per reſtitutionem. de re iudi. cum Bertoldus. ⁊ hoc caſu procedere poteſt dictum Bof. cum dixit q; ſententia lata contra abſentem non contumace tenet. Si nõ legitime videtur q; debeat haberi pro non facta. de elec. bone. ii. de foro compe. propoſuiſti. ii. q. vi. non ita. ⁊ no. c. tenor. in glo. penul. Si dubitaf. dicit Paul. q; preſumitur pars citata ſi ſententia tranſiit in rem iudicatam nec probet aliquid q; reddat eam nullam vel falſam. quod no. Spe. de ſen. prola. §. vt autem. v. ⁊ nota ſecundum quoſdam. quod tamen dicit ibi Specu. verum eſſe quando in ſententia continetur illum fuiſſe citatum vel preſentẽ quod verum eſt in vltimo de preſente. Nam ſtatur tabellioni quo ad omnia q; tunc agitata ſunt. ſed quo ad illud de citatione non videtur verum quia citatio fit ante prolationem ſententie nec credit tabellioni de his q; prius agitata ſunt. vt no. Inn. de proba. quoniaz. in fi. ¶ Secundo op. q; non procedit ratio que hic fit in eo quod dicat regem ex quo non fuit citatus per conſequens fuiſſe indefenſum. Nam potuit eſſe preſens ⁊ ſe tueri Sol. hic etiam dicitur q; erat abſens. ¶ Tertio oppo. ad ꝟ quia potuit eſſe defenſus per procuratorem. Sol. Pau. q; non tenebatur mittere procuratorem cum cauſa eſſet ardua. de procur. c. ii. dic q; nec admittitur procurator hoc caſu cum ageretur ad penam capitalem. de accuſa. veniens. ¶ Quero an ordinarius ratione domicilij poſſit punire ſubditum alibi delinquentez? videtur qz ſic. quia hic dicitur q; non põtuit imperator procedere contra regem quia non ſuberat ei ratione domicilij ſecus ergo ſi fuiſſet ei ſubditus ex domicilio. ⁊ hoc tenet Paul. ſiue loquamur de pena fori penitentialis. de qua no. xvi. q. i. c. i. ⁊ dico. ſ. v. ſe. in primo contrario. ſiue foro contentioſo dum tamen pena non afficiat in perſonaz. de elec. non reſi. ex tue. iii. q. vi. c. i. C. vbi de cri. agi opor. l. i. ff. de interdic. ⁊ relega. l. relegatorum. §. ſed ⁊ eos. ⁊. §. ſi quis. de primic. c. i. li. vi. vbi videtur ſpeciale in exẽptis q; nõ poſſunt ab ordinarijs puniri de delicto alibi commiſſo. ergo eius contrarium eſt ius cõmune. ff. ad municipales. l. i. in fi. pro hoc quod dixi. ſ. v. preceden. q. iii. ¶ Secundo quero circa hoc ſi pro delicto certa pena imponitur per conſtitutionem ſinodalem in loco delicti ⁊ alia in loco beneficij quaz penaz imponat ordinarius? Bar. hic. xii. di. illud. dicit ſeruari debere conſuetudinem loci contractus ⁊ delicti. c. di. illa. viii. di. que contra. idem Ca. in. per. l. teſtium. ff. de teſti. facit. ff. de extraord. cri. l. penul. §. ſunt quedam. vbi dicit q; quis ſubiacet legibus loci vbi deliquit. ad idem. C. vbi ſena. vel cla. l. i. ſicut in contractibus ſeruatur conſuetudo loci contractus. de eo qui mit. in poſſeſ. cum venſſet. Notat Spec. de ſenten. prola. §. qualiter. poſt primi. ſic ⁊ in delictis quia cuã tum ad forum delicti ⁊ contractus equiparantur. ff. de iudi. l. omnem. de foro compe. c. fin. pro hoc q; ſtatutum iudicis domicilij non poteſt concernere territorium alterius. de conſtitu. c. ii. lib. vi. In contrarium q; puniri debeat ſm ſuam legem quia in ſubditos abſentes habet iuriſditionem ⁊ ſententiam ferre poteſt. C. de iudi. l. properandum. §. ſi autem. iii. q. ix. decernimus. xi. q. iii. rurſus ⁊ quicunqz. de dolo. veritatis. ergo poteſt eos ligare ſua lege quia ſententia ⁊ lex equipollet. ff. de manumiſ. l. ſi ſeruus hac lege. C. communia de legatis. l. i. ff. de teſtamen. l. i. C. de adulte. auten. ſi quis. vbi iudex ſecularis delinquentem in eccleſia punit ſm ſuam legem ⁊ tamen in eccleſia non habet territorium vel iuriſditionem. de immuni. eccle. cum eccleſia. ⁊ eodem titu. decet. lib. vi. C. de emn. l. ii. de ſumma trinita. l. i. ff. de actio. ⁊ obliga. l. obligationibus. Sol. Paulus q; aut pena vel vtraqz vel loci delicti tantum imponitur ipſo facto ⁊ aliam penam non imponet ne ex eodez delicto ſufficienter punitus iteruz puniatur. de iudi. at ſi clerici. aut neutra imponitur ipſo facto ⁊ aut delicto aggrauaf. vel inducitur ex conſtitutione delicti tantum. vel punitur fortius quam per legem domicilij aut non. et ſi ſic tunc ratione delicti penaz imponit. ideſt ſm conſtitutionem delicti. ff. de accuſati. l. ſi cui. §. vltimo. que pena tangẽ grauior hz cõmẽſurari delicto. xxiii. q. i. nõ offeram. nã ⁊ rõe loci qñ qz peccaf in aliquo qõ alibi nõ ẽet pecca-

tum.xii.distin.illa ergo.ꝛ delictum aggrauatur.dicit tamen ℙau.ꝙ de facto quod est alibi delictuꝫ ꝛ non in suo territorio extra territorium punire non potest qꝛ nouam obligationis substantiam extra territorium inducere non potest.sic intelligitur illud extra territorium ius dicenti ꝛc. Sed nouam pene qualitatem ad delictum substantiatū cum de iure communi bene potest inducere per suam legem facilius enim inducatur qualitas q̄ substantia.ff.de noxalibus.l.in delictis. §.si detracta.ꝛ no.C.de eden.l.edita. ℙau.verius puto ꝙ ex quo deliquit possit ordinarius eum punire q̄uis illud nō fuisset delictum in diocesi iudicis domicilij quia habet potestatem in personam.pro hoc quod dixi.ſ.q.proxima. Si vero delictum non aggrauatur vel inducitur per legem delicti iudex domicilij imponet penam ſm suam constitutionē nec tollitur quin possit ēt iudicem per delictuꝫ puniri ſm legem delicti.nam potest quis pluribus legibus subijci sicut etiam potest quis in pluribus locis conueniri.de rescrip. dilectus. u.de foro compe.ex parte.B.de sepul.cum quis.ii. Rñ so. li.vi.sed contra hoc facit.c.ii.de consti.li.vi.Sol. ℙaul.ꝙ loquitur de pena que ex prolatione statim per modum executiuū affigat personam quod esse non potest contra existentem in alieno territorio sicut etiam realiter nō posset fieri executio sententie in alieno territorio. Ex hoc infert ℙaul.ꝙ sentia que trahit secum executionem in personaꝫ non potest iudex proferre contra subditum existentem extra territoriuꝫ ꝛ sic ꝙ non potest eum excōmunicare. Contrarium tenui ō foro compe.c.fi.nam executio excōicationis nō fit a iudice ſz a iure quod ligat omnes.de consti.c.i.potest ergo fieri vbiq; Si autem ex genere delicti imponitur pena personam afficiens eoipso ꝙ iudex pronunciat super delicto exempluꝫ.iii.q. vii.§.porro.dicit ℙau.ꝙ valet sententia etiam contra existentem extra territorium cuꝫ illa pena imponatur a iure cui subsunt omnes.de consti.c.i. ¶ Opp.ad hoc de.l.properandum.C.de iudi.vbi absolutur etiam existens extra territorium. So. ℙau.ꝙ ibi nō fit executio nec persona in aliquo obligatur.dicit autem ꝙ si executio debet fieri in rebus vl si sententia trahit secum executionem respectu rerum vt si pendet beneficio bene valet sententia etiam contra alibi existēte quia executio fiet hominis ministerio in loco debito.de foro compe.postulasti.ꝛ facit hec pro lectura quam ibi teneo .ſ.ꝙ si iudex delicti nō tantū pnuntiet super delicto sed ꝙ ēt possit pnare delinquentem beneficio ꝙ hꝫ alibi. ¶ Tertio quero circa hoc quid in contractibus? pone debitor habet tpe contractus domiciliuꝫ padue transtulit se ferrariam.an debitor potent euꝫ conuenire padue.spe.de comp. iudi.adit §.i.v.quid si debitor. Et Alexathe.hic dicit ꝙ est elect o creditoꝛs.ff.de eo quod certo lo.l.non vtiq;. sed tamen ꝙ debet citari ferrarie vbi habet domiciliuꝫ.C.vbi in rem actio. l.ii.ꝛ fi.quod procedit quatenus retinuerit domiciliū padue alias non poterit nisi ratione contractus si fuit ibi celebratus ꝛ tunc procedit vt dicitur de foro cōpe.c.i.§. cōtrahentes.li. vi. ¶ Quarto quero in eo quod dicitur de domino feudi q̄ potestatem habeat? Sol. Laud.ꝙ quilibet dominus feudi quantumcūq; vilis etiaꝫ rusticus super rebus que tenentur ab ipso i feudū habet ordinariam' iurisdictionem.per.l.impe rialem.§.vlti.de prohi.feu.alie. Ex hoc infert ꝙ cū sit ordinarius potest sententiam suam executioni mandare ꝛ vasallos suos etiam si clerici sint sine metu excōmunicationis expelle re e de feudo si ab ipso cecederint. Alij tamen dicunt hoc verū circa manuum iniectionem alias inciret in canonem.xvii.q iiii.si quis suadente.quod dicit Laud.verius quod etiā dixi.de foro compe. verum. Item etiam non iniiciendo manus tutius facit si per iudicem ordinarium facit expelli vasallum.sicut dicitur in emphiteota.vt no.de loca.potuit.

¶ Quinto quero circa hoc an potest dominus iure suo pignorare vasallum? dicit Laud.ꝙ sic in bonis inuentis in re feudali quia sunt domino tacite hypothecata ad instar bonorum inquilini.dic ꝙ etiaꝫ ꝙ si essent hypothecata non tamen propria auctoritate illa inuadere nisi hoc fuisset expressū in contractu sicut sepe fit.C.de pign.l.creditoꝛes.ꝛ quod ibi no. ¶ Sexto quero an possit dominꝰ precipere vasallo sub debebito fidelitatis? dicit Laud.ꝙ sicut episcopus sub virtute obedientie precipere potest subditis suis sic dominus vasallo quo ad ea que ad naturam feudi spectant immo fortius q̄ episcopus cum domino iuretur fidelitas.de iureiurā. verit. xxii.q.vlt.de forma.sed obedientia regulariter non iuratur. de ma.ꝛ obe.legebatur. ¶ Septimo quero an extra ea que concernunt feudum teneatur vasallus domino? dicit Laud.ꝙ nō.quia ſm predicta in precedenti questione tenetur vasallus tantum quo ad ea que concernunt feudum. vnde dicit Laud.ꝙ est obligatio potius realis q̄ personalis. Ex hoc infert ꝙ refutato feudo cessat ex toto subiectio.ar.eius.qō no. de electione venerabilem.in fi.potest autem vasallus renunciare feudo,pprio motu facente domino non tamen nimis rē pestiue ſm eum.de hoc dic vt dixi de ꝙstitu.que in ecclesia ꝛ Sed licꝫ vasallus renunciet feudo tamen in memoriam patrum domuꝫ non debꝫ dominum offendere.x.col.de vasallo.qui contra constitutionem lothari.c.i.de hoc.in.d.c. qui in ecclesiarum. Ex predictis sequitur ꝙ si vasalli per papam absoluantur a fidelitate propter heresim vel aliam causaꝫ rationabilem ꝙ fieri potest.de heret.c.fi.non tenetur domino de hoc.de dolo.veritatis. ¶ Octauo quero si vasallus interuertit possessionem feudi? dicit Laud.ꝙ tunc non dominus sed ordinarius cognosceꝛ ex quo vasallus nō fatetur esse feudum.de iud.ceterum.vbi de hoc. ¶ Nono quero in eo qō dicit de remissione an remissio de qua hic sit de iure? Sl.in v.de more. So.vsqꝫ ibi dicunt.sed ℙau.latius pſequitur ꝛ pro prima opinione posita in glo.ꝙ remissio fit de vrbanitate tantum inducit quia quelibet ciuitas hodie pretendit se habere merum ꝛ mixtum imperium ꝛ habet regimē suū vt olim habebant prouintie.vt no.C. ō prescrip.lon.tempo. .l.fi.§.sancimus. Ex quo videtur ꝙ nō sit remissio de necessitate cum quo ad iurisditionem non sit vnus omnium superiorꝛ ꝛ sic nō est idemptitas iurisditionis que ab vno solo presidet per suos officiales exerceatur sicut olim erat. pro secunda opi.ꝙ sit de necessitate inducit.de pnuil.c.i.li.vi.quia si ē ibi speciale in exemptis ꝙ per ordinarium remitti non possint ad locum delicti ergo eius contrariuꝫ ē ius cōmune. Iteꝫ qꝛ etiam in ciuitatibus habentibus suum regimen necessaria ē obseruatio iuris cōmunis cuiꝫ remaneat vna superioritas cōmuns omnibus.pro hoc de consti.c.i.ꝛ debet ius ciuile obseruari etiam in foro ecclesie propter approbationem iurisdictionis.de no.ope.nun.c.i.So.autem ℙau.distinguendo ꝙ aut remissio petitur in foro ecclesiastico aut seculari. ℙaulo casu vera est secunda opinio.ꝙ est de necessitate etiam si iudex ecclesiasticus petat a seculari vt in crimine heresis. de hereti.vt comnussi.lib.vi.licet videretur ꝙ hereticus debeat puniri vbi reperitur quia hereticus vbiq; delinquit eodem modo in celo terra ꝛ mari.C.de hereti.Arriani.facit. xxiii.q.ii.nec quisquam. Secūdo casu aut petitur remissio de his locis que sunt eiusdem iurisditionis aut diuerse.si eiusdem fieri debet de necessitate.si autem diuerse.putat ℙau. non fieri remissionem de necessitate nisi hoc habeat consuetudo vt hic.de hoc dixi.in.c.fi.de foro cōpe. ¶ Decimo q̄ro in eo casu quo est de necessitate nunquid iudex potest cōpellere iudicem sub quo degit delinquens vt remittat. So. vt in ea glo.in.v. immo dicunt.vsqꝫ ibi dicunt etiaꝫ.ꝛ idem ℙau.ꝛ Gen. ¶ Undecimo quero an in contractibus debeat fieri remissio? Jo.ꝛ Alex.ꝙ sic si reus litigat alias nō.ff. iudici.l.heres absens. Ja.de rauē.dicit idem in contractibꝰ ꝛ in delictis.ff.de iudi.l.omneꝫ. Inno.vt refert ℙau.dicit remissionem non fieri in contractibus.vbi autem hoc dicit Innocen.non dicit ℙaul. Et contrarium videtur tenere Inno.de foro compe.dilecti. ℙotuum autem ꝙ nō fiat remissio tenet ℙet.de bellaptica quia nulla.l. cauetur ꝛ nō debemus le.extendere.ff.so.ma.l.si vero. Item si in cōtractibus haberet locum remissio cessaret ratio legis dicentis ꝙ p mittens in certo loco soluere potest alibi conueniri ne sit in eius potestate nunq̄ soluere non veniendo.de plus petit.c. vno.ff.de eo ꝙ certo loco.l.i. ¶ Oppo.ad hoc qꝛ delicta ꝛ contractus parificantur.ff.de iudi.l.omnem. So. ℙau.illud verum quo ad forum non tñ quo ad omnia. Jn delicꝫ fit remissio quia multis crassant.bus locis est exemplo.ff.de penis.l.aut facta.§.vltimo.que ratio cessat in contractibus. pro hoc.de foro compe.romana.§. contrahentes.li.vi.

¶ Oppo.ad idem de pnuil.c.i.li.vi. Sol.idem quod id ꝙ dicat ibi remittendi.respicit verbum deliquerint.ꝛ quod dicit iniungendi.respicit verbuꝫ contraxerint.quod facere potest ordinarius de non exempto quia requisitus a iudice contractus potest contrahentes citare ꝛ iūngere vt vadat ad iudicem contractus sed non euꝫ inuitum remittere.de hoc dixi de foro compe.c.fi.qꝛn contractibus non habet locuꝫ remissio nisi quando contrahens renuntiauit priuilegio.vt nota. glo.ff.si quis in ius vo.nō ierit.l.i. ¶ Duodecio quero qd

in cauſa criminali mota ciuiliter. pe. de bellapertica vt refert ℙdau. dicit q̄ non eſt locus remiſſioni. per auten. vt nulli iudi. §. ſi quis vero. quia ceſſat ratio ſupradicta. quia pene impoſitio non eſt alias in exemplum. dicit tamen ℙdau. q̄ non p̄ciſe procedit ſm canones. primum videtur verius quia hec cauſa comparatur ciuili. de procurat. tuc. ¶ Decimotertio quero an in criminalibus iudex requiſitus debz remittere cauſe cognitionē. So. vt in glo. in. v. more. v. dicunt etiā vſq; ad finem. pau. dicit q̄ ſi petitur remiſſio in principio p̄ceſſus debet fieri aliqualis cognitio. ſecus ſi condemnato. facit. de rap. c. i. ⁊ qō no. Inno. de inuocatione brachii ſeculāris. de offi. ordi. c. i. quod eſt verum niſi conſtaret q̄ fuiſſet iuſte condemnatus. tunc enim non remitteret alias edificaret ad gehēnaz tanquam faciens contra conſcientiam. de reſtit. ſpo. litteras. pro hoc dixi in dicto. c. i. de offi. ordi.

Ber. Ruſius. ¶ Nota q̄ ratione originis ſortitur quis forum. ō hoc i glo. in verbo originem. Et dicit ℳathe. q̄ ratione originis p̄ patre vel materne quis ſortitur forum. C. de mu. ⁊ hono. l. filios. ⁊. l. ſe. li. x. ff. ad munici. l. aſſumptio. §. i. ⁊. l. libertus. §. patris. ⁊ hoc quo ad honores non quo ad onera. vt no. de p̄roch. c. ſi. in glo. i. ¶ Secundo no. q̄ crimen leſe maieſtatis non poteſt committi per non ſubditum. quod dic vt in glo. in. v. non ſubfuit. Et idem ℒau. ⁊ ℳathe. ex hoc no. q̄ non omnes ſubſunt imperatori. pro imperatore tamen facit ius ꝯmune. xxiii. q. v. dicat. ⁊. q. viii. commentor. ſicut pro epiſcopo in ſua dioceſi. de excep. cum venerabilis. xi. q. i. de p̄ſentium. de offi. ordi. cum epiſcopus. li. vi. Sed pro primo facit. qui. ſi. ſint legi. per venerabilem. ⁊ ſaltem iuridice quo ad papam potuerunt aliqui exiui ab imperatore. de quo j. v. ſi. ¶ Tertio no. q̄ licet aliquis ſit vaſallus tamen ſi nō eſt alias ſubditus domini non poteſt committere crimen leſe maieſtatis reſpectu domini ſicut hic dicitur de rege.

¶ Quarto no. de colore iuris. ibi iuris colore. ⁊ idem verbum. de elec. anaritie. li. vi. j. de vſur. ex graui. facit pro libello quando agens poſſeſſorio narrat petitorium ad colorandum poſſeſſorium. ¶ Quinto no. q̄ ſententia contin̄s iniquitatem que deprehenditur ex tenore eius non tenet qō dic vt in glo. in verbo habebat. Idem ℙdau. ⁊ de hoc. j. q. vi. Et error patet ex actis quia ſententia robur habet ex actis ſicut contractus ex mente cotrahentiuz. ff. de acti. ⁊ obli. l. obligationum. Et ſententia refertur ad acta vt eis certa iudicetur. C. de ſen. que ſine certa q̄ti. l. i. ⁊. iii. Sic ergo referri debet vt videatur an ſit erronea. ff. de re iudi. ait p̄tor. §. ii. no. Inno. de teſta. Raynaldus. ¶ Sexto nota q̄ roma eſt de diſtrictu pape. de hoc in glo. in verbo diſtrictum. pro h̄. xcvi. di. conſtantinus. ¶ Septimo no. q̄ non debet quis excedere terminos ſuos. de ſepul. c. i. ¶ Oppo. q̄ propter delictū alibi cōmiſſum poſſit iudex punire ſuum ſubditum. vt no. glo. xvi. q. i. c. i. vbi plus dicat q̄ non contrahit forum in loco delicti. So. illa glo. loquitur in foro penitentiali. vt etiā dicit hic ℳathe. quia ſi parrochianus vnius ſacerdotis deliquit in prochia alterius non propterea pōt illi cōfiteri. qō ſingulariter no. Et eſt ratio quia debet confiteri proprio ſacerdoti. de peni. omnis. ⁊ qō ibi dixi. ſed in foro contentioſo bene ſortitur forum iudicis delicti. de fo. compe. Romana. §. contrahentes. vt hic ⁊ cum hoc puniri poteſt a iudici domicilii. vt dixi. ō. verbo precedenti. in prima qōne. Et de iudice domicilii loquitur illa glo. hic autem imperator non erat iudex ratione domicilii nec delicti. ¶ Secundo oppo. q̄ poterunt imperator abſoluere ſubditos regis a fidelitate. dato q̄ rex ſubeſſet pape. nam econverſo etiam papa abſolut ſubditos imperij. xv. q. vi. alius. So. vt in glo. in verbo fidelitate. ⁊ idem ℒaud. ℙdau. ⁊ Ben. ¶ Quero quis dicatur homo ligius? So. vt in glo. i. que ſingularis. ⁊ idem ℒau. ⁊ ℙdau. ¶ Secundo quero circa hoc vnde fuit introductꝰ modus faciendi hominem ligium? dixit ℒau. q̄ de moribꝰ ⁊ de vſu antiquo potius q̄ aliquo iure naturali vel gentium ſulcatur tamen iure poſitiuo propter pactiones ⁊ ſtipulatiōes que interueniunt quibus mediantibus quis poteſt obligare perſonam ſuam ⁊ conditionem ſuam deteriorem facere. C. de agri. ⁊ cenſi. l. cuz ſimus. li. xi. ¶ Tertio quero in eo qō dixi in. v. notabili de iniquitate ſententie ſi notorie cōſtat de iniquitate ſententie an perinde vitietur ac ſi error eſſet expreſſus in ſentētia? ℙdau. diſputando tenuit q̄ ſic ſi erat notorium actus continui. pro hoc ſi notorium eſt crimen nō potuiſſe committi per condemnatum ſententia eſt nulla vt hic ⁊ eſt ratio quia impoſſibilitas impedit omnem obligationē. ff. de ſtatulibe. l. cum heres. §. i. q̄ ſen. ſine app. reſcin. l. vlti. i. ⁊. ii. Rñſo. iiii. di. erit. de pac. c. ſi. regula nemo. li. vi. ergo q̄ non poteſt eſſe obligationem inducere non poteſt. Item ſi notorium eſt cōmitti non potuiſſe patet q̄ falſum eſt id de quo fuit condemnatus. facit de penitē. di. i. ſi enim inquit. v. que enim communio. qō autem falſum eſt nihil eſt nec impedimentum preſtat ſufficit quomodocunq; conſtet. ff. de tu. ⁊ cura. l. tutor. Item notorium etiam in perſonam iudicis facit ſententiam non valere. de re iudi. ad probandum. ergo eodem modo in cauſa ſententie. Item notorium ſic inſtificat ſententiam que fertur ſibi conformis qō ab eo nō appellatur. de appel. cum ſit. ⁊. c. pervenit. ergo fortius per cōtrarium erit nulla ſi fertur contra notorium cum iura magis faueant abſolutioni q̄ condemnationi. de proba. ex litteris. l. di. ponderet. pro hoc quia exquo eſt notorium actus continui ſuccedit loco expreſſi. Et eſt ac ſi errorem expreſſiſſet in ſententia. vt no. Inno. de ſenten. excom. Romana. lib. vi. ⁊ Archi. ibi. ⁊. xi. q. iii. nemo. dicit ℙdau. idem ſi eſt notorium tranſiens dum tamen tanta fiat expreſſio in ſententia q̄ concurrat notorium cum tempore quo iudex dicit maleficium cōmiſſum ad hoc hec littera. Sed vbi notorium condemnatum non commiſiſſe non tamen negatur cōmittere potuiſſe diſtinguit ℙdau. q̄ aut ſententia lata eſt ab eo qui non eſt iudex niſi ratione delicti qō dicit in ſuo territorio cōmiſſiz aut ab ordinario. primo caſu aut comparuit citatus ⁊ de hoc cognitum ⁊ pronuntiatum eſt ⁊ valet ſententia ſi nullus error exprimitur in ea quia de hoc potuit cognoſcere. de reſcript. ſuper litteras. ff. de iudi. l. ſiquis ex aliena. de offi. preto. l. iii. ff. ſi quadru. pau. fec. l. i. quod tenet ſpe. de compe. iudi. adi. §. i. v. ſed pone. ⁊ ſequen. facit de ſen. excom. venerabilibus. §. ſed ⁊ ſi iudex. li. vi. Si autem non comparuit putat pau. ſententiam non valere nec citationem artaſſe. facit qō no. de acc. veniens. iii. q. ii. qui ea. ad hoc. xi. q. i. nullus. xxiii. q. vlti. conuentior. qō tenuit Ber. de reſcrip. diſpendia. li. vi. Et Spe. de citatione. §. i. v. item generaliter. Si autem ſententia lata eſſet ab ordinario ordine ſeruato ⁊ nullo errore exp̄ſſo valet ſi feratur ſuper bonis ſed non quo ad penam corporalem infligendam nec omiſſio appellationis potuit turpitudinem ſententie tollere ⁊ eam iuſtificare licet hoc poſſit i his que ſint liberi arbitrii ⁊ ex noſtra poteſtate pēdent vnde executor talem ſententiam non debet exequi. vt not. Inno. de offi. dele. paſtoralis. facit. ff. de iniuſto. rup ⁊ irrito teſtamen. ſiquis filio. §. q̄ ſ qs tenet. que no. tamen predicta oportet intelligi de tali notorio. de quo ſine vllis liquidationibus patz ita q̄ ſufficit proponere. proponi autem debet vt not. vt lit. nō cōteſt. accedens. i. ⁊ de appel. cle. appellanti. non enim poſſet iudex ſupplere de his que ſunt facti parte non proponēte de poſtu. bone. i. ¶ Quarto quero preſuppoſito q̄ tenuiſſz ſententia imperatoris an debitores obligati ad ſoluendum regi per iuramentum certo termino non ſoluentes euitaſſēt periurium? Glo. quid de debitoribus. remitit ad. c. ſignifica uit. de cenſibus. vbi dixi in. i. q. dicat ℒau. q̄ non. cum potiꝰ ſit obediendum iuramento q̄ imperatori. xi. q. iii. Julianus ſed ſm eum debent appellare a tali ſententia. alias imputaretur eis. ar. ff. de mino. l. ait pretor. i. Rñſo. niſi forte p̄ ſententiam iuſtam bona condemnati confiſcata forent. quia tūc fiſco tanq̄ heredi reſpondendum eſſet. ff. ad. l. iul'. maie. l. fi. ⁊ idem ℙdau. nam ſi iudex ſoluz precepit debitori ne ſoluat non eſt obediendum exquo debitor eſt obligatus vt ſic recte ſoluit creditori etiam reo criminis. ff. de iure fiſci. l. auferetur §. in reatu. ⁊ cum iuramentum fuerit licitum preceptum cōtrarium non obligat. d. §. iulianus. de iureiuran. venies. ⁊ ſi iudex propter hoc procedat contra non obedientem obligatur ei. ff. quod me. cau. l. ii. ff. ad. l. aquiliam. l. quēadmodum. §. magiſtratus. de contrahen. emp. l. fi. de re iudi. c. i. li. vi. verius tamen eſt q̄ imputatur debitori non appellanti a tali precepto ſicut illi cui iudex precipit vt ſoluat minori ſine curatore. ff. de mino. l. ait pretor. §. premittitur. v. q̄ tamen. Sed quando bona ſunt confiſcata q̄ ſit reſpondenduz fiſco vt nunc dixi. facit. C. de bonis dam. l. fi. de bo. eorum q̄'mō. ſibi conſci. l. i. ⁊. ii. ff. de iur. fiſ. l. in. fraudem.

Ber. Ceterum. ¶ Nō q̄ liez imperator poſſit ſupplere defectus iuris poſitiui. ⁊ in hoc de nihilo aliquid facere. C. de rei vxo. ac. l. vna cōmunia. deleg. l. ii. non tamen poteſt auferre que ſibi competunt de iure naturali. pro hoc qō dō hic i gle. ii. ⁊ iſti.

de iure naturali.§.sed naturalia.v.di.§.naturale.⁊ sic non tollit defensionem que est de iure naturali vt hic.⁊ i hoc singulariter quotidie allegatur hic versiculus.⁊ de hoc etiam i sequenti notabili.⁊ in hac glo.ii.in fi.⁊ quod hic in hoc dicit Pau.dicitur ibi in glo. ¶ Secundo no.ex eo quod dixi in proximo notabili.qđ vt dicit Steph.excusatur qui nō offert se spontaneum ad mortem.⁊ hoc quando mors erat inuriosa vt.ś.e.clemen.v.notorium.in glo.per hāc.vbi dixi in q̄r to notabili. Si autem iusta debet se offerre tunc enim licitum est iudicem resistentem impugnare.xxiii.q.v.non putes. alias non te.cum.c.sequentibus. Et sic defendens se cōmittit bellum iniustum.xi.q.iii.qui resistit.quando vero sententia est iniusta potest ei resisti sicut violentie latronum.i.di.iusgētium.nam sicut defensio contra aggressorem est de iure naturali.ff.de iust.⁊ iur.l.vt vim.i.di.uis naturale.sic etiam in lite.i.in iudicio debita defensio est de iure naturali.vt hic etiā contra fiscum.C.de iur.fis. facultas. ¶ Tertio no. ex hoc q clausula que ponitur in priuilegiis seu processibus supplētes ex plenitudine potestatis omnes defectus siquis fuerit ꝺ fectus ⁊c. Intelligit quo ad defectus iuris positiui.pro hoc de elec.illa.de transl.c.i.per illam autem clausulam non īducitur aliquod extrinsecum vnde per eam non intelligitur dispensatum cum est necessaria dispensatio.ar.eius.quod no. fi.presby.veniens.sic etiam non inducitur absolutio ab excōmunicatione.pro hoc de sen.excom.si summus. Alb.the.⁊ de hoc in Spe.ti.ii.§.nunc ostendendum.v.⁊ no. ¶ Oppo.ad hoc qđ dixi in primo notabili imperatorem non posse tollere ius alicuius.q immo possit.C.de bonis dam.per totum. So.potest ex causa per sententiaz legitimaz.quod dic vt no.de consti.que in ecclesiarum.sine causa non.⁊ sic procedit qđ.ś.dixi. ¶ Quero an portio debita iure nature filius possit eis tolli propter delictum patris. Lau.Ben.⁊ Alb.the.prosequuntur.dic vt dixi.ś.e.clemen.in prin.q.viii.

Ver. At igitur. Quero i eo quod dicit vacante imperio papam succedere si legatus de latere de causis laycorum poterit cognoscere in terris imperii? Spe.ti.ii.§.nunc ostendenduz.v.fin. dicit q non.⁊ hoc vult glo.in.v.succedimus.pro hoc de fo. compe.licet.i.ibi si maluerit.⁊ in fi.ibi ad nos pro iustitia recurratur.de elec.venerabilē.⁊ quod no. Inno.in.d.c.licet. ¶ Secundo quero in eo q hec sententia retractatur quot modis retractatur sententia? Alb.the.dicit q pluribus.aliquando de ratione corrupti iudicis.⁊ tunc aut fuit corruptus pecunia aut gratia vel amore.primo casu sententia est nulla. C.q̄n prono.ñ est ne.l.venales.⁊.c.q recte.xi.q.iii.⁊ i.c.vēdētes.i.q.iii.secō casu tenet sed p in integrū restitutionē retractatur.ff.ad trebelleia.seruo inuito.arbiter autem sine pecunia siue gratia corrumpatur non est sententia nulla. sed ope exceptionis rescinditur.C.de arbi.l.iii.pro hoc de arbi.c.ii. quandoq; retractatur ratione false aduocationis ⁊ tunc si interuenit pecunia ipso iure non tenet si gratia vel preces opus ē restitutione vt dictuz est de iudice.de hoc.C.de aduoca.diuer.iudi.l.i.quandoq; ratione falsorum testium.⁊ tunc necessaria est restitutio.ff.de re iudi.Bynus.quod dic vt dixi de proba.licet.in prin. Idem dicit Alb.the.si reuocatur ratione falsorum instrumentorum q; eandem vim obtinēt cuz testibus.de testi.cogen.peruenit.⁊ tunc si ex parte actoris ñ obstante sententia replicabit de dolo. Si ex parte rei competit sibi exceptio quam prius habebat.ff.de dolo.l.⁊ eleganter.§.si procurator.vbi de hoc.⁊.C.de pena temere litiganti um.l.i.qđ dic vt dixi de procura.in nostra.quandoq; ratione falsorum allegationum. Et dicit Alb.the.q necessaria est restitutio.ff.de iudi.l.si pretor.§.marcellus.dic q quando per dolum presentis contra absentem lata est per falsas allegationes ipso iure est nulla.d.§.marcellus.de quo dixi i dicto.c.licet.

¶ De appellationibus.

Ja iudicibus. Valet appellatio coraz maiore parte plurium iudicum.sed appellato ē appellatio delatio ⁊ termini prefixio intimāda.habz duo dicta.scōz ibi.ē tamē. ¶ No. q debet appellari coram iudice si potest eiꝰ haberi copia.de hoc in glo.in verbo coram. Et dicit Benz. intelligi coram aliquo fieri quod fit eo sciente ⁊ intelligente. licet non consentiente.ff.de verb.sig.coram.⁊.l.vlt. ¶ Secūdo no.q appellatio debet intimari appelato ignoranti. dic tamen sufficere q; eius procuratori specialiter in causa cōstituto intimetur.de elec.clemen.causam.i. Riso. Et dicit Lap.q si non intimetur non artat appellatum quem artaret si esset intimata.d.clem.causam.nec habet fm eum effectum appellatio ante intimationem.adest vt ea pendente nihil debeat innouari ⁊ reuocetur si fuerit innouatum ⁊ hoc dummodo potuerit intimari.alias secus tunc enī fiet qđ habetur in dicta cle.facit.ea. ti.si iustus. Ex hoc dicit Lap.q licet appellatio legitima eximat appellantem a iurisditione iudicis a quo.e.ti.directe tamen debet intelligi cum fuerit intimata ei contra quem interponitur secus in priuilegio exemptionis quia ⁊ si in notitiam eius contra quem conceditur ñ veniat tamen eximit priuilegiatum.de concess.preben.c.i.li. vi.que no. ¶ Tertio nō.q debet intimari delatio ⁊ termini prefixio. Et dicit Pau.non sufficere q; sola termini prefixio intimetur quia non habet ius delationis.e.ti.cum appellationibus.li.vi. ¶ Oppo.q non sufficiat appellari a maiori parte plurium iudicum sed necesse sit ab omnibus.no. In no.de offi.dele.cum super. So.vt in glo.in verb.simul. Et idem Pau.⁊ per dictuz Inno.q ꝺ ponit hec gl.potuit surgere dubitatio de qua hic.vl' fm Ben.fuit causa dubitandi quia sicut omnes iudices saltem delegati vel arbitri simplici ter dati simul debent cognoscere sic videbatur q; eorum sententia simul habet suspendi per appellationem ⁊ apostoloꝝ petitionem.sed ad hoc respondeo.i.q.xi.ibi nec per hoc.vel potuit dubitari quia fm Laud.videbatur contrarium sicut cum supplicatur a sententia senatorum a qua non licet separatim a singulis nec a maiori parte sed ab omnibus supplicādum est.C.de peti.heredi.l.fi. Sed quo ad vltimum dicit Lau.q ibi senatus totus habet iurisditionem in communi ⁊ non dicitur fieri coram vniuersitate quod sepatim fit coraz singulis.xii.q.ii.qui manumittitur.hic autem fm Ben.qlibet habet iurisditionem sepatim licet omnes habeant exercitium simul.de rescrip.pastoralis.in prin.de offi.dele.prudētiam.in prin.quo ad alia dic q; ratio decidendi fuit ea q̄ ponitur in tex.dicit Steph.q causa huius prouisionis est quia plus debito potuisset causa dilatari qđ esse non debet.de arbi.vt gōnibus.li.vi.⁊ qđ sit a maiori parte censetur factum a toto.ff.ad munipal.l.q maior.de re iudi.duo ex trib⁹.vnde licet videretur q appellatio deberet offerri omnibus.C. de appel.l.in offerendis.e.ti.vt debitus.ibi coraz iudice.omnes autem sunt iudices vt predixi tamen sic statutum est.propter difficultatem que erat in congregandis omnibus. j. tēpus appellandi.ii.q.vi.anteriorum. ¶ Secundo oppo.ad hoc q immo in absentia omnium iudicum possit appellari. eo.ti.suggestum. So.Alb.the.q ibi in appellatione extra iudiciali.de qua eodem titu. bene. Et sic vult Alb.the.q hec clemen.habet locum in appellatione extraiudiciali. Cōtrarium tenet hic glo.iii.⁊ verius.dic ergo q in.c.suggestuz loquitur de appellatione que surgit ipso facto per iuueris arreptionem ⁊ non de appellatione verbali.de qua hic.vel illud.c.est correctum tamen de intellectu eius.⁊.c. meminim⁹.dixi.e.ti.vt debit⁹. ¶ Tertio op.q possit appellari corā vno ex pluribus iudicibus nec sit opus q coraz maiori parte quia quilibet potest per se iudicare.ff.de offi.consu.l.vna.C de auctori.prestanda.l.vlt. So.Lau.q illud in ordinariis secus in delegatis nisi aliud sit in delegatione expssum.ꝺ offi.dele.causam.⁊.c.prudētiā.vel fm Laud.hic loquitur de actu cōiter ab oibus celebrato sez de snia p plures lata. Contrariū loquit de potētia,pcedēdi simpliter quā habēt plures ordinarii.vult dicere q licet si erāt ordinarii potuissent sepatim ,pcedere tū ex quo simul,pcesserunt ⁊ ,pnuntiarūt loc⁹ est ei qđ hic dicit. ¶ Quero in quib⁹ iudicib⁹ locū hz hec clemen.glo.i.dicit q in oibus tā in ordinariis q̄ arbitris iuris. Et idē Pau.qz i oibus subest eadē ratio. ¶ Secūdo quero circa ꝺ generaliter cū sunt plures iudices ordinarii an possint separatim ,pcedere.dic q sic vt dixi i vltimo contrario. ⁊ de hoc de offi.dele.prudētiā.in prin. ¶ Tertio q̄ro circa idē qd si simul cognouerūt? dic q simul debēt,pnuntiare.de hoc i Spe.de snia.§.sed qd.v.qd si duo.de plurib⁹ aūt arbitris dic vt de arbi.vt gōnibus.li.vi. ¶ Quarto q̄ro circa hoc de arbitris si arbiter fert iniquā snīam an facit litē suam sicut iudex? Alb.Bath.formal ⁊ ē ipertinēs sicut alie gōnes sequentes.So.aūt q sic.C.de pac.siquis i cōscribēdo.de hoc in Spe.de arbi.§.i.v.quid si arbiter. ¶ Quinto q̄ro coraz

quo petitur reductio arbitramenti ad arbitrium boni viri. dicit Alb athe. q̄ corā iudice qui dicit bonus vir. ff. de verbo. obli. contin⁹. §. cū ita. l. vir bonus. ff. iudi. sol. ¶ Sexto q̄ro infra quod tp̄us peti pōt reductio? dicit Alb athe. q̄ vsq; ad. xxx. annos. de hoc p̄ Spe. in. co. tit. §. sequitur. v. infra quod tp̄us. de hoc dixi de arbi. expolita. vbi tenui q̄ tantū j. annum. q̄ tñ dic plenius. vt ibi. ¶ Septimo quero quare a sententia arbitri nō appelletur? dicit Alb ath. q̄ quia nō est sententia cum ex ea nō nascatur actio in factum sicut ex sētentia iudicis. C. de rebus credi. l. actori. & sic non pōt rumpi per appellationem rumpitur enim tantum id q̄ tenet. ff. ō muſto & irri. testa. l. nam & si. §. rumpēdo. de pena recedunt a beneficio legis p̄mittentis appellationē. ad hoc. C. de pāc. super dote. l. vlt. ff. ō p̄cario. & habz. de hoc dic vt dixi de arbi. cum dilectus. ¶ Octauo quero de differentia inter arbitrum & arbitratorem? Alb athe. respondit aliquas differentias impropias. dic melius vt dixi de iureiuran. quintauallis. nam tunc arbitrator non assumitur propie vt pronuntiet sed vt componat inter partes secus de arbitrio. ¶ Nono quero si arbiter cognouit inter maiorem & minorez & minor petit in integrū restitui? dicit Alb athe. q̄ arbiter potest incidenter cognoscere licet non principaliter. sed hec questio decidit̄ per tex. de in integ. restitu. causa. ¶ Decimo quero an in appellatione ex⁹ iudiciali locum habet. q̄ hic dz? glo. ii. dicit q̄ sic. Idem Jſdau. quod etiam dixi. §. in. ii. contrario. ¶ Undecimo quero si in appellatione iudiciali ē appellatum extra iudicium? & postea infra tp̄us legitimum ē intimata appellatio corā iudice an sufficiat? videtur q̄ sic. quia appellatur coram iudice vt certificetur de appellatione. nunc autem est certificatus & non refert quid ex equipollentibus fiat. ff. si cer. peta. l. certū. de verbo. sig. in his. in contrarium quia ad alium effectum tendit appellatio ad alium intimatio. Item non esset per hoc differentia an postz haberi copia iudicis an non que esse debet vt hic facit. ff. de consti. pecu. l. i. §. qui. quod tenet Bertrandus dicens q̄ debet appellatio interponi exquo copia iudicis haberi pōt & non sufficiat q̄ fiat per modum appellationis. ¶ Duodecimo quero in eo casu quo haberi potest copia omnium iudicum an sufficiat appellare coram maiori parte vt hic. gl. iii. dicit q̄ sic. movetur ex verbo forte. i tertio. & idem Jſdau. Et sm hoc dicit Lau. q̄ licet difficultas congregandi plures iudices videatur causa finalis huius dispositionis tamen est potius impulsiua q̄ cessante non cessat dispositio. ff. de postu. l. i. §. sexum simle. de verbo. sign. abbate. quia constitutio iuris debet esse ꝑpetua. vnde licet cessat causa remanet principis auctoritas que facit eam durare. ar. ff. de legi. l. de quibus. de offi. lega. c. fi. Ben. autem dicit q̄ in p̄sentia iudicum est appellandum si ipsorum copia possit haberi. ff. quando appel. sit. l. i. §. dies & sic no. glo. & Jnno. eo. ti. si iustus. & c. suggestum. & sic concordantur gloſe Jnno. contrarie. e. ti. si iustus. & c. dilectis. i glo. penult. ad hoc. e. ti. si duobus. p̄o hoc ista littera a contrario. & e. ti. vt debitus. v. cum autem. & quia hec decre. aliq; intelligendo esset correctiua iurium contra id. de elec. ecclesia ii. v. deniq; & c. cum expediat. li. vi. Et sm hoc dicat Ben. q̄ verbum separatim hic in tex. nō videtur referendum ad verbum appellare. sed ad verbum apostolos petere. attento ordine littere. ar. ff. de le. ii. cum pater. §. a te. ff. ad trebellia. l. heredes. §. vlt. Jn hoc tamen non persistit. sed dicit q̄ mēs huius clemen. est prouidere appellanti q̄ ēt sepatiz possit appellare a pluribus iudicibus dū tamen a maiori parte appellet propter difficultatem congregandi omnes. & sic verbum sepatim refertur etiam ad verbum appellare. & hoc verū q̄ cum sit vna ratio verbum sequens debz determinare omnia precedēnta. e. ti. sedo regris. & qō ibi dixi. Et sic fz Ben. erit reperire q̄ licet plures delegati simpliciter non possint sepati procedere. de off. dele. prudentiam. in prin. ipsorum tamē iurisditio sepatim suspendi pōt. p̄o hoc quia sicut staretur sententie maioris partis delegatoz si non appellaretur. ff. de re iudi. duo. de iudi. c. fi. & sicut etiam quando est appellatuz stat delationi & termini prefixioni maioris partis. ita standuz est appellationi facte a maiori parte. Item qua ratione maioris partis sententia partem non appellantem esset astricturа eadē ratione appellatio a maiori parte est appellantē relevare. quia omnis res &c. de reg. iur. c. i. nec per hoc hec clem. corriget alia iura: quia licet in eis caueatur q̄ in p̄sentia iudicum sit appellandū vbi cōmode adiri possint. p̄o hoc. eo. ti. si iustus. & c. appellatio. li. vi. nō tñ cauet q̄ eis existētibus simꝫ debet appellari. Ad illud de ordine scripture dicit nō curandum de ordine vbi cōstat de legis mente. ff. de solut. nec ordo. hic aūt de mēte cōtraria cōstat vt dictū ē. s. e. q. ¶ Decimotertio quero qualiter intelligitur qō hic dz de maiori pte? dicit Lau. qō de duabus partibus alias nō p̄prie dicitur de maiori pte. vt no. de elec. cum inter canonicos. in prin. vl' loquitur de maioritate facti. & sic sufficit si in vno excedat. s. de elec. cle. q̄ circa. qō est verum. & nullibi nomine maioris p tis intelligitur de duabus ptibus nisi quando in iure exprimitur. ¶ Decimoquarto quero si erant tantum duo iudices quo modo appellabitur coram maiori parte? Sol. vt in glo. in v̄b. maiori. & ibi querit de alio. quod dic vt in ca. ibi absolutio. vsq; ad finem. ¶ Decimoquinto q̄ro si corā omnibus simul fuit appellatū an potest quilibz iudex sepatim a postolos cōcedere? dicit Jſdau. q̄ sic si alii requisiti nolunt cū eo cōuenire sicut ab eo potest appellari & hoc ad sui exonerationem & euitationem pene. de qua. eo. ti. de p̄roc. ii. q. vi. ō creto. C. e. l. quoniam. & c. vt sup. li. vi. licet melius sit q̄ i dō do apostolos cēs cōueniāt si possint. p̄o p̄ō inducit Jſdau. q̄ alias ex facto maioris ptis non deferent & punit appellans sine culpa cōtra id. de cōsti. cognoscētes. l. vi. di. satis. de his q̄ fi. a ma. pte ca. c. quesiunt. ¶ Decimosexto q̄ro in casu p̄missō si vnus cōcedit apostolos dilatorios alii refutatorios an potest ille vnus penitere & cū aliis dare refutatorios? dicit Jſdau. q̄ si est talis q̄ non pōt solus p̄cedere penitere pōt. & sic ēt pōt si deferentes sunt maior pars q̄ p delationē factam ab vno vel per ptem minorē aliorū iurisditio nō pdit̄ cum in actibus iudicialibus iste vnus nō p̄feratur eis. ff. de re iudi. l. duo ex trib⁹. de arbi. si in tres. l. xv. di. c. i. ii. q. vi. §. diffinitiua. v. item si plures. de offi. dele. causam. de re iudi. c. fi. ō arbi. c. ii. li. vi. & p q̄s ipse vnus retinet iurisditionē ex p̄sona aliox. co. ti. vna. Et sic appellanti ex tali delatione nullū ius est q̄sitū nec iurisditio ad superiorē delata qua absq; p̄iudicio alicuius penitere potest. & sic itelligitur regula mutare. li. vi. facit de offi. dele. quāuis. e. i. ō elec. auditis. Itē taliter ō ferēs nō dic tur functꝰ officio suo cū res nō possit sortiri suū effectū tāq̄ facta ab eo qui nō possit & p hoc sibi nō obstat. de offi. dele. in litteris. de appel. intimasti. & cū nō habuerit potestatē volēdi pōt penitere nō obstante regula. quod semel⁹. li. vi. dicit tamē Jſdau. q̄ si alii postea deferāt appellationi ēe diuisim videtur valere delatio & apostolorū assignatio. arg. ff. de ser. rusti. pred. per fundū. dicit tñ cōtra hoc cē q̄ delatō pēdet ex facto iudicū in quorū potestate est simul cōuenire & cū sit actus iudicialis dz fieri simul sicut & alii actus iudiciales & hoc dicit forte verius & de mente huius littere. primū verius. vt dico. j. q. xxxiii. ¶ Decimoseptimo q̄ro in eo quod dicit de intimatiōe an appellāti scīti dz fieri intimatio? glo. in. v. ignoranti. q̄ nō. Et idē Jſdau. q̄ dicit nō curandū quō sciuerit siue quia eo p̄sente fuit appellatū siue alit exquo plene est instructus. ¶ Decimooctauo q̄ro si iudex nō detulit appellationi an debeat hoc intimare appellato. dicit Jſdau. & Ben. q̄ nō. q: solū hic dicit faciēdā itimationē de dilatōe ratio vero quare intimat delatio. colligit ex glo. i v̄b. delatōnis. q̄re aūt refutatio non sic intimet pz ex eadem glo. quia tunc cessat ratio de qua in glo. ¶ Decimonono quero in eo qō glo. p̄missa dicit q̄ p delationē principale negociuz ō fertur ad iudicē appellatiōis an hoc sit indistincte verū? dicit Lap. si iudex deferēs habebat iurisditionē p suā delationez transfert etiam causam principalem. si autem non habet iurisditionem tunc transfert causam appellationis tantum nō principalem. vt no. Spec. eo. ti. §. qualiter autem. v. porro. i fi. alias. v. q̄ aūt dixi. & Jo. an. eo. ti. cū de ap. li. vi. ¶ Vigesimo quero an p approbationē appellati cā principalis eodez mō transfert? dicit Lap. q̄ nō sed transfert solū cā appellationis quo ad cognitionem & decisionē dz tamen tūc appellans & appellatus mittere procuratorē nō tñ ad ipetrandū sz ēt ad tractandū & finiendū cāz appellationis i curia & hoc ni si appellatus dicat q̄ vult ēt cām principalē diffinire in curia. e. ti. c. i. li. vi. de hoc in Spe. in. d. §. v. tertio. ¶ Vigesimoprimo. q̄ro an delationē pōt iudex facere iuito appellato? dicit Lap. q̄ sic. & q̄ ēt appellatus pōt approbationē facere inuito iudice. quod ēt no. eo. ti. interposita. ¶ Vigesimosecūdo q̄ro quē terminuz pōt iudex a quo p̄figere appellationi? So. vt in glo. penul. que dicit q̄ duplicē sz ad iter arripiendum ad se p̄sentandum. de primo. e. ti. pueriti. ii. de secundo e. ti. significauit. & c. psonas. Est aūt & tertius terminus ad finiēdam appellationē. & istū nō pōt iudex a quo p̄figere. e. ti.

ex insinuatione. sed p̄figitur a lege. c. ti. cum sit. j. c. sicut. hūc tñ terminum p̄figere pōt iudex ad quem. vt no. de dolo. cū olim. in glo. vlt. quam nescio alibi. ⁊ idē hic Lap. quod dic procedere in papa. ⁊ sic loquitur. c. cum olim. inferior vero ñ posset terminum iuris breuiare. regula indultum. li. vi. d. c. cum sit. vbi dixi. Est ⁊ quartus terminus ad redeundum ab appellatione. d. c. ex insinuatione. Et iste est idem in effectu cum termino ad finiendam appellationem. ⁊ reprobatur ille. d. c. ex insinuatōe. ¶ Vigesimotertio quero si iudex a q⁹ assignauit terminum appellanti ad se p̄sentandum. alium terminum ad fidem faciendum sibi q̄ p̄sentauerit. si appellans fidē nō fecerit an appellatio sit deserta? dicit Lap. qō licet ex hoc veniat puniendus quia non paruit non tamen appellatio debet censeri deserta cum hoc non sit iure expressum facit de sen. excom. is qui. i. Rūso. li. vi. Idem tenet Fred. de sens. in consiliis. cxxvii. ⁊ dixi. c. ti. personas. ⁊. c. ex insinuatione. dicit tamen Lap. q̄ si iudex cōminatus fuisset q̄ nisi in termino assignato sibi fidem de dicta p̄sentatione fecisset haberet appellationem pro deserta tunc secus. ¶ De. ō ancha. dicit q̄ iudex a quo non potest pronuntiare appellationes esse desertam hoc vltimo casu quia hec sententia confertur in tempus quo futurum est non iudex cum sit transfusa iurisdictio in iudicem ad quem. ar. de offi. lega. p̄senti. li. vi. ff. de iurisdic. om iudi. cum qui. §. fi. dictum placet sed ratio non vrget quia si appellatio est frustratoria nec iudex detulit non cē in superiorem transfusa iurisditio. c. ti. cuz appellationibus. li. vi. sed verior est ratio quia beneficium appellationis pendet in cognitione superioris non ergo potest iudex a quo ēt i parte ipsum tollere nisi vbi reperitur ei a iure concessum. facit ō consir. vti. c. i. ⁊. ii. Item est beneficium iuris. c. ti. cum specta li ergo non auferendum. regula indultum. preallegata. tam̄ tutum est appellāti q̄ fidem faciat ne se ingerat opinionibus ⁊ hec no. ¶ Vigesimoquarto quero an p̄fixio termini ⁊ ō lato si sunt plures iudices possit separatim ab eis fieri? glo. i verbo p̄fixionis. videtur sentire q̄ non. qō ētiā tenet Bē. sub dubio forte. quia appellatio ⁊ apostolorum petitio a pte prouenit sed appellationi deferre ⁊ terminū p̄figere prouenit a iudice. vnde sicut iudices vel arbitri plures non possunt procedere separatim nec istos actus explicare maxime cum p delationem agatur de iurisditione ab eis abdicanda ⁊ in superiorem transferenda. c. ti. cum appellationibus. lib. vi. pro hoc de offi. dele. prudentiam. ⁊. c. cum causam. ⁊. c. cum sup abbatia. ⁊. c. si contra vnum. Idem Dau. vt dixi. ō. q. xvi. Lap. dicit verius esse q̄ sicut appellari potest separatim ita ⁊ apostoli dari vt non ad imparia iudicentur iudices ⁊ appellans qō puto verius vt sic premisso antecedenti permittat consequens. de offi. dele. preterea. ¶ Vigesimoquinto quero si ex duobus iudicibus vnus defert alius non? dicit Lap. q̄ valebit delatio vel repudiatio. prout acceptabit iudex ad quem. ⁊ hoc si illi erant delegati. In ordinarijs vero valet illa que facit pro reo. de re iudi. duobus. ⁊ pro hoc. j. q. xxvii.

¶ Vigesimosexto quero si iudices erant in dispari numero dicit Lap. q̄ valebit delatio vel repudiatio maioris partis. de rescrip. pastoralis. de arbi. c. i. ⁊ fi. ii. vi. ¶ Vigesimoseptimo quero in eo quod dixi. ō. q. xxv. de duobus iudicib⁹ discordantibus. quid si sunt plures in numero pari ⁊ discordāt dicit Lap. q̄ si sunt dati cū clausula quod si ambo. vel qō si non omnes. vel cum illa omnes vel alter vestrum. vel simili ⁊ vna pars defert appellationi altera non ⁊ pars non deferēs procedit eius processus ex futuro pendebit euentu vtrum valeat vel nec. ⁊ predicta in duabus proximis cōnibus locuz habent q̄ñ insimul omnes procedunt. sed si vnus eorum eo cāu quo potest procedit ⁊ ab eo appelletur ⁊ ipse appellationi deferat deuoluetur ad superiorem causa appellationis ⁊ p̄cluditur collegis via procedendi. ad hoc de offi. dele. cum plures. ⁊. c. si contra vnum. li. vi. ⁊. c. ti. cuz super abbatia. Si vero detulit sed procedit ex futuro pendebit euentu eius processus quia si pronuntiabitur male appellatum tenebit processus fm Lap. ⁊ videntur eius dicta esse inuoluta nec oportet in hoc insistere quia deciduntur per. c. fi. de re iudi. cuz ibi no. ¶ Vigesimooctauo quero an iudex qui non detulit appellationi possit terminum p̄figere. Inno. de accus. c. vlt. dicit q̄ non. Contrarium tenet Spe. c. ti. in quarta pte. §. se quit videre in forma. Reuerēdo vel sanctissimo. dicit Lap. q̄ hec clemen. in eo qō de delatione ⁊ termini assignatione a contrario. facit pro dicto Inno. verius puto dictum Spe. quia regula est quod iudex a quo potest p̄figere terminum appellanti. de appel. personas. ⁊. c. cum sit. que iura indistincte loquuntur nec ista clemen. contradicit. nam argumentū a contrario debet sumi a causa finali. vt no. de elec. publicato ⁊ sic non sumitur inducendo hanc clemen. modo predicto.

¶ Vigesimonono quero si iudex detulit appellationi an ex post facto potest terminum p̄figere? videtur q̄ sic. ō. c. cum sit Romana. dicit Gen. q̄ contrarium non improbabiliter potest dici quia per delationem desiit esse iudex. c. ti. cum appellationibus. ⁊ negocium principale ⁊ omnia accessoria sunt ad superiorez deuoluta. ō. c. dilectis. §. preterea. ⁊ statim fluxit terminus iuris ad prosequendum ⁊ imputet sibi iudex qui cum detulit terminum non p̄fixit vtendo iuris beneficio. C. de iure deli. l. scimus. §. si vero. post q̄ a contrario. dic contra vt no. Jo. an. c. ti. cum appellationibus. li. vi. vbi respondet rationi premisse. ¶ Trigesimo quero an sicut intimatio fit appellato hic ita debeat fieri iudici cū appellatur in eius absentia? dicit Gen. q̄ non. quia si hoc voluisset ita exp̄ssisset de iudice sicut de appellato. de hoc dic vt dixi de elect. clemen. causam. in prin. q. xxvii. ¶ Trigesimoprimo quero an in qualibet causa appellationis debeat fieri intimatio appellato? videtur q̄ sic per hanc clemen. quod videtur tenere. Spe. c. ti. §. qualiter. Gen. dicit aliter dicendum vt ipse no. de elec. clemen. causam. dic q̄ in casu huius clemen. locū habet intimato. Item in casu dicte clemen. causam. alias ñ nisi reperiatur expressum. ⁊ clemen. causam non habet locuz nisi in appellationibus interpositis ad sedem apostolicaz. vt no. glo. in ea. clemen. in prin. in. v. sedem apostolicaz. vbi dixi in. vi. q. ⁊ quo ad hanc clemen. dic vt in seq. q. differt tam̄ intimatio de qua hic ab illa de qua in clemē. causam. vt dicit glo. vlt. ⁊ dico. j. q. xxxii. ¶ Trigesimosecundo quero si ab omnibus iudicibus simul est appellatum an debeat fieri intimatio appellato? dicit gl. vlt. q̄ sic. quia eadem ē ratio sicut si separatim quia tñ periculum est ignoranti vno casu sicut reliquo si non prosequeretur appellationem cui delatum est propter quod periculum vitandum fuit inducta hec intimatio. ⁊ licet hic dicatur eam faciendam quando separatim est appellatum non negatur quin sit idem quando ab omnibus appellatur. ⁊ idem Gen. ¶ Trigesimotertio quero an intimatio de qua hic locum habeat in casu cle. causam. gl. vlt. ibi ⁊ aduerte. dicit q̄ non. ⁊ dic vt in ea. ⁊ idem Gen. ¶ Trigesimoquarto quero in eo qō dicit hec glo. q̄ in causis beneficialibus terminus est appellationi prefixus si termino non peatur an deserta dicit appellatio? dicit Lap. q̄ non. de elec. c. i. li. vi. licet secus sit in termino hominis. c. ti. personas.

¶ Trigesimoquinto quero si iudex a quo in causa beneficiali defert appellationi ⁊ assignat terminum de quo in. c. i. p̄alle. vel alium consentientibus vel non contradicentibus partibus ad iter arripiendum vel se p̄sentandum ⁊ appellans vel appellatus nihil faciunt in termino an appellatio sit deserta? videtur q̄ sic si nullum subest impedimentum. c. ti. personas. ⁊. c. cum sit. j. c. q̄dm. Lap. De. de ancha. dicit q̄ iudex non potest assignare alium terminum q̄ illum de quo in dicto. c. i. quia hoc esset tollere legem maioris contra id quod no. de accu. cum. p. in glo. fi. de sortil. c. u. de elec. cu pientes. §. q̄ si. li. vi. Item p̄supposito q̄ possit. dicit tamē q̄ non comparendo in termino appellatio non erit deserta. quia in dicto. c. imponitur alia pena non comparenti vt i eius absentia procedatur cui standum est per predicta. ⁊ hoc videtur probabiliter dictum. pro Lapo tamen est quia loquitur quando statuitur terminus partibus consentientibus vel ñ contradicentibus. possent autez partes ex toto renuntiare appellationi. de elec. quāuis. li. vi. possint ergo consentire qō alteretur dispositio illius. c. in suum p̄iudicium. ⁊ sic q̄ iudex assignet terminuz. nec istud est tollere legem superioris sed partes renuntiant suo fauori quod possint. de regula. ad apostolicam. ⁊ dato q̄ iudex assignet terminum iuris licet ñ fieret deserta si terminus esset a iure tantum assignatus vt dixi in proxima. q. secus tamen quando a iudice etiam idez terminus assignatur: quia durius agitur cum ministro legis q̄ cum lege. ff. de arbi. l. celsus. pro hoc quod dixi ō rescrip. c. i.

Tamuis. Nota q̄ obseruantia cōmunis attendenda est talis enim obseruantia fm Lau. est optima leguz interpres de consue. cum dilectus. maxime si in Romana curia obseruetur. quia qō Rome fit spectandum est. de offi. p̄si. sed licet. xii. di. c. i. ii. ⁊. iii. qō est verum si mandetur per alios obseruari. vt hic vel etiam si non mandetur dū tamen

non refragetur specialis loci consuetudo. de consti. ex litteris secus si prohibeatur per alios obseruari. de tempo. ordi. c. i. vbi d e hoc. ¶ Secundo no. ibi volentes. q voluntas pape pro ratione sufficiat. insti. de iure naturali. §. sed quod principi. ⁊ facit communem obseruantiam iuri preferri vt hic. de hoc e. di. §. leges. de consue. c. si. sicut facit etiaz equitatem p̄ferri iuri. vt hic ⁊ de rerū permuta. c. vno. li. vi. Quid autem sit equitas ⁊ quomodo preferatur iuri no. hic Laud. ⁊ Pau. dixi de transac. c. fi. ¶ Oppo. q nō sufficiat apostolos sepe peteꝛ vno 3textu. nā qđ fit vno 3textu lz plꝛies habeꝛ. p vno facto nec hoc casu verboꝝ replicatio actuum diuersitatē geminat. xxi. q. ii. lotharius. sicut de promissione dicitur. ff. de ver. obli. qui his. ⁊ de lega. sepius. ff. de se. i. l. plane. §. si eadem res. debuit ergo petitio continere interualla. de sen. ex com. constitutionem. li. vi. So. contraria sunt vera de rigore. sed de equitate procedit q hic dicitur vt patet in text. ⁊ p hoc papa vtitur verbo decernimus, ad ostendendum quod sit nouum ius ⁊ q ante hoc contrarium erat dicendum. pro hoc glo. in eodem verbo. ¶ Quero quid sint apostoli quo ad effectum huius. c. dicit Lau. q sunt breuis forma iudicez ad quem appellatur instruens motum iudicis a quo ⁊ tot⁹ appellationis circumstantias breuiter comprehendens. ii. q. vi. §. forma. ¶ Secundo quero vnde dicuntur? dicit Lau. qđ ab epi qđ est supra ⁊ stolon qđ est missio. sunt enim littere ad superiorem misse. de hoc in Spe. c. ti. in quarta parte. §. sequitur. ¶ Tertio quero quod est tempus petendorum apostolorum? dic vt in glo. in verbo tempore. quod est. xxx. dierum. c. ti. vt super. li. vi. oliz erat quinq dierum. ii. q. vi. ab eo. ¶ Quarto quero quando currant isti. xxx. dies? glo. eadem dicit q a tpe sententie vel a tpe quo incipit currere ꝺ cendium ad appellandum. Et idem Pau. dicens ex hoc q in istis. xxx. diebus computantur. x. qui dantur ad appellandum quia appellatio ⁊ apostoꝝ petitio fiunt coram eodem ⁊ petitio apostolorum que est verbalis tantum est accessoria appellationi ideo vnum tempus imputatur in alio. C. c. ti. iudicibus. canonizata. ii. q. vi. quod tenet glo. ff. de libellis dimissoriis. l. a. no. co. ti. ab eo. li. vi. Alii dicunt computādos a tpe appellationis interposite. quia. x. dies dantur ad appellandum. ⁊. xxx. dantur ad petendum apostolos super appellatione nec est opus quod petantur in appellatione. vt dico. j. q. vi. pro hoc dictum. c. ab eo. quod tenuit Hostien. e. ti. c. i. li. vi. Et in summa hums. ti. §. qualiter. v. index autem. Idem Gen. dicens. l. iudicibus, cum dicit a tpe sentē tie intelligendam postquam sententia est per appellationez suspensa. qual cet sint multe species apostoloꝝ quidam dimissorij. de qbus. ff. de libel. dimisso. l. i. ii. q. vi. §. forma. quidā refutatorij. C. de appel. l. vlt. §. in refutatoriis. ff. ꝺ appel. reci. l. sciendum. e. ti. cum appellationibus. li. vi. quidam reuerentiales. de quibus. e. t. c. i. li. vi. tamen nulli predictoꝝ peti vel concedi possunt nisi sit appellatum. ante enz nō potest admitti vel refutari appellatio cum non sit emissa. ar. ff. de le. ii. l. si ita scriptum. §. si sub cōditione. xxvii. q. i. quod vero. nec ante appellationem strigitur pars petere nec iudex prestare. ii. q. vi. post appellationem. ff. de libel. dimiss. l. i. vñ de absonum videtur q. xxx. dies ad eos petendos currāt antequam sint necessario petendi quia sic reperiretur prescriptio currere contra illum qui in nulla est negligentia qđ est cōtra naturam prescriptionis que inducta est in odium negligentis. C. de anna. excep. l. vlt. Secundo quia simile est tēpus hoc illi tempori in quo concedi debent. immo est idem dicto. c. ab eo. li. vi. Sed tempus. xxx. dierum infra quot debent concedi currit post appellationem. dicta. l. i. de libel. dimiss. ergo tempus. xxx. dierum intra quos habent peti alias citius currerent habenti appellare q̄ habenti cōcedere quod videtur absonum. Tertio quia tempus petendi apostolos est. xxx. dierum. sed finge quod appellatur vltimo momento decendii. si currerent a die sententie haberet appellans. xx dies tantum quod repugnat iuribus dantibus. xxx. Quarto quia non possunt peti nisi per illū qui appellat ergo oportet q prius appellauerit. ad. l. iudicibus. Respondet Gen. vt predixi quod debet intelligi a die sententie sez per appellationem suspense expedit enim iura iuribus cōcordari. ꝺ elec. cum expediat. li. vi. ⁊ vnum ius trahitur ad aliud. ff. de legi. sed ⁊ posteriores. Et sermones intelligende sunt iuxta materiam in qua sunt etiam quando q̄ contra propriam significationem. ff. locati. l. si ab vno. Alii distinguunt quia aut loqmur respectu iudicis aut respectu appellantis. primo casu p

cedit opi. secunda. secūdo cāu. pcedit p̄ma si tpe sniē scinit ap pellans de snia q: hoc casu imputet sibi si nō appellauit statī ⁊ aplōs petiit. in casu vero premisso debz p̄mitti iudici q pos sit deliberare non enī potuit diuinare an appellaretur. ⁊ p ꝺ dicūt q cū appellatur extra p̄ñtiam iudicis currūt a die ītimationis facte iudici. ⁊ ita decidit rota romane curie. decisione. xxxii. Itez fuit dubitatum a quo tpe. dic q verius ē opi. prima idistincte p dictā. l. iudicibus. nec rōnes p̄missē in ꝯrium vrgent. nam ex quo ista tpa sunt 2passibilia pōt vtrūqz si mul currere. ff. ad turpil. l. in senatus. no. de elec. cū in cūctis in fi. ⁊. j. de magistris. cle. ii. v. si quis. in gl. ⁊ ibi dixi in. ii. q ⁊ plenius. i. d. c. cū in cūctis. ¶ Quito quero quare apl' debēt istanter peti? dicit Lau. ⁊ Gen. q ideo q: iudex a quo ꝓuocat. de offi. dele. suspitionis. ob hoc ad eū mitigādū disponunt iura q petantur instanter ⁊ cū reuerētia q: forte nō traderet si cū arrogātia peterent q: cū is q displicet ad interceedendū mittit ⁊c. xlix. di. §. i. in autē. de mā. vri. §. deide cō petēs. ¶ Sexto q̄ro an sit necesse q petant sil'cū appellatōe glo. in. v. 2textu. dicit q nō. idē Pau. ⁊ Gen. p hoc verbū sufficere hic in textu. ⁊ sic non est necesse.

¶. Verum. Nō q appellans tenet ad duo sez ad 2parēdū in termio assignato p petē dis aplis ⁊ ad eos petēdos vt hic. secus cū citat vt veniat ad videndū renocari grauamē q: tūc sufficit q 2pareat etiā si nil petat. c. ti. si a iudice. li. vi. que sit rō dixe dz ī gl. sola. ¶ Secundo no. q terminus iuris pōt artari hic enī iudex certum terminū assignat p aplis ⁊ loquitur de termino homis. qz. j. §. primo loquit de termino iuris oportet antē itelligi q fuerit terminus breuior nō enī posset iudex terminū. xxx. dierū ꝓlongare. qū aūt ⁊ qūo possit termin⁹ iuris breuiari nō. de reg. iur. idultū. li. vi. dixi. c. ti. cū sit. cōcludendo q terminū datū a iure siue hois misterio iudex nō breuiat nisi cū reperitur ei pmissū. datū aūt cū hois misterio sic. ¶ Tertio no. q aplī dandi sunt expēsis iudicis a quo. nā assignat terminum ad eos recipiēdos. p hoc ēt. j. §. primo. ibi se daturuz. ⁊ ibi oblatus. Sic ēt libellus datur expēsis actoris. iii. q. iii. offeratur. hec enī verba dare 2ferre tribuere ⁊ exhibere vident gratuitatē 2cessionē respicere ⁊ his verbis vtitur hic. ⁊. C. e. l. iudicibus. posita. ii. q. vi. in fi. ibi quenit p̄stari q necessitatē iponit iudici. xiii. q. i. q̄ p̄cipitur ad idē. e. t. c. i. li. vi. ibi assignare deproperet. ⁊ in. c. ab eo. ibi a iudice exhiberi. fit enī cōcessio ex officio. ii. q. vi. ab eo ēt nō petēti. C. e. l. eos silē. de offi. ordi. si canonici. li. vi. Pau. ⁊ idē dicit. j. §. primo. in glo. vlti. q̄ dicit cōtus seruari qđ dent expēsis appellātis. qđ dicit habere eqtatē maxime i delegatis. idē Pau. dic q imo veritatē quātus enī iudex debet offerre nō tñ debet suis sumptibus actu facere q: nō debet suis sumptibus militare. de p̄script. cū ex officii. de rescrip. statutū. §. assessorē. li. vi. ⁊ de hoc ēt di co. j. §. seq. q. v. ¶ Oppo. q exquo apli fuerint i appellatione petiti non sit opus q i assignato termio iterū petant quia sufficit simul fieri. s. p̄cedēti rñso. So. Lau. q q̄ñqz iudex stati p̄cedit vel exp̄sse denegat vel assignat tps nō determiat tñ vt. j. in fi. ⁊ p̄cedit 2trarium. q̄ñqz certū terminū assignat vt hic vel terminū iuris. vt. j. primo. §. ⁊ tūc tenet appellās iudicē requirere vt hic. sed in eo q dicit de termio incerto videtur potius dicendū. idē de illo sicut q̄ñ assignatur termin⁹ iuris vt. j. in fi. dx. rō aūt quare in termino tenet iterū appellās petere q: petitio sua videt suspēsa ad terminū ideo ne videatur ab ea recessisse dz eam renouare. ¶ Quero que ē rō eius qđ dixi i primo notabili q hic in termino nō sufficit cōparere nisi petantur aplī ⁊ in casu. c. si a iudice sufficit cōparitio sola. Sol. vt in gl. in verbo petat. ⁊ idē Pau. ⁊ i hac gl. iurisditionē resumat ⁊ sic fauore ipsius iudicis. ⁊ iō ad min⁹ tenetur appellans. ¶ Sexto quero an aplī debēt dari clausi ⁊ sigillati? videt q nō. q: relationis copia debet dari litigatoribus. e. ti. intimasti. ergo ⁊ aplorum. Itē si negaret delatuz ⁊ iudex velit iterum ꝓcedere ꝓbari non posset si essent clausi. In ꝯrium q: dirigunt superiori cui sunt p̄ñtandi ⁊ ab eo aperiendi. ar. de offi. dele. cū olim. ii. dicit Pau. equum q dentur apti ⁊ necessarii q̄ñ sermo dirigitur ad appellātē vt sciat qualē ꝓcuratorē habeat mittere ad ꝓsecutionē can se. e. ti. interposita. ii. Rñso. c. ti. c. i. li. vi. vbi vero dirigunt superiori tollerari pōt qđ dent clausi. bñ tñ facit iudex certificare appellantē an detulerit vel nō. imo videt necessariū p id qđ nunc dictū est. facit. c. s. p. ori. in fi. glo. vero vltima. j. §. p̄ti. vbi dico. q. vi. simpliciter videt velle q necessario dentur apti. ⁊ sic cōiter dantur q: dant actis p aplis ⁊ in actis scribitur

respõsio iudicis an deferat vel non. ¶ Tertio quero quid si iudex assignauit terminum appellãti ad audiendum voluntatẽ vel respõsionẽ suam. si appellans non cõparuerint an dicitur renuntiasse appellationi? qdã q nõ. q: hic loquit qñ assignatur terminus ad recipiendos apostolos cum ergo cle. sit penalis nõ debet extẽdi. de pen. di. i. §. pene. Alii ẽtra q: ñ est pena sed punitio causa: ꝛ abbreuiatio ad qõ iura ĩtendunt de dolo. finem. Itẽ ista sunt paria ꝛ sic dicit fuisse pnuntiatũ in curia de cõsilio auditorũ. ꝛ hec ps indubitate pcedit qñ in appellatione apostoli fuerũt petiti. q: tunc dãdo terminũ ad audiendũ rñsionem ĩtelligitur dare ad recipiẽdos apostolos delatorios vel refutatorios vel reuerentiales. sed qñ in appellatione nõ fuerunt petiti verior videt alia ps vel saltem eq: tñ adhuc puto idẽ esse q: dãdo terminũ ad audiendũ respõsionẽ intelligitur dedisse terminũ ad oĩa que sub responsione cõtineri pñt ꝛ sic ẽt ad aplos recipiẽdos. ¶ Quarto quero in eo qõ dixi i pꝛio notabili q: iudex a quo põt renocare grauamen quãdo hoc possit? quidam vt refert Math. dicunt q de re integra cum appellans non fecit sumptus. in prosequenda appellatione. ff. de condi. causa da. si pecuniam in prin. glo. c. ti. cum cessante. dicit q etiam postea põt dum modo reficiat sumptus. Host. dicit ꝛ verius q sp potest donec desierit esse iudex. desinit autem dando aplos dilatorios eo. ti. cum appellationibus. li. vi. ꝛ aliis modis. de quibus dixi in. d. c. cũ cessante. ¶ Quinto q̃ro si in termino assignato ad recipiendos aplos non cõparuit appellans q: fuit ipedit⁹? dic q nõ dz deseruisse. c. t. ex rõne. ¶ Sexto q̃ro qd si cõparet pprocuratorem? dic sufficere maxime si hz speciale mandatum. q: qui p alium facit ꝛ. de sen. excõ. mulieres. li. vi.

¶ Septimo quero an in termino tenetur petere instanter ꝛ sepius. Pau. videtur dicere q sic. nam in verbo petat. dicit subaudiendum instanter ꝛ sepius. ꝛ hoc nisi tempore appellationis fuerint petiti instater ꝛ sepius tunc enĩ nõ expedit nisi petantur. pro hoc gl. in. v. videtur. sed illa loquitur i alio casu. ipse autem Math. concludit melius esse hic supplere q instanter. pro. hoc. §. pri. ꝛ si. ¶ Octauo q̃ro si in termio assignato iudex assignat aliũ terminũ. So. vt in gl. in. v. vi. quam no. in. v. ꝛ licet. vsq; ad finẽ. ꝛ idem Pau. ¶ Nono quero in eo qõ hic dicitur q non veniens in termino ad recipiendos aplos videtur renũtiasse appellationi an hec sit presũptio iuris ꝛ de iure? dic q sic. nã in tantũ deserta ẽ appellatio q nullo modo audietur eam prosequens nisi fuisset impeditus vt dixi. ꝑ. q. v. Si tamen erit intra decendiũ ad appellandum posset iterum appellare vt dicũt quidã. Contrarium tenui. de testi. significarunt. q: videtur omne in prima appellatione deduxisse cum ergo ei renuntiauerit amplius non audiatur. quod dic vt ibi dixi.

¶ Similiter. No. q terminus iuris hic equiparat termino hois sicut enĩ nõ petens aplos ĩ termio hois cẽset appellationẽ deseruisse. ꝑ. §. prori. ita ꝛ in termino iuris vt hic. Ex hoc no. q termin⁹ iuris censet certus. si enĩ foret ĩcertus nõ artaret. j. §. pr. dz aũt certus q: iura sunt certa. ff. de iur. ꝛ fac. igno. l. ii. ꝺ cõsti. c. fi. ꝛ a quocũq; sciri debent. C. de legi. leges. ꝛ iuris terminus artat vt hic sicut hois. pro hoc de elec. statuimus. ꝛ. c. cupientes. li. vi. pro hoc qõ dico. j. q. ii. ꝛ. i t. ¶ Quero in eo qõ hic dz qñ iudex respondet appellãti ꝛc. an hoc procedit sive petat aplos sive non? dicit Pau. q sic. ꝛ iõ in verbo appellanti. supplet. ꝛ aplos petenti vel non petenti vel alteri vel ꝓcuratorio nomine ipsius pententi. Ex hoc no. q ẽt si appellans petierit aplos tñ si iudex dat terminũ ad eos accipiendos debẽt in termino iterũ petiꝛ. qõ tenet Laud. ꝛ Gen. dicens q ad hoc tenet ꝓpter spem in qua iudex cũ sup hoc posuit terminũ iuris vel hois assignando. ¶ Secundo q̃ro i eo qõ dicat de iudice qui respondet se daturum. j. iuris terminum an sit differẽtia an iudex assignet certã diẽ ꝓ aplis vt q: dicat ꝙpareas tali die an incertã vt. j. tot dies? gl. ii. sol. ꝛ dicit q sic. quia pꝛio casu non põt ꝙparere intra diem secũdo casu sic qõ no. Ex hoc no. q valet terminus incertus nã cũ dicat ꝙpareas itra tot dies terminus ẽ incertus. ꝛ hoc ẽt no. cadẽ glo. sed dic q sufficit q ẽ aliquo mõ certo exquo nõ transgreditur diẽ vltimã termini. Ex hoc ẽt no. id qõ dicit eadẽ glo. ibi ꝛ ꝓd vi. vsq; ad finẽ. ꝓ quã terminare põt questio qua q̃ritur de citatione facta vsq; ad pasca vel aliã diẽ seriatã. tenet enĩ citatio ꝛ debz ꝙpere intra diẽ. qõ dixi de feri. c si. Et in hoc vt dicit glo. sufficit q ꝙpareat qñcũq; loco tñ ꝛ tpe cõgruo. ꝛ intellige ꝙgruo q: fm Pau. nõ sufficeret si in cõtinẽti cõpareret dz enĩ expectare tãto tpe vt cũ cõmoditate potuerit iudex aplos formasse. qd enĩ si tertius assignauit tinũ ꝓdictũ ꝛ i nouis ꝙpeat nõ ẽ de mẽte iuris q: satisfactũ sit termio. ꝛ de loco ꝙgruo pone exẽplũ ꝓ id qõ no. c. ti. ab eo. ĩ gl. añpe. li. vi. ꝛ ibi no. ꝺ loco icõgruo. ꝙgru⁹ aũt vꝛ si sui cõpiã facit i publico. ff. qñ ap. sit. l. i. §. adeundi. ii. q. vi. biduũ. v. adeundi. Et die publico. i. i quo sedere consueuit. vt not. Bar. in. d. §. adeundi. ꝛ de hoc. j. e. q. Et dicit Pau. q iste termin⁹ nõ põt dici dubius cũ sit iuris ꝛ initiũ eius sit ex facto appellãtis. vult dicere q de iure statutũ ẽ tpus appellãti intra. qõ aplos petat ꝛ si iudex dicat se daturũ ĩtra iuris terminũ vel ĩtra breuiorẽ nõ põt dici ĩcertitudo cũ etiã prius ad lꝫ teneretur appellãs ꝛ ideo nõ ẽ in eo ꝓbabilis ignorãtia. pro hoc qõ dixi. ꝑ. in. i. nõbili. Ex hoc infert q dũmõ congruo loco ꝛ tpe ꝙpeat ĩtra terminũ tenet iudex aplos tradere. Et dicit Gen. q in tñ tenet iudex eos tradere q sicut iudex qñ nõ est assignatus terminus liberatur tradendo aplos. j. xxx. dies, qñcũq; sic appellãs qñ terminus est assignatus liberat qñcũq; petat cõgruo tpe quasi totũ tps ad sui cõmodũ sit inductũ. ar. ff. de verb. obli. stipulatio ista. §. inter. ex hoc dicit Gen. j. §. sequenti. q iudex nõ eligẽdo certũ terminũ transfert ptãtem eligendi i appellãtẽ. silẽ de ꝙsue. cũ in tua. de prebẽ. si pluribus. li. vi. dicit tñ q licet appellans petendo. j. iuris terminũ nõ obtineat aplos adhuc p totũ iuris terminũ tenet expectare iudicẽ si eos offerre velit. ar. ꝑ. c. si a iudice li. vi. q: iudex ante lapsũ iuris terminũ nõ dz esse in mora tradendi eos. sed appellans nõ tenetur itez adire iudicẽ exquo semel intra dictũ terminũ petit q: semel iuris dispositioni satisfecit. secus aũt si iudex assignasset certũ terminũ q: illo elapso nõ ẽ amplius expectandus. ¶ Oppo. ad id qõ dixi de loco cõgruo. videtur eni qlibet locus cõgruus cũ appellatio nõ sit actus iudicialis. põt eni interponi ẽt die feriata. C. de fer. l. i. no. de fe. c. fi. in glo. n. sicut ẽt libellus offerri. ff. de adul. miles. §. feraginta. ꝛ sic etiam quolibet loco potest exerceri. So. videtur vbicunq; appellatio ponigatur iudici hoc sufficiat ad ipediẽdũ ne sita trãseat in rẽ iudicatã. qõ satis innuit lex ꝓmittẽs appellare posse die feriata qua tñ iudex non sedet. sed quo ad effectum vt iudex non tradendo aplos intelligatur detulisse appellationi vt hic requirit q: loco cõgruo sint petiti. Et quo ad hoc cõgruus dz vbi sedere cõsuevit vt dixi. ꝑ. c. q. vel eoipso q nõ apparet incõgru⁹. apparet aũt incõgruus ex cõiecturis vt i exẽplis de qbus habet. c. ti. ab eo. li. vi. in gl. antepenul. ꝛ sic dicẽti icõgruũ incũbit ꝓbatio. ¶ Tertio quero si iudex respondit se daturũ aplos in termino iuris vel vltima vel penult. die termini? dicit gl. ii. q terminus est certus nec sufficiat ante terminũ cõparere quã no. dic tamen q dz comparere ea hora diei in qua possit actus expediri. ar. de offi. dele. ꝙsuluit. sin Lap. pro hoc qõ dixi. ꝑ. q. prori. ¶ Quarto quero si iudex qui dedit terminũ sit remotus ꝛ alius subrogatus? dic idẽ in eo. ff. ꝺ iudi. l. mortuo. ꝛ l. ꝓponebat. dabit ergo subrogato tantũ tpus quantum superat. de. xxx. diebus. ar. ff. de iudi. si iudex.

¶ Quinto quero cuius expẽsis debẽt tradi aplꝰ. glo. vlt. dicit cõiter seruari q expensis appellantis. In ꝓriũ tñ aliqua ĩducat. de hoc etiã dixi. ꝑ. §. prori. in. iii. nõbili. Et pro opi. q expensis appellantis induxit Gen. j. §. pri. q: si iudex expensis ꝓpꝛis hz tradere cũ nõ volũtarie sed necessario hoc faciat sũũ ministeriũ erit sibi dãnosũ. ꝺ id. ff. quẽad. testa. ape. l. sed si quis ex signatoribus. de elec. cũ nõ deceat. li. vi. ꝛ laqueus videret sibi mjci cũ ex precepto iuris tradere tenẽt. ꝑ. c. vt si pra. punit. n. si nõ tradit in. xxx. ponde. auri fisco applicandis C. eo. qñ. laqueus aũt nulli est mjciendus. xxvii. q. ii. de viduis. nec dz quis iuris auctoritate vel precepto decipi. C. de his qui ve. eta. l. i. nã debz parere ei qui iuris precepto obtẽperat ne detrimentũ patiat. ff. de bonis liber. l. qui cum maior. §. si patris. Item apostolox traditio vi esse de processu. C. e. l. iudicibus. ar. C. de proba. quoniã. sed de processu nõ tenetur iudex dare copiã suis sumptibus. ꝛ dicit Gen. hoc de iure verius. ¶ Sexto quero an apostoli debent dari clausi? glo. vlt. arguit qõ nõ. de quo dixi. ꝑ. §. pri. q. ii. Gen. autez pro hoc q aperti ꝛ nõ clausi dari debeãt inducit q: in eis est exprimẽda cã quare admittat vel refutet appellatio. ff. ꝺ ap. l. sciendũ. c. ti. cordi. que cã ignota esset appellanti ꝛ sic nesciret an cozã iudice a quo deberet amplius cõparere vel nõ exquo nescisset an detulerit vel nõ q̃ ratio nõ ẽ sufficiẽs q: põt ꝺ hoc deliberare. de appel. sua. cui licite initit si tz alias secus. dictũ tñ est verũ ꝓ id qõ. ꝑ. dixi. §. pr. in dicta. q. ii.

¶.quod si iudex No. id qō no. glo. vlti. ⁊ idē ℙau. C Op. q⁹ iudex qui requisitus non dedit apostolos nō debeat haberi ꝓ denegante vt hic dr̄ sed potius pro ꝯcedēte sicut iussus respō dere si non rn̄det habetur pro cōfesso. de iura. calū. c. fi. Sol. si haberet ꝓ ꝯcedente nō puniret iudex qui negligit ꝯcedere ⁊ pars decideret q⁹ fingeret habere qō nō haberet. fit ergo iterpretatio vt taciturnitas habeatur pro denegatione. C Secūcundo op. ad idem. nā cuz apli denē in signuz remissionis ad superiorē ad informationē ipsius. ii. q. vi. post appellationem nō vr releuari appellans ex hoc qō iudex habeat pro denegāte. So. releuat q⁹ probatio q⁹ iudex nō rn̄dit procedit supior ⁊ cōpellet iudicē ad dandū processuz qui alias nō procederet sed potius remitteret appellantē sine apostolis cōparentē ac si deserta foret appellatio. s̄. e. c. i. versi. q⁹ si appellator. li. vi. C Quero si iudex in termino ad dandū apostolos nō venit ad locū in quo se responsurū ꝯstituit? dic q⁹ habet perinde ac si venisset ⁊ nō tradidisset dūmō cōparuerit appellans ⁊ quā tū in se est petierit. sufficit. n. quōcunq⁹ satisfiat huic lre vt verum sit dicere iudicē nō tradidisse ⁊ ita respondi. in. q. facti. Iō aūt casu si appellās nō cōpareret Iz iudex nō venisset puto q⁹ deserta censeret appellatio Iz alias nō censeat ꝯtumax qui nō cōparuit in termino si iudex nō sedit. vt no. glo. de dolo. c. fi. qō est ibi ideo q⁹ non interest aduersarij. hic aūt loquimur ō appellante qui sūma ope ꝓsequit appellationē. C. de tempo. ap. l. fi. no. e. ti. ex ratione. pro hoc ista lra ibi appellanti petēti. si ergo nō petit quantū in se est non est locus hui⁹ dispositioni qō no. C Secundo quero si iudex appellāti petenti apostolos nihil respondit? gl. ii. dicit idē esse ac si respōderet se daturū nō prefixo ad hoc termino quo casu habet pro denegāte. C Op. ad hoc q⁹ exquo non prefixit terminū vz intelligendū de termino iuris vt actus valeat. Itē q⁹ tenet citatio sine termino. e. ti. cum parati. ⁊ intelligit q̄primū pōt. Sol. aliud in citatione q⁹ cum citatus arteꝫ necessario venire dz parere q̄primū pōt. sed hoc casu cuz dicit iudex se traditurū nō assignato termino nihil precipit. sed sunt verba enuntiatiua que nihil operant. ⁊ ex hoc patet q⁹ verba que sequunt ibi et postea ꝓ appellantē ꝛc. referūt solū ad casuz qn̄ asseruit se daturū. j. terminū iuris. nam tunc nō sunt verba enūtiatiua q⁹ appellatio termini hz viz precepti de cōparendo intra terminū illum. sm hoc intellige. glo. penul. C Tertio quero si iudex dicit rn̄dēdo appellationi q⁹ non admittit nisi quatenus de iure tenet? dixi in. q. facti q⁹ habet pro nō rn̄dente quo ad aplos q⁹ respectu petitionis aplorum nihil dixi. nō. n. dici potest q⁹ admissio vim habeat dilationis q⁹ verba hoc nō iportant qō no. C Quarto quero in eo q⁹ permittit appellāti ꝓsequi appellationē postq̄ nō potuit ꝓsequi aplos petitos. qd si qs petit per ordiariū ꝯfirmari electionē suā? vr q⁹ eo recusante possit electus sine appellatiōe adire superiorē. ar. huius lre ⁊ de sup. neg. prela. c. i. dicit Lap. q⁹ Jo. an. interrogat⁹ rn̄dit ꝑnum dicens q⁹ licet collator sit constitutū tps ad ꝯferēdum tn̄ secus in confirmatore. Lap. dicit sibi videri primuz verius per. c. fi. lxv. di. q⁹ nō multū facit. Itē ibi nō de cōfirmatore sed consecratore. ⁊ dic q⁹ a confirmatore oz appellari cum procedere debeat in forma iudicij. de elect. c. fi. li. vi.

s **Jcut** No. q⁹ appellatio extra iudiciū cō. parat appellatiōi iudiciali discomparat etiaz vt no. e. ti. bone. de hoc in glo. in. in fi. Et licet hec dicat appellatio extraiudicialis ꝓpter tn̄ dicitur ad cām ꝓuocatio. de excep. cū inter. e. ti. cū sit. ⁊ fit a parte ꝑ partē. de elec. cū nobis. ⁊. c. euz inter canonicos. Aliqn̄ fit cōtra iudicē extra iudiciū. ar. de tēpo. or. ad aures. C Secundo no. q⁹ extra iudiciū appellatur a futuro grauamine. de hoc in glo. in. v̄. fi. a futuro. ⁊ in ea ibi illato vel cōminato. de hoc per Archi. e. ti. cordi. li. vi. idem ℙau. de hoc in spe. e. ti. §. in quibus. v̄. xxxvii. C Tertio no. q⁹ nō sufficit inchoare prosequi appellationē sed dz finiri. ibi finire. Et sic no. q⁹ tps prosequendi censet tps finiendi. ⁊ hoc quantū est ex parte appellātis cessante iusto impedimēto. qualiter aūt iuuet impeditus. no. e. t. ex eo. C Quero an dies qua appellatur cōputetur in anno prosequendi? glos. iii. dicit q⁹ non. idem ℙaulus. ⁊ sm hoc ibi a die. hec dictio a excludit. aliquando vero includit. de hoc. xxxi. disti. c. i. per Archidia. de elect. c. i. lib. vi. pro hoc. iii. q. v. quis. vbi dies in qua quis recipit litteras citatorias nō cōputat in numero mensis. ad hoc. e. ti. super. co. ii. Itez dies ānotationis bonorum non computatur in anno ad recuperanduz bona. ff. de requir. reis. l. annus. In contrarium q⁹ dies in qua fertur sētentia computatur in numero. x. dierum ad appellandum. ii. q. vi. anteriorū. ff. quando ap. sit. l. i. §. dies. Itez in numero. xl. dierum datorum a tēpore diuortij ad accusandū computatur dies diuortij. ff. de adul. is cuius. §. ex senatus. ⁊ dies delate bonorum possessionis computat⁹ in centum diebus vel anno que dantur ad eam petendam. ff. de succes. edicto. l. i. §. quod dicimus. sic etiam dies natiuitatis alicuius computatur in. xxv. annis intra quos dicit⁹ quis minor vt possit petere restitui. ff. de minor. l. iii. §. minorez. Et hoc vltimum dicit Ben. probabilius per hanc litteram cum dicit a die interpositionis. Si enim dies illa nō cōputetur nō curreret annus a die sed post diem nisi exponeretur a die scilicet finita. Item fauor rei iudicate pro qua prima facie presumit. facit vt dies illa cōputetur. pro hoc quod no. in dicto. §. dies. ⁊. §. minorē. Sed cōtraria respondet q⁹ in eis non cōputatur dies quia sic cautum reperitur quod nō est hic quia in illis de multo fauore agitur sicut hic vel in eius odium dat causam illi cōputationi. dic primū verius q⁹ si dies interpositionis deberet computari non dixisset hic infra annū a die interpositōis sed dixisset ab interpositione sicut etiam dicit q⁹ a tempore sētentie debet appellari infra decennium non enim potest esse annus a die interpositionis nisi a tota die finita sit cōpletus bene fateor q⁹ regulariter tempora numerant⁹ de momento. in momentū per iura in cōtrarium allegata ⁊ hoc nisi aliud exprimatur sicut hic exprimitur ratione predicta. C Oppo. ad hoc. ⁊ ad tex. in aut. de iudicibus. §. appellationes. colla. vi. vbi tēpus fatale anni non cozit nisi a lapsu duorum mensium qui dantur ad producendā appellationem in consistorium principis. Sol. Ben. aliud speciale vbi a certis iudicibus appellatur vt ibi dicit glo. alias si indistincte loqueretur videret correcuz per hanc clemen. saltem in foro ecclesiastico Et etiam corrigeret. l. fi. §. illud. C. de tēpo. app. ⁊ de hoc. §. dic vt hic in glo. magna. C Quero an sit indistincte verum quod hic dicitur? So. vt in glo. iiii. ibi scire debes vsqz ad fi. C Secundo quero an iudex a quo ad instantiā appellans asserentis appellationem esse desertam nō citato appellante ⁊ alias non certificato de desertione possit ſententiā executiōi mandare? dicit Laud. q⁹ non sed debebit appellantē vocare vt de hoc certificetur. s̄. e. personas. alias cōtra partem in auditam non est iudicandum. de in integ. restitu. tum ex litteris. de causa. possel. c. i. C Tertio quero si nondū est elapsus annus tamen notoriū est q⁹ a tēpore quo incepit prosequi infra annū non poterit appellatio finiri nec habuit excusationem quare prius non incepit? dicit Laud. q⁹ sibi imputet vt hic. ⁊. ii. q. vi. ci qui. non enim debuit sic se artare. de offi. deleg. consulunt. dicit tamen q⁹ iudex a quo nō poterit reassumere causam donec totus annus sit elapsus. de elec. cōmissa. li. vi. Et in hoc dicit etiam q⁹ licet iudex a quo possit cogere appellantem ad arripiendū iter vel se presentandū iudici congruo tēpore nō tn̄ poterit cogere vt infra brennus tēpus ab appellatione recedat q⁹ beneficiū iuris quo datur sibi annus non potest sibi auferri. ar. xxviii. di. de his. de hoc. ii. q. vi. biduū. s̄. e. cū sit. ⁊. c. ex insinuatione. pro hoc qō vi. s̄. c. cle. i. q. xii. ⁊. iii. C Quarto quero si appellās fuit infirmus ita q⁹ fuit ipeditus appellationē ꝓsequi. an si nō hz testes potent de impedimēto docere per iuramentū proprū? spe. c. ti. §. nunc breuiter. v̄. quid ergo. tenz q⁹ sic. ar. c. fi. qō me. cā li. vi. ⁊ dicit ibi spe. per clementē quartū mādatū fuisse q⁹ ita seruaret qō vt dicit ibi Jo. an. cōmendabile fuit in curia vbi difficile ⁊ quasi ipossibile esset ducere testes conscios de infirmitate secus si coraz ordinario. ⁊ sic etiā dicit secus de viatis curie. de hoc no. Archi. ⁊ Jo. an. de dolo. cū qui. lib. vi. vbi concludunt qō est arbitriū que probatio sufficiat. C Quinto quero si infra terminū appellans misit procuratorē ad ꝓsequendū qui nō iuit? dicit Ald. q⁹ si procurator iter arripuit nō imputabitur appellanti eius malicia. ff. qui. ex ca. ma. l. qui mittunt. §. vlti. ⁊. s̄. e. meminimus. sed spe. e. ti. §. nunc breuiter. v̄. Itē quid si pars. dicit q⁹ nō excusabit. debuit. n. prosequi. ff. mandati. l. si procuratorem. §. si tutores. Idem ℙau. hic quod est verus. agat ergo appellans cōtra procuratorem ad suū interesse. ⁊ si esset nō soluendo restituet ad ꝓsequendū. ff. de eo per quē fac. erit. l. fi. §. i. C Sexto quero si appellans negat se appellasse deinde processū tps vult appellationē prosequi? dicit spe. in. d. §. nūc breuiter. v̄. sed pone appellans. q⁹ fuit obtentū euz non esse audiendum. ar. de ꝓba. per tuas.

q **Vamdiu.** No.q̄ pendēte cōpromiſ ſo dormit curſus fatalium ꝛ ſic finito cōpromiſſo reaſſumit ſuū curſuꝫ et computaf̄ vltima tpa cū prioribus. de verb. ſig. dilecto. de in ite. reſti. cle. vna. ff. ex qui cau. ma. l. ſed ꝛ ſi per prætorem. §. quotiens. ℣Dau. ¶ Secundo no. q̄ in cauſis in quibus vertiſ̄ periculum poteſt iudex etiā partibus nō proſequentibus appellationē procedere. de hoc in gl. in. v̄. iminere. ꝛ in ea i fi. idē ſi ex dilatione fit alijs præiudicium vt ſi eſſet queſtio hereditaria vel natalium que differtur in fraudem legatariorum. qui filij ſint legit. lator. ex hoc no. ſm Laud. q̄ vbi intereſt tertij puta reipublice ſeu eccleſie vel priuati vel vbi periculū animarū imminet pōt iudex compellere partes ad litigandum. C. quomodo ꝛ quādo iudex. auf̄. qui ſemel. ō collu. c. i. ꝛ quod ibi no. ¶ Q̄. q̄ etiā pendente cōpromiſſo currant fatalia. de electi. ſi cōpromiſſarijs. primo Rñ ſo. li. vi. Sol. vt in glo. ii. vel ſm Benze. ibi non eſt verum cōpromiſſum ſed translatio iuris quo pars per ſe vel per alium non vtitur infra tēpus legitimum. ¶ Quero quid ī portat verbū q̄diu? So. vt in gl. i. ¶ Secūdo q̄ro ſi cōpromiſſarius nō ꝓnuntiat vl̄ ꝓnūtiat ſed appellās vult penam ſoluere ꝛ appellationē proſequi? So. vt in glo. ii. que dicit eum hoc poſſe. ꝛ idem ℣Dau. ꝛ de hoc in. q. ſe. ¶ Tertio quero ſi durante compromiſſo vult appellans appellationem proſequi. dicit eadem glo. q̄ ſoluendo penā poteſt. et idem ℣Dau. q̄ per cōpromiſſum nō expirat iuriſditio etiam delegata licet primum cōpromiſſum expiret per ſecūdū. ꝛ per ambas partes vel per alteram lite conteſtata. ff. de arbi. l. ſed ſi in ſeruum. in fi. ꝛ duabus ſe. nam arbitrū eſt voluntariū. ideo ab eo nuda voluntate recedit̄. Judiciū vero neceſſarium. ff. de verb. obli. inter ſtipallantē. §. i. de iudi. c. i. Item iuriſditio datur a lege vel a ſuperiore arbitrium a partib⁹ ita no. in ſpe. de arbi. §. finitur. in fi. Lap. dicit hoc verum niſi dictum fuiſſet in cōpromiſſo q̄ quotiens veniret contra totiens pena eōmitteret ꝛ ea ſoluta vel nō ſtetur cōpromiſſo ꝛ arbitrio quo caſu nō poterit rediri ad iudiciū. de hoc ꝑ ℣Do ſti. in ſūma. de arbi. §. qualiter conſtituaf̄. v̄. ſic ex quo ſemel ꝛ in Spe. de arbitro. §. vt aūt in forma. ꝛ. §. ſequiſ̄. v̄. cōſuluit. ꝛ. v̄. ſm premiſſa. ꝛ. v̄. quid ſi in cōpromiſſo. ꝑ hoc quod no. glo. ff. de arbi. l. ii. ꝛ c. de arbi. dilecti. in gloſ. vlt. in fine. vbi dixi q̄ hec clauſula inducit emologationem arbitrij.

¶ Quarto quero ſi partes per tacitum ꝛſenſum ſuſpendūt appellationem? glo. in. v̄. expreſſo. dicit per hoc nō impediri curſum fatalium. Idem ℣Dau. Laud. tenet contrariū ponens exemplum ſi ambo ordinati de eundo ad ſanctum Jacobuꝫ etiam ſi nō expreſſe dicant q̄ fatalia non currant. nam vī per conſequens tacite voluiſſe fatalia non currere. ar. xxv. di. qualis. xlvii. di. ſit rector. de. preſum. nonne. Sen. tꝫ primum vt nō recedaf̄ a verbis littere. ibi expreſſo. ar. ff. de exercitoria. l. i. §. his qui. de leg. iii. l. nō alter. vi. q. iii. ſcriptum. qō eſt verius. dictuꝫ tñ Laud. equius vbi poſſet dici q̄ quā doqꝫ nulla conuentio interuenit. ſed de facto appellans ꝛ appellatus ſe abſentarunt per longam peregrinationē. ꝛ tunc verū ſit dictū gloſ. que etiam ſic exēplificat. aliqñ interuenit conuentio vt in exemplo premiſſo ſm Laud. ꝛ tunc ſecus quaſi ſatis dicaf̄ de expreſſo conſenſu appellatio differri.

¶ Quinto quero an per eorum compromiſſuꝫ ī peditur curſus decendij ad appellandū? ℣Dau. dicit q̄ nō. nā hic nō dicitur niſi de tēpore proſecutionis. ibi proſecutio. ꝛ ibi ad proſequendā. ratio q̄ decendiū daf̄ parti grauate ad ſuſpendendum effectū grauaminis. ſed tēpus proſecutionis daf̄ vtriqꝫ ideo cōmunis conſenſus vtriuſq̄ facit curſuꝫ dormire. Jtez decendium datur ad transferendū cauſam ad ſuperioreꝫ appellatiōis remedio nō ad litigandū. ſed accedens ad arbitros non appellat ꝛ facit aliquid q̄ ſuccedat appellationis loco. tēpus vero proſecucionis datur ad litigandum qō faciunt euntes ad arbitrium ideo non currit eis tempus. ar. C. de inoffi. teſta. l. contra maiores. ¶ Sexto quero an cōpromiſſuꝫ finiatur triennio? glo. i. in ea. qō dicit diu intelligit etiam ſi decies mille anni fluxerint. inducit q̄ nō. de hoc tn ſpec. de arbitro. §. differt ad finez. ſed Joan. an. in additionib⁹. ibi poſt Martinuꝫ de ſano dicit q̄ compromiſſum expirat triēnio cōputato non a die cōpromiſſi ſed a tēpore cauſe coram arbitro cepte per. l. properandū. C. de iu. ꝛ q̄ inſtantia finiaf̄ triēnio de iure ciuili etiam coram arbitris tenet glo. ff. de arbi. l. itez ſi vnus. §. ſi multa poſt.

2 **Ppellanti.** Ante diffinitiuā appellā ri non licet proſequi cauſas in appellatione nominatuꝫ expreſſas nec ꝓceſſus primi iudicis iuſtificari vel impugnari pōt niſi ex actis coram eo. hꝫ duo dicta. ſecundū ibi nec ꝓceſſus. ¶ No. differētiā īter appellationē ab īterlocutoria ꝛ appellationē a grauamine ponunt. n. hic pro diuerſis hꝫ quo ad effectum huius. c. ſit idem iuris in vtraq̄ pōt aūt eſſe grauamen iudicis ſine interlocutione cuꝫ de facto grauat. de reſti. ſpol. cuꝫ veniſſet. ¶ Secūdo no. q̄ ab interlocutoria pōt appellari ſm canones. ō. c. ſuper eo. ti. ii. ꝛ de hoc ibi ſic etiaꝫ a quolibet grauamine etiā minimo q: hic indiſtincte loquiſ̄. pro hoc. e. r. de appellationibus. ꝛ quod dicit grauamine hic ſm ℣Dau. illato vel cominato. c. ti. cum ceſſante. Et in tali appellatione que fit ante ſniam. requirunt̄ decem que no. c. ti. coꝛdi. li. vi. ¶ Tertio no. caſum in quo debeat fieri exp̄ſſio nominatum. de hoc in glo. in. v̄. nominatiꝫ. ¶ Quarto no. q̄ in appellatione ante ſniam poteſt quis exprimere ꝛ ꝓſequi plures cauſas. ibi cauſas. ꝛ de hoc in gloſ. in. v̄. expreſſas. ibi ꝛ no. que hoc vult. Et dicit ℣Dau. hoc verū qñ proſecutio fit coram iudice ad quē ſed ſi in curia impetretur delegatus nō ꝓſueuit in reſcripto exprimi niſi vna cauſa qō etiaꝫ dicit hec glo. in eo qō dicit de ſtilo curie. Et dicit ℣Dau. hūc ſtilum in curia ſeruari niſi in appellatione eſſent plures articuli ſe non contingentes ꝛ inuitiſ̄ ſtilus predictus equitati ne appellans falſas cās exprimat in appellatione. de hoc in ſpe. de appel. §. de officio. in prin. penul. colū. licet autem in vno reſcripto nō exprimat curia niſi vnam cām tñ ſm boari. ſup qualibet cā daretur vnum reſcriptū. ¶ Q̄. q̄ non ſit opus exprimere in appellatione ab interlocutoria ſed ſufficiat dicere appello q: eſt iniuſta. vt no. Inn. de no. ope. nūc. penul. So. vt in glo. que dicit hic reꝓbari opi. Inno. ℣Dau. vero quem ſequitur Lap. putat opi. Inno. hic non corrigi ſi ſane intelligatur de interlocutoria cuius iniquitas detegit̄ per allegationes iuris ſic loquitur dictū. c. penul. ꝛ de teſti. ſignificarunt. de reſcrip. ſignificante. ꝛ duobus. c. ſequen. de iudi. exhibita. de libel. obla. c. ii. nō. n. appa et ad quid nominatiꝫ debeat exprimi cum ex tenore ſniē pateat iniquitas. ō. ti. i. paſtoralis. v̄. verum. ſed vbi iniquitas habeat detegi ex probationibus facti neceſſe eſt cām exprimi in appellatione vt hic de hoc dixi in. d. c. pe. vbi indiſtincte dixi opi. Inno. non ꝓcedere per deciſionem rote. Jtem ſi appellatur ante ſniam a grauāmine. ꝛ ad rationē. ℣Dau. dic q̄ prodeſt exprimere q: licet iniquitas colligatur ex actis poteſt tñ pars renūtiare iō fient expedit q̄ appellet ita ad expediendas lites ꝛ cohercen das appellationes debet cās etiam que patent ex actis exprimere. naꝫ ſepe non poſſiunt haberi acta vnde iudex ad quez non poſſet de appellatione inſtrui ſi liceret appellare modo premiſſo qui poterit inſtrui ex tenore appellationis ſi cauſe fuerint expreſſe prout hic dicitur. ¶ Secundo op. q̄ appellatio a grauamine poſſit iuſtificari ex futuro grauamine. ō. c. cle. ſicut. Solu. vt in glo. in verbo iudicis. ꝛ idem ℣Dauus ℣Dath. pro hoc quod dixi de elec. cle. conſtitutionem. §. fi. q. iii. hic ergo loquitur de appellatione non mere extraiudiciali qualis eſt ea que interponitur contra. ſed de extraiudiciali nō mere qualis ē ea que interponiſ̄ a grauamine iudicis ¶ Tertio op. q̄ poſſit ꝓceſſus iuſtificari vel impugnari ex nouis cauſis vt no. vt lit. non conte. c. ii. in glo. quare dicat. So. vt in gl. in. v̄. nec proceſſus. que dicit hic reꝓbar. illā glo. ꝛ approbari opinionē Inno. in. c. ſignificantibus. ō no. ope. nun. vbi tenet id quod hic decidit. Et idē ℣Dau. qui inducit rationē que ponitur in glo. in. v̄. nouis. dicens non eſſe mirum ſi noua cā vel probationō pōt iuſtificare vel impugnare proceſſuꝫ cum ex cā etiam precedenti nō expreſſa in appellatione nō poſſit impugnari. c. ti. dilecto. ſi ergo nō pōt iniquitas precedens minus poſſe dꝫ ſequens. ¶ Quarto op. ad ſ q̄ imo etiā ex nouis actis q: ſi iudex reuocat grauamen tollitur appellatio ꝛ iuſtificaf̄ ꝓceſſus eius. ō. c. cū ceſſante. Sol. Lau. ſtando ↄtrario q: ſibi ſ in melius reformare ꝛ ſic quo ad hoc nō attendit tp̄s ꝛ interlocutiones. ꝛ idē Gen. ſed dic q̄ non obſtat q: hic ſolū dī q̄ in cauſa appellationis nō pōt iuſtificari vel impugnari proceſſus primi iudicis ex actis coram iudice ad quem. at per reuocationē grauaminis nō iuſtificaf̄ proceſſus in cā appellationis ſed potius tollitur appellatio. ¶ Quinto opono q̄ etiaꝫ cauſas non expreſſas in appellatione poſſit appellans proſequi. ꝛ no. glo. ii. q. ii. non ita. Solu. vt in gloſ. in verſi. expreſſas. que dicit hic reꝓbari

gl.illã. Et idē Dau. ¶ Sexto op.ad hoc de elec.c.ꝙstituti onem.in fi.ubi etiã per nouas ꝓbationes iustificatur appella tio.Sol.vt hic dixi in.d.cle.in fi.q.iii. ¶ Septimo oppo. qꝛ videtur hic velle q̄ nō expediat fieri probationes coram iudice ad quem contra id.de testibus.ex parte.co.titu.inter posita.i.rñso.so.vt in glo.in.v.probãdis. Et idem Ben.et Dau.dicit q̄ intantũ dz fieri ꝓbatio coã iudice ad quez q̄ etiaz si obtulerit appellans se ꝓbaturũ coram iudice a quo lz hoc probato iustificaꝫ appellatio ⁊ oĩa reuocentꝫ per modum attẽtati tñ ad obtinẽdũ in cã expedit probare veritatẽ exceptionis siue peremptorie siue dilatorie.qđ dic vt dixi in.d.c.ex pte. ¶ Quero de rõe decidẽdi in vtroq̄ dicto huiꝰ cle. so. vt in primo dicto fuit ea ratio que ponit.c.t.vt debitus.⁊.c. cordi.li.vi. In secundo dicto fuit ratio que tangit in glo.in .v.nouis.⁊.s.dixi in tertio ꝓnõ. Et fm. Lau.fuit q̄ super certis ⁊ plene deliberatis index presumit ꝓcessisse maxie vbi iminet preiudiciũ partis.iusti.de actionibus.§. curare.xxx. q.vlti.iudicantẽ ideo appellans non dz permittu fingere vel aliquid mutare in diserimen aduersarij ⁊ iudicis.ar.ff.de iur.l.pretor.de elec.vt quis.⁊.c.ab eo.li.vi. ¶ Secũdo quero q̄ dr̄ interlocutoria? dicit Dau.ea que nō fertur sup principali sed sup emergenti seu sup perẽptoria.s.eo.dilecto.j.c. fi.⁊ de hoc ab.in glo.in.v.repulsione.⁊ dicit Dau.q̄ repulsio vel remissio perẽptorie nō diffinit principale nec ex ea oritꝫ actio lz oritꝫ exceptio.ar. de elec.cũ dilecti.in fi.sed ex diffinitiua oritꝫ actio in factũ.C.de re.cre.l.actori.ri.q.iii.quõ.⁊ idẽ no.in dicta gl.in v̄bo repulsiõe.pro hoc fm Dau.qꝛ si interlocutoria esset diffinitiua nō esset necesse super principali vlterius pronuntiare qđ est falsuz imo super ea voluntarie ꝓnũtaꝫ ⁊ sup principali necessario.de hoc.de ord.cog.c.i.pro hoc qđ dixi.s.e.ti.cum cessante.vbi dixi aã quid cognoscit inter locutoria a diffinitiua. ¶ Tertio quero q̃ exp̄ssio requritur vt dicanꝫ cause noiatim expresse.nũqd.n.requirit maioꝛ expressio per hanc cle.quã requireret oliꝫ vr̄ q̄ sic cũ iura tñ dicerent cãs exprimendas nō addendo q̄ noiatim.c.ti.cordi. li.vi.aliud aũt est dicere cãs simpliciter.aliud noiatim.ar.de dolo.c.ii.de excep.c.i.li.vi.j.de vi.⁊ ho.cleri.cle.diocesanus. Lau.⁊ Ben.tenent ꝓnũ. Et dicit Lau.q̄ ideo dicit noiatim qꝛ cũ certe cause essent hanc cle.in appellatione inserẽde hic voluit q̄ eedẽ nō alie essent prosequẽde.dicũꝫ aũt noiati expresse cũ de ipsis ꝙstat per demonstrationẽ ⁊ circũlocutionẽ.de testi.lz ex quadã. Et ꝙz eos si plura grauamina simul exprimunt sufficit alterũ probare dũmõ per se sufficiens nisi extendaꝫ ad diuersa de iudi.exhibita.⁊ qđ ibi no.in gl.in fi. ¶ Quarto quero si quis expressit duas vel tres causas subiecta clausula generali vt qꝛ post expensas cãs dicit.dico sniaz iniustã ex predictis causis ⁊ aliis suo tpe ꝓponendis vr̄ q̄ tñc possit ex vi clausule cãs ꝓsequi etiam noiatim nō expressas. ff.si quis cau.sed ⁊ si qs.§.quesitũ.de pecu.qui ad agendũ.li. vi. Cõtrariũ dic per hãc cle.in verbo noiatiz.⁊ ita approbat rota romane curie vt dixi.de no.op.nũ.c.pe. Et ex hoc talis clausula in appellatione ab interlocutoria redditꝫ superflua. ¶ Quinto quero qđ si cause sint notorie? vr̄ nō requi q̄ exprimantꝫ per id qđ no.vt lit.nõ ꝙte.c.ii.in prima glo. Cõtrariũ tz hic gl.in v̄bo alias.⁊ idẽ Ben.pro hoc q̄ saltẽ debeãt ꝓponi lz dõ ꝓbari qꝛ dz quis allegare id qđ est cã sue itent omis etiã si ipso facto ꝓbeꝫ.ff.de adul.l.ſt adulteriũ cũ iceſtu.§ idẽ pollioni.⁊ ibi hoc tz Bar.vt.ff.si cer.pe.l.cũ qđ. ¶ Sexto quero an qđ hic dicit in secũdo dicto locũ habeat sine index a quo sit ordinarius siue delegatus.dicit Lap.in additione q̄ sic.⁊ in hoc dicit corrigi dictũ illorũ maxime Guil.et ab.q dicẽ q̄ ꝓcessus ordinarij pōt iustificari coã iudice ad quẽ ꝓbando q̄ ꝑ illũ ꝑ quẽ ingrebaꝫ laborabat infamia qñ ꝙra ipm incepta fuit inquisitio sup veritate criminis lz tunc de infamia nō cõstiterit inquirenti secus dixerũt in delegato.vt no.spe.de inqsitione.§.nũc aũt tractemus.v.hoc aũt scias.⁊ in hoc dicit Lap.approbari dictũ Inno.tenentis.ꝓnuz qđ tz. Al rchi.xxiii.q.iii.de illicita.dic q̄ hec cle. nō facit ꝓ nec ꝑ predicta ⁊ saluari pōt primũ dictũ qꝛ ordinarius pōt inqrere sup veritate etiã nō ꝓcd.secuſo de infamia.ar.de offi.ordi.ex parte.⁊ qđ ibi no.secus in delegato q̄ tenẽt ꝓdiscutere de infamia.de accu.cũ oporteat si tñ nō ꝓdiscutit licet possit appellari tñ si ñ appellaꝫ ꝓcessus tz.de accu.c.i.li.vi qđ dr̄.ꝺ accu.q̃liꝫ.ii.q̄ ꝙ ꝓcessus ordinarij iustificetꝫ ꝓbãdo de infamia coã iudice ad quẽ nō repugnat huic littere qꝛ ex quo primus tenuit ꝓcessus ordinarij sup veritate nō dr̄ ꝓprie iustificari. ¶ Septimo q̃ro an locũ habeat hec cle.in secundo dicto in executoribus? dicit Lap.q̄ nō cũ nō teneaꝫ ordinẽ iudiciorum obseruare vt no.de presump.c.fi.de of.del.cle.vnica. ¶ Octauo quero de quo iudice appellationis intelligiꝫ hoc caplin.dicit Ben.de quocũq̄ papa vel alio qꝛ indistincte loquiꝫ.ff.de le.prestan.l.i.⁊.§.generaliꝫ.xix.dis.romanorum. ¶ Nono quero an qđ hic dr̄ de exprimendis causis in appellatione locũ habeat i interlocutoria sup attẽtatis si ab ea appellaꝫ rota Romane curie decisione.lxxxiii. determinat q̄ nō qꝛ hz vim diffinitiue. Et sic pōt iudex ad quẽ cognoscere de causis etiã in appellatiõe nõ expressis.⁊ q̄ hec cle.nõ habet locũ in interlocutoria q̃ hz vim diffinitiue tenet eadẽ rota decisione.xvi.qđ singulariter no.qđ etiaz dico.j.eo.clem.fi.q.ii ¶ Decimo quero an hic requiraꝫ tanta specificatio quanta in appellatione de qua de elec.vt circa.li.vi.dicit Paul.q̄ nõ.hic.n.sufficit q̄ noiatiz ibi nõ requiritꝫ maioꝛ specificatio.

Appellationẽ. Prosecutio appellatiõis ꝺ certe nõ ipedit qn sniа censeaꝫ in rem iudicatã transiuisse. ¶ Op.q̄ ꝓsecutio appellati prosit appellanti q̃uis appellatio sit deserta sicut etiã restitutionẽ petẽti ꝓsunt dilatiões quas petit aduersarius vltra quadriennũ.C.de tẽp.in inte.resti.l.petende.Sol.vt in glo.in.v.cũ appellato.⁊ in.v.appellatus. Et dicit Laud. q̄ ibi ponit tps prorogari qꝛ ad huc nõ sublatũ. simile de offi. del.ꝙiuuit.hic vero deserta appellatione appellatio ẽ nulla ⁊ sic nõ pōt recõualescere.de electione.auditis.regula.nõ firmaꝫ.li.vi. Ita aũt fm Ben.esset etiaz hic si duráte fatali termino aduersarius dedisset cãs dilatiõis negocij. Sed postq̄ appellatio est extincta vt sit litiũ finis nõ pōt ẽt appellatus ꝓsequi vt hic. ¶ Secundo op.ad idẽ.s.e.cle.q̃diu.Sol.eodẽ mõ qꝛ ibi de ꝙsensu partiũ suspendit tps fataliũ. ¶ Tertio op.ad idẽ qꝛ poterat esse sniа nulla ⁊ sic licet sit deserta appellatio nõ recõualescit.de sen.excõ.lz.li.vi.Sed dz hoc intelligi q̃n sniа erat aliqua vt qꝛ lata ꝙtra ius litigatoris.vt dicit glo.vlt.pro hoc qđ no.C.qñ prouo.nõ est ne.l.i.⁊ penul. ⁊ in spe.de sen.prola.§.iusta.v.sed nunqd talis.s.de re iudi.cle.i.in glo.i.facta ergo. ¶ Quero circa ꝓie dicta quare sniа lata cõtra ius litigatoris transit in rem iudicatã? dicit Laud.q̄ ideo qꝛ domina ⁊ pene oĩs cõtractus sunt de iure gentiũ ⁊ codez iure data ẽ potestas regibus ⁊ aliis magistratibus.ff.de ca.iur.l.ii.§.post originẽ. Itẽ quõcũq̄ feratur sniа exquo fertur ab habente potestatẽ iudicandi ⁊ disponendi de dominijs per sententiã dz ei stari. Ben.dicit q̄ ideo qa nõ appellãs videt tacite consensisse sniе.C.e.ti.hi q.de re iudi. q̄ ad consultationẽ. Et idem de appellante nõ ꝓsequente.C de tempo.ap.aut.ci qui.qꝛ fingit nõ appellasse vt hic qđ magis placet. ¶ Secũdo quero si post lapsuz fataliũ per iudicẽ ad quem reuocatur sententia prima an teneat.dicit Inno.s. eo.ex ratione.q̄ sic. Host.cõtra ⁊ forte verius fm Benze. ⁊ eius opinionẽ.dicit glo.v.hic fortificari procedit autem ex eo quia reperitur secunda lata per non iudicem. Et hoc presupponendo q̄ inceperit prosequi post desertionem. Si aũt incepit ante desertionem saltem dicetur iudex quo ad hoc vt cognoscat an sua sit iurisditio ⁊ in hoc dubio pronuntiare potest super attentatorum reuocatione. Item super desertione ⁊ condemnatione expensarum.de rescrip.ex parte.ii.⁊ dic vt ibi dixi. ¶ Tertio quero si appellatus infra annũ prosequitur appellationem ⁊ facit citari appellantem qui non venit ⁊ pronuntiatur contumax an si postea venit possit prosequi? dicit Lapus in additione q̄ sic.licet enim propter contumaciam possit ad instantiam appellati procedi ⁊ condemnari debeat appellans in expensis appellans tamen non putatur prosecutione appellationis cum hoc non sit iure cautum.ar. de sen. excom.is qui.lib.vi. ¶ Quarto quero quid erit in casu premisso si postq̄ appellatus incepit prosequi ipse impediatur? videtur q̄ nihilominus currũt fatalia que dãtur appellanti non appellato.co.ti.ex ratione.⁊.c. personas.⁊ hic nam etiam si appellatus non fuisset prosecutus deserta fuisset appellatio ⁊ transiuisset sententia in rem iudicatam vt hic. In contrarium quia appellatio ⁊ eius prosecutio est cõmunis appellãti ⁊ appellato.c.ti.cordi.li.vi.de elec.c.i.⁊.c.quãuis.lib.vi.⁊ cle.causam.⁊ cle.constitutionẽ.j. Insuper.eo.t. facit.de mutu.peti.c.i.⁊.ii.appellatus videtur esse reus cui magis fauendum est.regula.cum sunt.li.vi.Solu. Lapus stãdo primo dicto dicẽs q̄ hoc casu non currit tẽpus appellato quo ad executionẽ sententie ⁊ condẽnationẽ expensarũ faciendã ꝓ inducẽ appellatiõis non tũ qn appellatio sit deserta

ꝛ tranſiuerit in rem iudicatam vt hic q⁹ tempus proſequendi ꝯcedit appellãti per dictũ.c.ex ratiõe.ꝛ.C.de tẽp.ap.auc. ei qui.ꝛ pro hoc.ff.q.vt.appellatore. ¶Det.de ancha. dicit q⁹ non poteſt fieri per iudicem ad quem condemnatio in expenſis ſi deſinit eſſe iudex propter deſertionem appellationis eũ expenſarum condemnatio veniat in conſequentiaz ꝛ ſic ſublato principali ꝛc.C.de fruc.ꝛ lit.ex.l.terminato.e.ti.cuz aplationibus.lib.vi.ꝛ quod no.de dolo.finem.dicit etiã q⁹ ex quo appellatus fuit proſecutus eſt in optione ſua an deſiſtat proſequi ꝛ tunc rata manet ſententia an proſequatur ꝛ tunc poteſt petere q⁹ iudex ad quez cognoſcat de iuſticia cauſe principalis ꝛ de omnibus acceſſoriis non autem q⁹ tũ de expenſis vel quod exequatur quia deſerta appellatione debet fieri execution per iudicez a quo.pro hoc q⁹ no.de of.dele.paſtoralis.§.preterea.ꝛ ſi appellatus proſequitur audiet etiaz appellans,pſequẽs.ar.C.de tẽp.in mte.reſti.petẽde.l.petẽde.p l⁹ quod dixi.ſ.in primo contrario.ꝛ q⁹ appellat⁹ proſequi poſſit.facit q⁹ appellatio ẽ remediũ cõe vt dixi.ſ.e.q.ꝛ p l⁹.c.ti. oblate. Et hoc tenendo ad hanc cle.dic q⁹ loquitur qñ appellatus incipit proſequi iam deſerta appellatione ſecus ſi ante vt in hac queſtione. Quia tñ hec cle.loquitur generaliter verius dic q⁹ etiam appellato proſequente etiam ſi ceperit ante lapſum fataliuz tñ lapſis fatalibus non audiet proſequẽs ſuper principali vt hic nec etiam audiet petens exequi ſentẽtiaz exquo iudex ad quẽ nõ ꝓnunciauit nec coã eo peruentũ eſt ad aliquid quod habeat vim ſententie quo caſu ipſe exequeret.ff. de pact.l.tale pactuz.§.qui prouocauit.quod dixi in.d.c.paſtoralis.§.preterea. hoc autez ceſſante fiet execntio per iudicem a quo.vt no.in.d.§.preterea.ſed appellatus poterit petere declarari per iudicem ad quem appellationez deſertam eſſe ꝛ appellantem non proſequentẽ condẽnari in expenſis.de reſcrip.ex parte.ſ.e.ti.nicolao.nec ſunt iſte expenſe victorie ſed potius cõtumacie ꝛ ſic ceſſat ratio premiſſa cũ dicebat q⁹ exquo nõ hzjuriſdictionẽ in principali ꝛc.q⁹ illud,p cedit de expenſis victorie. Expenſe aũt contumacie ſeu fruſtrationis veniunt q⁹ iuriſditionẽ habuit in cognoſcendo an ſua ſit iuriſditio.pro hoc quod no.de reſcrip.c.fi.in gl.fi.qõ declara vt dixi in dicto.c.ex parte. Et hec no.q⁹ noua.ꝛ aliaſ non bene reſerata. ¶Quinto quero ſi appellatur a ſententia ꝛ per lapſum fatalium ſit deſerta an iudex ad quez poſſit cognoſcere de nullitate ſententie? videtur q⁹ non.quia appellans videtur renuntiaſſe proſecutioni nullitatis cum veniat acceſſorie ad cauſam appellationis.vt no.C.qñ prouo.non eſt ne.l.i.in fi. Sublata ergo appellatiõe que eſt principalis debet eſſe ſublata nullitas vt acceſſoria.ff.de reg.iur.cũ principalis.regula acceſſorium.li.vi. Step.dicit contrarium qa deſertio appellationis non poteſt tollere devolutionem poteſtatis cognoſcendi de nullitate factam iudici ad quem.
Sunt enim diuerſi modi agendi de nullitate vel de appellatione ꝛ vno ſublato nõ tollitur aliud ꝛ fin cum nullitas nõ accedit ꝓprie appellationi ſed de vtraq⁹ principaliter cognoſcit iudex ad quem.dic primũ verius q⁹ de nullitate cognoſci debet coram ordinario ſi non ſit appellatum.de hoc.c.ti. dilecto.de re iudi.cle.i.vbi dixi.q.x.ſed ex vi appellationis de hoc cognoſcit iudex ad quem ergo ſublata appellatione cognoſcat ſolus ordinarius.

¶ Am a repulſione A perẽptoria repulſa ex alio q⁹ propter ineptitudinem ſecũdo appellãs ꝛ ſuccumbens nõ auditur ſuper ea in appellatiõe a diffinitiua.primo dictum.ſecundo exceptio.ibi niſi. ¶No.q⁹ non licet tertio appellare.de hoc in glo.in v̊bo ſuccumbit. ¶Secundo no.q⁹ ſicut actor ſuccumbẽs ꝓpt ineptitudinem iterum auditur.de iudi.examinata. ita ꝛ appellans. ¶Op.q⁹ is qui ſuccubuit in interlocutoria ꝛ tantũ ſemel non debeat audiri in appellatione a diffinitiua.e.ti.c. fi.in fi.li.vi.cuius contrarium hic dicitur in eo q⁹ excluditur tunc tantũ qñ ſecundo appellans ſuccubuit.So.qñ interlocutoria fertur ſuper eo qõ non preſtat preiudiciũ negocio principali nec iudicium reddit nullum ꝛ tunc procedit contrariũ quandoq⁹ ſuper eo qõ preiudicat principali negocio vel iudicium nullũ reddit ꝛ tunc auditur niſi ſecundo appellans ſuccubuerit.d.c.fi.in prin.ꝛ hic.nam hic loquitur de repulſione exceptionis peremptorie que preiudicat negocio principali. vt dicit glo.iii.ꝛ idem Ben. ¶Secundo.op.q⁹ hic innuit q⁹ ſuper exceptionibus ſit prountiandũ.cõtra id.de or.cog. c.i.Laud.ſoluit diſtinguẽdo.q⁹ aut loquimur de dilatoriis ꝛ pronuntiandũ eſt alias non poſſet procedi ad expeditionez principalis negocij.de re iudi.q⁹ ad conſultationẽ.ꝛ.c.inter. Et ideo fin cum litis conteſtatio ſuper eis fieri debet.de of. dele.prudentiaz.§.ſexta.cuius contrarium tenet ibi glo.me lius vt ibi dixi.nec etiaz verũ eſt q⁹ ſit neceſſario ꝓnuntiãdũ nam qñq⁹ ꝓnuntiatur tacite vt dixi in glo.ii.in prin.ꝛ eoipſo q⁹ lis conteſtat tacite intelliguñt oẽs dilatorie reiecte.d.c.Iter Jrẽ preſuppoſito q⁹ ꝓnuntiandũ eſſet nõ ꝓpterea neceſſaria foret lis ꝛteſtãda q⁹ ꝓnũtiatiua illa ẽ interlocutoria nõ diffinitiua.vt hic no.gl.ii. Aut loquimur de perẽptorijs.ꝛ aut ꝓnũtiatiõe in eis dilata ꝑditur principale negociũ ꝛ ꝓnũtiandũ eſt ſicut ſuper preiudicialibus de or.cog.tuam.de elec.cum dilecti.iii.q.vi.§.aliqñ.aut principale poteſt expediri ſine ipſis ꝛ non expedit ſuper eis ꝓnuntiari ſed ſi ꝓnuntietur tenet.de ordi.cog.c.i.ꝛ Laud.dic plenius.vt dixi in.d.c.i. ¶Tertio op.q⁹ ſecundo appellãs ꝛ ſuccũbens ſup repulſiõe perẽptorie ſit audiẽdus ſup ea in appellatiõe a diffinitiua:q⁹ ſi a perẽptoria non appellet audiet tñ pars ſuper ea in appellatione a diffinitiua.eo.ti.licet.li.vi.paria ſint autem nõ appellare vl ſecũdo appellare ꝛ ſuccumbere. vel appellare ꝛ nõ proſequi c.ti.perſonas.ꝛ.c.cum ſit.ꝛ.c.reprehenſibilis. glo.in verbo ſuper ea. ſoluit q⁹ hec nõ ſunt paria in interlocutoria ſicut in diffinitiua.dic vt in ea quam no.ꝛ idem ¶Dan.ꝛ no.ſingulariter hanc glo.in fi.in eo q⁹ dicit interlocutoriam per quam repellitur ſecundo appellans ſuper perẽptoria nõ poſſe reuocari per iudicem cauſe principalis.ꝛ idẽ ¶Dan.per rationẽ q⁹ ea reuocata appellanti ſup ea per conſequentiã audientia videretur eſſe conceſſa quod ꝓhibet hec lra. Ex his no.caſum in quo ꝑ interlocutoria nõ reuocat.aliũ poſſu.e.t.cũ ceſſante.qñ interlocutoria eſt executioni mandata quo caſu nõ reuocatur niſi de conſenſu partiũ.vt no.glo.ſingularis.de preto.ſtip.l.i. in fi. ¶Quero de qua repulſione loquit hic gl.ſecunda? intelligit de verbali ꝛ reali que ſurgit ipſo facto ꝓcedendo ad vlteriora.ex hoc no.equiparari repulſionẽ per quã iudex pronũtiat interlocutoriã admittendã non eſſe ꝛ tacitam qñ procedit ad vlteriora.nam eoipſo videt reiecere.co.ti.ex parte. i. qõ no. ¶Per hoc.n.tollitur cautela que hz q⁹ non pronũtiet ſuper exceptione ſed ſolum ꝓcedatur ne appellet.de qua in Spec.de appellatione.§.qualiter.v̊.item q⁹ facit. ¶Secũdo quero an ſnia lata ſup perẽptoria ſit interlocutoria an diffinitiua? glo.ii.ibi.ꝛ per hãc.dicit q⁹ interlocutoria.ꝛ hãc gl. no.in eo q⁹ ex ſententia ſuper interlocutoria non oritur actio ſed exceptio. Itẽ no.ea.glo.in eoquod dicat q⁹ ſi pronuntiet q⁹ appellans non potuit appellare ſententia eſt iterlocutoria quod intelligit. Jo.an. vt refert Lap. verum quo ad principale ſecus quo ad inſtantiã appellationis quam diffinit et ſic eo reſpectu eſt diffinitiua.ꝛ dicit Lap. Jo.an. ſic ei reſcripſiſſe.ꝛ ad.c. dilecto.eo.tit.quod allegat hec glo. reſpondet Lap.q⁹ nulla ibi erit inſtantia finita ſeu diuiſa a principali vult dicere q⁹ ibi ſolum probatur q⁹ ſententia lata ſuper perẽptoria per iudicem principalis cauſe eſt interlocutoria ſec⁹ qñ incepta eſt alia inſtantia coram iudice ad quẽ vt in exemplo premiſſo. Et pro hoc q⁹ ſnia lata ſuper perẽptoria ſit interlocutoria inducit Lap.qõ no.ſpec.de offi.iudi.§.deſeruit.in.v̊. quid ſi proponẽs coram delegato.vbi dicit q⁹ ſi quis ꝓpoſuit actionẽ ineptam coram delegato ꝛ ſuccubuit põt ꝓponere aptam coram eo:q⁹ delegatus abſoluendo reum ab inſtãtia ꝓpter ineptitudinez petitionis nõ eſt functus officio. Idẽ no.de iudi.examinata.quod etiam hic notat ¶Dath. vt dicit.j.q.x.ꝛ faciunt ad premiſſa quia ſicut abſolutio ab inſtantia ꝓpter ineptitudinem non eſt diffinitiua.ita nec interlocutoria lata ſuper peremptoria cum per eam non diffiniat cauſa tñ qñq⁹ habet vim diffinitiue.vt in hac glo.in fi.in eo qõ dicit q⁹ ſentẽtia ſuper peremptoria per quam pronuntiat pẽptoria obſtare in effectu hz v̊ in diffinitiue.quam glo.no.ſingulariter ꝛ exemplifica vt ſi pronuntiet effectiz pati defectuz Si autem pronuntiet ſuper natura exceptionis vtruz ſit admittenda vel nõ vel an approbationes ſint admittende vl nõ hz vim diffinitiue q⁹ nihil diffinit etiam in effectu. diſtinguit ergo Jo.de ſancto gregorio.q⁹ aut iudex ꝓnũtiat ſup admiſſione vel repulſione exceptionis perẽptorie ſingulariter vel ſuper eius natura vt q⁹ pronuntiat eam eſſe talis nature vt obſtet vel nõ ꝛ tunc quo ad formaz ꝛ quo ad effectuz eſt interlocutoria.aut pronuntiat ita eſſe vt in excep.continet ꝛ tunc quo ad formam eſt interlocutoria ſed quo ad effectuz diffinitiua.ſed ſi huic pronuntiationi adderet deciſio negocij principalis ſimpliciter diffinitiua eſſet.ꝛ idem et fortius ſi

nihil diceretur de exceptione sed visis actis cause pronuntiaretur sup principali qō vltimū hȝ partez dubij. Ex his iſert q; si appelletur ab interlocutoria nō semp est opus cās exprimere cū qñqȝ habeat vim diffinitie. cū a diffinitiua appellat nō oportet cās exprimi. ff. e. ti. l. scio. tū contrariū tenet Archi. xx. di. v. i. sed primū. s. tenui. e. clemen. appellanti. q. ix.

¶ Tertio quero quid est exceptio perēptoria? dicit Paul. q; est ea que actionē elidit. insti. de excep. §. perpetue. ff. de excep. l. iii. iii. q. vi. §. exceptio. ¶ Quarto quero si quis appellauit semel tm̄ a peremptoria ⁊ succubuit. glo. quartus. dicit nō esse locum huic cle. ⁊ idez. Ben. ¶ Quinto quero quid si secundo appellat sed appellationē nō prosequitur? glos. ea. dicit locum esse huic cle. ¶ Oppo. ad hoc q; nō sunt paria succūbere vel deserere ut dixi in tertio contrario. glo. eadem solūit q; si renuntiat sponte audietur q; vtitur iuris consilio volens expectare euentum negocij principalis. ⁊ idē Paul. q; non dicitur proprie succumbere sed appellationem deserere expresse in quo est idem ac si tacite deseruisset. s. c. prorio. ⁊ cle. q̄uis. ⁊ cle. sicut. ⁊ idem Ben. q; cum sit pena in hoc q; repellit non dȝ infligi nisi in casu quo reperitur expressa. de elec. statutū. li. vi. dicit tm̄ Paul. hoc verū nisi renūciatio fieret tali tempore q; non diceretur spontanee sed metu probationum facta. xxiii. di. c. vlt. de elec. dudum. ii. in fi. de sy mo. per tuas. i. ¶ Sexto quero an procedat hec cle. siue qs succubuerit bis immediate vel mediate vt si obtinuit in secūda appellatiōe ⁊ in tertia ab aduersario interposita succubuit dicit Paul. q; sic. pro hoc quia indistincte hic loquit. pro hoc etiaz quod dixi. s. ti. i. cle. i. q. xviii. ⁊ quod dicitur q; nō licet tertio appellare verum est eidem persone. e. ti. directe. vbi ō B no. Spe. de appella. §. quotiens. post prin. ¶ Septimo q̄ro quo ad id quod dicit de diffinitiua emissa per quem fuit lata? dic vt in glo. in verbo diffinitiua. ⁊ idem Ben. ¶ Octauo quero vtrum is qui secundo succubuit in appellatione interlocutoria possit audiri aliquo modo? dicit Laud. q; licet non audiatur in appellatione a diffinitiua tamen dȝ audiri p viaz nullitatis. s. de re iudi. cle. i. vel supplicationis vel in integrum restitutiōis. ff. de mino. l. in causē. ⁊. l. sc. ⁊ de hoc de re sti. in inte. ex litteris. ⁊ maxime si sit causa matrimonialis vel similis que in rem non transeat iudicatā. d. c. ex litteris.

¶ Nono quero qñ dicitur exceptio peremptoria rite ꝓposita? dicit Laud. q; tunc quādo lite cōtestata ꝓponit ⁊ alias ordine iuris seruato de quo docendum est per acta alias pro iudice non presumit. de proba. quoniā. ex hoc infert q; petens sententiam confirmari probare debet q; rite ⁊ iuste lata sit. Sed si petit eam exequi sufficit q; nō impedit per aduersarium. Ratio diuersitatis q; primo casu est actor. in secundo reus. de hoc. de cōsti. vti. c. i. per Inn. Ex hoc infert Laud. q; aliquo casu qui possidet agere potest scilicet ad confirmationem vel executionē. alias casus. C. de ingenuis ma. l. diffamari. sed ibi oportet q; precedat infamia hic non. ⁊ de conditione illius. l. no. Inno. de concess. preben. cum super. de of. ord. conquerente. qui filij sint legit. lator. Infert etiā Laud. q; in causa in qua lis est contestata licet in principali fozet contestata tamen in appellatione constari dȝ super veritate cause. de appella. interposita. §. sane. a contrario. de testa. Raynaldus. sed super articulo appellationis in contumaciā partium procedi potest lite non contestata. ⁊ hoc q; arguitur iniquitas iudicis. d. c. interposita. de hoc quando in appellatione sit lis contestāda. dic vt dixi. in dicto. c. Raynaldus. v. di lectus. in primo contrario. ⁊. s. de cau. poss. cle. vna. q. viii. ¶ Decimo quero si petitio fuit inepta tm̄ nō fuit reiecta et probauit actor. spec. de offi. iudi. §. deseruit. v. quid si libell? dicit q; condemnabit reus si aliquo modo potest petitio adaptari petitioni agentis. quod dic vt dixi. de iudi. examinata ⁊ circa ineptitudinē actionis prosequitur Alb. aliqua q̄ nō sunt hic necessaria ⁊ melius cadunt in. d. c. examinata. et ibi replicant. Et inter cetera dicit Alb. de delegato corā quo succubuit actor propter ineptam petitionē q; iteruz pōt cognoscere. qō dixi. s. q. ii.

¶ De vita ⁊ honestate clericorum.

Jocesanis. Nota q; hec dispositio est stricti precepti ibi districte precipimus. concordat de decimis. non est. Ex quo infert contra facientes mortaliter peccare. iiii. di. deniqz. in fi. de of. archi. ea que. vbi de hoc. ¶ Secūdo no. q; plus punitur qō fit publice q̄ qō occulte. Et dicit Laud. dici publice fieri id qō nulli licet ignorare. de hoc. de excep. exceptionē. ⁊ maxie qō hic dī nō licet prelatis ignorare ad quoruz officiū spectat talia corrigere. xiii. q. iii. nō inferenda. de of. ord. irrefragabili. de sen. excō. quante. ¶ Tertio no. de trina monitiōe. ibi tertio moneant. ⁊ ex hoc dicit Laud. vnū peremptoriū non sufficere maxime hoc casu cū nō sit recedendū a verbis edicti. ff. de le. iii. nō aliter. als regulariter sufficeret. xxiii. q. iii. de illicita. Step. ꝙtra per. c. constitutionē. de sen. excō. li. vi. primū verius hoc casu per hanc litteram. ¶ Quarto no. q; terminus hic est arbitrarius vt ibi arbitrio. Et generaliter dicit Laudu. terminos hic esse arbitrarios qui ad deliberandum vt hic vel comparendū concedunt. de resti. in integ. tū ex litteris. in si. ⁊ vt frequentius oēs termini sunt arbitrarij. ar. ff. de verb. obli. l. continuus. §. ii. de hoc de elect. cupientes. in prin. li. vi. ¶ Quinto. no. casum in quo requirit monitionem fieri per ipsum prelatum in verbo moneant. vnde ſm Paul. nō sufficeret alterius monitio. de B. j. de decī. cle. prima. per eundē vbi dixi in tertio notabili quōcunqz tm̄ fiat monitio dūmodo fiat de mandato diocesani sufficit. regula qui per aliū. li. vi. Et dicit Paul. q; hoc casu requiritur ut in monitione seruet forma de qua hic ibi vt sic ⁊c. Unde ꝓz eū nō vī sufficere si simpliciter monet vt desistat nec sufficit nisi fiat clerico tale officiū exercēti. Et per ꝺ dicit q; si fiat clerico tabernario vt desistat. ⁊ exerceat officiū carnificis vel macellarij nō erit locus pene. Et sic requiritur ad hoc vt sit locus pene q; clericus monitus exerceat illud officiū a quo monitus est desistere. ⁊ dī exercere ſm eum licet actualiter nō exerceat dūmodo nō in totū desiterit deponendo animū exercēdi. de pānl. petitis. ⁊ qō ibi no. ⁊ idem Laudu. q; non dicit versum qō nō durat versum. ff. de in rem verso. pro parte. §. versum. de hoc de fideiuſ. quod quibusdā. que no. nā per hoc infertur qō si nō exercēs officia de quib⁹ moneat vt dic. liceȝ postea exerceat nō erit locus pene. ¶ Sexto no. q; in pena iuris non est locus purgationi more. naz hic copsō q; nō desituerint punītur. simile de elec. quā sit. lib. vi. sed ante lapsum termini purgari potest. ar. de offi. dele. ꝙsuluit. Sē. qui ex hoc infert q; iste terminus quo ad sui inceptum potest dici terminus hominis. sed quo ad exitū est terminus iuris licet ministerio hominis statuatur. ⁊ dic ex hoc q; potest iudex moderari prout vult etiam si in iure preciperet q; certuz terminum statueret sicut dicimus de quadrimestri qō datur condēnatis. de re iudi. quod ad consultationez. secus quādo sine ministerio hominis statuit. de appel. cum sit vbi de B et de hoc etiam. j. q. ix ¶ Septimo no. q; clerici coniugati gaudent priuilegio clericali alias non priuarentur vt hic. ⁊ dic vt in. c. vno. de clc. conīug. li. vi. ¶ Octauo no. q; clerici gaudent priuilegio clericali non tantum in personis sed etiaz in rebus. de hoc in glo. in verbo rebus. ⁊ idez Paul. de hoc. j. de censi. cle. presenti. per eundem vbi dixi in secundo notabili. ¶ Nono. no. ex hoc quod dixi in primo notabili. casum in quo pena infligitur ipso iure ⁊ tamen necessario est monitio. de hoc in gl. in verbo eoipso. Et no. q; clerici non debēt arma portare. s. e. clerici. ar. xxiii. q. i. maximianus. tamen ꝓ tuitione possunt. j. de homi. cle. vna. ¶ Decimo no. q; prelati in puniendo clericos delinquentes debent obseruare canonica statuta quod exemplificat Alb. per. c. ii. ne cleri. vel mona. xci. di. clericus. dicit autem q; clerici arma portantes vel facientes contra id quod precipitur vt in. v. aduersus licet sint moniti ⁊ non desistant non propterea perdunt priuilegium clericale contra id quod no. glo. co. ti. clerici. quod bene probatur hic vt fiat distinctio inter eos. de quibus hic vsqz ad. v. aduersus. ⁊ alios de quibus in illo. v. vsqz ad finem. ¶ Undecimo no. q; negligentia in prelato est damnabilis. Et dicit Laudu. q; ideo est damnabilis quia sanguis subditorum ⁊c. de offi. ordi. irrefragabili. ⁊ vt. s. dixi in primo notabili. est mortale. ⁊ eoipso q; prelatus tacet videt cōsentire. xliii. di. sit rector. ⁊ punitur de negligentia ac si faceret. lxxxvii. di. quid enim prodest. ⁊. c. consentire. ¶ Oppo. q; nō requirat trina monitio quo ad clericos ꝛiugatos. ō cle. ꝛiu. c. vno. li. vi. Sol. Alb. q; ibi qñ nec tonsuram nec vestes deferunt quia tunc ipso facto perdunt priuilegium clericale. sed quando tonsuram ⁊ vestes deferunt sed exercent artem tabernariorum exigitur trina. vt hic. ¶ Secundo opponitur in eo q; dicit istos perdere priuilegium quamdiu insiterint premissis. et sic videtur q; si desisterent

reassumerent priuilegiū contra. id de sen. excom. contingit ii. So. ¶Dau. q ibi de clerico monito vt habitū ⁊ tonsuraz dimissos resumat. hic de monito vt officia predicta dimittat ⁊ ideo hic si dimittunt habent imunitatē. sed si monitus fuisset vt dimitteret officia ⁊ resumeret habitum ⁊ tonsuram si dimitteret hec officia ⁊ non reassumeret habituz ⁊ tonsuraz dimissos non gauderet immunitate vt in contrario que verba sunt clara. sed dic q ibi fuit monitus vt habitum ⁊ tonsuram resumeret ⁊ negocia secularia dimitteret ⁊ non paruit. Sed postea non conuenebatur vt laicus volens euitare iudicium iam inceptum reassumsit habitum ⁊ tonsuram qō non debz sibi prodesse. ar. de foro. cōpe. c. penul. ⁊ hoc exquo precesserat trina monitio cui paruerit. de quo tamen dic vt dixi in repetitione. c. perpendimus. in vltimo contrario. de sen. excō. hic autez resumit ⁊ gaudet priuilegio clericali quo ad futura tantum. ¶Quero an hec cle. locum habeat in q buslibet ordinarijs? glo. i. dicit q non sed tantum in diocesanis idest episcopis. Et idem Laudu. ¶Paul. ⁊ Benze. Ex hoc no. Lan. q soli epi habent mādare executioni canones conditos circa priuilegia ⁊ correctionem clericorum vt hic. de sentē. excom. nuper. ⁊. c. vt fame. ⁊. c. si clericos. lib. vi. quod procedit regulariter sm eum. fallit in prelatis religiosis qui idem possunt vnde dispensant contra canonem. xvi. q. iii. si quis suadente. vt probatur. de sen. excō. cum illoruz. sed alis pro episcopi scopis est ius cōmune an standum est nisi in exceptis. de elec. ecclesiarum. ii. vel habentibus simulem rationē cum exceptis. ¶Secundo quero cui diocesani possunt procedere vt hic dicitur contra clericos exceptos? glo. ii. dicit q sic si in loco non exēpto delinquunt secus si in loco exempto. Idem ¶Dau. ⁊ Ben. ¶Tertio quero quare specaliter hec dispositum contra clericos macellatores vel tabernarios? glo. in verbo macellariorum. dicit quod propter horrorem ⁊ vtilitatem istorum officiorum. ⁊ idem Laud. pro hoc de horrore. de con. di. ii. c. i. ibi. sed propter multum sanguinez quē effuderat cē. de con. di. iii. nequaq. quod procedit specifice quo ad macellarios. quo ad tabernarios. pcedit ratio de vtilitate. pro hoc inducit Ben. q in tabernis multa vilia factis ⁊ verbis cōmittūtur ⁊ ad eas persone viles accedere consuerunt. ar. C. de incest. nup. humilem ex quarum consortio boni mores corrumpunt. xxviii. q. i. sepe. dicit tamen ¶Dau. q ex causa necessaria clerici possunt tabernas ingredi. lui. di. non oportet. c. ti. clerici. ¶Quartto quero an in alijs vilibꝫ officijs. vt aptare pelles. vel quid simile locū habeat hec cle. gl. iui. dicit q non. Ben. contra propter idemptitatem rationis dicens idem in alijs in quibꝫ est maior ratio puta lenonibus balneoruz publicis custodibus ⁊ similibus quia in his status clericalis dicitur dehonestari. ar. ff. de his qui no. infa. athletas. §. ait prete. C. si mancipium ita fuerit alienatuz ne prostituatur. l. vlti. Sed verius videtur quod dicat glo. pter specificaz expressionem quam facit littera de istis duobꝫ ⁊ dic q nō est eadem ratio qz vt dicit ¶Dau. licet illa prohibeantur propter vilitatem istā tñ prohibent propter horrorem. vult dicere q licet alia etiam sint vilia non est in eis tantus horror quantus in his duobus de quibus hic. sed vt dixi. §. q. iii. ratio horroris nō procedit in tabernarijs. vnde dic q forte magis specifice prohibuit sed de his quia frequentiꝫ peccabaf. in eis. ¶Quinto quero si occulte vel non psonaliter clerici exerceāt predicta an sit locus pene? glo. in. v. publice. dicit q nō. ¶Ad vtrunq; oppo. solue. vt in eadez glo. quam singulariter nota pro intellectu. c. mulieres. de sen. excōmu. ad quod dic vt ibi dixi vbi per hanc glo. cum illo. c. dixi determinari qōz que fieri solet an p statutū quo puniť maleficiū tenear mādans. ⁊ vī q nō qz mādās facit fiere tñ. verba vero statuti requirunt q vere fiat. ff. de neg. ge. l. iii. §. hec verba. Contrarium probatur ex dicto. c. mulieres. iuncto cum hac glo. vt dicamus quod tenetur nisi in statuto puniretur tantū is qui personaliter faceret. ¶Ad contrarium dic q hec non est interpretatio sed potius extensio ex mente legis quia mandans vere dicitur facere. d. c. mulieres. qō dic vt ibi plenius dixi. ¶Sexto quero si clericus personaliter exercet sed p alio? dicit Lau. q tenef hac cle. q: subest horror ⁊ vilitas. ar. xl vi. di. sicut nō sino. ¶Septimoq̄ro qñ dicētur moniti noīatim? gl. in vbo noīatiz dicit q debēt exprimi nomina propria nec sufficit in genere monere clericos de diocesi vel talis plebanatus vel ecclesie sed debēt exprimi nomina propria. Idem ¶Dau. dicit q non sufficiunt circunlocutiones indiuidantes personas sicut sufficiunt. de testi. licet ii. nam si papa hoc voluisset faciliter poterat exprimere. facit quod no. Archi. de sen. excō. constitutionem. li. vi. ¶Op. ad hoc de eo quod no. Inno. de preben. in lateranen. Sen. stat contrario dicens q per nomen proprium vel per equipollentiam moneantur quod est verius. nam dicere q requiraf expressio proprij nominis est rigor sine ratione dūmodo circūlocutiones fiant ita specifice q non possit intelligi. de alio puto tamen esse verum quod predixi q non sufficeret monere clericos talis ecclesie vel plebanatus quanq̄ Inno. in. d. c in lateranensi. dicat nominatim interdictos dici cum interdicitur ciuitas vel castrum. pro hoc quia nominatim dicit fieri per quod certificatur de quo quis intelligit. de offi. ord. c. ii. sed dic q debet esse certificatio sine ambiguitate. posset autez esse ambiguitas in exemplo premisso quia negaret clericus se esse de plebanatu. sed quando fit per circunlocutiones omnino specificas tunc eque fit certificatio sicut per nomē. pprium ideo illa sufficit. Et ad no. per Archi. in. c. constitutionē. dic q non procedunt. ⁊ glo. ibi tenet quod predixi que est verior. ⁊ hec no. qz alias min⁹ bene declarata. ¶Octauo quero an pro trina monitione de qua hic sufficiat vna monitio facta cum tribus internallis? videtur q sic. per. c. constitutionem. de sen. excō. li. vi. In contrariū. ff. de ver. obli. qui bis idem promittit non tenetur nisi semel. ff. de lega. i. l. plane. §. si eadem. vbi si idem sepius legatur in eodē testamento debetur semel tm̄. qz videtur testator sepius loqui nō sepius legare. ff. de leg. ii. meuius. §. cū enim. ⁊ no. ff. de proba. l. quī quaginta. ad hoc optime. ff. de pign. ac. si cōuenerit. cū glo. Ex quibus patet q ibi vbi requiritur trina denunciatio vt quis soluat nō sufficit ter dicere soluere. pro hoc. ff. de publi. iudi. inter accusatorem. sicut etiaz si quis ter dicat appello nō dicitur tertio appellasse. xxxi. q. ii. lotharius. vbi de hoc. facit de appel. bone. Ste. tenet primū. ad cōtraria dicit q loquūtur quando verba eodē tēpore iunt sepius dicta secus si diuersis. ad hoc. de acti. emp. nō est nouū. de fideiuss. heres. §. nō est. Sen. vero dicat q per verbū tertio dat itelligere q inter vnam monitionē ⁊ aliā debent esse internalla. ar. dicti. c. constitutionem. ⁊ dicte. l. inter. de publ. iudi. ⁊ sic videtur contradicere. Step. Sed intellige dictum eius sm formam dicti. c. constitutionē. vbi vnam monitionem cum tribus internallis equiparat tribus monitionibus ⁊ sic concordat.

¶Nono quero qualis dicatur iste terminus. Sol. vt dixi in quarto notabili quia iste ē terminus arbitrarius. Et dicit Laud. quod dicitur terminus hominis arbitrio designatꝫ ⁊ a lege firmatus. ⁊ sic est partim hominis ⁊ partim legis. similē. de sen. excom. tua. Item est alius omnino hominis q cōmuniter est in dandis dilationibus ⁊ similibus. §. de dila. c. i. de in inte. resti. tum ex litteris. Alius est omnino iuris. de elec. ne pro defectu. de sup. neg. pre. licet. de concess. prebē. c. ii. in primo ⁊ tertio. dicit Laud. moram purgari nō posse nec prorogationē fieri per iudicē nisi alia lege cōcedat. ō elec. cupientes. ⁊ iuribus preallegatis. In secundo dicit purgari posse. ff. si quis cautio. ⁊ si post tres. dic q etiam primū terminum potest iudex moderare quanq̄ in iure nō dicat specifice de re iudi. quod ad consultationem. ⁊ solum in tertio termino qui datur a iure sine hominis ministerio. locum habet dictum Laud. vt non possit imutari per iudicem nisi a iure cō cepatur expiesse. de appel. cum sit. vbi de hoc sic loquitur. de excep. pastoral s. vbi dixi. sed etiam ipse Lau. non persistit in dicto precedenti. dicit enim q in potestate est episcopi hic statuere terminū quem voluerit. sed postq̄ statuerit nō licebit imutare pusq̄ lapsum fuerit. sed cum durat prorogare potent ex causa. de offi. dele. consuluit. de offi. ordi. litteras. quod dictum nō consonat precedenti cum dixi terminum q qui datur a iure ministerio hominis immutari per iudicez non posse. sed hoc vltimum verius per id quod modo dixi. ¶Decimo quero in eo q equiparat hic clericos qui moniti nō desistunt vel qui reassumunt sed tamen desistunt ante lapsum termini? glo. in verbo resumpserit dicit nō eē locum pene. Idem Laud. ⁊ ¶Dau. pro hoc quia terminus totus cedit sibi nec ei debet auferri. ar. de secun. nup. c. fi. Idez Sen. qui in talibus penalibus maxime finis est spectandus ar. de elec. cōmissa. li. vi. de verb. obli. in illa. Item si continuassent intra terminuz dūmodo ante eius lapsum desitissent penam euitassent. nō ergo debent esse deteriores conditionis ex hoc qō aliqñ desiterint. ¶Undecimo quero de intellectu verbi omnino. ibi coniugati omino? gl. in hoc verbo ponit duos itellectus. secūdū primū est sensus q coniugati

non desistentes perdunt priuilegium clericale omnino idest quo ad omnia in quibus sunt priuilegiati que sunt duo. de q bus. de cleri. coniu. c. vno. li. vi. tñ si desistunt postea qñcūq; resumunt illa. Secundus intellectus est q verbum omnino exponatur idest in perpetuum ⁊ tunc licet desistunt postea ñ resumunt. Et uter istorum intellectuum sit verior. So. patet in. q. sequē. Ex his infertur ad questionem sequentem. ¶ Duodecimo quero circa dicta in proxima questione. clericus coniugatus cum vnica ⁊ virgine prius incedebat vt laicus an si resumit habitum ⁊ tonsuraz gaudeat priuilegio clericali? ſm primum intellectum verbi omnino positum i questione p̄cedenti. dicendum est q sic. secunduz intellectū secūdum dicendum ē contra. ſ Dau. tenet primum dicens q secunda expositio verbi omnino p̄missa non amicatur littere. Laud. tamen eam tenet Ben. exponit omnino secz taz in p sona q̄ in rebus. vel omnino idest quo ad priuilegia que habere possunt per. c. vnicum. de cle. coniu. li. vi. Et vī Ben. adherere Lau. dicens q nō resumūt priuilegiū. pro hoc eo. ti. c. fi. vbi loquitur in non coniugatis. dicit ergo q hic equiparantur cōiugati nō cōiugatis quo ad res ⁊ parificant oratione soluta. sed in priuilegio psonali disparificantur amittēdo ad tp̄us ⁊ post tp̄us resumendo. vult dicere q quo ad priuilegiū in psonis discōparant cōiugati ⁊ non coniugati: quia primi omnino sēdi quādiu institerint perdūt priuilegiū ⁊ sic secūdi desistendo resumēt nō primi. vel aliter dici pōt ⁊ probabilius ſm eum q non cōiugati ēt in rebus resument priuilegium si desistent. quia id qđ dicitur. e. ti. c. vlt. super resumptione talis priuilegii in rebus hic nō tollitur nisi in cōiugati cum verbum omnino non repetatur in non coniugatis. ⁊ q hic agitur de odio de se restringendo ⁊ quia priuilegia rerūz ⁊ personarum in non cōiugatis equiparari cōsueuerūt. de cōiugatis autē instat Ben. primo dicens q eoipso q moniti ñ desistunt vel talia reassumunt perdunt priuilegiuz solū quādiu institerint ⁊ desistendo recuperabunt. ⁊ hoc exponendo verbum omnino ſm primā expositionē glo. s. positaz. idest quo ad priuilegia que certū est eos habere. si enim exponeret omnino idest ppetuo verbū omnino ⁊ verbū quādiu cōtrariari viderentur. deinde dicit Ben. se tutius putare q ō mē te huius littere sit q coniugati moniti non desistentes vel talia reassumentes ppetuo amittant priuilegiū tamen quia in eis non desistere vel reassumere equiparantur ⁊ vbi non desisterent illa verba quādiu ⁊c. non viderentur congrue adaptari. nam eoipso q non desisterēt statim amitterent priuilegiū. ⁊ sic frustra adderetur in littera quādiu ⁊c. illa ergo v̄ba q̄diu ⁊c. referenda erūt ad reassumptionē. tū q; ex reassumptione qñcūq; facta amittūt priuilegium ⁊ ideo frustra viderentur apponi illa verba. aut ipsa reassumpserint si sequēntia verba quādiu ⁊c. ad hoc referentur. tū q; alias nō videretur differentia inter cōiugatos ⁊ nō coniugatos. stet ergo expositio verbi omnino idest in totū. simile de elect. q; sepe. de con. preben. ne captande. li. vi. Et aliquādo exponitur omnino idest in nihilo. ff. de fideiuſ. l. grece. §. illud. ⁊ hec verba Ben. non sunt omnino clara ⁊ sese intricant. ſ Bath. videtur tenere secūdam expositionem verbi omnino. dicit enim hanc esse differentiam inter coniugatos ⁊ nō cōiugatos: quia coniugati nullo tpe reassumunt priuilegium quo ad res ⁊ p sonas. nō cōiugati vero quo ad res amittunt priuilegiuz statim. vt hic. s. c. c. fi. quo ad personas amittunt si incedunt vt laici. sed non semp sed quādiu institerint. ⁊ sic concidit cum vno dicto Ben. premisso. dicit ēt ſ Bath. aliqua circa hoc que dico. j. q. xvii. Alii tenēt primā expositionem verbi omnino supra positā. quod tenet Jo. mo. de cler. con. c. vno. li. vi. dicens q ibi voluit non priuare sed suspēdere clericos cōiugatos a priuilegio. Jo. an. de cle. con. Joānes. hoc ēt sentit. dicit tamen q egeret declaratione. Ego ēt primam tenui in dicto. c. Joannes. pro hoc q; hic ē tota vna oratio que ferē ad verbum amittant. clausula ergo illa quādiu ⁊c. intelligit in omnibus repetitata. ff. de lega. iii. l. in repetendis. ⁊ quod ibi no. de appel. sc̄o requiris. nā ēt in pluribus oratiōib⁹ fit repetitio verbi cū oībus suis qualitatibus qñ vna est cōpleta ⁊ alie defective. ff. de publi. l. i. in prin. ⁊ quod ibi not. Bar. vnde expone. ibi cōiugati omnino. idest tam in rebus q̄ in p sonis que expositio bene probatur ex eo q statim prosequit distinguendo de non coniugatis inter res ⁊ psonas. ¶ Decimotertio quero in eo qđ nō cōiugati perdunt priuilegium in rebus de qbus rebus loquit? glo. in verbo reb⁹. dicit q de propriis in quibus cessante pena gaudent immunitate. cuius est ratio ſm Ben. quia cum clerici sine tpalibus non possint esse. i. q. iij. siquis p̄bendas. cum sint ipſi priuilegiati. ergo ⁊ eorum bona, tanq̄ accessoria. de offi. dele. si super. li. vi. de p̄ ben. dilectus. nam ⁊ familia clericorum gaudent eodem priuilegio cum eis. xi. q. i. clericum. xxxi. di. eos. ⁊ vtrobiq; de hoc. xvi. q. i. §. nouaz. de offi. archi. dilecto. vbi de hoc. quod declaro plenius. j. q. xvii. ¶ Decimoquarto quero si clerici non coniugati incedunt vt laici tamen tonsuram deferunt an exercentes hic prohibita, penam incidunt de qua hic in. v. si oratio? Ben. dicit q non. q; exquo tonsuram deferunt nō incedunt omnino vt laici q exigit hec littera a qua cuz sit penalis non est recedendum. licet aliqui contra ſm cuz. primū placet. qđ dic vt plenius dixi de sen. excom. ppendimus. i repetitione in vltimo gtrario. ¶ Decimoquinto quero quia hic de priuilegio clericorum fit mentio vnde processit eorum priuilegium? dicit Lau. q in veteri lege incepit a rege egypti. Genes. xlvii. c. vbi dicitur q eo tpe vsq; ad presentē diem in vniuersa terra egypti regibus quarta pars soluitur absq; terra sacerdotali que libera ab hac conditione fuit. qđ etiam habetur de immu. eccle. non minus. In noua lege ab imperatoribus ⁊ regibus ecclesia Romana hoc approbante. C. ō sacrosanc. eccle. l. ad instructiones. ⁊ l. plerīq; ⁊ c e censi. c. i. alias sine pape approbatione non valuisset. de constitu. eccle sia. xcvi. di. bene quidem. ⁊ palea ibi posita. dic q hec iura loquuntur de lege principis. non de priuilegio inter que refert quia lex fertur etiaz i inuitos priuilegium in volentes. qñ tamen ⁊ qūo valeat priuilegium principis in ecclesiam. dixi in dicto. c. perpendimus. in. vii. contrario. ¶ Decimosexto q̄ ro vtrum idem sit priuilegium clericorum ⁊ ecclesiarum quantum ad res? dicit Laud. q sic. rationem reddit quā di xi. s. q. xiii. ¶ Decimoseptimo quero in quibus ⁊ ō quib⁹ sunt res ecclesiarum ⁊ clericorum priuilegiate? dicit Lau. q in muneribus seu oneribus vel obsequiis personalibus secularibus vel realibus regulariter non prestandis. de imu. eccle. non minus. Bertran. vero enumerat. xiii. priuilegia clericorum. ſ Primum q non conueniantur coram iudice secu lari. de fo. compe. si diligenti. Secundum q verberans incidit in canonem. xvii. q. iiii. siquis. Tertium q non vocent ad munera. vt nunc dixi, dicto. c, non minus. Quartum q possint facere collegium qđ laicis est interdictum. de reli. do. c. fi. ibi tñ solum prohibetur nouam religionem institui. sed probatur ratione quia omne collegium est reprobatum nisi inueniatur approbatum in iure. ff. de colle. illic. l. i. ⁊ ii. qđ di xi de excess. prela, dilecta. Quintum quia possunt vendicare rem concessam ecclesie ante traditionez. C. de sacrosanc. eccl. l. fi. de consue. ex litteris. Sextum quia gaudent eodem priuilegio familie sue cum eis. qđ dixi. s. q. xi. Septimum quia facientes statuta contra clericos sunt excommunicati ipo iure. de immu. eccle. eos. li. vi. Octauū quia soli clerici possūt obtinere beneficium ecclesiasticum. de trāsac. ex litteris. ſ Nonum q per litteras impetratas contra laicum cum clausula generali non pōt clericus cōueniri. vt no. gl. de reseri. sedes Decimum quia non tenetur dare sportulas. ō vi. ⁊ ho. cle. cum ab omni. Undecimum q de acquisitis etiam si sint in potestate patris testari potest. C. ō epi. ⁊ cle. autē. ſ ibyteros quod dixi de eta. ⁊ quali. indecorum. Duodecimum quia sine consensu patris agere potest pro rebus suis recuperandis vt nota. Archi. de iudi. c. fi. lib. vi. Decimumtertium quia non potest in necessitate a patre distrahi sc̄ōm. l. ii. C. de patri. qui fi. distrax. qđ dixi in dic o. c. indecorum. Decimum quartum quia si seruus sciente domino fit clericus liberatur a dominica potestate. lui. di. si seruus. ⁊ plura alia possent inueniri diligenter perscrutando. ſ Bath. vero. dicit q priuilegium clericorum consistit in duobus. ſ Primo quia non possunt vexari in persona nec in rebus. C. de epi. ⁊ cle. l. ii. de immu. eccle. per totum. Secundo gaudent priuilegio canonis. xvii. q. iii. siquis suadente. Et ad eorum intelligentiam que varie in hoc notantur dicit notandum q si clerici non coniugati exercent seculana illicita v lia ⁊ inhonesta. ō quibus hic ⁊ incedunt clericaliter si post monitionem trinam nominati factam vt hic non desistunt perdunt priuilegium in rebus ñ in personis sez quo ad collectas ⁊ munera ⁊ alia eorum bona quia in his non gaudebunt eodem priuilegio quo gaudent i personis. s. c. c. fi. ⁊ hic. de hoc de cle. coniuga. c. vno. lib. vi. Si vero omnino incedūt non clericaliter ⁊ post admonitionem a dicto negocio non desistunt perdunt omne priuilegium etiam canonis. siquis suadente. xvii. q. iii. quādiu talib⁹

negociis insistunt. vt hic ⁊ sic intelligitur de priuile. ex parte. iii. de sen. excom. in audientia. ⁊. c. contingit. Si vero omnino in cedunt vt laici immiscendo. se seuis enormitatibus eo ipso perdunt priuilegium absq; alia monitione. ⁊ sic potest intelligi. de sen. excom. cū non ab homine. ⁊. c. perpendimus. ⁊ dicitur se immiscere enormitatibus quando' interest in prelius ⁊ rixis. sed si incedunt clericaliter ⁊ exercent aliqua negocia secularia. de quibus ne cle. vel mona. c. i. lxxxviii. di. ejiciens. si moniti non desistunt puniri possunt pena de qua ne cle. vel mo. c. ii. De clericis autem coniugatis dicit q̄ tonsuram ⁊ habitum deferentes artem macellariorum ⁊ tabernariorum ⁊ alia vilia exercentes si post trinaz monitionem a talibus non desistant. vel postea dimissa reassumant omni priuantur priuilegio vt hic. Si autem aliis negocijs se immiscēt procedi debet contra istos coniugatos sicut contra non coniugatos. Sed si nec tonsuram nec vestez deferant absq; omni monitione perdunt omne priuilegium. de cler. con. c. vnoli. vi. pro hoc q̄ dixi sm eundem Ad Bathe. s. q. xii. ⁊ dic vt ibi. ⁊ plenius declaro. de sen. excom. perpendimus. in repetitione. in vltimo cōtrario. ¶ Decimooctauo quero i eo q̄ dixi in prima questione clericos a muneribus esse immunes a quibus muneribus? Lau. soluit distinguēdo: quia munerum alia sunt sordida alia honesta. Sordida non subit ecclesia. xvi. q. i. §. nouarum. ⁊. c. placet. Et hec munera sordida seruilia nuncupantur sicut calcis coquende. arene fodiende. custodie balneorum ⁊ huiusmodi. de quibus. ff. de mune. ⁊ oner. l. munerum. honestorum alia sunt ordinaria alia extraordinaria. Item extraordinariorum alia petinent ad pietatē sicut ad refectionem pontium ⁊ itinerum ⁊ hec subit ecclesia. C. de sacrosanct. eccles. i. l. ad instructiones. In hoc tamen Hostien. in summa de immū tate eccles. §. a quibus. tenet contrarium ad quod inducit quia omnes extraordiarie actiones quo ad ecclesias sunt prohibite. in autenti. de eccle. titu. §. ad hec sanctimus. colla. ix. ⁊ auten. vt nulli iudi. §. nulli vero. inducit ⁊ alia dicens iura contraria esse correcta. primum placet qz. l. ad instructiones. hoc exp̄sse dicit nec aliqd̄ ius nouum specifice contradicit q̄d ergo non mutatur ⁊c. C. de appel. l. percepimus. de elec. cum expediat. li. vi. ⁊ de hoc dixi de immu. eccle. c. non minus. q. vi. Alia pertinent ad publicam vtilitatem ⁊ hoc non subit ecclesia. xvi. q. i. iusta. ⁊. c. placet. C. de sacrosan. eccle. l. placet. nisi sm leges in casu. C. ō sacrosan. eccle. l. iubemus nullam. vbi dicit q̄ nauis ecclesie ñ excusatur ab onere psferendarum rerum vel personarū in fauorem reipublice. Item ordinariorum. alia angaria. alia p angaria. alia rerum. alia superindicta. angarie consistunt in operis persone tantū ⁊ hec non subit ecclesia nec homines ecclesie. vt no. xii. q. ii. ecclesiarum. nisi pro custodia ciuitatis cōtra paganos. de immu. eccle. peruenit. Perangarie consistunt partim in personis. partim in matrimonijs nec ista subit ecclesia. C. de epi. ⁊ cle. l. omnes. ⁊. l. presbyteros. Munera rerum seu realia sunt tributa ⁊ census hec subit ecclesia ⁊ clerici pro agris suis. xxii. q. vlt. tributum. xi. q. iii. magnū ⁊. c. si tributū. adeo q̄ si cessauerit a tributo fiet necessario trāslatio ⁊ venditio in publicum. C. de epi. ⁊ cle. l. iii. de exactoribus tributorum. l. vlt. li. x. nisi sit ager in quo fundata sit ecclesia. de censi. c. i. ⁊ dic vt ibi Laud. glo. tamen in dicta. l. iii dicit q̄ illa lex est correcta per auten. Item nulla. c. ti. Hosti. in sum. de immu. eccle. §. a quibus. dicit q̄ non distrahetur res ecclesie sed tenebitur loco pignoris donec satisfactuz fuerit. C. de exacto. tribu. l. si diuina. li. x. vbi hoc tenet glo. ibi tamen non probatur immo potius probat q̄ possessiones q̄ a priuatis peruenerunt ad ecclesias tenentur ad tributa sicut prius. pro hoc q̄ res transit cum onere suo. de decī. pastoralis Sed primum equius ⁊ tenendum tanq̄ ecclesie fauorabili⁹. de superindicto dicit Laud. q̄ est id qd̄ imponitur tpe ferti litatis. Et dicit glo. C. de indictioni. in Rubrica. li. xi. qd̄ est id qd̄ imponitur vltra tributum. Et in quo differant indictum ⁊ superindictum. dicit ibi glo. ⁊ dixi de immu. eccle. ñ minus. q. vii. ⁊ pro hoc q̄ no. C. de superindic. in glo. Rubrice. li. x. ⁊ hoc non subit ecclesia. C. de sacrosan. eccle. l. placz de hoc. xii. q. ii. ecclesiarum. ⁊ plenius de his muneribus dixi in dicto. c. non minus. q. i. ⁊. vi. sequentibus. ¶ Decimo nono quero quis compellet clericos ad soluenda munera p̄ dicta ad que tenentur? dicit Lau. q̄ ipsorum prelati de quorum foro sunt. de so. compe. si diligenti. de immu. eccle. peruenit. exceptis feudalibus in quibus dñi feudi sunt iudices ordinarii. ⁊ possunt sententiare ⁊ exequi inter vasallos etiam clericos circa iniectionem manuum violentam. x. colla. de p hibita feudi aliena. imperialem. §. penul. de hoc de iudi. ceterum. de so. compe. verum. ¶ Vigesimo quero quid fiet de eo qd̄ luerati sunt clerici ex negociationibus? dicit Ad Bathe. q̄ in foro anime tenentur pauperibus erogare. xiii. q. v. qui habetis. Refert tamen fratrem Aluarum tenuisse q̄ si totū non reddiderint non propterea sunt in statu damnationis. xiii. q. v. non sane. ibi excellentioris ⁊c. ⁊ ibi facilius. ⁊ ibi tanquā sua. que verba non videntur tales cogere ad vandū pauperibus nec propterea ibi damnantur. Idem Gen. qd̄ videtur sentire Inno. de immu. eccle. quia plerīq;.

Quoniam. Clerici beneficiati vtentes veste virgata vel partita per sex menses a benef cijs sunt suspensi non beneficiati in sacris vel in minoribus constituti tonsurā cum veste portantes per idem tp̄us sunt inhabiles ad beneficium obtinendum. obtinentes autem dignitates vel beneficia curata ⁊ sacerdotes ⁊ religiosi hoc facientes vel insulam seu pileum lineum publice portantes a perceptione fructuū si sunt beneficiati. non beneficiati vero redduntur inhabiles ad beneficium obtinendum ⁊ hoc ītra annum. punit etiam portantes epitogium foderatum. notabiliter breue. Paul. habet sex dicta vt dicit glo. prima. ⁊ ita lego per partes. ¶ No. q̄ ex causa rationabili licituz est clerico vti veste virgata vel partita. Et dic rationabilem causam sez timoris. c. ti. clerici. qd̄ dicit glo. puta vel scandali. c. ti. deus qui. qd̄ vlt glo. iii. Et vestem virgatam dicit Pau. siue per primaz texturam sīue artificiose per accidens partitam. dicit in colorib⁹ siue fiat per partes integrales vt ex vna parte sit vn⁹ coloris ⁊ ex alia alterius sīue per minutas partes. de hoc in glo. i verbo partitam. ¶ Secundo no. q̄ hic punitur solum qui publice vtitur tali veste. secus ergo si occulte puta in camera vel in prandio vt quia caret alio panno. solus ergo public⁹ vsus hanc penam meret. simile. §. c. proximo. sm Pau. Et dicit Lau. q̄ dicitur publice portare cum multitudini hoc patet sicut etiam dicitur publice aleator vel vsurarius vel malefic⁹ vel meretrix vel excommunicatus. de excess. prela. inter. de malefi. c. ii. de excep. exceptionem. xxxiii. di. vidua. In domo vero dicitur fieri secrete qua domus rem secretam ⁊ ñ publicaz denotat. vi. q. i. ex merito. Ex his no. qd̄ vestis virgata vel partita non conuenit clericis. Ex hoc infert Laud. ⁊ Gen. q̄ clericus coniugatus talem deferens perdit priuilegium clericale. de cle. conti. c. vno. li. vi. ¶ Tertio no. de verbo corpso. quod dic vt in glo. in h̄ v̄bo. pro hoc de reseri. c. i. li. vi. ¶ Quero que sint vestes congruentes ordini clericali? glo. ii. soluit remittendo. Lau. specificat dicens q̄ ḡlibz vestis generaliter competit. nam iuxta regulam beati Bene dicti de colore vel grossitia talium non multum curatur. vn de ordinator cuiuslibet professiōis videtur suos professores reliquisse sub communi ⁊ antiquo statu ⁊ regula aliorum nisi in his in quibus expresse nouum ⁊ speciale interdictum fecerit. xvi. q. i. sunt nonnulli. licet enim quilibet xp̄ianus sit generaliter in susceptione baptismi professionu xp̄iane ligatus. tamen applicando se alicui speciali professioni ipse se ei religat sicut clerici ordini clericali mōach: siue regule. ⁊ sic ō alias iii. di. denicz. de elec. quozūdam. li. vi. ¶ Secundo quero circa hoc que vestes specialiter interdicte sunt? dicit Laud. q̄ indistincte interdicuntur omnibus nimis fulgide ⁊ nimis sordide. xli. di. c. i. ⁊. c. ii. Et specialiter ille per quas adulteratur ⁊ transmutatur effigies ⁊ statuta humana ⁊ sic despicitur suus creator ⁊ tra illud psalmi. Ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos. de con. di. viti. fucare. §. c. cum decorem. specialiter aūt quo ad singulos. quo ad clericos seculares. dicit Lau. recurrendum. §. eo. clerici. ⁊ hic. xxi. q. iii. per totum. quo ad monachos nigros. de sta. regu. cum ad monasterium. ⁊ clem. ne i agro. quo ad albos griseos ⁊ alios. dicit hoc consistere in eorum regulis ⁊ constitutionibus. nec potest certa doctrina tradi cum hec sint facti. de consti. c. i. lib. vi. ⁊ quelibet professio abundat suo sensu. immo ⁊ in eadem professione quelibet prouincia abundat suo sensu. de sepul. certificari. sicut patet in clericis anglicanis qui pannos optimos portant. ⁊ burgūdis qui vilissimos, debet tamen euitari extremitas vt nō sint nimis preciose vel nimis sordide. quia in medio consistit virt⁹ declinandum tamen magis est ad humiles q̄ ad fulgidas. ō peni. di. i. principium. Et in hoc sequatur doctrinam Gratii. Non mihi res sed me me reb⁹ submittere ⁊c. de hoc. xiii ⁊q. i. c. i. in fi. ¶ Tertio quero si clericus portat vestē virgatā

vel ptitam nõ continue nec causa vsus sed alia puta ob festuz socii militare vel doctorale vel vxorale? dicat Benz. q non incidit in penam. de qua hic quia talia raro contingunt ⁊ ad talia iura nõ adaptant. de despon. impub. litteras. ff. de leg. l. nã ad ea. de re iudi. ea que raro. Itẽ hic punit vtens qõ ꝺ notat confirmationẽ actus. ar. insti. de re. di. §. columbarũ. ff. de acqui. re. do. l. naturalẽ. §. pauonũ. cum sequẽti. Item que cã fisci iocose fiũt non cõsueuerũt obligationẽ inducere. ff. de actio. ⁊ obli. l. obligationũ substtãa. §. verborũ. de mi no. l. illud. xv. q. i. illud. de sen. excom. c. i. sicut ẽt est in his q̃ causa honoris mometanei fiunt. vt no. ne cle. vel mo. super specula. Itẽ vestiũ tali tpe mutatio. non videtur clericalem habitũ imitare. ff. de reg. iur. nemo alieno. §. tpalis. naz ⁊ q causa amenitatis aliquid fecit ẽt publice excusatur a pena ista mic quã alias incurreret. ff. de his qui no. infa. l. ii. §. fi. nec talis peccare dicit. pro hoc qõ no. Imo. e. ti. cũ decorem. ⁊ ista littera. ibi rationabili causa. dicitur ⁊ rationabilis arbitraria. nullus aũt abitraret iuste q̃ ob p̃missa incidat in hanc cõstitutionem. Itẽ hic in principio dicit assumere. ille aũt assume re non vi qui statum est dimissurus. ar. ff. de dinor. l. in ꝺ pe ni. di. i. diuortium. vt sic intelligatur assumere cũ effectu. ff. de verb. sig. l. aliud est cape. ⁊ l. nomẽ filiaz. §. habere. de cle. nõ resi. relatum. sicut nec videtur trãslatũ qõ ad tempus mometaneum translatũ est. ff. de lega. iii. quesitũ. ff. de here. instit. ex facto. pro hoc hec littera ibi presumit q̃ sonat in vitiũ nam ẽt in religioso nõ solũ dimissio habitus sed temeraria dimissio punitur. ne cle. vel mo. vt periculosa. li. vi. Item verba iuris non sunt calũniose intelligẽda. ff. ad exhiben. l. penul.

¶ Quarto quero an tpe huius cle. potuerit qui habebant vestes hic phibitas eas deferre post publicationem eius? glo. vestibus q̃ non. quia hoc non est prospicere p̃terita ad futuri vsum. Lau. arguit q̃ sic. q̃ hec cõstitutio noua ibi p̃ti constitutione. respicit ergo futura tm̃. de de constit. c. i. dicit tm̃ Laud. q̃ potuisset ex hoc p̃iudicium generari huic cõstitutõni ⁊ ideo constitutio concernit futurã delationem. q̃ licz hec cõstitutio sit penal' tm̃ quo ad executiõez declaratiua ẽ ãtiquorum iurũ que talia interdicebant. Et in hoc dicit Steph. q̃ generalis cõsuetudo ante hãc cle. interdicebat has vestes clericis ⁊ consonabat canoni. xxi. q. iii. omnis. Pau. dicit indistincte q̃ non potuerũt deferre ẽt prius factas rõne prius dicta. q̃ prohibetur vsus futurus. pro hoc qõ dixi de consti. c. i. ¶ Quinto quero quid cõtinetur nomie vestis? dic q̃ omnia quibus caput ⁊c. tegi solent. ff. de au. ⁊ arg. lega. l. vestis. §. mulierbria. ⁊ l. argento. §. fassie. ⁊ sic ẽt in caligis locum hz.

¶ Op. ad hoc infra in fine vbi specialiter phibet de caligis So. prohibet specialiter quia solet plus timeri qõ specialiter iũgitur ⁊c. j. de excessi. pre. cle. frequẽs. in fi. ꝛz quosdã. Ego puto quo ad hanc cle. vestẽ dici sm̃ vsitatũ modũ loquẽdi eã que tegit caput ⁊ corpus ⁊ ideo in fine specialiter dixit de caligis cui cõmuni locutione standum ẽ de sponsa. ex litteris. ii. Ad leges contrarias dic q̃ loquuntur in legato quod large interpretatur hic in cõstitutione penali que restringitur.

¶ Sexto quero a quibus beneficiis sint suspensi contrafacientes huic cle. Glo. i verbo beneficio z. dicit q̃ ab omnib⁹ idem Pau. ⁊ Ben. ¶ Op. ad hoc de elec. si cõpromissarius. §. huiusmodi. ⁊. §. sequen. li. vi. So. vt in glo. ⁊ ea. ibi ppter indefinitam que equipollet vniuersali. de elec. vbi de hoc. li. vi. ⁊ per archi. xix. di. si romanorũ. p Hy. in rubrica de reg. iur. li. vi. ¶ Op. ad idẽ ⁊ ad textũ simul q̃ hic innit quem posse habere plura beneficia cõtra id ꝺ pben. cũ iam dudum. dicit Pau. nõ curãdũ an de iure cõmuni an dispẽsatiue vel de facto teneat. ar. de pben. cũ qui. li. vi. dic q̃ hoc plurale beneficiorũ potest cõcernere pluralitatẽ bñficiatorũ. ar. de prãule. vt prãulegia. vel si concernit vnũ nõ p hoc dat licentia habẽdi plura vtrũ solutione premissa. ¶ Septimo quero an istis possint subtrahi decie ⁊ oblatiões? dicit Alda the. q̃ si sunt volũtarie oblationes subtrahi possunt. sed decime ⁊ oblatione debite non q̃ debent ecclesiis. ⁊ delictũ pso ne ⁊c. regula delictum. li. vi. de hoc. xxxii. di. p̃ter hic. dic q̃ immo indistincte subtrahentur nec p hoc sequit q̃ patet ecclesia. cui aũt applicent ꝺico. j. q. x. de eo aũt q̃ dixi de obligationibus voluntariis vel debitis. dic vt no. de prochi. sup rubrica. ¶ Octauo quero in eo q̃ suspẽdit a beneficiis que obtinent quid de obtinẽdis? dicit Lau. ⁊ Ben. idẽ ideſt q̃ si obtinebũt infra sex menses de quibus hic q̃ possunt q̃ hic solum subtrahũtur fructus istoz pro hoc de eta. ⁊ quali. cle. vbi qui. ¶ Nono quero si interim tales fructus capiat? dicit glo. in verbo suspensus q̃ non ob hoc erit irregularis. ⁊ idem Pau. ¶ Decimo quero cui applicabuntur isti fructus? Glo. eadem dicit q̃ cottidiane socis applicabuntur. fructus p̃bende vel distincti beneficii accrescent ecclesie ⁊ idẽ Pau. ¶ Undecimo quero quid de his qui cõter diuidũtur? dicit Jo. an. idem qõ in cottidianis. ¶ Duodecimo q̃ro an saltem capiet suspensus sustentationez? dicit Steph. q̃ sic si non hz alimnde victum. de hoc de ap. pastoralis. ꝺ cle. cum? Glo. vintonensis. ¶ Decimotertio an canonici quibus hec applicantur possint hanc penam remittere vi quod sic quia cuilibet licet renuntiare iuri suo ⁊ ita nõ. de cle. nouit resi. c. vno. li. vi. in glo. de his. Archi. ibi dicit q̃ forte ꝓtrarium est verum quia recipit contra mẽtem iuris? Alb. vi tenere primum quod est verius. ad rationẽ Archi. dic q̃ isti remittendo videntur donare. de testi. veniens. i. ⁊ sic non tollitur pena de quia hic perdit hos fructus sed recuperat ⁊ sanꝰ pununtur quia suo iure petere non possunt. ¶ Decimoquarto quero si isti volent interim officiare ecclesiam? Glo. in verbo suspensus remittit ⁊ in ea ibi in glo. non ergo. vbi no. q̃ ep̃s eos coget per priuationem beneficiorum nisi allegent aliam causam rõnabilem ⁊ idem Alb.

Ver. Si vero. Nota q̃ grauius punit sacerdos quã constitutus i minori ordine quod colligitur ibi circa sacerdotium iuncto. v. sequenti. Alibi maiori gaudet prãulegio. liii. dist. ex antiquis alibi minori ne cle. vel mo. c. fi. ꝺ postr. c. fi. ¶ Secũdo no. q̃ inhabilitas ad beneficium succedit in defectum beneficii vt hic ⁊ de sta. mo. clemen. ne in agro. §. porro. v. q̃ si nullã. Alibi succedit excõmunicatio. infra de deci. cle. prima.

¶ Opp. in eo quod vocat non beneficiatum eum qui promotus est ad sacros non enim debet absq̃ beneficio promoueri. de preben. cum fz. So. licet promoueri non debeat tamẽ potest ꝓtigere q̃ fuit promotus sine beneficio. ⁊ dicit Pau. q̃ ẽt si habeat victualia a presentante vel ordinante non dicitur beneficiatus alias omnes existentes in sacris dicerentur beneficiati in re vel in spe cum habeant actionem ad petendum. Et sic rem habere videtur. ff. de reg. iur. qui actionẽ. Ex hoc dicit Pau. q̃ de talibus victualibus non tenet facere mentionẽ in rescripto beneficiali. de hoc vlt. dic vt de rescript. ad audientiam. ii. ¶ Quero quis põt inhabilitare ad beneficiũ. So. vt in glo. ⁊ idem Pau. in eo q̃ dicit glo. legatum ⁊ ep̃um hoc posse. dic qõ non tamen posset tollere inhabilitatem indictam p hanc cle. vt no. de elec. cupientes. §. ceteruz. in glo. est ergo. ⁊. j. de homi. clemẽ. vna in fi. ¶ Secundo quero quid si de facto recipiant beneficia? dicit Lau. q̃ non propterea fiunt irregulares cum sint suspensi a beneficiis tantum. Et idem Ben. pro hoc qõ no. Imo. de renũ. nisi. circa fi. ⁊ sufficit q̃ iure non repitur cautum. de sent. ex. his qui. li. vi. ¶ Tertio quero si durante hac inhabilitate impetrat litteras ad beneficiũ? dic q̃ littere non valẽt. Ita q̃ ẽt post sex menses nõ poterũt obtinere beneficium earũ vigore quia in talibus ponderatur iniciuz. de rescrip. eam te ⁊. c. cõstituimus. ⁊. e. ti. si eo tempore. li. vi. ¶ Quarto quero si prius impetrauerat ⁊ tpe inhabilitatis vacauit beneficium. dic q̃ si non habet clausulam acceptandi littere apprehenderent illud beneficiũ ⁊ cũ nõ possit obtinere vt hic reddent littere vacue. de preben. si clericus. secũdo respõso. li. vi. secus si i eis esset clausula acceptãdi q̃ tũq̃ poterat acceptare post sex menses ẽt beneficium quod vacauit intra sex mẽses tunc eni tãtũ dz ponderari habilitas cũ acceptat q̃ tunc purificantur littere. p hoc quod no. de cõcess. pben. si sol. li. vi. ¶ Quinto q̃ro si littere erant ipetratrate ante hanc ihabilitatem? dic q̃ non peunt p supuenientiam ihabilitatis hic eni patuit tũ iure q̃ rendo nõ quesito. ius ergo quesitũ ad beneficium nõ tollit. ¶ Op. ad hoc de here. c. ii. li. vi. vbi inhabilitas supueniẽs patuit iure ẽt quesito. So. ibi hoc expunitur hic nõ. Item illa pena est perpetua hec ad tempus. pro hoc q̃ no. de cõsti. ex litteris. in glo. xii. ⁊. l. di. c. i.

Ver. Idem. Quero ad quid refert hoc dictio. Idem. dic q̃ ad id quod dixi de ihabilitante ad beneficium ⁊ expone litterã ibi clericis ꝛz i minoribus ordinibus cõstitutis nõ beneficiatis. Ex hoc vides differentiam iter beneficiatos ⁊ nõ beneficiatos qui sunt i sacris citra sacerdotium ⁊ non beneficiatos q̃ sunt i minorib⁹ non pununtꝰ nisi duo cõcurrunt de qbus hic scilicet q̃ deferãt vestẽ virgatã ⁊ ptam ⁊ cum hoc tonsuraz. Ex hoc dicit glo. in verbo tonsurã in prãl. q̃ si isti sine tõsura vestẽ ꝑdictã

deferant non subiacent huic pene. Idem Lau. cuius est ratio fm. Gen. quia possent ex toto recedere a statu clericali ō cle. cōm. Joannes. alii non nisi sint beneficiati non in sacris dimittant beneficia. In quo tamen dic ꝙ ea dimittere non possunt sine superioris licentia. de renun. quod i dubijs. vbi de hoc. ¶ Secundo quero quid importat verbum tonsurā So. vt in glo. in hoc verbo quaꝫ nota quia singularis. ⁊ idē Dau. ⁊ dic ꝙ communiter loquendo solum facimus curaꝫ de rasura superiori quam vocamus tonsuram ⁊ clericalez coronam ⁊ sic sunt hic de mente.

Cler. Dignitatem. Nota ꝙ religiosi tenent̄ deferre vest̄ē religionis extrinsecus. Et dicit Lau. ꝙ religiosi ⁊ sacerdotes sunt astricti regule ecclesiastice propter se. Alii autem de quibus. s. sunt astricti propter beneficia quod est verum si sunt in minoribus secus si in sacris. ſ. c. clemen. v̄. si vero. ¶ Secundo no. in. v̄. ceteri. ꝙ qui non potest priuari re priuat̄ spe simile. xviii. q. i. c. i. de concess. preben. quia diuersitatem.

¶ Quero an quod hic dicitur de dignitate vel personatu. p cedit in non curatis? Dau. dicit ꝙ sic per. c. dudū. ii. de elec. ⁊ de preben. de multa. In contrarium est dictio aliud ibi beneficium aliud cui cura immineat quia ponit idem in qualitate. de rescrip. sedes. primum verius hic enim dictio aliud ponitur ampliative vt comprehendat quodcūqz beneficium dum tamen curatum. ⁊ illa clausula cui cura immineat non refertur ad id quod dicit ō dignitate ⁊ personatu. ¶ Secūdo quero in eo quod punit obtinentem dignitatem ⁊c. quādo dicitur obtinere vt sit locus pene? dicit Lau. ꝙ cum realiter obtinet ita ꝙ habet possessionem. ar. de preben. de multa. xxi. q. ii. siquis iam. de here. cum fm. li. vi. ¶ Tertio q̄ro si monachus defert habitum religiosum sed coopertum? dicit glo. in verbo extrinseci ꝙ non eatur apostasiam. ⁊ in ca ibi in mercuria. in regula certum. li. vi. vbi idem determinatur quia debet deferri desuper cessante causa rationabili. vt hic. de vi. ⁊ ho. cle. deus qui. ⁊ idem Gen. Dau. ⁊ Laud. ¶ Quarto quero quid est infula seu pileum? glo. in verbo infulam. soluit. vel ſz Gen. potest dici infula vestis pompa ad collum perforata circūquaqz quod nihil est. hic cuz accipitur pro pileo ⁊ sic pro birreto quod ponitur sub capacio ad cuitandum sudorem. qō prohibuit hic sacerdotib⁹ ⁊ monachis ne appareant delicati. ¶ Quinto quero quare magis puniuntur isti de quibus hic q̄ alii. de quibus. s. v̄. pri. dicit Lau. ꝙ hoc facit altitudo dignitatis ordinis seu religionis ⁊ sic circumstantie que bone sunt de se sunt istis damnose. deinde dicit Lau. ꝙ augetur pena quia maior videtur contemptus in istis. ar. de elec. cum in cunctis. in prin. ō vo. magne. pro hoc vltimo est. nam fm Gen. quia in istis maior est status prerogatiua exigitur maior honestas. arg. C. de epi. ⁊ cle. l. presbyteri. ⁊ ob vitandum malum exemplum qō ex eis magis q̄ ex alijs oritur ex dicto. c. magne. Ex hoc no. ꝙ magis puniuntur is qui est in maiori statu. qō dic vt no. de in reuran. cum quidam. ¶ Sexto quero quid si infulam deferunt non publice? dic ꝙ non est locus pene. pro hoc littera ibi publice. qō tenent Lau. ⁊ Gen. Unde dicit Lau. ꝙ secus si de nocte ad cuitandum frigus capitis vel alias sub capucio latenter. ¶ Septimo quero si sacerdotes vel monachi portant vestes rubeas vel virides? dicit Laud. non esse locum pene de qua hic. que tamen locum habet cum portāt vestes partitas vel virgatas vel infulam. pro hoc littera ibi vestem ferant huius. tenentur tamen alio iure per. c. clerici. ſ. eodem ¶ Octauo quero quid includitur in eo qō in versu ceteri inhabilitat ad qōcūqz beneficium? So. vt in glo. vlti. ex qua dic ꝙ includitur omne qō datur in titulum beneficii. ⁊ idem Dau. Et sic per hoc non prohibet assignatio possessionum in stipendium vel sustentationem. xvi. q. i. possessiones. nec gubernatio hospitalis non concessi in titulum. j. de reli. do. quia contingit. ¶ Nono quero que est maior pena vel priuari fructus beneficii vel inhabilitari ad beneficia? videtur ꝙ prima: q: turpi⁹ ejicitur ab obtento q̄ ab obtinendo. ō appel. constitut̄. de accus. super his. In contrarium nā sēo casu ex toto perdit titulum beneficii quem forte nunq̄ assequetur quia non faciunt anni qō facit vna dies. ar. ō fer. licet. Laudu. relinquit disputationi. dic ꝙ prima est maior pena nam potest esse ꝙ secunda nulla erit pena. vt quia non fuit vocatus ad beneficium intra tempus prohibitum.

Cler. Sed et tales. No. ꝙ clerici seculares ⁊ religiosi habentes administrationem equiparantur quo ad dispensandi potestatem. qō est singulare ⁊ facit ad ea que dixi de pecul. c. fi. ⁊ pro hoc qō dico in sequenti no. ¶ Secundo no. in eo qō dicit de monachis non habentibus administrationem ꝙ si administrationem hñt possunt facere elemosynam. nec mir fm Lau. quia in hoc non faciunt nisi qō iuris est cum quecquid habet ecclesia sit pauperum. xvi. q. i. qñ. ad hoc de dona. ceterum. de testa. relatum. §. licet. pro hoc qō dicitur date elemosynam ⁊ omnia sunt munda vobis. xii. q. i. quia tua lxxxvi. di. non satis. Si autem non habent administrationē secus. qō tenet glo. in verbo cōuertendum. ⁊ idem Gen. qꝫ talis non potest sine consensu abbatis etiam bonum monasterii prosequi nec peregrinari. xvi. q. i. monachi. fallit in casu de quo in glo. p̄alleg. ⁊ de hoc. j. q. iii. ⁊ duabus sequētibus. ¶ Tertio no. de verbo assignare. qō exponit Gē. idest tradere. aliter sumitur. ff. de assigna. liber. l. i. §. assignare. ⁊. l. assignare. vbi exponitur idest applicare vel attribuere. vt quando patronus assignet libertum alteri filiorum quia vult ꝙ sit illius tm̄ libertus venit tamen ibi ad idē in effectu quod hic. ¶ Oppono in eo ꝙ prohibet tabardum foderatum ita breue quod vestis inferior notabiliter videatur quia permittere videtur non foderatum q̄uis breue cum tamen vestis superior clericoruz debeat esse thalaris. xxii. di. nō liceat. ii. So. hic vacat. ar. a contrario sensu. qō fm Lau. ⁊ Gē. cessat quādo aliud ius vel ratio est in contrarium. vel si aliquid inconueniens vel absurditas sequeretur. vt no. de fo. compe. significasti. ⁊. C. de epi. ⁊ cle. conuenticulam. quod dixi de elect. publicato. Vel dic ꝙ a contrario huius littere soluz probat̄ quod non est locus pene de qua hic nisi duo concurrant sez quod sit tabardum seu epitogium breue ⁊ foderatum. ⁊ de hoc in sequenti questione. ¶ Quero circa proxime dicta an hoc vltimum sit verum? glo. in. argut ꝙ sufficiat sola breuitas tenet tamen pannum cum hec constitutio sit penalis ⁊ n extendenda. Idem Dau. ⁊ Gen. ¶ Oppo. ad hoc quia videtur esse rationis idemptitas in non foderato ergo idem ius. nam per idemptitatem rationis iura etiam penalia extēduntur. ff. de adulte. si postulauerit. §. ratio. de edendo. l. q̄dam. §. nūmularios. ⁊ quod no. de elec. si postq̄. v̄. si vero. li. vi. dic ꝙ non est eadem ratio. nam ratio quare prohibetur epitogium breue foderatum fm Gen. sunt quia apparentia talis videbatur quid militare ⁊ ad iactantiam ⁊ ad incompositionem corporis qō non sic censetur ex sola breuitate. vñ cū hec clemen. sit penalis tutius est interpretari in partem benigniorem vt non extendatur. regula que contra ius. lib. vi. ¶ Dath. tenet primum dicens ꝙ intendit prohibere solam breuitatem. Refert tamen fratrem Aluarum dixisse sēm verius quia si hoc voluisset specificasset. de p̄bile. quia circa quod placet. succedit enim ratio predicta que non consistit in sola breuitate. ¶ Secundo quero quando incipit currere mensis? de quo hic glo. in verbo mensez. dicit ꝙ post inchoatum vsum. Idem Dau. Refert tamen alios dicere a tempore publicationis huius constitutionis. concordat de p̄ben. cum singula. §. circa eos. li. vi. Sed sēm hoc hodie vtentes non ligarentur. dicit ergo Dau. primuz verius quo ad nūc vtentes per verbum vtentes positum. ſ. c. v̄. ¶ Tertio q̄ro an monachus non habens administrationem existens in studio de licētia abbatis possit facere elemosynā de qua hic? glo. in. v̄. conuertendum. dicit ꝙ sic. Et no. in eo ꝙ glo. dicit ꝙ quando est in studio in loco distante per quod videtur ēt si non causa studii sit in loco distante de licentia abbatis p iura allegata in glo. quod tenet Dathe. qui refert fratrem Aluarum dixisse ꝙ perfectius est in religioso non potente ad dandum si non dat q̄ habere idest esse potentem ad dandum ⁊ dare: quia religiosus nihil habet propter deū cū omnia dedit. xxxvi. di. non satis. ¶ Oppo. ad hoc quia beatius est dare q̄ accipere. de celebra. missa. cuz marthe. So. Dathe. illud in paupere qui omnia propter deum dedit ⁊ de labore suo pascit se ⁊ alios vt Paulus apostolus ⁊ alii anachorite. idest heremite qui quondam erant in egypto qui erant pauperes spiritu ⁊ tamen charitatem faciebant proximo tales enim sunt perfectiores q̄ alii pauperes qui tantum recipiunt ⁊ non dant. alias absurdum esset ꝙ perfectior sit laicus elemosynam faciens q̄ religiosus pauper euangelice elemosynam respiciens. qō est contra id. de verb. signi. exijt. li. vi. viii. q. i. qualis nec semper est perfectius dare elemosynam quam accipere alias dantes elemosynam christo fuissent perfectiores quam ipse qui recipiebat pro se ⁊ pauperibus. xii. q.

t.querimus.habebat qꝫ ē nephas dicere. Sed hoc nō vrget quia non querimus de persona sed de actu dandi vel recipiē di.de quo dicit Ad Dathe.q virtuosius est dare.xlvii.dist.sicut hi.de dona.c.i. ¶ Quarto quero quid si monachus videt aliquem fame morientem dicit Sen.⁊ Ad Dathe.q tūc potest facere elemosynam etiam si careat administratione qꝛ quilibet ex precepto tunc tenetur.lxxxvi.distin.non satis.⁊ c.pasce.⁊ quia tunc omnia sunt communia.xlvii.distin.sicut hi.ff.ad.l.rhodia.z.l.v.§.cum in eadem. ¶ Quinto quero si abbas hoc expresse prohibet? dicit Senze.⁊ Ad Dathe. q adhuc potest quia magis deo quam homini obediendum est.xi.q.iii. Julianus.xviii.distin.que contra.x.q.iii.qui resistit. ¶ Sexto quero an vxor potest facere elemosynam sine licentia viri? dicit Ad Dathe.q si habz res parafrenales potest de rebus autem viri ex approbato mo.e etiam potest facere elemosynas moderatas vt de pane ⁊ vino vel similibus sēm facultatem viri qui videtur hoc permisisse nisi prohibeat de hoc.xxxiii.q.v.quod deo. ¶ Septimo quero si clericus est in potestate patris an potent tabardum de quo hic erogare.put hic dicitur? dicit Dau.q sufficit qꝛ resignet patri infra mensem sicut hic sufficit monacho qꝛ abbati cuz donare non possit.ff.de pac.l.contra iuris.an fi.nisi haberet peculium castrense vel quasi vel nisi esset in longinquis partibus.argumen.ff.de iudic.l.si longus.§. ¶ Octauo quero de intellectu illorum verborum per id tempus? Glo.annale.expōit triplicter ⁊ vltima est notabilior ⁊ facit ad multa ⁊ eam tenet etiam Laud. Dau.⁊ Bō. Ex hoc infert Dau. q existens in minoribus non beneficiatus non incurrit hanc penam.contra tamen est si pra.c.v.ibi quicunqꝫ clericꝰ.q dicit Dau.non obstante per id qō habetur supra.c.v. Idem quoqꝫ vult dicere qꝛ in tali requiritur qꝛ portet simul cum tōsura ⁊ publice vt ibi ⁊ in hac glo.ibi proxime dictum.argumen.de appel.in visitom.ff.de le.i.si seruus plurium.§. vltimo de iurisdi.om.iudi.l.si idem. Et ibi in principio dicit argumen.de pen.di.i.pene.ff.de penis.l.preses.quia que i prīncipio dicuntur ⁊c.de appel.secundo requiris.⁊ dicto.c.inquisitionem.ibi dignitatem.ad hoc.ui.q.v.cōstituimus. de cōsecra.distin.ii.cum omne.ff.de in rem verso.si pro patre.§. penulti.de donatio.cum dilectus.⁊ quod ibi no.⁊ de reseri. causam. Nono quero an clericus seu prelatus qui bona seu fructus beneficiorum dat consanguineis teneatur ad restitutionem Ad Dathe.qui de hoc minus pertinenter querit hic dicat qꝛ sic.quia contractat rem alienam inuito domino.quia quicquid habent clerici pauperum est.xvi.q.viii.c.si. xii.q.ii.gloria.⁊ illi qui pauperibus de bonis suis non tribuunt voce dei damnantur in futuro multo magis hi qui auferūt.xii. q.ii.⁊ si illi.⁊ tales recipientes tenentur ad restitutionem.ii. q.iii.pertinet.xiii.q.ii.si res.quod procedit quo ad forum cōscientie. Et eo casu quo superflue datur sed quo ad forum contentiosum si erant talia que poterat clericus dispensare puta fructus non cogentur restituere vt dixi de peculi.c.fin.

¶ Decimo quero quid de clerico vel alio ludente ad taxillos ⁊ lucrante an peccet ⁊ an teneatur restituere? Ad primuz dicit Ad Dathe.q peccat octo rationibus. Prima propter desiderium lucrandi quod est cupiditas que est radix omnium malorum.de constitu.nam concupiscentiam. Secunda voluntas spoliandi proximum que est rapina. Tertia ē blasphemia que fit in ludo que est heresis sēm Ad Dathe.ō quo dicit qꝛ non est propria heresis ponitur enim in diuerso titulo. supra de maledi.c.ii. Quarta propter verba otiosa ⁊ mendacia. Quinta corruptio proximorum qui ad ludum conueniunt. Sexta scandalum bonorum. Septima tempus prohibitionis ecclesie. Octaua tempus ⁊ bonorum amissio ⁊ talis si est Episcopus presbyter aut Diaconus potest damnari aut deponi. Alii autem communione priuari nisi desistant. Quo ad aliud de restitutione dicit Ad Dathe.q si aliquis voluntarius ludat si amisit repetere non potest ⁊ si vincit tenetur ad restitutionez in foro anime. Sz si inuitus ⁊ tractus vel propter infirmitatem causa recreationis ludit non tenetur illi restituere cui vincit sed pauperibus erogare nec ab eo potest repeti.xiii.q.v.non sane.de symo.dilectus.C.ad.l.iuliam.de vi.pub.quoniam.dixit vt dixi de vi.⁊ hone.cle.clerici. ¶ Undecimo quero quid de ludo schaccorum? dicit Ad Dathe.quod est mortale si fit causa voluptatis vel cupiditatis quod dicit de ludo taxillorum non dubium ⁊ pro quolibet tali ludo potest excommunicari si nō vult cessare vt no. xxxv.distin.episcopus.dic qꝛ non est mortale nisi fiat in contemptum iuris contrarium statuentis. de electi.generali.li. vi.⁊ quod ibi no.glo.in verbo inhibemus.

Ver. Huic insuper. No.de verbo sanctionem.iuncta gl.qꝛ sanctio dicitur cum pena imponitur. Et dicitur Ad Dathe. qꝛ peccant mortaliter contra facientes per id quod no.xiv.ii. distin.c.i.in fi.i.q.vii.siquis omnem.quod dic vt dixi supra. v.proximo qō.vl.remittendo ad.c.generali. Quero an clericus portando vestem scacatam videatur recedere a veste clericali ita qꝛ si sit coniugatus perdat priuilegium clericale etiam in persona? dicit Laud.qꝛ sic si est in tantum scbaccata qꝛ est ac si esset virgata cum de similibus sit eadem iudicium.ō consti.translato.alias secus cum omnes vestes liceant clericis nisi sint expresse prohibite ⁊ super hoc arbitrabitur cpūs cuius super hoc est cognitio.de senten.excom.si inder.li.vi.ff. de verbo.obliga.continuus.et in dubio iudicabit non virgatas cum hoc sit penale vt supra.ex hoc dicit qꝛ propter vestes rubeas vel viridis non recedit a veste clericali.cum in multis partibus ita vtantur talibus vt alis vestibus.vt in cath lonia.⁊ multo minus si de his caligis portent immo etiam si caligas mediatas vel pitas vel virgatas portent adhuc non recedunt a veste clericali ex quo alias vestes principales clericales portant non enim trahitur principale ad accessorium ſz econuerso.regula accessorium.li.vi.sēm Laud. ¶ Opp. ad hoc.eo.ti.clerici So.ibi prohibendo vestes rubeas vel viridis loquitur de consilio vt no.ibi Inno.⁊ hic Senze. qui tenet cum Laud.dicens qꝛ licet male faciat dici potest qꝛ nō omne maleficium punitur in amissione priuilegii clericalis. argumen.ff.de sepul.viola.l.iii.§.non perpetue.de relig.at siquis.§.idem labeo.in fine ⁊ ibi notatur.

¶ De prebendis ⁊ dignitatibus. Lib: viii Tit: 4

I dignitatem. No.qꝛ obreptio viciat litteras beneficiales ipso iure ibi nullius penitus est momenti.qō melius probatur hic quam alibi.⁊ de hoc de reserip.ad audientiam.ii.⁊ de hoc infra.q.xii. Ex hoc inferunt Laud. ⁊ Senze.qꝛ processus vigore talium factus est nullus licet secus sit in litteris iusticie.de reserpt.super litteris. Et dicit Laud.qꝛ quandoqꝫ littera est falsa vt quando omnino preter conscientiam principis emanat ⁊ tunc quicquid ex ea fit nullum est.de falsarius.super eo.pro hoc de offi.vica.c.penulti.quandoqꝫ subreptitia vt quando de scientia principis est habita sed aliquid falsum est suggestum vel verum suppressum.vt hic ⁊ de concess.proben.cum nostris. ¶ Oppo.nam hic fuit facta duplex gratia vna per quam papa mandauit prouideri de dignitate habenti alteram. Alia per quam dispensauit super retentione vtriusqꝫ.⁊ dicitur hic qꝛ si non fuit facta mentio de cura alterius gratis est nulla ⁊ sic vicaf vtraqꝫ cum tamen deberet tenere gratis per quam mandauit de dignitate prouideri etiam si non sit facta mentio de cura primo licet non teneat dispensatio super vtraqꝫ retinenda non enim est iure cautum qꝛ impetrans beneficium teneatur facere mentionem de qualitate primi quod habebat Sol.propter hoc contrarium ⁊ similia que formari possent Glo.quita legit hanc clemen.tribus modis ⁊ quarta lectura colligitur ex g o.se.legit ergo hec glo.primo modo qꝛ dictio vel alteri posita in textu intelligatur de secunda dignitate que impetrabatur ⁊ tunc cessat contrarium quia hoc casu etiam impetratio dignitatis est obreptitia.co.ti.cum in illis.li.vi. Et hanc lecturam prosequitur glo.vsqꝫ ibi nisi dicas. Et no.gl. ibi sicut nec habetur ⁊ cetera. Ex qua no.qꝛ quis nō tenetur facere mentionem de valore beneficii qō impetrat hodie tamen de stilo curie oportet exprimi verum valorem. Alie lecture ponuntur in sequenti ⁊ in quarto contrario. ¶ Secūdo oppo.ad hoc quia exponēdo dictionem vel alteri modo predicto surgit inculcatio in littera ibi que illi vel alteri.nam dictio illi videtur etiam debere referri ad sēam.vnde etiam Dau.exponit illi de qua prouideri mandatur. Item exponit dictionem alteri scilicet prime ⁊ secunde.dicens qꝛ si sic ñ intellexit auctor dicit Paulus.se non videre quare tantam expressionem fecerit per alternatiuam.pro hoc qꝛa dicto alter denotat vnum de duobus non determinando.qō no.ff.de rebus dubi.qui duos.⁊ quod ibi no.So.saluando hanc litteram dic quod dictio alteri.hic restringitur propter

dictionem illi. que precepit. Sed per hoc non euitatur inconueniens quia si exponis illi. scilicet secunde vel alteri scilicet secunde. repetitur idem per idem ꝛ prout dicit Gen. violatur dictio alteri de cuius natura est vt predicti non magis referri ad vnum ꝙ ad reliquum que violatio vitanda est. ff. de lega. iii. non aliter in fi. de verbo. sign. preterea. ꝛ quod ibi nota. in glo. secunda in fin. Si vero exponis prout dixi secūm Jſdan. stat primum contrarium quia de qualitate primi nō fuit opus facere mentionem. co. ti. non potest in fi. li. vi. vbi dicatur ꝙ expressio de primo solum operatur euitationem subreptionis non autem dispensationem super pluralitate cum ergo non possit tenere primam propter hanc expressionem gratia de secunda saltem valere debet non enim appareret ratio quare de cura prime dignitatis debuerit exprimi ex quo illam dimittet. Et per illud. c. non potest. dicit Benz. ꝙ vidit aliquos hoc tenere. Jpse tamen dicit ꝙ oportet intelligi ꝙ ibi fuit facta mētio de qualitate prime alias non fuisset ibi dubium vtrum expressio de prima induceret dispensationem nam clarum esset ꝙ non cum oporteat dispensantes cē informatum de scisma. fraternitati. ꝛ quod ibi no. de fil. presby. veniens. Sed secūm eum ideo non fecit mentionem de certa qualitate primi cum illa multiplex esse possit sicut nec fecit mentionem de qualitate obtinendi quam tamen certus esse debuisse exprimi. vel dic q. c. non potest. in fi. probat hoc solum ꝙ expressio facta de primo tollit subreptionem. Et qz non distinguit qualis fuerit expressio debet intelligi ꝙ fuit talis que sufficeret ad euitandam subreptionem ideſt ꝙ nihil fuit omissum per quod papa potuisset moueri ad denegandum. Ex his apparet ꝙ hec lectura prima non bene potest sustenta. i. licet hec glo. eam teneat ad finem quam etiam repetit in glo. sequenti. Secundam lecturam ponit eadem glo. ibi. nisi dicas ꝙ debet fieri mentio de qualitate cure prime dignitatis. pro quo inducit cle. secūm. de offi. ordi. ꝛ hunc intellectum. dicit Gen. tutiorem. quia littera nouiter supra edita ad pinguiorem intellectum trahenda est. ꝛ sim quem magis operetur. ff. ad munici. l. i. §. fi. Item per rationem quia taciturnitas cure beneficii obtinendi impedit gratiam. s. co. cum olim. co. ti. cum in illis. li. vi. ꝛ sic impedit adeptionem beneficii. ergo fortiori ratione debet vetare ne tollatur vinculum quo tenetur beneficiatus primo beneficio. argu. de cog. spiri. c. ii. Non enim debet aliquid subtrahi qō possit mouere papam ad denegandum. argu. ff. de contrahen. empt. ꝙ sepe. §. vlti. C. qui milit. non pos. l. v. li. xii. de rescript. super lris. ꝛ sic fertur ꝙ Clemens quartus ita interlocutus fuit. Expressio autem de cura primi beneficii mouere posset principem denegare aliud ob residentiam ad quam tenetur curatus in primo ob vinculum quo astringitur ratione cuius in primo poterat retineri inuitus. vt no. xxi. q. ii. siquis iam. co. ti. de multa pro hoc. co. ti. is cui. ii. rūso. li. vi. vbi gratia aliaſ fauorabilis non comprehendit curatum ad dic. j. c. si romanus. vbi prouisio proprio motu valet. licet qualitas primi obtentorum non exprimatur. ergo a contrario secus si ad instantiam. posset tamen dici ꝙ ibi potius facit contra quia illa verba qualiacunqz fuerint beneficia cē. veniunt ad maiorem expressionem. Sed dispositio simpliciter verſatur in hoc. qz cum gratia obtinetur motu proprio non expedit de primis fieri mentionem qualiacunqz sint ꝛ sic secus si ad instantiam qua tunc de ipsis debet fieri mentio. siue sint magna siue parua siue simplicia siue curata. non tamen dicatur ibi ꝙ de qualitate cure ipsorum vel alia simili debeat fieri mentio. multa tamen facit illa clemen. pro hac lectura. pro qua etiā facit magna restrictio gratiarum beneficialium concessarum ad instantiam. co. ti. quamuis i. li. vi. Et ex hac infertur ꝙ si habens dignitatem curatam impetrat simplex beneficium debet facere mentionem de cura de hoc rationes predicte quod videtur durum cum vt dicitur. s. in proximo contrario non sit iure cautum ꝙ impetrans beneficium teneatur facere mentionem de qualitate primi quod habebat. nec ista clemen. obstat. que solum loquitur quando simul iungantur in eadem gratia impetratio ꝛ dispensatio vt in sequenti lectura que tutior est. Tertiam lecturam ponit gl. ibi ꝛ caute. ꝙ hec clem. loquitur quando in eadem gratia mandatur prouideri ō beneficio ꝛ dispensatur super retentione alterius cum isto.

¶ Tertio oppo. ad hoc de regula vtile vt opponit glo. ibi contra hanc. pro hoc de rescrip. si eo tempore. li. vi. Glo. dicit ꝙ egeret declaratione. Jſdaulo placet hec vltima lectura. ꝛ potuit esse ratio fm eum quia simul concedendo ꝛ dispensando voluit vtrumqz simul valere ꝛ similiter vtrumqz non valere si esset ibi subreptio. ꝛ sic gratia ꝛ dispensatio est inseparabilis. ꝛ hoc in odium impetrantis qui verum tacuit. ꝛ per hoc soluitur contrarium de regula vtile. ꝛ hoc placet.

¶ Quarto op. ad hoc quia eo ipso ꝙ dispensatur super pluralitate dignitatum satis constat de mente cōcedentis ꝙ voluit hunc habere plura incompassibilia quāquam de cura nō sit facta mentio. So. duo sunt hic impedimenta. Unum q: dignitas. Secundum quia cura. vnde licet sit sublatum primum durat secūm. qō tenet Jſosti. de rescript. postulasti. ꝛ spe. in verbo sed numquid allegato. in glo. i. Ex predictis habes duos casus nouos. Unum per secūam lecturam. Aliuz per tertiam ꝛ procedunt solum in rescriptis beneficialibus propter eorum restrictionem in aliis non propter contrariā primā. sed quia hec sunt difficilia ꝛ intricata ideo glosa se. ponit quartam lecturam q: id quod hic dicitur ꝙ gratia est nullius momenti intelligitur de gratia iam concessa scilicet dispensationis super pluralitate. non autem de gratia per quam mādauit prouideri que nondum erat gratia completa. ꝛ tūc esſant contraria prima. due tamen precedētes lecture sunt magis conformes textui. cetera dic vt in glo. precedenti. ꝛ in ea ibi statim dicam in glo. seq. ¶ Quinto oppo. ad hoc ꝛ ad textum ꝙ non sit opus semper facere mentionem de cura. cum quandoqz beneficium curatuz sit annexū simpli. c. e. ti. sup eo. li. vi. q' cāu tractaſ vt mere simplex. vt ibi. So. q hic dicit gratiam esse surrepticiam si non fiat mentio de cura. intelligit Laud. quando cura immediate imminet ipsi dignitati. ita ꝙ beneficiatus eam per se immediate exercet. vel per suos tales vicarios de elec. dudum. s. e. cum singula. li. vi. secus si non immediate. quia tunc procedit contrarium de lō per Jnno. co. ti. extirpande. ¶ Sexto oppo. ꝙ clausula de qua hic in. v. quā quam. sufficiat vt dicatur facta mentio de cura. quia non refert in qua parte rescripti exprimatur. licet enim ponatur in fine trahitur etiam ad principium. de ap. secundo requiris. glo. in verbo animarum. dicit ꝙ hec fuit ratio dubitandi. ꝛ solut ꝙ clausula hic non ponitur ad augendum gratiam. sed sonat i mentionem. idem Laud. qui dicit secus si intentio principaliter fundaretur super ipsa cura. s. de proba. clemen. litteris. ꝛ idem etiam Jſdan. qui dicit ꝙ hec clausula habet executionem solum facta collatione. nam cum dicit prouisio ꝙ animarum curam non negligatur. est ac si diceret prouideas si cura imminet dignitatibus ꝙ nō negligatur. ꝛ idem Gen. ꝛ Steph. ꝛ in hoc glo. bi actorum qō no. Jnno. de except. cum venerabilis. ad finem. l. iii. ibi Steph. allegat. ff. de libe. lega. l. aurelius. §. testamento. ii. de fun. instru. si mancipia. i. rūso. de condi. ꝛ demon. l. cum tale. §. falsum. pro hoc quod no. Jnno. de elec. dudum. ii. sup verbo inualidam reputamus. ꝛ de presumpt. c. fin.

¶ Quero quid est dignitas? Laud. dicit ꝙ est quedam pēeminentia quo ad forum contentiosum in ecclesia gradus tenens que qñqz personatus appellatur ab honorificentia in qponit personam qñqz officium ab officio quod exercet. ō cōsti. cum accessissent. qñqz sunt propria ꝛ specialia nomina sicut custodia. de inst. c. ii. succentoria. de excess. prela. inter. de canatus. ꝛ similes. de rescrip. ad aures. Alſdathe. dicit ꝙ aliud est dignitas aliud personatus aliud simplex officium. licet in iure dignitas ponatur indifferenter largo sumpto vocabulo. de consue. cum olim. de elec. cum in cunctis. §. inferiora. c. dudum. ii. de preben. ad hec. sed stricte sumpto vocabulo dignitas dicitur ēpatus ꝛ superioris. de transla. inter. ꝛ sic potest intelligi de eo qui mit. in pos. cum qui. li. vi. personatus vero dicuntur dignitates que non habent curam. vt in ecclesiis cathedralibus. ꝛ est differentia inter personatus ꝛ dignitates curatas quarum prelati habent corrigere v sitare ꝛ excōicare. de elec. dudum. ii. de preben. de multa. Simplex vero officiū est qñ quis habet administrationem aliquarum rerū sine p̄rogatiua alicuius vltra alios sui ordinis. vt prepositi carnotenses. ad hoc de. v. sig. quātus. Simplicia vero beneficia sunt canonicatus ꝛ alia inferiora de consti. c. i. cō. Alſdo. c. dudum. de hoc per archid. de consue. c. i. ꝛ dic plenē vt dixi in. d. c. de multa. ¶ Secundo quero an archipresbyteratus sit dignitas? dicit Laud. cōsiderandā cōditionem qz si habet saltem in modicis causis spūalem iurisdictionē sicut in pictauia. propter talem gradū quē in foro cōtentioso obtinet excōicando suspendēdo interdicendo ꝛ similia censet dignitas ꝛ excluditur a pena. c. iz canon. de elec. li. vi. per. c. statutum. c. ti. ꝛ. li. Si autem nullam iurisdictionem obtinet

sed solum visitat 7 refert ep̄o ad instar testium synodalium. ō qbus. xxxv. q. vi. ep̄s. de test. cog. p̄terea. tunc ē simplex officiū sicut sunt p̄positi carnotenses. de qbus no. Jnno. de p̄bē. de multa. tunc tñ adhuc excludit a pena. c. licet. sed habz locū pena extrauagantis execrabilis Joā. xxii. dic vt dixi in c. de multa. 7 videt q̄ de iure sit dignitas nisi aliud inducat de ḡsuetudine. ar. de offi. archipresb. c. fi. vbi i sua plebe cōpatur ep̄o. 7 hoc de archipresbytero rurali vt ibi. de cuntatensi aūt fortius videt idem p̄cipue q̄ vicarius ē ep̄i in foro penitētiali 7 in celebratione diuinoz. de offi. archip̄. c. i. ii. 7. iii.

¶ Tertio quero an prioratus secularis sit dignitas? dicit Laud. distinguēdū an sit collegiatus an nō. ar. de rescript. clemē. ii. vult dicere q̄ si ē collegiatus ē dignitas alias nō. de hoc dixi in. d. c. ō multa. ¶ Quarto quero circa hoc an hec clementina que loquit̄ de dignitate hz locum in personatu. Jdau. q̄ sic. cū sit eadē ratio. pro hoc dictū. c. de multa.

¶ Quinto quero an hec clemē. que loquit̄ q̄n papa ,puideri mandat habeat locū q̄n ,puidet. glo. ii. dicit q̄ sic. dum tñ nō ,ppio motu. 7 idē Jdau. 7 Gen. ,p hoc quod no. e. ti. ei cui. in prin. 7 quod ibi notat cōpost. ō rescrip. capitulū sancte crucis. i fine glo. magne. 7 spe. ti. ii. §. videndū. v. quid si indulgetur. ¶ Sexto quero qd est cura aiaz? dicit Lau. q̄ ē per uigil onerosa 7 solicita custodia aiarum cōmissa alicui vt curet ne pereant sed saluentur. de hoc dic vt in. c. omnis. ō pe. ¶ Septimo q̄ro que est dignior 7 maior cura. an ea que exercet in foro ḡtentioso. an ea que i foro aie? videt q̄ prima. q̄ archidiaconus ,ppter curā 7 solicitudinē quā exercet sup foro cōtentioso ē dignior q̄ archip̄ byter qui aiarum curam gerit de offi. archip̄. officiū. nam 7 dyaconus q̄n qz rōne officii p̄ponitur p̄ sibytero. xciii. dist. p̄cipimus. sic ēt maior ē cardinalis dyaconus q̄ ep̄s. xcvii. di. nobilissimus. Jn contrariū q̄ cura fori penitentialis est ars artium. de eta. 7 quali. cum sit. dicit Laud. q̄ inquantū anima p̄est corpori 7 rebus maior est aiarum cura quāquā periculosior 7 grauior. sed cura fori cōtentiosi est dignior 7 honorabilior 7 fauorabilior inquātū exercentes eam magis īmediate adherēt pape p̄ iura p̄alle. ar. de offi. leg. volentes. dicit Jo. de lig. q̄ cura fori penitential' est dignior sicut aīa est dignior corpore. xxi. q. i. p̄cipimus. de pen. cū infirmitas. sed cura cōtentiosa est administratione superior p̄ iura allegata. dic enim simpliciter q̄ cura fori cōtentiosi ē superior. q̄ ab ea dependet cura fori penitentialis. nec ,ppedit rō q̄ anima sit nobilior corpore. q̄ ēt cura cōtentiosa ,puidet anime. ¶ Octauo q̄ro q̄ hic loquit̄ q̄n papa dispensat sup pluralitate quid si nō fit dispensatio sed papa mādat ,puideri habenti dignitatē curatā de alia curata nō adiecto ō cura. sed adiecta clausula ,puiso q̄ aiarum cura nō negligat. dicit glo. iii. q̄ ēt hoc casu nō valebit gratia. 7 dic vt i ea. 7 idē paulus. ¶ Nono q̄ro si papa dispēsauit cū aliquo vt possit habere duas dignitates. an videtur dispēsasse q̄ in neutra teneat residere? videt q̄ sic alias indulgentia videret iuuilis. q̄ō sentire videt glo. vii. q. i. siquis in clero. 7 hoc videt indulgētia necessario velle: q̄ nō potest in vtraq̄ p̄sonaliter residere. de clerī. nō resi. q̄ nōnulli. 7. c. relatum. spe. ti. ii. §. videndū. v. quid si. 7 mathe. hic tenent ḡtrariū 7 verius q̄ indulgētia tanq̄ ambitiosa ē restringenda. de si. p̄ sibyl. is qui. li. vi.

¶ Decimo q̄ro si papa cōcessit alicui q̄ possit tenere plures dignitates adiecta clausula dūmodo in ea in qua nō resideret faciat deseruiri si nō faciat deseruiri an valet dispensatio? Jnno. de elec. dudū. ii. 7 Spe. d. §. videndū. v. sed quid si. 7 mathe. hic dicūt q̄ nō viciatur dispensatio. q̄ clausula illa habet locum monitionis potius q̄ cōditionis. cū ēt si nō fuisset apposita seruari debuisset. ar. ff. de tutel. l. muto. de elec. significasti. de hoc de p̄sump. c. fi. poterit tamē p̄uari si non fecerit deseruiri. de cle. nō resi. relatum. ¶ Undecimo q̄ro circa dicta i ,prima qōne q̄bus beneficiis possit q̄s p̄uari si non residet? dicit Ll̄athe. q̄ habētibus curā 7 ēt simplicib⁹ residentiā requirētibus ex statuto p̄uilegio vel cōsuetudine approbata. sed si nō requirūt residētiaz nisi vtilitas vel necessitas subsit nō cogetur residere. nec q̄ ñ resideat p̄uari poterit. vii. q. i. q̄ frater. 7 pōt quis talia plura habere. de except. cū ecclesiastice. de excep. apostolice. de rescript. gratia. li. vi. 7 clemen. gratie. q̄ō dic vt ibi dixi. q. xix. ¶ Duodecimo quero in eo q̄ dixi notando q̄ rescriptū beneficiale est nullū ,ppter obreptionē. sed si est ad lites opus ē exceptione. q̄ est ratio diuersitatis? dicit Laud. q̄ vna est q̄ beneficiū sine canonica īstitutione obtineri non pōt. regula patria. li. vi. Secūda q̄ littere beneficiales habentur pro titulo. de renū. veniens.

Tertia q̄ in spiritualibus maior puritas debet adesse q̄ī ,p phanis. i. q. iii. siquis. dic vt dixi de rescript. ad audientiā. ii. ¶ Tredecimo quero si clausula de qua hic ponitur nō conditionaliter vt q̄ dicit promisso q̄ aiarum cura īmunes dignitatibus nō negligatur. gl. vlt. dicit idem esse ac si sub cōditione exprimatur. q̄ exponitur īmunens. i. si reperitur immunere. Jdem Gen. inducit simile siquis legat decem que sibi tuī debet q̄ valet legatū si sibi debentur alias non. ff. de lega. i. l. si sic. §. i. 7 quia sup hoc nō fundatur intentio seu gratia. ,s. de proba. cle. litteris.

¶ Adhec. No. q̄ vniuersale adiectū vni speciei nō includit aliā. hic enī verba illa q̄ibus dispositionē adiecta collationi 7 prouisioni nō includūt electionē. pro hoc. e. t. cū in illis. de hoc i glo. istud. 7 idē Jdau. 7 in hac glo. ibi de materia restringibili. facit de ,peu. clemē. non pōt. ¶ Secō no. q̄ per cōsuetudinem dignitatis efficax electiua ibi cōsueuit. pro hoc. c. ti. cū de beneficio. li. vi.

¶ Tertio no. q̄ cōsideratur modus punitionis sicut ēt cōsideratur qualitas p̄sone. d. c. cū de beneficio. 7. c. cuz singula. §. phibemus. li. vi. ,s. de sup. neg. prela. cle. vna. ¶ Quarto no. q̄ clausula posita ad finem rescripti nō debet opari eius extensionē si aliud non appareat. sic etiaz clausula inhibitōis non ampliat gratiam. quia apponitur ad exequendā non ad augendam gratiam. vt hic dicitur. 7 de hoc. j. cōtrario secō 7 tertio. Ex hoc notant aliq̄ q̄ clausula amoto quolibet illicito detentore. non sufficit vt dicat facta mentio de colorata facti possessione. cuius ḡtrarium no. de cōces. p̄ben. cū nostris quod dic vt ibi dixi in quinto cōtrario. 7. q. xv. 7. xviii. 7 hoc tenendo dic q̄ nō est ampliatio gratie. sed euitatio obreptōnis quā ,mitteret nō faciendo mentionē de colorata possessione. ¶ Op. q̄ p illa verba q̄ibus dispositionē icludat modus electionis. debet enī fieri interpretatio vt verba aliquid operentur. de priuile. si papa. li. vi. So. hec potuit esse rō dubitandi 7 ip̄etrātes hoc dicebant. vt dicit glo. istud. Ratio decidendi i cōtrarium q̄ verbū dispositionē nō icludit electionem. q̄ō dic vt in eadem glo. vsqz ibi vidi. Ex qua ēt colligitur quod. ,s. dixi in primo notabili. q̄ vniuersale adiectū vni speciei aliam nō icludit. 7 fm hoc dicit Gen. q̄ hic illa verba q̄ibus dispositionem nihil opantur. ¶ Secūdo op. ad hoc. ,s de peu. qui ad agendū. li. vi. Soluit Laud. q̄ clausula generalis bene q̄phendit alia q̄ exp̄ssa si sunt eiusdem generis vel cōditionis nō alterius sepati 7 diuersi vt p̄dixi maxime si sunt grauiora. de rescrip. sedes. de offi. vica. cū in generali. li. vi. dignitas autē ad quā quis assumit p electionem maior alius 7 diuersi generis censet. p hoc q̄ hic loquitur i materia restringibili. vt dicit glo. ii. 7 idem dicit Gen. 7 Ll̄ Dathe. 7 p hoc patet ratio quare etiā cla inhibitionis exprimentis electionem non ampliat gratiā. quod dixi supra in quarto notabili. 7 de hoc plenius in sequenti contrario. ¶ Tertio opp. q̄ saltē p clausulam inhibentes 7 c. de qua hic dicat facta mētio de nō electionis sufficit enim in quacūq̄ pte litterarū sit apposita sicut ēt sufficit iuramentū de calumnia in quacunq̄ pte litis. de iura. cal. c. i. li. vi. Jtem finis trahit ad principiū de ap. sed̄o requiris. sicut enī falsitas posita in quacūq̄ parte scripture eam vciat. iii. q. ix. pura. ita veritas declarata una re dz. dicit Lau. hec tolli p rōnem que sequit in fin. cū dicit q̄ hec clausula est nō ad augendā sed ad exequendā gratiā. cuius ratio est sed̄m eū quia intētio pape nō tendebat ad hoc nec super hoc fundabat alias secus foret de ,pba. clemē. litteris. 7 idem Jdau. Ex hoc nota q̄ clausula ad vnū finē posita alium finē opari nō dz. ar. de p̄ben. nō pōt. li. vi. ff. de adimē. legatis. l. legata ,sutiliter. de ḡditio. 7 demō. cū tale. §. fin. de manumis. testa. l. tutia. §. vlt. de libe. lega. l. aurelius. §. testamēto. de fundo instruc. l. macipia. in p̄i. q̄ ibi fuit adiecta ad augendū. de hoc. ff. siquis cautiomb⁹. l. si eñ. §. fi. pro hoc q̄ fz Jdau. verba clausule tenent sed̄m principalē intētionem ipsius 7 ipam tñ respiciunt. cū igitur inhibitio fiat principaliter ,p executione gratie omnia eius verba debēt habere effectuz nō ampliare gratiā cū istud ñ sit de effectu executiōis. ¶ Quero an q̄ō hic dicit de dignitate locū habeat i beneficiis minoribus in quibus p electionē ,puidet? Glo. prima q̄ sic. 7 idez Jdau. quia subest eadē ratio. ¶ Secūdo quero si de dignitate prouidetur per collationem que tamen erat collegiata an cōp̄henditur in gratia per quam mandatur prouideri ad collationem? dicit Laud. q̄ sic. 7 idez Gen. ar. c. deliberatōne. de offi. lega. li. vi. de rescrip. cle. 7 si principalis. Et in hoc dicunt non attendendū valorē beneficii quia etiam si sit exi-

gium sed electiuum locus est huic. §. ꝛ dato ꝙ sit magnum dum tamen non electiuum comprehenditur in gratia.
¶ Tertio quero que est ratio ꝙ non comprehenditur modus electionis sub verbo prouisionem vel dispositionem vl̃ sub alijs generalibus? So. patet ex p̃missis. Sed est etiã alia ratio sc̃m Laud. quia presumitur in dubio voluisse preiudicare eligentibus qui sunt plures licet voluerit preiudicare collatori. que ratio posset impugnari si poneremus ꝙ ad collegium spectaret collatio dignitatis. vnde melior est ratio textus declarata vt dixi supra proxime in secundo ꝛ tertio contrario. ¶ Quarto quero que dignitas dicatur electiua? dicit Laud. ꝙ illa tantum in qua seruari debet forma. c. quia ꝓpter. de elec. li. vi. licet non habeat necesse fieri infra tres menses. iuxta. c. ne pro defectu. ō elec. Sed hec est nimis magna restrictio ad hanc elec. que generaliter probat in quacunq; dignitate electiua locum esset huic. §. dicitur autem tunc prouideri per electionem quando debet electio per superiorem cõfirmari. de reli. domi. clemen. quia contingit. §. vt autez. vbi in no. glo. per superiorem que est singularis ꝛ ibi dixi in tertio ꝛ quarto notabili. ¶ Quinto quero si nullus modus ꝓuidendi exprimitur an venit modus electionis? Glo. secunda refert quosdam tenere ꝙ sic. ad quod opponit ꝛ soluit idẽ Dan. dicens id quod dicit glo. hic solum probari ꝙ quando sunt certi modi expressi non venit electio non expressa. Jo. mo. tamen in regula in generali. lib. vi. dicit ꝙ si mandatur prouideri de dignitate curata vel non curata non poterit prouideri de dignitate ad quam quis consueuit per electionem assumi. qõ placet Lapo. Sed pro prima opi. facit qꝛ qñ nullꝰ modus exprimitur non est maior ratio de alijs modis quam de modo electionis. Sed quando aliqui exprimũtur subest ratio ne vnus modorum contineat alium. nam electio tribuit ius ad rem sed disputatio ꝛ collatio in re. vt notat Inno. de ap. constitutis. ii. habet enim prouisio instare electionis ꝛ confirmationis. vt no. Inno. de concess. preben. qꝛ cunctis. lib. vi. pro hoc de rescrip. suscepturn. in fine primi responsi. ꝛ quod no. infra. eo. si de beneficio. in glo. conũge. ꝛ sic gratia non limitata sine limitatione intelligitur. limitata vero non transgreditur suos terminos. eo. ti. cui. de non. li. vi. Item quando nullus modus est expressus nulla incertitudo obstat quo minus veniat etiam modus electionis nec est ratio quare magis veniant alij modi sufficit enim ꝙ non est expressum. debemus etiam intelligere gratiam vt potius valeat. nec est verum ꝙ modus electionis indiget speciali nõ nec hoc probat. c. cum in illis. eo. ti. lib. vi. ibi enim loquitur quando certi modi sunt expressi quia tunc non veniunt alij quod tenet Jo. de sancto georgio. ꝛ idem tenet rota decisione. cxcii. al'. cxciii. Item habes gratiam. pro alia tamen opinione facit qõ dixi supra. q. iii. quia non est verisimile ꝙ papa velit ita grauare plures eligentes sicut vnum collatorem ad qõ dic exquo non potest iure probari ꝙ non veniat beneficium electiuum. quando nulli modi sunt expressi tenenda est presens opinio per rationes predictas. ¶ Sexto quero si mãdatur prouideri de dignitate in certa ecclesia an possit prouideri de illa que est vnica ꝛ principalis que est ibi? glo. iii. dicit ꝙ non. quia hoc esset prouidere de ecclesia ñ in ecclesia. quod singulariter nota ꝛ idem paulus. ¶ Op. ad hoc de. c. quamuis. c. ti. li. vi. de concess. preben. nulla. vii. q. i. scire. glo. ibi circa principium formal ꝛ non soluit. dic ꝙ non obstant. imo. c. quãuis. nihil facit. nec etiaz. c. nulla. nec. c. scire. quia ista duo non loquuntur in impetrationibus nec etiam propriẽ faciũt ad hoc. ꝛ in hac glo. ibi notennis. vbi pretextu aduentus officialium hominum tenuis vite lumine vnico vel breui suppellectili priuari non debẽt. ꝛ exponit glo. vnico lumine puta cãdela vna vel lucerna. vel loquitur per similitudinez vt quia habebant processum quem tanq̃ oculum seruabant. ꝛ idem dico. j. de sen. ex. cle. i. §. in cessationibus. in tertio notabili.
¶ Septimo quero quid si mandatur prouideri de dignitate que exprimitur hoc adiecto ꝙ est principalis in ecclesia. an si est vnica ꝓuideri poterit. videtur ꝙ sic. per id quod fuit dictum ꝙ erat principalis quia videtur idem esse ac si mandatum fuisset prouideri de ecclesia. dic contra quia immo potius verbum principalis innuit ꝙ sint alie dignitates in ecclesia nec est verum ꝙ sint parta ꝙ mandatur prouideri ō ecclesia vel ꝙ de dignitate principali in ecclesia. de hoc dixi de p̃ben. c. fi. q. xiii. ꝛ hoc tenet Bertrã. dicens ꝙ Jo. papa. xxii. sic declarat in consistorio. ¶ Octauo quero quid si mandatur in forma pauperum prouideri de aliquo beneficio i ecclesia. So. vt in glo. de isto ibi dicit etiam que dicit ꝙ si est ibi nisi vnicum prouideri non poterit cum illud aliquo sit relatiuum supponens diuersitatem. Et in hoc nota singulariter glo. ꝛ dic ꝙ est relatiuum ꝛ partitiuum. sed parturi non potest vbi est vnicũ. qꝛ vnitas si capit diuisionem. vii. q. i. deniqz. xvi. q. i. plures. xxiii. q. i. loquitur ad finem. ꝛ. c. scisma.
¶ Oppo. ad hoc. c. ti. si clericus. li. vi. ff. de re. du. si is qui ducenta. §. vtrum. ꝛ qõ no. xxi. di. deinde. Sol. de his aliq opponunt sed parum obstant ꝛ ad. c. si clericus. dic ꝙ facit. qꝛ gratia afficit primum beneficium vacaturum vt ibi sed dic ꝙ hoc casu non afficit hoc quod est vnicum in ecclesia rõne p̃missa. Ad. §. vtrum dic ꝙ ibi facit quia propositio particularis verificatur ex vno solo vt ibi sed in casu premisso beneficium quod est vnicum non comprehenditur rõne premissa. Ad notata in. c. deinde. dic ꝙ ibi impropriantur vt ibi notat i prima glo. Item ibi sunt alia verba precipue aut procedit quod dictum est in materia restringibili impetrationũ. ¶ Nono quero si tempore date spectabant duo beneficia ad collationem eius ad quem quis impetrauit sed tempore executionis vnicum vt quia papa vnuit aliud cuidã monasterio? videtur ꝙ gratia fiat inualida quia sufficit ꝙ res venit ad casum in quo inchoare non potest. de cõuer. coniu. placet. In contrarium p regulam factum legitime. li. vi. Item i rescriptis inspiciatur tempus date. de rescrip. cum te. ꝛ. c. tibi qui. li. vi. Bertran. dicit questionem fuisse in palatio ꝛ nondum õterminatam. sed sc̃a pars videtur verior. licet pro prima facit quod no. dinus. in dicta regula factum. li. vi. vbi dicit ꝙ si factum est perfectum non reuocatur perfectum sequens. secus si non est perfectum. hic aũt non erat perfectum qꝛ p litteras non acquiritur ius in re nec ad rem quo ad certum beneficium. de concess. preben. c. penul. c. li. sed dic ꝙ hic factum fuit perfectum quo ad impetrationem. de offi. dele. si sup gratia li. vi. nec potest aliquid surreptionis imputari impetranti.
¶ Decimo quero an iste. §. habeat locum si mandetur prouideri in diocesi vel prouintia. glo. i verbo ecclesia ꝙ sic. ꝛ idẽ paulus. ¶ Undecimo quero quando incipit currere tẽpus datum ad acceptandum? glo. in verbo mensem. soluit ꝛ idez paulus. ¶ Duodecimo quero in eo ꝙ fuit adiectus mẽsis cũ clausula acceptãdi. quid si nõ eẽt illa clausula? dicit Dauius ꝙ idem erit si mandatur prouideri simpliciter. quod intellige quo ad effectum huius clemen. vnde illa verba i textu quam infra mensem duxerit acceptandam. non sunt necessaria. sed factum referunt.

Er litteras. Nota ꝙ compantur litt tere apostolice ꝛ lr̃e legatorum. simile de offi. le. collatio. lib. vi. quandoqz tamen discomparantur. vt dico. j. q. iii. ¶ Secũdo nota varia nomina hospitalium. ꝛ de hoc in glo. quinta ꝛ sexta. ꝛ. j. q. ix. ¶ Tertio no. de verbo decernimus. quod facit nouum ius. ꝛ dicit glo. in hoc verbo. ꝛ idem Genze. de hoc de iudi. decernimus. ¶ Quarto nota ꝙ accessorium sequitur naturam principalis sicut hic ecclesie ꝛ alia de quibus hic sequuntur naturam hospitalium quibus annectuntur. Ex hoc no. Lau. ꝙ ecclesia curata vel alias duplex potest accedere simplici. de prebẽ. super eo. li. vi. ¶ Quinto nota ex eo quod dixi in proximo notabili ꝙ cum vnus possit tenere duo vel tria hospitalia licet habeant ecclesias curatas annexas per consequens poterit plures ecclesias curatas possidere. quod est vi accessorii ꝛ gubernabit curam per vicarium de capel. mo. c. vno. li. vi. hoc quod no. Inno. de preben. extirpande. §. quia vero. ꝛ sic sc̃m Laud. de facto seruatur in pictauia. Contra tamen facit de preben. cum singula. li. vi. v̄ circa eos. sed ibi loquitur in alio casu. Contra etiam facit de reli. domi. quia contingit. v̄. vt autem: vbi dicitur tales õbere eligi ad hospitalia qui velint ꝛ valeant gubernare ꝛ sic videtur requirere residentiaz. nec possunt plura vni conferri. de cle. non resi. c. vlti. li. vi. quod est equius. sed primum verius sufficit enim ꝙ non reperitur iure expressum qõ requirant residentiam continuam. de hoc dixi de reli. do. de Xenodochijs. q. viii. ¶ Sexto nota casum in quo requirit scriptura ad probandum. quod dic vt in glos. penulti. ꝛ idem Laud. ꝛ Dau. Gen. aũt dicit contrarium. arg. eius quod no. Archi. ꝛ Jo. an. in phemio sexti. vbi dicunt scripturam non esse de substantia gratie. ꝛ dicit Gen. ꝙ ideo dicit hic de litteris quia ō eis qõ ꝓposita erat. dic qõ glo. ꝓcedit eo casu quo sup gratia emanarũt littere. vt fieri solet. Itẽ hodie gra

pape probari nō potest sine litteris. vt in deci. ro. item q̄ rō
mana curia. ¶ Septimo nota casum in quo non operatur
idem genus quod species. de hoc in glo. vlt. Ex qua colligo
q̄ oportet q̄ specifice mandetur prouideri de hospitalibus
& hoc sufficit. nam vt dicit Ben. papa conferre potest etiam
ecclesiam que spectat ad patronum laicum si hoc exprimit.
de iurepatro. cum dilectus. vbi de hoc. ¶ Op. q̄ frustrato
rie fuit appositum hic in principio. de le. naz & alias legati nō
possunt beneficia conferre nisi sint de latere. de offi. lega. c. i.
lib. vi. glo. ii. metu cōtrarij restringit ad legatos de latere tā
tum. & idem ſDau. & Ben. ¶ Secundo op. q̄ hispitalibus
non possunt accedere iura spiritualia que non possunt acce
dere nisi alijs spiritualibus. vt no. Jnno. de iurepa. ex litte
ris. gl. in verbo ecclesias. metu contrarij intelligit q̄ hospita
lia erant religiosa auctoritate episcopi. de hoc. j. q. x. & idem
Laud. & ſDau. Colligit Laud. q̄ id quod est principale li
cet minoris valoris trahit ad se accessoriuz maioris. simile. ſ.
eo. ti. super eo. li. vi. & no. de preben. ext rpande. Sed dic q̄
sufficit q̄ non sit omnino alterius nature puta prophanum
quia tunc non possunt ei accedere spiritualia. vt not. in dic
to. c. ex litteris. ¶ Tertio op. in eo q̄ enumerat decimas in
ter iura spiritulia. cum tamen consistunt in fructibus tempo
ralibus. glo. in verbo decimas. exponit. i. ius decimandi.
¶ Quero de ratione huius decisionis. glo. in verbo clemo
synarijs. sol. quia hospitalia deputata sunt ad certum vsum
ideo non debent trahi ad aliuz vsum sine licentia pape. & idē
dicit ſDau. propterea Ben. intelligit hoc de hospitalibus
quorum prouentus sunt ad certum vsum deputati. quibus
papa per tales litteras in dubio derogare nō intendit. de re
scrip. si propter. li. vi. quia redundare posset in scandaluz con
structiuntium talia fundantium vel dotantiuz. qui propter hoc
retraherentur forte a talibus. ar. eius quod no. de iurepatr.
nobis. & c. cū dilectus. secus si talis deputatio facta sit. vt sūt
hospitalia que sunt in multis monasterijs. quorum prouen
tus facit suos sicut de alijs beneficijs. quod non faciunt hi q̄
ad regimen hospitalium deputatoruni. vt. s. preferuntur. ar
gu. C. de epis. & cleri. orphanotrophos. quod nota. & placet.
licet posset opponi q̄ generaliter hec clemen. debeat intelligi
in omnibus hospitalibus sicut generaliter loquitur. sed dic
q̄ ratio premissa probat restrictionē predictam faciendaz esse
& hoc etiam tenet Mathe. dicens q̄ ideo non veniunt sub
litteris quia licet scribatur pro prouisione de talibus. non di
citur prouideri cum instituti non faciunt fructus suos vt pre
dixi. vt tenentur reddere rationem de multa. de quibus in
clemen. quia contingit. ad que non tenentur beneficiati. vñ
secundum eum nomine beneficiorum seu ecclesiarum tales
nō solent cōprehendi & alio alio nomine separatim nomina
tur. de elec. sciant. & c. generali. li. vi. Et est alia rō ſm Lau.
de pnu. quia alia discretio requiritur in his qui preficiunt
talibus q̄ in his qui preficiuntur beneficijs. exigitur enim q̄
sint boni patresfamilias qui bene sciant dispensare in vsus
pauperum. vnde potest esse idoneus ad beneficium qui non
esset idoneus ad talia. de hoc etiam. j. q. xix. ¶ Secundo
quero an ordinarius possit hospitalia conferre clericis in ti
tulum beneficialem? Laud. dicit q̄ sic. dummodo sint con
sueta ab antiquo per presbyteros gubernari. vel hoc fuerit
ab initio constitutum alias non. dicta cle. quia contingit. vbi
probatur. ¶ Tertio quero an legati de latere possint talia
conferre? videtur q̄ sic. si hoc exprimunt iungendo principiū
huius .c. cum si. Jn contrarium quia non repetit in fine de
litteris legatorum sed tantum de apostolicis. & hoc sentit gl.
in verbo apostolicis. simile. de heret. inquisitores. li. vi. & qō
ibi no. in glo. iii. & hoc tenet. Stepha. dicens legatos nō pos
se concedere talia. etiam in casibus de quibus in dicta clemē.
quia contingit. quod dic verum dando litteras anteq̄ vacēt
sed administrationem talium vacantium cōmittere possunt
sicut episcopi. Et nota illam glo. in verbo apostolicis. in co
q̄ dic. legatum non conferre ecclesiam spectanteni ad presen
tationem laici patroni. secus tamen dico si ad laicum specta
ret ius presentandi fine patronatu. quia tunc cessat ratio que
est ne retrahantur patroni a fundatione ecclesiaruz. & sufficit
q̄ hoc casu nō reperitur interdictū legato talia conferre. qō
tenet Frede. de sens in cōsilijs. clxiii. ¶ Quarto quero si
emanant littere sup reseruatione fructuū. an comprehendā
tur hospitalia? glo. iii. dicit q̄ nō. per rōnem quam ponit gl.
vi. in fi. quam cum alijs posui. s. q. i. ¶ Quinto quero si lit
tere concesse fuerint proprio motu an comprehendant hospi
talia? gl. iiii. dicit q̄ non. q̄ proprius motus nō ampliat gra
tiaz vel vim verbo z. licet excludat surreptionē. & idē ſDau
lus quod no. Lapus dicit q̄ imo etiam ampliat interduz.
co. ti. si pluribus. i. rū so. li. vi. & hoc saltem quo ad gratie pre
rogatiuam. pro hoc quod no. de rescrip. duobus. li. vi. sz dic
q̄ ille ampliationes sunt potius quedam fauores extrinsece.
glo. autem loquit de ampliatione propria. in eo qō dicit q̄ si
ampliat vim verborum. ¶ Sexto quero an in litteris i for
ma pauperū locum habeat qō hic dicit? ſDau. q̄ sic. cum sit
eadem ratio. ¶ Septimo quero an locum habeat sine litte
re sint directe executoribus siue ordinarijs? ſDau. q̄ sic. qō i
telligo q̄n mandat prouideri clericis. vt hic in verbo clerico
rū. secus dicat Lapus in laicis per quos talia regi possunt.
xviii. q. ii. quidam. dicta cle. q̄ contingit. quod intellige q̄n
dixerunt se laicos & impetrarunt non vt eis prouideret sed si
vt talia cōmitterent facta mentione q̄ erant hospitalia alias
littere concesse tanq̄ super beneficijs non teneret. de trāsac.
ex litteris. & q̄nus tenerent talia non cōprehenderent. vt hic.
¶ Octauo quero si papa concessit gratiā alicui q̄ possit pro
uidere decem personis. an de hospitali? potent prouidere?
dic q̄ non. per id quod dixi in precedē. q. fm ſDau. cum di
xi q̄ procedit hec cle. siue littere sint directe executoa siue or
dinarijs. quod expressius tenet Lapus dicēs idem etiā si lit
tere sint directe alicui super gratia in alium demanda p mo
duz predictuz. de quo e. xti. dudū. & c. cis cui. & c. quāus. li. vi.
¶ Nono quero quid sunt xenodochia & alia de quibus hic
Laud. dicit q̄ xenodochium ponit hic pro loco in quo pau
peres recipiuntur. sed quandoq̄ accipiuntur generaliter pro
omnibus hospitalibus. de re. do. de xenodoc. Alij vt refert
dicunt q̄ xenodochium est locus senium vel debiliuz vt ver
bum sonat. ar. xli. di. oratorium. & idem Ben. & Mathe.
Leprosaria autem sunt fm Ben. vbi recolliguntur leprosi
de reli. domi. cle. ii. idem Mathe. pro hoc de eccle. edi. c. ii.
Elemosynaria dicuntur omnia talia fm Laudu. qui dicit
ea sic appellari in pictauia & pluribus alijs locis Ben. dicit
q̄ est locus deputatus pro elemosynis pauperibus distribuē
dis & bona talia sunt per eos conseruanda ad vsus ad quos
sunt deputata. de reli. do. c. ii. xviii. q. ii. quidam. Et in his
super iure temporali fundat eps intentionem suam de iure
cōmuni. de excep. cum venerabilis. in fi. ¶ Decimo quero
an talia sunt spiritualia? dicit Lau. q̄ sic. cuz tamen sint fun
data de voluntate episcopi. de relig. domi. de xenodoch. dic
melius q̄ sunt religiosa. vt dicat gl. in verbo ecclesias. vt etiā
dixi. s. in secundo contrario. ¶ Undecimo quero an talia
possint cum beneficijs permutari? dic vt dixi de re. permu.
quesitum. Et arguit Laud. q̄ non. cum instituti frequen
ter sint conuugati prout esse possint. ar. xxxii. di. si quis vero
pro hoc q̄ tales non reputant persone ecclesiastice cum non
sint conuersi nec religiosi. ar. xii. q. i. duo. quod dico in sequē
ti. q. Laud. tenet contrarium dicens q̄ si sunt talia in quib⁹
instituti consueuerunt clerici perpetui potuerunt permuta
ri. quod est verum quia tunc sunt beneficia. secus si institui
tur tanq̄ gubernatores vt cōiter fit. vt in dicta cle. q̄ contin
git. ¶ Duodecimo quero hospitalarij vtentes quigio por
tantes aliquod signum puta crucem gaudent priuilegio cle
ricali in persona vel rebus. Laud. dicit q̄ in bonis applica
tis hospitali gaudeant priuilegio. C. de epis. & cleri. l. orpha
notrophos. Jn suis vero non cum nec sint clerici nec cōuer
si nec religiosi in aliqua religione approbata. de reli. do. c. fi.
Idem dicit de heremitis. licet glo. xvi. q. i. qui vere. & xcii.
disti. nulla. dicat q̄ gaudent priuilegio clericali. Idem dicit
Laud. de bigamis conju. alias non tonsuratis leprosis vel
similibus. scilicet q̄ non gaudent quia ad hoc vt aliqui gau
deant priuilegio clericali requiritur vt sint clerici vel professi
in aliqua religione approbata. xvii. q. iiii. si quis suadente. &
sen. excō. non dubium. de cleri. conju. c. vno. li. vi. ¶ Op.
ad hoc quia leprosi dicuntur religiosi. de eccle. edi. c. vno. di
cit Laud. contrarium esse verum vt ibi no. Hostien. quod
etiam tenet hic Ben. dicens q̄ nullo iure cauetur q̄ leprosi
sint religiosi quicquid dicat Jnno. in dicto. c. ii. Dic q̄ Jn
no. ibi solum dicit q̄ eorum collegiū est religiosum & licituz
& intelligi dz religiosum. i. pium & honestū. pro hoc de reb⁹
ecc. non alie. c. fi. quod etiam tenet glo. j. de reli. do. clemen.
ii. in. v. secularibus. quantū autem ad premissa videt non eē
verum quod dicit Lau. in eo q̄ dicit nō gaudere priuilegio
clericali nisi clericos vel professos. per id quod dixi de fo. cō
si diligenti. vbi dixi q̄ etiā nō clerici dūmodo cēseant psone

ecclesiastice gaudent priuilegio sicut sunt fratres de tertio or
dine beati francisci. pro hoc de priui. vt priuilegia. v. hoc aũt
vbi confratres oblati qui mutauerunt habitũ ꝓfanũ gau-
dent priuilegio clericali. ad hoc tñ potest dici ꝙ vbi gaudent
priuilegio quo ad ea de quibus ibi. ꝛ hoc quia sic ibi exprimi
tur. pro hoc quod no. de deci. clemen. i. in glo. fi. sed pro hoc
melius dicta cle. in fi. ꝛ de priuile. per exceptionem. li. vi. vbi
non soluꝫ monachi ꝛ conuersi qui religionem profitent sed
etiã perpetuo oblati gaudẽt priuilegio ecclesiastico. quod tꝫ
Jo. an. in dicto. c. per exemptionem. Item ad hoc vt aliqd
censeatur ecclesiasticuꝫ sufficit ꝙ auctoritate episcopi sit depu
tatum vsui ecclesiastico. de eccle. edi. ad hoc. vbi loquitur de
rebus. fortius ergo de personis quibus res accidunt. xii. q. ii
precipimus. de uote post diuor. resti. per vestras. preterea no
ocius in religione gaudet priuilegio clericali etiam quo ad
canonem si quis suadente. xvii. q. iii. de sen. excõ. religioso.
li. vi. qui tamen non est monachus vt ibi. ꝛ per hec dic ꝙ aut
talibus personis est traditus certus modus viuendi a papa
aut nõ. de primo exemplũ in fratribus de tertio ordine beati
francisci. vt no. de sen. excom. cum ex eo. in glo. iii. in fi. ꝛ ta-
les gaudent priuilegio clericali quia omnia nostra facimus
nẽ. de preben. hi qui. ꝛ c. si apostolice. li. vi. ꝙ autꝫ papa pos-
sit patet eadem ratione qꝛ potest aliquẽ asscribere militie cle
ricali. ꝛ potuit clericos eximere tenendo ꝙ exemptio clerico-
rum sit de iure positiuo. quod dixi. de maio. ꝛ obe. c. ii. tamẽ
quo ad ipsos fratres de tertio ordine non videtur ꝙ gaudẽt
priuilegio ecclesiastico. quia non dicuntur plene translati ad
ordineꝫ ita ꝙ desinant esse de seculo. quod dico in dicta cle.
cum ex eo. q. ii. Secũdo casu videretur standum opinioni.
Laud. ꝙ non gaudent priuilegio nisi sint clerici vel religiosi
per superius dicta. nam nec inferior papẽ põt nouam religi-
onẽ constituere. de reli. do. c. fi. Verius tamen dic ꝙ dũmo
do auctoritate prelati habentis potestatꝫ vt episcopi sint de
putati ad aliquẽ vsum ꝑpetuũ ecclesiasticum vel pium gau-
dent priuilegio ecclesiastico ita ꝙ censentur persone ecclesiasti
ce. pro hoc dicta cle. prima. de deci. ꝛ dictum. c. per exemptio
nem. nõ tñ ꝙ gaudeant priuilegio canonis si quis suadente.
quod locum hꝫ in percutiente clericum vel monachũ vt ibi
dicitur. ꝛ sic non in alijs nisi quatenus inuenimus iure exꝑs
sum. sicut exprimitur de conuersis. de sen. excõ. nõ dubium.
quia ꝛ ipsi sunt religiosi vel de nouicijs in religione qui in-
terim censentur religiosi dicto. c. religioso. de sen. excom. li.
vi. Sed extra casus expressos in iure non est locus dicto. c. si
quis suadente. Tales ergo qui sunt hospitalarij vel ad aliuꝫ
pium vsum deputati dum tñ perpetuo ꝛ mutato habitu cẽ-
sebuntur persone ecclesiastice. dicto. c. vt priuilegia. quo ad
gaudendum alijs priuilegijs immunitatũ concessarũ perso-
nis ecclesiasticis sicut super immunitate ab oneribus. de imu.
eccle. aduersus. ꝛ c. non minus de censi. quãꝙ. li. vi. vbi ge-
neraliter dicitur õ personis ecclesiasticis. ꝛ sic intelligo quod
no. Hosti. in summa. de reg. §. i. v. quid de rusticis. ꝛ Spe.
de sta. mo. v. xxxvi. ꝛ iura ꝛ rationes preallegate ad hoc.
Si vero a nomine est facta talis deputatio sicut contingit de
aliquibus heremitis qui aliquãdo ad tempus accipiunt ali-
quem habitum ꝛ vuunt de elmosynis nullo priuilegio ec-
clesiastico gaudent. non enim sunt incorporati ecclesie quo-
dam iure speciali ꝛ absonum foret ꝙ censerentꝰ persone eccle
siastice cum sint meri laici ꝛ recedant ad sui libitum ꝛ ad nul
lum vsum ecclesiasticum vel pium auctoritate ecclesie. i. pre-
lati qui hoc possit sint deputati. ꝛ procedit hoc vlti. casu opi.
Laud. ¶ Decimotertio quero an hospitalia conferri pos
sint personis regularibus? videtur ꝙ sic. quia soluꝫ prohibet
de clericis ibi clericorum. quod videtur intelligendũ de secu
laribus. ar. xii. q. ii. due. Item cle. ii. j. de relig. do. prohibet
de secularibus. ꝛ sic videtur de regularibus ꝓmittere. de pre
sumptiõib⁹. nonne. facit in ar. xvii. q. ii. quidam. vbi videtur
inui ꝙ hospitalib⁹ clerici seculares ꝛ religiosi laici preesse ꝓpos
sunt. preterea in leprosarijs minus videt dubium cum lepro
sarium videatur esse locus religiosus. vt no. Inno. de eccle.
edi. cum dicat. Ben. tenet contrariũ per regulam qua cauet
ꝙ religionem professus secularibus ecclesijs prefici non po-
test. de regu. super eo. nisi propter officiũ predicandi quãdo
sunt curate. de sta. mo. quod dei. Ad no. per Inno. in. c. cuꝫ
dicit. respondet non esse veruꝫ ꝙ leprosi sint religiosi. qꝛ nul
lo iure hoc cauetur ꝛ nihil de substantialibus religionis faci-
unt imo matrimoniuꝫ contrahere ꝛ eo vti possunt. vt tenet
Hosti. in dicto. c. tu autem intellige dictum Inno. vt dixi
ſ. q. ꝓpoſi. Ad. c. quidam. respondet ꝙ ibi numerantur tria
genera. scilicet monasteria quibus monachi possint prefici ꝛ
materna. i. seculares ecclesie quibus preficiuntur clerici ꝛ ho
spitalia quibus prefici possint laici. Dic ꝙ questio quo ad
istud. c. non erat dubia. quia papa non concederet litteras re
ligiosis super prouisione beneficiorum nisi esset curata per ea
que nunc dixi ideo hic tantum expressit de clericis. an tamen
ꝛ quando possint hospitalia concedi religiosis? dixi de reli.
do. xenodoch. ꝛ dico in dicta cle. ii. §. vt autem. q. i. ¶ De
decimoquarto quero an in fabricis locum habet quod hic dici
tur? glo. in verbo elemosynarijs ī fine dicit ꝙ sic. ꝛ est sensus
eius ꝙ per litteras super prouisione beneficiorum non pote
rit prouideri de fabrica. Step. dicit ꝙ quicquid sit õ iure. de fa
cto seruatur ꝙ sub hui⁹ gratijs includantur. dic vt in sequẽ
ti questione. ¶ Decimoquinto quero si certi redditus de-
putantur ad frabricam quibus preficiuntur aliqui qui appel
lantur operarij. An conferri potuerunt per litteras de qui-
bus hic? videtur ꝙ non. cum eadem sit ratio que in xenodo-
chijs. vt redditus deputati ad vsum fabrice ad aliũ non tra-
hantur. Itez tales qui deputantur tenentꝰ reddere rationẽ.
et reliqua que restant deponere cõuertenda in emptionẽ pre
diorum vel aliud augmentũ fabrice. xii. q. ii. nobis. facit aũt.
de san. epi. §. economos. colla. ix. ꝛ sic nõ dicitur assignata fa
brica predictis in beneficium quia tũc facerent fructus suos
de of. ordi. presenti. li. vi. in contrariũ qꝛ nomĩe beneficij cõ
tinetur omne quod gratis ꝛ liberaliter confertur. ff. de ser.
expor. l. seruus. nec videtur procedere ratio contraria ꝙ red
ditus predicti sint deputati ad vsus fabrice. naꝫ ꝛ omnes red
ditus sunt ad vsum pauperum deputati. xvi. q. i. quoniam
quicquid. vnde sicut sub gratia alij redditus cadunt ita ꝛ isti
ꝛ sufficit ꝙ hec ꝓstitutio de his non facit mentionem. primũ
verus quod tenet glo. vt dixi in ꝓpoſi. questione licet. Ste-
pha. teneat secundum. ꝛ pro primo sunt rationes ad hoc idu
cte maxime qꝛ fabrica non censetur beneficium ratione pre-
dicta. nec procedit quod dicit Stepha. ꝙ redditus omnes
clericorum sunt deputati ad vsus pauperum quia illa depu
tatio nõ est immediata sed principaliter sunt deputati in vsus
ministrorum. de preben. de mona. ꝛ c. cum secundũ. Item
sunt deputati in vsus pauperũ per erogationem faciendã ꝑ
institutos. d. c. quoniam quicquid. qui tamen faciunt fructꝰ
suos ita ꝙ si distribuunt in alios ꝙ in pauperes tenet ꝙus
peccent male distribuendo. quod dixi de fideiusso. pernent
de pecu. c. fi. in cle. gratie. q. xii. ¶ Decimosexto. quero si
ecclesia hꝫ hospitale annexũ. an poterit ꝓuideri per litteras
de quibus glo. hic in verbo ecclesias? ꝙ sic. ꝛ idem Pau.
¶ Decimoseptimo quero si ecclesia ꝛ hospitale sint vnita
ꝛ non apparet quod sit principale? glo. eadem soluit esse stan
dum possessioni ex qua colligetur ꝙ sit principale. ꝛ si hoc nõ
apparet repelletur impetrans. quam glo. nota quia facit ad
multa. per quam glo. Consuluit Bal. vt refert Pe. de an
cha. ꝙ si mandatur prouideri de ecclesia sancti. A. cum ho-
spitali sibi annexo si hospitale est principale ꝛ ecclesia anne-
xa non obtinebit. In contrarium inducit quia verba trans-
posita idem significant. ff. de pecu. le. quidaꝫ testamento. cũ
glo. pro hoc de rescrip. causam. inducunt ꝛ alia sed dic ꝙ in
rescriptis beneficialibus verba intelligãtur proprie ꝛ striete
vt hic. ꝛ. e. ti. quãuis. i. ꝛ in. e. cui. ꝛ de nõ. li. vi. Itez questio
premissa videtur hab re parum dubij quia rescriptum erat
obrepticium in quo dicebatur hospitale annexum ecclesie cũ
esset econuerso. in questione aũt glo. si constaret ꝙ hospitale
ꝛ ecclesia essent vnita eque principaliter. dicit eadem gl. locũ
esse huic. c. ꝛ idem Pau. ꝛ Benze. ꝛ in hac glo. ibi cum de
beneficio. xxvii. di. quod interrogasti. xx. q. i. quem progenito
res. xx. q. i. vidua. de regula. vidua. de presbyte. non bapti-
sandis. c. fi. ibi per tuas. qui fil'. sint legiti. per tuas. ꝛ in fine.
quia exquo hospitale venit principaliter comprehendi non
potest sub lꝫis vt hic nec vnio cuꝫ ecclesia hoc potest operari
nam cum concurrunt duo quorum vnum se habet prohibẽ
do aliud permittendo. vel vnum negatiue aliud affirmatiue
plus operatur negatio. quod dixi de renun. de presentia
plus enim tollit negatio ꝙ ponit affirmatio. vt no. glos. de
consue. cum dilectus. ¶ Decimooctauo. quero de quibus
spiritualibus loquitur littera. ibi spiritualia. So. vt in glos.
in verbo. ¶ Decimonono. quero si hospitalia possint cõ-
cedi in titulum sicut quandoqꝫ permittitur. j. de reli. domi.
cle. ii. an cõprehendẽt sub litteris. gl. in verbo ꝓuideri? dicit
ꝙ non. dicẽs ꝙ qualitas hospitalitatis ẽ in lꝫis exprimenda.

vt expresse appareat papam hoc voluisse quod not. Senze. aūt videtur stricte intelligere hanc cle. de elemo. que nō conferuntur in beneficiū. dicit. n. q; si sunt elimosinarie que sūt in multis monasterijs ad quas sunt deputati ꝓuentus quibus aliqui preficiunt ꝛ faciunt suos nō ꝯz locū hec cle. quod dixi. s. q. i. ꝛ secūdū hoc intellige gl. eo casu quo ꝯz ꝙferant i titulū tñ habent naturā hospitaliū in alijs de quibus in cle. q; ꝙtingit.

Iplures. Op. q; de non dubio est ꝯ. c. q; si impetrans habebat duas dignitates etiaz anteq̄ assequeret tertiam vacauerunt prime q; per adeptionem secūde vacant prima. co. ti. de multa. ꝛ si non dimiserat primam verbo de facto vacabat etiam secūda. per extrauag. Jo. xxii. execrabilis. de qua hic in glo. vltima. gl. secūda fol uit intelligendo q; impetrans habebat dispensationem sup primis. ꝛ idem Laud. ꝛ Pau. Stepha. vero intelligit sine de facto siue de iure obtineret primas. ꝛ dicit q; ratio dubitādi fuit. q; non sic de facili tolluntur plures sicut vna. ideo licz per adeptionem secunde dignitatis vacet prima non tamen per hoc expressum erat q; per adeptionem tertie vacent due prime. ꝛ non debet prima extendi. dicit tamen q; quia maior est ambitio si habens plures aliam petit q̄ si habens vnaz iō dignum est q; vtraq; perdat vt hic. sed hoc presupponēdo remaneret hoc. c. de in dubio cum fortior si ratio in duabus primis q̄ in vna prima. vnde verior est precedens solutio. vt sit aliqua dubitatio. naz si de facto habebat primas nō potuerunt dici vacare per adeptionē tertie. q; iam vacabat ex alio Ratio tamen Stepha. saluatur per id quod dico. j. in vltimo contrario. ¶ Secundo op. ad hoc quia si intelligimus. q; habebat dispensationem super primis expeditam videbatur. eo. ti. non potest. ii. rñso. li. vi. quod dic vt in glo. in verbo vacare. vsq; ibi sed quia. que soluit q; poterat esse dispensatum super illis. ꝛ declarando glos. dic q; quandoq; dispensatur generaliter super duabus curatis ꝛ intelligitur de duabus primis. ꝛ istū casum dicit terminatū per. c. nō potest vbi dicatur q; dispensatio intelligitur de duobus primis. ꝛ sic per adeptionem tertij ambo prima vacant. quia non potest quo ad tertium dispensatio aliquid operari. quandoq; dispēsatum est super duobus quibuscūq; ꝛ q̄nq; habendis ꝛ tūc per adeptionez tertij non vacant ambo prima. sed tertiū surrogatum loco secundi ꝛ secundum loco primi. ꝛ primum solum vacabit. ꝛ iste casus non ponitur in dicto. c. non potest. neq; in hoc casu loquitur hec glo. quandoq; dispensatuz est super duobus nominatiz vt super beneficio sancti. A. ꝛ beneficio sancti. B. ꝛ idem iuris est quod in primo casu tñ nō erat iste casus terminatus per. c. nō potest. quod loquitur in casu primo. nec ꝙtingebant hunc sed determinatur hic. ideo vtilis fuit hec declaratio. ¶ Tertio oppo. ad hec quia secūdum hoc videt esse superflua hec cle. nam si per adeptionem tertij vacant duo prima q̄n dispensatio fuit generalis fortius ꝯz vacare quando facta fuit nominatim. cum tunc certuz sit q; respectu tertij nihil operari potest. glo. eadem ibi ꝛ videbatur. soluit ponendo rōnem dubitandi. videbat enim quibusdam q; hoc casu non vacarent ambo prima sed princeps .i. papa deberet eligere quod ex primis dimitti volebat. arg. ff. de excu. tu. si duas. in ꝑn. vbi si tres tutele alicui deferunt is quis creauit. i. index eligat quem oporteat illū suscipere ꝛ quez dimittere. ¶ Circa hoc tñ refert glo. opinionem aliorum. q; ipse prouisus debet eligere. per. c. e. ti. preterea. ꝛ. c. referēti. ꝛ quanq̄ sunt he opiniones inter se diuerse tamen pariter obstant textui. cum hic dicatur ambo prima ipso iure vacare sed hoc tenendo respondet glo. ad. l. si duas. q; in pluribꝰ tutelis per vnius receptionem non vacat alia ꝛ per hoc vult dicere secus esse in dignitatibus. cum per adeptionem vnius vacet altera. sed adhuc videtur stare ratio dicte. l. quia per dispensationem poterat iste habere duas ꝛ per adeptionē secūde non vacauerat prima. vnde videbatur q; per adeptionez tertie non vacarent ambo prima quasi essemus extra ius cōmune propter dispensationem. ꝛ sic extra casum. c. de multa ꝛ per consequens videbatur standum antiquis iuribꝰ vt ipe impetrans eligeret. per. c. preterea. ꝛ. c. referente. prealle. dic q; dispēsatio hoc solū faciebat q; habens duo prima cēsebat ac si haberet vnicū. sed si habuisset vnicū vacasset p adeptionē scōi ꝙ per adeptionē tertij vacāt ambo pria. quod voluit hic Alb athe. dicens q; vigore dispensationis duo prima habebantur loco vnius. vnde quo ad illa duo veneramus ex tra ius cōmune sed comparando ista duo simul respectu tertij nihil operatur dispensatio. est ergo locus iuri cōmuni. ¶ Quarto oppo. ad idez. nam collatio tertij non tenet. de offi. or. ordinarij. in fine. li. vi. nisi dispensatio extendatur ad tertium vel nisi primus signet ambo prima. glos. ca. in. v. sed remanet. ibi ꝛ forte hoc fuit dubiū huius cle. quā declara quia nō prestat impedimētum cc. regula nō prestat. lib. vi. ergo si collatio tertij nō valet non pōt inducere vacationē priorum propter hoc contrariū Franciscus vcellen. hoc tenebat in. d. c. ordinarij. sed vt ibi nō. fuit excusabilis q; non vidit. c. cum qui. li. vi. c. ti vbi per adeptionē beneficij incōpatibilis etiaz de facto obtenti ita vacat primum sicut per adeptionem iustam. ꝛ sic est locus huic cle. ¶ Quinto op. ad hoc q; sic intelligendo remaneat hec cle. de non dubio. iungendo. c. ordinarij. in fi. cum dicto. c. cum qui. Sed ibi erat declaratuz de habente vnum se intrudente in aliud incōpatibile. sed nō erat declaratum de habente plura iuridice. ꝛ impetrante a papa aliud incōpatibile. imo super hoc erat questio. per superius dicta ꝛ per alias rationes que ex superioribus dictis possunt inueniri. vnde ante hanc cle. pendebat questio in curia vt dicit hec gl. nec adhuc habetur pro plene declarato. in eo q; dicit q; procurasset a cōpositoribus declarari. cōcludit tñ pulcherrime distinguendo ibi. puto tñ vsq; ad fi. ꝛ ibi est signāda maxime in hoc q; ex ea videtur inferri licet non omnino aperte. quod licet cum aliquis est adeptus curatum si per cū stat quo minus acquirat possessionē vacet primū. hoc tamen verū est cū tenet adeptio curati. sed si nō tenz penitere potest non se immiscendo possessioni ꝛ retinēdo primū. ꝛ idē Pau. qui quasi eadem verba dicit cum glo. ꝛ in hoc vltimo expresse dicit quod nunc dixi. Laud. vero refert opinionez Barsie qui tenuit q; adeptio tertij nullius erat momēti. per. c. ordinarij. prealle. ꝛ q; nō vacabunt duo prima sed retinebit ex dispensatione. quod reprobat hic. vnde dicit Laud. q; ꝯz videretur q; per adeptionem tertij non vacarent ambo prima. sicut per adeptionem secundi vacat primū q; duplex funiculus difficilius rumpit. de treu. ꝛ pa. c. i. tñ contrariū hic dicit q; propter dispensationē duo prima habēt loco vnius. vt dixi in tertio contrario. ad. c. ordinarij. dicit Laud. q; id quod dicit q; collatio est nullius momenti intelligitur quo ad hoc vt oia tria possit tenere. nā propter possessionem tertij admittit duo prima ꝛ hoc in collatione ordinarij. ar. de offi. or. cle. ii. secus in collatione pape vel legati. d. c. qa tunc non valet collatio. ꝛ dicit Lap. q; sic potest intelligi. c. ordinarij. in fi. in ipetrantibus a papa vel legato. nisi gratia sit facta motu p prio q; tunc valet. j. c. proxi. ꝛ in hoc videt Laud. contradicere ei quod proxime dixit. sed videtur esse mens eius q; si. c. ordinarij intelligitur de collatione ordinarij debet exponi vt proxime dixi q; collatio non tenet quo ad hoc vt possit tenere oia tria. si autem intelligit de collatione pape vel legati ꝯz intelligi vt iacet q; collatio tertij non tenet. dicta cle. ii. quod vltimū procedit si tacet de primis vt in dicta cle. Laud. dicit q; eo casu quo collatio tertij non valet si anteq̄ adeptus fuerit pacificam possessionem vel anteq̄ steterit per euz quo minus adipisceret nō renuntiauerit collationi minus legitime facte de tertio vacabunt prima ꝛ nullum habebit. ad qō idu cit. c. cum qui. e. ti. ꝛ. c. si beneficia. ꝛ. c. licet. ii. ꝛ prealle. cōsti. Jo. xxii. execrabilis. §. qui vero. quod placet vt non fit melioris conditionis is qui permittit sibi conferri tertium illicite q̄ si licite. dicto. c. cum qui. ꝛ hoc verius q̄ id quod dixi secundum glo. ꝛ Pau. s. c. contrario. alias non posset iste diu tenere rē in pēdēti q; forte nō facile alias acceptaret tanq̄ volens cum ipso qui forte potēs erat litigare. Jo. de ancha. p glo. ꝛ Pau. inducit q; non perficitur delictum ex sola attētatione. ff. de fur. vulgaris. §. qui furti. ꝛ hoc dicit q; per adeptionem tertij non vacant prima nisi requisitus ab ordinario dimittat tertium super hoc contendat. eo. ti. de multa. sed dic q; hic non consideramus dictum sed iuris dispositionem. que cōparat hec duo q; habeat possessionem secundi vel q; p cū stet. de elec. cōmissa. §. i. li. vi. ꝛ sic stat quod predixi ad illud an ꝛ quando perficiat delictū per attentatiōez. dic vt dixi de eo qui mit. in pos. c. i. ¶ Sexto opp. ad hoc ꝛ ad litteram quia potest esse q; fructus tertij beneficij debebant alicui. e. ti. super. ꝛ. c. si tibi concessio. li. vi. glo. penul. soluit q; tunc non vacabunt prima. ꝛ sic hec cle. intelligitur extra illos casus. ꝛ idez Pau. per hoc videtur q; toto tempore quo debebuntur fructus alteri possit iste deliberare an velit dimittere tertiū vt sic retineat prima. quod est verū per dicta iura

¶ Quero que dicatur adeptio Laud. prosequitur dicens nō pacificaz si fructus debebant ad tempus alteri. dic q̄ tūc non dicitur adepta possessio per dictum .c. si tibi concessō.
¶ Secundo quero an officium executoris sit finitum data tali possessione? dicit Laudu. q̄ sic. cuz moderatione tamen .c. querenti. de offic. delega. deinde mutat opinionem dicens q̄ non est finitum officiuz donec habebit fructus quod est verius. ¶ Tertio quero si data fuit possessio ecclesie sed contradicit in fructibus q̄ negantur esse beneficij vel ex alia causa? dicit Laud. q̄ si contradicitur respectu institutionis cognitio pertinet ad executores. vt q̄ dicitur eam nō valuisse. sed si cōtradicatur ex alia ratione. vt quia dicuntur predia ex quibus proueniunt fructus illi nō spectare ad beneficiū non cognoscēt ō hoc cū hec sit questio separata ab executione. p hoc quod no. Inno. de offi. dele. in litteris. ⁊ quod ibi dixi de preben. pro illorum. ⁊ de concess. preben. cum nostris.
¶ Quarto quero si lata fuit sīa per executores cōtra quos cunq̄z qui ꝺicerent. an durabit etiam post annum? Quidam vt refert Laud. q̄ sic si in rescripto sit clausula tuearis inducta vel similis. alias non excedit annum. de offi. deleg. querenti. Alij q̄ indistincte expiret post annū. exquo pacificam possessionem est adeptus. quod dicit Laud. hoc esse verius ⁊ hoc tenui. de preben. pro illorum. in. vii. q. per dictuz .c. querenti. quod loquitur indistincte ⁊ ex priuilegio concedit delegato apostolico q̄ post latam diffinitiuā vsq̄z ad annum habeat potestatem ergo non vltra. executor autem est delegatus. de of. dele. si super gratia. li. vi. ¶ Quinto quero si is qui tenebat duas dignitates adipiscit tertiā de facto dicit Laud. q̄ propter pluralitatē fit inhabilis ad alia beneficia ⁊ illicite occupat. fructus eoz̄ que hz̄ ⁊ tenetur restituere de elec. dudum. ii. ⁊ quod ibi no. pro hoc quod hic dicitur in glo. antepe. quia licet collatio tercij non valeat facit tamē vacare ambo. prima per. c. cum qui. co. ti. li. vi. ¶ Sexto quero ut querit Alsathe. an confirmatus possit administrare ante installationem? que questio non est impertinens et dic q̄ sic. quia installatio non est de substantia sed de solennitate. vt no. Inno. de cā pos. cū super. ⁊ dic vt ibi dixi.

Romanus Rota q̄ nomine beneficij itelligit de quo cunq̄z vt hic iuncta glo. iii. ⁊ idē Pau. quod procedit quādo exprimuntur in dispositione iuris cōmunis vt hic. quia est fauorabilis ⁊ ampliandа. ff. de legi. non possunt. de consti. translato. ⁊. c. fi. secus in impetrationibus que sunt odiose ⁊ restringende. eo. ti. c. fi. ⁊. c. q̄uis. i. li. vi. ¶ Secundo no. de verbo declaramus. per q̄s notum ius nō inducatur. de hoc. de iudi. decernimus. Ex ꝟ nota id quod dicit glo. penul. que facit differentiaz inter corrigere ⁊ reprobare. quia corrigere est id quod aliquando tenuit transmutare. de consang. non debet. Reprobare ē quādo nunq̄ tenuit. quod tene menti. ¶ Tertio no. q̄ propri⁹ motus tollit subreptionez in quotcūq̄z beneficijs ⁊ qualibus cunq̄z. quod dico vt in glo. vlti. Ex hoc no. esse differentiaz inter multitudinem ⁊ paucitatem nec inter maiora ⁊ minora quod est idem quia eadem est ratio. attendimus enim in hoc voluntatem pape ad quam recurrendum est. ſ. e. cū oliz de deci. ex multiplici. de ver. sig. dilecto. c. ti. cū in illis. li. vi. cuius potestas magna. de transla. quāto. ⁊ quod no. Inno. de regula. porrectū. ⁊ dixi. de elec. venerabilem. de iudi. nouit. qui fi. sint legit. per venerabilem. ỽ. rationibus. cuius proprium motum debemus interpretari. vt sit liberalis ⁊ q̄ nō varietur ex beneficiorum pluralitate. exquo ad nullius instā tiam sint motus. ar. ff. quod quisq̄z iur. l. iii. in prin. alias aūt inter multitudinem ⁊ paucitatē ⁊ inter ea que sunt diuerse qualitatis diuersimode ius disponit. de Wpt. sedes. ⁊ p hoc habes rationem dubitandi ⁊ decidendi hic ⁊ secūdum hoc in textu ibi quātocūq̄z. dic fm Pau. etiā si cēnt pl⁹q̄ mille. ar. C. de temp. ap. aut. si tamen. ſ. de ap. cle. q̄dū. ⁊ qō ibi not. glo. i. hoc tamen non occurrit. ¶ Op. quia hic innuit in verbo beneficijs quem posse habere plura beneficia. contra id. eo. ti. preterea. ⁊. c. cum non ignores. ⁊. c. cum tam diuū. solui Pau. q̄ papa hic non intendit hoc decidere sed reperit factum. vel hic debet intelligi de beneficijs legitime obtentis ex dispensatione. vltimū tenet glo. hic in verbo validam. ¶ Quero in eo q̄ dicit pontifex quid de legato? gl. ii. remittit ad cle. ii. de offi. ordi. Pau. dicit secus in eo. quod dicit vt no. in dicta cle. ¶ Secūdo quero an propius motus tollit quamlibet inhabilitatem gratie. glo. antepe. dicit q̄ tollit solum vicium surreptionis. quā singulariter no. q̄ quotidie ad eam remittatur ⁊ idem Laud. q̄ non habemus cautuz iure nisi q̄ pōt vicium gratia motu proprio facta. ppter surreptionem. idem etiam Pau. ⁊ Ben. q̄ papa nō intendit tollere aliud impedimentū. ¶ Op. ad hoc q̄ eo ipso q̄ papa mandat aliqui prouideri vt oēm inhabilitatē eius tollere. naz sacrilegium est disputare an sit dignus is quē elegit princeps. xvii. q. iii. §. qui aūt. So. hoc ꝺrum procedit q̄n cōstaret de precisa voluntate pape ⁊ quo inhabilitates super quibus pōt dispensare. sed in dubio presumitur ius obseruare. de Wp. si quando. ⁊ per hoc decidit rota deci. ci. al'. ex. q̄ propr⁹ motus non tollit ius patronatus laycoruz de quo si papa sciuisset verisimile non prouidisset. ſ. e. cle. per litteras. ⁊ quod ibi no. in gl. antepe. ⁊ in spe. ti. ii. §. videndum. ỽ. sed nūquid habens. ¶ Tertio quero generaliter quid operetur propr⁹ motus pape? dicit Laud. q̄ est optimus artifex omnem habens virtutem ⁊ enumerat multa que potest papa ⁊ aliqua quē non potest. sicut de corrupta facere virginem. vel id qō factuz est non fuisse. xxxii. q. v. si paulus. vel facere q̄ qui fuerunt decem fuerunt quindecim. de elec. cle. q̄ circa. ⁊ concludit q̄ in his que factum respiciunt nullam habet etiam potestatē. quia de nigro non potest facere album. de iureiur. ⁊ si christus. sed in his que sunt iuris potestatem habet fingendi fuisse qō nō fiunt. l. di. ferrum. de regu. vidua. dicta cle. q̄ circa. dicit etiā q̄ non hz̄ potestatem in his que sūt ad fundamētum ecclesie militantis sicut sunt legis precepta. articuli fidei ⁊ similia. de resti. spo. litteras. vel in his que sunt de iure naturali. de reiudi. cle. pastoralis. ỽ. rursus. de quo dic vt dixi de preben. proposuit. ⁊ quo ad propositum dic q̄ motus proprius nihil operatur nisi in his que sunt iure expressa. quod dixi. ſ. q. i. nam quod aliquid operetur est quasi quoddā priuilegium extra ordinem iuris. ¶ Quarto quero si clericus habens possessionem ab ecclesia ad sui instantiaz obtinuit beneficium a papa? dicit Alsathe. videri q̄ non valet si ō possessione non est facta mentio. xvi. q. i. possessiones. ⁊. q. v. illud. Alsath. tenet contrariū si habet tanq̄ laicus. secus si in titulum tanquam clericus. xxxii. di. si quis vero. ⁊ de hoc de rescript̄. ad audientiam. ⁊. c. postulasti. ¶ Quinto quero si impetrans beneficium expressit de primo. sed tacuit q̄ in primo esset intrusus. Bald. vt refert Petrus de ancha. consuluit q̄ viciatur impetratio si scienter tacuit secus si ignoranter ipse autem Petrus dicit q̄ indistincte non viciatur nisi ēet taliter intrusus q̄ esset factus inhabilis ad beneficia. sicut. ſ. de elect. quisquis. quod est verius. nam exquo fecit mentionem de primo satisfactum est iuri. eo. ti. si motu proprio. li. vi. Et ex hoc videtur q̄ etiaz si dixisset se canonice institutuz in primo adhuc idē cū tale mendatū sit oio extrinsecū a gra.

De beneficio Expectās beneficium ad collationem epi ⁊ devolutum ad illius capitulū obtinere non possit. devolutū tamen ad epm vel ēt ad papam ex cumscunq̄z negligentia poterit obtinere. hoc dicit fm Ben. Primo thema. ex quo questio. Secundo solutio ad illud. Tertio antiphora seu alteri⁹ diuisij So. ibi licet. vel si diuidis in quatuor dicta. vt diuidunt glo. ⁊ Pau. dic sēm ibi licet. tertiū ibi vel alterius. quartū ibi sibi siue. ⁊ formaliter sunt soluz tria dicta. secundū ibi hz̄. tertiū ibi siue. sed secundū ⁊ tertiū habent duas partes. sēa secūde ibi vel alterius. secūda tertie ibi ⁊ aliorū. licet hec vltima nō sit proprie particula distincta. ¶ Nota q̄ per negligentiam epi devolutur collatio ad capitulum? ⁊ dicit Laud. q̄ ipso iure devoluitur. nec indiget facto hominis quin statim surripiatur potestas ab ipso negligente ⁊ devoluatur in manus superioris nec potest purgari mora. de sup. neg. prelicet. cum. c. sequen. In instanti enim operatur ius in talib⁹ abdicando potestatem a negligente ⁊ transferendo in aliuz. pro hoc. viii. di. quo iure. de here. quicunq̄z. §. illoruz. ⁊. c. cū fm. li. vi. qō potuit facere legislator. ſ. papa qui est gubernator vniuersi. ⁊ potest auferre vni⁹ ⁊ dare alteri. maxime ex cā ⁊ dic q̄ negligentia currit a die scientie cessante impedimento. de elec. c. fi. de concess. preben. quia diuersitatem. ¶ Secundo no. q̄ impetranti ad collationem episcopi prouidetur de beneficio ex negligentia episcopi ad papam devoluto. et similiter prouidet de beneficio spectante ad collationē capituli vel alterius devoluto ad epm. ⁊ pcedit hoc fm Jo. an. non tñ in devolutione temporali de qua hic. sed ⁊ fortius si ad aliquem sit facta devolutio in ppetuū. pro hoc qō no. ſ.

de reſcrip.cle.vlti.in glo.vlti.⁊ quod ibi dixi in ſeptimo con trario. ¶ Tertio no.ex eo quod dixi in primo notabili et ex littera q̄ ad caplm ſpectat q̄ñq̄ collatio.quod intellige ꝺ iure ſpeciali q: de iure cōi ſpectat ad ep̄m.quod dixi de elect. cum eccleſia. ¶ Op.q: per gratiam apoſtolicam afficiat bene ficium ⁊ ligantur manus ordinarij collatoris.j.ti.i.cle. vna. ergo non poteſt ab eꝯo poſt factam gratiam cuj ſit ipedit⁹ le gitime fieri deuolutio ad caplm.So.hec cle.procedit q̄ñ be neficium nō eſt affectum per gratiam.⁊ quando afficiat?dic vt no.de ꝛeeſ.prebē.ſi ſoli.li.vi.qꝺ hodie raro eueniꝫ q: dan tur gratie in forma que afficit.j.ti.i.cle.vna.⁊ ſic raro vel nū ꝙ hodie locus eſt huic cle.⁊ per illam cle.videtur etiā ex alio non eſſe hodie locuj huic cle.quia in forma de qua ibi man daſ prouideri de beneficio qꝺ acceptauerit infra mēſeꝫ a die note vacationis.q̄ꝙ ergo beneficium ſpectans ad collationē alterius deuoluatur ad epiſcopum tū non poterit executor prouidere cum non fuerit acceptatum infra menſem.⁊ dicit gaſpar.de cal.in repetitione huius cle.q̄ poſſet hoc teneri q: tū ſecundū hoc hec cle.eſſet mutilis.cū hodie cōiter apponaſ hec clauſula.dicit ſecundo q̄ executor poterit conferre etiam poſt menſeꝫ ſi nō eſt alteri collatū.⁊ de hoc in dicta cle.§.ſecꝰ in glo.iſte terminus.vel tertio ⁊ melius dicit q̄ menſis non currit a tempore quo facta eſt ad ep̄m deuolutio.q: prius nō cōprehendebaſ hoc beneficiuꝫ ſub gratia ⁊ impedito nō cur rit tempus.de offi.ordi.paſtoralis. ¶ Secundo op.in eo q̄ dicit q̄ mandabaſ prouideri de beneficio ad cuiuſcunqꝫ ep̄i collationem.ſed talis gratia eſt incerta.nec videtur papaꝫ ta lem eſſe conceſſurum cum noluit grauare multos.e.ti.cum in illis.li.vi.So.verbuꝫ cuiuſcunqꝫ ep̄i refert ad pluralita tem gratiarum.ſimile de prāul.vt paulegia.⁊ dicep̄i in gra nominati.ſi tū papa cōcederet ſub predicta generalitate va leret.exquo contrariū nō eſt iure expreſſum.ſicut q̄ñ manda tur prouideri in prouincia vel regno.e.ti.q̄uis.li.vi. ¶ Ter tio op.q̄ q̄uis collatio beneficij ſit deuoluta de eꝯo ad capi tulum nihilominus poſſit executor conferre.ſufficit enim q̄ conſtet de intentione pape q̄ prouideri voluit de beneficio de quo mandat.nec variatio collatoris debet vicare exquo de corpore conſtat.de teſti.licet ex quadaꝫ.So.Step.q̄ hic loquit q̄ñ mandaſ prouideri de bñficio in genere.ſecus ſi de certo beneficio.q: tunc falſa demonſtratio nō viciaret.ff. de qdi.⁊ demon.l.falſa demonſtratio.de cōſan.⁊ affi.quia circa. Idem Jo.an. Ego puto q̄ idē ſi de certo beneficio.ex quo adiecit ad collationē talis ep̄i:q: verba iſta reſtringunt gratiā.nec poteſt dici q̄ voluerit grauare capitulū.e.ti.cuj in illis.li.vi.⁊ ideo vꝫ gratia conditionalis vt prudere poſſit do ñec beneficiū ad collationem ep̄i ſpectabit.⁊ ex hoc apparet que eſt ratio huius cle.vt ſeruet forma mandati.de reſcrip. cō dilecta. ¶ Quero qui ĩcludant in verbo quibuſcūqꝫ.gl. ii.ſolut q̄ exempti ⁊ nō exempti ⁊ ſuperiores ep̄is.idē Jdan. dicat q̄ etiam includunt inferiores.cū eadē ſit ratio. ¶ Op. ad hoc q̄ exēpti nō ĩcludant.de of.or.graue.de prāul.exptē. ii. Ben.dicit q̄ fortiter obſtant.nō tū ſolut. Dic q̄.c.gra ue.loquit q̄ñ ſcribit ordinario excitando ſuū officiū.ideo nō mirum ſi non includant exempti.de offi.ordi.licet.hic autē loquit quādo nota datur p̄ās executori.vel ipſi ordinario ſcribitur nō excitando ſuū officiū.ſed conſtituendo ip̄m lega tum.vt dicit glo.iii.quānota.⁊ pro hoc qꝺ no.de reſcrip.ab batem.⁊.c.ſi ꝓpter.li.vi. Ad.c.ex parte.dic q̄ nō facit q: ibi ſolum dicitur q̄ receptus ſub protectione pape nō cenſet exē ptus. ¶ Secundo quero an locum habeat hec cle.quando ex delicto ep̄i facta eſt deuolutio ad capitulū.glo.quarta di cit q̄ ſic.⁊ idē Jdan.q: eadem eſt ratio ſicut q̄ñ ex negligen tia fit deuolutio. ¶ Op.ad hoc q: ex delicto collatoris non fit deuolutio niſi ad papā.de elec.bone.i.ad finem. de con ceſ.preben.quia diuerſitatem.glo.cadeꝫ pro ſolutione remit tit. Ad hec refert quod no. Jnno.in.d.c.quia diuerſitatē. vbi dicit q̄ deuolutio de eꝯo ad capitulū nō fuit niſi vbi iure hoc cauetur.dicens q̄ non inuenitur iure cautuꝫ q̄ ex culpa epiſcopi vel archiep̄i in cōferendo fiat deuolutio ad capitulū pro hoc de de ſup.neg.prela.c.i.li.vi. Ad hec tamen hoc re probat per.c.vnicū.ne ſe.vacā.li.vi.⁊ ibi nota quod dicit ex preſſius.j.de ſta.mo.cle.i.§.abbate.pro hoc etiā facit ꝺ elec. cum in cunctis.§.clerici.in fine.vbi loquitur de eꝯo qui pro pter delictū priuatur poteſtate conferendi.⁊ tamen ibi fit ad capitulū deuolutio. Ad hec tū placet dictuꝫ Jnno.qꝺ etiaꝫ tenui in.d.c.q: diuerſitatem.in vltimo cōtrario.nam regu la eſt q̄ cum quis priuatur iure conferendi vel eligendi ſup plet ſolus papa.de elect.bone.i.in fine.⁊.c.quanq̄.li.vi.⁊ di cto.c.quia diuerſitatem.ſi qui ergo caſus inueniuntur in qui bus fiat deuolutio ad inferiorē.ſpeciales ſunt ⁊ eis ſtāduꝫ eſt in ſuis terminis.⁊ per hoc reſpondeo ad dictum.c.cū in cū ctis.⁊ ad.c.vnicū.ne ſe.va.⁊ ad dictā cle.i.§.abbate.q: locuꝫ habent in ſuis caſibus tū ⁊ in terminis quibus loquunt vt ꝙcorꝺēt iura iuribus.de elec.cū expediat.li.vi.dic tū quo ad hanc cle.nō expedit inſtare.nā queſtio premiſſa procedit pre ſuppoſito q̄ propter delictum fiat deuolutio quod eſſe pōt vt in dictis caſibus ſpecialibus. ¶ Tertio quero ſi ex cōmiſ ſione ep̄i capitulum vel alius habet cōferre?glo.quarta ſol uit q̄ tunc executor conferre poterit. Ratio diuerſitatis inter hunc caſum ⁊ caſum de quo in proxima queſtione.q: cōmiſ ſarius confert iure cōmittentis nō proprio:de reſcrip.ſi dili genti.⁊ quod no.de conſti.c.fi.ſed is ad quem fit deuolutio ſiue ex negligentia ſiue ex delicto confert ſuo proprio nomīe idem Jdan.⁊ Ben. ¶ Quarto quero an negligentia exe cutoris nocet impetranti.ita q̄ ſi non contulit infra ſex men ſes poſtea conferre non poſſit?glo.in verbo epiſcopi.dicit q̄ non.cum diſtinctione tamen:quia aut executor prouidere poteſt adhuc quālibetcūqꝫ collationem.⁊ tunc non currit ſibi ſeme ſtre.ſed ſi ad collationem certe perſone durat eius poteſtas ſolum donec durat poteſtas collatoris.⁊ idem Jdan.ꝓ hoc fm Ben.quia vltimo caſu lapſo tempore aut vult conferre tanq̄ ſpectans ad collationē primi ⁊ amplius nō poteſt cum nō ſpectet. Aut tanq̄ ſpectans ad collationē eius ad quē fa cta fuit deuolutio ⁊ nō poteſt:q: de hoc nō recepit mandatū nec ꝺz grauari nō expreſſus in reſcripto.e.ti.cū in illis. Jtez per hoc premid careſ miri quesito tertio.qꝺ ſibi auferri nō ꝺz. ar.ſ.de elec.cōſtitutionē.§.inſuper.regula indultum.li.vi. hec dicit procedere niſi per tot negligentias collatio trāſierit q̄ ad papam ſit deuoluta.tunc enim executor ꝙferre poteſt vt hic in fi.qꝺ vltimū dicit etiam glo.⁊ ſic medio tp̄e dormita re dicitur poteſtas talis executoris.que no. Ex his ſifert La pus in.c.ii.de conceſ.prebē.q̄ hec glo.dicit locū habere in or dinarijs collatoribus.locum etiam ꝫ in alio executore q̄ pa pe. Jtez etiam in executore pape.dato ad prouidendū de be neficio certe perſone ſpectante ad collationē alicuius ſi ecca lis expreſſe maxime negligente illo cui prouideri mandaſ ⁊ executore.ſecus ſi executor tū ſit negligēs.ad hoc de reſcrip. tibi qui.v̄.in predictis.e.ti.ſi clericus.li.vi. ¶ Quinto que ro an legato apoſtolico currit tp̄s ſemeſtre dēi.c.ii.dicit La pus q̄ ſic cum ſit ordinarius.de offi.leg.c.ii.li.vi.poterit tū ꝙferre quouſqꝫ ꝙferre poteſt quilibet ſue legationis.ſiue iu re ꝓprio ſiue deuoluto.ſed poſtq̄ deuoluta fuerit collatio ad prelatū extra ſuaꝫ legationē conferre nō poterit quouſqꝫ fit facta deuolutio ad papam.vt ſatis ꝓbat hec cle. ¶ Op.ad ꝫ q: legatus nō ꝫ aliquem ſuperiorē niſi papā.ſibi ergo nō po teſt currere tp̄s dicti.c.ii.nam legatus etiā deuoluta ad papā conferre poteſt.de offi.leg.c.i.li.vi.So.dictū lapi procedere poteſt habito reſpectu ad collationem quā facit legatus con currens cū collatione ſpectante ad inferiores ſue legationis. ſed habito reſpectu ad collationē quā ſpāliter facit ipſe non videtur procedere.q: ab ipſo non poſſet deuolui niſi ad papā ⁊ hac deuolutione facta adhuc conferre poteſt vt predixi.vñ ſibi proprie non currit tempus.⁊ poſſumus comparare lega tum executori dato ad prouidendum de beneficio ad cuiuſ cunqꝫ collationem ſpectante cui tempus non currit.vt pre dixi in proxima queſtone.⁊ hoc reſpectu videtur q̄ nunq̄ ſit locus dicto Lapi.Sed dic q̄ potius poteſt comparari lega tus executori dato ad conferendum beneficium ſpectans ad collationem alicuius ſeu aliquorum cum nō poſſit conferre beneficia intra ſuā legationem exiſtentia.de offi.leg.in pri. li.vi.⁊ talis poteſtas non impedit quin ab inferibus collato ribus fiat deuolutio propter negligentiam ad ſuperiores ēt exiſtentes extra legationem.quo caſu euenienti ceſſat legati poteſtas ſicut hic executoris.⁊ per hoc ſaluatur dictum lap⁹. ¶ Sexto quero ſi tempore date collatio deuoluta erat ad capitulum an procedat hec cle.glo.in verbo exiſtit q̄ non. Dic q̄ licet non habeat locum ratio huius littere.habet tū locum eius diſpoſitio:quia executor qui datus erat ad proui dendū de beneficio ſpectante ad collationē ep̄i non pōt,pui dere de eo quod ſpectat ad capitulū ante datam litterarum. ſed quando poſt datā videbaſ data attendenda ita q̄ nō ob ſtāte deuolutiōe poſſit executor conferre.cuius contrarium hic deciditur.quia nō intendit papa grauare niſi expreſſos in litteris.⁊ hoc proſequere.vt in glo. Ex qua nota q̄ licet quis

cōferat beneficiū iure deuoluto.tñ conferre dicitur iure ꝓ
prio quod facit ad multa.sed ſpecialiter ad id quod dicit glo.
ſequens quod dico.j.q.x. ¶ Op.ad predicta q̄ quando tē
pore date ſpectabat ad eꝑm licet poſtea deuoluaꝫ ad capitu
lum adhuc poſſit executor conferre:q: beneficiū fuit affectū
de reſcrip. tibi qui.li.vi. So.vt dixi in primo ꝓmo.q: hec cle.
ꝓcedit quando beneficiū non fuit affectum ⁊ hodie raro hꝫ
practicam.vt dixi ibi. ¶ Septimo quero ſi eligens vel pre
ſentans ius ſuum poſt data reſcripti donat eꝑo. ℣Daul. diſ
putando terminauit q̄ non poterit executor cōferre ſiue eꝑs
habeat primo eligrre ⁊ poſtea confirmare ſiue habeat confer
re.nam primo caſu planuꝫ eſt q̄ beneficium nō dicitur ſpec
tare ad collationē epiſcopi.⁊ ſic in reſcripto nō ĩcludur.ſecū
do etiam caſu eſt ratio:quia collatio talis quo ad eꝑm eſt de
nouo creata ergo nō includit.de reſcrip.cle.litteras.debꝫ.n.
attendi primus modus prouiſionis qui erat per viam electio
nis vel preſentationis.facit.ſ.e.cle.i.ad fi.ibi q̄ſuetum per ele
ctionem aſſumi.ꝓ hoc etiam.e.ti.cum de beneficio.lib.vi.
¶ Op.ad hoc q: verba reſcripti non dicunt de beneficio cu
ius collatio de q̄ſuetudine ſpectat ad eꝑm.vnde ſicut execu
tor poteſt cōferre beneficiū cuius collatio eſt deuoluta ad epi
ſcopū.vt hic.ita etiam hec.nam etiā in deuolutione poſſꝫ fie
ri ratio predicta:q: ſi deuolutio facta fuit poſt datam quo ad
eꝑm dicitur collatio de noua creata. So.licet dictum ℣Dau
li ſit ſubtile tñ obiectio eſt fortiſſima.⁊ ꝓ dicto ℣Dauli.fa
cit quia cum mandatur prouideri de beneficio ſpectante ad
eꝑm vī intelligendū de eo quod ſpectat de iure cōmuni nō
ex priuilegio vel alio iure ſpeciali.cui nō intendit papa ꝓiu
dicare niſi exprimat de conſti.c.i.li.vi.⁊ ad contrarium dic
q̄ aliud q̄ñ per deuolutionē:q: tunc de iure cōmuni.aliud
q̄ñ per donationem:q: tunc de iure ſpeciali ſpectat ad eꝑm
collatio.⁊ de hoc etiam.j.q.x. ¶ Octauo quero ſi epiſcop⁹
beneficium ſpectans ad ſui collationem poſt dataꝫ donauit
alteri? ℣Dau.in eadē.q.tenuit q̄ executor poſſit de tali pro
uidere:q: reſcriptum ⁊ executoris factū afficit beneficium an
teq̄ vacet.de reſcrip.ſi eo tēpore.⁊.c.tibi qui.li.vi.⁊ de q̄eſ.
preben.executor.cum duobus.c.ſe.li.vi.⁊ ſic tranſiuit ad do
natarium cū ſuo onere ⁊ hoc durante tpe quo eꝑus conferre
potuiſſet.non enim potuit eꝑs poteſtatem collationis in pre
iudicium executoris in alium tranſferre.licet tranſferri poſ
ſit beneficium iure proprietatis.de reli.do.q: monaſterium.
ſm ℣Dau.quod contra dictum ℣Dau.q: ibi dī q̄ beneficiū
vnitum beneficio alterius diocēſis non deſinit eſſe ſub pote
ſtate primi eꝑi. Sed dic q̄ ℣Dau.intendit hoc ſolum q: per
reſcriptuꝫ impeditur eꝑs tranſferre in alium poteſtatē cōfe
rendi.ita q̄ ſi tranſfert in effectu non dicitur aliquid tranſla
tum:q: non poterat donatarius conferre ſed executor.quan
do vero fit tranſlatio iure proprietatis licet non ꝓiudicet ei
cui ius erat acquiſitū nō tenet.d.c.q: monaſterium.ꝓ hoc
quod dixi de exceſ.prela.ſicut. ¶ Op.ad hoc.q: etiam quo
ad collationem poteſt eꝑs tranſferre in alium anteq̄ benefi
ciū ſit affectum.nec afficitur ex ſola gratia niſi aliud interue
niat.de conceſ.preben.ſi ſoli.li.vi. Soluit Lapus intelligen
do dictum ℣Dauli quando beneficium eſt affectum. alias ſe
cus.facit de reſcrip.tibi qui.de elec.ſi eo tempore. de prebē.
ſi beneficia.⁊.c.quodā.de conceſ.preben.executor.⁊.c.ſi capi
tulo.li.vi.per prēallegatū.c.ſi ſoli. ¶ Nono quero an ſicut
fit deuolutio ad capitulū ex negligentia epiſcopi ita etiam fi
at ex negligentia alterius inferioris prelati ad ſuum capitulū
dicit Laud.q̄ non.niſi aliud ſit de iure ſpeciali.ſed fit deuo
lutio ad epiſcopū quod ſentit hec littera in.v̄.licet.ibi vel al
terius cuiuſcunq;.ꝓ hoc.ſ.de ſup.neg.prela.cle.q: regula
res. ¶ Op.ad hoc.de teſti.relatum.ii. Laud. formatꝫ nō
ſoluit.dic q̄ ibi loquitur in alio caſu.ſ. quo ad diuidendum
bona prelati que acquiſita ſunt.ideo ibi applicantur collegio
de quo tñ dic vt ibi no. ¶ Decimo quero ſi ſcribitur ad col
lationem epiſcopi an prouideri poteſt de beneficio ſpectante
ad electionem inferioris ⁊ q̄firmationē eꝑi facta deuolutiōe
ad eꝑm.glo.in verbo capituli.licet nō firmet tñ videt tenere
q̄ non:quia debet intelligi gratia de beneficio conſueto re
formari per collationē.ꝓ hoc quod dixi.ſ.q.vii. Ben. di
cit hoc procedere ſi dicimus q̄ ad epiſcopum deuoluatur ele
ctio.ſecus ſi dicimus q̄ prouiſio.⁊ de hoc de elec.ne.ꝓ de
fectu. Lapus dicit q̄ ſi ad epiſcopū ſpectabat confirmatio ⁊
ad capitulum electio poterit executor de illo prouidere.ſi aūt
confirmatio ſpectabat ad alium cuius negligentiam hꝫ epi
ſcopus ſupplere ſecuſ.ratio:quia in primo caſu epiſcopus cō
ſert.in ſecundo eligit.facit de iurepa.c.vno.§.verū.li.vi.de
elec.ſi cōprom.ſſarius.primo rñ ſo.⁊.c.ſi poſtq̄.§.vl.⁊ quod
nō.de elec.ne ꝓ defectu.⁊ dic vt dico.j.e.q.in fine. ad ple
niorem tamen intellectum vī diſtinguendū ſm Lapuꝫ.q:
aut collatio beneficij de quo mandat prouideri ſm formam
huius.c.ſpectat tpe date ⁊ collationis ad epiſcopum.aut tē
pore date tñ.aut tpe collationis tñ.aut neutro tēpore.primo
caſu pōt per executorem conferri. Idem in ſecūdo qñ ex ne
gligentia eꝑi ⁊ alioq̄ in hoc ibi ſuccedentiū eſt deuoluta col
latio ad papā.qō dicūt aliqui verū qñ collatio ſpectat ad eꝑꝫ
iure principali non iure deuoluto.qō vltimū vī hic reꝓba
ri;nam ⁊ quando ſpectat iure deuoluto ipſe confert iure ꝓ
prio vt dicit glo.in verbo exiſtit.vt dixi.ſ.q.vi. Tertio caſu
dicit Lapus ideꝫ ſi ad illum a quo ad epiſcopū peruenit ſpe
ctat collatio.ſecus ſi electio vel preſentatio:quia tūc collatio
quo ad eꝑm eſt creata de nouo.ꝓ hoc qō dixi ſm ℣Daul.ſ
q.vii.⁊ dic q̄ hoc procedit vt ibi dixi quando iure ſpeciali per
uenit.ſecus ſi de iure cōmuni.⁊ hoc tertio caſu dicit Lapus
q̄ ſi poſt datam ⁊ poſtq̄ collatio eſt ad papā deuoluta deue
nit ad eꝑꝫ proprietas vel collatio beneficij.⁊ ſic ſpectat ad epi
ſcopum ꝓ nunc collatio beneficij ſaltem habitu.⁊ eo refor
mato per papam ſpectabit habitu.⁊ actu non pōt executor cō
ferre.licet videretur aliter dicendum ſm id quod dixi.ſ.q.
vii.⁊ per ea que ibi dixi.dic q̄ executor nō poteſt hoc caſu cō
ferre.cum de iure ſpeciali ad eꝑm ſpectet. Quarto caſu non
potest executor conferre. ¶ Op.ad ſecundū caſum q̄ quan
do tempore date tantum ſpectat ad epiſcopuꝫ.non poſſit ab
eo deuolui:q: non poteſt epiſcopus dici negligens cum im
pediat.de conceſ.prebē. quia diuerſitatēꝫ.dicit Lapus q̄ tē
pus currit executori in tantum q̄ conferre debet intra tem
pus intra qō debuiſſet eꝑs conferre.licet ipſi epiſcopo tēpus
non currat.vnde lapſo tempore non poteſt executor confer
re ſed epiſcopus confert.ac ſi non eſſet executor.⁊ ſi negligēs
deuoluetur ad aliū collatio.ar.c.ti.ſi clericus.li.vi.⁊ de hoc
per lapuꝫ.j.ti.i.cle.vna.§.ſecus.vbi dico.q.x.no.quia pul
chrum dictum eſt ſed non videt verum:quia ex quo execu
tor poteſt conferre beneficium ſpectans ad collationē quo
uſq; ſpectabit ad eꝑm durante verba gratie.quod magis pla
cet.vnde vt dixi.ſ.in primo contrario.cle.iſta procedit quan
do per reſcriptum nō fuit affectum beneficiū. ¶ Op.ad ter
tium caſum q: in litteris debet attendi tempus date.de ℣p.
eaꝫ te.⁊.c.ſi eo tpe.li.vi.⁊ cle.litteras.⁊ bene facit de puil.cū
capel.⁊ quod ibi no.⁊ de cenſi. clemen.ſi extrauagans. Jo.
xxii. ſedes apoſtolica. Lapus ſoluit ſtando contrario dic ſuf
ficere q̄ anteq̄ conferatur beneficium experiatur ſpectare ad
collationem eꝑi dūmodo de iure cōmuni ad eum ſpectet et
nō ſit beneficiū de nouo creatum.quod probat littera hic in
eo q̄ generaliter loquitur.ꝓ hoc qō dixi.ſ.q.vii. ¶ Op.
ad predicta ⁊ ad id quod dicit glo.in eo quod dicit executorē
non poſſe conferre beneficium deuolutum ad eꝑm in quo
primo gradu aſſumebat quis per electionē.nam ex quo facta
eſt deuolutio ad eꝑm.pōt eꝑs vno actu ſe expedire ⁊ confer
re cum hoc facit iure proprio.vt ſentit glo.in verbo exiſtit.⁊
ita dixi.de elec.ne ꝓ defectu.⁊ ſic veruꝫ eſt dicere q̄ ad eꝑꝫ
ſpectat collatio quod ſufficit vt hic in verbo licet. ſo.vt dixi.
ſ.e.q.ſm Lapuꝫ. contrarium procedit ſi ad ipſum epiſco
pum ſpectabit confirmatio.ſi autem ad aliuꝫ ſpectaret ita q̄
ad epiſcopum deuolutum foret ſolum ius eligendi veruꝫ eſt
quod dicit glo.ꝓ hoc inducunt aliqui de verb.ſig.cle. exi
ui.§.ceterū.vbi dicitur q̄ per negligentiā capituli habentis
eligere miniſtrū ſpecialem deuolvitur prouiſio ad miniſtrū
generalē.⁊ ſic hꝫ beneficium primo reformareꝫ per electiōeꝫ.
tñ poſt deuolutionem reformabiꝫ per prouiſionem ⁊ ſic exe
cutor poterit conferre.⁊ hoc tꝫ Baſpar. de cal. in repetitione
huius cle.⁊ ideo ℣Petrus de archa.melius tñ videtur q̄ ēt
ſi ad eꝑm ſpectet confirmatio tantum:quia non eſt veruꝫ di
cere q̄ beneficiuꝫ ſpectet ad collationē eꝑi nō cōprehenditur
licet enim eꝑus poſſit ſe expedire vno actu.ille tamen habet
vim duorum.ſ.electionis ⁊ confirmationis vt attendaꝫ ori
ginalis natura beneficij.ꝓ hoc quod dixi.ſ.e.in principio.
⁊ precipue vt reſtringaꝫ gratia apoſtolica in eo q̄ granat ordi
nariū collatorem.e.ti.q̄uis.i.li.vi.ad cle.exiui.§.ceterū.dic
q̄ dicatur deuolui prouiſio:quia poteſt ſe vnico actu expedi
re vt nunc dixi.e.q.ſed debet attendi natura originalis. vt
dixi. ¶ Undecimo quero de intellectu verbi cuiuſcunq;.
glo.ſoluit exponendo q̄ per quoteūq; gradus deuenerit ad
eꝑm cōferret executor. ¶ Oppo.ad hoc q: deberet ſaltem

requiri q primus collator fuerit talis qui potuerit granari p executorem. per id quod hic dicitur in glo. penul. que dicit q cū scribit ad collationem ep̄i nō conferret executor beneficium spectans ad collationē decani. licet devolutū sit ad ep̄z. ⁊ deinde ad papā. So. eoipso q beneficiū devolutum est ad ep̄m. verum est dicere q spectat ad collationē ep̄i. ideo executor potest illud conferre cum habeat potestatē prouidendi ō beneficio ad collationē ep̄i spectante. Sed q̄n beneficium spectans ad collationē decani devoluit ad ep̄m. ⁊ deinde ad papam nō est verum dicere q sit beneficiū spectans ad collationem ep̄i ideo nō venit sub gratia. ⁊ hoc etiam tenent ℔Dau. ⁊ Ben. quod etiā probatur in littera que tunc tantum p̄mittit executorem conferre beneficiū devolutum ad papā. quando devolutum est ex negligentia ep̄i ⁊ alioꝝ in hoc eidez sic cedētiū. ⁊ de hoc in gl. in v̄bo ad nos. ⁊ in ea ibi littera. ℣. in regula. i. li. vi. ibi gratiam specialem. dicat Laud. de p̄mu q quando ordinarius confert beneficia non debet dicere facientes gratiam specialem: quia ad hoc tenet. sed quando confert vel conferri mandat secus. facit enim gratiam q̄ p̄iudicat ordinario collatori. ℣ic q etiam ordinarius facit gratiā in ius dando. de preben. relatum. vbi de hoc. ibi mirabilis solutio. ⁊ reprobatur in dicta regula. ¶ Undecimo quero si beneficiū spectat ad collationē pape non iure devoluto sed p̄p̄o. vt q̄ vacauit in curia. glo. in verbo ad nos. dicit q executor non confert. ⁊ idem ℔Dau. ⁊ Ben. ⁊ vltra rationē posita in glo. dicit q est ratio. quia papa scribendo voluit grauare collatorē certum vel incertum sibi auferre collationem suam liberam. secus in devoluto in quo fit p̄iudiciū episcopo a quo devoluitur. ¶ ℣. p. ad hoc vltimum. quia non potest negari quin fiat p̄iudicium pape etiam in devoluto eū conferat iure proprio. vnde non deberet comprehendi papa exquo de ipso non est facta mentio. cum rescripta beneficialia sint restringenda. e. ti. quāuis. i. li. vi. So. ℣Bathe. q large interpretamur in p̄iudicium concedentis. de dona. cum dilectus. ⁊ ad. c. q̄uis. dic q loquitur respectu p̄iudicij alterius tertij. ⁊ in hoc no. hanc cle. naz de rigore videret q sicut nō potest conferri beneficiū devolutum de ep̄o ad capitulum ita nec devolutū de ep̄o ad papam. cum vtroq casu verum sit dicere q nō spectat ad collationē ep̄i post factam devolutionem. Ratio vero decisionis est. q: nisi esset stricta interp̄tatio que fit in litteris beneficialibus posset executor conferre id quod devolutū foret de ep̄o ad capitulū post datam. quia quo ad efficatiam litterarum attendimus datā. nec deberet hec variatio secuta impedire collationē executoris. Sed ratō decidendi contrarii est. ne grauetur capitulum quod nō fuit expressum in litteris. e. ti. cuz in illis. li. vi. que ratio cessāt q̄n devolutio facta est ad papam. qui non potest grauatus a seipso. ¶ Decimotertio quero in eo q̄ exprimit tria tēpora. ℔Primū quando collatio spectat ad ep̄m. Secundum q̄n ad succedentes ei. Tertiū q̄n ad papam. an locus est in oib⁹ tribus istis cle. glo. vi. solut. ⁊ de succedentibus dic q̄ sunt hi q sunt medij inter ep̄m ⁊ papam. Laud. exemplificat in archiepiscopo vel patriarcha. ¶ ℣. p. ad hoc de patriarcha q̄ immediate de archiepiscopo fiat devolutio ad papam. de sup. neg. prela. licet. ar. li. di. c. fi. in fine. xxiii. q. i. pudenda. Laudu. ⁊ Ben. stāt contrario. dic contra per dictum. c. licet. vbi a cōtrario probatur q̄ si archiepiscop⁹ haberet superiorē citra papam ad illū ⁊ nō ad papā fieret devolutio. ⁊ alia duo iura p̄allegata nihil faciunt.

Justa. Nota q archidiaconatus ē dignitas q̄ ex vi mandati super dignitate consecutus hic fuit archidiaconatuz. ¶ Secundo no. de dictione inubi. de qua glo. remittit. ¶ Tertio no. q̄ per adeptionē p̄bende pdit quis prebendā quā ille primo habebat in eadem ecclesia. de hoc in glo. penul. ⁊ finali. ¶ Quarto no. casum singularē in quo rescriptū ad prebendā consumat̄ successiue in duobus quod est mirabile cum videatur consummatum per adeptionē p̄me. e. t. si clericus. lib. vi. de hoc in se. contrario. ¶ ℣. p. q̄ exquo expectans fuit consecutus prebendam nō possit aliā cōsequi vigore illius rescripti. e. ti. nō potest. ii. rñ so. li. vi. Sol. ex hoc redditur hec cle. dubia ⁊ ponuntur in ea due lecture. in glo. ii. ℔Prima est q̄ procedit de equitate. Secunda q̄ de iure. examinem⁹ primā. dicit gl. eadem q̄ iō assecutus prebendā pōt aliā annexā dignitati p̄sequi: q: adhuc pendebat grā in parte principaliou. s. super dignitate ⁊ super prebenda vno ⁊textu. ⁊ ideo equū fuit vt dimissa prima prebenda possit assequi secundā. pro hoc. co. ti. si is cui. li. vi. ℔Do hac lectura inducit. Laud. in eo qō dixi q gra pēdebat q: nihil est p̄fecte actū exquo aliqd remanet ad agendū maxime si est id qō est magis principale. vt hic. ar. C de his quibus vt indig. l. pe. ⁊ q: alias intentio pape nō esset ipleta. si nō posset p̄sequi dignitatē que intētio multū p̄sideratur in talibus. de Rp. super litteris. in quo dic q̄ ex eo q̄ pōt p̄sequi dignitatē dz posse assequi prebendā. ppter annexiones. vnde dicit ℔Dau. q̄ adeptus q̄ocūq prebendā expectat solā dignitatē pōt acceptare dignitatē habentem prebendā annexam in cadē ecclesia. ⁊ hoc p̄obet hic secūdū istā lecturam. deinde glo. ponit aliam lecturā vt predixi q̄ hec cle. procedat de iure: q: exquo papa mandauit prouidere de dignitate ⁊ prebenda voluit prouidere de dignitate etiam si haberet prebendā annexaz. licet prius aliam fuerit adeptus. q̄uis vt dicit glo. si mandaretur de sola dignitate nō posset consequi dignitatem habentem prebendā annexam. ex his lecturis respondetur ad. c. nō potest. tenendo primā lecturā q̄ ibi de iure hic de equitate. Tenendo secūdam dic q̄ hoc operat̄ mādatum duplex. s. q: mandabatur de dignitate ⁊ prebenda. Item ibi loquitur de gratia totaliter consumata hic autem erat cōsummata q: pendebat super dignitate. ¶ Secūdo op. ad primam lecturaz: quia si loqueret hic de equitate poneret aliquod verbum hoc significans. quo nō posito debet intelligi q̄ loquat̄ de iure. cū hic papa videat̄ respondere ad cōsultationē. pro hoc quod no. gl. de temp. or. cōsultationi. ¶ Confirmatur q: cū hic loquatur de gratijs impetrantiū odiosis ⁊ restringendis. e. ti. q̄uis. li. vi. nulla subest equitas ad extēsionem gratie faciendam ad prebendas. imō potius videtur imputandum impetranti qui debet p̄uidere casum hunc contingere posse. s. q̄ vacaret prima prebenda sola deinde dignitas cum prebenda. expectaret ergo dignitatē nō habentē prebendam. ⁊ si nulla talis est in ecclesia gratia erit frustratoria quo ad dignitatem. Item ad idem contra. in eo quod dicit glo. q̄ hec operatur gratia facta super dignitate ⁊ prebenda vno contextu. nō enim videtur aliquid operari vnus cōtextus. cum possit consumari diuersis tēporibus. vt hic in textu. Sol. equitas est vt gratia nō sit nulla. q̄uis enim tales gratie restringantur debent tamen intelligi ita q̄ nō sint frustratorie. ⁊ verba ipsarum debent intelligi vt operentur effectum aliquez. ſ. ti. i. cle. vna. §. secus. ⁊ ex hoc soluuntur duo prima contraria statum facta. Ad tertium potest dici q̄ etiaz si diuerso contextu vt ex diuersis rescriptis debeatur dignitas ⁊ prebenda. adhuc procedit hec lectura. ⁊ hoc vult glos. ii. in fine. sed ē equuz quod hic dicitur quando gratia est facta vno contextu per rationem predictam quia gratia etiam cōsumata in prebenda ante adeptionē dignitatis dicitur pendere. ¶ Tertio op. ad secundā lecturā in eo q̄ ponderatur in ea q̄ in gratia facta erat mentio de dignitate ⁊ prebenda. exquo vt predixi glo. tenet q̄ si de dignitate tantū fieret mētio non deberetur dignitas habens prebendam annexā. nō videtur enim hoc habere rationē. nā de accessorio nulla cōsideratio est habenda. eo. ti. super. eo. li. vi. ⁊ ibi not. glo. penul. Accessorium enim sequitur naturaz principalis. So. lz auctoritas glos. multum obstet tñ sto cōtrario. ⁊ ipsa etiam glo. se firmat. sed dicit q̄ egeret declaratione. dico autem in hac cle. esse rationem decidendi: quia siue in eodem rescripto mandatur de prebenda ⁊ dignitate siue in diuersis nihil obstat quominus adeptus prebendam posset assequi dignitatē habentē prebendā annexā: q: ipsa vi accessorij venit et ex natura sua vnitur principali. nec est verum dicere q̄ gratia facta super prebenda cōsumetur in duabus prebendis. imo scōaz prebendā obtinet tanq̄ accessoriū. quā optineret etiā si mandaretur prouideri de sola dignitate. vt predixi. ¶ Quarto op. ad hoc q: si de accessorio nō curat̄ ergo per adeptionez secunde prebende nō vacabit prima. e. ti. super eo. li. vi. vbi beneficiū icompassibile vnitū simplici potest haberi cum alio incōpassibili. Sol. hoc inducit hec cle. q: videtur continere casum mirabilē q̄ sit maior incōpassibilitas duarū prebendaꝝ in eadē ecclesia q̄ duoꝝ curatorum. quod dic vt ibi nota. in glo. vltima. que remittit ad notata. de concess. preben. litteras. vbi ponūtur rationes quare due prebende in eadē ecclia haberi non possunt. ⁊ ponit hic ℔Dau. dicens q̄ hoc ideo est quia si in eadem ecclesia quis haberet plures prebendas istum gereretur numerus si esset in ecclesia. ⁊ si non esset ibi numerus habere duas prebendas esset iteratio in voce non in re. vult dicere q̄ quando non est numerus in ecclesia cum tunc

ius canonicale ereetur cum canonico.idest cum quis sit cano
nicus.e.ti.dilecto.si is crearetur esset iteratio in voce nō in re
qua per hoc non haberet nisi vnum ius canonicale. Sunt ⁊
alia absurda que no.in dicto.c.litteras.que non sic procedūt
si quis haberet vnuz curatum in titulū ⁊ aliud vnitum pre-
bende. Ex his apparet defensata prima ⁊ secunda lectura.ta
men secunda magis placet quia vt ex predictis apparet salua
ri pōt hec cle.de iure.⁊ hoc no.q; prius nō aperta.⁊ secundū
hoc intellige quod dicit glo.in verbo annexa.vsq; ad.v.sed
quid si dices. ¶ Quero vnde oritur canonicatus. Laud.di
cit q; ex institutione seu receptione in canonicū ⁊ fratrem.et
dicitur a canon grece quod est regula.nam canonica sunt sub
regula.⁊ secundū eum hoc est spirituale,beneficiuz exquo cō-
petit stallum in choro ⁊ locus in capitulo.de renun.cum iter
⁊ ius est incorporale ⁊ indiuidnū quod non potest duobus
cōmunicari.eo.ti.dilecto.quod ideo est quia licet sit incorpo
rale non potest diu manere sine re corporali.sicut nec anima
sine corpore.i.q.iii.si quis obiecerit.e.ti.dilectus.primo de h̄
Laud.dicit ad excludēdū id quod no.de iurepa.c.i. vbi no
ta q; iura incorporalia possunt pluribus insolidū competere
illud enim est verum de incorporalibus que non sic imedia-
te trahunt secum corporalia sicut ius patronatus. de quo ibi.
hoc enim non immediate trahit secum corporalia.sic etiaz iu
ra seruitutū.ff.de serui.l.vie.sic ⁊ iurisdic.que est quid indi-
uisibile.vt no.de offi.dele.prudentiā.in prin.in glo.ii.hec.n.
q̄uis inhereant rebus corporalibus non tñ sunt iura imedia
ta rez corporaliū.tunc enim diuiderent sicut ipe res vt conti
git in dominio quod insolidū non potest esse apud plures si
cut nec possessio eiusdez rei.de proba.liez.ff.como.l.si vt cer
to.§.si duob⁹.quod ideo est q; licet dominium sit quid icor
poreum q; tñ est ius in re corporea ideo diuiditur sicut ipsa
res.⁊ sic est canonicatus respectu prebende.secus si in iurepa-
tronat⁹ ⁊ alijs que supra dixi que sunt indiuisibilia ratione
sui.nec diuidunt ratione reruz corporaliū vt predixi.que no
ta. ¶ Secūdo quero an canonicatus sit ius perpetuū? dicit
Laud.q; qñq; est temporale ⁊ momentaneū. vt quando in
ecclesia non est certus numerus sed ius oritur cum canonico
de nouo creato ⁊ extinguit cū defuncto.e.ti.dilecto.⁊ nūc va
care non potest vt ibi. ¶ Quandoq; est perpetuū ⁊ forma-
tum ⁊ per se existens vt in ecclesia habente certum numeruz
⁊ tunc non extinguitur mortuo canonico sed vacat.dicto.c.
dilecto.de constitu.cum. Alb.de concess.preben.ex parte.ex
his facit Laud.⁊ aliam differentiam dicens q; canonia est
dupler.vna que adheret prebende ita q; ea possessa possidet
prebenda ⁊ vacante vacat sicut quando canonicatus ⁊ p̄ben
da simul conferunt.alia canonia est que per se ad tēpus est.sz
finaliter consolidat prebende.sicut quando papa confert ca-
nonicatum nulla prebenda vacante ⁊ mandat illum cui con
tulit poni in possessione iurū canonicaliū ante habitam pre-
bendam.⁊ hac forma utitur multum romana curia.eo.ti.si
clericus.in fi.⁊ fm Laud.hac forma potest vti quilibet ordi
narius dūmodo non pronuntiat prebendā vacaturaz que tñ
debetur ratione canonicatus.⁊ sic expressum noceret q̄ non
nocet tacitum.eo.ti.relatum.⁊.c.dilectus.⁊ nota.de concess.
preben.detestanda.li.vi. ¶ Tertio quero que est ratio q; ca
nonicatus potest 2ferri sine aliqua vacatione.vt dixi in pri.
q.prebenda vero non.de concess.preben.in rubro ⁊ nigro.di
cit Laud.q; est q; canonicatus consistit in solennitate ⁊ iure
incorporali ideo nullum preiudicium fit alijs canonicis.con
sistunt enim iura canonicatus in charitate ⁊ fraternitate ⁊ qua
dam releuatione supportandi se in honoribus diuini officij si
ne diminutione temporali.⁊ talia spiritualia quanto in plu-
res diuidunt fortius agunt cū sint opera spiritus sancti que
non dant ad mensuram.de con.di.v.nō mediocriter. ¶ Pre
benda autem consistit in rebus corporalibus ⁊ in talibus ve-
rificatur prophetia. Alb ultiplicasti gentem ⁊ non magnifi-
casti letitiaz.pro hoc de consti.cum. Alb.de concess. preben.
.e.fi.li.vi. ¶ Sic subtilius q; ratio est quia canonicatus nō im
portat imediate cōmoda temporalia seu res corporales.pre
benda autem sic.quod dixi.de consti. cum. Alb.⁊.s.q.i.et
ex hoc cum quis creatur canonicus vltra numerū statum asse
quitur ius canonicale ⁊ numerus rumpit.vnde non expedit
q; expectet vacatio que nec esse potest vbi nō est numerus.s̄
concess.preben.ex parte. ¶ Prebenda vero cum importet cō-
moda temporalia que procedunt ex rebus corporalibus non
potest constitui ex sola verborum prolatione.sed requiritur
factuz vt certi redditus deputentur.vt dixi in.d.c.cū. Alb.
ideo non potest conferri nisi expectetur q; aliqua vacet.vel
nisi aliqua de nouo cōstituatur ex fructibus excrescentibus.
dicto.c.cum. Alb.⁊ hoc si certus erat numerus prebendaꝝ.
secus si incertus tunc enim quis potest recipi ad canonicatuz
⁊ prebendam non expectata vacatione que nec habet locum
dicto.c.ex parte.stat autem numerus prebendarum etiā ru
pto numero canonicorum.vt q̄ recipiunt canonici supernu
merarij.⁊ quid iuris habeāt.dic vt i se.q. ¶ Quarto quero
an canonicus sine prebenda habeat vocē in capitulo? Laud.
distinguit q; aut super hoc extat consuetudo ⁊ ei standū est
prout est in vrbe.vt nihil percipiat nec vocez habeat.de hoc
per Inno.e.ti.dilectus.el primo.aut non extat consuetudo.
⁊ tunc sunt opiniones.quia Inno.⁊ Hostien.de consti.cum
Alb.dicunt q; sic.alij contra.⁊ idem Inno.in dicto.c.dile-
ctus.dicat q; aut sunt ibi distincte prebende.⁊ vltra ipsas que
dam bona cōmunia ⁊ de cōmunib⁹ habebit.aut oia sunt cō-
munia sed simul colligūtur ⁊ in singulis diuidunt ⁊ tunc de
nouo receptus nihil habebit q; fieret alijs diminutio.quod
tenet Laud. Sed per hoc nō soluitur questio qua queritur
de voce in capitulo.tñ idē videtur de voce dicendū quod de
distributionibus.⁊ de hoc dixi.in dicto.c.cum. Alb.defen-
dendo consuetudinem que cōiter habet vbiq; q; tales non
habent vocem nec distributiones. ¶ Quinto quero qs pos
sit dare canoniam? dicit Laud.q; papa indistincte etiam an
te vacationez prebende,legatus non sed reseruare.ordinarij
vero possunt sicut papa vbi non est certus numerus canoni
corum vel vbi est certus dum tamen non sit iuramento fir-
matus nec per sedem apostolicam confirmatus.de rescript.
cōstitutus.de preben. dilectus.⁊.c.relatum.⁊.c. dilecto.dic
q; legatus potest id quod ordinarius ⁊ plus. de officio lega.
dilectus. ¶ Sexto quero quot possunt recipi in canonicos
sub expectatione p̄bende? dicit Laud.q; per papā quot pla
cuerit.per alios arbitrarie secundū numerum aliorū.de hoc
e.ti.dilectus. ¶ Septimo quero quando quis est receptus
vltra numerum ⁊ postea vacat prebenda quam assequit an
assequatur nouum canonicatuz? dic q; illum assequitur cui
prebēda est annexa ⁊ sic extinguitur ius canonie quod primo
habuit.⁊ hoc tenet glo.iii.eo.ti.dilectus. primo.dic veri⁹ q;
exquo ruptus erat numerus canonicoꝝ mortuo canonico p̄
bendato nō vacabit canonicatus.vt dixi.s̄.q.ii.sed prēben-
da tantum ⁊ illam assequitur ex vi canonicatus quam habe
bat.⁊ hoc etiam tenuit dicto.c.dilectus. ¶ Octauo quero
an eligentes canonicū vltra numerum renuntient numero?
dicit Laud.q; sic.nisi hoc faciant auctoritate pape.vt no.gl.
de preben.pro illorum. ¶ Nono quero si ex permutatione
facta auctoritate pape canonici recipiunt aliquem in cuius lit
teris erat clausula nō obstante aliquo statuto de certo nume
ro ⁊c.cum alijs nō obstantijs.sed in ecclesia erat statutuz in-
ratum de non recipiendo aliquem donec essent redacti intra
numerū viginti cui statuto erat satisfactū? dicit Laudu.hoc
disputationi se relinquere.nec aliter apparet quid velit.⁊ for
te vult querere an isti sint periuri vel an recipere teneant.et
dic q; recipere tenent ⁊ non sunt periuri q; in iuramēto intel
ligitur auctoritate superioris excepta.de iureiuram.venien
tes.⁊.c.petitio.⁊ hoc si fuit facta mentio de numero iurato.s̄
hoc de rescrip.constitutus.in glo.ii. ¶ Decimo quero qd
est prebenda? dicit Laud.q; est spirituale ius recipiendi cer
tos prouentos in ecclesia competentes ex diuino officio cui
prebendatus deseruit.⁊ nascitur ex canonia tanq̄ filia a ma
tre.xii.q.i.§.de qbus.i.q.iii.in fine.s̄.c. relatum.⁊.c.dile
ctus.de hoc dixi.de cōsti.cum. Alb. ¶ Undecimo quero
vnde dicatur prebenda? dicit Laud.q; a precio quod recipit
quis pro labore. ¶ Duodecimo quero quotuplex est pre-
benda? dicit Laud.q; duplex.quedam est spiritualis liez sub
stantia eius consistat in rebus temporalibus ⁊ hec permuta-
ri non potest nisi cum iure spirituali.de rerū permu.ad que
stiones.alia temporalis que datur etiam de rebus ecclesiasti
cis pro aliquo labore temporali alicui tanq̄ benemerito pu-
ta aduocato vel simili.⁊ hec nullam spiritualitatē cōtinet ō
permutari nō posset cū spirituali iure.ar.de symo.cum esset
⁊.c.querelam.⁊.c. veniens.de pactis.cum prudent.xii.q.ii.
quicunq;.xvi.q.i.possessiones. ii.q.vi.illud. In quo est et
alia ratio: quia cum iste pensionarius habeat ad vitam tan-
tum si contingeret q; is in quem transferf viueret vltra ipm
nihil haberet quia non potuit ille plus iuris transferre q̄ ha
beret.de dona.inter virum ⁊ vxo.nuper,que ratio cessat qñ
prebēda permutaf tāq̄ titulus beneficij.tunc enim fit pmu-

tanti collatio & ideo quãuis moriatur is qui primo habebat iste non desinit habere titulum. ¶ Decimotertio quero an fructus prebende sint prebendati loquendo de prebenda ꝓut est beneficium. nam ꝓout est prouisio tanquam benemerito questio non habet dubium quod sic? dicit Lau. q̃ si p̃bendatus fideliter lucratur fructus prebende deseruiẽdo diuinis officiis facit fructus suos. & de ipsis testari potest sicut laborator de denario diurno. de magistris. c. fin. in fine. pro hoc leuit. xxx. Non morabitur opus mercenarii tui apud te vsq; mane. & de die in diem talibus laborantibus i vnica domini talia debent absq; mora persolui. & hinc dicuntur distributiones quottidiane. de cleri. non resi. c. vno. lib. vi. dic plenius quomodo & quando beneficiati faciunt fructus suos vt dixi peculio. c. fi. probando q̃ sic. ¶ Decimoquarto q̃ro an prebendatus potest agere nomine prebende contra canonicum? dicit Laud. q̃ sic. si bona prebendarum sint diuisa. argumen. de ꝓp. ed. cleri. de hoc de proba. ex litteris.

¶ Decimoquinto quero in quo differt prebẽda a canonia dicit Laud. q̃ tanquam filia a matre: quia canonia est mater Item canonia in rebus consistit incorporalibus prebenda i rebus corporalibus excepto titulo seu iure spirituali qõ in vtroq; est incorporale. Item prebenda spiritualis non est sine canonia. sed canonia potest esse ad tempus sine prenda. vtpatet in expectantibus prebendas. dicit ergo Laudu. q̃ canonia est ipsum ius spirituale per quod ea que sunt diuini & ecclesiastici officii exercentur. sicut cantare in choro & aliud diuinum officium exercere. eo. ti. dilectus. ibi stallo in choro & participatõe qualibet diuinorum. Prebenda vero est ius spirituale quo ad ea que spectant ad perceptionem ecclesiastici beneficii. sicut colligere decimas primicias & oblationes. de deci. quamuis. de verbo. signi. causa. i. q. iii. in summa. & de hoc de consti. cum. Alb. vbi dico in prima questione. ¶ Decimosexto quero quare potest augeri numer⁹ canonicorum & non prebendarum? dicit Laud. q̃ ideo quia ex multiplicatione canonicorum crescit salubre consilium & diuinum officium. secus in prebendis que possunt intantuꝫ diuidi q̃ canonici mendicarent. Item concilium lateran. prohibet conferre prebendam sub expectatione antequaꝫ vacet. non autem ius canonic. & sufficit ita scriptum esse. ff. qui & a qb⁹. l. prospexit. de hoc. s. q. iii. ¶ Decimoseptimo quero an dispospositio huius clemen. procederet si expectãs dignitatem non haberet beneficium acceptandi? glo. tertia qõ sic. idem Pau. & dicit eadem glo. iii. & Pau. q̃ clausula respiciebat dignitatem non prebendam. oportuit ergo vt assequeretur prebendam que primo vacauit ne sibi fieret preiudiciũ per. c. si clericus. eo. t. li. vi. ¶ Decimooctauo quero si habens canonicatum & ius ad prebendam primo vacantẽ & ad dignitatem quam duceret acceptandam. prenbendam que primo vacauit sine dignitate noluit acceptare protestans q̃ hoc fiebat vt expectaret dignitatem cum prebenda annexa. quia omnes dignitates habebant prebendas annexas? glos. iii. in. v. videtur. dicit hanc esse honestam causam differendi. sed si clausula acceptandi respiceret etiam prebendam dicit nullum esse dubium. s. quia deferri posset vt in ea ibi apostolo primo. ad corinth. vii. de regula. licet. & de regula. vt p fessores. idem Laud. & Pau. qui dicit q̃ beneficium acceptãdi concernens dignitatem videtur etiam concernere prebendam ratione accessorii. quia de connexis idem iudiciũ. de consti. translato. quod non videtur procedere: quia non fuit mandatum prouideri de prebenda accessorie sed principaliter. vnde videtur de rigore q̃ gratia consumetur in prima p̃benda. dictum tamen precedens est verum ex alia ratione. quia vt dixi. s. in pe. contrario etiam si mandetur prouideri de sola dignitate debebitur dignitas. quamuis habeat prebendam annexam. ¶ Decimonono quero si acceptationi adijcitur tempus an poterit postea acceptare vi? detur q̃ sic. eo. ti. si tibi absenti. li. vi. nam in eius fauorem est adiecta hec clausula ad ligandum potestatem ordinarii collatoris que in eius odium retorqueri non debet. C. de legi. l. q̃ fauore. regula qõ ob gratiam. li. vi. & hoc tenet Archi. eo. ti. dudum. li. vi. In contrarium quia reseruatio & executoris potestas iuncta acceptationi faciende de beneficio infra mensem non durant post mensem. de offi. deleg. de causis. & sic forma mãdati non patitur vltra tempus prouideri. facit. eo. ti. cui. ꝏ fi. li. vi. & de hoc tenet Pau. quia ad regulam q̃ ob gratiaꝫ dicit responsum per predicta. vult dicere propter formaꝫ mandati que debet obseruari. ad. c. si tibi rñdet q̃ in questione nostra acceptatio precedit & collatio sequitur. ibi econuerso vnũ ñ mirũ si durante collatione ibi potest fieri acceptatio. sꝫ vbi collatio restringitur ad tempus acceptationis expirante potestate expirabit executoris potestas que non potest exerceri nisi in beneficio accepto & hoc nisi tempus essꝫ adiectum ihibitioni ita q̃ essꝫ ligata potestas ordinarii infra illud. q: post tale tempus ante collationem ordinarii valeret acceptatio & executoris potestas. qõ vltimum verum est de iure: q: tunc potestas acceptandi & executoris potestas non sunt limitata tempore. sed vt predixi tempus erat adiectum so: inhibitõi vt quia inhibitum erat ordinario ne infra mensem conferret. non tamen hoc habet practicam scõm formam hodie soliam. per quam tempus adiicitur acceptationi. j. ti. i. c. vnico. §. secus. & de hoc ibi in glo. iste terminus. ¶ Vigesimo q̃ro si papa contulit canonicatum & mandat prouideri de prebenda quam infra mensem acceptauerit. an si acceptat infra mensem poterit postea conferri? dicit Pau. q̃ non. quia expiraut quo ad illam potestas executoris. pro hoc quod dixi in priori. q. ¶ Vigesimoprimo quero an per ordinarium potuerit ei conferri? videtur q̃ sic. si non est alius expectans. c. ti. si clericus. primo rñ so. li. vi. In contrarium. quia quo ad neglectum beneficium non habet ordinarius potestatem ibi. ergo nec hic. Item ibi ordinarius surrogatur executori: quia eius potestas expiraut. sed hic durat ita q̃ virtute gratie potuerit adhuc expectans habere prebendam. sed ibi non. ideo p ordinarium ibi sunt prouidendum ne esset canonicus sine p̃benda. c. ti. relatum. & hoc verius scõm Pau. ¶ Vigesimosecundo quero si in casu huius clemen. vacat archidiaconatus cum prebenda & hoc sciens iste expectans recepit aliaꝫ prebendam an postea possit acceptare archidiaconatum? gl. in verbo post. dicit q̃ non. per litteram a contrario. & idem Pau. ¶ Oppo. ad hoc quia potius videretur dicendum q̃ acceptatio prebende non tenuerit cum vacaret alia prebenda cum archidiaconatu que potius debebatur ex intentione mandantis q̃ prebenda seperata. So. mandatum non erat hic super dignitate cum prebenda. vel super prebenda & dignitate alias non potuisset consequi prebendam dignitati ñ annexam. ¶ Oppo. ad idem. quia si non erat tempus adiectum acceptationi dignitatis licet prius acceptauerit prebendam videtur q̃ possit adhuc acceptare archidiaconatum cuꝫ prebenda. eo. ti. si tibi absenti. li. vi. vbi etiam fortius dicitur q̃ is cui collatum est beneficium dato termino ad acceptandum dum etiam post terminum acceptare potest si res est integra. So. eoipso q̃ vacante archidiaconatu cum prebenda acceptauit prebendam aliam videtur aliam pertulisse prebẽde annexe archidiaconatui: quia eligendo vnum incompassibile videtur alteri renuntiasse. de presump. nõne. c. ti. ꝏ multa. & per consequens videtur potius voluisse prebendam solam q̃ dignitatem cum prebenda. & hac ratione potest õsendi glo. ista. sed de rigore videtur standum contrario. & p hec declaratur gl. in verbo annexa. vsq; ibi sed quid. ¶ Vigesimoterno quero si in casu huius cle. adeptus fuit dignitatem & expectat prebendam si vacat prebẽda annexa dignitati. an prima dignitate dimissa poterit hanc consequi? glo. in verbo annexa. v. sed quid. dicit q̃ non. quia non est eadem rõ principalis ad accessorium & econuerso. & idem Pau. & est sensus q̃ licet adeptus prebendam principaliter possit acceptare dignitatem habentẽ prebendam annexam dignitati vt hic. secus si adeptus dignitatem vult acceptare prebendam annexam dignitati vt in hac questione. quia eq̃uo semel gratia fuit consumata in dignitate principaliter: quia dignitas secũda non potest deberi ex vi prebende sibi annexe tunc principale sequeretur naturaꝫ accessorij. ¶ Vigesimoquarto quero si dignitas secunda esset accessoria prebende videret posse acceptare prebendam cum dignitate etiam tenendo primaꝫ dignitatem? e. ti. super eo. li. vi. quia non habetur consideratio incompassibilitatis quando vna dignitas habetur principaliter & alia tanq̃ annexa beneficio simplici vt ibi. licet secus sit in prebendis eiusdem ecclesie in quibus prohibetur pluralitas. etiam si vna habeatur principaliter & alia per modum annexionis. quod dixi. s. in quarto cõtrario. ¶ Vigesimoquinto quero si expectans de quo hic prebendam que prio vacauit non acceptat ita q̃ perdit ius litteraꝫ respectu prebẽde. per. c. si clericus. eo. ti. li. vi. an poterit dignitatem sine prebenda postea vacantẽ acceptare? Laud. q̃ sic. per. c. quia sepe. e. ti. li. vi. & sic dicit Lau. fuisse fuatũ i ecclesia Illerden. ¶ Vigesimosexto quero si epus & canonici sicut ꝏ facto sunt

in ecclesia Oseñ. statuerunt q canonicus non prebendatus per impetrationem papalem vel alias non possit assequi dignitatem in ipsa ecclesia. ⁊ archidiaconus illius ecclesie fuit consecratus in episcopum Girundeñ. quo facto Joannes filius regis Arragonum impetrauit prebendam pro se ⁊ archidiaconatum pro alio qui habebat canoniam tantum ⁊ dignitatez i ecclesia. ⁊ sic consecutus fuit Joannes prebendam Oppositum fuit per canonicos contra socium Joannis. dicit Lau. q si archidiaconatus vacauit in curia non nocet statutum. de consue. c. fi. Si autem extra curiam videtur statutum valere. maxime si est a pena confirmatum. de Pct. cōstitutus. In contrarium videtur per. c. constitutionem. §. ii. de verbo. sig. li. vi. Lau. dic per dictum. c. ii. q tale statutuz non tenet nisi sit a papa confirmatum. si autem est confirmatum obstat indistincte impetranti. ar. de rescrip. constitutus. ¶ Vigesimoseptimo quero si in ecclesia est certus numer⁹ canonicorum ⁊ prebendarum iuramento firmatus an prebēda que vacat in casu huius. c. per assecutionem dignitatis cū prebenda poterit conferri per capitulū. dicit Lapus q non propter penam periurii: quia non possunt illam conferre nisi canonico si erat canonicalis ⁊ conferendo canonico frangeret numerus canonicorum ⁊ essent periurii. dicit tamen q habentibus conferre non currit tempus sed debēt conferendi licentiā a superiore petere. de elec. c. fi. ¶ Vigesimooctauo quero qualis fuit forma sub qua mandabatur hic prouideri? dicit Jo. an. q erat super canonicatu ⁊ prebenda ⁊ dignitate quam duceret acceptandam etiam si ea separatim vacare contingeret vel per alia equipollentia verba. ¶ Vigesimonono quero si mandatur prouideri de dignitate cum canonicatu ac prebenda an potest impetrans habere canonicatam ⁊ prebendam vacantem dato q non vacet dignitas? videtur q non. quia prepositio cum videtur facere conditionez ita q nisi omnia simul vacent non habeat locum gratia. ff. ō conditio. ⁊ demon. l. iulius. Et paulus contrariū tenet Stepha. nisi appareat papam aliter intellexisse. ff. de usufructu. l. si mulieri. de lega. i. si ancilla cuz liberis. vbi legata ancilla cum liberis etiam si ancilla non sit debentur liberi. ff. de manumiss. testa. l. si ita fuerit. §. fi. cum ibi no. ⁊ c. ti. l. si cui. ⁊ l. si quis in quibus. §. si ita. ⁊. ff. de verb. sig. triplici. ⁊ quod no. de cele. miss. cum marthe. §. quesiuisti. post prin.

¶ De ꝛcessione ꝑbende ⁊ ecclesie nō vacātis. Rica.

Amici. No. q promouendus ad beneficium dz esse idoneus in scientia ⁊ que scientia exigitur no. Imo. de elec. cuz in cunctis. in prin. ⁊ dicit idem In no. de sum. tri. firmiter. ⁊ ō renūti. misi. ī gl. ignorantia. q habilis ad adeptionem scīētie que ad beneficium requiritur nolens ei dare operam peccat mortaliter quod nota ⁊ quo ad casum nostrum dicitur habilis si bene legit construit ⁊ cantat ⁊ in hac forma examinant impetrantes. vt dicit glo. ii. ⁊ in hoc papa credit examinatoribus vt vult glo. eadem ⁊ idem Laud. ⁊ alii. exquo autem papa reputauit quem idoneum non potest de idoneitate ei⁹ dubitari: quia instar priuilegii est dubitare an sit dignus quē princeps elegerit. C. de ep. sacri. l. ii. xvii. q. iiii. §. qui autem. ¶ Secundo no. qō promouendus debet esse vite laudabil⁹ ⁊ hoc perpenditur ex bonis operibus ⁊ abstinentia viciorum scōm Paulum. dicit Laud. q quilibet presumitur vite laudabilis. ar. in' phemio Grego. licet non presumatur litteratus. de elec. si forte. li. vi. ⁊ ex hoc videretur quod super vita non expedit examinari cuius contrarium probatur hic. in quo dicit Lau. q quia nascimur ad iurandum ⁊ proclivi ad peccādum. ī. in prohemio huius compilationis. ⁊. xii. q. i. omnis. Ideo violenter presumitur contra quemlibet vbi agitur de ipso promouendo ideo examinatur vt hic de scrutu. c. vno. Si tamen iam promotus ad ordines quantum ad promotores ⁊ successores reputatur idoneus si mādatur ei prouideri sub forma cōmuni de qua hic ⁊ de eta. ⁊ quali. accepimus. dicit Sen. per predicta q cum de vita ⁊ conuersatione pape non constat cōmittit inquisitionem in partibus vbi de facili pōt habere de talibus notitia. ar. ff. de questio. l. ō minore. §. torrenta. de elec. postq̄. ¶ Tertio no. q promouendus debz esse conuersationis honeste. ex hoc no. scōm Paulū q presumitur pro aliquo vel contra ipsum ex conuersatiōe. xxxiii. di. quorundam. de pur. cano. inter. ⁊. c. cum in iuuenem. de vi. ⁊ ho. cle. monasteria. ⁊ maxime clerici debēt a malo quet sationē abstinere. vnde in p̄s. cum bonis bonus eris ⁊ cum puerso peruerteris. ⁊ talis societas notificat homines. vt no. ō elec. innotuit. dicit autem Lau. quod cuz mandatur sub forma de qua hic cōmuniter datur executor ordinarius cū impetratur ad collationem aliorum secus si ad suam cum hec gratia sub forma cōmuni transeat ⁊ sit quasi ius cōe vt detur clerico prebenda qui vocatus est in sortem domini. de p̄ben. cum scōm. ideo deputatur episcopus executor in sua diocesi in qua habet exequi ius cōmune. ar. de sen. excom. nuper. ī. de vi. ⁊ ho. cle. diocesanis. ⁊ in signuz q littere sunt potius in facie q̄ gratie bullantur cum filo canapis sicut alie de simplici iustitia. ¶ Quarto no. q in litteris ad beneficia quādoq̄ apponitur certus valor ⁊ hodie semper apponitur verus valor. apposito autem certo valore non potest prouideri de maiori. immo nec de minori nisi exprimatur in litteris. vt hic ⁊ c. ti. cui. de noti. lib. vi. ⁊ hoc dicit glo. in verbo adiacentes. in quo dic q si mandetur puideri vt hodie sit de beneficio vsq̄ ad summam centum florenorum poterit etiam prouideri de minori summā propter dictionem vsq̄. quia non est taxatus valor. ⁊ quia hec dictio alias esset frustra contra id de p̄mule gl. si papa. li. vi. licet aliqui contra ⁊ minus bene. ¶ Quinto no. de clausula decreti. ⁊ de hoc. ī. de elec. ſ. eo tempore. lib. vi. ⁊ dicit Lau. hanc clausulam pon in facto proprio aduersus facta aliorum. alibi ponitur in facto alieno confirmando ipsum de re. ec. non alie. dudum. lib. vi. ¶ Sexto no. quod clausula decreti irritat contra factum vt dicit gl. in verbo acceptari. ⁊ hoc verum etiam si contra fiat ignoranter vt dicit eadem glo. ar. huius littere que tamen non omnino probat facit de preben. si apostolice. li. vi. vbi cōmuniter tenetur qō decretum etiam legati afficit ignorantes. cuius est ratio quia potest superior impedire iurisditionem inferioris. nam etiaz si concurrunt preferetur superior. de preben. si a sede. li. vi. hodie tamen in clausula decreti ad tollendum dubium apponitur siue scienter siue ignoranter contigerit attemptari.

¶ Septimo no. q decretum appositum dispositioni conditionali non habet effectum ante conditionis euentum. rationem ponit glo. in verbo effectu. quia alias esset editum super incerto. nam ante conditionis euentum non est certum. an dispositio habebit effectum. ⁊ in hoc dicit glo. in verbo exstet. esse vtile consilium q executor pronuntiet conditiōes eē purificatas. in quo dic q licet sit vtile non est necessariū sm Pau. sed sufficiat q constet eas esse purificatas ⁊ sequat collatio que est finis ⁊ diffinitio probationis. pro hoc de or. cog. c. i. dicit tamen Paulus vt dicat glo. esse vtile q pronuntietur. vt postea negari non possit. de elec. cum dilectus. in fi. q collatio ⁊ talis pronuntiatio sunt diuersa ⁊ primum nō operatur effectum secundi. de rescript. cle. auditor. ¶ Octauo no. quod non presumitur impetrans acceptare beneficium. sed expedit q declaret voluntatem suam quod est ideo sm Pau. quia cum vigore rescripti possit consequi maius beneficium ad quod homo semper aspirat. de cle. non resi. c. i. presumitur nolle minus. ⁊ in hoc dicit Pau. q littera habz hunc sensum q postquam repertus est vite laudabilis ⁊ conuersationis honeste ita q purificata est prima conditio ōcretum operatur effectum quo ad beneficium taxati valoris ita q non valet collatio postea per quemcunq̄ preter executorem facit. Sed de beneficio minoris valoris bene valet antequam exstet secunda conditio scilicet q impetrans voluntem suam declarauerit super valore quia dixit se velle illud ad beneficium ⁊ ratio est quam tunc premisi. ¶ Nono no. q effectus dispositionis conditionalis suspenditur in euentū conditionis. In conditionalibus enim non cedit dies ante conditionis euentum. ff. de verbo. sig. l. cedere diem. de condi. ap. verum. vbi ō hoc. ⁊ in hoc nota quod hic conditio tra hitur ad tempus existens conditionis non autem retro. sic. ī de rescrip. si pro te. li. vi. ¶ Decimo no. q etiam littere apostolice etiam dato executore ad prouidendum non afficiunt manus ordinarii ante purificatam gratiam ⁊ per ordinariuz intellige eum qui confert iure ordinario quicunq̄ sit ille siue iure p̄prio siue deuoluto. ad hoc. ī. ti. i. si de beneficio. sic etiam non impediunt alium executorez vt hic puta quia erat alius cui erant concesse littere non cōditionales dato sibi executore ad prouidendum. cuius est ratio: quia exquo non afficiunt manus ordinarii multomagis executoris qui maior ē ordinario. de offi. dele. sane. ii. Et ex hoc no. casuz in quo valet collatio facta sēdo impetranti. Alii casus notant de p̄bē.

quia sepe.li.vi. ¶ Oppo.quod decretum de quo hic debe-
at afficere a die date propter dictionem exnunc cuius cõtra-
rium hic dicitur vt dixi in proximo notabili glo.in verbo ex
nunc.soluit quod hoc fortificat dubiuz sed suppletur exnũc
vt valeat extunc.z in hac glo.ibi preterea vbi nõ q̃ si index
aliquem excommunicat sub conditione siue dicat extunc sis
excõicatus siue exnunc non refert quia vtroqz casu suspendi
tur sententia si appellatur ante conditionem z sic non est ne-
cesse dicere prout cõiter dicunt iudices exnunc prout extunc.
Ex hoc inferf q̃ si papa ponit decretum sub forma hodie so
lita scõm quam decernit irritum z inane quicquid contra fa
ctum fuerit a tempore date non operatur effectum nisi a tẽ-
pore conditionis purificate.idem enim importat dictio exnũc
de qua premisi ac si diceret a tempore date. ¶ Secundo op
po.ad hoc z ad litteram.quia conditio trahitur retro ad diẽ
in qua fuit apposita.ff.qui po.in pign.ha.l.potio:. Solutio
hoc casu si mandatur prouideri de beneficio sub conditõne z
deinde mandatur alteri pure conditio non trahitur retro in
preiudicium pure impetrantis.de rescrip.si pro te.li.vi.z ibi
respondẽtur ad hoc contrarium. ¶ Tertio oppo. ad idem
q̃ hic conditio non debuerit suspendere quia erat de presen
ti.scilicet si est idoneus quem non suspendit.ff.si cer.pe.cum
ad presens.z.l.itaqz.soluit Steph.quod hic non erat condi
tio si sit idoneus sed si constiterit eum esse idoneum non põt
autem constare nisi cognitione premissa que est de futuro.
¶ Quero an executor volens inquirere an impetrans sit vi
te laudabilis zc.teneatur citare partem? glo.in verbo inqui-
sitioni remittit. Pau. dicit q̃ non tenetur per id quod notat
Inno.de transla.c.fi.tamen frequenter premittitur talis ci-
tatio scõm eum.sed hodie raro citant aut nunq̃. ¶ Secun-
do quero si executor procedit inquisitione non facta nec assũ-
ptis partibus iudicis quem effectum operatur eius processus
de hoc dixi de offi.deleg.clemen.vna.q.xiii. ¶ Paul.autem
hic dicit aliqua que videamus.distinguit enim quia clausu-
la quandoqz sonat in monitionem quandoqz in conditionẽ
In monitionem sonat quando executorem instruit vt faci-
at id quod de iure debet facere.scilicet q̃ prouideat tale pso-
ne cui sit prouidendum.ad hoc.ff.de verbo.obli.l.si.de elec.
significasti.z.c.ecclesia.ii.z talia prestant nouam formaz mã
dato.z prouiso facta etiam minus idoneo tenet.si tamen mo
nitionem executor velit seruare non est necesse q̃ aliqui vocẽ
tur sed extra iudicium se informabit.poterit tamen assumere
ptes iudicis z vocare quorum interest si is qui cõmisit p-
uisionem habebit iurisditionem.omnia enim intelliguntur
cõmissa sine quibus causa expediri non potest.de offi.dele.p
tera.ff.de iurisdi.om.iudi.l.ii.potest etiam vt predixi ptes
executoris assumere vt omissa inquisitioni prouideat.si ve-
ro clausula sonat in conditionem puta si titius est de tali loco
oriundus.vel per inquisitionem constat eum esse vite landa
bilis.vel si studuit in theologia.aut per tale rescriptum alteri
preiudicatur aut non.puta quia collatio spectat ad mandan
tem.primo casu executor prouidere non potest partibus nõ
vocatis z cognitione non premissa super conditione.xxv.q.
ii.z si non cognitio.de Pp.cum dilecta.z dicit Pau. idem
videri si iurisdictio vel citatio vel quid simile sub conditione
vel successiue cõmittitur.alias ordo scripture contra ordinez
iuris non attenditur.de rescrip.causam.xxxii.q.vii. apostolus.
Secundo casu potest conferre nulla cognitione p̃missa
cũ tunc cognitionem videat cõmittere non tanq̃ iudici sz tã-
quã bono viro.z sicut contradicentes non possent hoc oppo
nere ẽmittenti ita nec executori.z scõm Pau.dicitur sona-
re in conditionem qñcunqz apponitur clausula non subiect
lecta de qua mandatur p inquisitionem constare vt hic. z sic
limitatus modus sciendi facit conditionem. alꝫ subintelle-
ctum expressum non facit conditionem.ff.de cõdi.z demõ.
l.conditiones.vult dicere q̃ hec clausula si est idoneus non
facit conditionem.tamen si datur limitatus modus sciendi
vt quia dicitur si constiterit zc. vt hic.fit conditio ita q̃ non
valet prouisio ante condiotionem purificatam facta. ¶ Op
po.ad hoc q̃ etiam si clausula sonet i conditionem nõ sit ne-
cessaria citatio.nam qñqz notorie constat de idõcitati.soluit
Pau.q̃ tunc non est necessaria examinatio nisi ad cautelã.
de fi.presby.qñ.ii.q.i.manifesta.tamen scõm Pau.execu
tor exprimet hoc in collatione vt sciatur quare inquisitionez
non fecit. Ex his refert Pau.quod potestas data executori
etiam cũ decreto non potest exerceri nisi in euentum condi-
tionis. ¶ Oppo.ad hoc vltimum z ad litteram quia adue-
niente conditione expirat obligatio z contractus.ff.de cõdi.
z demon.sub hac.soluit Pau.illud in conditione admẽ
te qua extante expirat obligatio.dicta.l.z de cond..ap. verũ
z per Archi.xvii.q.ii.dudum.aliud in conditione constitu
ente.de qua hic z.ff.de condi.z demon.qui heredi.§.vlt.
¶ Tertio quero an in iquisitione predicta debeat offerri li
bellus? dicit Pau.q̃ non.nec lis contestari nec aliquis ordo
iuris seruari.vt no. Inno.de sponsa.cum in tua. ¶ Quar
to quero an premissa inquisitione seruabitur forma clemen.
sepe.de verbo.sig.dicit Pau.q̃ sic.si executor procedit par
tibus pñtibus z si inter se litigãtibus.de iudi.cle.dispendio
sam.secus si ex suo officio inquirit. ¶ Quinto quero an exe
cutor predictus possit delegare vices suas? de hoc dixi.ẽ off.
deleg.cle.vna.q.vii. ¶ Sexto quero an executor delegare
possit quando datur sub hodierna forma.fin quam post illa
verba si per inquisitionem repertus fuerit zc.adijcitur super
quo tuam conscientiam oneramus.de hoc fuit alteratio iter
auditores rote.cõmuniter tamen fuit conclusum q̃ sic.p dic-
tam clemen.vnicam.de offi.dele.de hoc in decisionibus ro
te decisione. Item fuit dubitatum vtrum executor datus in
forma dignum.quod no. ¶ Septimo quero cum mandat
tur prouideri de beneficio certi valoris an prouideri possit de
minori summa? glo.de preben.quãuis.i.li.vi.i verobo vsqz
dicit si mandatur prouideri vsqz ad certam summã potest p
uideri de minori.sed non de maiori.sed si mandatur proui-
deri de beneficio certi valoris potest prouideri de maiori sed
non de minori.pro hoc vltimo quia plus continet sub se mi
nus.ff.de regu.iur.in eo.z regula plus.li.vi.contrariũ quã
tum ad hoc vltimum tenet Archi.in.d.c.quãuis.z Pau.
hic dicentes q̃ non potest prouideri de maiori.per.c.de preb
ben.cui.de non.li.vi.debent enim seruari fines mandati q
extenduntur in excessu z diminutione.dicto.c.cui.de nõ.ff.
man.l.diligenter.in prin.ibi nam qui excessit aliud quidem
facere videtur.pro hoc.xvi.q.vii.quicunqz.de dec.ex parte
de do.apostolice.de priuil.porro.z melius de iurepa.clemẽ.
i.v.precipimus. Item ex quo expressit certam quantitatem
noluit venire maiorem quasi voluerit de illo prouideri. nec
voluit grauare ecclesiam in maiori.pro hoc.de preben.c.fi.z
hoc verius.ad contraria dicit Paul⁹ q̃ loquuntur in non
odiosis z in quibus plus z minus se habent vt pars z totum
non vt species ab invicem sepate.sicut est merum imperium
z iurisdictio.vt no.ff.de iurisdi.om.iudi.l.imperium.z pa-
tet.ff.de iudi.l.solemnis.§.latrunculator.vbi iurisdictio ca
sarum cuilium non includitur sub mero imperio.immo in
talibus vno concesso aliud videtur negatum.ar.de p̃sump.
nõne.C.de procura.l.maritus.z sic qualitas valoris facit be
neficia differre spem sicut prouisionis.de hoc.ff.de vul.z pu
pil.si ita quis.z.l.cum ex filio.§.filio.z.l.ex facto.§.itez que
ro. ¶ Octauo quero quid importat verbum alicubi positũ
in littera. So.apponitur vt determinet locum si mandaret
prouideri de beneficio non adiecto vbi mandatum esset nul-
lum tanq̃ incertum.non refert autem quo ad principiuz hu
ius clemen.an mandetur prouideri generaliter puta in pui
tia specialiter incerta ecclesia.vtroqz casu dic q̃ gratia ẽ spe-
cialis.quia concernit vnum beneficium tantum licet sit icer
ta anteq̃ appareat quod beneficium debeatur. de offi. dele.
ex parte. ¶ Nono quero si madatur prouideri de beneficio
spectante ad collationem certe persone.dicit Pau.idem eẽ
ac si mandetur in certo loco.s.ti.i.clemen.penul.z de reseri.
abbatem.z dic esse locum huic cle.etiam si mandetur de cer
to beneficio prouideri vni sub conditione z postea alteri pu-
re vel sub conditione.qui scõus prius purificauit suam gra-
tiam prefertur enim primo quia subest eadem ratio sicut qñ
mandatur prouideri de beneficio in genere.nam etiam quã-
do mandatur in genere dicitur gratia specialis.vt.s.q.prox.
hec tamen intellige nisi in gratia primi sit clausula decreti cũ
illis verbis ac si die date zc.scõm ea que dico infra.q.xv.
¶ Decimo quero in eo quod hic logitur de gratia facta
sub conditione quid si papa cõmisit alicui causam inter ali-
quos sub conditione q̃ nisi debitor satisfaceret intra certum
terminum elapso termino procederet delegatus z de volun
tate partium ante terminum illum delegatus prorogauit
terminum ad satisfaciendum an valeat prorogatio? dicit Al-
bathe.q̃ questio fuit Bononie in quo Jo.an.tenuit proroga-
tionem non valere.quia ante euentum conditionis delega-
tus procedẽ non potuit.de rescrip.si pro te.li.vi.de sponsa.
c.i.in fi.c.li.pro hoc quod no. Inno.de rescrip.ab excõicato.

Jo. de cal. tenuit contrarium per no. de so. compe. lz. ¶ Da
thc. tenet primum per id quod no. Jmo. de offi. dele. pru-
dentiam. in glo. magna. ⁊ spe. de citatione. §. 1. v. sz pone pa-
pa qõ placet. quia iurisditio õlegati erat sine effectu ante euẽ
tum conditionis vt hic ergo processus fuit nullus. ¶ Un-
decimo quero quid requiritur vt extent conditiones de qui
bus hic. So. patet ex littera maxime quo ad secundam con-
dicionem de valore beneficii. sed quo ad primam dic q̃ req-
ritur q̃ executor inquisierit an impetrans sit vite laudabi-
lis ⁊ conuersationis honeste ⁊ q̃ inuenerit q̃ sic licet. vt dixi
in. vii. notabili. non sit expediens q̃ super hac pronuntiet. in
quo dicit ¶Dau. q̃ ante depositionem testium super idonei
tate etiam post eorum iuramentum decretum non operatur
effectum. sed post depositionem sic etiam ante publicationẽ
cum testes sint semper publicati iudici. de testi. cum clamor.
de fi. instru. cum Joannes. ff. de interro. actio. vbicũq; hoc
tamen casu dicit ¶Dau. non sufficere q̃ iudex sciat iustz ido
neum. requiritur enim ex forma mandati q̃ sciat vt iudex. que
forma seruanda est. de testi. spol. pisanis. diuersa sunt enim
scire vt homo vel deus vel scire vt iudex. de of. or. si sacerdos
dic q̃ quando sibi constat. de idoneitate potest procedere nõ
facta alia inquisitione. de appella. constitutis. ii. vbi hoc pro-
batur ⁊ ibi dixi. frustra enim inquireret exquo iam ei constat
nec est periculum in hoc nisi fama laboraret in contrarium.
qõ tamen non videtur posse contingere. quia si impetrans ẽ
conuersationis honeste. verisimile est quod sit bone fame. p
nuntiant autem executores super hoc dicẽtes se inquisiuisse.
vel sibi de idoneitate alio modo constitisse. pro hoc quia non
tenetur executor assumere partes iudi. vt. §. e. clemen. q. i. ⁊
ii. ¶ Duodecio q̃ro an possit impetrans declarare voluntа
tẽ suã super valore in absentia executoris? gl. in verbo decla
ret dicit q̃ sic. ⁊ idem ¶Dau. pro hoc quia in littera non dicit
q̃ debeat declarare in iudicio vel coram executore. ¶ De-
cimotertio quero si petit simpliciter sibi prouideri de tali be-
neficio vel sibi collatum recipit non aliter declarata volunta
te quod velit ipsum quamuis sit minoris valoris. dicunt ali
qui expedire q̃ expresse declararet voluntatem. dicens se il-
lud beneficium velle quamuis sciat esse minoris valoris. nã
ante talem declarationem conditio non est purificata. ergo
non valet qõ facit executor non seruata forma. de rest. spol.
pisanis. dic contra sufficit enim quocunq; appareat de eius vo
luntate q̃ illud velit dummodo constet enim scire quod est
minoris valoris. pro hoc infra. c. cle. §. quem etiam. sed si de
hoc non constet procedit opinio precedens presumitur enim
nolle beneficium minus. vt dixi. viii. notabili. ¶ Decimo-
quarto quero si exprimit voluntatem ante vocationem be-
neficii dicens q̃ ex gratia intendit consequi beneficium etiã
minoris valoris. dicit ¶Dau. hoc sufficere pro hoc. quia suffi
cit quocunq; constet de voluntate eius vt dixi in proxima. q
idem dicit ¶Dau. in conditione precedente scilicet de vite cõ
uersatione que sẽm eum extare potest ante vocationem be-
neficii ⁊ hoc respectu inquisitionis generalis per quam inqui
ritur de vita ⁊ querlatione respectu beneficii in genere sed si
beneficium requirere specialem idoneitatem non potest fieri
inquisitio nisi post vacationem: quia nõ potuit sciri que ido-
neitas requireretur respectu huius beneficii. ¶ Decimoqn
to quero an impetrans in forma pauperum sub forma huius
cle. preferatur sẽo qui impetrauit in forma gratie in eadem
ecclesia vel ad collationem eiusdem. gl. in verbo executorem
dicit q̃ sic. dummodo conditio primi purificetur ante vaca-
tionem vel saltem ante collationem factam sẽo. pro hoc in-
dicat multa. vsq; ad. v. sed obstat. ⁊ ĩ ea ibi executore sẽo. i.
sẽo data post primas litteras ibi conditio ratione prioris da
te. quia si hoc procedit in data pure. de rescrip. tibi qui. li. vi.
fortius quando primus pure ⁊ sẽus sub conditione impe-
trauit. eo. ti. si soli. ⁊ quod ibi no. li. vi. ibi sub titulo de p̃ben
diis. hodie sub nulla regula ponitur propter rationem quam
dico in sequenti contrario. ¶ Op. ad hoc de rescript. si pro
te. li. vi. glo. in eodem verbo executionem. ibi sed obstat. sol
uit q̃ ibi conditio pendebat ex alterius arbitrio ita quod illo
recusante nullum ius habebat impetrans hic ex re existẽtia
in primo casu scilicet quo ad conditionem de vita laudabili
⁊ conuersatione honesta vel ex voluntate eius cui facta ẽ gra
tia. in secundo casu scilicet quo ad conditionem de valore ⁊ i
eo quod dicat glo. q̃ in capitulo si pro te. pendebat gratia ex
arbitrio alterius. vult dicere q̃ ibi pẽdebat ex arbitrio episco
pi ⁊ capituli vt ibi patet. vnde nullum ius erat acquisitum pri
mo impetranti nisi accedente predictorum consensu ⁊ anteq̃
accederet consensus gratia fuit facta sẽo. ⁊ fuit canonicus q̃
re non mirum si preferatur. ar. de condi. appo. super eo. ⁊. c. p
tuas. glo. tamen ista ibi aliquibus. refert opinionem aliorũ
dicentium quod etiam in qõne premissa preferatur secundus
impetrans exquo obtinuit gratiam pure ante purificatam cõ
ditionem primi. nam licet conditio super idoneitate sit de p̃-
senti inquisitio est tamen de futuro isti. volunt dicere q̃ non
est differentia inter gratiam cond tionalem sub forma õ qua
hic ⁊ conditionalem sub forma õ qua in. c. si pro te. quod pla
cet vt dico. j. e. q. pro prior autem opinione facit. ff. si cer. pe.
cum ad presens. cum duabus sequentibus que dicunt q̃ con
dicio de presenti non suspendit. ad quas respondet Steph.
prout dixi. s. in. e. clemen. in vltimo contrario. glo. autem in
heret prioni opinioni dicens eam equiorem ⁊ hoc prosequit
vsq; ibi sed fingas. ⁊ nota ipsam in eo quod dicit non semp
deberi beneficium ei pro quo primo afficitur. ⁊ cum gl. quod
preferatur primus tenet ¶Dau. ⁊ idem Steph. qui dicit se vi
disse sic pronuntiari per auditores curie. est ratio quia purifi-
cata conditione proinde est ac si a principio fuisset pura. ff. q
po. in pig. ba. l. qui balneum. ⁊. l. potior. §. videamus. ff. de
pi. ⁊ commo. rei vendi. quod si pendente. ⁊ idez Bertran. ⁊
hac de causa quia questio erat dubia obmisit Jo. an. ponere
in mercuria. Lapus pro opinione glo. inducit. j. e. cle. §. quẽ
etiam ibi aut recipiendo ⁊c. quod non multum facit. ipse ta-
men tenet aliam opinionem nisi in gratia primi esset appos
tus mensis. j. e. cle. §. secus. tunc enim decretum afficit etiam
ante purificationem ut ibi et hoc placet. idem tenet Laud. et
Oldra. in consiliis ducentesimo tricesimotertio. ⁊ ¶Petrus
de anch. hic dicens qõ si purificatio conditionis traheretur
retro hoc esset per fictionem que fictio causatur ab equitate.
autem non subest equitas cum littere beneficiales sint ambi
tiose ⁊ restringende. de preben. quamuis. i. ti. vi. dic qõ opi-
nio procedit sẽm formam hodiernam sm quam in gratiis
apponitur clausula decreti per quam papa decernit irritum
⁊ inane postquam impetrans fuerit repertus idoneus quic-
quid contigerit attemptari ac si die date contulisset ei canoni
catum ⁊ prebendam que clausula trahit effectum gratie post
purificationem ad diem date. nam ad hoc vt hec verba veri-
ficentur est necesse dicere qõ postq̃ primus impetrans fuerit
repertus idoneus est perinde ac si die date litterarum suarũ
fuisset sibi collatus canonicatus. de preben. si postq̃. li. vi. tũc
autem fuisset preferendus sẽo. ego eodem modo preferat. ⁊
ita dicit rota romane curie in decisione. cclxxiii. que incipit.
Item si papa fecit gratiam. secus esset si in clausula decreti nõ
essent illa verba ac si die date presentium ⁊c. tunc enim effe-
ctus clausule suspenditur in euentum conditionis vt hic ⁊ p
terea si precessit gratia pura illa erit potior nec facio differẽ-
tiam inter clausulam de qua in. c. pro te. ⁊ clausulam de qua
hic. exquo hic erat clausula super idoneitate taliter apposita
quod faciebat gratiam conditionalem. tunc enim est perinde
ac si gratis incideret quando euenit conditio merito ergo p̃-
fertur sẽo pura nec subest equitas de qua dicat gl. immo po
tius equitas est qõ preferatur sẽus qui dicitur primus nisi in
gratia primi sit clausula decreti cum expressione predicta ac
si die date ⁊c. quo casu non procedit. c. si pro te. quod loquit
quando in gratia conditionali non est aliquid expressum per
quod appareat papam voluisse gratiam retro trahi quãuis
enim de sua natura conditio trahatur retro tamen trahitur
sine preiudicio alterius qui ante purificatam conditionez cõ-
secutus erat ius pure vt ibi quod nota singulariter. quia pro
non fuit apertum per scribentes. ⁊ licet hec cle. videatur a cõ
trario probare quod post purificatam gratiam alius executor
non possit prouidere tamen debet intelligi sẽm premissa vt
qua purificata fuit gratia primi anteq̃ gratia secundi affice-
ret alias secus per predicta. ¶ Decimoserto quero vt que-
rit glo. in eodem verbo executorem. ibi sed fingas. solue vt ĩ
ea. ⁊ idez ¶Dau. ⁊ melius. dic vt dixi in precedenti questiõe.
⁊ in glo. ibi que afficit. vt quia collatus ei in canonicatus ẽ cu
ria. de preben. si postq̃. li. vi. vel in rescripto est decretum. õ
rescrip. tibi qui. li. vi. e. ti. si soli. li. vi. ibi est simile immo dissi
mile cum ibi secundus preferatur primo. Lapus. sed. dic si
mile in effectu.

¶. Secus. Nota q̃ mandatum apostolicum õ prouidẽdo sine decreto non afficit. p
batur hic a contrario ibi decreto apposito. ⁊ de preben. dile-
ctus. ii. ¶ Secundo nota q̃ potestas acceptandi non reddit

reſcriptum generale intantum quod ei preiudicetur per ſcõz ſpeciale ſi de primo non facit mentionem ℣Dau.ꝛ colligitur ex eo quia clauſula acceptandi non impedit quominus ꝺcretum afficiat ſi fiat appoſitus menſis. Ex hoc infert ℣Daul. quod ſi mandatur prouideri generaliter de beneficio quod i ciuitate vel dioceſi infra menſem vacauerit acceptandum non preferetur ſcõo.impetrans in certa eccleſia ibi afferat ꝓ hoc. de ma.ꝛ obe.ſolite.xix.di.ſi romanorum.ꝛ eſt ſimile quod no. Arch. de clauſula cõtradictores cc.ꝛ de clauſula tuearis inductũ. de preben.ſi cui. de non.li.vi.ꝛ hoc ſm ℣Daul. ꝓcedit quando verba ponuntur ordinate ꝛ vbi debent alꝭ per dunt effectum.de reſcrip.cauſam.ſ.ti.i.cle.ſi dignitatem.ꝛ dicit ℣Daul.hoc quod hic dicitur de menſe procedere etiam in alia conditione.vt ſi dicatur prouideas de beneficio certi valoris ꝛ minoris ſi voluerit infra menſem.idem dicit videꝛ ri ſi apponatur conditio ſi repertus fuerit idoneus. de qua.ſ. proximo rñſo.quia ſemper incipiet menſis a certo ſcilicet a vacatione nec eſt neceſſaria inhibitio facta collatoꝛi nec conſe ret cum de eo nihil dicatur hic ſed tantum reſeruatio ꝛ acceꝓ tempore limitata ꝛ decretum ſufficiat.nam vbi requirit i inhibitio hoc iure exprimitur.de reſcrip.tibi qui.li.vi.ꝛ ꝓce dit hec argumentatio ab obmiſſo ℣Dau. ¶ Oppo. q etiaz quando apponitur menſis debeat ſuſpendi effectus gratie vſqz ad euentum conditionis idest vſquequo declarat impe trans mentem ſuam acceptando certum beneficium q etiaz ſub conditione debetur in veritate non debetur licet ſit ſpes in futurum deberi.inſti.de ver.obli.circa medium.de ſpon. c.vno.in prin.li.vi. Soluit Lan.q ex hac ratione ꝛ quia v̊ba erant poſita in vna ꝛ eadem oratione videbantur eſſe i pẽ denti vſqz ad euentum conditionis ꝛ ſcõz hoc videbatur qõ ordinarius vel executor apoſtolicus alteri datus poſſet bene ficium vacans conferre ꝛ ob hoc ab initio promotionis dñi pape cle.v. dicebatur ſic quod duxerit acceptanduz infra mẽ ſem ꝛ quo ad illud manus ordinarii ꝛ cuiuſlibet alterius ſit ligata.ſed nunc ſm eum hoc non oportet qz appoſitio ad ſola menſis operat vt prebenda ſit affecta ad hoc vt hec clau ſula menſis non vacet in reſcripto pro hoc quod dixi i tertio notabili alias fruſtra membranas occuparet preallegato.c.ſi romanorum.xxviii.q.i. ſic enim.ff. de vſur.l.ſi ſtipulatus. de lega.i.l.ſi quando. Tamẽ ad tollenda dubia ponit curia clauſulam magis expreſſam.de qua in glo.iſte terminus.in prin. ¶ Secundo oppo.ad id quod dixi in ſecundo notabi li de clauſula acceptandi que vt predixi non reddit reſcriptũ generale in tantum quod ei preiudicetur per ſpeciale.obſtat enim de preben.dudum.ꝛ.c.ꝗuis.li.vi.nam in.c.duduz.di citur qõ ſi papa det licentiam coferendi beneficia reſignata i manibus ſuis in ſua legatione ꝛ ſcõo papa non habita men tione de predicta poteſtate confert canonicatum ꝛ prebendã vacantes in aliqua eccleſia legationis valet collatio.in.c.ve ro quãuis.dicitur q ſi papa dat licentiam conferendi benefi cia certo modo vacantia ꝛ ſecundo aliquod de his conferat ſpecialiter vel alias conferri mandet ſpecies derogat generi. ſoluit ℣Dau.quod in contrariis eſt propria generalitas que diuerſas ſpecies infert ꝛ includit ꝛ in eis perficitur.ſimile de reſcrip.paſtoralis.§.quoniam.non ſic in caſu premiſſo.quia primo mandatum reſtringitur ꝛ perficitur in vno beneficio tantum reſpectu cuius clauſule tale reſcriptum eſt ſpeciale ſz virtute clauſule ante acceptationez eſt incertum ꝛ ratione lo ci generale.e.ti.executor.li.vi.de reſcrip.abbatem. vnde iter alia reſcripta reſpectu impetrantis non eſt differentia que eſt inter genus ꝛ ſpecies ſed que eſt inter certũ ꝛ incertum nec ra tio generalitatis ad ſpeciem facit quod conferri poſſet ꝓ oꝛ dinarium vel ſcõm executorem in proximo rñſo.ſed condi tio non reſerꝓta ad tempus que poteſtatem conferendi non impedit. vult dicere quod reſcriptum ad beneficium qõ dix xerit acceptandum non eſt generale ſed ſpeciale.quia nõ po teſt conſumari niſi in vno beneficio quod non ſic eſt in.c.du dum.ꝛ.c.ꝗuis. dicit etiam ℣Dau.q capitula illa loquũtur i alio caſu.qz.c.dudum.loquitur quando gratia confertur in tuitu collationis ita q tractatur de cõmodo collatoris tunc enim poteſtas tradita eſt generalis donec manet in habitu ſeu potentia.ideo preiudicat ſpeciali::quia continet aliquid actu per quod extinguit ſpeciem de genere ꝛ ſub genere am plius non includatur illa ſpecies.ad hoc.xxv.q.i.§.vlt.regu la generi.li.vi.c.autem quãuis.loquitur de gratia qualifica ta ad certum numerum reſtricta ꝛ huic ꝑiudicat ſpecies do nec generalitas manet in habitu.vnde eſt ibi generalitas po teſtatis cui derogatur per ſpeciem hic autem eſt generalitas cui non derogatur per ſpeciem. ratio no.xxv. q.ii.in fine. vbi dicit gl.o.quod ratio eſt i reſcrip.quia generale reſcriptũ non dat iuriſditionem. de reſcrip.paſtoralis.in fi. pauleguꝰ autem generale ſtatim habet effectum.ꝛ dicit ℣Dau.q ſi ali ud diceremus poſſet euenire quod in loco eſſent tam pauce eccleſie ꝛ tot impetrantes q iſte qui habet generales litteras nunq̃ haberet beneficium decretum ergo afficit omne bene ficium licet non omne debeatur.i.non poterit niſi in vno cõ ſumari. ſimile.C.qui po.in pig.ha.ſi generaliter.ꝛ.ff.eo q generaliter.de hoc dixi de reſcrip.cũ ordinem.maxime i ter tia qõne vbi etiam tenui hoc quod ℣Dau.licet Frede. de ſe nis in conſilius.cxci.teneat contrarium vt ibi dixi. Item in c.c. ſolui aliud contrarium circa intellectum.c.dudum.ꝛ.c. q̃uis. videtur enim in illis ſcõm reſcriptuz fuiſſe obꝛeptitiũ ergo in eo non eſt facta mentio de primo.ſed vt dixi in dic to.c.cum ordinem.non fuit obꝛeptio:quia poteſtas genera liter per papam tradita intelligitur ſine preiudicio poteſtatiſ pape.ꝛ ſic remanebat apud eum eadem poteſtas que prius erat.ſicut ergo ante poteſtatem traditam valuiſſet impetra tio ꝛ collatio facta a papa ita etiã nunc valet non facta mẽtio ne de illa poteſtate talis enim poteſtas venit accumulatiue ad poteſtatem pape. Item impetratio vel collatio facta ſpe cialiter a papa non venit ad preiudicandum poteſtati genera liter tradite ſed papa vtitur ſua poteſtate.ſecus autem eſſet ſi poſt poteſtatem traditaz legato generaliter aliquis impetret poteſtatem conferendi beneficia in certa parte legationis tũc enim directe venit ſecunda gratia in preiudicium prime.nõ non valet tacito de prima.quod plenius dixi in dicto.c.cum ordinem.ꝛ hoc no. ¶ Quero quomodo cõtinuatur iſte.§. ad precedens reſponſum? glo.prima reſpondet dicẽs ſecus. quia in caſu iſto non valet collatio ordinarii vel alterius exe cutoris infra menſem facta licet ante acceptationem.ꝛ idem ℣Dau.ꝛ Ben.quod no.contra eos qui dicunt hunc.§.pro cedere ſolum quo ad ordinarium non autem quo ad alium executorem.procontinuatione autem precedenti facit quia dictio ſecus eſt aduerſatiua.ideo debet inferri per eam cõtra ria diſpoſitio ac i rñſo p̃cedẽti dixi de ordiario vl alio execu tore. ¶ Oppo.ad hoc.quia exquo gratia eſt ſub conditione ante purificationem remanet generalis.ergo non debet im pediri diſpoſitio ſpecialis ſi beneficium ſpecialiter confertur vel impetratur. So. Frede. de ſenis ſtat contrario in conſi lius.cxci.ſed Lapus refert eundem fredericum de curia ſcri pſiſſe per curiales teneri q iſte v̊.reſpiciat ſuperiora modo p̃ dicto ita quod gratia afficiat infra menſem etiaz anteq̃ exꝛet conditio.ꝓ hoc quod no.de preben.ſi pauper.li.vi.ꝛ hoc te net Lap.dicens q ſic.vt quando ſcribitur pure decretuz ſta tim afficit ita etiam quando ſub condutione cum appoſitiõe menſis qõ ẽ verius.ꝛ de hoc dixi in dicto.c.cum ordinez.faci unt hec ad qõnem facti in qua conſului ferrarie.ꝛ idem poſtea conſulitur collegium doctorum padue. Al.ꝛ B.clerici eadem eccleſia impetrauerunt a papa prebendam quã poſt q̃ vacauerit infra menſem duxerunt acceptandam cũ clauſu lis inhibitionis ꝛ decreti.ſcõus prebendam que poſtea vaca uit infra menſem acceptauit ꝛ per ſuum executorem ſibi col latio facta fuit. primus autem infra menſem non acceptauit nec aliquid fecit.queritur an collatio facta ſecundo ꝺ iure va leat? q ſic arguitur multis rationibus precipue quia clauſule decreti in litteris primis effectũ ſortite non ſunt ergo nõ im pediunt debent enim intelligi cũ effectu.ſ.ſi valuerit.de cle. non reſi.relatuz.cum ſimilibus.alias rationes proſequor in conſilio quod extenſe poſui in repetione.c.dilectus.ii.ꝺ pre ben. In contrarium ſunt alie multe rõnes quas ibi poſui ꝛ p̃apue ꝓ hac parte eſt caſus in hoc.§.ſcõm intelectum qui ſumitur ex glo.i.de quo.ſ.c.q.ꝛ hanc partem expreſſius te net ℣Dau.hic qui formal queſtionez in terminis quando i petrans infra menſem non acceptat ꝛ ordinarius infra eun dem menſem confert in qua dicit quod non valet collatio.qz facta tempore quo non potuit. vnde noua collatione opus ẽ. ar.de elec.bone.ii.ꝛ.c.penul. Ad contrarium dic qõ appoſi tio menſis operatur quod clauſula decreti habet effectũ etiã ſi gratia nondum ſortita ſit effectum quod eſt mirabile tamẽ equum eſt vt appoſitio mẽſis aliquid operetur. in hac tamẽ queſtione ſunt doctores moderni tenentes aliter ꝛ videntur iuuari per vnam regulam cancellarie ad quam reſpõdi in di cto.c.dilectus.inherendo huic.§.ſcõm intellectum premiſ ſum.ꝛ hec no. ¶ Secundo quero an hic.§.locum habeat ſi

ne in forma pauperũ sine in forma gratie. ¶Dan. refert quos dam intelligere tantum in forma paupertum de qua premi sit. ipse vero tenet idem si gratiose quia hec littera loquit ge neraliter. dicit ergo curandum solummodo an decreto tem pus adiciatur an non. quia si sic statum habet effectuz vt hic ꝛ hoc tenet rota romane curie decisione. ciiii. que incipit itez. § secus vbi refertur Jo. cal. idem tenuisse ꝛ alios plures.

¶ Tertio quero an dispositio huius. §. sit noua? videtur q̃ sic ex verbo censemus. ꝛ hoc tenet Lau. dicens q̃ potius est nom iuris constitutiua quam antiqui declaratiua. ꝛ sic non respicit gratias preteritas vel pẽdẽtes sed futuras. i. que post hunc. §. emanarunt. gl. autem in verbo censemus. tenet cõ trarium ꝛ eam no. mihi magis placet opinio Lau. nam ap positio mensis vel alterius temporis non deberet de sui na tura operari id qõ hic dicitur cessante hac dispositione hec ta men qõ hodie est nullius effectus nisi pro intelligenda subtili tate propter similia. ¶ Quarto quero in eo qõ dicit de nõ se quid si esset aliud tempus? glo. in verbo mensem dicit idẽ quod est verum sim ¶Dan. sive sit tempus certum ꝛ limita tum sive non. de elect. innotuit. de preben. inter cetera. nam scõm eum aliud est decretum incertum respectu inutij ꝛ finis ꝑ. proximo rõso. Aliud est certum ratione principii. sed icer tum respectu finis. vt dicto. c. innotuit. ꝛ. c. inter cetera. vel si est certum respectu vtriusqz vt hic. ex hoc infertur q̃ si mãdatur prouideri de beneficio quod acceptauerit intra temp⁹ arbitrandum ab epõ erit locus huic. §. quod videtur dubiũ quia hic. §. denat a regulis iuris in eo quod decretum affi cit antequam gratia sit purificata ꝛ sic non debet extendi ex tra suos terminos. sed pro dicto ¶Dan. est quia vtroqz casu est eadem ratio vt appositio temporis aliquid operetur ꝛ suf ficit quod potest fieri certum raro tamen hoc venit de facto sed si eueniat videtur verius quod decretum ligabit etiam i terim antequam epus arbitretur inherendo dicto ¶Dan. ta men subtiliter ponderando dictum ¶Dan. nihil facit quia loquitur quando decretum est certum ratione inutj non au tem finis vt in. c. innotuit. vbi papa decernit irrituz qcqd cõ trafieret ante susceptionem litterarum suarum. ꝛ similiter i. c. inter cetera. decernit irritum ante collationem si qua fie ret antequam esset de prebenda prouisuz magistro. ¶ D. his enim duobus casibus statum decretum habet effectum licet sit incertum quantum durabit. in exemplo autem premisso decretum non est certum ratione inutj sed pendet nec potest habere effectum nisi postquam epus arbitratus fuerit. nam quod episcopus debeat arbitrari est conditio extrinseca que suspendit. de rescrip. si pro te. ꝛ hoc verius. ¶ Quinto que ro quot dies habebit mensis ille ad acceptandum? Gen. di cit q̃ tot quot habuit mensis in quo facta est notificatio ita quod si de illo erant lapsi aliqui dies supplebuntur de sequẽ ti. ar. ff. de diuer. ꝛ temp. prescript. l. i. de verbo. sig. cum bi sextus. quod tenet glo. de elec. quam sit. li. vi. ¶ Sexto q̃ ro si sunt plures expectantes cum clausula acceptandi infra mensem. an quilibet habebit suum mensem? Genz. arguit q̃ sic. quia hoc habet forma litterarum. nam in litteris cuili bet eorum datur mensis cum ergo non sit ambiguitas i ver bis nulla debet fieri questio. ar. ff. de le. iii. l. ille. vel ille. §. cũ in verbis. Secundo quia acceptatio sequentis in data facta i fra mensem carebit effectu si primus intra illum mensem ac ceptauerit. ar. ff. de optione lega. l. si cum optio. vbi si legata est optio seruorum heres de aliquo ipsorum non potest aliõ disponere in preiudicium legatarii ergo non valet acceptatõ secundi impetrantis nisi post mensem competentem primo ff. de adul. si maritus. ii. vbi tempus non curr t ad accusan dum de adulterio propter maritum qui erat impeditus ꝛ q ceteris debeat preferri. in contrarium quod omnes ha beant vnicum mensem arguit Gen. quia debet occurri diuturne ꝛ periculose vacationi que contingere posset si quilibet men sem suum. ꝑ. c. nulla. ꝛ co. ti. qua cunctis. li. vi. de elec. ne pro defectu. sed vt seruetur forma litterarum expirmens fore ac ceptationẽ faciendam infra mensem a tempore note vacatio nis que forma est seruanda. de rescrip. cum dilecta. de ꝓben. cu. de non. li. vi. sed non seruaretur si quilibet haberet pro primum mensem: quia sic mensis non curreret sed a tempore note vacationis. sed a tempore non acceptationis facte per p cedentem ꝛ sic quo ad secus frustratoria esset dispositio hu ius cle. in fi. ¶ Tertio videtur clare probari de consue. c. fi. li. vi. vbi omnes canonici habent vnum terminum ad optã dum. ꝛ idem. ff. de adul. si maritus. preuenerit. vbi idem tẽ pus ad accusandum de adulterio currit marito ꝛ patri ꝛ ta men maritus potest preoccupare quia si vult debet preferri vt ibi. ꝛ. ff. eo. ti. l. is cuius. §. pe. ¶ Quarto quia acceptatio facta per omnes infra mensem nulli est nocua non priori data. nam in aduentum acceptationis siue acceptationes eo rum carent effectu nec preiudicatur acceptanti nisi quin possint aliud acceptare ex quo primum non obtinent. arg. ff. de opti. lega. l. ii. in fi. ꝛ in. l. iii. ꝛ. l. optione. sed prodesse potest quia si primus non acceptauit accepta tio sciõ habebit effectũ ꝛ sic vlterius. ꝛ hoc tenet Gen. dicens q̃ si recte attendatur cessant cõtraria. tamen ad. l. si maritus. dicit q̃ tibi temp⁹ ma riti qui preferetur patri in accusatione adultere non admittit marito impedito quia preiudicaret sibi vt tibi dicitur. pro hoc. l. ii. §. fi. cum. l. sequente. ff. hic autem acceptatio facta per se quentem in data i nullo preiudicat primo quare sic⁹. ¶Dan. ꝑ. §. fi. quem sequitur Lapus distinguit an sint plures ipe trantes sub eadem data an sub diuersa. primo casu hñt vnũ mensem. ar. c. vlt. de consue. li. vi. ꝛ si queritur hoc casu quis preferatur. dicit ¶Dan. q̃ si rescripta possint versari circa di uersa beneficia vnum non impedit aliud. si circa idem prefe ratur primo acceptans ꝛ si est in omnibus paritas erit electio eius ad quem spectat electio vel collatio. de rescrip. c. pe. lib. vi. sed in eo quod dicit preferendum primo acceptantez hoc non probatur in dicto. §. pe. ibi enim dicitur de primo pñtã te nec videtur curandum de prioritate acceptationis cum ce dat totus mensis ad acceptandum vt hic. item sufficit q̃ hoc non est iure expressum dummodo ergo vterqz acceptet ifra mensem est ac si simul acceptassent ꝛ sic est in eptione habe tium conferre vter preferatur dicto. c. penul. Secundo casu quando sub diuersa data. dicit ¶Dan. q̃ primus habet vnuz mensem ꝛ si infra illum non acceptat scõus habet secundum non enim currit primus mensis scõo cum non posit accepta re beneficium inuito primo. ar. c. ti. quia diuersitatez. ꝺ sup. neg. prela. licet. quid enim si primus dicebat se nolle accepta re ꝛ vltimo momento acceptat vel non acceptat qũo potuit ante hoc scire an sibi ius competeret ad acceptandum. currat ergo scõus alius mensis a tempore quo notum est i loco ; a mum non acceptasse. ꝛ dicit ¶Dan. presumi notum nisi notũ sit contrarium fatetur tamen q̃ si scõus acceptat beneficium acceptatum a primo non nocet ei si ignoranter fecit. de ꝓbẽ. si beneficia. li. vi. pro hac distinctione est qõ no. Jo. an. in ad di. spe. de concess. preben. vbi plene hoc examinat. pro eadem est quod no. Bar. ff. de adul. si maritus. ii. vbi dicit q̃ quan doqz pluribus competit tempus ordine successiuo ꝛ tũc scõo incipit curre post finituz tempus primi. C. qui admit. ad bo. pos. possunt. l. fi. qñqz competit simul ꝛ semel ꝛ tunc omni bus currit etiam si aliquis eorum habeat priuilegium preuẽ tiõis dicta. l. si maritus. sic autem est in exemplo premisso q̃ quando habent eandem datam mensis simul omnibus cõ petit quando vero diuersam cõpetit ordine successiuo. Ste pha. hoc relinquit disputationi dicens quod vidit ꝑ vtraqz parte in curia pronuntiari. tamen ad partem quod habeant vnum tantum inducit dispendium diuturne vacationis. ꝛ dictum. c. fi. de consue. ꝛ quod ibi no. in glo. penul. ꝛ dicta. l. si maritus. ad partem aliam inducat. ff. quis ordo in bo. pos. ser. l. fi. quid enim prodesset acceptare ex quo conferri nõ pos set quouscqz primus non declarat se nolle vel labatur mẽsis ita ꝛ posterior intra centum dies qui dantur priori ad peten dum bonorum possessionem non admittitur nisi primus sit mortuus vel de ipsius voluntate constet. ff. de successo. edic. l. i. §. si intra. de bonis libe. si filius. §. cum filius. Joã. an. in apostillis hic dicit q̃ impetrantes nostri temporis acceptant sub conditione. si primus non acceptauerit infra mensem ꝛ eodem modo scõus. ꝛ sic vltra tamen tenẽt q̃ omnes habẽt vnum mensem cuius contrarium tenet in additione Spe. vbi. ꝛ. Jo. de lig. tenet q̃ omnes suum mensem per. c. si plu ribus in fi. de preben. li. vi. per quod etiam mouetur Jo. an. in addi. spe. vbi. ꝛ. nam in dicto. c. nõ currit tempus scõo ad acceptandum nisi finito tpe primi. ¶Dihi placz q̃ vnus mẽ sis currit omnibus per rõnes ꝛ ultra supra ad hoc iducta ꝛ ita seruatur. vbi aduerte q̃ secundo impetranti nihil obstat gra tia primi quominus possit acceptare saltem sub conditione si primus non acceptauerit recipit enim acceptatio conditionẽ cum sit nudi facti ꝛ mentis declaratoria immo etiaz pure ac ceptare potest licet acceptatio sit sine effectu quouscqz appare bit de non acceptatione primi. secus autem est in collatione facienda ab executore. nam quo ad illam cõpetũt, tot mẽses

quot sunt impetrantes. quia non potest executor sibi conferre nisi lapso mense competenti primo nisi primus ante mensem renunciet ⁊ sic de aliis. collatio enim est actus legitimus qui non potest esse in pendenti nec fieri sub conditõe. ō elec. c. ii. li. vi. nec conferri potest beneficium alteri debitū. de preben. si post p̃. li. vi. pro hoc decisio rote. Item si habens gratiam in forma dignum. vbi decid. tnr q̃ licet valeat acceptatio ante purificationem gratie non tamẽ valet executoris collatio. quod vltimum bene probat hec clemẽ. in precedenti responso vbi ante purificationem gratie libere potest beneficium conferri ⁊ sic non cadit sub executoris potestate. Ad intra contraria dico q̃ oia loquuntur in iure qñ pluribus defertur ſm gradum sicut est in edicto successorio. quia hereditas defertur proximo ab⁹ ideo quãdiu deliberat qui est prior in gradu non currit tempus ei qui est posterior quia non potest velle cum effecta esse heres ⁊ si declararet in hoc suam volũtatem declaratio foret nulla. ff. de inoffi. testa. filio. §. contra tabulas. de bonis libe. si filius. §. cũ filius. de suc. edicto. l. i. § si intra. sic loquit. c. si pluribus. p̃allegatum. loquit enim ō eo cui collata fuit dignitas vel p̃benda in ecclesia in qua plures vacant quo casu q̃ qñ competit ordinario collatori potestas eligendi infra decimũ que dignitas vel p̃benda debeatur ⁊ si nõ eligit devoluitur ad impetrantẽ ⁊ sic totum tẽpus cedit collatori. quod ẽ ideo quia facta deliberatione statim radicat ius impetrantis super beneficio sibi relicto. ⁊ sic si intra decimum primum declararet impetrans suam intentionez aut declaratio esset sine effectu ⁊ tunc frustratorie fieret. aut valeret ⁊ tunc excluderetur per eam ius competẽs collatori. frustra enim animodo declaret mentem suam cum gratia ipetrantis iam esset reducta ad speciem ⁊ consecuta effectum. in acceptatione autem de qua loquitur hic non agitur vt per cã aliquod ius applicetur impetranti neqz acceptatio est ius aliquod qñ deferatur per gradus. sed est nuda declaratio voluntatis preparans viam collationi faciende per executorez. aliud est autem in collatione executoris. vt dicit. ſ. c. q. quia p collationem radicatur ius in personam eius cui fit collatio ipso acceptante. collatio enim tribuit ius in re. de concess. p̃b. c. fi. in fi. li. vi. ad aliud quod dicebatur q̃ frustratoria est acceptatio secundi exquo intra primũ mẽsem non põt fieri collatio. dic q̃ immo est vtilis ad declarãdã intentionem ipetrãtis vt ei possit fieri collatio tempore debito ⁊ vt satisfiat huic clem. in fi. ¶ Septimo quero si ipetrans in forma pauperũ petat infra mensem purificari conditionẽ siue gratie ⁊ i hoc fecat omnem diligentiã sed per executorẽ stetit ipse aũt ipetrans infra mensem acceptauit. decidit rota decisione. xx. q̃ valet acceptatio adeo q̃ etiam elapso mense ordinarius alteri conferre nequit quod est singulare ⁊ nouũ. ¶ Octauo quero an expectans possit acceptare post mensem beneficiũ adhuc vacãs glo. in verbo mẽsem. ibi sed quaritur. arguit q̃ sic. per regulam quod ob gratiã. li. vi. ⁊ per. c. si absenti. de p̃ben. c. li. tñ tenet quod si clausula reseruationis ⁊ ptãs executoris adiungit beneficio vacaturo q̃ acceptabit impetrans infra mensem vt hic in textu. ⁊ in forma posita in prin. huius glo. nõ possit beneficium acceptare. vult dicere q̃ tũc tps mẽsis restringit potestatẽ acceptandi ⁊ ꝙferendi ita q̃ post mensem neutra valz nam in forma posita hic in glo. in prin. papa reseruauit beneficium quod infra mensem ipetrans acceptaret ⁊ de illo ōdit executoris potestatem cõferendi ergo secus de alio. fatetur tñ glo. q̃ posset esse talis forma q̃ valeret acceptatio ⁊ collatio post mensem. qõ dic vt i gl. ibi fateor tamẽ. vsqz ibi si autez ⁊ in ea ibi si tibi absenti. Steph. alleg. ff. de cessi. bono. as qui facit qõ no. archi. c. ti. si capitulo. li. vi. ibi opinioni contrarie silẽ qõ no. de tpe adiecto perceptioni vel vacatiõi. de rescrip. si ꝓpter. li. vi. ⁊ cũ hac glo. tenet ☞ Dau. p primo dicto q̃ nõ possit post terminũ acceptare qñ terminus fuit statutus acceptatiõi ⁊ executoris ptãti. iducit qõ no. xxvii. q. i. si homo. in fi. vltime glo. ⁊ de offi. dele. de causis. dicens. q̃ licet in. c. de causis. possit p partes iurisditio progari vltra terminũ nõ sic tñ põt p ipetrãtẽ progari ptãs executoris vltra terminuz ad regulam quod ob gratiam respondet aliter q̃ glo. dicens q̃ loquitur i casu suo speciali ⁊ qñ fauoris expressio termio non expirat vel pditur p negligentiam sicut electio ⁊ collatio. co. ti. ci. de sup. ne. p̃la. lz. ⁊. c. se. tacite enim videt dixisse q̃ post terminũ nõ possit conferri ⁊ sic tacitũ suppressum a cõtrario expressi habet p expresso. ff. de testi. l. ex eo. de presump. nõne. sic in casu nostro expressum nõ retorquet in damnũ sz tacitum. hec solutio lz alia sit i verbis a solutione gl. ẽ tamẽ ea dem in effectu. q: sicut glo. dicit q̃ hoc optatur forma mãdati vt non habeat locũ regula qõ ob gratiã. ita ẽt hoc vult solutio pau. q̃ hoc optatur forma mãdati. Ben. ẽt tenet idem cũ glo. ⁊ p primo dicto q̃ vltra mẽsem nõ possit p̃benda acceptari nec cõferri inducit: q: adiectio tpis facta ad acceptandũ restringere videt ptãtem acceptandi ⁊ vltra illam acceptare ñ possit qui infra tps fuit negligens. ar. ff. de arbi. ccisus. ō act. ⁊ obli. l. traiectitie. §. de illo. C. de cõtrahen. ⁊ cõmit. sti. magnam. quasi lapsu tpis semel negligentẽ ab acceptãdo repellat. argumẽtum quasi exp̃ssum. ff. dele. ii. statuliberuz. §. stichum. de condi. ⁊ demõ. si in diem. ⁊ clarius. ff. de fideicom. liber. thais ancilla. §. intra. cum ibi notatis. p hoc. ff. ō vulg. ⁊ pupil. si ita quis sustinuerit. de bo. pos. ẽtra tabu. l. ii. §. si pater. alis eni cõtingeret violari voluntatẽ apponentis tẽpus qui videtur voluisse post tp̃us ipetrantẽ excludere ab acceptando. ar. ff. de vulga. ⁊ pupil. ex facto. §. item quero. ⁊. l. q plures. duraret enim tũc tp̃us acceptandi vltra tp̃us a supiore p̃fixum contra iura p̃dicta ⁊ similia. ⁊ hoc idẽ tenet rota per hanc rõnem decisione. ccexxxiii. Item q̃ habẽs auctoritate apostolica canonicatũ. ⁊ hoc intelligẽdo q̃ expectans nõ fuerit creatus canonicus a papa. si vero fuisset factus canonicus tunc dic vt in questione sequenti. ad regulam qõ ob gratiaz respondet Ben. vt dixi. ſ. c. q. secundum glo. q̃ hoc operatur forma mandati. vel ſm eum potest dici q̃ tempus ad acceptandum non simpliciter apponitur fauore impetrantis. sed tm̃ quo ad quid. ſ. vt infra illud tempus ligate sunt manus ordinarii ne conferre possit quod alis potent. c. ti. c. i. lib. vi. in hoc autem non est in sui fauorem. quia censetur adiectũ vt eo elapso non admittatur acceptans si enim admitteretur nõ esset differentia inter habentem potestatez acceptãdi tpe limitatã ⁊ hñtem nõ limitatã quod est absonum. dicit ergo Ben. qõ est quid imputetur nõ acceptanti infra tp̃us quia post tp̃us nõ potent sibi cõferri exquo neglexit vti gratia. q̃ per talem negligentiam extincta est. ar. ff. de succesſo. edic. l. i. §. de quibus. de p̃ben. si clericus. li. vi. nam executor habet potestatem conferendi acceptatum infra tempus. ergo non aliud alias verba rescripti non seruarentur cõtra. id. de ☞p. cum dilecta. de prãule. porro. ad. c. si tibi absenti. respondet q̃ ibi re integra sit acceptatio de beneficio quod per collationem desierat esse liberũ tenet ergo acceptatio collatore in eadem voluntate manente. ar. de ꝓcu. licet. li. vi. ff. ad tertull. l. fi. ij. §. fi. ⁊ in eadem voluntate durare videtur donec appareat de contrario. ar. de baptis. maiores. §. vlt. ff. dele. ij. fideicõmis. §. si rem. de proba. l. cum qui. in qõne aũt ꝓmissa p nullum factum alicui⁹ desierat beneficium esse liberũ exquo fuit negligens in acceptãdo infra tempus sibi ergo imputet. quia vigilantibus ⁊c. ff. que in frau. credi. pupillus. maxime quia rescripta beneficia tanquam ambitiosa restringenda sunt. de preben. q̃uis. i. li. vi. ¶ Op. ad hoc. ff. de opno. legã. l. mãcipium. vbi post tempus statutum ad optandum potest quis optare re integra. soluit Ben. q̃ ibi non fuit tempus adiectũ a testatore alis vltra non fuisset admissus. ff. de le. ij. statuliberum. §. stichũ. sed a iudice ideo fauore vltime voluntatis post tempus admittitur optans re integra. hic autem fauor considerari non potest hoc casu. l. mancipioz. non infringitur voluntas testatoris per optionem factã post tempus exquo testator non limitauerat tempus. hic aũt infringeret volũtas mãdantis qui tempus apposuit. ⁊ de intellectu huius. l. no. infra de ver. sig. cle. sepe. ver. eo saluo. in glo. vbi ergo. ⁊ dixi. de fi. instru. cum dilectus. ¶ Op. ad idem. ff. de iure delib. si quis sinus. de mino. q̃ si minor. §. scenola. C. de repu. heredi. l. vlt. in quibus institutus repudiauit hereditatem ad eam ad eundam admittit̃ re integra. soluit Ben. q̃ ibi non fuit tempus p̃fixum a testatore ad eundum sicut etiam hic fuit ad acceptãdum. Itez si est fauor vltime voluntatis ne pereat hereditate non adita cum ex ea regulariter legata nõ debeãtur. ff. de his que in testa. delen. ꝓme. C. de fideicõ. eaz quã. ⁊ quia iter est defuncti habere successorem. ff. de interro. actio. l. ⁊. quane aliquis iniuria afficiatur. insti. ex quibus causis manu. nõ licet. §. i. talia autem non possunt in casu nostro considerari. ⁊ pro intellectu predictorum in hac questione faciunt que dico in sequenti questione. ¶ Nono quero si ſm nouam formam papa dat canonicatum ⁊ circa prebendam dat beneficium acceptandi infra mensem gl. c. in. v. mensẽ ibi. Si autẽ ſm nouam. dicit q̃ tunc licet reseruatio ⁊ potestas executoris adiungantur prebende acceptande infra mensem ita q̃ ex vi reseruationis acceptari vel per executorem conferri non põt

tamen ex vi canonicatus si nullus ibidem expectat post men sem sibi petenti conferri debet per ordinarium ⁊ cum decre to.ita quod alteri facta collatio non tenet per.c.si clericus.de preben.li.vi.dicit tamen glo.hoc casu posse dici contrarium ⁊ rõnem diuersitatis ponit inter hanc formam ⁊ casum.c.si clericus.quia ibi expirauit potestas executoris.hic autez du rat quo ad aliam que vacabit si acceptabitur infra mensez nil ergo mirum si ordinarius ibi aditur.dicit etiam glo.q̄ sicut ordinarius nõ hʒ ibi ptãtẽ sup neglecta ita nec hic.⁊ sic videt gl.facere diiam quo ad aliquid ⁊ similitudinẽ quo ad aliud glo.inter casum.c.si clericus.⁊ casum pmissum.vñ qd dicit posse dici cõtrarium intelligit quo ad hoc quod in hoc casu pmisso pbenda neglecta nõ debet cõferri per ordinariũ sicut confertur ibi.nõ aũt intelligas quod non debeat ipetranti sic dicit Jo.an.sup hac glo.vult dicere q̄ exquo iste erat cano nicus affecta fuit pbenda ita quod sibi debetur.lʒ neglexerit infra mensem acceptare.qd itellige fm dispositionez.c.si cle ricus.quãdo nõ erant alij expectantes quod ẽt dicit hec gl. ⁊.s.e.q.dixi.⁊ hoc tenet rota in decisione quã allegaui.s.q. prima. Lapus pro hoc inducit quod no.de exec.pla.inter dilect.s.⁊ dicit hoc qd dicit glo.debere intelligi verũ quan tum ad hoc vt expectanti cõferatur pbenda neglecta dicit ta men q̄ ordinarius libere põt alteri cõferre si non alius expe ctãs i ecclesia ⁊ quod põt ẽt eidem negligẽti cõferre si velit.li cet ille actionẽ nõ habeat ad eam petendã ⁊ idẽ tenet i dicto. c.si clericus.vbi dicit q̄ licet pbenda neglecta nõ debeatur ex debito impetranti.sed alia sic vti dicto.c.si clericus.nõ tamẽ tollitur quin ex sua libertate possit ordinarius ei cõferre.⁊ ex hoc vult Lapus quod pbenda neglecta nõ remanet affecta ppter canonicatũ.in cõtrariũ facit quod dicit Joã.an.in eo quod supra dixi post eum cũ ad glo.ibi posset dici gtrarium supplet.s.qd nõ debet gferri p ordinariũ nõ aũt qd nõ debea tur ipetrãti.⁊ hoc videt tenere rota i decisione allegata in p xima qõne.vbi cõcludit q̄ iste qui erat factus canonicus a pa pa põt post mensem acceptare pbendam si nõ ẽ alteri colla ta.ex quibus verbis appet esse de mẽte illaus decisionis quod post mensem pbenda nõ remanet affecta p primo exquo ac ceptare potest ab alio.in quo videt dicẽdũ q̄ indistincte post mensem nõ põt impetrans se impedire de tali pbenda nec ẽ verum q̄ collatio canonicatus sibi facta afficiat pbendaz sim pliciter sed eam solam quã infra mensem acceptauit:q: limita ta est collatio canonicatus respectu pbende quam acceptaue rit infra mensem: vnde exquo illã non acceptauit infra men sem quo ad illam est pinde ac si non fuisset canonicus q̄ aũt illa pbenda non potuerit gferri per ordinarium vel per scdʒ executorẽ infra mensem nõ fuit ex eo.quia esset affecta sʒ ex adiectione mensis que hoc opatur vt hic ⁊ sic declaraui hãc glo.cuidam doctori de ipsa me interroganti per litteras.⁊ p hoc dico qd verũ est quod dicit Lapus q̄ ordinarius potest neglectã libere conferre cui vult.dico etiam qd posset eaz cõ ferre expectanti in casu.c.si clericus.licet non teneatur vt ibi. quod latius dico.j.e.q.in casu autem huius cle.videret eo dem modo q̄ ordinarius eam conferre possit expectanti licʒ non teneatur ⁊ hoc si alteri non debeatur tunc tñ nõ dicetur apostolicus sed capitularis.quando enim papa scdm nouam formam creat canonicum nõ intendit q̄ pbẽda primo vaca tura afficiatur tunc enim esset locus.c.si clericus.sed intendit ⁊ ita exprimit q̄ afficiatur prebenda quã acceptauerit infra mensem.vnde acceptatione non secuta collatio canonicatus nihil operatur quo ad hanc pbendam.⁊ ideo nõ est vera illa pticula glo.que dicit vt.s.dixi in hac questione q̄ si nullus ibi dem expectat etiam post mensem debeat p ordinarium hec prebenda expectanti petenti conferri ⁊ cum decreto.⁊.q̄ alte ri facta collatio non tenet.q: immo tenet vt predixit quia p benda nullatenus est affecta nec est verum q̄ etiam ifra men sem fuerit affecta ex vi canonicatus vt predixi sed soluʒ ex vi decreti cum adiectione mensis.ex hoc dico q̄ multuʒ refert hanc formam ⁊ casum.c.si clericus.ibi enĩ i scdo responso va cans nõ potest p ordinarium cõferri alteri q̄ expectanti q re ceptus erat in canonicum ⁊ primam que vacauerat negligen ter omiserat acceptare.ipsi enim negligẽti primã debet scdã quando ibi non sunt alii expectantes ⁊ hoc ideo quia cum sit canonicus debetur sibi prebenda nulli alteri de iure debita. primã autem quã negligit petere non põt:quia iam in illa q̄ situm est ius ordinario conferendi eam cui vult posset tamẽ vt dicit Lapus ordinarius si vellet etiam conferre primam expectanti.⁊ dic q̄ quo ad scdam nulli de iure debitam expe ctans obtinebit eam ab ordinario auctoritate apostolica p di ctum.c.si clericus.vbi dicitur q̄ alteri facta collatio non tene bit sed in casu premisso exquo gratia durat quo ad aliam p bendam quam expectans acceptabit intra mensem ordinari us non habet scdam conferre expectãti sed executor.⁊ tezilla prefertur omnibus expectantibus sicut preferri debuit in prima si eam acceptasset.sed si ordinarius collator vellet con ferre isti primam neglectam posset vt dixi.s.e.q.sicut eã con ferre potest cuilibet extraneo nullo tamen iure eaʒ petere po test.ex quibus omnibus cõcludit q̄ acceptatio facta post mẽ sem nullus est effectus.concludit etiam quod id quod dicit glo.hic in fine non est verum in eo quod dicit q̄ nec in casu. c.si clericus.nec in casu isto ordinarius habet potestatem sup neglecta:quia immo potest eam libere conferre cui vult nisi in casu quo sunt alii expectantes quorum gratie afficiant ⁊ ad illũ casum forte se retulit glo.licet inspiciendo verba eius vi deantur velle q̄ exquo expectans est canonicus debeatur si bi prebenda neglecta si nullus ibidem expectat.qd nõ est ve rum quia non debetur licet ei conferri possit vt predixi.

¶ Decimo quero an expectans in forma de qua hic possit acceptare primum beneficium incertum quod vacabit?gl.i verbo notitia.dicit q̄ nõ.⁊ in ea ibi quod vacat.de hoc no.de preben.si postq̄.li.vi.in gl.iii.ibi.c.ii.verbum erit.idem no. de alie.mu.iudi.c.i.

¶.Quem etiam.

Nota de dictiõe aut.que facit alternatiuam in qua sufficit alterum esse verum.de hoc in glo.iii.pro hoc de re scrip.cum inter. ¶ Secũdo no.q̄ tacens habetur pro cõsen tiente sufficit enim hic q̄ presens recipiat collationem ⁊ sic prodest taciturnitas alibi nocet.de his que fi.a ma.par.ca.ex ore.ii.q.vii.plerisq; vbi de hoc.xxxii.q.iiii.dicat.xxix.q.ii.si quis.xviii.disti.c.i. ¶ Tertio nota duos modos tacitos ac ceptandi prebendam vacantem.modum autem acceptandi vacaturam.no.Archi.co.ti.ne captande.li.vi.in gl.hec for ma. ¶ Oppono q̄ si impetrans petit beneficium sibi con ferre non debeat admitti sed reijci tanq̄ ambitiosus.de elec. qualiter.soluit Paulus q̄ non est ambitiosus quia ius su um prosequitur sicut nominatus in scrutinio qui petit eligi. de elec.publicato.⁊ electus qui petit confirmari.de elec.du dum.ii.⁊ consecratus in episcopum qui petit pallium vt no. c.di.presta. ¶ Secundo oppo.quia videtur tex.velle q̄ ac ceptatio beneficii debeat fieri in presentia executoris in eo q̄ ponit duos modos acceptandi in quorum vtroq; executoris presentia requiritur cum tamen etiam in eius absentia fieri possit.vt no.co.ti.c.i.li.vi.ad finem.solue vt in glo.in ver bo executorem.ex qua dic q̄ licet quo ad duos modos de q bus hic requiratur executoris presentia non tollitur quin ẽt in absentia fieri posset.in quo dicit Pau.q̄ acceptatio taci ta requirit executoris presentiam vt hic.expressa non vt in cõ trario.⁊ idem Genze.⁊ dicit Paulus q̄ acceptatio facta in absentia executoris impedit collationem ordinarii ⁊ alterius executoris quando est decretum appositum cum termino.s. .§.proximo.secus si non esset decretum.quia tunc debet fie ri in presentia executoris ⁊ per eum approbari.dic etiã q̄ tũc oportet q̄ purificata sit gratia.supra.e.cle.in prin. ¶ Que ro cuius vtilitatis sit iste.§.So.vt in gl.i.⁊ idez Pau.⁊ Gẽ. ¶ Secundo quero si collatio fit procuratori expectantis an sufficit vt per hoc videatur expectans expectasse?glo.in ver bo presenti.dicit q̄ sic.⁊ idem Pau. ¶ Oppo.ad hoc.ff.de verbo.signi.l.vlti.in prin.⁊.l.si stipulatus fuerit.in prin.gl. eadem soluit q̄ ille leges non loquuntur in procuratore.di citur autem in dicta.l.si.q̄ si filius vel seruus stipulatus sit rem illam aut illam vtram ego velim non pater aut domi nus sed filius vel seruus habet eligere de alterutro.⁊ ad idez venit.l.si stipulatus fuerit.vbi idem dicitur exquo habetur q̄ electio est personalis quod dicit dicta.l.si stipulatus.vide tur ergo non posse expedire per procuratorem sed gl.vt pre dixi dicit q̄ nõ loquuntur in pcuratore.vult dicere q̄ in illis legibus possit electio fieri per pcuratorẽ nec diceret egressa personam:quia qui p alium facit per seipm facere dicitur.de sen.ex.mulieres.regula qui p alium.li.vi. ¶ Tertio quero circa dicta i pxima qõne an talis procurator possit esse laicus videtur q̄ sic.de pcu.c.i.li.vi.nudũ enim cõsensuʒ exprimit nomine alterius.vnde sicut quis potest cõtrahere tanquam procurator matrimoniũ carnale cũ illa cũ quia nõ posset no mine suo ita debet esse ⁊ in spirituali.nam valet argumẽtuʒ

ac carnali ad spirituale ⁊ econuerso. de transla. c. ii. ⁊ i. q. i. si cut in contrariū. de procu. cle. religiosus. vbi sicut religiosus prohibetur esse procurator sic nō potest alium substituere. sic ergo laicus qui nō posset acceptare beneficiū nomine suo tā quam incapax nō possit etiaz alieno. ¶ Dan. solut distinguēdo ⁊ corrupta vī scriptura sed cōsiderato effectu dicit q quādoqz loquit de potentia cōpulsiua. i. per quam quis agit cōtra aliquem vt ad aliquid cōpellat. qñ qz de receptiua ⁊ executiua. primo casu loquitur regula qđ alicui. lib. vi. q tā qđ licet nomine suo nō licet alieno. ⁊ hoc si prohibetur ratione delicti ⁊ si prohibitio parit exceptionez peremptoriā tunc. n. prohibetur per alium etiam cessionariū secus si parit dilatoriam puntoriam persone contractu ⁊ iudicio in toto nō mutato de quo remittit ad questionē vsurarius. per ie disputatam vbi de vsurario qui cessit nō vsurario actionem ad repetendas vsuras quas alteri dederat. distingunt cum queritur an personalis exceptio doli vel alia obest cessionario q aut loquimur de exceptiōe dilatoria iudicij contra iudicē vl̄ partem que propie est persone peremptoria contractu ⁊ iudicio ī totum nō perempto. aut de peremptoria p̄ctus vel iudicij. primo casu nō obstat cessionario. sed extinguit cūm persona principali. q: in odium persone intelligit inducta. pro hoc q nia. ac. pos. cum in tua. de offi. dele. index. li. vi. vbi delegantis recusatio nō transit ad delegatū qui tū vtitur auctoritate delegantis. ff. de iurisd. om. iudi. l. ⁊ q: secundo casu aut cessionarius vtitur adminiculo sui auctoris aut nō. si sic patitur omnē exceptionem in rez sine habeat cām lucratiuā sine nō. ff. ꝺ publicia. l. i. §. si ego si nō vtit sec⁹. ex ꝺ infert ¶ Dan. ubi quod si ageret ex testamento vsurarij manifesti obstaret exceptio de vitur. q̄ quā. li. vi. quasi velit dicere q tunc cessionarius uteretur adminiculo sui auctoris. ⁊ si secus quando cessat tale adminiculū vt ī p̄missa qōe. ⁊ in eo qđ dixi. ꝺ. c. q. de phibito rōe delicti. dicē ꝺ pan. idē si phibet rōne rei vl̄ mixti sec⁹ si rōe defectus itelligētie vt in furiōso cui acqrit p aliū q p se nō potest. ff. de acquir. pos. l. i. §. itē acquirimus. de vsu capi. labeo. in fi. vbi gl. dicat aūt ¶ Dan. q in cāu nostro loquimur de potentia executiua ⁊ receptiua ⁊ sic est locus secūdo mēbro distinctōis prius facte. quo casu distinguit idē ¶ Dan. q quandoqz faciens nomine alieno facit aliquid nomine p̄prio aliq̄n nihil. primo casu q nō potest suo nomine nec alieno sic intelligī cle. religiosus. qz substituendo vtit sua voluntate proprio nole intantum q ꝺ ille suus substitutus cum ergo fuerit per se nō capax. xii. q. i. non dicatis. nec etiaz pōt in alium transferre. ⁊ ad. c. i. de procur. li. vi. rñdet ¶ Dan. remittendo ad ibi no. si autem nihil facit nomine suo tunc licz proprio nomine nō possit potest tamen alieno. ex hoc infert ¶ Paul. in questione premissa q q̄uis laicus nō possit pro se acceptare beneficium tamen potest pro alio ⁊ illi acquirit ex collatione absqz cessiōe. pro hoc q: non reperitur prohibitū ⁊ de hoc de preben. accedens. ⁊ dicit ¶ Dan. q ex collatione acquiritur domino vtile ⁊ directum dominiū absqz cessiōe simile quod not. Inno. ho. ⁊ com. de elect. q sicut. ⁊ quod no. de iurepa. postulasti. de laico habente collationē preben darum ex concessione pape. q: inuestitus ab eo nō consequit aliquid spirituale ab illo sed a consecratore vel alio cōfirmatore vel alio ministro ecclesiastico ⁊ de hoc. lxiii. di. adrianus de testi. dilecto. de preben. dilectus. iii. ⁊ quod no. Archidi. x. di. imperiū. dicit etiam ¶ Dan. q huic procuratori sufficit generale mandatū ad acceptandum beneficium alias procurator generalis nō acquirit absenti beneficium sicut hereditatem temporalem nec etiam coniuncta persona hoc potest quia licet a lege admittitur persona coniuncta ad agendum lex tamen non constituit procuratricem. ff. iudi. sol. l. i. §. i. de procur. non solum. §. si de dote. facit quod no. spe. de cōiuncta persona. v. quid ergo. vbi dicit q coniuncta persona nō admittitur nisi quando admittitur procurator generalis ¶ Op. ad hoc. de rescrip. nōnulli. in fi. de testi. in integ. cōstitutus. ⁊ quod ibi not. in. i. glos. sol. ¶ Paul. q. c. nōnulli. loquitur in casu speciali quando deficiente ratihabitione cessat interesse aduersarij dic vt ibi dixi. q: ibi admittit coniuncta persona super eo quod exigit speciale mandatum. q: sic reperitur expressum ibi alias secus vt in iuribus proxime allegatis. ⁊ pro predictis est quod nota. de offi. dele. coram. in gl. i. ¶ Quarto quero circa hoc an hñs mādatū ad acceptā dū beneficiū possit acceptare dignitatē? so. ¶ Dan. q sic per ea que no. de Rp. sedes. ¶ Op. ad hoc de preben. c. vlt. solu. ibi in odiosis ⁊ restringibilibus sicut sunt rescripta beneficia ⁊ eodem modo respondet ad cle. nō potest. de procur. sed contra hoc est q: etiam mandatū procuratorū est restringibile. de of. dele. cum olim. dic q: imo tū restringit in tū q: verbum beneficiū nō cōprehendat dignitates. put de sua natura cōprehendit. de ver. sig. tua. in Rpus aūt beneficiale ꝺ determinatū est p̄ius ratione predicta. sunt. n. magis restrigibilia q̄ mandata procuratoria. de p̄ben. q̄us. i. c. cū. de non. lib. vi.

¶. Ceterum. Nota q occurrendū est diuturnis vacationibus sunt cum pericolose. de elec. ne pro defectu. ppter periculum tēporaliū ⁊ spiritualiū. c. ii. nulla. de elec. cum inter. vniuersas. ¶. d. c. ne pro defectu. ¶ Secūdo no. obuiandū fraudibus. de Rp. sedes de diuor. quanto. ff. de rei ven. in fundo. ⁊ fm ¶ Dan. poterant cōmitti fraudes si dixissent se ignorasse vacationē cū scirent ⁊ pro eis faciebat p̄sūptio si nō erant habitantes illius loci. regula p̄sumit. li. vi. ¶ Tertio no. occurrendum litibus. de dolo ⁊ q̄tu. finē. ⁊. c. venerabilis. de re iudi. iurgātium. C. de agri. ⁊ cēsi. litibus. li. xi. ¶ Quarto no. interpretationem papalem per quam interpretat quem scire sine scire sit sine ignorauerit. de diuersis interpretationibus no. glos. de postu. prelato. c. i. sic ⁊ alias interpretat ⁊ fingitur matrimoniū carnale contractū esse. de spon. is qui. Item spirituale. de regu. vidua. xxvii. di. quod interrogasti. fm Laudu. qui dicit q papa potest voluere mentes hominum prout vult cum nedum corpora ⁊ res īmo etiam anime omnium xp̄ianorum in ipsius potestate consistunt. de translat. c. i. de reiudi. cle. pastoralis. qua talia omnino subiacent eius dispositioni. de concess. prebē. proposuit. ⁊ de potestate pape ibi no. ¶ Quinto no. differentiā inter locum ⁊ ecclesiam; locꝰ enim hic accipitur pro opido vel villa vbi sita est ecclesia.

¶ Sexto nota q sufficit in hoc casu vacationem notam esse in ecclesia etiam si nō sit nota in loco. de hoc in gl. antepenul. ⁊ hoc propter alternatiuam in qua sufficit alterū esse verum. de rescrip. inter. missi. de heredi. instit. §. viti. debet autem esse publice nota vt in littera. ex qua nota q non sufficit quod sciatur ab aliquibus sed oportet quod publice nota. i. omnibus qui nota fuerint negligentes inuestigando. de hoc simile habes de elec. cle. causam. §. verum. ⁊ dicit Lau. illud publicum quod nemo ignorare potest. xvi. di. quid dicitis. de hoc notat gl. de excep. exceptionem. ¶ Septimo no. q cum agitur de cōmodo alicuius presumitur sciens nisi probetur ignorans. ex hoc colligit Laud. casum in quo nō licet ignorare factum sicut nec ius. quod dic̄ Ben. contingere ex iuris fictione per quā fingitur etiaz scire factum alienū quod publice factum est ⁊ hoc etiam si sit absens. licet regulariter absens presumat ignorare. qui ma. accu. pos. c. finali Item alias regulariter in facto alieno presumitur ignorantia nisi probetur scientia. ff. de proba. l. verum. regula presumitur. li. vi. ¶ Octauo no. qđ imputatur ei qui scire potuit. de hoc in glo. vlti. facit. ff. de iur. ⁊ fa. ign. regula. ¶ Nono nota q deus dicitur scire id quod per alium inuestigare potuit. pro hoc q: hoc casu potuit impetrans per aliū facere sibi beneficium conferri. vt dixi. s. in. §. proximo questione. ii. ⁊. iii. ¶ Op. quod tempus vacationis debeat cōputari a die notitie. eo. ti. quia diuersitatem. glo. penul. dicit q quo ad hunc casum inducitur est hic rigor q mensis currat etiaz ignoranti cuius rationem tangit etiam eadem glo. ante finem. ibi sed dato. dicens quod licet hic subsit impossibilitas tamen circa alia beneficia non perdit priuilegium acceptandi ⁊ ex hoc temperatur iste rigor quod no. ¶ Quero an cōtra interpretationem hanc admitti debeat probatio? Laud. quod non cum sit presumptio iuris ipsum debere scire que ratio non sufficit. nam contra presumptionē iuris bene admittitur probatio. vt no. de sponsa. is qui. sed dic q potius est fictio vt dixi in. vii. notabili. ⁊ contra fictionem nō admittitur probatio dicto. c. is qui. dicit autem ¶ Dan. quod ꝗtraria probatio non admittitur nisi probare vellet impedimētum quod excluderet omnē possibilitatez scientie ⁊ hoc idē tenet glo. pe. in fine. ⁊ videtur hoc vltimo casu q tempus mensis non currat. quod facit ad id quod dico. j. q. vii.

¶ Secundo quero si locus vbi sita est ecclesia caret habitatoribus vbi attenditur notitia. glo. ii. dicit q loci proximioris. ⁊ idem Laudu. ⁊ Benze. ¶ Tertio quero nunquid quod hic dicitur de modo presumendi quez scire locū hz in casu. c. si clericus. de preben. lib. vi. glo. penulti. q non. quia hic tantum determinatur quando dicatur habere notitiaz

in hoc casu ibi vero simpliciter punit negligentia vult dicere q̄ per hunc.§.nō imutat id quod no.in.d.c.si clericus in eo q̄ dicitur ibi de illo qui neglexit acceptare prebendā de quo glo.ibi in verbo negligenter.dicit q̄ quando dicatur negligens relinquitur arbitrio boni viri.i.iudicis.ibi enim agitur de puniendo negligentiam ꝛ ideo oportet q̄ legitime presumatur eum scisse.nec statim cum scivit dicitur negligens si non acceptauit.sed cuz aliquo moderamine arbitrio boni viri qui videbit an lapsum fuerit tempus in quo potuerit ō liberare.sic debet intelligi glo.pcalle.in.d.c.si clericus.quē ꝛ sic loquit.hic autem nō agitur de puniendo negligentem non enim est sibi pena in hoc q̄ mensis labatur quia remanet gratia firma in alio beneficio infra mensem acceptando ideo statim currit tempus a die quo vacatio fuit publice nota.vt hic.ꝛ de hoc infra.q.v. ¶ Quarto quero an quod dī hic de modo notitie locū habeat quo ad ea que no.de Rp. capitulū.in glo.ꝛ ita vbi dicit q̄ valent prime littere sed non secūde que de primis nō faciunt mentionē si primus nō fuit negligens in prosequendo ius suū.gl.pe.hic dicit q̄ nō vult dicere q̄ non statim inferē q̄ primus sit negligens ex eo q̄ si fuit vsus suo rescripto.immo no.ibi q̄ licet in rescriptis ad lites is qui non vtit per annū censeat negligens.de rescrip.si aūt.ꝛ.c.plerūq̄z.secus tñ in gratiosis in quibus hoc non est expressum.vnde in eis erit arbitrariū q̄n primus videat negligens.ratio aūt diuersitatis inter casum illū ꝛ casuz huius cle.colligitur ex his que dixi in proxima q̄one.ibi.n.agit de extinguendo totum ius impetrantis.hic aūt secus ꝛ de hoc in sequenti.q. ¶ Quinto quero ad idem an q̄ hic dicatur de notitia locū habeat in casu.c.si pluribus.de preben.li.vi. vbi habens eligere hz terminū.x.dierum postq̄ gratis nota sibi erit.glo.pe.q̄ nō.q: si computaret decennū a tempore quo nota esset vacatio in loco beneficij contingere posset q̄ prouisus nō posset scire infra decem dies de prouisione sibi facta.ꝛ sic sine causa p̄deret ius acceptandi.dic q̄ ibi casus sit diuersi ibi enim attenditur notitia respectu gratie hic respectu vacationis.puto tñ q̄ etiaz si gratia nota foret in loco beneficij nō sufficit quo ad casum illius.c.sed simpliciter oz vt sit sibi nota vt ibi dicit.alias 2ungere posset q̄ sine culpa perderet ius optandi ex toto quod nō contingit in casu nostro per ea que dixi in duabus proximis questionib⁹. ¶ Sexto quero ad idem an quod hic dicitur de notitia locuz hz quo ad extrauagantē fuscepti. Jo.xxii.circa medū.vbi dicitur q̄ hi quibus ex iure speciali debent fructus primi anni beneficiorum vacantium infra decem dies debent eligere an velit id quod soluit pro decima.an residuū decima reseruata beneficio.glo.pe.dicit q̄ nō.cuius ratio est:q: ibi non eligens infra decem dies perdit ex toto ius eligendi quod secus est hic vt dixi in tribus proximis q̄onibus. ¶ Septimo quero an hec littera locum habeat in eo cui facta fuit gratia ꝓpio motu? Lap.ex verbo impetrantē arguit q̄ nō.vnde secūdū ez tunc nō cōputabit mensis nisi a tēpore scientie. cōtrariū puto.nam dicit impetrans large etiam si gratia cōcedat motu ꝓprio.ponderatio aūt Lap.est pulchra. sed in contrarium est q: motus proprius nō ampliat gratiam.sed operat solum quo ad euitandū vicium subreptionis.vt no.ē.tit.i. cle.si romanus.in glo.antepe.vel quo ad alios effectus in re expressos. Item q: hec restrictio nō fit in odiū ipetrantis sed ad precludendū tēpus vacationis ꝛ ad occurrendū fraudibus ꝛ litibus vt dicitur hic in littera.que ratio locū habet etiam si gratia sit facta motu ꝓprio. ¶ Octauo quero si ipetrans misit procuratorē ad locum beneficij qui pro eo acceptaret vel vacationem intimaret ꝛ ipse procurator ante vacationē mortuus est ignorante impetrante qui ob hoc omisit acceptare infra mensem? dicit Ben.posse probabiliter dici q̄ siadhuc res est integra possit aduersus lapsuz tēporis restitui et sic acceptare.ar.ff.ex qui.cau.ma.nec nō.ꝛ.l.sed ꝛ fi. ꝛ quod in eis no.sed si beneficiū iam sit alteri collatum ad illud regressum habere nō poterit.per ea que no.de rest.spo. ex parte.sufficit.n.q̄ in alio sibi ius reseruet.alias si nō reseruaretur puniretur iusta ignorantia.contra id.C.de tabula. generali.li.x.de consti. cognoscentes.sed videret posse dici q̄ hoc casu sit tutus ipso iure.ita q̄ mensis nō currat. per id q̄ dixi.ē.e.§.q.i.illud tamen procedit q̄n probaret impedimentū excludens omnē possibilitatē quod nō est hic q: potuit mittere duo. ¶ Nono quero nūquid ipetranti currit iste mensis ante habitas lras? Bertrā. dicit q̄ si scivit vacationem beneficij potuit acceptare ideo currit ei mensis. secus si ignorauit. Jo.de lig. dicit quod eoipso q̄ scivit gram sibi facta currit mensis.q: potuit acceptare sicut etiam is qui scit se heredem potest adire ante apertas tabulas. C. de cad.tol len.l.vna.§.nouissimo. Item annus deliberandi cōputatur a die qua scit se heredez etiam nō aperto testamēto. C. de iure deli.l.cū antiquorib⁹.ꝛ ibi glos.q̄ nota quia sepe vidi dubitari de hoc an ante habitas litteras possit acceptare.et dic q̄ talis acceptio hz omnem effectum quē habuisset si tūc habuisset litteras.ꝛ hoc dummodo postea litteras habeat. quod plenius dixi de restit.spo.ex.conquestione in repetiōe

¶ De rebus ecclesie non alienandis.

Monasteriorum Nota in verbo occurrere.q̄ futura sūt spectāda.de ser.nō or. .c.i.vbi de hoc. ¶ Secundo not.in verbo administrationi.q̄ ita firmo iure tenet camerarius sacrista vel quinis alius obediētiarius suā administrationē sicut abbas prior vel alius suam ecclesiam.ita q̄ id q̄ licet vni licet alij.de sta.mo.cū ad monasteriū.§.tales Lau.qui'tñ dicit q̄ hoc nō simpliciter procedit.q: creati per electionē ꝛ cōfirmati per superiorē difficilius remouent ab administrationibus q̄ alii.de sta.mo.monachi. Item instituti in ecclesijs parrochialibus per eōs hz presentent per abbates etiaz difficilius remouent.de capel. mo.c.vnō. lib.vi.xviii.q.i.c.i. ¶ Tertio no.q̄ concessio ad vitam nō potest alicui fieri de bonis ecclesie per prelatum. Et dicit Laud.q̄ talis concessio que personaliter ꝛ intuitu psone fit de bonis ecclesie regulariter tanq̄ ambitiosa restringitur.de preben.ꝗuis.i.lib.vi. Dicit etiam q̄ vita longeua hominis est vsq̄z ad centū annos.ff.de vsuf.l.an vsusfructꝰ. plures tamē hodie moriunt infra.l.annum q̄ vltra viuant. C.qui eta.se excusa.l.i.li.x. ¶ Quarto no.q̄ aliud sūt redditus aliud fructus.de hoc in glo.in.v.redditus.iuncta gl. .j.e.cle.v.verum.in verbo fructuū .de hoc.de decī.pastoralis. Et in eo q̄ glo.in verbo fructuū.dicit q̄ plus est in redditu q̄ in fructu dic q̄ hoc est q: omnis fructus consistit in redditu ꝛ nō econuerso.quod recidit i idem. ¶ Quinto nota q̄ causa necessitatis vel vtilitatis permittitur alienatio rei ecclesiastice que alias prohibetur. Et de necessitate emplificat Laud.vt quia alias peribant molendina vel domꝰ monasterij.vel dic q̄ forte monasteriū erat grauatum debitis vel quid simile. De voluntate exemplificat Laud.vt quia monasteriū emit castrū valde vtile ꝛ vicinum.pro hoc.xii.q. ii fine.ꝛ he due cause frequenter permittunt a iure cōmuni recedi.i.q.vii.§.nisi rigor.vbi de hoc.ꝛ semper recipiuntur in alienatione.xii.q.ii.fine.ꝛ.c.aurum.eo.tit.c.i.lib.vi.sicut in dispensatione.i.q.vii.tali. Et dicit Stepha.q̄ ad has causas reducuntur omnes alie quas no. Hosti.in summa.eodez §.que res. ¶ Sexto nota de dictione aut.q̄ sufficit alteruz saltcet q̄ subsit necessitas vel vtilitas. de hoc in glo.in verbo aut. ¶ Septimo nota in verbo monasterij.q̄ consideratur vtilitas monasterij nō personarum. Ex hoc dicit Lau. q̄ ex eo q̄ religiosi expendunt in pulchris equis fulgidis vestibus vel similibus nō potest dici versum in vtilitatem vel necessitatem loci.de hoc.j.q.xxxi. ¶ Octauo no.in verbo cōuentus.q̄ sicut nō licet prelato sine consensu capituli agere sic nec ꝓhere. Laud.qui allegat de iudi. causam. Sed primum regulariter nō est verum.de reserip. edoceri.ꝛ dic vt ibi. Item nec secundū nisi quādo cōtractus sapit alienationem vt hic. ¶ Nono no.q̄ cōuentus,dicit religiosorum vt hic.ꝛ de preben.nisi.ꝛ de sta.mona.monachi.§. penulti. de his que fi .a prela.c.ii.de elect.si religiosus.li.vi.de testi. presentium.eo.li.ꝛ ethimologia conuentus ponitur.l.di.i. c.ꝛ fi. Capitulum autem est secularium.de preben.nisi quando3 tamē ponitur vnum pro alio de consue.cum dilectus de elec.cum terra.quando3 capitulum ponitur pro articulo.de appella.reprehensibilis.in fin.de verbo.signi.olim. Paul. ¶ Decimo nota q̄ auctoritate seu consensu prestā dis proximior est conuentus propius q̄ superior prelatus? Laud quod probatur ex eo quia premittit hic de conuentu.ꝛ sufficit de prelato superiore. ¶ Undecimo no.q̄ in casu huius cle.requiritur assensus conuentus ꝛ prelati superioris. Ex hoc dicit Benze.q̄ non sufficit peti consilium.pro hoc quod no.de consti.c.penulti. ¶ Duodecimo nota in

verbo accedente.q̄ consensus potest interuenire etiam post actum celebratum: ⁊ ita no.co.ti.c.i.li.vi. Quod dicit Stephanus verū nisi bona que alienat prelatus spectant ad mēsam conuentus: q̄ tunc bene requirūt eius consensus in ipso contractu per id quod nota.de consti.cum omnes.in glo.

¶ Oppo.in eo q̄ hic prohibetur concessio ad vitam de eo quod nota.xvi.q.i.possessiones. ⁊ de his que fi.a prela.c.ij. So. Alb athe.⁊ se ampliando distinguit q̄ aut alienatio rerum ecclesie debet fieri perpetuo.de qua.xij.q.ij.fine.eo.tit. c.i.li.vi.⁊ nisi seruetur non valet quod fit per dicta iura.ipsa autem forma seruata si ecclesia lesa est restituitur.de in integ. resti.c.i.⁊.c.constitutus. Si ad tempus aut in prelato seculari: aut in religioso. In seculari dicit Alb athe. q̄ cōcedere potest sine consensu capituli maxime vbi nō leditur ecclesia per dictum.c.ij.de his que fi.a prela.⁊ quod ibi nota. Innoc. vt eccle.benefi.c.vno.in fi.glo.magne.⁊ Archi.eo.ti.c.i.li.vi. de regula.dicit Alb athe.q̄ concedere non potest nisi ſm formam huius clemen. ¶ Secundo oppo.ad id quod dixi in proximo contrario de seculari: q̄ ipse etiam non possit ad tēpus concedere.xij.q.i.episcopus. Sol. Alb athe.q̄ ibi ecclesia fuit defraudata.idest in fraudem ecclesie fecit contractum ideo non valet. ¶ Tertio oppono ad idem de his que fi.a prela.ea nescitur. Sol. Alb athe.q̄ ibi de concessione spiritualium vbi debet esse maior examinatio: quia de tanta re semper est tractandum. vij.q.ij.c.vltimo.de hoc.xxxij.distin. quiescamus. Per hoc dicit Alb athe.q̄.c.possessiones.prealligatum loquitur in concessione temporalium ⁊ ad tempus ⁊ causa pietatis quod licet vt ibi. ¶ Quarto oppo. in in eo q̄ prohibet concessionem ad certum tempus ⁊.j.versi. verum permittit.est ergo hic contrarietas contra id supra in prohemio gregorij. Solu.dic ibi certum tempus non modicum. In fine autem dicit de modico Pau. Laud. autem dicit q̄ hic prohibetur cōcessio ad tempus quātumcūq; modicum. secus de arendatione idest fructuum venditione vel alijs licitis contractibus de quibus.j.in fi. quod est verum: quia hic loquitur de concessione rerum vel iurium que prohibentur. In fine vero de locatione fructuum vel similibus contractibus. ¶ Quero an hec clemen.inducat ius nouum glo.tertia dicit q̄ sic saltem quo ad penam. Idem Laudu. qui in verbo edicto.dicit q̄ per hoc verbum hic constituitur nouum ius. Ex hoc nota q̄ per verbum edimus.inducitur nouum ius: sicut ex verbo decernimus. In hoc tamē nō persistit Laud.imo dicit q̄ hec clemen.est declaratiua iuris antiqui cum quasi idem iniunt iura.ſ.eo.possessiones.⁊ de procur.c.ij.in fi.⁊ idem Gen.qui ex hoc infert q̄ concernit p̄ tenta.ar.de vsur.cum tu.alis regulariter contra de consti.c. ij.⁊ fi. Pau.tenet primum in quo dicq̄ non est contrarietas quia etiam glo. videtur velle q̄ sit declaratiua iuris antiqui preterq̄ quo ad penam. Ex his decidituir sequens questio. ¶ Secundo quero abbas quidam in cathaloma ante publicationem huius clemen.fecit concessionem hic prohibitā an reuocata fuit per hanc clemē. Laud.formal ⁊ hodie questio non est necessaria.ipse arguit q̄ fuerit reuocata per.c.ij.⁊ fi.ſ constitu. Contrarium determinat saltem in prouincia Terragonen.propter constitutionem ibi primo factam per quendam legatum de latere quod est facti.dictum autem est vez per id quod dixi in proxima questione. ¶ Tertio quero an hec clemen.locum habeat in prelatis secularibus? gl.in verbo religiosus.dicit q̄ non est idem Pau.⁊ Gen.dic tamen q̄ ipsi debent abstinere à talibus ee ti.nulli.in añe.de nō alienan.aut permu.§.nos igitur.colla.ij. ¶ Quarto quero cur ea hoc quare magis prouisum fuit hic in religiosis q̄ in secularibus? dicit Laud.q̄ ideo quia magis abutebantur q̄ seculares: ideo magis ocurendum fuit.ar.ff.de legi.nam ad ea xvij.q.iiij.in venditionibus.in fine. Item quia semel applicata aduersus religiosos ad seculares transferre non licet eo. ti.possessiones.de sta.regula.ea que. Item religiosi non habent ita plenam administrationem rerum ecclesie sicut seculares. vnde etiam facilius remouentur.de accusa.qualiter. ij.in fi.de symo.licet.nec in'mortedeipsis habent dispositionem sicut seculares.de donat.ceterum.de testa.relatum.ſ. quia ergo per concessionem non ad modicum tempus videtur quoddam ius transferri ad recipientes.ff.si ager vectig. l.i.ideo non permittitur quia non possunt prelati transferre plus iuris q̄ habeant.de dona.inter vi.⁊ vxo.nuper. Laud. sed hoc vltimū locū haberet in secularibus, vnde videt vera or prima ratio.vel hoc prohibuit fauēdo religioni quia sum ma est ratio que pro religiōe facit.ff.de religio. sunt persone ¶ Oppo.ad hoc de syndico.c.vno.vbi aliqua ō bona monasterij assignantur fausto. Sol. Laud.q̄ illud ex causa rationabili qō licet.sicut hic permittitur ex causa necessitatis. Vel dic melius q̄ ibi constituitur salarium aduocato quod soluetur de fructibus monasterii. dic tamen q̄ primum etiam fieri potest.pro hoc quod dico infra questione.xviii. ¶ Quinto quero in quibus religiosis locum habeat quod hic dicitur? glo.in verbo cuius. dicit q̄ quilibet qui preest administrationi: vt in tex.sine perpetue sine temporali: ⁊ maxime obedientiarie.idem Pau.qui allegat de sup.negli.prela.cle.vna. vsi.premissa.⁊ est simile de sta mona.monachi.§ prioratus.de priuil.c.i.vsi.nisi forsan.li.vi.de rescrip.cle.i.ſ. de sta.regula.ne in agro. ¶ Sexto quero si religiosus caret administratione? dicit Pau.q̄ concessio per eum facta non tenet: sed tñ pena huius cle.locum non habet. ¶ Septimo quero si religiosus preest ecclesie seculari? gl.in verbo cuius dicit in eo hanc clemen.locum non habere. idem Laud.qui in verbo ecclesie.intelligit de ecclesia in qua religiosus facit per vicarium deseruiri.de preben.cum singula. in prin. lib. vi.secus si ipsemet per episcopum fuerit institutus ad curam cū talis censeatur potius secularis q̄ regularis.de capel.mo. c.vno.li.vi. Pau.idem. Et'm eo qō hic dicit de ecclesia: intelligit de ecclesia solita gubernari per seculares.eo.ti.possessiones.de preben.cum de beneficio.lib.vi.vel ſm cum ecclesia ponitur hic pro administratione regulari.lv.distin.§.qō autem. Ben.etiā tenet idem per id quod dicit hic in pan.administrationū regularium.⁊ q̄ cum hec cle.sit penalis nō ē laxāda.ar.de elec.statutū.li.vi.pro hoc qō no.j.de decī.cle. i.in glo.i.i fi. ¶ Octauo quero si secularis per dispensationem preest ecclesie regulari? dicit Pau.idez qō in religioso quia hic vult prouidere administrationi non persone.quod no. ¶ Nono quero de quibus loquitur hec littera ibi iura. Pau.exēplificat in iure colligendi passagiū vel petēdi collectas p̄ canalcatis vel similib⁹.de qbus in spe.de resti.spo. §.nūc dicamus. Ex hoc infert q̄ talia iura comparant imo bilib⁹.similiter sēm eaz comparantur imobilibus quo ad vsucapionem.C.de prescrip.lon.temp.l.fi.⁊ quo ad alienationem.e.ti.c.ii.li.vi. vbi nota q̄ cōputant inter imobilia.ſz dicit Pau.q̄ hic⁊ ibi colligit contrariū q̄ ponuntur vt diuersa. Step.dicit q̄ nō comparant quo ad oia.ff.de re iudi. a diuo.vbi ponūtur vt diuersa.pro hoc de electi.generali.⁊ c.q̄ sepe. de offi.ordi. presenti.li. vi.pro hoc inducit Paul. quod dico in sequēti questiōe. ¶ Decimo quero circa hoc statuto cauetur q̄ omnia bona homicide mobilia ⁊ imobilia debeant publicari.an publicabunt noia debitorū? Brandi. in suo tracatu dicit q̄ non.per.l.vxorem.§.quibine.ff.de legatiii.⁊.l.si chorus.§.i.⁊.l.si fundus.⁊ de leg.ii. Cauo.vbi legatis bonis nō intelliguntur legata nomina.ff.de pecu.quā tuberonis.§.hoc amplius.facit qō no.spe.de fruc.⁊ interesse.§.i.vs.secundo queritur.⁊ sequenti.⁊ quod dico in sequē. questione. ¶ Undecimo quero circa idem.aliquis legauit titio imobilia. Seyo mobilia.quis habebit nomina? de hoc ff.de verb.sig.mouentū. dicit Ja.de are.q̄ neuter per dictam.l.tuberonis.ad predicta est quod no. Jo.an. in addi. spe.in.d.§.i.vs.sed quid si debeo.x.⁊ de hoc Bar.ff.de auc. tu.potest alius pupillus. ¶ Duodecimo quero an prohibitio de qua hic locum habeat in collatione beneficiorum? vt q̄ sic.q̄ in eorum fit collatio transferunt iura.de cau.possess. cum super.⁊ quod ibi no. Inno.contrarium tenet Paul. dicēs q̄ hic loquitur de his que prelatus nomine ecclesie dz retinere.sed beneficia retinere non potest.de institu.c.fi.immo valet consuetudo q̄ solus prelatus sine capitulo cōferre possit.de his que fi.a prela.ea nescitur. ¶ Decimotertio q̄ ro si de quietudine erat añ hāc cle.q̄ solus prelatus possit cōcedere possessionē ad tempus vel ad vitam? dicit Pau.q̄ si erat rationabilis ⁊ prescripta non fuit sublata per hāc clem. de consti.c.i.li.vi. vbi dicitur q̄ papa non vult tollere specia les consuetudines rationabiles per contrariam cōstitutionē nisi hoc exprimat. Ex hoc dicit Pau.q̄ si natura rei habebat q̄ concederetur vtile dominium ad tps vel ad vitam p̄ solum prelatū. solus hoc poterit facere. facit qō no.eo.ti.cuz super. Host.tñ de his que fi.a prel.ea nescitur. dicit q̄ prelatus presentare potest q̄ solus conferat ecclesias. nedū quo ad t tulum. sed etiā quo ad proprietatē si ex hoc prouidetur necessitati aliaz ecclesiarū. vt ad edificationē vel substentationem ministrorum. ar.de dona.apostolice. xii.q.ii.aurum.

ꝛ.c.bone.sed ꝙ concedat rem ecclesie laicis sine consensu ca pituli p̄scribere nequit.xij.q.ij. fine. Rationem diuersitatis assignare nititur per.c.cum apostolica.de his que fiunt a p̄la.ꝛ quia quod semel deo dedicatum est non debet reuerti ad humanos vsus.de re.permut.c.ij.quia laici clericis oppido ꝛc.e.ti.c.fi.quod non placet ℣dau.arg.de re iudi.cum causa.ꝛ.j.c.proximo.vbi hoc videtur reprobari. Item iura generaliter loquuntur nec distinguūt inter clericos ꝛ laicos ergo nec nos distinguamus.ij.q.i.proposuisti.quod placet. ad.c.cum apostolica.dicit ℣dau.ꝙ loquitur de re reuocata ab ecclesia.hic de alienata ab eius dominio. ¶ Decimoquarto quero an respectu cuiuslibet possessionis procedit p̄hibitio?de qua hic glo.i ver.possessiones dicit ꝙ sic.sine trasferantur omnes sine alique. Et exponit Steph̄a.possessiones.idest res possesse.s.e.vt.s.in fi.ꝛ.c.possessiones. ¶ Decimoquinto quero si p̄latus possessiones vel alios redditus temporales ad mensam suam spectantes clericis vel laicis benemeritis concedit ad certum tempus vel ad vitam?dicit Laud.hoc fieri posse.per.c.possessiones.eo.titu.ꝛ de preca. c.fi.xij.q.ij.quicūqꝫ.xvi.q.vi.illud.quod etiam tenet Ben. de hoc vt eccle.benefi.c.vno. ℣dau.tenet contrariū per tex. ibi pecunia etiam recepta.ꝛ ibi quotiesmodo.quod est tutius ne fiat fraus huic.c. ¶ Decimosexto quero quid de decimis spectantib⁹ ad mensam?videtur ꝙ etiaꝫ benemeritis nō possit concedi dato ꝙ vera sit opinio Laud.de qua in proxima questione. Sunt enim spirituales ergo non possunt prohibitio temporali conferri.de pa.cum pridez.de transactio. super.eo.de symo.cum essent.dicit Lau.ꝙ indigenti ꝛ pauperi ad subsistentationem ꝛ in elemosinam dari possunt.x.q. i.c.pe.ꝛ fi.non tamen assignando in titulum sicut assignantur clerico ad quem pertinent ratione beneficij.sed tantum fructus earum assignari debēt sine sint laici sine clerici. ō hoc per Inno.de p̄script.causam.perpetuo vero non possent iure proprietatis assignari personis priuatis in feudum vel simili titulo:quia debent in vtilitatem ecclesie remanere.xvi. q.vij.c.i.quod dicit Laud.verum in decimis per ecclesiam possessis.sed in possessis per laicos que non possunt de manu ipsorum extrahi hoc licet:quia non est inutile ecclesie ꝙ ab ea recognoscatur vtile dominium propter multos casus in quibus ad ecclesiam poterunt reuerti.ar.de resti.spolia. oliꝫ i.de loca.potuit.x.colla.qui.mo.seu.amit.per totū. ¶ Decimoseptimo quero si constituitur pensio in pecunia vel possessionibus alicui sub pacto quod adepto beneficio sufficienti debeat eam dimittere? Laud.querit ꝛ non est questio ad propositum:ipse dicit ꝙ fieri potest quia non datur nec promittitur beneficium pro illa pensione nec econtra:sed pensio datur ad tempus donec superueniat beneficium per cuius adeptionem euanescit.sicut ꝛ alias per adeptionem ecclesie vacat prima.de preben.de multa.quod procedit si seruitium p quo conceditur pensio erat spirituale.vel si pensio concedatur loco beneficij sicut fit de preben.dilectus.ij.als illicitum esset quia videtur deductum in pactum quod dimitteretur pensio que est cōmodum corporale pro titulo beneficij.

¶ Decimooctauo quero si aduocato assignata erat talis pēsio in fructibus decimarum vel in alijs rebus ecclesie pro patrocinio tam impenso ecclesie.an si habebat ad vitam per contractum cōiugij perdet?dicit Laud.ꝙ nō.si fuit assignata sine aliquo speciali titulo.e.ti.possessiones.xij.q.ij.quicūqꝫ Idem dicit de beneficio simplici huic collato in titulū:dum modo non fiat bigamus ꝛ alias clericaliter viuat.ar.de cleri. coniuga. Jo.a contrario. Sed ibi contrarium teneo quia extra duo priuilegia de quibus de cleri.coniuga.c.vno.li.vi.talis censetur per omnia tamēꝙ laicus:sed laicus non est capax beneficij ecclesiastici.de isti.c.ij.de hoc dic vt dixi in dicto.c. Johānes in secūdo cōtrario. ¶ Decimonono quero an pēsionem constitutā eo modo quem dixi in proxima.q.possit successor constituentis reuocare?dicit Laud.ꝙ non:quādo fuit constituta pro beneficio iā impenso:ita ꝙ de hoc cōstet. non enim sufficeret ita scriptum esse i littera cōstitutionis:qꝛ frequenter talia exprimunt ad colorandū gratiaꝫ.C.de sac. sanc.ec.iubemus.ii.§.scientes. Sed si fuit cōstituta pro obsequio impendendo.dicit Laud.ꝙ reuocari potest.ar.de procur.cle.fi.xi.q.ii.quicunqꝫ.ꝛ.c.hoc humi⁹ placiti.c.eccles̄iasticis.idem Ben. ¶ Uicesimo quero si p̄latus concedit parcario preduꝫ pro consueta pensione ꝛ ad tempus consuetū dicit ℣dau.non esse locum pene de qua hic:qꝛ hic loquitur de concessione preiudiciali. ¶ Uicesimoprimo quero circa hoc quid si dicat vltra tps consuetum?dicit ℣dau.locuꝫ esse huic pene per litteram ibi quo iure modo.ꝛ quia parari posset p̄iudiciū ecclesie.quod intelligo quādo ad tempus nō modicum:qꝛ sic loquitur hoc principiū.dixi.s.in vltimo ⁊trario ℣ro sino dicto inducit ℣dau.quod notant Gof.ꝛ Inno. e.ti.nulli.vbi dicunt ꝙ sufficit in alienationibus seruare solēnitatem inductam a consuetudine.sic intelligunt.xvii.q.iiij. in venditionibus.ꝛ idem ibi Hug. Hostī.tamen cōtra per .c.i.eo.ti.li.vi. Et idem no.in summa.eo.ti.§.iij.v.in rebꝰ in quo dicit ℣dau.ꝙ si predicta cōsuetudo est onerosa non valet.de consue.c.i.ꝛ onerosam reputat cōsuetudinē p quaꝫ euitatur solēnitas.vt si inducit ꝙ solus p̄latus alienare possit.vel cum vno vel cum duobus de capitulo omisso tractatu.vel sine licentia superioris si non est onerosa valet vt quia formam aggranat:puta ꝙ tractetur penes metropolitanuꝫ vel quid aliud.de consue.cum dilectus.de verb.sig.abbate. ar.pro hoc de consangui.quod super. ¶ Uicesimosecundo quero de intellectu verbi alicui?glo.exponit priuato vel collegio,ꝛ quod dicit de collegio procedit respectu concessionis ad certum tempus:non respectu concessionis ad vitaꝫ:quia collegium non moritur sicut nec dignitas.de rescrip. si gratiose.lib.vi. ¶ Uicesimotertio quero de intellectu verbi ad vitam eius?glo.exponit ꝛ idem ℣dau.ꝛ Ben. ¶ Uicesimoquarto quero circa hoc an talis concessio dicatur perpetua?glo.eadem dicit ꝙ sic.ꝛ idem ℣dau.per id quod not.i c.perpetua.allegato in glo. dicens ꝙ tales sunt contractus quos ineunt religiosi sm formam.c.precarie.x.q.ij. Hostī. tamen in summa de his que fi.a p̄la.ꝛ Frederi.in consilijs cli.dicunt ꝙ in concessione ad vitam non requiritur solemnitas que requiritur in perpetuis.pro hoc quia de hoc non loquūtur iura sed disponunt de alienatione perpetua.vnde videtur sufficere ꝙ constet pecuniam versam esse in ecclesie vtilitatem.ꝛ quomōdo hoc constet dicā.j.q.xxx.que nota.

¶ Uicesimoquinto quero in eo quod dicit de pecunia:an dans pecuniam repetat?glo.in verbo pecuniam.remittit ad notata eo.ti.ad nostram. ℣dau.j.e.cle. ver.siquis.in verbo ius aliquid.dicit ꝙ non acquiritur ius quo ad rem:tamē agitur pro precio de emptione.vt no.Jo.ꝛ Laud.xij.q.ij.vulterane licet contrarium nota.x.q.ij.hoc ius.ꝛ nihil aliud dicit. Laud.ꝛ Ben.arguunt ꝙ non debeat reddi:qꝛ p̄sumitur malefidei possessor exquo cōtra iura mercatur:maxime si est persona cui nō licet ignorare iura.xvi.q.iij.§.potest.ver si.vniuersas.C.ne rei domi.vel temp.vniuersas.C.de agri. ꝛ censi.quēadmodum.li.xi.de p̄script.xxx.vel.xxxx.anno. l.i.de emic.si fundum.x.q.ij.hoc ius.de p̄script.si diligenti. ꝛ.c.i.li.vi.secus si esset bonefidei:quia tunc recuperaret.xij. q.ij.vulterane.in auē.de non alienan.§.siquis.col.ij.c.ti.ad nostram. Ex hoc dicit Laud.ꝙ ante hanc decret.potuerūt excusari probabiliter ignorantes:quia ius positiuum non afficit probabiliter ignorantes.quod procedit p̄supposito qō dixi.s.q.i.ꝙ hic constituatur ius nouum.vt tamen ibi dixi non omnino constituitur nouum ius:tamen puto dictuꝫ ee verum.sufficit enim ꝙ ante hoc.c.erat ambiguum quid iuris esset.ꝛ in hoc dicit Laud.ꝙ etiam si ante hanc clem̄.hoc quod hic dicatur esse ius:iudicium:erat tamen dubium ꝛ per inumbratam consuetudinem obfuscatum.ꝛ tale ius nō afficit ignorantes'si sit positiuum.de postu.c.i.imo etiā si sit naturale.de sponsa duo.c.fi.xxvi.di.peruenit.quod no. Eo autem casu quo pecunia redditur.dicit Laud.ꝙ reddi debet cum emolumento ꝛ interesse propter laborem ,impensuꝫ.d.c.ad nostram.quod dicit esse verum quando pecunia fuit conuersa in vtilitatē ecclesie.de fideiussor.qō quibusdam.Sed quo ad id qō dixi de reddenda pecunia.dicit Jo.de lig.ꝙ etiam si pecunia fuit versa in vtilitatem ecclesie non tamen reddet emptori qui fuit malefidei per iura p̄eal.sed quertetur i parᵉs.ad quod nihil allegat.ꝛ de rigore ecclesia lucretur pecuniam.C.de sac.sanc.eccle.iubemus.ij.§.sane.vbi tamē glo. dicit ꝙ de equitate restituitur emptori ne alius ditetur cum aliena iactura. ¶ Uicesimosexto quero an qō hic dicit ibi pecunia recepta.locum habeat sine simul tota pecunia recipiat sine successiuis temporibus?℣dau.dicit ꝙ sic.pro hoc quia etiā si nulla pecunia sit recepta locum habet hec clemen.probat dictio etiā que est implicatiua.ff.de stipu.seruo.proinde §.sed ꝛ si.in eo qō glo.exponit vel pro etiā no.in.l.supra iter §.officium.ff.de aqua plu.ar.de verbo.obliga.quodcunqꝫ. §.si ita.de consti.cum omnes.vbi dixi. ¶ Uicesimoseptimo quero si p̄latus vendit fructus ad nō modicū tēpus ꝛ stati

recepit pecuniam an valet contractus sine solennitate. videtur q̄ sic. cum hic prohibeatur religioso tantū ⁊ ei cōcedatur habita licentia vel consensu superioris. ergo a contrario non phibetur alijs. Et ipsi religioso conceditur habita licentia p̄lati vel consensu superioris sine alia solennitate. pro primo c̄ q: vnū prohibendo ꝛc̄. de p̄sup. nōne. de his que fi. a p̄la. cū apostolica. xxv. di. qualis. ℣ Deterea versatur maior vtilitas si recipitur pecunia tota simul q̄ si partem. ar. ff. fa. her. l. plane. de pig. io. ex litteris. facit quod no. ff. de leg. ii. l. pe. §. queritur. vnde licet in venditione rei non mobilis seruari debeat solēnitas non tñ in tali venditione. facit ne prela. vi. suas .c. fi. ℣ In contrariū q: in re mobili preciosa dz seruari solennitas. x. q. ii. hoc ius. sed tales fructus ditissimi monasterij possunt ad maiorem valorem ascendere q̄ sit res mobilis preciosa. ergo subest eadem ratio. erit ergo idem ius. C. ad. l. fale. .l. fi. de transla. c. ii. ℣ Dathe. dicit contrariū valere. ℣ Dam. melius dicit q̄ si vendit ius colligendi solennitas necessaria est etiam in clerico seculari. co. ti. c. ii. li. vi. ℣ Item dicit si concedit possessionem. ℣ Ad hanc cle. respondet vt tñ det glos. in verbo non habeat. q̄ licet ad euitandam penam sufficiat licentia superioris vel consensus capituli. nō tñ ad validandū contractum. nisi quo ad monasteriū teneat̄ illa opinio q̄ abbas habeat monasterij dispositionē sine ep̄o. xvii. q. ii. nullā que opinio nō placet ℣ Dam. q: ibi loquitur quo ad regulam ⁊ ad ea spectantia. ad hoc ibi ⁊. xii. q. ii. abbatibus. ⁊. xvii. q. iij. in venditionibus. ℣ Itez dicit ℣ Dam. si venditio fit p modū locationis perpetue. co. ti. ad audientiam. ⁊. c. nulli. secus dicit si venduntur fructus percipiendi ad quos tradendos obligat se prelatus q: tunc in religioso vī sufficere forma huius cle. in non religioso autem alienante fructus sib. ⁊ alijs communes. debet interuenire consensus illorum quoꝝ habeāt ius in fructibus. ad hoc de concess. preben. proposuit. de hoc. x. q. ii. nobis. vulterane concessio. hz enim tunc prelatus hos fructus tantū vt dicit. ar. i. di. ius militare. facit qđ no. xxii. q. v. dicat. ⁊ regula q̄ omnes. li. vi. Si vero fructus spectarent ad alienantem tantum tenet alienatio in eius preiuditiū licet non in preiuditium successoris. de hoc ne prel. vices su. c. fi. Gen. ⁊ ℣ Dathe. dicunt q̄ in tēporalibus successionib⁹ non est forma necessaria. ⁊ no. glos. de his que fi. a prela. c. ii. ℣ Inno. vt eccle. benefi. c. vno. nec exigitur superioris consensus nisi in defectum conuentus qui requiruntur vbi seruanda est forma de qua. xvii. q. iiii. in venditionibus. xii. q. ii. abbatibus. hoc tñ non repugnat opinioni ℣ Dam. qui loquitur ō vendente fructus ad non modicum tempus. nam tale ius ñ colligendi fructus non modico tempore habet instar alienationis perpetue. pro hoc. j. ea. cle. in fi. ⁊ quod no. in glo. vlt. ℣ Vicesimo octauo quero de intellectu verbi quomodo? ℣ Dam. exponit siue concessio large sit alienatio siue non. cum littera quo ad sui penam loquatur generaliter. ℣ Vicesimonono q̄ro in eo qđ dicit de necessitate ecclesie. quid si est summa necessitas que tantam celeritatem requirit q̄ licētiam vel consensum petere nō potest vel petitam obtinere? dicit ℣ Dam. non esse locum huic pene. pro hoc quod no. gl. xii. q. ii. placuit. ff. de peti. here. diuus. de admi. tu. tutor. qui repertorium. §. i. quod tenet. ℣ Hugo. ⁊ Archi. xii. q. ii. abbatibus. sic disputando terminauit ℣ Dam. in. q. que incipit cōdemnatus. in vlti. membro. quod no. ⁊ bene probatur in vribus prealle. quod ergo dicunt iura q̄ etiām si subest necessitas obseruari debet solennitas. intelligitur de necessitate que non exigit tantam celeritatem. ⁊ pone exempla quando res exigit celeritatem que ponuntur in. d. l. diuus. ⁊ in cibaria familie. ⁊ finge q̄ non facile poterat obseruari solennitas saltez vt cito contractus expediretur quod accidere potest multis ex causis. ℣ Tricesimo quero in eo quod dicit hic de vtilitate an ad hoc vt dicatur fieri vtilitas ecclesie expediat q̄ pecunia sit versa in vtilitatem eius ⁊ duret versa? ℣ And. q̄ sic quia oportet q̄ necessitas sit euidens ⁊ perpetua vt qua sit v̄sa in edificijs perpetuis vel in exemptionibus rerum immobilium vel saltem grauis debiti ad quod tenebatur monasterium. ⁊. q. ii. hoc ius. Ego puto non esse necesse quod duret versum. quod dic vt dixi de fideiusso. quod quibusdam. vbi respondi ad iura que videntur contradicere. dicit etiā ℣ And. q̄ in probandō versum non sufficeret probatio per scripturā publicam super hoc confectam super confessione prelati nisi aliter probetur per legitima documenta. nam de facili ⁊ imprōde posset prelatus prodigus confiteri pecuniam versam esse que non esset versa. ar. C. de sacro san. eccle. iubem⁹ §. scientes. ff. de re mil. nō oēs. §. a barbaris. ℣ Op. ad hoc de eo quod no. x. q. ii. hoc ius. dic primum verius quia sicut prelatus non posset expresse se obligare ut obligetur monasterium nisi interuenirent ea que de iure requiruntur. de qbus de fideius. q̄ qbusdā. ita nec ex sua p̄fessiōe mōasterio p̄iudicare. quod plene dixi in. d. c. q̄ qbusdā. ⁊ ex hoc dicit ℣ And. q̄ creditor ecclesie dz esse curiosus in videndo in quo cōuertatur pecunia. ar. ff. de in rem ver. quod si seruus. §. quod sic. licet vt refert alij cōtradicāt quia casus fortuiti nō debēt iputari creditori. de comoda. c. vno. quod ē verius tum mō ab initio conuertatur in vtilitatez ecclesie. quod dic vt dixi in. d. c. quod qbusdā. ℣ Tricesimoprimo quero i eo q̄ punit eū q̄ preest administrationi. qd si prelatus vnius monasteri, procurator est alterius? dicit q̄ facīdo cōtra hāc clemētinā pro rebus illius nō penā incurrit de qua hic. ar. de elec. si cōpromissari⁹ li. vi. secus putat si esset ibi visitator sede vacāte. de elec. is cui de supp. neg. pre. c. vlt. li. vi. ℣ Tricesimosecūdo quero in eo q̄ dicit. de prioratu qui dicūt priorat⁹? dicit ℣ And. q̄ illi ad quoꝝ regimen p̄ abbatē aliqui destinātur. de p̄mul. c. i. §. in eos. li. vi. ita q̄ possūt ad mōasteriū libere reuocari. ⁊ quā doqz dicūtur obediētie. de sta. mo. monach. §. priorat⁹. ⁊. c. cum ad monasteriū. §. tales. in quo nō est vis quia etiā si sint prioratus ꝑpetui locum hz quod hic dicitur. pro hoc quod dixi in secundo notabili item quia hic generaliter loquitur.

℣ Tricesimotertio quero quis dicatur ꝑpr⁹ p̄latus cuius assensus debeat requiri? So. de superiore immediato debet intelligi. nam ille dicitur propr⁹ prelatus. facit qđ no. de iudi. cū deputati. de resti. spo. cū olim. i. per Inno. ⁊ q̄ q̄ hec littera iuuat q̄ cōsensus prelati tunc tantū requirit quādo is qui alienat non habet conuentuz. Hic tamen q̄ indistincte requiritur consensus prelati vt dicat glo. innuit. quā no. ⁊ ad hanc litterā respondet vt in eadē gl. ℣ Tricesimoquarto q̄ro an quilibet prelatus imediatus poterit prestare cōsensum per quē valideť contractus de quo hic? glo. in verbo propuj. dicat q̄ nomine prelati debet intelligi de episcopo in non exemptis. sed in exēptis dicitur q̄ intelligitur papa. Vel q̄ forsan pōt intelligi sm Inno. de illo cui subsit ecclesia pleno iure. qđ dic vt in glo. quā no. q: vtilis ⁊ vera. ⁊ sic seruatur vt etiam dicat glo. ⁊ no. etiā finem glo. Sed quo ad precedens dictū ℣ and. tenet q̄ requiritur licētia pape. ⁊ refert opi. Inno. de transac. c. ii. aliter q̄ glo. hic. nam sm eum Inno. ibi dicit in exemptis sufficere auctoritatem episcopi vel patriarche. qđ ℣ and. non approbat dicens hoc non esse verum nisi sint loca que habeant prelatum imediatum ad quem pleno iure spectet locus sicut habent plures priores suos abbates. de p̄mule. c. i. li. vi. quo casu sufficeret licentia illius abbatis sm Inno. in. d. c. ii. pro quo inducit ℣ and. de p̄mule. quoniam per confessionem. xvi. q. ii. visis. Sed dic q̄ i dicto precedenti Inno. non dicit illo modo sed dicit q̄ archiepiscopi auctoritate patriarcharum vel pape faciant alienationez. qđ debet intelligi de non exemptis. de abbatibus autem qui habent ecclesias pleno iure ad se pertinentes dicit Innocen. ibi ab aliquibus dici q̄ in alienationibus per ecclesias sibi subditas faciendis prestare possint auctoritatem. ⁊ hoc est id qđ dicit hic glo. quod etiam vt predixi tenet ℣ and. ⁊ obseruari feci sepius. ℣ Tricesimoquinto quero si talis locus subest abbati in tēporalibus ⁊ i spiritualibus episcopo? dicit ℣ and. q̄ ex quo plene non subest abbati non auctorizabit.

℣ Tricesimosexto quero si abbas est in vna diocesi ⁊ bona in alia? dicit ℣ and. petendam licentiam episcopi in cuius diocesi habet bona. per. c. in venditionibus. p̄eal. quod dic vt in seq. q. ℣ Tricesimoseptimo quero quid si habet bona in diuersis diocesibus? dicit ℣ and. tunc sufficere licentiam diocesani cui subest monasterium quo ad omnes possessiones vbi cūq; sitas. ⁊ in hoc videtur minus perfecte loqui ℣ Dam. quo ad hoc ⁊ quo ad id quod dixi in precedenti questione. dicat q̄ cum petitur licentia prelati qui non est episcopus non est curandum an sit eiusdem diocesis an alterius. Sed si petitur auctoritas episcopi: tunc refert plures opiniones. ℣ Dam ad Joan. x. q. iii. hoc ius. ⁊. xvii. q. iii. in venditionibus. vbi dicit petendam licentiam episcopi in cuius diocesi situm est p̄dium. C. de p̄dii. mino. si predium. de foro compet. sane. Deinde refert quod notat Inno. ⁊ ℣ Host. de p̄mule. pastoralis. dicentes requiri consensum diocesani vbi est ecclesia sita. Alii dicunt q̄ vtriusq; episcopi. arg. ff. de excusa. tut. iurisperitos. ℣ Dam. dicit q̄ licet hoc vltimum sit tutius tamē putat veram opinionē Inno. ⁊ ℣ Host. q: nō interest p̄lati

in cuius dioceſi ſita eſt res ſed prelati in cuius dioceſi ſita ē ec
cleſia ad cuius curam ſpectat ipſa eccleſia cum dote ⁊ omni-
bus rebus.x.q.i.regenda.⁊.c.decretum.cum ſimilibus.licet
cuꝫ poſſit eccleſia pro ipſa re conuenīri coraꝫ epiſcopo rei.d.
.c.ſanc.nihilominus conuenīri poteſt etiaꝫ coram iudice do-
micilij.C.vbi in rem acti.l.fi.⁊ no.de reſcrip.dilectus.u.de
foro compe.c.vlt.vbi hoc tenet glo.penul.ad.l.ſi preduꝫ.re
ſpondet ℔au.q loquīt in minore in cuius alienatione alia
ſolēnitas requiritur q̄ in eccleſia quia requiritur decretū qđ
eſt iudiciale ⁊ preſtat in ipſo contractu vt no.de conſue.cum
conſuetudinis.c.ti.c.i.li.vi.⁊ in ſpe.c.ti.§.nunc dicendum.
v̄.ℬ quoꝫ.Sed in eccleſia ſufficit conſenſus ſuperioris qui p̄
cedere poteſt alienationem imo debet.vt no.Archi.in.d.c.
i.vnde non mirū ſi in alienatione minoris requiritur decre-
tum iudicis vbi ſita eſt res quia ipſe eſt ille qui poteſt de ipſa
iudicare.ſed in alienatione rei eccleſiaſtice conſenſus ſuperioꝛ
interuenit ad relaxandū ptātem inferioris ⁊ cum talis relaxa
tio non ſit iuditialis poteſt omni tēpore fieri.refert tū ℔au.
quoſdam legiſtas dicere q etiam in minore poteſt auctoꝛare
vteꝫ iudex.quod dicit forte eſſe verum cum vteꝫ cogno
ſcere poſſit vt predixi.pro hoc facit.C. de preſcrip.lon.tem.
.l.vlt.dicit tamen ℔au.per predicta q quando debet ſup-
pleri negligentia prelati in conferendo ſupplebit eam eps in
cuius dyoceſi ſitum eſt beneficium quia eius intereſt q bene
ficiuꝫ ordinet.ar.de reli.do.c.ii.pro hoc.ſ.de ſup.neg.prel.
cle.vna.circa prin.dioceſani locorum.ſ.ſic vacantium.dic q
in hoc vltimo caſu ſolus ſupplebit ille cui ſubeſt beneficium
quia ad ipſuꝫ fit deuolutio.Sed in caſu premiſſo vera eſt vl
tima opinio.q etiam in alienatione rerum minoris nō tan-
tum iudex vbi res eſt interponere poteſt auctoꝛitatē.ſed etiā
iudex domicilij per.l.magis.§.illud.ff.de re.eo.qui ſub tu.
vel.cu.⁊ eodem modo dico in alienatione rei eccleſiaſtice qa
vteꝫ dicatur ſuus ep̄s quo ad illam rem ⁊ ſic non eſt diffe-
rentia inter alienationeꝫ minoris ⁊ eccleſie.Ad.l.ſi predium
dico q licet dicat auctoꝛitatem eius cui ſubeſt res interueni-
re debere non tollit quin ſufficiat etiaꝫ auctoꝛitas iudicis do
micilij per.d.§.illud.vbi hoc tenet Rayne.⁊ ibi hoc aperte
probatur tamen quo ad alienationem minoris tutius eſt q
interueniat auctoꝛitas iudicis vbi eſt res vt ſatis fiat dicta.l.
ſi predium.

Verſi.Siquis. Quero an pena ō qua hic includat feminaꝫ? videt q
non per verbū ſi quis.℔au.tenet contrariū cū poſſit vtriqꝫ
ſexui conuenire ⁊ hoc ſi officium a quo fit hic ſuſpenſio ſumi
mus non pro ordine ſed pro adminiſtratione ⁊ preeminentia
de conſti.cum acceſſiſſent.de eta.⁊ quali.hi qui.Item hoc ē
regulare q maſculinū comprehendat femininum.ff.de leg.
ti.ſi ita ſcriptum.de elec.idemnitatibus.ſed cum eas.lib.vi.
ſiue tractemus de odio ſiue de fauore.ff.de ver.ſig.l.i.xvii.
q.iiii.ſi quis inuadente.de ſen.excō.mulieres. de quo dic vt
dixi de elec.cle.i.q.i.⁊.iii.ſe.tamen quo ad hoc.c.mihi placꝫ
quod dicit ℔au. C Secundo quero an eoipſo q prelatus
attemptauit facere contra formam h e traditaꝫ ſit locus hui
pene.Ben.dicit q ſic.cuius gl.potita eſt ſuper verbo attem
ptauerit.quod non eſt in textu ſed verbum fecerit.ipſe itaqꝫ
videtur habuiſſe textum corruptuꝫ.arguit autem pro eo qđ
dixi q ſufficiat incepiſſe p id quod habetur de penu.di.i.ſi qs
non dicam.In contrarium q valde durū eſſet tantam pe-
nam imponi ex ſola attemptatiōe non producta ad effectuꝫ
vt enim obſtat conatus ⁊c.ff.qđ quiſqꝫ iuris.l.i.§.hec autez
v̄ba.ad.l.corne.de fal.qui falſam.nā verba debent accipi cū
effectu.de penu.di.i.§.hec autem verba.de cleri.non reſi. re-
latum.Item alienatoꝛ rei eccleſiaſtice penam euitat ſi per rei
recuperationem ſibi prouideat.e.ti.ſi quis ergo.fortius ſi an
te ipſam perfectam abſtineat.quod dicit Ben.videꝛ equi⁹
per id quod ſequitur in textu.nec ex cōceſſione ⁊c.ſupponit
ergo q facta erat quod placet.⁊ non eſt magnum dubiuꝫ ex
quo in tex.eſt verbum fecerit quod denotat actuꝫ conſuma
tum.pro hoc quod no.Imo.de appel.preterea.ii.⁊ qđ no.
Bart.ff.de leg.i.filiusfamilias.§.auri quod dixi in.d.c.pre
tera.quando autem voluntas habetur pro facto dixi de eo q
mit.in poſ.c.i.pro hoc etiam quia hec eſt pena iuris ad hanc
quis non incurrit eo q attemptauerit.vt no.in regu.in pe-
nis.iii.q.lib.vi. C Tertio quero an hec pena ſit perpetua
glo.i.q ſic ex quo tempus non adijcitur.℔au.idem cū im-
ponatur propter delictum.⁊ idem Ben.dicit autem ℔au.
hoc verum ſiue imponatur pro delicto ſimpliciter ſiue delic-
tum cauſetur a contumacia.xi.q.iii.rurſus.⁊.c.quicunqꝫ.ō
eta.⁊ quali.cum bone.de heret.cum contumacia.li.vi.ſecus
ſi pena imponitur pro contumacia tantum per ea que no.de
conſti.ex litteris.de quo dic vt ibi dixi.dicit etiam ℔aul.q
delictum de quo hic tale eſt q perpetuam penam requirere
poteſt.xii.q.ii.apoſtolicas.⁊.c.monemus.eo.ti.nulli.Ben.
⁊ Alb athe.dicunt q hec pena durabit vſqꝫ ad ſatiſfactionē
⁊ abſolutionem factam per ſuperiorem.ad hoc de elect.quia
ſepe.li.vi.vel ſm Alb athe.erit arbitrio ſuperioris quantuꝫ
duret cum certum tempus non ſit ad hoc ſtatutum.de offi.
dele.de cauſis.Sed pmū tenet ne rumpatur neruus eccle
ſiaſtice diſcipline.xxiii.q.vi.excōmunicatorū.de conſue.cuꝫ
inter.⁊.d.c.cum bone.dic q opinio glo.eſt vera ⁊ coruꝫ qui
dicunt q eſt perpetua.nec Alb athe.contradicit q̄uis enim
poſſit auferri per abſolutionem non ex hoc tollitur quin ſit
perpetua. C Quarto quero ab hac pena q̄uis abſoluet? gl.
.i.remittit ad no.de here.cle.i.vbi de hoc in glo.ſnīa que di
cit q quando tempus eſt determinatum non poteſt ſuperioꝛ
abſoluere.ſecus ſi indeterminatum.℔aul.arguit q ſolus
papa.xv.di.ſicut.xvi.q.i.ſuper.xxxiii.q.ii.latorem.pro hoc
quod no.Archi.de elec.c.i.in fi.li.vi.vbi dicit q ſolus papa
abſoluit a ſuſpenſione canonis.idez tenet de regula.benefi
cium.co.li.Hoſtī.in.d.c.i.tenet contarīū pro hoc de prebē.
graue.in fi.de ſen.excō.nuper.⁊ quod no.l.di.accedens.⁊ī
.d.c.latoreꝫ. dicit ℔au.q vbi papa imponit penam excom
municationis ſuſpenſionis vel interdicti propter contuma-
ciam condendo canonē poteſt inferioꝛ abſoluere.d.c.nuper.
⁊ quod no.Imo.de ſolu.c.ii.⁊ glo.ſ. de ſen.excō.q̄uis.in
fi.⁊.xi.q.iii.ſi inimicus.xvi.q.vii.ſi quis deinceps.lꝫ Brix.
ibi contra.primū verus per iura prealle.precipue per.c.nup
⁊ quod dixi de preben.graue.quod etiā tenet Ben.⁊ Alb a
the.per cle.cum ex eo.in fi.de ſen.excō.vbi papa reſeruat ſi-
bi abſolutionem.⁊ poſt ſatiſfactionem concedit eam epiſco-
pis qui nullo caſu funguntur auctoꝛitate apoſtolica.cum er
go ibi ſpecialiter papa ſibi reſeruet ſequitur q in non reſer-
uatis iure cōmuni abſoluet epiſcopus.⁊ pro hoc quod dixi
in.d.c.graue.q.vi.⁊ idem dicat ℔au.de ſen.ex.cle.i.vbi di
co in.§.quod ⁊ in interdictis.q.iii.⁊ de hoc in.ii.ſe.q.quod
nota. C Quinto quero ſi inferioris conſtitutio per quā lata
erat excōmunicatio ſuſpenſio vel interdictum pape approba
uit.dicit ℔au.q inferioꝛ adhuc poteſt abſoluere non enim
plus operatur confirmare q̄ condere.pro hoc de inſti.ex fre
quentibus.⁊ quod ibi no. C Sexto quero quid de conſtitu
tione cenſilij prouincialis.dicit ℔aul.q excōmunicationē
vel ſuſpenſionem per eam latam poteſt quilibet ſuffraganeꝰ
relaxare cum non ſit maioris efficatie q̄ius cōmune. p hoc
.d.c.graue.⁊ hoc niſi alij reſeruetur abſolutio vt ibi. C Se
ptimo quero quia in tribus queſtionibus precedentibus pre
dictum eſt de pena interpoſita per conſtitutionē quid ſi per
ſuiam.dicit ℔aul.q ligans debet abſoluere.de offi.oꝛ.cū
ab eccleſiarum.xxi.di.inferioꝛ.ſaluo q̄ in.c.paſtoralis.e.ti.ſ.
in articulo mortis ⁊ cum haberi nequit is qui pronuntiauit.
no.hoc in ſpe.ti.ii.§.nunc oſtendendum.v̄.xxv. C Oppo.
ad hoc quod dixi.§.tribus proximis queſtionibus poſſe fie-
ri abſolutionem a ſuſpenſione quia potius requiritur diſpen
ſatio.vt no.vin.de tranſla.c.ii.⁊ ſpe.de accuſa.§.ſecundo lo
co.v̄.Item queritur.ſol.℔au.q cum ſuſpenſio ſit perpe-
tua hꝫ vim priuationis ⁊ non ſufficit abſolutio ſed requiritur
diſpenſatio ⁊ ſic procedit quod dicunt. Un.⁊ ſpe.ex hoc vi
detur ℔au.velle q ſuperiora procedunt quando ſuſpenſio
de ſui natura eſt temporalis.ſed ſiue ſit temporalis ſiue per-
petua nō refert ad ſuperius dicta cuꝫ queritur quis poſſit ab
ſoluere.nam poteſt idem ipſe diſpenſare.dicit ℔au.conſi-
derandum eſſe crimen propter quod ſuſpenſio facta eſt an ta
le ſit in quo poſſit epiſcopus diſpenſare ⁊ tunc poterit ſuſpē
ſionem remouere alias ſecus.pro hoc quod nota.lxxx.di.c.
vl.⁊ dicit ℔au.ſe nō putare ſuſpenſionem de qua in textu
de ſui natura operari priuationem alias papa hoc expreſſiſſez
ar.de dec.ad audientiam. Ex hoc concludit id quod dixi.
§.q.iiii.quod per ordinarium relaxari poteſt ratione premiſ
ſa.ſed fatetur q ſi nō relaxatur durabit ppetuo.pro hoc qđ
no.i.q.i.reperiuntur.⁊ de coha.cle.clericos. C Octauo q̄-
ro in eo quod dicit de ſuſpenſione ab officio an intelligatur
de officio diuino an de officio.i.adminiſtratione.glo.remit-
tit ad nota.de decimis.clemen.i.⁊ ibi non ſoluit ſed arguit
pro ⁊ contra ⁊ videtur hic intelligendum de officio.diuino
nam cum debet intelligi de adminiſtratione hoc exprimitur

de solu.c.ii.¶ ita intelligunt cõmuniter scribentes hic qui q̃runt an per hoc intelligatur suspensus a beneficio.¶ dic vt dico in se.q.sed tu de primo dic.vt d.co in.d.clemen.prima.

¶ Nono quero an eo ipso q̃ suspenditur hic ab officio intelligatur suspensus a beneficio? dicit Laud.q̃ sic.quia vbi vnum pper alterum vtrobiq; tantum vnum.lxxxi.di.eos.i.q.iii.si quis.que verba ponit gl.pe.de cle.ex.latores.vbi exposui.refert Laud.autem aliquos contradicere in suspenso iure de quo remittit ad no.de re iudi.c.i.li.vi.quod tñ No stien.de quo dic vt no.j.de penis.cupientes.in glo.nouam.

¶ Decimo quero in eo quod dicit ex tali concessione q̃ nus aliquod non acquiritur que est ratio? dicit Laud.quia cõtra .l.¶ debita forma omissa.ideo pro infecto habendum est.x.di.vides.xii.q.ii.sine.de rescrip.etz dilecta.potuit enim papa ꝑtibus ecclesiasticis nouam formam certã ¶ limitatam apponere a qua recedere nõ liceret ¶ sine qua nullus esset qõ fieret vt in turibus.prealle.pro hoc quod no.de despon.impu.ad dissoluendum.in fi. ¶ Undecimo quero an talis cõcessio prestat causam prescribendi? ℣Dau.q̃ non.cũz per eaz datur res non vt teneatur perpetuo sed ad tempus.ar.C.de prescrip.xxx.an.male agitur.dicit ℣Dau.idem dicendũ etiã si detur in perpetuum per no.de his que fi.a prela.c.ii.licet contrarium no.de consue.cum dilectus.de prescrip.de quarta.Zi rehi.x.q.iii.quia cognouimus.dicit q̃ si titulus est errones in iure non dat causaz prescribendi.ff.de iu.¶ fac.igu.l.iiii.de vsuca.vbi lex.¶.l.nunq̃.secus si esset erronens in facto.vt si putatur episcopus qui non est vel q̃ possideat latiorem diocesim q̃ possideat.ff.de offi.preto.l.barbarius.C.ỏ sen.excom.l.ii. ℣Dau.dicit sibi hoc non placere quia tunc titulus est iustus quo ad dominium exquo tenet bonã fide.argu.de electi.querelam.de cau.pos.cum ecclesia.¶.c.cum olim de iurepatro.consultationib⁹.pro hoc quia exquo est in possessione potest administrare.d.c.querelam.vt no.c.ti.nihil. titulus ergo ab eo concessus tenet mero iure nec expedit q̃ interueniat prescriptio.dicit etiam ℣Dau.q̃ vbi recipit a prelato sciẽter oz recipere ab eo ¶ capitulo ¶ si secus fiat non prescribit intelligit glos.d.c.ii.de his que fi.a prel.sed si recipit credens eum habere consensum capituli tunc habet causam prescribendi quia titulus verificatur secundũ mentem contrahentis ideo concedit causam prescribendi quod placet et non pro his que de hoc dixi.de prescriptio.de quarta.¶ fm ℣Dau.debet contrahens presumere prelatum habere ꝯsensum capituli.de his que fi.a prela.ea nosci tur.¶ quod nota. Coimpo.de consue.cum dilectus.qõ vltimũ no.Sed quo ad proxime dicta Laud.hic intricate loquitur. naz per ea q̃ dicit.j.e.cle.ṽ.verum.videtur velle q̃ posset prescribi spacio.xl.annorum contra ecclesiam.in aliis autem prophanis minori tempore. Gen.simpliciter dicit q̃ hic non datur causa prescribendi ex tali titulo per hanc litteram que dicit non acquiri ius aliquod.talis titulus habetur pro nõ titulo.vt ¶ alias.ff.de per.here.nec vllam.§.i.¶ ar.ff.pro emptore.l.ii. §.si quis a pupillo.¶ clarius.co.ti.c.ii.li.vi.dicit tñ se vidisse aliquos contrariũ sentientes. Math.etiam indistincte tenet idem qõ Gen.per hanc litteram inducendo eodẽ modo qõ dic verum vt etiã dixi.§.e.q.fm ℣Dau.¶ de hoc quo ad hunc casuz.alias autem qñ titulus minus iustus det cáz prescribendi dic vt proxime dixi fm ℣Dau.¶ in.d.c.cũ dilectus de consue.q.ii.

Ver. Verum. Nota casum in quo venditio equiparaꝛ locationi.quod est ideo fm Gen.q̃ venditio hic non prestat ius in proprietate sicut nec per locationem prestaꝛ.ff.loca.nõ solet.de hoc de loca.vestra. ¶ Secundo nota in verbo ad tps modicum. q̃ in mora modici temporis nõ est periculũ.nec propter modicam morã mutatur obligatio.ff.loca.si in lege.§.colonus.ỏ lo.potuit. ¶ Op.in eo quod permittit locationẽ de.c.nulli eo.ti.glo.i.soluit q̃ hic de locatione ad modicum tempus que non est alienatio secus si ad tempus nõ modicum. In hñ glo.refert opinionẽ Accur.dicentis prohibitum alienare posse locare in centum vel mille annos.¶ opinionez By.cõtrariam approbat quam etiã tenet Step.q̃ per locationem ad non modicum tempus transferꝛ vtile dominiũ. ¶ Quero si prelatus qui locauit ad modicũ tempus ifra tẽpus monitur? gl. remittit ad notata ne prela.vi.suas.c.fi.vbi de hoc in glo.i.que tenet q̃ si contractus fuit celebratus pro vtilitate ecclesie ¶ pecunia est versa in eius emolumentũ tenet successor stare alias nõ dic plenius distinguendo vt ibi dixi.

¶ Secundo quero in eo quod hic vꝰ comparari venditio locationi.quod etiam dixi.§.in primo notabili cũr hoc dicit Laud.q̃ venditio fructuũ de qua hic ¶ arrendare seu ad firmam tradere.iuxta.c.vestra.de loca.iuxt nomina sinonima ¶ omnia habent naturam locationis. vt not.in.d.c.vestra.¶ in hoc dicit Bertrã.q̃ differentia est inter emptorẽ fructuũ ad tempus ¶ emptorez vsusfructꝰ ad tempus qõ fien.potest nam potest vsusfructus constitui.C.de vsufruc.ambiguitatem.in pan. Est autem differentia secũdum eum q̃ venditio fructuum ad tempus equiparatur locationi vt hic.sed venditio vsusfructus non.nam vsufructuarius potest colonum expellere qõ nõ potest simplex emptor fructuũ. Item simplex emptor fructuũ nõ possidet cuiliter nec naturaliter sicut nec ꝺductor nec colonus sed vsufructuarius sic.ff. de acqui.pos.naturaliter.§.i.ideo ei cõpetit interdictũ vnde vi.qõ non cõpetit conductori.q̃ nõ possidet.ff.de vi ¶ vi.ar.l.iiii.§ hoc interdictuz. Item vsufructuarius cum possedeat nõ potest esse per eminentẽ rẽ illã.ex hoc dicit q̃ talẽ ꝯractũ in quo constituiꝛ vsufructus facere nõ possunt rectores q̃ est alienatio nam vsufructus est pars dominij.ff.de vsufruct.l.iii.¶ circa hoc no. Laud.q̃ reperitur.contractus emphiteoticus ¶ hic ꝑpetuus.de locato.potuit. Item simplicis locationis ¶ hic duplex.quidam ad non modicũ tempus.quidam ad modicum.¶ hec vocatur simplex locatio. In sti.loca.§.adeo.ff. si ager vectig.per tot.de loca.vestra.¶ in hac locatione ad tẽpus modicum conductor nullum ius acquirit nec directi nec vtilis dominij.nec habet naturalem nec ciuilem possessionẽ sed solam detentationem.ff. locati. non solet. de vsucapti. non solum.§.quod vulgo.C.cõmuni.de vsuca.l.i.nisi habeat a municipio quia tunc perinde est ac si a priuato habeat ad magnuz tempus.de quo.j.q.ii.¶ de hoc.ff.de lo.po.fru. .l.i.quando añ conceditur locatio ad tẽpus nõ modicũ ille naturaliter possidet ¶ habet vtile dominiũ.de loca.potuit.ỏ resti.spol.olim.i. ¶ Tertio quero si quis vendidit fructus cuiusdam castri alicui pro quatuor annis pro certa quantitate pecunie vel bladi vel alterius speciei. emptor autem erat prius obligatus multis creditoribus. Item ex dicto contractu ꝓcedit vltra dimidiã. Item vltra illã perditionẽ dãnificatus fuit culpa venditoris ita q̃ nõ potuit attendere quod sposponderat.vbi queritꝝ an in fructibus collectis ex dicto castro ¶ recondit⁹ sit venditor potior aliis creditoribus priori bus secundo.an.l.ii.C.de rescin.vendi. locum habeat hoc casu cũ iste sit deceptus vltra dimidiam. Tertio an vltra tẽpus quatuor annorum habeat emptor ius retentionis ex eo quia venditor non attendit quod promiserat in faciẽdo ipos fructus colligere. Laud.tenet in primo dubio q̃ satisfaciendum sit prioribus creditoribus cũ fructus sint ẽptoris exquo venditor non retinuit sibi certam partem in fructibus.ar.eꝰ quod no.de deci.tua. In secundo dubio arguit idez q̃.d.l. ii.locuz habeat q̃ procedit in omnibus que sunt loco emptionis.ff.ex qui.cau.in pos.ea.l.fi.¶ tales sunt ꝑtes locatiõis permutationis ¶ similes.ff.si quid in frau.patro.l.a.§.si quis de redibitoria.sciendum.§.pe.quod tenui.de emp.¶ ven.cũ dilecti.quia locatio proxima est venditi nõi.ff. locati.l.ii.¶ idẽ in similibus.quod dic vt ibi dixi.hoc dicit Laud.verum nisi venditor sciens rem maioris valoris scienter vendert ꝑ minori quod consueuit apponi in instrumentis tunc enim conqueri non potest.C.de rescin.ven.venditor.ar.regule scienti.li.vi.alias licet presumatur scire valorem rei sue non tamen tollitur ei facultas agendi.C.de rescin.ven.quisquis. ¶ Oppo.ad hoc quia emit sola spes in fructibus non ergo debet hinc vel inde valor respici.ff. de acti.empti.si iactum Confirma quia contractus predictus non est emptio vel locatio proprie licet eius materia ponatur in titulo locati.sicut nec contractus est emphiteoticus qui tamen ponitur in co.titulo.insti.de loca.§.adeo. Laud.nõ sol.dic.per.d.l.si iactũ q̃ extimari debet quantuz sit verisimile eum percipere posse cessante lesione. In tertio dubio dicit Laud.q̃ emptor non potest retinere rem vltra tẽpus locationis licet durante tempore possit agere ad retinendum naturalez possessionẽ usqz ad tempus prout conuentum fuit sed post tempus non auditur maxime si non soluit quod promisit.ar.ff.de loco pu.fruendo.l.ii.de superficiebus.l.i.§.quod ait.sed agat cõtra venditorem de euicto.de emptio.¶ vendi.c.fi. ¶ Quarto quero quod dicatur modicum tempus? glo.vlti.que est signanda ponit varias opiniones ¶ inter cetera ponit illam q̃ sit arbitrarium iudici.quod dicat glos.videri equum propter

varias c:nditiones regionum. deinde ponit aliā infra decē nium. Laudu. etiam enumerat alios medos quibus dicit modicum tempus ⁊ videt placere ei illa opinio quod hoc re linquat arbitrio iudicis ppter conditiones terraꝝ varias. et dicit se expertum in castella vbi non possent prouentus eccle siastici cōmode vendi ad minus ꝫ tempus. viii. vel. x. annoꝝ. propter agriculturam possessionū in quibus pro maiori par te bona ecclesiastica ibi consistunt ⁊ si nō germinant vno āno germinabunt alio. ar. de locato. propter. ¶Dan. idē tenet nisi loci ꝫsuetudo vel constitutio sinodalis aliud declaret. pro ꝫ quod no. lxxx. di. c. ui. de loca. potuit. Idem Gen. ⁊ Ma the. ⁊ Step. ⁊ Zi rchi. c. tu. c. n. li. vi. Sed alia opinio qō mo dicum sit ꝫ. decennium cōmuniter tenet. ⁊ pro hoc est quod nota. ff. de superfici. l. i. §. quod ait. ⁊ bene probatur per iura ad hoc allegata in gl. ⁊ maxime. C. de ꝓscrip. lon. tempo. in rubro. vbi dicit de prescrip. lon. tempo. x. vel. xx. annoꝝ dicetur ergo longum tempus. x. an. ergo tempus minus nō est longum ⁊ ita ꝓbat. C. de lon. tē. ꝓscrip. l. pe. ⁊ in aliis plu ribus legibus illius tituli. ⁊ hoc etiā tenet archi. xu. q. ii. alie nationes. Ad iura in contrariū allegata dico q quandoqꝫ in iure dicitur de tpe non adiecta quātitate ⁊ tunc arbitrarium est. ff. de iure deli. l. i. in fi. de offi. dele. de causis. nec obstat. ff. de effractoribus. l. i. §. i. quia non stricte facit ad questio nem. qñqꝫ in iure dicitur de tpe longo vel nō modico vt hic ⁊ tunc intelligitur longū vel nō modicū decennū vel supra per predicta que no. ⁊ sic sepe cōsului ⁊ ita obseruatur. ⁊ inue ni in quibusdam scriptis Jo. de sancto georgio. Joan. an. post hanc glo. publicatā ita sibi respondisse. ⁊ in hac glo. ibi. c. vno. ⁊ spe. de cau. proprie. vī. est ⁊ vtilis. ¶Quinto quero locant prelatus vsqꝫ ad. ix. annos ⁊ finito anno vno loca unt ad alios nouē inchoandos a fine prime locationis? dic q hoc non licet: qr fit in fraudē huius cle. ad hoc de paul. quā to. ¶Sexto quero an possit ordinarius per suam ꝫstitutio nem tollere hanc cle. dicit Laud. q non. ⁊ idem Gen. dicēs per verbū declaramus q hic nouū ius non statuit sed anti quum declaratur. ideo tolli non potest per ordinariū. de lo cat. vestra. que ratio nō vī posita necessario sibi q' itellexerit etiam si statutum episcopi precedebat hanc cle. tñ non vale bit: qr per hanc declarat retro statutū illud repugnasse iuri ⁊ sic non fuisse rationabile ⁊ per consequēs sublatū esse. de con sti. c. i. li. vi.

¶Juna Epus vnire potest ecclesiā alteri vel loco religioso donare etiaꝫ nō vocato rectore vel defensore. ¶Not. q dictio alter repetit eandem qualitatem, probatur hic in verbo alteri iuncta glo. que intelligit alteri. s. ec clesie. ⁊ idē ¶Dau. simile. no. de dictione alius. de ꝑp. sedes ¶Secundo no. differentiā inter ecclesiā dignitatē ⁊ prebē dam. qr ponunt hic tanq̄ diuersa. pro hoc de prebē. c. fi. ⁊ eo. ti. cum in illis. li. vi. ¶Tertio no. casum in quo in ꝫcessiōe ep̄i requirit ꝫsensus capituli ⁊ nō sufficit consiliuꝫ. de hoc in glo. in verbo cōscientie. ⁊ hoc qñ dꝫ fieri vnio vt hic. pro hoc de preben. dilecto. ⁊. c. vacante. ¶Quarto no. q ecclesia da ri potest loco religioso. ⁊ multis modis potest ecclesia spectare loco religioso de quibus. de prebē. monachis. ⁊. s̄. de sup. ne. pre. cle. vna. ¶Quinto no. ex eo qō dixi in proximo no tabili q ecclesia secularis pōt fieri regularis etiam inuitis cle ricis. pro hoc quod no. xii. q. ii. si ep̄s. Contrariū tñ no. e. ti. possessiones. quod magis videt placere. Gen. qui dicit hūc tertiuꝫ nō multū facere. qr q non vocetur hic rector ideo eue nit quia ecclesia ad vitam suā non aufertur. de do. consulta tionibus. facat ergo potius hec littera q inuitis clericis hoc fieri nō possit quod est verius in tantuꝫ q vnius cōtradictio vitiaret nisi ex aliqua causa rationabili hoc fiat. tūc enim fie ri etiam potest omnibus inuitis. quod dixi qō me. cā. cuꝫ di lec. pro hoc quod no. Inno. de preben. in lateranensi. ⁊ quod dicit hic Lap. qui tenet q' si unitur ecclesia collegiata requi ri dꝫ consensus collegij cuius ius leditur quod habet in eli gendo prelatum qō ius inuitis auferri nequit. xvi. q. vlti. monasterium. ⁊. c. rationis. ¶Sexto no. differentiā inter vnionē ⁊ donationem. hic enim ponuntur vt diuersa. ⁊ dic q' differunt qr vnio fit variis modis de quibus. e. ti. c. i. ⁊ quā doqꝫ fit ita q per hoc non extinguit titulus beneficij vniti vt ibi no. Donatio vero transfert ius rei donate in donatariū licet etiam donatio que fit de ecclesia vel de iuribus que ha bentur in ea varietur tam ex forma q̄ ex persona donantis ⁊ donatarij. de hoc de dona. pastoralis. ¶Septio no. de de fensore. ⁊ dicit ¶Dan. q' hic loquit de defensore ꝫstituto ab homine nō a lege. de quo loquit ne se. va. c. vlti. ibi. n. loquit de defensore. i. prelato qui dicitur deputari a lege qr sua pote testas regulat a lege. ¶Op. q' ep̄s etiaꝫ sine consensu capli donare possit ecclesiam loco indigenti per ea que no. ¶Hosti. de his que fi. a prela. nouit. gl. in verbo ꝫsentiente. dicit illud hic reprobari. ⁊ idem Gen. ¶Secundo op. ad idem. s̄. de dona. apostolice. ⁊ quod ibi no. vbi dicit q' quinquagesimaꝫ vel centesimā iuxta formā de qua ibi potest ep̄s donare sine consensu capituli. So. fm Laud. ⁊ Gen. speciale ibi dic vt ibi dixi. ⁊ de his que fi. a prela. pastoralis. vbi dixi q' ep̄s non potest monasteriū exigere sine consensu capituli sed erecto donare pōt cētesimā vel quinquagesimā sine ꝫsensu capli: qr hoc facit iure permittente. ¶Tertio op. q' nō sufficiat con sensus capituli sed requiritur etiam consensus prelati cui su best ecclesia. ꝫ. de sta. mo. cle. i. §. ad hec. So. sta cōtrario. qō dic vt in glo. in verbo rectore. nec contrarium hic probatur. ¶Quarto op. q' imo vocari debeat rector vel defensor per id quod no. ¶Hosti. de excess. pla. sicut. vbi dicit q' ep̄s vnire nō potuit ecclesias sine collandatione ambaꝝ. glo. in verbo vocatus dicit illud hic reprobari. ⁊ idem ¶Paul. per hoc qō no. de ꝫsue. cum dilectus. in. iii. gl. ⁊. c. ti. c. i. li. vi. quod ita intellige saluo eo quod dixi. s̄. in. v. notabili. ¶Quito op. q' sede vacante nō possit ecclesia vniri. ne se. vacan. c. i. vbi se de vacante vnio non potest dissolui ergo nec fieri. glo. in ver bo vacabat. solu. q' illud in episcopalib⁹ sedibus. pro hoc qr eis vacantibus nemo admittitur ad agendum nisi detur vi sitator. de quo de elec. is cui. li. vi. de sup. neg. pla. c. vlt. e. ti. Sed pro ecclesijs inferioribus vacantibus agit ep̄s ⁊ defen dit. de. succes. ab intest. c. fi. Secūdo sol. glo. q' alia ratio mo uit papam in. d. c. i. quod dic vt in glo. ⁊ idem ¶Dan. ⁊ Sē. vel fm Gen. aliud in dissolutione vnionis. vel aliud in ipsa facienda. nam ex quo est certa causa sine qua fieri nō potest fa cta reperitur. non potest ecclesia cui facta est vnio hoc iure pi uari si careat defensore. pro hoc. e. ti. c. i. li. vi. sed vnio vt dixi fiet ex causa. ⁊ pro hoc de preben. vacante. ⁊. c. exposuisti. subsistente ergo causa non curatur an vacet ecclesia vel non quia nō preiudicatur ecclesie ⁊ subueniatur necessitati vel vti litati. hanc tñ solutionē redargut Gen. qr sic dici deberet q licet vnio facta sit ex causa tamen illa deficiente ⁊ ꝫtraria sub sistente possit dissolui: qr cessante causa dissoluunt iura com munia. de consan. non debet. sed defende quia dato q' sub sit causa dissolutionis faciende tñ quia nunc dixi agitur de diminuendo ius ecclesie requiritur defensor: secus qñ agitur de vniendo quia tunc de preiudicio nullius agit ⁊ quatenus videat agi de preiudicio ecclesie succedit ep̄s qui defendit ec clesiam hoc casu. ⁊ si dicas idem in alio casu dic imo secus in illo per id quod dico in sequenti contrario. ¶Septimo op po. ad hoc. e. ti. c. i. li. vi. vbi res ecclesie vacantis donari non potest. glo. in verbo defensor. dicit q' aliud quādo datur res ecclesie vt ibi. aliud qñ ipsa ecclesia vt hic. Ex hoc no. casum in quo maius permittitur ⁊ minus prohibet. qō prosequere vt in gl. Gen. dicit q' ratio diuersitatis est qr qñ datur vna res ecclesie puta decima vel aliqua possessio fit sectio beneficij que prohibita est etiam in minoribus beneficijs. que ratio cessat cum ecclesia vnitur vel donatur quia fit sine imitatio ne statuꝫ ⁊ sine detrimento rectoris. de resti. spo. cum venis set. de paul. pastoralis. pro hoc quod dico. ꝫ. q. x. ⁊ hec ratio etiaꝫ tangitur in glo. que in effectu continet quicquid in hoc dicunt alij. ⁊ in ea ibi res ecclesie non ratio: quia per vnionem non fit preiudicium immo prouidetur ecclesie vacanti sed p alienationē sic ibi gl. pe. de hoc ibi super ea. ¶Quero que est ratio q' valet vnio vel donatio ecclesie nō vocato rectore solutio per ea que dixi. s̄. de contrario qr non agitur de preiu dicio rectoris. in quo dicit Gen. q' quia omnes ecclesie sunt vna ecclesia nil dicitur alienari si vna ecclesia in aliam trans fertur. ar. C. de fideicom. voluntas. ff. de leg. ii. vnū. §. u. et. l. peto. §. fratre. no. de his que fi. a prela. cum apostolica.

¶Secundo quero an quod hic dicitur de vnione vel do natione ecclesie locum habeat in alio quocūqꝫ iure ecclesiasti co in aliam locum transferendo in perpetuū vt etiaꝫ tunc re quirat cōsensus capituli? Dic q' sic. qr eadē est ratio ⁊ hoc te net Inno. de dona. pastoralis. in fi. ⁊ ibi dixi. ¶Tertio q̄ro an per vnionem que fit ecclesie alterius diocesis preiudice tur diocesano? glo. ii. dicit q' non. quod procedit in vnione q̄ fit per papam vel legatum. secus in ea que fit per ep̄z. nā sibi preiudicat si fit alias legitime. quid aūt videat ep̄s transfer-

re dic ut de dona. pastoralis. ¶ Quarto q̃ro an quod dicit de ecclesia q̃ vnitur p̃bende locũ habeat in p̃benda cathedralis ecclesie? glo.vj. dicit q᷑ sic. ¶ Op.ad hoc.j.§.pri.glo.ibi remittit.ꝛ ibi solutꝫ in glo.cũ capella. ¶ Quinto quero i eo qõ dicit de eꝑo an abbas ad᷑ quez spectant ecclesie iure pleno possit illas vnire uel vnam alteri subijcere.glo.in ver. eꝑm. dicit q᷑ nõ.idẽ ℣dañ.q dicit ꝟ non ee mirũ cũ etiam in alienationib⁹ regrat᷑ cõsensus diocesani.xj.q.ij. abbatib⁹.xvij. q.iij.in venditionibus.quod ẽ minus.p hoc qõ no.Archi. de p̃ben.cũ singula.li.vj.dic ut in.q.se. ¶ Sexto q̃ro circa hoc an abbas hoc possit facere de cõsuetudine. Steph.refert opinionẽ Archi.posit᷑ de p̃ben.cuz singula.li.vj.quã ponit glo.j.de sta.mo.cle.j.§.ad hec.tenet aũt Step. q᷑ hoc nõ potest p̃scribi:q: de iure est q᷑ singula beneficia habeãt speciales rectores ꝛ solis episcopis p̃mittat᷑ ex causa posse vnire: ergo inferioꝛib⁹ ꝓhibetur.ar.de tempo.ordi.dilect⁹.de p̃sup. nonne. ¶ Laud.tenet ꝟtrariũ quia talia sunt p̃scriptibilia contra eꝑm ꝛ quẽcuis aliũ.de consue.non ẽ.li.vj.de p̃scrip.de q̃rta.ꝛ.c.auditis.qõ etiã tenet glo.i.d.§.ad hec. Dic q᷑ cuz vnire sit iurisdictionis episcopalis competit cuilibet qui hz iurisdictionem q̃si eꝑalem sicut etiam ei cõpetit potestas auctoꝛãdi in alienationib⁹.s.cle.pri.in pn.ꝛ quod ibi no. glo.i ver. ꝓpij.ꝛ ibi dixi in.q.xxxiij.ꝛ ad id quod dictũ est in.q. precedenti.dic q᷑ verum ẽ q᷑ abbas quãuis habeat ecclesias pleno iure subiectas auctoꝛare nõ põt intelligendo de abbate q habeat ecclias sibi subditas: non tñ quo ad iurisdictionẽ q̃si episcopalem:ꝛ ex hoc dic ee verũ q᷑ talis ptãs p̃scribi põt etiaz per non eꝑm tanq᷑ que ẽ iurisdictionis:nõ ordinis ut dixi.s. ea.q.ꝛ in.d.§.ad hec.in.q.vij. ¶ Septimo q̃ro an eꝑus possit vnire ecclesiã loco exꝑcto? videtur q᷑ nõ ꝓpter iramentũ de non alienando incõsulto papa de quo.eo.ti.ut.s. videtur eni ecclesia alienari erquo desinit ee de iurisdictione eꝑi. Jn cõtrariũ per hãc lr̃am q̃ permittit indistincte vnionem. Jlez iramẽtũ de nõ alienãdo cõcernit bona ꝓpria cathedralis ecclesie tantũ de ꝟ dixi de cẽsi. cum venerabilis.ꝛ de his q̃ fi.a p̃la.pastoralis.vbi dixi q᷑ valet vnio facta de consensu capituli:nec dicit᷑ ecclesia eximi a iurisdictione eꝑi ex toto. remanet enim subdita saltẽ quo ad ea de quib⁹ in.d.c.cum venerabil. nisi aliud operet᷑ ꝓuilegiũ exemptionis cõcessum religiosis: ut quia sunt exempti cũ ecclesijs acqsitis ꝛ acqrendis tũc eni defineret ecclesia cõcessa ee de iurisdictione eꝑi non tam ex vi donationis q᷑ ex vi ꝓuilegij apostolici. ¶ Octauo q̃ro an eꝑus de cõsuetudine possit cõferre ecclesiaz alteri ecclesie sine consensu capituli.glo.in ver.consentiente. opinionem refert ℣dosti.tandẽ cõcludit non ee p̃scriptibile:quod etiã in casu licito p̃latus alienet sine cõsensu capituli ꝛ signãda est glo. n fi.sui. ¶ Laud.tenet cõtrariuz:quia talia sunt p̃scriptibilia. de cõsuet.nõ est.li.vj.de p̃script.de quarta.ꝛ.c.auditis. Dic q᷑ quia talis cõsuetudo repugnat iuri nõ valet nisi sit inducta a tacito cõsensu pape qõ dixi de consue.c.fi.q: vero tempus de cui⁹ cõtrario nõ est memoria tollit iuris resistẽtiã ꝛ habet locꝫ tituli de prescript.c.j.li.vj.ideo puto q᷑ ex tali cõsuetudine possit ꝟ ꝓscribi:q: videtur p̃sumendũ q᷑ in tam lõgo tẽpore papa de ꝟ sciuerit q᷑ non p̃sumitur ee negligens. Jtem ex variis causis verisimile ẽ q᷑ ad papam uel p appellationẽ super aliq᷑ causa ꝟ tangente uel ex alia causa puenerit notitia super ꝟ nisi ius exꝑsse reꝓbet cõsuetudinem sicut.j.primo respõso.tũc eni non valet cõsuetudo etiã tanti tpis de cui⁹ initio nõ sit memoria. quod dico.j.primo rñso.q.vlti. Jn his aũt in qbus ius nõ resistit ꝓcedit qõ dicit ¶ Laud. q: tunc sufficiat cõsuetudo p̃scripta spatio q̃dragenario p iura p eũ allegata. ¶ Nono quero si beneficiũ est reseruatũ p papam an possit vniri alteri per eꝑm.sunt de facto ꝛ determinant Joh. xxij.vnionẽ nõ tenere etiã si facta eẽt p legatũ de latere.pro ꝟ quia eoipso q᷑ papa reseruat videt᷑ ꝓhibere cuilibet inferiori de illo bñficio disponere:ergo nõ põt vnire.p hoc qõ not. de p̃ben.si tibi absenti.in glo.sed nunqd.ꝛ decisio rote i qua decidit᷑ q᷑ vnio caret effectu donec papa cõtulerit: sed exquo contulerit illo dimittẽte bñficium vnio habet robur vñ possit dici q᷑ vnio simpliciter tenet nisi papa vtaꝫ reseruationẽ cõferendo bñficiũ qua si vtiꝫ tenet collatio ꝛ vnio suspẽditur.p ut nũc dixi.ad ꝟ facit qõ dixi.s.in vltimo ꝟtrario q᷑ vna res ecclesie non põt alienari nõ vocato rectoꝛe si eꝑus alienat sub cõditione ut valeat post mortẽ rectoris. dicit ℣dan. q᷑ non valet sine consensu rectoris quia in ꝟ tractatur de ꝓmdicio ecclesie ꝛ successoris ꝛ nõ in cõtractibus inspicimus iniuriã de elect.duã.j.nam etiã si ecclesia vacaret ꝟ fieri nõ posset sine consensu defẽsoris.eo.ti.c.j.li.vj.aliud aũt in vnione de qua hic:quia p eam non paratꝫ ꝓmdicium ecclesie: imo q̃z defect⁹ ecclesie supplet᷑.x.q.iij.vnio.xvj.q.vij.ꝛ tẽporis ꝓpterea nõ regritur defensor. ¶ Undecimo q̃ro q̃ ecclia donat᷑ religiosis qd seruabit᷑? dicit ℣dan.q᷑ cedit in vsus religiosoruz ꝛ defect⁹ ministroꝝ ecclesie supplebit᷑ p religiosos ꝛ ps redditus cedit in eoꝝ vsus.dic in hoc ut dixi de p̃ben. de monachis.ꝺz eni attẽdi sub qua forma data sunt qõ ibi plen⁹ dixi. ¶ Duodecimo q̃ro quid si dat᷑ collegio dignitati uel p̃ben de? ℣dosti.de dona.cõsultationib⁹.ꝛ ℣dan.hic dicũt q᷑ ps redditus cedet ad sustẽtandũ illos de collegio uel habentem dignitatem uel p̃bẽdam ꝛ ꝟ operat᷑ fauoꝛ maioris ecclie.de p̃ben.exposuisti.ideo ꝟ quod videt᷑ esse maius q᷑ si res aliqua ecclie alienet᷑ dicit᷑ esse minus inuitũ iuri. simile de trãslat.c. vlti.ꝛ ꝟ vltimũ etiaz dicat glo.in ver.defensor. ¶ Decimo tertio q̃ro si vnit᷑ ecclia habẽs sub se capellas? Uinc. de relig.domi.c.ij.ꝛ ℣dan.hic dicũt q᷑ etiã ipse capelle trãseunt i potestatem ecclesie cui fit vnio.ad hoc inst.de adoptio.§.illud. ¶ Decimoquarto q̃ro in eo qõ dixi in.v.notabili ꝛ i tertio cõtrario de reqrendo cõsensu eoꝝ quib⁹ ꝓmdicat vnio an reqrat᷑ consensus patroni? ℣dan.q᷑ sic ex eadẽ ratione p quã dixi.s.in tertio cõtrario reqrit cõsensuz ꝑlati cui subest ecclia: ꝛ ꝟ tenet ℣dosti.in sũma de his q̃ fi.a p̃la.§.j.ver.sed nec aliquid.facit.xvj.q.vij.filijs monasteriũ.ꝛ.c.se.de offi.archidi. ad hec.de his q̃ fi.a p̃la.tua.ꝛ.c.pastoralis.q: per talem vnionem patit᷑ ecclia quasi quãdam capitis diminutionem.ij.q.vij ecõtra. Jnterest ergo patroni eã defẽdere. Jtẽ si ecclia nõ est collegiata pdit patron⁹ ius ꝓsentandi: ꝛ spem alumẽtoruz que facilius habuisset ante vnionẽ perdit etiam ius ꝓcessionis saltẽ: quia nõ sic facile habebit. Jtem si ecclia erit collegiata pdit honoꝛem cõsensus petendi ab eo in electione iam facta. de iurepa.iam nobis.

℣.Quod si episcopus.

Si eꝑus etiã cuz capitulo mense siue uel ipsi capitulo vnit ecclizz nõ tenet vnio: etiam si hoc habeat cõsuetudo. ¶ Mo.q᷑ episcop⁹ nõ potest auctoꝛizare in facto ꝓprio.de ꝟ in glo. in ver.mense. ꝛ idem ℣dan. qui vltra glo.inducit q᷑ fi.fiat legi.p venerabilem. vbi qs nõ põt legitimare aliquẽ ut sibi succedat licz legitimare possiz ad succedendũ alteri.ar.vuj.q.j.in scripturis. ¶ Secũdo no.q᷑ p constitutionẽ generalẽ tollit᷑ aliquando cõsuetudo ꝑticularis:ꝛ ꝟ cum de ipsis fit mentio ut hic.ꝛ de cõstitu.c.j.li.vj.ꝛ no.in ꝟ lr̃am hic cum dicit:quãuis cõsuetudine. ꝓ eo qõ dico.j.q.fi. ¶ Op.q᷑ valet vnio facta mẽse eꝑi p id quod no. Jnno.ut ecclesiastica bñficia.c.vno.glo.j. So. q᷑ illud dictũ hic reꝓbat᷑.idem ℣dan.ꝛ Benze.prõnem quã dixi in i.ꝛ. notabili ne auctoꝛizet in facto suo. ¶ Secũdo op.ad ꝟ quia cognoscit de causa ecclie ꝛ de eius iniuria de fo.cõpe.cle.vna. de male.c.j.xxiij.q.iij.si is q.vbi de hoc.de iudi.cũ venisset ꝛ p Jnno.de ver.sig.ex parte. So. ℣dan.q᷑ subest ibi remedium appellandi si grauaret qõ non subest hic. ¶ Tertio op. ad idẽ q: singulari p̃bende maioris ecclesie vnire põt.s.pri. responso.ergo ꝛ sine mense uel capitulo.glo.in ver. ipsi. So. q᷑ cum vnit singulari p̃bende capitulũ nõ auctoꝛizat in facto suo:quia id quod ẽ singuloꝝ nõ est collegij.idẽ ℣dan.ꝛ Benze.qui p hoc inducit:nã ꝓhibẽdo de capitulo videt᷑ ꝓmittere singulis de capitulo:q: si de illis voluisset intelligi ꝟ exꝑsisset.de dec.ad audiẽtiam.C.de cadu.tol.l.vnica.§.si autem. Jtẽ cessant cause finales ꝓhibende vnionis q̃ sunt in alio casu:ergo cesset dispositio.lx.di.§.verum. de iureur.ꝛ si christus.ꝛ in hac glo.in fi.p hoc qõ no.de iureur.bxem.ꝛ.c.sicut nostris.ꝛ in spec.eo.ti.i fi. ¶ Quero q̃ est ratio hui⁹.§. So. per ea que in.j.notabili.s.dixi.ratio est ne quis auctoꝛizet in facto: ꝛ hoc etiam tãgit glo.vlti.ꝛ dicit ¶ Laud. q᷑ cũ sint hic duo ꝓncipales donatoꝛe neuter põt sibimet donare: quia inter donatoꝛẽ ꝛ donatariũ debet ee distinctio de instit.c.fi.ꝛ hoc satis tangit glo.in ver.mense.in ꝑn.p hoc de cõsue.non putamus.li.vj. ¶ Secũdo q̃ro si eꝑus donat mẽse capituli ꝛ episcopi simul.glo.in ver.mẽse.dicit q᷑ non valet donatio fortiori rõne q̃ si donaret capitulo.ꝛ idem Benze. ¶ Tertio q̃ro si laicus habẽs decimã in antiquũ feudum ab ecclesia dat eã capitulo cum cõsensu episcopi.glo.in ver.mẽse. ibi facit.dicit valere quia sufficit auctoritas episcopi sine capitulo. idem Benze.ꝛ ℣dan. ¶ Quarto q̃ro si dignitas tollit᷑ in ecclesia p capitulum auctoritate episcopi.So.ut in glo.i ver. mense.ibi. Jtem facit vsq; ad fi.ꝛ est vera opinio glo. ibi viderctur ꝛc. ¶ Quinto q̃ro cum beneficiuz curatum vnitur

capitulo quis habebit curam? glo. in ver. ipsi capitulo remittit ad nota. in. c. exposuisti. ⁊ ibi tenet Hostiē. q totū capitulū. per. l. ff. de in ius vocan. sed si hac. §. q manumittit. xij. q. ij. in. c. manumittit. facit quod no. Inno. de p̄ben. cum non ignores. ¶ Sexto q̄ro si ep̄us donat capitulo de his q̄ spectant ad mēsam suā. glo. penul. refert opinionē Hosti. q dixit hoc valere. Benze. tenet cōtrariū p rōnem quā dixi. s. q. j. q: capitulū auctorizaret in facto. ppo. Jo. de san. geor. desē dit pmū: quia hic loqtur de alienationib⁹ uel alijs dispositionib⁹ ingētibus iter ep̄m ⁊ ecclesias inferiores. nō aūt inter ep̄m ⁊ ecclesiā cathedralē. ⁊ sic dz intelligi qđ no. xvij. q. iij. §. sed ⁊ si. ⁊. c. se, ⁊ no. in regula. q tacet. li. vj. in. q. vbi. B dicit Jo. an. dic q si diuisa ē administratio ep̄i ⁊ capituli vera ē opinio Benze. sec⁹ si nō diuisa. nam q̄n diuisa ē ad hoc de rescrip. edoceri. tñ adhuc stat rō cōiunctionis p. c. reqsisti. etiā si administratio sit diuisa vnde questio nō est sine dubio ⁊ posset dici q etiā p̄ suppositō q donatio nō teneat: tñ in B dubio dat cām p̄scribēdi fm ea q̄ no. de p̄scrip. de quarta. in glo. vlti. in fi. de cōsue. cum dilectus. in glo. iiij. ¶ Septimo q̄ro an hec dispositio cōprehēdat p̄terita. glo. in ver. de / cernimus. dicit p hoc ver. q non. ¶ Op. ad B quia damnatur cōsuetudo. ⁊ sic respicit p̄terita. glo. ea. formatur ⁊ nō soluit Pau. dicit q dānat effectū cōsuetudinis circa futura ⁊ ipaz cōsuetudinem de nouo inducēdam. itez Benze. q dicit q licet ratio possit habere locū de p̄terito: tñ prius facta cessare nō debent ut patet subtiliter aduertēti. de spō. duo. tuos. de ꝫse. ecclē. uel alta. aqua. sed illud facit ꝫtra in eo qđ ibi de nisi cor. dia tollerant: tñ dictū placet: q⁹ ante B. c. excusant eros. pbabilis. p hoc quod dixi. s. cle. p̄ma. in pnc. q. xxvj. ¶ Op. ad idez: q: rō. phibende talis vnionis erat antiq̄: ut etiā dicat glo. sed vbi habet locū ratio locū habet dispositio. regula vlti. li. vj. So. hoc opatur ver. decernimus. sic voluit intelligere glo. in hoc ver. quod aperti⁹ dicit. Bēze. qui etiā dicit q ideo nō debet cōcernere p̄terita: quia de natura cōstitutionis ē cōcernere tñ futura. de cōsti. c. ij. Item q: si voluisset expressisset de p̄teritis sicut fecit alibi in hac cōpilatiōe de sequestra. c. vno. de pba. c. j. de re iudi. c. ij. Item inducit verbū durerit. in ter. qđ est verbū futuri tēporis. ff. de ver. obli. si quis stipulat⁹. Item q: iniquū videret si vniones facte añ hanc cle. cēnt vocate cū tunc cēt opinio aliquoꝝ doctoꝝ q, valerent que opinio tūc excusant liez esset erronea. erat aūt opinio Inno. ut dicit in glo. j. Pau. ⁊ Hosti. ut dicit in glo. antepe. licet ei⁹ opinio nō oīno p hoc faceret ut dixi. s. p̄xia q. ⁊ in B dicit Benze. q opinio doctoꝝ quanq̄ erronea excusat etiam in cōdemnatiōe expensarū per id qđ no. de appel. ut debitus. ar. ff. de le. ij. q solū. §. etiā. de trāsla. c. ij. in fi. vbi secutus errorem. de duor. gaudem⁹. in fi. quid enī peccauit antiq̄tas ⁊c. C. de testa. iubem⁹. de decurio. dini. li. x. in auth. ut facte nouę cōstitutiones. §. sancimus. p hoc qđ dixi de excusando ab expen. quod no. de post. c. vno. li. vj. in quo dic q error iuris excusat cū quis certat de dāno vitando si de B sūt opi. ff. de aco. heredi. clodius. ⁊ quod ibi no. vbi plenius de hoc p Bar. Item sententia lata cōtra ius sup eo de quo sunt opi. nō est nulla. ff. de re iudi. cum plati. de verb. obli. q rome. §. duo fratres. ⁊ quod vtrobiq̄ not. ¶ Octauo q̄ro de intellectu verbi quatus cōsuetudine. glo. vlti. dicit q comprehēditur ꝫsuetudo etiā de cui⁹ initio nō est memoria. ⁊ idē Pau. ⁊ Benze. q dicit q cā reprobationis est ea quaz dicit glo. ne qs auctorizet in facto suo. Itē q: humana natura prona ē ad lucrū. ar. de cleri. nō resi. c. ij. qđ nō multum facit. sed melⁱ facit. c. j. ⁊ quod ibi no. in glo. de facili ergo posset induci ep̄us ad cōsentiēdum capitulo ut alⁱs ecōuerso capitulū cōsentit sibi ⁊ hec no. Circa q̄ dico q q̄n q̄q⁹ ius exp̄sse reprobat cōsuetudinem ⁊ tunc nō valet cōsuetudo etiā de cuius initio non ē memoria. ⁊ hoc quātus in textu sit verbū quanis. tñ idem puto etiam si B verbū non esset: q: indifferite reprobando intelligit quālibet ꝫsuetudinē reprobari. de elec. ut circa. li. vj. ⁊ qđ no. ibi. de indifferita. Q̄n q̄q⁹ ius nō reprobat consuetudinē ⁊ tunc adhuc de iure canonico nō tenet cōsuetudo cōtra ius nisi sit inducta de tacito cōsensu pape: ⁊ B respectu cōsuetudinis p̄scripte spacio quadragenario. sed si de eius initio non est memoria valet per id quod dixi supra proximo responso. q. vnj. quod nota singulariter ad multa.

¶ De rerum permutatione Rica.

Econcessione.

Collectio ō beneficijs cā
o pmutationis vacātib⁹ facta alijs quā pmutātib⁹ nō tenet. ¶ Mo. q⁹ iuris ꝫcessio seu beneficiū nō debet alicui inferri. ff. de re iudi. l. iiij. §. si qs regula indultum. li. vj. sic colligit Laud. ⁊ Bēze. tñ magis ppie colligit hic q⁹ qui vtit iuris bñficio nō dz inde pati detrimētū. nō enī debent nasci iniurie vnde iura nascūtur. C. vnde vi. l. meminerint. de accusa. qualiter. j. ⁊ dicit Laud. q cōcessio iuris de qua hic quia fuit facta ppio motu p̄cipis ⁊ ē corpore iuris clausa latissime ē interp̄tanda. ff. de consti. prin. beneficium. pro hoc de dona. cū dilecti. de ver. sig. tua. secus si ad instantiam quia tunc stricte interp̄tat. de preben. quāuis. j. li. vj. de cōsan. quod dilectio. ¶ Secūdo no. de ver. p̄sertim. qđ exponitur p maxime. de B dixi de excep. c. j. ⁊ pbat de despō. impu. cōtinebat iūcta glo. vlti. ¶ Tertio no. q⁹ maxie ī spiritualib⁹ dz cuitari illusio sic etiā duplicitas ⁊ fraudādi volūtas. xvij. q. ij. ne quid. xviij. q. v. excōicatorum. de postu. c. fi. ¶ Quarto no. q⁹ iura non debēt eē ludibrio. C. de bo. que lib. l. vlti. de elect. cōmissa. li. vj. ¶ Quinto no. q⁹ phibetur illusio de B in gl. in ver. illudat. ¶ Sexto no. q⁹ licitū est cū renūciant beneficia ex cā pmutationis cām de hoc in glo. in ver. causa. ⁊ dico. j. in. j. ꝫrario. ¶ Septimo no. q⁹ añ pmutationē pōt p̄cedere tractat⁹. de B in glo. in ver. volentib⁹. ⁊ dico. j. in. ij. ꝫrario. ¶ Octauo no. de ver. volum⁹. qđ inducit ius nouū qđ dicit glo. in B verbo. ⁊ idē dicit de officio vicarij. clem. vna. in ver. volumus. ⁊ ibi dixi in. iij. notabili. ¶ Nono no. q⁹ volūtas pape reddit matrionia spūalia nulla que alⁱs valuissent. nam añ hoc. c. valebat collatio alteri facta p hoc: q: q⁹ p̄cipi placuit ⁊c. institu. de iure natu. §. ꝫ qđ p̄cipi. ad hoc de cōces. p̄bē. p̄posuit. ¶ Op. ad id quod dixi in. vj. notabili. qđ pōt in renunciatione q̄ fit causa pmutationis B exp̄imi: q: debet renūciatio fieri libere. j. q. ij. quā pio. nam si fieret renūciatio sub mō uel cōditione posset itez reuerti ad bñficiū ꝫtra illud. vij. q. j. q̄ periculosum. de elec. cuz inter. R. Itē in spiritualib⁹ pactio ē illicita. j. q. ij. q̄ pio. de pac. pactiones. Laud. ⁊ Benze. soluūt q⁹ hoc exp̄mi pōt absq̄ vitio symonie: q: iure p̄mittit. ar. de p̄ben. significatū de elec. significasti. ⁊ B dicit Steph. q⁹ talis renūciatio intelligit facta sub modo: ideo nō habet effectum nisi fiāt pmutatio sicut etiā possessio sub modo tradita nō transit nisi modus fuerit subsecutus. ff. de acq. pos. qui absenti: q: hoc ipo: tat intentio trāsferētis. ff. de acq. pos. si quis vi. §. differentia. de renū. sane. de pac. cum pdem. de resti. spoli. olim. el p̄mo p hoc quod dixi in dicto. c. cum pdem. dicit etiā Step. q⁹ ꝫ resignatio fiat libere tñ ex quo fit causa pmutationis subintelligit cōditio siue modus sicut in stipulatione dotis intelligit si nuptie secute fuerint. ff. de iure dot. stipulationē. dicit aūt renūciatio libere respectu pmutationis q̄ pendet ex officio superioris. e. ti. q̄situm. Ex hoc no. modū probādi resignationem factā esse ex causa permutationis qñ. s. hoc fuit exp̄ssum Itē dato q⁹ hoc expressū nō fuerit. dicūt Laud. ⁊ Bēze. sufficere q⁹ cōstare possit de hoc aliūde p legitima documēta puta p testes uel instrumēta. nō enī verisimile ē q⁹ quis sine causa bñficio suo renūciat. de renū. sane. ⁊. c. sup hoc. ⁊. c. veniēs. ¶ Secūdo op. ad id quod dixi in. vij. notabili posse tractū permutationis inter ptes ante pmutationem intervenire qđ imo non possit. eo. ti. cū vniuersoꝝ. Pau. soluit q⁹ bene potest intervenire tractat⁹ de pmutādo ut hic ⁊ eo. ti. c. vno. li. vj. Sed ꝫtract⁹ pmutationis. i. ipsa pmutatio fieri nequit inē ptes. d. c. cū vniuersoꝝ. sed pendet ab auctoritate superioris q̄ purgat omne vitiū de prebē. nisi. ff. de his qui no. infa. l. furti. §. qui iussu. ¶ Tertio op. ad hoc q⁹ imo etiā ipsa pmutatio fieri possit sine superioris auctoritate p id quod not. Inno. eo. ti. quesitū. vbi dicit q⁹ vnus canonic⁹ potest pmutare prebēdā cū alio sine superioris auctoritate. So. Pau, q⁹ id qđ dictū est in p̄cedenti cōtrario p̄cedit qñ p̄bende sunt diuersaꝝ ecclesiarū uel onus ē annexū vni ⁊ nō alteri uel sunt diuerse dignitates. sed p̄bende in eadē ecclesia pōt pmutare ppria auctoritate ⁊ sic loquit Inno. in. c. quesitū. tunc enī pmutat spirituale tñ cū tpali. nā aliud ē canonia: aliud p̄bēda. de p̄bē. relatū. ⁊. c. dilecto. de cōsti. cum. Hō. nec dicit hoc casu fieri alienatio. ar. ff. de leg. ij. vnū. de pba. ex lr̄is. ⁊ quod ibi no. dicit tñ Hosti. in. d. c. q̄situm. tutius ē qđ auctoritate iudicis. de p̄bē. sit ānexa spūalib⁹. ⁊ de ꝫnexis idē iudiciū. de iurepa. de iure. p hoc facit hec lr̄a que loqtur generalit. ¶ Quarto

op. q̄ beneficia resignata ex cā pmutationis possint alteri cō ferri. de p̄ben. inter cetera. eo. ti. cū vnuersoꝝ. ꝛ qō vtrobiq; not. glo. vlti. So. qō olim necessaria gratiosa erat pui sio ne valeret collatio alteri facta hodie ius ē p̄ ver. volumus. idem Laud. ſDau. ꝛ Benze. nam añ hoc. c. non fiebat iniuria p̄ mutantib⁹: sed vtebat ordinarius iure suo ꝛ nemini iniuriaꝝ facit q vtit iure suo. de elec. cū ecclesia. nā etiā potest quisq; si bi soluere quātus ſ cedat damno alteri⁹ si nō facit animo no cendi ſm Laud. quod vltimū dic ut dixi in. d. c. cū ecclesia. ¶ Quero si aliq; renūciant causa pmutationis ad fraudan dū expectantes? dicit glo. j. q̄ nō poterant vti bñficio huius cle. quod dic ut in ea. ꝛ idē Laud. ¶ Secūdo q̄ro de q̄bus bñficijs locū habet hec cle. dic q̄ in quibuscunq; dum tñ assi gnent in titulum spūalem ſm Laud. q̄ per hoc dicit excludi pensiones de q̄bus de supplē. negli. p̄la. cle. vna. de p̄ben. si iusta. de rescrip. ad audientiā. ꝛ i hoc dicit ſDau. q̄ cōprehē dūtur dignitates psonatus curata bñficia ꝛ quecunq; alia ec clesiastica cū cadē rō sit i oib⁹: ergo ꝛ idē ius. de rescript. inf. facit de elec. ut circa. li. vj. de ver. sig. tua. ¶ Tertio q̄ro q̄d de hospitalib⁹? glo. in ver. bñficia. So. q̄ icludūtur q̄n in ti tulū conferunt: alīs secus. Frede. in tractatu pmutationū vi detur velle q̄ etiā si hospitale cōferat tanq̄ bono iure: tamē si collatum ē clerico pmutari possit: q; nō est titulus oino. p̄ fatus. La. Ab. ꝛ ale. de ancilla tenēt pmū quod dixi. eo. ti. q̄situm. ꝛ placet: nam bñficium pmutari nō posset nisi cuꝝ beneficio: nō eni permutari pōt cum alio iure etiā ecclesiastico ut cū iure funerandi uel decimādi: q; nō reperit̄ pmissum ꝛ potius videt̄ p̄hibitū ex eo q̄ iura pmutationes bñficioꝝ pmittūt ad iuuēē. d. c. q̄situ. eo. ti. c. vno. li. vj. ꝛ ff. ¶ Quar to quero qua de causa possit fieri pmutatio? ſDosti. ut refert ſDau. dixit q̄ fieri potest cā necessitatis ꝛ vtilitatis nedū ec clesiarū: sed etiā psonarū: sed q̄n fit intuitu psonarū fieri ne quit sine cōsensu omniū ad quos spectat electio uel p̄ntatio. si vero fit intuitu ecclesiaruꝝ sufficit cōsensus maioris ptis q̄ etiā tenet Jo. an. eo. ti. c. vno. li. vj. p hoc q̄ no. Jmmo. de i stitu. cū omnes. vbi dicit q̄ in actu collegij si sit in fauorē plo narū pinde est ac si actus cōcerneret singulos q̄ est notandū puto tamē ver⁹ q̄ quilibet act⁹ collegij a maiori pte fact⁹ te net. de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. nisi reperiat expressum q̄ fie ri debeat nemine dissentiente: uel q̄ due ptes intercedant ul quid aliud quod dixi etiā eo. ti. quesituꝝ. ¶ Quinto q̄ro an cōsensus prestandus ut in prima. q. p̄stari pōt ante renūcia tionē ex intervallo uel post? ſDau. dicit q̄ sic. ꝛ ita disputan do, terminatuꝝ fuit Bononie. ¶ Sexto q̄ro an inuiti cogi possint pmutare? ſDosti. ut refert ſDau. tenuit q̄ sic p. c. ij. q. j. scias. ipse ſDau. dicit hoc pcedere in p̄bendis equal' con ditionis: alīs secus ne inuit⁹ cōpellat crescere. ar. lxxiij. di. ge sta. quod plen⁹ psequor in. d. c. quesitū. vbi dico q̄ inuitus in distincte cogi nequit quo ad ſ ut acqrat aliud bñficiuꝝ: q; inui to non cōfert bñficiū. Jtē ad cōtrahendū matrimoniū spiri tuale requritur cōsensus bñficiādi. de elec. cū inter canonicos. sed quo ad ſ ut diminuat primū transferri pōt etiā inuit⁹. pro hoc. d. c. scias. ¶ Septimo q̄ro in eo q̄ hic p̄hibet pmutan da bñficia cōferri quez cōcernit hec p̄hibitio? dic q̄ quēlibet collatorē siue sit is in cui⁹ manib⁹ fit resignatio siue alijs ꝛ ſ vult glo. in ver. conferat. in pn. ꝛ idem ſDau. ꝛ ex ſ videt velle glo. q̄ possibile ē q̄ resignatio fiat in manib⁹ alicuius ꝛ collatio ad aliū spectet in quo dic q̄ licꝝ quis possit p̄ferre: nō ideo tamē pōt resignationē recipere nisi sit talis qui potest in utum destituere. ut no. de renū. cle. vna. in glo. ſ. pape. qs ta men habeat auctoritatē pmutationi p̄stare ꝛ p consequēs be neficia ex cā pmutationis cōferre pmutantib⁹. dic ut in sc. q. ¶ Octauo quero si inferior ēpo habet bñficia ad collationē suā spectātia an habebit pmutare seu auctoritatē pmutatio ni p̄stare. glo. penul. dicit q̄ ēpoꝝ est hoc facere ꝛ nō inferi orum. idē ſDau. quia cū regulariter pmutatio bñficioꝝ prohi beat ꝛ specialiter ēpo cōcedat: eo. ti. quesitū. ergo alijs videt ēē prohibita. arg. de ver. sig. cle. exiui. facit ſ quod no. de transl. c. ij. ij. q. v. consuluisti. ix. q. iij. cum simus. xj. di. c. j. ꝛ c. ſi cut sancta. per q̄ iura patet q̄ soli ēpo licet regulariter contra canones dispēsare: de hoc tamē q̄n liceat eis dispēsare dic ut dixi de iudi. at si clerici. p predictis est melior rō: quia in pmu tatione debet interuenire cause cognitio ne aliq̄ fraus intue niat. ꝛ an pmutatio sit necessaria uel vtilis. d. c. quesitū. quaꝝ potestatē nō habet inferior ēpo nisi haberet iurisdictionē: sed quando habet iurisdictionē an tunc posset auctorizare pmu tationi. j. dico. q. xi. ¶ Nono q̄ro si bñficia permutanda sūt in diuersis diocesibus? dic q̄ tunc pmutatio fiet' auctoritate vtriusq; ep̄i qō dic ut not. eo. ti. c. vno. li. vj. ꝛ hoc casu dixi ut i bi Archidia. q̄ nō est locus illi. c. quod loqtur q̄n ambo bñficia spectant ad collationē vni⁹ ep̄i. glo. tenet ibi cōtrariū ꝛ verius ſDau. hic dicit q̄ quo ad casum hui⁹ cle. non refert an in eadem diocesi sint: an in diuersa: quia lra loqtur gene raliter. sed quo ad illius casum. c. vnici. forte est vera opinio Archi. dicit tñ q̄ non seruat̄. d. c ut p̄dixi veri⁹ cē quod dicit glo. in. d. c. vnico. etiā quo ad casum illi⁹. c. ꝛ illud qō dicitur ibi ad tuā collationē ꝛ loqtur vbi ponit̄ causa ex ēpi. at exem pla nō restringūt: q; nō disponūt. ff. de actio. ꝛ obli. obligati onū substantia. §. fi. ¶ Decimo q̄ro an inferior ad quē con ferre spectat uel eligere habeat pmutationi cōsentire. glo. pe nul. dicit q̄ sic. ꝛ idem ſDau. qō dixi. ſ. q. iij. p hoc q; sua i teresse. ¶ Undecimo q̄ro an capitulū sede vacante possit au ctoritatē permutationi p̄stare? glo. penul. q̄ sic q; ſ est iurisdi ctionis: ꝛ ſ nisi bñficia ambo uel alterū spectarēt ad collatio nem ep̄i tñ quod dic ut in glo. vsq; ibi: puta. que ē notāda. ¶ Duodecimo q̄ro in eo q̄ p̄hibet collatio beneficioꝝ per mutandoꝝ fieri aliꝰ qd de electione: p̄ntatione: uel postula tione? glo. dicat idem ēē: quia ſ est de mente. ¶ Op. ad hoc de p̄ben. cum illis. So. ut in glo. ꝛ idem ſDau. ¶ Op. ad idem q; hoc ē odiosum q̄ p̄hibeat alicui exercituꝝ siue po testatis: ḡ cuꝝ p̄hibeat collationē tñ: secus in alijs. de hoc de elec. statutum. li. vj. regula odia. eo. li. So. Benze. q̄ etiā in odiosis totalis identitatis rōnis trahit statutum de vno ad aliud. ff. de eden. quedam. §. nūmularios. ff. de adul. si postu lauerit. §. ratio. ꝛ quod no. glo. in aut. ut hi qui. obli. haberi. §. j. mens eni cōstitutionis seruāda est. de elec. si postq̄. li. vj. qō optime facit. ff. de excusa. tu. scire. §. alius. p hoc qō de cō sue. dixi. cū dilectus. in illa. q. q̄n statutum interp̄tationeꝝ re cipit extensiuaꝝ. ¶ Decimotertio q̄ro si regi uel alteri debē tur fruct⁹ vacantiū bñficioꝝ an recipiēt ex bñficijs permutā dis. de rigore videt̄ q̄ sic: quia vacant. sed dicunt Benze. ꝛ Laud. q̄ de equitate hui⁹ dc. ꝛ c. vnici. eo. ti. li. vj. ꝛ de p̄bē. si tibi. li. vj. secus erit q̄ p̄fert rigoꝛ cum sit scripta. C. de iu di. placuit. de transla. c. fi. ¶ Decimoquarto q̄ro si canonici fecerunt statutū de nō recipiēdo aliquē in canonicuꝝ donec numerus triginta q erat in ecclesia reduceret̄ ad. xx. an. si ali quis eoꝝ vult permutare potuerunt canonici absq; violatiōe statuti pmutationi cōsentire. videt̄ q̄ non: q; hoc cēt nouum canonicū recipere si de pmutantib⁹ alter antea nō erat cano nicus. Jn cōtrarium nā pmutatio nō sumit efficaciā ex volū tate pmutantiū: sed ex traditione rei. i. collatione: q; ante col lationē non dicit̄ facta pmutatio: licꝝ secus in emptione q̄ cō sensu perficit̄. ff. eo. l. j. ergo ante collationē res ē in pendenti nec videtur vacare bñficia cū talis vacatio pēdeat in euentuꝝ collationis ꝛ sic canonici cōsentiēdo permutationi nō vident̄ aliquē recipere de nouo cum pmutatio dependeat a superiore pot⁹ q̄ a pmutantib⁹. Laud. tenet primum ꝛ nō dicit quare. Jo. de lig. tenet idē: q; p resignationē vacant bñficia ꝛ fit no ua vtriusq; collatio ut hic ꝛ. ſ. eo. c. quesitū. ꝛ. c. vno. li. vj. et sic fit receptio canonici noui ꝛ p̄ q̄sequēs violat̄ statutū. Ego puto partē aliā verioꝛē: quia in iuramēto itelligit̄ auctoritas superioris excepta de iureu. venientes. q̄ ergo canonici inrauerunt aliquē non recipere dꝫ intelligi quantū in eis est ꝛ quate nus ꝓpꝛio motu recipiāt ita q̄ p̄ receptionēꝫ acqrat̄ recepto ius qō non sic est quādo' q̄sentiūt pmutationi: nō eni dicunt recipere: sed superior ipse cōfert ꝛ sufficit q̄ ipsi nō cōtradicunt qō dixi in. d. c. quesitū. ¶ Decimoqnto q̄ro q̄n acquirātur ius pmutantibus. refert ſDau. ad quod no. Jmmo. de p̄ben. inter cetera. vbi dicit q̄ postq̄ interuenit auctoritas superio ris statim habēt ius in beneficijs permutatis. sed ipse ſDau. dicit qō de facto seruat̄ ut iteruenat collatio quod dicit ve rius ut p̄bat̄ hic ꝛ sic etiā ad sanū intellectū debet intelligi di ctū Jmmo. quanq̄ aūt interuenire debeat collatio. dicat tamē ſDau. q̄ hoc casu nō est tēpus statutū. ſ. q̄ fiat talis collatio permutantib⁹: sed pōt ēpus per superiorem cōpelli. ad hoc ar. de elect. publicato. de iurepa. nullus. Et ex hoc q̄ licꝝ bene fi cia vacent q̄ sint resignata cā pmutationis: tñ nō est locus. c. ij. de concess. p̄ben. ¶ Decimosexto q̄ro an bñficia renūcia ta ex causa pmutationis possint optari p alios si consuetudo est in ecclesia de optādo? videt̄ q̄ sic per. c. fi. de cōsue. li. vj. cō trariū tenet ſDau. cum talia bñficia cōferri nō possint nisi pmutantib⁹ ut hic. Ad. c. fi. respondet q̄ ideo per grām expe ctantis nō impedit̄ optio: quia sibi mandat̄ ꝓuideri de bene ficio nulli de iure debito: ꝛ sic ſ tollit̄ ius optiōis: ſꝫ disponit̄

hic de certo bñficio.i. de ipsis bñficijs pmutãdis q̃ q̃ferant p mutãtib⁹ 7 nõ alijs. ad ℔ inducit ℣Dau. c. vlti. §. in p̃bendis. Also de ramũgis disputando terminant cõtrariuz de rigore iuris licz fateãt equ⁹ esse qõ dicit ℣Dau. ad hanc cle. rñdet q̃ videt cõsulere pmutãtibus ne eis illudãt 7 ne fraudent in toto. sed quando fit optio non illudit: nec fraudant in toto: sed in tanto. i. quia nõ habebunt ita bona beneficia. Itez hec cle. irritat collationẽ. sed in pmutatiõe nõ fit collatio: imo is cui cõpetit optare p seipsum optat p̃bendam quã tñ sibi cõferre non posset. de inst. c. fi. is ergo q̃ immittit collationi facte ex cã pmutationis de p̃benda antiqua sine noua collatione dimittit illã 7 eã recipiet q̃ vacabit ex persona eius q̃ antiquã optauit. simile. ff. de q̃rahẽ. empt. fistulas. §. fundũ. vbi si emi fũdum ab aliquo et mortẽ anteq̃ possessionẽ capiã. si fact⁹ sum tutor filioz eius accipio possessionẽ p̃ meipsum ℔ modo: qa filij egrediũtur 7 ego ingredior ad idẽ. C. q̃n decreto op⁹ nõ est. l. j. 7. iij. vbi ,ppter p̃cedentẽ volũtatem restitutionis in re pupilli appꝓhendẽda nõ est necessariũ decretum. cõcludit ĝ q̃ cum in optione nõ cõferatur p̃benda hec cle. nõ obstat optioni. nõ enim potest ex hac cle. elici q̃ plus iuris cõpetat pmutanti q̃ ,puisio vult dicere q̃ ,puisio nõ impedit optionem. d. c. fi. ergo nec pmutatio. de hoc latius dixi in. c. quesitũ. vbi distinxi: sed quo ad ,ppositũ mihi placet opinio ℣Dau. q: ℔ nõ tñ dicit q̃ bñficia nõ cõferant alijs q̃ pmutantib⁹: sed includit etiã q̃ cõferant pmutantib⁹ qõ ipediret optio si locũ haberet. plura alia circa materiã pmutationis dic ut dixi in. c. quesitũ. ¶ Decimoseptimo q̃ro in eo qõ dixi in. ix. notabili q̃ volũtas pape annullat matrimoniũ spũale: quid de carnali ut si papa dicit ozetinus volumus q̃ cõtrahatis 7 si ꝯtra feceritis ,pnũciamus nullũ? dicit Laud. q̃ si volũtas pape ẽ rõnabilis nõ tenebit mr̃imoniũ: q: potuit inhabilitare 7 ei⁹ voluntati statur quo ad ℔. i. quo ad habilitatẽ psonaruz 7 ℔ de despõ. impu. ad dissoluendum. Itẽ dicit Laud. de sacramento penitentie ,p hoc: q: ℔ sacramentũ pẽdet a dispositione ecclesie: secus dicat in sacramẽtis in quibus ,ppria materia non spectat dispositionem pa e sicut aqua in baptismo. panis 7 vinũ in eucharistia 7 similib⁹: q: in illis volũtas pape quãtumcũq̃ exꝑssa efficaciã sacramenti nõ posset impedire debita materia 7 debita forma cũ intentione cõcurrẽtib⁹. de hoc per ℣Aug. ut arg. xxviij. di. nullum. facit quod nota. de consuetu. quanto.

¶ De testamẽtis 7 vltimis volũtatib⁹ Rica.

Eligiosi. Glo. diuidit in tres ptes sed̃a ibi p̃tis. tertia ibi illos. ¶ Nota de dictiõe etiã: que ẽ implicatiua. de cõsti. cũ omnes. 7 qõ ibi dixi. ¶ Secũdo no. casuz in quo exẽptio nõ iuuat sunt 7 alij quos enumerat ℣Dau. ℔. 7. §. de sup. neg. p̃la. cle. vnica. de sta. regu. cle. attendentes. de peni. 7 remiss. cle. abusionib⁹. de p̃bende. c. j. li. vj. 7 de ℔ de p̃ben. c. j. li. vj. de hereti. ad abolẽdã. 7 in ℔ dicit Laud. q: rõ est: q: res nõ est exempta circa quã delinquit trahit ad se exemptionẽ 7 eã vincit. simile de ꝓbende. c. j. li. vj. Itez quia hic in fi. dicit quocũq̃z p̃iulegio nõ obstante. dicit Laud. 7 Genze. q̃ etiã si exempti ẽnt in tñ q̃ etiã rõne delicti nõ possint cozã ordinario cõuenti eis: tamẽ nõ ,pderit p̃iulegium cõtra hanc cle. q: reatus oẽm honorez excludit. C. vbi lena. uel cla. l. j. in fi. 7 quo ad ℔ ,pcedit ordinar⁹ cõtra eos vice pape sim Laud. 7 dicit ℣Dau. p̃dicta ,pcedere etiam si testamentũ sit cõditũ in loco exẽpto qõ placet p̃ id qõ ꝓxime dixi Itẽ nõ plus dz opari exẽptio loci q̃ ꝓsone. ¶ Tertio no. q̃ mult̃ modis fit vltima volũtas. ꝓbat ℔ in ver. cuiuslibet. de ℔ dixi. co. ti. in Rica. 7 in eo qõ gl. dicat ℔ in ver. ℔. qõ cõ phẽdit codicillos dic̃t ℣Dau. q̃ ꝓphẽdit oẽz testamẽtoz ſpẽz siue sit militare uel p̃uilegiũ solẽne uel nũcupatiuũ. C. co. hac ꝙsultissima. 7. l. iubem⁹. 7 de his p̃ ℣Dosti. in tũ. co. §. iij. 7 in spe. de instru. edic. §. cõpendiose. ver. ad hu⁹ aũt. Genze. dicit q̃ cõprehẽdit quãlibet vltimã volũtatẽ siue sit testamẽtũ siue codicillus siue donatio causa mortis siue epistola cum in distincte loq̃tur. ff. de effra. l. j. de pupil. quia circa. dicit etiam ℣Dau. q̃ ,pcedit qõ hic dicitur etiã si vltima volũtas sit cõfecta in sanitate diũ tñ sit morte cõfirmata. xxij. q. j. c. fi. de cele. miss. cũ marthe. ¶ Quarto no. q̃ cõsummatio testamenti dicitur executio. simile. ℔. co. tua. 7 dicit ℣Dau. q̃ alibi dicit executor q̃ finiaz exequit. de offi. deleg. pastoralis. §. quia vero. 7. c. sup questionũ. in p̃n. alibi negociatoz executor. de oblig. ad ra. c. vno. alibi executor gre. de cõcess. p̃ben. cle. vnica. de rescrip. cõstitutus. de offi. dele. si sup. li. vj. differũt tñ isti a negociatoz gestoribus: q: illi nõ habẽt mandatũ: isti sic. Itẽ a ,pcuratoribus: q: illi morte reuocant: isti nõ. ,p hoc. d. c. si sup. 7 de ,pcu. cle. fi. 7 de variis nõibus istoz no. in spe. de instru. edic. §. nunc vero aliq̃. ad finẽ p̃me colũ. ¶ Quinto no. q̃ religiosus nõ põt susc̃ipere officiũ executionis testamẽti sine licentia superioris 7 intellige de supioze imediato nec ℔ casu regritur cõuentus licẽtia. de elect. si religiosus. li. vj. 7 intelligit glo. hic i ver. vtiqz. de religioso claustrali. 7 facit ad id qõ dico. j. i. vij. notabili. ¶ Sexto no. q̃ p̃sidi dz materia de inquirẽdi. de hoc in glo. in ver. materiã. ad hoc de cõcess. p̃bẽ. c. ij. 7. c. ne captande. li. vj. ut eccle. bene. c. vnico. in fi. ¶ Septimo no. q̃ delinquẽs etiã si sit p̃latus sortit̃ forũ iudicis de licti. ,p hoc lra in ver. plationis. 7 dicũt Laud. 7 Genze. q̃ si sit archiep̃us exquo suscipit officium in diocesi suffraganei sortit̃ eius forũ quo ad reddendã rõnem. ar. de renũ. ad supplicationẽ. natura enim 7 cõditio officij 7 rei geste ocm̃ p̃lationẽ trahit ad se. 7 de ℔ de rapto. c. j. iij. q. iij. i summa. de ma. 7 obe. cum inferior. tenet etiã opi. illam q̃ archiep̃us deliquẽs in diocesi ep̃i possit ab eo puniri. cui⁹ contrariũ ℣Jo. an. tenet qõ dixi in. d. c. cum inferior. sed quo ad ,ppositum nõ procedit eoz opi. q: hec cle. loqtur de religiosis claustralib⁹: ut dixi in. v. notabili. Si ĝ religiosus sit ep̃us uel archiep̃s nõ habet locũ hec cle. sed locũ habet in religiosis etiã p̃latis q̃ nõ desinunt ee claustrales: 7 an tunc mortuo executore succedat successor: i hoc officio. no. spe. de instru. edic. §. nũc vero. ver. insup. 7 sequẽti. vbi dicit q̃ sic si cõmissa fuit sibi executio habita relatione ad dignitatez tñ. 7 idem hic ℣Dati⁹. ad ℔ de offi. dele. qñ abbas. 7 de hoc per ℣Bar. ff. de vulga. 7 pupil. qui liberis. §. hec verba. 7. j. q. xxviij. ¶ Octauo no. q̃ negligẽtia hic cõdẽnatur quasi dolus qõ dicit Laud. verum in p̃latis 7 alijs habẽtibus officiũ quo ad id qõ ad officiũ suũ spectat. de offi. vica. c. j. de sen. excom. q̃ te. ad idem inducit ℣Dau. de sta. mo. cum ad monasteriũ. xlij. di. ephesijs. j. q. j. quicqd. de cõse. di. iiij. queris. ex hoc etiam dicit ℣Dau. no tandũ q̃ executor tenet de culpa leuissima que est id omittere qõ põt diligentissime precaueri. ff. ad. l. aquiliam. si putator. §. j. 7 hoc venit ex natura cõtractus in mandato ,pter tacitam assertionem industrie susc̃ipiẽtis ,ppter quã eligit. C. man. a ,pcuratore. de casu aũt fortuito non tenet sim ℣Dau. qua nõ p̃stat de natura alicui⁹ cõtractus in quo spes certa est in obligatiõe. ff. de reg. iur. cõtractus. in fi. nisi p̃cedat culpa. de cõmo. c. vnico. de depo. bona. in mutuo vero p̃stat nõ ,ppter naturã cõtractus: sed ,ppter naturã debiti q̃ cũ generaliter sit in obligatione perire nõ põt. C. si cer. pe. incẽdiũ ff. de acti. 7 obli. l. j. §. si is. ℣Dau. ¶ Nono no. q̃ executor testamenti tenetur reddere rõnem non sufficit ergo ut dicat ℣Dau. q̃ executor iuret q̃ sine dolo 7 diminutione admum / straut ut dicebãt quidã. de hoc in spe. p̃calle. §. nunc vero. ver. sed nunqd secũdum. 7 dicit ℣Dau. ,pcedere ℔ etiã finito eius officio sicut curator: etiã tenet. C. de transla. l. uj. 7 magistratus. C. de admi. re. ad ci. perti. magistrat⁹. 7 taz ciuiles q̃ mili. l. vna. vbi de cri. agi oportet. l. j. 7. ij. visitator. de statu regu. ea que. ad finẽ. tenet aũt executor reddere rõnem de p ceptis 7 distributis sim ℣Dau. 7 dic q̃ tenet reddere etiam si ordinarius nõ petat. qõ dic ut in glo. in ver. exigere. 7 idem Genze. de ℔ dico. j. q. xxij. ¶ Decimo no. ex ver. deliqsse q̃ delictum aliqñ accipit etiaz p̃ peccato in cõmittendo ut hic licet ,ppie nocet peccatũ in omittẽdo. facit qõ no. de pe. di. j. si peccatũ. 7 in regula delictuz. li. vj. ¶ Undecimo no. q̃ delicta puniũtur etiã in exẽplum. i. correctionẽ alioz. de ℔ in glo. antepe. de coha. cleri. clericos. vbi de hoc in glo. fi. de excess. p̃la. c. j. In punitione enim delictoz versat publica vtilitas. ff. ad. l. aqui. ita vulneratus. j. rñ so. de sen. excõ. ut fame 7 alioruz cõmodum. xxij. q. iij. est iniusta. ¶ Duodecimo no. q̃ p̃ delicti debet ipoñi pena debita: 7 dic debita respectu delicti. xxiij. q. j. nõ auferamus. 7 ℔ casu dicit glo. penl. hic q̃ erit arbitraria: q: alibi non statuta. si aũt statuta eẽt illa eẽt imponẽda nisi mutet qõ potest iudex cũ ,pcedit ex officio secus dicit Genze. si ad instãtiam ptis per id qõ no. de offi. deleg. in his. de rapto. in archiep̃atu. de hoc de penis. licet. ¶ Op. quia videt hec cõstitutio respicere preterita in eo qõ dicat de executorib⁹ deputatis. cõtra id de cõsti. u. c. ij. 7. c. fi. glo. ij. soluit q̃ respicit p̃terita quo ad futuras gestiões: quo ad p̃teritas secus. 7 idẽ dicit quo ad illas q̃ sunt ptim p̃terite

ñ ratio futuroꝝ videri non pōt niſi videaſ etiam de p̄teriꝫ quod dicit in glo.quā no.ſingulariſ: quia valet ad multa. ¶ Secūdo op.ad hoc vltimū q̄ qñ non pōt videri rō futuroꝝ quin videaſ de p̄teritis debeat cōſtitutio trahi ad p̄terita.ff.de nego.geſt.cum actus.vbi manumiſſus nō teneſ p̄ſtare rōnem actꝰ geſti in ſeruitute niſi habeat cōnexionē cum actu geſto poſt manumiſſionē ita'q̄ nō pōt videri rō de iſto quin videaſ ꝛ de p̄cedenti.ad idem.ff.de aqua plu.ar. ſed interduz. So.huiꝰ habeſ ex eo q̄ dicat hec glo.in fi.cū dicat q̄ de p̄terito ꝛ futuro quo ad illum actum rō reddiſ pape ul'legato in hoc caſu ꝛ ſic ē paratum remediū:at in cōtrarijs aliē puideri non poterat:ne ergo pareat rō de futuris p̄ſtat ibi rōnem etiaz de p̄teritis. ¶ Tertio op.in eo q̄ dicit religioſum nō poſſe ſuſcipere executionem teſtamēti niſi obtēta licētia ſuperioris.videſ enim ſufficere q̄ nō contradicat maxie qñ in teſtamento ſunt legata ad pias cās quibus ē fauēdum.eo.ti.nos qdem.ꝛ.c.tua.So.ut in glo.iij.in ver. obtentu. ꝛ in ea ibi ſub lr̄a:hodie in regula is qui tacet.in.iiij.q. ꝛ dic quo ad cōtraniū q̄ etiam ſi fauendū ſit executioni teſtamētū non tñ ita ut violenſ alia iura. ¶ Quarto op.ad idez q̄ ſufficiat petere licentiā:etiā ſi nō optineaſ.de regu.licet. So. ℣dau. q̄ quādo tractaſ de augmento p̄fectionis ꝛ ceſſat p̄ſumptio ambitionis p̄cedit cōtraniū.ſed vbi timeſ ambitio expedit q̄ obtineaſ licētia ut hic.ꝛ de electi. ſi religioſus.li.vj.ꝛ facit ad id qđ queritur an poſſit eſſe arbiſ: de quo dixi.ſ.de reſcript. cle.ij. ¶ Quinto op.ad hoc p cōtraniū q̄ etiā obtenta licentia ſuperioris nō poſſit religioſus eſſe executoꝛ teſtamenti.j. de ver.ſig.cle.exiui. So.ibi ſpeciale in fratribꝰ minoribꝰ qđ dic ut in glo.in ver.ſuſcipere.de p̄dicatoribus ꝛ mēdicantibꝰ alijs.d cit ℣dau.q̄ habet locū hec cōſtitutio. ¶ Quero cū vario modo executoꝛes deputenſ teſtamētoꝝ: nā aliqui a iure dicē:alij a teſtatoꝛe daniſ de qbus loq̄tur hec cōſtitutio. dicit ℣dau.q̄ de oībus datiuis.ep̄us aūt eſt legitimus executoꝛ: ꝛ an ſibi ſuccedat capitulū remittit ad no.in ſpe.de iſtru.edi. ℣.nunc vero.ad fi.ver.item circa.vbi arguit p ꝛ cōtra:nec eligit.ſed Jo.an.ibi magis inclinat in hoc q̄ ſuccedat.qđ cōiter approbāſ:quia hoc eſt iuriſdictionis in q̄ ſuccedit capitulum de maio.ꝛ obe.is que.ꝛ.c.cum olim. Secūdo quero an p̄cedat hec cle.in relictis ad nō pias cauſas ut quo ad illa poſſit religioſus cū licentia ſuperioris eē executoꝛ.quidā q̄ non: q̄ non eſt capax talis executionis.alij cōtra ,p quibꝰ hec cle.ꝛ.c. ti. Jo.ꝛ c.ij.li.vj.ꝛ in ſpe.p̄alleg.ℓ.ver.quid de p̄poſitis.ꝛ ſe.quod tenet ℣dau.q̄ eſt eadē ratio in oībus executionibꝰ quod patebit in ſe.q. ¶ Tertio q̄ro ſi religioſus ē executoꝛ qđ nō pias cauſas an hz reddere rōnem ordinario? hec q̄ſtio incidit in illā:an ep̄s hēat executionē quo ad cās nō pias. i q̄ gl.q̄ nō.eo.ti.tua. Cōtrariū vī tenere eo.ti.ſi heredes.ꝛ Jn no.ꝛ ℣oſt.in.c.tua.q̄ piū ē ut faciat q̄cqđ determinauit teſtatoꝛ cuz ſe iuuare nō poſſit nec loqui ad ℔.C.de ſacroſan.eccl. l.j.xvj.q.j.c.vlti.ꝛ.ℓ.ſed alibi.ꝛ facit.c.tua.ver.in vniuerſa ꝛ in auē.de eccle ti.ℓ.ſi quis aūt.col.ix. p redemptione dicat omnia qđ tenet ℣dau.ꝛ ſic ad queſtionē dic q̄ locum habet hec cle. ut ep̄us reuideat rōnem quecūq̄z ſint relicta: q̄ in oībus eſt pietas ut fiat executio ꝛ ſic in omnibus eſt eadē rō ℔ ꝛ idem ius de tranſla.c.ij.ꝛ ita obſeruaſ liez de iure nō poſſint canonici niſi quo ad relicta ad pias cauſas de qbus ſpecifice permittitur hoc ēpo.C.de epiſ.ꝛ cle.nulli.ꝛ.l.ſi qs declinādum.ſecus in alijs.ar.de preſumpt.nonne. ¶ Quarto q̄ro ſi religioſus nolit ſuſcipere executionem an cogi poſſit ? dicit ℣dan.q̄ ſi petat licentiam acceptandi ꝛ habuit ꝛ poſtea non vult ſuſcipere cogi pōt.ar.de renū.quidam.ꝛ cle.cuz illuſio. ſi aūt non petit ſed prelatus ei p̄cipit adhuc dicit ℣dan.idē quia exquo religioſus eſt parere tenetur .xij.q.j.nō dicatis. alij vero nō religioſi poſt ſuſceptum officiuz tacite uel expreſſe compelluntur:ante nō.de hoc.eo.ti. Jo.ꝛ in ſpec.d.ℓ.v. hoc etiam queriſ.ꝛ.ff.de religi.ſi quis ſepulchrum. in.ℓ. funus vero.quod etiam tenuit Ja. de are.dicens : q̄ ab initio non cōpellitur niſi indirecte:quia p̄matur cōmodo hereditatis.in auē.de eccle.ti.ℓ.ſi autem.colla.ix.ꝛ de heredi.ꝛ fal.ℓ. ſi vero relinquens.col.j.poſtea vero compellūtur per remedia que ſunt captio pignoꝝ mulcte indictio ꝛ perſone conſtrictio.C. de bona.ſi quis ,p redemptione.ff.de ven.inſpic. l.j.ℓ.quid ergo.de re iudica.ſi quis.inſtit. de ſatiſda. tu.ℓ.fi. ¶ Quinto quero ſi ſuperioꝛ dedit licentiam ꝛ poſtea reuocauit.glo.in ver.obtenta dicit q̄ liez male facit tamen religioſus non poteſt cōtradicere.ꝛ idem ℣dau. ¶ Sexto quero an in exemptis nō religioſis locum habeat hec cle. glo. in ℣. tales.dicit q̄ non.ꝛ idē ℣dau.qui no.hoc verbū tales:quia ſecus in alijs.ꝛ no.ſingulariter glo.in co q̄ dicit q̄ liez in nō religioſis ſit eadem iuſſicit q̄ eoꝝ paululegijs hec cle.nō derogat.p hanc enim glo.dicit q̄ liez dicamus q̄ iura etiā reſtringibilia cōprehēdant caſum eiuſdē rationis q̄ dixi.ℓ.c. p̄ri. Illud tamē non ,p̄cedit quādo ius aliq̄ promulgaſ per modum p̄ulegij ſicut hic:nā tunc nullo modo ſuū caſum egreditur.regula p̄ulegiū.li.vj.de lē quod dixi de p̄ui. antiqua. in fi. ¶ Septimo q̄ro in eo q̄ dicat rōnem reddendam ordinarijs locoꝝ quid ſi teſtatoꝛ ē de vno loco:executoꝛ.de alio dicit Alb. q̄ rō redditur ei q̄ erat ordinarius defuncti ratione domicilij.eo.ti.tua.ꝛ.c. Johānes.ideſt vbi teſtatoꝛ duxit originē uel vbi habitabat.ꝛ ſi hoc ē dubium tunc ordinario loci vbi eſt defunctꝰ.C. de epiſ.ꝛ cler.nulli.ꝛ in ſpec.d.ℓ. ver.quid ſi epiſcopus. ℣dau. dicit q̄ attendeſ domicilium defuncti ratione originis.per nota.in Specu.d.ver. Alb. Delius dic q̄ ordinarius executoris ē ille qui conſtringit executoꝛem ad inſtantiam eius qui fuit ordinarius defuncti:ꝛ intellige ordinarium defuncti ratione domicilij quomodocunq̄ dicatur defunctus fuiſſe ſortitus domiciliū. poteſt enim quis hz̄e plura domicilia ꝛ in oibus cōuenire poteſt. de fo. compe. ex parte.hec ,p̄cedunt niſi executoꝛ acceptauerit executionez domicilio defuncti:quia rōne tunc quaſi contractus pōt ibi conueniri. de fo.compe.dilecti.ꝛ.c.fi.ꝛ de hoc pleniꝰ eo.ti. Johannes.dicit aūt ℣dau.q̄ aliud eſt cōpellere executoꝛem ſuſceptum officiū exequi quod poteſt quilibet ſuperioꝛ executoris ꝛ ſede vacante ſuccedit capitulum:q̄ hec eſt iuriſdictiōis Aliud ē cōpellere ad rationem reddendā quod poteſt tm̄ ille qui habet tutionem teſtamētoꝝ uel eiꝰ capitulum ſede vacante cū tunc capitulum habeat ordinariā. aliud leg time executionis officiū exercere: de quo an hoc poſſit capituluz ſe de vacāte:remittit ℣dau.ad no.i ſpe. vbi allegaui.ſ.in.j.q. ꝛ dic ut ibi dixi quo ad hoc vltimū.quo ad membra p̄cedētia placet qđ dicit ℣dau.in.j.mēbro. in ſecūdo dico ut dixi ſ.ea.q.q̄ ordinarius executoris coget eū reddere rōnem coram ordinario defuncti. Quo ad tertiuz membrū puto q̄ ille ep̄us ſuccedit in executiōe cui ſuberat defunctus: ꝛ ſi habeat plura domicilia oēs epiſcopi hoc poſſunt. Jtē ꝛ ille in cuiꝰ dioceſi ſunt res:hoc poteſt.de fo.compe.ſane.erit ergo locꝰ p̄tentionis.de hoc in.d.c. Johannes. ¶ Octauo q̄ro in eo q̄ dicit de ordinarijs qui dicūtur ordinarij: an ep̄i tm̄: an etiaz alij.glo.in verbo ordinariꝰ.no.q̄ non dicit dioceſanus:ꝛ ſic eſt de mente glo.q̄ etiam nō epiſcopi hec poſſunt. ℣dau.etiam tenet idē dicens q̄ hec cle.locum habeat etiam in inferioribus ep̄o habentibus ordinariā quod ep̄oteſt.de p̄ui.ab batis.li.vj.ſimile de vſur.quanq̄.li.vj. Laud. aūt ꝛ Ben. exponunt hic ver.ordinarijs.i. ep̄is quāuis hoc verbū accipiatur latius.de offi.ordi.c.ordinarij.li.vj.ꝛ dicit Laud.q̄ ad epiſcopos ſpectat volūtates defunctoꝝ exeq ꝛ defendere maxime in his que ſunt relicta ad pias cauſas.C.de epiſ.ꝛ cleri. nulli.de teſta. cōſultationibꝰ. Expectabit tm̄ ep̄us per annū ꝛ poſt exequiſ ſupplendo negligentiam executoꝛū.in auē.de eccle.titu.ℓ.ſi quis.colla.ix.ſ.eo.nos.ſed exigere rōnem poterit q̄cunq̄z infra annū ꝛ poſt ſecūdum qđ ſibi videbiſ expedire qđ vltimummo.ſed quo ad p̄cendens dicit Laud.q̄ hic eſt vnus de caſibus qui ad ep̄m ſpectant.ſ. exigere rationem ab executoribꝰ teſtamēti ꝛ maxie vbi videt uel preſumit p executoꝛes uel alios bona deuaſtari.ad hoc.C.de epiſco.ꝛ cleri.nulli. Alius caſus de iude.cuz ſit.alius de vſu.cum tu. mihi placet opi.p̄ma q̄ hec cle.locum habeat etiā in nō ep̄is hic enim nō agitur de executione teſtamēti q̄ ad ep̄m ſpectat: ſed de exigenda rōne.ab executoribus. p hoc quod dixi in.q. ſe. ¶ Nono quero quare potius ad ep̄m ſpectat executio teſtamenti q̄ ad aliū cum poſſibile ſit q̄ in dioceſi inuenirētur alij prelati qui ſ agerent diligentius q̄ epiſcopꝰ.dicit Laud. q̄ de epiſcopo fuit dictuz:q̄ dioceſis ē eius prochia.de rapt. c.j.ꝛ ad eum recurritur in maioribus dubijs. de offi.archi. ad hec.ꝛ p̄eordinatoꝛ ē in cunctis.xxv.di.perlectis. quare iura p̄o eo p̄ſumunt cum debeat ſemp intendere.viij.q.j.qui epiſcopatum. ¶ Decimo quero an religioſus deputatꝰ executoꝛ teneatur p̄ſtare heredibus cautionē de reſtituendo p tem ſingulorum occaſione falcidie? de ſ in ſpec.d.ℓ.vj.colū. ver.ſz quero.vbi loquiſ generaliter de executoꝛe quolibet nō etiā religioſo.ꝛ de hoc eo.ti.c.ij.li.vj.vbi Archi.tenet q̄ nō ſed de religioſo dicit ℣dau. q̄ nō teneſ ad eam p̄ſtandam quā nec p̄ſtare pōt tanq̄ inhabilis ,ppter carētiam p̄prij. ¶ Undecimo quero an quod hic dicat de reddenda rōne p

executorem locum habeat si testator hoc vetuit. glo. ī ver. reddere remittit. ℙDau. refert id qđ no. ℕDost. eo. ti. tua. vbi dicit q executor q nō necessitate sed volūtate suscipit officiū tenet ad rōnē faciēdā ex bono ⁊ equo arbitrio iudicis. ar. ff. đ manu. testa. qui filium. de lib. leg. aurelius. §. filius. l. creditor. §. inter cetera. vnde iudex pensata qualitate executoris ⁊ quantitate eī de quo queritur in aliqbus credit eius iuramento. C. de dona. l. penult. Jn aliqbus siue cōscientie. ar. de solompe. clc. vnica. §. sane. in aliqbus exigit plenas ꝓbationes C. de epis. ⁊ cleri. nulli. j. rūfo. in aut. de eccle. ti. §. si quis edificationē. colla. ix. si aūt arbitrabit q nō sit locꝰ fraudi uel minus plene executioni cū talis presumat fuisse mens testatoris de quo non ē verisimile q clausulam illam posuerit in elusionem sue volūtat ⁊ pontificalis officij: sed potiꝰ voluerit vtriusq solicitudine vti: nam nec posset testator officiū ordinarij impedire. ut đ eo. ti. nos qdem. ff. de admi. tu. lutius. ⁊ hoc ℙDau. tenet: q ex īdebita administratiōe executor delingit: als si ex distributione uel retentione nō cōmittit delictū: nec offendit testatoris voluntas qui vtrunq; posuit in volūtate executoris valet remissio. ar. C. de fideicō. necessitate. ff. de libe. leg. lutius. ⁊. l. aurelio. §. Caius. ⁊. l. aurelius. §. meuia. ⁊ fm đ intelligit ℙDau. qđ no. in spe. ꝑalle. §. vij. colū. ver. qd si testator. ⁊ de đ eo. ti. Johānes. ⁊ p Bar. in. d. §. Caiꝰ. vbi tenet idē qđ ℙDau. q nō tenet liberatio quātum ad remittēdum dolum futurū. ⁊ idem Genze. hic p. l. nō solū. §. si heres. ⁊. l. si qs rōnes. cū si. ff. de libe. leg. ¶ Duodecimo q̄ro si testator voluit oīa distribui de volūtate uel cōsilio religiosi dicit ℙDau. q primo casu est quasi executor: de đ idem dicendum qđ de executore. Secundo casu dicit secꝰ nisi heres uel cōmissarius cōsilium eius seq teneat ex mandato testatoris. de đ in spec. d. §. ver. sed qd si dixit. ¶ Decimotertio q̄ro an executor possit agere cōtra heredes ⁊ alios. ℙDau. remittit ad nota. in. d. §. v. collum. ver. ⁊ scias. Alexander. arguit q sic per. l. C. de epis. ⁊ cle. nulli. ⁊. l. si qs. §. vbi aūt. ff. de religi. si qs sepulchrū. §. funus. Jn cōtrarium p. l. ff. ad tert. lucī. §. meuia. vbi dicit q talis minister ab heredibꝰ exigere non pōt. sed si heredes ei gratis soluūt tenet distribuere. put relictū est. Socꝰ q si est executor ad soluendum legata ad pias causas pōt ab inuitis heredibꝰ exigere. d. l. nulli. ⁊. d. §. funus. si ad non pias exigere nō potest nec actionē habet cōtra heredē d. §. meuia. de annu. lega. legatū. Fallit in casibus: primo cum testator cōcedit ei potestatē petendi. ff. de leg. j. l. cū quidam. §. si scriptas. ⁊. l. si a plurib⁹. in pn. Secō si sit princeps legati. ff. de leg. ij. si qs titio. in pn. vbi de hoc. Tertio vbi habet aliquod cōmodum. ff. de leg. ij. si quis titio. x. de hoc etiā ī spe. d. §. ver. ⁊ scias. ⁊ duobus sequē. vbi etiā no. quo iure petant legata ⁊ qua actione. Jtē q in legatis ad pias causas computant oīa que legata sunt pupillis orphanis peregrinis ⁊ quibuscūq; miserabilibus psonis. ⁊ quo ad premissa dicit ℙDau. q si religiosus ē executor ei cōpetit actio nec acqrit hec actio monasterio. ar. ff. de ver. oblig. si stipulatꝰ. qz nō cōpetit suo ꝓpio nomine sed officij vnde nō coheret psone: ⁊ sic nō ob. C. de sacrosan. aut. ingressi. facit. ff. de minor. l. iij. §. sed qd. qđ singulariē no. ¶ Decimoquarto q̄ro an executor sup relictis a testatore possit trāsigere cū herede ul' alio debitore hereditario? videt q non: cū non possit remittere debitum licz possit agere nec tutor nec curator liberationē prestant remittendo. C. de pac. pactū curatoris. ff. ꝑ empt. qui fundum. §. si tutor. de admini. tu. lutius. §. si. de hoc in. d. §. ver. de illo āt queritur. vbi đ sentit licz alleget etiā in contrarium. ¶ Decimoquinto q̄ro an sufficiat executori q cedat actiones q̄tra heredem. spec. q sic in. d. §. x. colū. ver. sed an executor. ℕDost. eo. ti. tua. dicit q si testator legauit rem alienā sibi debitaz ut quia eam emerat sed nondū erat tradita sufficit cedere. ff. de q̄rahen. emp. q sepe. §. si res. ff. man. heredē. ⁊ hoc ē regula re q oēs q tenent ex eo q actionē habēt sufficit q cedant. ff. de peti. heredi. quod debet. Si vero legauit rem ꝓpriam ab ad ita hereditate dominiū transit in legatarium. ff. de furt. a titio. no. eo. ti. Raynaldus. vnde agit legatariꝰ nec heres tenetur ad sumptus nisi sit in culpa uel mora. ff. de leg. j. cum res. uel si res erat litigiosa tpe quo legata fuit. C. de liti. l. ij. ⁊ pe. ⁊ fi. ⁊ aut. ibi posita. Decimosexto q̄ro an executor testi teneat facere inuentariū. spe. ꝑalleg. §. ver. sed an teneat. dic q non si nō est ad certam rem: secus si generaliter datus. Jo. an. dicit ibi etiam cum ē datus generaliter si nō facit inuentariū non tenet vltra vires hereditatis: licz secus in herede. de quo dic ut ibi. ¶ Decimoseptimo q̄ro an seruus de voluntate dñi pōt ee executor. Ja. de are. uit refert ℙDau. q non. ar. ff. de mune. ⁊ hono. ut gradatim. cū non habeat testamenti factionem de iure ciuili. ff. de testa. si filius. ⁊. l. q testamēto nonē ergo idoneꝰ ad đ officiū maxime cū hoc officium verset circa negocia ⁊ iudicia: als forte ad negocia tm̄ posset esse.

¶ Decimooctauo q̄ro quid de pupillo? idem Jac. de are. idem dicit quod de seruo. ar. ff. de arbi. sed ⁊ sim seruū. §. sed neq;. de ꝓcur. q generaliē. li. vj. insti. qbus prmis. est fa. testa. §. item impuberes. ¶ Decimonono q̄ro quid de surdo ⁊ muto? Ja. de are. dicit idem. ¶ Vigesimo q̄ro qd de mulere? Ja. de are. dicit idem. ar. ff. de reg. iur. femine. C. de ꝓcur. aliena. Ja. de are. cōtra: q cura ⁊ tutela cadit in mulierem. in aut. ut li. mat. ⁊ aue. §. j. colla. vij. de ap. ex ꝑte. ij. de arbi. dilecti. xij. q. ij. cū deuotissimā. q: non inuenit ꝓhibitū imo prmissum. ff. de adi. lega. l. fi. Jtem. §. mater. eo. ti. nos qdem. ¶ Vigesimoprimo q̄ro quomō suscipiat hec executio? dicit ℙDau. q expresse ⁊ tacite ut soluēdo creditoribꝰ uel dādo legata uel aliqd faciēdo tanq̄ executor. ff. de here. acti. ꝓ herede. nō tm̄ sufficit eius pntia cū taciturnitate. ff. de arbi. si de meis. §. recepisse. imo in casu nro nō sufficit etiā expressus consensus sine licentia superioris. de elec. si religiosus. li. vj. ¶ Vigesimosecundo q̄ro an religiosus executor possit erogare aliqd suo monasterio uel sibi uel cōsanguineo. ar. q sic. ff. de leg. j. ab oībus. §. iusſius. de col. bo. l. j. §. fi. xxx. q. iij. si qua. in aut. de san. epis. §. diaconissam. col. ix. nam fm regulaz caritatis ꝓmo nob ⁊ nris debem⁹ subuenire. no. xxx. di. c. fi. facē qđ no. xlij. di. qescam⁹. xxxj. di. hō. lxxxvj. di. fi sat. nemo eni carnem suā odio habet. xiij. q. ij. nō extimemus. Jn ꝛtrariū. C. de sacrosan. eccle. aut. quibuscūq; ff. man. si manauero. §. sicut. de iurisdi. om. iudi. qui iurisdictioni. de offi. ꝑfi. l. iij. est enim talis erogatio suspecta. x. q. ij. đ ius. in fine. lxxxix. di. decēter. ff. de fal. si quis legatum. ⁊. l. vxori. de execu. tu. pietas. de iniur. lex cornelia. quidam ut refert ℙDau. distinguūt. aut ē solus ⁊ nō potest ut sit differentia inter dantē ⁊ recipientē. de insti. c. fi. de iurepa. p vestras. nisi in ꝯiuncto eēt cuidēs ratio pietatis. ar. ff. de adop. si pater. §. duos. aut est cuz alijs: ⁊ pōt. ar. ff. qđ cuius. vniuer. nulli. ⁊. l. plane. ⁊. l. itē eorum. de indiem adiect. quod si vno. ℙDau. dicit q monasterio dare pōt de his que suo arbitrio habet distribuere etiā si sit solus. quia ibi ē cuidens distinctio psonarū. ar. xij. q. ij. q manumittit. xiiij. q. ij. sup prudētia. de testa. insup. ⁊. c. cum nuntius. ⁊. c. nup. Jdem dicit de cōsanguineo cessante fraude: sic intelligit predictū. c. decēter. ut ibi no. sibi aūt non pōt nisi eēt in sūma necessitate. quia tūc etiā ei licet aliena rapere de furt. c. iij. ⁊ de hoc. j. de homi. si furiosus. ¶ Vicesimo tertio quero an ordinariꝰ possit executorē ab officio amouere ꝓpter suspitionē? ℙDau. q sic ī spe. ꝑallega. §. xiij. colū. ver. sed quid si executor. ¶ Vicesimoquarto q̄ro an executor teneat reddere rōnē eō non petēte. glo. in ver. exigere. q sic. idem Gēze. ꝓpter verbū teneant quod est necessitatis ⁊ ut verbū reddere differat a verbo exigere. ar. ff. de acti. emp. iulius. §. offerri. idem Alexander. ¶ Op. ad hoc. ff. de oper. lib. cum patronus. quoz lega. l. vlti. §. j. Genze. formaꝝ non soluit. dic ad. l. cum patronus. q ibi in operis, prmissis a liberto. nā absurdū eēt q prestaret patrono operas nisi ipse p̄ionꝰ velit. ideo in stipulatiōe operū quas stipulat patronꝰ a liberto oz intelligi cū poposcerit patronus etiā si nō fuerit appositū ut ibi. ad. l. vlti. §. j. dic q loquit in satisdatione q̄ pstatur a bonoz possessore ꝓ legatis in qua sufficit q paratus sit eam prestare si petita fuerit ab eo: quia nec aliud sibi inungit. đ aūt inungit ordinario ut exigat rōnē ⁊ executori ut reddat quātuis ergo ille non exigat executor tenetur offerre: quia non dicit hic q reddat nisi tm̄ tunc cū ab eo petit. ¶ Vicesimoqnto q̄ro si executor obtulit se ad reddēdum: sed ordinarius nō vult recipere. dicit glo. in eo. ver. exigere. q non imputabit sed executori. idem Gēze. ad hoc de eo qui mit. in pos. c. ij. ¶ Vicesimosexto quero si testator fecit testamentū validū ⁊ post longum tēpus incipit aliud facere de morte preuentꝰ nō potuit illud complere. dicit spe. de instru. edic. §. compēdiose. ver. quid si ꝓmo. ⁊ Alexander. hic primum q non valet quantum ad legata ⁊ fideicōmissa: quia illa sola volūtate potuit tollere. sed quantū ad institutionē valet mero iure. ff. de leg. iij. si iure. ¶ Vigesimoseptimo quero si testator dixit ꝓ meis male oblatis centū lego in dispositionem talis ⁊ nō apparent tot mala oblata? dicit Alexander. in additione q aut testator ꝓcepit q illa cētum non conuerterētur in aliam cām. ⁊ tunc illud quod supfluit redditur heredi: aut nihil dixit ⁊

tunc forte poterit cõmissari⁹ cũ cõsilio heredis in aliam piã cãm conuertere.ar.ff.de vsuf.lega.l.legatũ.¶.l.qdam p̃dia. de cõdi.¶ demõ.quidã testamento.in auĕ.de eccle.tu.§.si qs. colla.ix.dic siue forte:q; heres põt sibi p̃iudicare.qõ aũt legatum in vnã cãm ex causa possit in aliam cõuerti. ꝓbatur co. ti.nos quidem.vbi de hoc dixi.videretur aũt equius q; iudi stinete oporteat id qõ reliquit testator distribuere:q; ipse debuit eẽ certus de facto suo.de rescrip.ab excõicato. ¶ Vicesimooctauo q̃ro qd si dixit in dispositiõe talis ꝓ anima mea lego ¶ non dixit qõ videt non valere.ff.de iur.dot. cuz post. §.gene.de ver.obli.ita stipulatus. Jn cõtrariũ: quia sũma é ratio que ꝓ religione facit.de reli.sunt psone.de dolo.c.ij.di cit Alexãder.dici posse q; legatũ valet:¶ q; cõmissarius potest dispone re vsq; ad quãtitatẽ cõuenientẽ iuxta dignitatem psone quantitatẽ facultatũ ¶ numerũ liberoz̃ heredũ defuncti.ar.ff.de leg.ij.pater.¶.d.§.gene.de reli.¶ sump.fu.si qs. §.iij.ꝓ hoc co.ti.cum tibi. ¶ Vicesimonono q̃rorũ eo qõ ī vij.notabili q; mortuo executore dato sub noĩe dignitat̃ succedit successor quo hoc cognoscereturꝰ dicit Alexãder.q; si fuit deputatus executor antequã esset in dignitate dicet datus ratione persone.ar.ff.de castren.pecu.si forte.¶.l.dotem.si autez post aut adiecit nomen appellatiuũ tm̃: aut ꝓpriũ ¶ appellatiuũ.ꝓmo casu presumit rõne officij ¶ succedit successor.ff. de annu.leg.l.annua.§.titia.secũdo casu secus.ff.de cõdit.¶ demõ. cum ita.§.ex his.melius dic ut dico de offi.leg.q̃n. vbi plene distingue quãdo dispositio videtur cõcernere psonam ¶ q̃n dignitatem. ¶ Tricesimo quero an executor poterit aliq̃d erogare in spuriũ defuncti? dicit Alexãder. q; non quia nec per se:nec alio mediante capere potest.ff.de vulg. ¶ pupil.si pater.C.de heredi.instit.neq; ne pueniat ad id quod lex uoluit.ff.de transac.cum hi.¶ hoc dicat verum Alexãder. etiam si datũ sit executori arbitrium disponẽdi:q; debet ĩtelligi sibi datũ a iure:¶ nõ contra ius.ff.de ritu nupti.l.quãq;. ad municipa. lutius.

¶ De sepulturis Vica.

Os. Nota q; temeritas reprobat̃.xvij q.iiij.si qs.ne cler.uel mon.c.ij.li. vj.¶ dicit Jo.Dau.q; sciam notat q̃si ꝓprio ausu:¶ sumit in malã ptem. Exꝑ dicit Laur. q; si ignorãs factũ uel etiã ius: dũ tm̃ sit talis cui liceat ius ignorare hoc faceret nõ videtur reus nec infra scriptam penã incurrere.i.q.iiij.§. notanduz. de cler.excõ.apostolice.de sent.excõ.cũ illoruz.¶ ibi dicat ī effectu glo.ī.ca.cle.ver.scienter.¶ idem Jo.Dau.¶ Benze. qui etiã videtur velle q; hoc casu iuris error: simpliciter excuset: quia iuris error excusat a dolo.ff.vi bo.rapt.l.ij.§.si publicanus.no.ff.de abige.l.j.qõ est verum: nam iuris error excusat a pena in q̃ cõmittenda requritur dolus.ff.ad sille.si quis i graui.§.si quis ignorans.no. By. in regula.igno.li.vj. pro hoc q; iuris error est lata culpa: non dolus.ff. de his q; not. infa.liberoz̃.vbi glo.singularis. ¶ Secundo no. casum in quo ꝓhibet sepultura:etiã alꝰ digno. debet eni hic in pn.ibi defuncto z̃ ut differat ab eo qõ sequtur de impedimẽto ratione psone: vnde ut dicũt Laud.¶ Benze. hic ẽ impedimẽtũ rõne loci. ¶ Tertio no.q; ꝓpter cõtẽptũ quis ligat̃.¶ dicit Benze. q; ex contẽptu: etiam alꝰ non ligandus ligat̃.xxuj. q.vlti.§.notandũ.de h̃ de cler.excõ.si celebrat.¶ dicit Step. q; cõtemnere ẽ mandatũ non curare.xj.q.iij. excellentissimꝰ ¶ q; potestas ecclesie non ẽ cõtẽnenda.xj.q.iij.nemo cõtẽnat. ¶ q; tunc trãsgredi quis ex contẽtu quãdo voluntas eius rẽ nuit subijci ordinationi legi ¶ ꝓcedit ad faciendũ contra legẽ quando aũt ꝓpter ꝑticularẽ cãm inducit̃ ex contẽptu nõ dicitur peccare nisi ex eadẽ causa frequenẽ iteret delictum ¶ q; nõ facile dispensat̃ cum eo qui contẽnit:¶ ideo in lr̃is de stilo curie apponit̃ clausula dũmodo non in cõtẽptum clausum. ¶ Quarto no.de pluralitate clauũ: de hoc in glo.ij. ¶.xx. di.§.j. ¶ Quito no. q; tempore interdicti interdicta ẽ ecclesiastica sepultura. de hoc in glo.iiij.¶ idem Jo.Dau. q; tunc interdicũtur sacra ¶ sepultura.large dicit̃ sacr̃m.j.q.j.dictũ.de symo.cũ in ecclesia.¶.c.ad apostolicam.idem Benze.q; alle. de sentẽ.excõ.is cui.li.vj. ¶ Sexto no.q; tempore interdicti aliqui possint legitime sepeliri. de hoc in glo. in ver. iure. ¶ Septimo no.q; excõicatus nõ publicatus sepeliri potest in cimiterio.ꝓbat lr̃a in ver.publice a cõtrario.¶ de hoc.j.q. xxiij.¶ dicit Alexãder.q; non est vitandus excõicatus nisi cõstet de sent.iudicis uel hois:sic etiã ſm eũ qs impugnandus nõ est nisi ꝓs iusta sentẽtia discernat̃.facit de homi.c.j.li.vj vbi de h̃ per Archi.j.de cõsang.cle.vnica.de censi.cle. fi. de pnle.cle.j.in pn.de pe. cle.j.ver.¶ qz.¶ cle.ij.in fi. ¶ Octauo no.q; interdicto nõ noĩatim non interdicit̃ sepultura. de hoc in glo.in ver.interdictos.secus si noĩatim ut in tex.¶ no. Alexãder.q; sepultura ecclesiastica multẽ interdicit̃.s. infidelibus.de cõse.di.j.ecclesiam.manifestis iniqs.de sta.mo.cum ad monasterũ.xxij.q.v.placuit. Jnstituẽtibus sacerdotem tutorẽ.xxviij.di.c.vlti. Jtem publice excõicatis ut hic.¶.s. e.sacris.¶ noĩatim interdicti ut hic. Jtem vsurarijs manifestis ut hic.¶ de vsu.quanẽ.li.vj. Jtez in casu de tornea.c.j. ¶ Nono no.q; excõicatio ¶ interdictuz equiparant̃ in casu huius c.¶ in alijs multis.de hoc de ap.ad hec.vbi de h̃.¶ de sent.excõ.c.j.li.vj.¶.c.is q. ¶ Decimo no.casum i quo qs est excõicatus ipso iure a iosa casus colligit glo.in ver.subiacere. ¶ Undecimo no. q; non absoluitur excõicatus nisi satisfaciat quod ꝓcedit in in casu huius cle.de hoc in glo. in v. nisi prius.alꝰ aũt q̃n q; sufficit satisdatio q̃n q; cautio iuratoria.de hoc dixi de ap.qua fronte. ¶ Duodecimo no. q; excõicatus in casu huĩ⁹ cle.debet satisfacere arbitrio diocesani⁹ ¶ dicit Laud.q; diocesanus est bonꝰ vir ad quẽ in talibus recurritur.ff.de ver.obli.cõtinuꝰ.§.ij.¶ ſm hoc intellige qõ.j. de satisdatiõe. dicit cõpetẽti.s.ad arbitriũ diocesani. ¶ Decimotertio no.casum qs pdit pnle g uz.de h̃ in glo.penulti. ¶ Decimoquarto no.q; verba generalia derogatoria sufficiũt ad hoc in gl.vlti.ꝓ hoc Jo.Dau.alle.j.c.ꝓximo.in auĕ. de testa.impfe.§.¶ si quid.ꝓ hoc etiam quia generalis revocatio dz idẽ opari quo ad oia qõ specialis. quo ad exp̃ssa.ar. ff.de admi.tu.si duo.C.de quadri.prescrip.li.ij. de prescrip. xxx.anno.omnes.¶ in cõtractibus ꝙ verba generalia tollunt̃ oĩa precedẽtia.ff.de ver.obli.qui rome.§.duo fratres.¶ de h̃ j.in.ij.cõtrario. ¶ Op. in eo q; sepelientes interdictos excõicant̃:nam ¶ alꝰ puniti erant cũ eis esset interdictus ingressus ecclesie de pnle:epo.lib.vj.glo.in ver.publice.in fi.solut q; hec pena adijcit̃ ad illam. Et ex h̃ videt̃ q; duplici pena puniunt̃ cõtra id de iudi.at si clerici.sed dic q; in.c.epoz̃.nõ refert an sint noĩatim interdicti:an nõ noĩatim.hic aũt refert. Jtẽ duplici pena punit̃ quis vbi vna nõ sufficit.ut lit.nõ contest. q̃n.in fi.no.in.c.at si clerici. ¶ Secũdo op.codẽ modo ī eo q; puniũtur sepelientes vsurarios: quia ¶ alios puniti erãt de vsu.q; in oibus.glo.qui sunt.in fi.solunt q; hec pena cumulatur ad illam.ad h̃ quod dixi in p̃cedẽti ꝓo. ¶ Tertio op. in fi.in eo qõ dixi in.xiij.notabili sufficere verba gñalia derogatoria:q; ĩmo nõ sufficiãt.ff.qõ vi aut clam.l.j.§. denicz. de offi.dele.ex pte.ii.ex quibus ꝓbatur q; si sũblate sunt exceptiones tm̃ administrantur legitime.ff.c.l.j.ff.qõ vi aut clã.si alius.§.bellissime.¶.§.sc.de resti.spol. audita.de dono.c.ij. de eta.¶ quali.accepim⁹.in fi. vbi de h̃ in vlti. glo.xxij.q.ij. ne quis.ff.de leg.iij.si qs.in pn. Jo.Dau.q; q̃n q; verba generalia sunt derogatoria seu cõfirmatoria actuũ precedentiuz. q̃n q; sequentiũ ¶ vtroq; casu dz intelligi q; sunt ꝓlata ab eo qui specialit̃ potuit cõfirmare uel derogare. ꝓmo casu sufficiunt gñalia sic apta q; innuant de volũtate cõfirmantis nil de rogãtis sic eẽ:siue volũtas sit ꝓlata p vniuersale affirmatiuũ de sent.excõ. alma.li.vj. siue negatiuũ ut hic.¶.d.c.ex pte.¶ h̃ in ẓtractib⁹ ꝑuilegijs rescript̃ ¶ cõstitutionib⁹ ¶ statutis.de elect.quia sepe.li.vj.de preben.si motu.¶.d.c.alma. Jn testamẽt̃ aũt refert Jo.Dau.opi. By. qui dicit non sufficere v̄ba generalia:sed oportet q; exp̃matur specialit̃.d.l.si qs. in pn. ¶ qõ no. By.in regula.qõ semel.li.vj. idem no.ff.de leg.j. si mihi ¶ tibi.§.in legat̃.alij ẓtra. Jo.Dau. dicat q; sufficit testatorẽ sic exp̃mere suã volũtatẽ q; cõstet eũ oĩno velle revocare ꝓmũ testamentũ licz v̄ba derogatoria posita in ꝓmo nõ exp̃mant̃ in secũdo.quid enĩ si verbo z̃ posito z̃ in ꝓmo nõ recordat̃:nec eius copiam hꝫe põt:q; hoc enim si oporteret de illis exp̃mere illaqueatꝰ eẽt cõtra id.xxvij.q.j.de iude.nemo eni potest sibi legẽ imponere a qua nõ liceat recedere. Et circa h̃ dicat Jo.Dau.quedam alia q̃ nõ sunt oĩno necessaria. ¶ de h̃.j. cle.ꝓxi.ad fi.ver.nos enim.¶ m.d.l.si qs.in pnci. vbi Bar. cõcludit q; si testator dicit:non obstante quocũq; testamẽto alio:etiam sint eo sint v̄ba derogatoria talis exp̃ssio dicitur special ¶ sufficit ad revocãdũ. Ray.tm̃ dicat ibi necessariã esse specialẽ mentionẽ q̃ ꝓbat multis rõnib⁹ ꝑpue ꝓllã.l.in ver.specialit̃.¶ idẽ Frede. de sensu consilio.cccxxvj. in simili materia papa concessit aliq̃bus religiosis q; non possint cogi ad solutionem ꝓcurationum q̃ debent̃ legatis p lr̃as apl̃icas

etiã si in eis cõtineãt q̃ ad queuis loca exempta ⁊ nõ exempta se extẽdãt ⁊ alʒ cuiuscũq; tenoris existãt nisi de ĩdulto p̃edicto plenã ⁊ expressam fecerint mẽtionẽ: deinde emanant alie lre aplice cum clausulis derogatorijs pluribus p̃cipue in quibus exp̃mitur q̃ nõ obstẽt quecũq; lre sub quacunq; forma cõcess̃e: etiã si de eis deberet fieri expressa ⁊ specialis mentio. cõcludit enĩ Frede. ibi q̃ nõ tollitur p̃ma indulgẽtia exquo nõ est facta mẽtio eo mõ quo debuit: ⁊ p hoc facũt iura que volunt: verba in disputationib⁹ posita operari suos effectus ⁊ aliquid speciale si ex hoc nulla surgit absurditas. ff. de leg. j. si quãdo. de p̃u. si papa. li. vj. tenẽdo aũt q̃ sufficiat illa mẽtio non obstante alio testamẽto uel alia indulgẽtia: etiã si habeat clausulas derogatorias. tñ puto q̃ si in secũdo ẽ aliq̃ specialis exp̃ssio p quã apte tollit mens disponẽtis ℔ sufficit ad reuocandũ priorem dispositionẽ. ut si dicat etiã si in p̃mo diceret q̃ oporteat exp̃mi nomẽ talis sancti. uel q̃ ego de manu mea scribã in secundo nomẽ meũ uel q̃cunq; clausula simulis. alʒ si diceremi⁹ cõtrariũ surgeret absurdũ p̃missum q̃ dixisset sibi legẽ a q̃ recedere nõ posset. secũdo casu qñ verba sunt derogatoria sequẽtiñ? dicit ℣Dau. q̃ sub verb̃ gñalib⁹ cõprehẽdunt ea q̃ verisimilit̃ quis fuisset exp̃ssurus. d. c. ne qs. ⁊ sic dicit posse intelligi. c. ex pte. p hoc regula in gñali. li. vj. ⁊ de ℔ vlti. in Spe. de renũ. ⁊ cõclu. ver. pone ergo. ⁊ ver. qd si quis. p his facit stilus curie sm quẽ apponũtur derogatoria in genere. itẽ cui tatio ip̃ossibilitat̃ que eẽt in exp̃mendo sm ℣Dau. ⁊ de ℔ de excess. p̃la. c. vno. li. vj. ¶ Quero an qñ in p̃cipio dicat eos ĩcludit quoscũq; cuiuscũq; p̃fessionis? glo. j. q̃ sic. idẽ Laud. ⁊ Genze. p hoc q̃ lra indistincte loquitur. ar. xvij. q. iiij. si qs. ¶ Secũdo q̃ro an cõprehẽdat feminas? glo. e. q̃ sic. idem Laud. ar. xvij. q. iij. si qs suadẽte. cũ. c. sc. de sen. excõ. mulieres. dicẽs q̃ in istis cõstitutionib⁹ uiris cõis etiã penalib⁹ masculinũ cõcipit femininũ, ppter auctoritatẽ cõditoris: ⁊ q̃ fiũt cũ magna maturitate unde p̃sumit̃ q̃ nihil unquã cõtineãt. ff. de iust. ⁊ iur. l. j. de ver. sign. fozus. ⁊ s. in p̃mio. idẽ dicit Laud. in statutis factis p̃ prelatos ecclesiarũ: p̃ quibus etiam p̃sumit̃ q̃ nil unquã cõtineãt. ar. de clam. despõ. cũ inhibitio. de his q̃ fi. a p̃la. nouit. secus in statutis alioq; p̃cipum secularũ que frequẽter odiose p̃mulgant̃: q̃ ⁊ in talib⁹ odiosis masculinũ nõ concipit femininũ: sed in fauorabilib⁹ sic. ff. de lib. ⁊ posthu. cum qdã. idem dicit si exp̃mit̃ a testatore: femininũ aũt mins̃ cõcipit masculinũ: q̃ eẽt cõtra naturã quã ars quãtũ potest imitat̃: ⁊ pniciosum eẽt exẽplo. ff. de ver. sig. j. vbi de hoc. ⁊ no. de testa. Raynu. circa p̃n. dixi de elect. cle. j. q. j. ⁊ uj. se. ¶ Tertio q̃ro si qs de mãdato p̃lati sepeliri ut cõtra hãc cle. vt̃ nõ esse locũ pene: quia hic punit̃ audacia dic cõtra: qa cũ sit hic p̃hibitũ non tenet̃ obedire p̃lato ⁊ posset ei ẽtradicere. ix. q. uj. si domin⁹. ⁊. c. nõ semp. ⁊. c. iulian⁹. p ℔ qõ no. de tẽp. ordi. ad aures. de ma. ⁊ obe. c. ij. ¶ Quarto q̃ro si in cẽpis uel locis p̃uatis sepelit̃ aliqs de ℔ p̃hibitis. glo. in ver. cimiterij dicit. nõ cẽ locũ pene hui⁹ cle. etiã si loc⁹ sit cõtiguus. ⁊ videt̃ velle glo. qõ oportet cẽ locũ deputatũ cimiterio ⁊ bñdictũ. Step. dicit sufficere q̃ locus sit deputat⁹ ad sepulturã: etiã si nõ sit bñdict⁹: p hoc quia alʒ eludẽrẽtur iura cũ multa sint loca deputata sepulture q̃ non sunt bñdicta. itẽ ecclesia nõ cõsecrata gaudet immunitate exquo ibi celebrant̃ diuina. de imu. eccle. c. j. de cõse. eccle. uel alta. c. fi. p ℔ quia nõ põt negari quin dicat̃ cimiterium exquo deputatum est sepulture: ergo loc⁹ ẽ huic lre. facit qõ dico in se. q. tñ non dicit̃ deputatũ nisi post bñdictionẽ. de conse. di. j. nemo. qõ est ver⁹ si cõstat q̃ cimiterũ non sit bñdictũ: quia nõ dicitur nisi p bñdictionẽ. ar. d. c. nemo. sed si dñs reputatũ est p cimiterio videt̃ p̃sumendũ q̃ bñdictũ fuerit: ⁊ ut tunc habeat p cimiterio: etiã si in veritate bñdictũ non fuerit ⁊ tunc sit loc⁹ dicto Step. ¶ Quinto q̃ro religiosi aliq̃ habentes modicũ claustrũ per ep̃m dedicatũ longe ip̃m ampliarũt extendẽdo ad locum ubi prius erant dom⁹ p̃uate nõ interueniẽte aliq̃ solẽnitate: q̃rigit q̃ in claustro addito nouiter aliquis fuit sepultus cõtra id qõ hic dicit̃. arguit Laud. q̃ sepeliẽtes incurrant hanc penam cũ ecclesia gaudeat ĩmunitate: etiã si nõ sit dedicata p iura allegata in p̃cedenti. q. ⁊ cimiterũ ⁊ ecclesia ĩ talibus pari passu ambulant. de ẽse. eccle. uel alta. cõsuluisti. sufficiat eũ q̃ de cõsensu ep̃i illa ps cui hec fuit addita deputata erat ad usum sacrum ut dicatur loc⁹ religiosus. de reli. do

nõ sufficẽ q̃ locus sit deputatus ad sepultr̃

mi. ad hec. insti. de re. diui. §. sacra. In cõtrariũ: q̃ in talibus regnũ deputatio cũ solẽnitate. de q̃ in auẽ. de eccle. ti. §. si qs de fabrica. in col. ix. in auẽ. de mona. §. illud. colla. j. ad id qõ inducit̃. s. de eccle. non conse. rñ detur ad illud, p̃cedere si ibi fuerũt celebrata diuina: alʒ non. ut no. glo. de imu. eccle. c. fi. facit qõ no. lxxviij. di. c. j. ex qb⁹ videt̃ q̃ pars addita nõ ceseat̃ cimiterũ ⁊ q̃ sepeliẽtes ibi putandi nõ sint ac si sepelissent in loco p̃phano ⁊ hec uerius si de hoc cõstat ut quia no uiter factũ fuit: secus si longo tpe fuit obseruatũ q̃ totus ille locus habeẽ p cimiterio p id quod dixi in. q. pri. ¶ Op. ad hec de cõse. eccle. uel alta. ligneis. vbi tectũ ecclesie refectum nõ facit ecclesiã indigere noua cõsecratione. Soluit Laud. q̃ ibi cõsecratio nõ fuit passa iacturã in substantialib⁹: sec⁹ in cimiterio in casu, p̃time dicto. uel melʒ dic q̃ cõsecratio ecclesie cõcernit parietes p̃incipaliter quib⁹ accedit tectum: ſz una ps cimiterij non accedat alteri: sed sunt omnes eque p̃incipales. ¶ Secũdo op. ad idẽ de cõse. eccle. uel alta. qõ in dubijs ubi oleũ nõ sacrum admixtũ sacro fit sacrũ. Sol. Lau. q̃ illud in liq̃dis que recipiũt cõmixtionẽ. insti. de re. diui. §. si duoq; ⁊. §. q̃ si frumẽtum. secus hic uult dicere q̃ una ps cimiterij nõ cõmisceat alteri: sed omnes equaliter sunt ptes. ¶ Sexto q̃ro an in cimiterijs exemptis ⁊ non exemptis, p̃cedit qõ hic dicit̃ quo ad ptãtem diocesani ⁊ quo ad penã de q̃ hic. Laudar. q̃ sic. per id qõ hic in fine dicit̃. In cõtrariũ per id qõ not. hic Inno. de p̃u. ad hec. dic q̃ regulariter de loco exempto nõ impedit se ep̃us. de offi. ordi. graue. sic loqtur Inno. sed hic p̃mittitur sibi ℔ etiã in exemptos. ¶ Septimo q̃ro si cõtra dispositionẽ istaz aliqs fuit sepultus in ecclesia? dicit ℣Dau. locũ cẽ huic cle. ac si sepultus fuisset in cimiterio. xiij. q. ij. nullus. nam sepultura siue in ecclesia siue in cimiterio habẽtur p eodẽ ut Al rchid. no. de here. c. ij. li. vj. ⁊ cuius circuit⁹ debeat esse cimiterũ. habeẽ. xvij. q. iiij. sicut antiqtus. ⁊ nõ refert an sit ecclesie cõtiguũ an nõ. de cõse. eccle. uel alta. c. vno. j. respõso. li. vj. nõ tñ accedere põt loco religioso nisi ecclesie ⁊ sit sacer auctoritate ep̃i alʒ: nõ quia sit ibi aliqs homo sepultus: ut no. Inno. eo. ti. abolende. licz aliud sit sm leges: ⁊ ĩ quo differũt sacer ⁊ religiosus? no. xiij. q. ij. in ecclesiastico. ⁊ qd sit cimiterũ? no. Archi. c. causa. q. j. c. j. ℣Dau. ¶ Octauo q̃ro de quo interdicto loqtur hic in eo qõ dicit interdicti tẽpe? et eadẽ questio formari põt. j. in ver. noiatim interdictos. glo. in illo ver. interdictos. dicit sufficere q̃ sit tale q̃ pauet sepultura. Laud. idẽ: sed latius dicit q̃ siue sit generale: siue speciale: siue ab homine: siue a iure latum, p̃cedit hec lra: dũ tamẽ p̃cedat a claue. i. ab ecclesiastica iurisdictione ita q̃ sit censura ecclesiastica. de cõsue. cum inter. de excess. p̃la. tanta. de elect. vbi manus. §. j. li. vj. Aliud dicit Laud. de offi. ordi. si canonici. ⁊. c. quãuis. li. vj. Itẽ in casu de sen. excõ. is qui. in p̃n. li. vj. ⁊ de sta. regu. sup quodã. de tẽpo. ordi. qõ translationem lxx. di. c. j. q̃ in his. ⁊ simulib⁹ interdictũ non p̃cedit a claue. ¶ Nono q̃ro an in quatuor festiuitatibus in qbus põt celebrari tpe interdicti p̃mittat̃ sepultura. gl. hic dicit, tenet q̃ nõ ideꝫ ℣Dau. ⁊ in hoc no. simpliciter glo. in eo qõ arguit ex dilectione. c. p hoc de postu. c. vno. li. vj. Genze. pseqtur ℔ latius diocesis ut etiã dicũt glo. ⁊ ℣Dau. q̃ liceꝫ illis diebus p̃mittatur p̃cipatio sacramẽtoq; : non tñ p̃mittitur p̃cipatio sepulture. Item q̃ de iure tpe interdicti, p̃hibent̃ celebrari diuina ⁊ sepultura ⁊ sacramẽta cõferri a quo iure nõ debet recedi nisi quatenus reperitur exceptum. xiij. q. j. quod si dormierit. de coniugi. lepro. quoniam. maxime quia ius est expressum in. c. cum ⁊ plantare. §. quod si templarij. alleg. in glo. ad idem de senten. excom. alma. in fi. vbi ceteris que circa obseruationem ⁊c. Item exceptio confirmat regulam in quibusdam alijs. ff. de fun. instru. quesitum. §. j. idem respondit de mon. in auẽ. de non alie. §. ut autem. colla. ij. ⁊ quod ibi not. ¶ Decimo quero an tempore interdicti possint ordines conferri? ℣Dau. refert id quod notat̃ ℣Ostien. de priui. ut p̃uilegia. vbi dicit q̃ quando in penam populi est interdicta parrochialis ecclesia, prohibetur laicis ordinum receptio: secus si locus est interdictus ex alia causa: tunc enim sicut possunt alibi audiri diuina. de senten. excom. si sententia. ij. responso. li. vj. ⁊ ordines recipere. ¶ Undecimo quero si aliquis de loco interdicto sepelitur extra locum interdictum? ℣Dau. distinguit aut locus est interdictus propter delictum domini aut populi. sicut distinguitur de senten. excõ. si sententia. li. vj. tamen quo ad casum huius cle. non sufficit q̃ sit de loco interdicto nisi noiatim sit interdictus. ¶ Duodecimo quero de quibus excõicatis loquitur hic glo. ab ho-

mine dicit q̄ siue a iure siue ab hoie dñmodo maiori excõica catione. sed si minori secus. idez Laud. Pau. & Ben. p ß q̄ noie excõicatiõis intelligũ de maiori. de sen. excõ. si quẽ. qõ tamẽ. c. vt dicit Laud. hoc non probat quia ibi dicit̃ q̄ nõ tã tum intelligitur de minori sed etiã de maiori. dic q̄ hoc. c. p bat per ea que ibi notant̃. Itẽ quo ad predicta est alia rõ quia minor non sic inficit sicut maior. nam excõicato minori nõ ꝓ hibetur ptic̃pat̃ sicut excõicato maiori. xi. q. iii. excellẽtissim⁹ vnde cõiter dicit̃ q̄ excõicatio nõ trãsit ad tertiã ꝑsonã. xi. q. iii. qñ multos. ¶ Op. ad hoc de eo quod no. Inn. co. ti. sa cris. vbi dicit q̄ excõicati minori sepeliẽdi nõ sunt. ſoluit vt in hac glo. que dicit q̄ licet non sint sepeliendi nõ est tamẽ locus huic pene quod dic vt nunc dixi. & dicunt Laud. Ben. q̄ ꝓ pter talem sepulturã factam de excõicato minori ecclesia non indiget reco̅ciliatione. ¶ Decimotertio quero quis dicatur publice excõicatus? glo. pe. de except. exceptiõem. dicit̃ publi ce excõicatũ dici qñ iudex tulit excõicatiõez in loco vbi publi ce iudicare cõsuevit qõ non placet. glo hic in ver. publice. que dicit illud non sufficere quo ad casum istum. sed q̄ hoc iudica bitur ex qualitate loci &c. vt in glo. quã ad hoc not. singulariter ad multa. quod aũt dicat̃ publicum vel manifestũ aut noto rium. dixi de coha. cle. vestra. & in hac glo. ibi ꝑponderãda. i. q. i. marchion. ō ver. sig. intelligẽda ibi. & q̄ alle. C. quõ & qñ iudex. si vt ꝓponis. i. que dicit q̄ si iudex nõ in loco in quo sta tuerat sed alibi p obreptiõem aditus ꝓnũciat aduersus absẽ tem non tenet. & sic patet q̄ non facit̃ ad ꝓpositum sed poterat allegare. C. de testa. oĩum. de dona. in donatiõib⁹. ibi dispen diosam. que tñ parum facit eo. ti. cle. dudum. ¶ Decimoqr to quero si quis sepeliuit excõicatũ non publice. glo. ca. in v. publice. ibi & de hoc dicit q̄ nõ est loc⁹ huic pene. Itẽ Pau. Ben. & Step. pro hoc q̄ nõ presumit̃ scisse. Item etiam si sciisset nõ est locus huic pene que nõ debet extendi qõ tenet Ben. p hoc inducit no. per se. s. de vi. & ho. cle. cle. ii. vbi di xi. in ver. dignitatẽ. q. vi. ¶ Decimoquinto quero an sepe liens excõicatum maiori sit excõicatus minori? gl. c. in verbo publice. remittit ad no. de paenl. ad hec. in. i. glo. que dicit q̄ sic q̄ cui nõ cõicamus viuo nec mortuo. Host. ibi contra cuz non fit cõmunio cum mortuo quia homo mortuus non ẽ ho mo. ō cele. miſ. in quadã. sed dicit q̄ alia pena puniri debz qõ placet. Laud. vt non fiat extensio in pena. & idem Ben. quia in spãli casu mandatur officio punari eum qui sepelit talẽ. de heret. excõicamus. §. sane. ergo non sit locus alteri pene. s. ex cõicationi que ratio non viget. nam in pena de qua in. §. sane non tollit iuris dispositiõem in alijs casibus. Pau. tenet cuz glo. c. ad hec. quia etiam post mortem durat excõicatio. vt h & de sen. ex. a nobis. ii. & corpus sententia ligatur & aĩa saluat̃. de sen. ex. c. i. li. vi. nam licet non sit oĩno actiua ex pte mortui est tamẽ ex pte agentis quod sufficit. de cle. ex. illud. alias ꝑticipans dementi seu furioso excõicato non esset excõicatus qõ non videt̃ procedere. quia in hoc casu non requirit̃ consensus excõicati ad hoc vt dicat̃ ꝑticipatio penã inducens ꝑticipanti alias si quis loquerẽt excõicato non respõdẽti non esset excõi cat⁹ qõ nõ esset verũ fm Pau. & hoc placet. q̄ in dubio pot⁹ interp̃tamur ꝑ excõicatione. pro hoc qõ no. de seru. c. vnico. i fi. ¶ Decimosexto quero quis dicatur notatum interdictus Laud. dicit q̄ is qui in sententia notatim est exp̃ssus per id quod no. Inno. de preben. in lateranẽsi. dicit etiaz q̄ talis ex pressa nominatio intelligitur de illis quoz culpa vel fraude latum est interdictum. Item in illis qui in hoc prebuerũt au xilium vel fauorem. de sen. ex. c. vlt. li. vi. de hoc dixi in dicto c. in lateranensi. ¶ Decimoseptimo quero si notoriũ est de fautoribus qui occasionẽ dederunt interdicto qui tamẽ in sen tentia notatim expressi non sunt aut erit locus huic pene cõtra sepelientes. dicit Laud. q̄ non: quia non sunt notatim inter dicti etiam si in sententia fuisset aliquis interdictus cum suis fautoribus. qua nõ ex eo q̄ notorie fauent dicũtur notatim interdicti. ar. de cleri. ex. ꝑposuit. cũ hec cõstitutio sit penalis & restringenda. de elec. statutũ. li. vi. quod placet per id quod dixi in. d. c. in lateranensi. ¶ Decimooctauo quero quid si quis sepeliuit interdictum nõ notatim? glo. in ver. notatim. dicit non esse locum huic pene quod dicat Step. verum quã do nõ cõstat eum interdictũ alias secus. de sen. ex. is cui. §. i. li. vi. Host. dicit placet glo. quia etiã si constet eũ esse interdictuz licet sepelire non debeat. vt in. d. §. i. non est tamẽ huic pene locus specifice late cõtra sepelictes interdictũ notati. ¶ De cimonono quero quis est vsurarius manifestus? glo. in vbo manifestus. remittit Host. dicit manifestos dici eos q̄ sũt publici & qui ex eoz libris cõuinci possunt in quibus apparet extorsio vsurarũ. j. de vsur. cle. i. xlv. di. qui sincera. ver. agen dũ. xviii. q. ii. sane. & ibi de hoc in gl. sed q̄d. ff. de edendo. l. i. §. editiones. vel si ꝓfitet̃ coram sacerdote q quo ad hoc est ei⁹ in dex. de pe. di. i. qõ pentet. vltra medĩ. ver. querit̃. & di. vi. c. i. v. caueat. xi. q. iii. absit. sed Jo. an. de vin. q̄ q̄. li. vi. dicit q̄ sunt necessaria testes qõ placet. Jo. de lig. q̄ confessio in loco puiali nõ facit rẽ notoriã qõ est ver. latius aũt qs dicat̃ mani festus vsurarius examinem⁹ vltra ea que dicit glo. de vsur. c. i. & ii. li. vi. Archi. in eo. c. dicit q̄ tũ ad illud. c. argumẽta suffi cere cũ fama. de vsu. c. cũ i dioceſi. ibi si tñ alius argumẽtus. qõ bene facit. Frede. de semis in cõsilijs. cviii. dicit manifestũ esse cui⁹ pbatio est in cuidẽti ita q̄ faciliter fieri põt fides sicut de vsur. ꝓstat p libros vsurarũ. ꝓut nũc dixi. qõ no. Archi. in. c. q̄ q̄. in pn. dicit etiã Frede. q̄ etiã post mortem ꝓbationes re cipi pñt q: pp bona põt agi post mortẽ. de here. accusatus. §. si vero. li. vi. C. si pendente ap. q̄uis. Itẽ si p cõstitutiones sino dales aliqs mod⁹ esset inductus adhuc ille sufficeret ad ß qõ cõuictus secũm illũ diceret manifestus: q: iura suadent vsura rios cõuinci ex facilioribus ꝓbatiõib⁹ q̄ in alijs casib⁹ requira tur. de pigno. illo vos. de emp. & vendi. ad nostram. & epi pñt iura cõia fortificare. vt no. de offi. archiꝑ. c. fi. Bar. ff. ō fur. l. iii. dicit q̄ cum quer̃t an quis dicat̃ vsurari⁹ manifest⁹ i ge nere nõ habito respectu ad certũ & limitatũ delictũ nõ sufficit q̄ semel aut bis illõ fecerit sed requir̃t q̄ stet publice par⁹ sicut meretrix in pstibulo. ff. de ritu nup. palã. in pan. dicit tñ q̄ si non facit ita palã sed quasi vt mutuat in camera quibuslibz vo lentib⁹. idem est. d. l. palam. & ff. ad macedonia. l. iu. circa pn. que verba non videtur vera quo ad id quod dicat requiri plu res actus q: nullibi hoc dicit̃. vnde si manifeste semel mutua uit ad vsuras videt̃ sufficere vt dicat̃ manifestus vsurari⁹. q: manifestum esse nõ surgit ex frequẽtatione ita q̄ sine ea cẽ nõ possit. vt no. Spe. de notorius criminib⁹. §. sequit̃ de manife sto. in pan. nõ enĩ ponit̃ hoc in diffinitione manifesti. de quo de coha. cle. vestra. Itẽ etiã notoriũ põt esse ex vno actu vt si quis coram populo interficit hoiem notorius est homicida. ad hoc. ff. de testa. heredes palam. in pan. ex his dic q̄ si hodie le gitime docet̃ q̄ aliquis tpe vite fuit vsurarius etiã si solũ do ceatur p aliqua argumenta & famã que sic tũc fuit: sufficit quo ad effectũ vt testamẽtum eius nõ valeat. vt in. c. q̄ q̄. & vt care ant ecclesiastica sepultura. vt hic & hoc faciũt verba archi. posi ta. s. c. q. & casus videt̃ in. d. c. cũ in dioceſi. vbi ad cõuincendũ q̄ quis sit manifestus vsurarius sufficiunt argumenta. Sz si ponimus q̄ nõ docet̃ ō fama tpe vite. sed alĩs ꝓbat̃ q̄ fuit vsu rarius videt̃ hoc non sufficere q: per hoc non infert̃ q̄ tpe te stamẽti aut mortis fuerit manifestus qõ requirit. c. q̄ q̄. Itez habilitas testantis cõsiderat̃ tpe testamẽti conditi & mortis te statoris. ff. de bo. pos. secũm tab. l. i. §. exigit. & ibi glo. in cõtra rium facit gl. de vsur. c. i. li. vi. que dicit q̄ ẽps potent eos pu blicare si cõuicti fuerint. licet glo. xxiii. q. ii. sane. que incipit sz quid si videatur ꝛtraria. quibus inspectis puto manifestũ vsu rariũ dici de quo pñt fieri iudici manifeste ꝓbationes. & mani festas esse dico que sufficiũt sicut argumenta. d. c. cum in dio ceſi. vt si probat̃ mutuũ & vsure receptio cũ fama. imo videtur idem etiã si sine fama si aliqui deponũt super vsuris ita q̄ pro bent & q̄ sufficiat manifestatio post mortez. facit qõ not. Jo. an. in. d. c. q̄ q̄. in illa. q. an sit exhumãdus occult⁹ vsurarius tpe vite qui post mortẽ manifestat̃. in qua tenet q̄ sic. vt ex oi bus sic dicamus manifestũ dici quẽcũq̄ de quo constare põt quãdocũq̄ ita q̄ quando constiterit verum est dicere q̄ paul manifestus erat. de hoc dixi in. d. c. vestra. q. ii. ¶ Vicesimo quero si vsurarius cauit de vsuris restituẽdis an sepelire pote rit sine pena huius cle. videtur q̄ non quia hic indistincte loq tur. contrarium tenet glo. in ver. manifestos. & idem Host. at. ne p ß corrigat̃. c. quãq̄. ō vsur. li. vi. q: correctio inriũ vitãda est. de elec. cũ expediat. li. vi. qõ placet q: p pñam desinit esse vsurarius. l. di. ferrũ. de accu. de his. Et tradit Host. cau telã sacerdoti qui habet manifestos vsur. in prochia ad euitã dã penã huius cle. qõ instet q̄ vsurari⁹ satisfaciat pro vsuris si põt vel caueat idonee. vt in. c. q̄ q̄. & q̄ non credat vsurario di centi de quantitate certa tantũ exacta. sed si manifesta est quã titas maior pro illa exigat cautiõem & si est incerta exigat quã titatẽ quã verisimiliter credit̃ habuisse q: si scienter reciperet de minori tenebitur ad restitutionem residui. ¶ Vicesimo primo quero si vsurarius satisfieri iussit non tñ cauit sed post mortẽ caueat̃. glo. in ver. manifestos. dicit sufficere quo ad se pulturam non quo ad validandũ testamentũ. idẽ Pau. qui

dicit q̄ ideo testamentū non validaſ quia fuit nullū ab inicio ex persona testantis. ſimiliter nō cōualeſcit testamētuz ipuberis aduenīte pubertate vel ſi erat ſuus ꝛ efficaſ liber vel ſi erat captus ab hoſtibus ꝛ reuertiſ. ff. de teſta. filiuſ. ꝛ. l. eius. de te. iu. l. i. §. i. Idem ſi ab initio fuit voluntas falſa. C. de falſa. ſicut. Idem in legato q̄ non valet ex persona legātis vel legatarii vel eius a quo p̄ſtandū eſt vel rōne rei legate. ff. de regula. catomana. l. i. in pan. de leg. i. ceteꝛa. ar. de elec. dudum. i. ꝛ regula non firmatur. li. vi. de hoc in duabus q̄nibus ſeq. ¶ Uicesimoſecūdo quero an ſit opus q̄ vſurarius caueat p ſeip̄m dic q̄ non ſed ſufficit q̄ per aliū habētē ſpāle mandatum ad cauendū quia qui p̄ alium facit ꝛc. regula qui p̄ aliuz li. vi. ¶ Uicesimotertio quero quid ſi dedit ,peuratoꝛē ſpālē ad cauendū duraturū poſt mortem qui mortuo vel vſurario cauit diſputādo terminatū fuit q̄ ex hꝰ teſtamētū valeat quod ,pcedit ſcōm opi. de qua de vſur. quāq̄. in fi. in glo. ſ. in fine i eo quod glo. ibi tenet q̄ ante validaſ teſtamentū ex cautione poſtea preſtita per vſurariū. ſufficit eni q̄ ante mortē cauit ,p hoc i. e. quā p̄. dicatur q̄ teſtamēta vſurario⁊ aliter facta. i. cautione non preſtita non valeant ꝛ ſic videtur intelligēdū oppoſita exceptiōe ꝛ q̄ non ſit neceſſe q̄ cautio preſtet in actu teſtā di facit. C. de p̄ci. impe. offe. vniuerſa iuncta glo. ꝛ qō ibi no. Bart. ꝛ. ff. de iniuſto. teſta. filio. in vlt. q. ¶ Opp. ad hoc ō dicta glo. ꝛ Dau. poſiti. ō. q. xxi. ex quibuſ videſ q̄ oporteat cautionē preſtari ante conditū teſtamētum. So. p̄t dici q̄ illa dicta procedūt̄ alio q̄ ñ ita ſpecifice cauēri mādauit. qñ. n. ſpāliꝰ mādauit tūc qñ cauebāſ ſtro fingāſ vſurariū cauiſſe tpe quo mādauit⁊ mādatū durat poſt mortē q̄ ꝛ ferāſ poſt mortē ff. mādati. ſi vero non remunerādi. §. fi. ¶ Op. ad hoc q̄ videſ teſtamētum irritū eſſe cautiōe non preſtita. d. c. quāq̄. in fi. vbi dicat q̄ teſtamēta ſunt irrita ipſo iure. vnde cū tpe obitꝰ fuerit teſtamētū inualidū nō cōualeſcat alias poſſz diu pendere an teſtamētum valeat ſi diu ſtareſ ad cauēdū. So. qō ē dubia tñ tenendo opi. glo. in. d. c. quāq̄. de qua dixi. ō. e. q. dicēdum eſt teſtamētū valere vt ſeruet equitas. nā cōtingere p̄t q̄ vſurarius volens cauere in forma. c. quāq̄. nō potuit quia nō habuit cui ꝛ abſonū eſſet nullū eſſe remediū. rigoꝛ tamen littere in. c. quāq̄. facit in ꝛtrariū ,put dixi primū. tñ puto q̄ ſatis ſit mēte illius. c. que eſt vt reddant vſure. ¶ Uicesimo quarto quero ſi primo fecit teſtamentū poſtea fit vſurarꝰ manifeſtus. dicat Dau. q̄ infirmaſ teſtamētū ex ſequēti delicto ad hoc inſti. qui. mo. teſta. infir. in pan. ꝛ. §. hoc aūt. ¶ Op. ad hoc. C. qui teſta. fa. poſ. furioſum. inſti. eo. §. furioſi Sol. Dau. q̄ aliud in furioſo qui fingitur mortuus ꝛ in eadē voluntate manere in qua erat ante furoꝛem. de bap. maio. ad finem. ¶ Uicesimoquinto quero an portantes ad ſepulturā eos qui ,phibenſ hic ſint excōicati? ꝛ quid de comitātibꝰ ꝛ pluribus alus. de quibus querit glo. in ver. ſepelire. glo. ea. dicat q̄ hec exigūt principis declaratiōem nec aliq̄d decidit. Step. dicit hos caſūs non dubios cū ꝓcipient ſepeliētibꝰ ꝛ ſic i crimine dānato. de ſen. ex. nup. ꝛ. c. ſi cōcubine. q̄ tenet Lap. dicens idem dicēdū in prelatis qui cū poſſent ,phibere ſepulturam patiūtur fieri. de ſen. ex. quante. in quo vltimo dic vt dixi. in. d. c. quāte. qua ad hoc vt ſit locus illi. c. opus eſt q̄ is qui non ,phibet fuerit in dolo ſecus ſi i ſola negligētia. Quo ad primū aūt Dau. dicit q̄ nedum actualiter corpus ponentes in ſepulchro ſed etiā dicentes diuinū officiū ſup ſimꝰ forte incurrunt hanc penā quia xp̄iana ſepultura eſt que fit cum pſalmis ꝛ oſſibuſ. xviii. q. v. placuit. xiii. q. ii. queſta. ꝛ quod no. ea. q. §. item querit. ꝛ eo. ti. abolende. imo fortius debent teneri quia plus cōtemnūt. Idem dicit de ſepeliētibꝰ facto i cimiterio etiam abſentibꝰ clericis. Itē q̄ ſepelire dicunt non tantū actualiter ſepeliētes ſed etiā mādantes. de ſen. ex. multi eꝛes. ff. de eo per quem fac. erit. l. i. dicit tamē Dau. q̄ hec littera potius videſ loqui de ſepeliētibꝰ in terra cimiteriata q̄ ō ſepultura quo ad officiū. vnde dicit q̄ dicētes officiū ñ videnſ teneri pena hac quia vere nō ſepelīūt ſed remanet cōtrarium. d. c. nup. ꝛ. c. ſi cōcubine. Ad qō dico q̄ ibi de cōicantibꝰ excōicato in crimine dānato qui cōicat poſt excōicatiōem. ſic eni loquūtur illa. c. ꝛ ponit rō in. c. nuper. qua talis cōicans deliquit in excōicatoꝛem. ſecus ergo ſi quis cōicat alicui in i actu per quem ille incurrit excōicatiōem. vt hic quo caſu nō habēt locum illa. c. qua cōſideratione attenta. puto verius q̄ hic ſoli ſepelientes vel hoc fieri facientes ſint excōicati ꝛ p̄ ſepelientibus intellige de eis qui actualiter mortuū humo vel tumulo condunt. vt dicaſ in hac glo. de mandātibus aūt probaſ in. d. c. mulieres. nec per hoc erit hec conſtitutio ludibꝛio. qō videſ timere glo. nam ſatis prouiſum eſt excōicando ſepelientes ꝛ auctoꝛitatē preſtantes. de hoc etiam dico. i. de bap. cle. vnica. in. i. cōtrario. ¶ Uicesimoſexto quero ſi quis ſepeliuit manifeſtum vſuraꝛium excōicatū publice notiatum interdictū ꝛ tpe interdicti. an vna an quadruplica excōicatione ligabiſ. glo. in verbo ſubiacere remittit ad qōnem Gualteri que ponit i regula delictum. li. vi. Dau. dicat q̄ ligatus eſt quattuoꝛ excōicationibꝰ. facit de ſen. ex. cum pro cauſa. Jo. de ſancto Geoꝛgio dicat q̄ vnica excōicatione p̄ no. in. d. q. p̄cipue. quia per cutiens clericuz pluribus p̄cuſſiōibus ſine intervallo non incurrit niſi vnam excōicatiōem. xvii. q. iii. ſi quis ſuadente. ,p hoc conſuetudo curie que tales abſolut tāquam ligatos vna ſententia non pluribus. In cōtrariū eſt quod no. in ea. q. vbi cōcludiſ de eo qui percuſſit vno ictu tres clericos quod ſit excōicatus tribus excōicationibꝰ quod placet. nam vna ꝛ eadez p̄ſona rōne plurium qualitatū cenſentur plures p̄ſone. de re iudi. cum olim. de conceſ. preben. poſtulaſtis. de ap. a collatione. li. vi. cuz ergo p̄ſupponaſ q̄ ille qui ſepultus fuit habebat varias q̄litates eſt perinde ac ſi ſepeliſſet quattuoꝛ diſtinctas p̄ſonas. ¶ Uicesimoſeptimo quero in eo quod hic dicit de abſolutione quis abſoluet. dicat Dau. q̄ ordinarius: cuz nō ſit reſeruata abſolutio. de re. ec. ñ alie. cle. i. vbi ō hoc in ver. ſi quis. q. iii. ¶ Uicesimooctauo quero an abſolutio facta ñ p̄cedente ſatiſfactione teneat. Dau. q̄ nō: quia fit a ꝓhibito ꝛ contra formam mandati. ar. de reſcrip. cum dilecta. de reſt. ſpo. ꝓ. ſanus. ¶ Op. ad hoc qua ſi abſolutio p̄t fieri p̄ ordinarium ſicut dixi in proxima. q. iſtud quod hic dicit de p̄mittenda ſatiſſactione. inducit potius monitiōem q̄ formam. vt no. i. de iurepa. cle. i. in glo. hic addit. So. ſtat cōtrario licz abſoluens ſit puniēdus. ꝓ hoc qō no. de ſequeſt. cle. i. in glo. p̄ ordinarium. ¶ Uicesimonono quero qui ſunt hi quibꝰ ōbz ſatiſfieri. glo. ſed qui ſunt ? dicit forte intelligi de his quoruz fauoꝛe late fuerant ſnie excōicatiōis vel interdicti in loco vel p̄ſonas ſed quo ad vſuraꝛios dicit q̄ ſunt hi quibus debet fieri reſtitutio. Laud. idem ſed dicit etiā illis ſatiſfaciendum qui ſnias tulerūt quia fit eis iniuria ſi cōtemnūtur ſnie. xxiii. q. i. quid culpatur. de temp. oꝛ. ad aures. qō dicit verum ſi in ſententiis tangebaſ aliqualiter ius iudicis. de ap. ſolicitudinē de ſen. ex. venerabilibus. in pan. li. vi. ii. q. vii. licet. ꝛ qō not. de ap. cum ſpāli in glo. ſed qualiter. ꝛ idem Dau. Itē ſcōm Ben. ſatiſfieri debet his clericis qui nolentes ſepulturis talium intereſſe paſſi ſunt iniuriam. ¶ Tricesimo quero an ſepulti cōtra ꝓhibitiōem ſi corpoꝛa diſcerni poſſunt debeāt humari. glo. c. dicit q̄ ſic in tribus vltimis caſibus. i. quādo erūt excōicati publice vel notiatim interdicti vel vſuraꝛii manifeſti. In primo aūt caſu. ſ. de ſepultis tempoꝛe interdicti dicit hos non exhumādos. ꝛ idem Dau. ¶ Tricesimoꝓmo quero. circa id quod dixi in proxima. q. an mortuaria licite recipiāt ,p ſepulto tpe interdicti. glo. ea. diſtinguit. ꝛ idē Dau. Et i co qō gl. dicit q̄ mortuaria data cum funere ſepulto tpe interdicti nō recipiūtur licite dicat Dau. q̄ hoc eſt q̄ recipiētes ꝓticipaꝛēt in crimine ꝛ ſic illicite reciperēt. ar. xvii. q. iiii. miroꝛ. ꝛ qō no. Oſt. in ſumma. de ſen. ex. §. qs poſſit. ver. ſz ſi quis ¶ Tricesimoſecōdo q̄ro circa idē ſi nihilominꝰ receperūt an ō talibꝰ debeāſ ꝯrta eccleſie prochiali. Dau. q̄ nō ſicut nec decima de illicite acquiſitis. de deci. ex trāſmiſſa. ꝓ hoc. ff. ꝓ ſocio. q̄ autem vbi inter ſocios nō cōferāſ id qō ex turpi cauſa alter lucratus eſt.

Eadum. d Glo. diuidit ꝛ ex ea colligūſ viii. ptes q̄s p̄ſequoꝛ ſingulati ꝛ inſup in. §. huiuſmōi. j. c. cle. gl. ſubdiuidit in v. ptes q̄s etiā ſigillatiz p̄ſequoꝛ. ¶ No. de v̄bo inouam⁹ qō expōit Lau. i. reſtitutum⁹ q̄ fuerat reuocata. de reſcrip. q̄uis. li. vi. ii. q. iii. § notandū. ꝛ dicit Laud. q̄ inouare nihil aliud eſt niſi canones q̄ in ꝛſuetudinē abierant repare. xviii. diſt. pp ſimule. de treu. ꝛ pace. c. ii. dicit Lau. q̄ hec inouatio hz vim noue factiōis cū pnde ē ac ſi eēt nouiter edita hz vim fortificatiōis. d. c. ii. alibi iuris antiq confuatiōis. de cōfir. vti. cū dilecta. de ꝓpri. ex pte. ꝛ. c. q̄ intētiōis ¶ Secō no. q̄ qñ aliq̄ diſpoſitio ineuaſ tenoꝛ eiꝰ dz inſeri. ꝛ ſcz Lau. inſeriſ vt ꝛſtet de certa ſcia p̄cepis. de ꝛfir. vti. cpe. ꝛ dicit Dau. q̄ notariꝰ codē mō inſerit tenoꝛē cū exēplar inſtrumētū alteri. de h̄ in Spe. de inſtru. edic. §. oſtēſo. i p̄n.

Aer. bonifacius. Nota q̄ conſtitutiones fiunt ad ꝓpetuam mēoriam ꝓ qua etiam fiūt inſtrumēta ꝛ ſcripture alie ꝛ ſic recipiūtur teſtes ꝛ publicantur. i. q. vii. ſaluberrimum. xxii. q. i. om

nes. vt lit. non contes. quoniã. §. sunt ꝛ alii. de testibus significant. ꝛ. c. albericus. ff. de pig. contrahitur. de hoc in proemio huius cõpilationis. ¶ Secũdo no. q̃ constitutio papę perpetua est quod est ideo secũdus Genze. quia causa cognita fit ꝛ propterea durat nisi ex causa mutetur. ar. de offi. dele. c. vlti. C. de re iudi. gesta.

Ver. Super cathedram. Not. de cathedra pastorali q̃ dic vt in glo. que ponit etiã de cathedra iudicis de qua dicit Pau. q̃ iudex super ea sedet ad exercendum actus iudiciales. C. de dila. a pcẽte. iii. q. iii. §. ad iudicem. de re iudi. c. fi. li. vi. De cathedra autem põtificali dicit Pau. q̃ ab ea dicitur cathedraticũ. de offi. or. cõquerente. ō sym. ea que. ꝛ de hac. xxiii. q. i. q̃ñ vet⁹. ꝛ hãc nõ debẽt oẽs ascendere. q̃ locus non facit hoiem sed homo locũ. xl. di. mẽsa. ꝛ dicunt Laud. ꝛ Ben. q̃ cum cathedra possit ꝓpetere cuilibet doctori. xl. di. multi. ii. q. ii. §. is ita. C. de of. diuer. iudi. sciant. vbi senato. vel clarissimi. l. fi. fortius papa vt hic. ꝛ xl. di. stin. non est ibi tenere cathedrã. ꝛ imperatori. x. colla. de pace tenẽda. ¶ Quarto no. q̃ papa habet preeminẽtiã pastoralez põeminet enĩ ceteris dignitate officio ꝛ prãte. ix. q. iii. antiquis ꝛ. c. se. nam ipse vocatus est in plenitudinẽ ptãtis. ceteri in ptẽ solicitudinis. ii. q. vii. qui sc. de vsu pal. ad honorem. ꝛ vocat⁹ est dei dispositiõe. vt hic. ꝛ. viii. q. i. licet. ¶ Tertio. no. q̃ romana curia dicit alueus. ꝛ de hoc in glo. in verbo alueũ. ꝛ i ea vbi fluuioꝝ. ff. de flu. l. i. §. ripa. ō acqui. re. do. adeo. §. q̃ si. ꝛ quid sit torrens. dic vt in glo. in ver. torrens. ꝛ in ea in fi. ff. de flu. l. i. post prin. ¶ Quarto no. q̃ habens multis intendere debet prẽexpedire quod grauius est. de hoc in gl. in verbo. instantius. ꝛ in ea in fi. facit quod not. de censi. cuz nup. ¶ Quinto no. pro instantia. i. solertia. nam mater oĩum artiũ est instãtia. nouerca vero eruditionis est negligẽtia. lxxxiii. di. nihil. Seneca epistola prima. turpissima est tactura que per negligẽtiam fit ꝛ maxime in prelato reprobat. s. ti. i. cle. vna. ¶ Sexto no. q̃ papa debet exaltare catholicam fidem. ꝛ sm Pau. hoc in pdicatiõibus fit quib⁹ populus instruit ꝛ in fide ꝛfouet. xliii. di. c. i. ꝛ in cõfessionibus repetitis per que peccata vitant ꝛ cõmissa delentur. de pe. di. i. ecce nunc in fi. ꝛ. c. se. ꝛ in sepulturis ecclesiasticis. nam hoies inuitant ad suffragia ꝓ defunctis de quibus. xiii. q. ii. cum grauia. ꝛ in his consistit pfectus aiarum de quo sequitur. ¶ Septimo no. q̃ antistites id ẽ ꝓlati curati habent regimen gregis. i. sui populi. de offi. or. iter cetera. ¶ Octauo not. q̃ quelibet persona inclusa sub ordine clericali subest pape. sic enĩ hic generaliter disposuit ibi ceteras psonas quas ordo clericalis includit. ex hoc arguit Laud. ꝺ theologos q̃ dicũt tõsurã clericalẽ ñ esse ordinẽ cuius ꝺrũ tenẽt canoniste. de eta. ꝛ quali. cum contingat. ꝛ dicũt Laud. ꝛ Ben. q̃ quia sub ordine clericali cõtinent⁹ ordines sacri. vt hic ꝛ. xi. q. i. de persona in fi. quilibet habens aliquẽ de ordinib⁹ qui sunt nouẽ gaudent priuilegio. ō quo. xvii. q. iiii. si qs suadente. cum sit inductũ in fauorem totius ordinis clericalis. ō sen. ex. contingit. i. ꝛ hoc etiã si fuerit ꝓmotus ꝓ saltũ. xl. dist. sicut. lii. di. per to. de cleri. per fal. ꝓmo. per tot. q̃ verum est dicere hunc esse inclusum sub ordine clericali quod no. ꝛ idez dicit Ben. si esset ꝓsus illiterat⁹ q̃ ordinẽ ꝛcipit vt no. xl. di. sicut. xxvi. di. c. illitteratus. lii. di. solicitudo. quod etiam not. ¶ Nono no. differẽtiam inter rãcorem ꝛ odiũ. nã ꝯz Pau. rancor consistit in aio ꝛ rancorẽ quilibet tenetur dimittere. xe di. si quis contristat⁹. vbi de hoc. xxiii. q. iiii. si is qui. odiũ vero est inueterata inimicitia de vltione cogitans. ipsa aũt vltio ne nihil est grauius. iii. q. v. q̃ suspecti. nec est desideranda. xxiii. q. v. de occidendis. Sed nec per iudicẽ negligenda vbi expedit. xxviii. di. q̃ sunt. de postu. c. i. ꝛ odiuz peccati suadetur. xxiii. q. iiii. ista. lxxxvi. di. odio. ō hoc nõ loqnit hic sed ō odio hominis. ¶ Decimo no. q̃ rancores ꝛ odia prebent ausum malis moribus. C. de iudi. ꝓperandum. ꝛ dicit Lau. q̃ hoc frequenter euenit in electiõibus ecclesiaꝝ q̃ tunc sunt sicut lo custe rege carentes. xvi. q. i. qui vere. debet ergo obuiari rãcoribus ꝛ odiis ne hoc sequat⁹. ar. de cõsti. nam cõcupiscentiam. regula cum quid. li. vi. ¶ Op. in eo q̃ papa procurat pacem subditorum. nã debem⁹ iure certamen spũale contra hostes anime. xxiii. q. i. nisi bella. ¶ Soluit Pau. q̃ hic ō pace corporali in ꝺrio certamine de spũali. nam hostis aĩe continue arcuit querẽs quez deuoret. iii. q. i. nulli. ꝛ habeat mille modos nocẽdi. xvi. q. i. visis. ꝛ sedet tanquam leo in insidijs vt interficiat innocẽtẽ. de pe. di. ii. si enim inquit. vltra medũ. ver. sic q̃

¶ Secũdo op. ad hoc quia etiã certamẽ corpale debeam⁹ in re. xxiii. q. vlt. oĩ timore ꝛ. c. hortatu. So. iustũ bellum exercetur sine peccato. vt ibi. ꝛ de rest. spo. olim. i. de iureiur. sicut iii. de hom. sicut dignum. secus de iniusto de quo hic vel etiã iusto. si mod⁹ excedit. de pe. ꝛ remis. significauit.

Ver. Ab olim. No. ibi sacerdotes ꝛ clericos. q̃ nedum sacerdos sed ꝛ clericus ptem habet oblationũ ꝛ funerãliũ. ad hoc. de fi. pby. ꝓposuit. ꝛ. c. ex pte. q̃ dicit Pau. verum nisi ꝯsuetudo vel statutũ aliud habeat. de ver. sig. inter. ¶ Contra facit littera. j. §. huius modi. ibi prochialibus sacerdotib⁹ ꝛ cox rectoribus. Solu. Pau. q̃ illud nõ excludit portionẽ clerici si est in ecclesia causa coadiuuandi sacerdotẽ. nam dicit curatus ꝓ cooperatiõez q̃ sine eo presbyter celebrare ꝛ alia facere non debet. de vi. ꝛ ho. cle. vt quisqs. de cõse. di. i. iubemus. ¶ Secũdo no. q̃ hec cõstitutio locum habet tantũ quo ad fratres pdicatores ꝛ minores quia in his tantũ loquit. vnde dicit Laud. q̃ ad heremitas ꝛ carmelitas ꝛ alios religiosos cuiuscũq̃ status statur iuri cõi. de quo co. ti. c. i. ꝛ. c. certificari. ꝛ idem no. j. c. cle. §. huius modi. ver. verum. in glo. vt patet. ꝛ dico in eo. ver. verum. q. viii. Sed fuit postea ꝓgata per clc. ad heremitas. ꝛ ꝓ Jo. xxii. ad carmelitas. quod no. Jo. an. de regu. ꝓstitutiõez. lib. vi. ¶ Tertio no. q̃ discordia est periculosa. Salust⁹ in augurtino. cõcordie parue res crescunt discordie maxime dilabunt. Hieronimus sup psalmo. lxxv. vbi discordia ibi nõ ꝓtector deus. ¶ Quarto no. differentiã inter audire cõfessiones ꝛ iniungere penitentias. ꝛ dicit Pau. q̃ cõfessiones audire simpliciter non ꝓhibetur imo ꝓdest ad augmẽtũ gratie plurib⁹ cõfiteri ꝓpter erubescentiã que est maxima pars satisfactiõis de pe. di. i. q̃ pẽitet. ꝛ di. v. qui vult. sed absolutio ꝛ iniunctio penitentie soli sacerdoti reseruãtur. vt no. de off. or. pastoralis. in gl. quo casu. ꝛ de hoc. xxv. di. §. oĩs. ōbet aũt sacerdos penitentiã innotescere non iniungere non plene penitenti. de pe. di. iii. nihil. ¶ Quinto no. pro celebritate ibi celebrem. ad hoc. de elec. c. vlt. li. vi. ¶ Sexto no. in ver. in ecclesiis ibi iuratis. q̃ nullus debet predicare in parrochia alterius. vi. q. i. scriptum. nisi inuitatus. ix. q. ii. nullus primas. ꝛ officiũ predicandi ꝛ docendi priuilegiatũ est. de sta. mo. quod dei. vbi de hoc de magis. super specula. ¶ Septimo no. casum in quo non sufficit petere licentiam sed oportet quod obtineat. simile de testa. c. fi. li. vi. s. de testa. cle. vnica. secus de licentia petẽda super audiendo penitẽtias. j. e. cle. statuimus. vbi sufficit petere ¶ Octauo nota. q̃ sacerdotes curati possiunt dare licentiam predicandi. pro hoc glo. xvi. q. i. audiamus. ꝛ quod no. Jm. de heret. excõmunicamus. ¶ Nono no. secũdũ Genze. ex verbo ꝓlat⁹ supior. q̃ in talib⁹ hz archiepus ptãtem cõcedendi licẽtiã ꝓdictã etiã in diocesibus suffraganeoꝝ quod nõ probat hic. nã põt intelligi de supiore habili puta legato. de offi. le. c. i. ¶ Op. in ver. in studijs. q̃ sit supfluus ꝓ id q̃ ꝓcedit Sol. Ben. q̃ in casibus in hoc. ver. positis pñt fratres pdicare extra ecclesias ꝛ loca ipsoruz plateas cões vt aliquid addat iste ver. ad pcedẽtia de hoc. j. in. q. ¶ Secũdo opp. codẽ mõ q̃ vidẽt icultatio ibi festis spãlib⁹ seu peculiarib⁹. So. Pau. q̃ vbũ peculiarib⁹ venit expositiue. i. spãlib⁹. vel. i. ppris nõ cõibus quo ad solẽnitatẽ quasi seorsum a cõibus. de conse. di. i. ꝛ hoc attendẽdũ. de cele. mis. c. ii. ¶ Tertio op. in eodẽ. v. quid si supfluitas in eo q̃ dicit si ꝓlat⁹ ad se clex generaliter cõuocet aut ex aliqua rõne vel cã. So. Pau. q̃ verbũ generaliter intelligit. i. cã nõ exꝑssa ꝛ sic differt a vocatione q̃ fit ex aliqua rõne vel cã. Dicit etiã Pau. q̃ differũt rõ ꝛ cã q̃ rõ est ordo gerendoꝝ ex cã venẽtiũ. ꝛ est quasi rõnis ordo. ar. de preben. c. iii. i. di. cõsuetudo. cã vero potest esse sine rõne ꝯz nõ ecõuerso. accipit etiã causa ꝓ impulsu animi aliquid agendi. ff. de postulá. l. i. §. serũ. quãdoq̃ cã est ad cuius esse sequit aliud ꝛ sc̃m hoc sunt due cãe essendi ꝛ due fiendi. no. Jo. mo. in proemio sexti. q̃ñq̃ cã dicitur mod⁹ siue forma ꝛ dicit ō ꝑteritis suasio vt si maritus legat vxori ea que eius cã cõparauit ff. de aur. ꝛ ar. lega. quintus. de cõdi. inde. damus. q̃ñq̃ ponitur ꝓ explicatione facti. ff. ad. l. aqui. si ex plagis. §. tabernari⁹ q̃ñq̃ ꝓ cõtractu. de plus peti. c. vno. quãdoq̃ ꝓ cõtrouersia de ver. sig. forus. de iurꝫ. calum. c. vlt. li. vi. ꝛ differũt cã ꝛ occasio. Causa enĩ dicitur ea per quam vnumqd̃ fit ꝛ quãdo inserit necessario causatũ sicut eius remotio ꝑmit causatũ. vt no. ō iude. ita quoꝝdaz. ꝛ cõsistit in iure ꝛ est rõnabilis ꝛ dicitur a chaos qd̃ fuit principium oĩum. occasio vero cõsistit. ꝛ est iniusta. de ma. ꝛ obe. solite. vbi de hoc ꝓuerbi. lxxi. occasionem querit qui vult discedere ab amico. ¶ Quarto oppo. in ver. in ecclesiis. quia videtur inculcatio ibi predicare vel ꝓ

ponere verbum dei. So. sic dixit causa maioris expressionis Item predicare videtur denotare ꝓpositiõem verbi dei cuꝫ quadã solẽnitate ꝓponere aũt fit etiã simpliciter. ⁊ sꝫ ℣Dan. dic ꝓponere ad clerum vel ad populũ. x.q.i.placuit. de of.or. inter cetera. de cens.c.i.li.vi. ¶ Quero in eo qõ ꝓmittit religiosis liberis predicare in ecclesiis ⁊ locis eorum quare magis ibi ꝙ alibi. dicit Laud. ꝙ ideo qꝛ infra septa suaꝫ domorum restringit territoriũ eoꝫ ⁊ exemptio eis cõcessa ⁊ sic intelligit locus exemptus. de quo de priui.c.i.§.i.li.vi. ex hoc arguit ꝙ extra locum religiosi suoꝫ prelatoꝫ sententiis nõ ligant ⁊ impune nõ parent. ar. de sen.ex.cum illoꝫ. ver. si vero claustral' vbi hoc tenet ℣Host. licet aliqui dicũt q tales prelati potꝰ iudices sunt psonaruꝫ ꝙ territorii ⁊ non totus mũdus est eis ꝓ territorio ⁊ q religiosus vbicũqꝫ sit ligat sñia prelati. ꝓ hoc ꝺ re uidi. cle. pastoralis. Ben. tenet primũ ⁊ hoc placet eo respectu quo ꝓlati ista ferunt sñias quo ad cõtentiosam iurisditionẽ quia non possunt ponere sedem in territorio alioꝫ. de off. ordi. cum episcopus. li. vi. sed respectu volũtarie sñiarum iurisditiõis ⁊ ad quas ꝓcedit non in forma iudicii. veriꝰ ẽ alia opi. quia talia pñt exerceri etiã in alieno territorio. de off. leg. nouit, vbi de hoc. ¶ Secũdo quero quid cõprehendit sub illis verbis locis eoꝫ. glo. in hoc verbo dicit q includit qcquid infra septa est etiã in ortis. idẽ Laud. ⁊ Ben. ar. ff. de pecu. ꝓsens. ⁊ dicat Lau. hoc procedere etiã si loca sunt longe a domibus eorum. cum indifinite dicat de locis quod debet colligi attenta forma exemptiõis que debet inspici. de priui. porro sed exempta ecclesia vel monasterio alio nõ expresso venit tãtum id quod est intra septa. i. ea que simul tenẽtur cum ecclesia intra vnã clausurã. de priui. i. li. vi. ⁊ ibi glo. in ver. exẽpto. ⁊ hunc intellectũ habuit glo. ista in verbo locus. ⁊ tunc etiam si longe distat ab ecclesia tamen sunt exempta. ⁊ sic debꝫ intelligi qõ dicit Laud. qui etiam exponit hoc verbuꝫ locus eoꝫ. i. ad vsum eorum deputatus cum dñium rerũ apud eos nõ sit nec ꝓprio nec in cõi. de re. do. religionũ. sunt enĩ in summo gradu pficiẽdoꝫ. alii vero qui nõ sic renũciarunt ꝓprius sũt i inferiori ordine. ⁊ de his duobꝰ ordinibus in ecclesiastica ierarchia ponit Dyonisius de ecclesiastica ierarchia. ⁊ est. ar. xvi. q i. illa. ⁊ in hac glo. in ver. locis. ubi includit ad hoc. xvii. q. iiii. diffinũt. ¶ Tertio quero quid importat verbũ plateis cõibus. Sol. Ben. intelligendo de plateis locoꝝ in quibꝰ morant ⁊ sic per verba ꝓcedentia ibi ecclesiis ⁊ locis eorum restringunt sequẽtia quãꝫ indifinitiue ꝓlata. ff. de tri. vi. ⁊ oleo. le. l. vlt. §. i. ⁊ l. si quis. dicit tamẽ Ben. ꝙ hec littera etiã locum habet in plateis aliorꝫ locorum ꝙ suorum alias hec verba plateis coꝝ nihil adderent cum premiserat de locis coꝝ maxime qua hic de fauore agitur qui non debet restringi sed ampliari. regula odia. li. vi. ex eo aũt q his ꝓmittit in his locis libere predicare dicunt Laud. ⁊ Ben. ꝙ hoc facient absq; cuiuscũ qꝫ cõtradictiõe vel licẽtia simule verbũ ꝺ ꝓben. si beneficia. li. vi. ar. ff. ad. l. aqui. quẽadmodũ. de acqui. re. do. l. iu. ⁊ qõ ibi no. Item qꝛ secũm Lau. exempti sunt ⁊ sic nõ subsũt ordinariis ⁊ hoc quo ad ecclesiam ⁊ loca eoꝝ sed quo ad plateas que sunt iuris publici princeps vniuersalis. s. papa potuit disponere vt voluit nulli preiudiciũ faciendo. ff. quẽadmodũ seruit. amit. locus. §. vlt. ¶ Quarto quero in eo qõ dicit platea cõibus quid de priuatis. glo. in verbo cõibꝰ dicit secus esse. idem ℣Dan. qui dicit ꝙ in plateis priuatis predicare nõ possunt inuitis eis quoꝝ sunt. ex hoc no. ꝙ platee non sunt semp cões. de noui. ope. nũc. significãtibus. ¶ Quinto quero in eo qõ permittit istis predicare certis casibus an hoc potuerunt tpe ipsi dicti. glo. in verbo predicare ꝙ sic. idem ℣Dan. ¶ Sexto quero quibus liceat predicare. dicit aũt ℣Dan. ꝙ qñ qꝫ quis predicat rõne ordinis ⁊ hoc cõpetit solum sacerdotibus quandoqꝫ ratione prelationis ⁊ tũc ꝙpetit etiã subdiacono qui põt esse ꝓlatus. de eta. ⁊ qua. preterea. ⁊ doctori in theologia approbato per eum ad quẽ ptinet de heret. cum ex inuncto. xvi. q. ii. aduicimus. vbi de hoc. xcii. di. in sancta. qñ qꝫ rõne priuilegii. vt ꝺ de iude. sicut. de pe. ⁊ remis. cũ ex eo. qñ qꝫ ex cõcessione spãli quã facere potest quilibet habẽs curã animarũ psone note. vt magistro in theologia vel idoneo ⁊ cõpetẽti predicatori. secũm Inno. de heret. excõicam⁹. §. quia vero. qõ intelligit ℣Host. in trãsitu ⁊ casualiter. sed generalẽ licentiã ꝓ totam diocesim cõcedit solus epus. de offi. or. inter cetera. dicit ibi ℣Hostiẽ. q epus semp ⁊ vbiqꝫ admitti debet ad predicãdũ nisi phibeat ab eo cuius est diocesis hec procedunt de predicatione verbali facta conuocato populo. sed predicare dando de se bonum exẽplum cuilibet licet. vt no. de conse. di. vi. nouissime. ꝺ hoc. vi.

q. iii. c. ii. Laud. plenius distinguit cum queriꝫ quis possit ꝓdicare aut de fide disputare. quia aut loqueris de laicis aut ꝺ clericis. primo casu nullatenus possunt publice predicare ⁊ si fecerint sunt excõicãdi de heret. sicut in vno. ⁊. c. quicũqꝫ. §. inuenimus. nisi faciant hoc aliqui prudẽtes rogãtibꝰ clericis exẽpta tamen muliere que nullo modo hoc potest cum sit virile officium. xxiii. di. mulier. si de clericis aut de prelatis ecclesie aut de aliis. si primo mõ aut de papa ⁊ ipse põt vbiqꝫ predicare. xix. di. in memoriã. ⁊ cuilibet cõmittere. de off. dele. c. fi. ꝛ eius cõmissarii subdelegare non possunt. vt ibi. si de inferioribus papa. aut de epis aut de inferioribꝰ prelatis. si de epis aut queris an possit vbiqꝫ ꝓ se predicare ⁊ dic ꝙ sic nisi in alienis diocesibus ꝓhibeant ab alus episcopis. habent enĩ episcopi ꝓ uilegiũ quo ad hoc per vniuersũ orbeꝫ. ℣Dath. vlt. ite ꝓ vniuersum mundum ⁊ predicate cc. xxi. di. in nouo. ℣Dath. ix. aut queris an possint aliis auctoritatẽ dare ⁊ dic ꝙ non nisi i ꝓprius diocesibus. xvi. q. vi. nullus oĩno. si de inferioribꝰ ꝓlatis si queris an possint predicare subditis sibi cõmissis ⁊ dic ꝙ sic. xvi. q. i. aduicimus. etiam si non fuerint nisi diaconi tantuꝫ vt ibi. aut non possint aliis ꝛmittere forte alicui approbato puta magistro in theologia vel alias per epꝫ approbato ⁊ potest ꝓlatꝰ hñs curã quo ad suas oues cõmittere casualiter ⁊ in trãsitu ⁊ ideo sacerdotes quottidie cõmittũt fratribus ꝓdicatoribus ⁊ minoribus ⁊ filiis priuilegiũ predicãdi alias non liceret in publico de heret. excõicamus. i. §. sane clerici. Si vero loqueris de clericis nõ prelatis nec habẽtibus curas aut volũt disputare publice turbis coadunatis aut secrete. si publice, licꝫ magistris in theologia qui sup hoc sunt priuilegiati tanquaꝫ doctores fidei. de heret. sicut. ⁊ illis qꝫ papa cõmisit vt sũt ꝓdicatores ⁊ minores de quibus hic ⁊ similes ⁊ aliis litteratis dicit Laud. ꝙ hoc non licet de heret. excõicamus. §. clerici. si vero secrete aut queris an possint cũ inimicis fidei aut cũ aliis si primo dic ꝙ non licet maxime de secretis fidei. xxiii. q. iii. cũ aliquibus. nisi forte heretici minus ꝓuocent eos quia tunc debent prudẽter plaliqua verba eos trufare ⁊ illudeꝛ qꝛ nihil rñdere nõ esset vtile ꝓpter audiẽtes qui forte crederent ꝙ non posset rñderi. xliii. di. in mandatis. si aũt cũ aliis ꝙ inimicis fidei. dicit Laud. ꝙ turba nõ cõgregata hec pñt. Refert tñ duas opi. nã quidã dicũt ꝙ non per modũ ꝓdicatiõis sed monitionis quã quilibet facere potest etiã monachus. xvi. q. i. c. i. ⁊. c. quia iusta. alii dicũt ꝙ possunt etiã predicare qꝛ hoc nõ. ꝙsistat in cõtentiosa iurisditiõe nec refert quis predicet. xix. di. scõm ⁊ qõ ibi no. glo. ⁊ Inn. ⁊ ℣Host. de here. excõicam⁹. i. ¶ Septimo quero si nõ habent licentiã ꝓdicãdi ꝓdicat ⁊ aliqua acquisiuit an tenet restituere. gl. xvi. q. i. aduicim⁹. arguit ꝓ ⁊ cõtra. Laud. ibi tenet ꝙ sic ꝓ quo facit. ff. de le. i. si seruus pluribus. §. i. vbi si ꝓnũciat ꝓ heredem in cã hereditatis nõ ꝓindicatur legatariis si perlusorie egit fact. de empti. ⁊ vendi. c. fi. ℣Dath. etiam hic arguit ꝙ acquirat ecclesie. ff. de inoffi. test. posthum⁹. §. si quis. vbi si extraneus expurgauit testamentuꝫ hoc ei nõ prodest nisi vt legitimus expurgauerit. In ⁊trariũ arguit ℣Dath. qꝛ non refert quis vel qualis predicet ad hoc de coha. cle. nostra. ℣Puto veriꝰ ꝙ non possit cogi ad restitutiõem quia licet iniuste fecerit non tamen turpiter acquisiuit a volẽtibus ei gratis tribuere ꝓ hoc qõ no. de dec. ex trãsmissa. ⁊ ipsi tribuentes habuerũt meritũ ex auditione ꝓdicationis. de elec. dudum. ii. ⁊ quod ibi no. glo. in vebro decepte fateoꝝ q ꝓtest aliter puniri tangꝫ qui imiscuit se officio ad se non pertinenti. ¶ Octauo quero in eo quod ꝓmittit fratribus predicare. dum tamen non cõcurrãt cũ prelatis de qbus prelatis hic loquitur. glo. in verbo prelati q locuꝫ habet siue sint prelati iure cõmuni siue cõsuetudinario. Idem Laud. ⁊ ℣Dan. qui expõit prelatos de iure cõi vt sunt epi vel de cõsuetudine vt quilibet ꝓlatꝰ inferior facit. lxix. di. quũ. ver. ꝓmo Ben. intelligit de prelatis quales hic dicũtur epi qui prelati ꝓprie dicũtur oĩum locoꝝ, dioceſis alu nõ. sic mihi placet glo. cum eo quod dico in se. q. ¶ Nono quero an sub hoc verbo prelati cõprehendant rectores ecclesiarum. glo. ea. in ver. prelati. dicit ꝙ non quia. ꝙ. exprimitur rector post verbũ prelati ibi ab olim inter prelatos ⁊ rectores. idem ℣Dan. ex hoc videtur ꝙ hoc nomen prelati stricte sumat. qõ tenet Laud. qui iducit in simili. de offi. or. si epus. de temp. ordi. cum nullus. li. vi. Alibi scõm eum accipiũt largꝰ. de offi. or. cum ab ecclesiarũ prelatis. Step. accipit largo mõ vt cõprehendant etiaꝫ ipsi curati qui suo mõ sunt prelati. ar. d. c. cum ab ecclesiarum quia si aliud diceret nõ satisfieret intentioni huius constitutionis que intendit vitare scandala inter partes quaꝫ ꝓpa-

liores sunt curati q; magis ipsos tangit q̄ ep̄us ⁊ superiores ⁊ si cōcurrēt ad predicandū fratres cum curatis surgeret diuisio populi ⁊ sic nutriret discordia Alio etiā modo refert p aliquos dictum Step. q̄ dixerit prelatos esse eos qui sūt electi a collegio vel vniuersitate vel qui preferūtur collegio ab eo q̄ habet administratiōem cum iurisditione. d. c. cum ab ecclesiarum. Mihi placet glo. nam ab honorē prelatoz̄ reseruatur eis q̄ hora qua predicant non possunt fratres predicare. prelatos aūt intelligo qui habēt dignitatē cū administratiōe q̄tuz ad hanc cle. ⁊ puto q̄ sit eius mens loqui de prelato qui habz iurisditiōem quasi ep̄alem quasi ob hanc superioritatē differatur ei in toto loco etiam per eos qui sunt exempti ⁊ qui priuilegium habent predicādi sicut patet hic de fratribus predicatoribus ⁊ minoribus. illi enī exempti sunt ⁊ predicare p̄nt ex indulgentia apostolica vt hic. alias vt dicit Mathy. predicare ñ possunt quia nō tantū humanus vocab⁹ sed etiā diuinis mortui sunt. xvi. q. i. placuit. ⁊ pro hoc q̄ nunc dixi de habēte q̄si ep̄alem est q̄ dico. j. §. statuimus. q. iii. Ex his no. secunduz Lau. q̄ vbi ius cōe concurrit cuz priuilegio prefertur ius cōe quia natura originis potior est acquisitione. i. causa naturalis potior accidentali. ff. ad munici. libertas. §. prescriptio. ⁊ vbi adest auxiliū ordinariū. ff. ō mino. in cāe. §. cā. nisi in casu quo spāliter priuilegium derogat iuri cōi q; tunc spāle derogat generali ⁊ singulare cōi de reg. iur. generi. li. vi. ¶ Decimo q̄ro si prelatus velit totam horam matutinalē tenere tam pro missa q̄ pro sermone ⁊ sic fratres de toto impedire videtur q̄ possit q; hic dicit in singulari de hora nō de horis. item de hora illa tantum qua ipse predicat nō de alia pro hoc quia fauor est in multiplicatiōe predicantiū. di. xxi. in nouo. dicit Lau. q̄ prelatus debet eis ptīri illam horam maxime si fratres aliā sibi nō cōueniētem habent ar. de presump. mandato. i. q. i. interrogato. paria sunt aūt vt hic patet an p̄latus predicet an coram se faciat predicari soleniter quia non refert an per se an p alium faciat de sen. ex. mulieres. ⁊ in hoc no. fm Pau. quod dicit soleniter. si enim faceret predicari clam coram paucis cessaret hec littera q; tunc nō derogatur sue dignitati. ¶ Undecimo q̄ro qd de vicario. gl. i vbo prelati dicit idē q̄ de p̄lato Idez tz Pau. dicens ꝺ ꝑcedere si vult predicare vt vicarius non vt alius prelatus cui cōpetit ex officio vt quia habebat aliquam prelaturam. Itē fm Pau. secus si etiā vt vicari⁹ vult facere cosā se predicari quia in hoc non repūtat psonam ep̄i. ¶ Duodecimo quero an ea hora qua predicabit prelat⁹ cessabunt illi predicare quo ad oia dicit Pau. q̄ cessabunt p̄dicare quo ad loca de quibus p̄misit. s. in suis ecclesiis ⁊ locis eorum ⁊ plateis cōibus existēt⁹ i ciuitate ⁊ castro vel villa vbi ordinarius vel villa vult predicare vel ante se facere predicari non in alus nec in plateis priuatis cessent tamen etiā in casu ō here. vt officium. §. cōpelendi. li. vi. ¶ Decimotertio quero in eo quod hic i ver. preterq̄ p̄mittit q̄ō predicet hora qua predicat prelatus si est de voluntate prelati an sufficit volūtas tacita. dicit Pau. q̄ non vt innuit littera sequens. s. cuz dicit de licentia spāli. Ex hoc nota casum in quo predicare possunt ea hora qua predicat prelatus cum habeat licentiā spālem cū aliud est in studiis generalibus vt statim sequitur. ¶ Decimoquarto quero in ver. in studiis. in quo differt iste. ver. a superioribus. dicit Mathy. q̄ in hoc q; in superiori dicit q̄ fratres predicti predicare possunt in ecclesiis ⁊ locis eoz̄ ⁊ plateis cōibus libere excepta hora qua prelati volunt predicare. ꝛc. vt s. Sed in hoc ver. possunt libere. tpibus tamen hic specificatis predicare in locis quibuscūq; per totam ciuitatē vel diocesim vbi morant exceptis ecclesiis prochialibus in quib⁹ predicare non p̄t nisi cum licentia. vt. j. in ver. in ecclesiis. Idem Ben. dicens q̄ nisi in casu huius ver. possunt predicare etiaz extra loca de quibus. s. dicit ante hunc. ver. nihil specialitatis hic induceret nec aliquid operat iste. ver. contra id. ff. de le. ui quādo. de ver. sig. abbate. de cōcess. preben. cle. vna. §. secus. ¶ Decimoquinto quero in eo q̄ō dicit in studiis generalib⁹ que sint generalia. gio. in ver. generalibus. intelligit de locis hūtibus studium ex priuilegio vel cōsuetudine cuius mitu nō fit memoria. p hoc de ver. sig. super q̄busdā. ff. ō aqua quot. ⁊ esti. hoc iure. §. aque ductus. ⁊ in hoc no. glo. singulariter. ēt ponit Ja. de are. in proemio. ff. exemplū ō hac ciuitate padue que ex cōsuetudine longissima studiū habuit q̄ō dicit sufficer etiā cessante priuilegio q; talis cōsuetudo facit aliquid licitum sicut priuilegiū. ff. de aqua quot. ⁊ esti. hoc iure. §. ductus aq̄. de ver. sig. sup quibusdā. nam princeps p̄mittendo tanto tpe videtur concessisse ⁊ reuocasse ꝓhibitiōem de qua in dicto ꝑ

mio. ff. de exerci. l. i. §. magistrū. loca. cum in plures. §. locator. sup hoc tamen hec ciuitas multa habet priuilegia. Pau. dicit q̄ que studia dicant generalia relinquitur arbitrio iudicis vt si vigeat sacra pagina ⁊ artes ibi docent. vt no. Host. de cle. non resi. tue. dicit aūt q̄ loca vbi iura docētur debēt cē insignia in ꝑmio. ffoz̄. §. hec aūt tria. ⁊ talia quibus cōpetat hoc ex priuilegio spāli vel de iure cōi. de priui. c. ii. li. vi. vel cōsuetudine cuius in cōtrariū non sit memoria quia hec equipātur allegat. d. c. super quibusdā. ⁊ in. d. §. ductus aque. ex p̄dictis videt. Pau. velle. q̄ quo ad hanc cle. dicit studium generale dūmō actualiter ibi docētur facultates predicte ꝓ hoc q; locum habet rō de qua in textu de sermōibus que ex more fieri solēt ad clerū de hoc dic vt in seq. q. ¶ Decimosexto quero de nouello senensi studio ita querit. Pau. cuius tempore fuit studium Senis. q̄ō postea fuit destructū ⁊ nouiter a. xii. an. citra reformatū ⁊ itez̄ destructum dicit Paul. idē videri cum sit generale sēm modū p̄missum ⁊ in regio ciuitate cōstitutū quia non in castro vel villa ⁊ littera loquit de generalibus non de priuilegiatis tantū q̄ō no. nō ergo sufficit studiuz esse priuilegiatū nisi cum hoc sit generale. ⁊ dicit Pau. q̄ per hoc videt dicēdū quedā sunt studia generalia actu ⁊ priuilegiata. j. de magi. cle. inter quedā priuilegiata sed nō actu generalia. quedam generalia sed non priuilegiata. quedā ꝑticularia non priuilegiata. de primis ⁊ tertius non videt dubiū quin habeat locum hec littera. in sēō ⁊ quarto non habet locuz facit de cle. non resi. tue. ⁊ littera que dicat generalibus. hic dicit Pau. vera quo ad concessa existenti in studio sed quo ad licentiā docēdi vbiq; secus quia illam oportet obtinere in studio priuilegiato fm modū premissum. nam cum talis licentia respiciat omnes oportet q̄ concedat ab eo vel eius auctoritate qui est iudex omniū ⁊ princeps. ix. q. iii. cuncta. sicut dicimus de canonizatiōe sanctoz̄ de reliquiis ⁊ veneratione sanctoruz c. i. ⁊. ii. ⁊ in priuilegio predicandi. de here. excōicamus. §. quia vero. ⁊ cōfessione tabellionat⁹. de quo in Spe. ō instru. edic. §. restat. ver. sed potest. ⁊ ver. se. ex predictis no. Pau. vnum priuilegiū studii. Aliud est de magistris sup Spe. que no. in hoc aūt quod dicit Pau. oportere quo ad licētiā docēdi vbi q; q̄ fit studium priuilegiatum a principe puto sufficere est generale ex prescriptiōe cuius mitu non est memoria per ea que dixi. s. prima. q. ¶ Decimoseptimo quero de quibus fmonibus loquit hic ibi sermones ad cleruz? dicit Mathy. de sermonibus in natiuitate domini pasce quadragesime aduētus domini ⁊ penthe. put in studiis consueuit fieri tic attendēdū cōsuetudinē studiorum. quod probat verbum solet. ¶ Decimooctauo quero quō intelligatur q̄ hic dicit de predicatione ad funera mortuoz̄. So. Ben. ⁊ Mathy. q̄ intelligitur de funeribus magnatū vel alioz̄ ad que congregatur populus ⁊ tunc predicatur. ¶ Decimonono quero quid importat verbum libere quod hic est. dicit Ben. quod importat q̄ fratres etiā absq; licentia etiā in alus locis q̄ supradictis possunt vbi sunt studia generalia vel tempore funeris vbi est de consuetudine vel in suis festis predicare dato q̄ illis diebus cler⁹ conuocaret per suū p̄latū quod intellige. dum tamē non illa hora qua cōuocatur clerus quo casu non debent sermocinari ad clerum licet predicare ad populū vel super funere possunt ⁊ hoc vult glo. in ver. nisi. ⁊ cum ea cōcordat Pau. qui dicit simile de rescrip. statutū. §. cum autē. li. vi. vbi q̄ō hic dicit q̄ possit libere impetrare intelligit etiam extra ꝓuinciam. exponit etiā Pau. libere. i. nō ob. alicuī⁹ ꝯdictione. ¶ Vicesimo quero de quo p̄lato intelligit ibi vel prelat⁹ supior. glo. nō respectu. dicit q̄ō loq̄t de supioꝝ respectu subditoz̄ clericoz̄ nō respectu ep̄i de quo premisit. ⁊ idē Pau. sed Step. dicit q̄ō loq̄t de supiore respectu ep̄i ⁊ q̄ inferior in hoc nō habet potestatē cū hic exp̄sse fic loquat. Itē q; regulariter studia sūt in ciuitatib⁹ in quib⁹ sunt diuerse prochie vbi clerici morant nec posset vnus rector clerū generaliter conuocare dato q̄ vocaret nō obtēperaret sibi cū sup hoc nō habeat iurisditiōem ꝛpulsoriā ⁊ sic esset vocatio deluſoria. de offi. dele. ex litteris. ⁊ sic cōtingeret oriri scandula que vitari intēdit p̄s ꝛstitutio. vt. s. in ver. ab olim. dic q̄ verbū p̄lat⁹ supior debet intelligi de eo q̄ habet iurisditiōem quasi ep̄alē in loco. talis enī etiā si sit inferior ep̄o pōt generaliter cōuocare clerū. ¶ Vicesimoprimo q̄ro si p̄lat⁹ conuocat aliquos de clero puta doctores, dicit gl. secus q̄ hec vocatio nō impedit fratres q; hic loq̄t de generali cōuocatiōe. idē Ben. q; hic cū excipiat solū in casu in quo fit generalis cōuocatio ī ceteris regulis ꝛfirmat. ff. de fun. istruq̄tū. §. vt idē rīdet domo. in aut. de nō alie. §. vt autē. col.

ii.⁊ vtrobiq; no.⁊ p ☞y.in rubrica.de reg.iur.li.vi. ¶ Vicesimo secūdo quero que possit esse cā cōuocādi generalit̄ clerum. ☞laud.exemplificat vt quia forte sit cā examinandi aliquos hereticos vel cōdēnandi eos vel forte fiunt cōgregata sy nodus vel quid simile. ☞enze.exemplificat in eo quod dicit causa vrgente pnta ad cessandum periclū vel scandalū imminēs p differentia vero inter generalē ⁊ specialem cōuocatiōez facit de offi.or.si certos. ¶ Vicesimo tertio quero quid si generaliter a prelato cōuocatur populus dicat ☞dau.non esse locū hic littere.aliud enim clericus aliud populus.ar. de sen. excō.li.vi. ¶ Vicesimo quarto quero in ver.in ecclesiis. qd de capellis ipsarum? dicit idez ⁊ idē ☞en.⁊ ☞dau.⁊ ☞laud. pro hoc vltra glo.inducit̄ de pen.quid de penitentia di.i. sed cōtinuo. ¶ Vicesimo quinto quero quō se habet iste ver.ad precedentes glo.c.solunt q; in precedētibus pmittit̄ fratres p̄dicare cum certa modificatione hic ꝓhibet nisi certis casibus ⁊c̄.vt in glo.⁊ idē ☞laud. ☞dau.⁊ ☞en. in quo dicit ☞au. q; cum iis cōmune sit p̄latis quibus naturaliter hoc cōpetit.isthis aūt incidenter.ar.de offi.or.inter cetera.xvi.q.i.aduertimus.ideo p̄dicatiōis officiū cōmissum fratribus p̄ martinū papā intelligebat̄ sine aliquo p̄iudicio prelatoꝝ ⁊ q; in locis p̄latoꝝ fieret eorum licentia prius haberetur ⁊ in hoc cōcordat regula predicatoꝝ asserens q; fratres omnia faciunt in diocesibus episcopoꝝ cū eoꝝ obedientia ⁊ similiter regula minoꝝ dicens q; fratres non predicent in diocesibus episcopoꝝ cum ab eis fuerit cōtradictū.pro hoc.vi.q.iii.scriptū.lxx.di.pruatus.xi.q.i.puent.de vi.pal.ex tuarum . ad predicta inducit ☞dau.quia quo ad hunc.ver.omnia intelligunt̄ negata que non sunt cōcessa.ar.de prebē.pastoralis.de elec. constitutio. li.vi.de ver.sig.cle.exui.ver.cum dictus sanctus. ¶ Vicesimo sexto quero si fratres inuitati fuerint a vicariis prochialiū sacerdotū an sufficiat? videtur q; non q: dicat q; debent inuitari ab ipsis sacerdotibus. Dic contra vt in glo.que dicit sufficere si sunt vicarii etiā tpales. Idem ☞dau.quia tales habēt curā de offi.vi.cle.vnica.de prebē.extirpande. §.i.⁊.c. exposuisti.⁊.eo.ti.super eo.lib.vi.de offi.vica.c.vlt.de prebē.cum ex eo.§.porro.li.vi.sic intelligit de pruile.cle.religiosi.in pn. ¶ Vicesimo septimo quero in eo q; pmittit fratres predicare in ecclesiis prochialibus mandante epo vel superiore prelato an tunc possint indistincte. ☞dau.q; sic dicens q; tunc hec possint p̄dicare pōtibus vel absentibus epis vel prelatis mandantibus etiam non vocati vel inuiti ⁊ contra beneplacitū sacerdotum ⁊ nulla licentia petita vel obtenta ab eis q; epūs ⁊ alter p̄latus superior ex officio curam gerit in ipsis ecclesiis maiorem ꝑ sacerdos.ar.de peni.⁊ re.si epūs.li.vi.cuius ergo solus licētia sufficit.

S. Statuimus. Glo.dividit i.v.ptes quas sigillatim prosequor: magistri totius ordinis fuerint post licentiā datā.j.ver.se.ante eni non debent eligere. ☞dau.⁊ dico.j.q.viii. ¶ No.ō ver. statuimus.⁊ de verbo ordinarium.que videt̄ poni p distinctis tamen puto q; promiscue accipiūtur ⁊ alteruz sufficeisset sed fuit dictū ad maiorē expressionē. ¶ Secūdo no.casum in quo requiritur p̄sonalis presentatio ibi ad p̄sentiam prelatorum se cōferant per se vel fratres ex hoc dicit ☞dau.non sufficere q; p litteras vel per alios nuncios licentiā petant ⁊ idem ☞en.⁊ intelligit ☞dau.fratres sui ordinis nā hoc casu predicatores nō possunt petere pro minoribus nec cōuerso.ar.xvi.q.i.monachi. ¶ Tertio no.q; cum p̄mittit̄ alicui compere per interpositam personam debet ad hoc deputare idoneā personam ibi ad hoc idoneos.i.ad talē licentiā generalē petēdā. ¶ Quarto no.q; cum aliquid petitur a superiore vel alio in dignitate constitutio debet peti humiliter de ma.⁊ obe.humilis.vbi ō hoc in glo.⁊ dico.j.q.vii.ex hoc dicit ☞dau.q; si hic licētia petitur alpere ⁊ cū superbia non videt̄ satisfactū huic cōstitutioni ⁊ ideo iterum esset petenda ꝓpter omissiōem forme.ar.de rescrip.cū dilecta .debet etiaz aduocatus iudicē humiliter commendare vt eam in ptem suā trahat.no.Spe.de aduo.§.hic dicendum.ver.deinde.vsqz ad fi. ¶ Quinto no.q; fratres ō quibus hic possunt audire cōfessiones eoꝝ tantuz qui subsūt diocesanis a quib⁹ fratres habent licentiā.ex ō infert ☞dau. q; aliorz non subditorum audire non possunt etiā si sint in loco.dicit aūt ☞en.q; diocesani possunt dare hanc licentiā audiēdi cōfessiones quo ad totam diocesim.curati vero tantum specialem licentiā cōcedūt de offi.archip̄s officiū.de peni. cis p̄sūt etiā fratres audire eos tantū qui volūt eis cōfiteri ibi volentiū ⁊ sic nō cōpellūt quis eis cōfiteri licz secus in prochiali. d.c.cōis.⁊ nō expedit volēs cōfiteri fratribus nisi habeat licentiā a suo prochiali licet aliter dicat gl.in.d.c.cōis. ad hoc ō pe. di.vi.c.fi.sufficat enim licentia diocesani.pro hoc textus ibi libere. ☞dau.quod dixi.s.ver.pri.q.xxvii. Itē nō expedit q; cōcessis fratribus itez cōfiteantur sacerdoti prochiali. Step. qui dicit sic terminatū per ☞o.xxii. ¶ Sexto no.q; penitētie sunt in arbitrio cōfessoris ibi cognouerit.p hoc.xvi. q.viii. tē pora.de eo qui cogno.cōsangui.trāsmisse.⁊ i hoc dicit ☞dau. cōsiderādā qualitatē peccati: peccatoris cōditiōem: ⁊ alias circūstātias ⁊ ꝓpterea oportet q; ponātur in arbitrio confessoris qui maxime cōsiderabit cōtritiōem peccātis que tāta poterit esse q; oēm satisfactiōem includet.de conse.di.iiii.baptismi.⁊ no.glo.de pe.di.i.mensurā. ⁊ qualis debeat cōtritio esse. no. ☞nno.de pe.cis. ¶ Septimo no.ordinē in cōfessiōib⁹ audiendis.de hoc in gl.no.⁊ idē ☞laud. ⁊ ☞en. ¶ Octauo no. q; absolutio est bñficiū. ⁊ dicit ☞laud.q; absoluens dicet: ego auctoritate dei oīpotentis ⁊ apostoloꝝ ☞e. ⁊ ☞dau. officii mihi in hac pte cōmissi absoluo te ab his peccatis mihi cōfessis ⁊ aliis de quibus nō recordaris addūt etiā in noie patris ⁊ filii ⁊ spūssancti amen. ¶ Quero si fratres habēt loca in ciuitatibus ⁊ nō in diocesi an poterūt deputari ad audiēdū cōfessiones de tota diocesi? ☞dau.q; sic vnde in ver.in quib⁹ supplet.s.in ciuitatibus ⁊ diocesibus dicens idē si in altero habēt loca ⁊ in vtroqz predicare possunt ꝓ modū de quo sequit̄ pro hoc quia etiam'si nō habeāt loca in ciuitate nec diocesi si tamē habent in locis vicinis sufficit qō dic.vt in glo.dato.⁊ illā gl. ibi possunt tñ p̄lati de quibus sequit̄.c̄. Induxi alias in qō/ ne facti ad ꝓbandū q; puincialis vel prioꝝ cōuētualis certi loci predicatoꝝ censeret̄ prelatus adeo qō possit esse ꝑcurator ñ obstante cle.religiosis.de proc.probat eni hec glo. q; superiores fratrum p̄dicatoꝝ ⁊ minoꝝ sunt prelati. ¶ Secūdo quero in eo q; hanc ptātem pñtandi fratres pmittit aliquib⁹ prelatis hic nōatis an liceat aliis.glo.in ver.custodes.dicit q; nō dicens priores cōuentuales predicatoꝝ ⁊ guardianuz quo ad minores hoc non posse ⁊ idem ☞dau.⁊ ☞en. ¶ Tertio q̄ro de quibus prelatis loquitur hic ibi prelatoꝝ.glo.in hoc v. dicit q; de epis ⁊ superioribus idem ☞en.Step. ⁊ ☞Bath. ☞o.mo.intelligit de prelatis qui iurisditionē habent de iure cōi vt epi cōsuetudine vel priuilegio.hec eni dant iurisditiōez de cōsang.c.i. Cōtra hoc facit littera precedens ⁊ sequēs que loquit̄ de ciuitatibus ⁊ diocesibus in quib⁹ sunt epi.xxv.dist. plectis.lxxx.di.episcopi.de priu.c.i. ☞dau.tenet primū si tales sunt prelati qui in loco habeāt iurisditionē quasi epalē ita q; nulli diocesano subsint ipsi nec eoꝝ subditi.ar.de priui.abbates.ad fi.li.vi.nam quo ad tales nō sufficeret licentia diocesani vt probat littera sequens ibi suoꝝ subditoꝝ. qō placet tales enim censentur iuris episcoporum.vt no. de re. eccle.non alie.cle.i.in glo.de episcopo pro hoc quod dixi.x.ver.primo q.ix. ¶ Quarto quero an hec licentia possit peti a prelato extra territoriū? ☞dau.q; sic cum sit volūtarie iurisditiōis facit qō no.de offi.le.nouit. ¶ Quinto quero quid si vacat sedes dicit ☞dau.q; petit a capitulo.ar.ō ma.⁊ obe.cū oli. ¶ Sexto quero qd si nō pōt haberi copia prelati vel est excōicat⁹ suspensus vel interdict⁹? dicit ☞dau. q; primo casu petet a suo vicario in spūalib⁹ si hz de tēp.or.cū null⁹.§.epo.li.vi.si vero hz ⁊ maliciose hoc facit forte pōt eligere sine licētia.dicit tñ tuti⁹ adir;papā vel superiorē q; ei⁹ negligētiā dz supplere.ix.q.iiii cū sim⁹.facit de iurepa.null⁹. Secūdo casu.s.cū p̄lat⁹ ē excōicat⁹ suspēsus vel interdict⁹? dicit ☞dau.q; adhibit̄ is q; hz supplere prelati defectū ad hoc de cōcess.ꝑben.q: diuersitatē.ix.q iiii.cū sim⁹. ¶ Septimo q̄ro in eo qō dixi i.iii.q.de humilitate qd est hūilitas? dicit ☞ug.q; est̄ituitu ꝓprie ꝑditōis ⁊ sui te qd est hūilitas? dicit ☞ug.q; est̄ituitu ꝓprie ꝑditōis ⁊ sui defectus volūtaria mētis inclinatio ⁊ est ꝓcept⁹ ꝓprie excellētie q; cōmēdat̄ licet superbia reprobat̄. ¶ Octauo q̄ro an frēs deputādi ad cōfessiōes audiēdas possint eligi añ licētiā petitā a p̄latis dic q; nō p lr̄am ibi fuerint.qō dixi in textu i ℞.v. dicit tñ ☞en.q; licet ꝓma licētia nō petat̄ valet cōfessio facta p p̄latos sup audiēdis ꝑfessiōib⁹.nā nec iste ter. dicat qō petat̄ licētia sup ipsis eligēdis sz sup trib⁹ q̄ hic sequit̄ ꝑcedēdis eis q electi fuerint qō tz etiā ☞Bath. ꝓ hoc qō no.de elec.qō sicut.i gl.sic pz ⁊ q: fratrū ē eligeꝝ ꝑfessores.sufficit ergo q; quo ad substantialia seruata est forma in confessione.s.licentie superaudiēdis confessionibus. ¶ Nono quero a quibus peccatis possint absoluere fratres electi vt hic dicat.dicit ☞dau. q; ab illis a quibus possunt absoluere curati sacerdotes.j.ea. cle.ver.huiusmodi.ad casus enim reseruatos non possunt se extendere sine licentia diocesani de peni.si epūs.li.vi. Et ex-

ponit ℣au. tertuz ibi penitẽtias salutarias. i. salutẽ aĩe tenẽ tes. de pe. di. i. his positis. ō penu. ois. ⁊ dicit ℳDath. q vt pe nitentia sit salutaris tria necessaria sunt. cordis contritio: oris cõfessio: ⁊ operis satisfactio. de pe. di. i. pfecta. Cuz etiã trib⁹ modis deũ offẽdam⁹: cogitatiõe: delectatõe: ⁊ opere. Jdeo ꝫ tris modis purgaf peccatũ. cõtritio nãqz é dolor p peccatis as sumptus cum ꝓposito cõfitendi ⁊ satisfaciẽdi ⁊ talis dolor de bet esse triplex: acer quia deũ offendimus: acrior q patrẽ cele stem qui nos pascit multipliciter offendim⁹: acerrim⁹ q nos ꝓpio sanguine liberauit. ⁊ quantus debet esse dolor. vt not. Jnno. de pe. ois. in glo. cõtritio. ⁊ in eo qõ dixi deuz offendi cogitatiõe: intellige deliberata. nam primi motus cuz nõ sint in potestate nostra nõ imputant nobis ad culpam. vi. di. §. pẽ sandũ. ¶ Decimo quero in eo qõ hic dicit prius imponendam penitẽtiam q̃ fiat absolutio que est ratio. dicit ℒaud. q quia in penitẽtie impositiõe apparet tertia pars principalis ma terie debite huius sacramenti penitẽtie. s. satisfactio quaten⁹ est ex parte peccatoris sine qua saltem in effectu non est pfectũ sacramẽtũ penitentie ideo nõ potest forma debita apponi per ministrum donec prius ipsa debita materia integre sit pacta que in trib⁹ consistit que dixi. s. prox. q. sez cõtritiõe cõfessiõe ⁊ satisfactione saltẽ in affectu. ar. de pe. q quidam.

Ver. Accedite. No. q psone electe ad au diendas cõfessiões debent esse sufficiẽtes quo ad sex qualitates. que hic exprimũt. ℣ti ma ibi sufficientes. ⁊ gsideraf scõm ℣au. sufficientia ꝓ soli citudine potẽtie ⁊ scientia. Secũda qualitas ibi idoneas. ⁊ di citur idoneus irreprehensibilis aptus vtilis cõueniẽs quasi cõ formis cuilibet fin derivatores ⁊ fin ethymologiã habẽs du plex donũ. Tertia ibi vite ꝓbat⁹. de hoc in gl. i ℔ v̄bo ℔ req ritur. quia alias bonam vitam suadere non possent seu mode stiã. xl vi. di. §. necesse. Quarta ibi discretas. vt sciant soluere ⁊ ligare. de pe. di. i. quẽ penitet. ⁊ di. vi. c. in prin. ⁊ misericor diã cum rigore miscere. xlv. di. disciplina. caute ⁊ inquirendo circũstantias peccati. de pe. omnis. §. sacerdos. nam discretio est mater virtutũ. de offi. custo. c. i. i. q. vi. pñtiuz. Quinta ibi modestas. s. in ꝓemio Gregoriano. ⁊ fin Tulium rethor. modestia est per quã pudor honestatis purã ⁊ stabilẽ cõparat auctem ⁊ per hoc fin ℣au. describit cã ⁊ effectus modestie. nam pudor qui est timor turpitudinis exterioris causat mode stiã que etiã cõsistit in temperãtia ⁊ sobrietate ubi ⁊ pot⁹. xxx v. di. §. i. xliii. dis. §. vlt. Sexta ibi pietas. simile de ꝓba. causã ⁊ p talibus p̃sumit q̃ non errent de ꝓcura. in nostra. de pre sump. cum in iuuẽtute. in fi. sic etiaz presumit ꝓ bono q̃ be ne ⁊ iuste agat. vii. q. i. omnis qui. vbi de hoc. ix. q. ii. ℒugdu nens. ¶ Secũdo no. q ministeriũ ⁊ officiũ accipiuntur p eo dem alibi accipit officiũ ꝓ dignitate. de consti. cũ accessissent de hoc. de cõsue. c. i. ¶ Tertio no. q officiũ cure quo ad au diendas cõfessiones est salubre. de hoc in glo. in verbo officiũ ¶ Quarto no. q hoc casu requirit q̃ psonaliter p̃tẽf electi dioceſano ⁊ in hoc singulariter no. gl. in verbo p̃tari. licz. n. varius modis dicaf. p̃s tamen ꝓpue loquẽdo p̃s dicit qui exhibef sensibus. vt dicit glo. ꝓ hoc fin ℒap. nam dicit pre sens quasi p̃tibus positũ. facit qõ no. iii. q. ix. testes. in gl. sup verbo sub eorum presentia. ex hoc dicit non sufficere patrono presentare superiori aliquem absentem lz posset presentare p litteras de his que fi. a prela. ea nosc̃itur. de excess. ꝓlato. cle. frequens. vbi de hoc dico in ver. presentatos. in. i. cõtrario ⁊ q̃ non requiratur q̃ p̃tatus hoc per se faciat ꝓbat littera ibi vel faciãt p̃tari ⁊ nõ dicat per quẽ in quo dicit ℣au. q̃ suffi cit p quẽcunqz q: p aliũ facit ꝛc. regula qui per aliũ. li. vi. ⁊ p psonali p̃tatiõe faciendã facit de iurepa. nobis. ⁊ c. fi. ⁊ dicit ℣au. q requirit psonalis p̃tatio ꝓpter ser qualitates req sitas in istis quas vt dixi in. i. notabili que deꝓhẽdũtur q̃qz ex aspectu nec aliter cõgruescere possim⁹ sed nec p̃sumit in esse. licet eni religiosus presumaf bone cõsciẽtie facit qõ no. xii q. i. expedit. in vlt. glo. de no. ope. nũc. cum ex iniuncto. nõ ta men presumit peritus vel aptus ad tale officiũ cum sit ab hoc excusatus ad hoc. xxiii. di. quãdo. nã pot esse bonus religios⁹ ⁊ illitteratus. vt no. xvi. q. i. ledi. dicit ergo ℣au. q̃ de predi ctis qualitatibus prelati poterũt se instruere ne preficiãt igno tos ⁊ non ꝓbatos. lxxix. di. quid est cito. ¶ Quito no. q̃ isti deputant ad placitũ prelatoꝝ ibi beneplacito. ⁊ sic videtur q̃ coꝝ officiũ durabit sub eꝓo cõcedẽte nõ ant sub successore de rescrip. si gratiose. li. vi. quod ꝓcedit q̃ si sub his verbis fuerit deputati. s. ad placitũ prelati secus si simpliciter. d. c. gratiose. debet ergo attendi forma cõcessionis de ꝓuile. porro. ⁊ sic re

spondi. de hoc dico. j. ver. ⁊ si idem in. i. q. ¶ Sexto no. q̃ ei ficium istorum est in audiendis cõfessionibus ⁊ in imponẽdis penitẽtiis ⁊ absoluendis. ⁊ dicunt ℳDath. ⁊ Gen. q̃ laico p mittit in necessitate audire licet absolutiõem impendere non posset cum claues non habeat. vt no. ō offi. or. pastoralis. i gl. de quolibet. ⁊ per Jnn. de cõsue. quãto. ¶ Quero an sit ne cesse q̃ p̃tati licentiã obtineant a dioceſano. glo. i. dicit sufficere quod pecierint alii. vt refert ℣au. dicit q̃ debẽt obtine ri quod reꝓbat Jo. mo. q: littera hec nõ exprimit sicut facit s. ver. in ecclesiis. dic tamen qõ debẽt congruo tempore expe ctare ne videantur superbe agere cum dioceſano cõtra id qõ dicitur. s. proximo. ver. ꝓ hoc de elec. cum in veteri. ¶ Se cundo quero in eo quod dicit q̃ magistri ⁊ punctuales eligãt tales an hoc poterunt facere eorum vicarii. glo. ii. dicit q̃ ũen licet secus sit in ver. precedenti. ⁊ ibi hoc tenet ℣au. rõ diuer sitatis ponit in glo. quia ibi de eo quod est lenius scilicet ō pe tenda licentia hic de eo quod est grauꝰ. s. de eligendo fratres in quibus cõsiderantur cõditiones quas dixi in. i. notabili.

¶ Tertio quero an isti debeant eligi noiatim vel an sufficiat generaliter noiare episcopo oẽs cõfessiones de dioceſi. quidã vt dicit ℣au. dicunt sufficere generalem noiationẽ quod ei non placet quia indirecte tolleref episcopo potestas recusandi indignos ꝓpter incertitudinẽ ⁊ posset numerus numũ excedere. ¶ Quarto quero si prelati cum isti offerũtur statim re spondent q̃ nolunt admittere dicentes non p̃tetis quia no lumus admittere. videf q̃ sine alia p̃tatione possint p̃tãdi per quos non stetit audire cõfessiones quia in rebus certis nõ est locus cõiecturis. ar. de ap. q̃uis. §. q̃ si. quod placet ℒau. ⁊ ꝓbatur. j. ver. si vero. ¶ Quinto quero si omissa prima ob latione. de qua. s. ver. proximo. veniunt presidentes cũ fratri bus coram prelatis ⁊ petunt eos admitti. videf q̃ non teneat admissio. ar. de rescrip. cum dilecta. ℒaud. tenet cõtrarium per. c. cãz. de rescrip. ꝓ hoc ista littera que nihil exigit nisi q̃ p̃tentur. ad id aũt quod dicit. s. ver. primo rñso. q̃ illa ob latio fieri debet adeo q̃ si ex ea non facta p̃tent illi pot prela tus dicere quod vult q̃ prima fiat oblatio. ¶ Sexto quero quas confessiones audire poss̃nt? dicit ℒaud. q̃ quia sciqz cũ generaliter hic loquatur ibi cõfessiones. cõfiteri volẽtiuz dicit ergo q̃ poterunt absoluere tam exemptos q̃ non exemptos vel subditos a quibuscũqz peccatis. ita tamẽ q̃ de casibus epi scopalibus vel reservatis sedi apostolice se non intromittãt. j. ver. per huius. Sed i eo quod dicit de exemptis dic cõtra q: per talem licentiam solum audire possent confessiones eoꝝ qui subsunt prelatis concedentibus licentiam. s. ver. ꝓxi. ibi subditorum suorum. ⁊ sic quo ad exemptos requiritur li centia prelatorum quibus immediate subsunt ipsi exempti. vt dixi. s. ver. ꝓx. q. iii. obseruatur tamen quod? dicit ℒau. ¶ Septimo quero qui sunt hi casus reservati dicit ℒaud. q̃ de epalibus archiepalibus patriarchalibus ⁊ aliis citra pa pam non potest dari doctrina cum dependeãt ex eoꝝ statu tis ⁊ eorum doctrinis. Quidam tamẽ sunt iure expressi de q bus de pe. si episcopus. li. vi. ⁊ de hoc in extrauag. benedicti in ter cũctas. ⁊ danf versus. Qui facit incestum defloras aut ho micida. Sacrilegus pulsor vel sodomita. Trãsgressor ve ti periurus sortileguscqz. Et mentita fides faciunt incendia pro lis. Oppressor blasphemus hereticus ⁊ omnis adulter. ℣dõ tificem super his semper detentus adibit. De papalibus di cit ℒaud. q̃ reuolutẽdo iura recolliguntur ⁊ q̃plures penit ℳosti. de renũ. nisi. §. ꝓpter cõscientiã ⁊ Spe. ti. ii. in tracta tu dispensationũ. ¶ Octauo quero quid de irregularib⁹ q non possint absolui nisi a papa de re ind. c. i. in fi. li. vi. de sen. ex. c. i. in fi. eo. li. an possint saltẽ absolui a peccato? dicit ℒau. q̃ non exquo non potest inferior absoluere a sequela peccati que est irregularitas ergo nec a peccato dicto extrauag. inter cũ ctas. que licet sit revocata tamen eius ratio remanet ꝓ hoc quod nota. de iudi. nouit. ⁊ s. in ꝓemio huius compilatio nis quod non placet quia irregularitas est potius macula q̃ peccatum potest ergo tolli ab eo qui de tali peccato potest ab soluere remanente tamen ipsa macula. ¶ Nono quero an isti deputati habent curaz? glo. vlti. dicit q̃ non ℣au. argu it ꝓ ⁊ contra. primo q̃ habeant curam quia licet exerceant iurisdictionem alienam respectu legantis tamen exercent ꝓ ꝓprio nomine. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. l. i. §. qui mãda tam. Jtem concessio est generalis ad vniuersitatem territorii ff. de verbo. sig. pupillus. §. territoriuz Jncõtranũ est de v̄. sig. exit. lib. vi. ⁊ hoc tenet ℣au. dicens q̃ non habent curaz nec principalem cum non sint prelati: nec delegatam cum ad

ut penitentia sit salutaris /.

huius executiõem non obligent nec quo ad subditos qui eis cõfiteri nõ obligant. non eni habent administrationẽ in illos. ⁊ idem Genze.

Aer. Extra ciuitates. No. q aliud est diocesis alia ,puincia de preben. q̃uis. quãdoq; tamẽ ,puincia ponitur p diocesi. l. di. studeat. de spon. nõ est. no. xvi. q. iii. quicunq;. de elec. cle. ne romani. §. sane. ¶ Secũdo no. q isti cõfessores deputari non debent extra ciuitates diocesis. glo. i. als. ⁊ ad idem est. xxv. q. vi. in sinodo. de testi. cog. preterea. ex hõ not. q inter ciuitates ⁊ dioceses deputari possunt sine aliqua limitatione. nam ex quo ,phibet extra ptmittit intra. ar. i. q. i. extra catholicã. nam quicqd est intra limites cedit limitato. ff. õ le. iii. patronus. §. sempronio. de acqui. re. do. inter cos. de hoc. j. q. iii. ¶ Tertio no. q etiã in foro penitẽtiali ꝑsiderat territorium vt sicut quis non põt exercere iurisdictiõem extra territorium. ff. de iurisd. om. iud. l. fi. de rescrip. statutũ. §. in nullo. ⁊ de consti. c. ii. li. vi. sic nec audire cõfessiones qõ dic. vt. j. q. iii. ⁊. v. ¶ Quarto no. q numerus presidentiũ multiplicari debet scõm numer subditor glo. in verbo paucitas. ⁊ est i ꝙ bo exigit. ad hoc alle. ⁊ ad idem in aut. vt determinat sit numerus clerico. circa prin. colla. i. de sta. regu. c. i. li. vi. ꝓ hãc ſm ſDau. quia vbi messis est multa operarii non debent esse pauci xvi. di. in nouo. ⁊ cõuersio. de vo. q sup his. ¶ Quero quid est ciuitas: quid diocesis: quid ,puincia? dic q ciuitas est hoiũ multitudo societat vinculo adunata ex ſIsidor. xv. ethymo. lo. vel ſm philosop. primo politicorũ. est cõitas quedam constituta ex pluribus vicis habens per se terminũ cis sufficiẽtie ad vitã. ſDotest ⁊ aliter describi. vt no. de sen. ex. ciuitas. lib. vi. diocesis aũt dicit idem q diuisio qua terminꝰ ẽpatuũ diuidũtur. vii. q. i. ẽpm. x. q. iii. vnio. xv. q. iii. quicũq;. ſProuincia vero dicit quasi ,peul victa. cum eni romani vicissent aliquas regiones appellabãt ,puincias. i. regiones ,peul victas. vñ dicit ,puincia a porro q est longe ⁊ vinco vincis ſm dernatores sumit aũt ,puincia ſm ſDau. per modũ cõclusiuũ ad ciuitates. plures eni tales cõprehendũt nõ aũt per modũ correlatiuũ sicut sumũtur ciuitates ⁊ dioceses. quãdoq; tamẽ ,puincia sumitur ꝓ diocesi. vt dixi in. i. notabili. ⁊ dicit ſDau. q ,puincia hic potest intelligi de vulgari siue canonica. xvi. q. i. scitote de p̃ben. q̃uis. i. in fi. li. vi. de censi. c. i. in prin. c. li. Quid aũt sit verbs opidũ ⁊ territoriũ dicit. ff. de ver. sig. populꝰ. §. verbs. cum duobus se. ¶ Secũdo quero quare hic attendit ciuitas ⁊ diocesis ⁊ nõ ,puincia? dicit Lau. q ideo quia ẽpus verus ⁊ vnicus sponsus est diocesis non sic archiepꝰ ,puincie nisi qua tenus canon ei prestat ⁊ cõsuetudo sibi cõfert de offi. ordi. si duo quod singulariter no. ¶ Tertio quero si in eadez ciuitate ⁊ diocesi sunt plura loca predicator ⁊ minor habentia õtermi natos fines scõm eor ordinẽ an cõfessores loci vnius possint audire cõfessiones intra terminos alterius loci. dicit ſDaul. q sic cum hic deputent intra territorium ciuitatis ⁊ diocesis ⁊ non per terminos conuẽtuũ vel custodiar pro hoc quod dixi in. ii. notabili. dicit tamen ſDau. q aliud est si cõstitutio bene dicti inter cunctas. seruaret q: ibi dicebatur q audirent cõfessiones. j. terminos ad huius officiũ exercendũ sibi assignatos ⁊ sic videbat loqui de terminis cõuẽtualibꝰ. ¶ Quarto quero si non deputatus officio cõfessionũ se ingerit vel deputatꝰ exercet extra diocesim. dicit glo. ii. q ab illo absolutus tutꝰ est quo ad deum. ⁊ idem no. in. c. dudum. alle. in glo. quod dicit Step. verum si est simplex ⁊ mra ignorans als nõ. de sen. ex. cum illoz. ⁊ dicit Jo. an. q quo ad penã eternã tutus est ꝓpter gratiã precedentẽ ⁊ suam cõtritiõem. de pe. di. i. magna. ⁊ no. e. di. in summa. sed a satisfactione peccati ⁊ penitẽtia nõ vt no. de pe. di. vi. c. fi. in vlt. glo. ⁊ videt expressium. lii. dist. si quis prepostera. ex hoc no. q habens ptãtem audiẽdi ⁊ absoluendi non põt hoc exercere extra diocesiz quod dicit ſDau. verum nisi in articulo necessitatis. de pe. di. i. q̃ penitet. de cõ se. di. iiii. sanctũ. ⁊ ex hoc videt vt dixi in. iii. notabili q in foro penitentiali idez sit qõ in contentioso qõ ,pcedit quo ad istos deputatos. sed an ,pcedat quo ad ,ppriũ sacerdotem. dic vt in seq. q. ¶ Quinto quero generaliter que' ptmittantur ⁊ que ,phibeant extra territoriũ. Laud. distinguit inter forum aie ⁊ forum iudiciale. quo ad ꝑmũ subdistinguit quia aut loquit de cõfessore nõ ,pprio sed extra ordinario aut de ordinario vl' de penitus extraneo. primo casu exemplũ hic in istis deputatis. ⁊ de istis dicit Laud. q audiunt cõfessiones de peccatis vbicũq; cõmissis etiam extra territoriũ quia hec sunt volũtarie iurisditiõis sed extra territoriũ non possunt absoluere q si facium vmbra quedam offeritur in ope. veritas aũt nõ subest in effectu vt hic. ar. de cõsue. q to. Secũdo casu si loquit de ordinario prelato siue ,ppetuo siue tpali. dicit Lau. q absoluere potest de peccato etiam extra territorium commisso etiam si ipse sit extra territoriuz quia in his que sine strepitu fiunt nullius territorium leditur. argu. de offi. lega. c. penul. ⁊ fi. ⁊ sunt hi ,ppri confessores. pape legatus: i ,puincia episcopus ,ppr̃us archipresbyter cathedralis: ꝑsbyter prochialis ⁊ eor vicarii. Tertio casu de confessore penitus extraneo dicit Lau. q absoluere non põt vt si prochialis sacerdos absolvit prochianũ alterius. fallit in viatore ⁊ in periculo mortis de quo per ſDo sti. in summa de prochiis. §. quis intelligat. ⁊ de pen. §. cui. õ foro iudiciali distinguit Laud. q: aut loquit de absolutione ab excõicatiõe aut de aliis iudicialibus. scõo casu remittit ad no. de re iudi. cle. pastoralis. de excõicatiõe distinguit. q: aut lata est ab hoie aut a canone. primo casu qui ligat absolut. de sen. ex. per tuas. ⁊ c. venerabilibus. li. vi. si a canone. tũc ,ppr̃ꝰ ẽpus vel rõne delicti vel domicilii intra territoriũ absolut ⁊ etiã extra cum hoc sit voluntarie iurisditiõis. ꝓ hoc de offi. lega. nouit. ⁊ allegat etiã Laud. qõ Immo. ne cle. vel mo. c. fi. vbi dicit oẽs ẽpos absoluere posse ab excõicatiõe õ qua ibi parum tamẽ facit sed dictũ est verũ. qõ dic. vt in. d. c. nouit. vbi dico q absoluere põt denũciando simpliciter illũ nõ ligatum sed per me dũ cõtentiose iurisditiõis nõ legatus vero de latere nec suos extra ,puinciam nec alienos etiã intra põt absoluere. de offi. leg. c. pe. nam cũ sua potestas exorbitet a iure cõmuni debet esse contenta suis finibus. de offi. ordi. duo simul. ¶ Sexto quero si ẽpus contendit cũ fratribus sup numero quẽ dicit excedere glo. vlt. so. ⁊ idem ſDau. qui etiam q epiſcopꝰ potest reuocr si vltra modũ solutũ pñtent nec exercuerit populi multitudo. ar. de presump. c. vlt. de concess. preben. ex ptc. in fi. ⁊ in hac gl. ibi bon viri. i. iudicis q debet esse melꝰ inter extrema. ff. de pig. ac. si seruus.

Aer. Et si idem. No. ꝓ gr̃az actione concordantie in gl. facit ad phi lip. iiii. ⁊ dicit ſDau. q debet referri gratia cuilibz gratiose cõcedenti exemplo x̃pi. de cele. miss. cuz marthe. an aũt postquã prelati cõcesserint licentiã de qua hic possint eã revocare. nec eã. glo. i. dicit q nõ. idem Gen. ⁊ ſDau. de hoc de cle. nõ resi. c. pe. ⁊ regula mutuare. li. vi. ff. eo. ti. nemo. ¶ Quero an talis cõcessio licentie expirat morte cõcedentis. dicit Laud. q nõ cum sit ẽpalis eiꝰ auctoritas ⁊ talia durant. ar. de transac. veniens. ⁊ quia de cõi approbata. idem Gen. ar. de offi. õleg. si super. melius de elec. ne romani. circa prin. de hoc dixi. s. v. ac deinde. in. v. notabili vbi dixi ponderãdã formã deputationis. puto tamẽ q debeat aliter õputari q ptãs eor sit ꝑpetua tanq̃ sumẽs auctem ab hac cle. Ex predictis dicit Laud. q isti deputati censentur habere vniuersitatẽ cãrum ⁊ sic eorum potestas est magis ,ppr̃ie episcopal q̃ papalis. vel eor ordinaria de offi. vica. per to. de offi. ordi. eis. de hoc vltimo. in se. q. ¶ Secũdo quero an isti deputati habeãt potestatez absoluẽdi exemptos religiosos vel similes? videtur q nõ per id quod dixi. s. q. pr. in fi. quia si potestas est ẽpalis non pñt cõcedi episcopi quod ipsi non habẽt. i. q. vii. dalbertũ. ꝓ hoc. j. ver. se. ibi nisi prelati vberiorem gr̃am ducerent faciendã. ibi enim intimat q epi possint horum potestatẽ limitare ad idẽ qõ dicit in eo. ver. se. q isti non habent maiorẽ ptãtez q̃ curati. In cõ trariũ q hor ptãs sit papalis quia cõceditur a papa ꝓ hãc cle. simile de trãsla. c. i. circa medium. de elec. significasti. de offi. ordi. irrefragabili. ifi. õ hereti. ne aliqui. ⁊. c. se. li. vi. Item q: eorum ptãs est ordinaria surgens ab hac cle. debet ergo cẽ ꝑ petui ad instar legati. de offi. leg. legates. li. vi. vel inquisitor heretice prauitatis. d. c. ne aliqui. ⁊ per consequẽs censeri debz eor potestas papalis ⁊ exemptos sic etiã cõplecti. Laud. dicit q nec ,ppr̃ie ordinarii sũt nec delegati nec aliqua est subiectio cõfitentiũ ad eos sed est quedã gratiosa ordinatio pape i fauorem aiarum introducta ⁊ possũt dici nudi ministri ⁊ idez Gen. ¶ Op. ad hec q imo sunt cõmissarii eẽpi ,ppter licentiam quã eis tribuit vt hic q: oia nostra facimus ⁊c. de preben. si apostolice. li. vi. de rescrip. cum aliquibus. c. li. so. Lau. q istud de petenda licentia episcopi fit ad quãdam reuerentiam in recõpensatiõem relaxate super hoc subiectionis in memoriã naturalis vinculi ⁊ ,ppter vestigia ⁊ reliquias que adhuc remanẽt. simile i liberto cui patronus succedit ,ppter vestigia seruitutis. ff. de bo. libe. si libertus. insti. de succes. libe. §. sed nostra. prelati enim hic faciunt de necessitate virtutẽ q: si õnegant licentiã hec cõstitutio cõcedit. simile de decl. nuper. ⁊ sic

prebent nudum ministeriuz in cõcedẽdo sicut minister in baptizando.j.q.j.sicut.est ergo ptãs ipsoz potius papalis ex hoc videt inferendũ q̃ possint audire cõfessiones exẽptoz siue religiosoz siue aliozꝫ hoc tenendo ad sequentẽ ver.dic q̃ potestas istoz põt limitari p̃ platos quo ad subditos ipsoz p̃latorum: nõ quo ad alios. Itẽ isti nõ habent maiorẽ potestatẽ q̃ sacerdotes curati.i.q̃ nõ possunt a casib⁹ absoluere a qb⁹ curati non possunt: sed tñ potestas eoz non terminat ad eos q̃ subsunt illis curatis q̃ sunt sub p̃latis cõcedentib⁹ licentiã: hz quoscũqz ꝓfiteri volẽtes audire possunt.j.ver.se.ibi volẽtũ & ibi glo.dicit an possint audire religiosos: de p̃dictis etiaz in se.q. ¶ Tertio q̃ro de scholaribus alienigenis uel exempt̃ an possint cõfiteri istis? dicit Laud.q̃ si studẽtes sunt prelati etiã inferiores ep̃is imediate tñ subiecti pape habent a iure licentiam p.c.de penitentijs.ne p̃ dilationem.secus si habent alii quẽ superiorẽ citra papã sic sunt abbates cistertien.q̃ subsunt aliis superioꝛib⁹ abbatib⁹: tũc enim si sunt licẽciati a superiore ut possint sibi eligere confessorem uel a penitentiario pape sicut quotidie fit poterunt isti cõfiteri.ar.de pen.ois. alis autẽ non poterũt absoluere potissime exemptos uel aliozꝫ ep̃oz subditos p̃ rões de qbus in prima.q.7 i hoc recitat Lau. extraua.inter cũctas.de qua.j.ver.se.in glo.forte cõcludens q̃ hi qui habẽt licentiam studendi intelligunt licentiã habere ad oĩa sine quib⁹ illud nõ põt cõmode fieri.ar.ff.de iudi.si lõgius.de offi.deleg.p̃terea. & maxime quo ad studẽtes.ar. C.ne fi.p pa.auẽ.habita.& sicut vnus casus audiẽdi nõ subditum ad cõfessionẽ & ita obseruat̃ p̃o hoc q̃ dixi in prima.q. respõdeo ad tex.in ver.se. ¶ Quarto quero an isti vices suas possint cõmittere? Laud.q̃ nõ.& idem Genze.cũ habeant mndũ ministeriũ.ut dixi.s.q.ij.p hoc de offi.dele.g.c.fi. quod dicit ibi dico q̃ possit mudũ ministeriũ cõmutti: & in hoc dicit Lau.q̃ isti habẽt ptãtem sine administratione ad istar eoz de qbus de in inte.resti.c.penul.ut censeant̃ ordinati ad ꝓpudendũ spũalibus an fratrib⁹ sicut arbitri eligunt̃ ad tpalia: & ideo habẽt tantũ de ptãte quãtum eis tribuit voluntas confitentiũ: tamẽ a iure limita a ut in ver.se.ar.de arbi.cum dilectus. ¶ Quinto q̃ro an ep̃us possit p̃tatos oĩs refutare? glo.videt̃ argui q̃ non: & ꝑmum tenet & dicit ibi & idem Pau. qui refert aliquos tenere ꝓmum per singulare istud quẽꝫ.quod reprobat Pau. nam eadem ratio est in pluribus ꝑsonis q̃ in vna.ff.si cer.peta.singularia.de penu.di.ij.adhuc instant.& qz indiffinita equipollet vniuersali p̃ iura allegata in glo.& p̃ Hy.de re.iur.in pn.li.vj.p Archi.xix.di.c.j.per glo.de elec.ut circa.li.vj.& de h̃ etiaz in se.q. ¶ Sexto quero circa dicta in ꝓma.q.an ep̃s possit repellere istos ex sola volũtate? glo.penul.q̃ sic.& idẽ Laud.& Pau.p rõnẽ glo.ꝓpter verbũ nollẽt. quod nõ exigit cause cognitionẽ in quo dicit Pau.q̃ aliud ẽ arbitriũ.aliud volũtas q̃ refertur ad ꝓpriũ motũ.ff.de here.insti.si quis sempꝛonũ.de leg.ij. l.j.ad trebel.quia poterat.& sic ex libera volũtate põt ep̃s repellere eos: licz sec⁹ sit in p̃tato ad bñficiũ.de iurepa. pastoralis.p hoc quia volũtas cogi nõ põt.ar.de rescript. iusticatus. in fi.xxxij.q.j.§.j. Genze. dicit istos sine causa nõ posse repelli: nam q̃ cãm cõtradicẽdi non hz: debet hẽ p volente. ar.d.c.pastoralis.lxv.di.c.j.de ap.suggestũ.alis seq̃retur quedam inigtas q̃ ex malicia uel inuidia: alis idonei possent repelli nõ sine ipsoz iniuria.ar.ff.q̃ fatisda.cogã.si vero.§.qui ꝓ rei.& p̃sumitur maliciose repellere q̃ cãm non allegat.d.c. pastoralis.cui malitie p̃benda ẽ via.ff.de rei vendi.in fundo. de diuoꝛ.quanto.& h̃ casu fm Genze.locuz hz sequens ver. Ysidi videt̃ q̃ ep̃s vnũ de presentatis possit repellere sine causa: & si hoc facit debet alius subꝛogari.& idem de pluribus eorũ dũmodo nõ sint in tanto numero qõ videat̃ h̃ ex malicia facere: quasi vellet hec lra q̃ in hoc fratres nõ contendãt: sed si omnes reiceret nõ allegata causa mihi placet opi. Benz.& idez si reiecit tot de eis quot p̃sumi possit eũ facere hoc ex malicia: quia etiam fratres forte nõ habẽt alios quotidie ad subꝛogandũ: & hec videt̃ eẽ mens lre cõtinuãdo ver.si vero. ad ver.q̃ si. naz si voluisset.ver.q̃ si forte.q̃ ep̃us ex sola voluntate posset oĩs reijcere. hoc expressisset de deci. ad audiẽtiaz. & nõ est par rõ in oĩbus q̃ in quibusdã paucis rõne p̃dicta. ꝓ hoc qõ dico.j.q.viij. ¶ Septimo q̃ro infra quantũ tẽpus a die p̃tationis potest p̃latus aliquẽ deputatũ repellere? Soconstitutio int̃ cunctas. dicebat infra triduũ quod erat rõnabile.ar.de regu.cõstitutionem.li.vj.sed cum sit sublata dicit Laud.hoc arbitrarium.ad hoc de offi.dele. de causis.ff.de iur.delib.l.j. ¶ Octauo quero si loco remoti alis subꝛogatur qui etiam reiicitur? glo.vlti.sol.q̃ etiam ex causa potest: sine causa non.& idem Lau.& Pau.quãdo enim ex causa fit est quid imputet̃ male eligenti. de elec. si cõpromissarius.li.vj. ex hoc apparet q̃ hoc potest iterari. ¶ Op.ad hoc.ff.de arbit. si duo.§.si semel.de aqua plu.arc.in diem.de bonis au.iudi. possi.l.vlti.in fi.de leg.iij.fideicõmissa.§.si quis.sol. Pau. q̃ cõtraria procedũt quãdo res hz effectũ ideo nõ debet reiterari. sed hoc loquitur qñ non habet effectum ex causa & mala electio est in culpa.ff.de nego.gest. nam & seruus.in fi.d.c.si compꝛomissarius.li.vj.& ideo Step. qui dixit q̃ cum dubitatur an ex causa sunt recusati determinabitur arbitrio superioꝛis.

Versi. Siuero. No. de dictione ex nunc de h̃ de appel.preterea.ij. ¶ Secũdo no.concessionẽ iuris sup̃ ptãte alis ꝓhibita. de h̃ glo.in ver.concedimus.que allegat vnam cõcordantiã: alis etiam alleg. Pau. de sup.neg.prela.c.j.de regu.licet.dicẽs q̃ hec concessio hz stricte interp̃tari quatenus cõtigit ius tertij.ar.ff.ne quid in lo.publi.l.ij.§.merito.& §.si quis a pnc. ¶ Tertio no.q̃ ptãs religiosorum in audiẽdis confessionibus cẽ similis potestati sacerdotis prochialis nisi superioꝛ tribuit eis vberioꝛem gratiam. & ex hoc vltimo arguit Laud. q̃ potestas istoꝛum videtur dependere a ptãte epiꝛscopoz qõ ꝓcedit respectu vberioꝛis potestatis eis cõcedende: sed respectu ptãtis que hic concedit dependet ab hac cõstitutione: ꝓo hoc quod dixi in primo notabili. ¶ Op.i eo qõ ꝓmittit fratribus ut possint audire cõfessiones volentium sibi cõfiteri & sic omniũ volentiũ cum generaliter loq̃tur cum tamen sint aliqui religiosi q̃ fm statuta suoꝛum ordinum cõfiteri nõ possũt nisi suis p̃latis.glo.forte Sol.q̃ p hanc cõstitutionẽ nõ comprehẽdunt illi qõ latius ꝓsequitur Lau. dicens q̃ audire possunt cõfessiones quoꝛumcũqz in casibus in quibus absolui a suis curatis possent & etiam hoc si sint religiosi exempti scholastici: uel non.quia hec est quedã gratiosa & specialis ꝓuisio quã papa in fauoꝛem aliaꝛum ex plenitudine ptãtis sue ordinat q̃ in nullo subiacet seu depẽdet ab aliis formis seu ꝓuisionib⁹ a iure cõi statutis: vnde cũ sit ꝓuisio papalis penitẽtiarie: cũcti tamẽ exẽpti q̃ non exẽpti scholasticis aut aliis ꝓuidet.addit etiã Lau.in h̃ quedã alia mẽbra & videt corrupta scriptura: cõcludit tamen q̃ in iuribus cõibus nõ bene potest argui ad hanc ꝓuisionem specialẽ. dicit etiam q̃ licz ex multis exoꝛbitet hec cõstitutio a iure cõi: maxime absoꝛbet ius p̃latoz tñ attento statu ꝓmitture ecclesie fm q̃ optabant fideles ministri habere socios videt̃ hec cõstitutio ampliãda & in h̃ multa verba dicit q̃ nõ cõtinent quid iuris. dic verius fm glo.ut dixi cum qua tenet Pau.dicẽs q̃ in religiosis non hz locuz hec constitutio si statuta religionũ eis ꝓhibent ꝓfiteri aliis q̃ suis p̃latis: qz non habẽt velle.xij.q.j.nolo. de elec.si religiosus.li.vj.et ã electo cõfessore.ar.xvj.q.j.c.j. de sta.regu. clerne in agro.§.sane.nõ possunt ergo dici volẽtes & sic nõ hz locũ textus hic in ver. volentiũ.& quo ad id qõ dixi fm Lau. q̃ hec cõstitutio nõ dz stricte interp̃tari: dic ꝓtra ut dixi in.ij. notabili.& in hac glo.ibi benedicti. Step.remittit ad no.per Hosti.in sũma. de pen.& remiss.§.cui cõfitendum.ver.cui monachus. ¶ Secũdo op. qz videt̃ superfluitas in textu ibi curatis seu prochialibus sacerdotibus. Solvit Laud.intelligendo p verbũ curatus p̃latos collegioz conventuum & capituloz.& addit Genze.idem de archiꝑsbytero in cathedralibus ecclesijs absente ep̃o. de ma.& obe.cum in ecclesijs.& c. his que.de offic.archiꝑsbyt.officium.& p hoc apparet differentia inter curatos & parrochiales: quia nõie parrochialium intelligit̃ de his q̃ habẽt parrochiã: nõ tñ ꝓsunt collegio.ꝓ hoc ar.de elect. statutum.li.vj.uel dic melius q̃ seu ponit̃ p i.de ap.romana.§.cum autem.li.vj. vbi de hoc p Archidi. ¶ Quero si p̃lati nõ recusant dare licẽtiam fratrib⁹: sed nec cõcedunt? glo.j.dicit q̃ post trinam requisitionem licẽ habet ꝓulegium de quo hic. idem Pau. & vltra iura allegata in glo.inducat in simili qõ no.de offi.dele.cum causa. ad idem. xvj.q.vij.oĩs decime.xvij.q.iij.si quis domum.de sentẽ.ex cõ.cõtingit.& c.in audientia.& c.sacro.& eo.ti.cõstitutionez. li.vj.de cler.nõ resi.ex tue.qñq̃ tñ fm eum sufficiat vna monitio.xvj.di.si ep̃us.xlv.di.c.ij.& vlti.de rescript.ab excõicato.de offi.dele.prudẽtiam.§.ceterũ.ꝓ hoc.xxiij.di.nõ vos. ut dixi in.d.c.cum causa. ¶ Secũdo q̃ro an fratres in audiendis confessionib⁹ debeant hẽ licentiã sacerdotis prochialis? glo.denotat.dicit nõ ee necesse ꝓpter ver.libere. idẽ Pau. ¶ Tertio q̃ro an cõfessi fratribus teneant̃ iterum confiteri

ppio sacerdoti? glo. absoluti. dicit q nō: ⁊ ita terminat p extra. Jo. xxij. vas electionis. ¶ Op. ad hec de peni. omnis. glo. eadem solut: ⁊ dic ut in ea que etiā recitat opi. Jo. mo. cōtrariam quaz latiꝰ psequūtur L aud. ⁊ ſſDau. Jn quo instando p opinione glo. est q. c. omnis. videl corrigi p hāc cōstitutionē posteriorē. de cōsti. c. j. li. vj. Item specialis punitio tollit gīalem. C. de pact. cōuen. super dote. l. fi. regula generi. li. vj. ad que cōtraria nōdet: q nō corrigit. c. ois. q nō contradicit: sed cōpatur eū hac cōstitutiōe. ad aliud de. l. fi. dic quod loqtur vbi erat specialis punitio hōis ⁊ generalis legis. sed hic vtraqz est iuris quo casū specialis nō tollit gīalem: sed geminat subsidiū ut plenꝰ puideat saluti animaz. sicut ⁊ alis fit ut improbitas repmat. ff. nau. caupo. stabu. ⁊ ita. §. ex hoc edicto. Ad regulā generi. dic q intelligitur qñ genus ⁊ spēs tendūt ad diuersos fines. nam si legatur mihi genꝰ ⁊ tibi species eiusdē generis legatuz meū attenuat nō extinguit. ff. de adimē. leg. q hoiem. sed hic genus ⁊ spēs tendūt ad eundē finem. s. salutis aiarū ⁊ sic cōcurrūt sicut si genus ⁊ spēs eidē legetur: q tunc generi p speciē non derogatur si testato: primo numerat spēs ⁊ postea genus copulatiue. ff. de leg. iij. Ꝑ legatum. ad hoc de peur. q ad agendū. li. vj. sed si primo genꝰ: postea spēs: locū habet hec distinctio. l. ff. de fun. instr. quesitū. §. penul. si aūt enumerat indiuidua que sub certa specie cōtinentur enumeratio generis operatur qō legatū nō extenditur ad alia indiuidua que sub eadē specie continentur: sine precedat genus ⁊ seqtur enumeratio: siue econuerso. ff. de lega. iij. heres meus. §. penul. de fun. istru. cū delamoris. §. si cui. de aur. ⁊ arg. leg. l. j. §. si duo. sic no. ¶ Dy. in dicta regula generi. ⁊ p hec videl improbari opi. glo. p̄missa ꝙtra quam instat ⁊ aliis modis ut patet in pluribꝰ sequētibꝰ cōtrarijs: quā tamen opi. j. sustineo. ¶ Op. ⁊ alio mō ad opi. Jo. mo. p̄miss am: quia exquo fuit semel cōfessus nō dz teneri ad cōfitēduz iteruz: alis prima cōfessio videret frustratoria. So. Ꝑ non facit sacramēti necessitas: sed volūtaria obligatio seu ex officio cōfitentis cui nō subuenit sicut nō satisfacienti ex necessitate. de offic. delega. ab arbitris. li. vj. ff. de peurato. procurato: qui p eiectione. p hoc dicat Jo. mo. q p cōcessionem hanc gratiosam nō tollit cōe ius precedēs. si aūt diceremꝰ q non haberet ad suū sacerdotē reuerti posset eius iurisditio totū euacuari: ⁊ sic pulegiū hoc non teneret tanq̄ vergēs in enormē lesionez alterius. ff. de vulg. ⁊ pupil. ex facto. in pn. de dec. suggestum. Item curatus quo ad alia sacramēta ministrabit alijs cōfessis nō isti cū sit ei ignotus: quia nescit si penituerit ⁊ maxime si peccata publica cōmiserat. ad hoc illud Boecij. Si operam mēdicantis exspectas oportet ut vulnꝰ detegas. Item sacerdos debet cognoscere vultū peccatoris sui: cū dictum sit Eccles. xxxj. Curā illius habe. ⁊ videre debet erubescentiam ⁊ cōtritionem. de pen. di. j. quē penitet. alis posset iste facile illudere sacerdoti. cum ergo hec constitutio non corrigat c. omnis. stare nō phibet. C. de appel. papam. de elect. cum expediat. li. vj. ¶ Op. ad idem: quia sacerdos ⁊ fratres sunt duo ordinarij: ergo super facto per vnum alter nihil potest. ff. de offi. pcon. l. vna. So. illud quando duo dant partē ab initio: sed hic vni alius accumulatur sine p̄iudicio primi cuz fortius sit ius curan tanq̄ necessarium q̄ aduncti quod ē postea. ¶ Op. ad idem: quia potestas fratrū est delegata a papa ⁊ sic de confessis eis non debet ordina. se impedire cuz sit maior potestas q̄ ordinaria. de offi. lega. studuisti. So. ptās fratrum intelligit data sine p̄iudicio curati: ex quo aliud non exprimitur. ff. ne quid in lo. pub. l. ij. §. si quis a p̄cipe. maxie vbi seruari potest nec deterior fit cōditio cōfitentis. ex qbus dicit Jo. mo. q licz cōfessus fratribus sit vere absolutus: debet tamē iterū cōfiteri: alis pena puniri posset. c. omnis. tanq̄ contempto: tam salubris statuti. ar. C. de serui. vtb. predi. si domus. p̄o hoc quia funiculus duplex ꝛc. de vsu. pal. ex tua rum. ad p̄dicta est quod no. ſſHost. in. d. c. omnis. vbi dicit q sufficiat cōfiteri cuicūq̄ de licentia pape vel legati vel episcopi de offi. archidi. c. ij. ver. cōfessiones. vel vicarij episcopi. ar. ff. de offi. ordi. inter cetera. de ap. romana. li. vj. ſz de hoc fides facienda est sacerdoti nec sufficit dicere nisi p̄betur. ar. de preben. cum super. de scismat. c. ij. alis illusoria cēt illa p̄uisio. ⁊ dicit ſſHosti. q generalis licentia non p̄dest ad confessionem faciendam parrochiali semel in anno nisi hō exp̄matur q licet sine licentia parrochialis: nam in generali licentia non venit id qō aliquis specialiter nō esset concessurus. regula in generali. li. vj. ⁊ ex his iustificari videtur opi. Jo. mo. opi. tamē glo. tenet L aud. ⁊ ſſDau. dicat enim L aud. q de rigore et veritate sacramēti quantum ad culpam mortalem ⁊ penam perpetuam fratres in sacramēto penitētie reputant p̄ presbyteros ⁊ sic satisfactum est. c. omnis. sed quia confessis ē exhibendū corpus christi p proprū presbyteruz: ⁊ non alij: nec potest cē bene certum p̄ sbytero de cōfessione ab his fratribꝰ facta: idcirco equū ⁊ vtile ē ut vltra volūtariam confessionez talibꝰ factam nō omittatur: alis detrahetur presbyteris ⁊ eorum ecclesijs in qbus parrochiani in sua cōfessione dant presbytero omnū uel denariū que consuetudo nō improbat. de symo. ad apostolicam. Ad idē q non sit necessariū iteruz cōfiteri sacerdoti. ſſDau. inducit hanc lram que dicit confitētes absolutos: ⁊ p̄mittit libere ⁊ licite cōfiteri exceptis casibꝰ ep̄o reseruat: ⁊ reseruat solum ius diocesani: ⁊ sic videl omittere cui fiat confessio: nō aūt ipsam confessionem ad quā de necessitate tenentur peccatores. dicit etiam ſſDau. q per hoc non corrigit. c. omnis. sed qō ibi dicitur de parrochiali: hic addit ⁊ de fratribꝰ. ⁊ p hac pte est: quia exquo semel ē absolutꝰ de sijt eē peccator. l. di. ferrum. Item semel cōfessus penitētiarijs pape nō tenet illa alij confiteri. ar. de sen. excō. eos. li. vj. Item sm L aud. fieret iniuria sacramēto si reiteraret sine cā de apost. c. ij. qō. c. tamē loquitur de baptismo q nō est iterabilis. secus in penitētia: dic tamē q licz possit penitentia iterari: tñ quis non dz cogi ad eius reiterationem sine causa ne cogat subire onus iportabile. xxvj. q. vlti. alligant. ¶ Quarto quero an cōcessio quam facit hic papa fratribꝰ de audiēdis confessionibus locū habet ecipso q ep̄i recusant eis exhibere licentiam? super hoc dicit ſſDau. q debet intelligi hec licentia concessa de obseruatis gradibꝰ enumeratis ab illo. §. statuimus hucusqz. alis non habent hanc licentiam. nam p̄mo gradu nō seruato nō est locus secūdo. ff. de acqui. here. l. iij. ⁊ l. quamdiu. de rescript. cum dilecta. de offi. deleg. venerabili. ¶ Quinto quero in eo q dicit q fratres ex concessione de q̄ hic nō habent ampliorē potestatē q̄ curati q dicuntur curati quo ad hoc. Sol. ex his que dixi. §. i vltimo cōtrario. ¶ Sexto q̄ro circa hoc si ep̄s est ille qui est curatus ut hic loqmur de canonicis ecclesie cathedralis qui non habent alium prelatum immediatum an istos poterunt fratres absoluere omni casu quo potest episcopus? videtur per hanc lram q sic. Jn cōtrarium: quia in ecclesijs cathedralibus est archipresbyter uel esse debet qui immediate curā hab. t illorum de ecclesia. de offi. archipres. officium. quod placet L aud. qui dicit q etiam si episcopus gerat curam in hoc ipse ē alter tanq̄ curatus ar. de cōcess. p̄ben. postulastis. vult dicere q etiam si casualiter contingat q ep̄us sit immediatus: tamen quatenus considerat tanq̄ curatus non habet absoluere a casibus episcopo reseruatis: sed solum tanq̄ episcopus ⁊ hoc mihi placet: licet L aud. relinquat disputatiōi: ⁊ p hoc qō dico in se. q. ¶ Septimo q̄ro si aliquis gerit curam nomine episcopi ita q absoluere potest in casibus ep̄alibꝰ: an subditos tales poterūt huiusmodi fratres absoluere in casibus episcopalibus? Genz. q non: quia cōceditur fratribus ut habeāt illam potestatem quam habent curatia iure. hec aūt de qua premisi p̄det ab homine. dicit tamen Genz. q aliqui de hoc turbari vident sed de eis non curando sicut nō curatur de scandulo irratio nabili. de no. ope. nunc. c. ij. ¶ Octauo quero de intellectu littere cū dicit q fratres non habēt ampliorem potestatez q̄ habent curati a iure? So. ex his que dixi in duabus p̄cedentibus q̄stiōibꝰ: ut dic glo. in ver. cōcessa. q̄ dicit sensuz cē huius lre q in casibꝰ episcopo reseruatis absoluere ñ p̄nt. ⁊ idē L aud. ⁊ q sūt hij casus remittit gl. L aud. ⁊ ſſMath. enūerat: ⁊ dātur vsus quos posui. s. e. cle. ver. hac decide. q. vij. ¶ Nono quero qualis est potestas quam habent curati? dicit ſſDau. etiam q est fori penitentialis: dicit q etiam hic loquitur de potestate dispensandi: uel de casibus episcopo reseruatis: et q multomagis possunt fratres absoluere in casibus pape reseruatis: ⁊ hoc ut dicat ſſDau. non procedit ex defectu potestatis ordinis ex qua posset quilibet sacerdos absoluere quēlibet a peccato. ad hoc Joh. xx. nam cum posset species panis ⁊ vini conuertere in corpus ⁊ sanguinem. de cōse. di. ij. panis. de sum. trin. c. j. §. vna vero. fortius potest quemlibet peccatorem conuertere in membrum christi. l. di. ferrum. dicit ergo q hoc p̄cedit ex inordinatione canonica iurisditionis exercitium restringente. de parrochia. nullus. de pen. omnis. vnde requiritur q absoluens in foro penitentiali habeat potestatem ordinis iurisditionis exercitium que a maioribus in inferiores descendit. xxj. di. in nono. de elect. significasti. in fi. ⁊ a maioribus tanquā maius imperium habeni-

tibus restringitur. ff. de iudic. iudicium. lxiij. di. solonitane. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. ꝛ sm ℣au. hoc procedit ex ordinaria potestate quã habent epi. xj. q. j. de persona. tamẽ reseruare non debet eps sine causa. ca. q. peruent. ¶ Decimo quero an epus possit sibi reseruare casus de qbus curati poterant ante hanc cõstitutionẽ absoluere ita qꝫ reseruatio p̃ iudicet fratribus. glo. ea. in ver. cõcessa. ibi dicit ꝛ tenet qꝫ sic ꝛ idem ℒaud. ℣au. Step. ꝛ Benze. rõnes dic ut in glo. ꝛ in ea ibi raio iniuriandi. ad ℍ. ff. de dam. infe. flumnũ. ꝛ. l. peculus. de aqua plu. ar. l. j. de elec. cum ecclesia. ¶ Undecimo quero in eo qõ in ꝓxima. q. dixi de casibus reseruat epo an restitutio male ablatorum ꝛ incertorum in magna quantitate sit reseruata epo. Jo. mo. hic dicit qꝫ sic. ar. de iude. cuz sit. vbi idem tenet ℣ost. de vsu. cum tu. Archid. xiij. q. v. non sane. ꝛ de testa. religiosus. li. vj. tenet contrariũ dicẽs qꝫ episcopus circa talium erogationem non habet se intromittere nisi in defectum vbi persona certa a testatore non est deputata. de testa. tua. ꝛ. c. Johãnes. C. de epis. ꝛ cleri. nulli. qõ tenet ℣au. dicens qꝫ tamẽ episcopus potest reseruare sibi cõfessionem ꝛ absolutionem peccati: ipsam autẽ satisfactionem que est in restitutione ꝛ cõcernit ꝓximum cui facienda est nõ potest epus immutare cũ sit certa ꝛ a iure imposita: quia nõ dimittitur peccatum nisi ablatuz restituatur: ꝛ ad hanc restitutionem tenetur etiam ipse penitens: vnde etiam si ante penitentiam facta eẽt per peccatorem distributio si diceremus qꝫ iterum ad arbitrium epi teneatur dispensare: iniquum esset sm ℣au. qui etiam de hoc no. j. de priuileg. cle. j. vbi dico in ver. quib⁹. in. ix. notabili. ꝛ. q. v. ꝛ de peni. cle. ij. §. ad hec. q. x. ꝛ dic ut dixi in. d. c. cum sit. vbi dico qꝫ ex quo distributio prouide facta est debet epus eam approbare: quia nõ refert qꝫ fiat absolutio. ff. de neg. gest. soluẽdo. de rigore tamẽ potest interdicere hanc distributionem per alium fieri: ꝛ hoc etiam per cõstitutionem statuere ad obuiandũ fraudib⁹ que in hoc fieri possunt: quod dic ut ibi dixi. ¶ Duodecimo q̃ro in eo qõ hic dicit de ptãte parrochialium sacerdotum an possit sacerdos absoluere parrochianũ de delicto extra parrochiam cõmisso? ℳath. dicit qꝫ sic: p id quod no. xvj. q. j. c. j. in glo. dicunt qdam: ꝛ Archi. de consti. c. ij. li. vj. in glo. fi. nam si hoc casu non cõtrahit delinquẽs forum rõne delicti ꝛ hoc ī foro penitẽtiali: quod dic ut dixi de peni. ois. ¶ Decimotertio quero de qbus plãtis loquitur lra ibi: nisi prelati. glo. fi. dicit qꝫ ꝛ de epis ꝛ de superioribus. idem dicit ℣au. in alijs exemptis habentibus in loco in talibus iurisdictionem quasi episcopalem. pro hoc quod dixi. s. e. cle. §. statuimus. q. iij.

ℱ. Huiusmodi. Primo permittit fratrib⁹ qꝫ libere possit apud eos eligi sepultura. Secũdo disponit qꝫ de omnibus funeralibus ꝛ de omnibus relictis a defuncto sepulto ibi debeꝯ quarta rectori parrochialis: ibi. verbum verum. Tertio monet fratres ne faciant fraudem contra hanc constitutionem: ibi. facturi. Quarto in hoc onerat cõscientias fratrum ꝛ statuit qꝫ possint cõuenire de dolo: ꝛ cõminatur de ratione in extremo iudicio: ibi. in quibus. Quinto ꝓhibet parrochiales a fratrib⁹ aliquid vltra quartam predictam exigere: ibi. vltra. ¶ Nota ex eo qõ dicit glo. j. qꝫ questiones surgũt de eo in quo vertit lucrum: qõ maxime ꝓcedit inter viles. sed magni viri de lucro parum de honore plurimũ contendũt. ¶ Secundo nota qꝫ ius sepulture non competit ecclesijs non prochialibus nisi specialiter eis concedatur sicut hic conceditur fratribus. de ℍ in glo. quam ꝛ quibus competat hoc ius. glo. ea. remittit. et de hoc per Archi. de sepulturis. c. j. li. vj. precipue autez non competit sepultura religiosis: quia diuinis ꝛ humanis vocib⁹ mortui sunt. xj. q. vij. placuit. xvj. q. j. placuit. ꝛ dicẽ ℳathe. qꝫ licet eis concedaꝯ sepultura: tamen cauere debẽt ne inducant ad vouendum uel iurandũ super hoc. de sepulturis. c. j. li. vj. ꝛ si contra fecerint incurrunt penas. de quibus. j. de peni. cle. fi. §. fi. ¶ Quero quid est sepultura? dicit ℒaud. qꝫ est locus concauus in cimiterio vbi corpus catholici sepelitur: ꝛ sm eum talis sepultura est ipsum diuinum officiuz qõ mortuo impenditur dum terre traditur corpus eius. habent autem hanc libertatem sepulture fere oẽs parrochiales ecclesie de iure cõi: ꝛ plures alie de consuetudine: uel priuilegio speciali. §. eo. per totum. ꝛ licz quilibet locus ex quo per epm est ad hoc deputatus ꝛ dedicatus sit aptus. tamen quandoqꝫ deficit exercitium: uel ꝓpter defectum materie: uel ꝓpter conuentiones initas cum rectore. de pac. pactum. li. vj. de ℍ dic ut no. eo. ti. in ℳica. ꝛ in. c. certificari. ¶ Secundo quero an fratres quibus hic sepultura cõceditur possint processionaliter ingredi cum cruce parrochiam mnto rectore ad suscipiẽdum funus eius qui eligit apud eos sepeliri. ℳldradus in consilijs. xxxij. alꝫ. xcij. multis rationib⁹ arguit qꝫ non: ꝛ in ter cetera inducit hanc litteram que permittit qꝫ recipiunt ad sepulturaz eos qui elegerunt: ꝛ debet sic intelligi qꝫ ad eos portetur funus per parrochialem sacerdotem qui hoc potest ar. eo. ti. cum liberum. ꝛ quod ibi no. ꝓ hoc etiam. facit. s. e. cle. ver. in ecclesijs. vbi non pmittũtur fratres ingredi ecclesias parrochiales ad p̃dicandũ nisi de bñplacito rectoꝛ uel epi uel alterius superioris. In cõtrarium est: quia cum hic pmittitur fratribus libere sepultura ꝛ vno permisso pmittuntur prepatoria necessaria. de offi. dele. ꝓterea. ꝛ posset instari multis rõnibus. quod prosequitur ℳldra. in consilijs. cciij. ꝛ vide illa duo cõsilia que sunt cõtraria. primuz consiliũ quod est lxxxij. tenet qꝫ isti fratres non possunt. secũdum consiliuz qõ est. cciij. tenet oppositum. ℣de. de anc. tenet hoc vltimũ. primum tamen obseruaꝯ: quia non lenaꝯ funus nisi iubente sacerdote parrochiali qui etiam incipit versum: subuenite ꝛc. ꝛ hoc tutius ne detur materia rixe. ꝛ ad illud quod dicitur qꝫ vno permisso ꝛc. dic qꝫ pmittanꝯ preparatoria: ita tamen qꝫ quis non dicat sibi ius. cõtradicente ergo sacerdote nõ debẽt ingredi per violentiam eius parrochiaz: sed de hoc conqueri coram iudice competenti. ꝛ pro hoc quod dico. j. ver. se. q. xxvj. ꝛc.

ℱ. Verum. Nota qꝫ ad rectores curatos spectat p̃dicare: de hoc in glo. j. ꝛ p ℍ. xxviij. di. per totum. de offi. ordi. inter cetera. Et ex hoc infert ℒau. qꝫ curatus debet habere scietiam p̃dicandi. xxj. q. j. adijcim⁹ de hereti. ex cõi camus. §. quia vero. de sta. mona. qõ dei. ꝛ debet habere scietiam omniũ eorum. de qbus. xxxviij. di. que ipsis. ꝛ hoc officium priuilegiatũ est adeo qꝫ per ipsuz exijt monachus obedientiam. d. c. qõ dei. Et no. in eo qõ dicit predicare verbuz dei: hoc enim non ẽ minus qꝫ corpus christi. j. c. j. interrogo. de cõse. di. ij. cum omne. quod nõ intelligas quãtum ad essentiam ꝛ dignitatem sacramenti: sed quantum ad efficaciam. nam sm ℒaud. per verbũ dei plures cõpungũtur ꝛ sic mortalia delent. sed per corpus christi sola venialia. ut no. in dictis iuribus. ¶ Secũdo no. qꝫ curati habent audire confessiones. de peni. di. j. multiplex. ꝛ. c. mensuram. de peni. omnis. ¶ Tertio no. qꝫ curati cuz ministrent sacramẽta fraudari nõ debent bñficijs necessarijs. fraudarentur autẽ si vocati ad onera repellerentur a mercede. in auẽ. de mdi. §. ne autem. colla. vj. cuius contrariũ fieri debet: ut qui participes fuerunt passionũ sint socij cõsolationũ. s. e. c. j. regula. q sentit. li. vj. ¶ Quarto no. qꝫ operarijs debetur merces. de hoc in glo. ij. ꝛ ꝓ hoc ℳathe. xxj. c. de magistris. c. vlti. ¶ Quinto no. qꝫ attenditur id qõ fieri cõsueuit. de constit. ex lris. ¶ Sexto no. qꝫ canonica de funeralib⁹ debeꝯ exemptis ut ℍ. qõ dixi. s. e. ti. certificari. ¶ Septimo no. qꝫ quo ad fratres de quib⁹ hic canonica limitata ẽ ad quartam: ꝛ ab hac taxatione sm ℒaud. ꝛ Bẽze. non licet recedi cuz sit papalis. xix. di. in memoriam. ff. de cõsti. ꝓnci. l. j. in alijs vero casibus quanta sit hec canonica statuit cõsuetudo. quod dic ut dixi in. d. c. certificari. ¶ Octauo no. differentiam inꝰ verbum taxamus. ꝛ verbum limitamus. dic tamen qõ idez important: ꝛ vtrunqꝫ ponitur hic causa maioris expressionis. ¶ Nono no. qꝫ qñqꝫ quis dicitur largiri id ad quod tenet: sed sumitur largiri improprie ꝓ tribuere. ¶ Opp. in eo qõ dicit qꝫ curati habent ministrare sacramenta parrochianis. quedam enim sunt q̃ ministrari non possunt nisi per epm ut cõfirmatio. de cõsue. quanto. So. ℣au. qꝫ hic loquitur de sacramentis necessarijs ut sunt baptismus penitẽtia ꝛ extrema vnctio ꝛ sic nõ loquꝫ de cõfirmatione. que autẽ sunt sacramenta necessitatis. no. de sacramentis non iterandis in ℳica. ꝛ de transact. veniens. ¶ Secũdo op. qꝫ ad curatos nõ pertineat p̃dicare. xcij. di. in sancta. vbi dicꝫ qꝫ hoc ꝑtinet ad diaconuz ℣au. ibi remittit dicens standũ vltime solutioni. glo. q̃ est ibi: ꝛ illa exponit p̃dicationem .i. electionem euangelicam. ¶ Quero in eo qõ dicit in oĩbus obuẽtionib⁹ quartam deberi: qd si nõ relinquatur fratrib⁹ sed frater datur executor ad certam summã distribuendam arbitrio suo: ꝛ ipse distribuit in fratres? glo. omnib⁹ refert quandã declarationez emanasse a ℬonifacio. viij. de qua etiã glo. j. mentionẽ facit vbi declaratur qꝫ canonica debetur: qõ dic ut in glo. ꝛ ꝓ ℍ facit vbũ vniuersale oĩbus. qõ est in tex. ꝓ qõ dicit ℒaud. qꝫ de his q̃

sequũtur qsiocũqz debetur canonica ⁊ q̃ cõditor apposuit q̃ nitegre deberẽ quarto ponendo verba gñalia ⁊ vniuersalia ꝓpter multifarias cauillosas subtilitates q̃s aliqui reperiebant super canonica fraudanda ⁊ quasi ad nihilũ redigenda qõ ꝓhibere vult hec cõstitutio. ⁊ no. id qõ dicit glo. q̃ ea q̃ sequũtur ibi tam funeralib⁹. vsqz ibi: quartam ptem. cũ ponant causa dubitationis tollende nõ restringũt generalitatẽ sic ⁊ ea que ponũtur causa exempli non disponunt. ff. de act. ⁊ obli. obligationũ substantia. §. fi. ⁊ dic fm ℙdau. ⁊ Bẽze. q̃ illa v̈ba ad quoscunqz determinatos vsus nõ intelligunt cause limitãde constitutionis: sed potiꝰ causa tollende dubitationis: ⁊ ideo non minuũt generalitatem qua ꝓcedit. ff. de aur. ⁊ arg. lega. pediculis. §. labeo. de reg. iur. l. qua dubitationis. Ex ꝑ dicit ℙdau. q̃ loquitur hec lr̃a non tñ de relict̃ ad determinatos vsus: sed etiam ad indeterminatos. qõ dicit verũ siue sint vsus non sacri: licz quidã ut refert dicere velint q̃ de relictis pro construendo capellam uel aliaz rem sacram non debetur canonica: q: rei sacre seruitus impoñi non potest. ff. de serui. seruitus. §. sacer. vnde intelligũt hic loqui de vsu personali puta ꝓ victu. de relig. domu. c. vno. ver. nos enim. li. vj. quod dicit ℙdau. cẽ contra mentẽ hui⁹ littere: et q̃ illud. c. ꝓ eis. nõ facit quod placet: q: ibi loqtur i alio casu.

¶ Secũdo quero si decedẽs executori mandat ut det fratribus quid tale? glo. e. dicit per eandem declarationem declaratoriam contineri q̃ canonica debetur: quod dicit ut in glo. ⁊ idem ℙdau. ꝓ eandem rõnem: quia tacitum relictum nõ capaci subiacet falcidie. ¶ ℙ. ad hoc. ff. de his qui. ut indig. heres. So. ℙdau. q̃ ibi de hereditate nõ remansura heredi sed fisco applicanda. C. ad. l. fal. l. iii. vult dicere q̃ ibi non ꝓbatur q̃ nõ detrahatur falcidia: sed detrahatur ⁊ applicatur fisco. fallit in filio ⁊ seruo qui excusantur a cõfiscatione ex eo qõ habuerunt necesse parere testatori. ff. ad. l. fal. tacitum. de hoc. in. d. l. iij. ¶ Tertio quero in eo qõ de funerabilib⁹ dicit que sunt funeralia? glo. declarauerat. dicit q̃ ea que deseruntur cũ funere: uel etiam ex causa funeris ante obueniunt ecclesie quod no. ⁊ idem ℙdau. qõ latius ꝓsequitur Laud. dicẽs q̃ funus dicitur fm ℍug. a fumꝰ, quibus ligari consueuerũt mortui uel sudaria mortuorũ dum tradũtur terre: sed hodie cum filo suũtur ⁊ funeralia dicũtur. i. bona que cõueniunt ratione funeris. ex hoc dicit q̃ exquo funus traditus est terre coopertũ non habet locum fines: quia satis corpus terra astringitur ⁊ sic per cõsequens tũc nõ videntur habere locum funeralia: ⁊ sic cessante causa cessat effectus: ⁊ nomẽ sit consequẽs rei: ⁊ fortius agẽs ꝓuincat munus: sicut de alia rationali dicitur cuius aduentus annullat alias animas. ⁊ de magna copia que ad se trahit modica accidẽtia corporis christi. ⁊ hoc fm aliquos. Et fm eos ut refert Laud. canonica debetur tñ de obuenientib⁹ quamdiu corpus est in fumb⁹ extra terram: sed de obuenientib⁹ postq̃ est conditum terre nihil debetur. sed ut dicit Laud. desipit qui sic sapit: nec insistendũ est in hoc scientie grãmatico⁊. xxxvj. di. ſi quis. nam de superficiebus verbo⁊ curandum non est. de iureur. cle. romani. §. verũ. dic ergo melꝰ ut ꝓdixi: q̃ siue ante corpus conditũ terre siue postea obueniant occasione funeris dicunt funeralia ⁊ debeꝯ canonica: ⁊ per hoc soluit̃ questio sequens.

¶ Quarto quero quanto tempore durant funeralia? an dũ corpus traditur sepulture tñ an per totã diem sepulture an potius. xxvij. uel. xxx. quo ad omnia que interim offerũtur? Laud. instat ⁊ ꝓ vltia opinione est ut dicant̃ funeralia quãdiu fit memoria de funere. q̃ vero dicant̃ funeralia tñ ea q̃ portantur cum funere. est. ff. de reli. ⁊ sum. fu. l. funeri. ⁊ pro alia opi. q̃ durãt tñ donec sit officiũ sepulture. est. ar. de cle. cõmissi. li. vj. ꝓ alia q̃ tota die est: quia tota dies debet cedere curatis maxime cum certent de damno vitando: ⁊ religio si de lucro. ar. de offi. dele. consuluit. insti. de ver. obli. §. cẽs. ꝓ alia q̃ intelligat̃ vsqz ad trecesimũ ⁊ etiã annuersariũ ⁊ in ꝑpetuum. de ver. sign. cum inter. Lau. non decidit. dic ut dixi in ꝓcedenti questione. ¶ Quinto quero in eo qõ dicit ãr tum deberi de quibuscunqz qũdocunqz relictis si cum funere dicũtur equi cum armis. dicunt aliqui q̃ hec non dicunt̃ funeralia: quia non deferũtur cum funere: sed ducũtur. qõ reꝓbat Laud. quia dici non potest quin dentur uel offerant̃.

¶ Sexto quero in eo qõ dicit quartam deberi de his etiam de quibus solui non consueuit an valeat consuetudo q̃ nihil soluatur ꝓ canonica portione. frater Raimundus ut refert ℍoſtien. tenet q̃ non: quia talis consuetudo esset cõtra rationem ⁊ naturalem equitatem: quia fm apostolum debent eẽ socij consolationum qui fuerunt ⁊ passionũ. ſ. eo. c. j. Item quia per hoc auferetur pme ecclesie tota cõmoditas rei siue. i. ius parrochiale quod eẽ non debet. ff. cõmu. ꝓdio. venditor. ſ. eo. certificari. quod tenet ℍoſtien. in sum. c. §. ⁊ quota. ver. sed nunquid. per. d. c. certificari. vbi dicit fm rationabilẽ consuetudinem. dic cõtra dummodo ꝓscribens habeat bonaz fidem ⁊ titulum qui regitur: quia ius cõmune est cõtra ipm de ꝓscript. de quarta. de hoc dixi in dicto. c. certificari. i. x. q.

¶ Septimo quero si aliqua dãtur ꝓ anniuersario uel. xx. uel. xxx. an de eis debeꝯ canonica? videtur q̃ sic per id quod dixi. ſ. q. iij. In cõtrarium: quia hec constitutio est correctoria iuris antiqui in eo qõ vult canonicam solui: etiam de his de quibus de iure alꝰ non debetur: ergo alꝰ ristringẽda ad casus in quibus loqtur. videt autẽ loqui tñ in eo qõ datur uel relinquitur a testatore ⁊ sic secus de his que dant consanguinei uel amici. ar. xiij. q. ij. non extimem⁹. dicit ℙdau. q̃ ꝓ primo faciat littera que dicit de omnibus obuentionib⁹ qõ placet per id quod dixi. ſ. q. iij. quia dicitur obuenire causa funeris. Cõsuetudo tamen non habet qõ detur canonica nisi de his que cum funere deferuntur uel que offeruntur dum funus est in ecclesia. ¶ Octauo quero an in aliis fratrib⁹ preter minores ⁊ predicatores habeat locuz hec constitutio? glo. ut patet dicit q̃ non: quia restringenda. ut dixi. ſ. q. prima. dicit Jo. an. in apostillis: q̃ Clemens q̃ntus prorogauit eã ad heremitas. ⁊ Joh. xxij. ad carmelitas. de hoc no. Jo. an. de regu. constitutionem. li. vj. ⁊ Lap. dicit q̃ prorogationẽ ad heremitas fecit Bonifacius. viij. sed pmũ verius. ⁊ de hac prorogatione etiaz dixi. ſ. ea. cle. ver. ab olim. in. ij. notabili.

¶ Nono quero si quis sepelitur apud sorores ordinis minorum ⁊ predicatorum fuit de facto? dic q̃ cum hec constitutio sit restringenda ut dixi. ſ. q. vij. non habet locum in sororibus maxime de ordine fratrum minorum ille non habent per omnia regulam beati Francisci: sed etiam si haberent sufficiat qõ hic de eis nõ exꝑmitur. ¶ Decimo quero si testator legatum soluit in vita? glo. in verbo datis. dicit q̃ debeꝯ canonica. ⁊ idez ℙdau. ¶ Undecimo quero quid si sepelitur defunctus cum habitu fratrum? glo. hac ratione dicit canonicã deberi. ⁊ idẽ ℙdau. ⁊ Step. q̃ allegant. ff. de alimẽ. legato. alũne. §. vlti. ¶ Duodecimo quero si quis in ſanitate contulit se ⁊ sua loco religioso uel seculari? dicit Laud. q̃ curati nihil habent. ſ. e. de his. filij tamen si extant habebunt legitimam sicut haberent in donatione causa mortis. ꝓ id qõ no. ℍoſtien. in. d. c. de his. per. c. Ramutius. de testa. vbi de hoc per eum. ⁊ per. l. C. de mortis. dona. si totas. facit. xvij. q. iij. quicũqz. ꝓ hoc qõ dixi de dona. c. fi. ¶ Decimotertio q̃ro si nouitius moritur tempore ꝓbationis? ℙdau. refert quod no. eo. ti. de his. vbi referũtur opi. cõtrarie. tenet aũt ℙdau. q̃ idem de ipso quod de non professo. quod tenui in. d. c. de his. per. c. religio. §. j. de sen. excõ. li. vj. vbi probatur q̃ non censetur religiosus cum effectu. ad idem de regu. beneficiũ. li. vj. ¶ Decimoquarto quero si testator donauit in mor̃ articulo uel legata in vita soluit. postea ecclesia sepulture interdicitur ita q̃ ibi sepeliri non potest? dicit ℙdau. q̃ nihilominus debetur canonica ne ex delicto ⁊ pena cõsequatur cõmodum quod esse nõ debet. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. iij. §. xvj. q. j. legi. Ex hoc infert q̃ quandoqz debeꝯ quarta: etiã ab illis apud quos funus non est sepultum: idem dicit videri si casu alibi sepelitur: quia forte apud ꝓmos nõ potuit porꝯ tari. ꝓ hoc quod no. eo. ti. in nostra. Contrarium tenet Frederic. de senis in cõsiliis. ex. per rationem quam subijcio. ⁊ amplio ego i. d. c. in nra. dico q̃ si perpetuo debet manere sepultus in alia ecclesia solũ de relictis illius ecclesie: uel de funeralibus dabitur canonica. per id quod no. eo. ti. c. j. facit hec littera contingendo ver. istum verũ. cum precedenti. ex qua coniunctione patet q̃ hic determinatur quartaz dandam solum ab ecclesia in qua quis sepelitur. ⁊ ad hanc questionem facit. j. q. xix. ꝓ opi. tamen ℙdau. inducũt aliqui quod no. Bꝯ. ⁊ Bar. ff. de adult. miles. §. fi. vbi dicunt q̃ si qs legauit fratrib⁹ predicatoribus centũ si cum in tali loco sepelierint: ⁊ postea iste sit interdictus: uel se interfecit ita q̃ non potuit ibi sepeliri nihilominus debetur legatũ ex quo stat ꝓ testatorez. ar. illius. §. Sed hoc non facit contra predicta: quia in questione premissa loquitur de quarta que debetur nõ ex testatoris sed ex legis dispositione: sed aliz certa limitatione ſ. si fuerit ibi sepultus: ergo secus alibi. ¶ Decimoquinto quero si defunctus mandauit aliqua dari singularib⁹ fratribus ad eorum cõmoditates? glo. per hoc dicit quartã deberi

quod probatur rationibus: vsq; ibi. non obstat. & idē ☞au. & Genze. qui pro hoc ponderant verbum fratribus ipsis. ¶ Op. ad hoc de testa. requisiti. vbi relictum persone cedit persone. glo. sol. q; illud cū persona est propij capax. sed qō dictum est, pcedit de incapaci. & idē ☞au. Ben. & Alb. Bath. qui omnes concludunt quartam deberi ut predixi. Sicp. tenet contrariū & prosequitur ea que ponit Oldra. in consilijs cccxxvj. alīs quarto. que tamen non allegat. dicit aūt q; littera hic que loquit de fratrib⁹ debeat intelligi complexue & sic non de relicto singulis. ff. de rer. dub. cuib⁹. relictu etiam ecclesie in qua quis sepelitur intelligitur relictum causa sepulture. ff. de excu. tuto. nensem⁹. & l. se. Item recipere ad sepulturam est actus totius corporis. relictū ergo singulis cā amictie uel parentele non subijcitur. l. canonice portionis. ar. ff. de castren. pecu. si forte. & l. castrense. C. de impo. lucra. in de script. l. penul. Ad hanc litteram que dicit quartam deberi de relictis ad quoscūq; usus respondet q; respicit res legatas & modos legandi: non aūt personas legatariorū ampliat. de aluīn. le. a filio. §. fi. Ad id quod dicitur in glo. q; relictū singulari persone acgritur cōuentui. respondet q; non obstat: q; conuentus representat personam singularem. ff. de indi. mortuo. nō ē causa canonice portionis: sed cā est sepultura. & hec fuerunt verba Oldra. & ponit Frede. in consilijs. cccxix. alīs cxlix. hanc aūt questionem & latius prosequitur Jo. de lig. & pro hac vltima parte inducitur. ō ver. sig. ex parte. ij. ibi que personis &c. vbi dicit q; relictis personis non soluntur portio ecclesie cathedrali. & quod no. co. ti. relatum. in glo. ij. vbi dicitur de relicto pauperibus non deberi canonicā. Item quia p clem. hanc īmutantur antiqua iura. qō aute; non īmutatur &c. C. de ap. precipimus. de elect. cum expediat. li. vj. per ipla vero iura antiqua nō debetur quarta de relicto p; onis singularibus: sed solum de relictis ecclesijs uel monasterijs. eo. ti. c. j. & ij. & c. in nostra. & nomine fratrum intelligitur conuentus & non singulares persone. ff. de re. dub. cuibus. & qō. §. dixi. Item debemus attendere cuius contemplatione fiat relictum. ff. de bo. pos. con. tabu. l. penul. §. hoc solum. de dona. causa mor. l. si filio. ij. & l. fi. de vulg. & pupil. qui liberis. §. hec verba. ☞eterea si defunctus fuisset alibi sepultus de hoc legato non deduceretur canonica: ergo nec nunc cum legatum non pendeat a sepultura. vltimo quia religiosus ē capax talis legati. ff. de his que p; o non scriptis. si in metallis. de ali. & cua. leg. is qui. & l. seruus. & hoc no. Archidi. xvij. q. ij. qua. ☞ro prima vero parte inducitur vltra. glo. quia verbum fratribus. comprehendit singulares personas ut dictum est. facit de priuileg. per exemptionem. li. vj. vbi exemptis canonicis. intelligitur exempta ecclesia. Item populo interdicto intelliguntur interdicti singuli de populo. de sentē. excōmu. si sententia. in fi. li. vj. & priuilegium concessum anglicis concernit singulos. de so. compe. dilecti. p; o hoc quia ī regula minorum dicitur: q; fratres nihil sibi appropriant qō exponitur generaliter de fratribus tam in cōmuni q; in singulari. j. de ver. sign. cle. exiui. §. porro. Ad idem iste. §. & hanc partem tenet Jo. de lig. quibusdam rationibus: sed sufficiunt rationes posite in gl. & ille que nunc facte sunt: & maxie qua negari nequit quin hoc sit relictum monasterio cum nō posset religiosus capere: & per hoc soluūtur rationes contrarie. ¶ Decimosexto quero si relinquitur alicui q; in ecclesia fratrum faciat construi capellam & emat illi ornamenta. consuluit Laurē. de priuil. q; non debeatur canonica: qua non est relictum ad usum fratrum. Jo. de lig. consuluit contrarium qō est verus per ea que dixi in p;ima. q. negari enī nequit quin sit relictum monasterio. posset autem procedere dictum primum quādo testato: reliquisset fieri capellam in alia ecclesia: nec dixit in qua: tunc enim eligitur locus mendicantium non per hoc potest dici relictum fuisse fratribus: et cessāt omnis fraus que fieri posset tenendo q; idem eēt quando expressisset q; capella fieret in ecclesia fratrum. Item si detracta quarta residuum non sufficiat ad constructionem capelle non detrahatur quarta. ut dicit Oldra. in consilio. cccvj. alīs. iij. & alīs. ccxxvj. sicut quando relinquitur pecunia p; seruo emendo manumittendo si detracta falcidia residuum nō sufficit ad consumandum opus cessat falcidia. ff. de fideicom. liber. l. decem. ff. ad. l. fal. si seruus. sed posset dici q; aliud in falcidia: quia testato: videtur p;ibuisse falcidiam. ut no. ca. l. decem. in glo. fi. secus in hac quarta quam p;ohibere non potest. de testa. requisiti. suppleat ergo heres residuum p; o capella: ul'si ō non vult fiat id quod fieri potest detracta quarta. de testa. nos quidez. quod videtur verius maxime ad obuiandum fratribus. ¶ Decimoseptimo quero de intellectu litterē: ibi uel alijs. p; o eisdem puta eorum creditoribus uel seruientib⁹ uel similib⁹. ☞au. ¶ Decimooctauo q̄ro an debeatur quarta de relicto fratribus si defunctus nō fuit apud eos sepultus: & hec questio non ē eadez cum questione. xvij. ō. c. ver. quia. ibi quando apud eos eligit sepeliri: sed casu nō fuit sepultus. hec autem questio potest intelligi quando non eligit: & sic eam format ☞au. ut. j. ea. q. dico. glo. quero. refert opi. p; o & contra. & concludit quartam non deberi nisi iteruenerint fraus: quod expressius tenet Laud. cum canonica debeatur de funeralibus. ut. ō. eodem. ver. non sunt autē funeralia vbi non est funus. ō. eo. c. j. & c. in nostra. Et idem Bath. qui dicit fratrum Aluarium ita tenuisse: p; o hoc q; quo ad corpus non est facta mutua ecclesie parrochiali p; monasterium vbi defunctus non sepelitur: & procedunt hec quo ad quartam parrochialem. sed in episcopali secus: quia illa debetur episcopo de relictis omnibus ecclesijs sibi subditis. de testa. requisiti. ☞au. in ver. precedenti. etiaz idem tenet cum glo. & in hoc videtur aliqualiter ei contrarius. quod dixi post enim. ō. q. xvij. licet. ut proxime dixi hec questio differat gb illa. dicit autem ☞au. in. d. precedenti ver. q; p; o hac p te est: quia. ō. hac constitutione. in p;n. dicit discordiam ortaz super tumulandis corporibus defunctorum & sic non extenditur hec constitutio nisi ad ecclesias in quibus corpora tumulantur: talia nāq; sunt subiecta &c. xxxij. q. vij. apostolus. de fi. instru. inter. ver. ceterum. quod dicit ☞au. verum ut etiam dicit glo. nisi procurent sepulturam in fraudem apud alios eligi. quid enim si destinauerat sepeliri apud fratres ex p; posito expresso electa sepultura facunt alibi eligi & sibi nihilominus legari q; alīs erat legaturus. Ex hoc apparet fraus et tenentur ad quartam. & idem in similibus fraudib⁹. ¶ Decimonono quero si episcopus sepelitur in monasterio mendicantium an debetur canonica alicui ecclesie? videtur q; nō quia tota dioceſis est sua parrochia. xvj. q. j. in parrochia. & sic dicitur sepultus in sua parrochiali ecclesia. Jn contrariuz quia cathedralis ecclesia est parrochia episcopi & ibi debet iacere nisi aliud disponat: nam ibi habet domicilium. de testa. requisiti. q. vij. j. scire. de p;aui. c. j. & hoc tenet Bertrandus de elec. cle. j. de hoc dixi, de sepul. c. j. vbi teneo quod predixi licet canonicam deberi sicut etiam episcopus viuens tenetur ad decimas ut no. Jnno. de dec. nouum genus. q; antē debeatur ecclesie cathedrali probant iura. ō. allega. nonnulli tamen consuluerunt contrarium per rationes non necessarias cuz questio de facto accidisset. ¶ Vicesimo quero si testator erat viator: uel vagabundus: quidam ut refert ☞au. dicunt quartam deberi episcopo in cuius dioceſi moritur. ar. xij. q. ij. vbicunq; de offi. archipresby. officium. & qō not. Jnno. & ☞osti. eo. ti. c. j. dicētes tales deberi sepeliri in ecclesia cathedrali. & idē Hos. in sūma. eo. ti. Alij dicunt ut refert ☞au. q; parrochiali ecclesie in cuius parrochia mortuus est: quia ī ea deberentur sepeliri si decedant sepultura nō electa. xij. q. j. ecclesias. quod tenet ☞ug. xvj. q. j. c. j. in fi. & videt tenere Archidi. eo. ti. c. j. li. vj. ☞au. dicit q; hec vltima opinio potest esse vera in vagabundo non habente parrochiam. ar. ff. ad municipales. l. labeo. in p;n. de viatore secus dicit: in quo tenet q; ecclesie quarta dari debet parrochiali vbi hēt domicilium. eo. ti. is qui. primo responso. li. vj. & expensis ipsius quarte mittetur: & si non sufficiat: ul'alio modo mitti nō possit deputatur uel detur pauperib⁹. ar. xvj. q. j. c. fi. sicut in simili dicit cum habent vsure restitui absenti. de quo de vsu. cum tu. & hoc intelligit ☞au. nisi p; o tanto tempore stetisset in parrochia q; ibi sortit⁹ esset domicilium. xij. q. ij. §. quia ergo. p; o hoc inducit ☞au. qō not. Jnno. de peni. omnis. vbi dicit q; scholares & alij incole & annuales mercennarij debent confiteri sacerdoti in cuius parrochia steterunt per annum. ar. xvj. q. j. questio. nam ibi dicitur q; ibi debent soluere decimas personales: quia ibi recipiunt ecclesiastica sacramenta per anni circulum. Alij dicunt idem etiam si in minori tempore q; per annū steterunt. arg. de dec. apostolice. Jnno. vero dicit tuti⁹ esse q; viatores & alij habent specialem licentiam a proprio sacerdote. de hoc ☞osti. in sum. de peni. §. cui sub. §. fi. & hoc de parrochia. §. quis intelligatur parrochianus. Ex his infert ☞au. ad primum quesitum dicens q; si non sunt in totū translati debet quarta dimidi inter primam ecclesiam & secundam in qua ex tanta mora videtur domicilium secundum primo accumulasse. eo. ti. cum quis. §. cum

autem.li.vj.⁊ ꝓbabile est hoc dicere. tamē obseruatur de viatore q̄ sepelitur in ecclesia cathedrali:⁊ si sepelitur alibi eligit soluitur quarta ecclesie cathedrali : qō latius dixi. eo.ti.c.j.⁊ ꝓ ꝫ vltra predicta est: quia exquo nō apparet q̄ sit parrochianus alterius censetur parrochianus ecclesie cathedralis:sicut etiam decime:quia non apparent esse intra limites alicuius parrochie debentur episcopo.de decī.quoniam.Quo ad vagabundū autez.l.labeo.preallegeta.facit q̄ censeatur habere domicilium in pluribus locis si in pluribus negociatur ⁊ tūc deberet sepeliri in parochia vbi tempore mortis morat̄: ⁊ si alibi eligit sepeliri huic parrochie deberetur quarta.uel melius debet diuidi inter ecclesias.per.d.c.cum quis.potest aūt dici vagabundus exquo non habet habitationem firmā per id quod dixi de eo qui mut.in pos.c.fi. In hoc tamen obseruat ut in viatore dixi statī ⁊ quo ad id qō dixi de diuīsiōe faciēda inē ecclesias.dic melius ut dico in se.q. Quicesimo ꝓmo q̄ro i eo qō in ꝓxīa.q.dixi de scholaribꝰ qd si scholaris īstudio eligit sepulturam apud fratres ⁊ legauit eis de bonis que habet in partibus:cui dabitur quarta? dicit Alb.q̄ō sunt de facto. credit autem q̄ debeatur illi parrochie vbi sita sunt bona.ar.de fo.compe.sane.de parrochia.c.vlti.qō non procedit:nec iura illa hoc probant:ut in eis patet. Dicergo q̄ debetur ecclesie in cuius parrochia morabatur in studio.⁊ licet ut dixi in precedenti.q. Pau. dixit quartam diuidendam inter ecclesias parrochiales:tamen probabiliter dici potest q̄ debetur illi ecclesie in cuius parrochia pro maiori parte anni moram traxit.ff.de fun instruc. cum delamonis.§.⁊ si sabinus.vbi legato fundo ⁊ is que sunt in eo veniunt ea q̄ solita sunt esse in fundo maiori parte anni. ⁊ hoc tenet Bal. C.de epis. ⁊ cleri.si quis ad decimandam.obseruatur tamen ut dixi in proxima.q.q̄ datur quarta parrochiali ecclesie in q̄ morabatur tempore mortis:⁊ hoc quādo ecclesie sunt diuersarum dioces.sed si sunt in eadem diocesi fit diuisio fm qō dicitur in.d.c.cum quis.quōd.c.etiam locum habet quo ad ecclesias diuersarum diocesum: licz alia sit obseruantia q̄ ideo procedit:quia multa tollerantur ⁊c.de preben.cum iam diudum. Quicesimosecundo quero in eo qō mandat quartā solui rectoribus ecclesiarum quid si perpetui vicarij sunt? dicit Pau.idem in eis.s.de offi.vica.cle.vna. Quicesimotertio quero a quibus debet quarta peti an a fratribus an ab heredibus? glo. pro hoc sentit qō peti potest ab vtrisq; in eo qō dicat q̄ ecclesia ab heredibus vendicare potest quod not. diligenter ad id quod dico .j.ea.q. Et cum glo. concordat Pau.sed latius allegat ad partes. Pro fratribus enim inducit q̄ ab eis peti non debeat.ff. de lega.ij.l. si quis seruuz. ff.ad trebel.filia.pro hoc quod no. Inno.eo.ti.de his.dicēs q̄ contra heredes non agit nisi ecclesia cui est relictum.episcopus autem ⁊ ecclesia que habent ius in legato ratione sue portionis possunt petere se mitti in possessionem nominuz ⁊ postea agent.ff.ut i possess. lega.si inutiles. uel petent a iudice q̄ det eis pretorium pignus.C.de preto.pign.l.i.⁊.ij. Sz si episcopus ⁊ ecclesia qui habent ius in relicto velint agere contra heredes facient sibi cedi actionem ab ecclesia cui est relictum ff.de pecu.qō debetur.que subtilitas non placet Hosti. in d.c.de his.dicit enim q̄ quilibet potest agere quatenus sua interest contra eum qui facultatem habet rei restituende: etiaz nulla actione expressa. ar.de elec.cum inter. R.xiij.q.v.forte.pro hoc quia si pecunia est mea equū est ut eam mihi reddas.ff.si cer.peta.si me ⁊ titium.in fi. Pro ista opin. facit.ff. de leg.j.quidam testamento.§.si scriptus. ⁊.l.si a pluribus. Et dicit Pau.q̄ si heredes soluunt curatis liberati videntur a fratribus saltem ope exceptionis doli.ff.de bon. lib.libertus sub conditione.§.si vero tuto.de pigno.actio.solutū. §.soluta. Dic quo ad ea que refert Pau.extra not. in.c.de his.ut ibi dixi.quo ad hoc.c.vera est opi.glo. q̄ anteq̄ soluā tur legata possent curati quartam vendicare. Sed si anteq̄ vendicent soluta sunt legata fratribus nihil amplius potest ab heredibus peti:quia soluerunt ut mandauit testator pro hoc littera ista est que nihil mandat heredibus: sed tm̄ ipsis fratribus q̄ ipsi quartam soluant. ⁊ hoc tenet Genze. quia exquo fratres tenentur ad quartam ergo possent etiam petere:alis non possent soluere q̄ non haberēt.j.q.vij. dalbertū. de dona.inter vir.⁊ vxo.nuper.ff.de offi.consul.obseruare. §.fi. ⁊ pro hoc q̄ de manu ecclesiastice sepulture peti debeat hec quarta.est.ar.ff.de vsufru.lega.fundi trebellianī.fm eū. Si autem tantū heredes soluerint quartam curatis:tunc procedit dictum Pau.q̄ si fratres petāt integrum legatum poterunt excludi exceptione doli:quia dolo petunt q̄ restituere eos oportet.pro hoc quia potuerunt curati vēdicare quartam:ut dixi.s.ea.q.fm glo.que verba proprie procedūt quādo legata sunt in speciebus.sed si in quantitate tunc non competit vēdicatio:sed alia actio.ꝓ ut dixi in.d.c.de his. Quicesimoquarto quero an inter canonicam que debetur curatis:⁊ eaz que debetur episcopo sit differentia. dicit Alb. q̄ sic:⁊ ꝓsequitur de hac duplici quarta dicens:q̄ duplex est canonica portio. vna episcopalis quam recipit episcopus pro iure episcopali propter communionē quam habet cum ecclesijs suis. de testa. requisisti.⁊ hāc habere debet de omnibus relictis factis ecclesijs constitutis in sua diocesi. sed si extra diocesim sunt nihil habet:alis vna ecclesia solueret duas portiones fm euz vult dicere:quia episcopus cui ecclesia subest vellet etiam suam. Et in hoc dic q̄ id quod dixi .s.q. proxima non habet locum quo ad canonicam hanc: quia non habet ius contra eos:sed contra ecclesiam legatariam. de hoc tamē dic ut dixi eo.ti.de his. Alia ē canonica parrochialis que debetur ecclesie parrochiali de relictis factis illi ecclesie vbi sepelit̄ parochianus eius ⁊ debetur hec de relictis factī ecclesia huce sepulture. nō aūt de factis aliis ecclīs. eo.ti.c.j.⁊.c. de his.vbi de hoc. Quicesimoquinto quero in eo qō dicit integram soluendam quartam si ecclesia parrochialis habuit aliquas obuentiones ex eo q̄ ad ecclesiam parrochialem fuit primo delatum funus:⁊ ibi celebrata missa? Dicit glo.i verbo integre.q̄ per hoc non diminuetur quarta:quia nihil est immutatum de iure antiquo.de elect. constitutio.li.vj. Et eisdem verbis in ver.precedenti.vtitur Pau.⁊ loquitur clarius q̄ glo. dicit enim q̄ fratres nihil habebunt de eo quod obuenit ecclesie parrochiali ⁊ q̄ nihilominus tenent fratres ad integram quartam. ⁊ idem Alb the. quod etiam tenet Laud.⁊ Genze.j.e.cle.ver.vlti. Quicesimosexto quero circa hoc an debet portari funus. primo ecclesiam parrochialem glo.ea.dicit q̄ si consuetudo est super hoc q̄ sic illa seruabitur quia cessante adhuc dicit conueniens q̄ portetur ut recipiat victimum vale.⁊ idem Pau.in ver. precedenti.hoc tamen non seruatur. ꝓ hoc quod dixi.s.ver.proxīo.q.ij. Quicesimoseptimo quero testato: legauit certam quantitatem ecclesie parrochiali an tenetur compensare in quarta? dicit Alb.q̄ si dixit q̄ esset contenta legato si ecclesia nō acceptauit relictum potest petere quartam. secus si acceptauit sciens conditionem adiectam.de testa.officij.⁊ in hoc vltimo idem Pau.si autez relictum fuisset sine conditione tūc indistincte potest peti vtrunq; d.c.officij. Frede. in consilijs cuj.date hoc vltimum prosequitur.s.quando non fuit oppressum q̄ computaretur in quarta:⁊ q̄ nihilominus debet cōputari.arguit quia dicitur in.c.j.eo.ti.q̄ ecclesia parrochialis dz habere tertiam partez iudicij ipsius defuncti. quomodocūq; ergo habeat debet ei sufficere. Secundo quia ecclesia comparatur filio.de probat in presentia.sed filius nō agit ad legitimam si habet tantū de bonis que sufficiunt ad legitimam:alis agit tm̄ ad supplementum.C.de inoffi.testamē. omnimodo.⁊.l.cum queritur. Tertio quia testator videtur in dubio voluisse compensare.ar.ff.so.ma.si cum dotem.§. si pater. In contrarium est quod dixi quartam non minui propter obuentiones que proueniunt ecclesie parrochiali ex missa dicta super funere.ad idem eo.ti.officij.⁊.c.requisisti.in fi. Item debito: legando creditori non videtur relinquere animo compensandi nisi exprimat.C.de here.insti. si compensandi.ff.de lega.ij.si creditorem. Frede.de senis videtur approbare primam opi.dicens q̄ ecclesia habet ius in bonis defuncti non tanq̄ creditor: sed tanq̄ coniunctus ab intestato.⁊ vltra hoc dicit q̄ istud quod debetur ecclesie non est verum debitum: vnde sicut in dote ⁊ in legitima potest quis instituī immo etiam debet filius instituī in legitima.in aut. ut cum. de appella.cognos.§. illud. colla.viij.⁊ no.de testa. Raynutius.in glo.ij.ita in ista quarta etiam ⁊ ideo illud quod ē preceptuz de bonis defuncti debet compensari.ad.c.officij.respondet q̄ episcopꝰ quo ad testatorē est extraneꝰ ⁊ ideo relictū ēpo non dz impedire iuris executionē que est inē epm ⁊ capellas exquo nihil dixi. sed ecclesia prochialis hz ius in bonis defuncti ut dictū est: ideo relinquēs videt voluisse compēsare.⁊ idē tenet Jo. de lig.qui de vbo ad verbū ponit vba Frede.nec allegat. Ego puto ꝓ tē secūdam veriorē ꝓ iura ad hoc inducta. Itez quia quarta debetur non a defuncto: sed ab eccliā sepulture ut hic: ⁊ q̄ deberetur a defuncto tm̄ non ē debitū precise necessariū. sed

habet initiū a causa volūtaria in eo q defunct⁹ voluit ibi se peliri. Et ideo si quid legauit eccliē parrochiali non intelligit facere nisi aīo cōpensandi sicut nec alius debitor nisi ex cō tractu p ꝓallegatam. l. creditorem. videt enim eligendo alibi sepulturam tacite se obligare ad dandā quartā eccliē prochiali: ⁊ legendo vltra hoc sibi videtur velle q hoc habeat eccle sia vltra id. secus autē in parente legāte filie ad quam dotādā tenetur ex dispositione legali: ⁊ sic nō ex causa volūtaria: sed mere necessaria: ideo presūmit legare aīo se liberandi ad illa obligatione que nō habet ortum a sua volūtate: ⁊ ideo com putabitur in dotem. sic loqtur. l. si cū dotez. §. si pater. ⁊ dixi de hoc in. d. c. officij. ⁊ p hoc patet rnsio ad cōtraria. ¶ Vicesimooctauo q̄ro testator eligit sepulturā apud fratres minores ⁊ legauit eis centū simplicit. itē quinquaginta p fabrica ⁊ ibi sepultus ē. ecclesia parrochialis detraxit quartā de illis c. de iure cōi. ⁊ de illis legatis etiam detraxit p hanc constitutionem. an epus ab ecclesia parrochiali detrahet quartā suaz de vtroq; videt q non: quia epus pcipit quartā de his q̄ relinquūtur ecclesijs a decedentibus. de testa. officij. ⁊. c. requisisti. de ver. sig. ex parte. iij. at ecclesia parrochialis non pcipit suam quartam ex volūtate decedentis. sed potius cōtra: qa ista quarta similis ē falcidie q̄ contra volūtatem testantis inducit. de testa. rainaldus. preterea res pmilegiata semper durat pmilegiata. de pmul. c. fi. sed ista legata sunt pmilegiata habito respectu ad quartam epi: quia nō detrahit ab exēptis ut no. de testa. officij. ⁊. eo. ti. certificari. ergo ex persona ecclesie parrochialis non debet hoc epus consequi ne vna via concedatur ꝛē. de pcur. tue. Tertio quia illa quarta descendit a relicto nō onerato onere epali: ergo sine onere de manib⁹ fratrum debet transire ad ecclesiā parrochialem. facit de decī. di lecti. ibi q̄sueuerant decimas. ⁊. c. penul. ibi quib⁹ ratione p̄diorū zantea soluebatur. j. de censi. c. j. ibi prestari solita. In contrariū: nam epus non solum de legatis factis ecclesijs sibi subiectis petit q̄rtā: sed etiā de omnib⁹ mortuarijs. de of. ordi. conquerente. de pscript. de quarta. ibi oblationes defunctorum. i. mortuariorū ut ibi exponitur. sed mortuaria ⁊ oblationes defunctorū dicuntur quecūq; oblationes occasione funeris ad ecclesiam prochialez puenerunt. eo. ti. ex pte. in fi. ⁊. c. cum liberum. ⁊ melius. eo. ti. in nostra. in fi. nam funeralia seu mortuaria dicūtur q̄ occasione funeris obueniūt etiam preter voluntatez moriētis. nam minores. cuij. ⁊ etiaz maiores si sunt filiifamilias' non possunt pro anima iudicare. eo. ti. c. penul. li. vj. ⁊ tamē ea que ratione funeris obueniunt funeralia dicūtur. at in ꝓposito etiam parrochialis ecclesia consequitur hanc quartam de mortuarijs ergo sua debet episcopo. preterea pulegium non egreditur personaz. de pulleg. sane. at si epus non posset detrahere quartam ecclesia parrochialis pulegio fratrum vteretur. Et hanc partem tenet Frede. in cōsilijs. cvj. dicens q ratione mutationis personarum alteratur natura rei. de iurepa. c. vnico. li. vj. simile de p̄ben. cle. penul. vbi variatur potestas collatorū sm tempora. pro hoc quia pulegiū super re concessum respectu persone variatur persona variata. d. c. vnico. ⁊. ff. de leg. ij. cum patronus. refert tamen Frede. aliquos distinguere inter legatum pmilegiatum ratione persone ⁊ tūc ꝓcedit hec ratio ⁊ legatum pulegiatū ratione sui ⁊ tunc pulegiū intelligitur esse reale. vnde in ꝓposito dicunt q de pmo relicto quod est pmilegium rone persone fratrū: quia sunt exempti: verum est q ab ipsis fratribus non potest epus detrahere quartam quaz non detrahit exemptis. ut dixi. s. e. q. sed de quarta detracta per ecclesiam parrochialem bene detrahit: q: cessat pmilegium. ⁊ sic loqtur. c. vnicū. prealle. ⁊ pro hoc q̄ no. spec. de immuni. eccle. in fi. vbi dicit q emptores rerum ecclesiaz non gaudent pulegio in eis. De secundo aūt relicto pro fabrica quod est pmilegiatū ratione sui. de testa. c. fi. dicunt q durat pmilegium. Alij ut dicit Frede. dicūt etiam hoc vltimo casu quartam debere episcopo: quia quo ad p̄dicatores ⁊ minores ecclesia parrochialis detrahit quartam de omnib⁹ etiā de quibus als non detrahit: vnde etiam epus detrahet ab ecclesia ex cuius persona consequtur quod ex sua cōseq nō potest. facit de concess. preben. c. penul. li. vj. ⁊ hoc placet p predicta. ⁊ ad cōtraria patet responsio ex predictis. ⁊ facit ad predicta sm Frede. quia ecclesia parrochialis consequitur quartam de mortuarijs illius qui est sepult⁹ extra diocesim: ⁊ tūc non episcopus sepulture. sed cui ecclesia subest parrochial' habet quartam quarte. de quo notatur in dicto. c. certificari.

Versi. Facturi. Quero de intellectu illi⁹. ꝟ. dicit Laud. q hoc vult dicere q fratres non ꝓcurabunt id quod aliqui erant relicturi in infirmitate uel morte: ⁊ in casu in quo curati erant suam partem habituri relinquatur fratribus in sanitate uel alio modo disponatur ita q totū cedat fratribus ⁊ curati fraudent portione. ⁊ ponit Dau. exemplum ut quia ꝓcurant reliq sororibus sancte clare uel amicis de quibus cōfidant qui non tenētur ad portionem: ⁊ sic fit fraus de psona ad personam. de p̄ uile. quanto. ⁊ hanc fraudem hic prohibet sm Dau. non tātum in relictis: sed etiam datis ⁊ donatis in morte ⁊ dari uel donari mandatis ut in textu dicitur.

Ver. In quibus. Per fratres uel aliquē ex eis cui⁹ cōsilio fortere gebat testator ex cuius facto conuentus tenet ad quartā sicut tenebatur si fraudem non fecisset. Dau. No. q fratres procurantes fraudes hoc casu tenētur ad duo scilicet ad restitutionem eorum in qbus dānificati sunt curati. Item quo ad rationem coram deo. quod dic ut in se. q. ¶ Quero an conuenirī possent fratres in iudicio super hoc ī quo tenentur ad restitutionem modo p̄dicto? Dicit Alb. q non ⁊ intelligit hanc litteram in foro penitentiali. Dicit ergo q non cogētur in iudicio: quia relinquit cōscientijs eorum. ⁊ idē Bē. q intelligit hoc quod dicitur hic de oneratiōe cōscientie quo ad illa super quibus cōueniri non possunt. Dic ut dixi notando q hic sunt due obligationes. vnde loquitur lra gnaliter etiā de his in quibus cogi possunt ad restitutionem in foro iudiciali. nam etiā tunc tenentur vltra restitutionē ad agēdam penitētiā de peccato: quia per solam restitutionem non tollit cum possit fieri ab inuito ⁊ ipenitēte. ¶ Secundo q̄ro si fratres qui procurarūt hanc fraudem nōn sunt soluendo? Dicit Laud. q per ordinem fiet restitutio uxta ordinationem positam. i. de pui. cle. religiosi. §. ceterum.

Ver. Vltra. Quero in eo qđ dic q vltra quartam non p̄nt fratres cōpelli an ad quartā possint p ordinarios cōpelli? glo. dicit q non obstantibus eoz exemptionibus. idē Dau. hic. ⁊. s. ea. cle. ver. verum. vbi in hoc instando arguit in contrariū q imo per ordinarios possunt compelli ⁊ cum oīa pulegia. j. reuocent que huic constitutioni obstant. Preterea hec est quedā iuris dispositio cuius executor est ordinarius. de preben. si clerici⁹. ad fi. li. vj. nam frustra est iura ponere nisi sint qui exequant. de elec. vbi periculum. §. preterea. li. vj. de sen. excō. decernim⁹. eo. li. ff. de orig. iur. l. ij. Tenendo aūt primū respondet idez Dau. ad hec contraria. Ad ꝓmum q liez tollunt pulegia impedientia solutionem quarte: non p hoc sequitur q tollātur pulegia exemptionis cū obligatio ad quartam possit eē durante exemptione. sed cohertio fit p suū iudicez. s. per papam uel legatū nisi aliud concederet ordinarijs. sicut fit ī prealleg. §. preterea. ⁊. j. de sta. regu. attendentes. ⁊ de religi. domi. quia contingit. de sup. negl. pla. cle. quia regulares. Ad aliud dicit q ordinarius est executor dispositionū iuris quo ad non exemptos: als intelligendo generaliter sequretur q in omni obligatione etiā conuentionali posset ordinari⁹ eos cōpellere qđ ē falsum. Ad hūc tex. dicit Dau. q dz itelligi q vltra q̄rtā nō p̄nt frēs cohercerī a quoq; etiā legato uel delegato pape ⁊ sic nō ꝓbat qđ ratiōe quarte habeat ordinari⁹ iurisditionē extra eos. Laud. et Bēze. tenēt ꝓmū. dicē ꝑ Lau. q ordinarius ß pōt tanq; executor ⁊ minister iuris tam manifesti ⁊ tam notorij in hac constitutione cōtenti ⁊ sicut corpore iuris inclusi qđ nec potest eē aliqui, omō nō notoriū ⁊ sic non pōt p aliquod pulegiū quoquo mō cōcessum ipediri. ꝑ multorum⁹ p pmilegiū fori. Et q diocesan⁹ sit minister iuris ꝓbat. de sen. excō. nup. Et q ea que sūt iuris corpe clausa sunt notoria. ꝓbat de coha. cleri. vīa. facit etiā de peni. cle. abusionib⁹. ⁊ q in notorijs cessat ordo iuris. inducit de fi. p̄sor. q̄n de iureur. ad nīam. iij. Et q pulegiū fori nō excusat ß casu inducit q: p talia pulegia nō excusant a datiōe quarte: ꝑ fortiō non excusent a cohertiōe sup ß cū hec sit necessaria. de offi. dele. ex lris. ⁊. c. si sup gra. li. vj. Et ꝓ ß casu inducit. d. c. si clericī⁹. vbi ius qđ hz qs ad prebēdā exeqtur ordinari⁹ si deficit executor. ⁊ de ß. s. de offi. ordi. cle. j. ⁊. d. cle. abusionib⁹. opinio glo. ⁊ Dauli verior ē per suas rones p q̄s etiā rñdet ad inducta p Laud. Sed spāliē ad. c. si clericī⁹. dic q ibi nulla exemptio obstabat nec ꝓiudicat pulegio alicui⁹. Iz ordinarius exeqtur ibi iuris cōis dispositionē q̄ hz q canonicī⁹ nō debeat eē sine p̄benda. j. de p̄ben. relatum.

Ver. Nos etenim. Nota p eqlitate. de pul. ex ore. ¶ Secundo no. q pulegiū valet uel gratia sine scriptura. de hoc i glo. j. Et idem Dau. ⁊ in hac glo. ibi: Ad dicit. in regula nemo potest. li. vj. ¶ Tertio nota q cōstitutio uris cōis tollit aliquādo ꝯstitutiones ⁊ cōsuetudines spāles. sed tūc oportet q de ipsis fiat mentio ut h. ⁊. ꝫ. de elec. cle. statutū. de etate. ⁊ qualit. cle. ut hij. alis sine expressione nō essent reuocate. de consti. c. j. li. vj. ¶ Quero secat eps cū capitulo cōsentientib⁹ oibus rectorib⁹ bñficioꝝ ciuitatis donationē fratrib⁹ p quaꝫ fuerūt contēti de pte funeraliū minoꝝ q̄ quarta eis soluēda an reuocata ē per hanc cōstitutionē? Laud. arguit q non q: non videt papa velle tollere grōsam donationē q̄ perpetuo dz esse mansura. de dona. p tuas. regula decet. li. vj. Ju p̄ā q: papa fecit constitutionē hanc causa seruande eqlitatis ut h ⁊ ió oīa que possunt facere in p̄ā cessant ut eqlitas seruet in qua est bonū cōe qō dz preferri puato. de postul. bone. j. Sz quia questio erat de facto. Laud. reliquit disputationem. ut j. q. vij. ¶ Secūdo quero ibi. uel p̄decessorib⁹: q̄re nō dixit etiam de successorib⁹?: dicit Dau. q ideo: q: non pōt eis legez ponere. de elect. innotuit. de rescript. c. fi. li. vj. ¶ Tertio q̄ro si mortuo papa successor cōfirmauerit priuilegia fratrū int̄ que habebāt aīa ista cōstitutionē q non tenerentur ad q̄rtam? Dicat Dau. q eis hoc non pdest: q: qō noy ē cōfirmatri nō pōt sicut nec accusari. de despon. impu. ad dissoluendū. nec p talem cōfirmationē aliqd de nouo eis cōceditur. de fi. instru. inter. de cōfirma. vti. cum dilecta. ⁊ idem Benze. sed Dē. de anc. qui allegat. l. si quis prior. ff. ad trebel. vbi confirmatio gñalis non extendit ad id qō specialiter cessatū erat Dicat tñ Benze. q papa bñ posset expresse cōcedere tale priuilegium derogādo huic cōstitutioni. nā etiā cōstitutio Bonifacij. viij. super cathedrā. fuit sublata p Bñdictū. xj. dem de reuocata p Clementē. v. hic. ut dicit. ꝫ. in pn. ⁊ de h in se. q. ¶ Quarto quero cōcessit papa Joh. xxij. priuilegiū predicatoribus. xvj. Kal. Maij pontiñ. sui anno primo in quo cōtinet q de relictis in ornamētis uel p eis libris fabrica luminaribus annuersario. vij. xx. xxx. ⁊ alijs ad ppetuū cultum: ⁊ quibusdam alijs q̄ expressit non teneant̄ ad canonicā portionem. nunqd quidem est reuocatum p hāc cōstitutionem cuz ipse has cōstitutiones publicauerit anno secundo sui pontifi. ut. ꝫ. patet in. primo. Videt q non q: istius cōstitutionis habuit noticiā tempore cōcessi priuilegij: cū iam fuisset in consilio reuocata: ipsi ergo cōstitutioni videtur p sequēs priuilegiū derogasse. iij. di. priuilegia. de priuile. in his. ⁊. c. ñ papa. li. vj. de ver. sig. abbate. Dicat Dau. q hec questio pēdet ab alia q̄ se quit. ¶ Quinto quero an constitutiones ceperint ligare tñ post publicationē factam per ipm Jo. qui publicauit h volumen: an uero post publicationē factam per Clementē q volumen cōposuit? Dau. remittit ad no. ꝫ. in primo vbi dixi in ver. uniuersitati. in pma. q. ⁊ ibi cōcludit q tñ a tempore publicationis facte p Jo. ⁊ post lapsos duos menses ab ea. h̄ primisso dicat Dau. in. q. prima. q illud priuilegiū hic reuocatur: quia cum Jo. publicauit pinde fuit ac si ipse edidisset: q: publicādo auctoritatem prestitit. ⁊ oīa nostra facimus ⁊c. C. de ve. ur. enu. l. j. de pben. hi qui. ⁊. c. si apostolice. li. vj. sed si ipse fecisset has constitutiones reuocatū esset priuilegiū precedens: ergo ⁊ per hoc solut̄ sequēs questio. ¶ Sexto q̄ro in eodem priuilegio de quo. ꝫ. q. iij. continebatur: q̄ expulsi uel egressi de ordine p̄dicatoꝝ non possint predicare nec confessiones audire seu docere nisi transierunt de licentia magistri seu prioꝝ uel vicarioꝝ ad alium ordinē in quo huiꝰ officia licite exercean̄t an est reuocatum per clemen. ut professores. j. de regula. Dau. dicit q sic p hoc qō dixi. ꝫ. q. pria. ¶ Septimo q̄ro in eo qō tollit pacta contraria si super pacto qō sū per sepultura erat sententiatum erat p papam ⁊ pactū cōfirmatum an p hanc cōstitutionē tollit? Glo. dicit Jo. mo. tenet q non p rationē q plus potest hoc tale q̄ h̄ simplicit̄ vult dicere q maiorem efficaciā hz aliquid unctū cū aliq̄ qualitate q̄ sine illa ⁊ sic plus potest pactum cū cōfirmatione quaz sine ipsa. ⁊ idem Dau. qui etiam format questionē latiꝰ. ppo nendo q sentētia cōfirmatoria fuerit lata etiā ab alio q̄ papa Dicit Jo. an. q papa Joh. xxij. pnunciauit int̄ eps ⁊ capitulū portugalense ⁊ p̄dicatores ⁊ minores illi⁹ loci. q p hanc constitutionem tollebāt pacta etiā q̄ dicebant̄ iurata ⁊ per papam cōfirmata. puta q intentio lr̄e sit derogare cuiuscūq dispositioni speciali contrarie ⁊ hac ratione ductꝰ potuit Jo. xxij. pnūciare ut p̄dixi. tamen de rigore videt primum verius

ratione p̄dicta. Item quia etiam si p̄cessisset sententia sola etiā non mixta cum pacto nō tollit̄ p constitutionē que nihil dicit de sententia cōtraria p̄cedente: nec ponit etiā verba p que possit cōprehendi sententia. derogat aūt p hanc constitutionem pactis ⁊ cōuentionibus p̄cedētibus istam cōstitutionez. de sequentib⁹ dicit in sequēti. q. ¶ Octauo quero si post hanc constitutionē ⁊ cōtra ipsam factam ē aliq̄ conuentio inter fratres ⁊ ecclesias parrochiales sicut dicit̄ esse factū Dadue an valeat? De h interrogatus respōdit q constitutio hec nō derogat tali conuētioni. p hoc lra in ver. ibi. inquantū sunt premissis contraria non dicit erūt. ⁊ idē dicit de consuetudinib⁹ inductis post hanc constitutionem: q: hec constitutio nō expresse restitut quatenus cōtinet fauorē fratrum uel clericoꝝ p̄nt renunciare: quia nō est hoc iuris publicum cui renunciari nō possit sicut illud. ꝫ. de fo. ce inpe. si diligenti. p predictis ē quod no. ꝫ. de elec. cle. statutū. glo. no. quia in fine. ¶ Op. ad h de his que dixi in. d. cle. in cōtrario vltimo. So. standū est illis cū limitatione sequenti. aut enim queritur de cōsuetudine uel statuto loci ⁊ talia nō valēt: etiā que sequūtur: q: repugnant huiꝰ iuri. de ma. ⁊ obe. q̄ sup his. ꝫ. de elect. cle. ij. aut de pacto ⁊ aut fit pactum gñale per diocesanum cū clero ex parte vna: ⁊ fratres ex alia q̄ cōcernit oē tēpus futurum. ⁊ idē dicēdum q: hz instar cōsuetudinis uel statuti. Si tñ reperiant̄ cōsuetudines uel statuta uel pacta sup modo soluendi funeralia puta de his que ferunt̄ cum funere deb̄ medietas ecclesie prochiali: ⁊ de alijs relictis nihil detur videt̄ standū eis quia nō repugnāt huic iuri saltē expresse ⁊ vtilia sunt ad lites tollendas ⁊ sic saluari pōt id q̄ seruat̄ Dadue: de quo dixi ꝫ. e. q. in pn. aut fit pactum in certo casu sup aliq̄bus funeralib⁹ de mō soluēdi uel sup aliquo alio de p̄missis in cle. hac. ⁊ valet p rationē sup̄adictā: quia licitū est in hoc renunciari iuri suo. ¶ Nono q̄ro si cōsuetudines statuta uel pacta. p parte. sunt cōtraria huic cōstitutioni: p parte non: an ex toto tollūtur hic? Dicit Laud. q nō: sed solū quaten⁹ sunt p̄ria. pro h lra ibi unquātū sunt p̄missis cōtraria. In eo q̄ dixi in tertio notabili q ad hoc ut tollātur cōsuetudines ⁊ statuta ⁊ pacta p cōstitutionē sequētē dz de ipsis fieri mentio de questione facti. Ad Donachi clumacēses habēt priuilegia a sede apostolica q nō teneant̄ recipe impetrātes a sede apostolica sub speciali gra uel cōi ad bñficia sua nisi de ordine clumacēsi: ul' nisi de indulto huius in lris expressa mentio haberetur. Done qdem clerici sup abbate clumacensi impetrant sibi posse deferri de primo bñficio nō obstāte q de bñficijs dicti abbat̄ aliq⁹ posse deferri nō possit p lras aplicas nō facētes plenā de indulto huius mētionē sine q̄libet alia sedis aplice indulgētia cuiuscūq tenoris p quē effect⁹ p̄sentiū ipediri valeat uel differri ⁊ de q in nris lris mētionē oporteat fieri spāl̄: ⁊ nō dicat vltra. ſ. q oīa inquātū sunt nre mētioi ꝫa ⁊c. ut h dicat an tales lre derogāt priuilegio clumacēsis mōnasterij vi q nō: p. c. de rescrip. li. vj. si ppt. ⁊. xxv. q. j. §. his ita. vbi dicit: q si aliq̄ priuilegia ab aplico aliq̄bus cōcedunt̄: ⁊ si ꝯ gñalē legē aliqd dissonare videant̄: nō tñ ꝯ ipam aliqd ꝫcedere intelligunt̄. So. Laud. videt̄ stare huic pti p illud qō dico in se. q. ¶ Undecimo q̄ro si dati sunt executores p papā sup lenāda decima uel fructus siue aliū: etiā cū clausula ꝯdictores ⁊c. an possunt excōicare clumacēses uel cisterciēses uel siliter priuilegiatos? dicit Laud. q non: q: ppt̄ priuilegia q̄ habēt nō p̄nt excōicari nisi a papa uel a legato de latere. de ver. sig. venēs. in pn. li. vj. ¶ Op. ad h de offi. dele. cū olim. ij. vbi q nō defert delegat̄ dicitur nō deferre delegāti: nā delegat⁹ in h ē maior ordinario quolibet tanq̄ gerēs vices delegātis. de offi. leg. studuisti. Dato solutione huiꝰ ⁊ ci⁹ qō dixi in p̄cedēti. q. dicit Laud. q non obstātia ē clausula obstaculū alicui⁹ defect⁹ relexās uel interdū extinguēs ppt̄ qō gra irritāda uel irrita redderet̄. ⁊ nō obstantia dicit̄: q: duob⁹ negatiuis uel nō obstantib⁹ ſz destruē tib⁹ remanet sicut sto stas q̄si stare faciat respectuz q̄ sine eis nō valeret. de rescrip. cū aliqbus. ⁊. c. si ppt̄. li. vj. fm Laud. q̄ verba nō sunt oino. ppria. dicit etiā Laud. q aliq̄ñ clausula nō obstātiū est relexatiua operās tm̄ ne obsit scriptū: ſz ipm nō tollit. de fil. p̄ by. c. ij. li. vj. de pben. nō pōt. eo. li. q̄ñ qz relexatiua ⁊ dilatiua: ſz nō peremptoria. d. c. si ppt̄. q̄ñ qz relexatiua quo ad vnū. ⁊ inductiua quo ad aliud ut nō obstante tali bñficio possit aliud assēq qō possit retinere cū p̄mo. de preben. is cui. li. vj. q̄ñ qz ē relexatiua ⁊ peremptoria ut nō obstāte tali cōsuetudine quā oīno cassamus. ꝫ. de elect. clemē. quia sepe. ⁊ quo ad. q. premissas aliud non dicit Laud. Sed per hec que sunt̄ notanda nō sunt sublata dubia. Unde quo ad

hāc.q.dico q̄ standū est contrario q̄ etiam executor apostolicus potest excōicare per rōnem premissam: q̄ facit vice pape. Item tale priuilegiū videt excludere solum ordinarios ⁊ delegatos ab eis p̄ter legatū de latere. de priui. c.i. ver. in cos. li. vj. Quo ad primū vero. q. puto standū determinatōi ibi posite non tū per rōnes ℣Dau. ibi positas sed per alias quas posui. s. cle. prima. in vltimo cōtrario p̄cipue q̄ clausula posita in scō rūso est solita poni i rescriptiōibus apostolicis. vnde si derogaret priuilegio precedenti essz inutile. oporteret ergo q̄ in secūdo sunt verba per que expresse appareat q̄ papa voluit derogare priuilegio precedenti. ¶ Decimo quero si monacho certi monasterij conceditur q̄ possit assequi auctoritate apostolica beneficiū seu officiū vacans in alio monasterio nō obstāte q̄ sit monachus primi monasterij an post consecutionem desinit esse monachus primi monasterij. dicit Laud. q̄ sic ex quo papa non reseruat sibi hoc nec de iure licitum est q̄ sit monach⁹ in duobus mōasterijs. ō primle. c.i. li. vj. de elec. cum ad monasteriū. habebit ergo locuz ⁊ vocē in secūdo monasterio ad quos translatus est ⁊ emācipatus seu relaxat⁹ a p̄mo. ar. de rescrip. dilectus. ij. de rnunc. admonet. ¶ Decimotertio q̄ro circa hoc si papa sibi reseruauit hoc dicit Laud. q̄ hoc casu habebit in primo monasterio etiam vocem quod est verum ⁊ q̄ papa hoc potuerit constat: q̄ pōt tollere ius positiuum. de concess. preben. proposuit. ¶ Decimoquarto q̄ro si canonico fit gratia q̄ non obstante canonia ⁊ prebenda quaz habet possit duas ecclesias curatas ⁊ plures habere si alias ei canonice conferantur. an post consecutiōem poterit prebendam vel alteram de ecclesijs cum alia prebenda permutare ita q̄ primā prebendam ⁊ alteram permutatam ⁊ de nouo assecutaz. liceat cum alijs tenere vel oēs ecclesias in simplicia beneficia transferre. dicit Laud. q̄ sic sed in duplicia alia non poterit cum ipsis duplicibus gratia sit finita. de fil. p̄sb. c.i. ⁊ ij. li. vj. ¶ Decimoquinto quero quid de priuilegio nūoz quo possunt trahere quoscunqz vltra tres dietas vel plures p̄ conseruatores suos non obstantibus cōstitutiōibus ꝛc. An tollit per priuilegium concessum ciuibus Tholosanis quo cauetur q̄ possint extra suam diocesim non obstāt⁹ quibuscunq cōstitutiōibus priuilegijs ⁊ statutis non facta tū aliqua specificatione. dicit Laud. videri q̄ nō tollatur prima gratia per ea q̄ no. de resti. spo. audita. de dolo. c.ij. de re iudi. cuz inter. quod facit p̄o ⁊ contra. ⁊ de p̄ben. non potest. li. vj. quod placet per illud quod dixi. s. q. p̄xi. ¶ Decimosexto quero de v̄bo premissorum. ad quid refertur. Solu. vt in glo. vltima. ⁊ idem Paulus.

Uersi. Ceterum. Hac parte idē in alijs p̄hibitis sed fortius sunt ibi cum spāliter demandent. xxiij. di. q̄q̄. de heret. si aduersus. ¶ Nota ex verbo sacerdotes q̄ nōie prelatoz in hac cōstitutione non intelligunt curati qui alias non habent dignitates quod dixi. s. e. cle. ver. ab olim. q. vij. ¶ Scō nota hic de v̄bo rogatus. ⁊ verbo hortamur. Et dicit ℣Dau. q̄ habent vim p̄cepti. xj. q. iij. rogam⁹. vbi de hoc in. i. dictione humanū. ij. q. vij. sicut iquit. ⁊ hoc si p̄sumit a superiore. Et sic dicit ℣Dau. nō obstare quod no. ij. q. i. votū. Dic melius q̄ ibi de verbo monem⁹. De verbo aūt hortamur. dixi de testa. c.i. Et in casu nostro q̄ hec verba sunt precepti probat littera sequēs ibi p̄cipiendo mandamus. Ex hoc no. cum sit precepti q̄ cōtra faciens ex proposito peccat grauiter. ar. inj. di. deniqz. in fi. quia quod precipitur imperatur. ⁊ quod imperatur necesse est fieri ⁊ si non fiat penam habet. de verbo. sig. in his. xiij. q. i. quod precipitur. ¶ Tertio no. in fine. q̄ deus digna pro meritis reddit ⁊ sic premiat secundum exigentiā meriti vel punit sm exigentiam demeriti. Ideo scōm Laud. dicitur q̄ sm qualitatem culpe mensuratur quantitas pene etiaz in foro aīe q̄ si confessor non fecerit deus supplet nisi relaxetur peccator p̄ indulgentias rede. acquisitas. xxiij. q. v. qd ergo. de pe. di. i. mē suram. de pe. quod in te.

De decimis Rica.

Eligiosi. Nota de verbo vsurpare q̄d sumit in malū. de elec. generali. vbi hoc per archid. ¶ Scō no. de verbo requisitōem. q̄ cū sit in singulari. p̄bat hoc casu sufficere vnam requisitionem ⁊ de hoc in glo. Cōcordat ⁊ idem ℣Dau. concordat. de so. compe. ppositi. de immuni. ecle. aduersus. ō sta. reg. cle. secūda in fi. vbi dix. in. §. si qui. q. ij. de off. or. si canonica. li. vj. de here. cle. multoz. ⁊ quod no. xviij. di. si epis-

alias regulariter regrit monitio trina vel vna p̄ptoria p tribus. de sen. ex. sacro. ⁊ c. ti. statuimus. li. vj. xxiij. q. ij. de illicita. ⁊ de hoc infra. q. xxv. ¶ Tertio no. q̄ hoc casu fit requisitio ptis ad inferēdā cōtumaciā aduersarij ⁊ irrogandaz penā de hoc in cadē glo. Cōcordat ⁊ idem ℣Dan. alias regularit monitio vel requisitio ptis nō inducit cōtumaciaz iudicialem vel penā. de vi. ⁊ ho. cle. cle. diocesanis. sufficit etiam hoc casu q̄d de hac monitiōe cōstet quōcūqz licet aliq̄s opeteat q̄ cōstet per instrumentū. de sen. ex. c. i. li. vj. vt in cadē glo. ⁊ idez ℣Dau. ¶ Quarto no. q̄ ad hanc requisitiōez faciendā audiūt tantū hi quoz interest. de hoc in glo. in verbo interest. ⁊ idē ℣Dau. nam solū illi quoz interest audiūt appellātes ⁊ cōtradicentes. de elec. cum inter. ij. q. vj. non solet. de testa. veniēs ij. de accu. illa. Et dicit ℣Daul. q̄ cōsiderat an interfit tpe requisitionis. ⁊ qui sint isti quoz possit interesse. patet ex eo q̄d dicat gl. predicta in verbo interest. que enumerat prelatos ⁊ ministros illaz ecclesiaz quibus decime debētur q̄d intellige sine requirāt p̄ se sine per aliū. regula qui per aliū. li. vj. Laudu. enumerat plures quoz pōt interesse vt est patron⁹ ⁊ ei⁹ filij. xvj. q. vj. filijs. Itē quilibet de plebe. de testi. ex pte. Itē quilibet superior legitimus ad rectorem ecclesie sm ea que no. In no. de iudi. cum deputati. Nec nō p̄cedūt indistincte quatenus dicit de patrono ⁊ de eo qui est de plebe. q̄q̄ eni isti audiantur ne in ecclesia sit minus idoneus dicto. c. ex pte. q̄ in hoc sua interest. non tamen audiūtur ad agendū p̄ ecclesia nisi inueniat spāliter exp̄ssum sed succurrit ecclesie cum caret prelato q̄ datur defensor. de re. ec. nō alie. c.i. li. vj. ¶ Quinto nota casū in quo requisitio ptis cōstituit quē cōtumacē etiaz quo ad incurrendū excōicatiōem ⁊ suspensiōem. de hoc in gl. concordāte. ⁊ in hoc est hic spāle ⁊ in mult⁹ ad hoc allegatis in gl. alias eni scōm ℣Dau. requisitio ptis nō inducit cōtumaciam iudicialē vel penam. de sen. ex. in audientia. ⁊ c. contingit. de rap. excōicatiōi. de vi. ⁊ hone. cle. cle. diocesis. ¶ Sexto nota q̄ terminus debet dari breuior vel longior sm naturā ei⁹ de quo agit. patet ex eo q̄ datur mensis ad desistendū ⁊ duo mēses ad emendādum: q̄ primū est facili⁹. de hoc in glo. in v̄bo duos. Unde dicit Laud. q̄ cōmendatio subtractoz pōt esse facilior. ppter destructiōem que pōt esse facta de talib⁹. ar. de cōse. ec. vel alta. aqua. Et quot dies habeat mēsis. dic vt i gl. quot ⁊ in ea. in fi. de supp. ne. pla. licet. ⁊ not. ff. de diuer. ⁊ tē po. p̄script. l. ij. in glo. Et in eo q̄ dant duo mēses similis dilatio. de loca. potuit. de cōuer. comug. ex publico. ¶ Septimo no. de emenda. que idem importat q̄ satisfactio sic sumit de resti. spo. grauis. alibi p ordēnatiōe ⁊ pena maleficij. de of. or. dilect⁹. ⁊ alibi ſz ℣Dau. de iusticiaria. de sta. mo. recolētes ibi tūc expōit aliter. ¶ Octauo no. q̄ emēda dz fieri ꝓpetēs ⁊ dic q̄ fiet reddēdo q̄d ē vsurpatū si extat. vel si nō extat reddet equalē. ar. vt lite pēdē. ecclesia. i. nō hita rōne ne egeāt q̄ dignū ē vt male meriti egestate labor. et. de ōpos. i. bona fides. v. q. v. nō ois iopia. tū facit exactiōes inanē. de so. Quod dubit Et h̄ casu sm ℣Dau. nō incurrit penā q̄ sequit: q̄ ad ipossibile nō obligat qs ex iuris p̄cepto. iij. di. erit aūt. de pac. c. fi. regula nemo pōt. li. vj. ¶ Decimo no. de clausula nō obstātibus ibi priuilegijs nō obstāt⁹. Et de h̄ de rescrip. cū aliq̄b⁹. li. vj. s. ti. i. cle. i. vbi dixi i tertio ōnio. ¶ Undecimo no. q̄ v̄ba debēt intelligi cū effectu. de h̄ in gl. pe. ¶ Op. q̄ nō fuerit op⁹ p videre ꝫ religiosos sup scimis: q̄ is, puisū erat p. c. ij. §. diocesani. ⁊ §. sc. e. ti. li. vj. Sol. Mathi. in additōe. q̄ ibi ō ñ crēptis de q̄b⁹. de priui. cū ⁊ plātare. §. ecclesias. h̄ de exēptis. Dic q̄ tā de exēptis q̄ nō exēptis. vt dico. j. q. i. Szi. §. diocesani tūm de nō exēptis ⁊ in h̄ precedit solutio p̄cedēs. Itez hic addit pena de q̄. j. c. cle. q̄ nō pōit in. d. §. diocesani. ¶ Scō ep. in eo q̄ punit religiosos si admisc̄t aīalia aliena sūs. vī. n. q̄ ō buissent ex hac admixtiōe pdere priuilegiū et i fine. regula vtile. li. vj. Solu. vt in glo. hic iunge. q̄ hic viciat vtile per inutile. quia sunt sepabilia. Unde dicit Laud. q̄ ex tali ꝫmixtiōe nō fit cōfusio insepabil' ipsaz rez immixtaz sicut fit in ꝫmixtione diuersaz aārū vel aq̄ vino mixte. ff. de aq̄ coti. ⁊ est. l. i. §. Itē si qs. de cō. cc. vel alta. q̄d i dubijs. ō cele. inst. cū Mathe. §. q̄ sumsti. Jō nō viciat vtile p̄ inutile sec⁹ si sūt insepabilia dū tū sūt eiusdē nature vt aq̄ bñdicta ⁊ nō bñdicta quoz maius ad se trahit min⁹. vt in. d. c. q̄d in dubijs. q̄si aūt sint diuerse nature tūc vnū ñ trahit ad se reliquū sicut sanguis in calice ñ trahit ad se vinū supadditū. d. c. q̄ sumsti. ⁊ i hac gl. ibi. §. trebati⁹. Idē Step. q allegat. ff. de minō. l. et. ¶ Tertio op. i eo q̄ inuit quod religiosi non habeant priuilegium de decimis animalium. nisi quando per se nutriunt. ⁊ sic ob. eo. ti. ex pte

idest vbi simpliciter dicitur q̄ non tenentur ad decimas ō nutrimentis animalium suorum. Ad idem de eccle. edifi. cū dicat. glo. per hunc. ⁊ gl. sicut ergo soluunt. q̄ illa iura limitantur per hanc cle. ⁊ sic quod dicunt illa iura q̄ non tenētur ad decimas de nutrimentis animaliū suorū intelligе idest que per se nutriunt. ⁊ idem ℣au. Laurentius de pinu. dicit q̄ hic solum punit eos qui in fraudem ecclesiarum fingūt emere ⁊ non emunt sed si vere emunt ⁊ tradunt alijs tenēda gaudent priuilegio. primum placet. est enī fraus in hoc quod dicebant se nutrire. Item tunc erat dubium an de talibus ōberetur decima ⁊ ipsi defendentes illam partem quod indistincte non deberetur decima de animalibus ad fraudandum ecclesias de decimis emebant animalia que non emissent ⁊ que ipsi per se nutrire non poterunt ⁊ quāquā in hoc posset instari hec tamen opinio est equior per rationem quam ponit glo. in verbo tenenda. Et in hoc glo. per hunc ibi que nutriunt pro hoc. ff. de dam. infec. si finita. ver. ⁊ quod ait. vbi edictum de satisdando pro opere exponit idest pro damno quod ex opere fiet. ¶ Quarto op. quia videtur superfluitas ibi non permiserint aut prohibuerint que idem videnī importare. So. vt in gl. in verbo permiserit. ⁊ in verbo prohibuerint. in pn. ⁊ idem Ben. qui etiam notat q̄ non permittere ⁊ prohibere hic ponūtur tanquam paria. ¶ Quinto opponitur in eo qō sufficit cuiq; qui prohibuit decimas dari desistere infra mensē a tali prohibitione nam cogi debet ratione iniurie ad satisfaciendum ecclesie. arg. de immu. eccle. vel non minus. soluit ℣au. stando contrario dicens q̄ quia remoto impedimēto ecclesia consequitur suum ideo ille qui impediebat liberatur ab ipsa re ⁊ ab interesse. ff. depos. l. i. §. si apud. C. si tutor vel cura. l. vltima. Sed tamen tenetur satisfacere pro iniuria vt i contrario. Item non liberatur a pena. xxj. q. ij. cum deuotissimam. ⁊. c. monemus. ff. de eo per quem fac. erit. l. i. §. si plures de dolo si plu. ex quibus ea. in pos. ea. si quis creditore. ¶ Sexto opponi. ad idem. stat enim quod auferetur impedimētum ⁊ tamen ecclesia non poterit suum consequi vt ille qui habuit factus est non soluendo. soluit ℣aul. quod tunc ex quo ecclesia non potest suum consequi a principali agit contra impedientes ad interesse cum eorum facto sit in hoc damnificata. arg. ff. de eo per quem fac. e. l. fi. de dolo. ⁊ elegāter. §. si dolo. ⁊. l. si te. ō prescrip. auditis. de in inte. resti. ex litteris. ō homi. decetero. de immu. c. fi. facit quod not. xxuj. dist. quoniam. ¶ Septimo op. in fine in eo quod requirit q̄ oblati obtulerint se ⁊ sua. videtur enim sufficere alterum. vt de paule. vt paule. So. in glo. fi. ¶ Quero in principio qui religiosi cōprehendantur sub hoc verbo religiosi. Dic q̄ omnes vt probat verbum sequens quicunq;. Et dicit Laud. q̄ comprehēduntur illi qui sunt sub aliqua de tribus regulis. s. beatorum Augustini Benedicti ⁊ Francisci sub quibus omnes vere religiosi de mundo militāt pro hoc quod dicat gl. in ver. quecunq;. in prin. cum qua concordat ℣au. ⁊ Ben. dicentes q̄ comprehenduntur etiam religiosi priuilegiati de decimis nō soluendis. ¶ Secundo quero an cōprehendunt clerici seculares. glo. prima dicit q̄ non ⁊ rationē reddit. quam not. idez ℣aul. alle. de elec. cle. in plerisq;. de supp. ne. prela. cle. vnica. de re. ec. ñ alie. cle. i. de sta. mo. cle. i. ō reli. do. cle. i. ad fi. ō cōsi. cle. i. de pe. cupiētes. ō sen. ex. cle. i. ¶ Tertio q̄ro an q̄p̄ henditur religiosus ad ecclesiam secularem trāslatus. gl. prima dicit q̄ sic quāquā non fuerit de mente. Step. dicit hoc procedere si non est episcopus secus in episcopo. de sen. ex. q̄ periculosum. li. vi. quod. c. procedit quo ad sñiam suspensionis. ō qua hic. non autem quo ad sententiam excōmunicationis. vt patet in. c. ti. c. quia periculosum. ¶ Op. q̄ ad hoc nullo modo locum habeat in religioso promoto ad ecclesiam secularez per id quod no. de re. ec. non alie. cle. i. in. v. glo. in fine. Sol. illa glo. procedit respectu illius cle. que loquitur de religioso habente administratiōem regularem quod nō exigit hec cle. ¶ Quarto quero an cōprehendit feminas. Glo. ij. q̄ sic. idē Laud. ⁊ Ben. pro hoc. xxj. q. iiij. si quis. iuncto. c. mulieres. de sen. ex. C. vnde vi. si quis in tantaz. ¶ Quinto quero qd est nouale. gl. iij. remittit ad. c. quid per nouale. ⁊ ibi dixi. Et quo ad istam litteram. dicit autem Laud. q̄ illa terra in qua fuit perpetuo nemus vel que alias semper fuit inculta ⁊ talis de qua ecclesia parrochialis ō lignis vel pascuis vel alijs nullos vel non magnos prouentus habuit talis dicit nouale si se semel excolit ⁊ ex tunc perpetuo erit nouale. de priuile. c. fi. ¶ Sexto quero an in illis ptibus in quibus non soluitur decima de feno si de prato fiat terra arabilis an erit nouale? vide

tur q̄ sic cum illi fructus pro decima perciperentur. de verb. sig. querenti. in cōtrariuz: quia non quod fit sed quod fieri debet in talibus attendendum est de elec. causam. sed de feno ō debet solui decima. e. ti. peruenit. quod tenet Laud. ⁊ placet q̄ pratuz non dicatur locus sterilis nec propie incultus. ¶ Septimo quero qua hic loquitur de decimis debitis ecclesie qd de debitis priuatis ex priuilegio vel feudo? gl. per hoc dicit i illis non esse locum huic cle. ¶ Octauo quero quibus ecclesijs debentur decime de iure cōi? de hoc per gl. eo. ti. cum cōtingat. vbi ponuntur due opiniones. Una glo. q̄ ecclesie baptismali. Alia q̄ ecclesie parrochiali si habet limitatam parochiam. quam tenet hic Laud. ℣aul. ⁊ Ben. quaz etiā tenui in dicto. c. cum contingat. ¶ Op. ad hoc q̄ parrochialis intelligitur fundari sine preiudicio baptismalis. de ecc. edifi. ad audientiam. i. Ipsi autem baptismali pauis debebantur prediales. Soluit ℣au. q̄ ex quo ratio suadet certam parrochiam assignari noue capelle omnia que inde proueniūt illi cedūt per dictum. c. ad audientiam. pro hoc quia alias concessio videretur frustratoria. Item vno concesso conceduntur omnia sequentia. de offi. dele. preterea. quod dic latius. vt dixi in dicto. c. cū contingat. ¶ Nono quero si religiosi habent ecclesias parrochiales in quibus administrant curam per vicariuz cui debentur decime. Dicit Laud. q̄ religiosis ⁊ non vicario qui debet esse contentus sua portione. de preben. extirpā de. §. i. ⁊. c. exposuisti. Unde rubr. de capel. mo. non dicit vicariorum. Sunt tamen aliqui casus in quibus decime nō debentur alteri q̄ prochiali ecclesie quos enumerat Laud. primus in dote ecclesie assignata. s. e. nouuz. Secundus in portione episcopali. de prescrip. de quarta. de offi. ordi. cōquerente. eo. ti. dudum. Tertius vbi non constat infra cuius parrochiam sint predia. e. ti. quoniam. Quartus vbi est pactum cōpositio vel priuilegium quod sufficit etiaz cum laicis. de trāsac. statuimus. de his que fiant a prela. cum apostolica. in fine. vel consuetudo vel prescriptio ecclesie nomine. de prescrip. audiuī eo. ti. c. ij. li. vj. ¶ Decimo quero i eo quod dicit debitas an loquitur de debitis iure cōi tantum? glo. iure cōmuni dicit q̄ non. ⁊ idem in iure singulari. ⁊ idem ℣au. ¶ Undecimo quero in eo quod dicit de causa legitima que potest esse causa legitima per quaz decime non debeantur a religiosis? Dicit Laud. q̄ causa est vt quia sunt noualia que suis manibus vl sumptibus colunt. Itez de nutrimentis aialiuz de ortis ⁊ fūdo ecclesie non tenentur. eo. ti. ex parte. ⁊. c. nouum. Item si est consuetudo pro eis vel prescriptio. de prescrip. c. i. li. vj. hoc tñ casu quo necesse est in p̄scriptione titulū habere. dicit Laud. tutius allegare cōsuetudinem. de hoc de consue. c. fi. Item donatio episcopi vel alterius inferioris obseruata solēnitate iuris de re. eccle. non alie. cle. ij. Item vbi ad ipsos religiosos spectat ecclesia licet faciant curam per alium exerceri. vt. dixi. s. q. ix. ¶ Duodecimo quero his casibus quibus ex causa legitima ad alios spectant an locū habz hec cle. Tan. ⁊ ℣au. ⁊ Ben. dicunt q̄ non: quia nemini iniuriam facit. cē. de elect. cū ecclesia. p hoc q̄ littera notat' fraudem ibi exquisitis fraudibus. ¶ Decimotertio quero circa hoc quō pbaī fraus de qua. s. q. prima. Uidetur q̄ prima facie p̄sumaī cū non liceat detrimentū alterius in icerto vagari. de elec. vt quis duos li. vj. ⁊ eo. ti. cle. constitutiōem. vbi est p̄sumptio iuris ⁊ de iure cōtra quaz nō admittitur pbatio q̄ ille qui opponit crimē cōtra aliquem p̄sumitur fere circūstantias criminis. In cō trariū q̄ qui fraudez allegat pbare tenetur p indicia plpicua de cā pos. pastoralis. in fine. de renū. c. ij. li. vj. Lau. tenet primum propter uis cōe quod est contra istos ⁊ pro ecclesijs. de prescrip. c. ij. li. vj. Idem Ben. pro hoc ō elec. cōstitutis. ⁊ q̄ in spiritualibus possessio non p̄sumitur canonica nisi pbetur de insti. ex frequētib⁹. regula prima. lib. vj. ar. ff. de decurio. herēnius. ¶ Decimoquarto quero in eo quod dixi. s. in tertio ǭtrario de priuilegio. leprosoz super decimis quod limitatur per hanc cle. An leprosi viuētes. contra id quod hic dicitur ligantur penis de quibus hic. glo. in verbo animalibus ibi licet autez. dicit q̄ non. pro hoc quod dixi. s. q. ij. ¶ Decimoquinto quero cui ecclesie debetur decima de animalib⁹ Dicit Laud. q̄ si loquimur de non inclusis tunc quia non sunt in alicuius parrochia de ipsis vel eorum valore soluēda est decima personalis. vt no. Inno. eo. ti. commissum. si autem loquimur de domesticis. ⁊ inclusis debetur decima predialis. vt not. glo. eo. ti. ad apostolice. ⁊ ad ibi no. remittit gl. j. in verbo gregib⁹. Host. i sūma. eo. ti. §. quot sūt spēs. dicit q̄ decima est mixta quia ⁊ a nutrimēto prediorum ⁊ ab ope

quod homines impendunt in custodiendis animalibus pro cedit. Aug. xvj.q.i.decimas. destinguit: quia aut animalia aliunde veniunt ibi ad tempus & tunc soluitur personalis de precio quod dominꝰ recipit. Si autem animalia ibi morant soluitur predialis. Inno.co.ti.cõmissum. dicit q; si dominus patitur bestias pascere herbam suam gratis transit herba cũ onere suo.c.ti.pastoralis. Et videtur velle q; decima sit pastoralis quantum se potest extendere extimatio. si autem pascua venduntur de precio debetur decima predialis. Laud. concordando opi. dicit q; aut loquitur de precio quod venator accipit de feris & tunc debetur decima personalis si erant fere nonancluse vt predixi. si autem incluse debetur decima p̃dialis. aut loquimur de animalibus domesticis: & aut de precio pascuorum & soluetur decima illi ecclesie cui soluenda essz decima seni si herba illa facta fuisset fenum & sic erit predialis. & sic loquitur Inno.in.d.c.commissum. Aut de agnis lana & lacte & adhuc erit decima predialis. & sic loquitur glo.in.d.c ad apostolice. aut loquimur de mercede quaz habet pastor p̃ custodia animaliũ & debetur personalis sicut a milite de militia.eo.ti.non est. & sic intelligitur opinio Aug. ¶ Decimo sexto quero de ouibus que alicubi mutantur in anno per tria loca. vtputa quia hieme tenentur in vno loco. vere & autumno in alio. estate in alio. cui ecclesie soluetur decima? Laud. reliquit disputationi. Solue per id quod dixi in questione precedenti. & dic quod quo ad pascua si pro eis datum est preciuz debetur decima predialis diuidenda inter ecclesias predictas pro hoc glo.eo.ti.cõmissum. Is autem cuius sunt oues de lacte & lana & pastor de mercede quomodo soluant? dic q; decima est personalis per ea que dixi in proxima q. ¶ Decimo septimo quero iurauit aliquis dare integram decimam de oĩbus animalibus suis nascuntur sibi decem serui ex ancillis videtur decima non deberi quia partꝰ non est in fructu. insti. de re. di. §. ptus. In contrarium satisfaciendũ est iuramẽto. de vo. magne. Laud. formatur & ñ soluit. primũ verius non eni dicitur violare iuramentum ex quo hoc in eo non continetur. ¶ Decimo octauo quero de quibus familiaribus loquitur in eo quod dicit familiarium. glo. famulantu intelligit de his qui familiantur. dicit tamen in hoc non esse vim. per id quod sequitur vult dicere q; sine sint familiares sine alij locum habet quod dicitur hic propter litteram sequentem ibi aliorum nisi essent plene oblati. vt.j.in fine. & idem Pau. quo ad casũ iustum dicit tamen secus in casu.c.licet. §.i. de priui.li.vj. & de cele.mis.cle. dignum. illa enim locum habent tantum in domesticis ideſt in domo ĝmorãtibus. & in hac glo. ibi oblatis illi religioni. secus si religioni in genere tantum quia tunc cum nullius religionis possint censeri nõ habet locum exceptio de oblatis que est in fine. ¶ Decimonono quero de filijs religiosorum. arguit Laud. q; idem sit in eis quod in perpetuo oblatus cum sint serui monasterij: & sic acquirunt monasterio non sibi. vt no. xxxij. di. cos. lxxxj. di. quidem clericus. xv. q. vlt. cum multe. dicit tamen Laud. q; ecclesia non vtitur hoc iure. vt no. in. d.c. cum multe. ¶ Vigesimo quero in eo qõ dicit religiosos teneri ad decimas de terris quas tradũt alijs excolendas quid requiritur ad hoc vt locus sit suo priuilegio So. duo requiruntur. quod dic. vt in gl. in verbo excolẽdas & idem Pau. ¶ Vigesimo primo quero an quod dixi proxima. q. procedat. siue tradant terras colendas censuarijs siue partiarijs. glo. eadem q; sic. ¶ Vigesimo secundo quero an colonj partiarij vel censuales priuilegiatorum super decimis non soluendis tenentur ad decimas. Glo. eadem dicit põderanda verba priuilegij an eximat terras an personas. primo casu non tenentur. secundo sic. Idem Pau. qui pro hoc vltimo inducit q; cum priuilegium cõmissum est personis obligatio colonorum separata est ab obligatione priuilegiatorumz ideo vnius obligationis remotio non inducit liberationez alterius sed remanent coloni in propria obligatiõe. de vsu pal. ex tuarum. ex hoc infert ad quest. sequentem. ¶ Vigesimo tertio quero si religiosis concessum est priuilegium de nõ soluendis decimis possessionum quas suis sumptibus colũt vel tradunt alijs excolendas. an colonus partiarius teneat de sua parte soluere. dicit Pau. Bononie fuisse disputatum q; sic cum tale priuilegium non possessionibus sed ordini concessũ fuerit. ideo ad alios non extenditur. ff. so. ma. maritus. vij. q. i. non autem. & c. petisti. xvj. q. vij. hinc etiam. regul. priuilegium. li. vj. nam colonus facit suos fructus partis sue. eo. ti. ex parte. & c. ex transmissa. Quo ad colonos vero censuales dicit Pau. q; religiosi non tenentur de censu soluere decimas cum sensus succedat loco fructuum & hoc ex quo sunt priuilegiati. sic etiam nõ tenetur colonus censualis soluere de illa pẽsione decimas prediales quia illum recipit a priuilegiatis sm Pau. Et videtur Pau. intelligere q; sit colonus censualis ideſt cui videtur si esset censualis. i. qui solueret certum censũ retentis sibi fructibus. tunc enim tenetur nisi priuilegium sit concessum possessionibus vt predixi. & de hoc dixi. e. ti. tua. ii. ¶ Vigesimoquarto quero in eo quod hic ponuntur religiosi decimas sibi appropriantes vel solui non permittentes aut prohibentes. quid si non soluunt cum non debent. glo. vero dicit non esse locum pene. idem Paulꝰ & Benz. qui dicit q; si religiosi non soluentes tenerentur penis huius cle. essent peioris conditionis q; laici non soluentes qui non sunt ipso iure excõmunicati sed excõmunicandi. s. eo. ti. tua. & c. de terris. xvj. q. i. statuimus. cum tamẽ idem sit debitum in vtrisqz. & vj. q. i. reuertimini. d.c. tua. & eo. ti. parrochianos. ¶ Oppo. ad hoc de verbo retinere quod est in textu. So. vt in eadem glo. Step. per illud verbum stat contrario dicens q; si verbũ retinere refertur solum ad appropriata vt vult gl. tunc superflueret. Item de iure non refert decimas vsurpare vel indebite retinere. xij. q. ij. indigne. xlvij. di. sicut. Jo. de lig. tenet cum glo. quia pene non sunt extendende. de pe. di. i. pene. regula. in pens. li. vj. sed non respondet ad rationes. Step. Dic ergo ad primuz q; non superfluit verbuz retinere quia refert ad illas que ad eoruz manus pervenerũt sine vsurpatione q̃s retinẽt animo appropriandi. secus autem si retinent non vt appropriarent sed per negligentiam non soluendi & tunc procedit alia opinio. Ad aliud cum dicat q; paria sunt vsurpare & detinere. dic hoc verum si quis tenet animo appropriandi. de restit. spo. sepe. secus si ex negligentia soluendi vt nunc dixi. Itẽ non per omnia sunt paria vsurpare & detinere. vt not. in. d.c. sepe. vnde dicit Pau. q; non est omnimoda similitudo inter predicta. & pro differentia inter vsurpare & detinere alienũ inducit. ar. C. de suspec. tu. l. fi. dicens q; aliquando peius est nõ dare indigenti ad mortem quam alteri auferre. xlvij. di. sicut interdum peius est auferre. vt in prealleg. iuribus. ¶ Vigesimoquinto quero in eo quod dicit de requisitione an sufficat vnica. Glo. concordat. dicat qõ sic. Idem Paul. quod dixi s. in. ij. notabili. ¶ Opp. ad hoc q; imo ỏbeat esse trina. xxiij. q. iij. ỏ illicita. ỏ sen. ex. sane. & c. ti. statuimꝰ. & c. statutũ. & c. constitutiõem. li. vj. So. Pau. q; illa loquũtur cum in iure dicitur q; fiat monitio canonica vel competens. secus ergo in casu isto in quo simpliciter dicitur q; fiat requisitio. ¶ Vigesimosexto quero quomodo fiat fides de hac requisitione. glo. eadem dicit q; quõcũqz. & idem Pau. & Ben. qui dicit sufficere q; fiat fides per testes vel alia documenta. debet autẽ secũdum Pau. fieri congruo loco & tempore. de ap. ab eo. li. vj. ¶ Vigesimoseptimo quero de intellectu verbi a p̃missis So. vt in gl. prohibitiõe. ¶ Vigesimooctauo quero quãdo incipiant currere duo menses de quibus hic. So. vt in glo. s̃ que concludit q; a die requisitionis. pro hoc quia clausula posita in principio respicit sequentia. de app. sed o requiris. Itez si concurrerint a die vsurpationis contingere posset q; longe maior terminus daretur ad desistendum q; ad reddendum vt si contingat q; parti non affuit commoditas faciendi requisitionẽ infra mensem a die prohibitionis. Contrarium autẽ voluit littera que maius tempus dat ad restituendũ per rõnem quam dixi in quinto notabili. ¶ Vigesimonono quero i eo qõ dicit de officijs an intelligatur de diuinis an de officijs. i. administratiõibus. vtroqz enim modo dicũtur officia. ỏ etas. & qua. cle. vt hi qui. de sta. mo. cle. ne in agro. §. ad hoc. glo. ỏ clarari sentit de officijs. i. administratiõibus. Paulꝰ dicit q; hec expositio est benignior. regula in pens. alle. in glo. & pro hoc quia non omnes religiosi tenentur ad officia diuina. sed solum professi & clerici. xxj. q. i. nemo. & c. si monachus. Dicit etiam Pau. q; si in eadem persona concurrunt officia diuina & illa. tunc habet locum precedens expositio. sed si diuina tantum tunc in illis sint suspensi. vt vitetur maior pena. s. excõicationis. qua nulla est maior. xxiij. q. i. non afferamus. & c. q. iij. corripiantur. de sen. ex. sacro. C. de appo. l. hi qui scãm Ab hoc tamen dicto recedit Pau. quia infra simpliciter excõicat non habentes administrationes vel beneficia. & sic verior est expositio p̃dicta. Step. itelligit de vtriusqz. alias nõ bñficiati graui⁹ puniret qõ é durꝰ q; tpaliť puniri. d.c. corrupiãt quod fieri non debet. xl. di. homo. primum verius rõnibus predictis. Nec ob. ratio Step. quia nõ beneficiati ideo excõicantur. quia non est alia pena que habiliter possit eis infligi

nec est verum quod excõicatio sit maior pena cum sit potius medicina. de sen.ex.c.i.li.vj. ¶ Trigesimo quero an suspen si postquam satisfecerint indigent absolutione? Bl. sic suspẽ si. dicat q̃ sic. secus dicit si fuissent suspensi ad certum terminũ dicat tamen q̃ sufficeret declaratio iudicis super satisfactione licet secus in excõicatione, super qua oino requirit absolutio Et hanc glo. no. singulariter. ¶ Dau. latius loquitur. nã pro eo quod dicat glo. inducit. vt glo. quod nota. Jnno. de eta. ⁊ quali. cum bone. Jn cõtrarium q̃ dõ. idẽ Jnn. de cohab. cleri. sicut Hosti. de maio. ⁊ obe. c. fi. dicit q̃ interdictus ⁊ suspensus donec satisfecerit premissa satisfactione non eget absolutione. sed sufficit q̃ iudex declaret satisfactũ esse. Et hoc est quod vult glo. in eo quod dixi de declaratione. Rationẽ autem diuersitatis quare in excõmunicatione non sufficiat hec declaratio sed requiritur absolutio reddit Hosti. quia in excõicatione certa forma statuta est. de sen.ex. cum desideres. ⁊ c. a nobis. ij. Sed in sententia suspensionis vel interdicti non est necessaria forma solemnis sed sufficit q̃ dicat absoluo vel relaxo. de testi. veniens. ij. ⁊ in hac glo. ibi sine alia absolutione. sic intelligo glo. pe. c. exigit. de cen. li. vj. Jo. an. ¶ Op. ad hoc quia etiam ab excõmunicatione erit quis absolutus si cum dicitur te absoluo. Unde non videtur differentia inter suspensionem ⁊ excõmunicationẽ. de hoc Spe. de sen. prola. §. vt autem. ver. porro. ⁊ ver. sequenti. ¶ Dau. stat contrario dicens q̃ sicut in excõmunicatiõe debet seruari forma de qua xi. q. iij. nemo. ⁊ c. debent. xj. q. ij. indigne. de sen. ex. sacro. ⁊ tamen ea omissa valet excõmunicatio. xi. q. iij. c. i. ⁊. §. sic ergo. Sic etiam absolutio licet habeat suam formã tamen valet facta ea omissa quia par est potestas ligandi ⁊ soluendi. xi. q. iij. quomodo. de peni. di. i. verbum. Et hoc dicit ¶ Paul. verum in forma data a iure. secus data ab homine que exacta diligentia debet obseruari alias non valet quod agitur. de rescrip. cum dilecta. de testi. spo. ¶ Disanis. dicit ergo ¶ Dau. in q. premissa melius dicendum. q̃ quandoq; tempus vel factũ dicatur absolutioni fiende quãdoq; duratiõe sentẽtie. primo casu necessaria est absolutio de sen. excõ. parrochianos. ⁊. c. cũ questi. de offi. ordi. significauit. Secundo casu non est necessaria sed sufficit declaratio. de immuni. eccle. aduersus. in fine. de spon. non est. lxxxj. di. si qui. nam absolutio videtur tunc facta in diem vel in conditionem constituentem. de app. preterea. ij. facit in simili. xj. q. iij. pontifices. ff. õ condi. ⁊ demõ. qui heredi. ⁊ l. cum sub hac. Cõmuniter tamen fm ¶ Paul. in excõmunicatione tempus vel factum adiectur absolutioni. quia in ea requiritur satisfactio proximi que certa esse põt. ⁊ dei pro peccato que est arbitraria. de peni. dist. i. mensuram xxvj. q. vlt. ⁊ tempora. ⁊ ideo de ea posset dubitari. nam peccator non habet in loco arbitrari que placent. Ex predictis infert ¶ Paul. ad. q. sequentem. ¶ Trigesimoprimo quero circa id quod dixi in proxima questione. an instantia pereat lapsu triennij statuti ab homine vel a lege municipali. Dicit ¶ Dau. q̃ aut tempus apponitur instantie seu liti ⁊ tũc perit. C. de iudi. properandum. aut iudici ⁊ tunc non perit. sic intelligitur. C. vt om. tam cui. q̃ mul. l. i. in fine. de edifi. pri. l. fi. de decuri. generali. ex hoc infert ¶ Dau. ad. q. sequentem. ¶ Trigesimosecundo quero an delegatus datus in diẽ post diem possit exequi sententiam latam. Dicunt Jo. Mug. ⁊ archi. xxvij. q. i. si homo. q̃ non quia executio debet fieri per eum qui habet iurisdictionem sed post diem iste non habet. facit de offi. dele. de causis. ⁊ de offi. lega. nouit. Tã. ⁊ Ba. ⁊ Brix. in veneriali que incipit causa. tenent contrarium. p quibus de appel. pastoralis. Et hanc opi. dicit ¶ Dau. veram quando terminus adijcitur diffinitioni ⁊ maxime quando nihil aufertur victo. vt in. d. c. pastoralis. Nec ob. c. de causis. quia dicit hoc solum quod post terminum non potest negocium decidi non tollit quo minus iam decisus possit post terminum executioni mandari. si autem terminus adiectur iurisdictioni procedit opi. Jo. ⁊ sequatũ. nam exquo desit eẽ index exequi non potest. facit. ff. de iudi. l. ij. §. sed ⁊ index. ⁊ l. si index. de arbi. si intra diem. ⁊. l. non distinguemus. §. ex compromisso. ⁊ quod no. de re iudi. quod ad consultationẽ. Sunt etiam alij modi statuendi terminus. nam fm ¶ Dau. quandoq; terminus statuitur parti ad finiendum. ij. q. vj. biduum. vel inchoandum. de app. personas. ⁊. c. cus sit. ⁊. c. oblate. ⁊ cle. sicut appellationem. eo. ti. ff. de iudi. sed ⁊ si susceperint. in pan. C. de proba. exceptiones. de excepti. l. penul. ⁊ vl. de inte. testi. coram. de testi. licet. de excep. pastoralis. de elec. vt circa. li. vi. ⁊ in hoc dicit ¶ Dau. idẽ quod in precedenti mẽbro. s. q̃ post terminum non valet quod agitur ⁊ hoc siue terminus sit certus quo ad initium ⁊ incertus quo ad finem sine conuerso. d. l. sed ⁊ si susceperit. de re iudi. inter monasterium. de postula. c. vno. lib. vj. de elect. vt quis duas. eo. lib. quandoq; statuitur actori ⁊ tunc quandoq; respicat petitionis substantiam. quãdoq; substãtiam iudicialez. primo casu finita est petito finito tẽpore. C. de dolo. l. fi. ne õ sta. defunc. l. ij. de elec. q̃ sit. li. vj. de concess preben. cle. vnica. secundo casu finito tempore finitur instantia manet tamen actio. C. ad. l fal. autẽ. sed cum testator. de naufra. l. ij. li. vj. arg. de re iudi. examinata. ⁊ hoc in foro iudiciali. Jn extra iudicialibus autẽ dicit ¶ Dau. q̃ si ex lapsu termini transit potestas in alium expirat potestas primi alias non expirat ipso facto. de sup. ne. p la. c. penu. ⁊ fi. de preben. si tibi absenti. li. vj. facit ad duas premissas. q. quod dixi. d. c. de causis. ¶ Trigesimotertio quero si in casu istius cle. fuerint isti absoluti ab excõmunicatione antequam satisfaciant. Dicit Ald Bathe. q̃ absolutio non tenet per litteram ibi nullatenus absoluendi. simile de offi. dele. c. fi. li. vj. s. ti. proximo cle. i. de here. cle. ij. de sen. ex. c. pe. ¶ Trigesimoquarto quero an per illa verba priuilegijs nõ ob. tollantur priuilegia religiosorum. Bl. per quem q̃ non sed hoc solum vult littera q̃ per priuilegia religiosorum non impediũtur sententie de quibus hic. ¶ Trigesimoquito q̃ro an conuersi ⁊ oblati de quibus hic intelligantur renunciasse ppriis ⁊ vouisse cõtinẽtiã. Bl. antepe. remittit. Ald Bath. in additio. refert dictum Hu. qui in. c. vt lex. allegatũ in gl. dicit q̃ si quis conuertitur ad ecclesiam regularem intelligit vouere ⁊ renũciasse ppriis nec decetero poterit matrimoniũ contrahere nisi in transitu contrarium expresserit. s. q̃ hoc nõ intendit. pro hoc quod no. de cõdi. appo. c. fi. Si autem conuertitur ad ecclesiam secularem secus. ipse autem Ald Bathe. dicit q̃ etiam si ad ecclesiã regularem cõuertẽ poterit contrahere matrimoniũ. si ad alia non processit ideſt non fecit ,pfessionem tacitam vel expressam. de cõuer. coniuga. ex parte. de vo. c. vno. li. vj. dicit tamen Ald Bathe. q̃ bene tenetur abbati ad obedientiã ⁊ reuerentiã. vt no. in. d. c. vt lex. ¶ Op. ad ĩ qui cle. vel vo. insinuante. Soluit Ald Bath. q̃ ibi fecit expressam professionez ideo prohibẽt contrahere. ad hoc. d. c. ex parte secus in casu primisso. sicut aũt tales possunt matrimoniũ ꝯhere vt dictũ est. sic etiã fm Ald Bath. pñt habere ,ppriũ. nã etiã tales oblati pñt cũ se offerũt aliquid sibi reseruare. de priuile. cũ ⁊ plantare. ⁊. c. tuarũ. ⁊. c. priuilegia. facit de succes. ab intesta. cũ dilectus. ⁊ q̃ dõ. xxvij. q. i. de viduis. hec ꝓcedunt in oblatis sed in cõuersis secus. nam ipsi obligant religiõi sicut monachi. vnde dicit Laud. q̃ oblati sunt qui nulla veste mutata dederunt se ⁊ sua alicui de religiõibus approbatis. cõuersi sunt q nedum se ⁊ sua dederũt sed etiã habitũ mutauerũt sz differũt a religiosis q̃: illi sunt litterati ⁊ cõuersi. nã ⁊ de conuersis loquũtur iura. de sen. ex. nõ dubium. de elec. ex eo. li. vi. de oblat. xxj. q. i. qui bona. de regula. consulti. dic melius q̃ cõuersi dicũtur qui ,pfitent sed non fiunt clerici. oblati aũt non ,pfitentur. Et isti quando offerunt se ⁊ sua assumpto aliquo habitu ,pfessionis. q̃ñ q̃ habitũ nõ mutant. q̃ñ q̃ ptẽ suorum offerũt. Et varij sunt modi scõm formã oblatiõis q̃ vero in talib⁹ est ponderãda quo ad casũ aũt istũ requirit q̃ se ⁊ sua obtulerint vt in textu; sed quo ad hoc vt censeantur psone ecclesiastice sufficit q̃ sint ꝑpetuo oblati. de priui. p exẽptionem li. vj. de quo dixi. de prebẽ. p lras. q. xij. ¶ Trigesimosexto quero si isti oblati se obtulerint ecclesie vniuersali ⁊ nõ alicui spãli religioni. dicit Laud. q̃ nõ habet locũ hec cle. q̃ patet ex lra que loqtur de oblatis qui se obtulerũt istis religiosis ⁊ idem. Sen. dicit Laud. q̃ verberãtes tales essent excõicati vt no. de sen. ex. nõ dubiũ. Ego vero ibi dixi q̃ priuilegio canonis si qs suadẽte. nõ gaudẽt nisi clerici ⁊ monachi. ⁊ sic loquitur illud. c. ⁊ taliũ etiã oblatoꝝ oblatio nõ rumpit substitutiõem. vt no. de pba. in pñtia. in glo. fi. ¶ Trigesimoseptimo quero nũquid professio facta per marez in monasterio monialiũ ⁊ ecõtra tenet. Ald Bath. querit ⁊ est questio imperti nẽs. dicit aũt q̃ pfessio nõ tenet p. c. xviij. q. i. diffinimus. q̃ tenet glo. de regu. c ij. ⁊ de priui. tuaꝝ. Sed ꝯrũ ibi tenui q̃ licet ibi esse nõ possit tñ cũ etiã monales ,pfiteant substãtialia obligatus est ex tali professione.

¶ beneficiorum.

Nota de taxatione bñficiorum consueta que attenditur sic ⁊ alias attenditur status beneficij consuetus. de preben. cuz õ beneficio. li. vj. ⁊ dic taxationem ideſt termi-

nationem.sic.ff.de vino triti.ꝛ olc.lega.cum certus. ¶ Secundo no.q̄ attenditur moneta currens sensualis ꝛ in tali faciendā est solutio etiam si non expimatur.ff.de lega.i. si seruus plurium.§.fi.de re.iur.semper in stipulationibus. de cē si.c. peñ. ¶ Tertio no.de fauore diuini cultus propter quē prohibentur pignorari vel distrahi calices ꝛ similia. argu. de consti.ex parte.ꝛ quod plus est etiam a volente capi non possunt.vt hic ibi recipi. Aliud tamen secundum ℣au. in tributis fisci ob quorum debitum potest fiscus res vendere.C. si propter publi.pensi.l.i. ¶ Quero q̄ beneficia comprehēduntur in eo quod dicit beneficiorum. Dic q̄ omnium. naz verbum beneficium prolatum in dispositione iuris comprehendit omne beneficium cuiuscunq̄ qualitatis.de verb. sig. tua.secus in dispositōibus restringibilibus.ſ.de preben.c.fi. ꝛ eo.ti.quāuis.i.c.cum in illis.li.vj. ¶ Secūdo quero an in decimis de quibus hic habeat locum cle. de iudicio. dispendiosam. Videtur q̄ sic:quia de illis ponitur in hac rubrica.ō de cimis.ꝛ hoc argumentum colligitur ex glo. prima.ibi ꝛ nota q̄ pro hoc.quod no.de elec.cum monasterium.in glo.ij. de hoc remittit eadem glo.ad no.in.d.cle.dispendiosam.in verbo decimis.ꝛ ibi tenet q̄ non. Step.hic contra.nam sicut decima que a laicis soluit clericis est de iure diuino sic ꝛ illa que debetur pape. nam etiam in lege veteri precipitur leuitic vt decimam dent summo sacerdoti.dictat enim ratio naturalis vt ei qui habet curam circa publicum statum prouideatur vnde id possit exequi.ō hoc numeri.xviij.ꝛ facit de dec.c.i. In decima tamen que debetur ex voto fatetur Step.nō esse locum illi cle.dispendiosaz.ꝛ de hoc.ff.de polli.l.ij.§.si decimā ℳibi placet opi.glo.quia cle.dispendiosaz.loquitur de decimis de iure cōmuni debitis quē ꝛ sunt certe ꝛ perpetue.decima autem papalis videtur habere nouam naturam per extrauangantes nouas super ea promulgatas.de quibus in hac glo.nec est omnino certa ita q̄ sit decima fructuū beneficij.put dicitur.j.e.cle.in glo.in quibusdam. ¶ Tertio quero de quinq̄ de quibus querit eadem glo.ibi. Item per hoc. vsq̄ in finem.Solu.vt in glo.ꝛ in ea ibi vsus infirmorum. Dicat ℒapus per hec verba ex quibus excipiuntur redditus hospitalium cum expenduntur in vsus infirmorum vel pauperuz se consuluisse,quod de eo quod superfluit vltra hos vsus etiam decima debeatur. Dic melius q̄ debet expendi in vsus aliorum pauperuz vel conseruari ad superuenientiam maioris numeri pauperum ex quo sic fierunt redditus deputati. de religio.domi.quia contingit.ibi declarationeſ. de quibus no.de verbo.sig.c.fi.li.vj.ubi dominus noster. Jo.xxij. qui has constitutiones publicauit.ꝛ in fine.simile argu.no. de rescrip.si propter.li.vj. ¶ Quarto quero in eo quod in textu dicit cuius.in quibus personis locum habeat? Glo.ij.intelligit generaliter.siue enim sit persona ecclesiastica siue secularis illa cui fit concessio. Et sic fatetur decimas posse concedi laicis per papam.ꝛ idem ℣au.ꝛ potest esse causa iusta quia concedit̄ in subsidium terre sancte. de vo.c.fi.de iude.ad liberandam.ꝛ q̄ papa possit concedere spiritualia laicis.no.de elect. sicut.de iudi.decernimus.hoc tamen casu non solet fieri concessio perpetua temporalis.vt dicit glo.in verbo tempus. Si autem contingeret q̄ in perpetuum fieret concessio:dicūt alii q̄ non attenderetur taxatio sed intelligerētur concesse decime integraliter idest decima pars fructuum nec esset locus huic cle.quod non placet. Nec istud verbum ad tempus ponitur in textu nisi ad significatiōem curiam solitam esse concedere tantum ad tempus.nam ista consuetudo debet attendi quo ad perpetuam concessionem sicut quo ad temporalem Item hic loquit̄ de decima papali que conceditur alicui que est decima extra ordinaria ꝛ non certificata de iure.vt dixi.ſ. q.ij.quia alias clerici a clericis decimam non exigunt.eo.titu. nouum genus.quod tamen dic vt ibi dixi.certificatur autem talis decima per taxationem vt hic.ergo indistincte standum consuete taxationi. ¶ Quinto quero an eo quod dicit de taxatione quis fecit hanc taxationem? So.facta fuit de mandato pape in quibusdam locis.quod prosequere vt in glo.in quibusdam. Et idem ℣au.qui vltra glo.ponit declarationes quasdam quas fecit bone.facius.vuj.super modo,soluendi papalem decimam.de quibus declarationibus.ſ.in glo.i. Et nota finem huius glo.in quibusdam in eo quod dicit de decima papali sumptus deduci factos pro fructibus habendis.facit enim hoc ad id quod dixi.ſ.q.ij. q̄ hec non sit decima regularis.si enī esset regularis fieret solutio secūdū fructus perceptos non autem secundum aliaquam taxationem.eo.ti.cū sint.ꝛ.c.pastoralis.quod dicit ℣au.verum nisi compositio inter personas inter quas posset interuenire aliud induceret. eo.ti.ex multipli.quod dic vt no.de re.eccle.non alie.ꝛ.ō rerum permu.c.fi. In quo dicit ℣au. q̄ cum laicis pro futuris decimis non potest fieri compositio. vt ibi no. ꝛ probat̄ xvj.q.vij.omnes decime.ꝛ hoc nisi laico ex feudo antiquo debeantur decime:quia tunc in suum preiudiciū componere potest de futuris:quia videtur componere de fructibus non de iure spirituali.arg.de loca.c.ij. Idem dicat ℣au.in decimis pacto vel consuetudine acquisitis que eodem modo tolli possunt in totum in partem sicut induci.de reg.iuris.c.i.quod,procedit secundum eum etiaz in procurationibus ꝛ aliis debitis priuilegio consuetudine vel pacto vel primeua institutione. x viij.q.ij.Eleutherius.de censi.quāto.ꝛ.c.venerabili. vult dicere q̄ talia possint pacto immutari. Ex his infert quo ad casum huius cle.quod si laico concesse sunt decime. secundum hanc formam potest interuenire compositio:quia priuilegium tale conceditur intuitu priuilegiati cui renunciare potest tacite ꝛ expresse.de prescript.cum olim.ꝛ.c.veniens.de priuile. si de terra.accedentibus.cum aliz.de pac.c.i.li.vj.secus si priuilegium tangeret ius concedentis in cuius preiudicium nō posset priuilegiatus renunciare.de arbi.cum tempore. xxv.q.ij. postq̄.de donat.iter dilectos. Et circa predicta refert ℣au. opinionem ℳost.qui in hoc.c.statuimus.de transac.voluit dicere q̄ etiam laicis potest componi super decimis futuris. quod si esset verum premissa essent minus dubia sed tenetur contrariuz.in.d.c.fi.de re.permu.ꝛ.d.c.vt super. ¶ Sexto quero si papa mādat alicui prouidere de beneficio vsq̄ ad sūmam centum libr.turo.ad taxationem decime.an inspiciatur consuetudo illarum partium in taxatione. Glo.hic unge.dicit q̄ sic.pro hoc extrauagans suscepti. Jo.xxij. ¶ Septimo quero quando dicetur taxatio consueta. Dicat ℒaud.q̄ qñ consuetudo prescripta est.vt quia per.xl.annos sic fuit obseruatum:tunc enim quātūcūq̄ redditus illius beneficij postea sint augmentati non mutabit̄ taxatio. ꝛ sic vt ipse dicat fit q̄si in omnibus partibus Francie.vel secundum eum potest itel ligi consueta etiā vbi est consuetudo q̄ de anno in annū mutetur prout plus vel minus valent beneficia. sic dic t fieri ī catholonia.vbi a tempore Clementis quinti talis decima fuit introducta in magnum detrimentum beneficiorum vbi rara vel valde onerata habent beneficia. Quidam tamen collectores vt refert ℒaud.faciunt beneficiatos in primo anno collationis iurare super cōmuni ꝛ iusta taxatiōe:ꝛ illam postea nō immutant nisi contingerit q̄ beneficiuz fiat maioris summe ꝛ de tali variatione dicat ℒau. quod est preciosa propter sententias excōicationis.supple que ferūt̄ per processus. ¶ Octauo quero si collector inuenit aliquod beneficium taxatū circa quadraginta annos non stabit taxationi. Videtur q̄ non:q̄ non potest dici consueta.de preben.cum de beneficio.li.vj.ō consue.c.fi. Dicat ℒau.q̄ si in partibus illis consuetum est stari taxationi per aliquos ānos licet pauciores.xl.poterit stare collator si volet.alias poterit taxare prout fructus erūt vberiores vel rari. Sed si per.xl.annos fuisset obseruata tunc ab illa non recedetur. ¶ Nono quero eo casu quo debet fieri taxatio qualiter fiet.credit. ℒaud.q̄ iurabit ille ad quē spectat fructuū perceptio ꝛ qui habz decimā soluere quāto potuerūt valere fructus illius anni ꝛ stabit̄ iuramento nisi ꝓbari possit maior valor:ꝛ sic hoc casu iuramētum precedit taxatiōem.alibi ecōuerso.quod me.ca.c.fi.qō est quia hic iurat vt testis ibi vt principalis. ¶ Decimo quero si sūt duo prelati in vna ecclesia prochiali puta patron⁹ clericus ꝛ vicari⁹ qui ex antiqua ordinatiōe eccle colligūt oēs fruct⁹ de qb⁹ soluūtur ānatim patrono centum:residuum manet vicario.ipse vero patron⁹ habet soluere decimam pro tota ecclesia.cum quo istoruz fiet taxatio?credit ℒaudu.q̄ nisi taxatio sit consueta ad certam summam fiat taxatio cum illo qui colligit fructus vocato eo qui habet soluere:ꝛ sic vocentur omnes quos hec taxatio contingit.argu.de offi.archi.ad hec.de prescript.accedentes. de his que fi.a prela.c.fi.pro hoc regula.quod omnes.lib.vj. ¶ Undecimo quero ad quid prosit quod dispōitur hic solutionem fieri debere de moneta currenti. Solut.vt in glo. facit vsq̄ ibi. ꝛ no.idem ℒaud.ꝛ ℣aulus. Et dicit etiam ℒaudu. q̄ potent fieri solutio de moneta modo predicto etiam si eius cursus quo ad valorem mutetur temporaliter. puta qua quandoq̄ turonensis vel ducatus cambitur pro maiori quantitate quam alia vice.sufficit enim quod pecunia non est diminuta in pondere vel alias reprobata: tunc

enim de ipsa non posset solui. de iureiuran. quanto. de cens. ol. in. ¶. c. cum canonicis. Ad mutabilitatem autem cambio rum veritas valoris ipsius pecunie non mutatur. ff. di. lege.

¶ Nodecimo quero si duo monete currunt in eodem loco an, de vtraq; potent solui. Glo. eadem ibi. ¶ no. dicit q; sic ¶ q; erit electio soluentis. Laud. dicit q; si altera de istis monetis est vsitatior de ilia soluetur. ff. de le. i. si seruus pluriuz. als si communiter currunt erit optio soluentis: ¶ hoc casu precedit precedens solutio. Glo. que videtur etiam hoc sensisse cū dicit q; moneta cōmuniter currat: idest sit eque vsitata cū alia quod etiam tenet Paul. dicens q; quando sunt eque vsitate intelligit ō minori. ff. de leg. iij. nummis. de reg. iur. semper in obscuris. ¶. l. semper in stipulationibus. de censi. ex parte. de reg. iur. in obscuris. li. vj. quod procedit quando obligatio non est determinata ad certum genus pecunie. In speciebus vero ¶ his que speciebus equipollēt vt sunt artificia ¶ in generibus in quibus inutile prorsus euenire nō potest. vt bue equo ¶ similibus spectatur medium. C. de donatio. si quis argentum. §. si vero. ¶ sequenti. de offi. cust. c. i. x. q. ij. hoc nisi de elec. cum nobis. procedit etiam. ff. de lega. i. legato generaliter. in pin. vbi de hoc. quod intellige quando legatur nō genus generalissimum nec subalternuz ad quod habet fines sola destinatione patrisfamilias vt fundus: quia tunc legatum esset inutile. ff. de leg. i. si dominus. in pin. sz secus quādo habet finem a natura vt domus: tunc enim debetur mediocre. instit. ō lega. §. si generaliter. ¶ Decimotertio quero si moneta est innouata ab eo quod erat tempore taxationis vel cōcessi pauilegij prout in textu. de qua soluetur. Videtur q; innouata cum alia careamus. hec enim videtur eadem esse cum antiqua ratiōe forme qualitatis ¶ generis: ¶ sic quo ad intrinseca liberatur ergo debitor soluēdo. de ista. ff. si cer. peta. l. cuz quid. in fine. vt iudicemus secunduz tempus in quo instat solutio. xxij. q. iij. si quis ignoret. In contrarium quia tempus date inspiciendum est maxime quando agitur de iuribus rescripti. de preben. dilectus. ij. de rescrip. cle. litteras. ¶ sic etiaz videtur inspiciendum tempus taxationis secunduz tempus obligationis. de censi. oliz. vbi de hoc. ¶. c. penult. ¶ hoc suadet ratio ¶ mens verborum a quibus licet arguere. de regul. licet. de verbo. signi. intelligentia. Nec fuit questio dominicalis. de qua in. d. c. olim. ¶ in Specula. de solutio. §. nunc aliqua. vbi vero dicit q; salaria ¶ conuentiones solui debent de moneta mutata quia ad hoc mutatione monete debet intelligi statutum mutatum. C. qui. admit. ad bo. pos. l. pe. in fine cum si. Sed si ex contractu debetur debet solui secundū extimationem prioris. d. c. olim. Hostien. de iureiuran. quanto dicit q; si moneta antiqua fuit reprobata quia viciosa vt q; nimis diminuta periculum est debitoris. de censi. cum canonicis. Si alias diminuta non est sed solum causa auaritie reprobata ¶ debitor non fuit cōscius fraudis sufficiat q; pecunia reddatur in primo genere ¶ pondere. ff. si cert. peta. l. ij. ¶ . iij. nisi aliud in contractu dictum sit quia tunc illud est seruandum. regula contractus. li. vi. Alij dicunt q; in contractu solui debet moneta que nunc currit non illa que currebat tempore cōtractus: quia in pecunia consideratur bonitas respectu vsus non materie tantum: licet in pluribus alijs consideretur bonitas materie: vt in gustabilibus ¶ similibus in quibus sufficit q; idem reddatur in genere ¶ unti insecta bonitate. ff. si cert. peta. cum quid. Et in hoc dicunt q; quedam sunt quorū bonitas consistit non penes materiam sed vsum in arte vel fōrma: vt moneta que consistit in approbatione principis. de iureiuran. quanto. ¶ dato q; varientur manet eadem bonitas quia ita datur vna denariata rerum pro moneta nunc currenti sicut pro antiqua. pro hoc. ff. de verbo. signi. labeo. De. de bel. perti. dicit q; aut mōeta ē mutata vel reprobata post moram debitoris aut prius. primo casu fit solutio ad extimationem antique monete. ff. si cer. peta. vinum. secundo casu liberatur debitor soluendo monetam quam accepit. dicta. l. cum quid. videtur enim eadem ratio hoc casu que est in obligatione speciei qua perempta vel diminuta sine culpa debitor liberabatur: debet ergo liberari debitor si sine eius culpa bonitas pecunie minuta est. ff. de verbo. obliga. si ex legati causa. nam licet genus generalissimuz perire non possit. vnde perempta specie non permittur obligatio generis. C. si cer. peta. incendium. tamen genus subalternum perire potest. ff. ad. l. acquil. in ratione. §. incerto. Ja. de are. distingunt an sola extimatio diminuta sit ante moram ¶ tunc soluit pecuniam que currit. C. de solu. l. penul. post moram vero debet supplere quanti pluris fuit antiqua. dicta. l. vinum. In vero sit minutum pōdus vel mutatum: ¶ tunc non liberatur debitor dando numi mutam. ar. dicta. l. cum quid. ff. de contraben. emp l. i. quod recidit in opi. Host. Paul. dicit solutionem fieri debere de moneta currenti tempore solutionis quod tempus debet attendi licet in aliquibus consideretur data. de rescrip. si eo tempore. li. vi. dicit etiam q; predicta non habent dubium in obligato ad certam quotam rerum quia hec perit creditori. deinde dicit melius videri q; solutio fieri debet ad antiquam tantum si prescriptio aliud non inducat. moneta enim presuppōit certum pondus formam ¶ materiam. ff. de contraben. emp. l. i. Si reperitur ergo conuentio continere certuz tacite vel ex presse secūdum id cōmittitur obligatio ¶ sequitur exactio. ff. de verbo. obliga. l. inter stipulantem. §. sacram. C. de seruis per agrum. ff. de serui. vrba. predi. certo generi. ¶ sic non licet soluere in alio pondere forma ¶ materia. Item exquo nova moneta non habet omnimodā similitudinem cum antiqua non debet posse solui pro illa. ff. si cer. pe. l. ij. §. mutui. de cōtraben. emp. l. i. secus si haberet omnimodam similitudinez quod etiaz coincidit cum opi. Hostien. Gen. ¶ Alb. dist. distinguūt: quia aut quantitas debetur ratiōe maleficij seu salarij ex statuto debiti aut ex contractu. Primo casu non debetur extimatio antique sed soluntur de currenti. C. qui admit. ad bo. pos. l. fi. de consti. pecu. l. ij. de re. vxo. act. l. vna. § i. in auten. de non alie. §. vt autem. colla. ij. quia lex hodierna seruanda est. de consti. translato. ¶ si sunt due monete intelligetur de minori. ff. de le. iij. nummis. de censi. ex parte. ff. de regu. iur. semper. ¶. l. quotiens. Secundo casu quando debetur ex contractu fiet solutio secōm extimatiōem prioris. de cē si. olim. ¶. c. pe. que distinctio coincidit cuz distinctione Spe. supra eadem questione posita. de hoc no. Ly. C. in qui. cau. in inte. restitu. non est necesse in minorum. ¶ Bar. ff. de solu. Paul. ¶ dixi de iureiuran. quanto. Ex quibus omnibus cōcluditur q; mutatio cursus monete non imputatur debitori nisi post moram. similiter defraudatio ponderis vel materie non prodest debitori quominus teneatur soluere ad extimationem antique. dicto. c. cum canonicis. ¶ Decimoquarto quero quia hic ornamēta deputata diuinis officijs non posse capi per collectores: quid de alijs nō sic deputatis: glo. penul. dicit secus in illis. ¶ idem Paul. ¶ in hac glo. ibi romantu. illudit vulgari Beuoniensium qui libros cōmentes hec que cantantur de rolando ¶ similibus vocant de romantijs ¶ forte tractum est quia sepe cōment gesta romana. ¶ Decimo quinto quero si collectores voluerint occupare ornamenta deputata diuinis. Dicit Paul. q; potest eis violenter resisti ¶ sententia lata per collectores in hoc est nulla. C. de iur. sis. prohibitum. li. x. pro hoc quod not. de offi. dele. ex litteris. in gl. penult. pro hoc etiam. de consti. eccle. de preben. c. fi. de excess. prela. cum ad quorundam. regula. ea que. li. vj. ¶ quod not. de cōsec. di. v. manus. in vlti. glo. x. q. iij. inter cetera. in glo. fi. nisi surgat dubiuz an sint deputata diuinis: quia tūc in dubio valet processus. ff. si quis in ius vo. l. ij. ff. ō iudi. si quis ex aliena. iij. q. ij. quia. de accusa. venēs. tutum ergo est ante sententias appellare. ¶ Decimosexto quero an collectores possint contra non soluentes inuocare brachium seculare. Sol. vt in glo. fi. ¶ in ea in fine. Bonifacius. viij. simpliciter prohibuit inuocari brachiū seculare sine speciali mandato. ¶ Decimoseptimo quero an hec prohibitio locū habet in decimis debitis iure cōmuni scilicet q; pro eis exigendis non occupentur ornamenta deputata diuinis officijs. Dicit Paul. q; in eis statur iure cōmuni cum nihil in illis sit mutatuz. C. de testa. sancimus. de elec. cum expediat. li. vi. ¶ hec questio declaratur per sequentez. ¶ Decimooctauo queritur an quibuslibet prohibetur hec distractio ornamentorum predictorū? dicit Paul. q; non. sed prohibetur collectoribus de quibus premisit. an in alijs statur antiquo iuri ¶ possint hodie distrahere sicut olim. pro hoc q: de prelatis nihil est imutatū. facit qō in pxi. q. dixi.

¶ professores. Glo. dividit in tres ptes. Laudu. etiam in tres. sed alio modo signat partes secunda ibi ad prioratus. tertia ibi ad illorum. Et quāquā diuisio glo. sit formalior tamen prosequor secūdum istam que concernit principalia dicta huius littere. ¶ Nota q; idez est dicere ordo pauperatis quod ordo mendicantium. ¶ dicit Laudu. mendicantes dici a mente quod est defectus. Ideo luna dicitur mente propter defectū

quos patitur. Dicuntur autem mendicantes quia non debent habere proprium neqz in singulari neqz in cõmuni. de hoc.xij.q.i.certe. ⁊ est mendicare idem quod egere. ⁊ ab alijs necessaria querere. quomodo autem eligere voluntariaz paupertatem est opus salutis. plene per Tho. contra genti. li. iij. ¶ Secundo nota prouidendum quieti religiosorum. Et dicit Jpau. q sicut hic papa prouidet de quiete religiosorum ita alibi de episcopis ⁊ secularibus clericis. de sepul. cle. dudum. alibi de omnibus subditis. In procmio sexti post principium de resti. spo. c.i. co. lib. in auten. vt diui. iussio. subscrip. habe. in principio. propter hoc enim facte sunt leges. iij. distin. facte. ⁊ superior ad hoc tenetur ex debito officij. xxiij. q. v. regũ dicit etiam q experientia docet q mendicantes transeuntes ad non mendicantes seminant discordias ⁊ scandula ⁊ faciũt partialitates volentes quodammodo omnibus dominari ⁊ innitentes suo sensui. contra id. de cõsti. ne innitaris. ¶ Tertio nota de ambitione ⁊ reprimẽda. de hoc in glo. concordat in ea ibi Statius primo thebaydos. ¶ Quarto nota q ex ambitione producũtur discordie ⁊ scismata ⁊ vagatio ⁊ dissolutio. de rescrip. quia per ambitiosam. li. vi. ⁊ dicit Laud. q hec est ulla per quam titulus de symonia. ⁊ de aposta. ⁊ ne cle. vel mo. ⁊ de vsu. ⁊ plures alii sunt sepulti. ⁊ ab hoc vicio tanquam a fonte alia procedunt. de consti. nam concupiscentiam dicit etiam q in mendicãtibus potissime locum habet qui tamen magis cogitant de rebus temporalibus destitutes magis sine maturitate appetunt ad instar senum in quibus licet cetera senescant iuuenescit auaritia. vt no. de presump. cum iuuentute. ⁊ de hoc etiam dixi. de elec. cle. in plerisqz. in. vi. q. Et dicit Gen. q ambitio quia mortale vitari debet. de pbẽ. quia in tantum. ⁊. c. cum iam dudũ. de elec. auaritie. ⁊. c. quorundam. li. vj. ¶ Quinto nota in verbo transiuerũt casu in quo constitutio concernit preterita quia hoc expresse hic cauetur. alias secus cũ sit penalis. de consti. c. ij. ⁊ fi. simile de elec. cum in cunctis. §. hoc sane. ó iurepatro. preterea. xij. q. ij. alie nationes C. de leg. l. leges. ¶ Sexto no. q punitur hic trãsitus. ex hoc dicit Jpau. q si ish qui transiuerut statum redierunt nihilominus penam incurrunt in suo ordine mendicantium. xix. q. iij. mandamus. de eta. ⁊ qualita. intelleximus. quod videtur verum. tamen nõ conuenit littere que videtur velle punire transeuntes cum effectu. ⁊ ideo dicit Lap. q dictum Jpau. procedit si in primo ⁊ in secundo ordine professionem fecerunt. alias secus qõ placet: qz nõ professus non dicitur transire sed recedere cuz non sit alligatus monasterio nec ordini. de regula. c. i. ⁊. c. beneficiorũ. li. vj. ⁊ de hoc infra questione. i. ¶ Septimo no. ibi curam. q religiosus potest habere curam animarũ. quod dicit Laud. verum de iure cõmuni prelato suo presentante ⁊ episcopo instituente. de stat. mo. qõ di. xxj. q. i. monachi. dic q in eo quod dicit prelato presentante melius diceret consentiente. ⁊ dic vt in. d. c. quod dei. ¶ Octauo no. de dictione nubi. ⁊ de hac in glo. aduerbium. ¶ Nono no. casum in quo non possunt illi de collegio. alii cõmunicare vocem. de hoc in glo. de capitulo. ¶ Decimo no. ex hoc casuz in quo qs nõ potest alij dare seu cõmunicare quod suum est. de censi. exigit. li. vj. alias nihil tam naturale q voluntatem domini volentis in alium rem suam transferre ratam habere. Instit. de re. diui. §. per traditõez. Laud. simile in quo non potest quis alij remittere ius suum. de rescrip. statutum. §. pe. li. vj. quod inducit odium persone. arg. ff. de postu. quos prohibet. de excep. exceptionem. ⁊. c. pia. li. vj. Gen. ¶ Op. in eo q punit mendicantes transeuntes ad non mendicantes etiam auctoritate pape: quod emz sit auctoritate superioris potissime pape dicitur fieri auctoritate iuris ff. de acqui. posses. iuste. ⁊ sic facientes non peccant. xxiij. q. iij qui peccat. sed licite facit. vt ibi ergo penam non meretur. C. de adult. Brachys. So. Jpau. q hoc inducitur hic ex causa de qua in principio littere. ⁊ quia talis licentia non tollit ambitionem. Et intelligit hoc procedere siue transeat auctoritate speciali siue generali qualis est illa. ff. de concubi. l. i. vbi generaliter permittitur habere concubinam cuiuscunqz etatis. ni si sit minor annis. xij. vt in. c. l. in fine. ⁊ de tali licentia generali. de eta. ⁊ quali. preterea. de tornea. c. ij. ¶ Secundo oppo. ad hoc q in transitu non requiratur auctoritas apostolica: sufficit enim licentia superioris immediati petita etiam non obtentata. de regula. liez. solutio littera non probat q sit necessaria apostolica auctoritas sed potius contrarium. per dictionẽ etiam que est implicatiua ⁊ idem importat in alio casu. de cõsti. cum omnes. vbi dixi. ff. de verbo. obliga. quodcunqz. §. si ita. de aqua plu. ar. supra iter. §. officium. vbi de hoc. quando autem sufficiat petere licentiam ⁊ quando debeat esse obtẽta dixi de renũc. c. fi. Specialiter vero ad. c. licet. dic q loquitur quando transit religiosus ad strictiorem vitam: tunc emz sufficit petere vt ibi: quo casu dubitatur si trãsiunt licentia nõ petita an compellatur redire. ⁊ de hoc in. d. c. licet. vbi dixi. in. ij. q. ⁊ tenui q sic. quod tenet hic Jpau. per. c. ij. xx. q. iij. vbi cõpellitur redire ad primum is qui vt fugeret disciplinam transiuit ad secundum. ¶ Tertio op. ad verbum mihi quod videtur obscure positum contra id supra in procmio Gregorij solutio exponе vt in glo. aduerbium ibi. sed istud vsqz ibi sed videtur. ⁊ idem Jpau. ⁊ est sensus gl. q dupliciter potest hic punctari. primo post aduerbiuz mihi. ⁊ tunc mihi scilicet in ordinibus non mendicantiũ: ⁊ est sensus q isti transeuntes quãuis in ordinibus non mendicantibus obtineant administrationes ⁊ cetera locum aut vocem in capitulo scilicet talis loci non mendicantis non habebunt: ⁊ sic legendo vt dicit glo. nõ prohibentur transeuntes habere vocem in ecclesia seculari si ibi administratiõem habeant. Sed vt dicit Jpau. sic intelligendo ish non pauantur voce quo ad ecclesiam seculare. de iure speciali huius clemen. nam de iure cõmuni est quod monachus promotus ad curam ecclesie secularis non habet vocem in ecclesia regulari. xvj. q. i. ne pro cuiuslibet. Secundo modo punctantur ante hoc aduerbiũ mihi ⁊ tunc expone mihi ideſt in ecclesijs in quibus obtinent prioratus ⁊c. ⁊ sic resultat contrarius intellectus. ad primuz credit tamen glo. q prima expositio sit de mente. Et idez Jpau. Sed ei ob. quod proxime dixi. vnde prima expositio equior est secunda verior ⁊ de hoc in quattuor sequentib⁹ contrarijs. ¶ Quarto opp. ad vtranqz expositionez: quia vtroqz modo vi hec littera cõtinere absurdum. nam respectu prime expositionis continere potest q iste erit prelatus in secum to monasterio ⁊ non habebit vocem in capitulo cum tamen perspicuum prelatum debeant tractari negocia mõasterij. de rescrip. edoceri. quãdoqz cũ capitulo quandoqz sine. vt ibi not. ⁊ tota potestas monasterii est apud abbatem. xviij. q. ij. nullam. ⁊ idem contrarium procedit respectu secunde expositionis. glo. eadem soluit q capitulum expediet negocia sine prelato sicut si vacaret monasterium. quam solutiõem damnat ibi. respondeo quia aliud tẽpore vacationis que presumitur esse breuis propter tempora limitata sed prelatus iste posset diu viuere. Ad idem inducit Jpau. quia talis prelatus posset exercere ea que fiunt nõ collegialiter vt sunt iurisdictionalia ⁊ similia que sede vacante transeunt in collegium. ne se. va. illa. co. ti. c. vno. li. vj. de regu. c. fi. co. li. Unde hoc casu collegium non plene suppleret sicut si vacaret sedes quod esset absurdum. dicat ergo glosa. q si talis est principalis prelatus non habebit locum hec littera ⁊ q potest intelligi de voce habenda. in c. generali vel prouinciali. quod dic vt in glo. que in hoc est clara vsqz ibi vel intelligatur. ⁊ no. glo. in eo quod ponderat litteram ibi aut locum. ⁊ idem Jpau. qui pro hoc quod dicat glo. de certo loco habendo in capitulo inducit: quia in talibus debent maiores preferri. de consue. cuz olim. de prebe. ex ore. ff. de albo scribẽdo. l. ij. C. de offi. magis. officioz. nemo. lxxxvi. di. bñ qdẽ. xxv. di. c. vlt. vel fm gl. ibi iteligat. de pla. pan. hic intelligit de prioribus ⁊ alijs administratiõem habentibus in monasterio qui tamen non sunt principales prelati. quod dic vt in gl. vsqz ad finez. Et idem Jpau. dicẽs q licet lra ibi vel regimẽ qõcunqz videat icludẽ eẽ regimẽ. dz tñ limitari vt ñ extẽdat ad maiora. de rescrip. sedes. de prcb. cle. nõ põt. in p̃cedentib⁹ autem non loquitur de officijs principalibus sed secundarijs non enim exprimit de abbate ⁊ licet quedam monasteria regantur per priores de illis non intellexit quod vltimum etiaz dicat glo. per hoc inducit Jpau. quia hec littera loquitur de habentibus prioratus ⁊c. imbi idest in mõasterijs sed ecclesijs sed prelati principales non habent prioratum vel administrationem in ecclesia sed in ipsas ecclesias. de preben. cle. i. ⁊ idez dicit Jpau. intelligendum quo ad cle. vt hi qui. s. de etat. ⁊ quali. videlicet q principalis prelatus non caret voce capituli licet non sit in sacris. secus in non principali. vt in eadem cle. i princi. vbi dixi in quarto contrario. ⁊ facit de elec. statutum. ⁊ in eo quod hic dicit de voce aut loco in capitulo. dicit Jpaul. q capituluz sumitur multipliciter. quod dic vt in. q. x. Gen. pro secundo intellectu q hic loquatur de prioribus non principalibus ⁊ q illa verba regimen quodcunqz debeant restringi ad precedentia vt predixi. inducit. ff. de tritico vino ⁊ oleo legã. l. fi. §. vlt. ⁊ maxime q in penis maiores nõ sic consuene-

runt affici sicut minores. de iureiurā. cum quidam. vbi ō ꝓhoc ꝛ vt euitetur absurditas supradicta que sequeret si principalis ꝑlatus priuaret voce ,ppter quod prelatura dānū incurreret vnde magis esset pena beneficii quam ꝑsone. Aluarus vt refert Ad Dath. ppter verbum regimen quodcūqꝫ tenet q; etiā in principalibus prelatis habet hec littera locuꝫ. Et ad absurdū rñdet q; ,puidebit capitulū sicut si vacaret sedes vel superior dabit curatorem vel aliter ,puidebit. ar. de iurepatro. nullus de sup. neg. prela. si cp̄us. li. vi. de cle. egro. c. vno. e. li. Jp̄e ait Ad Dath. ꝛ net quod predicta q; in principalibus prelatis locum habeat alias vbi dixit de prioribus dixisset de abbatibus. arg. de deci. ad audientiā. Idem Steph. dicens id quod dicat gl. in fine. q; aliud capitulū aliud prelatus principalis. de his q̄ fi. a prela. in rubro ꝛ nigro. ne se. va. c. i. Et est sensus q; prelatus nō dicit habere vocem in capitulo nec ,ppre est pars capituli. vt no. in. d. cle. vt hi qui. sed est principalis in capitulo.

¶ Quinto op. ad hoc q; nōie capituli ꝙtinet prelatus. nā ex vtroqꝫ fit vnum corpus. de his que fi. a prela. c. nouit. Sol. Step. q; licet faciant vnū corpus non sequitur q; nōie capituli cōtineatur prelatus. ꝛ de hoc dixi in. d. cle. vt hi qui. §. illu. q ꝛ. ¶ Sexto op. ad idem q; nōie monachorum abbas cōtinetur. de ſymo. c. fi. Soluit Ad Dath. qō illud fit sc̄ōm largam significatiōem. hic aūt verba sumūtur stricte q; est cōstitutio penalis. ex hoc dicat Ad Dath. q; prelatus principalis nō excludit̄ a voce quā habet vt prelatus sed si haberet vocē etiā vt canonicus sicut in casu. de cōces. preben. postulastis. de app. a collatione. li. vi. de p̄ben. cum in ecclesia. eo. li. a tali bene excluderet. quę no. quia subtilia ꝛ vtilia. ꝛ per hoc apparet q; nō refert quecūqꝫ punctatio teneat de his quas dedi supra in tertio ꝙrario. quia nō reluctat magna vis ad hāc lr̄am quecūqꝫ teneat. Ad ad id aūt qō dictum est hanc lr̄am intelligi de p̄laturis nō principalibus mihi hoc placet per predicta ꝛ p hec declarata est glo. aduerbiuꝫ. que solet videri intricata ꝛ in ea ibi compositum simile. xvi. di. sicut ibi cōmunalem. quis dicat cōmunalis. no. xxxii. q. v. horrendus. ꝛ. ff. de aqua cot. ꝛ est. l. i. ibi ex ore. xvii. di. episcop⁹ alias. ver. sub. §. fi. ¶ Septimo op. in eo quod isti priuant loco in capitulo. nam hec non ē pena sꝫ pene cuitatio. de ap. reprehēsibilis. i fine ibi capituli discipluna. So. Laud. q; hic priuant loco in his que sunt honoris scilicet in electione ꝛ alius cōibus tractatibus sic accipit̄ locus. de renūc. cum inter. secus in his que sunt oneris vt in disciplinis ꝛ correctionib⁹ sicut accipitur capitulū. in. d. c. reprehēsibilis. quādoqꝫ etiam accipit̄ capitulū pro certa summa seu particula alicuius scripture. de sepul. cum super. Laur. pro predicet s inducit Gen. qui si priuaret loco etiam in his que cōcernunt onus: tunc ex eodem facto quia seiuret cōmodum ꝛ incōmodū eodem respectu quod esse nō debet. ff. de neg. ge. l. siue hereditaria. xvi. q. i. legi. ꝛ sic pena prestaret immunitatem contra iura. ff. de interdic. ꝛ rele. relegatoruꝫ. §. fi. Simile enī dicit in excōicato qui repellit̄ a tractatib⁹ capituli. de ꝙsue. cuꝫ dilectus. ꝛ tamē ab onerib⁹ nō est immunis. puta ab hospitis canonicis saltē secrete dicendis. vt no. xxviii. di. presbyteruꝫ. nec a iuramēto oneris prestando. vt no. de iura. calū. cetex facit qō no. de preben. pro illoꝫ. in gl. pe. ¶ Quero an hec littera habeat locum in non professo transeunte de mēdicātib⁹ ad non mendicantes. dic q; non per id quod dixi. s. in. vi. notabili. vt ,pbat hec littera in verbo ,pfessores. isti enī licite redeūt ad seculum. eo. ti. ad nostram. ꝛ. c. statuimus. ergo fortius transire possunt ad ordinem nō mendicantē. ¶ Secundo quero. an hec littera non habeat locum in nouitio. vt dixi in ,pri. q. an saltem habeat locum in eo qui infra annū ,pbationis ,pfessionem fecit in ordine mendicātium. glo. i. dicit q; non per verbum ,pfessores. nam iste non dicat ,pfessus ita q; sit astrict⁹ huic religioni: sed tantū religioni in genere. quod dic vt in glo. Et idem no. Jſdau. dicens q; in istis cessat ratio. de qua in textu. ō remanēdo inuocatōe qua vocati sunt: q; isti nō sunt vocati ad hanc religionē. ¶ Tertio quero in eo qō dicat de mēdicātibus. an sufficiat q; sit ordo mendicās de facto. Jſdau. dicat q; non ꝛ in hoc ponderat verbum ordinis dicens. quod ad hoc vt sit locus huic littere expedit q; ex fundatiōe ꝛ institutione sint mendicātes vt sunt predicatores minores ꝛ hermite. de quibus etiam exēplificat glo. predicatores dicit etiaꝫ plus q; ex verbo ordinis. quia non dicit loci innuit̄ q; nō sufficat locum de facto mendicare nisi sit ordinis mendicātiū. multi enī sunt qui ,ppriuꝫ habere possunt. tamē non habent ꝛ ob hoc mendicant nec ,ppterea possent dici ordinis mendicātiuꝫ quod dicat Jſdau. verum etiaꝫ si quis ordo habeat cōstitutio nes per quas est mendicans si ꝙstitutiones nō sunt approbate per papam. de reli. do. c. vno. li. vi. §. i. ibi ,pfessio sine regula ꝛc. quia tales cōstitutiones non impediūt eos habere ,ppriū in cōi. ff. de pac. l. pe de leg. iii. si quis. in prin. q; non p̄nt priuati sibi segē imponere a qua recedere non liceat ꝛ hoc modo faciunt illa iura. possunt enim venire contra suam cōstitutionem etiam iuramēto firmataꝫ. vt no. xi. di. in his. ꝛ sic poterunt esse non mēdicantes ꝛ hoc sufficiat non dicantur mēdicantes oīmode. ff. de cōdi. inde. sufficit. facit. de resti. spo. pisanis. vbi de modo attendēdo ꝛ qō oporteāt oīmodo esse mendicantes. vt dicitur ordo mendicās ,pbat. d. c. vnicum. de reli. do. quod aūt isti possunt venire contra cōstitutiōem suam ,pbat Jſdau. sic oīs constitutio de sui natura retractabil est secundum tempus ꝛ constitutiōis mutatiōeꝫ quibus debet cōformari. de cōsang. ꝛ affini. non debet. ii. q. i. si peccauerit. cuꝫ si. ꝛ mutari potest per eos qui fecerunt par est ius ligādi ꝛ soluendi. de pe. di. i. verbum. lxiii. di. verum. xi. q. i. §. ex his. de homi. cum ex inuncto. in fi. de sen. ex. inter alia. de of. or. ordinarii. li. vi. Et quod procedat etiam si sit iurata ,pbatur q; iuramentū durat secūdum naturā cōstitutionis cui accidit. licet quādoqꝫ sine principali. de iureiu. debitores. sed alias non durat vltra tempus cōstitutiōis. de consti. ex litteris. de elec. venerabilē. in fi. nec iurātes vident cogitasse de tali tempore ꝛ iuramentū non extendit̄ ad non cogitata. de iureiu. quinta uallis. ꝛ. c. clericus. etiā priuilegium rei cōcessum. re cessante. xv. q. vii. ꝛ hec diximus. de eccle. edifi. ad audientiā. Jteꝫ nō extenditur iuramentū ad ius de nouo quesitum. de renūc. cū inter. de iureiu. ad nostram. ii. cum ergo possint tollere ꝙstitutiōem ergo ꝛ iuramentū ꝛ q; cōstitutio tolli possit per eos tacite ꝛ expresse ,pbatur. de consti. cum oēs. in fi. ꝛ. c. cum accessissent. ꝛ. in. c. cum. Ad D. eo. ti. c. i. li. vi. Jtem quia si nō posset tolli sequeret absurdum q; ad legem iniquam vel impossibilem ex supeuenienti casu quis obligaretur vel q; ꝙstitutio etiā vtilitate suadente mutari nō posse cōtra est. i. q. vii. p remedio de his que fi. a ma. par. ca. c. i. ¶ Op. ad hoc quia iuramētuꝫ quod seruari potest sine interitu salutis ,tuari debet de iureiu. si vero. xxii. q. i. omne. quod Ad. ii. pro solutione refert varias opi. in simili quando canonici recipiunt aliquem in canonicum contra numerum iuratum an valeat in quo tenet Archi. de rescrip. duobus. de prebē. si a sede. li. vi. q; receptio sca sponte a capitulo vltra numeꝫ iuratū est nulla. per. c. dilecto de preben. vbi de hoc. Allu vt Jſdet. ꝛ Lgi. contra ,p quibus facit. quod no. Jnno. de rescrip. constitut⁹. Jo. an. dicit receptiōem valere sed recipiētes esse periuros. de hoc in. d. c. dilecto. Ad qō rūdet tenēdo hoc vltimū q; ibi sunt allegatio ptis ꝛ posito q; essent verba pape non innuit̄ receptiōeꝫ nō valere pro hoc quod ibi dixi. ꝛ de hoc in spe. ti. ii. §. nunc tractemus. ver. sed si legatus. per hoc tamen non est responsum. formaliter ad cōtrarium. dic q; iuramentum est seruandū quādo est sed vt dixi. s. e. q. iuramentū est sublatum. Et in eo quod dixi tenere receptiōem contra iuramētum. dicit Jſdau. idem in matrimonio carnali. quia tenet contractus contra iuramētuꝫ licet contrahens sit periurus. de spō. sicut. ¶ Op. ad id in q; secūdum hoc iuramētuꝫ erit sine effectu exquo non operatur effectum nisi durante statuto. statutum aūt per se sufficiat etiaꝫ si sitnō iuratum. Soluit Jſdau. quod operatur q; manēte statuto trāsgressōrem obligat ad periurium nisi iurassent secus contenta in statuto ꝛ nō simpliciter statutū. quia tunc sunt periuri eoipso q; cōtrauenunt ꝛ videt velle Jſdau. q; quādo iurauerunt statutū cōtrauenendo nō sunt periuri. secus si iurauerunt cōtēta in statuto. quia primo casu tollitur cōstitutio ꝛ per consequens iuramentum ꝛ sic non sunt periuri cōtrauendo. secūdo casu sic ratio primi est quia non potest esse q; cōstitutio destruat ꝛ eodem tempore operetur effectum obligandi ad periurium ,ppter impossibilitatē. de bap. maiores. §. sed adhuc. in fi. no. lvii. di. c. i. in glo. ii. ¶ Op. ad hoc quia per receptiōem incurrunt periurū. pro hoc quod not. Jnn. ō appel. preterea. ii. ꝛ receptio valet. vt dictū est. So. Jſdau. q; notata in. d. c. preterea. loquūtur in excōicatione ,ppter sui velocitatē ꝛ penetrabilitatē. vt ibi dicit Jnno. non sic in casu nostro in quo est dare de necessitate priōritatē ꝛ posteriōritatē pro hoc quod no. Hosti. de sen. ex. sacro. vbi dicit q; licet iuste excōicans ꝛ excōicatus incipiunt simul ligari tempore tamen naturaliter ex intellectu precepit priuatio excōicatis quia priuatio excōmunicati operatur priuatiōem excōicantis. sicut infusio gratie ꝛ peccatorum remissio simul sunt tempore sed naturaliter ex intellectu infusionem gratie precedit remissio pec

tato ꝛ. ꝛ si venius egressus alterius operatur ingressus. xxxij. q.ij. cum renunciat. cum ergo incurrant periurii sub condi tione si recipient: ergo ante receptionem nō sunt periuri sicut si aliquis sub cōditione ꝓmittit ante conditionem nō est obligatus. ff. de ver. sig. cedere. sed facta receptione statim desijt constitutio ꝛ per cōsequens sublatum est iuramentum. ꝛ in hoc dicit ℙdau. aduertēdū q eadem psona cōsideraf duplicater. ꝓmo ut singularis. alio modo ut pars collegij. ℙdimo mō si quis ut singularis cōueniat ꝓiurus ē sic intelligitur qō dixi de matrimonio. s. ca. q. ꝛ qō no. Jo. an. i regula qō semel. iij. q. li. vj. ꝛ de hoc. xxj. q. ij. c. vlti. per Archidia. ꝛ de sepul. c. j. li. vj. ꝛ in spe. de instru. edic. §. cōpendiose. ver. qd si quis iurauit. Secūdo enī modo cōsiderando aliquē ut est pars collegij si cōtraueniat totū collegium nō sunt singuli ꝓ iuri: quia sunt obligati tanq̄ singuli: ꝛ non tanq̄ collegium: ꝛ hoc dicit ℙdau. q̄ eo casu quo aliqs ut singularis cōtrauenit nō tollit constitutio ꝛ ipse est periurus: q; ut dixi iuramētum cōcernit singulos. ar. xij. q. ij. qui manumittit. Et dicit ℙdau. qō nisi dicam⁹ modo p̄dicto fateri oportet q̄ statutū iuratum non possit tolli expresse: quia idem ē seruare qō nō tollere uel mutare. Sed ℔ non ē verum qō non possit tolli: īmo potest expresse ꝛ tacite ut ꝓbatum est: ergo vtrusq; remotionis idem erit effectus. vult dicere q̄ sicut si constitutio tolleretur expresse per cōsequens tolleretur iuramentum ita etiam si venitur contra constitutionem: quia per hoc tollitur constitutio ut dictum est: ergo ꝛ iuramentū. hec tamen dicit ℙdau. non ꝓcedere in penali stipulatione ꝓmissa a collegio quę cōmitteretur si collegialiter contrauenīt: q; non possint ab ea recedere sine volūtate alterius: que no. Jo. de lig. rep̄ hendit distinctionem p̄missam in eo quod dixi aliud iurare statutum aliud iurare contenta. nam cum iurant contenta in statuto sub istis v̄bis habetur relatio ad statutum: ergo illo sublato sublatū est iuramentū. ꝓ hoc quod no. Jnno. de except. cuz venerabilis. ubi dicit q̄ sublato īstrumento tollitur confessio ad instrumētum relata. secus dicit Jo. de lig. si iurat contenta in statuto non habita mentione statuti: puta qa iurat non recipere aliquē vltra numerū. dic q̄ ℙdau. etiam habuit hunc intellectum qō dixi plenius de rescript. cōstitutus. Jtem in eo qō dicit ℙdau. q̄ isti conuenientes collegialiter non sunt periuri. Jo. de lig. dicit contrariū: quia statum cum incipiunt venire cōtra statutum sunt periuri ꝓ que no. Jnno. in. d. c. preterea. dic qō tutius est q̄ tollant statutū an teq̄ contraueniant quo sublato iuramentuz sublatū est ꝛ ita seruatur. Sed si contraueniant nō sublato statuto adhuc videtur ꝓbabiliter posse defendi q̄ intelligūtur destruxisse statutum ꝛ sic non sunt periuri licet in hoc aliqui cōtra ut patet ex dictis. c. q. sed q; ꝓ hoc est quia cum possint tollere statutuz expresse ergo ꝛ tacite intelligantur sustulisse. ex quo appa ret de voluntate cōtraria: verum est q̄ sint periuri eoipso q̄ incipiunt cōtrauenire: quia ut dixi iuramentum obligat singulos ꝛ non collegium cum etiam collegiū non sit susceptibile periurij. ar. de sentē. excō. romana. §. in vniuersitatem. li. vj. Jtem in dubio hec interpretatio equior est post factum ut eligetur periurum. ar. de testi. cum tu. ¶ Quarto quero in eo quod intendit ꝓhibere transitū mendicantiū ad non mendicantes an ꝓfessus ordinem mendicantium possit assumi ad aliquam ecclesiam uel monasterium extra suum ordinē? dic ut in extrauagan. Jo. xxij. dispendijs. vbi dicatur q̄ mendicans postulari non potest ad aliquam ecclesiam uel monasterium extra suum ordinem. ꝓ hoc quod dico in sequēti questione. ¶ Quinto q̄ro circa id quod dixi in proxima questione si mendicās professus non transiuit in alium ordinez an possit assumi ad curatum bñficium? videt dubitari qō non arguitur: quia hoc ꝓmittit monachis ex dispensatione. de sta. mona. c. j. nomine autem monachoruz non veniunt fratres mendicantes. Jn contrarium: quia non reperitur super hoc specialis ꝓuisio. nec ista cle. aliquid facit: q; non cōprehendit hunc casum. ꝓ hoc qō dicit hic glo. cessat. ꝛ hoc verius licz videtur obstare extrauagans. de qua. s. q. prima. vbi prohibetur mendicans postulari extra suum ordinem ad monasterium uel ecclesiam non cathedralem. ad quod dic q̄ cum ibi ꝓhibeat de sola postulatione de electione: uel alio modo assumendi videtur permissum. ar. ff. de iudi. cum prętor. de p̄ sumpti. nonne. solent tamen habere mendicantes constitutiones proprias quę tales assumptiones indistincte prohibēt quibus cessantibus procedit quod predixi. ¶ Sexto quero in eo quod intendit hec littera prohibere transitum mendicantium ad non mendicantes quis stat⁹ est perfectior. Lau. arguit non mendicantium: quia beatius est dare q̄ accipere. dicit tamen hoc theologis relinquēduz. de hoc dixi de regulari. sane. vbi dixi q̄ diuitie uel paupertas non sunt perfectio uel imperfectio. Sunt enim alique religiones in qbus ad perfectionem requirūtur diuitie ut ille que ordinate sunt ad miliciam ꝛ hospitalitatem quod dic ut ibi. ¶ Septimo quero an hec constitutio locum habet in femmis ordinū mēdicantium si transeant ad non mendicātes. glo. predicatores in fi. dicit q̄ sic. ꝛ idem ℙdau. quia masculinum concipit femininum quam rationem sentit etiam glo. in eo quod allegat no. de electi. generali. li. vj. de quo dixi de elect. cle. j. q. j. ꝛ tribus sequentibus. ꝓ hoc quod no. de religio. domi. c. vno. li. vj. in ver. cunctos. Laud. tenet contrarium dicens q̄ in statu non mendicantium sunt omnes ordines mulierum indistincte: ꝛ etiam virorum: exceptis quatuor: de quibus in hac glo. in ꝓn. Lap. tenet primum dicens q̄ sorores predicatorum ꝛ minorum sunt mendicantes licz habeant priuilegia q̄ possunt habere possessiones. verius est dictum Laud. per id quod no. de religi. domi. cle. j. in glo. inde. in fi. ꝛ de sent. excom. cum ex eo. in glo. iij. que glo. dicunt q̄ sorores minorum habent proprium in communi: ergo non sunt mendicantes. de religio. domi. c. j. li. vj. tamen nihilominus puto q̄ glo. hic sit vera q̄ non debent tales sorores ordinum mendicantium transire ad non mendicantes. Sed pone de quibus hic non videntur habere locum ne fiat extensio. regula in penis. li. vj. nisi dicamus q̄ nomine mendicantium veniant etiam sorores eis suppositę. per. §. sane. allegatum ī glo. qui optime hoc probat: ꝛ tunc dicemus q̄ etiam tales sorores non sunt mendicantes: sed tamen ordinis mendicantiz quia sunt pars ordinis virorum qui sunt mendicantes: ꝛ sic intelligendo verificatur glo. ut hec constitutio locum habeat etiam quo ad penas quod puto licz de mente videatur solum prohibere masculos propter masculinū quod exprimit ꝛ quia in talibus frequentius hoc accidit. ¶ Octauo quero si mendicans transit ad alium ordinem mendicantez uel nō mendicans transit ad mendicantem. glo. cessat. dicit non locum esse huic constitutioni. ꝛ colligit quatuor casus in quorum vno tm̄ habet locum constitutio. ꝛ idē ℙdau. ¶ ℙ. ad hec ꝛ ad litteram in eo quod permittitur transitus de ordine mendicantium ad non mendicantes cum debeat fieri transitus tantum ad regulam arctiorem. eo. ti. licet. alīs reperiuntur illa de quibus. de preben. cum singula. li. vj. de renū. c. fi. vbi dixi. So. ℙdau. q̄ ex hac littera colligitur posse dari ordinem non mendicantium arctiorem ordinem mendicantium: alīs non liceret transire. dicto. c. licet. ꝛ ex hoc dicit q̄ predicator potest transire ad ordinem monachorum beati Benedicti attenta regula vtriusq; : quia regula predicatorum fundata est a regula Augustini que est laxior. de statu mona. quod dci. sed attentis constitutionibus additis per p̄ dicatores arctior facta est eorum regula: ideo transitus non licet. ut no. eo. ti. non sane. ¶ Nono quero si episcopus ordinis mendicantium renunciat ꝛ transit ad non mēdicantes? dicit ℙdau. hanc penam locum habere per litteraz ibi quoslibet. ꝛ sic neminem excludit. xxiij. q. j. quodcunqz. de ma. ꝛ obedi. solite. Et idem Lap. ¶ Decimo quero de intellectu littere ibi vocem aut locum in capitulo. Sol. ut in glo. hoc plus. ꝛ quo ad illud de capitulo dicit ℙdau. q̄ quādoqz sumitur ꝓ loco: quandoqz ꝓ personis collegij. de p̄ben. relatum. ꝛ. c. dilecto. de conces. preben. quia diuersitatem. de his que fi. a maio. par. capit. c. j. ꝛ vlti. de rescript. c. capitulum. de electi. cum inter casu. ꝛ. c. in causis. in ꝓn. ꝛ. c. bone. ij. cum similibus. ꝛ quantum ad hanc cle. dicit ℙdau. q̄ si capitulum sumitur ꝓ loco videtur principalem prelatum includere tanq̄ qui locum primum obtinet in capitulo: alīs sufficiebat priuare voce capituli: sicut fit. s. de eta. ꝛ qualita. cle. ut hi qui. ꝛ q̄ hic capitulum debeat accipi ꝓ loco: facit quia non videtur posse sumi ꝓ persona: quia collegium regularium cōmuniter vocatur conuentus: non capitulus. de rescript. c. doceri. de maio. ꝛ obedi. cum olim. de his que fi. a prela. c. ij. de sta. monac. cum ad monasterium. ꝛ. c. vlti. li. vj. de ele. si religiosus. in fi. de testi. c. ij. eo. li. Et dic ℙdau. q̄ quandoqz quis locum habet in capitulo; sed non vocem: quod contingit in his qui sunt de numero collegij. sed ratione impedimenti vocem non habēt. quandoqz nec locum habent nec vocem ut hic. concludit tamē ℙdau. q̄ hic loquitur de voce ꝛ loco capituli respectu personarum. ꝛ ad id qō dixi

q̄ collegium religiosorum vocatur conuentus. respondet q̄ quandoq; etiam vocatur capitulum. de cōsuet. cum dilect⁹. de sta. mona. in singulis. de probat. tertio. de transac. contingit. cum similib⁹. Et q̄ ħ loquatur de tali capitulo patet: qa intelligendo capitulum pro loco si extra locum capituli aliquid tractarent uel facerent talis religiosus haberet vocem: quod tamen non est de mente hui⁹ constitutionis. dicit etiaz ℣dan. q̄ capitulū fm strictam significationem sumitur pro membris non pro capite quod no. ꝛ idem no. in dicta cle. ut hi qui. in glo. cathedralibus. pro hoc quia non est de esse collegij q̄ ibi sit prelatus. ut no. Inno. de preben. cum nō ignores. potest ergo quis vocem habere ut prelatus ꝛ carere voce collegij: quia hec sunt diuersa. de concess. preben. postulastis. de appell. a collatione. li. vj. de preben. cum in ecclesia. ne sc. vacan. c. vno. eo. li. ꝛ in hac cle. puatur voce collegij. Vñ nō tollitur q̄n possit habere vocem ut prelatus: nam licz in larga significatione prelatus dicatur esse in capitulo tanq̄ caput de his que fiunt a prela. nouit. ꝛ sic intelligitur de concessio. preben. post electionem. secus tamen est in stricta significatione que hic locum habet: quia tractatur de penalib⁹ ꝛ restringendis. regula que a iure. ꝛ regula in penis. li. vj. vnde cum nomine capituli cōmuniter non includatur prelatus in eo q̄ hic priuatur voce capituli debet intelligi modo predicto. de voce que habetur iure collegij: non de illa q̄ habet iure p̄lati de hoc etiā dixi. s̄. in quarto p̄cio.

Versi. Ad prioratus. No. ibi nec pro se nec p alijs. q̄ nō licz suo nōie non licet etiam alieno. xlvj. di. sicut nō suo. de fal. ad falsariorum. regula. quod alicui. li. vj. que procedit fm By. ibi cum faciendo nomine alieno tēdit ad eundē effectum quē consequeretur nomine proprio. ꝛ sic fm ℣dan. ē hic. ¶ Secundo nota de clausula decreti ibi: quicquid autem cē. ꝛ de hoc. j. q. iiij. ꝛ. xij. ꝛ. xiij. ¶ Op. quia videtur ħ superfluitas ibi: vicarios seu ministros uel locuz aliorum tenentes. cum hec tria idem videtur importare. ꝛ sic contra. s. in penuo Gregorij. glo. aliorum. Sol. q̄ posuit plura vocabula ad excludendū fraudem. ꝛ idem vult glo. precedens in verbo vicarios. ꝛ nota id quod dicit glo. ibi: ꝛ forte. vsqz ad finem. ¶ Secūdo op. in eo qō irritat contra factum. quedam enim sunt de premissis que non possunt irritari puta si baptizarunt. uel quid simile per quod imp̄matur character. Item que confistunt in facto non possunt nō fuisse. xxxij. q. v. si paulus. ff. de capti. in bel. §. facte. So. ut in glo. irritat. ꝛ hoc. j. q. xij. ꝛ. xiij. ¶ Tertio op. i eo qō remouet priuilegia ibi: quouis priuilegio non obstante. cū tamen non potuerit auctor imponere legem successoribus. de biga. c. ij. vbi de hoc. de elec. innotuit. ad trebel. alle a quo. §. tempestiuū. glo. vltima soluit q̄ remanent priuilegia concessa non concedenda. ¶ Quero in eo qō prohibet istos assumi ad officia que officia intelliguntur prohibita. glo. ergo sol. enumerando quedam: ꝛ deinde generaliter dicens q̄ prohibētur omnia officia ecclesiastice regule, subiecta inducens pro ꝛ contra. j. q. iij. saluator. ver. in nomine. Et facit pro: quia ibi sub nomine p curatoris enumerantur officia que enumerat hec glo. facit cō tra: quia ibi videtur fieri distinctio inter officia que cōcernūt diuina: ꝛ que concernūt temporalia: ꝛ sic si hic comprehēdūt officia que conternūt diuina ut esse sacristam non debēt alia intelligi prohibita. dic q̄. d. c. saluator. non obstat: quia nō dicit quid includatur sub vocabulo officium. sed sub vocabulo procuratoris uel defensoris que includūtur in verbo officiū. vnde videtur q̄ hec littera cōp̄hendat omnia officia quocunqz nomine censeantur: siue circa diuina: siue circa temporalia. ℣dan. dicit q̄ non possunt habere officia ordinum ad quos transierunt: uel etiam alia secularia que alīs sunt eis p hibita. xvj. q. j. de presentium. ꝛ hoc de officijs quibus aliqua prerogatiua uel certum ꝛ speciale ministeriuz competit etiā temporale: ut economatus vicedominat⁹ castaldionat⁹ aduocatio, curatio. d. c. saluator. uel q̄ possit esse sacrista hostiarius elemosinarius uel camerarius. ꝛ idem in quacūqz alia administratione temporalium uel spiritualium que ex commissione demandatione uel assumptiōe competant. Ea vero que competunt ratione ordinis possunt cōcernere: alīs nō possent diuina celebrare: nec alios actus exercere cum officia quandoq; ponantur pro actibus. xxviij. q. i. Jam nunc. concludit ℣dan. q̄ hic intelligitur de officijs iurisdictionalibus quibus competit aliqua prerogatiua: uel preeminentia que non competit alijs illud officium nō gerentibus. per hoc vltimū intricatur questio: maxime p id quod dixi proxime in eo qō dicit ℣dan. dicit q̄ hic intelligit de officijs iurisdictionalibus: quia sic intelligendo non p̄hibent istis cia officia: quod voluit lra. Laud. dicit q̄ isti poterunt esse procuratores seu economi uel syndici uel similes: quia hic tantū intelliguntur officia per que subiecti sunt ecclesiastice regule. d. c. saluator. ergo de alijs permittitur. C. de procur. maritus. dicit tamen q̄ videtur littera contradicere in verbo ministros. Item. d. c. saluator. vbi sub nomine procuratoris continetur minister. Item quia prohibetur hic ab officijs etiam nomine aliorum. ꝛ ad hec nō respondet Laud. Genze. dicat q̄ isti prohibentur ab officijs etiam temporalibus. per prealegatum verbū ministros. ꝛ per rationem quam nunc dixi. dicens: q̄ per hoc nō excludūtur ab officijs onerosis: puta pro curatorum syndicorum uel similium cū talia subeant non ad honorem uel cōmodum: sed onus. Item quia etiā infamis potest esse procurator. l. di. accedens. vbi de hoc. ꝛ fm hoc dicit Genze. q̄ hec littera in verbo officia. debet referri ad officia seu loca similia precedentibus. in hoc quod. s. dicit de prioratibus ꝛ administrationibus ut sit media iuxta extrema intelligantur. ar. ff. de leg. j. si ser⁹ plurū. §. fi. xxviij. di. quia sunt culpe. de appel. secūdo requiris. ꝛ in eo quod prohibet istos tenere locum aliorum intelligit Genze. quando tenēt locum gentium officia honoris. ar. ne prela. vices suas. c. j. ꝛ ij. pro hoc inducit litteram sequentem ibi: animarum cura ꝛ regimen ꝛc. vult dicere q̄ cum subijciat de cura animarum verbum officia non debet intelligi generalissime de officijs etiam onerosis: sed tm̄ de officijs honorabilibus modo predicto quod defendi potest ut inductum in penam non operetur cōmodum. ꝛ facit qō dico in sequenti questione. ꝛ de modis quibus sumitur officium instat Steph. quod dic ut no. Archidi. de consue. c. j. li. vj. ¶ Secundo quero circa id qō dixi in proxima. q. si religiosus mendicans professus transiuit ad ordinem beati Benedicti an potest assumi ad curam parrochialis ecclesie secularis? videtur q̄ non per hanc lram ibi animarum curam nec pro se ꝛc. contrariū tenet Frederic⁹ in consilijs. clvj. dicens q̄ hic loquitur de administrationibus proprij ordinis quod dicit patere ex plurib⁹. primo quia cessat causa finalis huius cle. nam fm eum due sunt cause posite. s̄. proximo responso. vna impulsiua ut si religiosi libentius maneant in ordine suo. alia finalis ut in ordinib⁹ ad quos transeant studeant quietius manere. ista ergo vltima cessante cessat constitutio. cessat autez in casu premisso ex quo assumitur ad curam. Ad idem inducit litteram. s̄. proximo responso. in verbo ubi. fm primam punctationem. de qua in glo. ad verbum ꝛ constitutionem Benedicti. xij. de mona. c. xxxv. Et si dicatur q̄ monachi in suo monasterio non possunt habere curam: ergo nec alibi. nam monachi non debent exercere curam: sed psalmis ꝛ manualibus operibus insistere. xvj. q. j. si cupis. ꝛ c. alia. ꝛ c. placuit. ij. de consec. di. v. nunquam. Respondet q̄ derogatur illis capitulis. ꝛ per .c. dictos. xvj. q. j. pro hoc est de sta. mona. quod dei. dicat etiaz q̄ hec constitutio penalis est ꝛ a iure cōmuni exorbitās: ergo non extendenda. de peni. di. j. pene. de elect. statutum. li. vj. dicit insuper q̄ tota hec cle. loqtur vniformiē: quia iste ver. ac prioratus. venit continuatiue quod designat dictio quoqz que est continuatiua ut dicat Jo. mona. ꝛ Archidi. de electi. quorundam. ad fi. li. vj. in p̄n. ꝛ hic intelligitur de prioratib⁹ ꝛ administrationibus ꝛ cura animarum in eodem ordine ut sic totum. c. sit vniforme. facit de baptis. maiores. §. ceterum. ꝛ hec singulariter nota tanq̄ subtilia. pro quibus est quod dixi. §. proximo respōso. sic tamen intelligendo multū restringitur hec cle. sed pro restrictione est quod dixi: quia penalis ē fauorabilior tamen religionib⁹ esset intellectus latior p quez cogerentur tales non egredi religionem: ꝛ reperitur Lap. i apostilla quadam super hoc consilio dixisse q̄ bñ fecisset Frederic⁹ hoc non consulere: quia cōmuniter creditur contrariū ꝛ loquendū est ut plures: sentiēdū est ut pauci: ut ait Marcus varro. dicit etiam Lap. q̄ hec cle. non est penalis: qz nō p̄mat iure quesito. fm ea que no. Jo. an. de elect. c. fi. li. vj. ¶ Tertio quero an tales possint predicare? glo. ergo ibi: ſz vide. argut q̄ sic. contrarium tamen tenet quod dic ut in ea ℣dan. dicat hoc verum de solenni predicatione que fit ex cōmissione ꝛ populo conuocato. secus de priuata ꝛ instructiua que non est ab aliquo respuenda. ar. xxiij. q. iij. si habes. sic dicat intelligi illud apostoli qō dicat seu inducit glo. q̄ verbuz quod dei. non debet esse alligatum. ꝛ quo ad primū inoduz

predicandi dicit q̄ est officium doctoris precipuum ꝛ priuilegiatiꝝ rõne cure. de statu mona. qđ dei. de hereti. cum ex iniuncto. ꝛ non cõpetit ratione ordinis per se ꝛ simpliciter: sed ratione adiuncti ꝛ cõmissionis. xvj. q. j. adijcim⁹. §. hoc idē. de sepul. cle. duduꝝ. §. huiusmodi. quod placet. ¶ Quarto quero circa id quod dixi in .prima. q. an si tales predicant sit locus clausule decreti. de qua ibi. j. quicqd añt. glo. ergo ibi fateor. dicit q̄ non: quod dic ut in ea. ¶ Quinto quero si tales cēnt theologi canoniste uel in alijs artibus periti an poterunt doctorari uel licentiari in eisdem facultatib⁹? ℣ Dau. dicit satis videri q̄ non: sed si cēnt antea licentiati p̄ hāc cle. nõ perdiderunt officiũ cum sit tale qđ alis cõpetere potest religioso. ꝛ per hoc dicit non obstare. de hereti. ut officium. ꝛ qđ ibi no. li. vj. de quo ibi in. §. ad conscribendas. in glo. p̄ hanc. hec videtur repugnare: quod dixi. s̄. q. ij. quia. assumi ad doctoratum non ē assumi ad officium alicuius cure: ꝛ ut ibi dixi .phibentur hic tñ officia illius ordinis ad quod trāsierũt ¶ Sexto q̄ro in eo qđ .phibet istos fieri vicarios de quibus debet intelligi? dicit ℣ Dau. q̄ ind stincte: ita q̄ non possunt eē perpetui vicarij nec tempales: p̄ hoc lr̄a que segtur ibi locum alioꝝ tenentes. ꝛ in hoc dicit ℣ Dau. q̄ vicarius videtur habere dignitatem. de rescript. cle. ij. quod dic ut ibi dixi. q. xij. ¶ Septimo quero quare .phibent eē vicarij? So. ut in glo. .puidit. ꝛ dixi. s̄. in. ij. contrario q̄ in b̄ .puidit fraudi q̄ posset fieri p̄ subimissionem persone. de cõcess. preben. constitutus. regula quod alicui. li. vj. ¶ Octauo q̄ro an alius religiosus qui non trāsiuit ad aliũ ordinem possit eē vicari⁹ uel alius officialis? ℣ Dau. arguit q̄ sic a contrario lr̄e: quia prohibetur hic de his qui fuerunt mendicantes: ergo de alijs videtur permissum: alis non eēt specialis .puisio. ad hoc. ij. q. vij. cum pastoral'. ꝛ quod ibi no. xvj. q. j. q vero. ibi nisi forte inuẽ antur ab ipsi⁹ ciuitatis epō. Itē tale officiũ est curatiꝝ ꝛ ordinariũ. de rescript. cle. ij. de instit. ex frequētibus. xxv. ti. per lect̄. no. de offi. vica. in. c. licet. li. vj. In contrariũ: quia religiosi non debent exire claustrũ tanq̄ dedit⁹ cõtemplationi. xvj. q. j. placuit. ij. primũ tenet ℣ Dau. dicens sic seruari. nec ob. cõtemplationis obiectio: quia tollit̄ ex maiori vtilitate. ij. q. vij. facta quippe. xvj. q. j. cum pro vtilitate. lv. di. .pascis. j. q. j. per .principalem. ¶ Mono quero in eo q̄ .phibent̄ isti religiosi a cura animarũ de qua cura intelligitur cũ sit duplex. s. fori penitentialis ꝛ fori contentiosi. de elec. dudum. ij. de of. Archidia. cum satis. ꝛ vtrobiqꝫ de hoc soluit. ℣ Dau. q̄ de vtraqꝫ p̄ cle. vnicam. s̄. de offi. vica. ꝛ pro hoc quod ibi no. in glo. ij. ¶ Decimo quero an talis religiosus possit esse coadiutor? So. ℣ Dau. q̄ non: quia prohibetur exercere .p se ul' p alijs. ¶ Undecimo quero an alius religiosus possit esse adiutor? videt̄ q̄ non. xvj. q. j. de presen. caret enim .pprio velle de testa. c. ij. li. vj. .p b̄ quod no. de rescrip. cle. ij. dicit ℣ Dau. q̄ potest eē coadiutor in illis officijs in qbus possit per se prefici ꝛ q̄ sicut si per se .pficeretur requireretur consensus p̄lati sic ꝛ hic hoc casu: ex hoc infert q̄ potent eē coadiutor sacerdotis curati. item episcopi cũ possint ad talia .promoueri. de elec. cle. j. de hoc de cleri. egro. c. fi. vbi idem dixit. ¶ Duodecimo quero in eo q̄ hic est clausula decreti: quid si simplicit̄ .p hiberet? dicit ℣ Dau. idem. s. q̄ contrafacta non valerent. .p hoc. C. de legi. l. non dubium. de postu. c. fi. ꝛ dicut ibi dixi. ꝛ de hoc in. q. se. ¶ Tertiodecimo quero si mendicās transiuit ad non mendicantes: sed ignoratur status eius: q̄ putat non fuisse mendicans non valebũt gesta eius si fuit prepositus cure uel officio? ℣ Dau. disputaut questionem que icipit paganus. ibi arguit pro ꝛ cõtra. qđ dic ut in illa questione. b̄ añt insistit solutioni tñ dicens: q̄ cum queritur an veritas p̄ferat opinioni: quidã dicunt q̄ regulariter preferat. fallit i aliquibus que casualia sunt quod tenet glo. de biga. nuper. ꝛ By. ff. de acqui. here. is qui putat. deinde distingunt p longa verba ꝛ corrupta ꝛ male intelligibilia que omitto: q̄ nec ipse approbat: sed distinguit alio modo ꝛ sic aut querim⁹ an veritas preferatur opinioni: aut ecõtra. aut opinio habeatur pro veritate: aut an error cõmunis facit ius. .primo casu p̄ferat veritas. vij. di. veritate. ff. de offi. p̄si. illicitas. §. veritas. C. de here. institu. si pater. s̄. de re iudi. cum inter. Secũdo casu cum queritur an opinio p̄ferat. aut est iuris aut est hominum. si iuris habetur .p veritate. de concess. p̄ben. cle. vna. i fi. ꝛ hoc casu quandoqꝫ recipit .pbationem in contrarium. quãdoqꝫ non. de hoc de sponsa. is qui. si añt est opinio hominuꝫ quid ℣ Dau. velit non apparet ꝛ forte mens est corrupt⁹. tertio casu cum queritur an opinio habeatur .p veritate. ꝛ similiter quarto casu cũ queritur an error cõmunis faciat ius? .pse quitur ℣ Dau. quedã non perfecta quibus omissis in quibus ne p̄missa dicit ℣ Dau. q̄ si religiosus p̄dictus agit ea que spectant ad publicũ officiũ ut est exercere iurisdictionalia tanq̄ vicarius epi valent. Si vero agit quid noie suo quod ei competit ratione sui iuris ut est eligere. de elec. qđ sicut. §. si autē. ꝛ. c. perpetuo. li. vj. non valet: quia hic .puatur voce capituli. Lap. dicat .primum .pcedere in eo qđ dicit ℣ Dau. valere id qđ spectat ad publicum officium si nescitur status eius. secus si cē notorius: quia tunc non valet. in secundo casu dicit q̄ si eligit cum alijs .pcedit quod dicat ℣ Dau. q̄ non valet. secus si eligit solus: quia tunc valet sicut in .primo casu cum censeatur electio iuris publici. .p hoc quod no. de sentē. excom. si vere. qđ vltimum est notabile: tamen non est sine dubio: quia videtur versari .puata vtilitas eligentis. .p hoc qđ statim. j. dico. Ad illud añt cum queritur an error faciat ius? dic q̄ quãdoqꝫ publica vtilitas suadet q̄ error cõmunis habeatur .p veritate. ꝛ facit ius. ff. de legi. quod non rõne. quandoqꝫ publica vtilitas non suadet .p uel contra. ꝛ aut errans certat de dãno vitando ꝛ error habetur pro veritate. ff. ad macedo. l. ij. C. ad maced. Lenodorus. aut certat de lucro ꝛ sibi non prodest error. ff. de hereti. instī. l. fi. de hoc. ff. de offi. preto. barbari⁹. ꝛ per Inno. de elec. nihil. vbi dixi. ꝛ de rescrip. litteris in repetitione.

Ver. Ad illoꝝ. Op. de reli. domi. c. vno. in fi. So. ut in glo. vlti. nam b̄ intelligitur fm illud: ꝛ hic loqtur de ordinibus de quib⁹ ibi. ¶ Quero de monacho translato ad abbatiam alterius monasterij non facta .pfessione in secũdo qui postea renunciauit abbatie ex quo themate eliciũtur quattuor dubia que prosequtur Frede. de senis consi. v. cuius verba ponit ad litterã Jo. de lig. auctore suppressio. Ego vero possim breuiate. de sta. mona. cum ad monasterium. §. abbas. in. j. q. ꝛ b̄ quo ad illud dubium an remaneat monachus secundi monasterij in quo Freder. non se firmat: ego ibi teneo q̄ sic ex eo qua fact⁹ abbas .primi per consequens factus fuit monachus secundi: nec definit esse monachus quamuis definat esse abbas: quod dic ut ibi. ꝛ de hoc etiam dico. j. ti. j. clemen. j. §. si vero. questione. v.

Os. Pubes per annum deferens habitum non nouitiorum non patenter distinctum ab habitu professoꝝ intelligitur professus. ¶ No. de habitu nouitioꝝ ꝛ quo ad hoc dicitur nouitius quicunq̄ non professus aliter accipitur hoc verbum. j. cle. proxima. §. sane. j. vbi de hoc in glo. idest scholasticis. ¶ Secundo nota de prescriptione annuali ibi per annum: non est tñ propie prescriptio: sed terminus ex cuius lapsu simul cũ delatione habitus quis presumitur professus sic ꝛ alis per annuam prestationem longo tempore cõtinuatam presumitur debitum. ff. de vsu. l. cum de in rem verso. de censib. peruenit. ¶ Tertio no. triplicem habitus religiosi distinctionem. de hoc in glo. antepenul. ꝛ vlti. ꝛ de hac distinctione petenti: et latenti autez dico. j. q. j. ꝛ in eo quod glo. penul. dico q̄ in ordine minoꝝ nouitij non habent luitum caputium. dicit Lap. q̄ vidit in regula ipsoꝝ. q̄ etiam nouitij aliquando habent caputiuꝫ sutum cum habitu in quo non est vis quid in facto sit. ¶ Quarto no. de professione que obligat speciali religioni in genere. de hoc in glo. licet igitur. ¶ Op. q̄ delatio habitus per annum non inducat professionem nisi quãdo habitus sunt distincti. eo. ti. ex parte. vbi hoc quo. in fi. vlti. glo. Glo. ij. soluit q̄ olim procedebat contrarium. hodie vero standum huic cle. que ponit ius nouum quod probat cle. per verbum deinceps. quod no. ad similia. probat etiam per verbum decernimus. ꝛ per hoc etiam sol. glo. cõtrarium. c. statuimus. eo. ti. vbi sufficit qualiscunq̄ distinctio ad hoc ut ferens habitum nouitiorum non fiat professus. hodie vero dicit glo. standum huic cle. quo ad hunc casum: quod dic ut in ea vsqꝫ ibi: ideo autem. ¶ Secundo op. ad hoc q̄ adhuc hodie standum sit antiquis iuribus preallegatis. nam si pubes scienter aut sponte respicit habitum professorum distinctum latenter: tñ hoc sufficit ut si perseuerat triduo censeatur professus. eo. ti. constitutionem. li. vj. glo. eadem ibi: ideo autem. soluit q̄ id quod dictum est in proximo contrario .p cedit in casu huius cle. ut in eodem contrario dixi. i. solũ quo ad hoc ut delatio habitus latenter distincti habeatur .p delatione habitus patenter distincti quo ad inducendã .pfessionẽ

ex lapsu anni. secus quo ad alios casus: puta in casu. d. c. constitutionem. pro hoc quia cum ista sit constitutio noua corrigens iura vetera nō debet extendi. de elec. cum expediat. li. vj. Ex predictis no. glo. triplicem habitū nouitiorum. quod dico. j. q. j. ¶ Tertio op. ad idez co. ti. ut clerici. vbi delatio habitus etiam multo tempore facta non inducit professionē glo. secus sol. q hec cle. tollit contrarium in eo q loquitur de habitu delato in aliqua religione. secus si extra ut in ztrario. ¶ Quarto op. in eo qō generaliter dicat de habitu delato i aliqua religione ⁊ sic videtur sufficere dummodo sit religio: etiam si non sit per sedem apostolicam approbata. cōtra id de vo. c. vno. li. vj. glo. per sedem. soluit restringendo litteram ad religionem approbataz. ⁊ idem ℣dau. quia in talib⁹ multum operatur constitutio ecclesie. d. c. vno. ¶ Quinto op. q delatio habitus per annum non inducat professionem. co. ti. c. j. ij. respōso. li. vj. glo. licet. soluit q quādoqz quis sumpsit habitum indistinctum post pubertatem ⁊ procedit hec cle. quandoqz ante ⁊ tunc si est tanta indistinctio q etiam secula res communentes vtuntur illo habitu licz post pubertatem p annum portet non est ,pfessus ut in contrario. ¶ Sexto op. ad hoc: quia hic non requiruntur nisi q per annum portet: ergo non est vis an sumpserint ante pubertatem an postea? glo. eadem ibi nisi. vsqz ibi Item. soluit q ista cle. debeat restringi ne corrigat. c. i. co. ti. li. vj. qō nō. pro hoc quod dixi. s. ij. cōtrario. ¶ Septimo op. q etiā per plus tempus q̄ per annū nō fiat quis profess̄ius ex delatione habitus. qō in cadē cā. c. j. So. ut in glo. licet. ibi item. usqz ad fi. ¶ Quero in eo qō dixi. s. in. ij. cōtrario de triplici habitu nouicioz: qui sunt isti glo. ij. ibi ex his. dicit q sunt habitus distinctus indistinctus et distinctissim⁹. Distinctū adhuc dicit duplicem. s. p distinctionē latentē ⁊ patentē: ⁊ de distinctiōe patenti sunt in textu tres modi: per colorem: per scissurā: ⁊ per formā. De latenti glo. ea. in parte precedenti exemplificat de distinctione vestiū per personam dantem: uel locum in quo datur uel formam dationis. De habitu autem indistincto quis dicatur de se patet: quia nec latenter nec patenter est distinctio habituum nouitiorum: ⁊ habituum professorum. De habitu vero indistinctissimo dixi. s. in. v. contrario. Ex his cū queritur quādo delatio habitus inducat professionē. potest distingui: qō sequitur Steph. sed in effectu continetur in conclusionibus sequentibus quas infert glo. ℣Prima conclusio: delatio per annum habitus nouitiorum indistincti uel indistinctissimi uel latenter distincti si susceptus fuit ab adulto inducit professionem. Secunda delatio habitus nouitiorum patenter distincti uel indistinctissimi vbi hoc vltimo casu fuit receptus ab impubere per lapsum anni non inducit professionem. hoc probatur co. ti. c. j. li. vj. ⁊ in aljs iuribus que allegat glo. vsqz ibi: dubitatur. que deinde ibi: dubitatur. vsqz ad finem. prosequitur id quod dixi. s. contrario. v. Ex hoc no. casum in quo distinctio ⁊ indistinctio equiparantur ⁊ sic duo contraria sunt simul. contra id. xxxij. q. v. si paulus. Sz dicit Laud. hoc contingere: quia immoderata distinctio nō est vera distinctio: sed potius confusio. quod no. ¶ Secundo quero in eo quod dixi. s. q. proxima. in prima cōclusione: an sint alij casus in quibus quis intelligatur profiteri? dic q sic. ⁊ quinqz enumerat Laud. ℣Primus quando quis deliberate emisit votum intrandi aliquam religionem: ⁊ postea per interuallum habitum ibi suscepit ab eo qui potest incorporare illi religioni. pro hoc quod no. Inno. de frigi. fraternitatis. in prima. ex hoc infert secus esse si recipit per manum monachi uel de altare. co. ti. porrectum. qui cleri. uel vo. consuluit. Secundus si vno contextu votum emisit ⁊ solenniter habitum suscepit animo mutandi seculum. ⁊ de hoc plene constat. co. ti. consulti. Tertius si expresse profitetur in religionibus non mendicantibus. eodem ti. constitutionem. libro. vj. Quartus quando infra annum probationis suscepit scienter habitum professorum ⁊ portat per tres dies: tunc tamen obligatur solum religioni in genere. d. c. constitutionem. Quintus in casu huius cle. ⁊ hoc casu obligatur religioni in specie. quod dixi. s. in. iij. notabili. ⁊ dicit Laud. q ℔ est per presumptionem iuris de qua hic que cuz sit etiam de iure non recipit probationem in contrarium. de spon. is qui. ¶ Tertio quero si est consuetudo in aliquo monasterio q non fiat expressa professio sed solum q conuertendus in ingressu promittat in manu prelati obedientiam. Spe. de sta. mona. q. xxxvij. refert Clementem quartum dixisse q non est professus. contrarium videtur tenere Inno. qui cleri. uel vo. consuluit. vbi dicit sufficere pro professione q̄ sue voluntati renunciet ⁊ omnia committat voluntati abbatis. xij. q. j. volo. ⁊ c. non dicatis. quod videtur equus ⁊ animę consultus. primum tamen verius quod etiam tenet Laudu. j. de sta. mona. cle. j. §. sane. vbi dixi in. j. notabili. ¶ Quarto q̄ro an per hanc cle. sit sublata consuetudo que erat ante ipam in quibusdam monasterijs ſm quā monales post susceptū habitum: etiam post annum poterunt redire ad seculum ante assumptionem veli? Laud. videtur dicere q non: in quo tamen non loquitur clare dic q non est sublata: quia hoc nō dicit hec cle. de consti. c. j. li. vj. ⁊ sunt rationabilis cum essent opi. ante hanc cle. de quibus dicit glo. j. ex hoc no. Laud. q excusant ignorantes ius positiuum uel etiam naturale si est obfuscatū per diuersas opiniones. pro hoc quod no. de spō. duo. c. fi. de postu. c. vno. li. vj. ¶ Quinto quero si i casu huius cle. is qui recipit habitum. fuit protestatus q non intendebat ex delatione per annum profiteri? dicit ℣Dau. q protestatio prodest. quod me. cau. c. j. ⁊ no. co. ti. ex parte. ⁊ i spe. de sta. mona. ver. lxiij. protestatio nanqz tuetur protestantē quando est super eo qō potest se habere ad vtrūqz. ut no. de lit. contest. c. vno. li. vj. ¶ Op. ad hoc quia protestatio non prodest si est contraria facto. de consti. cum. ℣Ild. de appell. solicitudinem. de spon. tua. soluit ℣Dau. q hic non est contraria: ymo compatitur cum facto. potest enim esse lenga delatio habit⁹ sine professione. xxj. q. ij. si quis incognitus. xix. q. iij. monasterijs. in quibus. c. statuitur ad professionem tēpus longi⁹ anno. sed illa. c. hodie non tenent. ut no. co. ti. ad apostolicam. in glo. j. dictum tamen est verum ratione predicta: quia protestatio conseruatiua protestantis. Et ad contrarium dic q non semper tollitur protestatio ex eo quia cōtraria facto: immo quandoqz rumpit factum. de conditi. appo. c. fi. quod semper contingit quādo protestatio habet sua substantialia. secus si non habet ut in contrarijs. quod dixi in d. c. cum. ℣Ild. ⁊ in eo quod dixi. xxj. q. ij. c. ij quis incognitus. ⁊ c. monasterijs. hodie non tenere. dicit ℣Dau. idem forte dici posse de. c. quia in insulis. co. ti. quia videmus de facto illud non seruari: ad quod hec littera que loquitur generaliter vult dicere q quia in textu dicatur de eo qui est i etate discretionis debet generaliter intelligi de discretione pubertatis quo ad quecunqz monasteria. dic verius q debet obseruari. c. quia in insulis. in suo casu scilicet in monasterijs vbi dura est congregatio: quia non deberet quis recipi ad professionem ante annum. xviij. quia tamen non precise seruatur dic q valet professio in quibuscunqz religionibus facta post pubertatem: etiam ante annum. xviij. quod ibi dixi in fine. ¶ Sexto quero si protestatio est contra substantiaz regule? ℣Dau. prosequitur ea que no. de condi. appo. c. fi. ⁊ in eo qō Jo. an. ibi tenet q protestatio contra substantiā rumpit matrimonium carnale ut ibi ⁊ nō sic monachatum? dic ℣Dau. idez in monachatu: quia valet ar. de matrimonio carnali ad spirituale. viij. q. j. sicut. de transla. c. j. ⁊. ij. ⁊. iij. de sponsal. tue. vbi de hoc. ⁊ quia similitudo rationis est in vtroqz. nam ⁊ in matrimonio carnali contrahentes obligantur in deo trī quod communi consensu separari non possunt. de conuer. coniug. per totum. Idem in monachatu: monachus enim non recedit a religione nisi causa cure animarum. de sta. mona. quod dei. uel transiens ad strictiorem. co. ti. licet. dicit ergo ℣Dau. q protestatio facta abbati qui habeat incorporare religioni tuetur protestantem: quia non dicitur voluisse obligari ⁊ potuit ab abbate recipi cui acquiri debet obligatio sicut in matrimonio obligatur vxor viro: ⁊ econuerso. ⁊ plus etiam obligatur monachus abbati: quia non habet velle. xxj q. j. non dicatis. ⁊ hoc approbo in. d. c. fi. ¶ Septimo quero que dicatur etas discretionis? So. ut in glo. iij. quam no. in eo qō dicat q hoc casu malicia non supplet etatem. ⁊ i hac glo. ibi: viro. de hoc. xxvij. q. j. c. j. co. ti. cum simus. in glo. ij ¶ Octauo quero in eo qō dicit de anno an requiratur integer? So. sic. ut in glo. integram. pro. hoc. ff. de publica. l. vltima. §. quotiens. ¶ Nono quero an requiratur annus cōtinuus? ℣Dau. q non: sed sufficit interpellatus ut si stetit per sex mēses in habitu: deinde extra habitum per duos uel plures: postea per alios sex in habitu: quod dic plenius ut dixi co. ti. apostolicam. ¶ Decimo quero an nouicius beneficiatus vocari debet ad electiones in quibus vocaretur si non haberet habitum? Genze. q sic. ⁊ idem ℣Ild. athe. quia retinet beneficium nec debet esse deterioris conditionis propter religionem ⁊ obligationem. regula indultum. li. vj. de hoc co.

ti.beneficium.eo.li. ¶ Undecimo quero an ingrediēs mo
nasterium liberetur a patria potestate? quidam q non: dicē
tes monachum transire in potestatem abbatis quo ad obedi
entiam: non quo ad aliud. alij contra ut no.ff.de mino. si ex
causa.§.pomponius.quod est verus.de hoc.C.de episco.ꝛ
cleri.deo nobis. ¶ Duodecimo quero an factus monachꝰ
propter ingratitudinez possit exheredari? videtur q non.ar.
aut.de mona.§.j.col.j.xix.q.ij.non liceat.vbi est expressum
q ob ingratitudinem precedentem non potest exheredari.
¶ Op.ad hoc.xij.q.j.clericus.vbi dicatur q clerici non de
bent habere partem hereditatis paterne cum habeant here
ditatem domini. ad idē ea.q.cui portio.ꝛ.§.de rebꝰ. Soluit
Dath.q illud fm vetus testamentum quo tempore leui
te habebant primitias ꝛ oblationes nec habuerunt partem
possessionum. hodie vero est consilium perfectionis. de hoc
de deci.tua.ij. ¶ Tertiodecimo quero quo ad id quod dixi
in prorima.q.quid si quis professus est regulam mendican
tium? dicit Dath.q licz monasterium non sit capax here
ditatis ut possideat potest capere ut vendat.ar.ff.de leg.j.ce
tera.§.si duobus.quod dic ut dixi de proba.in presentia.ꝛ p
hac parte quam ibi approbo tanq̄ equiorem. est.ff. de leg.j.
apud iulianum.§.fi.cum.l.ij.

¶ De statu monachorum Rica.

E in agro. Glo. diuidit. ego ta
men prosequor: partes
aliquas simul. aliquas diuisim fm veritatē
materie. ¶ No. de laudibus regule mona
chorum nigrorum. de hoc in glo.ij. Et di
cit Laud. q color niger: quia iter ceteros ē
vilior ꝛ magis fuscus: ideo electus fuit i hac
religione ad denotandum mortificationem carnis ꝛ tristem
vitam quam debent in se habere huius milicie professores.
arg.xxvj.q.ij.quicunqz.xvj.q.j.placuit.ꝛ.c.li cupis.ꝛ dicit
Laudu.q niger deriuatur a nubes quasi nubiger. Et fm
Aristo.de sensu ꝛ sensato: album ꝛ nigrum sunt duo extre
mi colores: ꝛ niger est vltimus de coloribus. quoruz species
sunt septem: sed quatuor sunt principales. albus niger cin
reus ꝛ rubeus. ex his arguit Laud.q monachus albus non
potest eligi in abbatem monachorum nigroruz nec econuer
so. de elec.cle.j. diuersitas enim colorum diuersitatem indu
cit effectuum. s. ti.j.cle. vlti. ¶ Secundo no. ibi: in vestibꝰ.
ꝛ ibi: in cibis. de moribus reformādis tam in vestibus q̄ in ci
bis. ꝛ quo ad cibos dic q quinqz modis exceditur. de consec.
di.vj.quinqz. quos prosequitur Steph. in quo nō expedit in
sistere. ꝛ dicit Laud.q totus status hominum consistit in ci
bis ꝛ vestibus. ff. de verbo. signi. victus. ꝛ qui laxiora uel au
steriora preceteris indumenta uel alimenta querit aut intem
perans aut superstitiosus est. xlj. di. §. j. ꝛ. §. fi. Et quo ad ci
bos inducit Dau. de vi. ꝛ honesta. cleri. a crapula. vñ Hie
ron. venter mero estuans cito dispumat in libidinem: ꝛ vbi
ebrietas ibi libido dominatur ꝛ furor. xxxv. di. venter. ꝛ ni
hil sic sensuum acumen operatur: nihil sic egritudinem fugat
sicut moderata refectio. de conse. di. v. nihil. ꝛ de mensu. mo.
cibo. in regula Benedicti. c. xxxix. ꝛ de mēsu. mo. po. ibi idē
c. xl. ¶ Tertio no. ibi excessus. q excessus sonat in vicium.
fallit fm Genze. in studio q non potest esse nimium iuxta il
lud. In vitiū veteri nimium fateor fine lite. Sz studium nō
est nimium per tempora vite. de hoc de renuncia. nisi. §. pro
pter. sicut autem reprobatur excessus ita commendatur mo
destia ut in littera. ꝛ dicit Laud.q modestia est temperan
tia in facto. modus in dicto. ꝛ quo ad habitum monachoruz
dicit q quatuor sunt notanda: vilitas: preciositas: paucitas:
superfluitas ut in nullo excedatur. ¶ Quarto no. de almu
tijs. ꝛ dicit Dau. q sunt coopertoria capitis. de forma autez
non exprimitur. sensus tamen littere est q almutie sunt tegu
mentum capitis vltra caputium. habitus idest quod est pars
habitus ꝛ simul se tenens. ꝛ de hoc. j. in. vj. notabili. Alicu
bi vocantur almutie quedam tegumenta. i. apta ad tegendū
quibus vtuntur canonici cathedralium ecclesiarum que va
rio modo fiunt. sed in Paduana ecclesia sunt ad moduz ca
puciorum ꝛ fiunt de dorsis varij ex parte superiori ꝛ suffulte
ꝛ sunt de pancijs varij. ¶ Quinto no. ibi de pellibus. q li
cet monachis vti pellibꝰ in capite. quod intellige preterq̄ de
vario. j. cle. sequenti. de aliis pellibus dicat Laud. q vti pos
sunt: vnde de pellibus cuniculorum uel agnoruz uel similiū
possint vti. p ut commodius habere possint in regione illa.
¶ Sexto no. ibi caputijs. habitus contra portantes habitū
superiorem scissum a caputio. ꝛ dicit Dau. q forte sunt apo
state ꝛ excōmunicati. ne cleri. uel mona. c. ij. li. vj. quod rigi
dum est nec seruatur: ꝛ sufficit q apparentem habitum habe
ant per quem cognoscuntur esse monachi. littera tamen facit
pro Dau. ꝛ tutum est ei stare. ¶ Sed contra facit littera se
quens que permittit eos vti caputijs: ꝛ loquitur de caputijs
ab habitu separatis. nam quando sunt cum habitu non sunt
caputia: sed est habitus cuz caputijs. Dau. tamen intelligit
q vtentur caputijs vltra caputium habitus quod tutum est
ut predixi: sed alicubi non seruatur. ¶ Septimo no. q ca
putia predicta debent esse fissa. de hoc in glo. apud nos. ꝛ idē
Dau. ¶ Octauo no. q prohibetur monachis vti sendato
seu sindone pro foderaturis. ꝛ per hoc dicit Genze. q non p
hibet quin alio modo possint vti ut ponendo citra colliz sub
tus vestez. uel alibi honeste. ꝛ quia. s. specialiter locutus fuit
de caputijs ꝛ almutijs non videtur i illis prohiberi sendatū
que si non fuissent specialiter notata bene comprehenderen
tur appellatiōe vestis. ff. de aur. ꝛ argen. lega. l. vestis. §. mu
lieb. ꝛ. l. argento. ꝛ. ff. de verb. signi. vestis. ¶ Nono no.
de votis. ꝛ hoc in glo. ꝛ fm Laudu. ista scilicet vti premissis
non faciunt verum monachum. arg. de regula. porrectum.
versus. Ample corona satis nigra vestis bota rotunda. Nō
faciunt monachum: sed mens a crimine munda. ¶ Decimo
no. de septa monasterij ꝛ hic dicitur territorium abbatis
de senten. excom. cum illorum. §. si vero claustralis. vbi de
per Hostiē. ꝛ de elect. dudum. ij. pro hoc quod dixi de offi.
ordi. quāto. ¶ Undecimo no. ibi scapulare. de scapulari. ꝛ
dicit Dau. q scapulare est quod tiñ spatulas tegit ꝛ pectus
ꝛ est breue ꝛ apertum: vnde non prestat impedimentuz ope
ribus in tantū ut cuculla uel flocus. ¶ Duodecimo no. q
scapulare habetur loco cucille. patet ex eo q certo casu licitū
est monachis vti eo solo. ex hoc dicat Laud. q si monachus
vtitur scapulari solo in casu premisso quo permittitur porta
tio cappe cum scapulari licz portet faciendo contra preceptū
huius cle. non tamen ex hoc incidit in penam. c. ij. ne cleri. uel
mona. li. vj. ¶ Op. in eo q prohibet monachis ornatum.
nam munditia uel ornatus commendatur. de custo. eucha.
c. vlti. vbi de hoc. glo. in verbo exquisitum. soluit q hic pro
hibetur exquisitus ornatus ut in littera ꝛ non ornatus simpli
citer ꝛ in ea ibi opponit. lxiij. di. per symoniam. ꝛ de vestibꝰ
ꝛ aliis ornamentis clericorum ꝛ aduocatorum in spe. de ad
uoca. §. sequitur. ꝛ per Tho. secunda secunde. q. clxix. arg. j.
¶ Secundo op. in eo q statuit monachos vti debere tripli
ci colore tiñ: cum tamen in regula. c. lv. dicatur q de colore
non causentur monachi. glo. hos tres soluit q nō debēt cau
sari inter colores permissos quales sunt isti tres quos pmit
tendo intelligitur de aliis prohibere. ꝛ idem Dau. ar. de cō
diti. ꝛ demon. cum ita legatum. xxiiij. q. ij. sane. ¶ Tertio
op. in eo q prohibet ornatum cultelli ꝛ sic videtur cultellū nō
ornatū pmittere quem tamē. j. ver. prefate simpliciter prohi
bet. sol. Dau. q hic permittit cultellum ad incidendum cō
mestibilia. ibi prohibet cultellum ad feriendum. ¶ Quero
de intellectu littere in principio ibi: ne in agro dominico. so.
ut in glo. ij. ꝛ in ea ibi: in domo. ꝛ ortum conclusum ꝛ fontez
signatum. xxiij. q. j. quoniam. ibi: tua. ij. ꝛ psalmis. xxij. j.
ad Corinthꝫ. xvij. xij. q. ij. in ecclesiastico. ꝛ. c. vbicūqz. ¶ Se
cūdo q̄ro an qō hic dicat de monachis nigris habeat locuz in
alijs? glo. in alijs. q nō preterq̄ in casu. j. eo. §. sane. ¶ Ter
tio q̄ro in eo q reliquit in dispositione abbatis q monachi
possint vti caputijs quāta sit abbatis ptās super monachos?
Laud. refert aliquos dicere q mhil est ita p̄ceptū seu impe
ratū in regula Bñdicti quin ad dispositionē abbatis relaxa
ri possint: quia beatꝰ Bñdictꝰ dicitur ita ordinasse in regu
la. lxxix. capitulo. pro hoc. xvj. q. j. sunt nōnulli. refert alios
dicere q regula seu constitutiones monachos vltra precepta
diuina ꝛ alia cōia nō obligat ad culpam: sed tiñ ad penam et
sic in dispositionem cuiuslibet de ordine est uel facere id qō si
bi precipit in regula uel inquātum transgrediat pro illo satis
facere: quoz tamen opi. redarguit Laud. quia isti frustrant
bonū obedientie quod est tertiū substantiale i religione. eo.
ti. cum ad monasteriū. facit de tempo. ordi. ad aures. xxiij. q.
j. quid culpatur. Item videt ibi dare monacho velle ppriū
contra id. xij. q. j. nolo. nō dicatis. de elect. quorundā. li. vj.
dicit ergo q quo ad contenta in regula que sunt precepti trās
gressores voluntarij obligantur ad mortale. dic q sup mu

tandis his que sunt in regula non habet abbas potestatez ni si quaten⁹ in regula pmittit. de tempo. ordi. dilect⁹. per hec declarat glo. apnd. ⁊ in ea ibi: caputio vtit. ut per hoc videat velle q⁹ monachi vtãtur. nam ex facto abbatis alij sumũt ex emplum. Steph. xj. q. uj. precipue. de voto. magne. versus. ¶ Ordo cucullatus poterit tunc eẽ beatus. Si bibat flumen si discat amare legumen. Sed quidam sepe fabas spernit pro pisab⁹ abbas. ¶ Consimiles mores cupiunt retinere minores. ¶ Quarto quero in eo q⁹ in ver. rursus. dispont respectu congregationis. xij. monachoz: quid si pauciores puta quiq; uel sex? dicit ℒ aud. q⁹ habet adhuc locum qõ hic dicitur q⁹ abbas uel prior portabat floccum. ¶ Op. ad hoc. j. versi. in alijs. Sol. ℒ aud. q⁹ ibi quiq; sunt plures non per modũ cõuentus: sed associationis. que solutio videtur contraria litterre in alio ver. in alijs. ibi non est tanta cõgregatio: ⁊ sic ꝓsupponit q⁹ erat aliqua congregatio: ⁊ hoc tenendo qõ magis cõsonat littere. ratio est: q⁹ vbi est maior congregatio puta. xij. uel pluriũ: maior artitudo vestis ꝓpter exemplũ alioz seruãda ẽ. ¶ Quinto q̃ro de intellectu lr̃e in ver. in alijs? ℒ aud. exponit in alijs q⁹ in his in quib⁹ nõ est certus numerus uel vbi non sunt soliti portare floccũ ⁊ sm hoc fiet relatio ad versum. Rursus etiam in eo q⁹ dicit de abbate uel prioze: ⁊ erit sensus q⁹ vbi nõ sunt soliti portare floccum: etiam abbas uel prior poterunt portare cucullam clausam. uel sm ℒ aud. faciendo relationem ad proxima: ⁊ exponendo in alijs. s. monachis claustralibus. de quib⁹ loquitur. s. ver. monachi vero. erit sensus q⁹ vbi non est tanta cõgregatio monachi claustrales poterunt deferre cucullas clausas. prior aũt ⁊ abbas non intelligũtur inclusi in hoc versu. Benze. dicit q⁹ verior est expositio prima: quod placet. aperte enim colligitur ex littera in eo qõ aduersatur precedenti que loquitur vbi est congregatio. xij. monachoz aut supra. quo casu prior ⁊ abbas portãt floccum. deinde dicit in alijs monasterijs vbi non est tanta cõgregatio sufficeret q⁹ portent cucullas clausas: ⁊ sic oportet intelligi etiam de abbate uel prioze: alias illa verba vbi non est tanta congregatio inepte ponerẽtur si relatio fieret tñ ad uersum monachi. ¶ Sexto quero in eo q⁹ dixi. s. xij. notabili de scapulari: quid de monacho facto episcopo qui dimisso proprio habitu uel super ipsum portat rochetum. i. illaz camisiam albam quam portant episcopi: an incurrit penam. c. ij. ne cleri. uel mona. li. vj? dic q⁹ sic: quia talis habitus eis nõ licet. de vi. ⁊ hone. cleri. clerici. nec in hoc est absolut⁹ a regula. ut no. ℒ audu. de censi. cle. ad nostrum. vbi dico in prin. q. ij.

¶. Sane. No. illa verba omnes ⁊ singuli. ⁊ dicit ¶ Dau. q⁹ additaz fuit ⁊ singuli ad cautelam: ne frunola occasione aliqui dicerent sub vniuersali vocabulo singulares personas non comprehendi tanquam aliud sit vniuersitas aliud singuli. xij. q. ij. manumittitur. uel dicerentur se non teneri si essent iusta causa excusati quidam eorum ut sic aliquibus impeditis omnes excusarentur: tamen etiam si nõ esset verbum ⁊ singuli. ex mente comprehenderẽtur singuli: etiam singulariter considerati. ¶ Secundo no. q⁹ ex causa possunt monachi abstinere a cõmunione eucharistie. prio hoc de peni. omnis. ⁊ cuz subest causa bene est ut abstineant: alias iudicium sibi manducarent. de conse. di. ij. timorem. ⁊ hoc donec reddant se habiles abstinendo a peccato ꝓpter quod erant inhabiles: ⁊ ad hoc cõpelli possint. de conse. di. ij. ⁊ si non frequentius. ⁊. c. si quis. ¶ Op. in eo q⁹ singulis mensibus precipitur monachis ut cõmunicent cum alias ꝑceptum sit solum semel in anno. de pen. omnis. Sol. illud in laicis. ut dicat glo. ij. ⁊ in hoc standum. c. omnis. vbi dicit q⁹ saltem semel in anno debet quilibet confiteri ⁊ cõmunicare. ⁊ dicit q⁹ laici confitebuntur suo curato. d. c. omnis. sz etiã episcopo possint confiteri etiaz inuito curato. ut no. Archi. xj. q. iij. qui resistit. in monachis aũt dic q⁹ hoc q⁹ debeant cõfiteri ⁊ cõmunicare omni mense inducat hec cle. propter rationem de qua in ea. glo. ex hoc no. q⁹ papa habet potestatem disponendi super sacramentis. quondam enim dispositum fuit q⁹ saltẽ ter in anno cõmunicarent. de conse. di. ij. ⁊ si nõ frequentius. postea fuit dispositum q⁹ saltem semel. d. c. omnis. ⁊ aliq; quo ad monachos disponit hic. ex hoc inferũt aliq; q⁹ papa posset oĩno tollere sacra. qõ dicit ℒ aud. nõ eẽ verũ licz possit aliq̃ circa ipa de nouo ordinare. de ℔ de peni. di. v. in suma. ¶ Scõo op. ad idẽ: q⁹ saltẽ tpe generalis interdicti debẽt monachi abstinere a cõione. de spon. non est. de peni. quod i te. de sen. excõ. respõso. ⁊. eo. ti. alma. §. quia vo. ⁊. §. adijcimus. ⁊. §. in festiuitatibus. ⁊. §. ceteris. li. vj. So. ℒ audu. stando contrario dicens q⁹ licz semper cõmunicent singulis mensibus: ℔ tamen fallit tpe interdicti ut in ꝓxis. ¶ Quero qualiter cõputabũtur menses hoc casu? Benze. arguit q⁹ cũ hic agatur de anime fauore cõputabũtur per quatuor ebdomadas sm cõem vulgi opinionẽ. de ℔ de sup. negli. ꝑla. licet. dic q⁹ cõputabuntur eo modo quo dicitur in glo. de elec. quã sit. li. vj. ¶ Secũdo quero si qs habet ꝓpositum confitendi ⁊ ꝓuent⁹ morte non cõfitetur? dicit ℳ ath. q⁹ audiunt ab Archid. q⁹ nõ ex hoc erit damnat⁹: ⁊ hoc dũmodo moriatur contritus. de peni. di. j. §. j. ver. petrus. ꝓ hoc quia sacramentũ penitentie nõ est ꝑsalis necessitatis: ⁊ sufficit q⁹ non cõtẽnatur. ut no. de transac. veniens. ꝓ hoc de peni. di. v. in ſma. ¶ Tertio q̃ro an quo ad alios monachos q̃ nigros ꝓcedit quod hic dicit de cõfessione ⁊ cõmunione? glo. ij. dicit sub dubio q⁹ sic. ¶ Dau. dicit hoc sine dubio dicens q⁹ hec interpretatio ẽ honesta ⁊ expediens. Steph. dicit q⁹ licz hoc sit honestũ: tamẽ si non seruent hãc constitutionem non peccãt dũmodo seruent. c. omnis vtriusq;. de peni. pmũ cõmun⁹. licz eni hec constitutio ꝓncipaliter disponat de monachis nigris: tamen ⁊ in alijs locũ habet quo ad hunc. §. ut no. s. ea. cle. in glo. iiij. vbi dixi. q. ij. ¶ Quarto q̃ro an quod dicit de monachis locum habeat in monialibus. ℒ ap. q⁹ sic: q⁹ masculinum cõcipit femininum. xvij. q. iiij. si quis suadente. de elec. generali. li. vj. quod dixi de elec. cle. j. q. j. ⁊ trib⁹ sequentibus. ¶ Quinto quero si ꝓma dominica mẽsis occurrit festum solenne puta resurrectionis? glo. non puto. dicit q⁹ nõ per hoc obmittet cõmunio. ⁊ idem ¶ Dau. nam quanto maior est solennitas tanto studiosius disciplina regularis est obseruanda. eo. ti. cum ad monasteriuz. §. in refectorio. facit de ob̃serua. ieiu. c. fi. ¶ Sexto q̃ro si contingat monachũ non eẽ in monasterio ꝓma dominica mẽsis an teneãt cõmunicare? Benze. q⁹ non: ꝓpter verbum in monasterijs. quia non repetit qõ. s. c. §. dixit tam in monasterijs q̃ extra: q̃ ṽba ponit respectu cõfessionis. ⁊ ẽ ratio diuersitatis: quia plus est necessaria cõfessio q̃ est pars penitentie ꝓpter ꝓnitatem ad peccãdum q̃ cõmunio sine qua quis saluus eẽ potest. ꝓ hoc qõ no. de transact. veniens. sm eum. hec ratio vltima nõ vrget. nam ut dixi. s. q. ij. etiaz sine penitentia qs potest saluari dũmodo nõ contẽnat. vera est aũt ratio precedens q⁹ plus necessaria est cõfessio q̃ est pars penitentie.

¶. Regula. Habet duo dicta. secũdũ ubi: nouitijs uniores alias minores. Benze. q⁹ exponit. i. scholares seu seruitores eccle. de so. cõpe. nullus. ⁊ minores. i. nondum in regula expertos seu instructos. Nota de regula exponẽda vulgariter: qõ fit ad plenam eius noticiam. sic ⁊ alibi statuit q⁹ lex per consequentiam lr̃arum. i. sine aliqua abbreuiatura scribat. C. de vete. iure enu. l. j. in fi. Ex hoc infert ¶ Dau. ad examinationem testiũ quib⁹ capitula debent legi vulgariter si nõ intelligũt litteraliter ⁊ debent eis exponi de verbo ad verbũ. ut no. in spe. de teste. §. nũc tractãdum. post ꝑn. ¶ Secũdo no. q⁹ ignorantia grãmatice nõ repellit quẽ a monachatu. qõ singulariter no. putat tñ Step. q⁹ repellat a canonicatu ecclesie cathedralis. ar. de eta. ⁊ q̃lit. c. fi. de consang. ⁊ affi. c. j. de rescrip. statutum. §. j. ⁊. c. si eo tẽpore. li. vj. vbi de ℔ p Archi. ¶ Op. q⁹ non sit opus instruere monachos in diuinis officijs. xvj. q. j. alia. ⁊. c. legi. soluit ¶ Dau. q⁹ illa ꝓcedebant olim cum monachi erant laici ⁊ illitterati: hodie secus. vnde debẽt instrui in diuinis officijs ut hic. ¶ Quero si in monasterio nõ sunt lr̃ati: an necesse erit regulam vulgariter exponi? glo. vbi ergo. dicit q⁹ non. idem Benze. ar. de iusti. ⁊ iur. §. his igit. ¶ Secũdo quero de intellectu verbi nouitijs? So. ut in glo. idest. ⁊ in ea ibi professi. nam in eis subest maior ratio. ¶ Tertio quero de intellectu verbi fidelis? So. ut in glo. penul. ⁊ dicunt idem Ben. ⁊ ℒ aud. q⁹ debet esse fidelis. i. catholicus. ne ob suam infidelem sectam corrũpat discipulorum vitam: ⁊ eius instructio cõtẽnatur. uj. q. vij. §. porro. ad fi. ⁊. c. iudices. Item fidelis ꝓ diligentiam ⁊ eloquẽtiam seu doctrinam. ar. ff. de donatio. l. aquilius.

¶. Porrogarenas. dicuntur a guardia seu custodia q̃ fit ibi de aĩalib⁹. quo casu. i. in qbus casib⁹ cuz sint multi: uel quo casu. s. cuiuslibet ꝑmissorũ? Benze. ⁊ dic quo casu. s. quando habent saltus vinaria uel garenas ut nus venandi in alienis. ¶ Dau. Nota differẽt iam inẽ venatiões ⁊ aucupationes. de hoc in glo. ij. ⁊ dicit ℒ aud. q⁹ est ⁊ aliud

genus venationis quo vtuntur ioculatores qui per adulationes acquirunt munera a potentib⁹. lxxxvj. di. donare. ⁊ c. venatoribus. ¶ Secūdo no. q⁹ nō licet monachis interesse venationi uel aucupationi sicut nō licet eis venari uel aucupari ratio ſm Laud. quia exhibēdo pñtiam quodāmodo cōsentiunt. de excel. prela. ex lris. de bap. cle. pñti. vbi de hoc. Ex hoc arguit Laud. q⁹ clerici nō debent interesse ludis ostentationibus duellis: executionib⁹ dānatorū ad mortem clādestinis matrimonijs ⁊ alijs voluptuosis seu alijs inhumanis actibus laicoꝝ. ar. C. de epis. ⁊ cleri. aut. interdicimus. ne cle. uel mona. sententiam. ⁊ de hoc. j. q. iij. ¶ Tertio no. alternatiuam ibi ut canes. ex qua colligit ℣dau. q⁹ nō licet monachis habere canes uel aues venaticos: ctiā si eis non vtantur cōcor. de censi. apostolus. de cele. miſ. cle. j. ¶ Quarto no. q⁹ dominus tenet de facto familie. de hoc in glo. tenetur. ⁊ qui sint familiares no. de testi. in lris. de ver. signi. sicut. li. vj. ⁊ hoc no. Laud. contra eos qui peruersam familiam tenēt: q: si quid mali ꝓpetrabitur p ipiam ipsi tenent nec audient alie gantes ignorantiam. potuerunt enim cogitare illud euenire posse. ar. ij. q. vij. negligere. de symon. licet. in panci. ⁊ dicat ℣dau. q⁹ hic prohibent familiares tenere canes venaticos ut ostendatur honestas dominoꝝ ex persona familiarum: ⁊ ne consequant dominī ex persona familiarū id quod p se non possiunt. ⁊ in hac glo. ibi cum ad sedem. de sponsa. non est. ¶ Quinto no. casum in quo licet per aliud quod nō per se possint eni monachi p alios venari in casu de quo in ꝟ ver. i fi. ⁊ prohibetur ipsis psonalis interessentia ne intersint secularibus negocijs. xj. q. j. te quidem. ne cleri. uel mona. per totum. ¶ ℣ p. ad hoc q⁹ imo eo casu quo monachi habent venationes possint etiam per se exercere. ut no. ℣ostiē. de cle. ve. c. ij. ℣o. ut in glo. reprobat. ¶ Quero quotuplex est venatio? dic q⁹ duplex: per ea que dixi. ℣. in ꝑmo notabili. ⁊ plenius dicit ℣dath. q⁹ quedam est venatio oppressiua: quedā arenaria: quedaꝝ saltuosa. ℣e oppressiua vi. di. §. vltr. ⁊ illa ē illicita. ℣e arenaria. ff. de postu. i. j. §. idem senat⁹. lxxxvj. di. qui venatorib⁹. cum duobus sequē. ℣e saltuosa que fit in siluis ⁊ saltibus. dicit ℣dath. q⁹ illicita est ex tempore: ut in quadragesima ⁊ tēpore ieunioꝝ nisi in necessitate. xxxij. q. vij. si nulla. lxxxvj. amputatis. Est etiaꝝ illicita ex psona. s. religiosoꝝ ut hic. ⁊ clericorum. xxxij. di. quorundam. laicis vero licita ob necessitatem viuendi non ob voluptatem. ponere autem laqueos ⁊ rethia sine strepitu ⁊ clamore et canibus licet clericis. de consecratiōe. di. v. nunq̄. de hoc. lxxxvj. di. qui venatoribus. sed non religiosis ut hic. Itē licet qñq̄ clericis causa recreatiōis venari. ut no. Inno. de elec. dudū. ij. ¶ Secūdo quero quare licet clericis piscari ⁊ nō venari? dicit ℣dathe. q⁹ ideo qa piscatio fit sine clamore venatio nō uel qua maior delectatio in venatione q̄ in piscatione: ⁊ iō in venatione nihil potest de diuinis cogitari. de hoc. lxxxvj. di. esau. ⁊ per ℣ostī. in summa. de cle. vena. §. que ⁊ quibus. ver. ualitatis. ⁊ se. ¶ Tertio quero in eo quod. ℣. dixi in secundo notabili de presentia personali non exhibēda per clericos in feudis: an sola presentia exhibita in duellis inducat irregularitatem si mors in se secuta est. dicit Laud. videri q⁹ si clericus venit causa associandi alterum de pugnatoribus ⁊ in aio gerit quātum in se est de fauendo ei quem associat irregularis sit. de homi. sicut. §. alii. ⁊. §. clericos. sola autem nuda presentia nō facit eum irregularem licꝫ peccet. ut no. icle. ne cle. uel mona. sententiaꝝ.

℣. Siquis. Premissoꝝ omniū supra dictoruꝫ de quib⁹ puniri debēt ꝓuū facientes ſm regularem disciplinā. ut. j. sequitur ℣dath. ¶ No. de temeritate punienda. ne cle. uel mo. c. ij. li. vj. ⁊ credit Laud. illum dici temerarium qui facēter ⁊ ex ꝓposito ⁊ sine causa rationabili aliqd de ꝓhibitis facit: uel p̄cepta cum potest facere negligit. arg. xvij. q. iij. si quis suadente. de sen. excō. c. j. ⁊ c. quante. ¶ Secūdo nota de regulari disciplina. ⁊ dicit regulariis illa que ꝫtinetur in regula ut dicit glo. j. ⁊ cessante regula succedit pena arbitraria. de offi. dele. ℣. cāis. ¶ Tertio no. de subtelaribus corrigatis. ⁊ dicit ℣dau. q⁹ corrigie ponunt ad ligandum: ⁊ facit ſm eum contra illos qui corrigias ponūt solum ad apparentiā ut cum bottonib⁹ uel bulis eos ligant. hoc enim nō est de mente huius constitutionis: alias tales corrigie ponerent superflue. omnē aūt superfluitatē hec cōstitutio ꝓhibet ut patet in ꝓncipio. ⁊ ꝓcedit ℣ nisi portet estiuales: quia tunc ad istos nō tenentur. ℣. in ꝑn. in ver. estiualibus. vbi datur eis optio. ℣dau. ¶ Quarto no. differentiā inter administrationē ⁊ ecclesiasticaꝫ beneficij. quod dico. j. q. iij. ¶ Quero qd importet hec pena in eo q⁹ sunt suspensi a collatione? dic q⁹ illud qō verba sonant: vnde ſm Laud. nō sunt suspensi a susceptiōe bñficij. simile de cleri. excō. c. fi. ⁊ sic interim gaudebūt suis bñficijs ⁊ poterūt alia acquirere carent tamē per annū hoc fructu qui ē conferre cum etiā collatio sit fructus. no. de in integ. restī. c. ij. ⁊ hoc ꝓpter suspentionem de qua hic. ¶ Secundo quero an ista suspēsi a collatione si conferūt efficiantur irregulares? Laud. ⁊ Genze. q⁹ non: quia hec nō est talis ꝑnsio que a clause ꝓcedat: sed ē quedam subtractio fructuū bñficij ꝓ parte ut in ꝓma. q. simile de eta. ⁊ quali. cle. ut hi qui. ꝓ hoc quod no. Inno. de renūcia. nisi. in glo. irregularis. in fi. ¶ Tertio quero i eo qō dixi in quarto notabili que differentia ē inter bñficium ⁊ administrationem? ℣o. administratio nō importat titulum bñficij: sed bñficium sic. ⁊ dicit Laud. q⁹ ꝓ administratiōe debemus intelligere ꝓceptionem tpalium fructuū: nō aūt spiritualium officioꝝ. ⁊ sic pena ista cōsideretur ſm ꝓcedētes ⁊ sequētes. ar. ff. de leg. j. si seruus plurū. §. fi. de ap. secundo regris. que tñ tendūt ad subtractionē obuētionū: ⁊ sic tanq̄ odiose debēt restringi. de pen. di. j. pene. alis si papa itellexisset de spūali officio administrationis: ut si est cantor: a cantoria. uel ℣archidiacon⁹ a suo spūali officio hoc exꝑssisset. sicut exꝑmit de solu. c. ij. in fine. ꝓ hoc quod no. de elec. cum i cantoris. §. clerici. dicit etiam Laud. q⁹ hoc quod dixi de administratione tēporaliū optime locū sibi vendicat in monachis aliis ⁊ hospitalarijs ⁊ similibus qui habēt ut i plurib⁹ gratias in quib⁹ nihil spūalitatis est: sed tempalia tñ: licꝫ ibi quandoqꝫ sint capelle ⁊ oratoria in quib⁹ audiun: diuina. nam ꝓpter hoc nō accrescit eis aliquid ispūalitatis cum sint ibi per modum accessorij ⁊ cū vniuersitate vendi possiunt. de censi. auctoritate. de iurepat. ex lris. ¶ Quarto q̄ro an hoc qō dicit de inhabilitate ad bñficiū ꝓcedit quo ad quodlibet bñficiū? dic q⁹ sic. vñ ſm ℣dau. ꝓcedit in curato ⁊ nō curato. facit qō no. de elec. ut circa. li. vj. de ep̄atu. tñ arguit ℣dau. q⁹ non cō prehēdatur: quia nōie bñficiorum nō comꝑhendit. de excess. ꝑla. dilectus. est eni culmē dignitatiꝫ. de ꝑben. venerabilis. cum olim. Cōtrariū tñ tenet: q: si indign⁹ est minor sortius maiori. de elec. cum in cūctis. ⁊ quod no. eo. ti. scriptum. xxj. di. nos cōsuetudinem. Et i hoc dicit Laud. q⁹ in quibuscūq⁹ rebus cōsistat bñficium exquo est deo dicatū censet bñficiuꝫ ecclesiasticū. j. q. iij. saluator. de excep. cū venerabilis. in fi. vñ dicit q⁹ in lra ibi: administrationē ⁊ bñficiū. est inculcatio verboꝝ pot⁹ q̄ diuersitas. qō ꝓcedit capiēdo bñficiū large. sed capiendo stricte cum differāt administratio ⁊ bñficium. ut dixi in ꝓma questiōe nō ē inculcatio: sed diuersitas. ¶ Quinto q̄ro si talis inhabilitatus ad bñficiū suscipit bñficiū an erit irregularis? Laud. q⁹ nō: cū hec inhabilitatio non procedat a clause. ꝓ hoc qō dixi. ℣. q. iij. collatio. tñ nō tener nec facit fructus⁹ suos ⁊ als tanq̄ transgressoꝝ puniri pōt. ar. iij. di. demqꝫ. de cleri. excō. postulastis. de elec. cōmissa. li. vj. ¶ Sexto q̄ro si habebant administrationē tēpore suspensionis ⁊ durante suspēsione intra annū reuocant ad claustrū an erit locus alteri pene q⁹ sint inhabiles? ℣dau. q⁹ nō: sufficit eni q⁹ ab initio fuerūt capaces suspēsionis: qō innuit verbū obtinet. sez tpe talis delicti. ¶ Septimo q̄ro quāto tpe durat inhabilitas ꝑ dicta? ℣dau. q⁹ perpetuo ni temp⁹ nō adijciat. ꝓ hoc qō no. de re. eccle. nō aliena. cle. j. ⁊ in hoc videtur, scriptura cē corrupta. exꝑmuntur enim in littera tempus anni ⁊ sic per annum tñ durat.

℣er. Siqui. Quero an sup inhabilitate de q̄ hic, posset eps dispēsare? ℣dau. q⁹ sic. cum ꝟ sit minus adulterio in quo dispēsat. de iudi. at si clericus. ⁊ in spe. ti. ij. §. nunc de eō̄rum. ver. verum ut tanta. Contrariū videt notari. j. de heret. cle. j. in glo. de dispēsatione. ⁊ hoc exquo pena ista ē ad tēpus determinatum ut ꝓbi no. quod videtur verus. ⁊ de hoc de tempo. ordi. dilectus. per Inno.

℣. Abbate. Nota ibi cū cōsilio ⁊ assensu. q⁹ qñ collatio spectat ad aliquem de iure deuoluto debet facere cū cōsensu capituli. qō dicūt Gen. ⁊ ℣dathe. ꝓcedere qñ de maiori ꝑlato ad minorem deuoluuntur ut hic. Idem tñ dicit ℣dath. etiaꝫ econuerso qñ de minori ad maiorem. de his q̄ fi. a prela. nouit quāto. nisi quādo de capitulo cathedrali ad ep̄m deuoluuntur. de hoc de elec. ne ꝓ de sectu. ¶ Secūdo no. ex ꝟ q⁹ collatio spectat de iure cōi ad ꝑlatū cuꝫ cōsensu sui capituli. ꝓ hoc de his q̄ fi. a ꝑla. ea nosc.

quod dicit ℙdau. verū in casu isto. s. qñ ad pōz̄ claustralē fit devolutio ut hic alīs fm cum collatio bñficioꝝ spectat ad prelatum ⁊ capitulū. de hoc dixi de elec. cū ecclesia. vbi tenui ꝙ de iure cōi spectat ad plātuz cum cōsilio capituli. ¶ Op. ꝙ nō fiat devolutio ad priorem claustralez sui spēso abbate: sz ꝓcedatur ut dicitur ne se. vacan. c. vno. li. vj. ℒlo. stat cōtra rio dicens illud gñale. fallit hic. quod dic ut in se. q. ¶ Quero an ꝓpter negligētiam plāti collegiate uel cōuentualis ecclesie devoluat collatio seu p̄sentatio ad collegium seu cōuentum? videt ꝙ sic per hāc cle. qō videt tenere ℒap. Cōtrariū tenet ℒaud. hic. de sup. negli. pla. cle. vna. ad hanc lr̄am respōdet ut dixi in p̄cedenti cōtrario ꝙ specialē punitionem cōtinet nec debet extēdi. ar. de pui. sa ne. nec bñ arguitur de suspēsione ad negligentiam. de cōcess. p̄bende. quia diuersitatē sicut nec de morte ciuili ad naturalem. xvj. q. j. placuit. uel tenēdo ꝙ hec lr̄a ponat regulā. ad cle. vnam. de sup. negl. pla. que videt obstare. dicit ℒaud. ꝙ ibi collatio spectabat ad plātum ⁊ cōuentū simul: ideo fit devolutio ad diocesanuz. de cōcess. p̄ben. postulastis. Cōcludit tamen ℒau. ꝙ hic speciale in hoc ꝙ devolutio fit de abbate ad cōuentū quod placet. nec obstat. c. vnicuz. ne se. vacā. de quo in ꝓximo contrario. ¶ Secūdo quero an mortuo abbate tota eius administratio spūalis ⁊ tēpalis trāseat ad cōuētum? videtur ꝙ sic. de cōsue. cum dilectus. in pn. vbi de hoc. ⁊ de resti. in integ. c. ij. vbi de hoc. de regu. c. vno. li. vj. quod tenet ℒaud. dicēs sic seruari de facto exceptis tñ speciālibus casib⁹ qui vacāte monasterio ꝓhibētur exerceri. sicut aliēare: litigare: bñficia que ad solum plātum spectant conferre: ⁊ similia. ne se. vacan. ꝓ totum. ¶ Tertio quero an sicut fit devolutio ad conuentū de collatione bñficioꝝ: ita etiā devoluatur reuocatio ad claustruz si talis est bñficiorum condutio? fm id quod habetur de sup. negli. pla. quia regulares. ℙdau. dicit satis videri ꝙ sic. ar. xvj. q. j. visis. quia hic devoluit collatio non tñ in illa vacatione: sed toto tēpore anni uel biennij quo durat suspensio ut in ver. p̄cedenti. p hoc quod no. de renūc. c. vlti. in glo. ij. ¶ Quarto quero si in cōuentu nō est pōz claustralis ad quē fiet devolutio de qua hic dicit? ℒap. ꝙ ad plātum maiorem post abbatē ut in cōstitutionib⁹ Benedicti. xij. super ordine monachorum nigroꝝ beati Bñdicti sub Rica de mutuis ac venditionibus. circa fi. ¶ Sexto quero si nullus ē prelatus post abbatem? dicit ℒap. ꝙ fiet devolutio ad eū qui est maior in ordine uel antiqtate. de maio. ⁊ obe. c. j.

§. Quia vero. Nota ad id de quo i glo. j. et i ea ibi v. clericos. vbi arguit cōtra clericos ⁊ alios religiosos existentes in curijs ꝓncipum qui eos inflāmant cōtra ecclesias ⁊ plātos. ⁊ cōcordat de homici. sicut. §. qui vero. ¶ Secūdo no. ꝙ licz ꝓncipium huiꝰ cle. locuz habeat in monachis nigris tñ. de quo. s. ea. cle. in pn. in quarta glo. tñ quo ad hunc. §. locū habet in canonicis regularibus. de hoc. j. glo. iij. ¶ Tertio nota ibi: fingētes ꝙ fictio reꝓbatur qō ꝓcedit de mala. secꝰ de bona. qō me. cau. c. j. vbi de hoc. ¶ Quarto nota ex hoc ꝙ cessante fictiōe possunt ēe extra monasterium. si enim nō possunt morari in suo possint ad aliud trāsire. vij. q. j. pastoralis. ar. de regula. c. vlti. ¶ Quinto nota ꝙ licet monachis discurrere p curias ꝓncipum. de hoc in glo. in ver. curias. quam singulariter nota quo ad abusiones quas enumerat? ⁊ dicit ℙdau. ꝙ isti discurrētes veniūt contra ethimologiaz monachatus. xvj. q. j. legi. repugnat eni eis esse in curijs: etiam si sunt tanꝙ officiales. ea. q. de p̄sentiuz. ne cleri. uel mona. c. ij. ¶ Sexto nota ꝙ monachis potest assignari certa pēsio uel subuentio ut in littera. Et fm ℒaud. hec cadūt in monachis habentibus administrationem. de rescrip. cum dilecta. de symo. cum cēt. alīs non: quia qō est cōis vtilitatis ꝓprijs cuiusꝙ vsibus applicari non debet. de preben. ratio. vitanda ergo est talis pensio in monasterijs ad euitandū vicium ꝓprij quod ē vnū de substantialibus regule. de sta. mona. cū ad monasterū. versus. Nil ꝓprū sit vicium cōia queqz. Sic loqmur: sed non frumur cōibus eque. ¶ Septimo nota contra cōspirantes ⁊ tales repellunt ab accusatiōe ⁊ testimoniō plātorum. de re iudi. cum. i. ⁊. a. de symo. licet. ⁊. c. seq. xj. q. j. cōurationum. ⁊. c. seq. iij. q. iij. cōspiratores. ⁊ de hoc ꝓ Archidi. de verbo. signi. c. ij. dixi. de iudi. exhibita. ¶ Octauo nota cōtra proditores. ⁊ dicit ℙdau. ꝙ proditor ē ille qui secreta sibi cōmissa reuelat. de peni. di. vj. sacerdos. de peni. ⁊ remiss. omnis. ⁊ qui prelatorum culpam publicat. ij. q. vij. §. de his. alij modi notant. xlvj. di. clericus. dicit tñ ℙdau. ꝙ hic isti dicebant plātos ꝓditores ⁊ non aliter prodebant ⁊ hoc crimen ut dicit Benze. reputat grauissimū. ff. ad. l. iuliam maiest. eius. de penis. si qs. §. transfuge. de capti. ⁊ postli. re. postliminij. §. trāsfuge. de re milit. omne delictum. §. exploratores. ¶ Nono nota cōtra illos q falsa imponūt crimina plātis? ⁊ dic ℒau. ꝙ fm leges sunt capite punīēdi ex quo aduersus presidez felloniam cōmittunt. ff. de re iudi. omne delictū. ꝓmo respōso. fm canones aūt sunt officio ⁊ bñficio puandi perpetuo ex eo solo ꝙ prelatos trahūt ad ptātem secularem fm aliquos licz glo. contra. de fo. cōpe. si diligenti. ⁊ de excessi. prela. grauis. quia non sufficit solū conuētio facta coram seculari nisi agēs persistat. ut no. in. d. c. quod ē equius. ⁊ de hoc dixi in. d. c. si diligenti. ¶ Decimo nota cōtra ꝓcurātes monasteria cōburi: ⁊ tales ⁊ ipsi etiam cōburētes sunt excōicati. de sentē. excō. cōquesti. xj. q. iij. cano. xij. q. ij. cum deuotissimaz. xvij. q. iij. omnes. ⁊ post denūciationē absoluūtur a solo papa. d. c. cōquesti. ¶ Duo decimo nota ꝙ habētes administrationē nō subijciūtur penis huius. §. de hoc in glo. illos. ⁊ in ea ibi cū deputati. ⁊ de fide iusso. qō quibusdam. ¶ Decimotertio nota casum in quo regritur licētia specialis. de hoc in glo. generalis. ⁊ plus operat spēs ꝙ genus. alibi ecōtra. de offi. ordi. si sacerdos. vbi de hoc. ¶ Decimoquarto nota casum i quo incurrit excōicatio ipso facto. ¶ Decimoquito nota ꝙ plāti debent ꝓhibere religiosos a discursu. ⁊ dicit Benze. ꝙ debēt eos reuocare ad claustrū quod facere possunt vēdicando eos adiecta causa de iure canonico. ff. de rei vendic. l. j. §. per hanc. Et ex hoc qō ꝓcipitur plātis districte ꝙ hoc faciāt. dicit Benze. ꝙ negligentes grauiter peccāt. de hoc de eta. ⁊ qualita. cle. j. vbi dixi q. viij. ⁊. x. ¶ Decimosexto nota ꝙ cōmendatur seueritas ibi seuere. qō tamē intellige sine nimio excessu: qz nimia correctio ꝛc. xlv. di. cū beatus. ⁊ posset appellari si modus excediturr. de appel. de priore. ¶ Quero i eo ꝙ ꝓhibetur monachis ingredi monasteria an ex causa possint eici de monasterio? dicit ℒAbath. ꝙ ꝓ quocūqz crimine nō debet monachꝰ eici: sed in carceribꝰ monasterij detineri. xxvij. q. j. impudicus. ⁊. c. si quis sacro. ⁊ in hoc no. de ipso monasterio qō dicitur carcer monachis malis: bonis autē suaue iugum. de hō in glo. in verbo suaui. quam singulariter no. ¶ Secūdo q̄ro si deponit monachus an ex hoc eiciat de monasterio? ℒAbathe. ꝙ non: ⁊ hō capabitur depositio: quia nō recipiet p̄bendaz in monasterio: nec habebit vocem in capitulo: monachus tñ remanebit. ut no. ℐnno. de sym. dilectus. vñ non poterit stare extra monasterū. xvj. q. j. placuit. ¶ Tertio q̄ro si abbas ⁊ monachi expellūt monachum de monasterio finc causa an poterūt retinere bona que bona monachus cōtulit monasterio? ℒAbath. ꝙ non. per. l. fi. C. de reuo. dona. ⁊. fi. ꝓ derelicto. l. fi. de langui. expo. c. vno. dicit ℒAbath. ꝙ debēt eum recipere. de regula. c. fi. ⁊ si nolunt hoc facere diocesan⁹ eum ponet in alio monasterio ⁊ illud habebit bona. de renūciati. c. iij. ⁊ de epis. audien. aut. si captui. ¶ Quarto quero an monachus expulsus de monasterio possit petere victum? dicit ℒAbathe. ꝙ si ei denegantur victualia potest super his agere ⁊ restitutionem petere. de rescript. cum dilecta. de accusa. cum olim. tamen restituitur potius officio iudicis ꝙ mere actionis. non enim potest habere actionem nomine ꝓprio cū non habeat ꝓprium. xij. q. j. non dicatis. nec etiaz ꝓprio cū non habeat ꝓprium. xij. q. j. non dicatis. nec etiaz potest agere nomine monasterij: quia monasterium nō ē spoliatum. dicit tñ ℒAbath. ꝙ monachus potest petere se restitui salua ordinis disciplina: non autē potest petere ꝙ restituatur ad prioratuz uel obedientiariā: sibi tñ licet accipere de bonis monasterij si abbas ei denegat expensas. de hoc in. d. c. cum olim. ¶ Quinto quero si aliquis roman⁹ fecit se monachū capue? dicit ℒAbath. ꝙ monasterium quod est ingressus habebit bona eius: quia bona sequūtur personam. xvj. q. vj. de lapsis. de cle. cōiug. quod ad te. Et in hoc non videtur questio habere dubiū nisi dicamus ꝙ pius erat monachus monasterij romani: ⁊ tunc an secū transeant bona qñ transit ad aliud monasteriū dixi plene in. d. c. quod ad te. ⁊ in hō etiam posset queri si monachus transit ad suum monasteriuz ut qz ibi fit abbas ⁊ postea renūciet abbatie cuius monasterij erat monachus quod prosequitur ℐo. de lig. ponendo questionez Frede. de senis in consilijs. c. xix. ad litteram auctore suppō so ⁊ videtur Frede. velle ꝙ nec in ꝓmo nec in secundo. ego. eo. ti. cum ad monasterium. §. abbas. teneo ꝙ si monachus vnius monasterij factus abbas alterius deponitur remanet

monachus secundi. si aũt renunciat q̃ tunc procedat opinio Fede. q̃ nullius monasterij sit monachus: quia renunciãdo abbatie per q̃s renunciat episcopatu ab illa dependenti: gõ dic vt ibi dico. ꝛ dixi etiam. s. ti. i. cle. i. ver. ad illoꝝ. ¶ Sexto quero si monachus post ingressum contraxit cum aliquo contra quem agat contrahens? dicit Abath. q̃ contra neminem: quia mõachus nihil habet. ꝛ inanis est actio. ꝛc̃. de rest. spo. olim. iij. de solu. odarduꝰ. nec monasteriũ tenetur nisi factum sit locupletius vel pecunia sit conuersa in eius vtilitatez C. de ser. fugi. quicunq̃. alias tenet. ff. de pecu. l. i. §. si aũt. de fideiuꝰ. quod quibusdã. ꝛ dic vt ibi dixi. ¶ Septimo quero si monachus delinquit ante ingressum coram quo conuenit? dicit Abath. q̃ coram episcopo. ar. C. õ epi. ꝛ cle. aut̃. causa licet enim loquatur de contractu tamẽ idem in delicto cum equiparẽtur. C. vbi de cri. agi oportet. aut̃. qua in prouincia. Cõuenit autẽ coꝝ epõ ꝛ non coꝝ seculari iudice licet tempore contractus vel delicti esset de iurisdictione iudicis secularis fozum enim mutauit. secus tamẽ si mutasset domiciliũ tantũ de fo. compe. c. penul. ꝛ̃ pcedit hoc nisi in fraudem ingrediat. nam tunc reducendus est ad seculare vitam. ff. de re mili. qui cum vno. §. non omnes. l. fi. non ob. de accu. l. fi. nam ibi mutauit domiciliũ: ꝛ hec sunt vera tam in clerico q̃ in monacho ſm Abath. dic vt dixi de oblig. ad ratio. c. vno. ¶ Octauo quero cui plus teneatur obedire monachus an epõ an abbati? dicit Abath. q̃ in cura alarum ab episcopo suscepta in decimarum ꝛ primiciarũ rõne reddende in causis ordine iuris tractãdis potius epõ obediet. sed in fractione voti abstinentie vel silentio retinẽdo ꝛ in seruando regulã potius abbati. de hꝫ per Aug. xi. q. iij. qui resistit. ¶ Nono quero quia dixi. s. q. iiij. q̃ monachus non potest agere: quid si est in scholis an põt ciuiliter agere vel accusare? dicit Abath. q̃ si est in scholis sine licentia abbatis non põt. secus si de licẽtia: q̃ tũc accusare agere respondere ꝛ testificari põt: quia in vim cõsequẽtie intelligit habere licentiã faciẽdi predicta ꝛ hoc quo ad ea que tangunt studiũ non quo ad alia. de hoc. ij. q. vij. c. fi. p Aug. ꝛ de accu. ex parte. in glo. pe. ¶ Decimo quero si de licentia abbatis monachus vadit ad curias principum ꝛ plura lucrat deinde ingreditur aliud monasteriũ an primũ poterit petere bona sic quesita? videt q̃ non: exquo non possidet monachus ff. de acqui. pos. l. i. §. per seruũ. xvj. q. i. c. ij. ꝛ iij. Abath. cõtra per. c. i. xvij. q. i. ꝛ q. ij. abbates. de offi. oz. quãto. hoc recidit in id quod dixi. s. q. v. ꝛ dic vt dixi. de cle. cõiuga. quod ad te. ¶ Undecimo quero si abbas nõ vult recipere monachũ egrotantẽ ꝛ monachus vagãdo multa acquirit. dicit Spe. e. ti. §. i. ver. xlij. q̃ si abbas solus denegauit monasteriũ potest petere. secus si cum cõsensu conuẽtus: quia tũc nõ poterit. xviij. q. ij. abbates. p̃ hꝫ qõ no. gl. de langui. ex. c. vno. ¶ Duodecio quero si mõachus mutauit scõm monasteriũ cui⁹ erũt bona quesita dum monachus fuit extra primũ antequã intraret scõm? Bof. in summa de aposta. ꝛ Abath. hic dicunt q̃ si de licentia abbatis intrauit secũdum monasteriũ erunt secundi nisi aliud fit actum. xvj. q. vj. delapsis. xvij. q. i. in aut̃. de sanc. epis. §. si monachus. col. ix. Si vero sine licentia erũt primi monasterij si non neglexit monachũ sed repetijt ꝛ reuocauit errantẽ. d. §. si monachus. secus si fuit negligens in repetẽdo ꝛ in reuocando: quia tunc erunt secũdi monasterij licet intrauerit sine licentia. C. de lati. liber. l. i. §. sed simus. ¶ Decimotertio q̃ro si abbas repetit mõachũ an sufficit ꝓbare possessionem? Ben. dicit q̃ non si agebat rei vendicatione: debet enim doceri de ꝓprietate sicut in causa matrimonij. de restit. spo. ex transmissa. ꝛ idem Abath. quia licet in simplici possessorio sufficiat probare possessionem. de resti. spol. in litteris. item cum quis. secus in possessorio mixto de quo non potest cognosci sine ꝓprietate: vt cum agit̃ de libe. homi. d. §. ex trãsmissa. vbi de hꝫ. ¶ Decimoquarto q̃ro qd regrit̃ ad incurrendam excõicatiõem de qua hic glo: ad hanc dicit duo requiri. quod dic vt in ea. ꝛ idez Pau. ¶ Quintodecimo quero si monachus intrauit curiam aliõ dãnuz inferendi prelato: nõ tamen intulit an est locus pene. glo. eadem dicit q̃ sic. ꝛ idem Pau. ꝛ Ben. ¶ Opp. ad hoc. ff. de fur. vulga. §. qui furti. So. vt in ea. glo. ꝛ idem Pau. Step. dicit q̃ in. §. qui furti non tenet furti si non obfuit quia voluit. ff. de falsis. qui falsã secus si quia non potuit. ff. ad legẽ pompe. de parici. l. i. ꝛ de hoc per Arch. xvij. q. i. §. si ergo. per hoc infertur ad questio. se. ¶ Sextodecimo quero vtrum his qui inchoauit delictuz sed nõ perfecit teneatur ad penã delicti? Pau. instat concludens q̃ non: dicit q̃ hic incurritur pena: quia non imponitur pro delicto cõsumato sed pro iteratione qualificata ex animo de hoc. C. de epi. ꝛ cle. si quis non dicam. Et per Host. in sũma. de pe. §. de quib⁹. ꝛ dixi de eo qui mit. in pos. c. i. ¶ Decimosptimo quero an ab excõicatione de qua hic possit epus absoluere? Laud. q̃ sic per. c. nuper. de sen. ex. ¶ Oppo. ad hoc. de sen. excom. cum illorum. de vi. ꝛ hone. cle. quoniam. in fi. soluit Laud. q̃ ibi speciale fauore religionis ꝛ diuini officij. ꝛ idem dicit quo ad. c. quoniã. vult dicere q̃ in illis casibus episcopus nõ absoluit: ꝛ dic vt in illis: quia certo casu absoluit etiam in casibus illis.

¶ Prefate. No. de dictione infra. de hoc in gl. ij. ¶ Secũdo no. de septa monasterij. ꝛ dicit Lan. q̃ dicitur a sepio pis. ꝛ est clausura in circuitu monasterij quã non licet sine licentia egredi. ¶ Tertio not. de armis non tenendis inter septa monasterij sine licentia abbatum vel priorum qui sunt loco abbatum. ar. s. c. monachi. in fi. ne se. vacan. c. i. ¶ Oppo. quia si non licebit monacho tenere arma sine licentia abbatis: contingere poterit magnuz periculum: vt si abbas ꝓsequitur monachum odio capitali: poterit enim pcutere etiam vulnerãdo nec poterit monach⁹ se defendere repellendo vim vi qõ est de iure naturali. õ rest. spo. olim. j. de re iudi. cle. pastoralis. Sol. Laud. intelligendo q̃ debet peti licentia abbatis: ita tamen q̃ sit talis erga suos monachos q̃ ab eo sit licentia postulanda: alias eni si esset talis cuius consortiũ esset intollerabile: vt quia pars cõtumeliam creatoris. vel quia inimungit subditis intollerabilia. vel ꝓsequitur monachos odio capitali vt predixi: poterunt mõachi sine licentia arma assumere si nõ potest aliꝫ remedijs succurri. xi. q. iij. miliamus. de diuo:. quãto. de ap. de priore. õ homi. significasti. ꝛ d. cle. pastoralis. ¶ Quero an hic. §. habeat locum in canonicis regularibus sicut precedens? vt ibi dixi in. ij. notabili. glo. i. sentit q̃ non: quod tenet Ben. Pau. dicat q̃ cum loquatur generaliter videtur includere omnes monachos albos ꝛ nigros etiam si vocentur iuxta vulgare frẽs. ar. de pac. cum pudem. vbi idem vocãtur monachi ꝛ fratres. prima opi. placet ne fiat extensio huius pene que q̃q̃ viõatur fauorabilis aie non tamen debet extendi ad non suos terminos. Item sicut in. §. ꝓcedenti. addidit de canonicis ita addidisset ꝛ hic si voluisset eos includi. ¶ Secundo quero an ĩ casu huius. §. sufficiat petere licentiã? dicit Pau. q̃ non nisi obtineat. de elec. si religiosi. ꝛ de testa. si religiosi. li. vj. ¶ Tertio quero in eo q̃ prohibet arma teneri intra septa monasterij quid si extra? dicat g̃. o. ij. q̃ non habet locuz pena illius. §. qõ dicat Lau. verum etiam si monachus teneat in alio monasterio non suo: quia ibi non posses habere licentiam ꝓpꝛij abbatis cum extra territoꝛium ꝛc̃. de consti. c. ij. li. vj. de sen. ex. cũ illoꝝ. pro hoc quia littera loquens de septa monasterij debet intelligi de proꝓio monasterio. q̃q̃ aũt non sit locus pene si tenet arma extra septa mõasterij tñ hoc non licet. nã etiã clericis secularibus non licet portare. de vi. ꝛ hone. cle. clerici. ĩmo nec etiam laicis licet. C. vt armoꝝ vsus inscio principe interdict⁹ sit. in rubꝛo ꝛ nigro. ¶ Quarto quero in eo quod dixi. s. q. prior. in fi. an clerici arma portantes peccent mortaliter? Abath. q̃ sic: quia pñt excõicari. xi. q. iij. nemo. ¶ Quinto quero quid intelligitur hic per verbũ arma? glo. in cõi sol. an fine concludens q̃ licet alis armoꝝ appellatio sit generalis ita q̃ etiam cõprehendit lapides tamẽ hic non sumit̃ latissime. Lau. dicit q̃ hic cõprehendit arma inuasionis sicut sunt gladij ꝛ lancee ꝛ similes. Item defensionis sicut galee loꝛice. ꝛ similes: quia etiam talia arma ad defensam quãdoq̃ audatiozem facit̃. hoiem ad malũ q̃ esset. ar. de homi. sicut. vbi ille qui venerãt ad pulsandã iniuriã si forte illis violentia fieret cõsent̃ homicide. Pau. dicit q̃ hic loquit̃ õ armis militarib⁹ nõ clericoꝝ q̃ sũt lachrime. xxiij. q. vlt. quemoꝛ. ꝛ q̃ hic dz intelligi de armis q̃ sũt ad ysũ pugne alias si in camera vel infra septa mõach⁹ lapides hẽat ad aliũ certũ vsũ vel cultellũ ãtiquũ ad vsũ cogne vel qd silẽ nõ est loc⁹ huic pene. sec⁹ si lapides hꝫ iuxta ianuã ad vsuz pugne: q̃ tũc includit. hic idẽ de arcu vel ferro vel ligno qõ habet causẽ pugne. dicat ergõ q̃ hic videndũ est de forma modo ꝛ aliꝫ circũstantijs ex quib⁹ vr an tenet vt arma offendibilia seu defendibilia que tamẽ coniecture nõ sunt necessarie in notis ꝛ maioꝛibus armis vt lanceis gladijs ꝛ similibus. Ben. etiam videt concoꝛdare glo. dicit enĩ q̃ forte non fuit mens cõditoꝛis q̃ si monach⁹ infra septa monasterij tenet lapides vel fustes q̃ sit loc⁹ penẽ. nã videt itelleꝛisse de illis armis q̃ cõiter arma dicũt: vt sũt ea que cõiter ad inuadendũ vel defendẽdũ arma dicũt ꝛ sic ad cõem modum

loquendi se retulit. ar. de verbo. sig. vt alfeus. ¶. l. amiculus dicat tamen tutius abstinere ab ouibus per id quod dixi. s. ei. q. ꝺm Lau. mihi placet qꝺ nūc dixi q; itelligamus arma ꝺm cōem vsum loquendi: vt sic illa sola hic cōprehendāt; q cōi vsu loquendi arma dicunt. ar. de spon. ex lris. i. ¶ Sexto q ro an monachus de fozis veniens ad claustrum cum armis i cidit in hanc penam? glo. veneni. dicit q; si nō habeat animū tenendi non ligatur: quia non dicit arma tenere cum effectu idē ſDau. ¶ Ben. q dicūt q; vbū tenētes. denotat tēporis cō tinuatiōem: vt sic tenere sit in effectu. ff. de ver. sig. nomen. §. habere. ¶ Septimo quero an monachum excōicatum quia tenuit arma contra hunc. §. possit abbas absoluere? So. Jo. de lig. late hoc ꝓsequitur ponens questionē Hede. de sens i cōfuljs. c. xuj. quā ad verbuz prosequitur auctore suppresso ¶ concludit Hede. q; non: quia inferior episcopo non absoluit nisi in casibus iure expressis. ꝓo hoc de pau. cle. religiosi. arca ꝑn. vbi iuncta glo. in verbo a canone. ¶ seq. colligit q; religiosi etiam exempti non absoluūt excōicatos a canone nisi in casibus iure expressis: ¶ hoc nisi abbas habeat quasi cpalez: q; tunc potest. per notata. de re. eccle. non alie. cle. i. in gl. de epo ¶ Octauo quero an talis possit absolui ab episcopo? Solue sicut dixi. s. §. pxi. q. xvij. Et dicit Hede. vbi. s. q; etiā monachū exemptū pōt eps absoluere nc exemptio sibi sit damnosa. ꝓ hoc qꝺ dico. j. §. qui aūt. q. ij. qꝺ ꝓcedit si abbas cōsentit alis nō posset exemptus se subijcere episcopo in preiudiciū iuꝝ priuilegij.

¶ Adhec. Nota q; ecclesias etiā pleno iure spectā tes ad abbates non vniunt ipi sed ordinarij. de hoc in gl. app; obet. ¶ dicit Lau. ex hac littera colligi q; abbas etiam exemptus non potest sua beneficia diuidere nec vnire quātūcunq; ad ipsum spectent pleno iure: cū hoc sit officium epi. de excel. prela. sicut vnire. ¶ dicit Ben. Jnn. hec tenere. in. d. c. sicut vnire. quod tamen non tenet nec dictū est verum: quia quādo monasteriū est exemptū cum mēbris tunc pater abbas habet iurisdictiōem quasi epalem in monasterijs inferioribus. vt no. Jnno. de transac. c. ij. de rebus ecclē. non alie. cle. i. glo. de epi. ¶ Secūdo no. ibi de ꝓbus ad claustrum reuocādis: q; aliquādo ꝓpozes reuocant ad claustrū. ꝓcedit ꝺm Lau. in regularib⁹ qui non habēt firmū ius cum non habeant velle vel nolle. xij. q. i non dicatis. ideo reuocantur ad claustrum cum oportet. c. ii. ad monasteriū. §. tales. quod intellige quādo natura ꝓpozatus est talis. de suppne. prela. cle. vnica. de secularibus aūt dicit Lau. q; cum habeant plenius ius ꝓpter vnionem non remouent a suis administratiōibus. de resti. spo. cum venisset. ¶ idem de donacōsultatiōibus. s. de re. eccle. non alie. cle. ij. ¶ Tertio no. q; clerici qui seruiunt in beneficijs possunt esse cum titulo ¶ sine. de hoc in glo. cum ti. ¶ Op. in eo q; dicit vnionem facē dam cum consilio ¶ consensu abbatum. sufficiat enim consiliū de arbi. cum olim. glo. si hoc. sol. q; hic requiritur assensus: q; sic exponitur hic consilium. dic melius q; cum hic loquat de ꝓpozatibus spectantibus ad abbatē non debet fieri vnio sine consensu abbatis: vt dico in sequenti cōtrario. ¶. c. cum olim loquitur in alio casu ¶ ibi etiam hoc iungit ex vi laudi. ¶ Secundo op. ad id quod dixi in ꝓmo cōtrario de consensu abbatis. nam episcopus vnit ecclesias inferiores nō requisito cōsensu inferiorum prelatorum. de re. eccle. non alie. cle. ij. Sol. ſDau. q; ibi de ecclesia que rōne ꝓpietatis non spectat ad aliquē inferiorem. hic de ea que spectat sine cuius inferioris consensu non potest epūs immutare. facit quod not. de iurepa. nobis. ¶ de re. permu. cle. vna. in glo. pe. ¶ Tertio op. q; etiam si ꝓpozatus non sufficiant duobus non ex hoc debēt vniri sed in eis pōt vnus solus sicut ¶ alias in ecclesijs curatis. c. ti. quod dei. So. vt in se. contrario. ¶ Quarto op. in eo qꝺ dicit de ꝓpozibus reuocandis ad claustrum. nam qñq; sunt ꝓpozatus in quibus instituūtur monachi in perpetuū ad curam populi nec reuocātur ab abbate. de capel. mona. c. vno. li. vj. Sol. vt in glo. sepius. quā singulariter no. in eo qꝺ dicit iura que dicunt de monachis ne soli maneant in capellis itelligenda de claustralibus qui reuocari possunt ad claustruz. seu eis in illis qui instituūtur in ꝑpetuū ad curā qui nihil habēt cōe cum monasterio. quod dic vt in glo. ¶ ex hoc no. Laud. vnum casum in quo monachus potest esse solus. i. sine socio religioso extra monasterium. secūdus casus est si fit epūs ecclesie secularis. de renūc. nisi. ad finē. sed si monachus habet cōtinuā habitatiōem in monasterio sed fructus habet sepatos ligge a monasterio in loco vbi habet domū ¶ familiā ad colendum agros sicut sunt officiales monasterij vt prepositi ¶ sacrista ¶ quocūq; noie vocent tunc debet habere sociū sui ordinis q; aūt nō claustral' nō possit ad claustrū reuocari ꝓbat ſDau. quia si in monasterio erat numerus ¶ loco ustius cum recessit de monasterio fuit alius subrogatus si nunc reuocaretur ille rūperetur numer⁹ qꝺ fieri nō debet nō auctis facultatib⁹. de consti. cum. ALD. de preben. p illoz. vel surrogatus excluderet qꝺ etiā fieri non debet sine sua culpa. lvj. di. satis puerilz ꝺ ꝑsti. c. ij. Jtē q; ñ teneat hꝫ sociū sui ordinis ꝓbat ſDau. quia tenetur ad officiū secularū clericoꝝ ꝺm ritū illius ecclesie ad quā trāhiut. vt no. xvj. q. i. c. ij. ¶ per Bof. in sum. c. ver. sed numquid. de cele. mis. cle. ij. in glo. pe. debet ergo hꝫ sociū secularē sine quo celebrare non debet. de conse. di. i. hoc quoq;. de vi. ¶ hone. cle. vt quisq;. ¶ iutiliter haberet monachum. Step. dicit q; etiā monach⁹ ꝓmet⁹ ad ecclesiā secularem debet habere socium sui ordinis si redditus sufficiunt. ꝓ quo bene facit ea. ti. quod dei. ¶ in eo quod dicit glo. rōnē nō currere. quare abbas talē mōachū cū quo nō habz cōe socia re debeat de suo claustrali. dicit Step. q; abbas dando licentiā mōacho trāsēūdi ad hoc beneficiū videt se obligare ad dā dum sociū poterit tm abbas sociū reuocare ad claustrū sed loco eius tenet aliū subrogare. dic q; verius est opi. glo. quaten⁹ querimus de necessitate. de honestate aūt vera est opi. Step. ¶ sic loquit. c. qꝺ dei. ¶ hodie vt etiā dicit gl. solū in claustralibus obseruat q; habeāt sociū sui ordinis. ¶ Quinto op. i eo qꝺ dicit q; si ꝓpozatus nō sufficiūt duob⁹ monachis ponent clerici seculares. nā etiā clericus secularis eget socio. de fi. presbyt. veniens. de vi. ¶ ho. cle. vt quisq;. glo. cū titulo sol. q; clericus secularis debet habere seruitorē nō sociū. ¶ idē ſDau. ¶ de hoc in se. q. in fi. ¶ Quero in eo qꝺ dicit q; ꝓpozat⁹ debēt esse sufficiētes ꝓ duob⁹: quales erūt illi duo? sol. vt in gl. in vbo duob⁹. que exponit duob⁹. i. ꝓpoz ¶ socio. ¶ Op. ad hoc. de capel. mona. c. fi. glo. ꝓ solu. remittit ibi. ſDan. autez ponit solutiōem de qua ibi. s. q; pluralitas posita in. d. c. fi. in verbo mōachos respicat pluralitatē ꝓpozatuū. concordat. xxxiij. q. ij. secularē. de eta. ¶ qua. quens. ¶ Op. ad idē: q; vltra ꝓpozē ¶ sociū erūt necessarij etiā duo clerici ad seruiendū maxime si curā habēt aiarū: cū presbyter sine clerico nullaz ¶ alia sacra cōmode non ministret. de fi. presby. venies. xxxvij. dis. sedulo. ¶ non sit dubium quin monachi pauciozes⁹ cibis contenti esse dicebāt. ꝺ consi. di. v. ne tales. ¶. c. nūq;. So. Lau. q; si loquit de bñficijs in quib⁹ ad curā alias ꝓmouetur mōachi poterūt esse sine socio licet non sine seruitore. ze. qꝺ dixi. s. in iij. cōtrario. Si vero loquimur de alijs bñficijs: tunc si eque bene possunt viuere duo mōachi vt duo clerici ¶ ad hoc se obligant vel cum artificio vel parētū adiutorio nō remouebunt de capel. mona. c. fi. vbi de hoc. de pau. c. i. in fi. li. vj. ¶ si nullo modo ꝑñt viuere duo ¶ inuenit vn⁹ ꝑsbyter qui velit sol⁹ ¶ ꝑ se locū regere monach⁹ expellet ¶ sacerdos ponet vt hic. ¶ hoc vltimū vult etiā glo. in verbo futuris. ¶ Secundo quero in eo qꝺ dicat ꝓpozatus vnēdos ꝑ locoz ordinarios? qꝺ de ꝓpozatibus exemptis. dicit Lau. Jo. an. sibi rescripsisse q; ꝑ hanc lram ibi locoz ordinarios. ꝓbat q; ꝓ vnione exempto rū recurri debet ad papam. ar. de tempo. ordi. cū nulli⁹. in fi. li. vj. de pau. le. auctoritate. ¶ de verbo. sig. venes. co. li. qꝺ dicit Lau. videri verū in vnione exemptoz locoz ad inuicē facienda: ¶ eo casu quo subsunt pape immediate. secus si alij quia tūc cōsensus eius sufficit nec requirit licentia pape. qꝺ itelligo vez quādo subsunt illi pleno iure: tunc eni intelligit habere iurisdictionem quasi episcopalem. per id quod no. Jnno. de trāsac. c. ij. ¶. s. de re. eccle. non alie. cle. i. glo. de episcopo. ¶ dixi. s. in. i. notabili. ꝓ hoc optime de pau. abbates. communicato ꝑn. ¶ fi. li. vj. Jn hoc tamen alij aliter. sed primum verius: ¶ sic respondi in questione facti. ¶ Tertio quero circa id quod dixi in proxima. q. quid si episcopus ecclesiam sibi subiectam in qua abbas exemptus habet institutionem ¶ destitutionez rectoris vult vnire monasterio exempto. Lau. q; potest. ar. qꝺ me. causa. cum dilectus. in fi. i. glo. ¶ de pau. le. tuaruz. in ꝑn. ꝓ hoc quod no. de resti. spo. olim. i. ¶ de dona. iter dilectos ¶ Quarto quero qui comprehendant in verbo ordinarios dicit Lap. q; episcopi ¶ superiores ad quos de iure cōi hoc pertinet. de excel. prela. sicut. vel quibus cōpetit ex priuilegio vel consuetudine prescripta. de prescrip. auditis. de excel. pla. accedentibus. ¶ Quinto quero an per legatum de latere potent hec vnio fieri. dicit Lap. q; sic. ¶ multo fortius q; per illos. de quibus. s. q. proxima. nam legatus non indiget consensu abbatum licet alij indigeant vt hic. facit de offi. legat.

dilectus.de elec.si abbatem.li.vj.de offi.lega.c.i.7.ij.co.lib. de ver.sig.c.i.primo rñso.co.li.de hoc dixi de ꝙsir. vtili vel inuti.c.fi. ¶ Sexto quero an sede vacante posset capitulum istā vnionē facere. Ła.q; sic dūmodo nil deperat ō iure ēpali alias nō pōt.facit qō no.de maio.7 obe.c. vno.li.vi.7 simile qō no.de re.permu.cle.vna.vbi dixi.q.xi. ¶ Septimo quero an prelatus inferior ēpo vt abbas prescribere pōt ptātem vniēdi beneficia.glo.approbat di.q; licet cū hoc sit iurisditiōis nō ordinis.di.tñ exigi titulū vel tps cuius ōriū nō sit memoria.qō dic vt i ea quā no.Step.s.de re.ec.nō alie.cle.si vna in prin.vbi dixi de hoc in.vi.q.tz ōriū dicens q; q̄libet ecclia debeat habere suū rectorē.7 si p vnionē fiat ōriū hoc est ō ius cū ergo vnio pmissa sit ēpis intelligit inferioribus phibita.ō tēpo.or.dilectus.inducit simile de institutione auctorizabili q; nō prescribit.de of.archi.cū satis.dic glo.verior̄ē per rationē in ea positā.7 idez Ła.u. ſDau.7 Ben.ad rōem Step. cuz dicit q; quelibet ecclesia dz habere suū rectorē.dic hoc vez qñ ipa est titulus:per vnionē aūt titulus supprimit.7 ideo potest quis habere plura talia.de eta.7 qua. eam te.

ſ. Leteruz. Op.qz vr̄ ōrietas in eo q; primo exigit annū inceptū in verbo attigerit. secūdo cōpletū in verbo peregerit.glo.ꝙcordat sol.hoc est de arbitrarijs.7 idē ſDau.Ła.u.di.q; qz primo casu dat maius tps.s.ānoz.xxv.ideo fit relenatio i alio ut sufficiat ānus ichoar? vt fiat quedā cōpositio.vt qui in vno grauat in alio releuet.filie qō no.de of.or.cū ves.in glo.ii.7 vtraq; sol.bona. ¶ Secūdo op.in eo q; permutat prioratū curatū i nō q̄ctualem ꝙferri minori.xxv.annis.ꝙtra id de elec.cū in cunctis.§. inferiora.7.c.ti.lz.canon.li.vi. Sol. ſDau.q; hoc spāle religiosis.vel q; hic de prioratibus curatis qñ cura per alios exercet 7 sic nō videtur curati.ar.s.de preben.co.li.nō enim ē de mēte iuris q; claustralis per se exerceat curā popul.de capel.mona.c.i.si aūt curā per se exercat.di. ſDau.standū ꝙtrarijs q; dz attigisse.xxv.annū cum non possit in minori etate esse sacerdos.de eta.7 qua.cle.generalem.7 de hoc vlti.j.q. sequē. 7 hec so.placet q; enim sit speciale in religiosis nō bene probatur iure vt dico in seq.q. ¶ Quero si monachus assumat ad prioratum in quo curam exercet per seipsum:an sufficiat annus.xx?videtur q; non:per ea que dixi.s.cōtrario proximo. In contrarū est littera in verbo 7 si.glo.in hoc verbo 7 si.tenet primū.7 idē pau.vt dixi in primo cōtrario. Idem etiaz Ła.u.Ben.ad cōtrarium di.glo.q; istud 7 si venit ad tollendum id quod aliqui dicebant hoc casu sufficere etatem minorem.xx.an.dūmodo sit maior.xuj. Item dicit Ben.q; hic cessat ar.a contrario exquo cōtrarium reperitur in iure.nō.n. recedendum est a.§.inferiora.qz non inuenitur expressum q; in hoc sit religiosus melioris cōditionis q; secularis.7 vtraq; so.vera.ut in hac gl.in fi. pro hoc.ff.de postu.l.i.§.puertiā. ¶ Secundo quero an ēps possit in prioratibus cōuentualibus dispensare i minori etate. ſDau.q; nō:per capitulū vnicum.de eta.7 quali.li.vi.nam tales prioratus sunt curati ratione collegij 7 personarū ipsius in quos hz prior iurisditionē 7 penitētialē for̄.de of.or.q̄nto.7 de ma.7 obe.cū in ecclesijs.s.c.ti.§.sane.que vero ad for̄ ꝙtentiosiz q; prelatus collegi nō hz iurisditionē in suos prochianos sed quo ad penitētiale sic.7 di. ſDau.q; de iure prochiali ē celebrare diuina sacramēta:ministrare:7 alia de quib⁹,no. Inno.de proch.sub Rica.7 sm hoc dicit ſDau.intelligēda q̄ no.ij.q.i.nemo.de of.or.cū ab ecclesiaz.sed dic melius vt ibi de hoc dixi.

ſ. Qui autem. No.ibi collatiōis vel cōmissionis.q; abbas in collatione suoz beneficioz pōt vti his verbis:tibi ꝙferimus vel cōmittimus.iuxta materiā de qua loquimur.l.di.quid est. ¶ Op. in eo q; vult eos qui habuerint prioratus etiam cōuentuales teneri ad sacerdotiū contra id de elec.statutum.li.vi. So.vt in glosa.i.que di.q; .c.licet canon.iunctum cum.c.statutum preallegato.nō habent locum in prioratibus cōuentualibus quod bene probat hic. ¶ Secundo op. qz littera videt sibi contradicere.nam in verbo habuerint videt includere etiam promotos ante hanc cle.7 cōtrariū videt velle in verbo collationis.glo.nō dicat.sol.q; respectu prius habitoz dicendum est tempus currere a tpe quo hec ꝙstitutio ligauit.7 idez vult Ła.u.naz in verbo habuerint subaudit a modo.i.post tpus huius cle.vt sic hec ꝙstitutio sit noui iuris promulgatoria nō antiqui declaratiua.de cōsti.c.fi.ex hoc infert q; si ante hanc constitutionē aliquis monachus homicida voluntarius vel alius ineptus etiā ex culpa sua ad ordines assumendo de qua culpa satisfecerat adeptus fuerat dispensatiue tales prioratus q; poterat cum censeantur simplicia.de cleri.pugnā.in duel. henricus.in fi.7 ibi no.de preben.de multa.hec ꝙstitutio nec pena eius hunc artasset pro ordinibus assumendis.quod etiā tz Ben.qz exquo cū tali fozet dispensatū nō est locus querele.de accu.super his.de sciſma.c.u. ex hoc no.q; clausula sequens nō refert ad oia superiora qñ ex tali rōne induceret absurditas seu rectus itellectus.de dona.cū dilecti. hoc.n. casu verbū collationis refert solū ad prioratus habitos post hanc cle.nā si refert etiā ad prioratus habitos ante hanc cle.si quis habuisset per annū vel plus añ hanc cle.nā nō cōpeteret sibi aliqua dilatio:7 sic puniret sine culpa. ¶ Tertio op.in eo q; dispomit prioratus vacantes ex eo q; isti nō fuerunt promoti ad sacerdotiū eis nō cōferri ea vice.naz facile erit illudere hāc dispositionē ꝙferēdo vni de quo scitur q; nō acceptabit 7 postea ꝙferendo ei qui priuatus fuerat.so.quidam exponunt ea vice.a.in illa collatione vsquequo facta sit cū effectu ne leges sint ludibrio.de elec.cōmis.li.vi.verius videt standum littere.nec presumi dz fraus.de renun.c.u.li.vi. ¶ Quarto op po.q; non debent astringere priores non cōuentuales ad sacerdotium.aut enim huiusmodi prioratus censent dignitates seu personatus 7 nō possunt conferri etiam si sint in.xx.anno ꝙpleto nisi cū dispensatione diocesani.de eta.7 qua.c.vno.li. vi.cuius ꝙtrariū dicit in.d.§.precedēti.vbi nō requiritur dispēsatio.aut cēsent beneficia curata 7 tūc nō possunt ꝙferri ante.xxv.annū.de elec.licet canon.li.vi.cuius cōtrarium dicat. in.d.§.Si ergo non sunt dignitates nec curati quare cōpelluntur habentes ad sacerdotium.So.Ła.u.q; verū ē q; nō sunt dignitates nec personatus rōne predicta.exquo infert q; nō poterūt esse delegati apostolici.de rescrip.cle.ii.dicat etiā q; nō sunt ecclesie curate sed potius simplicia beneficia ratione predicta.sed per hoc nō soluit contrariū Benze.dicit q; licet non sint dignitates personatus vel curati compelluntur tamen ad sacerdotium vt hic 7 in hoc grauant sed in alio releuantur.s.in etate.s.§.proxi.ar.ff.de iurecurā.cū qui. Ex ꝟ no. ſDaul.q; si quis prioratū talem consequitur in.xxi. anno inchoato tenere potest absq; sacerdotio vltra biennū:7 ē speciale in religiosis. ¶ Quero in eo q; permutat ex causa rationabili a sacerdotio abstineri:que erit causa ratiōabilis?gl. vt infirmitatis sol. ¶ Secundo quero an cessante causa rationabili possit esse casus in quo excusent a sacerdotio? Ła.p. q; sic:si cū eis fuerit dispensatū.de elec.cū ex eo.li.vi.7 hoc in non exemptis vt ibi in verbo subiectas.vbi de hoc per Archi.7 idem ſDau.j.§.seq.vbi dico in.uj.notabili.cum exemptus vero papa vel delegatus de latere dispensabit. de pau. auct.li.vi.vel sm Ła.etiaz ordinarius dispensare poterit ad instantiā exemptorū.ar.de prescrip.veniens.de sentē.excom. demoni.7 quod ibi no.de pau.c.i.li.vi.7 quod ibi no.de sententi.excom.religioso.co.li.possunt etiam sm Ła.ud.dispensare horū abbates si hoc habent ex priuilegio vel consuetudine prescripta.de prescrip.auditis.de excel.prela.accedentib⁹ de offi.archi.dilecto.7 qō in eis no.7 de pbē.cū singula.7.s. eo.c.§.ad hec.

ſ. Sane. No.casum in quo requirit expressa professio.7 di.Ben.q; hoc ē ius nouū quo ad administrationes:licet quo ad dignitates idē statutū erat de elec.nullus.li.vi. pro hoc quod de professione no. de reg. cle.eos.7 quod ibi no.qualiter debeat fieri professio colligitur.xx.q.i.vidua.no.xxvii.q.i.vidua.7 per archi.de regul.c. .i.7 in regula Benedicti.c.vuj.7 di.Ła.u. q; debet profitēs promittere tria substantialia religionis.paupertatem obediētiam 7 castitatem.ex hoc infert non sufficere q; quidam faciunt qui promittunt solam obedientiam.7 de hoc.in dicta clemen.eos.vbi dixi.q.uj. ¶ Secundo no.casū in quo damnatur consuetudo.de hoc.in glo.no.7 di.Benze.q; nisi fuisset sublata cōsuetudo nō tolleret per hanc cle. de consti.c.i. lib. vi.pro hoc quod no. de reli. domi.c.vlt.de priuile.c.i.li.vi. ¶ Tertio no.id quod no.glo.collige.7 idem ſDaulus. ¶ Quarto no. q; ex causa studiorū potest monachus abesse a monasterio.7 di. ſDau.q; ob hoc satis posset habere locum episcopalis dispasatio.de qua de elec.cū ex eo.li.vi.no. de offi.vica.cle.nam pro hoc quod dixi.s.§.proxi. in fine. ¶ Quinto no. q; etiā ex alia cā rōnabili q; ex causa studiorum potest monachus abesse monasterio 7 exemplificande causa rationabili.vt in glos. propter.in ea ibi inimicitias. de elec.bone.de renunt.ad supplicationem. ¶ Oppo.q; possit administratio cōmitti monacho etiam nō professo:potest

enim esse administrator prochialis ecclesie quã potest habere etiam tacite professus sicut ꝛ nullo modo ꝓfessus. ar. de elec. cle. i. in fi. fol. ☞ Dan. intelligẽdo hic de admiñstratione q̃ cõsueuit per religiosos tantũ gubernari. ar. de sup. neg. pre. cle. vna. ¶ Secũdo op. ad idem de eo quod no. Egi. de elec. cũ in magistrum. vbi dicat in tpalibus administratiõibus posse ꝓfici non ꝓfessos. glo. reprobat. So. ꝛ idem ☞ Dan. q̃ illud dictũ Egi. non est verum per. c. de elec. nullus. quod extenditur ad hunc casum. vt hic patet. ¶ Tertio op. in eo q̃ dãnat cõsuetudinẽ de non residẽdo cum tñ valeat. de cõsti. cum omnes. in vlt. glo. de elec. dndum. in glo. pc. Sol. ☞ Dan. q̃ hic spãle alias ꝓcedit ꝑ rum. ꝛ dic q̃ ratio ꝑ specialitatis est: q̃ hic dãnatur cõsuetudo. ꝓ hoc quod dixi. s. an. ij. notabili. ¶ Quero in eo qõ dicat de professo si fiat ꝓfessio in manib⁹ monachi sine licẽtia abbatis. ☞ Dath. refert quod no. ☞ Host. in summa qui cle. vel vouẽ. §. qui vouens. ver. vel si. ꝛ sc. vbi dicat q̃ non valet q̃ monachus non potuit obligare monasterium ꝓfitenti nec ꝓfessum monasterio cuꝫ sit quasi matrimoniũ spũale. ff. nau. caupo. stabu. l. i. §. naturaꝫ. ver. si. d. de exec. ff. cõi. predio. l. i. quod tenet Inn. i ꝑgula ꝓrrectũ. Bof. dicat q̃ professio facta in manu etiaꝫ ꝓmate persone valet. xx. q. i. vidua. qui cle. vel vouẽ. insinuãte. ꝛ c. veniens. Spec. de sta. mo. §. i. ver. xix. dicit opi. ☞ Host. procedere quo ad bona. Sꝫ opi. Bof. quo ad obligatiõez dei. q̃ cle. vel vouẽ. rursꝰ. ꝺ hoc per arch. de regu. consti. ꝛ dic q̃ ꝓfessio facta in manibus eius qui non potest incorpare religioni nõ habet effectũ vt dissoluat matrimoniũ ꝯtractũ sicut dissoluit ꝓfessio valida. de vo. c. vno. li. vj. ꝛ hoc in ꝓfessione exꝑssa sed in tacita videtur hoc exigi tamen etiã tacitam puto non sufficere nisi fiat cosciente qui põt incorpare religioni. de reli. cõstitutiõez. li. vj. q̃ dixi in. d. c. ꝓrrectum. in fi. tamen sicut ꝓfessio facta in manibus nullius obligat deo ad instar voti simplicis ita ꝛ facta in manibus illius qui non põt incorpare religioni. ꝛ ad hũc intellectũ ꝓcedit dictũ Spe. ¶ Secũdo quero si peregrin⁹ intrat nauem vel tabernã ꝛ non ostendit res quas habet postea dicit se ꝓdidisse certas res an debet stari ei⁹ sacramẽto: ☞ Dath. quert ꝛ videt̃ questio impertinẽs sed habuit respectuꝫ ad. §. nautã. alle. s. q. pr. ꝛ id quod dicit in prealle. l. i. nau. cau. stabu. vbi naute caupones ꝛ stabularij tenent̃ de eo quod ꝭ ꝑerint. ad questionẽ aũt arguit ☞ Dath. q̃ sit credendũ iuramẽto pegrini quia non est verisimile q̃ deieret. C. de sa. sanc. ecle. sancim⁹. cõtrariũ tenet per. c. fi. de iureiu. quod facit ex eo quia non defertur iuramẽtum nisi quãdo precedit semplena ꝓbatio. vt ibi nec est locus. c. fi. quod me. cã. ¶ Tertio quero circa hoc si res remisse sũt in naui vel taberna ignoraãte caupone vel nauta ꝛ sũt amisse furto. Spe. ꝺ fur. ver. quid si res dicat nautã vel cauponẽ non teneri ex eo q̃ non tenet̃ nisi q̃ñ sibi cõsignat̃. d. l. i. q̃ dic vt i. d. ver. qd si res. ¶ Quarto q̃ro in eo q̃ dicit de obtinẽtibus administratiões extra monasterium non ꝓmittendis in monasterijs an locum habeat in oibus? Laud. dicat q̃ loquitur de ꝓlatis vel administrationibus habentibus domos extra monasteria. secus de his qui habent residentiã in monasterio licet extra longe a monasterio habeãt redditus quod esse põt ex cõsuetudine que est rõnabilis nisi per eã impediatur hospitalitas vel vtilitas loci ꝛ alia bona que ibi residendo faceret: tunc enim non esset seruanda. de cõsue. c. i. ꝛ c. ex pte. idem Genz. inducens ꝓ hoc verbuꝫ residere quod denotat hic loqui de his que habẽt domiciliuꝫ extra monasteriũ alias sola domus vel redditus seu possessio nõ constituit domiciliũ. ff. ad municip. l. libertus. §. sola. no. de rescrip. dilectus. ij. dixi de fo. cõpe. ex pte. ¶ Quito quero in eo q̃ damnat cõsuetudinẽ de nõ residẽdo in ꝓrabilibus an per hoc dãnatur cõsuetudo que habet q̃ tales habeant voces in electione maioris abbatis. glo. no. ibi ꝛ no. dicit q̃ non. ꝛ idem est ☞ Dan. ¶ Sexto quero in eo q̃ dicat de cã studiorũ si clericus vadit ad studiũ an debet habere fruct⁹ bñficij? ☞ Dath. refert Archi. tenere q̃ sic. si de licentia ꝓlati vadit. per. c. xxxvij. di. de quibusdã. quod dicat ☞ Host. de magistris. super specula. ꝓcedere solũ in studentib⁹ in theologia Archi. vero dicit idem si in iure canonico. nam canones descendunt ex veteri ꝛ nouo testamẽto. ꝺ accu. qualiter. ij. So. ☞ Dathe. mhil approbat dic q̃ verius est opi. ☞ Host. nã pulegium spãle cõcedit studentibus in theologia. d. c. sup specula quod est extendendũ. tamen quia equũ est in huiusmodi late interꝑtari standum videt̃ opi. Archi. qõ. dico de cle. nõ resi. tue. q. vij. ¶ Septimo quero in eo q̃ dixi. s. q. pri. de accedentibus ad studiũ cum licentia ꝓlati quis possit hanc dare ☞ Dath. refert qõ no. Inno. ꝛ ☞ Host. de cle. non resi. relatũ dicentes q̃ ꝓlati etiam area eꝑz hec possũt quod tenet frater Aluarus licet quidam dicant eꝑm solũ hoc posse quia ꝑ ordinatorem in cunctis. xxv. di. perlectis. primũ veruꝫ de h de elec. licet canon. in glo. pc. ꝛ super ea. ¶ Octauo quero si episcopus ꝓ pecunia dat licentiã eundi ad studiũ. dicat ☞ Dat. q̃ non cõmittit symoniã sed est turpe lucrum. ar. i. q. iij. vendentes. ꝛ peccat mortaliter quia dat ꝓ ꝓcio quod gratis ꝺbet. ¶ Nono quero si dat licentiã eundi ad studium sed nõ habendi ibi ꝓbẽdã nisi certo ꝓcio dato. ☞ Dath. di. ☞ Dutenere q̃ si clericus de iure debet eaꝫ habere in scholis cõmittitur symonia ex parte episcopi ꝛ non ex parte clerici. arg. i. q. iij. quesitum. sed si de iure habere non debet ꝯmittitur ex pte vtriusq; de symo. nemo dilect⁹. ij. dic vt in ꝓ. q. q̃ nõ est symonia: q̃ non datꝰ spũale ꝓ tpali sed temporale tñ. i. reddituꝫ bñficij. est ergo potius turpe lucrum.

¶ Ad ampliationem. Nota q̃ monachi ad mutatiõez abbatis ꝺbent ordinari. Et dicat Laud. q̃ dicat de mutatione abbatis: quia abbate impediẽte non possunt ordinari licet velint. de temp. or. ad aures. nam que in monasterio sũt agenda omnia consistũt in dispositione abbatis ꝛ ei obediendum ꝙuis graue ꝓcipiat. duꝫ tamẽ nõ impossibile. d. c. ad aures. ¶ Secũdo no. q̃ monachus potest se excusare ab ordinibus ex causa legitima. Et dicat Gen. q̃ si abbas nolit eum admittere poterit monachus ꝑ viã supplicatiõis adire supiorẽ ad imitar serũ de seruitio domini cõquerentis. ar. ff. de sta. hom. l. i. instit. de his que sunt sui vel ali. iur. §. penul. ꝛ quod no. de app. de ꝓroꝛ. de iurepa. nullus. de accu. olim. ꝛ quod no. Inno. qui cle. vel vo. insinuante. Et no. id quod dicit glo. in hoc verbo legitima. ꝛ in ea ibi nullus. ꝛ quod no. Inno. qui. de. vel vo. insinuante.

¶ Rursus. No. q̃ in mõasterijs debet teneri magister. ꝛ dicat Laud. q̃ nõ dicat idone⁹ quia nullus ꝛ inutilis equipollent. de transla. c. ij. ¶ Secundo no. q̃ monachi debent instrui in sciẽtijs ꝓmittuus. ꝛ exponit ☞ Dan. in grãmatica logica ꝛ similibus. xxxvij. di. si q̃s grãmaticam. ꝛ c. de quibusdam. ꝓ hoc. ff. de excu. mu. l. ij. §. fi. de mu. ꝛ hono. vt gradatim. §. vlt. optaret. Gen. q̃ etiã tenetur magister qui instrueret in iure canonico. q̃ cũ mittũt ad studia fiunt aliquando discoli. ¶ Quero si abbas dicat facultates non sufficere. So. vt in glo. ꝛ in ea. in fi. ꝛ de elec. cuꝫ ex eo. li. vj.

¶ Permissa. No. q̃ monachi debent abstinere ab esu carnium. ꝛ dicat Laud. q̃ hoc pessime obseruant ꝛ hoc ex desidia abbatum qui dum carnes sibi nimis sapiunt non audent subditis denegare ꝛ sic prestant malum exemplum. de vo. magne. ¶ Secundo no. id quod no. vlt. glo. que hoc vult q̃ quia per hanc cle. immutatur dispositio. c. cum ad monasteriũ. ideo dissuetudo circa ꝓscripta non mutat. ꝛ dicat ☞ Dan. q̃ per hãc immutatiõem tollit cõsuetudinẽ precedentẽ. dic q̃ glo. cautius loquit̃ de dissuetudine. i. non obseruãtia vt sit sensus q̃ si dispositio. c. cũ ad monasterium non erat in obseruantia per hanc cle. immutatur. ꝛ debebit obseruari: sed si ponatur q̃ inducta esset consuetudo cõtra illud. c. talis que valeret ita non tolleretur exquo non fit de ipsa mentio. de consti. c. i. li. vj. potuisset autem induci ꝑ ea q̃ dixi. ꝺ cõsti. c. fi. ¶ Quero in eo qõ dicat de vsu camisiarũ que camisie ꝓhibentur monachis? So. phibẽt̃ lince. d. c. ad monasteriũ. ꝛ dicat Laud. q̃ etiã ꝓhibent̃ fernee. s. e. cle. in ꝓn. Idẽ dicat de alijs mollib⁹ vestimẽtis pari rõne. de ꝙsti. trãslatiõem. quod tamẽ dic. vt in se. q. ¶ Secũdo quero an possint vti vestibus factis de coctono qõ dicat fustanũ seu pignolatũ vel vestib⁹ gracillimis ꝛ delicatis factis de lana? videtur q̃ non: ꝑ ea que dixi in ꝓ. q. cõtrariũ tenet Laud q̃ cia q̃ nõ sũt ꝓhibita in regula Bñdicti licet monachis. si tñ alis sint honesta. xvj. q. i. sunt nõnulli. ꝺ vi. ꝛ ho. cle. qñ. s. ca. cle. in ꝓncia. ¶ Tertio quero in eo quod dicat de abdicatione ꝓpꝛietatis an idistincte ꝓhibeãt monachis ꝓpꝛietas cuiuscũq; rei etiã exigue. dic q̃ sic. d. c. cum ad monasteriũ. xij. q. i. nolo nõ dicatis. ¶ Opp. ad hoc. nã põt cõtingere q̃ erit mõachus orphan⁹ parẽtib⁹ ꝛ oĩ tpali auxilio destitut⁹ ꝛ forsan denudatus nec forsan a mõasterio succurrit ei de vestib⁹ q̃ in ꝓbus mõasterijs male seruat̃ ꝓuisio vestiarij. ꝙ dura lex que ꝓhibz eũ habere aliquid ꝓꝓrij. dicat Laud. q̃ hoc non obstat nõ debet habere ꝓꝓrium. Item q̃ si fraudulenter sine abbatis voluntate tenet pecuniam maxime vsq; ad morte non est eius mi-

ferendum. co. ti. sup quodam. 2. c. cū ad monasterium. sed si sciente abbate tenet paratus tradere quotiens requisitus erat ab abbate non censetur ꝓprietarius. pro hoc quod no. in. d. c. cum ad monasterium. nec ex hoc dicatur abbas dispensare super ꝓprio qđ non potest. d. c. cum ad monasterū. esset enim dispensatio tunc tantū quando vellet abbas monacho ꝓmittere qđ haberet proprietatem nomine proprio. ¶ Quarto q̄ro generaliter ad quem pertinet correctio 7 punitio monachi vel cognitio causaruz earundem mōm monachos. Jo de lig. late prosequitur in quo non expedit instare. de offi. or. quanto. 7 ibi dixi.

¶ tendentes. Glo. i. in effectu sūmat. vel fm ℣dau. hoc di. Moniales q̄ nulli subsūt nisi pape 7 canonici seculares per ordinarios 7 alie exempte ꝑ suos prelatos debēt annis singulis visitari 7 ponit numez psonarum visitationi interesse debentū. ¶ Nota q̄ vbi disciplina cōtemnitur religio naufragat. de hoc i gl. xlv. di. 7 in ea ibi. Sa. xxiij. q. iij. iustum. de hoc etiā in gl. q̄ 7 idem ℣daul. qui etiam dicat q̄ huius discipline obediencia est que fidei meritū possidet. ix. q. i. sciendum. in fi. ¶ Secūdo no. q̄ regularis honestas dicatur gloria. quod dicat Ben. intelligendum per dispositiōez. status eni regularis obseruatus vt decet disponit obseruātem ad gloriaz sicut 7 cetera bona. de sū. tri. c. i. in fi. j. ti. i. c. i. simile qđ ait apostolus ad corinthe. xv. miror. ꝓpter g̃oriā vestrā fratres. de iureiu. 7 si xp̄s. 7 alibi gloria. patris est filius sapiens. puerb. xvij. 7. xxv. xcv. di. esto. in aut. constitutio que de dignitatib⁹. §. generale. colla. vi. cum ibi no. ¶ Tertio no. de macula euitanda in religione. nam sine macula 7 ruga debet esse sponsa xp̄i. xxi. dist. quis. alias dānatiōem ꝑpetuam habebit si fidem charitatis quā sponte deo obtulit adulterando xp̄m sponsum turpiter deshoneset. xxvij. q. i. c. i. 7. ij. ¶ Quarto no. de monasteriis monialiuz visitandis. 7 dicat ℣dau. q̄ noie monialiū nō cōprehenduntur monasteria virorum. ff. de le. ij. si ita scriptum q̄ femininū nō ꝯprehēdit masculinū. vt ibi p b̄ qđ no. j. §. statuimus. in glo. in abbatibus. ¶ Quinto not. q̄ monasteria monialiū etiam exempta visitant ordinarij. 7 dicat. ℣dau. ordinarū dici qui iurisdictiōem habet suo iure non alieno beneplacito. ff. ō iurisd. om. iud. more. de hoc in Spe. de of. or. in prin. ex hoc dicat q̄ hic appellat ordinari⁹ qui alias in loco habet visitare cessante exemptione. de cens. cum apostolus.

¶ Sexto no. ibi videlicet que. quod relatiuū que est restrictiuum. dicat eni ℣dau. q̄ verbū exēpta precedēs comp̄hēdisset oia nisi finisset adiecta hec determinatio. si. de sup. ne. pla. cle. vna. ¶ Septimo no. duas spēs monasteriorz exemptorum. de hoc in glo. istorum. 7. idem ℣dau dicens q̄ littera ibi nulli alij subiecta non loquitur de subiectione propaj capitis que magis propie est gubernatio: sed de subiectione totius collegij ꝯcluso capite seu gubernatrice. de rescrip. cle. i. Ex hoc no. ꝫ Lau. q̄ sunt tres spēs religiosorz quedā subsūt pape immediate quedā diocesanis quedam superioribus non episcopis. ¶ Octauo no. q̄ visitatio monasteriorz debet fieri singulis annis. 7 dicat Lau. q̄ hec specialis ꝓuisio vincit generalem. de qua co. ti. in singu. 7. c. seq. in quibus celebratur capitulum soluz de triennio in triennū. dicat tamen q̄ hec prouisio non tollit illam tanquam diuersam quod etiam dico. j. q. vij. ¶ Nono no. de verbo debeant q̄ est necessitatis licet q̄ñq̄ sapiat honestatem. de hoc in glo. ylu. quam singulariter no. ¶ Quero de quibus monalibus loquitur hic Step. q̄ de his que profitentur regulam basilij Benedicti vel Augustini. xviij. q. ij. ꝓuisoz. 7 idem de alijs approbatis que ibi nō exprimuntur quia forte non erant inuente. facit. j. ti. ꝓ. cle. i. ¶ Secundo quero in eo qđ dixi. s. in. iij. notabili. per hanc cle. non comprehendi monasteria virorz: quid si sunt duplicia ℣in. dicat q̄ licet non debeant esse duplicia. i. virorum 7 mulierum. xviij. q. ij. diffinimus. 7. c. seq. tamen si sic sint comprehendantur. dic melius q̄ si essent ꝓmixta taliter q̄ in vno eodem monasterio essent tunc questio haberet dubium quo casu incideremus illā questionē an tale monasterū debeat censeri virorum an mulierum per id quod dixi. de censi. ex litis de excess. prela. dilectis. tamen magis placeret q̄ ipsas moniales visitaret ordinarius non autez monachos vt sic diuersitas sexuū ꝯducat in ris diuersitatē. pro hoc quod dixi in. iij. notabili. Si autem sunt permixta eo modo quo licitum est. s. per distincta monasteria. d. c. diffinim⁹. 7. c. se. tūc de monasterio monialiū dic locum habere hāc cle. de virorum numine cen

sent. n. duo monasteria visitāda. ¶ Tertio quero i eo. q̄ dicat ꝓ ordinarios mōasteria visitāda: qd intelligit per ordinarios? Lau. dicat q̄ diocesanos. inducit. de offi. or. ordinarij. li. vj. qđ potius facit contra. vt no. de iurepa. de. i. in glo. qd de inferioribus. qđ tamē hic intelligit de diocesanis tenet steph. qđ allegat. xj. q. i. de ꝓna. c. ti. c. vno. §. pe. 7 vlt. li. vj. de rescr. ecclē nō alie. cle. si vna. §. ad hec. iuncto. c. sicut vnire. ō excess. prela. sed q̄ noie ordinarioz venīāt etiā inferiores prelati. idicat de offi. or. cuz ab ecclesia. x. 7. c. irrefragabili. 7 eo. ti. ordinarij. li. vj. de iudi. decernim⁹. de ma. 7 obe. c. fi. ꝓ 7 contra ex trauag. execrabilis. §. ceterū. glo. prealleg. Quid de inferiorib⁹ tenet q̄ hic etiā cōprehendūtur inferiores. nā allegat hāc cle. inter alia iura in quib⁹ nota ordinarioz ꝯprehendūtur etiā inferiores: qđ placet per ea que ibi no. 7 facit qđ dico in seq. q. ¶ Quarto quero p̄suppositio quod dixi i ꝓxi. q. q̄ noie ordinarioz ꝯprehendūtur hic inferiores: an ꝯprehendat capitulū vacante ep̄atu? videt q̄ sic: q: succedit in iurisdictiōe. de maioritate 7 obe. his que. 7. c. cum olim. Steph. cōtra: q: hicz capitulū succedat ep̄o quo ad ea que de iure cōi spectāt ad ep̄m secus si de iure spāli. pro hoc qđ no. de elec. scriptū in. gl. hoc tō hic aūt visitatio spectat ad ep̄m tanq̄ delegatū apostolicū. simile de heret. ad abolēdā. Idē Lau. dicat q̄ Jo. an. sup hoc ab eo q̄sult⁹. in. q. facti? Idem rīdit q̄ nō. ꝓ hoc qđ dixi in. d. c. cū olim. ¶ Quinto quero an ordinarij poterūt hāc visitatiōem alteri delegare. Lau. arguit q̄ nō: per ea que no. Jo. an. de offi. or. si eps. li. vj. In ꝯnū ꝑ ea que no. glo. de offi. ordis. qđ placet ꝑ illud. c. 7. c. fi. de offi. dele. §. is aūt. Et ꝯno: q: ibi ꝓbāt delegare is cui ꝯmittū q̄ psonaliter visitet sed⁹ ergo si nō adijcit q̄ psonaliter visitet vt hic. ꝓ hoc qđ dico i se. q. ¶ Sexto quero in eo quod dicat glo. in verbo alia. q̄ monasteria exēpta q̄ subsūt nō pape sed alijs superioribus visitabūt ipsi superiores: quid si monasterū subest abbatisse maioris mōasterij? glo. eadē arguit q̄ ordinari⁹ possit visitare: q: ipsa maior abbatissa hoc nō pōt cū non potest exire. Contrarū tenet q: pōt per aliū visitare. 7 idem ℣dau. 7 hoc facit ꝓ eo qđ dixi s. q. ꝑ. Lau. ꝯtra: q: talis correctio vix bene fit ꝓ mulierem cū nō sit officiū mulieb̄re. nā vna mulier parū appreciat aliam. Itē frequēter sūt socie eiusmodi 7 sic libenter vna aliā releuat ar. ff. de re. iur. femine. de excess. prela. dilecta. de colla. p totū. ꝓmū placet 7 iste rōnes parū vigēt. ¶ Septimo quero de monasteriis subiectis sedi aplice que cōsueuerūt ꝓ visitatores capitulorz ꝓuincialiū singulis ānis visitari sicut monasteriuz monialiū bathonien. an visitabit ꝓ ordinariū? Lau. q̄ sic: quia hec spālis ꝓuisio vincit generalē. de qua. s. c. in singulis. 7. c. se. qđ dixi. s. in viij. notabili. ¶ Octauo quero de monasteriis albaz que cōsueuerūt visitari ꝑ abbates cistercien. credit Lau. q̄ cum ille habeant abbatē cistercien. ꝓ superiorē ꝓ ipm visitabūtur. ¶ Nono quero in eo qđ dicat visitatiōem faciēdam singulis ānis. an sufficiat q̄ fiat in fine ꝓuinc. 7 in ꝓncipio sequi? glo. an sufficiat remittat ad no. c. ti. in singulis. vbi cōcludit q̄ nō: q: sic posset differri in casu. c. in singulis. vsqz ad sex ānos in ꝓuincia monasterij nec sufficeret nisi volētī q̄ fieret de triennio in triennū. hec idē Steph. q: visitatio fit ꝓpt ꝯmissa corrigēda nō ꝓpter ꝯmittēda. si ergo prima sunt sufficiens secūda nō habebit quid corrigat. Idē ℣daul. q: si in fine ꝓmi ānī 7 in principio sequi hic fieret nō esset ān⁹ inter ꝓmā 7 secūdā sed biennū. vnde videt q̄ debeāt equaliter distare. ar. de cōsang. qđ dilectio. vt putat ℣daul. hoc ꝑtse vez quo ad. c. in singulis. q: lra ibi dicat de triēnio in triennū. Sed in casu nostro cessaret hec ratio si in tertio ano fieret in principio secus si in fine. oī tamen casu remanet alia rō q: frustra fieret sequa. ¶ Decimo quero an hec visitatio possit iterari. gl. c. dicit q̄ tm̄ semel in ano fieri debet tñ ex eā pōt iterari. dicens q̄ hec lra nō ꝓdicit: nō tamē dicat quare. 7 Steph. inducat ꝯnuz xxv. q. i. c. i. q̄ nihil facit 7 cū glo. tenet ℣dau. ad hāc lram respondet q̄ respicit visitatiōez ordinariā 7 cōsuetā que fit etiā fine cā nō tamen ꝓhibet iteratā si cā subest. pōt ergo visitare totiens apostolica auctoritate exempta quotiens iure ordinario nō exempta cū ponat sub eodē ꝑcepto. arg. de ꝓsti. trāsla. qđ defendi pōt ex auctoritate glo. sed de iure ꝯnū videt quia cessante hac cle. ordinarius nullo mō visitare pōt monasteria exēpta 7 hic nō dispon̄t nisi q̄ singulis ānis nec dicat semel tā tū. dz ergo itelligi quotiens opus fuerit.

¶. Visitatores. Nota q̄ moniales nō debent vti comatis crinibus. 7 exponit Genze. comatis. i. criniatis. vel comatis. idest in prolixuz extensis ad instar come equi vt fit in cathalōia. 7 hoc vltimū

est ad mentem littere. vt vult glo. per hanc. nam in iure accipimus pro longis capillis. de vi. & hone. cle. clericus neq; vnde etiã dicatur coma mulierum quia comãt & in protensuz extendunt. cesaries virorum a cedendo: quia viri non sic protensos capillos nutriunt vt dicunt dematores. de hoc. j. c. §. q. ij. ¶ Secundo no. q; non debent vti vestibus virgatis. dicat Ben. nec partitis. de vi. & hone. cle. qñ. pro hoc quod not. j. c. §. dicitur. in gl. & similia. ¶ Tertio no. q; non debent vti capuciolis. & dicit Ben. q; cum vsus certorum capuciolorum & certi coloris hic interdicatur datur intelligi q; vsus aliorum honesti coloris iuxta statum religionis eis permittitur potissime, expossente regionis frigiditate. ¶ Quarto not. q; non debent vti cocleis & hę prohibentur etiam laicis in ecclesijs & cimiterijs. j. de cele. miss. clemen. i. & facti exodi. xxxij. cum ap propinquasset moyses ad castra vidit vitulum & coreas. & sequitur & q; interfecit. xxvij. milia. xl v. di. disciplina. & de saltatrice. ¶ Dar. xxxj. xij. q. iij. c. ij. ¶ Dau. ¶ Quinto no. q; visitatores primo debent incipere a monitione ibi inducunt. primo ergo instruent & monebunt nec statiz fulminabũt. vt no. x. q. i. placuit. ¶ Sexto no. casum in quo cessat exẽptio. ¶ Septimo no. q; visitatores debẽt cõpellere monales ad hec obstãda remedijs opportunis. & exprimit Laud. opportunis fortalicijs q; dicat. e. ti. periculoso. li. vi. dic q; ibi ad finẽ loquitur quo ad aliud q; hic. q; ibi de clausura & satis sufficit pena censure ecclesiastice de qua ibi. dũmõ prelati exequerent. nã extranõ seruantes possunt aggrauare censura. ¶ Pp. q; ea q; hic interdicũtur monalibus non debuerunt interdici q; non sũt interdicti in regula Benedicti & oĩa intelliguntur monachis prohibita que non sunt in regula prohibita. xvj. q. i. sunt nõnulli sol. Laud. q; regula posita in. c. nõnulli. non habet locũ hic. & est ratio: q; potuit papa hec addere. quod dic vt. j. e. §. q. ij. ¶ Secũd o op. in eo q; prohibet monialibus incedere p vicos & plateas. videtur eni permittere egressuz de claustro. dũ tamẽ non per vicos & plateas contra id. c. ti. c. vno. li. vj. Solu. gl. in verbo incedat. supplet etiam ex causa honesta: quia debent esse sub clausura. vt in ꝺrio. Laudu. vero videtur velle q; ex causa possint egredi vt accedendo ad eos qui eis subuenunt in necessarijs alias quid faceret paupertima monialis cui portio diurna que sibi datur a monasterio non sufficit. primũ vetus & pauptati monialiũ, puidet. in. d. c. vno. §. sane. ¶ Tertio op. q; videt littera sibi cõtradicere ibi atq; oĩa obseruanda & ibi quibus tamẽ quo ad alia. nam primo dicit ordinarios cõpellere moniales ad omnia obseruanda non ob. exemptõib⁹ deinde dic exemptiõibus non preiudicari quo ad alia. Solu. expone omnia superius dicta vel similia. pro hoc glo. in vsualia. ¶ Tertio op. ad hoc quia ex hoc videtur inferri q; ordinario visitanti non debebit procuratio cum in alijs q; in expressis hic & similibus sint exempte. vt dixi in pr. contrario. glo. ea. dicit q; per hoc non excludit procuratio tanquã annexa visitationi vult dicere q; eo ipso q; iungitur visitatio cõceditur & procuratio tanq; annexa. & idem ¶ Daul. qui intelligit hoc de visitatione ordinaria secus de pactionali vel cõsuetudinaria. de prescrip. cum ex officij. de censi. procuratiões. ¶ Quero an nõie monialiũ hic includatur abbatissa. glo. ij. q; sic. ¶ Pp. ad hoc de eo quod no de sen. ex. vniuersitatis. vbi aliud in abbate q; in monachis. ¶ Dau. sol. referendo. ibi no. dic vt ibi

¶ Secũdo quero an quod hic dicit de monalibus habet locum in sororibus. ¶ Daul. q; sic quia idem sunt. de elec. causaz que. vbi de hoc. licet vulgo distinguant. quidã eni dicunt sorores eas que subsunt fratribus religuas montalesi. de hoc etiam dico. j. ō consang. & affi. cle. vna. q. xvj. ¶ Tertio quero in eo quod dixi. s. an primo contrario q; papa potuit hoc de q; bus hic prohibere vltra regulã an hoc sit verum? videtur q; nõ nam cõsiderato statu nature non maiorem libertatẽ hz papa q; monachus. cum ergo monachus non se obliget p votũ nisi ad ea que sunt in regula nõ videt q; papa possit vltra hoc eũ grauare. quod latius prosequit Lau. declarando an papa possit auferre vel cõfirmare ea que sunt de boms nature vel fortune vel gratie vel glorie & q; bona nature nõ possit auferre ẽ s. de re iudi. cle. pastoralis. quod nec conferre est. e. ti. cum ad monasterium. i fine. de bonis vero fortune videtur q; omnia possit ex quo per votũ & religionez monachus, velle & nolle a se abdicauit & sub iugo ullius qui vicem dei gerit in terris oio se supposuit. de elec. quozũdam. & c. si religiosus. li. vj. potest ergo papa moderari & laxare statum monachi quo ad bona fortune reseruatis sibi necessarijs naturalibus que non possũt auferri vt proxime dixi. Jtez exceptis substãtialibus religionis sicut est abdicatio proprietatis & continentia: quia istis laxatis desineret esse religio in hoc monacho. d. c. cuz ad monasterium. ex ea substantialia vero potest restringere & relaxare, put vult sicut de clausura. e. ti. c. vno. li. vj. vel de carnibus prohibendis. de conse. di. v. carnem & similia. quia hę solẽtates a constitutiõibus ecclesie procedunt. de vo. c. vno. li. vj. quas papa potest tollere. de elec. innotuit. de cõsangui. non debet. de bonis gratie. dicit Lau. q; pape non est hec dare in effectu sed eius qui ipsum vicarium cõstituit licet papa hoc possit dispositiue. i. q. i. eos. cuz se. c. de bonis glorie nihil dicit Lau. sed satis relinquitur solutum per primum dictum: quia si non potest dare bona gratie multominus glorie nisi disponendo de illa. dic quo ad id quod dicit de bõis fortune q; papa ex cã disponere potest de monachatu etiam respectu substantialiũ q; illa pendent ex cõstitutione ecclesie. quod dixi in. d. c. cũ ad monasterium. in fi. ¶ Quarto quero in eo quod dixi. s. in p mo notabili an moniales possint vti coma. glo. per hanc arguit q; sic quia in littera prohibetur eis copulatiue ne vtantur comatis & cornutis crinibus. ergo comatis nõ cornutis possũt vti & idem ¶ Dau. de hoc per Archi. xx. q. iij. c. ij. de cõsuetudine tamen in Jtalia tondentur. vt di. glo. & ¶ Daul. & hinc cõsuetudini standum est: quia est optima legum interpres. ff de legi. si de interpta. de cõsue. cũ dilectus. ad. c. quecũq; xxx di. alle. glo. respondet Ben. vt glo. q; ibi de mulieribus secularibus. & quia ibi dicit de muliere vacante religioni intellige de religione fidei non habitus. ar. C. de postu. nemo. de epi. audi. nemo. & ad copulam & posita hic in tex. dicit q; potest exponi pro vel vt frequẽter fit. ff. de ver. sig. sepe. no. de rescrip. c. ij. nam frustra videtur fieri veli impositio, si coma esset sibi velamen. Jtem non videtur differentia inter mulieres seculares & regulares que tamen sicut differunt habitu ita debẽt in coma differre sm euz quod placet. & pro hac expositione q; & ponatur pro vel: est quia negatio que sequit ibi non vtatur negat oĩa pmissa sepatim. vnde & stat pro nec. ff. de re. du. si is qui ducenta. §. vtrum. ¶ Quinto quero in eo q; di. visitatores debere cõpellere mõiales ad ea de qb⁹ h. qb⁹ modis cõpellẽt. gl. per hoc & ¶ Dau. latius dicunt q; excõicando suspẽdendo vel interdicendo locũ capituli stallum chori vel incarcerãdo intra septa monasterij. de reg. c. vlt. de symo. dilectus. & c. quoniã. s. cle. pr. §. si quis. vel per disciplinã regule. d. §. si quis. & de hoc etiam. in seq. q. ¶ Sexto quero circa hoc an poterunt cõplere exemptas destituẽdo ipsas glo. ea. dicit q; ñ & idem ¶ Dau. quia tunc nõ esset cõpulsio si esset perpetua ꝺnatio. pro hoc quod no. Jnno. & ¶ Dosti. de eta. & qua. que ris. & de reser. dilectus. vbi dicunt q; generales visitatores nõ possunt aliquos ammouere. pro hoc. s. e. an singulis. & c. seq. quod intelligit ¶ Dost. nisi sint delegati. de re iudi. cum. a. & a de accu. qualiter. & c. se. ¶ Det. & Ab. dicunt q; visitator dat⁹ a papa potest ammouere ab administratione aliter non. d. c. in singulis. & c. seq. Concludit ¶ Daul. formam mandati inspiciendã & si ibi continetur inquiras & corrigas potest ammouere ab administratione. nam forte correctio aliter fieri nõ potest. arg. de accusa. ad petitiõem. ad iurium predictorum & verbum correctionis depositiõez continet. vt no. de verbo. sig. querenti. in glo. i. & si dicitur inquiras & sic seruare compellas non poterit ammouere perpetuo quia non esset correctio. vt dictum est. s. e. q. pro hoc quod no. Jnno. de appel. pastoralis. in fi. Lap. tenet q; etiaz poterunt destituere. nã sicut vox mortua compellit beneficiatũ ad ordines per beneficij ꝺnationẽ. de elec. licet canon. & c. cum ex eo. & pari rõne vox viua hoc poterit. quid enim si abbatissa & monales volunt visitatores ad visitandum admittere vel eorũ mandatis parere nõ debent posse post alias penas. ea tamen crescente contumacia penam augere. de eta. & qua. cuz bone. vbi est exẽssiũ & ibi de hoc. de iudi. cum non ab homine. vt lite non cõtest. qñ. in fi. pmittitur enim visitatoribus a generali capitulo deputat̃ ꝓpter contumaciam & contemptũ monachorum eos a cetu aliorum remouere licet alias relinquentes dimittere debent corrigendos ab abbatibus suis. eo. ti. ea que. ver. ata tamen. & ver. ipsi etiam. & quod ibi notatur. ¶ Pp. ad hoc quia visitatores hic quo ad exemptas sunt delegati. ad hoc de prebẽ. hi qui. li. vj. de heret. ad abolendã. Sed delegati non possũt aliquem priuare beneficio. no. Jo. an. de here. pro humani. li. vj. nisi habeãt spãlem potestatem ad hoc. de concess. pben. quia diuersitatẽ. de accu. cum dilecti. Lap. non respõdet sufficienter ad ꝺriũ quod dico in se. ꝺrio. Sed ad cõez dicit q; visitatores quãdoq; dantur a iure qñq; ab hoie. ita iure vt h

posſunt pro ꝑteritis delictis punire. vt dicit in.c.ea que.ſz nō ꝓuare ſed ꝓpter cōtumaciā in odiū rebellū maxime ſi ſunt notorie poſſunt etiaz beneficijs ꝓuare. l. di. cōtumaces. lxxxi. di. ſi qui. xvij. q. ij. Eleuterius. viij. q. i. ſciēdū. in fi. xv. q. vj. ſi quis tumidus. xxiij. q. v. ſi apud. bene facit de offi. dele. ꝓterea. Si vero ſunt dati ab hoie vt a papa vel legato de latere poterūt ꝓuare etiam pro ꝑteritis cōmiſſis etiaz exĕptos ſi ue ſint ſpāles ſiue generales. de reſcrip. dilectus. i. de re iudicium. i. 7. a. de accuſa. qualiter. i. 7. c. cum dilecti. facit quo ad datos a legato. de elec. ſi abbatem. ō offi. lega. c. i. 7. ij. de vb. ſignī. c. i. li. vj. 7 hoc maxime ſi dicit in commiſſione corrigatur ꝛc. p no. de ver. ſig. querenti. in glo. i. Idem di. La. ſi debet ab inferiore qui poſſit ꝓuare circa ſubditos ſuos. ¶ Opp. ad hoc de offi. vica. c. pe. lib. vj. So. Lap. q ibi in vicario cpi dato ſimpliciter ſine clauſula corrigēs ꝛc. dicit tamen vltimo dicendū q visitatores de quib⁹ hic vel dati in capitulo generali cognoſcere pñt non ad finem ſniandi ſed ad ſupiorē referendi. tamē ſit ita notoriuz q negari nō poſſit nec indigeat cognitione iudiciali poterūt declarare eas inuſtū ingreſſum habuiſſe 7 reuocādas eſſe ac remouere de facto vt de facto tenēt ar. xxiij. q. vlt. ecce. 7 quod ibi no. de fi. p̄ſb. qñ. 7 quod not. idem La. de pe. cle. ij. 7 ex hoc videt recedere ab his que dixi s. c. q. 7 tenere cum glo. etiā Spaul. quod placet 7 papie qō dicit. Spau. cōſiderando verba mādati 7 ex hoc non expedit reſpondere ad cōtrariū ꝑcedens ſed ſtandū eſt 2trario q delegatus nō habet ptātez ꝓuandi beneficio niſi det ſpālis. quod optime ꝓbatur. in. d. c. pe. de offi. vica. li. vj. Jn eo aūt quod La. dicit q in caſu notorij poterunt declarare 7 de facto remouere. dic vt in ſeq. q. ¶ Septimo quero ſi quis cuius int̄ fit coram viſitatorib⁹ denūciet abbatiſſam 7 moniales q non habent canonicum ingreſſum 7 eſt paratus in cōtinēti ꝓbare an poterunt hoc audire 7 ſi inuenerint ſic eſſe vel eſſe notorium an poterūt declarare eas titulū non habere 7 remouendas eſſe 7 de facto remouere ſicut de facto tenet La. ar. q cognoſcere poterūt 7 ꝓnūciare eas non habere canonicū ingreſſum 7 remouēdas eſſe vel ſupiori referre. iij. q. vj. accuſatus. xvj. q. i. frater. 7 ibi no. in glo. pe. vel hoc declarare ſi ſit notorium. ar. de ap. ſollicitudinē. §. ſi vero notoriū. 7 qō ibi no. de offi. vica. c. pe. vbi de hoc. Jn cōtrariū quod no. de offi. dele. ſup eo. de re iudi. decetero. La. dicit q poterūt hoc facere niſi ſint ꝓhibiti a iure vel ab hoie 7 q hoc poſſit fact⁹ q: delegat⁹ gerit vicē dele. c. vlt. xciij. di. c. vlt. xciij. di. c. i. de reſcrip. ſuper litteris. 7 maior eſt ordinario. de offi. dele. ſanc. 7 c. paſtoralis 7 qō ab eo fit dicit fieri a delegāte. de preben. hi qui. li. vj. verius puto q hoc non poſſint quia ſolū cōmittit hic q cōpellūt moniales ad ea de qtibus hic. pro hoc qō dixi. s. q. prior. ad c ſollicitudinē. dic q ibi de ordinario ſecus in delegato cui⁹ iuriſdictio nō dz extendi. de offi. dele. cum olim.

¶ Statuimus. No. q nō oēs abbatiſſe benedicuntur. de hoc in glo. i. ¶ Secūdo no. q alique benedicūt: vt quādo hoc habet conſuetudo monaſterij. de hoc in glo. vt ſcripſi. 7 i eo qō dicit diferētiam inter benedictiōem abbatis 7 abbatiſſe quia abbas benedictus confert ordinē abbatiſſa nō. di. Step. q abbatiſſa pōt conferre 7 inſtituere ſi eſt 2firmata. vt no. de maio. 7 obe. dilecta. ſed excōicare vel ſuſpendere nō vt ibi. 7 aliquos caſus in quibus melior eſt cōditio mulierū q̄ virorū. ibi no. Hoſt. aliquos econtra. no. ff. ō ſta. ho. in multis. 7 aliquos in qbus ē par. no. Spe. de. peu. §. i. ¶ Opp. in eo q dat abbatiſſis ānū ad petendū benedictiōem quia debuiſſent ſufficere ſex mēſes ſicut ſufficiunt ad obtinēdum cōſecratiōem. c. di. qñ. de trāſla. c. ij. §. ſed neqz. Sol. Laud. 7 Benze. q ibi datur breuis tēpus ꝓpter periculū quod eſt in mora: q illa eccleſia dicitur vidua ſaltem quo ad ea que ſunt ordinis vel cōſecratiōis fuit ergo tēpus reſtringendū. ar. de elec. ne pro defectu. de cōceſ. ꝑben. c. ij. de elect. vbi periculū. li. vj. ¶ Quero cui⁹ etatis debet eſſe illa que aſſumit in abbatiſſam. di. Spau. q ſi per electiōem vel ꝓuiſionem debet peregiſſe annū. xxx. de elec. idēnitatibus. li. vj. refert tamē Archi. tenere q poſſulari pōt ab epō in minori etate. de quo in. c. idēnitatib⁹. vbi cōtrariū no. in glo. eligi. quod eſt verius per no. ibi per Jo. an. 7 de elect. cle. i. in glo. non ꝓhibet. ¶ Secūdo quero in eo qō dicit de abbatiſſis ſolitis bñdici qd ſi alique fuerunt benedicte alique non. glo. i. ſol. q ſi mos reperit ſeruatus per. xl. annos illi ſtabitur alias erit in voluntate abbatiſſe an faciat ſe benedici vel non. 7 idem Spau. ¶ Opp. ad hoc quia vltimū tempus ſpectandum eſt. de cauſa poſ. cum eccleſia. de ſepul. is qui. §. i. li. vj. ff. de reli. 7 ſump. fune. ſi mulier. fol. Step. q ſtandū eſt contrarijs quo ad hoc q debent facere ſe benedici ſed non eſt locus pene huius cle. ſi hoc non fecerint. 7 in hac glo. ibi ex pte. ff. de annu. leg. l. ſeio. §. medico. Step. ¶ Tertio quero an quilibet die poſſit abbatiſſa benedici. glo. vt ſcripſit q ſic. 7 idem Laud. 7 Spaul. 7 de hoc. j. q. ix. ¶ Quarto quero. an hec benedictio ſit iterabilis. glo. c. q non. Idem Spaul. 7 in eo quod glo. dicit in hoc inquirendū eſſe quid ſeruat curia. dicit Steph. ſe audiuiſſe q qñq fuit ibi iterata. dicit etiaz q i ꝓuilegio per Benedictū dato celeſtinus cōtinet q abbas eorum electus in concordia ſtatim adminiſtrat 7 ſi alias nō ſuit benedictus poteſt a quocūq benedictiōez recipere. quod vltimū non eſt ad ꝓpoſitum niſi hoc reſpectu q papa poteſt libere diſponere de hac benedictione danda vel nō danda 7 ſic etiam de reiterāda. 7 de hoc in ſe. q. ¶ Quinto quero in eo quod dixi. s. ꝓxima. q. in fi. 7. s. q. ij. pone q non eſt cōſuetudo in mōaſterio q benedicat abbas vl abbatiſſa. dicit Lau. q ſine benedictiōe facit ea que ſunt officij. ſic intellgit ō ſup. neg. prela. c. i. 7 hoc in abbatibus vel abbatiſſis collegium habentibus. de alijs aūt qui dicuntur abbates ſed non habēt collegium. dicit Laud. ſecus 7 maxime in aragonia vbi aliqui rectores dicuntur abbates 7 eorum vxores abbatiſſe. vult dicere q de iſtis qui non ſunt abbates vel abbatiſſe in congregationibus religioſis frustra querunt de benedictōe. ¶ Sexto quero an benedictio aliquid addat. Laud. arguit q nō: quia etiam ante benedictiōem dicitur abbas vel abbatiſſa. de ſup. ne. prela. c. i. de accu. meminim⁹ 7 credit q potius ſit. de ſolēnitate 7 bene eſſe q̄ de ſubſtantia: 7 q ante benedictiōem pōt abbas vti baculo paſtorali ſi ei datur ad ſuſtentatiōez ordinis 7 laboris ad quē aſſumptus eſt 7 remittit de iſtis inſignijs ad no. p ſe ō ſo. cōpe. cle. vna. ¶ Septimo quero de abbatibus qui ex ꝓuilegio vtunt annulo an in villis in quibus habent tēporalem benedictionē poterunt benedicere ſicut epi. Lau. q non. per. c. abbates. de ꝓuile. lib. vj. vbi hoc probatur. ¶ Octauo quero ſi de antiqua cōſuetudine ante illud. c. abbates. dederunt abbates alicui⁹ loci bñdictiōem predictaz an poterunt ſucceſſores continuare. non ob. prealleg. c. abbates. Laud. arguit q non: quia nō eſt ſtat⁹ p̄ſcriptibilis. talia nāqz potius ſunt ordinis 7 dignitatis q̄ iuriſdictionis. s. xcvj. di. nō nulli. cum. c. ſeq. 7 hoc tenet Laud. niſi ex ꝓuilegio aliud cōpetat eis quo caſu dicat iudicandū ſm tenorem ꝓuilegij. de ꝓuile. recepim⁹. Hoſt. de eta. 7 quali. cū contingat. tenet q etiam ex cōſuetudine preſcripta hoc eis cōpetere poſſit. qō videt tenere Ben. 7 inducit de excel. prela. accedētibus. qō placet ꝑcipue in caſu p̄miſſo qñ hoc erat de cōſuetudine. ante. c. abbates. nam per illud. c. nō tollit cōſuetudo. de conſti. c. i. li. vj. ſz ex cā rōnabili potuiſſet induci illud. c. ſm ea que dixi. de conſuetudine. c. fi. 7 pro hoc qō dico in ſeq. q. in fi. ¶ Nono quero an inter eccleſias que ad ip̄os abbates ꝓtinent ipſo iure poſſint veſtes ſacerdotales vel cruces altarium vel alias imagines benedicere ſaltem que ad vſum ſuarum eccleſiarum neceſſarie ſunt. Laud. arguit q ſic cum poſſint pſonas. i. monachos 7 cōuerſos ſuos benedicere 7 ordinare vſqz ad lectoratū lxix. di. qñ. fortius ergo res cum perſona ſit rebus dignior. i. ſti. de in. natu. §. fi. xij. q. i. papim⁹. Jn cōtrarium nā benedictio quam recipit abbas non eſt ordinis ſicut nec illa quā faciunt preſbyteri cardinales 7 ideo pōt impendi nō tantū die⁹ dominicis ſed etiam alijs. quod dixi. s. q. iij. Jtē nō facit hec benedictio differre tēpus vacationis beneficiorum que prius habebat benedicendus licet aliud ſit in epis. de elec. cū in cunctis. in pam. immo adepta poſſeſſione abbatie vacāt prioza beneficia. xxi. q. i. ſi quis. iam pro hoc quod not. de ſup. neg. prela. c. i. de reg. iur. inter. in fi. preterea res inanata fortius recipit benedictionem ſeu conſecratiōem q̄ animata ſicut calix ſi furtiuus conſecratus fuerit non reſtituit 7 tamen ſeruus claz cōſecratus reſtitueretur. vt not. xvij. q. vj. cōparauimus. vj. q. i epiſcopus in dioceſi. Jtem ſacratio ſeu benedictio non debet fieri niſi per epiſcopum. de conſe. eccle. vel alta. aque. 7 veſtimenta eccleſie debent eſſe ſacrata. de conſe. diſt. i. veſtimenta 7 Laud. dicat q omnis benedictio ſaltem ſolemnis debet fieri per epiſcopum. xxvj. q. vj. miniſtrare. de conſe. diſt. i. cum ad celebrādas. excepta illa que fit per p̄ſbyterū in miſſa abſente epo vel preſente 7 nolente benedicere. d. c. cum ad celebrādas xcv. di. ecce. ex hoc dicat q benedictio premiſſa ſuper veſtibus 7 alijs potius eſt ordinis epiſcopalis ſicut illa que fit ſuper aq̄ cum reconſiliatur eccleſia. d. c. aqua. dicit tamen q aliqui abbates contrarium faciunt bñdicendo quotidie veſtes vñcūqz

oblatas: sed quo iure dicit se nescire nisi spāliter hoc cōtineat in pīuilegio suo: sed forte facunt sub spe venie ad instar illorum p̄sbyterorū. de quibus. xcv. di. perueniit. de consue. c̄p̄to. vel rōne benedictiōis quam receperunt ordinati in presbyteros. de sacra vnc. c. vno. §. hoc vngento. que tamē benedictio non suffiat alias liceret etiā simplici p̄sbytero. dic q̄ talia sūt potius dignitatis ep̄alis q̄ ordinis. vt no. de excess. prela. accedentibus. ideo abbatibus precipue vtentibus insignijs pōtificalibus possunt hec de cōsuetudine cōpetere. p̄o hoc q̄ dixi ō. q. vij. ¶ Decimo quero que sit cā rōnabilis per quam excuset abbatissa a recipienda bñdictione. So. vt in glo. puta. & in eo quod di. de corrupta promota in abbatissam per eū qui potest. dic vt in se. q. ¶ Undecimo quero circa id quod dixi in prima. q. quis possit p̄mouere corruptaz? Laud. q̄ papa ſm no. de elec. cle. i. in verbo eligatur. & c. idēnitatibus. li. vj. ¶ Op. ad hoc q̄ imo ep̄us etiā possit dispensare. vt no. per archi. in. c. idēnitatibus. & xviij. q. i. quā sit. & quod no. ō eta. & quali. tuam. in Spe. ti. ij. §. nunc de ep̄oz. ver. lvi. Solu. ſDau. stat cōtrario & p̄o hoc facit. de etā. & qua. c. vno. li. vj. & quod no. de cor. vici. Tho. & ſm hoc debebit intelligi dictū Lapi. cessante dispēsatiōe verius tñ puto q̄ non possit alius a papa dispensare q̄ ꝙtra ius est q̄ corrupta sit abbatissa. xx. q. i. inuenculas. contra q̄ sol⁹ papa dispensat nisi inueniatur alteri concessum. de tempo. or. dilectus. nec iura in cōtrariuz allegata. ob. vt in eis pz. ¶ Undecimo quero an pena que imponitur hic abbatissis q̄ cadant a iure suo si non fuerint benedicte habeat locum in abbatibus. glo. in abbatibus. q̄ non & idem Benze. quia cum sit iure cautum de abbatibus non debemus extendere in penalibus. argū. de sup. neg. prela. c. i li. vj. de senten. excom. is qui. c. li. ne se. vacan. illa. C. de coll. illaz. aut. de non eligen. scō nuben. §. optimū. ¶ Tertiodecimo q̄ro an cadant ipso iure in casu isto a iure suo. ſDaul. q̄ sic. & idem Laud. & Ben. p̄o hoc: q̄ hic sunt verba nō habentia tractum ad futurum ſm no. C. de iur. ſ. com. iudi. i criminali. de foro cōpe. si diligēti. & quod ibi dixi. dicit tñ Lau. secus esse in tpe quod dat ad ꝯfirmatiōem petendā q̄: tūc nō ipso iure sed per sen. de elec. q̄ sit. li. vj. dic q̄ in casu. c. quam sit. etiam cadit ipso iure. vt ibi no. & hoc sentit Ben. quia allegat illud. c. p similia ad casum huius. §.

S. Illas. No. q̄ canonice seculares non sunt appro bate. imo reprobari videnť. vt dicit glo. in mo & idem Laud. p̄o hoc. e. c. vno. li. vj. vbi disponit q̄ monales sint clause q̄ iste non faciūt. vnde in eis non verificaťt illi versus. Spectatū veniunt ⁊c. de quibus de vita & hone. cle. cū decorē. est aūt ſm Lau. status earū periculosus. arg. de iudi. mulieres. in prin. li. vj. propterea papa non approbat sed pmittit nec ppter talem pmissiōem est earū status sine vicio cum sit de se malus. xiij. di. nerui. & pmittimus aliqua nolentes q̄: malas hoium volūtates ad plenū p̄hibere non possumus. xxxj. q. i. in hac rōe. regula is qui tacet. li. vj. ¶ Quero quid si canonice iste sunt subiecte alicui superiori non ep̄o & exempte ab ep̄o an poterit ep̄us eas visitare. videť q̄ nō. s. e. cle. in prin. Contrariū tenet ſDau. dicens q̄ cum hic post verbū exempte non repetat sedi apostolice subiecte ita q̄ nulli alij. vt. s. in prin. videtur velle q̄ ordinarius possit eas visitare non habita distinctione predicta. Cōtrarium puto. nam limitatio illa debet intelligi repetita hic. de appel. scō requiris. & non repetit eā hic: q̄: raro vel nūquā accidit q̄ tales canonice habeant superiorez non ep̄m citra papā cū nō habeant ordinē approbatū. sed p̄ suppposito q̄ superiorē haberēt nō debem⁹ dicere ei preiudicandū p̄ hāc lr̄am exquo nō exprimitur. ar. de offi. dele. super eo.

S. Ipsos. No. q̄ visitatores isti debent esse cōtenti duobus notarijs. q̄ō dic vt in gl. i. ex q̄ singulariter no. de verbo contentos que est taxatiua & negationem implicans. ¶ Sco no. ex eo q̄ dicit de duob⁹ notarijs q̄ hoc casu non sufficit vnus. cōtra id. de pba. qñ contra quod sentit Laud. & p̄o hoc. ff. de manu. testa. libertas. §. fi. ō ver. sig. iter alia. §. si ita darē. Ben. vero di. q̄ p̄ vbū p̄cipim⁹ innuit q̄ vbū ꝙtōs dz itelligi solū vt plures duob⁹ ducere non possit sed vnum solum sic. ar. c. qñ. q̄ō videť ver⁹. tutus tamē est non recedere ab hac dispositione. p hoc q̄ō dico j. in. iij. cōtrario. & dicit Benze. q̄ restringit numerositas ad duos ne pl⁹ debito grauēť simile. de offi. or. vt iusta. ¶ Tertio nota q̄ visitatores debent secum ducere psonas sue ecclesie. honestū est enī & iustum q̄ tales ducātur. ar. de his que fi. a prela. nouit. quāto. de accu. qualiter. ij. & quod no. de cle. nō resi. ad audientiā. ¶ Quarto no. de quattuor viris honestis ducēdis p̄ visitatores. & dicit Ben. q̄ hic numerus statuitur ad vitandam suspitiōem. ar. de vi. & ho. cle. mōasteria. ō iud. mulieres. li. vi. facit. p hoc q̄ō dixi. s. in. ij. notabili. ¶ Quinto nō. q̄ illi qui ducūntur per visitatorē debent esse honesti & maturi. & expone verbum maturis quo ad etatem. vt in glo. Ben. vero exponit honestis quo ad mores & cōuersatiōem. de sepul. cle. dudum. §. statuimus. maturis morum honestate qui alias dicuntur graues moz grauitate. de spon. cum in tua. sed hec expositio bis idem repetit ideo quo ad verbū maturis placet expositio. glo. quam etiā tenet. ſDaul. & bene. p batur in. c. cum in cunctis. allega. in glo. ¶ Sexto no. de verbo p̄cipim⁹ quod importat necessitatē. xxij. q. i. quod p̄cipit. de. verbo. sig. ſi in his. ¶ Op. in eo q̄ dicit de duab⁹ psonis q̄ imo possit ducere tres. de offi. or. vt iusta. So. vt in glo. ij. ¶ Secūdo op. q̄ ep̄us possit introducere plures q̄ hic dicat de censi. cum aplūs. glo. circa visitatiōem sol. q̄ hic taxat numerus intromittēdoz in capitulo sed numerus pcurationū de quibus in. c. cum aplūs. non restringit. quotus autē possit esse numerus psonaz non dicit in. c. cum aplūs. sed tantū de numero exactionū. de numero aūt psonaz refert ſDaul. id quod ibi no. q̄ō dic vt ibi. ¶ Quero an isti viri possint eē laici. glo. non distingut q̄ sic. & idem ſDau. ¶ Op. ad hoc de offi. or. vt iusta. vbi p̄cipit seculares excludi. glo. c. hoc ꝑtūm sentit & nō sol. sed glo. circa visitatiōem & cum ea ſDau. dicit q̄ illud seruatur in visitatiōe alioz monasteriorū non monialiū & sic videtur velle q̄ si visitaťt viroz non possunt duci seculares & ad monasteriū mōialiū sic q̄ō videtur absonū. vñ melius est intelligere hanc cle. scōz. c. vt iusta. q: vnū ius p̄ aliud supplet. ur. de elec. cum expediat. li. vj. si aūt ep̄us visitat suaz ecclesiā cathedralem seruabiť extrauagans Bonifacij. viij. de offi. or. debent. vt dicit glo. palle. & idem ſDaul. & de hac visitatione dicitur in illa extrauāgāti q̄ ep̄us duabus vel tribus personis clericali caractere insignitis quarū vna sit notarius & alia religiosa eiusdē ordinis sit contenť. & pbaťt ibi q̄ si cuit contra visitatiōem non prescribiť ita nec contra talem numerū taliter qualificatū. ¶ Secūdo quero si visitator ducit plures psonas q̄ hic dicatur. dicit ſDaul. q̄ moniales poterunt ppria auctoritate p̄hibere. de excess. p̄la. cum ad quorundam. ꝛ. q. uj. quia cognouim⁹. p̄o hoc quod no. s. ō. dec. cle. si beneficioz. ¶ Tertio quero an hoc casu ejcient oēs? videtur q̄ solum illos qui supfluunt per id quod not. ij. q. vj. §. diffinitiua. ver. cum certa. xij. q. ij. si ques de seruis. ꝛ. q. iij. inter cetera. de dona. aplice. de censi. cum apostolus. ff. de aqua coti. & esti. l. i. §. trebatius. naz vtile per inutile nō viciaťt. regula vtile. li. vj. ſDau. refert Cum. dicere q̄ si supfluū potest separari a debito p̄cedit quod dictū est alias poterunt oēs ejci. d. l. i. §. item queritur. & dicit ſDau. hanc impossibilitatē itel ligendā respectu facti non iuris. vt q: prelatus nen vult visitare nec p̄curari nisi oēs intersint alias homo ab hoiē bene est sepabilis sicut aīalia. d. §. tribatius. ¶ Op. ad hoc nā eo ipso q̄ prelatus ducit plures causaťt impotentia sepatiōis. ignoraťt eni quē vult in numero debito & sic nihil est ibi vtile propter aīum excedētis prelati palle. §. item queritur. de off. dele. cuz super. soluit ſDau. q̄ vbi non vult ep̄us visitare nisi admittaťt oēs vel si nō distinguit quos vult esse de numero omnes p̄nt ejci & sic p̄cedit ꝙuz alias p̄cedit quod dictū est. de hoc aūt Brocardo an vtile viciet p̄ iutile. refert ſDau. q̄ nō. By. in regula vtile. tangit etiam aliquid de eo quod no. Inno. ō elec. illa. quod ibi plene dixi. deide refert Ja. de are. dicere q̄ aut vtile cātur ab inutili & viciaťt vtile. ff. de ver. ob. l. i. §. si qs ita. de fideiuss. cum lex. C. de legi. non dubiū. facit q̄ō not. de offi. dele. significantib⁹. de preca. c. ij. de censi. grauis. fallit qñ pārū est inutile rīspectu vinculi inutilis sed vtile respectu vinculi naturalis. C. de cōtrahen. stip. nuda. facit q̄ō not. Inno. & Compo. de elec. quod sicut. aut inutile causaťt ab vtili & tūc inutile trahitur ad vtile. ff. de contrahen. emp. l. fūdus. & sic pōt intelligi. ff. de dona. inter vi. & vxo. si spōsus. §. generaliter nec ob. de elec. si cōfirmatiōem. li. vj. quia ibi cōfirmatio accedit electioni & ei cumulaťt. non aūt ab ea causaťt aut vnū alteri vice mutua est & tunc viciatur vtrūq; ff. de arbi. pedi. famil. her. in hoc iudicio. de of. dele. cum sup. quod. c. quō intelligatur. instet ſDau. dic vt ibi dixi aut neutrū est causa alterius & tunc si potest vnum ab altero separi non viciatur vtile dummodo culpa non possit ascribi agenti. d. §. itē queriť. & §. trebatius. Bar. ff. de fideiuss. grece. §. illud. tenet distinctionem premissam an sint separabilia an non. que sunt glo. ff. de vsu.

l.pecu.⁊in eodem.§.illud.refert Ja.bu.dicere q̄ indiuiduū dicatur altero de quatuor modis.quoddam est inseparabile natura.ff.de ver.obli.l.iij.§.cato.quoddā indiuiduum ē ratione dependentie:ut accessorij a principali.quoddā est indiuiduum rōne volūtatis cōtrahentiū.ff.de arbi.pedius.quoddam rōne forme.d.c.illud.de hoc quod dixi in.d.c.illa.⁊.d.c.cuz super.⁊ hoc quo ad illud generale an vtile. sed quo ad questionem p̄missam an oēs possint phiberi placet determinatio p̄missa ad id q̄ dixi in.d.c. cum apostolus.

§. Si qui. Nota casum i quo incurrit excōicatio ipso iure.op⁹ tñ est facto hōis quo ad monitionem p̄mittēdam fm Laud.⁊ de hac monitione.j.q.j.ij.⁊.iij. ¶ Secūdo nota q̄ p hanc cle. tolluntur statuta et cōsuetudines cōtrarie: quia sic exp̄mitur hic: als secus.de cōsti.c.j.li.vj.tollūtur hic etiam priuilegia:⁊ intelligit Jſdau.q̄ hec tollūtur quo ad omnia.de quib⁹.s.ea.cle. ¶ Quero an possit p̄latus monere visitandas anteq̄ impediat? glo.p hāc q̄ non quo ad hoc ut sit locus huic pene.⁊ intelligit Steph. q̄ ppter periculum pōt pius fieri mentio p id q̄ no. Jmo. de p̄ben.pro illoz.in glo.magna.circa medū.sed ex illa monitione nō erit locus huic pene. Idem Jſdau.⁊ Benze.pro hoc:quia cū debeat fieri monitio ut resipiscant oportet itelligi q̄ iam impediebāt⁊ maxime fm Benze.quia hic agit de incurrenda pena vbi stricta inp̄tatio fieri debet.de pen.di.j.pene.ff.de pe.interp̄tationem.regula in penis.li.vj.⁊ in hac glo.ibi super glo.ij.⁊ de offi.deleg.cum plures.li.vj.in glo.vlti. ¶ Secundo quero an sufficit vnica monitio? Jſdau.q̄ sic cum hic loquat in singulari.p hoc de decimis.cle.j.vbi dixi in.ij.notabili.⁊.q.xxv.⁊ dicit Jſdau.q̄ hec monitio fiet p visitantem:⁊ q̄ singularis persone vel alterius monitio non sufficeret sicut nec in alio casu.de vi.⁊ hone.cleri.c.fi. de sen. excō. in audientia.⁊.c.contingit. ¶ Tertio q̄ro an sufficiat monitio generalis? glo.ea.nō determinat. Jſdau.arguit sufficere:q̄ non dicit q̄ nōiatim.facit de sentē. excō.cōstitutionem.li.vj.de vi.⁊ honesta.cle.cle.j.in quibus regnitur specialis:ergo in alijs vbi non exp̄mitur sufficit generalis. ar.de p̄ben.presenti.§.loca.li.vj.⁊ hoc tenet Benze.q̄ possibile est q̄ visitatores ignorent noia impedientiū:⁊ sic non possūt facile noiatim monere:⁊ p hoc possz hec pulsio plus debito differri quod ē vitandū.ar.ne se.vacan.c.vno.li.vj. ¶ Tertio quero an ordinarius potest hoc casu absoluere excommunicatos? glo.vult q̄ sic.⁊ idem Benze.per.c.aduersus.de immu.eccle.

Am de quibusdā. Glo.j. diuidendo sūmat.uel fm Jſdau.p alia verba ad eundē tamē intellectū ꝺ dicit. Mulieres statū beginnarū sectātes⁊ de nouo assumētes ac religiosi in hoc dātes auxiliū consiliū uel fauorem ipso facto sunt excōicati.stat⁹ tū penitētialis per hoc nō interdicat Nota q̄ nole mulierū continent mulieres emuscūq̄ cōditionis:etiā virgines.de hoc in glo.ij. ¶ Secūdo nota q̄ beginne sunt reprobate.⁊ dicit Mbath.q̄ sunt quedam mulieres que habitum griseū portant⁊ non sunt sub aliqua regula uel obediencia:⁊ tamē ut religiose incedūt⁊ multe dicūtur eē vltra mōtes. Ex hoc arguit cōtra bizochos qui dicūtur continentes:⁊ cōtra fraticellos q̄ sunt sine obediētia:nec p̄fitentur religionē approbatā:tales enim non dicūtur p̄sone religiose ut hic.facit q̄ō no.xxvij.q.j.ō vidu.in glo.⁊ in spe.de sentē. excō.ver.quid si verbero.⁊ p Archidi.de vo.c.vno.li.vj.et de his beginnab⁹ quo ad id quod dixi de habitu griseo.dicit Laud.q̄ vestes brunas portāt male ornatas:⁊ frequēter sub specie agni gerūt lupū.de here.ut offi cū.li.vj.dicit etiā q̄ no uissime quasdā que dū mariti earū per tres dies iuxta eoruz ritū abstinebant a thoro maritali ipse illis diebus cū amatoribus beginnatū duplicabant⁊ nōnulle apostasiā⁊ recessum religiosorū de mēdicantib⁹ procurabant:q̄ recedentes ab eis plus q̄ expediret iuxta hanc lfaz adherebant eisdē. ¶ Tertio no.de vulgari locutione cōsideranda: de hoc in glo.iij.⁊ per hoc.ff.de lega.iij.si thorus.de ver.sig.anniculus.de iure iur.quēadmodū.de iude.⁊ si indeos. ¶ Quarto no.q̄ iste beginne non sunt religiose.⁊ dicit Jſdau.q̄ non sunt religiose nec a regula approbata quā non habēt nec merito vite fm quod catholicus⁊ fidelis appellat religiosus. de consti.c.ecclesia.de re.eccle.non alie.c.vlti.li.vj. Et hoc dicat q̄ eas penitens non ē excōicatus. facit quod no.xxvij.q.j.de vidus.⁊ quod ibi dixi.§.in.ij.notabili. ¶ Quinto nota q̄ adherentia non facit quēsoziri eundē statū cum eo cui adheret. de h̄ j.in.j.contrario. ¶ Sexto no.q̄ iste beguine censent habere mentis insaniā.p hoc quia que nō sunt eis concessa loquūtur⁊ agunt.xxxj.q.viij.cōuenior.xcvj.di.legum⁹.de hereti. filij.li.vj.ff.de condi.instu.quidā.xv.q.j.si quis insanies.C. si quis impera.male.l.vna.de hom.cle.si furiosus. ¶ Septimo nota p̄uidendū ne simplices decipiātur.hi enī de facili credunt.xxj.q.iij.innocēs.⁊ dicit Jſdau.q̄ hec simplicitas nō excu at:quia parū distat in vicio decipere⁊ decipi.xvj q.j.si cupis.vbi de hoc. ¶ Octauo nota ibi sub velamine.q̄ p̄hibetur simulatio.⁊ dicit Jſdau.q̄ fingebant se continentes rapi in extasi⁊ habere spiritū p̄phetie⁊ similia.⁊ quo ad id quod dixi de simulatiōe.facit.ff.de offi.p̄esi.obseruandū. vbi glo.nota. Bononienses qui aliud in corde gerūt: aliud simulāt.⁊.p hoc de here.ut officiū.§.j.li.vi.vbi ō hoc in gl. ¶ Mono nōta de sinistra opi.q̄ sonat in malā partē.in simili inducit Benze.de elec.in causis.⁊.c.cum dilecti.⁊ ex hoc habētur hic suspecte ut in lfa.ex qua no. Jſdau.q̄ ex sola suspitiōe qs damnatur.de hoc de p̄sump.lfas.de pur.cano. si quis de gradu. ¶ Op.n eo quod dixi.s.an.v.notabili de adherētia q̄ imo p audientiā qs censetur eodē iure cum eo cui adheret.de postulā.c.j.de accusa.olim.de elec.ut circa.li.vj.⁊ cle.cōstitutionē.soluit Jſdau.q̄ quedā est adherētia assumens candē uel simulē cōditionem p modum aggregationis:⁊ talis ē eiusdē conditionis cū illa cui fit siue sit fauorabil' ut in vltimis concordātijs.⁊ de sta.mona.recolētes.cum cōcordan.ibi positis.⁊.C.de rei vxo.actio.l.vna.cōi.delc.l.j.si ue odiosa.ut in p̄dictis iuribus.⁊ de offi.dele.c.j. Idez dicit in adherētia accessoria.de cōse.eccle. uel altar.c.vno.li.vj.de senten.excō.si ciuitas.co.li. Quedā est adherentia quo ad p tem uel ad tēpus uel ad tuitionem tm̄:⁊ talis nō assumit naturam eius cui adheret:quia ad hoc nō intendit:⁊ de tali loqtur hic.⁊ de p̄ui.tuarū.pro hoc facit quod dixi de fautoribus in.d.c.j.de offi.deleg. ¶ Quero q̄ hic enumerat tria p̄missionem obediētiam renūciationē p̄p̄ij⁊ p̄fessionem regule approbate an quodlibet istoz sufficeret ut beguine nō dānarentur? dic q̄ non:q̄ per solā p̄missionē obediētie uel per renunciationē p̄p̄ij uel per vtrūq̄ non censerent religiose nisi profiteant regulā a sede apostolica approbatā. de voto.c.vnico.li.vj. Si tamē haberet regulā uel vitam a papa approbatam hoc sufficeret:etiā sine renūciatione p̄p̄ij ut de sororib⁹ tertij ordinis minoz.di.glo.vide.⁊ idem Jſdau. qui allegat extrauag. Jo.xxij.sancta romana. ¶ Secundo q̄ro an ex p̄missione obedientie solēnizetur votū? dic q̄ non: ut in p̄ria q.⁊ hoc vult glo.vide.in p̄nc. in eo quod remittit ad nota.q cle.uel vouē.consulunt.quod ampliat Jſdau.referēs.ibi no. ibi enim no.q̄ nō sufficit p̄missio obedientie nisi p̄mittatur obedientia monachalis per quā omni sue voluntati videtur renūciare⁊ oīa cōmittere in manu abbatis.xij.q.j.non dicatis.nā seculares clerici etiam p̄mittūt obedientiam:nō tamē p̄fitētur.de maio.⁊ obe.c.ij.⁊.iij.imo refert Jſdau.quosdaz dixisse q̄ etiā p̄missio obedientie monachalis sine alijs substantialibus nō solēnizant votum:ut in fratrib⁹ militie virginis gloriose qui licz p̄mittant obedientiam:tamē vtunt matrimonio⁊ p̄p̄rio:⁊ eorum religio p sedem apostolicā approbata ē ut dicit Jſdau.se vidisse sub bulla. vult forte dicere de ishs qui dicūtur fratres gaudētes:⁊ de his potiꝰ dicendum ē ut dicit glo.hic de sororib⁹ tertij ordinis beati Francisci:q̄ q̄ habeant religionē approbatā:⁊ an gaudeant priuilegio clericali. dixi de p̄ben.cle.per lfas.q.xij. ¶ Tertio q̄ro si iste beginne p̄mittunt obediētiā:tamē vtūtur matrimonio? dic Jſdau. idem p id quod sequit in littera: vult dicere q̄ per hoc nō censentur religiose.quod dicat p̄bari p extrauagantē.de qua.s. q.j.vbi reprobatur status quorūdam qui vulgariter appellātur fraticelli seu fratres de paupe vita seu bizechi seu beginni seu alijs nōibus assumentiū noue religionis habitū superioris sibi eligentium cōgregationes⁊ cōuenticulas faciētuz nō ob q̄ ordinem seu institutionē ordinis a ceteris dicantur cp̄is habuisse:cuz talis vocēdi modus nullatenus sit concessus.p hoc dicit Jſdau.q̄ ibi etiaz reprobat status beginnalis quia videtur quedam noua religio p̄ter auctoritatem apostolice sedis instituta.ex hoc infert q̄ etiā si renūciarēt p̄p̄rijs nō ex hoc erūt approbate nec religiose ex quo nō p̄fitētur regulam a sede aplica approbataz.co.ti.c.j.li.vj. de vo.c.vno. co.li.p ꝺ q̄ō dixi.s.q.j.in p̄n. ¶ Quarto q̄ro an ad ꝺ ut cēseat quis religiosus expedit q̄ p̄fiteat aliquā determinatā religionē? videt q̄ sic:p lfam ibi:aliquā regulā.qō sentit Laud.

dicēs q dz regula nolari exp̄sse: ut qz dicit ꝓfiteor regulā sancti B̄n dicti: nō tamen in hoc ꝓfitit imo cōtradicit. z de b̄ in se. q. ¶ Quinto q̄ro si dicit ꝓfiteor aliquā de religionib⁹ approbatis? arguit Lau. q nō sit mr̄imoniū spūale cōtractum sicut nec ꝓficitur carnale si dicit cōtraho cum vna de mulieribus mūdi uel de filiab⁹ titij. ut no. de spon. ex lr̄is. ij. Cōtrarium tenet Laud. dicēs q iste ē religiosus in genere z compellēdus aliquā de religiōib⁹ approbatis ingrediat. de regu. cōstitutionē. §. pe. li. vj. quia deus cū quo cōtrahitur spūale matrimoniū semp est certus z sic tenet pollicitatio sibi facta. ar. xxvij. q. j. c. j. z. c. ij. ff. de pollici. si quis rem. §. voto. z q̄si per to. hec declara p ea que dixi de regu. veniens. q. iiij. z per ibi no. videtur q talis ꝓfessio nō possit dici votum solēne sz tm̄ simplex ex quo non est facta in aliq̄ de religionib⁹ approbatis. p. c. vnicum. de vo. li. vj. z hic. z. c. cōstitutionem. §. penulti. dic q hic loqtur i alio casu. z dic ut dixi in. d. c. venies. ¶ Sexto q̄ro in eo q ꝓhibetur istis mulierib⁹ predicare quibus liceat p̄dicatio? So. ut i glo. b̄ nō licet. z idem Math. dicēs q abbatissa bn̄ potest in secreto in claustro uel capitulo uel choro docere monichas z cōuersas z eis p̄dicare quasi dicat nō publice. z dicit etiam q interdicit mulierib⁹ p̄dicationē putarent se p̄ferri deberi viris. xxj. q. j. adijcimus. z ex b̄ arguit cōtra patronos qui cum sint laici p̄dicare p̄sumūt. z i hac glo. i fi. de hoc in. c. adijcimus. ꝑalleg. de hereti. cū ex iuncto. ¶ Septimo q̄ro de cruciferis hospitalarijs z tēplarijs? Dicit Math. q habēt generalem licentiam docendi z p̄dicandi populo ad quem pergunt. xxxij. q. v. mulierez. quia nō sunt laici: sed deo deuoti. xij. q. ij. duo. ¶ Octauo q̄ro quis poterit absoluere ab excōicatione? de qua hic glo. ex quo dicit q ordinarius. z idem ꝓdau. qui dicit q cum absoluunt moneri debent ut illū statum oino dimittant: quia alīs penitere non possint. de peni. di. iij. penitentes. xc. di. si qs cōtristatus. de peni. z remiss. qō quidam. z de hoc. j. ver. sequenti. q. iij.

Ver. Predictis. Nota q reat⁹ excludit ꝓuilegiū ut b̄ i fi. C. vbi sena. uel clarisl. j. de hoc. s̄. de offi. ordina. clc. ut clericorum. ¶ Op. q non fuerit opus exp̄mere de religiosis cōicantib⁹ beginnis. nā constabat q erant excōicati tanq̄ ꝑticipantes in crimine. de sen. excō. nuper. glo. quia participare. So. q qz i c. nuper. extinguūtur duo conūctum: q participet crimini et q criminoso ideo fuit b̄ expressum hic: z videt velle q hec littera locū habeat etiā si alterū tm̄ cōcurrat: ut quia ꝑticipant i crimine: sed nō in criminoso. quod q̄ūo esse possit no. in. d. c. nuper. uel etiā si participant criminosis. i. ipsis beginnis z nō in crimie adhuc fit locus huic pene. qō vltimū tenet ꝓdau. nam in lr̄a in ver. admittant. supplet ad aliquā participatōez quia sunt excōicate: z quo ad talē statum dānate. vnde i ipso statu nullo modo debēt eas admittere. z idem dicit ꝓdau. i ver. super eo. dicens q hic non ecnt religiosi excōicati ex quo quia participarēt in alio q̄ in crimine nisi hic exp̄mereť. z remittit ad no. per se. de consangui. cle. vnica. vbi dixi in. iij. q. Laud. vero z Benze. z Math. intelligunt lr̄am in ꝑticipantib⁹ in crimine criminosis: z fateť Laud. q huic excōicationi esset locus. p. c. nuper. etiā si hic non exp̄mereť. quod videtur magis cōsonare lr̄e que loqtur de religiosis fouentib⁹ has mulieres in beginnatū z ad ip̄m suscipiendū inducentibus. Item. j. ꝓhibetur ne ipsas q̄uocūq; admittant ipsis super beginnatu sectando uel assumendo p̄bendo consiliuz z̄. z sic intelligendo dic q expressit hic de excōicatione: quia solet plus timeri z̄. xxiij. di. quāq̄. de iureurā. z si christ⁹. no. de rescript. c. j. in glo. j. in fi. uel saluando priorē intellectū dic q ꝑ illo est lr̄a ibi vllo: modo. q̄ videť velle q etiā si sano: nō prestet directe sed indirecte adhuc ē locus huic pene: qō sec⁹ ect in. c. nup. p hoc quod dicat Laudu. in illo ver. vllo modo. q ex hoc notat q vllo modo fauens criminosis penas incurrit z si nō speciales saltem gn̄ales. de sentē. excō. quante. dic tm̄ q hic incurrit hāc penam specialem. i. excōicationem: z sic dicemus q eo ipso q religiosi eas admittūt ad aliquā cōmunionem tollerando eas in b̄ statu dicūtur fauere etiā si nō dent fauorem directe ut stent in beginnatu z q incidūt maiorē excōicationem de q̄ hic z b̄ bene cōsonat menti huius lr̄e licz sit intricata in intellectu ut patet ex p̄dictis. z p hoc qō dico in se. q. ¶ Quero an hec lr̄a locū habeat in nō religiosis? dic q si intelligim⁹ hic de participantib⁹ in crimine criminoso q̄stio ect indubia: z dicendū esset q sic. per. c. nuper. z p ea q̄ dixi in ꝓxima. q. Sed intelligēdo de ꝑticipātib⁹ quo quo mō: nō tenui in p̄cedēti. q. tūc procedit questio. z glo. j. hic tenet p in sol' religiosis locū habet. z idem ꝓdau. dicēs q his religiosis ex speciali affectione he mulieres adherēt. z in hac glo. in fi. z de elect. cle. j. alij cōtra. z de hoc in se. q. ¶ Secūdo q̄ro si ep̄us uel alij seculares fauent istis an incurrāt excōicationē? Laud. dicit de ep̄o q sic: quia religiosio: ceteris siue dioc̄esis. ar. j. q. j. vilissimis. de elec. ex eo. li. vj. de alijs credit q nō incurrant quia si de alijs voluisz hic intelligi expressisset. de elect. ad audiēdam. z qz alia est vita secularium q̄ religiosoz. xxj. q. j. alia z qz hec constitutio tanq̄ penalis ē restringēda. de elect. statu tū. li. vj. sicut pena. c. cum inhibitio. de clād. de spō. non extē dit ad laicos. z quia expresse dicit de religiosis videť denegare de alijs. ar. C. de procu. maritus. z hoc quantum ad penā de qua hic: sed alīs erunt puniēdi de penis de iure cōi interdictis. ij. q. vij. negligere. Bēze. tenet hic qō dixi in ꝓxima. q. dicēs q etiā ep̄us non incidit in hāc penā. ar. c. statutū. ꝑalle. qō placet. z ad id qō dicit Laud. q ep̄us est religiosio: ceteris. dic q accipit ibi verbū religionis generaliter. p ut dixi. s̄. ea. clc. in pn. in. iiij. notabili. hic autē sumit stricte. s̄. ea. clc. in pn. abi religiosis aliquib⁹. vbi loqtur de religiosis religionis approbate p lr̄am q̄ precepit ibi regulā approbatā. qō dictuz fuit ad augendū dubium z ut plenius he mulieres reprobentur. Item cū Laud. z Benze. intelligāt lr̄am de ꝑticipantibus in crimine criminosis ut dixi. s̄. in primo ꝯtrario nō debent facere differētiā int̄ religiosos z alios. nam per. c. nup. li gant oēs. z sic qō dicit hic religiosis. oportet itelligi max̄ic. qō est improprie lr̄am q̄ notāter exp̄ssit de religiosis. vnde dic ut dixi. s̄. in. j. ꝯtrario q in solis religiosis locū habet hec lr̄a z hoc quo ad casum quo p. c. nuper. nō incurrit excōicatio sic q̄ cōicant non in crimine: z ex hoc dic q hec lr̄a quo ad aliquos casus habet locū etiam in nō religiosis: z hoc q̄ten⁹ loqtur de religiosis inducētib⁹ beginnas ad suscipiendū beginnatum uel dantib⁹ auxiliū consiliū uel fauorem directe sup beginnatu sectādo: quia etiam cessante hac clausula in b̄ versu duráte dispositiōe de qua. s̄. ea. cle. in pn. tales excōicati sunt per. c. nup. sed quaten⁹ hic excōicant illi qui fauent: etiā indirecte sm̄ ea que dixi in. j. ꝯtrario. hec ē noua dispositio nec locum habet nisi in religiosis que no. tanq̄ alīs non bene declarata. ¶ Tertio q̄ro qs absolueret ab hac excōicatione? So. ep̄us ut p̄dixi. s̄. ea. cle. in pn. q. vlti. quod tenet Laud. nam ep̄us est dispensator iuris in sua dioc̄esi z dispensat cuz talib⁹ etiam si bn̄ficia excōicati receperūt. ut no. Inno. de tēpo. ordi. dilectus. z in spe. ti. ij. §. nūc de ep̄oz. ver. vij. qō dicit Laudu. verum etiā si titulus fuit collatus excōicato: qz defectus non est ex pte tituli uel ex alia que reddat collationem nullam: sz potius ex pte inhabilitatis p̄sone cuius dispositio iudicando seu dispensando seu alīs ep̄o relinqtur. de maio. z obe. per tuas. ex quo non est reseruata sicut reseruať in excōicatis recipientibus ordinē. de sentē. excō. cū illoz. z in symoniacis z i alijs que impediūt excōicationē post penitentiam. de qbus de renūciatio. quāsi. p hoc qua excōicatio nō ē eradicās sed disciplinans nec dz excedere cōtumaciā. de consti. ex lr̄is. de elect. qz diligentiaz. z hec dicit Laud. vera videri in bn̄ficijs q̄ motu pape itel ordinarij cōferūtur. secus si per rescripta impetrant qua tūc si taceť de excōicatione nō valet rescriptū etiam ad lites. de rescript. c. j. li. vj. ergo fortē. nec ad gr̄as. de rescrip. ad audiēdam. ij. z de b̄ in se. q. ¶ Quarto q̄ro que ē rō diuersitatis inter bn̄ficia obtenta p rescripta uel motu ꝓpio? Laud. formal z nō soluit. dic q questio nō procedit nisi p̄supponať q collatio facta excōicato motu ꝓprio teneat: quo p̄supposito rō diuersitatis ect: quia i impetratione est exp̄ssum q nō tenet z b̄ ꝓpter ambitionem impetrātium q̄ cessat in collatione facta motu ꝓprio. sed tenēdo q etiaz collatio sit nulla qō est cōmunius ut dico de cle. expostulastis. tunc nō est differentia int̄ impetrationē z collationē. z de hoc etiā in sequē. q. ¶ Quinto q̄ro si qs tēpore date lr̄arum p quas impetrauit ius ad rem non erat excōicatus: sed tpe collatiōis facte de vacanti sic. Laud. b̄ relinqt disputationi. dic q collatio ē nulla ut dixi. s̄. q. ꝓxima. ꝑ p̄alleg. c. postulastis. vbi dicit q excō municatis bn̄ficia cōferri nō possunt: nec ipsi possunt taliter collata licite retinere. ¶ Sexto q̄ro qz in plurib⁹ questionibus p̄missis facta ē mentio de dispēsatiōe ep̄i an z qn̄ dispensare possit? dicit Laud. q in oī casu tangēte inferiores dispēsat nisi inueniať ꝓhibitus. de sen. excō. nup. qō plenius dic ut dixi de tēpo. ordi. dilect⁹. z de iudi. at ficlerici. z p̄cedit dictū Laud. quo ad absolutionem ab excōicatione. z de hac loquitur. c. nuper. z de b. s̄. q. iij. Sed quo ad dispēsationē regula

est cõtraria q̃ nõ dispẽsat nisi vbi inuenitur iure cõcessum ex hoc q̃ dispensatio ẽ cõtra ius.d.c.dilectus.vbi de hoc.ĉ aũt expressum q̃ dispẽsare possit in adulterio ⁊ minorib⁹.d.c.at si clerici.⁊ dic ut ibi.⁊ hec materia ⁊ similiter ea de quib⁹.s̃.tribus proximis.q.non ptinent ad hãc cle.licꝫ ℒaud. tetigerit ideo nõ amplius hic pſequor. ¶ Septimo q̃ro quia dixi.s̃. q.iij.q̃ ep̃us potest absoluere ab excõicatione de q̃ hic: an poterit absoluere etiã exemptos? ℒaud.q̃ sic si delinquerũt in suo territorio:q̃ ex hoc sortiũtur forũ.de ꝓuileg.c.j.li.vj. Et idem credit ℒaud.etiã de his q̃ sunt ꝓuilegiati.cõtra.d.c.j. idest de his q̃ rõne delicti nõ sortiũtur forũ ep̃i ut etiã ipsi possint absolui ab ep̃o ne iuũ priuilegiũ sit eis dãnosũ. ¶ Octauo q̃ro si ep̃us est excõicatus p̃ hanc cle.an potest alteri committere ptãtem seꝑm absoluendi? ℒaud.querit ⁊ non procedit questio tenendo q̃ hec pena excõicationis nõ habeat h̃ casu locuꝫ nisi in religiosis.q̃ dic ut dixi.s̃.in.j.ꝯrario.⁊ in.j. ⁊.ij.q.sed p̃ suppositio q̃ habeat locũ etiã in alijs q̃ esse põt aliquo casu ut ibi dixi tunc procedit questio ⁊ videt̃ q̃ ep̃us possit cõmittere.de sen. ex.duob⁹.naꝫ etiã papa ligari põt ab eo cui cõmittit ⁊ cui peccata cõfitetur.ut no.de offi.deleg. sane. Jn cõtrarium:q̃ excõicatus etiã occultus nõ potest nec p se nec per alium excõicare.ut no.xxiij.q.j.in summa.de epis.q renũci.epi.c.ij.quia p̃cisus ab ecclesia ⁊ carẽs exercitio siue iurisdictionis quod ergo non habet nõ potest in aliũ trasferre. de offi.vica.c.j.li.vj.de iurepa.quod aũt.xxij.di.§.ad hec.j. q.vij.da ibertũ.ff.de offi.pconsul.obseruare.de regu.iur.nemo plus.⁊ placet.p.c.duobus.p̃al.a contrario:quia ibi loq̃tur de excõicato minori qui absoluit aliũ ab excõicatione minori.secus ergo si maiori.p hoc quod ibi dico.ad no.in.c.sane.dic q̃ in foro penitẽtiali sacerdos tenet locũ dei ideo ligat etiã papã. Jtem etiã si illud cẽt iurisdictionis cẽt tamẽ trñ voluntarie nõ contentiose.⁊ dic ut in.c.sane. ¶ Nono quero in eo q̃ hic dicit de religiosis an locum habeat in quibuscunq̃? ℒaud.q̃ siciue sint mendicantes siue alij.⁊ idem dicit etiã si sint religiose.de sepul.cle.eos.in p̃n.volunt allegare de deci. cle.j.⁊ de hoc ibi dixi in.iij.q.⁊ generaliter quando masculinum comprehendit femininum.dixi de electio. cle.j.q.j.et iij.seq.

J. Sane. Nota q̃ p predicta nõ ꝓhibẽt cõtinẽtia ꝓmissa uel nõ ꝓmissa.⁊ dicit ℒaud. q̃ mulier põt ꝓmittere cõtinẽtiã etiã stans cũ marito in domo xxxiij.q.v.q̃ deo.quod intelligit ℙdau.de ꝓmissione nõ solẽni:alꝫ oporteret eas esse sub ꝑpetua clausura.de sta.regu.c. vno.li.vj. Quo ad id aũt q̃ dixi de cõtinentia non ꝓmissa põt exemplificari de mulierib⁹ que sunt sine viro:tales enim possunt agere penitẽtiã in domo ut hic.q̃ tñ intelligit ita q̃ sint de statu nõ beginnali uel habitu ⁊ sic hec cõsuetudo nõ ꝓhibeat statũ beginnalẽ uel habitũ.vitã aũt penitẽtialẽ uel religiosã regule approbate nõ.⁊ idẽ ℳDath. ego puto q̃ mẽs lr̃e ẽ q̃ in domo sua possunt mulieres agentes penitentiam vti quo habitu voluerunt:alꝫ nõ conuenit̃er exaperetur hic versus a p̃missis.p hoc enim q̃ vtunt̃ habitu etiaꝫ simili ad beginnas nõ sunt beginne exquo nõ congregantur cum beginna.vñ non est periculũ aliq̃ hoc casu.tñ ℙdau.⁊ ℳDathe.habuerũt bonam mẽtem:quia si tales stantes in domo vterent statu beginnali.i.qnẽ acciperẽt a cõgregatione beginarũ tanq̃ ẽt de eis non euitarẽt excõicationem de qua hic. ¶ Secũdo nota q̃ causa penitentie ꝓmittit mutatio habit⁹ in domo q̃ dic ut in p̃missio notabili.p hoc quia etiã ꝓmittitur q̃ quis habeat in domo imagines sanctoꝝ:sed nõ ꝓmittitur q̃ ibi celebretur sine licentia ep̃i. de cõse.di.j.vnicuiq̃. ¶ Tertio nota q̃ virtutes sunt a deo petende:q̃ dominus est virtutũ ut in lr̃a ⁊ cõcordantia in glo. ¶ Quarto no.de humilitate quod plene dic ut in glo.⁊ sepe vidi q̃ nullum est eque bonũ remediũ hoibus alti ingenij ⁊ magne virtutis ad euitandas insidias improbor̃ qui persequũtur bonos etiam sine causa:tamẽ mitigant̃ humilitate ⁊ h̃ ut credneđ est volente deo vnde ⁊ virgo gloriosa electionẽ suam ad suscipiendam incarnationeꝫ verbi attribuit humilitati: quia respexit humilitatem ancille sue ⁊c.⁊ in hac glo.in fi.xj.q.iij.int̃ verba. ¶ Quinto nota q̃ inspiratio ad bonum procedit a deo ibi ꝓut dominus ministrauit.⁊ hec est lex pausata que superat omnem.j.de regu.licet.de renuncia.nisi.§.verum.xxj.q.ij. due.⁊ dat ℒaudu.versus. Tu spiras vbi vis tu munera vidis ut v.s. Tu quid vis:cui vis:tu quem vis munere quo vis.

Alia contingit. Glo.diuidit in q̃tuor.sed ꝑmã ptẽ diuidit Steph.in tres.scõa ibi i quo.tertia ibi p̃dictores. ¶ Nota q̃ iura aliq̃n adaptantur ad ea que raro emergũt.cõtra id.ff.de legi. nã ad ea.de quo de despõ.ĩpu.lr̃as. ¶ Secũdo nota de variis nõib⁹ hospitaliũ.de qbus glo.ij. remittit. dicũt̃ enĩ ꝯenodochia.⁊ hec sunt loca in qb⁹ recipiũtur peregrini ⁊ aduene ⁊ de his co.ti.ꝯenodochijs.⁊.s̃.de p̃ben.cle.p lr̃as.C.de epis.⁊ cleri.illud.xxiij.q.vlti.sanctum⁹.vbi de hoc in glo.dicũtur etiã leprosarie.⁊ sunt ille in qbus recolliguñt lepra infecti.⁊ de his.de eccle.edic.c.ij.dicũtur etiam elimosinarie uel hospitalia ab eo q̃ verbũ sonat. ¶ Tertio nota q̃ cura taliũ nõ dz postponi.⁊ dic cura secz tpaliũ ut in glo.ij. quã no.ad alia. ℒau. aũt ⁊ Benze.exponũt de cura tpaliũ ⁊ spũalium.⁊ p hoc vltimo.j.ea.cle.in fi.tamẽ intẽtio huius cle.magis versat̃ circa curam tpaliũ.ut dicit glo.⁊ patet.j.in lr̃a. ¶ Quarto nota q̃ hi ad quos spectãt debẽt excutere bona ⁊ iura hospitaliũ ab occupatorib⁹.⁊ dicit glo.iij.q̃ debẽt excutere repetẽdo illa in iudicio. Et q̃ hec possunt etiam i foro ecclesiastico.p hoc quod no.de reb.eccle.nõ alie.episcopi. ⁊ ꝓcedit gl.ex eo quia talia bona sunt ecclesiastica ut hic ⁊ co. ti.de ꝯenodoch.⁊ p hoc inducit ℒaud.q̃ ꝓmouendi ad bñficia iurant q̃ alienata ⁊ occupata iniuste ꝓ posse repetẽt ⁊ ad ius ⁊ ꝓprietatem sui bñficij reducent.item q̃ de nouo nõ alienabunt.⁊ ad hoc intendit illa forma ea que de bonis ⁊c̃.que quotidie de curia romana exit ⁊ c̃ tracta.de.d.c.ep̃i.⁊ de hoc j.q.ix.⁊.x.⁊ de h̃ iuramento de iureiur.nullus. debẽt autez isti repetere in iudicio ut p̃dixi:vnde fm ℙdau.nõ per violẽtiam debẽt occupare.C.vnde vi.si quis in tantã.xvj.q.j.pla cui.ij.⁊ in hac glo.ibi cũ sit.de iurepatro.relatũ. ¶ Quinto nota cõtra eos qui negligunt recupare bona ecclesie.male enĩ facũt:q̃ ut dicit Benze.nedũ deperdita recupare ĩmo si p̃nt noua acqrere tenẽtur: alꝫ eis imputat̃.xij.q.iij.qcunq̃. C.arbit.tute.quicqd.⁊ se nõ opponentes cõtra vsurpatores vacationis tpe punĩtur pena.de qua in.c.generali.de elect. li.vj.⁊ dicit ℳDath.q̃ si dũ se opponũt occidũtur occupatores nõ erunt clerici:sed opponẽtes irregulares.ut no.ℳArch. in.c.generali.li.vj.⁊ de h̃ p ℑmo.de restitut.spolia.olim.j. ¶ Sexto nota q̃ nõ debẽt ꝓmittere domos deformari ruinis.ut dicit glo.hec est.ex h̃ ꝓbatur mala administratio. naꝫ tenent̃ reficere ut dicit glo.p hoc inducit ℳDath.q̃ etiã vsufructuarius ad sarta tecta.i.reficienda tecta.C.de vsu.cũ.ff. de vsufruc.l.vsufructu legato.§.fi.⁊.l.hacten⁹.⁊ in hac glo. in fi.de his q̃ fi.a maio.par.ca.c.vlti. ¶ Septimo no. q̃ hospitalia fuerũt instituta ut pauperes ibi reciperent̃ ⁊ ad h̃ sũt cõseruanda.co.ti.de ꝯenodochijs. ¶ Octauo nota cõtra inhumanos.cõcor.in glo.in ver.inhumaniter. ⁊ exponit ℙdau. inhumanit̃.i.irrõnabiliter.lr̃a tamen magis ꝓprie loquitur nam isti deputati sup hospitalib⁹ non exercẽtes opera humanitatis inhumanit̃ faciũt.i. tanq̃ carẽtes humanitate.⁊ cõtra istos ẽ quod no.de reb.eccle.nõ alie.qui res.de rer.pmu.mãcipia.⁊.c.ministrũ.xvj.q.j.qm̃ quicquid.xij.q.ij.ep̃us.⁊ dicit Benze.q̃ i districto examine tenebant̃ ⁊ q̃ isti videãt q̃ no. xxxij.q.vij.quid in oĩb⁹. vult dicere q:ibi enumerant̃.x.ꝑcepta int̃ que ẽ:furtũ non facies.non concupisces rem ꝓximi tui.cõtra videt̃ ista facere. ¶ Nono nota q̃ res ordinate ad vnum vsum nõ debẽt trahi ad alium. simile.C.de rei vxo. acti.l.vnica.de cõse.di.ij.re vera.⁊ de h̃.j.in.ij.q.⁊.iij.seq.et dicit glo.etiã q̃ non debẽt trahi ad alium vsum etiã pium.p hoc inducũt ℒaud.⁊ Benze.q:nõ debẽt discooperire vnũ altare ut aliud cooꝑiat̃.de p̃ben.cũ cãm.in aut̃.quo oportet ep̃os.§.si vero nõ fecerit.vbi de hoc.colla.j. ℳDathe. inducit quia clerici dicũtur vsuarij ⁊ nõ dñi.de dona.c.ij.facit.xij q.ij.j.sacerdotes.quod dic ut dixi.de pecu.cleri.c.fi. ¶ Decimo nota q̃ p solã sedẽ applicam potest res deputata ad vnũ vsum piũ cõuerti ad aliũ.de hoc in glo.nota.p hanc.⁊.j.i.ij. cõtrario.⁊ in.iij.q.⁊ duabus se.dicit ℒaud.q̃ papa h̃ potest q:põt dispẽsare de his legatis ad pias causas.ꝓ ut vult de sepul.cle.dudum.§.penul. est enĩ gubernator insolidũ vniuersalis ecclie cui⁹ caput ẽ ecclesia romana:ideo eius ẽ tanq̃ capitis ad mẽbra singula alimẽta transfundere.ix.q.iij.cũcta.⁊.c. p̃cipalem.de excess. p̃la.cle.frequẽs.§.preterea.simile inducit ℒaud.de p̃cipe seculari.ff.de administra.re.ad cum. pti.legata.⁊ de h̃.j.in.ij.cõtrario.⁊ in hac glo.ibi relicta. immo necip̃m papã hoc facere decet.xij.q.ij.non liceat. Step. ⁊ in fi.⁊ in spec.ti.ij.§.j. ¶ Undecimo nota q̃ sup admin-

stratione hospitaliū ad sciendū cui ptineant inspicimus pactū si quod appositum fuit in fundatiōe. de hoc in glo. p diocesanū. p hoc inducit Laud. q; licitū est cuilibet in limine traditionis apponere rei siue legē quam voluerit nō a iure iprobatam. iprobatā vero nō possit. xxviij. q. ij. Eleuteri⁹. de ser. non ordi. nullus. de pac. per totū. de testa. req̄sisti. ⁊ ex hac littera in eo qđ dicit in fundatione. arguit Math. p opinione Jo. de qua de consue. cum dilectus. q dicit q epūs in fundatione possit ecclesiā alteri subijcere de cōsensu fundatoris: nō postea. licz Jmmo. ibi dicat q etiā post fundationē ante ordinationem clericoꝝ. dic q añ ordinationem clericoꝝ si epūs instituit q ecclia reformet per aliquos dicat instituisse in fūdatione: quia p hoc non agit de pindicio clericoꝝ exquo nō duz sunt ibi clerici. gñaliter aūt qūo possit epūs vnam ecclesiam alteri subijcere. dic ut dixi de religi. domi. q̄stitui⁹. ¶ Duo decimo nota q p consuetudinē legitime p̄scriptaz mutat status ecclesie. de ẞ in gl. in v̄bo plegitime. exquo no. q ẞ casu regritur titulus ad p̄scribendū: uel temp⁹ de cui⁹ ctrario nō sit memoria. ⁊ idē Dau. Benze. vero dicit q sufficit q sit rationabilis: ⁊ q per. xl. annos p̄scripta. ⁊ ẞ vbi ē cōtra ius: alis sufficit q per. x. xij. di. cōsuetudo. de cōsuetu. c. fi. li. vj. ⁊ idem Math. ⁊ Step. q p:o ẞ q sufficit tempus. xl. annoꝝ sine titulo. inducit qđ no. de consuetu. c. fi. in glo. ⁊ de cau. pos. cuz ecclesie. in glo. ⁊ ita pmū verius quia ẞ casu iducitur cōsuetudo cōtra epm q fundat intentionem de iure cōi ut hic in lra: ibi de iure. iūcta glo. eo. ti. cū venerabil'. ⁊ ad ẞ. c. cuz ecclesia. dic q ibi paciētia habet p:o titulo ut dicit ibi glo. nec ibi erat cōsuetudo ctra ius cōe. ¶ Tredecimo nota q per pulegiū sedis apostolice potest gubernatio hospitaliū spectare ad aliū q̄ ad epm. de hoc in glo. hoc dicit quā nota. ¶ Quartodecimo nota ista quatuor: equipari: ius cōe: uel statutū in fūdatione pij loci apposituz: cōsuetudinem p̄scriptam: ⁊ pulegium sedis apostolice. ¶ Quintodecimo nota q indebite alienata de bonis ecclesiasticis debent reduci ad statū pristinū. de ẞ in glo. ad hec. ¶ Sextodecimo nota differētiam inter facultates ⁊ puent⁹. ex hoc arguit Dau. q in anno sterilitatis ad minus tenent q̄ in anno fertilitatis: quod tñ dicit nō procedere in leprosarijs vbi leprosi stant cōtinue. hi enī non possūt ejci ppter sterilitatē. sed ab initio debent tot recipi quot possint sustentari cōsideratis oībus sicut fit in alijs ecclesijs. de vi. ⁊ hone. cle. quoniā. de sta. regu. c. vno. li. vj. de hoc etiam j. q. rj. ¶ Op. in eo q̄ phibet hospitaliū puentus cōuerti i vsus ministroꝝ: nam ministri debent inde viuere. de p̄ben. cum secūdū. glo. in ver. vsus. soluit q non debent cōuertere in vsus suos vltra victū ⁊ vestitum. p hoc lra ibi dānabilit'. ⁊ sic pmittit q licite possint. ⁊ quod dixi. s. i. ix. notabili. ⁊ ex hoc videt q isti sunt cōparandi clericis qui etiā debēt esse cōtenti victu ⁊ vestitu. xvj. q. j. quoniā quicquid. glo. tñ ista dicit hic patere q hospitalarij fructus etiā sepatos a solo nō faciunt suos. qđ dicit Dau. verum ita ⁊ in vita ⁊ in morte nō possūt in suū patrimoniū cōuertere. sicut etiā platus vbi p̄bende nō sunt distincte nec portiones pulegiate portionem ⁊ partem dare debet sacerdotib⁹ ⁊ alijs intitulatis in ecclesia nec posset sibi oīa retinere. xvj. q. j. ad hoc. in fi. ⁊ q. vij. c. j. similē qđ no. j. di. ius militare. in vltima glo. xxiij. q. v. dicat. sic ⁊ rector hospitalis oēs fructus vltra victū ⁊ vestitum dare debet pauperibus ⁊ ad ẞ pōt cōpelli ut. j. patet. nec potest sibi eos r̄tinere. que no. ⁊ in hoc erit differētia inē istos ⁊ alios benefi tos. q: de hospitalarijs certuz est q sunt meri vsuarij. de alijs clericis nō est dubiū. ⁊ ego teneo q nō sint meri vsuarij. qđ tñ dicit ut dico de pecu. c. fi. Jd aūt quod glo. dicit de fructib⁹ sepatis a solo iō dixit: quia de non sepatis nō est dubium: nam tales censent̄ ps fundi. ff. de rei vendi. fructus. et sic hos etiā clerici nō faciunt suos. si aūt dicerent̄ vsufructuarij qualiter debeant cauere p vestibus ⁊ alijs que vsu consumunt̄. instat Math. q nō cadit hic. sed dicit ut de pign. c. fi. ¶ Secūdo op. q: res deputata ad vnum casum possit trahi ad alium. de pen. quānus. li. vj. glo. etiam piū. tangit ⁊ nō solum dic q illud fit iuris auctoritate ut ibi. Jtem hic nō dicitur generaliter q rebus deputatis ad vnum vsum nō possumus vti ad alium. ẞ enī simpliciter nō ꝓcederet. sed eo mō quem j. eo. cōtrario dico. sed hic solum dicit q rebus deputatis ad certum vsum largitiōe fidelū. i. ad certum vsum piū nō debemus vti ad aliū vsum: qđ ē ideo: q: cōtra ius ē mutare dispositiōes eoꝝ qui largiti sunt: ẞ ergo pōt solus papa qui est supra ius. ⁊ de hoc. s. in. x. notabili. ⁊. j. q. v. sed si loq̄remur. de rebus deputatis ad alios vsus nō pios tūc dicenduz q ad alios vsus vti possunt hi in quoꝝ dispositione cōsistit: quia in re sua quilibet ē moderator legitim⁹. de sepul. super his. ⁊ qđ dixi. s. in. xj. notabili. ⁊ p hoc potest respōderi ⁊ alio modo ad. c. quānus. nā licz carcer deputet ad custodiaz. tñ iudex de suo carcere pōt etiā disponere q sit etiā ad penaz. ut ibi cū ad ipm iudicem spectet suus carcer in oībus q̄ nō sunt cōtra ius. ex his inferē cōtra opinionē que habet q si notoria est suspicio possit appellari etiam cā non ꝓposita quam tenet glo. ut bt. nō conte. accedens. j. ⁊ Archi. ij. q. v. quotiens. nam ut dicit Dau. licz grauamē sit sufficiens cā appellationis non sic suspicio sed suspicio est cā recusationis. Jtē notoriū bñ excusat a ꝓbatione sed nō a ꝓpositione. qđ dic ut dixi in. d. c. accedēs. ⁊ vult dicere Dau. q cū natura suspicionis sit opare recusationē non appellationē: nō dz trahi extra naturā suam hec dicit Dau. ꝓcedere in suspicione psone. secus dicit fm quosdam in suspiciōe loci de q̄ dicūt isti verā esse opinionem p̄missam qđ appellari possit etiā causa nō ꝓposita. de appel. ex pte. nam talē locū assignando iudex grauat: ergo pōt appellari. de appel. ut debitus. nō enī necesse ē q iudex grauet ex mente. sed sufficit q re ipsa. de offi. deleg. significantibus. de excepti. dilecte. ⁊. c. significarūt. Sed ex eo q iudex possit recusari nō propterea grauat. vnde etiā pater pōt esse iudex i causa filij si nō recusetur. ut no. iij. q. v. accusatores. ⁊ de ẞ in seq. cōtrario. ¶ Tertio op. ad hoc de appel. dilecto. vbi licz iudex p̄cipiēdo grauasset re ipsa: tamē necesse fuit ob exceptionem ꝓpositam ⁊ nō admissam appellari: ⁊ sic videt necessarium ꝓponi exceptionem de loco suspecto. Sed Dau. q dicit potest. c. dilecto. non loq̄ de exceptione non notoria ⁊ q ibi nō grauabat mente nec re: exequēdo mandatū pape ante ꝓpositam exceptionē q̄ per ptem potuisset omitti non quo ad iustificandū titulum: quia de ẞ ibi nō agitur. sed de iurib⁹ appellationis. ad. c. significantib⁹. ⁊. c. dilecte. ⁊. c. significarunt. dicit Dau. q ibi iudex vere grauabat ex mente: tñ erronea iuris. sed talis error non excusat. dicit ergo Dau. q si preceptum suo effectu grauat nō est necesse ꝓponere exceptionem ⁊ sic cū assignat̄ locus non tutus: q: p̄ceptū per se grauat pōt ab eo appellari. de appel. cum cessante. sed si nō appellat a p̄cepto uel interlocutoria: sed quia exceptio ꝓposita contra aduersarū uel cōtra iudicē non admittit tunc oportet ꝓbari exceptionem ꝓpositam ⁊ nō remissam ⁊ ob hoc appellatū fuisse. ut in. c. dilecte. ⁊ q q̄ appellat a p̄cepto uel interlocutoria non sit ꝑpus epūs exceptionē ꝓponere. inducit Dau. de no. ope. nunciat. significantib⁹. vbi hoc tenet Jmmo. de appel. c. j. li. vj. tutū⁹ tñ putat Dau. exceptionē ꝓponere. dic ut dixi de appel. ex parte. vbi dixi q licz notorietas nō excuset a ꝓponēdo p hoc nō inferē q qui vult appellare ob locū non tutū excipere teneat de hoc cora iudice: sed sufficit q hanc cām inserit in appellatione. iuxta. c. ut debitus. eo. ti. ⁊ cle. appellā. ti. eo. ti. ⁊ de hoc q̄ iudici constabat de loco non tuto. si autē ei nō cōstabat expedit q de ẞ ꝓponatur: q: non dicit grauasse assignādo talē locū ignoranter. de sen. excō. venerabilibus. §. ⁊ ẞ ipsum. ⁊ poterit ꝓponi p ꝓcuratorem: ⁊ si nō admittet exceptio tunc vere grauabat ⁊ appellare pōt. qđ dixi plenius in. d. c. ex pte. ¶ Quarto op. q hi ad quos spectāt hospitalia nō indistincte possint cōpellere hospitalarios ad hec de q bus hic: q: possunt ec̄ tales qui non habent iurisdictionē ⁊ sic talis cōpulsio erit sine effectu. cōtra id de offi. dele. ex litteris. sol. Benze. ponēdo partim verba Laud. que dico. j. q. xiij. ⁊. xiiij. q cōpellūt auctoritate huius cle. ⁊ videtur velle q etiam si sint alis ꝓuate persone: tñ cōpellere possint p hanc cle. nam ut dicit Benze. ordinari⁹ non pōt se intromittere nisi in ipsoꝝ negligentiā imo fm eū videtur q ordinari⁹ in talibus locis nihil iuris habeat. ar. de censi. c. fi. nisi in hospitalibus sit ecclesia dotata licz in eis sit oratoriū. ar. d. c. fi. ⁊ de cōse. di. j. vnicuq;. p hoc qđ dico. j. q. xij. nā etiaz talia loca nō gaudēt immunitate fm Hosti. i. d. c. fi. quod dicut ibi dixi Sed quo ad hanc cle. non videtur ꝓcedere dictum p̄cedens quia si isti ad quos ptinent hospitalia sunt psone ꝓuate non pōt dici q p hanc cle. acq̄rant ptātem seu iurisdictionē cōpellendi: quia nō exp̄mitur hic. ꝓpterea etiā ipse Benze. recedit ab illo dicens posse aliter dici q isti hanc cōpulsionem per se nō facient ⁊ lra hic ibi: cōpellere intelliget. ideſt cōpelli facere sillis expositio. ff. de his q no. infa. l. furti. §. mādati. de admitu. si tutor. C. de suspe. tu. pietatis. alis seq posset absurdum. pone enī q rector hospitalis est clericus: ⁊ is ad quē talia spectant laicus: haberet ergo cōpulsionem in clericum qđ esse non posset nisi de speciali concessione. xcvj. di. bene. xvj. q. j.

in nouā. de so.cōpe. nullus. C. de epis. ⁊ cleri. auē. statuimus. quod nō est verisimile papā hec cōcedere voluisse. ar. de offi. vicar. cum in generali. li. vj. de elec. ecclesia. ij. nec iste est de casibus in quib⁹ laicus in clericū habeat cohertionem. qui no. xxiij. q. v. pncipes. que no. ad similes casus. dic ꝙ ꝙ aut hi ad quos hospitalia spectant: als habēt iurisdictionē sup hospitala. ios ⁊ p se cōpellēt. aut nō habēt ⁊ 2pellēt. i. cōpelli faciēt p habētes ptātez ⁊ h ūten⁹ debeat fieri 2pulsio iudicial: iz possz eē ꝙ ex pacto reseruassent sibi ptātez cōpellēdi nō iudicialiē iz eūiudicialiē puta subtrahēdo fructus uel qd simile ⁊ h posset cōpetere etiā pnato. p hoc qđ dixi de so. cōpe. verū. ¶ Quero in eo qđ dicit de leprosarijs an parrochial' sacerdos ab his qui intrant domū leprosoꝝ possit petere canonicā? Bath. ꝙ non: qz pinde est ac si sani transierint ad religionē nisi forte moriant ex violentia lepre. multi enī moriūtur cum lepra ⁊ non ex lepra. dicit tñ in h tenēdū cōsuetudinē regionis. dic ꝙ questio nō pcedit nec determinatio in eo ꝙ cōparat leprosos religiosis. Itez questio ē sine dubio qz leprosi nō sunt exē pti a parrochiali sacerdote: nec bona sua fiūt loci nisi aliud sit ex pulegio cōcessio illi loco: nec sunt religiosi imo subsunt sacerdoti parrochiali sicut pus. de eccle. edi. c. ij. ⁊ quod ibi dico in. ij. ⁊. iij. q. ¶ Secūdo q̄ro in eo qđ hic, phibēt, puent⁹ deputatos in vsus pauperuz cōuerti ad alios vsus: qd de h qđ quotidie fit? nā sunt aliq magna loca conuētualia in qb⁹ consueuerūt eē. xl. uel plures psone in diuinis dño famulantes ⁊ pauperes reficiētes ⁊ nūc hec applicātur filijs pncipū q forte nesciūt tergere nasum an hec faciētes uel fieri ,pcurātes uel auxiliū uel consiliū impēdentes tenent ad restitutionē faciendam deo ⁊ pauperib⁹? Laud. nō audet p̄cipitare sentētiam. dicit tñ ꝙ si deus voluerit obseruari p̄cepta secūde tabule ut nisi restituat ablatā ,primo quē quis debet diligere sicē seip̄m nō dimittat peccatū. multorum⁹ dimitteret si nō restituetur quod deo indebite subtractū est cū ex toto corde iuxta p̄ceptū p̄me tabule deo obseq teneamur. sm no. xxiij. q. vij. quod i oibus. dic ut dixi. s. in. j. cōtrario. ⁊ dic ꝙ licz plati male administrēt possunt de h corrigi: sed non tenent ad restitutionē sicut tenētur hospitalarii qui nō faciūt fructꝰ suos ut ibi dixi ⁊ de h etiā. s. in. ix. notabili. ¶ Tertio q̄ro si legata ⁊ oblata ad certū vsum nō possunt in illum cōuerti? dicit Lap. ꝙ hec lra intelligit qñ possunt ad vsum deputatū cōuerti quo casu ad aliū vsum p inferiorē a papa cōuerti nō possunt. sec⁹ si nō possunt cōuerti ad vsum cōstitutū: qz tunc ad alium cōuerti p̄t. etiā p inferiorē. facit de testa. nos qdem. ⁊ quod ibi dixi ⁊ de h in duab⁹, primis questionib⁹. ¶ Quarto quero legauit testator hospitale fieri p executores in fundo suo ⁊ dotari ad vsum pauperū: ⁊ ꝙ rector poneret ⁊ remoueret p quendā platum executores volūt auctoritate diocesani facere ecclias religiosoꝝ an possunt: magie ꝫtradicente illo plato. videtur ꝙ nō p hanc lram. Cōtrariū consuluit Jo. an. cum quibusdaz aliis ut refert Laud. ⁊ moti fuerunt: quia qui melꝰ ⁊ magis facit nō facit aliud sz idem. plus aūt est ecclesiam religiosoꝝ facere ꝙ hospitale. facē de voto scriptu. ⁊ regu. plus. li. vj. In contrariū quia volūtas defuncti ,p lege seruanda ē. xxij. q. ij. c. vltima volūtas. de testa. tua. de eccle. mis. cum marthe. sicut ⁊ forma mādati. nec plus h casu cōtinet minus. de p̄ben. cui de non. ⁊. c. cum in illis. in fi. li. vj. ⁊ qđ no. in. d. regula plus. ⁊ reglā cui licet. ⁊ i h videt residere Lap. qđ placet. ⁊ plenꝰ dic ut dixi in. d. c. nos qdem. in. ij. q. ⁊ in plibus seq. Et ad h qđ dicit ꝙ qui facit melꝰ ⁊ magis ꝛē. dic illud ,pcedere quando minus cōtinet sub maiori. ⁊ sic loqtur. c. scripture. als secꝰ at in. q. p̄missa minꝰ nō cōtinet in maiori. Itē non ē verū simpliciter ꝙ facere ecclesiā religiosoꝝ sit plus ꝙ facere hospitale sed potiꝰ hec sunt diuersa pietatis opa q̄ se habēt tanꝙ accedētia ⁊ excessa. p h qđ dixi de regu. sanc. ¶ Quinto q̄ro an talis alteratio possit fieri p legatū sedis apostolice? videt ꝙ nō. sed per papam. p glo. hic in ver. apostolice. ⁊ p. c. ꝙ trāslationem. in ca. alle. ⁊ de h. s. in. x. notabili. ⁊ in. ij. cōtrario. In cōtrarium quod no. Jo. an. de elec. si abbatē. in ver. transferendi. li. vj. ⁊ de pui. auctoritate. eo. li. nam in. c. si abbatē. dicit ꝙ aliud ē dicere apostolice sedis: aliud romani pōtificis. ut in p mo possit legatꝰ delatere: in secūdo non: ⁊ sic cū hic dicat apostolice sedis videt legatꝰ posse. Lap. dicit verꝰ videri ꝙ legatus nō possit cū h sit de plenitudine potestatis quā legatꝰ nō habet. ar. de preben. cle. lras. in pn. ⁊ in fi. dicit tamen ꝙ forte si cōsentiret heres defuncti ex causa h fieri posset non solum p legatum sed etiaz per ep̄m. sm no. de testa. de his. ⁊. s. q. ij. p hoc ꝙ legatꝰ nō possit. induat Lap. quia hic agit de eo cō tra quod disponere ē facere cōtra legem qđ soli pncipi uel pape licet. nam dispositio testatoris facta ad certum vsum maxime pium ,p lege seruari debet. xxij. q. ij. vltima voluntas. ⁊ ibi glo. ⁊ ideo noie apostolice sedis intelligit papa tñ ⁊ nō legatus: als secus ⁊ tunc ,pcedit dicta Jo. an. qđ no. ⁊ pro hoc dic ꝙ etiā consentiente herede hoc nō potest' alius a papa per hoc qđ dixi in. x. notabili. ⁊ in. ij. cōtrario. ⁊ de h dixi plenius in p̄dicto. c. nos qdem. ⁊ no. Bar. ff. de vsufruc. lega. l. legatum. ¶ Sexto quero p cuꝰ sollicitudinem debēt ea q̄ sunt destinata ad vsum piū ad illū conuerti? glo. per sollicitudinē dicat ꝙ p sollicitudinez diocesani. co. ti. de xenodochis. ⁊ dic ut ibi. ¶ Septimo q̄ro in eo ꝙ dicit p eos ad quos spectat de iure ,pnidendū quo ad hec de qbus hic qui sunt illi? glo. ut episcopi. dicit ꝙ epus. quod dic ut in. d. c. dē xenodochis. Bēz. dicat ꝙ sunt patroni ⁊ coꝝ liberi. xvj. q. vij. filijs. ⁊. c. decernimus. ⁊ epus. xvj. q. vij. oēs. dic ꝙ glo. est verior. patroni vero non habēt hoc ius p se: sed soluz p̄t instare apud ep̄m per dicta iura. ⁊ p hoc quod no. de testi. ex pte. Itē idē Benze. j. §. ut aūt. dicit ꝙ si capella uel ecclesia uel aliud est p seruitoz. b⁹ deputatum tūc cōmissio ad ep̄m spectat. per. d. c. de xenodochis. xvj. q. vij. omnes. xviij. q. ij. eleuteri⁹. p hoc qđ dico. j. q. xxij. ⁊ per hec soluitur questio. de qua. j. §. ut autem. q. xxij. refert aūt an queratur de ,pulsione sup fructibus conuertēdis ad vsum cōstitutū ⁊ de hoc ,pcedit questio ista: an de cōmissione quo ad deputandū rectorem ⁊ de hoc loqtur hoc vltimū dictum. ⁊ ē verū p iura p̄allegata nisi fundator plenꝰ ius sibi reseruauerit in fundatione qđ potest ut h. ¶ Octauo quero in eo ꝙ dicit de pacto appōsito in fundatione pone ꝙ ordinatū est inter ep̄m ⁊ capitulū ꝙ omnes p̄ni serici qui sup defunctis afferunt sint ecclesie p: o paramēto altaris maioris. deinde contingit ꝙ quedam testatrix q̄ altare construxerat in ecclesia ord nauit ꝙ panni qui ponerentur super sepulchrum eiꝰ tam serici q̄ alij eēnt sui altari: an hec volūtas p̄ferē ordinationi diutius obseruate? videt ꝙ sic per hanc lram: quia nō debet trahi ad aliū vsum sine licentia pape ergo alijs hoc denegēt. ar. xxv. dj. qualis. In cōtrariū de testa. reqsisti. nam illa ordinatio ep̄i ⁊ capituli est lex. x. q. ij. vnio. xxj. q. ij. vulterane. de maio. ⁊ obe. si qs. Laud. dicit p mam verius videri quod tenet Benze. quia ut nūc dixi pro lege seruari debet testatoris volūtas. ar. ff. de admi. rē. ad ciptu. decuriones. §. j. de ope. publi. pecuniā. vbi dispositio testatoris p̄fertur legi ⁊ h ne alij retrahant a libertate. ar. C. de bo. que libe. l. ij. de ope. publi. l. ij. ⁊ hoc in his q̄ a testatore ,p uenūt. secus in alijs in quib⁹ absurdū esset per testatorem auferri statū iuris. ar. de elec. cle. constitutionē. §. insup. ⁊ qđ no. de elec. q̄ sicut. de testa. officij. ⁊. d. c. reqsisti. ⁊. ff. de reg. iur. non debet. dic clarius ꝙ dispositio ep̄i p̄missa debet intelligi nisi aliud dispositum fuerit a testatore. nā licet testator apponere legē siue rei. de condi. appo. verū. de donat. cū dilect. ⁊ hoc nisi disponat p modum iure improbatū quod nō pōt. d. c. reqsisti. ff. de leg. j. nemo. ⁊ dixi. s. i. xj. notabili. ¶ Nono q̄ro quare dicit i lra depdita ⁊ alienata? Jſdau. dicit ꝙ iō ut remoueat obiectionem illius falsē opinionis q̄ habet ꝙ si mandat alicui ꝙ ea q̄ de bonis alicuius ecclesie: alienata inuenerit studeat reuocare ad ius ⁊ ,ppriet⁹ tē ecclesie non poterit reuocare illa in qbus ecclesia solā possessionem amisit: cū illa non dicant' alienata quoꝝ dominū est apud ecclesiam. ff. de verbo. sig. alienationis. C. de sum. do. l. j. que ep̄us nō tenet de reb. eccle. non alie. episcopi. quia verbū alienata dz sumi i larga significatione ⁊ tunc cōprehendit nō tñ dominiuz: sed etiam possessionem. ff. de alie. mu. iudi. non solū. in pn. als si res. §. pedius. ⁊. l. ex hoc edicto. §. alienare. cū alijs iuri. ibi alle. ga. ⁊ p ibi no. nō ,psequor q̄ hic dicit Jſdau. quia ibi ponit'. ¶ Decimo q̄ro an is cui cōmittit' ut alienata reuocet habeat ptātez simpliciter in oibus alienatis? Jſdau. dicit ꝙ non. sed tñ in notoriis sicut de cōseruatore dicitur. de offi. deleg. c. j. li. vj. ⁊ hoc si scribitur alienāti. p hoc quod no. Compo. de elec. nosti. Si vero scribitur tertio, pcedit in forma iudicij de reb. eccle. non alie. ad audiētiaz. de iudic. exhibita. ⁊ quod ibi no. de hoc in spe. de rescrip p̄sentia. §. rōne forme. ver. itē in rescripto. sic intelligit Jſdau. hanc lram ut habēs iurisdictionez de iure uel cōsuetudine uel p̄mcua institutione uel ,pulegio non possit reuocare alienata p se in notoriis. sz si ipe non alienauit sed alter: tunc iuris ordine seruato reuocari faciet. i. reuocabit. ⁊ dicit Jſdau. ꝙ etiam ad hoc ageret per eum ad quem spectat. de suc. ab intes. c. fi. de rescript. cle. j. ⁊ quilibet de illo loco ad hoc agere potest. de reb. eccle. non alie. si quis.

¶ Undecimo q̄ro circa id quod dixi in .xvj. notabili an possint bona immobilia hospitalium vendi ꝓpter elimosinā paupertū? videtur q̄ nō: p id q̄ dixi in dicto notabili. In contrariū .xij. q. ij. aurū. ¶ Dau. dicit q. c. aurum. loqtur de summe egentib⁹ quos non alere cēt occidere. lxxxvj. di. pasce. et tūc nō negatur hic quin possint bona alienari. ¶ Duodecimo q̄ro an hospitalia tenēt̄ur ad onera episcopalia? videt̄ q̄ non: quia hic dicit̄ q̄ eorum ꝓuentus debēt conuerti ad sustentationē pauperū & sic non tenent̄ ad cathedraticū nec ad ꝓcurationē & similia. que sentit ¶ Dau. dicens q̄ licz diocesanus possit visitare eccl̄ias quas clerici habēt intitulatas. de cēsib⁹. c. fi. nō tamen hospitalia: sed tñ ingrere potest cōtra negligētes ut hic. nam dos hospitaliū nō videtur ab initio fuisse assignata ꝓ talibus oneribꝰ sicut assignat̄ eccl̄esijs que no. & ꝓ hoc quod dixi in. d. c. fi. de censi. & ꝓcedūt hec q̄n hospitale nō est locus eccl̄iasticꝰ q̄ō esse potest eo. ti. ad hoc. & q̄ō ibi dixi. sed si est locꝰ eccl̄iasticus ē maius dubium: q̄ omnia talia tenēt̄ur ad onera cp̄alia. de preben. de mona. tñ adhuc placet q̄ hospitale nō teneat̄ ad hec onera ꝓ p̄dicta q̄ no. & facit q̄ō dixi in. iiij. cōtrario. & .j. q. xiij. & ꝓcedit hoc p̄supponē do q̄ non sit titulus bñficij. secus si esset bñficium ꝓ id quod dico. j. §. ut aūt. q. vij. & .xi. ¶ Tertiodecimo q̄ro vnde habent fundatores ptātem cōpellendi hospitalarios ad ea de q̄ bus hic? So. hec q̄stio p̄supponit q̄ cōpellere possint. de quo dicit. s. ibi dixi in. iij. contrario. & videt̄ Laud. p̄supponere q̄ possint. querit enī vnde h̄ eueniat q̄ hi quoꝝ interest de iure statuto cōsuetudine uel ꝓuilegio repare dom⁹ q̄ ipsi ꝓ se pñt cōpelliere rectores ad talia ita q̄ ordinarij locoꝝ non pñt se itromittere nisi ꝓpter istoꝝ negligētiā. & ex h̄ prosequtur se quērez questionē. sed de h̄ dic ut dixi in. d. iij. ꝓxio. ¶ Quartodecimo q̄ro an possint hospitalia taliter dari q̄ epūs nō habeat in eis visitationem uel alia iura cp̄alia: nec se intromittere possit de eisdem. Laud. credit q̄ sic: dū tamē hospitale nō sit ꝓcipaliter edificatū ad missam celebrandā: sed ad alia sacramēta ministrāda: nec sit ibi cōstitutus vicari⁹ perpetu⁹ seu dos ꝓ eo assignata licz sit ibi altare & celebret̄ de licētia episcopi pauperibus & alijs: nō tñ in magnis festiuitatibus q̄ō vltimū nota. Ex hoc habes q̄ etiā si auctoritate epi sit institutuz altare in hospitali nō tamē ibi celebrabit̄ in magnis festiuitatibus. ꝓ hoc de cōse. di. j. si quis extra parrochianos. & quod dico eo. ti. ad hec. q. iiij. & dicit Laudu. q̄ epūs nihil pōt sibi vēdicare q̄diu viuit fūdatores: nec etiā post eius mortem nisi inquantū pōt de alijs legatis ꝓ aīa fundatoris relictis. hec dicit ꝓbari de cōse. di. j. vnicuiqz. & .c. si quis extra parrochias. de testa. si heredes. cū ibi no. dicens cū talis locus nō sit vere religiosus non gaudet immunitate eccl̄iastica. ut no. Hosti. de censi. c. fi. de hoc. s. in. iij. cōtrario. & q. xij. dicit etiā Laud. q̄ degentes ibi recipiēt sacra ab his in quoꝝ parrochijs sunt loca. de eccle. edifi. ad audiētiā. de pentē. ois.

Ver. Inquo. Nota de vbo iūgim⁹. q̄ō est ꝑcepti & necessitatez ipportat & de hoc in glo. non dicit. & dicit Laud. q̄ ꝓ hoc periculosum videtur ordinarijs in hoc negligētib⁹. iij. di. denicq. ¶ Secūdo nota lr̄am ibi oīa & singula. si. s. ti. j. nec i agro. §. sane. j. vbi dixi in. j. notabili. & dic singula. s. loca ipsa in statū debitū reducere occupata depdita: & alienata recuparet: & miserabiles psonas ad sustentationem recipe. ¶ Dau. op. quia videtur superfluitas in lr̄a ibi exemptos & alios ꝓuilegiatos. So. q̄ dicit ꝓuilegiatos. dic tñ non exēptos. de q̄bus de ꝓuile. q̄n. & i alijs iurib⁹ alleg. in glo. in verbo ꝓuilegiatos. que hoc vult. ¶ Quero q̄ō cōstabit de negligētia eoꝝ ad quos hoc pertinet? glo. hoc patebit. Sol. q̄ cōstabit ex facto notorio uel p assignationem termini quā singulariter no. ad ea que no. de elect. cum eccl̄ia. de cōcess. ꝓben. ex parte. In eo q̄ ibi querit̄ de modo detegendi negligentiā collatoris eo casu quo beneficia nō vacant & sic terminus a iure nō est sibi assignatus. habes enī ex hac glo. duos modos: sed ꝑcipue nota modū notorietat̄. Et in hac glo. in fi. ar. xxvj. q. j. placuit. ex his nota q̄ de iurisdictione minoꝝ prelatoꝝ diocesani nō se intromittūt nisi in casu negligentie. de h̄. j. de celebra. missa. cle. j. in glo. argue. & de hoc in seq. cōtrario. ¶ Op. ad hoc. naz licz inferior epūs iurisdictionem habeat p hoc non tollitur iurisdictio episcopi. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. So. Lap. q̄ predicta sunt intelligēda vbi iseriores p̄lati iurisdictionem habent ex ꝓuilegio aplico ut hic. ul' ex cōsuetudine p̄scripta ita q̄ nō solum sit introducta q̄ subditis p̄latis iurisdictionez tribuat sed etiam taliter q̄ diocesanus illā exercere possit nisi supplē do ipsoꝝ negligentiam uel defectū: & q̄n talis iurisdictio ad eosdem inferiores nō pertinet de iure cōi: alīs si pertinet de iure cōi. ꝓcedit cōtrarium: quia pōt etiam diocesanus exercere & erit locus ꝓuentioni. de offi. ordi. pastoralis. & eo. ti. cū epūs. li. vj. facit de offi. archipres. c. j. & c. cum satis. de offi. archip̄s. c. vlti. & quod no. de preben. in lateranen. de capel. mona. c. ij. de censi. cū venerabilis. dic q̄ de iure cōmuni nullus hz iurisdictionem in diocesim nisi epūs. de offi. ordi. cū ab ecclesiarum. sed in illos de collegio bene habet p̄latus collegij iurisdictionem. eo. ti. cū ab ecclesiarum. vbi de hoc quo ad predicta. dic tamē q̄ mens Lap. est q̄ quomodocūq̄z inferior epō iurisdictionem habeat intelligitur hīc per modum cumulationis & sine ꝓiudicio epi ita q̄ etiam epūs potest exercere & locus erit ꝓuentioni per p̄dicta nisi de iure speciali sit inductuz q̄ inferior faciat gradum cōtra epm. i. q̄ epūs non possit se impedire nisi in casu negligētie: quod dic ut in p̄dictis iuribus. ¶ Secūdo quero an epūs potest supplere negligentie fundatoris eo viuente uel eo mortuo negligentiam heredum? Lau. q̄ sic: nisi alīs cōstaret de donatione & pollicitatione. de testa. nos quidem. xvij. q. iiij. sunt. qui vult dicere nisi plen⁹ ius sibi reseruauerit fundator. Genze. dicit frustra de his exitari: tamen hec loca statim cū sunt ad certos vsus deputata subijciantur diocesano: ideo defectum uel negligentiam statim supplebit diocesanus ut hic. ¶ Tertio q̄ro si ordinari⁹ in hoc erit negligens q̄s supplebit? quidaz q̄ solus papa per lr̄am ibi ordinarius locoꝝ. nam archiepiscopus non est ordinarius in diocesi sui suffragenei. de offi. ordi. pastoral. Quidam enī doctor cui⁹ nomen nō inuenio qui scripsit sup hoc volumine dicit q̄ archiepūs poterit: quia licet nō sit ordinarius: tamē habet iurisdictionem in casibus negligentie. ix. q. iij. cū simus. ꝓ hoc & cōsi. c. j. §. notoria. li. vj. q̄ō tamē intellige ut ibi. & plen⁹ no. de sup. negli. prela. c. j. li. vj. & dic q̄ regula iter hoc non pōt nisi in casibus iure exp̄ssis ut in notoriis. d. §. notoria. & alijs notatis. de offi. deleg. pastoralis.

Ver. Contradictores. Premissa uel aliq̄ō p̄ missoꝝ fauorem. cōcor. de hereti. si aduersus. ¶ Op. q̄ non possint cohercēri cōtradictores: nā licitū est contradicere pro suo iure & nemini iniuriā facit &c. de elect. cum ecclesia. Sol. ¶ Dau. q̄ hec clausula cōtradictores &c. intelligit̄ de his q̄ de facto non de iure cōtradicunt. ut no. de preben. pro illoꝝ num. ¶ Secūdo op. in eo q̄ permittit cohercēri contradictores cuiuscūq̄z status & sic etiam maiores. cōtra id de maio. & obe. cū inferioꝝ. Sol. ¶ Dau. q̄ omnes sunt minores virtute huius cōmissionis. ꝓ h̄ de offi. deleg. sane. ij. de offi. leg. c. ij. ¶ Quero q̄ potestas detur p hanc clausulaz cōtradictores? Lau. dicit q̄ per eam merus executor acq̄rit cognitionem & cohercionem. ꝓ hoc q̄ō no. de offi. deleg. c. fi. & ꝓbatur hic. ¶ Secundo q̄ro de quibus remedijs logtur littera ibi alijs iuris remedijs? glo. intelligit de inuocatione brachij secularis. idē Laud. pro hoc de hereti. ut officium. §. denicq. & sc. li. vj. et iura q̄ allegant̄. de offi. ordi. c. j. Steph. dicit h̄ ꝓcedere quo ad subditos nō exemptos: quia tunc ordinaria potestate procedit ordinarius cōtra eos. secus contra exemptos quia tunc apostolica. de offi. ordi. irrefragabili. de hereti. ad abolendaz. in fi. & sic non habet locū inuocatio brachij secularis fm opi. que habet q̄ delegatus nō possit inuocare quā tenet Archi. xxiij. q. v. administratores. & de hereti. ut offi. li. vj. cuius cōtrarium tenet Vincen. de offi. dele. significasti. q̄ō est verius & cōmu. ut. d. c. significasti. & sic in casu hui⁹ cle. procedit indistincte. Item hic fm ¶ Dau. poterint indicere mulctā etiam extraneis. ff. si quis ius di. non obtem. l. vna. & quod no. de offi. dele. c. j. c. de causis. uel extraordinarie punient quantuz equū fuerit visuz. ar. ff. ne vis fiat ei. si quis missus. de publi. & vectiga. licitatio. §. q̄ō illicite. uel per captionem pignoruz cohercebunt. ar. de iureiurā. iniuriarū. §. j. & ij. uel fm Gen ze. utentur gladio tpali si habent. de sentē. excō. dilecto. dic q̄ omnia hec ꝓcedunt: debēt tamen uti remedijs que putauerint magis vtilia. ut sit. nō conte. q̄n. in fi.

Ver. si. Et autem. Diuidit in tres ptes scēa ibi illa etiā. tertia ibi q̄ si secus. & quid cōtineant. dic ut. s. ea. cle. in ꝑn. in glo. j. in quibus scz locis cōmittendis psonis idoneis. ut. s. consentias. cōcor. de fo. cōpe. cle. j. de sepul. cle. dudum. ver. facturi. j. eo. ti. j. cle. j. ¶ Nota casum in quo cōsuetudo nō tenet de hoc in glo. in verbo reprobamus. & in ea ibi cū concordantijs s. ti. j. ne in agro. §. sane ꝓratus. & cle. ij. in fi. j. ti. j. cle. j. i ꝑn.

¶ Secūdo nota ꝓncipem posse reprobare cōsuetudinē spe-
cialiū locoꝝ. ī. ti. i. cle. vlti. in fi. de cōsti. c. j. li. vj. C. cōia ō suc
cess. aut. omnes. ¶ Tertio nota q̄ tpe fundationis potest ap
poni specialis natura ipsi hospitali. puta q̄ cōferat in bñficiū
ut hic: ꝛ sic licet tpe fundationis qō postea nō licet. de cōsue.
cum dilectus. ꝛ quod ibi no. Ex hoc no. Alb. Bath. vnū casuz
specialem q̄ possunt hospitalia cōferri i titulum beneficij qñ
fic fuit ab initio constitutū. Secūdus casus qñ per electionez
rectores talium locoꝝ assūmūtur ut hic. ꝛ qō dixi de electiōe
intelligit glo. in vbo electionem. eo casu quo ꝑ superiorez est
cōfirmanda. quaz glo. singulariter nota ad id qō dico in seq.
notabili. ¶ Quarto nota ex eo qō dixi in ꝓcedenti notabi-
li q̄ beneficiū electiuum ꝓprie dicit qñ in eo ꝓceditur ꝑ elec
tionem q̄ exigit cōfirmationem superioris. ꝛ sic secus si elec
tio nō egerit cōfirmatione si alicubi canonici eligunt cōcano
nicum ꝛ statim electus habet ius sine alia cōfirmatiōe quo ca
su beneficiuz nō dicitur electiuū ꝑ hanc glo. quod ē vtile scī
re ꝓpter gratias apostolicas in qbus mandat ꝓuideri de be-
neficio spectante ad electionem alicuꝰ: qz nō veniret nisi ele
ctio ꝓprie sumpta in qua fit cōfirmatio ut hic. ꝑ hoc de preb.
ben. ut in illis. li. vj. sed si electio canonicatus de consuetudi-
ne indiget cōfirmatione dicet canonicatus eē bñficium electi
uum ꝑ predicta. ꝛ sic si mandaret ꝓuideri de bñficio spectan-
te ad collationē capituli non veniet talis canon catus. ꝛ sic cō
sului in ecclesia ferrarien. ꝑ hanc glo. ꝛ pro hoc quod dixi de
cōsuetudine. non ē. ꝛ quod no. Jo. an. in spec. de acti. ꝛ peti.
§. super petitionibus. ad fi. ver. per lras quoqz. vbi tenet suf
ficere quo ad casum. c. cūm illis. q̄ bñficiuz sit electiuū. de cō
suetu. antiq̄. q̄ habet vim legis ꝛ in talibus. s. disponēdo de
modo electionis habet magnā vim. de consue. cum dilect⁹.
de verbo. sig. abbate. ꝛ qō ibi no. ꝛ hec signa. ¶ Quinto no
ta q̄ hospitalia cōferri debēt viris ꝓuidis idoneis ꝛ bone te-
stimonij. ꝛ exponit Benze. testimonij. i. opinionis ꝛ fame. ff.
de quest. de nuno. §. tormēta. de testi. l. iij. ꝛ hoc no. Jo. an.
q̄ repelli pñt ꝓpter infamiā. ꝑ hoc. vj. q. vij. c. j. ꝛ. c. ifames.
ꝛ no. Jo. an. q̄ lra dicit viris ꝓuidis: ꝛ nō dicit clericis nec re
ligiosis. qō facit ad id qō dicit. j. q. j. ꝛ. ij. Ex hoc infert Jo. an.
q̄ hoc officiū non ē ecclesiasticum: alꝰ laicus non esset capax.
¶ Sexto no. q̄ hospitalia cōferri debēt is qui velint ꝛ valeāt ea vtiliter regere. de hoc in glo. cuz effectu. ¶ Septimo
nota ex hoc fm Benze. q̄ nō debēt cōmitti ignaris. ar. ff. de
custo. re. l. fi. quia graue est ineptos cē. xix. q. iij. monasterijs.
xxxvij. di. qui de mensa. ꝛ de elec. cum in magistrum. cū simi
libꝰ. Imo debent cōmitti volentibꝰ: quia volenti nihil diffi-
cile. ff. de excusa. artifi. l. j. li. x. ꝛ volūtarium deus diligit.
xv. q. j. non est. xxiij. q. vj. §. de his. cum ꝑ voluntatem seu ꝑ
negligentiaz cūcta leui dicantur. aut. de quest. §. pe. col. vj.
ꝛ potestas scientie ꝛ volūtati plurimū suffragatur. de supp.
negli. prela. grandi. li. vj. aut. de defen. cui. §. j. colla. iij. ver.
cōs res gestas facūt scire velle potestas. ¶ Octauo nota q̄
ho spitale nō debet cōmitti ei de quo sit verisimilis presūptio
q̄ eius bona cōuertat in alios vsus q̄ cōstitutos ꝛ ꝓpter talē
presumptionē dicit Jo. an. quē repelli etiā a prelatura. xxviij
di. de si racusane. Et pro hoc qō attendat id qō est verisimile
est de testibꝰ in litteris. ff. de condi. insti. que sub conditione.
¶ Op. q̄ ex vi cōsuetudinis possit hospitale cōmitti clerico
de prebē. cum de bñficio. li. vj. soluit Benze. q̄ in beneficijs
religiosoꝝ bene valet cōsuetudo ut ibi. secus hic. ꝛ idē Alb.
bath. dic q̄ etiam hic valeret nisi esset hic approbata. ut dic gl.
in verbo reprobamus. ꝛ idem Jo. an. ¶ Secūdo op. ad hoc
q̄ etiam si nō esset hic reprobata nō debet tenere tanq̄ q̄ esset
cōtra ius ꝛ violans decreta mortaliꝫ peccat. xxv. q. j. violato
res. soluit Alb. bathe. referēdo q̄ no. Imo. de cōsuetu. super
Rica in fi. ꝛ glo. de ꝓba. ad nostrā. dic ut dixi de cōsue. c. fi. ꝛ
ꝑcipue in repetitione ꝛ quo ad hoc dic standū ei qō dixi in ꝓ-
cedenti cōtrario. Nam si ex causa rōnabili inducit̄ ꝙsuetudo
non violant canones: qz eoꝝ permissione inducit. d. c. fi. tan
git etiam Alb. bathe. aliqua alia de cōsuetudine que dico. j. q.
viij. ꝛ duabꝰ seq. ¶ Quero an hoc hospitale possit in benefi
ciū cōferri religioso? glo. de religio. arg. q̄ sic ꝑ id quod no.
Imo. de eccle. edifi. in. c. ij. vbi dicit colle. cū leprosorum eē
religiosum ꝛ licitum. per. c. quidam. xviij. q. ij. deinde refert
glo. Archi. ibi tenere cōtrarium quod approbat glo. dicens
dictum Imo. non esse verū. ꝛ idem Jo. an. si hospitale ha
beret curam ut etiā dicit glo. uel esset alicuꝰ religionis. ꝛ sili
ter dicat Jo. an. dictum Imo. non esse verum. qō ꝓbat per
rōnes de qbus dixi in dicto. c. ij. ꝛ q̄ religiosus non possit ꝑfi
ci hospitali qō tenet etiam Laudu. nisi sit hospitale eiusdem
religionis. ar. de ꝑben. cle. per lras. Benze. dicit ꝓdicta ꝓce
dere maxime si hospitale non sit eiusdem religionis. ꝛ i hoc
accedit opi. Jo. an. qui nō curat an sit eiusdem relig onis an
alterius quod est verius q̄ id quod ꝓxime dixit Laud. salu
ua tamē dispositione cle. j. de elec. ad. c. quidam. Respondē
ut in glo. ꝛ in ea ibi martyria. i. ecclesias seculares. i. in honore
martirū constructas. ¶ Secūdo quero an laicus possit ꝓ-
fici hospitali? glo. de religi. ibi de laicis. dicit q̄ sic etiā si rector
habeat curam pauperum. Idez Jo. an. dicens q̄ hoc vult lit
tera ibi viris ꝓuidis. que non distinguit inē clericos ꝛ laicos
xxxj. q. j. q̄ si dormierit. Idez Benze. nam laici ut plurimū
sunt in talibus exercitati ꝛ fructuosius talia regere possunt q̄
clerici. pro hoc. xviij. q. ij. quidam. inducendo ut. s. ea. glo.
¶ Op. ad hoc quia si rector hospitalis habet curam deberet
posse ꝑfici monachis. de sta. mona. qō dei. Sc. ut in ea. glo.
ibi nec sufficeret. que dicit cōtrariuz intelligendū de cura sur
gente a potestate clauium ꝛ est signanda. ꝛ idem Jo. an. di-
cens q̄ isti hospitalarij non cōferunt sacrata nec diuina cele-
brant: sed tm̄ dispensant prouentus in vsum ꝑsonarum mi-
serabiliū. ꝑ hoc. viij. q. i. in fi. ꝛ sequens equiparatio de tuto
ribus ꝛ curatoribꝰ qui sunt laici non clerici. lxxxviij. di. c. vlti.
xxj. q. iij. Cipanus. hoc dicit Jo. an. procedere in hospitali-
bus traditis in potestate ꝑsone ecclesiastice de quibꝰ dubiū
poterit esse an possent cōferri laicis. sed de hospitalibꝰ que fa
ciūt laici de domibꝰ retinēdo eas sub suo dominio nullū du
biū. ꝛ q̄ sic possint retinere. no. eo. ti. ad hec. ꝛ facit quod not.
Imo. de dona. inter. ꝛ Host. in sūma. de regu. §. j. ver. qd
de rusticis. ꝛ spe. de sta. mona. ver. xxxvj. ꝛ facit quod dixi. ē.
in ꝓnc. q. viij. ¶ Tertio q̄ro an possit hospitale cōmitti la-
eo habēti filios uel vxorē ex qua possit verisimiliter filios pro
creare? glo. ea. ibi in ꝓma tamē. dicit q̄ olim fuit ꝓhibituz in
hac cōpilatione ꝛ postea sublatum ꝛ sic videtur velle q̄ hoc fi
eri possit. Stepha. dicit hoc fieri non posse ꝑ lram istam que
dicit cōmissionē faciendā talibus de quibus nō sit ꝓsūptio
verisimilis q̄ bona cōuertant in alios vsus. ꝑ hoc quod dixi
s. in. viij. notabili. dic q̄ tutum est hoc cauere: tm̄ quia posset
contingere q̄ de habente filios nō erit talis ꝓsumptio va-
let cōmissio ex quo non est hic expresse ꝓhibita. ¶ Quarto
q̄ro an possit cōmitti mulieri? Jo. an. q̄ sic: quia etiā mona-
sterio ꝓesse potest. de maio. ꝛ obe. dilecta. de elec. idemnita
tibus. li. vj. s. ti. j. cle. ij. ꝛ hoc maxime in hospitalibus depu
tatis femineo sexu. ¶ Quinto quero cuius etatis debet eē
hospitalarius? dicit Jo. an. q̄ ex quo hic nihil dicit relinqui-
tur arbitrio iudicis. de offi. deleg. de causis. Jo. et. de anch.
dicit ꝓbabiliter posse dici q̄ ad similitudinē tutoꝝ uel cura
toꝝ debent cōplesse. xxv. annū. quia absurdū est q̄ adminis-
trent patrimonia pauperū qui nō possunt administrare ꝓ-
priū. C. de legit. tuto. l. fi. nam cura talium ꝓncipaliter nō cō
sistit in spūalitate sed in tpalitate. ꝛ sic non ob. de iudi. c. fi. li.
vi. quod placet eo casu quo nō conferuntur in beneficium ec
clesiasticū: tamē ex quo tēpus nō est statutuz a iure valebit cō
missio ante dictū tempus per id qō dicit Jo. an. ¶ Sexto q̄
ro de intellectu littere in eo q̄ ꝓhibet hospitale conferri in be
neficium. Sol. Jo. an. exponendo beneficium. i. in titulū be
neficij. de preben. cle. ꝑ litteras. debent ergo talia viris ido-
neis cōmitti gubernāda: sed non in titulum concedi. ꝛ de bñ
se. q. ¶ Septimo q̄ro quo ad q̄stionē precedentē que ē dif-
ferētia iter cōferri in titulū uel cōmitti: videt q̄ nulla. de sup.
neg. ꝑla. cle. quia regulares. s. ti. j. ne in agro. vbi collatio et
cōmissio equiparant. Sol. Jo. an. q̄ hec duo sumūtur qñq̄
ut diuersa respectu eiusdē finis ꝛ effectus. qñq̄ ut idem ut in
cōtrarijs. qō contingit qñ datur bñficium ecclesiasticum siue
dans vtatur vbo collationis siue cōmissionis. vnde hic non
vult ostēdere differentiā inter cōferre ꝛ cōmittere sed vtrūq̄
ꝓhibere si fiat in bñficium. ꝓhibet autē fm Jo. an. hospitale
ꝙferri uel cōmitti in beneficiū ecclesiasticū: quia oporteret re
cipientem esse clericum. de transac. ex lris. ꝛ fructus facere su
os maxime cum eēt bñficiū simplex ꝛ tenetur ad horas ꝛ alia
ad que tenētur clerici beneficiati: sed si gubernatio simplicit
cōmittitur hec cessant. Item bñficia cōferri debent intra cer
tum tēpus. de cōcess. ꝑben. c. ij. ꝛ in eis habēdis institutio ē ne
cessaria. regula. j. li. vj. sed in hac cōmissione tēpus nō est limi
tatum nec institutio ē necessaria nec repellit ꝑ textu bigamie
uel similis de ect⁹ sicut repellitur a bñficio. dicit etiā Jo. an.
quo ad hoc q̄ licet bñficiū significet omne qō gratis ꝛ libera
liter confertur: tamē stricte sūmptū hic sumit ꝑ ecclesiastico

qđ no. nam singulariter ħ ꝓbat hec lr̃a. tñ ꝓ hoc modo accipiendi facat hec littera in eo quod p̃mittit de clericis secularibus quib⁹ cle. ⁊ non laicis bñficiũ ecclĩastic⁹ cõfertur. d. c. ex lr̃is. qñ qz tamẽ fm ℣Dau. datur bñficium in sustẽtatiõe tñ l. di. studeat. de cleri. pug. in duel. c. ij. xxviij. di. in ꝓsbyterum. ⁊ qñ qz ꝓpter altaris seruicũ. de p̃ben. cum secundũz. neutro tñ istorum casuum põt hospitale m bñficiũ cõcedi ut hic: quia in eo ꝑncipaliter respicit subuentio pauperũ nõ gubernatoris ꝓuisio uel celebratio diuinoꝝ. Item si dicimus q rector hospitalis sit tꝑalis sicut tutor: ⁊ curator de quib⁹ sequitur in lr̃a ⁊ gubernator: vbis rome. de elect. fundamẽta. li. vj. ⁊ alij rectores ciuitatum. de quibus no. de iudic. c. vlt. satis patet differentia inter hospitale ⁊ bñficium: q: beneficia debent cẽ perpetua. v. di. precepta. dicit tñ ℣Dau. cõsuetudinem hẽ q hospitalia cõmittant̃ perpetuo regenda. ꝓ hoc littera ibi regere. ⁊ de hoc. j. q. xiij. ¶ Octauo q̃ro in eo q hic dicat de cõsuetudine de qua dixi etiam. ē. in. j. ⁊. ij. cõtrario, pone q diuerse sunt cõsuetudines litigantiũ ⁊ loco⁹ contractus ⁊ iudiciorum que seruabitur. ℣Dathe. q̃rit licz impetrẽter? ⁊ soluit q cõseruabit̃ cõsuetudo cõtractus. ff. de usur. l. j. no. Jmmo. in ℞ica de cõsuetu. dicit ut dixi de cõsuetu. c. fi. ¶ Nono q̃ro an cõsuetudo fori secularis debeat obseruari in foro ecclĩastico? videt̃ q sic. de eo q mut. in pos. cum venisset. dicit ℣Dath. q multotiẽs vidit dubitari ⁊ q multi magni viri tenebant q sic per illud. c. qđ parum facit fm eum q dicit q non debet seruari: q: consuetudo secularũ nõ potest obligare ecclĩam. x. di. c. j. ad. c. cũ venisset. dicit q nõ loquitur de cõsuetudine laico⁹ sed potius de ecclesiastica: aliter etiaz potest respõderi ut ibi dico. ¶ Decimo q̃ro si ẽ consuetudo in ecclesijs alicuⁱ ciuitatis uel diocesis ꝓ maiori parte an debet seruari etiaz in ecclesijs vbi cõsuetudo non est? dic ℣Dathe. q aut agit̃ de pari ad parem: aut de inferiori ad superiorem. primo casu consuetudo nõ seruabitur in alijs ecclijs. xij. di. illud. secõ casu cõsuetudo superioris loci seruabit̃ in ecclĩa inferiori. de offi. archi. dilecto. vbi de hoc ꝓ Jmmo. ¶ Undecimo q̃ro de intellectu lr̃e in eo q hic considerat̃ id qđ sunt in fundatione cõstitutũ? Laud. exemplificat ut quia fundator disponit q clericus secularis de genere suo quãdiu reperitur idoneus ibi ponat̃ q habeat quottidie missaz ꝓ defuncto celebrare: ⁊ vitã pauperũ gerere. uxta. c. significatũ. de p̃ben. ⁊ facit de elect. significasti. de resti. spoli. olim. j. ⁊ exquo eẽt ibi ꝑpetua vicaria sic dotata haberet ibi cẽ⁹ visitationez ⁊ per cõsequẽs ꝓcurationez. ꝓ id quod no. Jmmo. de censi. c. fi. ⁊ ꝓ hoc qđ dixi. ē. in ꝑn. q. xij. ¶ Duodecimo q̃ro in eo q ꝓmittit ꝓuideri clerico de hospitali eo casu quo p electionem erat reformandũ qd de collatione? ℣Dau. dicit secus eẽ q: lr̃a ista exapit tñ duos casus. Idem Benze. qui exp̃ssi⁹ dicit q cum p electionem ꝓuidetur hoc euenit ut quia locus sunt cõstitutus collegiat⁹ quo casu collegij est electio. xvj. q. vlti. cõgregatio. de elect. nullus. ⁊ ħ casu ne elect⁹ frustretur effectu electionis habet locũ ꝓ bñficio. ⁊ idẽ dicit etiã si nõ ab initio sunt cõstitutũ: sed alĩs q̃ño per cõsuetudinẽ habeat eligi cum indistincte hic loq̃tur ut ⁊ p̃cedens lr̃a que ꝓhibet conferri in bñficium procedit solum in actu collationis ⁊ illo casu tñ reprobatur hic ꝯsuetudo. q ꝺ facit ad ea que dico in se. q. ¶ Tertiodecimo q̃ro eo casu quo per electionẽ reformat an seruabitur forma. c. q: ꝓpter? Steph. q non: quia ꝓ vacationem taliũ non dicit̃ ecclesia viduata. facit qđ no. Jo. mo. de elec. cupiẽtes. i ꝑn. li. vj. ⁊ ad hãc electionẽ poterũt admitti laici cum clericis. ut no. Jo. mo. de elec. ex eo quod. li. vj. dic verius q intẽtio lr̃e videt̃ esse q sit casus in quo ꝓuideatur p electionẽ sicut fit cuz fit electio p̃lati ⁊ tunc nõ videtur ꝓcedere p̃missa. ad quid enĩ ꝓmitteret eligi clericuz si electio fiebat per laicos. mens enĩ videtur eẽ q ut hec bñficia melio⁹ dirigãtur ad vsus pauperũ non fiant bñficia nec ꝓuideat̃ de eis in titulum bñficij ecclesiastici nisi alterũ de duob⁹ occurrat uel p electionez sit facienda ꝓuisio uel sic ab initio sit constitutũ quib⁹ duobus casibus ꝓuidebitur tangẽ de bñficijs. ꝓ hoc qđ dixi in ꝓma. q. ⁊ tũc nõ videbit̃ posse defendi qđ isti dicũt: q: si est titulus bñficij cũ hospitalarijs sit ꝑncipalis rector: ergo vacat p eius obitũ ⁊ sic ẽ locus. c. q: ꝓpter. ⁊ ad no. ꝙ Jo. mo. in. c. cupiẽtes. dic q loqtur de magistro hospital' hierosolomitani q non dicit̃ habere bñficiũ sed officiũ. Item aliud dictum Jo. mo. in. c. ex eo. quod loqtur qñ rector pot ee laic⁹: sed ħ si ꝓuidebit̃ in bñficiũ ecclĩasticũ rector non pot ee laic⁹. de elec. ex lr̃is. ⁊ dixi. ē. q. v. ⁊ sic nec etiã poterũt iter esse laici cũ clericis. ꝓcederet aũt vtrũqz dictũ Steph. si dicemus q rector hospitalis possit ee clericus nec hospitale sit bñficium licz habeat ꝓuideri p electionem q̃ fit p conuersos hospitalis q etiaz sunt laici uel mixti ex clericis ⁊ laicis quod ee posset fm no. in. d. c. ex eo quod. ⁊ ꝓ hoc vltimo ẽ qđ dicit ℣Dau. in ver. electionẽ. dicens q etiã eo casu quo ꝓuideꝝ per electionẽ non putat q debeãt cõferri tñ clerici. sđ oportet intelligi ꝑ supponendo q nõ sint bñficia: ⁊ sic videtur intelligere ℣Dau. qui dicit q eo casu quo possunt ꝯferri laicis nõ possent cum alijs bñficijs ꝓmutari: q: sola bñficia etiam ꝓmutãtur. de re. ꝓmu. cle. vnica. ¶ Quartodecimo q̃ro an hospitale sit cõmittendũ ad temp⁹ an in ꝑpetuum? glo. si intelligere⁊ soluit in effectu ponens illa que dixi. ē. q. v. in fi. concludens ut ibi dixi q de cõsuetudine cõmittũtur in ꝑpetuum. Laud. q debet cõmitti ad annũ uel ad aliud modicũ tẽpus ne si fiat in perpetuũ nimiũ aspere dominent. iuxta no. de iudi. significarunt. Idem Benze. q allegat auc. de defen. cui. §. fi. colla. iij. C. de suscep. ⁊ archa. nemmez. li. x. ⁊ alia iura q̃ allegant̃ in. d. c. fi. Steph. etiam idẽ sentit. dicit tñ contrariũ seruari: sed licz cõmittant̃ in ꝑpetuũ: dicit tñ q ex causa leuiori amittent̃ q alij bñficiati sicut dicit̃ de religiosis: nõ tñ sine causa ne detur p̃latis sentendi materia. xj. q. iij. illa. qđ est equũ in quo tñ possit ex causa leuiori ꝓcedi cum istis q̃ cum bñficiatis male posset iure ꝓbari ⁊ dic standum glo. q cõmittant̃ in ꝑpetuũ. ꝓ hoc lr̃a. j. ver. illi. in eo q dicat q singul' annis reddant rõnem. p̃supponit ergo q non sunt annales alĩs vnus redderet tñ suo anno. Item vtili⁹ est q sint ꝑpetui ut habeant affectionẽ ad loca ⁊ sint in regimine melius instructi ex longioꝝ tempore: nã expertũ est q crebra mutatio rector⁹ loca cõsumit. ¶ Decimoquinto q̃ro in eo q dicit de his ad quos cõmissio ꝑtinet qui sunt illi? soluit Benze. q sunt hi de quib⁹. ē. in ꝑn. ⁊ vlteri⁹ id qđ dixi. ē. in ꝑn. q. vij.

Clerici. Illi. Nota de iuctario. ⁊ de ħ in glo. que alĩs. C. de imre deli. l. fi. ¶ Q ꝓ. q isti nõ teneant̃ reddere rõnẽ. C. de epis. ⁊ cleri. orphanotrophos aut̃. de eccle. ti. §. penul. colla. ix. Glo. ẽ tra. soluit ut no. glo. in cõtrarijs. ⁊ in aut̃. de sanc. epis. §. economos. colla. ix. q̃ dicit illa iura esse correcta p. §. economos. glo. vero ista aliter ⁊ melio⁹ soluit. ⁊ fuit solutio ℣De. ut no. Ly. in. l. orphanotrophos. ⁊ idem ℣Dau. hic. ⁊ Bal. in. d. l. nam cũ debeant iuẽtarium cõficere ⁊ intrare tangẽ tutores nisi tenerent̃ rationez reddere frustra hoc fieret. de p̃latis aũt dicit q non tenentur rõnem reddere eo modo quo hospitalarij: q: nõ est lege cautum. ¶ Secundo op. quia si debent reddere rõnem ad instar tutorum nõ singulis annis debeant cogi reddere: q: nec tutor nisi finita administratione. C. de admi. tu. l. ij. So. patet ex ea. glo. cõtra. in fi. q̃ dicit q hoc de singulis annis ħ additur. ⁊ dicit ℣De. de ancha. q aliud in tutore cui⁹ officiuz est ꝑpetuale: ideo reddit rõnem solũ finita tutela. ff. de tute. ⁊ ratio. distra. nisi. §. cum furiosi. hospitalarij aũt perpetui ideo reddunt pendẽte officio: quia ratio bona ẽ: sed quo ad casuz istũ sufficit hic ista statutũ esse. ¶ Quero qd est tutor tutoꝝ genera? So. ut no. de appel. ex parte. ⁊ in spe. de tutore. ¶ Secũdo q̃ro quid est curator? sol. q: termin⁹ est multiplex non potest diffiniri. sunt enim varie spẽs curatorũ. qđ tangit glo. j. in fi. remittens ad spec. vbi plen⁹ de ħ. ⁊ ℣Dau. hic ꝓsequitur dicens q curator qñ qz datur minoribus. xxv. annis. ff. de tu. qui hz. §. j. qñ qz maiori ut furioso ꝓdigo surdo muto ⁊ morbo ꝑpetuo laborãti. ff. de cura. l. j. isti. eo. §. furiosis. qñ qz datur pupillo ⁊ habẽti tutorem uel habẽti mino⁹ido neum uel impedituꝝ ad tẽpus uel ex causa. insti. de cura. p totum. ¶ Tertio q̃ro quale ẽ iuramentũ tutoꝝ uel curatoꝝ? Solue ut in gl. j. ⁊ idẽ ℣Dau. ¶ Quarto q̃ro an hospitalarij teneant̃ ad satisdationez sicut tutores ⁊ curatores? glo. ij. q non. ⁊ idem ℣Dau. ¶ Quinto q̃ro quare dicũtur inuẽtaria? dicit ℣Dau. q ideo: quia inuẽta oia ibi scribũtur: qđ etiã vult glo. in ver. inuentaria. ⁊ hoc inuentariũ etiã faciũt prelati de bonis inuẽtis tpe sue creationis ut dicit spec. de instru. edict. §. fi. ver. ꝑlatus. ¶ Sexto quero an hospitalarij possint administrare uel agere ante iuramentum prestitum ⁊ factum inuentarium? ℣Dau. q non: sicut nec tutor uel curator C. arbit. tute. l. fi. de vent. in poss. mitten. l. j. §. decretum. de bonis auctoꝝ iudi. possi. l. j. §. fi. cum concordã. Ea enim possint opponi contra istos gubernatores que contra tutores et curatores respectu iuramenti ⁊ inuentarij cum ad instar eorum ad hec duo teneantur. quod tenet Bal. C. de episco. et cleri. orphanotrophos. vbi dicit se vidisse hospitalarium repelli ab agendo quia non docuit de inuentario: ⁊ de hoc in-

uentario tutoris dic per Bar. ff. de admi. tuto. tutor qz reper torium dici posset q licet isti iurauerint nec inuentariuz fece/ rint tamẽ administrare pñt: qz administratiõez rec pñt ex cõ missione hospitalis sibi facta. qõ secus est in tutore z curatore z in hoc solo ꝓpabũtur tutori z curatori q sicut illi tenẽtur iu rare z inuentariũ facere z isti ita z ad hoc cogi pñt. p hoc qz in nullo alio cõpanĩ hic tutor z curatori nisi quo ad hoc q tenẽt ad inuentariũ z cogi pñt ad hoc z sufficit q in officio tollerãt de re iudi. ad ꝓbandũ. pmũ versus videt per ver. se. in quo ꝺ cernit ꝓuisio hospitalis non tenere si bec seruata non fuerint nec sufficiat tollerãtia in officio quia est facti pot.ª q̃ iuris. nec cõtra hanc cle. põt inferior a papa dispensare. de temp. or. dile ctus. quo tamẽ ad ver. seq. dic vt ibi dico z satis ꝓbabiliter de fendi posset q non possint ex hoc repelli ab agendo licet aliud fit cõius. ¶ Septimo quero an hospitalarij tenẽtur reddere rõnem etiam non requisiti? glo. per hanc. arguit q sic. ꝓpter tẽpus anni prefixũ. dicit tñ sufficere q requisiti reddant. z idẽ Ben. dicit q teneãtur reddere. s. si requirãtur. ff. quoz lega. l. fi. §. i. de fo. cõpe. cle. vnica. §. pe. Sed ꝓ primo q etiã non requisiti teneãtur inducit Dau. qz ista tria iurare iuramẽtuz facere z rõnem reddere ponũtur sub eadẽ obligatiõe. sed in p mis duobus non requirit monitio ergo nec in tertio. ff. de. l. cõmissoria. fundũ. ad fi. x. colla. quo tpe miles ineſtiturã. san cimus. xij. q. ij. longinquitate. In cõtrariũ inducit. de testa. cle. vna. ad quẽ tñ respondet q ibi non erat tẽpus prefixũ. induc it e iã. c. cupientes. vt inducit hic glo. z de ap. vt super. z. c. ab eo. li. vj. ff. de consti. pecu. Item illa soluẽdo dicit q qñ tẽpꝰ addijcit semper interr ellat. p hoie sed pena non imponit nisi aliud in iure caueat. sic loquũtur iura ad hoc a legata. per hoc dicit in casu isto q licet isti non reddant penã nullã meri runt sed puniri possunt si requisiti non reddãt quod placet. dic er go q bene faciunt se offerre z non offerẽtes peccãt tñ nõ ex ꝺ sunt punẽdi. nã in iuribus in quibus inuenimꝰ q dies inter pellat illud ꝓcedit quo ad cõmittẽdã interesse. de quo iter esse no. de sen. ex. sacro. ¶ Octauo quero an exquo semel rõ nem reddiderunt iterũ possunt cogi ad reddendũ? La. q nõ per ea que no. Jo. mo. z Alexi. de cle. egro. c. vno. in fi. li. vj. quod ꝓcedit si reddiderũt plenã. vt ibi no. ¶ Nono quero an in alienatiõe bonoz hospitalis requirit decretũ? Dau. q sic nisi sint res que seruãdo seruari non possunt. C. de admi. tu. l. lex que. quod z ceteri scribẽtes tenẽt dic cõtra. sufficit eni si hospitale est ecclesiasticũ q interueniat solẽnitas que requi ritur in alienatione rerũ ecclesie in qua non requirit decretũ. de reb. eccle. non alie. c. i. li. vj. vbi de hoc in glo. fin qõ. in fi. Si aũt ẽ hospitale nõ ecclesiasticũ nõ põt dñs hospitalis alie nare bona eius ꝓ libito. vt no. de dona inter. z de hoc vlti mo hospitali. dicit Bal. C. de sa. sanc. ec. auẽ. hoc ius. q lega tum ei factum sibi nõ acquiritur cum non gaudeat priuilegio pie domus. pro hoc quod no. Spe. de sta. mo. ver. xxxvj. di cit tamen q legatum tenet tanquã factũ cõtẽplatione paupe rũ z eꝑs capiet z distribuet inter paupes debito respectu ad p sonas non ad locum. ar. C. de epi. z cle. l. si quis ad declmãdã quod est equum.

Versi. Quod si secus. Quero de itel lectu littere ibi secus attemptatũ. Glo. exponit secus vt qua conferũtur m beneficiũ secularibus clericis vel personis non talibus. vt dic tuz est. z idem Dau. Lau. vero exponit secus quo ad sin gula ꝓmissa tã quo ad ea de quibus dicit glo. q̃ etiam quo ad alia. nã clausula refert ad oĩa ꝓcedẽtia. de ap. secundo regis z sic vult q si secus sit attemptatũ fuerit etiam quo ad iura mẽtum vel inuentariũ vel redditiõem rationis. z idem Ben. z Abath. ꝓ glo. auẽ. q referat solũ ad duo ꝓmissa de qb⁹ in glo. est: quia si deberet referri ad ea de quib⁹ in ver. alli. nõ vteret his verbis quib⁹ vtit ibi ꝓuisiõem carere decernimus robore veritatis. sed diceret eos cadere a iure suo. s. ti. pr. at tendẽtes. §. statuim⁹. de elec. cupientes. §. q si. ad fi. li. vj. q̃ q̃ ergo decretũ sit appositiuz post. v. alli. tñ collatio si fuit a ꝓn cipio valida nõ ãnullat ex inuẽtario nõ facto vel iuramẽto ñ p stito vel rõne nõ reddita: qz hec sequũt collatiõez. z sic ex quo ab initio tenuit nõ ãnullat ex facto secuto: qz nec hoc hic dicit sz solũ dicit q nõ teneat ꝓuisio. qõ videt referẽdũ ad illa q̃ ab initio ꝓuisiõis debẽt itenuenire. z sic cõsului in facto. z licet sa tis sit in hoc dubijtũ hec ps equior. z facit ad id qõ dixi. s. v. pr. q. vi. z ad. c. fedo requisiti. dic q clausula refert ad oia q̃ refer ri põt sano intellectu alias secus. qõ dixi. de dona. cũ dilect⁹.

¶ Premissa. No. q hec cle. non habet locum in hospitalibus religiosoz. quod videtur itelligere Abath. quo ad hospitalia ĩ quib⁹ viget re gularis disciplina. quod etiã sentit glo. sunt quedã. in ꝓm. sz in fi. vult q etiã si ñ sit in eis regularis obseruãtia. sufficit q sint religiosis subiecta. z licet hoc non expresse dicat glo. dic tum tamẽ est veruz. z ꝓ hoc littera ibi hospitalũ rectorib⁹ qz non dicit ꝓuisoribus vel abbatibus. p hoc qõ dico in sequẽ ti notabili. ¶ Secũdo no. q hospitalia que nõ sunt religio sorum non sunt religiosa. quod ꝓbatur in littera ibi religio sorum sm Lau. sed non multũ facit. nam etiã hospitalia sub dita religiosis non sunt loca religiosa si non seruatur in eis re gularis disciplina quod esse potest. vt dixi in ꝓmo notabili Item sm Laud. dicta hospitalia non sunt religiosa quo ad hoc vt rectores vel persone in ipsis degentes qui alias nõ sũt clerici vel quersi in personis seu bonis gaudeãt priuilegio cle ricali. remittit ad no. de prebẽ. cle. per litteras. dic q imo gau dent per ea que dixi. in. d. cle. q. xij. ¶ Tertio not. illa verba ĩ vtute obediẽtie. z dicit Ben. q iducũt mortale si ñ obediũt de ma. z obe. c. ij. z. c. illõ. lxxxj. di. si q sit. ¶ Quarto no. ca sũ in quo ꝙsuetudo tollit ꝓ ius cõe: qõ ẽ iõ qz h expmit alias sec⁹. s. ea. cle. §. vt aũt. in gl. cõcordat. z dicit Laud. q hic tol lunt cõsuetudines qz non valet cõsuetudo q bona ad certos vsus pios ordinata in alios expendant. ¶ Quero de intelle ctu littere in verbo ꝓmissa? glo. i. exponit referendo ad oĩa su perius dicta. z ꝓ hoc qua non resultat aliqua absurditas als fieret relatio solum ad ea ad que fieri posset sm sanum intel lectum. vt dixi ver. ꝓmo. Secũdo quero de intellectu litte re ibi. alioz. sol. vt in glo. sunt. s. in. i. z. ij. notabili. z exponit Dau. alioz non militantiũ. sunt enĩ hospitalia militaria z ñ militaria z oĩa equiparãtur dũmodo sint religiosoz. vt hic. ¶ Opp. ad hoc quia sm hoc sufficiebat dicere de hospitali bus religiosorum z sic est hic superfluitas. so. Dau. stando cõ trario dicens q ex abundãti expressit de militaribus. dic q ex pressit quia sepius in eis hoc accidit. ¶ Tertio quero an ĩ eo quod dicat q per superiores cogantur hospitalarij ad ea de qui bus hic: quid si superiores committũt in hoc negligẽtiã? dicit Lap. q ordinarij poterũt supplere. s. ea. cle. ver. in quo. vel sedes apostolica cum iste. §. exaptat hospitalia religiosoz ab his de quibus. s. e. cle. ꝓ hoc. de sup. ne. prela. c. ij. z qõ dicit glo. i. exponẽdo verbũ ꝓmissa de suppletiõe ordinarioz quo ad exẽpta. z ex hoc dic q respectu nõ exemptoz supplebũt or dinarij secus respectu exemptoz per predicta.

¶ Ceterum. No. recurrẽdum ad intentiõez cõ dentis. de procu. petitio. de offi. or. licet. ¶ Secundo no. ibi ab antiquo. q antiquitas seu cõsue tudo antiqua valet q aliquis ab alieno presbytero recipiat ec clesiastica sacra. naz sm Lau. constat q hospitalia sunt ĩ par rochia alicuius ecclesie matricis. pro hoc quod dicit gl. pe. quã declaro. ĩ. se. notabili. z in. i. cõtrario. z dicit Ben. q cessante consuetudine debent recipere sacra a sacerdote parrochiali. õ eccle. edi. ad audiẽtiam. dicens q cũ hic cõsideret consuetudo sequit q in cõtrarium est ius cõe. ¶ Tertio no. ex dictis i ꝓ rimo notabili q potest ꝓscribi cura fori penitẽtialis. z ꝺ vult gl. pe. z idẽ Dau. sic etiã ꝓscribit cura fori cõtẽtiosi. de excess. pla. accedẽtib⁹. z dicit Dau. q in collatiõe sacramẽtoz q̃ ꝓ mittit hic recipi ab alieno prochiano meludit pnia. ¶ Opp. ad hoc. de pe. z remiss. c. ij. li. vj. vbi nõ põt induci ꝙsuetudine q qs auẽte sua sibi eligat cõfessorẽ. so. Paul. q licet hoc nõ pos sit induci ꝙsuetudine vt qs eligat cõfessorẽ põt tñ loc⁹ nõ hñs prochiã ꝓscribere iura prochialia. vt hic qõ no. p ꝺ qz exquo est loc⁹ religiosus auẽte eꝑ erect⁹ talia pñt ei accedere. õ pbẽ. cle. per litteras. z in alijs cõcor. allegatis in glo. vlt. z hoc vlti mũ etiã dicit glo. talia. in fi. ¶ Quero cui⁹ auẽte pñt erigi ho spitalia? glo. i. soluit q si habẽt ecclesiã vel altare z cimiteriuz vel alia iura prochialia vel si sũt ꝓpetua z religiosa nõ erigent sine auẽte dioceſani alias quilibet põt domũ suã deputare ho spitalitati. qõ dixi plenius. co. ti. ad hec. ¶ Secũdo q̃ro in eo q ꝓmittit iura prochialia exerceri ꝑ ꝓsbyterũ hospitalis si ꝺ habet ab ãtiquo: quãta debet esse antiqtas? dicit Laud. q tã ta vt nõ sit in ꝙrariũ memoria vel saltẽ. xl. ãnoz cũ ti. õ elec. generali. li. vj. z quod ibi no. de ꝓscrip. c. i. co. li. ꝓ hoc qz ꝺ est cõtra ius cõe quod facit ꝓ ecclesia. vt dicat glo. pe. vide dicit Abathe. q sacerdos hospitalis seu rector si non habet par rochiam non habet etiã curam infirmoz seu paupertũ hospi talis nisi illam quã habet dominus in familiã. nam ad curaz prochialẽ requirit q habeat prochiam. de ꝓben. dẽ multa. de

elec.licet canon.li.vj. vbi de hoc per arch.xvj.q.i.c.i. vbi ō h ex predictis arguit Lap.q ex lōginquitate tēporis haberi po test id quod sine priuilegio haberi non posset. Item q id qō potest haberi per priuilegiū pōt ꝛ per ꝓscriptiōem .d.c.i.ō ꝓ scrip.ꝛ de verb.sig.sup quibusdam.§.ꝓterea.arguit etiā ex ꝓ dictis q cessante antiquitate sacerdos hospitalis non pōt hec exercere.quod dicit verum nisi per ep̄m vel aliū qui hoc pos sit predicta concedentur.pro hoc quod dixi.s.in.ij.notabili. ¶ Tertio quero pone q in parrochia ruralis ecclesie in qua non cōsueuerūt esse aliqui vel erant fortasse duo vel tres qui recipiebant a presbytero alterius parrochie sacra.deinde con tingit q parrochia est habitata a multis:an poterit eps si ec clesia ista erat alteri vnita pone monasterio cōpellere mona steriū vt teneat ibi vicariū qui ministret sacra? Laud.arguit q sic per.c.i.de preben.li.vj. exquo originaliter erat ecclesia parrochialis.ꝛ sufficit q res reuertitur ad naturā suā.de pui, si de terra. In cōtrariū quia status antiquus non debet im mutari maxime in p̄iudiciū alterius.solus nāq papa potest ali cui ius suū ꝙferre.de priuil.pastoralis.ꝛ xv.q.ij.§.i.fieret aūt p̄iudiciū mense cui ecclesia erat vnita. Item alteri vicino pre sbytero qui curā prescripserat in illos paucos. Laud.relinqt disputationi Jo.de lig.dicit q si facultates monasterij sup petunt cōpellit eps cū capitulo monasteriū per predicta ꝛ per ea que no.de cens.quāto.dic q ibi no.large facit in eo quod ibi dicit ō eo qui tenet ꝓcurare certā familiā ꝛ si crescat adhuc tenetur ꝓcurare certam familiā nisi numū grauet.dictū tamē est verum.nam potest vna parrochia ex causa diuidi in duas de eccl.edi.ad audientiā.sicut etiam ex causa pōt vniri.nam sicut ep̄us vnit ex causa ita ꝛ diuidit.de excess.prela.sicut vnī. nec videtur vicinus sacerdos p̄scripsisse illos paucos prochia nos exquo ecclesia carebat defensore immediato.de prescrip. c.i.ꝛ quod no. Inno.de resti.spo.olim.i. Item ꝑ ꝑsuppositō q p̄scripsiſſ potest eps ex causa ius vnius ecclesie dare alteri.de reli.do.constitus.

De iurepatronatus. Mica.

¶ Constitutio. Gl.i.diuidit ꝛ sū mat.vel fꝫ Pau. h.d. Si p̄tatus ad ecclesias per patronos eccle siasticos in quibus ipsi nō cōsueuerūt onera sup portare non assignauerūt infra terminū cōpetē congruam portiōem diocesanus eaꝫ assignare debebit. Cē. aliter summat ꝛ tamē in idem reincidit. ¶ No.q institutis in beneficijs debet assignari vnde possint habere cōgruā su stentatiōem ꝛ iura ep̄alia soluere.subaudit Pau.ꝛ alia incū bentia supportare.de ꝓben.de monachis.ꝛ co.ti.c.i.li.vj.ꝛ q̄ dicatur sufficiēs portio istorum.no.de p̄ben.extirpande.xxi. q.i.c.i.de rescrip.cum adeo. ¶ Secūdo no.q debet assigna ri terminus cōpetens habentibus p̄tare infra quez ꝓuideat de congrua portione.de hoc in glo.in ver.cōpetētem.ꝛ dicit Laud.q quis terminus sit cōpetens relinquit arbitrio dio cesani.ff.de ver.ob.cōtinu⁹.§.ij.de sepul.cle.i.quod procedit ſm Lau.quādo executio relinquit ordinario sed si alijs iudi cibus cōsuerunt papa certum terminū assignare.de cōsue.c.fi. Rō diuersitatis quia ordinarij p̄sumūtur scire melius statuz siue diocesis q̄ alij.de elec.licet canon.ꝛ quod ibi in fine no.li. vj.de preben.nisi.dic q de hoc non possit tradi certa doctrina alicubi enim termin⁹ in iure p̄figitur alicui relinquit arbitrio iudicis prefigendus ſm varietatē iurū ꝛ casuū. Tertio no.q assignatio portionis debet fieri coꝝ diocesanis.ꝛ de itellectu verbi coꝝ.glo.in hoc verbo remittit. ¶ Quarto no.q negli gentia patronoꝝ non nocet p̄tato.cōcordā.sunt in glo.facit ꝛ dicit Pau.q merito non nocet exquo defectus non fuit in forma.nam ꝛ aliaſ quādo publicato scrutinio peccat in forma electionis licet electio nō teneat tenētur tamen eligentes eū dem eligere.vt dicit Cōpo. Inn.iiij.in publico cōsistorio sti stituisse.ita no.de elec.publicato. ¶ Quinto not.ex hoc ſm Laud.ꝛ Ben.q p̄tato psonā ecclesiasticā ius acquirit ꝛ ō dicit Ben.euidenter ꝓbari ex hac littera ibi ne factū eoꝝ no ceat p̄tato.nā si non haberet ius non posset ei p̄iudicari. ar. liiij.di.generalis.in fi. Et ex hoc iure pōt p̄tat⁹ petere se ad mitti.de re iudi.cū Bertoldus. ¶ Sexto no.de dictiōe ex tunc.ꝛ de hoc in gl.i.ꝛ intelligit Pau.ꝛ Ben.extunc.i.a tēpore negligētie ꝛ cessante impedimēto.de eta.ꝛ qua.c.fi. alſ ſm Ben.impedito tēpus nō curreret.de cōcess.p̄bē.qr diuer sitatē.s.ti.ij.attēdētes.§.statuim⁹.ff.ad'silleia.l.iij.§.elegant ꝛ hic cū dicit nisi aliud canonicū ꝛc. Et in hac glo.in fi.de ap. psonas.vbi expōit. ¶ Septimo no.de vbo moderatōez.qō exponc.vt in glo.Lau.exponit.i.augmētatiōem.ꝛ idē Bē. verior est expositio glo.nā debet diocesanus moderari.i. mo dēste tarare portiōem vt nō excedat in pluri vel minori.vt in lra dicit tñ Lau.ꝛ Ben.habuerūt bonā mentē referēdo ad patronos qr diminutā portiōem assignabāt. ¶ Octauo no. q diocesan⁹ nō debet moueri ad hec odio vel fauore. Et dic fauore p̄tantū.vt in glo.vel p̄tati sim Pau. debet eni cē iustus ꝛ medi⁹ sicut testis qui prestat simile sacramētū.de te stib.fraternitatis.vbi de hoc in vlti.glo. ¶ Nono no.q ex cedit ita si sit in pluri sicut in minori.concordā.in glo.vlt.ꝛ re mittit Pau.ad not.per se de cōcess.p̄ben.cle.vna.vbi dixi i p̄n.q.vij. ¶ Oppo.in eo q disponit diocesanū supplere ne gligentiā exemptoꝝ p̄tantū sibi.nā si bñficiū est exemptuz non ad diocesanū sed ad aliū superiorē debet hoc spectare cum de exemptis nō possit diocesanus se impedire.de offi.or.gra ue.Sol.vt in glo.instituendū.que intelligit cuz exēpti p̄tāt instituendū ad curā populi quo casu rōne cure spectat institu tio ad diocesanū.de capel.mo.c.vno.li.vj.ꝛ ō hoc de p̄bē. c.i.li.vj.in glo.ecclesia.hodie tñ etiā quo ad ecclesias exēptas nec habentes populū supplet diocesanus.s.de sup.neg.p̄la. cle.vna.§.cadē ¶ Secundo op.q non sit locus assignatiōi portionis sed rector debet totū habere. nā patrono debeť so la p̄tatio.de p̄bē.de mōachis.vbi de hoc in glo.de iurepat. nobis.glo.nō nudū.sol.intelligēdo q hic nō habebāt nuduz ius p̄tandi sed vna cū domino tpalū.ꝛ idē Pau. ¶ Ter tio op.in eo qō dicit in penā p̄tātū assignatiōem devolui ad diocesanū.nō enī videť pena vlla q fiat p diocesanū id qō te nēbātur patroni facere.glo.nō dicit ibi sed in quo soluit qō ē pēa: qr forte eps assignabit prediū qō isti tenere voluisseť. Ex quo colligit q pditio electiōis est pena.i.pditio ptātis eligēdi ās res assignet. Et idē Pau.ꝛ in hac gl.ibi solutio.p ō qō no. Inn.de ap.cū spāli.in verb.cū iudice Steph.ibi si pluri b⁹.ꝛ extrauag.suscepti. Jo.xxij. ¶ Quarto op.q nō expedi erit ꝓuidere q ptās assignādi portiōem devoluať ad ep̄m.suf ficit eni q devoluať ptās ꝓuidēdi ō bñficio lapsis sex mēsib⁹ de sup.neg.p̄la.sicut gl. ¶ Acredus soluit referēdo opiniōes ꝙs plen⁹ refert Paul. Cōcludit tñ idē cū gl.q hodie stetur huic.cle.nec possit ordinari⁹ supplere quo ad p̄missiōez:qr ex quo facta est p̄tatio debet p̄tat⁹ instituꝛ nec possꝫ diocesan⁹ aliū istituere si ille ē idoneus.silē qō no.de elec.publicato.de electorib⁹ si nolūt eligere noiatū in scrutinio superiori ad quē de noluit teneť de illo ꝓuidere cū p publicatiōem scrutinij trāse at in eū ptās limitata.ar.ff.de iure fis.nō intelligit.§.posteri ori.de sup.ne.p̄la.cle.vna.vbi de hoc.p hoc qr ius q̄sitū elec to sine facto suo nō potest ei auferri.de rescrip.q̄uis.li.vj.

¶ Quero in eo qō dicit assignādo ꝓuēt⁹ in qb⁹ reb⁹ assigna bñt? Pau.dicit q ī his vñ hñt ꝓuenire ꝓuēt⁹.vel assignabit tñ certa ps ꝓuētuū singulis ānis papiēda.hec dic Paul.in vbo assignata.dicit idē dicēs q hec assignatio fiet in certa quo ta redditū vel q̄titate possessionū.ad h de dona.apostolice. Et sic hec portio assignabit sicut assignať dos ecclesie edificate de conse.di.i.nemo.de eccle.edi.c.fi.meli⁹ facit.ō cōse.eccle. vel alta.cū sicut.ꝛ qr Pau.nō determinat an ōbeat portio p̄ stari in pte ꝓuētuū an i pte possessionū.dic q si ecclesia hꝫ pos sessiōes aliq̄ ps possessionū assignabit.vlt.gl.ñ dicit.ꝛ dixi.s.i iij.ꝑrio.sꝫ si ecclesia nō hꝫet possessiōes sꝫ tñ reddit⁹ vt i emo lumēt ꝓuentib⁹ ex iure prochiali tūc portio ꝓuētuū assigna biť vel tertia vel alia. Sed nō bñ pōt cōtingere q ecclesia nō hēat possessiōes cū nō debeat ꝙsecrari nisi dotata sit.d.c.cum sicut.nisi forte cōtingat post dotatiōem q⁹ pdidit eas.p p̄dcō aūt mō q assigneť ps possessionū facit qr exquo isti sunt vica rij ꝑpetui pinde est ac si essent istituti.de of.vica.cle.vnica.qō tenet Pe.de ancha. Sed potius debeat fieri assignatio ꝓuē tuum.facit de p̄ben.extirpande.in princi.dic q non refert in quo fiat ꝛ erit i arbitrio p̄tātū ab ipō iūtio vl' ipsius diocesa ni supplentis eorum negligētiam.ar.de offi.dele.de causis. ꝛ hoc etiā in se.q. ¶ Secundo quero an possit vicarius pete re portiōem in extimatiōe:an vero in pte fructuū? dic q que stio pendet ab his que dixi in prori.q.ꝛ dic q extimatiōez pe tere non pōt sed solū per ptem ꝓuentuū vel in quota posses sionū vel ꝓuentuū vt tibi dixi.alibitū cōpetit petitio extima tionis vt in eo cui debētur alimēta.de quo no.Bar.ff.de ali. lega.l.i.vbi dicit q si alimenta ꝙsistūt in rebus coꝛruptibilib⁹ vt q detur singulis dieb⁹ tñ de carnib⁹ dabiť extimatio.sec⁹ si cōsistunt in rebus nō facile coꝛruptibilibus vt in frumento quia tunc dabunť ipse res.ad'quod inducit.ff.de ali.le.pecu-

nie.in fi. vbi alimenta debentur menstrua vel annua.i. singulis annis vel mensibus quod non posset fieri de rebus corruptibilibus si res soluerent: quia non durarent anno vel mense.quādoq; tamē fit prestatio alimētor singulis diebꝰ.C. de ero.mili.anno.l.i.li.xij.7 est spāle in stipendiarijs reipublice ne si pro vno mense soluantur statum cōsumāt alias debētur p singulis mensibus vel annis attenta natura eius quod est prestandum 7 cōsideratis alijs de quibus no.idem Bar. in d.l.pecunie.in fi. ¶ Tertio quero que sunt onera episcopalia ad que tenētur isti pñtati? dicit Dau.q; sunt illa de qbus de offi.or.cōquerēte.7.c.dilectus. vt est ꝓcuratio annexa visitationi.x.q.iij.cauēdum. Item cathedraticū.c.q.illud.quod nihil aliud est nisi pecunia que datur p honore cathedre.c.q.c.i. Et in hoc cathedratico non currit pscriptio sed in quātitate sic. vt no.gl.xvj.q.vij.quicūq;.i. Cōtrarū no. Hug. vij.q.ij.in prin.7 Host.de censi.cū venerabilis.7 Archi. de preben.c.i.li.vj. Dau.nō determinat. Jo.an.in.c.cū venerabilis etiā nō eligit.tamē videtur inhērere opi. Jo.in.d.c.gēnq; et cam teneo.in.d.c.cum venerabilis.q; enim non possit cathedraticū ex toto tolli facit de dona.pastoralis. vbi in generali donatione non venit cathedraticū. Item non pōt cōpetere nisi ep̄o cui soluit rōne honoris quē subditus dēbet catheare epi 7 de his iuribus ep̄alibus refert Dau.quod no. de reli.do. cōstitutus.in vlti.gl.que dicit q; in pet tiōe iurium ep̄alium venit qđ debetur iure cōi pacto vel ꝙsuetudine. Cōtrarū videtur notari.de offi.or.cōquerente.in fi.prime glo. Dau.cōcordat ponens verba Jo.an.que dixi.in.d.c.constituꝰ.in cōtrario.xvij.nā qñq; id quod debeť pacto vel cōuentudine succedit loco alterius iuris ep̄alis debiti de iure cōi 7 remissi 7 procedit glo.c.constituꝰ.qñq; non succedit loco alterius iuris remissi sed est additū 7 procedit glo.c.conquerente. ¶ Quarto quero in eo q; hic dicit p hanc cle.addi ad cōstitutiōem clemētis in quibus hic addatur? Sol.vt in glo.adijcit. ¶ Quinto quero an hec cle.in eo quod dicit de diocesanis ꝓcedat in inferioribus ad quos spectat institutio? glo.quid de inferioribus. soluit q; non quatenus ponit ius nouū. Et hanc glo. singulariter no.p differētia inter diocesanū 7 ordinarū.7 cū gl.concor. Dau.dicens q; appellatiōe diocesanor nō cōprehendūt ordinarij nisi quo ad ea que cōpetūt eis iure ordinario: 7 intēdit idē quod glo.7 de hac.q.dic.vt in.q.se. ¶ Sexto quero eo casu quo inferior prelatꝰ habet instituere quō ꝓuidebit si ꝑsentantes nō assignāt portiōem. glo.cadē ibi inferio:.soluit q; diocesanꝰ hoc faciet 7 cetera expediet de quibus hic. ¶ Ad hoc quia hic 7 in.c.i.de p̄ben.li.vj.cōcedit diocesanis ptas assignādi terminū ꝓ portione statuēda per pñtantes vel p se in casu negligētie 7 in hoc solū eo casu quo ad diocesanū spectat institutio.sic enim loquūtur hec iura dicentia q; diocesanus non admittat pñtatos nisi assignetur congrua portio ergo quādo ad diocesanū nō spectat institutio casus omissus remanebit in dispōne iuris cōis. de rescrip.suscepti.li.vj. vbi ō hoc 7 sic non habebit diocesanus ptātem hoc casu in exēptos So.hanc oppositiōem fecit mihi quidā meus auditor 7 ē pulchra. dic q; hec cle.7.d.c.i. retulerūt se ad ius cōe finaliter ō institutio spectat ad diocesanū ideo sic loquūtur. Item licet institutio spectet aliquādo de iure spāli ad inferiorē iure tituli tamē auctorizabilis institutio spectat ad ep̄m. de offi.archi. cū sanctas ergo data per hanc cle.cōpetit diocesano instituere: quia ad eū de iure cōi spectat institutio etiā quo ad titulū licet ō iure spāli posset ad aliū spectare. Sed institutio auctorizabilis non pōt ad aliū spectare nisi tanquā ad vicarium diocesani. vt no. Jmo. de preben.in lateranensi.7 dixi in.d.c. cum sanctas. ¶ Septimo quero in eo qđ inhibet diocesano ne pñtatū admittat non assignata portione quid si contra hanc inhibitiōem admittit? glo.hic addit arguit q; valeat viq; ibi contra. ibi arguit in ꝙrarium 7 respōdet ad priora iura viq; ibi puto. vbi solvitur q; valebit cōfirmatio contra hāc inhibitiōem cum diocesanus non recipiat ptātem ab hac cle.quā glo.no. singulariter.allegatur enī q; is cui mandat aliquid si facit cōtra formā valet eo casu quo forma traditur alias habenti ptātem secus si traditur ptās cum forma.quod plene dico.de consti.c.pe.7 de elec.cum in veteri.per quod.c.limitat p̄missa doctrina vt dixi ibi 7 in.d.c.pe.7 cum hac glo.cōcordat Daul.7 no.hāc glo.in fi.p rñsione ad.l.non dubiū. Et ad sciendū q; aliq; dicant ꝓpetuā cām ꝓhibitionis habere 7 generaliter ō factis ꝑ legē an sint nulla 7 quādo.dic vt dixi.de postu.c.fi. ¶ Octauo quero in eo qđ dixi.ō.in.v.notabili.q; pñtato per ꝑsonas ecclesiasticā ius acquirit.quid si per patronū laicū.dicat Lau. secus esse q; talis pōt variare de licentia epi alś non.7 si variat est in iudicio epi quē ꝓferat.de iurepa.cū aūt.7.c.pastoralis caueat tamē sibi ep̄s ne time cā ꝓponat fm.d.c.pastoralis.fm Laud.qui dicit hoc ꝓcedere qñ ab vno duo pñtant. si autē a diuersis tunc dicit q; si alter pñtantiū erat in possessione ius non habeat obtinebit pñtatus ab eo.de iurepa.cōsultationibus.si vero neuter vel ambo sunt in possessiōe obtinebit ꝓsentatus a vero patrono.de re iudi.cum Bertoldꝰ.vbi dicūt q; sicut pñtatus ab ecclesiastico patrono acquirit ius ita 7 pñtatus a laico q̄us laicus patronꝰ possit cumulare pñtando aliū.non tñ p hoc tollit ius primo pñtato licet possit ep̄us gratificare.d.c.pastoralis.de his inserť ad sc.q. ¶ Mono q̄ro si patronus clericus pñtat vnū vicario epi qui nō habet potestatē instituēdi deinde pñtat aliū ep̄o quis ꝓferť? Laud.arguit q; primꝰ ex quo patronꝰ est ecclesiastica ꝑsona 7 sic ex quo pñtauit functus fuit officio suo licet is cui pñtauit non haberet ptātem admittēdi.ar.de renunc.quod in dubijs. In ꝓcūnam pñtare cū effectu debet intelligi 7 in hoc requirūtur tres ꝑsone pñtans 7 pñtatus 7 cui fit pñtatio.quartū vna deficiente actus nō est cōpletus. sicut in iudicio requirūtur tres index actor 7 reus.de verbo.sig.forus. Laud.dicit primum verꝰ. Sed p secundo inducit Gen.qñ optio non bene fit habetur pro non facta.ff.de op.lega.l.ij.7.l.optime. sicut etiā facta coram non cōpetenti iudice habenť pro non factis.C. ne de sta. defunc.si pater.de iudi.at si clerici.qđ est verꝰ.de iurepatro. c.fi.7 quod ibi dixi.ad idē eo.ti.cū autē. vbi ꝓhibeť patrono ecclesiastico variare ex quo pñtauit ep̄o: ergo a ꝙrario pōt variare anteq; ep̄o pñtauerit. ¶ Decimo q̄ro i eo q; hic loquitur tñ de pñtatis per ꝑsonam ecclesiasticā quare non idem si per laicū? dicunt aliqui q; ideo quia fructus beneficior possūt spectare ad vsū ecclesiasticarū ꝑsonarū. ar. de decī. ꝓhibem⁹ de his que fi.a prela.cū apostolica.xvi.q.i.c.fi.non sic ad vsū laicor: sed spectant ex toto ad institutū quo casu nō est locus huic cle. vt dixi.ō.in.ij.q̄rto. ¶ Undecio q̄ro qd si isti ꝓsentant p ꝓcuratorē? dicit Dau.q; assignabit ꝓcurator terminus infra quē notificet dño 7 nihilominꝰ ipsi dño cui terminus assignabit 7 hoc vltimū sufficit. ar. vt li.non cōte. qñ §.q; si super.in fi.nisi ꝓcurator habeat mādatū assignādi portionē: q; tunc sufficit ei soli terminū assignare 7 eius negligentia nocet dño. vt lit.non cōte.c.i. vbi de hoc. Duodecimo q̄ro si terminus de quo hic non sunt prefixus dicit Paulus q; non est locꝰ suppletioni 7 si sunt prefixus nimis breuis pōt appellari ne fiat suppletio.ar.de dila.c.i. dicit etiā q; sufficit vna monitio cū loquať hic in singulari. remittit ad no.de sta.mo. accedentes. vbi dixi.in.§.fi.q.ij. sed melius dic vt no.j. de here.cle.i.in prin.in gl. requirit. ¶ Tertiodecimo quero in eo quod dicit si impedimētum ecclesiasticum non obsistit: quid si obsistit? Dau.dicit q; diocesanus ꝓuidebit de alio: q; patronus ecclesiasticus talē scienter pñtando priuatus est ea vice. sic dicit intelligi quod no. Jmo. de fi.p̄bȳ.qñ.7 voluit allegare.c. ꝓposuit. Ad idem quod no. Host. de sup.neg.p̄la.c.ij. de offi.or.cum vos. De laico autē patrono dicit Dau.q; nō est ꝓpriatus pñtādo indignū nisi perseueret vsq; ad sex mēses alium nō pñtando 7 sic sit vera opinio glo. de qua ibi.cū.n. variare possit quādo pñtat dignum.ō iurepa.cū aūt.fortꝰ qñ indignū.ꝑ opi.tñ Jmo. inducit Dau.qđ no.glo.in auē. ō sanc.epis.§.quis oratorū.colla.ix.ad qđ rñdet q; ibi non dicitur q; ep̄s ordinet ecclesiā sed ordinari ꝓcuret.s. ad pñtationē patroni laici vel ō bene ītelligi cū moderatiōe p̄missā ſz Dau. ego in.c.cum vos. dixi de iure posse defendi q; etiā patronus ecclesiasticꝰ pñtando indignū nō est priuatꝰ q; nō est iure exp̄s sū vt hic dixi. ¶ Quartodecimo quero si lapso termino possit diocesanꝰ prius assignare portionē 7 postmodū instituere? gl.nō dicat.sol.q; sic.7 idē Dau.7 St.ph.q; ordo scripture non semp attendit.ff.de solu.nec enī.sed potiꝰ ex iure sumit quod agi debeat.de rescrip.cū dilecta. vbi de hoc in glo.no.7 ibi dixi.ff.de vul.7 pupil.l.ij.§.prius.7 ibi ꝑ Bar. ¶ Decimoquinto quero qui sint p̄lati ecclesiarū an religiosi habentes pñtare an vicarij? dicit Lau.q; ipsi religiosi 7 hoc per litteras istam: quia prefigit eis terminꝰ infra quē debeāt assignare vicarijs portiōem: ipsi ergo religiosi habent de bonis ecclesiarū disponere nec hoc amittunt ꝓpter negligentiā. pro hoc q; ad patronos ecclesiasticos spectat de temporalibus ecclesiarum disponere. de excep.cum venerabilis.in fi. de p̄ben.in lateranensi. de p̄mile.cum 7 plantare. Item isti 7 non vicarij fundant de iure cōi intentiōem suā sup decimis primitijs oblationibus 7 similibus. de rescripti. ex transmissa. de sepultu.in

noſtra.⁊ ideo dicit in ℜica. de capel.mo.non vicarioꝝ. Idē tenet Ben.⁊ pro hoc de preben.c.i.li.vj.⁊ quod no. de p̄bē. cū non ignores.⁊ dic vt dico de preben.expoſitiſti.⁊ magis p̄ p̄ie effectu ipſi inſtituti ſunt prelati.per cle. vnicaꝫ. de offi. vica.⁊ hoc quo ad exercitū licet titul⁹ ſeu ius ꝑlature ſit apꝺ religioſos ſeu vetius eſt ſuppreſſum ſed eſt apud religioſos i effectu. ¶ Sexto decimo quero ſi oriꝛ cōtentio ſup portione vt quia patroni vel preſbyteri dicūt exceſſiſſe eſſem pluri vel in minori?gl.in verbo.oneramus.arguit q̄ non poſſit de h referri queſtio cp̄o nec ſit deferendū appellatiōi.mouet p̄ litteram que onerat cōſcientias dioceſanoꝝ.⁊ in hoc no.ſingulariter hanc glo.ad ſimiles caſus.dicit tamē glo.q̄ ſi appellabitur ſuperioꝛ emendabit quod malefactum fuerit per.c.paſtoralis.de app.Et ex hoc vult glo.cōparare iſtum caſū illi⁊ ſic appellatio non teneat quo ad impediendū p̄ceſſuꝫ iudicis a quo tamen teneat quo ad deuoluendū ſi per iudicez ad quē acceptabit.⁊ idem ℙdau. ℒaud.arguit q̄ etiā dioceſan⁹ debeat deferre p̄r hanc litterā ibi: niſi aliud canonicū obſiſtat.⁊ ij.q.vj.omnis oppreſſus.maxime quia contra religioſos libē ter fauent dioceſani vicarijs cupiētes habere ſubditos. In cōtrariū arguit: quia dioceſanus debet magis parere inhibitiōi que hic ſibi fit ꝑ religioſoꝝ appellationi cui cum ſit cōtra hoc ius non eſt deferendū.ar. de app.cū ſpāli. de iureiur. venientes. ℭ Concludit q̄ ſi cp̄o appareat q̄ p̄babiliter cōtradicāt revocabit grauamē⁊ appellationi deferet. de appel.cum ceſſante.ij.q.vj.ad romanā.alias friuole appellationi non deferet: ſꝫ ꝓperabit poꝛtiōez aſſignare antequā ſibi fiat inhibitio p̄ ſuperiorem.ar.de app.cum appellatiōib⁹.⁊.c.romana.§.ſi vo ⁊.§.ſe.li.vj.quod placet tamē generaliter loquēdo ſtandum eſt glo.quia exquo cōmittit conſcientie ſue⁊ ipſe.p̄ceſſit vt putauit non tenet differre ꝓpter appellatiōem.pro hoc de iureiur.mulieri. de ſo.cōpe.cle.q̄uis.q̄ vero ſuperioꝛ poſſit moderari taxatiōem facit.ff.p ſo.ſi ſocietatē.§.arbitrorum.⁊ de op⁹.r.liber.l.ſi libertus. ¶ Decimoſeptimo quero ſi ante lapſum termini eſt cōtētio inter patronos qui dicūt antiquam portiōem vel auctā p̄ ipſos ſufficere⁊ cp̄m hoc denegātē?gl. ea.dicit idē qđ in p̄z.q.⁊ idem ℙdau.

¶ Sane. Mo.q̄ q̄ꝫ redditus eccleſiarū in qb⁹ religioſi deſeruiunt per vicarios p̄tinent ad ipſos religioſos⁊ hoc caſu ſm ℙdau.habent dīuum vtile ⁊ directū non nudū patronatū tūm quia tunc haberent nudaꝫ portiōem⁊ vicarius oēs p̄uentus. ¶ Secūdo no.q̄ vicarij predicti debent eſſe p̄petui.de hoc in glo.in ver.perpetuis.

¶ Tertio no.q̄ onera eccleſie aliquādo ſubit vicarius p̄petu⁹ eccleſie p̄ncipalis vt hic.⁊ ſic ſm ℒaud.non refert p̄ quē dum tamē nihil de contingentibus emittat.de do.cum dilecti. ¶ Quarto no.q̄ eo caſu quo redditus ſpectant ad religioſos p̄ſbyteri ſeu vicarij predicti debent per eos tractari decenter.⁊ dic decenter vt in glo.in hoc verbo.⁊ cōſiderabit̄ conditio p̄ſone.C.de offi.diuer.iudi.ſciant.de iureiurā.cum quidam.de ma.⁊ obe.ſtatuimus.vnde habebitur ratio nobilitatis.xlv.di.nō cogant. Itē ſcīe. de p̄ben.de multa.in fi. Itē dignitas.ff.de vari.⁊ extraor.cog.l.i.§.in honora. de vſufru. ſed⁊ ſi quis.§.i.⁊ dicit ℒaud.q̄ decenter tractabūtur q̄: honeſtū erit q̄ eis aſſignet̄ locus in menſa per religioſos iuxta ſe ⁊ in alijs locis ſedes cōpetens⁊ hoc ꝓpter diuinū officiuꝫ qđ quottidie exercent.ſ.corpus xp̄i verum⁊ miſticum⁊ regimē aiarum⁊ maxime debent honorari per religioſos pro quib⁹ ſuſtinent pōdus diei⁊ eſtus.ar.xiij.q.i.§.i. de p̄ben.exturpande.⁊ de hoc in ſe.notabili. ¶ Quinto no.ibi ſufficientē⁊ congruā.q̄ ſola ſuſtentatio non ſufficit.nā poſſet eſſe talis q̄ non periret fame⁊ tamen non eſſet cōgrua ſicut eſſe ꝺ̄bet in victu⁊ veſtitu⁊ alijs cōgruētib⁹.ar.xxi.di.omnino.⁊ alijs iuribꝰ allegatis in p̄mo notabili. Cōſiderabit̄ aūt honeſtas in hoc vt honoretur in eis officiū ſacerdotale.vt dicit glo.⁊ ſic ſecm ℙdau.tractabunt̄ decenter ſm ordinē p̄ſbyteralē vnde non vtentur famulis vel ſcutiferis. ¶ Oppo. ad id quod dixi in ij.notabili nō referre per quē fiat qđ imo fit.xxiij.di.quorundam. ℒaud.formaꝫ⁊ non ſoluit.dic q̄ ibi loquitur de his q̄ ſunt ordinis cp̄alis que non poſſunt expediri per nō cp̄os.vt ibi.⁊ de conſe.eccle.vel alt.aqua.ſecus in alijs de quibus non eſt determinatū per quem fiant in quibus p̄cedit quod dixi in predicto notabili. ¶ Quero de intellectu littere ibi: predicta.gl.ij.ſupplet oia.⁊ quid velit?dic vt in duabus ſe.qōnib⁹ ¶ Secundo quero cur hoc caſu nō obſeruāt̄ ea que p̄miſſa ſunt in p̄mo rñſo.glo.iij.ſol.q̄ ideo quia exquo inſtituti non ſuſtinent onera ſed patroni non fiet aſſignatio.premiſſa eni pro ſuſtentatione rectoris⁊ quid velit glo.dic vt in ſeq.q. ¶ Terno quero ſi religioſi ſubeunt aliqua onera⁊ alia patroni?gl.ea.arguit q̄ tūc debeat aſſignari ſufficiēs portio p̄ is q̄ ſubit quod tenet ℒau.dicens q̄ p̄ rata cōtingēte fiet eis aſſignatio⁊ p̄ parte tangente religioſos i p̄ ſi liberi remanebunt ar.de decī.tua.ij.⁊.c.ij.li.vj.gl.vero dicit de mēte littere eſſe q̄ aut oīa ſubeunt patroni aut omnia p̄ſbyteri.qō dic vt i gl.⁊ hoc vult etiā glo.ij.⁊ dixi.ſ.q.i.⁊ glo.pe. que arguit q̄ etiā p̄ ſuſtentatione rectoris nō fiet aſſignatio.⁊ idem ℙdaul. qō placet⁊ optime littera ſonat. Et in hac glo.ibi cum inſtantia bene facit de capel.mo.c.vno.li.vi. ℙdaul.quod tamen facit valde a remotis. ¶ Quarto quero an hoc qđ dictū eſt i p̄ri. q. locum habeat in monaſterijs p̄uis que ſubſunt maioribus monaſterijs vt ſic onera ſupportent̄ per maiora monaſteria dicit ℙdau.q̄ ſic. vnde ſm eū talia loca ſubiecta alijs licet habeant ſuos ſpāles rectores non tamen poſſunt cōpelli ad ſolvendum collectas vel ꝑcurationes nūcioꝝ apoſtolice ſedis:⁊ hoc quādo monaſterū manus cōſueuit omnes ꝑuentus habere⁊ onera oīa ſupportare.ſic loquit̄.j.ti.i.cle.i.ſed ipſū monaſterū ſoluet etiā ſi ſit in alia dioceſi. ¶ Quinto quero i caſu de quo in p̄ma.q.ſi cp̄s viſitat talem locū non exemptū quis eum ꝑcurabit. dicit ℙdaul.q̄ patroni qui habent talia ſubire.⁊ videt̄ ℙdau.habere reſpectum ad caſum de quo i littera.nam exquo patroni debent oīa ſubire onera ergo⁊ hoc Et ſic ſm ℙdau.eſt caſus in quo vnus pro alio ſoluit procurationes⁊ aliter non p̄t cōpelli alias per pactum non p̄iudicaretur ſupion. de cenſi.cum inſtantia vult dicere q̄ licet pactū nō p̄iudicet ſupion quo minus poſſit exigere ꝑcurationez a quo tñ ſi vult conſuetudo p̄iudicat. Sexto quero ſi eccl'ia ſita eſt in vna dioceſi⁊ poſſidet reddit⁹ in alia an ſoluet̄ ꝑcurationes⁊ decimas papales in dioceſi vbi ſita eſt vel vbi poſſeſſiones ſūt?dicit ℙdau.q̄ vbi ſita eſt q: poſſeſſōes ad talia nō ſūt obligate ſed eccleſia.talia eni onera imponūtur eccleſijs ꝫ facultates⁊ ſic nō ip̄onūtur niſi ſubditis.ar C.de icol.l.verum ⁊.l.cum neqꝫ.⁊.l.in patria.ff. de munc.⁊ hono.reſcrip.§.pe. ⁊ fi. Et bona tanq̄ acceſſoria ſequūtur p̄incipale ſuū. r̄gula ac ceſſoꝝ.li.vj.ſecus dicit ℙdau.in oneribus realibus⁊ rebus annexis que debēt ſolui in loco vbi ſūt poſſeſſiones. de procu. c.fi.C.ſine cēſu.vel reliqui.oēs.de epiſ.⁊ cle.de his.ff. ō mu. ⁊ ho.munerū.§.p̄imomoꝝ.de cenſi.forma.§. ſi vero qs. p̄ hoc qđ dixi.de vi.⁊ bone.cle.c.fi.

¶ Verſi. Ad que omnia. Nota de clauſula non obſtātib⁹. de hoc in gl.pe.⁊ in ca in fi. de elec.cle.ſtatutū. de ſepul. dudū.ad fi.ſ.ti.ij.cle. vlt.in fi. ¶ Secundo not. de clauſula nō obſtan.⁊c. Et dicit ℒau.q̄ q̄ꝫ vltra nō obſtātias vltra p̄cedit̄ ifirmādo⁊ tūc penit⁹ enervat̄ vt hic.⁊ de elec.q: ſepeli.vj.q̄ꝫ nō vltra p̄cedit̄ ſed ſtat̄ in fminis⁊ tūc nō enervāt̄ ſꝫ reddūt gram nō ſubreptitiā.ſic loquit̄.ō reſcrip.ſi ꝓpter.li. vj. ¶ Quero de intellectu illoꝝ v̄boꝝ.ad que cīa. ℒau.exponit oīa que in p̄rimo.§.dicta ſūt.⁊ idē Ben.q: de his de qbus.ſ.ea.cle.in pan.nō refert hoc v̄bū.nā de illis ſeq̄t hec clauſula ſpāliis ibi⁊ nihilomin⁹. Ex hoc no. ℒaud.q̄ clauſula in fine poſita nō reſpicit oia p̄cedētia ſed immediate dēa.qđ dicit verū q̄n p̄cedentia ſūt diuerſa vt hic.ſecus aūt ſi cōiūcta ō ap.ſedo requiris.⁊.c.inquiſitiōi.de quo dixi.in.c.ij.regnis. ¶ Secūdo quero an ep̄s in faciēda cōpulſiōe de q̄ hic.p̄cedet cā cognita. Sed hec q̄ſtio ꝫ duplicē intellectū.p̄m⁹ eſt quādo agit̄ de ꝛpulſiōe reſpectu portiōis aſſignāde. vt.ſ.in p̄nc. ſcōs q̄n agit̄ de ꝛpulſiōe patronoꝝ ad ſoluēda onera⁊ decenter tractādū vicarū. Quo ad p̄mū dicit ℒaud.q̄ fiet cāe cognitio ſed fiet ſūmarie⁊ de plano ſed nō ſine figura ſi patronus le opponit aſſerens portiōem eſſe ꝛgruā cū vicari⁹ cōtra dicat.nam per negatiōem res efficitur dubia⁊ ſic in cognoſcēdo neceſſarie ſūt ptes iudicis cū.de facto dubitet̄.ij.q.iij.§. no tandū.nec hic agit̄ de beneficio tanq̄ bñficio ſed poti⁹ cōtendit̄ inter patronū⁊ vicariū ſup p̄ſtate⁊ ſic nō ꝫ locū cle. diſpendioſā.de iudi. Ben.dic.q̄ cū agit̄ de portiōe aſſignanda ꝓ bñficio videt̄ agi de bñficio⁊ ſic ſit locus.d.cle.primum verius p̄ id quod no.in.d.cle.in gl.nūqd.niſi dicat̄ q̄ illa cle. facit in eo qđ dicit de p̄ben.ſed q̄ ibi.de preben.canonicalib⁹ Et cū de ipſis agit̄ iure ti.hic aūt nihil agit̄ de ti. De ſecūdo vero intellectu qōnis premiſſe.dic vt in ſe.q. ¶ Tertio quero quo ad ſecūdum intellectuꝫ queſtionis premiſſe de quo in ipſa queſtiōe dixi an eo caſu quo agitur de cōpulſione patronoꝝ ad ea de quib⁹.ſ.§.p̄ri.ſeruabit̄ ordo iuris? Ben.q̄ nō dicens q̄ ꝓceditur ſine figura iudicij cū agit̄ de pena decēter

tractãda ⁊ sic de vite sustẽtatiõe. ar. ff. de offi. pfec. vr. l. i. §. cũ patronus. de offi. proconsul. nec quicquã. §. de plano. de lib. agno. si quis. de his que sunt sui vel alie. iur. l. i. ⁊. l. si iudex. nã talia iudicis officio expedũtur ideo nõ requirũt libelli ob latiõem vel aliam solẽnitatem. vt no. ff. de inter. act. in ℳica ℂ Quarto quero an ep̃s possit compellere religiosos ad ea de quibus hic. Lau. q; sic etiam vicario non petente. nã etiã vacante ecclesia hoc potest facere nemine requirente. vt. s. in pun. nam presumitur q; talis vicarius cũ patrono colluserit. vnde ledit publica vtilitas ⁊ sic publice prouidẽdũ est. de colln. c. ij. ⁊ per totum.

Lures. In plures heredes vni⁹ ex pluribus patronis trãsit in spatro. in stirpes. ℂ No. ꝺ patronis ecclesie. ⁊ dicit ecclesie: quia habem⁹ ⁊ alios patronos. de quib⁹ in glo. habemus. ℂ Quero de rõne huius decisionis. So. vt in glo. i. quã diuide: quia primo dicit vnde sũpta: ⁊ quid determinet referens opiniões cõtrarias: ⁊ p opinione hic approbata allegat. secõ ibi primi. alleg. p opinione h reprobata. tertio ibi archidiacon⁹. refert opi. archi. quarto ibi sed licet. eam reprobat. quinto ibi cum igit. iteru; allegat pro opinione hic reprobata. sexto ibi ex opinione. ostendit intricationes que videnť sequi ex opinione hic approbata. vij. ibi p tanto. inducit similẽ intricatiõem. viij. ibi ⁊ ppter successiuas refert cõsuetudinẽ quozũdã locoꝝ. ix. ibi sed vt dixi eqtatẽ p opinione hic approbata. x. ibi ⁊ per hanc. dicit quid esset vtile statuere. ⁊ declara glo. vt in sc. q. ℂ Secundo quero quẽ effectũ habem⁹ ex hac cle. So. vt in hac glo. in prin. que exẽplificat quas opiniões hec cle. decidit. nã vt dicit in glo. varie opiniones erant ante hanc cle. ℂ Una que hic reprobat que voluit q; iuspatronatus in heredes trãsiret in capita. altera que approbat quia per stirpes. Et pro hac inducit glo. quia ⁊ in successione hereditatũ in linea descẽdẽti fit successio in stirpes. in sti. ꝺ here. que ab inte. §. ⁊ qi placuit. vt sic plures succedentes vni habeanť loco vnius. ff. de con. ⁊ demon. cui fundus. vbi si legatũ est alicui sub conditiõe vandi decem si decessit pluribus heredibus relictis non scindit cõditio sed cẽs habẽtur loco vni⁹. Notãter aũt dicit glo. de linea descendẽtiũ: q; i collateralibus fit successio in capita nisi quãdo tractat ꝺ successione patrui quo casu succedit frater ⁊ filij alterius fratris defuncti in stirpes. vt si decessit Titius relicto. A. eius frater. ⁊. L. ⁊. B. nepotibus filijs. B. etiã eius fratris predefuncti. A. frater habebit dimidiã. ⁊. L. ⁊. B. aliã dimidiã etiam si sint plures q; duo. C. de legit. here. autẽ. cessãte. Eo aũt casu quo tractant de successiõe patrui inter nepotes vt in exemplo premisso. si ponit q; A. frater decesserat ante Titũ relictis duobus vel pluribus filijs quo casu defuncto Titio. Azo. vt no. in palle. aucẽ. cessante. dicit q; filij. B. cum filijs. A. succedũt in capita. Glo. vero ibi dicit q; in stirpes quod cõiter approbatur. de quo plene. ff. de suis ⁊ legit. post cõsanguineos. p bar. deinde glo. in secũda pte ibi primi cõtra. opinione hac reprobata q; heredes patroni succedãt i capita iducit: q; patroni venit ad successiõez liberti per capita non in stirpes. insti. ꝺ successi. liber. §. sed nostra. als multis. vbi filij duoꝝ patronoruꝫ succedũt liberto in capita quo ad id de quo ibi ad idem inducit glo. quia stipulationes indiuidui nõ diuidũtur inter heredes. ff. de verbo. ob. l. ij. ⁊. l. eadem. §. catho. ⁊. l. stipulatiões nõ diuidũtur. in prin. ℂ Ibi sciendũ q; stipulatio quãdoq; cõtinet dimidiũ natura ⁊ effectu. vt stipulatio vandi si stipulor a te. x. hec enĩ recipit partiũ prestatiões quia soluẽdo partem liberaris in parte ⁊ hoc in stipulatione principali. sed de penali. dic vt de pe. suam. quãdoq; stipulatio cõtinet indiuiduuꝫ naturam ⁊ effectu. vt quãdo cõtinet id quod naturaliter diuisiõem non recipit vt stipulor viam iter vel actum. Is enĩ qui promittit intelligitur se obligare ad factum. idest pacẽtiam prestandam ⁊ hec non potest pro parte prestari. quãdoq; stipulatio cõtinet diuiduũ natura sed indiuiduũ effectu. vt si stipulor homine lanceã aut vas. vel stipulor stichum aut phanphilũ. tũc enim stipulatio cõtinet id quod natura partis p̃statiõem recipit. ⁊ sic est diuiduũ naturaliter sed in effectu indiuiduũ: quia non satisfit obligationi etiã in parte si tantũ p parte satisfactũ est. d. l. ij. Item ⁊ alio modo ad eundẽ tamẽ effectum dicitur aliquod factuꝫ indiuiduũ quãdo pro parte impletũ nõ affert tantam vtilitatẽ respectu partis quantuꝫ affert totũ respectu totius. vt insulam ⁊ domum edificari fossam fodi ⁊ similia. Et illud dicitur diuiduum quod pro parte impletum affert tantam vtilitatẽ respectu partis quantã totum respectu totiꝰ vt si quis tenet restituere sacculũ pecunie. de hoc in. l. stipulationes non diuidũtur. ⁊ tangit Jo. an. in Spe. de fcu. in ℳica. quo ad id ergo qõ dicit hec glo. in eo quod dicit q; stipulationes indiuidui non diuidũtur inter heredes. est. d. l. ij. ff. de verbo. obli. §. ex his. vbi dicit q; heredes soluendo partẽ eius qõ dixi indiuiduũ effectu licet sit diuiduũ natura nõ liberantur sicut nec ipse principaliter obligatus alias liberaret. nã ex psona heredũ obligatiõis cõditio nõ imutatur. Est aũt differẽtia quo ad heredes promissoris quãdo obligatio est diuidua natura sed indiuidua effectu. ⁊ quãdo est indiuidua natura ⁊ effectu. vt i. d. §. ex his. quod nõ est necesse hic explicare. Deinde glo. in tertia parte ibi archi. refert opi. archi. qui pro concordandis opinionib⁹ premissis distinguit. q; aut sunt plures patroni ex diuersis causis ⁊ habet locum opinio hic approbata vt si duo sunt patroni alter ex fundatiõe alter ex dote ⁊ plures succedũt alteri istorum omnes habenť pro vno. aut vnus fuit ab initio patronus: ⁊ tũc succedũt in capita ⁊ sic spectem⁹ initium. Postea glo. in quarta pte ibi sed licet. reprobat hãc opinionẽ. ⁊ est glo. clara ⁊ tamẽ opi. archi. defendi põt quo ad id quod vult q; hec cle. non habeat locum quãdo vnus est patronus tantũ qui decessit pluribus heredib⁹ relictis. quod dico. j. in. vj. pticula. glo. Cõsequenter. glo. in. v. pte ibi cũ igit reuertit ad allegandũ p opinione hic reprobata dicens: q; sibi placebat ante hanc cle. q; per capita: ex eo quia iuspatronatus est indiuisibile. Item q; equaliter transit in heredes etiaꝫ ex inequalibus portiõibus. Item q; si plures dotarunt ita ẽ patronus qui minus dedit sicut qui plus. ⁊ hec notanť. e. ti. c. i. Item quia ius ꝓcessionis ⁊ alimentoꝝ ⁊ defensionis debeť singulis heredibus per capita: ergo ⁊ ius pñtandi vt quot sũt capita patronoꝝ tot sint suffragia vocũ ⁊ non plura. i. q; si patronus sit heres cõpatroni solam vnã vocem habeat. cui⁹ cõtrariũ innuit littera que videť velle q; si est de heredib⁹ trium patronoꝝ habeat ptem in tribus vocibus. vel si solus est heres triũ habeat tres voces. facit de re iudi. cũ oliz. pro p̃dictis iducet glo. eo. ti. c. ij. Quia vero ad hec motiua non respõdet in glo. dic sustinẽdo hanc cle. quo ad primũ iducit q; iuspatronatus est indiuisibile in substantia: sed diuisibile quo ad ius pñtandi. vt no. e. ti. c. i. sic ⁊ alias iurisdictio est insolidũ apud plures ⁊ exercitiũ pro pte. de offi. dele. prudentiã. in prin. Ad aliud cum dicit q; heredes etiã ex inequalibus portiõibus eq̃liter succedunt in patronatu. dic q; hoc est solum ꝓpter incõmodũ diuisionis modum. Et licet glo. in seq. sex pticulas nitatur ostendere q; etiam respectu huius cle. est magna intricatio respectu diuisiõis dic q; nõ est intricatio ꝓut ibi dico. Ad illud q; si sunt plures dotantes inequaliter vter qz est patron⁹ dic q; illud ideo q; is qui plus cõtulit admittẽdo aliũ secũ videtur ei cõicare ius sibi cõpotens in patronatu. superior tamẽ ꝓuidere debet ne ex multitudine patronoꝝ granetur ecclesia. ad illud de iure alimentoꝝ ⁊ processionis ⁊ defensiõis. dic q; nõ põt fieri cõmoda diuisio sicut in vocibus ⁊ q; hec iura cõpetãt patrono ꝓbatur. xvj. q. vij. pie mentis. ⁊. c. filijs. co. ti. nobis. dic etiam q; non procedit quod dicit glo. q; debẽt esse tot suffragia vocum quot capita patronorum ⁊ nõ plura immo potius ex multiplicatione iurũ in eadez psona reputamus vnã personam pro pluribus. d. c. cum olim. de concess. preben. postulastis. de ap. a collatione. li. vj. ⁊ hoc tenet Dau. ad. c. iij. e ti. dic q; ibi debet intelligi salua dispõne huius cle. vt iura inribus concordent. de elec. c. cuz expediat. li. vj. ⁊ sic plures heredes vnius patroni censebuntur pro vno si concurrunt cum duobus heredibus duorum patronorum. Et ex hoc non obstabit illa littera cum dicit illũ preficiendũ qui plurimoꝝ assẽsu eligitur. Subsequẽter glo. in sexta pticula ibi ⁊ ex opinõe ostendit intricationes que sequi videntur ex opinione hic approbata. ⁊ prosequere vsqz ad. vij. pticulam. ⁊ cum glo. cõcordat Dau. qui ad has intricationes dicit q; eis non obstantibus huic cle. standũ est ⁊ sufficiat ita scriptum esse. vj. q. iij. scriptum. ff. qui ⁊ a qui. prospexit. dic q; iste intricatiões non sequuntur: quia non fit cõputatio. vt vult gl. sed co modo quẽ dico. j. hac ptitula. Item dicit Steph. q; tollenť intricatiões iste. nam si plures heredes vnius patroni sine primi gradus vel vlteriores non concordant possunt sibi prouidere altero ꝺ duobus modis expressis in littera. ⁊ si neuter eis placet nec cõcordant ep̃s ordinet. s. co. quoniã. ⁊. c. cum ꝓpter. ⁊ no. eo. ti. eam te. i. responso. quia hoc ius est indiuisibile. ⁊ est ita apud omnes q; apud vnũquẽqz simul cum alijs ⁊ apud nullũ sine alijs. e. ti. c. i. ⁊ quod ibi not. ff. de serui. vte. ad. l. fal. l. i. silẽ in vsufructu. C. de reli. ⁊ sump. fu. si sepulchrum. Ex hoc dicit

Steph.q̄ vnius contradictio vel discordia in totum inficit
pñtationē.ff.qui ⁊ a qui.si quis hac lege.§.quotiens. de pig.
act.si necessarias.§.si vnus.cōi diuidūdo.l.cōi diuidūdo.i.rñ
so.de verbo.ob.l.ij.§.ex his.⁊ sic vno cōtradicēte locū habet
quod predixi q̄ eps ordinet.⁊ hoc in heredib⁹ vnius patroni
secus si essent patroni originales siue ex eadez causa siue ex di-
uersis:quia tunc si discordāt p̄fertur pñtatus a plurib⁹ ptiuz
cōpatione minoꝝ.eo.ti.qñ.⁊ hoc si pōt fieri sine scandalo ali
as locus est.d.c.qñ.q̄ eps ordinet.dicat Jo.an.q̄ ex hoc cō
cludit q̄ ex trigintaduob⁹ nepotibus vnus impediet omnes
alios ⁊ per hoc incidimus in absurditatē iniquitatis volētes
euitare absurditatē intricationis.dicit etiā q̄ glo.vult q̄ stet
maior pti ꝑ illa voce sed in illa cognoscenda est intricatio eo
mō quē dicit glo.dic q̄ tollit intricatio vt statim dicam. Et
quo ad dictū Step.dic q̄ non est verum in casu p̄misso quia
vnius cōtradictio in totum viciet sed stabitur maiori pti non
tamen fiet cōputatio eo modo quē dicit glo.sed eo mō quez
dicam.j.in hac pticula. Laud.etiā aliter sentit q̄ glo. nam i
eo q̄ littera dicit de pluribus heredibus vnius patroni exem
plificat quando duo fuerunt ab initio patroni ⁊ ex vno remā
sit vnus vel duo ex alio decez:quia tūc isti oēs non habebūt
nisi duas voces sicut duo ꝑmi ita q̄ si illi duo heredes vl' vn⁹
pñtent vnum ⁊ illi decē aliū admittet idoneor ⁊ si erunt equa
lis merити locus erit gratificationi supiorис fm no.c.ti.c.i. Si
vero isti decē discordent inter se maior pars ipsoꝝ etiam ptiū
cōpatione minoꝝ faciet vnā vocem ⁊ si alij duo vel vnus he-
res alterius patroni cōcordabūt cum eis erunt due voces ac
si omnes simul pñtarent.⁊ ex hoc ponderat Lap.litteram q̄
dicit de heredibus vnius ex patronis.⁊ sic loquit q̄ ecclesia
habet plures patronos.si enī tantum vnicū qui dimisit plu-
res heredes.tūc di. Lap.q̄ habebūt tot voces quot sūt here
des ⁊ locum habebit quod dicit co.ti.c.ij.⁊.j.in fi.huius cle.
eo añt casu quē.s.posui quādo ex vno ex patronis remanent
decem ⁊ ex alio duo.dicit Lap.q̄ si vnus ex duob⁹ ⁊ decem
vel maior pars pñtat vnū ⁊ alius ex duobus ⁊ minor pars p̄
sentat aliū valet pñtatio decē vel maioris ptis facta simul cū
vno ex duobus fm ea que no. Vincen.⁊ Cōpo.de rescrip.
pastoralis. Idez dicit Lap.si decē vel maior pars pñtat vnū
⁊ qulibet illoꝝ duoꝝ pñtāt vnus vnū ⁊ alter aliū:quia cum
isti omnes habeant tantum duas voces ⁊ decez vel maior ps
habeāt vnā vocem ⁊ duo habeant aliā potius est recipere ma
iorem ptem ex parte pñtati p decem vel maiorē partem q̄ ex
aliqua aliarum pñtationū cum in patronis attēdat maior ps
cōparatione minoꝝ.nam pñtatus ab vno ex duob⁹ ⁊ a maio
ri pte decem habet vnā vocem ⁊ dimidiā:⁊ quādo est pñtat⁹
tūn a maiori pte decem habet saltē vnā vocem.pñtatus autē
ab vno ex duobus ⁊ minori parte decem non habet nisi dimi
diā vocem:⁊ idem ⁊ fortius quādo sūt alij pñtati ab illis duo
bus:quia quilibet pñtatoꝝ non habet nisi dimidiā vocē.⁊ re
sumit Lap.id quod ꝓxime dixit sed clarius.dicit enīz q̄ qñ
est vnus patronus tantū tunc heredes succedunt sibi in capi-
ta ⁊ non in stirpes. Et idem Laud.⁊ p̄ hoc saluat opi.archi.
in vno mēbro.vt dixi.s.in.iiij.pticula.vnde si talis patronus
habuit duos filios eo defuncto illi duo habent duas voces ⁊
succedūt in capita sed filij eoꝝ succedūt in stirpes vt hic.vnde
si vnus dictorum filioꝝ reliquit decē filios ⁊ alius tantū duo-
os illi decē habebunt vnā vocē ⁊ illi duo vnā aliā tantū. Et p̄
hoc dicto Laud.facit q̄ dixi.s.in.i.pte glo.de successiōe he
reditatis que aliqñ in stirpes aliqñ per capita. Itez per hec di
cta Lau.tollūtur intricatiōes glo.⁊ hic modus cōputādi pla
cuit mihi etiā dñ erā scholaris.nā quādo sūt plures patroni
⁊ vn⁹ decedit relictis plurib⁹ heredib⁹ oēs isti habent ꝑ vno
vt hic.si ergo discordāt stabit maiori pti:q̄ q̄ maior ps facit
oēs facere dicūt.ff.de re iudi.duo.de postu.gratū.⁊ quod ibi
no.de arbi.c.i.li.vj.⁊ q̄ no.de rescrip.pastoralis.⁊ intellige
de maiori pte simpliciter nō añt ptiū ꝙpatione minoꝝ: q̄ cū
vox sit vnica dici oportet q̄ est apud oēs vel apud maiorē ptē
ipsoꝝ.secus añt quādo sūt plures patroni habentes voces q̄
discordāt in pñtando:q̄ tūc bene p̄fert pñtatus a maiori pte
ꝙpatione minoꝝ ptium.vt dixi.s.ea.pticula.tollūtur añt in
tricationes glo.fm hanc ꝙputatiōez.nā in primo exemplo gl.
cū ponit q̄ ex A.patrono nascūtur tres filij.B.C.D.⁊ q̄
B.generet duos.C.quattuor.⁊.D.sex filios.⁊ q̄ vnus ex
filijs.B.⁊ tres ex filijs.C.⁊ duo ex filijs.D.presentent
vnum. Et deinde cum glo.diuidit per vncias ⁊ denarios
dicens q̄ isti habent vi.vncias ⁊ quattuor denarios.dic q̄ nō
fiet ita minutatim computatio immo vnus ex duobus ha-
bebit duas vncias ⁊ tres ex quattuor habebūt quattuor vn-
cias ⁊ vn⁹ qui discordat ab eis nihil habebit:q̄ totū ius vocis
est apud tres tanꝙ maiorē ptē vt proxie dixi. Similiter nec
illi duo ex sex aliquid habebūt sed totū ius remanet apud q̄t
tuor rōne predicta.iste ergo pñtatus habet sex vncias tantuz.
Et similiter pñtatus ab vno ex duobus ⁊ vno ex quattuor ⁊
quattuor ex sex habet sex vncias:quia duas habet vn⁹ ex duo
bus ⁊ quattuor ex sex habent quattuor. vn⁹ añt ex quattuor
nihil habz rōne predicta. Reperiūtur ergo isti duo pñtati pa
res in vocib⁹ ⁊ sic est locus gratificatiōi.e.ti.cum autez.⁊ hoc
modo nulla est intricatio.nam fm hanc cōputatiōem tollitur
etiā intricatio que sequit in glo.de prenepotibus ⁊ sic vlteri⁹
deinde ꝓsequere glo.in.vij.pticula ⁊ sequētibus quia clara ē
¶ Tertio quero in eo q̄ littera dicit plures.an locū habeat
in pluribus qui sunt vt collegium? glo.ij.q̄ sic dicens in illis
minus dubij q̄ si sunt plures vt singuli.⁊ idem Dau.qui di
cit q̄ ideo non est dubiū hoc casu:q̄ totū collegiū habet loco
vnius.vnde prelat⁹ de consensu capituli pñtabit. de his que
fi.a prela.ea nosci.. ¶ Quarto quero an hec cle.habeat locū
quōcūqz ius vnius patroni transeat in plures.glo.licet.q̄ sic
⁊ enumerat modos ꝑ quos transeat iuspatronat⁹ in quibus
oibus dicit hanc cle.ꝓcedere.⁊ idē Step.nam alias nō esset
bene ꝓuisum nec sublata essz occasio malignādi ꝓpter quod
emanauit hec cle.⁊ in hac glo.ibi consensu epi loco vero reli-
gioso vel ecclesie.sic eo.ti.c.vnico.li.vj. ¶ Quinto quero in
eo q̄ dixi.s.q.proxima.certi sunt modi per quos acquiritur
iuspatronatus de questione que sepe accidit.nam in multis lo
cis parrochiani sunt in possessiōe pñtādi iure parrochiali ⁊ nō
titulo iurispatronatus:an hoc sit de iure? videt q̄ sic.de elect.
querelā.s.e.cōsultatiōibus. Ben.⁊ Alb.tenēt ꝯtrarium
⁊ dicit Alb.q̄ habuit de facto.ꝑ hoc inducit. d elec. sacro
sanc.⁊.s.e.c.ij.⁊.iij.⁊.c.cū ꝓpter.⁊ quod no. Spe.e.ti.§.i.v.
⁊ no.ibi dicit q̄ parrochiani cōtra ius hoc vsurpāt. Itē quia
isti dicuntur malefidei possessores cum non possideāt iusto ti
tulo.pro hoc q̄ no. Inno.de in inte.rest.c.ij.⁊.d.c.consul-
tatiōibus.q̄ añt dicātur malefidei probat:q̄ etiā patron⁹ nō
habet ius i ecclesia.x.q.i.nouerit.n si de gratia.eo.ti.c.iij.xvj
q.ij.si quis epoꝝ.⁊ gratia nō extēdit.regula ꝑuilegiū.li.vj.⁊
cum sit facta patronis in hoc q̄ possint pñtare nō debet exten
di ad prochianos.ad.c.querelam.respondet q̄ potius facit ꝑ
q̄ populus ibi erat in possessione tanꝙ habēs patronatū.pro
hac littera ibi salua questione sup iure patronat⁹.ad.c. cōsul
tatiōibus.dicit q̄ loquit de eo qui possidet patronatū iusto ti
tulo.dicit etiā Alb.q̄ si patroni possiderent ius pñtandi
ex aliquo titulo qualiqlz.talis tñ titulus est iniustus p̄ dicta
⁊ sic eis ꝓdesse non debet.de deci.dudum.dic vt dixi.ō elec.
querelā.vbi tenui q̄ si constat ecclesiā habuisse patronos pōt
p̄scribi iuspatronatus ⁊ ius pñtandi etiā per laycos. Si autez
ꝙstat q̄ ab initio nō habuit patronos vl' q̄ postea facta sit libe
ra nō potest laycus cum titulo dato a quocūqz citra papā hoc
prescribere.in dubio vero quādo nō cōstat an ecclesia habue-
rit patronos vel nō p̄scribere pōt patronatū vel ius pñtandi
p tempus de cuius cōtrario nō sit memoria iura ibi allego.
¶ Sexto quero in eo qō dicit de heredibus patroni an hoc
ꝓcedit lesciqz sint q̄heredes.glo.pe.q̄ sic. dicens non referre
an succedant ex testamēto an ab intestato an sint masculi an fe
mine:q̄ noīe heredis omnes intelligunt.ff.de verb.sig. here
dis.⁊ hoc de patronatu ecclesiaꝝ de quo hic.de patronatu vo
libertoꝝ quidam vt refert Dau.dicunt q̄ non transit in ex
traneū.per.l.filij.ff.de iurepa. de ope.liber.fabules.⁊.l.ope-
rarū.pro hoc qō not.j.§.proximo.in glo.i. Sed hoc est verꝝ
nisi quo ad quedam iura.quod dic vt notat glo.in.d.l.filij.
⁊ plenius Dau.in.d.q.disputata que incipit patronus.vbi
etiam tractat an patronatus transeat in maritum ratione do
tis si vxor dedit hereditatem in dotez ratione cuius ipsa erat
patrona.⁊ concludit q̄ non: dicens q̄ tunc tantum transit ius
patronatus cum vniuersitate quando est talis res que sine ex
pressione continet vniuersitatem vt villa castrum vel alia vni
uersitas vt hereditas que transfertur titulo vniuersali: quia
tunc non est necesse tradi possessionem rerum singularuz sed
adita hereditate efficitur dominus.ff.de acqui.pos.cum in
heredes.in prin.sed vbi donat vel venditur hereditas domi
nū rerū singulaꝝ non transit ad donatariū vel emptorē sine
traditione spāli cuiuslibet rei.C.de here.vel act.ven.qui tibi.
⁊ sic si transiret iuspatronatus transiret singulariter quod esse
non potest.co.titu.de iure.⁊.c.cum seculum. Joan.and. te-
net etiam hoc casu iuspatronatus transire cū vniuersitate qō

dixi in.d.c.ex litteris.q.xi.vbi vltra Jo.an.respondeo ad rõnem Pau.q hoc casu poterit fieri traditio iurispatronat⁹ qz non fit ad inemdũ nouũ contractũ sed ad cõfirmãdũ iam imitum.suffiat ergo q ab initio fuit translatum cum vniuersitate vt spectemus untiũ.de elec.vnicum.i.qõ plenius dic vt dixi.in.d.c.ex litteris. ¶ Septimo quero pſuppsito q patronatus ecclesie trãseat in quemlibet heredem.vt dixi.s.q.pxi. qd si filius renũciat hereditati, paterne? glo.xvj.q.vij.cõsiderandum.dicit q per hoc perdit iuspatronat⁹.Brix. ibi contra z verius quia transibit cum vniuersitate.vt dixi supra.q.prox. ¶ Octauo quero si dãnatur pater ob maleficiuz an ex hoc pdit filius iuspatronat⁹? Sol.vt no.xvj.q.vij.filijs.ĩ gl. i.que dicit q etiã per iudicẽ laicũ potest quis priuari patronatu sub vniuersitate sed de per se non: z sic videt q cũ viuentis non sit hereditas.de concess.preben.c.ij. licet ob maleficium sint bona confiscata non tñ in fiscum transeat iuspatronatus pro hoc qõ no. ibi Arch.z.e.q.cõsiderãdum.vbi dicit q patron⁹ nõ põt renũciare iuripatronat⁹ in ꝓiudiciũ heredis legitimi: z sic ob maleficiũ priuari debet filius? qz ex facto patris nõ debet ꝓiudicari filio: quod nõ ꝓcedit: quia ex quo ius est in patre non agit de preiudicio filij qz nullũ ius habet i patronatu patre viuente cum etiam patre defuncto non transeat in filium nisi cum hereditate.p hoc qõ dixi.s.q.vj. z p ꝟ qõ dicit Ald ath. dicens q patre viuẽte filij non pñt pñtare sed tantũ eo defuncto vt hic. Item quia transit iuspatronat⁹ in filiũ non quia sit filius sed quia heres: non transit etiã in extraneũ.vt dixi.s.q.vj. Ex hoc infertur q si cõfiscãtur bõa patroni transibit in fiscũ etiã iuspatronatus.nã ea que transeũt ad heredem extraneũ transeunt etiam in fiscum.ff.de bo.dã. l.i.ij.z.uj.z quod ibi no.z quod no.Bar.ff.de dã.infec.si finita.§.si de vectigalibus.z transibit cum vniuersitate bonoz ipsius damnati.vel dic q iuspatronatus redibit ad ecclesiam ar.de pe.in quibusdã.z.c.felicis.li.vj.que iura q̃ q̃ loquãtur quãdo iniuria irrogata est ecclesie tamẽ generaliter possunt itelligi qñcunqz bona patroni cõfiscant.ar.illius.c.felicis.cõsuluit Bar.z Sali.q confiscatis bonis vasalli ob crimẽ lese maiestatis feudum reuertit ad ecclesiã. Et hec opinio licet nõ ꝓbetur oĩno in dictis iuribus: tamẽ qz fauorabilis ecclesie sustineri potest.z de hoc dico.j.de heret.cle.ij.ver. inquisitoribus.q.vij.z pro hoc in casu nostro.de patronatu facit: qz iuspatronat⁹ cõpetit patrono de gratia que non debet in aliũ extendi. Item si fieret cõfiscatio huius iuris ageret de ꝓiudicio ecclesie: quia non esset spes q aliquãdo reuerteret ad ecclesiaz sicut quãdo est apud patronũ. ¶ Nono quero qua hic dicit de pñtatione rectoris quid de pñtatõe clerici.gl.vlt.dicit idẽ an tñ patron⁹ habeat pñtare etiã clericũ? remittit glo.ad no. eo.ti.postulasti. Pau.distinguit: qz aut querim⁹ de pñtatione ad ordines ad titulũ ipi⁹ ecclesie.aut de pñtatõe ad clericatũ ipsius ecclesie que q̃qz fit de ordinato ad superiores q̃qz ꝺ ordinãdo.primo casu spectat ad rectorẽ excluso patrono qz de eius solius ꝓiudicio tractat cũ teneat ꝓuidere illi.de ꝓben.cũ sẽm.nec per hoc preiudicat patrono: qz ordinatus nõ habet ius in ecclesia sed habet petitiõem alimẽtoz.sic intelligit.c.postulasti.z hoc nisi esset talis patronus qui faceret oẽs fructus suos z debet oĩa onera supportare.s.cle.prima. Secõ casu ita spectat pñtatio clerici ad patronũ sicut rectoris.p hoc.xvj.q.vj.si quis eꝓorum.z hoc casu q̃ habet pñtare rõne iurispatronatus secus si ex cõsuetudine: qz tũc prescripta pñtatione rectoris nõ p hoc ꝓscripta est pñtatio clerici.de ꝓscrip.audiui de decim.cum cõtingat.de hoc dixi etiã in.d.c.postulasti.z de intellectu illi⁹.c.dic vt ibi.

Aer·Et ut facilius. Oppo. q conuẽtio de qua hic fit ꝓhibita per id quod no. Inno.eo.ti.c.i. Sol.vt in glo.i. ¶ Secũdo op.quia ex quo ꝓmittit cõuentio de qua hic debet poti⁹ in precedẽti rñso decidi q per capita transiret patronat⁹ q̃ p stirpes.glo.videt stare contrario dicẽs se optare q hec ratio fuisset põderata.s.primo rñso.qõ latius explicat Ben.dicẽs q si fuisset cõsiderata fuisset aliter statutũ ibi ob multiplicitatẽ successorum inducentiũ intricatiõem in pñtando.dicit aũt standũ: ex quo sic statutũ est.vj.q.vlt.scriptũ.ff.qui z a qui.pspexit.z ex hoc vident iste velle q rñsum supra ꝓximũ exorbitet a iure.tu dic vt ibi dixi in.ij.q. Et per ibi dicta patet q ꝓcedit de iure nec viget hec ratio de facilitori mõ ꝓuidẽdi ecclesie.nã intelligẽdo vt ibi dixi nõ surgit intricatio cõputandi p stirpes z maior surgeret cõputãdo per capita. ¶ Quero an in faciendã cõuentione de qua hic requirat ꝟ sensus oium patronoz: z glo.oẽs q sic.qz in re cõi z̃. Idem Ben.z Pau.hec est via extraordinaria in qua nõ sufficit maior ps.regula in re cõi.li.vj.pro hoc.ff.cõi diui.sabinus.z quod no.de consti.cũ oẽs.z hoc psequit Lap.in quadã additiõe allegãdo multa iura ad hoc q vnius ꝟtradictio vitiabit hoc casu sed sufficit videre in regula.in re cõi.li.vj. Ex his arguit in pñtatione patronoz vocandos esse cõpatronos etiã si sint singulares alĩs poterunt agere de cõtemptu.allegat quod no.Jo.cal.de elec.venerabilem.dicens q ibi videt casus.dic q illud non facit. nã ibi ꝟ ideo est: quia electores impatoris vident habere ius eligendi tanq̃ collegiũ ex antiqua cõsuetudine.vt ibi dicit Jo.cal.qõ ibi dixi.z eo.ti.c.uj.q.vij. ¶ Secũdo quero de intellectu vbi libere.So.vt in glo.iiij.que exponit.idest sine supioris auctoritate.qõ dic vt in gl.que z aliter exponit libere.i.etiam si non vacet ecclesia. ¶ Op.ad hoc vltimũ.de concess.pben.c.fi.So.vt in glo.vsqz ibi: z eadem.z idem Pau.z Benze. ¶ Tertio quero an qõ hic dicit de cõuentiõe iter plures patronos in modo pñtandi locum habeat inter patronos plurium ecclesiarũ vt possint diuidere ita q vnus sit patronus in vna ecclesia z alius in alia? ita querit glo.ibi: z eadem.quod ẽ querere an cõuentio que hic ꝓmittit sup pñtatione possit fieri super ipso patronatu.glo.sol.q sic.per idemptitatẽ rõnis. ¶ Oppo.ad hoc vt opponit glo.ibi sed contra.sol.vt in ea. ex qua nota diuersitatẽ inter patronatũ ecclesie z patronatuz libertoz.pro hoc quod dixi.s.proximo responso.q.vj.z idez Pau.z Ben. ¶ Quarto quero de intellectu verbi alternis vicibus.sol.vt in glo.

ſ·Quibus. No. de verbo ꝓmittimus.ex quo iducit nouũ ius vt ꝓbatur hic uncta glo.in hoc verbo quod no.singulariter. ¶ Secundo not. q patroni nõ tenent ad formã.c.quia ꝓpter.quod not.Ald at. dicens hoc ꝓbari ex isto.§.z ex ꝓcedenti.nã in electione in q̃ seruat forma illius.c.nulla pactio ꝓmittitur.pro hoc qz vt dicit Lau.pñtatio est quedã notatio de qua loquũtur iura.de elec.q sicut.in ꝓin. ¶ Op.in eo qõ dixi cõstitui ius nouum.z prius licebat patrono pñtare plures.e.ti.pastoralis.sol. vt in glo.olim.z glo.simul. Et nota id quod dicit glo.simul in eo qõ intelligit hanc litteram de patronis laicis vel clericis rõne patrimonij.z idem Ben.Step.contra q etiaz patroni clerici simul possint plures pñtare licet successiue non possint nã quãdo simul nõ est variatio z ꝓ hoc lra que nõ distinguit z idem idemptitas rõnis que vult subuenire diuersis vocab⁹ discordãtiũ quod videt verius. Item in eo q ea.glo.dicit secus in electione que nõ põt vi alternatiue fieri.de ele.c.ij.li.vi idem Lau.dicens non sic posse plures eligi.vt no.Host.de elec.quod sicut.z Archi.lxj.dist.studij.z si plures eligant eo mõ de quo hic nulla electio valet: qz ecclesia non põt habere plures maritos simul.vt no.xxxi.q.ij.quõ.de diuor.gaudemus.licet glo.sentiat cõtrariũ.in.c.studij.ꝓalleg.z viij.q.i.i scripturis.qõ reprobat per.c.ij.de elec.li.vj.ꝓalleg. ¶ Quero si patroni concordare non possint p aliquẽ de modis exꝓssis hic.z in.pxi.§.Sol. Pau.dicens q iura vident in ꝟ satis loqui varie.vt no.eo.ti.c.ij.z.iij.z.c.eam te.xvj.q.vij.si plures. distinguit aũt sic.aut est questio inter patronos z epm z seruabit qõ dicit.de offi.or.cũ vos: qz diocesanus ponet in ecclesia economũ.nõ aũt ordinabit ecclesiã alias daretur materia discordiã habendi cũ patrono vt lapso termino posset ecclesiam ordinare.aut est questio inter patronos: z tũc aut inter eos quos constat esse patronos.aut inter eos quos constat nõ esse.aut inter eos de quib⁹ dubitat. Primo casu aut est q̃stio de pñtatiõe facta aut de facienda.si ꝺ facta statur maiori ptu.e ti.qñ.z si est parilitas distinguẽda erunt merita vel loc⁹ erit gratificationi.ar.de rescrip.c.pe.li.vj.z hoc si fieri potest sine scandalo vel mortis piculo alias recurritur ad remedia de q̃bus.e.ti.c.ii.z.iij. Secundo casu q̃ constat eos non esse patronos libere potest statum ordinare ecclesiã non obstante ipsorum cõtradictione.ar.eo.ti.cõsultatiõibus. Tertio casu q̃ dubitatur an litigant de iure vel possessione iurispatronatus aut de electiõe seu pñtatiõe.primo casu expectet diocesan⁹ laicos p quattuor mẽses: z clericos etiã si litigent cuz laicis p sex infra quos debet cã finiri alias eis elapsis ordinet ecclesiã sine ꝓiudicio euictionis.e.ti.si vero.z.c.eã te.z.c.cũ ꝓpter.z.c.q̃ in si. Et est spãlis casus in quo impedito currit tempus ꝟtra id.de ꝟcess.pbẽ.q: diuersitatẽ.secundo casu quãdo litigãt de pñtatione.aut litigant ex vi iuris presentandi tunc idem qõ i precedenti membro: quia expectabunt vsqz ad quattuor vel sex mẽses.aut litigant ratione prerogatiue siue rõne forme

p̄sentatiōis ⁊ tunc lapsu temporis non paratur eius ꝓciudicium: qr nō est quid imputetur eis. ad hoc. de re iudi. cū bertol dus. ⁊ regula sine culpa. li. vj. qr si aliud diceretur parata esset via fraudibus quod esse non debet. vt eccle. benefi. c. vno. i fi. de concess. preben. c. vna. in fi. statuitur eni hoc tempus ad p̄tandū non ad instituendū ⁊ sic potest fieri vltima die termini ¶ Secundo quero an alio modo q̄ hic expresso possint cōuenire patroni super p̄tando? Lap. q̄ non: vt si velint q̄ quilibet p̄tatorum instituatur per superiorem. dic q̄ etiā alio modo possunt dum tamen nō reprobato de iure. p̄missus autez q̄ plures instituant reprobatus est: quia non debet fieri sectio in beneficijs. de preben. maioꝛib⁹. ¶ Tertio quero an hic. § locum habeat quādo iuspatronat⁹ spectat ad vniuersitatem? Lap. in quadam additione dicit q̄ si ad plures vniuersitates spectat iuspatronat⁹ poterunt cōuenire vt h: quia vna vniuersitas habetur loco vnius singularis psone. de his que fi. a prela. ea nosc̄itur. secus si vna tm̄ sit patrona: quia tūc non habet locū hic. §. nec precedens. ꝓ hoc qr censet loco vni⁹, vt ꝓxime dixi. s̄. in prin. q. iij. dic q̄ etiam imo vna vniuersitas laicoꝝ hoc pōt quod dicit in hoc. §. quia etiā vnus patronus laicus simul potest p̄tare plures ⁊ hoc vult glo. olim. in fi. sed quo ad ꝓmū. §. qū est vna vniuersitas vel vn⁹ patronus deficit practica illius. §. ¶ Quarto quero de questione facti: quidā fundauit ecclesiā collegiatā. ⁊ in fundatione de licentia epi ordinauit q̄ mortuo decano qui erat supior in collegio patron⁹ etiam laicus qui ꝓ tpe esset posset notare vnū duos aut tres psonas quarū vnā quam vellet tenetur collegiū cessante impedimēto legitimo recipere in decanū: queritur an valeat? qdā q̄ nō: per. c. massana. ⁊ c. sacrosancta. de elec. ⁊ c. ti. nobis. dic contra vt scribit hic Pe. de stagno qui legit in monte pessilano monetur ipse: quia licet laicus non posset habere ius eligendi in ecclesia collegiata potest tamen p̄tationem retinere. d. c. nobis. hoc aūt casu ꝓpter retentiōem predictā nō spectabat electio ad collegiū sed p̄tatio qō placet. ⁊ bene ꝓbat. co. ti. nobis. §. ceterum. ver. nisi.

¶ De censibus exactionibus ⁊ ꝓcurationib⁹. Rica.

Am sic. Diuide. vt glo. vel primo cō stitutiōis causa. secūdo constitutio. ibi hac. tertio exceptio. ibi nisi. quarto limitatio. ibi. priuilegia. ¶ Mo. de dictione titulus que hic accipit ꝓ contracta vel iur̄ per qō dominium transfertur. de hoc in glo. iiij. quam not. in fi. in eo qō dicit q̄ titulus edificatiōis vel fundationis non adaptatur huic casui. Lau. contra. primū veri⁹: qr ꝓ edificationem vel fundatiōem non acquirit ius plenū in ecclesia sed tantum patronatus. de iurepa. nobis. non ergo locū habz hec littera, que loq̄t de ecclesijs religiosoꝝ que spectāt ad eos pleno iure. ⁊ de hoc. j. q. iij. ¶ Secūdo no. q̄ etiaz religiosi ꝓ ecclesijs que ad eos spectant tenent ad ꝓcuratiōes legatorum. de p̄script. accedentes. de censi. cum instantia. ⁊. c. ꝓcurationes. ¶ Tertio no. q̄ is qui percipit maiores ꝓuentus de ecclesia tenet ad onera: qui vero ꝓticulariter aliquid recipit nihil tenet ꝛ Lau. ad instar vniuersalis heredis qui soluit oīa debita ꝓticularis vero nihil. insti. de here. quali. ⁊ diffe. §. sed nostra. C. de here. insti. quotiens. ¶ Quarto no. q̄ vicarij cōstituti in bñficijs spectātib⁹ ad monachos nō tenent ad onera sed ipsi monachi: quod dicit in duobus ꝓximis notabilib⁹. ¶ Quinto no. q̄ ꝓcuratio legatoꝝ non cōprehendit sub iuribus epalibus. qō dic vt in glo. de quib⁹. quā no. in fi. ⁊ idez Pau. de hoc. j. q. vij. ¶ Sexto no. in verbo exemptione. q̄ aliqui sunt exempti ⁊ non priuilegiati: qr hic ponit priuilegiū ⁊ exemptio ꝓ diuersis: ⁊ pōt intelligi priulegiat⁹ quo ad certa iura non soluenda. exempt⁹ aūt qui ab oibus talibus est immunis. ꝓ hoc glo. antepe. ⁊ de hoc. j. in. ij. cōtrario. ¶ Septimo no. de verbo volumus. qō dic vt glo. vlt. Ex qua not. q̄ quādoqz non est opus reddere rōnem sup cōstitutiōib⁹ apl̄icis. de rescrip. si quādo. ¶ Octauo no. q̄ priulegia sūt restringenda. ꝓ hoc hec littera. in fi. ibi: nō extēdi. ⁊ de rescrip. c. vl. li. vj. de decī. c. ij. e. li. Et dicit Lau. q̄ restringunt talia priulegia vt ad futura nō extendant nisi quia fieret restrictio videret̄ trahenda ad futura etiā si tpe quo religiosi acquisiuerūt ecclesias epi essent in possessione qō dicit verum si de possessione aduersarij facta esset mentio alias secus. de priui. duduz. Et si per talia priulegia non fit graue ꝓiudiciū: quia in vna dioces̄i non acquirunt plures ecclesias alias restringeret priui legium tanq̄ nimis graue. de decī. nup. suggestū. dudū. ⁊ de hoc. j. q. xviij. Et ꝓ hoc q̄ priulegiū non cōcernat futurū est de rescrip. cle. litteras. ¶ Nono no. ex hoc q̄ in rescriptis attendum⁹ datam. de rescrip. tibi qui. li. vj. de hoc. de rescrip. cū te. de p̄ben. dilectus. ij. ¶ Op. in eo qō dicit in prin. q̄ q̄ tenet cōmodū debet sentire onera: ⁊ sic videt idem ecōuerso. ff. de reg. iur. fm naturā regule qui sentit. li. vj. Sed ob. de negotijs gestis. si quis negocia aliena gerens. vbi de hoc. de ꝓcu. qui, ꝓpter. §. ꝓcurator. alias vt in ceteris. So. vt no. By. in regula. qui sentit. li. vj. ⁊ Pau. hic. si enī par ratio est vtri usqz ꝓcedit regula de qua hic. ⁊ dicta regula qui sentit. alias secus vt in cōtrarijs. quod dic plenī⁹. vt in. d. regula qui sentit. ⁊ ex hoc no. q̄ in isto casu est eadem disciplina cōtrariorumz ¶ Secundo op. qr qō de vno cōtrarioꝝ p̄dicat affirmatiue de alio predicat negatiue. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. l. i. xxxij. di. hospitolū. ⁊ ad positiōem vni⁹ sequit destructio alterius. ff. de verbo. sig. hec verba. xxxij. q. i. cum renūciat. ⁊ sic potius est ꝛtraria disciplina. so. Pau. q̄ primū ꝓcedit qū de quolibet ꝛtrario rñdet affirmādo ⁊ ꝛcedendo vt nubere non nubere: cōcare non cōcare. xxviij. q. i. sic. n. de ꝛse. di. ij. quotidie. facit. C. de ꝓcu. exigendi. Itē si rñdet negādo ⁊ ꝓhibēdo vt dicit de auaritia ⁊ ꝓdigalitate. de cōsue. ex ꝓte. insti. de ꝛtraben. emp. §. nūc aūt. tūc enī vna verboꝝ cōceptio vtrūqz disponit. ff. de lega. i. si ex toto. in prin. sed vbi de vno disponitur affirmādo ⁊ de alio negādo ꝓcedūt ꝛtraria: tm̄ etiā tūc dicit eadē disciplina rōne cognitionis: qr vno cognito cognoscit reliquū. ff. de ꝓcto. stip. l. . §. stipulationū. cum concor. ¶ Tertio op. q̄ p exemptionē nō liberet quis a ꝓcuratoribus legatoꝝ cum etiā exempti teneant ad illas nisi sint exempti a ꝓcuratiōibus p̄ priulegiū spāle. e. ti. cuz instātia. ibi nisi p spāle priulegium. so. vt in glo. si intelligas. que iduat. c. cū instantia. alio modo ⁊ est mens glo. q̄ ex exemptio generalis non liberat a procurationibus legatoꝝ sed a turibus epalib⁹ sic. exemptio vero spālis liberat etiā a ꝓcuratiōibus ⁊ hoc idē vult glo. p̄cedens. ⁊ idem Pau. dicens q̄ fm hoc intelligit. c. instantia. ibi quod non credim⁹. nam bene scit papa q̄ a iurisdictione ordinaria multe ecclesie sunt exempte. vult ergo gl. dicere ibi q̄ non credit aliquā ecclesiā habere priulegiū super ꝓcurationibus legatoꝝ: ⁊ hanc expositiōem sentit ibi glo. ij. ¶ Quarto op. q̄ hec dispositio sit supflua in eo q̄ disponit in fine q̄ exemptiones non extendāt ad ecclesias postea acq sitas. hoc enī est de iure. de priui. cum capella. ⁊ quod ibi not. in glo. so. Pau. q̄ per hanc litterā restringunt exemptiones vt non extendant ad eccl̄ias acquirēdas etiā si in priulegio exemptionis fieret mentio de acquirendis: quod nō videt ꝓcedere. nam per hanc litterā nō derogat potestati pape quin cōcedere possit priulegia talia. Item si priulegiū dicat etiaz de acquirendis non est locus huic littere que generaliter loquit alias sic intelligēdo infert q̄ si in priulegio exprimit de acquirendis hoc esset supfluū. cōtra id de priui. si papa. li. vj. vñ difficile est sustinere Pau. ⁊ tunc remanet ꝛtrarū. ad quod dic q̄. c. cum capella. cum ibi notatis ꝓcedit qñ priulegiū p̄iudicat alteri q̄ cōcedenti quo casu restringit secus si preiudicat cōcedenti: qr tunc cōcernit etiā futura. de priui. quia circa. ⁊ sic in casu huius cle. priulegiū cōcessum sup ꝓcurationibus legatorum non soluendis cū p̄iud cet ꝛcedēti. i. pape intelligenduz esset etiā quo ad ecclesias acquirēdas nisi obstaret hec littera ī fine. ⁊ sic non est supflua. Item satis est q̄ operat iste finis q̄ licet alias dubitet an dispositio generalis cōcernat futura hoc casu certi sum⁹ q̄ non. Et si vis saluare epi. Pau. dic q̄ hec littera solum vult q̄ priulegia cōcessa ante hanc cle. etiam si ī eis dicebat etiam de acquirendis in posterū: nō tamē extendit̄ nisi ad acquisita ante hanc cle. ⁊ hoc placet: ⁊ per hoc nō infertur quin post hanc cle. poterit concedi priulegiū per papā sub quacūqz forma: quia par in parē nō. de elec. inotuit. ⁊ scōz hoc intellige quod dico. j. q. ij. ⁊. iij. ¶ Quero in eo qō dicit de religiosis: quid in alijs? glo. ij. dicit q̄ non. habet locuz hec cle. quatenus cōtinet ius nouū. Idē Pau. ⁊ Sen. ⁊ Lap. ꝓ hoc littera ibi religiosi. ⁊ ibi ad eos. ⁊ ibi que ad eos. ⁊ ibi an teq̄ ad eos. ¶ Secundo quero ꝓ declaratione p̄cedētis questionis in qua hec cle. inducat ius nouū? Lap. arguit q̄ ī hoc tantū q̄ religiosi priulegiati p sedē apostolicā vel exempti in his p̄statiōibus non censent exempti respectu monasteriorumz vl ecclesiarum postea acquisitarū secus in secularib⁹ qui possent vti etiaz in postea quesitis. ex hoc videt Lap. sentire id quod dixi in vltimo contrario. ¶ Tertio quero si religiosi priulegiati fuerunt post hanc cle. dicit Lap. q̄ gaudebūt priulegio

etiā in postea acqsitis.⁊ si ꝑuilegiū non facit mētionē de hac cle.secus si daretur ꝑuilegiū religiosis mendicantiū⁹.contra c.vnicū.de excess.ꝑla.li.vj.nō facta mentione de illo.c.q; non teneret:⁊ hoc quia ibi exꝑimitur q̄ debeat fieri mētio: alīs ꝑuilegiū derogatum cōi:etiā non facta de ipso mentione.nec ei ꝑ ius cōe derogatur.iij.di.ꝑuilegia. de hoc p Archi.xxij. di.renouantes.⁊ de offi.ordi.graue.in.j.glo. ¶ Op.ad hoc q̄ imo ꝑuilegium potius debet cōcernere postea quesita q̄ ꝑius:q; ius respicit futura nō preterita.de const.c.ij.⁊ vlti. Soluit Lau.q̄ hoc ideo:quia religiosi tenebant ad hec antea etiam de iure antiquo.facit de elec.cum in cūctis.§.sane. ⁊ quod ibi no.co.ti.c.vlti.li.vj.⁊ talia transeunt ad eos cum onere suo.xvij.q.ij.si quis laicus.de ꝑui.ex lr̄is.de decī.cuz non sit.⁊.c.pastoralis.dic formalius q̄ cōtrariū ꝓcedit de cō stitutiōe iuris cōis que cōcernit futura ⁊ non ꝑterita:ꝑ ratio nem de qua in.d.c.ij.de cōst.aliud in ꝑuilegio quod restrigitur ut cōcernat ꝑterita trī quo ad actus futuros non quo ad ꝑteritos.vnde ꝑuilegiū super ꝓcurationibus non solucdis cōcessum ante hanc cle.restringit hic ut cōcernat ꝑus que sita trī que trī non cōcernit respectu solutionū ꝑteritaruz an teq̄ concederet ꝑuilegiū:sed respectu futurarū. ¶ Quarto q̄ro si religiosi edificant monasteriū uel ecclesiam in ꝓpio fundo?dicit Lap.q̄ non ē locus huic cle.sed stabit iuri anti quo quo religiosi non astringūtur ad hoc.x.q.j.c.j.xvj.q.j. c.j.⁊.q.ij.sane.xviij.q.ij.hoc trī quā sic luminoso.de offi.or di.cōquerente.dilectus.de ꝑben.de monachis.in lateranesi de sta.mona.c.j.de ꝑuile.cum ⁊ plantare.qui ex ore.ꝓ hoc quod dixi.s.in.j.notabili. ꝓtentur ergo religiosi ꝑuilegio et exemptione etiaz in postea q̄sitis p edificationem fm Lap. Sed ut dixi in.j.notabili hec cle.loquit de ecclesijs spectanti bus ad religiosos pleno iure:alīs ꝑ talibus ipsi non subirent onera sed instituti in eis.s.ti.j.cle.j.⁊ hec faciunt ad questio nem sequentem. ¶ Quinto q̄ro cōcessum fuit ꝑuilegiū fra tribus humilitatis p quod fuerūt exempta monasteria ma riū ⁊ feminarū eiusdē ordinis habita ⁊ habenda ut non tene rētur ad hec onera:an cōcernit quesita post illud.c. Lap.vi detur velle q̄ sic.quod placet si fuit cōcessum post hanc cle. ꝑ id quod dixi.s.in vltimo ꝛrio. ¶ Sexto q̄ro quia dixi.s.q. iij.de ecclesijs p monachos edificatis. pone q̄ eccl̄ia edifica ta fuit p alios:sed re integra anteq̄ aliquid ꝑ ea soluatur fuit translata in religiosos?dicit Lap.q̄ in talibus nō erat loc⁹ huic cle.naz statim cū fuit edificata liez actu non soluit: trī ha bitu fuit obligata ad soluendū:⁊ pinde est ac si facta fuisset so lutio ⁊ sic res trāsit cum onere suo.ꝑ hoc q̄ nō.idem Lap. de ꝑben.cum de bñficio.li.vj. ¶ Septimo q̄ro in eo quod dixi in.v.notabili q̄ ꝓcuratio legatoꝝ non cōtinetur sub iu ribus ep̄alibus.quid de ꝓcuratione archiep̄i?videt q̄ non ꝯcludatur:quia sub minori nō cōtinet maius. ar.de offi.dele. studiosi.de maio.⁊ obe.cum inferior. Jn cōtrariū:q; ar hiep̄us quātum ad ea que sunt ordinis nō habet plus q̄ ep̄us: imo nec papa.de quo remittit Laud.ad no.per se.in suo sa cramētali in ti.de ordine ꝑali:⁊ hoc dicit verꝰ dicēs etiā q̄ regulariter religiosi tenent ad oīa onera exquo emolumenta rec ꝑiūt nisi ꝓbēt hoc ꝑ alios debere solui:⁊ ꝑ ista lr̄a ibi et alia. ¶ Octauo q̄ro q̄re specialiter hic disponit de ecclesijs q̄s tenebant ad onera anteq̄ puenirēt ad religiosos?dicit Lau. q̄ ideo:q; tūc res transit cū onere suo.qđ dixi.s.q.vj.⁊ ꝯ fa cit ad questionē sequentem. ¶ Nono q̄ro laicus cōmisit ho micidiū.deinde anteq̄ cōuincat efficit clericꝰ:an poterit p u dicem secularē condēnari:⁊ an fideiussores q̄ sub pena nulle ꝓmiserant cū presentare cor̄ā seculari incidunt penam cum ammodo nequeāt eum ꝑsentare:uel an tenent eū licet cleri cum pñtare? Lau.querit ⁊ non ptinet ad hanc cle.nisi q̄ ali qualiter facit ut in rōne sequēti.videt vtiq; q̄ debeat condē nari p laicū q̄ transiuit ad clericatū cum hoc onere ⁊ tanq̄ ꝑ uent⁹ ꝑ curiā secularem.de fo.compe.ꝓposuisti. de appel.ꝑ terea.ij. Jn cōtrariū:quia ꝑ alterationem status mutauit forū ut ammō ꝑ secularē corꝑaliter astringi nō possit.de cleri.conu.c. vno.li.vj.facit de ordi.cog.tuaz.qui fi.sint legi.lator.de sen. excō.si iudex.li.vj.ff.si ex noxa.cau.aga.l.ij.⁊ ꝯ tenet Lau. ¶ Op.ad hoc.C.de iudi.quotiens.vbi iudex cognoscit in cidēter de his de quib⁹ non cognoscit ꝓncipaliter. Sol.Lau. q̄ ibi ꝑsona nō mutauit statum nec forū:secus in questione ꝑ missa:quia nullo casu licet laico de spūalibus iudicare.de iu di.decernimus.xcvj.di.bene quidem. Jdem Benze.dic ut dixi de obli.ad ra.c.vno. Et ꝑ hoc soluit aliud de fideiussori bus:quia si iudex secularis nō potest cognoscere nō tenent fi deiussores eū pñtare: quia hoc fieret frustra. ¶ Decimo q̄ ro de quibus oneribus loquitur lr̄a ibi⁊ alia prestare solita? glo.uel ex impositione.sol.⁊ idem Paul. Benze.exponit solita.altero de duob⁹ modis.uel quia erant onera ad q̄ non tenebantur de iure cōi:sed tanto tpe sunt prestita tanq̄ one ra realia q̄ ꝓscriptuz est ut⁊ in futurū prestent.ea.ti.perue nit.vbi de hoc.ff.de aqua plu.ar.l.j.§.vlti.de vsu. cū de i rē verso.de do.excep.l.ij.§.circa. alīs certis annis facta prestatio nō induceret obligationem.C.de pac.si certis.uel secun do exponit solita prestari illi cui de iure cōi debebant.⁊ dicit Benze.q̄⁊ si habens talia prestare nō possit ꝑscribere:alius tñ potent.de ꝑscript.cum ex officij.vbi de ß. ¶ Undecimo q̄ro q̄re considerat q̄ erant ꝑstari solita? So.patet ex eo qđ dixi.s.q.ꝓma.⁊ dicit Benze.q̄ quantū ad illū qui ratiōe talium ecclesiarum tenet hec soluere tanq̄ onera realia istud verbū solita nihil facit:quia etiā si non sit solutus talia prestare dū tamē non ꝑscripserit nihilomin⁹ possessor nouus ad ta lia onera soluenda tenet⁊ ß saltem ꝓ tempore futuro:imo⁊ forte ꝓ preterito.ff.eo.cū possessor.§.fi.de lega.j.apud iulia num.§.heres.vbi de hoc. Et quo ad vltimuz quod dicit de tempe ꝑterito.dic ut.j.ea.q.quo ad ꝓmū autē q̄ verbū soli ta nihil faciat cōcordat Lap.dicens ad verbū solita supplen dum seu debita.ꝓ ß qđ no.de elec.licet canon.li.vj.tum q̄ res de facili reuertit ad naturam suā.xxxv.di.ab exordio. tū quia ius cōe est fauorabile.ꝑuilegiū vero odiosum. de cōsti. cum accessissent.⁊ quod ibi no.quo ad aliud vero quod dicit Benze.nouū possessorem teneri ad onera preterita.ꝓ hoc fa cit id quod no.Frede.in consi.clxxiij.⁊ posiu.de decī. pasto ralis.q.xx.q̄ nouus possessor fundi cogi possit ad soluendas decimas ꝑteritas ut hoc onus reale eq̄tur possessorem.ff. de vsufru.hactenus.de impensis in reb⁹ dotalib⁹.stipēdia.de le. j. ¶ Quero an possessor tenet soluere tributū etiaz ꝓ tēpore ꝑterito quo ali⁹ possedit.ff.de publi.⁊ vectiga.impatores.sic ergo nouus possessor ecclie tenet ad iura ep̄alia nō solita cum hoc sit onus reale potius q̄ ꝑsonale. dicit trī Frede.ibi q̄ est in optione agentis an cōueniat nouū possessorem an vo illū ad quem fruct⁹ puenerūt.nam etiam fruct⁹ transeūt ad pos sessorē cū suo onere sic de fructib⁹ decimarū.ꝓbat.d.c.pasto ral. ¶ Duodecio q̄ro i eo q̄ excipit eos q̄ ꝑuilegio exēptio nis uel alia cā legitīa excusant:q̄ sit cā legitīa?glo.putat.dicit q̄ ꝓpositio.⁊ idē Pau.⁊ Lau.quod dicit Laudu. ꝓcede re q̄tenus fiat cōpositio q̄ non teneant ad integram ꝓcurati onem.ar.de offi.ordi.cōquerēte.sed a tota liberari non pñt. Quatuor enī sunt inꝑscriptibilia q̄ etiam nō potest ep̄us a se tacite uel exꝑsse abjicere.s.visitatio correctio procuratio⁊ ca thedraticū.que oia cōtinent sub ep̄ali imperio mero qđ non pōt a se abjicere.ff.ō offi.ꝑsi.legat⁹.de pac.ius agnat ōis. de quo p Bosti.in sum.de offi.ord.§.quid pertinet. quo ad le gatos trī apostolicos nō valeret cōpositio sine auctoritate pa pe tacita uel exꝑssa.ar.de arbi.cū tēpore.cū honor qui legat pape impenditur sit non legatoꝝ:sed pape.xcvij.di.nobilis simus.ar.de offi.dele.cum olim.ij.fm Laud.dic q̄ quo ad legatos valet cōpositio respectu cōponentiū:sed non quo ad ꝑiud candū alijs legatis.de transac.veniens.de alio vero q̄ dicit Laud.ꝓcurationē ex toto non posse per cōpositionem tolli. Jdem no.j.cle.pri.in glo.cōpositio.⁊ dic ut dixi de cē si.cū venerabilis.vbi cōcluditur q̄ potest ꝓcuratio⁊ visitatio p ep̄m trasferri etiam ex toto in aliū tanq̄ in vicariū episco pi:quia p hoc nō dicitur abdicata ab ep̄o.an aūt sit ali⁹ mo dus ꝑ quem quis excusetur ab his oneribus⁹ ꝑsequitur glo.⁊ dic ut in quatuor sequentib⁹ questionibus. ¶ Decimotertio q̄ ro quia dixi.s.q.proxi.q̄ cōpositio excusat ab his oneribus quid de ꝑscriptione? So.ut in ca.glo.putat.ibi prescriptio. vsqz ibi sed nunqd. Laud. latius distinguit cū queritur an ꝓcuratio possit prescribi.nam aut debet rōne consuetudinis uel institutionis⁊ pōt.de prescript.accedētes.i vlti. glo.aut rōne visitationis⁊ aut contra eum qui visitat iure speciali ut cōtra abbatē uel archidiaconū⁊ valet.de ꝑscript.cum ex offi cij.vbi de hoc.aut cōtra eum qui iure cōi obtinet⁊ aut p pre scriptionem qs vult se liberare⁊ non pōt quia ꝑscriptio acce dit visitatiōi:⁊ visitatio habet annexum in se ius pobliū au ctoritate⁊ vtilitate⁊ ꝓtra tale ius nō tenet ꝑscriptio sicut nec pactū.ff.de pac.si vn⁹.§.illud.aut per tertiū⁊ ꝑscribi potest ut p archidiaconū sic intelligūt qdaz.de offi.archidi.dilecto.⁊ ex hoc dic q̄ valet cōpositio.s.q.pri.⁊ nō ꝑscriptio ut i hac q.ex ß no. Laud.q̄ qñ q̄z exꝑssus cōsensus valet vbi nō va let tacit⁹.j.cle.se.eo.ti.ppetuo.li.vj.sic⁊ in retētiōe decimaz

t

valet cōpositio ⁊ nō cōsuetudo. de transac. statuim⁹. de decī. in aliqbus. ¶ Quartodecimo q̄ro si is qui solut dicit se indebite solusse an p hoc excusabit? Sol. ut in ea. glo. ibi ꝛ nū quid. vsq; ad fi. ⁊ idē Steph. p hoc. ff. si seru. vendi. haruz. de aqua quotidi. ⁊ est. l. penul. ¶ Quitodecimo q̄ro an sit causa legitima si aliq̄n fuerūt absoluti ab his onerib⁹? So. Laud. q̄ sic: ⁊ ita no. de p̄script. cuz ex officij. in glo. vlti. qō dicat Laud. verū si absolutio fuit obtenta vtute alicui⁹ priuilegij papal. secus si occasione cōsuetudinis uel p̄scriptionis. eo. ti. c. fi. li. vj. ¶ Sextodecimo q̄ro an pauptas sit excusatio legitima in nō soluendo? Dau. q̄ sic: per. c. xx. q. iij. cauendū. eo. ti. cū aplis. cum instantia. q; manifest est actio ꝛc. de restitu. spol. olim. ij. de sol. odoardus. ¶ Decimoseptimo q̄ro de intellectu verbi in posterum? So. ut in ea. glo. penul. ⁊ idez Dau. ⁊ dicit fm eos in posterū. i. postq̄ hec cōstitutio ligare cepit. ¶ Decimooctauo q̄ro circa id qō. s. dixi in. viij. notabili q̄ priuilegiū restringit quando nimiū grauat. qd de priuilegio ipetrato p sorores minorissas quo cauet q̄ de possessionib⁹ acqsitis uel in posterū acgrendis nō teneantur ad decimas? dicit Laud. q̄ si magnas possessiones acq̄rant in vna parrochia de qbus decima soluebat eccle parrochiali ita q̄ fieret eccle p̄iudiciū enorme nō extendet ad hō priuilegiū pertura allegata in dicto notabili. p hō q; etiā si priuilegiuz fuerit ab initio moderatum: tamē cū incipit tendere ad noxā reuocat. de decī. suggestum.

D nostrum. Diuide ut i glo. j. ⁊ quāq̄ ponat vnuz casuz tñ tñ q; lōga ptes legā de p se. Carnes primū grauamē. ⁊ si eis. secūdū ⁊ licet. tertiū. p. curationes nō habēt. quartū. p equitaturas. qntū consequi. sextum cōpositiones. septimū ipis octauum recipitres. nonū frangunt. decimū vna die. vndecimū nonnulli. duodecimū multis. Exp̄ssis quibusdā ḡuaminib⁹ ponit clausulā ḡnalem multa grauamina cōmentez quam exemplifica p ele. de excel. pla. frequēs. Dau. ¶ Nota ibi caritatiue recipiant. q; monasteria tenent ad recipiēdos hospites. sic ⁊ alij clerici. de p̄ben. de monachis. de emptio. ⁊ ven. c. j. ⁊ dicit Lau. q; ad hoc possunt p excōicationē cōpelli. xlvij. di. §. hinc etiam. Et ꝓpter hō assignatur portio vicario. x. d. c. de monachis. Dau. dicit q; hospitalitas non semper debet ex debito imo etiā q; ex necessitate q̄n cū charitate postulatur. eo. ti. cum aplis. ver. sustinem⁹. Benze. in eo q; Laud. dixit eos posse cōpelli p excōicationē. refert Inno. et Hosti. q; tenēt cōtrariū. de emp. ⁊ vēdi. c. j. ⁊ fm eū forte nō male. dic q; respectu clericoz habētiū bñficia q̄ sufficiunt hospitalitati ꝓcedit q; cōpelli possint p p̄dicta. respectu vo aliorū sec⁹ nisi eēt notoriū q; delinq̄rent: quo casu etiā laicos pōt ep̄s cohercere. ut dixi in. d. c. j. in vltu. ꝓto. ¶ Sēdo nota de cibis regularib⁹. ⁊ de hoc in glo. vj. ⁊ sunt oua case⁹ ⁊ pisces. ¶ Tertio nota ibi nō ꝓtenti. q; debem⁹ seruare mozē eoruz cū qb⁹ cōuersamur ⁊ ad tēp⁹ in cibis ⁊ aliis licitis. xlj. di. quis qs. Luc. x. quodcūq; apponūt vob comedite. x. q. iij. ad mēsam. ⁊ hō nisi alis licitū rōne q̄litatis p̄sone esset illicitū. arg. de obser. ieiū. c. vlti. Dau. ¶ Quarto nota q; visitātes nō debent violare priuilegia religiōis. ⁊ quoad hāc lrāz dicit Lau. q; priuilegia religionis sunt q; intra monasteriū p supuenientes nō comedant carnes. putat tñ eos relinquēdos sue regule: sed dicit q; nō multū amare cā intelligūt ⁊ passiōes caseorū ⁊ euoz nob non actiones. s. carnū cōicāt dicēs se audiuisse q; certis diebꝰ bonas carnes comedūt q̄si oia q̄ sunt i regula videāt relicta dispositioni abbat. ut no. idē Laud. §. de sta. regu. cle. ne in agro. ⁊ ibi dixi in p̄n. q. iij. Et vident monachi excusabiles in hō facientes id qō abbas. uel illud qō agit a p̄latis ꝛc. de vo. magne. ipse vo abbas nō excusat. de cōse. di. v. carnē. credit tñ laud. mūachos ēt iexcusabiles q; comedūt in occulto. ar. x. q. iij. audi. ⁊ laudat magis fratres minores q; manifeste talib⁹ vtunt. de hō. j. q. i. ¶ Quinto no. in eo q; phibētur p̄lati petere carnes sibi ministrari in monasterio q; rōne loci aliqd phibet qō als licz. de imu. eccle. decet. li. vj ¶ Sexto nota q; nō licet p̄latis auferre violēter victualia a monasteriis. xvj. q. j. p̄dicato⁹. deberēt eni dicere cum aplo. Si esca scādalizauerit fratrē ꝛc. j. ad Cor. viij. de no. opere. nuncia. c. ij. ¶ Septimo nota q; inuitis religiosis nō debēt p̄lati ecclesiarū de bonis mōasterij facere elemosinā. de hō in glo. iij. ⁊ ea in fi. p hoc de decī. ex trāsmissa. ō; vsur. super eo. ad elimosinas aūt bñ tenent clerici ⁊ religiosi. xij. q. ij. aurū. ⁊ c. gloria. ¶ Octauo nota q; q̄libz loca monasteriorum nō tenent ad ꝓcurationes. de cōsuetudine uel de iure. exemplificat Steph. in puncto oratorijs. eo. ti. c. fi. ¶ Nono nota q; p equus ferrādis nō debet ꝓcuratio. de hō in glo. vide. ⁊ dicat Lau. q; exigētes tenētur ad penā. eo. ti. c. j. ad finē. li. vj. ¶ Decimo nota q; familiares visitantiū non possunt aliqd exigere rōne sui officij a visitat⁹ ut dicat hic de ceqs. ⁊ idē dicat Dau. de aliis familiarib⁹. eo. ti. c. j. li. vj. §. ꝓcurationes. ⁊ hō intelligit Dau. ex debito. ⁊ facit ille. §. q; hic p̄mittūt ꝓcurationes illas tñ exigi de qb⁹ in canonib⁹ cōstitutū ē. ¶ Undecimo nota q; cōpositio sup ꝓcurationib⁹ valet. de hō. j. in. j. ꝓuo. ¶ Duodecimo nota q; p̄lati p̄dicti dū recipiūt ꝓcurationes nō debēt ducere canes venaticos. nō venaticos aūt fm Dau. ducere p̄nt. de sta. regula. ne in agro. §. porro. ⁊ dicat Lau. q; ducētes venaticos incurrūt penā illoz iurū. de cleri. vena. p totū. ¶ Tredecimo nota q; non licet p̄dictis frangere valuas monasteriox. de hō in glo. in hō. ⁊ dicit Dau. q; tales fractores sunt excōicati. xvij. q. iij. oēs. de sen. excō. conquesti. ¶ Quartodecimo nota q; vna die nō pōt p̄lat⁹ recipere plures ꝓcurationes. de hō in glo. cū tñ. ⁊ dicit Laud. q; p̄lati qdie in hō multū excedūt faciētes in multis fraudē cōtra. c. j. eo. ti. li. vj. nam fm eū aliq excedūt exigentes plures ꝓcurationes in cēsum annuū ita q; sine visitatione noie census certā pecuniā recipiūt a quolibet annuatim. Et hi delinquūt in duob⁹. p̄mo cessando a visitatione ⁊ p cōsequēs correctione. secō in mutatione nominis. C. de no. muta. l. vna. ¶ Quintodecimo nota in ver. sunt ⁊ nonnulli. q; cū imponunt onera ad q̄ tenent etiā exempti vocari debēt ad videndā ipositionē fieri. de hō in gl. in verbo assumētes. p hō qa qō oēs tangit ꝛc. de offi. archidi. ad hec. in fi. als eēt locus appellationi. ij. q. v. ois. ¶ Decimosexto nota q; p̄lati nō debēt imponere onera insolita. ex hoc infert Dau. q; a subditis nō p̄nt petere aliqd maxime tpale nisi q̄n reperit iure p̄missum uel alio iure ē debitum ⁊ tunc p̄lati debēt ꝓbare: als nō pōt negare. eo. ti. cū aplis. ver. archi. x. q. iij. cognouim⁹. xvj. q. j. nulli ep̄oz. ⁊ vtrobiq; de hō. xxv. q. ij. amputato. de pe. in q̄bu dā. saluo qō dicit. s. c. primo in fi. nā. pcedūt hec regulariter. sed aliquando etiam a ꝓcuratione debite aliqui excusant ex causa legitima ut ibi. ¶ Op. in eo q; p̄mittit cōpositiōes sup ꝓcurat onib⁹ nā visitatio nō pōt remitti. de p̄script. cum ex officij. g̃ nec ꝓcuratio q̄ est ei accessoria ut ibi glo. cōpositio Sol. q; valet cōpositio sup modo ꝓcurandi ⁊ nūmero ꝓcurādoz nō per quam remittit ꝓcuratio. ⁊ idem Dau. ⁊ hō respectu ꝓcurationis debite de iure cōi. sed si alio iure tunc posset ex toto remitti. p hoc qō no. de decī. cle. ij. q; ⁊ cōtra eam p̄scribit. ut no. Inno. de p̄script. cum ex officij. ⁊ in hac glo. ibi quicūq; melius. ca. causa. q. ij. v sis. ⁊ eo. ti. cū venerabilis. de hoc. s. cle. pri. q. vij. ¶ Quero in eo qō dixi. s. in. iij. notabili. an possit abbas dispēsare in esu carnū? videt q; sic: q; sibi inhibebit solū de voto cōtinentie ⁊ habēdo. ppto dispēsare. de sta. mona. cū ad monasterium. g̃ in aliis p̄mittit. nōne Alexander. dicit aliquos dicere cōtra. qō dic ver⁹ nisi ex cā. d. c. cum ad monasteriū. ver. in refectorio. ver. sed nec. ¶ Secundo q̄ro an monachus factꝰ ep̄us teneat abstinere a carnibus? videt q; sic: q; non absolutꝰ a regula monachali. xvj. q. vij. inuentū. de vi. ⁊ hone. cleri. clerici. In cōtrariū: q; debet observare cōsuetudinem ecclie ad quā translatꝰ ē. xij. di. ulla. rōne vitādi scādali. xxxvij. q. v. quod deo. Laur. ⁊ Aug. dicunt q; absolutꝰ ab obedientia silentio ⁊ iemnio. xvij. q. j. statutū. dz enī vitare silentiū ⁊ tanq̄ tuba ex altare vocem suam xlij. di. sit rector. sed ab esu carnū nō absolutꝰ: q; solū casum necessitatis excipit canō. de cōse. di. v. carnē. dicit Alexander. in hoc de esu carnū hodie de facto seruat cōtrariū. dic ut no. xvj. q. j. de monachis. in glo. q̄ dicit q; pōt un hō dispensari ne alijs sit scandalū ex hō videt q; vbi non sit scādalū ut si hz socium sui ordinis debet abstinere. p hoc qō no. Hosti. in sum. de sta. mona. §. ij. ver. sed nunqd excusat. ⁊ de instit. §. si quis institui. ver. alij dicūt. ⁊ Archi. in. d. c. de monachis. ⁊ cū iaz sit longeua obseruātia receptū q; monachus factꝰ epūs i esu carnū se habet ut non monachus. dicēdū est q; non peccat hō faciens licz tutius sit q; abstineat cū hoc potest sine scandalo. ¶ Tertio q̄ro an monachus factus possit facere sibi cōmatres? dicit Alexander. q; sic: ⁊ ita no. xviij. q. j. c. vno. ¶ Quarto q̄ro in eo q; p̄hibent ducere canes venaticos an monachꝰ factus epūs hoc faciens incurrit penā? ele. ne in agro. §. porro de sta. regu. videtur q; sic: cum ab illis tñ liberatus sit sine quibus solicitudo ep̄alis ⁊ vita actiua cōmode exerceri nō potest ut silentiū: residentia in claustro: obediētia: ꝓpriū: ⁊ similia.

Nouē ecclie cū qbz nimmy seruare debemꝰ

ergo in alijs remanet obligat⁹ ut in vestibus ꝯmestionib⁹ ꝛ alijs: alꝫ fruꝛa portaret habitum. de vi. ꝛ hone. cleri. clerici. xvij. q. j. c. j. Item debet ab his cauere p que violaret humilitas uel continẽna. ar. de offi. deleg. ꝓterea. planũ tamen est q⁹ cum venationib⁹ ꝛ similib⁹ ut delicatis cibis castitas ꝛ humilitas non bene obseruant. xxxv. di. non bene cõseruantur xxxv. di. eccle pnceps. xxxij. di. hospicialum. ex hoc videt q⁹ tenet ab his cauere ꝛ si nõ virtute regule a qua videt emancipat⁹: virtute tñ uris cõis cui non ẽ dubiũ eum subiacere. de elect. significasti. de transla. inter. circa mediũ. Jn cõtrarium quia rõne laicoꝝ cum qbus habet cõuersari aliq̃ sibi licent ꝓpter scandalũ euitandũ. ar. de no. ope. nunci. cũ ex iniuncto. de sentẽ. excõ. si vero. xvj. di. per totũ. Sc. Laud. tenet vltimuꝫ dicens non ee locum pene suspẽsionis. d. cle. ne in agro. Sed quo ad alias penas aliozꝝ uriũ sic. vnde dicat locũ esse pene. c. ut periculosa. ne cleri. uel mona. li. vj. Jteꝫ in casib⁹ in qu. b⁹ non ẽ absolut⁹ a regula tenet sicut tenebat anteq̃ eet monach⁹. d. c. clerici. de vi. ꝛ hone. cleri. xvij. q. j. c. j. vbi de hoc. xvj. q. j. de monachis. Et ꝓsequitur Laud. id qõ dixi de esu carniũ ꝛ faciẽdo sibi cõmatrices qõ dic ut. s. duab⁹ ꝓxis questionib⁹. ꝛ per ibi no. dicendũ q⁹ in talib⁹ cõsiderabit longeua obseruãtia ꝛ hoc qñ sunt talia q̃ non indistincte inferũt peccatum. ¶ Quinto q̃ro in eo q⁹ dicat q⁹ value mõasteriorũ frangebant an hoc licet? glo. ante ℔ remitt t ad notata de immunit. eccle. c. j. ꝛ ea que ibi nota. refert ℣dau. quod omitto quia ibi dicti.

Cler. Nos igitur. Nota q⁹ cum ꝑlati accedũt ad monasteria ex cã voluntaria ministrant eis victualia pon⁹ de gꝛa q̃ de iure. ꝓ hoc hec lꝛa ibi gratiose. ꝛ ibi gꝛa. ꝛ dicit gratiose. i. cũ gratiaꝝ actione. ar. de sepul. cle. dudum. §. statuim⁹. ꝛ no. glo. in hoc ẏbo gratiose. ꝓpter puerbiũ de quo in ca. ꝛ dicit Laudu. q⁹ etiã hec dicũt gratiose ministrari: quia ministrant ꝑlatis nõ petentib⁹: ꝛ ita supplet lꝛa ibi eis. s. nõ petẽtib⁹ Ex ℔ dicat q⁹ ꝓpter ℔ gratiosi⁹ debet acceptari. iuxta illud. Gratus est donum qõ venit añ preces. de symo. ꝛ si questiones. ¶ Secundo nota in verbo regularẽ. id qõ no. glo. in pn. vlq; ibi sz qd in eo. q⁹ dicit aliqd licere in aliq̃ parte dom⁹ qõ nõ in alia: sic ꝛ monachis nõ licet comedere carnes in refectorio: sed econtra sic cũ licentia. de sta. mona. cũ ad monasterũ. ¶ Tertio nota cõsiderandã tpis congruẽtiam. ꝛ quo ad hanc cle. dicit ℣dau. q⁹ cõsiderabit q: ꝑlatis nõ ministrabũtur carnes in q̃ dragesima uel septima uel sexta feria uel alijs ieiunijs inductis. iij. di. denicz. de ꝙse. di. iij. in sabbato. ꝛ c. ieiunia. de ob ser. ieiu. cõsuetum. §. fi. ¶ Quarto nota casum in quo tollit ꝓuilegiũ ibi ꝓuilegio nõ obstante. Et põderat ℣dau. q⁹ nõ dicit cõsuetudine uel cõuentione. dicens q⁹ si ꝑlati ꝓcurationem debitã nõ consueuerunt in carnib⁹ recipe. uel si sup ℔ cõpositionẽ cum religiosis fecerũt non possunt vigore hui⁹ clecarnes petere: q: hec lꝛa reuocauit solũ ꝓuilegiũ. ꝛ facit hec lꝛa ꝺ. in pn. ibi nec cõpositiões. ꝛ ratio q̃re tollit hic ꝓuilegiũ frm Laud. est. q: non licet monachis imponere legez suprioꝛ suo maxime cũ ipsi sepe nõ seruent. xxj. di. inferiores. ¶ Quito nota q⁹ fragmẽta q̃ leuant de mẽsa ꝑlatoꝝ uel suoꝝ familiariuꝫ debẽt erogari paupib⁹. ꝓ ℔. xlj. di. nõ coganꝫ. ¶ Sexto nota q⁹ ꝑlati possunt fragmẽta erogari pauperib⁹ etiã si extra domũ ꝓcurent: debẽt tñ erogare ibidẽ ut in lꝛa. ꝛ expone ibidẽ ut glo. penul. ꝛ idẽ ℣dau. ¶ Septimo nota monitionẽ. de q̃ in ver. ab alijs. ꝛ exponit Laud. alijs superi⁹ expressis vsq; ad. §. nos igit. ¶ Octauo nota cõminationẽ de q̃ in fi. ꝛ dicẽ Benze. q⁹ tales cõminationes nõ infligũt penã. ut no. de ꝛepatro. relatũ. de symo. sicut. de sagit. c. j. ar. C. cõia episco. i terlo. dicit etiã q⁹ conditor hic fuit cõtentus cõminatiõe q̃ tñ in alijs multis capitulis hui⁹ cõpilationis penas infligit in q̃bus forte nõ sunt tot intollerabilia sicut hic: sed sibi nõ potest dici cur ita facis. de penitẽ. di. j. §. ex pꝛona. alꝫ. c. quamuis. ¶ Quero de qbus monasterijs intelligit littera ibi monasteria supradicta? Sol. ut in glo. j. ¶ Sedo q̃ro de quo iure intelligit lꝛa ibi uel iure alio speciali? Sol. ut in glo. j. ꝛ idem Lau. ꝛ de eo quod glo. dicit de onere imposito tpe fundationis. exemplificat Lau. in patronus q hoc sibi ꝛetinẽt in fundatione. ꝛ in eo qõ lꝛa dicit de consuetudine. notat Laud. q⁹ religiosi patroni ꝑnt sibi vendicare de cõsuetudine q⁹ annis singulis a suis vicarijs ꝓcurentur maxime cũ sit satis ꝛationi uens uri cũ etiam eis debeat respõderi de tpalib⁹, de pulse. cũ ꝛ plantare. ꝛ dicit ℣dau. q⁹ p illa verba q̃ sunt i lꝛa ibi uel iure alio speciali. cõprehẽdũtur oẽs alij modi cũ i alijs modis fit eadem rõ. ¶ Tertio q̃ro in eo q⁹ dicit carnes ministrandas non tñ infra portã regularẽ. quid si extra porta non ẽ locus aptus? Sol. ut in glo. licz. ꝛ in ea ibi cõmẽtatores: nisi eet ꝛima necessitas q̃ legem non habet. de consue. quanto. de reg. iur. quod non ẽ. ¶ Quarto q̃ro in eo q⁹ pmittat fragmenta erogari pauperib⁹ an hoc ꝓcedat indistincte. sol. ut in gl. ante penul. que dicit ℔ ꝓcedere indubitate in ꝓcuratione q̃ debeẽ sed quando daꝫ gratuite dicit idem tamẽ sub dubio forsan. ℣dau. vo dicit sine dubio q: religiosi videñt prelaꝫ hoc cõcessisse. hãc rõnem sentit glo. etiã in fi. ꝓ ℔ frm Benze. q: lꝛa loquit indistincte ꝛ sic cum religiosi tribuant refectionẽ corporis debet intelligi tributa etiã re ẽ tio aie. arg. de vi. ꝛ hone. cleri. quonã. lxxxvj. di. non satis. in hoc tamẽ non persistit Benze. imo dicat q⁹ quia iste. §. facat discretionẽ inter receptos ex debito causa visitationis ꝛ receptos ex charitate. qõ hic dicit de fragmentis debet intelligi qñ ex debito: q: plus uris habẽt in sumptib⁹ ministratis ex debito q̃ de gratia. ꝛ idem Steph. de rigore. xlij. di. non oportet. sed de vbertate dissimulãdũ dicẽ ar. de dona. c. j. facat. ff. de vsufru. l. agri. vbi arborib⁹ subꝛogat in loco mortuoꝝ mortue ꝓmittent ad fructuarium. ¶ Quinto q̃ro in eo q⁹ ꝓmittit erogationẽ fragmentoꝝ ibidẽ fieri an ad alium locum poterunt ꝑlati mittere? glo. penul. q⁹ non idem ℣dau. ꝛ Benze. ar. de ꝓmpt. nõne. ff. de cõd. ꝛ demõ. cum ita.

Resenti. Nota de verbo iubem⁹. ꝛ de ℔ in glo. ij. ꝛ ex ℔ ẏbo infert Laud. q⁹ trãsgressor punicẽdus ẽ qõ etiam vult glo. dicit etiã Laudu. q⁹ erit pena arbitraria cũ de ipsa nõ sit iure cautũ. de offi. deleg. de causis. dicẽ etiã q⁹ trãsgredẽs tenet tanq̃ ꝓmotali. arg. iiij. di. denicz. de maio. ꝛ obe. si quis. dicat tñ q⁹ male hoc aduertũt ꝑlati nñ tpis sicut ꝛ pena. c. periculoso. de sta. na. li. vj. ꝛ multa similia. ¶ Secundo nota ibi uel pone. q⁹ bona clericoꝝ gaudent eodem ꝓuilegio cũ rebus ecclie sm Lau. ꝛ ℣dau. hic tñ potius colligitur q⁹ pone clericoꝝ gaudent eodẽ ꝓuilegio cũ ecclijs. rõ autẽ ꝓmi dicti recidit ꝑ glo. de pigno. ex lꝛis. quia res clericoꝝ sunt obligate ecclie si male administrant clerici q̃ ratio sm ℣dau. deficit in nõ habẽte bñficiũ ideo verior videt ratio: q: bona nõ habentia onꝰ annexũ sequũtur personã tanq̃ accessoria ideo gaudẽt ꝓuilegio pone quo ad forũ. vñ dñi tpales pro talib⁹ rebus nõ possunt collectas imponere clericis. de ĩmu. eccle. c. j. li. vj. an autẽ de bonis p successionẽz acqsitis teneant clerici soluere collectas ꝛ qd de bonis cõib⁹ no. ĩ spe. de cleri. cõiu. ver. sed hui⁹. ꝛ sc. ꝛ de vi. ꝛ hone. cleri. c. fi. ¶ Tertio nota ex ẏbo negociandi a cõtrario q⁹ in his q̃ deseruit clerici cã negociandi nõ gaudẽt immunitate. de ℔ in glo. a ꝑuo. Jdem ℣dau. nam ꝛ alij nõ excusant nec p rescriptũ nec p militiam. C. de vectiga. ꝛ commiss. l. otium. ꝛ l. ex prestatione. fallit in casib⁹ notat. ff. eo. ti. l. iij. ꝛ dicit negociator: q rem emit ut eaz in sua forma integra vendat. nõ aũt si emit ut sit ei materia inde aliquid operandi lxxxviij. di. palea eiciens. de ℔. ruij. q. iij. c. j. ꝓ. q. iij. in ſumma nam vbi vẽdit rem mutatam lucrum, pueuit ex artificio ut si emit chartas ut scribat libꝝ uel qd simile. de consec. di. v. nũ quã. xcj. di. clericus victum. sed vbi vident rẽ nõ mutatã lucrum pueuit nõ ex artificio sed ex solertia vilius emẽdi ꝛ cariꝰ distrahẽdi. lxxxviij. di. quid aliud. ꝛ in talib⁹ difficile ẽ nõ interuenire peccatũ. de pen. di. v. qualitas. frm ℣dau. ꝛ idez ℣Bath. q: dicit q⁹ negociationẽ ꝑ quã vendit res nõ mutata clerici non possunt exercere. lxxxviij. di. c. ij. xuij. q. iij. c. j. vbi de ℔. ꝛ. q. iij. in summa. in fi. nam clericus negociator ut pestis vitandus est. lxxxviij. di. negociatorem ¶ Quarto nota ibi aut deferri faciunt. q⁹ non refert in talib⁹ per se uel ꝑ alium facere. ar. de pig. significante. de sentẽ. excõ. mulieres. ¶ Quinto nota de noĩbus vectigaliũ. de hoc in glo. in verbo pedagia. que remittit ad no. de verbo. signi. sup quibusdam. ꝛ ibi dicit q⁹ talia nõ possunt imponi nisi ꝑ reges uel ꝑncipes. quod intelligit ℣Dosti. ibi de rebus romanoꝝ qui sunt domini mundi. ff. ad. l. rho. de iac. depcatio. C. de quadrien. prescripti. bene. ꝛ de ℔ plenius. j. q. vij. ¶ Sexto nota q⁹ id qõ non licet suo noie non licet etiam alieno. de hoc in glo. in verbo alieno. ꝛ in ea in fi. idem Steph. ꝛ ꝓ hac regula qui facit. h. vj. ꝛ ff. de admi. re. ad eum perti. l. j. vbi de ℔. ¶ Septimo nota ibi exigunt uel extorquẽt. q⁹ hic ꝓhibetur exactio nõ receptio si quis vult sponte soluere. de hoc in glo. ibi. ꝛ dicit ℣dau. q⁹ exigere ꝛ extorq̃re sonat violẽtiam. ff. de lega. iij. fi de decõmissa. §. si rẽ. dicit tamen q⁹ satis videt extorsio si ꝓcedit

extorsio quãuis sequat solutio nõ coacta. sil'e qõ no. Hosti. de iurepa. ꝓterea. & qõ no. de sym. dilect⁹. ij. & de pen. constituẽ. & exponit Step. ibi uel extorquẽs. uel ꝓ id est. ☞ Octauo nota q̃ ꝓlati extorquẽtes cõtra hãc cle. incurrũt periculũ animarũ suarum. & hoc dicit Laudu. ꝓpter excõicationẽ de qua hic. nã deus iratus animas penitit anathemate. de reb. ec cle. nõ aliena. si quis. hec enĩ animã ꝓncipaliter afflig ·xj. q. iij. audi. & ideo maior pena debet in dei ecclia. xxiij. q. iij. corripiant. dicit Genze. q̃ anathema segregat nedũ a societate fraterna: imo & a corpe christi. iij. q. iij. engeltruda. q̃ dicit anime vita. de pe. di. j. §. item si anteq̃. ☞ Nono nota q̃ di cũtur grauari clerici si ab eis exigũtur pedagia. ꝓ hoc q̃ etiã laici ad talia nõ tenẽtur. ut dicit glo. v. & idem Genze. dicẽs q̃ pro reb⁹ ad quotidianũ victũ necessarijs nihil debet exigi etiam a laicis & cõtra exigentes inducta est pena capitis. C. de vectiga. vniuersi. ☞ Decimo nota q̃ sentẽtie excõicationis & interdicti debẽt publicari: ut hic. & fit publicatio fm ☩Dau. ut nullus possit ignorantiam ꝓtendere. xj. q. iij. cure. Item fm Genze. fit q̃ offensa facta talib⁹ deum tangit. iij. q. j. nulli. sicut etiam honor eorũ dicit dei. ij. q. v. habet ℔. ☞ Undecimo nota q̃ excõicatio q̃ de aliquo fertur a iure publicari nõ debet nisi ꝓius constiterit q̃ eã incurrerit. ꝓ hoc lr'a ibi postq̃ cõstiterit. & qõ dicit glo. in hoc ẏbo. & pro ℔ de homi. c. j. i fi. li. vj. ☞ Duodecimo nota in fi. q̃ nõ sufficit restituere ablata nisi etiã satisfaciat de transgressione ut sic fiat satisfactio de iniuria irrogata homini & deo. xvij. q. vj. si res. de homi. sicut dignũ. §. eos. de vsu. grãm oĩbus. de sen. excõ. porro. & c. parrochianos. & de ℔ ꝓ Inno. de cohab. cleri. sicut. fm ☩Dau. & idem Gẽze. q̃ dicit q̃ hec satisfactio erit arbitraria exquo nõ exprimitur hic: sed gñaliter dicit q̃ satisfaciant competenter. ☞ Tertiodecimo nota q̃ ℔ casu nõ absoluũtur nisi ꝓmo satisfaciant qõ est fm ☩Dau. q̃ sentẽtia fertur ꝓ manifesta offensa. de verbo. sig. ex parte. ij. q. vij. accusatio. xvij. q. iij. de presby. xj. q. iij. excõicatos. Et ẽ simile de sepul. c. j. li. vj. in fi. & de sepul. cle. eos. de deci. cle. religiosi. & quod no. j. de sentẽ. excõ. cle. ex eo. & de ℔ in spe. de do. & cõtu. §. nũc dicam⁹. ver. sed nunqd excõicam⁹. ☞ Op. q̃: videt auctor eẽ diminutus ibi restituerint. omisit enĩ verbũ plenarie. qõ ponitur. eo. ti. quanq̃. sol. ut in glo. penul. quã nota in eo q̃ dicit q̃ nõie restitutionis intelligit de plenaria. & idez ☩Dau. ☞ Quero de intellectu lr'e ibi ꝓprijs? sol. ut in glo. v. ☞ Secundo q̃ro an bona que habẽt clerici cõia sibi & alijs censent ꝓpria? quoad hanc cle. Lau. dicit videri q̃ sic. ar. de postu. pla. c. j. maxime si sint indiuisibilia. ar. de appel. vna. ☞ Tertio q̃ro an extra casum hui⁹ cle. sunt alij casus in q̃bus non teneat quis ad vectigalia? glo. v. in fi. dicit q̃ sic. & remittit ad nota. ff. de publi. l. iiij. & ex eo qõ dicit glo. q̃ de his q̃ deferũtur ad vsuz ꝓprijũ etiam laici nõ soluũt vectigalia inferk q̃ scholares de libris et alijs q̃ secũ ferũt ad studiũ nõ debent soluere pedagia. quod tenet glo. C. ne fi. ꝓ pa. aue. habita. his aũt casib⁹ quibus gabella nõ debet saltẽ debet is q̃ defert res ꝓfiteri & indicari publicano. ff. de publi. & vectig. l. fi. §. diuus. qõ intellige ut ibi notat. ☞ Quarto quero in eo q̃ priuilegiãtur clerici quo ad ea q̃ deferunt nõ causa negociandi. quid si oritur questio iter leuatorẽ pedagij & delatorẽ: ut q̃ leuator negat illũ clericũ uel dicit res deferri cã negociatiõis uel nõ esse illi⁹? So. ut i glo. a cõtrario q̃ dicit standum iuramento quo ad res nisi q̃litas psonarũ dissuadeat. quo ad psonam dicit sufficere q̃ sit in habitu & tonsura clericali. idem ☩Dau. & per hoc inducit glo. q̃ graue esset iudicẽ adiri: de ℔ vltimo in seq. q. ☞ Quinto q̃ro si oportebit iudicẽ adiri: utq̃ q̃litas personarum dissuadet iuramentũ ꝓstari q̃s erit ille? dicit Lap. q̃ erit iudex loci vbi talia exigũtur. ꝓ hoc quia etiã si als non eẽt iudex: tñ rõne de lieti efficeret iudex. de fo. ꝛpe. c. fi. ☞ Sexto q̃ro i casu ℔ quo in prima. q. an adibitur iudex ecclesiasticus an secularis? La. dicit videri q̃ quantum ad cognitionem clericatus tñ ecclesiasticus. de sentẽ. excõ. si iudex. li. vj. sed quantũ ad cognoscẽdum an res sint clerici uel alterius & an causa negociationis uel alia deferank laic⁹ poterit eẽ iudex. facit de iureiurã. licet. li. vj. & quod ibi no. Jo. an. & de fo. cõpe. cũ concor. eo. li. uel verius dicit q̃ his oĩbus casibus tñ ecclesiasticus cognoscet facit de iudi. quanto. de fo. compe. c. ij. & c. si diligenti. & hec cle. in pn. ibi locoꝝ dioceſani. iũcto fine ibi postq̃ de his ipis cõstiterit. quod placet. ☞ Septimo q̃ro in eo q̃ hic dicit de pedagijs quis possit ℔ imponere? So. per id quod dixi. ſ. in v. notabili: quia impator hoc põt. de alijs autẽ regibus dicit ☩Dau. q̃ hoc non possunt. C. noua vectiga. institui non pos. l. solent. Ex hoc videt fm ☩Dau. q̃ ciuitates hodie non possunt talia imponere qõ dicit verum exceptis illis que sunt in pace constantie quibus cõcessum fuit merum imperiũ. & contra illud etiaz prescripserũt. & dicit ☩Dau. bene prescriptibile q̃ quis non subsit imperio licz non sit ꝓscript. bile q̃ quis nõ subsit pape in extrauag. Bonifa. viij. vnam sanctam. ratio primi qua impator iurisdictionem habet a populo & exercitu. xciij. di. legimus. nõ a deo immediate licz omnis potestas a deo sit. ad Roma. xiij. xxiij. q. j. quid culpat. hodie autez habet ab ecclesia cui⁹ fidelis est. de iureiur. cle. romani. & habet etiam absqz preiudicio eorum qui sibi non subsunt sicut ẽ rex francie. qui fi. sint legi. per venerabilem. & similes q̃ quasi remanent sui iuris ratione: superioritatis tamen sunt sub potestate pape. ad ℔ de priuile. cum psone. sed iurisdictionis exercitium in omnib⁹ est penes eos in suo territorio. ☩Dau. sed i eo qõ dicit prescribi posse q̃ quis non subsit imperio: contrarium tenet Ly. C. de prescript. xxx. anno. cõperit. & ☩De. de anchya. hic: quia cõtra obedientiam non prescribitur. de prescript. cum nõ liceat. dic q̃ dictum ☩Dau. procedit ꝓ supponendo illud quod ꝓ supponit ☩Dau. q̃ iurisdictio impatoris pẽdeat a papa quo ꝓ supposito põt pape prescribere aliquẽ subditũ impatoris ut immediate subsit sibi ita q̃ non impator sed imperator nõ potest aliquem subditum pape prescribere ut subsit sibi ita q̃ nõ pape. ꝓ hoc quod no. de postula. bone. ij. quomodo aũt intelligat iurisdictio impatoris depẽdere a papa: & quomodo nõ: dixi de elect. venerabilem. & de iudi. nouit. Ad id qõ dicitur q̃ cõtra obedientiaz nõ prescribit: illud est verum actiue sed passiue bene ꝓscribitur. d. c. cũ non liceat. vbi de hoc. ☞ Octauo q̃ro an quod hic dicit de pedagijs locũ habeat in gabellis & datijs que leuantur in ciuitatibus lombardie? Steph. q̃ sic: quia idẽ iuris de ipsis. ar. xiij. q. ij putant. & c. plericq̃. de priule. quanto. & ex hoc dicit q̃ tota italia est interdicta & clerici irregulares ℔ nõ seruantes. ☞ Nono q̃ro quam formam debẽt tenere dioceſani ut sibi cõstet de hijs excessib⁹? glo. vocata pte. dicit q̃ citata parte. Idẽ Lau. q̃ non singulariter. idem no. de penis. cle. j. ad fi. glo. idem & cum glo. quia causarũ merita &c. de m integ. resti. tũ ex lr'is. i fi. nam & si esset notorium pars tamen vocanda est cũ multa dicant notoria que non sunt. de appel. consuluit. de hoc an i notorio semp sit necessaria citatio. dicut dixi de coha. cleri. vestra. ☞ Decimo q̃ro an possit dioceſanus de his ingrere nõ cõquerẽte illo qui soluit? glo. cadẽ q̃ sic. ꝓ hoc inducit Lau. quia ep'us qui est defensor reipublice in sua dioces. de offi. ordi. c. j. tenet prohibere hanc offensam cõmissam aduersus rẽpublicam que consistit in sacris & sacerdotibus. j. di. ius publicum. In contrarium inducit: quia fauori suo põt quis renunciare. de so. cõpe. dilecti. soluit q̃ quaten⁹ est offensus ep'us & vniuersalis eccla ꝓcedit primũ q̃ ep'us ex officio hoc põt: & maxime si ꝛstent ei exactores psistere in notorio crimine. ut leg. & no. ij. q. j. in summa. & pluribus capitulis ibidẽ. de iure iurã. ad nostram. ij. de sentẽ. excõ. cũ non ab homine. & c. cõtingit. j. Sed inquantũ tangit ius ꝓpatum clerici uel ecclesie offense secus. ut no. in. d. c. contingit. ar. x. colla. de. c. contradi. si clericus. Idem ☩Dau. & Genze. ☞ Undecimo quero an dioceſani qui ut hic dicitur debẽt excõicatos de quib⁹ hic facere a subditis publicari possint sup ℔ regrere vicinos ep'os glo. vicinos. q̃ sic. idem Laudu. ☞ Duodecimo q̃ro an in casu ꝓme questionis possint ordinarij aiaduertere in ep'os vicinos si legitie reqsiti cõtra ius recusant eos iuuare? Lau. dicit videri q̃ sic. ar. xxiij. q. ij. in summa. & c. domin⁹. remittit ad nota. de so. cõpet. cle. vna. dic ꝑ ut no. d. cle. vna. §. eorundem. in glo. simile. ☞ Tertiodecimo q̃ro ut q̃rit Alda the. de questiõe facti. pone ciuitas Tiburtina tenetur quolibet anno in certa quãtitate romanis exsoluenda nunqd si romani cõcedunt aliqbus tiburtinis q̃ non teneant cum alijs cõtribuere tenebit ciuitas soluere totum. videt q̃ sic. C. de decurio. l. vacuatio. li. x. nam priuilegium cõcessum singulis nõ extendit ur ad vniuersitatem. ff. de re. dini. in tantum. Spe. eo. ti. §. nũc dicẽdum. ver. quid si vniuersitas tenet cõtrariũ dicens q̃ vniuersitas releuabitur ꝓ parte illoꝝ. C. de pac. creditores. si cõtra ius uel vtili. publ'. l. fi. ff. de leg. j. si fundũ. §. si libertus. de ali. lega. l. iij. ꝓ prima pte facit. ff. de leg. j. ab oĩ bus. in pn. vbi si testator exemit vnum ex heredibus ab onere ceteri tenẽtur ad onus integrũ & ibi dicit Bar. q̃ si comitatenses tenẽtur soluere salarium potestati & postea eximuntur aliqua villa ceteri tenẽtur ad salariũ integrum. de hoc i spe. vbi. ſ. in additi. Jo. an. Et dic q̃ si iste collecte deberẽtur ex

contractu ſi creditor liberat aliquos de vniuerſitate liberatio cedet in cõmodum vniuerſitatis. nõ enim potuit illos libera re niſi in ſuum preiudicium. Et ad id qõ dicitur. ſ. q̃ id qõ cõ ceditur ſingulis nõ extẽditur ad vniuerſitatem. dic q̃ ꝓcedit quãdo eſt tale quid cuius cõmodum ⁊ incõmoduz nõ habet reſolui in ſingulos de vniuerſitate. ſecꝰ quãdo reſoluit ut hic quia id quod debebat vniuerſitas colligebat a ſingulis. ꝓ hoc qõ no. de teſt. cum nunciꝰ. ſi aũt collecte debẽtur ab vni uerſitate alicui tanq̃ ſuperiori tunc videtur q̃ iure ſuperiori tatis poſſit aliquos eximere ſicut papa eximit aliquos a ꝓcu rationibꝰ que debẽtur legatis. eo. ti. cum inſtãtia. vbi de ℔. ⁊ hoc caſu exemptio ſingulorꝫ non ꝓderit vniuerſitati per predicta ſi multi eximerẽtur ita q̃ graue ꝓiudiciũ generaret vni uerſitati non tenerẽt tales exemptiões tanq̃ tendẽtes ad no xam. de decl. ſuggeſtũ. de ℔ etiã dixi de ꝓſcript. accedẽtes.

¶ De celebratiõe miſſarũ ⁊ alijs diuinis officijs Rica.

Raui. Diuide in duas ut glo. ⁊ licꝫ ſit vnicꝰ caſus: tñ ꝓpẽ lõgitudinem ꝓſequor per partes. ¶ Nota q̃ licitũ eſt turbari ſup̃ delinquentes. nam deꝰ turbatur ⁊ irascit. de reb. eccle. non alie. ſi quis. ſic ⁊ iuſtus irascatur peccatis palearũ. i. malorũ q̃ ſunt ſine fructu. vj. q. j. cũ aũt. Ideo dicit canon peccata odio habeo non homines. lxxxvj. di. odio. ¶ Secũdo nota ibi negligentia. q̃ in miniſtris eccleſiaſticis reꝓbat negligentia. qõ intelligit glo. de offi. archidia. ea q̃ de negligentia craſſa. Oſtien. vo ibi dicit q̃ q̃libet negligẽtia eſt ſufficiens ad remouendũ ꝑlatum ab adminiſtratiõe. ⁊ de hoc de offi. cuſto. c. j. ⁊ hoc poteſt tollerari in his que ſpecifice cõmittãtur ſibi quia talis negligentia i eo eſt mortale. ⁊ ſic lo quit̃ prealleg. c. j. de offi. cuſto. Item ſi loqtur de eo qui monitus non ſe corrigit: vnde ꝓpter negligentiam nunq̃ videt ꝑlatus remouẽdus niſi ſit valde pernitioſa eccleſie ⁊ monitꝰ non ſe corrigat. nam etiã ad ingſitionem nõ ꝓceditur contra prelatum niſi quãdo inualeſcit clamor q̃ ſine ſcandalo tolleri nõ põt. de accuſa. q̃liter. ij. ver. verum. ¶ Tertio nota q̃ miniſtri eccleſie tenent̃ ad horas canonicas. ex ℔ arguit glo. i ver. minis. ſecus de non bñficiatis. ⁊ de hoc. j. q. v. ¶ Quarto nota q̃ miniſtri eccleſie debent eẽ modeſti. ⁊ dicit Laud. q̃ cũ modeſtia reqratur i oibus ſubditis regis pacifici. ſ. chriſti. ſ̃ in ꝓoemio grego. ſoꝛtius in clericis. ar. iiij. di. denicq̃. i ꝓn. ⁊ dicit Dau. q̃ modeſtia eſt per quam pudor honeſtat̃ puram ⁊ ſtabilez comparat auctoritatẽ ſm Tul. in ꝓma rethoꝛica. qõ exponit Dau. dicens q̃ per id quod dicit pudor tangitur cauſa ⁊ effectus modeſtie: nam pudor ẽ timor turpitudinis uel fuga rei indecentis q̃ ab interiori ordinatiõe ꝓcedit cũ rõne appetitus. obtempat q̃ per exteriorẽ ordinationẽ oſtẽdit̃ ſicut inordinata mens metu: uel volũtate cõmota apparet ꝓ exteriora vnde cõſueuit tpe ire corꝰ tremere: ⁊ oculi eraſperari. Eccleſi. xix. A nuctus corꝓris riſus dentũ ⁊ ingreſſus hominis nũciat de ipſo. ¶ Quinto nota q̃ miniſtri eccleſie tenent̃ offerre deo fructum labioꝝ. ex hoc arguit glo. ſumptũ q̃ ſatis ẽ labijs ſeruire in diuinis horis. ⁊ de ℔. j. q. j. ¶ Sexto nota q̃ hore canonice debẽt dici cũ puritate. ex ℔ arguitur q̃ q̃ eſt in mortali ſi dicat eas nihil agit ſicut ſunt cõcubinarij fures ⁊ ſimiles. vnde in pſal. peccatori aũt dixit deꝰ quare tu enarras iuſticias meas ꝛc. ⁊ de hoc. j. q. iij. ex ℔ etiã arguitur cõtra clericos q̃ potiꝰ ꝓ denario q̃ ꝓ deo accedunt ad officium: ⁊ de his an cõmittant ſymoniã? dicit Mathe. q̃ non veram ſed mẽtalẽ ſic q̃ ſola penitentia exprimat̃. ut de ſymo. c. fi. ff. de verb. ſignii. olim. j. q. ij. ſacerdos. ¶ Septimo nota q̃ colloquia inhoneſta debeat vitar̃ maxime in diuinis officijs. ⁊ cõtra tales dicit Hylariꝰ ſup̃ pſal. ibi media nocte ꝛc. cũ maxime corꝓis vicijs oportunitas dat̃ tũc potiſſime eadem vicia legis recordatione ſtrangunt̃. ideo dicit canon q̃ tẽ poꝛe oꝛationis debemꝰ toto corde inuigilare ⁊ ſoli deo pectꝰ pãdere. de conſe. di. j. quãdo. ꝓ hoc dicit Mathe. q̃ ante ſecretam ſacerdos ꝓparat aſſiſtentiuz mentes dicendo: Surſum corda. d. c. quando. dicit etiã q̃ clerici debẽt ad officiũ ire i habitu honeſto. de vi. ⁊ hone. cleri. clerici. ⁊. c. fi. ⁊ cũ deuotione ibi ſtare: ⁊ deo plus corde q̃ voce cantare. xcij. di. c. j. ⁊. iij. ¶ Octauo nota q̃ clerici debẽt cõuenire ad chorũ nõ tarde. debẽt enim in eccleſia eſſe a ꝓncipio officij vſq̃ ad finem. xcij. di. c. fi. de ℔. eo. ti. c. j. ⁊ hic in glo. etiã que dicit q̃ etiã laici nõ debẽt de miſſa recedere aũ benedictionem. Et dicit Laud. q̃ pari rõne nõ debẽt clerici recedere de alijs horis anteq̃ dicatur benedicam⁹ dño. q̃ nihil dicit̃ actũ ꝛc. C. de his qbꝰ ut indig. l. penul. ⁊ ſic ante exeũtes carebũt quotidianis. de cle. non reſidẽ. c. vno. li. vj. ꝓ hoc quod dico. j. q. xij. ex hoc infert Lau. q̃ ſtatui ſi quo diſponit̃ q̃ ille qui eſt in vna uel duabꝰ horis reputat̃ reſidens ꝓ totam diem eſt irrationabile iudicãdum ⁊ ſic debet extirpari. lxviij. di. cc ; epi. nam officium dei terminat̃ in completorio. eo. ti. c. j. ex hoc etiã arguit Benze. contra ſcholares tarde ad ſcholas venientes uel ante finem exeuntes qui deberent non ꝓfunctorie ſed diligenti ſtudio ſuas lectiones audire ⁊ earũ recordari. in aũt. de queſti. §. pe. colla. vj. ⁊ ibi glo. ¶ Nono nota q̃ clerici non debẽt canes venaticos ſecũ ducere ad eccleſiam. imo ut dicit glo. quos etiaz extra eccliam nõ debẽt tenere. Et dicit Laudu. q̃ vſus ⁊ ca caſio quam iſti canes dant diſſolutioni facit eos hic reꝓbari ex quo infert q̃ brachetos cã recreationis uel maſtinos cã cuſtodie tenere pñt. ar. lxxxvj. di. odio. ſ̃. de ſta. mona. cle. ne i agro. §. porro. vbi idem no. ¶ Decimo nota q̃ clerici debẽt deuote ſtare in officio. verſus. Non vox ſed votuz: nõ muſica cordula ſed cor. Non clamor ſed amor pulſat i aure dei. Et dicit canon q̃ in his nihil facilius hoſibus ſi perſunctorie res agatur. ſed nihil miſerabilꝰ apud deum. xl. di. ante oĩa. ¶ Undecimo nota q̃ precipue in vigilijs feſtoꝝ debẽt clerici ſtare in officio de nocte. de hoc in glo. in qbus. quam nota in fi. ⁊ dicit Dau. q̃ vigilie ſunt vigilãdo ⁊ non dormiendo attente venerande. ⁊ quedam ꝓcuiuij obſeruantiam. de obſer. ieiũ. per totum. ⁊ in talibꝰ precipue ab omni opere illicito eſt abſtinendũ. de fe. c. j. de ſta. mona. cũ ad monaſteriuz. §. in refectorio. ¶ Duodecimo nota ibi in eccliis. q̃ in eccleſia eſt orandũ. de pur. poſt par. c. vno. de immu. eccle. decet. li. vj. dicit tamẽ Dau. q̃ vbiq̃ poteſt orari ut dicit Bernardus in libro meditationũ: ⁊ verſus orientem debet orari licꝫ verſus oĩm partem fieri poſſit: q̃ deus eſt vbiq̃. de ℔. xj. di. eccleſia. ⁊ Math. vj. dicitur: cũ oraueris intra cubiculũ tuũ ⁊ clauſo oſtio tuo ora patrem tuum. ⁊ ſm Caſſianũ: in abſcondito intra cubiculũ oramus cum a cogitationum ⁊ ſolicitudinum corde remoto ſecreto ac familiariter ꝑces noſtras ſoli deo referamus. de ℔. xlj. di. per ſymoniam. ¶ Tertiodecimo nota q̃ in decentibus veſtibꝰ debet in eccliis deſeruiri per clericos. ex hoc arguit Benze. q̃ de veſte etiam pulchra alicuius domini uel domine tẽporalis non eſt facienda caſula: vnde nec veſtimenta ſeu palia eccleſiaſtica ſunt laicis ad põpam accõmodanda. ut no. de conſe. di. j. ad nuptiarũ. contrarium tamẽ ſeruatur. ¶ Op. in eo q̃ redarguit clericos tarde ad chorum venientes. videtur enĩ ex hoc q̃ dormiẽtes peccant ⁊ ſic obſtat. vj. di. teſtamentum. de bapti. maiores. in fi. Sol. Dau. q̃ ipſum dormire uel ſurgere enõ eſt peccatũ: ſed negligentia ⁊ tarditas. ad idẽ. xxj. q. ij. qui oblationes. ⁊. xvj q. j. decime. ¶ Secundo op. qa lra ibi aut eos intereſſe. videt innuere q̃ ſufficiat cl'icis intereſſe diuinis: etiaz ſi non dicãt ⁊ ſic obſtat quod. ſ. dicit̃ ibi trãſcurrendo ⁊ ſincopando. So. Dau. refert quod no. Inno. ⁊ Oſtien. eo. ti. c. j. vbi dicũt q̃ infirmꝰ ab vtroq̃ excuſat̃ ſi directe uel occaſionaliter ſibi poſſet obeſſe. ar. de obſer. ieiu. conſilium. in fi. dicit Mathe. q̃ q̃libet clericus bñficiatus ⁊ in ordine conſtitutꝰ tenet̃ dicere officium. ſ̃. eo. ti. c. j. xvj. di. clericus. ⁊. c. fi. ⁊ per ſe. Sed ſi non poteſt ꝓ ſe: ut quia infirmus uel fatigatꝰ uel alia iuſta cã ſufficit audire: imo etiã ab audiendo excuſat̃ infirmꝰ ſi eſt tal' infirmitas q̃ hoc ſibi obeſſet. ſecꝰ ſi eſſet vetꝰ quartana uel alia debilis infirmitas qua non obſtãte ſua negocia ꝓcurat. ff. de re uidi. queſitum. de hoc eo. ti. c. i. dicit etiaz Mathe. q̃ poſt cõualeſcentiam nõ tenet̃ redicere: ſed debet ſibi impoꝛi penitentia de omiſſione. eo. ti. c. j. Sed frater Aluarꝰ dicit q̃ nõ imponetur ſibi penitẽtia: q̃ ſi non tenebat̃ dicere non peccauit non dicẽdo. ſecus ſi alis ſine cauſa omiſiſſet. regula: nemo poteſt ad ipoſſibile. li. vj. ⁊ ℔ teneo. eo. ti. c. j. q. viij. ¶ Tertio op. in eo q̃ pudet q̃ in vaſis ⁊ veſtimentis indecentibꝰ nõ deſeruiat̃ in eccleſia. nam de ℔ erat ꝓuiſum. de cuſto. cucha. c. ij. So. ut in glo. non ex immũdicia. ⁊ idẽ Dau. ¶ Quero in eo qõ dixi. ſ. in. v. notabili: q̃ ſatis eſt ſeruire labijs ĩ diuinis an hoc ſit verum? glo. ſumptum remittit ad not. eo. ti. dolentes. ⁊ ibi dicatur q̃ nõ peccat mortaliter maxime ſi cogitat de aliquo bono ſpũali. dicut ibi dixi. q. vij. Laud. autez arguit q̃ nullo modo peccẽt ſm quoſdam qui dant ſimile de illo q̃ vouit ire ad ſanctũ Jacobum ⁊ poſuit ſe in itinere aio complendi votum: quia non ẽ neceſſe q̃ ſemp̃ habeat in animo ſanctũ Jacobum: ſed ſufficit q̃ ab initio hoc intẽdat. Et

ꝑpter hoc aliqui quo ad horas negant recitare horas ſicut hi ſpam. Jn cõtrariũ inducunt: quia hic dicit q cũ aĩe deuotione ⁊c. Jtẽ plus corde cõ ore pſallẽdũ eſt. xcj. di. c. j. ⁊. ij. ⁊ ſcriptum eſt Jere. xliij. Maledict⁹ homo q facit op⁹ domini deſidioſe. So. Lau. q ſi loqmur de illo qui immiſcet ſinco pas ⁊ reſcindit horas ut q; dimittit vnũ pſalmũ uel verſum uel aliquaꝫ ptem modicã uel magnã: aut dicat horas cũ aliꝭ in choro ⁊ ꝑpter hũ non reiterabit chorus ꝑpter ſcandalum: ſed ipſe ſolus ſub ſilentio: uel ad ptem iuxta ſequẽtem diſtinctionem. ar. de preſcript. nihil. aut ſolus dicebat ⁊ aut erat ſic infirm⁹ q nõ poterat cõmode dicere ⁊ nõ tenet reiterare qõ dixi. ſ. in. ij. ꝓno. aut non ẽ infirm⁹ ⁊ aut obmiſit ex malicia aut ex accurata negligentia ⁊ tenet reiterare ⁊ nihilomin⁹ de peccato omiſſionis punit. iuxta no. ſ. ea. cle. in. ij. cõtrario. ⁊ ſic itelligit illud: maledict⁹ hõ. alle. ſ. ea. q. ⁊ de hoc. j. ver. ne igit. q. vj. aut obmiſit ꝓter ꝓpoſitum ⁊ nõ peccat mortaliter: ſed venialit. ut no. eo. ti. c. j. ꝓ hoc. xxv. di. §. alias. qõ dicit Lau. uerũ ſi non fiat magna interruptio. Refert etiam alios aliter diſtinguere: q; aut incipit ceſſare in bono temporali. i. ꝓpter bonũ tẽporale ⁊ tenet redicere. aut ꝓ bonis eccleſie ⁊ non tenet. hec tamẽ verba huj⁹ vltime diſtinctionis profert Laud. ita breuiter q poſſint habere ⁊ aliũ ſenſum. Refert deinde theologos dicere q aut dat operam ſue cogitationi ſicut ſi ponit ſe inter fabulas ⁊ tenetur. aut nõ dat operam ſed rapitur ꝓter voluntatem ad aliud cogitandũ: ⁊ non tenetur. ar. de homi. dilectus. de iureiurã. c. fi. uel dicit Laud. q licꝫ ſit in ꝑcepto q quiſq; dicat horas q tñ dicat de nocte uel de die uel q ex deuotione. aut ex intentiõe nõ eſt in precepto ſed hoc eſt gratia dei ꝓut ipſam dare voluerit. in homine tñ eſt q gratia habeatur. vnde Hugo de ſancto victore. homo non habet gr̃am non q; deus' eã remouit: ſed quia homo eã recipere recuſat. de hoc. eo. ti. dolentes. Et dicit Laud. q ꝓpter hoc bonũ eſt q ſaltem in generali cõfeſſione que quotidie fit in miſſa ⁊ in aliquibus horis exꝑmatur peccatũ obmiſſionis. dicit etiam Lau. poſſe diſtingui inter idiotas qui minus peccant ⁊ inter litteratos qui magis peccant. ar. xl. di. homo. De his dic ut dixi in. d. c. dolentes. Ex ꝓdictis ꝓ parte cõcordat Mau. q ex his infert q in oratione plura regrimtur. ⁊ proſegtur de oratiõe id quod no. glo. de reliq. cle. ſi dominuꝫ. ideo hic omitto. ¶ Secundo q̃ro an peccet clericus qui intereſt officijs ⁊ non intelligit ea que ibi dicuntur? So. Mathy. referendo id qõ no. Jnno. eo. ti. dolentes. vbi dixi in. iij. ⁊. viij. q. vbi dicitur q in clerico non excuſat ignorantia cum teneat ſcire. xxxix. di. petrus. de eta. ⁊ quali. eam. ⁊. c. cũ ſit. ¶ Tertio q̃ro circa id quod dixi. ſ. in. vj. notabili. q cuꝫ puritate debẽt hore canonice dici quid de illo quĩ in morta li? dicit Laud. q meli⁹ facit ſi dicat ad hoc ut de⁹ citius illuminet mentem ſuam. ar. de pen. ⁊ remiſſi. quod qdam. ⁊ ne reportẽt cõmodũ de malicia quod faceret ſi ex hoc relenaret dicit tamẽ q debet dicere in modũ priuati ſuffragij ad inſtar laici ſine dñs vobiſcuꝫ. ſicut dicitur de excõicato. ſicut no. de cleri. excõ. c. ij. ⁊ de elec. cum vntomeñ. De eo vero q eſt excõicatus minor. dicit Lau. q poteſt dicere cuꝫ aliꝭ. de hoc in ſpe. ti. ij. tractatu diſpenſationũ. §. iuxta. ver. qd ſi excõicatus. Et ꝓ declaratione predictorũ querit Lau. de pluribus aliꝭ de qbus. j. in plurib⁹ ſequẽtib⁹ queſtiõib⁹. ¶ Quarto q̃ro circa dicta i prima. q. quid ſint hore canonice ⁊ quot ⁊ q̃re ſunt inſtitute? So. ut in glo. ſeptem. ⁊ de ꝟ dixi eo. ti. c. j. ⁊ dicit Lau. q iſte hore ſunt ſacrificiũ ſiue hoſtia laudis quam quis de fructu labioꝝ deo offert pure ⁊ deuote ut hic. uel ſũt certa penſio diuum cultus debita ab his qui in ſorte domini ſunt electi pro qua in ſuſtentationem recipiũt patrimonium crucifixi. de preben. cum ſecũduꝫ. eo. ti. c. j. Et dicũtur ab oro oras. ꝓ hoc de elec. vbi periculũ. in fi. li. vj. quia orando ⁊ cõtemplando dicũtur. ⁊ q; certis horis diei habent dici. dicunt antẽ canonice quaſi regulare a canon quod ẽ regula. ſunt enĩ regulariter dicende. xij. di. c. pe. ⁊ vlti. dicũtur diuine q; deo impẽduntur. dicũtur etiã vigilie quia cũ ſumma vigilia ⁊ intentione debẽt dici. xcj. di. c. j. ⁊ per totã diſtinctionẽ. vnde cõtra defides dicit. Qui pſalmos reſecat ⁊ v̄ba reciſa miniſtrat Mal meli⁹ cẽt q̃ ſi ſua v̄ba teneret. ar. eo. ti. dolẽtes. ¶ Quito q̃ro quis teneat ad horas canonicas? dicit Laud. q qlibet promotus ad ſacros. Jtem qlibet etiã non in ſacris dũ tamẽ clerie⁹ ſit beneficiat⁹ etiã ſi bñficium ſit de patrimonio ſuo et hoc ſi patrimoniũ factum eſt beneficiũ. alꝭ non. ſic intelligitur quod no. xcij. di. c. fi. ⁊ imputet ſibi ſi bñficium non ſit cõpetens: quia nihilomin⁹ tenebitur ad horas exquo fecit ſe ad hoc intitulari. ut no. xcj. di. clericus victum. ⁊ ſic equiparant habẽtes ſacros ordines his qui nõ habent: ſed ſunt bñficiati ⁊ hoc quo ad officium dicendum ut predixi: alibi non: ſic de poſtu. c. j. ⁊ fi. Differunt tñ iſti ſm Laud. etiam quo ad horas qua illi qui tenent rõne ordinum nõ ꝓnt eas per alios dicere infirmitate ceſſante: ſed hi qui tenent rõne bñficij. ſic ar. de ap. peruenit. quod nõ placet. ⁊ c. peruenit. hoc non ꝓbat ſed ſolum q iſto bñficiato abſente per aliuꝫ deſeruit eccleſie. Sed ꝓ hoc non excuſatur bñficiatus quin teneat horas dicere. ⁊ idem dico. j. de magiſ. cle. j. in ꝓn. q. vij. dicit Laudu. q cõſtitutus in ſacris excuſat per ſolã infirmitatem corpis. xcj. di. §. j. ⁊ c. j. ⁊ ſe. ⁊ hoc quia perſona eius ẽ obligata. ſed bene ficiati excuſant multis de cauſis. ꝓmo ꝓpter conſuetudinem ut no. glo. de conſti. cũ omnes. Jtem ꝓpter appellationem uel ſimulem arduã cauſam. de appel. peruenit. ij. uel ꝓpt ſtudium uel aliam cauſam rõnabilem. de elec. cũ ex eo. li. vj. de cleri. non reſi. relatũ. dic ut prime dixi q licꝫ iſtis caſib⁹ excuſetur bñficiatus a reſidentia: tamẽ tenet horas dicere. Idem refert Lau. Jnno. dicere q ſimplex clericus etiam debet dicere ⁊ audire diuina. xcj. di. per totum. ſed Oſti. reſtringit hoc ad bñficiatos. De laicis aũt uel monialib⁹ dic Lau. q ſi dicunt horas non debẽt dicere dñs vobiſcũ: nec ſolenniter dicere euangeliũ ſeu miniſtrare. ut no. Oſti. eo. ti. in. c. j. ⁊ dic ut ibi dixi. ſ. in. ij. ꝓno. ¶ Sexto q̃ro quot ſunt hore canonice? glo. ſeptem. ſoluit q ſeptem. ⁊ dãtur verſus quos ponit Laudu. quos dixi in. d. c. ¶ Septimo quero qd debeat dici pro horis? dicit Laud. q ſi eſt cõſuetudo ꝓbabilis uel certa conſtitutio ſeruabunt. xij. di. nouit. ⁊ c. ſeq. nã dicte hoc uel illud non eſt ſub ꝑcepto cum diuerſi diuerſa dicãt de conſe. di. v. in die. Sequẽdus tamẽ eſt mos romanor⁹ in ſacramentis. de tempo. ordi. c. j. ⁊. ij. non in officijs. ut hic. dicit tñ Lau. q modus dicẽdi horas quo ad ſeculares ſumẽdus eſt uel ab eccleſia romana. ut in. c. in die. uel metropolitana. xij. di. c. vlti. dicit etiaꝫ Laud. q ꝓpter hoc non reꝓbatur ille vſus quo aliqui contenti ſunt de tribus pſalmis licꝫ romana eccleſia ul' ſua metropolitana hoc non ſeruet. xij. di. de his. Jn regularib⁹ vero dicat Laudu. attendẽdum ordinationem ſiue regule ⁊ ſuoꝝ ſtatutoꝝ. xij. di. placuit. ibi neqꝫ monaſterioruꝫ. ⁊ de hoc. j. cle. prima. ¶ Octauo quero an ſuffragia ſanctorũ matutine beate Marie: ⁊ vigilie mortuorũ uel ſimilia ſunt de neceſſitate dicẽdi horas adeo q ꝑtermittẽtes ſine cauſa debẽt ſtipẽdio ꝓuari ⁊ excõicari. iuxta. c. xcj. di. clericus victum. in fi. uel deponi a clero ſi caſtigatus ꝓ ſatiſfactionem non meruit veniam. ea. di. c. fi. ul' ab officio remoueri. ea. di. c. j. ſm arbitriũ ꝓlati teneatur ſuſcipere diſciplinam ea. di. clerici. Laud. arguit q ſic: per dicta iura: quia quicũqꝫ nõ conformat ſe moribus aliorũ in talib⁹ uel ſimilib⁹ deſidioſus aut inꝑatus eſt. ar. xlj. di. c. j. j. cle. prima. negligent autẽ agens officium punit ut dimittens. xcj. di. clericus quilibet. Jn cõtrariũ. nam ſole hore canonice ſunt in ꝑcepto ꝓ iura. ſ. allegata. ſufficit ergo illas dicere quantũ ad neceſſitatem. Et licꝫ aliqui velint plus gratis impendere hoc non debet alijs nocere. ar. vj. q. ij. c. j. So. credit Laud. q exquo vno ⁊ eodem modo omnes eccleſie ſeruatores cõſueuerũt promiſſa et ꝓ horis talia dicere q quilibet de ipſis ad hoc tenetur. ar. de cenſi. ex pte. ſecus ſi aliq tñ dicerent etiam plures: ſed nõ alij quod intelligit in reſidentibus ⁊ officiantib⁹ eccliam. ſec⁹ dicit in illis qui cauſa ſtudij uel alia rõnabili habent extranagari. ar. j. cle. prima. ¶ Nono quero an miſſa ſit de integrate horarũ iu? credit Laudu. q nõ: cum etiam in epis ⁊ ſuperioꝝ ſit de ſola decentia. de priuileg. qui miã. li. vj. ¶ Decimo quero an obmittenti uel negligenti dicere horas poſſit ꝑponi cõpetens ſatiſfactio abſq eo q teneat dicere? videtur q non: cũ hoc ſit penſum. i. ſenſus ſeu debitum retẽtum a deo in ꝑſonas eccliaſticas de ſuo patrimonio ſpecialiter viuentes quia ſicut ſeruus ad tributũ: ſic clericus ad diuinũ officiũ obligatur. eo. ti. c. j. xlv. di. omnis. ſicut enĩ obſequiales ope ſerui manumiſſi nõ ſunt remiſſibiles: ſic nec ſuperioritatis iura ꝑ ſcriptibilia ⁊ ſpecialiter illa que ſuperior in honorem ſtat⁹ et ꝑſone ſue ſibi retinuit. liij. di. frequens. de preſcript. cum nõ liceat. ⁊ maxime per inferiorem. So. Laudu. q ſi confeſſori magis videtur expediens q agat aliam penitentiaꝫ q̃ q̃ recitet horas forte ꝓpter magnam multitudinẽ ad quã tenet. ar. ff. de verbo. ſigni. nepos. peulo. ⁊ de reg. iur. impoſſibilitũ. uel quia forte indeuote dicit tũc poterit in aliam penitentiaꝫ cõuertere ꝓpter peccatũ omiſſionis. ar. lxxxij. di. preſbyterũ. in fi. ¶ Undecimo quero in quo loco ſunt dicẽde? dic q in

ecclesijs.j.ver.seq.ibi collegiatis ecclesijs.tamē illi qui nō re-
sident dicunt vbi possint.pro hoc qō dixi.s.in.xij.notabili.
¶ Duodecimo quero in eo q̄ p̄mittit ex causa rationabili
clericū exire chorum ante finitū officium que sit causa ratio-
nabilis? So.ut in glo.esset.⁊ dic ut dixi.s.in.viij.notabili.⁊
in hoc no. Ad Dathe.lram ibi exeundo frequēter.quasi aliqñ
liceat ex causa. ¶ Tertiodecimo quero in eo qō dicit q̄ per
insolentias clericorum causant violationes ecclesiarum ⁊ ci-
miteriorꝫ cuꝰ expensis fit reconciliatio? dicit Laud.q̄ illius q̄
damnū dedit.ar.de iniur.c.fi. ¶ Decimoquarto q̄ro si nō
constat quis dedit causaz uel si constat: sed nō est soluendo?
dicit Laudu.q̄ si est statutū uel cōsuetudo super hoc qs de-
beat emēdare illi stabitur.ar.ix.q.iij.cōquestus.de offi.ordi.
dilectꝰ.⁊ his cessantibꝰ cōtribuent parrochiani cū rectore: qa
ad talia iura parrochialia tenent̄ que incūbūt eccle. de eccle.
edifi.c.j.licz videretur hoc insolidū incumbere rectori.x.q.j.
regenda.xviij.q.ij.non semel.⁊.c.visitandi.vbi dicit̄ q̄ epūs
visitabit quotiens necessitas incūbit ⁊ per cōsequēs procura
bitur.de censi.cum venerabilis.Lau.tamē nō credit hoc cō
prehēdi inter alia iura epalia ad q̄ insolidum tenetur presbyt̄
cū iste sit casus fortuitus: nec cōputet̄ inter alia.de qbus de of
fi.ordi.cōquerente.si autē isti non sunt soluēdo tenetur epūs
hoc facere gratis.ar.j.q.j.placuit.x.q.iij. cauendum. aut. de
man. p̄nci.§.id tamen.colla.iij.de hoc de excessi.p̄la.cle.fre-
quens.§.in exigendo. ¶ Op.ad hoc de eo quod no.de con
secra.eccle.uel alta.pposuisti. So.ut ibi dixi.in.vj.q.tenuit
enim Vincen.q̄ in recōciliatione epūs non procurabit: quia
non reperitur iure expressuz. Sed hec opi.non recipitur per
epōs.⁊ cōtrariuz no.Inno.de censi.romana.li.vj.in verbo
visitatis.vbi dicit q̄ p quocūqz cōi negocio vadat epūs etiam
si causa cōsignandi pueros dicatur visitare.ar.x.q.ij.relatuz.
j.q.iij.placuit.de symo.cum sit.⁊ de hoc ibi no. ¶ Quinto
decimo quero si epūs distat a tali ecclesia per tres dietas uel
plus an sibi fient expense eundo stando ⁊ redeundo? videtur
q̄ sic ad instar testiū.de rescript.statutū.in fi.li.vj. In contra
rium: nam p vno actu puta,p consecratione ecclīarū uel simi
libus debetur nisi vna procuratio quotcūqz sint diete.de sy
mo.cum sit romana.x.q.ij.decernimus epm.placuit.pro ꝟ
de censi. felicis.li.vj.nam ideo sunt assignati redditus epat⁹
ut ex illis se sustentet ambulando p diocesim ⁊ supportando
onera episcopat⁹.de vi.⁊ hone.cleri.cū ab omni.⁊ hoc credit
Laud.verius.⁊ hoc etiaz tenuit Inno.de censi.romana. in
ver.visitatis.li.vj.⁊ dicit Laud.q̄ non peccat epūs exigēdo
pcurationem dū recōciliat sicut exigit dum consecrat ecclias
uel altaria maxime si hoc sit ibi consuetum.de symo. cum sit
romana. ⁊.c.ad apostolicam.de hoc.d.cle. frequens.§.i exi
gendo.⁊.s.q.prima.⁊ dic ut ibi.

Cler. Ne igitur. Nota q̄ cauendum ē ne
trāsgressiones mualescāt.
⁊ exponit Gēze.in p valde.simile.ff.de libe.⁊ posthu. gall⁹
§.ille casus indifficilis.⁊.ff.ad sille.l.si quis in graui. ¶ Se-
cūdo nota.q̄ in iurisdictione minoꝝ prelatorum nō se intro
mittunt diocesani nisi in casu negligentie.de hoc in glosa ar-
guc.quod dicit Pau. verum quando ad inferiorem tantuz
spectat de iure cōi priulegio uel cōsuetudine.de offi. archi. di-
lecto.de offi.ordi.irrefragabili.§.j.⁊.c.cū ab ecclesiarum.vbi
de hoc. aut. de defenso.ciui. §.iterum.in fi.secus si est act⁹ q̄
ad plures simul ptinet: quia tūc est locus p̄uentiōi. de appel.
ut debitus.ar.de offi.archip̄s.c.uj.⁊ si dubitatur quis p̄ueni
rit deferet maiori.de p̄ben.si a sede.li.vj.⁊ hoc nisi minor iu-
risdictionem habeat a maiori: q̄ tunc potest prohiberi a ma-
iori.ff.de iudi.iudiciū.de hoc p Inno.i.d.c.dilecto. ¶ Ter
tio nota ibi ad quos ptinet.qñ qz correctio spectat ad eum q̄
non est ordinarius.de hoc.j.q.j. ¶ Quarto nota ibi horas
debet̄ q̄ officiū dici dz horas debitis.⁊ de ꝟ in glo.dicebat.⁊
dicit Pau.q̄ debite dicit̄ qñ hora officij respondet hore dici
non reciproce: sz gradatim.ut no. Hosti.co.ti.c.j.⁊ ꝟ p̄cedit
etiam si nō credat populus venire ad ecclīam.pro ꝟ ista lra q̄
gñaliter loquit̄ ⁊ de sentē.excō.alma.li.vj. Quinto nota ibi
psallatur.q̄ i officio debet psalli.⁊ dicit Pau.q̄ debet psal-
li a clericis astantibus in ipsis ecclesijs nisi iusta causa excu-
sent̄ ut si prelat⁹ mittit camerariū p administratione tempa-
liū: uel als p factis eccle.de cleri.non resi.ex parte.ij. ⁊.c.ad
audientiam.⁊ tunc talis iterando uel in domo dicet officiū
put meli⁹ poterit. de hoc.j.in.iij.q. ¶ Sexto nota q̄ cleri
ci debēt dicere nocturnū officium ⁊ diurnū.⁊ dicit Pau.q̄
nocturnuz est matutinū p̄ma ⁊ completorium.alie vo q̄tior
hore sunt diurnum.de ꝟ.eo.ti.c.j. ¶ Septimo nota q̄ non
omnes p̄lati possunt ꝓmulgare censuram ecclīasticā.de hoc
in glo.excludit. ¶ Octauo nota q̄ prelati ꝟ casu coercent cō
tradictores per censuram ecclīasticam ⁊ alijs remedijs ut i lit
tera.⁊ dicat Laud.alijs remedijs ut p inuocationem brachij
secularis.de offi.ordi.c.j.vnde etiā ut dicit Ad Dath.si inder
mandat aliquid spectans ad officiū suum ⁊ contemnit̄ur ad
eum spectat punire contemnentē de hoc in Spec.de iurisdi.
om.iudic.i fi. Nono nota q̄ prelati debēt esse sollicati in his
que spectant ad cultum diuinum.vij.q.j.qua frater.de con
sti.ex parte. ¶ Decimo nota q̄ p̄lati debēt scire canones? ⁊
dicit Pau.q̄ etiam sacerdotes debēt scire canones peniten
tiales ⁊ alia sine qbus officiuz sacerdotale exequi nō possunt
xxxviij.di.nullus.⁊.c.omnes.facit.xx.di.si certa.quod alle-
gat glo.penul. ¶ Quero i eo qō dixi in.iij.notabili q̄ qñ qz
correctio spectat ad eum qui nō est ordinarius de exemplis.
Sol. Lau.exemplificat in p̄lato eccle collegiate uel cōuen-
tualis: quia ad ipm p̄mo loco spectat disponere circa ista mi
nora ⁊ ordinare de pulsandis cāpanis ⁊ puniēdis clericis ar
ca diuinū officium negligentibus ⁊ similibus ipsi⁹ collegij sta
tum ⁊ obseruantias si sunt regulares tangentibus.de offi.or.
quanto. dicit etiam q̄ isti postq̄ canonice sunt confirmati ha
bent potestatem exercendi censuram in illos de collegio. de
offi.ordi.cum ab ecclīarū.vbi per Inno.⁊ de symo. sic tuis.
Item sm Goffre.⁊ Hosti.tales possunt absoluere illos de
collegio qui sunt excōicati p iniectione manuuz in socios.de
vi.⁊ hone.cleri.quoniam.licz glo.intelligat ibi de regulari-
bus tm̄.sm Laudu.dic q̄ p̄mum cōius ibi tamē tantum lo
quitur de epo ut ibi dixi: nec tutū est extēdere ad alios. dicit
etiam Laud.q̄ tales prelati dispensare possunt cum illis de
collegio super beneficijs quo ad quid.de symo.ex insinuatio
ne.quod tamen dic ut ibi.⁊ de hoc in se.q. ¶ Secundo q̄ro
an tales prelati possint dare licentiaz super residentia ut si illi
de collegio volunt se absentare causa studij uel peregrinari
uel ex alia causa rationabili. Sol. Laudu.referendo qō no.
Compo.de consti.cum omnes.vbi dicit q̄ cum aliquid ē sta
tuendum de residentia debet requiri epūs cum ex ꝟ tāgitur
totus status eccle ideo merito ad epm hoc spectat sine cuius
licentia clericus peregrinari non potest.de ꝛse.di.v.nō opor
tet.nam epūs punit clericum si ecclīaz non frequentat uel of-
ficium suū negligit.l.di.ꝛtumaces.⁊ hec fuit ratio quare nō
tenuit statutum.in.c.cū omnes. In cōtrariū est de cleri.non
residen.cū dilectus.vbi canonici fecerunt statutum de residē
tia. Item cōsuetudo ē in contrarium maxime in religiosis:
quia prelatus cū conuentu dat tales licentias de non residen
do ⁊ talis cōsuetudo est approbata.ne cleri.uel mona.ut peri
culosa.li.vj.⁊ hoc tenent Laud.⁊ Genze.⁊ dicit Laud.q̄
licz talis p̄latus non possit facere statutum de residentia sup
vniuersos.p hoc.d.c.cum omnes.,pōt tamen aliquos licen
tiare ex causa rationabili: dū tamen eccla ex hoc nō nimium
destituatur ministris.alleg.contra de cleri.non resi.c.penul.
⁊ pro hoc qō no. Inno.⁊ Hosti.de cleri.non residē. relatū.
⁊ ibi dixi in.ij.q. Ad contraria respondet Laudu. q̄.c.non
oportet.⁊.c.contumaces.loquūtur in clericis immediate ad
epm spectantibus. ¶ Tertio quero in eo q̄ dicit q̄ in casu
negligentie supplēt ordinarij: quam potestatez habent an de
legatam an ordinariaz: dic q̄ habent ordinariam.⁊ hoc vult
littera in verbo ordinarij.in eo q̄ dat ordinarijs potestatem
solū super ecclīs ⁊ psonis sibi subiectis.pro hoc in glo.in ver
bo superiores.que reddit rationem: quare hic non concedit
ordinarijs.delegata.sicut.s.fit de sta.mona.cle.ij. Et idem
Pau.qui etiam dicit q̄ hic non habet locū distinctio que ibi
fit an mōasteria subsint soli pape: an alteri. ¶ Quarto q̄ro
circa id quod dixi in.v.notabili.an clericus ecclīe collegiate q̄
itinerat dicendo officiuz non in ecclīa excusatur? dicit Pau.
q̄ sic: q̄ sicut suum ministerium,pdest presentib⁹: ita minuste
rium p̄sentium debet spiritualiter sibi prodesse cum sint om-
nes vnū corpus.de cōsti.cum ocs. de his que fi.a p̄la.nouit.
⁊ spūalia cū temporalibus meli⁹ subsistunt ⁊ econuerso. ⁊ iō
vtriusq̄ solicitudo ē necessaria.xxxix.di.petrus.j.q.iij.si qs
obiecerit.de offi.ordi.inter cetera.⁊ possunt etiā tales ⁊ alij p̄
lati occupati circa multa ocs horas simul dicere sicut faciunt
cardinales:⁊ meli⁹ ē eis preuenire q̄ preueniri: maxime quia
p̄ma pars dici ē aptior ⁊ deuotior ad orandū q̄ suprema.ar.
ff.de vbo.sig.l.ij.⁊ de ꝟ.eo.ti.c.j.de ifirmis añt dicit Pau.
id quod dixi.s.ea.cle.j.rū so.i.ij. ꝓio. ¶ Quinto q̄ro meo
qō lra dicat q̄ in alijs ecclijs non collegiatis uel conuentuali

bus debet cõueniẽter ꝛ deuote celebrari: qũo ꝫ intelligitur? dicit Lau.q̃ potent officiũ dici ſubmiſſa voce exquo pſallẽ do debet in alijs dici ut ſtatim.ſ. dicitur in lfa.ar.a contrario xxv.di.qualis. dicit tñ Laudu.q̃ expedit q̃ pſallendo intra eccl̃iam dicat clericus officiũ: iuxta pſalmũ: Bñdicite dñm. maxime in magnis feſtiuitatibus.ar.vij.q.j.ſi quis in clero. de conſec.di.j.ſi quis extra parrochias.qõ vltimũ ꝓcedit in eo qui habet bñficium in eccleſia collegiata: alis in non cõuen tualibus vbi eſt ſolus ſacerdos ꝛ clericus. de ſi.preſby.ppo ſiuit. de vi.ꝛ hone.cleri. ut quiſq; ꝫ nõ poteſt obſeruari ꝛ ſuf ficit q̃ ſacerdos ꝛ clericus dicant officiũ uel ſimul uel ſeꝑatim ſine cantu ut hic: tamẽ bonũ eſt q̃ in eccleſia dicãt ꝑ hãc lfaz. ¶ Sexto quero q̃: dicit q̃ per cenſuram eccl̃aſticam debẽt cohercẽri cõtradictores an negligens uel non deuote dicens officiũ peccẽt mortaliter? Sol. ſDau.ar.q̃ ſic cum talis poſ ſit excõicari ut hic. excõicatio aũt non fertur niſi ꝑ mortali. xj. q.iij.nemo. Item q̃ hoc venit ſub p̃cepto ut hic. ꝛ xxj.di.c. j.ꝛ ij.ꝛ Diere.xliij. Maledict⁹ homo qui facit opus do mini malitioſe. ꝑ hoc quod dixi.ſ.i ꝓmo rñſo.in.j.q. Cõ cludit ſDau.q̃ ſi hoc fit ex accurata ꝛ malitioſa negligentia mortale eſt. ſecus ſi ex leuiſſima ut ex nimio ſomno uł nimia cõtemplatione ſeu meditatione uel nimia fatigatione quo ca ſu etiam poſſet exire eccleſiam. ut dixi.ſ. ꝓmo reſponſo.in j.cõtrario.ꝛ j.q. ¶ Septimo quero in eo q̃ hic dicit q̃ ordi narij debent ꝓmulgare cenſuram ſi ad illos hoc ꝓtinet exer cere quaſi poſſit eſſe caſus q̃ ad eos non ſpectabit qũo hoc eẽ poſſit? Sol. Laud.q̃ poſſibile eſt q̃ ſpectat ad aliũ inferio rem ꝓlatum ex preſcriptione uel cõſuetudine ꝑ quam dero gatũ eſt iuri cõi.ij.q.j.nomen. de hoc de offi.ordi. cum ab ec cleſiarũ. Et quis poſſit habere ſpiritualẽ iuriſdictionem no. Hoſti.in ſumma. de ſen.excõ.§.quis poſſit. ꝛ de hoc in ſeq. q. ¶ Octauo quero circa id quod dixi in ꝓma.q. ponc q̃ epus ſolus debet exercere cenſuram in ſua dioceſi exceptis ꝑ latis religioſis q̃ hanc exercent in ſuos monachos. ſi in dioce ſi fuit facta eccleſia collegiata nunq̃d ꝓlatus huiꝰ eccleſie pote rit exercere cenſuram: an vo conſuetudo diu ſeruata q̃ epus ſolus exerceat proderit epo cõtra talez prelatum? So. Lau. relinquit diſputationi dicẽs q̃ erit de facto. dic q̃ queſtio ha bet parũ dubij ꝑ ea que dixi. ſ. in ꝓma.q. nam prelat⁹ eccle ſie collegiate in illos de collegio habet poteſtatem ꝓmulgan di cenſurã. de offi.ordi. cũ ab eccleſiarũ. Generaliter aũt quz quritur quis poſſit ꝛ debeat habere iuriſdictionem ſpũalez ꝛ tpalem. diſtinguit Laudu. aut eni loqmur de ſpũali: aut de tẽporali. ſi de ſpũali aut ẽ tradita ſibi cura animarũ per in ſtitutionẽ auctoriſabilez uel iuris approbationem uel confir mationẽ uel bñdictionem uel delegationez, aut nõ. Si ꝓmo mõ: aut loqmur de feminis: aut de maſculis. de feminis dic q̃ nõ poſſunt talia exercere. de maio.ꝛ obe. dilecta. de maſcu lis dic q̃ aut loquimur de his que ſunt auctoritatis epalis ut anathematiſare ꝛ ꝫ non põt niſi epus. xxiiij.q.iij. corripian tur. aut loqmur de aliꝭ: aut de ꝙſuetudine: aut de iure. ꝓmo modo dicit Lau. q̃ in pluribꝰ locis non habent iuriſdictio nem niſi ſoli epi uel ab eis delegati. ꝛ eſt rõ: quia iam preſcri pſerũt cõtra inferiores ꝓlatos. ut no. ij.q.j. nomẽ. exceptis ꝓ latis collegiũ habentibꝰ qui iuriſdictionẽ retinuerũt in illos de collegio. ut dixi.ſ. in.j.q.ꝛ in hoc nõ refert an ſuperior col legij ſit poꝛ. de maio.ꝛ obe. cũ i eccleſijs. an abbas. de ſymo. ſicut tuis. uel quicũq; alius. de vi.ꝛ hone.cleri. qñ. Si autẽ loqmur de iure tũc dicit Laud.q̃ poſſunt. de offi.ordi. cum ab eccleſiarũ. ꝛ.c. ſi ſacerdos. ꝛ de hoc ꝑ Hoſti. in ſumma de ſentẽ. excõ. §. quis poſſit excõicare. ꝛ in hoc nimũ breuiter lo quit. Laud. forte vult dicere q̃ ꝓlati etiã inferiores epo poſ ſunt ꝓmulgare cenſuram in ſuos parrochianos. d.c. cum ab eccleſiarum. Dic verius q̃ de iure nõ poſſunt niſi in illos de collegio. ſed de cõſuetudine pñt etiam in ſuos parrochianos d.c.cũ ab eccleſiarũ. ꝛ quod i ꝑi dixi. Si autẽ loqmur de illis quibꝰ nõ eſt cura cõmiſſa ꝑ epm uel aliũ ſuperiorez: dic q̃ nõ habẽt iuriſdictionem: nec habere pñt in ſpũalibꝰ niſi cõmit teretur eis ad tẽpus per habentes poteſtatem ab epo. de no. ope. nunci.c.pe. ſm Laud. quod tamẽ paruz facit. Si vero loqmur de tempali iuriſdictione: aut q̃rit de illo cui cõmiſſa eſt iuriſdictio a vero dño: aut de illo q̃ creatꝰ ẽ ꝑ electionẽ: de ꝓmo dic q̃ bñ põt hẽ talẽ ptãtem. j. eo.c.ſi. ſic allegat Lau. ſed nihil facit. ſed ꝑ hoc ne cle. uel mona.c.ſi.li.vj. Secũdo caſu de eo q̃ per electionẽ aut eligẽtes nõ faciũt vniuerſitatez ꝛ electus nõ habet iuriſdictionẽ. de exceſ.ꝓla. dilecta. aut faci unt puta quia ſunt approbati ꝑ habentem ptãtem: ut q̃ dñs cõſtituit caſtrũ uel villaz uel ciuitatẽ in quo iſti habitãt ꝛ dat eis rectorẽ uel admittit ſyndicũ uel epus vocat eos colleguz de eccle. edifi. ad audientiam. ij. ꝛ tunc electꝰ a talibꝰ ſup eli gentes habent iuriſdictionem ꝛ hanc habet a lege eoipſo q̃ ẽ electus. ff. de iuriſdi. om. iudi. l. ſi. quam etiam allegat Lau. dicens q̃ iſte electus habet iuriſdictionem. dum tamen ī pre iudiciuz domini uel cõtra rõnem uel iuſticiam non attẽptet. C. de epiſ.ꝛ cleri. cõuenticulam. xj.q.j. conſpirationũ. hec ple nius declara ꝑ ea que dixi in prealleg.c. cum ab eccleſiarum. ¶ Mono quero in eo qõ dixi in. viij. notabili. q̃ ſi iudex cõ tenutus debet punire contẽnentem an poſſit iudex ſine cauſe cognitione ꝑcipere ad petitionem partis aliquid fieri uel nõ fieri? dicit Mathe. q̃ ſic per. c. ſignificauit. de cenſi.ꝛ de in teg. reſti. c. ij. de tempo. ordi. ad aures. de hoc in ſpec. de ſen. excõ. §. ut aũt. ver. hoc autẽ. cum forma ſeq. dic melꝰ nt no. in. d.c. ad aures.ꝛ regulariter quãdo iudex procedit ſine cau ſe cognitione cenſet tanꝙ priuatus: nec ſibi obediendũ eſt. de reſti. ſpol. conq̃rente. qñ q; tamẽ in abſentia partis precipit cũ illa clauſula q̃ ſi pars ſenſerit ſe grauatam compareat doctri na de hoc: ꝛ de hoc dixi de cau. poſ. c. j. uel ad ea ꝓcedit q̃ ſũt modici preiudicij ut ad miſſionem ex ꝓmo decreto. de eo qui mit. in poſ. c. ſi. vbi de hoc.

Ignum. Emanauit ad declarationez eoꝝ q̃ notanꝫ. de cleri. nõ re ſi. ex parte. ꝛ.c. cũ dilectus. ꝑ Hoſti. ꝛ xvj.q.j. q̃ vere. ꝛ d.c. pñtiũ. Laud. ꝛ Genze. ¶ No ta ibi alij. de dictione aliꝰ. que repetit eandez qualitatez. de reſcript. ſedes. Et expõit ſDau. alij non religioſi: ſed ſeculares. de offi. ordi. licet. iſti tñ ꝛ relꝫ gioſi comꝑhendũtur ſub hoc genere clerici. ut ꝓbat pcedens verbũ clerici. ſunt enim ſub vno genere. xij.q.j. duo. licz hic ponantur tanꝙ duo diuerſa. Sed ut dicit Genze. ꝫ fit ꝓpt diuerſitatem vite quã ſequũtur. de vi.ꝛ hone. cleri. ꝛ de ſta. mona. quaſi ꝑ totũ. ¶ Secundo nota de cardinalibꝰ roma ne eccleſie: ꝛ ut dicit glo. iiij. de hoc q̃ verbũ romane eccleſie ponitur ad diſtinctionez cardinalũ eccleſie Cõpoſtulane uel Rauennatis: de qbus dicit ſDau. q̃ non ſunt ſimpliciter car dinales. ut no. xxiij.q.ij. pudor. dicit etiaz q̃ ꝓncipales sacer dotes etiã vocantur cardinales. de offi. archi. c. ij. ꝛ vnde dicã tur ibi no. de ipis etiam cardinalibus romane eccleſie refert ſDau. id quod no. Hoſti. de cleri. non reſi. cum dilectꝰ. di cens q̃ exiſtentes cuz eis dicuntur reſidentes licz qñ q; ſup ꝫ conſueuerint impetrare priuilegiũ a papa q̃ eis de facili conce ditur. ꝛ dicit Laudu. q̃ iſti cardinales ſunt pars corporis pa pe. ar. vj.q.j. §. verum. ¶ Tertio nota de verbo poſſint. qõ dic ut in glo. non dicit. ꝛ in ea in fi. de offi. dele. cõſulunt. ſiſie de reſcript. cle. auditor. ¶ Quarto no. q̃ quis debet ſe coa ptare his cũ qbus querſat. xij. di. illa. in fi. xl. di. c. j. in tantũ q̃ etiam ſibi ꝓpter hoc licent aliqua que non licerẽt ut hic. ꝑ hoc de ſta. mona. recolentes. ¶ Quinto nota q̃ officium ec cleſie varij eſt. quod dic ut in glo. ſic gregorianũ. ¶ Sexto nota q̃ papa põt diſpenſare ſup horis diuinis. quod colligit Laudu. ex hoc quod hic diſponit q̃ iſti nõ teneant ad dicen dum aliud officium. Si enim põt diſpenſare in modico ꝛ in minori ꝛ in maximo ſm logicos. dicit Laud. q̃ vba vident imꝑfecta. nam q̃ põt minꝰ non põt maius. ſed ecõuerſo. ſic. regula plꝰ. li. vj. Laud. habuit bonũ itellectũ ꝑ id qõ ſequtur. dicẽ. n. ꝫ idẽ ꝓbari ex alio: q̃ idẽ ius dr̃ pte ad ptez: ſic̃ de toto ad totũ. regula ex toto. li. vj. Cõcludit tñ q̃ papa põt tollere i tãto: ſz nõ in toto: qõ placet: q̃ q̃ dicant hoꝛe ẽ de iure diui no. ſed q̃ dz dici ꝑ horas nõ ẽ in p̃cepto. ut dixi. ſ. cle. ꝓpri. in ꝓn. q. viij. vz tñ ꝫ de dicẽdo officiuz totaliter eẽ de iure poſitiuo ꝛ ſic põt tolli ꝑ papã: ſed q̃ non teneat qs oꝛare ꝫ nõ poſſet cõ ced rere: q̃ ꝫ eẽt ꝑ ius diuinũ. ¶ Septimo nota de vbo ĩdul gemꝰ. ex quo arguit q̃ hec cle. cõtinet ius ſpeciale nouũ. ꝑ ꝫ qõ dicit in glo. vlti. ꝛ idẽ Laud. dicẽs q̃ cũ hec indulgẽtia ſit in iure ſcripta cõis ẽ ad oẽs. v. di. ad eꝰ. de iur. calũ. c. j. ꝑ hoc de conſti. c. j. ꝛ q̃ hic gñaliter loqtur. Eſt aũt indulgẽtia: qa ut dicit Gẽze. alis de iure cõi officia dicenda ſunt in ſingul' ec cleſijs iuxta moꝛẽ eccleſie metropolitane. xij. di. de his. de cõ ſe. di. j. altaria. de fer. c. ij. ꝛ in hac glo. vlti. in fi. idẽ ſDau. de obſer. ieiu. c. vlti. ¶ Q̃ p. in eo qõ dixi in. iij. notabili: q̃ vtiq̃ verbo poſſint. ꝛ ſic videt q̃ nõ teneant vñ obſtat. xvj.q.j. de monachis. ꝛ qõ no. Goſ. i ſum. de ſta. mo. ver. ſed nũqd ab ſoluit. ꝛ Hoſti. i ſum. huiꝰ ti. ver. ſz nunqd tal'. So. ſDau. q̃ illa loquũtur in eo q̃ eſt in totũ trãſlatꝰ ad eccleſiã ſeculare qui non debẽt illi deſeruire ſm officium monachale: q̃ nihil

habz cōmune cum monasterio. xvi.q.i.ne pro cuiuslibet. hic vero loquitur in alio casu vt patet in littera. ⁊ hoc idem vult glo.pe. dicit tamen ℑdau.q̄ id quod dictū est istos de qbus hic nō teneri procedit nisi oriatur scandaluz. vt no. xii. di. illa. de ⁊ hoc.j.q.vi. ¶ Quero de quibus pontificalib⁹ locuz hz hec littera? Sol. ℑdau.q̄ de quibuscūqz per litteraz ibi quorumcunqz pontificum. dicens q̄ non tantum si sint sui pontificices sed etiam alij locum habet cle. immo etiam si isti seruientes sunt exempti. nam ratio que redditur in lra in principio est cōis oibus pontifitibus quare omnes debēt tenere clericos seculares vel religiosos cubicularios. ij.q.vij. cum pastoris. nec fit distinctio an sint de suis subditis an de alijs.
¶ Secundo quero quid cōprehendūt in verbo pontificum? Sol. ℑdau.q̄ cōprehendunt epi ⁊ alij superiores. p hoc qđ dico in sequenti.q. ¶ Tertio quero an noie pontificū ꝙprehendūtur electi cōfirmati in epos nondū consecrati? Sol.v. q̄ non. ⁊ idez ℑdau. quia illi non sunt epi. de transla.c.ij. pro hoc quod no.j. de penis. si quis suadente. in. iij. glos. Steph. contra per. d.c.ii. quia quod ibi statutum erat de episcopo intelligitur etiam de electo confirmato licet quo ad ea que officium consecrationis exposcunt reputetur ecclesia vacare. Jtē q̄ priuilegiū qđ dat vxori datur etiam sponse. ff. de iure dot. si sponsa. de fundo do. l. iij. pro hoc quod no. de sen. excō. cātica. in glo. iij. Et hoc dicit Steph. idem posse dici de priuilegis ꝙcessis epis. de priuil. qđ nō nulli. de pe. ⁊ remis. c. fi. p hoc quod no. archi. de offi. ordi. romana. in fi. li. vi. ⁊ Hosti. de excess. prela. accedētibus. ⁊ quod no. d e rescrip. cle. u. in. iiii glo. ⁊ de foro cōpe. cle. q̄uis. in glo. v. Et dicit Jo. an. q̄ hoc declarandū esset Jo. de lig. tenet secundum propter verbuz pontificū. q̄ non conuenit conformitas tantum Jtem ppter reuerentiam ordinis pontificalis ⁊ hec pars videt tutior precipue quia verba istarum cle. cōiter ponuntur cum ministerio.
¶ Quarto quero in eo q̄ permittit etiam monachis vt se cōforment dñis suis in officijs. quid de cibis? glo. si de cibis. remittit. ℑdau. arguit idem dicendum per. c. quisquis. xli. dis. ⁊ quod ibi no. in. i. glo. Sed Laud. ⁊ Hugo. intelligunt illud de his q̄ speciali voto nō tenent ad abstinentiā illi etiam contra votum vel regulā non possiunt se coaptare in cibis. dicit §. ℑdau. q̄ tales nō comedent carnes cuz dñis. de ꝙse. di. v. carnem. de sta. mo. cum ad monasteriū. §. in refectorio. de obser. ieiu. c. vlti. dic standuz in hoc ꝙsuetudini per hoc quod dixi. s. ti. i. cle. u. in prin. q. ij. ¶ Quinto quero in eo qđ dixi s. in. iiij. nota. q̄ quis debet se coaptare his cum quibus conuersantur. nunquid peccant cathelani comedentes in studio tholosano carnes die sabbati qui nō peccarent si comderent domi pp consuetudinez que ibi est quepōt valere de con. di. v. quia dies. Sol. Laud. q̄ peccāt per. c. illa. xii. di. a ꝓrio cōsensu. sicut non peccant tholosani in cathalonia comedentes carnes propter rationes huius. c. ⁊. dicto. c. illa. nisi voto vel obseruantiantia regulari sint astricti. de conse. di. carnem. de obser. ieiu. c. fi. ¶ Sexto quero de eo quod querit glos. pe. So. vt in ea quaz no. ⁊ de hoc dixi. s. in. i. cōtrario. ⁊ per hāc glo. dicit. Steph. terminari questionem. an monachus promotus ad ecclesiam curatam qui tenetur ad officium ordinis sui vel priuatum officium in dyocesi beneficij excusetur dicendo officium romane curie? ⁊ videtur q̄ non per id quod dicit hec gl. in fi. Sed pro ⁊ ꝙtra facit quod dicit ℑdau. in verbo teneantur. dicens q̄ isti excusantur ab officio ad quod tenent ex generali obligatione ordinis vel beneficij. xcii. di. c. vlti. secus si ex voto ad aliquid speciale tenentur. puta si quis vouit dicere singulis diebus officium beate virginis vltra id quod tenetur ratione sui ordinis. nam ab hoc non absolutur. quod no. Et dic q̄ non facit cōtra Steph. qa ℑdau. loquit de his qui morant cū pontificibus de quib⁹ loquit hec cle. qui non sunt plene translati. Steph. autem loquitur de translatis ad ecclesiam curatam. Concludit Steph. q̄ vbi certa consuetudo vel ordinatio non apparet debet dicere officium romane curie. ff. de legi. de quibus. C. de ve. iur. enucle. l. i. xi. di. quis nesciat. xij. di. nouit. ⁊ quod not. i. di. consuetudo. ⁊ sic secus vbi est certa ordinatio. Dic ergo q̄ si ecclesia ad quaz est promotus habet speciale officium illud dicet, per hanc glo. si vo non habet tunc dicet illud quod dicunt alij clerici instituti in similibus beneficijs per hanc eandem gl. ⁊ ab officio ordinis est absolutus sed nō ab eo ad quod tenetur ratione voti. Jllud enim debet dicere vltra ad id quod tenetur ratione beneficij. vt. s. proxi. fin ℑdau.

Resenti. No. de aula. qđ dic vt i glo. uj. Et in eo qđ dicit q̄ est spatiosuz habit culū. allegat. Ste. xxx v. di. ecclesie princeps. dicēs q̄ alio modo dī palaciū. de app. qua fronte. differt tñ a palatio fm Step. q̄ palatiū est imperatoꝝ principum reguz ⁊ magnatū. aula vero inferioꝝ. xxiii. q. viij. quemor. dicit tñ q̄ aliqñ vnū ponit pro reliquo. nam vt hic dicunt aule regū. dic q̄ in hoc non est vis sed aula propie est pars palatij. palatium tota edes. ¶ Secundo no. q̄ in palatijs domibus nō debet conferri baptismus. de hoc in glo. uj. ⁊. v. sic etiam secunduz ℑdau. non debet missa in talibus locis nisi ex necessitate celebrari. de con. di. v. concedimus. ⁊. c. vnicuiqz. Et generaliter de quibuslibet spiritualibus. dic q̄ in ecclesia sunt agenda xxiij. di. in noie domini. de elec. cum terra. de immu. ec. c. i. ⁊. c. cum ecclesia. xxiij. q. viij. conuenior. ¶ Tertio no. q̄ nō debet ꝙferri baptismus nisi in ecclesijs in quibus sunt fontes ad hoc deputati. de hoc in glo. vi. ⁊ dico. j. q. ii. ⁊. iij. de his fōtibus ⁊. xviii. q. ii. pdē. de cogna. spi. si vir. ⁊. c. marit⁹. Ste. ⁊ in hac glo. ibi matrices. nā sicut mr carnalis nos generat sic ⁊ ecclesia nos in xpo regenerat per baptismū. s. eo. debituz. Ste. ¶ Quarto no de priuilegio regū ⁊ principum. de hoc in gl. fiumle. ⁊ i ea ibi ne aliq. ⁊ i extraua. Jo. xxj. execrabilis ¶ Quinto no. q̄ cōparant nobilitas ⁊ necessitas. de hoc. in gl. hic ꝙparant. ¶ Sexto no. q̄ necessitas legi nō subiacet. ō obser. ieiu. ꝙsilū. regula qđ nō est. li. vi. ¶ Septio no. de vbo audiat. qđ denotat temeritatē. ℑdaul. ¶ Op. in eo q̄ mādat puniri eos qui presentiā suā exhibuerūt. ⁊ sic vī velle q̄ pntes habeant pro ꝙsentientibus. vnde ob. qđ no. ne cler. vel mo. sniam. vbi dī q̄ licet clericus interfit cū quis punitur vltimo supplicio nō ex hoc efficit irregularis nisi intersit auctoritatē prestando de excess. pla. ex lris. Sol. Lau. intelligendo lram hic de his qui exhibent suā presentiā taliter q̄ videt in aliquo ꝙsentire ⁊ hoc etiā vult glo. in vbo presentiū. in eo q̄ supplet ex proposito. Et idē ℑdau. qui itelligit hic de presentia deliberata et si nō sit cooperatiua sed sociatiua vel visiua de sta. regu. ne in agro. §. porro. in fi. allegat ⁊ alia iura allegata in glo. ⁊. j. ti. pr. cle. i. in fi. remittēs ad no. p se. de pen. cle. c. ⁊ ibi dixi in prin. q. xi. Laud. vero remittit ad nota. per se in. d. cle. ne in agro. §. sane. i. als. §. porro. vbi. dixi in. ii. notabili. ⁊ in. q. iij. Ex his infert ℑdau. q̄ exhibēs suā pīsentiaz se pulture fēe ꝓ cle. eos. ō sepul. nō est excōicat⁹: qz ibi puniunt sepelientes nō presentes. qđ tñ dicit ℑdau. nō. pcedere in presentibus fieri facientib⁹ ⁊ mandantibus vel coopantib⁹ vel criminosis participātibus in delicto dādo eis auxiliū ⁊ ꝙsilū vel fauorē. de sen. ex. mnp. ⁊. c. si ꝙbine. de homi. sic dignū. §. illi. qđ vltimū dicit ℑdau. vez si dicamus q̄ sepelire est crimen. alias nō. j. de spō. cle. eos ⁊ si aliud teneam⁹ ect illa cle. eos. de sepul. facta ludibrio: qz vilis ribaldus tradēs sepulturę ꝓ illam solus excōicatus erit. dicit tñ ℑdau. q̄ vtile esset declarare de portantib⁹ funus ad sepulturā nō tñ sepelientibus. Jtem de comitātibus funus: de fabricantibus vel aperientibus sepulturam. ⁊ de prelatis nō prohibentibus vel patientibus hoc in suis cimiterijs: ⁊ de portantibus cruces thuribulum ⁊ similia. de quibus oībus videtur q̄ non ligent: qz ipsi non sepeliūt. ⁊ hoc tñ punit illa cle. ⁊ pro hoc equitas ne ex vno' funere multi ligentur. de hoc dixi in. d. cle. q. xvii. vbi tenui hoc vltimū. ¶ Quero qui comprehendantur per hanc cle. glo. ij. q̄ omnes etiam si nō cōpetat eis baptisare ex officio. ⁊ hoc per litteraz in verbo ne quis. que generaliter loquitur Jdē Gen. qui ad hoc inducit litteram ibi edicto. dicens per hoc q̄ constitutio ista generalis est cum signuz legis generalis contineat. C. de legi. l. iij. ℑdau. etiam ꝙcordat cuz glo. in eo q̄ dicat q̄ cōprehendunt etiaz hi ad quos nō ptinet ex officio baptisare. dicens hoc ideo esse quia hoc sacramentum potest a quocūqz etiā laico in necessitate ꝙferri. xxxij. di. §. verum. de conse. di. iiij. a quodam. ⁊. c. sanctum. de sum. trini. c. i. §. sacramentum. Et in eo qđ glo. dicit q̄ ad presbyteros ex officio spectat baptisare. ℑdaul. allegat de con. di. iij. constat. de dyacono autem glo. remitit ad. c. dyaconos. xcii. di. ℑdau. vo dicit q̄ ad dyaconū etiaz spectat baptisare absente sacerdote ⁊ necessitate imminente potest confessionē audire de fur. c. ii. non tamen absoluere. vt ibi no. Hostien.
¶ Oppo. ad hoc de eo quod dixi per hanc cle. teneri etiam eos ad quos non pertinet baptizare etiā laicos. naz. j. c. cle. ca

stigatio reseruaꝫ eꝑo qui de laicis se non habet intromittere. de iudi. nouit. sol. ℙDau. q̃ poterit se intromittere rõne delicti cõmissi circa sacramẽta ecclesiastica. vnde ꝓpter hoc laicus efficaꝫ de foro ecclesie sicut quãdo delinquit circa alia sacramẽta vel res ecclesiasticas. de foro cõpe. cum sit. ⁊. c. cõquestus. ꝺ iurepa. relatũ. ¶ Secũdo q̃ro i eo quod dixi de fontib⁹. s̃. i iij. notabili. quid si in ecclesia vbi non sunt fontes deputati baptizaꝫ quis. Sol. ℙDau. q̃ erit locus pene hũ⁹ cle. ꝓ ℍ quia littera precipit q̃ dũtaxat in ecclesijs vbi sunt fontes deputati hoc fiat. Jn ꝓmũ est: q: littera loquit ꝺ his q baptizãt in pmanentis domibus. vnde videtur q̃ licet hi qui baptizãt in ecclesijs vbi non sunt fontes delinquant. non tamẽ tenẽtur hac cle. q̃ requirit duo coniunctim ⁊ sic minus punient. ¶ Tertio q̃ro in quibus locis deputent isti fontes. dicit ℙDau. q̃ cõsueuerunt deputari in plebibus. xxiij. q. i. §. ii. ver. Jtem leo. xvj. q. i. de dec. dicens. ℙDaul. id quod etiã dicit glo. q̃ ideo tales ecclesie dicuntur matrices: quia in eis per baptismã renascimur de transla. c. ij. quãdoq; tamẽ noie matricis intelligit ꝺ cathedrali. de verbo. sig. venerabili. ¶ Quarto quero an per actũ baptizãdi intelligaꝫ quis habere curam. Sol. ℙDaul. remittendo ad no. de cle. non resi. quia nõnulli. per ℍost. Et arguit q̃ sic: quia is qui baptizat adultũ debet eum instruere in fide. de cõse. di. iiij. ante. xxx. q. i. placuit. ⁊ hoc pertinet ad curã. ũ. de vi. ⁊ ho. cle. vt quisq;. Jn cõtrariũ quia iste actus licz exerceꝫ per laicuz vt dixi. s̃. q. i. ⁊ ꝓ hoc. xxx. q. i. ad limina. Cure aũt nõ est laic⁹ capax neq; quo ad foꝛũ penitẽtiale neq; quo ad contentiosũ sicut nec mulier. de pe. ⁊ remiss. ois. ⁊. c. nouna. de maio. ⁊ obe. dilecta. xcvj. di. bene quidẽ. de iudi. c. ij. cũ concor. ⁊ dicat ℙDau. hoc videri verus remittit ad ea que notauit. de offi. vica. cle. vna. vbi dixi in. q. xxi. ¶ Quinto quero in eo qꝺ ꝓhibet baptizari aliques extra loca vbi sunt fontes quid si baptizãt mulieres? sol. ℙDau. q̃ idẽ erit ⁊ supplet ibi aliquos vel aliquas. de sen. excõ. mulieres. de elec. sciant. li. vj. ¶ Sexto quero in eo qꝺ dicit de principib⁹ qui dicant principes? So. vt in glo. simile. quã no. q: singularis. Et arguit glo. ꝓ ⁊ contra ⁊ tandẽ concludit q̃ hic sumit principatus ꝓ nobili potẽtatu merito cõpando regi ⁊ dignitati. Lau. etiã in hoc instat dicens videri q̃ oẽs diuites possint dici principes. ar. de maio. ⁊ obe. oẽs. ⁊ eccle. xj. vbi legit q̃ pecunia est oium regina. dicens etiã q̃ de facto videmus q̃ ꝓpter affluẽtiam pecunie collocãt filias filijs viliũ rusticoꝝ. sequẽtes qꝺ dicit ℍost. de consang. tua. ⁊ de preben. venerabilis. vbi dicit q̃ disputãs de nobilitate disputat de nobili stercore. Lau. etiã dicit q̃ salua eius pace propagatio alta ⁊ clari seminis suã posterioritatẽ nobilitat ⁊ attollit. lvj. distin. si gens. xcviij. di. aphros. ⁊ quo ad hanc cle. concludit q̃ arbitrio baptizantis relinquitur. ar. eoꝝ que ipse notauit. de sepul. cle. eos. vbi dixi in. xij. notabili. ℙDau. cõcordat cum glo. Steph. etiã idem tenet dicens. vt dicit glo. hic intelligi de potẽtibus principib⁹ q̃ quasi equiparãtur regibus sicut ℬux ℬrabantie. Comes ℍlãdrie. Comes ℍolandie. ⁊ ℬux ℬritanie. Dicit etiã q̃ hoc verbũ princeps aliquãdo ponit vt genus ꝓ quolibet qui p̃ponit genti: populo: vel loco. de ma. ⁊ obe. oẽs. de iude. iudei. ⁊. c. se. de vsur. quãto. ⁊ tunc dicit princeps quasi primuz capiens locũ. quãdoq; ponit vt spes ꝓ certa dignitate. vt princeps Achaie ⁊ olim ℬohemie. de accu. venies. ⁊ hoc etiam in effectu dicit glo. cuius opi. standũ est in eo quod dicit hic intelligi de principe cõparando regi. ꝓ hoc ratio littere que dicit eis deferendũ nec procedit quod dicit Laud. hoc esse arbitrariũ quatenus intelligaꝫ q̃ hoc residеat in libera disp̃one baptizantis. nã per hoc defraudareꝫ facile hec cle. sed saluari potest quatenus intelligaꝫ arbitrio boni viri ⁊ tunc arbitrabitur vt dicit glo. de principe qui sit in magno potentatu: vt in hoc etiã attendamus cõem locutiõem. de spon. ex litteris. nõ solemus aũt vocare principes nisi valde potentes in dominio. Et ex his no. q̃ post regem maior dignitas est princeps. quia de his tantũ duobus loquit littera. ⁊ in hoc no. singulariter. gl. ibi est aduertẽdum. vsq; ibi ⁊ ex hoc. ¶ Septimo quero an hec cõstitutio includat tyrãnos? Sol. vt in eadẽ glo. ibi tyrãnos. vsq; ad finẽ que cõcludit q̃ non. ⁊ idẽ ℙDau. ⁊ Steph. quia cum sint vsurpatores non sunt priuilegiandi. ff. ꝺ donat. inter vi. ⁊ vxo. l. iij. §. i. qꝺ vi aut clam. l. seruus. xvj. q. i. legi. ⁊ no. glo. in eo qꝺ diffinit tyrannũ. ⁊ idẽ ℙDaul. ⁊ de hoc p bar. in tractatu de tyranno. ¶ Op. ad hoc de here. p̃sidentes. li. vj. glo. soluit q̃ illud spãle fauore fidei. ⁊ idem ℙDaul. dicens q̃ ibi ponẽdo casum spãlem fauore fidei inmuit contrariũ esse regulare ⁊ in hac glo. ad fi. ibi q̃ticunq; sint potentat⁹ etiam si regia clementia subditos tractent. xliij. q. v. neq;. Jo. and. ibi legata inmuliter. Steph. allegat. C. de sa. san. eccle. decernimus. ⁊ iura allegata. de p̃bẽ. cũ qui. li. vj. i. v. gl. ¶ Octauo quero an noie liberorum contineant hic nepotes gl. comprehendit. soluit q̃ comprehenduntur nepotes ⁊ omnes descendentes. secus dicit de verbo filij. quod dic vt in gl. ⁊ idez ℙDau. ꝓ hoc quod no. de pen. in quibusdam. in gl. antepe. de verbo. sig. c. ij. ⁊ dic vt ibi dixi quãdo noie filiorꝝ veniãt nepotes. Jtẽ an veniãt ex proprio significato. ¶ Mono quero an noie liberorum veniunt naturales. glo. ea. ibi videt. arguit q̃ sic. concludit tamen in cõtrarium ⁊ respondet ad cõtraria ℙDau. vero distinguit quia aut a lege p̃fertur verbũ filij. ⁊ intelligit de iusta sobole. aut ab homine ⁊ intelligũtur etiã naturales. nisi coniectura dignitatis sit in cõtrariuz. vt no. C. de inst. ⁊ substi. generaliter. vbi gl. Ja. de are. dicit q̃ aut filij naturales nascuntur ex facie matrimonij ⁊ cõprehendũtur noie filiorꝝ ⁊ implent cõditiõem. ff. de le. ij. cum pater. §. rogo. aut non nascũtur sub velamine matrimonij ⁊ tũc nõ cõprehẽdũt nec implent conditiõem. ff. de iure delu. l. fi. ad trebel. l. ex facto. §. si qs rogatus. qꝺ dixi. ꝺ ꝓba. in p̃ncia. Et dicit ℙDau. id quod dictũ est de natis sub velamine matrimonij procedere q̃n matrimoniũ contractũ est scõm formaz. C. de clãdest. despon. cũ inhibitio. ¶ Oppp. ad hoc quia hic loquit de actu baptismi in quo non videtur facienda differentia inter legitimũ ⁊ illegitimũ cum hoc non veniat ex paterna successione. Sol. ℙDau. q̃ rõ diuersitatis ẽ: q: ñ cũ eadẽ sololẽnitate baptizãt nãles tũ cũ qua baptizant nãles ⁊ legitimi. ¶ Decio q̃ro quia fit hic mentio de baptismo quot modis dicaꝫ baptismus seu quot sunt eius species? sol. vt no. de prebẽ. nõ bapt. veniens. ⁊ de cõse. di. iiij. baptismi vicem. Et an p baptismuz liberetur quis a pena tpali ꝓ delicto infligẽda. no. e. di. neq; q̃ sm Sen. voluit allegare. c. non exquo. ⁊ plenius not. xxvj. di. deinde. ad fi. de dilor. gaudemus. in glo. fi. de pluribus etiã alijs circa hanc materiã baptismi omitto que ꝓsequit Mathy. ponens ad litterã que no. ⁊ dixi. e. ti. c. i. ⁊. j. ⁊. c. nõ vt opponeres. vbi dixi de illo qui deferebaꝫ ad baptismuz: ⁊ q: timebaꝫ ne preueniret mors fuit ꝓiectus inputeũ eo qui ꝓiecit dicente verba substantialia an sit baptizatus. ⁊ dixi q̃ habendus est ꝓ non baptizato quod etiam tenet Mathe. ¶ Undecimo quero an baptismus prestitus contra hãc cle. tenet. gl. vlt. q̃ sic. ⁊ idẽ Lau. ⁊ Sen. ꝓ hoc qꝺ no. de ꝺspõ. impu. ad dissoluẽdum. in glo. vlt. ⁊. lxviij. di. gesta. Lau. remittit ad no. per se. de re. pmu. cle. vnica vbi dixi. q. vij. Generaliter aũt an ⁊ quomodo teneant facta contra legem dixi. de postu. c. fi.

¶ De Reliquijs ⁊ veneratione sanctorum. ℞ica.

Jdominum. Signum. de cele. missa. de homica. sicut dignũ. salutare. i. saluti aiaꝝ ꝓficiens de accu. sicut olim. in fi. de offi. ord. ordinarij. ad finẽ. li. vj. ¶ No. q̃ deũ nubemur laudare in sanctis eius. i. laudare dei mirabilia laudando ea que sancti fecerunt in dei virtute. de hoc in glo. ij. ⁊ in ea in fi. facit co. ti. c. ij. ⁊ eo. ti. glorioſus. li. vj. Et ex hoc arguit Lau. q̃ ex laudibus impensis famule dñs laudaꝫ sicut i vituperijs famule dñs blasfemaꝫ maxime si illi ꝺ familia sũt honorabiles grauitate maturi ⁊ pleni eloquio. ij. q. v. hz hoc ⁊ de hoc. j. q. i. ij. ⁊ iij. arguit etiã Laud. q̃ debem⁹ velle laudari cũ deus sit laudandus ⁊ omnis dei actio nostra est instructio. de elec. significasti. ⁊ de hoc. j. in. ij. cõtrario. ¶ Secũdo no. de distinctione ꝓfecto. quaz expone vt in glo. ¶ Tertio no. de argumento a minori. de hoc in ea. glo. iij. que ex textu arguit sic. si dominũ tenemur laudare in sanctis potius in se ipso. ⁊ in hac glo. ibi. cum in cunctis. xxxviij. di. si in laicis. xvi ij. di. c. i. lxxxi. di. eos. C. de sa. san. eccle. auc. multomagis. ⁊ ꝺ testi. l. i. ℙDau. dicat q̃ etiã põt hic esse argumẽtũ alio mõ. q: ꝓpter vnũqꝺq; tale ⁊ illud magis. simile de cele. missa. cũ marthe. in prin. ver. si tunc igit. Lau. ꝓ hoc qꝺ dixi q̃ si debem⁹ laudare deum in sanctis fortius in seipso. inducit q: hic est ordo charitatis. vt primo deo. secũdo sibi. tertio ꝓximo. charitas seu amor: habeaꝫ ex ℍ argunt q̃ etiã cũ dilectio suimet sit prior dilectione ꝓximi debet diligens seip̃m cõsequi p̃mia q̃ cõsequereꝫ diligendo proximum ⁊ fortius. ⁊ sic etiã penas qs cõsequereꝫ occidendo vel penitendo proximũ fortius cõsequi si in seip̃m. cõmittit. n. contra charitatis federa in seip̃m. xxvii

q. v. ſi non licet. de hoc. lv. di. per totū. de cor. vici. ſignificauit Ex hoc dicit q̄ ꝓpter mutilatiōem ſui fit irregularis. Item ꝓpter peuſſionem ſui ſi eſt clericus eſt excōicatus. per cano. ſi quis ſuadente. xvij. q. iij. ꝓo hoc. de ſen. excō contingit. i. ¶ Quarto no. q̄ quādoq; iuſtū ⁊ honeſtū ſimul cōcurrunt vt in littera ibi. dignū profecto iuſtū ⁊c. q̄q; videt aliter quo caſu dicat ſ. Paul. q̄ iuſtū vnius ptis prefertur honeſto alteri⁹ de poſtu. bone. ij. ad fīē. dic q̄ honeſtū ⁊ iuſtū in veritate nū quā ſeparātur licet q̄q; appareāt aliter videatur. vt in. c. bone. ꝑalle. erat honeſtas ꝓo alia pte certo reſpectu non ſimpliciter. ¶ Quito no. q̄ reficiūtur ſpūaliter ex corpore xp̄i. ō ſ̄ in glo. in verbo reficit. ¶ Sexto not. q̄ de feſtiua veneratiōe debet coli memoria corpis xp̄i. ibi feſtiue veneratiōis. Et dicit ſ. Paul. q̄ veneratio conſiſtit in hoc vt tunc abſtineat ab oī opere ſeruili illicito reſpectu dei ⁊ oī onibus intentis vacetur de ſta. mo. cum ad monaſteriū. §. in refectorio. de cele. miſſa. cle. i. ¶ Septimo no. q̄ in feſto corpis xp̄i debemus referre gr̄as deo. ⁊ dicit Ben. q̄ cū xp̄s ceteris rebus ſit potior ſic ꝓe ceteris colēd⁹ ē. de cōſe. di. ij. nihil. ¶ Octauo no. q̄ papa in grauibus ꝓcedit de cōſilijs fratrū. ꝓo hoc de re iudi. ad apoſtolice. li. vj. ¶ Mono not. de ver. ꝑcipim⁹. ⁊ hoc neceſſitatē importat. xxij. q. i. quod ꝑcipit. de ver. ſig. in his. ex hoc arguit Ben. q̄ ſequentia important neceſſitatez. vult dicere q̄ ad ea de quibus in hac cle. tenemur de neceſſitate. ¶ Oppo. quia hoc proeminz ſimile eſt illi. ſ. de ſepul. clemen. dudum ⁊ tamen alijs verbis vtitur hic q̄ ibi: quia hic precipit conſtitutōem vrbani ſeruari ibi cōſtitutiōem bonifacij inouat. ⁊ ſic ob. quia de ſimilibus debet idem iudicari. de conſti. trāſlato. So. vt in glo. licet. ⁊ in ea in fi. dicit Steph. q̄ aliqui tenebāt eā renouatā per id quod habet in proemio ſexti. ¶ Secūdo op. ad id quod dixi. ſ. in. i. notabili q̄ debem⁹ velle laudari. ob. enī illi ꝙ⁹. Spernere mundū ſpernere nullū ſpernere ſe ſe. Spernere ſe ſperni quattuor iſta beant. Sol. Lau. q̄ aliō in deo qui eſt ſumme bonus ⁊ laudabilis vnde etiā ſeip̄m laudat. xxxi. di. tenere. ſecus de nobis quos quottidie mala noſtra ꝓturbant. de cele. miſ. marthe. §. vlt. dic q̄ q̄q; licitū eſt etiā ſe laudare. de renūc. niſi. §. porro. vbi de hoc. ⁊ in. d. c. tenere. ¶ Quero in eo quod dixi. ſ. in. i. notabili q̄ ex laudib⁹ familie laudat dn̄s. an familia ep̄i gaudeat eodē ꝓuilegio cū ep̄o. Sol. Laud. referēs quoſdā dicere q̄ ſic p. l. i. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ de offi. archi. dilecto. C. ne fil. ꝓo pa. auē. habita. ſm que iura tales non debēt affligi ſicut nec ep̄s ꝓo ſuis rebus ō bet vllā exactiōem ſportularū ſuſtinere alioquin exactor reddere duplū debet. ⁊ ſi militat ꝓdit cingulū. ſi eſt clericus depo nitur. in auē. de ſanc. epiſ. §. ſportula. col. ix. ⁊ hoc videt̄ placere Laud. qui dicit rōnē eſſe. nā ex moleſtatōe familie moleſtat dn̄s cuius intereſt habere ſubditos locupletes. in auē. vt iudic. ſine quoquo ſuffra. §. cogitatio. col. ij. ⁊ no. de dila. c. ſi. Et ꝓo hoc quod dico in ſeq. q. Et hoc infert ad aliud an ſcriptores gaudeāt ꝓuilegio ſcholarū? in quo dicit Bertrād⁹ q̄ actu ſcribētes gaudent alij non etiā ſi ſint pati ſcribere. ff. ō muli. teſta. ex eo tpe. ꝓo hoc quod no. de priui. c. pe. dic verius q̄ ſcriptores non cenſent̄ de familia ſcholarū nec gaudēt eo⁹ ꝓuilegio quod dixi. de loca. c. i. in. i. q. ſolet tamē alicubi fieri extenſio vt ſcriptores gaudeāt immunitate ſcholarū quo ad quedā eis enī fauendū: quia ſūt valde neceſſarij ſtudētibus.

¶ Secūdo quero an cōpetit dn̄o actio ꝓo moleſtia vel iniuria irrogata ſue familie? arguit Laud. q̄ ſic de proba. licet. in fi. In cōtrariū. ō ꝓuile. auctoritate. li. vj. Sol. q̄ ſi ex grauamine illato familie impedit vtilitas dn̄i ſiue in ſeruitio p̄ſonali ſiue reali poteſt dn̄s agere contra moleſtātes ſaltez de dolo cū alia actio deficit. ff. ad municip. de iurc. i. rñſo. C. de decur. l. generali. de iude. c. ij. de appel. dilectus. vbi de hoc. ꝓo hoc ff. de dolo. l. i. Ad. c. auctoritate reſpondet Lau. q̄ ibi exempti conſtituebāt ſe vt actores principales in cauſis ſuo⁹ hominum vt aduerſario⁹ conditio eſſet durior qui volebant exēptiōem ſuam ad alios extēdere. dic q̄ aliud eſt querere an ex emptio conceſſa dn̄o extendat̄ ad ſubditos. ⁊ dic q̄ non. d. c. per exēptiōem. ⁊ ratio ibi redditur. aliud eſt querere an ꝓ iuria ſubditi poſſit agere dn̄s quatenꝰ ſua intereſt. ⁊ dic q̄ ſic per predicta. ¶ Tertio quero circa predicta domin⁹ habēs omnimodā iuriſdictiōem in quodaz caſtro ſuis cōſulibus quos ibi de nouo creauit ſub ea forma vt ꝑpetuo ſic eſſent mutādo ſingulis annis conceſſit cognitiōem oium cauſarū caſtri ⁊ eꝰ territorij exceptis cauſis feudalibus an poterūt dominuz vel eius familiā ibi delinquētes ⁊ inuentos condemnare? arguit Lau. q̄ non quia ſi dominus vellet abdicare dūm nō poſſet ſicut nec ep̄s poteſt abdicare que ſunt honoris ep̄alis vt viſitatiōem ⁊ cathedraticū. de dona. paſtoralis. no. Idem. ſt. in ſum. de offi. or. §. quid ꝓtinet. ſic ergo nec ordinari⁹ ſuā iuriſdictionem. ff. de iuriſ. om. iudi. ⁊ quia. Item in generali ſermone ꝑſona loquentis intelligit̄ excepta de iureiurā. petitio. ergo ⁊ p conſequens intelliguntē excepti illi de familia ſine quib⁹ ſtat⁹ domini non eſſet integer. vj. q. i. quiſquis. de offi. archi. dilecto. In cōtrariū nam tranſferēdo in ꝓſules videt̄ nihil de ſuo tranſferre: ſed potius iuris ſui ſupiores. nā ⁊ ſi cōſules cū nō puniant ab alio ſupiore punietur ſic ergo vtilius eſt ꝓ cōſules puniri qui cū eo mutuus agent tanq̄ zelantē ſalutē eius. ar. de re iudi. ad apoſtolice. li. vj. Sol. Lau. tenēdo ꝓmū quia ꝑ factū ſuū non potuit iſte dn̄s ꝓiudicare ſuo ſupiori. ar. de iureiu. cā te. de preſcrip. ſi diligenti. niſi forſan iſti conſules hoc ꝓcepiſſent contra illum ſupiorem quod poſſent. ar. de preſcrip. audi. cum ibi no. dic q̄ hec queſtio incidit in illā. An quis poſſit iudicare a ſeip̄o vel ab eius inferiore vel per eius ſtatuta puniri. de quo in regula an licet. li. vj. ⁊ dixi. de ma. ⁊ obe. cū inferior. de rap. c. i. de conſti. c. ij. li. vj. ¶ Quarto quero in eo q̄ hic dicit de ſacramēto corpis xp̄i. quare fuerūt inſtituta ſacramenta eccleſiaſtica cū abſq; ipſis deus poſſet dare vitā eternā Sol. Adath. q̄ ꝓpter tres cauſas. primo ꝓpter humiliatiōez. ſecūdo ꝓpter eruditionē. tertio ꝓpter exercitiū. Humiliatio eſt quia humiliamur rebus inſenſibilibus. Eruditio per id quod foris agitur eruimur ad intelligendū aliqd in e rius. Exercitatio eſt in ipſa receptiōe. ꝑ hoc. de cōſe. di. v. nū quā. de renūc. niſi. §. verū. de hoc in. iij. ſen. in prin. ⁊ dixi de ſacra. non ite. in Rica.

Verſi. Urbanus. Not. ſingulariter q̄ papa quādoq; prelatos ei⁹ vocat fratres. ⁊ hoc colligit̄ hic referendo verbū fratribus ad id quod ſequit̄ ibi. ⁊ alijs eccleſiarū ꝓlatis. ꝓo hoc q; clauſula cōcernit oīa ſequētia. de appel. ſēdo requiris. quia tū ob. ad ſ̄ de crimi. fal. quā grauiter. dic q̄ verbū fratribus non cōcernit niſi ep̄os ⁊ ſupiores. ōbet enī clauſula generalis reſtringi vt nō contineat illicita. de dona. cū dilecti. ⁊ quod ibi dixi. ⁊ in. d. c. ſecundo requiris.

Verſi. Tranſiturus. Hic eſt ſecūda ſecūde in qua vt dicit glo. primo ponit̄ prosa cuius exordiū vt dicit cadē gl. durat vſq; ibi. licet igit̄. Sed quia prolixū eſt dubide: q; primo narrat quādo inſtituerit ſaluator noſter ſacramētū corporis ⁊ ſanguinis ſui. ſecūdo que verba tūc dixit: ⁊ quare inſtituit ibi inſtitutione. tertio ponit̄ effectus huius ſacramēti. ⁊ eius laus multiplex ibi hoc eſt. Et illa pars ſubdiuidit̄. vt ibi dico mūdo in quo non erat eius regnū. Jo. ix. Mo. de inſtitutiōe huius ſacramēti facta tpe inſtātis paſſiōis xp̄i in memoriā mortis ſue. ⁊ dicit Laud. q̄ inſtituit ſaluator hoc in vltimo: quia que in nouiſſimis fiunt fortius in memoria cōſeruant̄ ar. C. ne de ſta. defunc. ſi mater. Nome eſt illud que vltio dicūtur melius memorie cōmendant̄. de conſe. di. ii. liquido. ⁊ labilis eſt memoria humana. C. de vete. iur. enuncle. l. ij. §. ſed quia. Ideo ſunt prouidendū. de hoc. j. q. i. ¶ Secūdo no. q̄ ſacramētuz corporis xp̄i eſt ſummū bonū. de hoc. j. in cōtrario. ⁊ dicit ſacramētū: quia ſub tegimēto corpalū rerū diuina virtus veri corpis ⁊ ſanguinis opat̄ effectū. i. q. i. multi. de cōſe. di. ii. ego berengari⁹. de cele. miſ. cū martha. ver. diſtinguēdū. Steph. ¶ Tertio no. q̄ ſaluator corpus ⁊ ſanguinē dedit diſcipulis in cibū ⁊ potū. debet enī ad litterā ibi tribuēdo. ſuppleri apoſtolis. Et dicit Lau. q̄ tunc tribuit eis tanq̄ ſimplicib⁹ laicis q; nullū ordinē ſeu gradū adhuc habebāt. ⁊ de hac receptiōe. l. di. accedēs. ibi iter laicos cōionē ⁊c. poſtea ꝙ eadē hora xp̄s ordinauit eos in p̄ſbyteros dū dixit. hoc facite ⁊c. ſ. tāq̄ p̄ſbyteri. ⁊ de hoc in verſu ſe. q. i. ¶ Quarto no. q̄ cuz ſumimus corpus xp̄i mortē dn̄i annūtiam⁹. de hoc in glo. in verbo annūciam⁹. ⁊ in ea in fine. de cōſe. di. ij. in xp̄o ſemel. ⁊. c. corp⁹. ⁊. c. iterat̄. ¶ Oppo. in eo quod in. ij. notabili dixi q̄ ſacramētū euchariſtie eſt ſūmū. ⁊ ſic videtur q̄ ſit maius aliis ſacramētis. ꝓo hoc quod no. de appel. ex rōne. de illis verbis ſumma ope. ⁊ ſic ob. quia baptiſmus eſt maior. de ſum. trini. c. i. in. §. fi. ſol. Lau. ⁊ Ben. q̄ ſacramētū euchariſtie eſt ſūmū q̄tū ad eſſe. de conſe. di. ij. nihil. vbi de hoc. ſed quo ad effectū magis ſummus eſt baptiſmus. vt in contrario. ſed criſma eſt maius ſacramētum quo ad maioritatē miniſtri: quia non poteſt conferri niſi ab ep̄o. matrimoniū ꝙ eſt maius quo ad ſignificatū: quia deſignat ꝓiunctiōem xp̄i ⁊ eccleſie. de biga. debituz verſus. Idem: i effectu baptiſm⁹ corp⁹ in eſſe. Coniugium

ſigno maioꝛi criſma miniſtro. ¶ Secũdo opp. in eo qđ dicit qꝺ corpus chriſti tradidit ſaluatoꝛ in cibum ⁊ ſanguinẽ in poculum ⁊ ſic videtur qꝺ alia ſit tranſſubſtantiatio corporis alia ſanguinis ⁊ qꝺ corpus ⁊ ſanguis ſint diſtincta cum tamen nõ poſſit eſſe corpus ſine ſanguine nec ecõuerſo. de conſe. di. ij. cõperimus. Sꝺ. vt in glo. facit qꝺ hoc remittit ℙdau. dicit qꝺ licet ſanguis traditur in poculum traditur nihilomin⁹ i cibum: quia vt prediꝛi non eſt corpus ſine ſanguine nec ecõuerſo. vt no. in. d. c. comperimus. Jtez nec ſine deitate ſm̃ quoſdam. vt no. c. di. quid eſt chriſtum: quia ibi eſt deitas per concomitantiã. de eo aũt quod glo. remittit an ſit alia tranſſubſtãtiatio corporis ⁊ alia ſanguinis. glo. in. c. quia corpus. allegato in glo. tenet qꝺ ſic. dicens qꝺ per illa verba hoc eſt corp⁹ meum. panis trãſſubſtãtiat in corpus ⁊ ibi non eſt ſanguis p trãſſubſtãtiatiõem. ſed per mixtiõem ⁊ per illa verba hic eſt ſanguis ⁊c. trãſſubſtãtiat vinũ in ſanguinẽ ⁊ ibi ſimiliter non eſt corpus per trãſſubſtantiatiõem ſed per mixtiõem. ⁊ de hoc in d. c. per archi. ¶ Quero quare ſaluatoꝛ inſtituit hoc ſacrãm tum ſumpta cena? glo. remittit. ℙdau. dicit qꝺ hoc fecit vt finito veteri paſca legalia finem haberent. Jtem vt vehementius diſcipuli memorie cõmendarent. de hoc. ſ. m. i. notabili non autem hoc fecit vt nos pranſi illud ſumamus. de conſe. di. ij. liquido. ℒau. dicit qꝺ hoc fuit triplici rõne. ꝓmo vt deficiente corꝑali pñtia dimitteret ſaluatoꝛ diſcipulis ſuũ corpus in ſignum magne dilectiõis vt hic. ſecũdo quia ſacramẽtum hoc eſt propꝛium memoriale ſiue paſſionis. debent ergo inſtitui paſſione imineñte. de conſe. di. ij. ſemel. tertio vt tanquam vltimũ recentioꝛi memorie traderetur. ꝺ conſe. di. ij. liquido pro hoc vltimo qđ dixi. in. i. notabili. Et ſimile inducit ℒaudu. de doctoꝛibus ⁊ aduocatis qui meliꝛes ponũt rõnes in fi. ⁊ quo ad id quod ꝓme dixi qꝺ non debemus hoc ſacrãm tum ſumere pranſi. dicit ℒaud. qꝺ regulanter non eſt maluz exercere ſacramẽta vel officiũ diuinũ dicere poſt comeſtiõem fallit in miſſa ꝓpter ſacramẽti reuerẽtiaz. d. c. liquido. ⁊. c. tribus. de cele. miſ. ex ꝑte. Jtem fallit in matutinis ⁊ alijs horis que debent dici a ieiunis. de cele. miſ. c. i. Cõpletoriũ aũt non oꝑtet dici a ieiuno nec poſt ipſum oꝑtet ieiunũ ſuari vſqz ad miſſam dici ſequentis quod tamẽ aliqui obſeruãt. quid ſi ſunt in caſtrino miſſã celebraturi poſt cõpletoriũ nihil ſumũt quoꝝ deuotiõem non repꝛobat. ℒaud. ſed neceſſitatẽ nõ laudat. dum tamẽ alias ſint digeſti etiã ſi nihil tota nocte dormierint. de cõſe. di. i. ſacramẽta. ¶ Secũdo quero quot requiruntur in ſacramẽto altaris. ſol. ℙdau. qꝺ tria. ſ. panis vinum ⁊ aqua. de conſe. di. ij. panis. ⁊. c. non oꝑtet. ⁊. c. in ſacramẽto. ⁊ no. e. di. in ſumma. ⁊ panis debet eſſe triticeus ⁊ valet etiam ſi triticũ natũ ſit de lolio: quia nõ inſpicim⁹ quid fuerit ſz quid ſit. lvj. di. vndecũqz. ſecus ſi ex frumẽto naſcat loliuz: qꝛ mutat naturã ⁊ deſinit eſſe frumentũ. vt no. in. d. c. ſacramento. Jtẽ alia farina non debet miſceri qꝺ ſi fiat nõ trãſſubſtãtiatur ſm̃ Jo. ⁊ ℍug. refert tamẽ ℙdaul. theologos dicere qꝺ poſſibile eſt qꝺ vtrunqz premiſſoꝝ in actualitate ꝓprie nature manet ita qꝺ in actu eſt vera natura frumenti ⁊ vera oꝛdei vel alterius licet forte ſenſus non poſſet eas diſtinguere: ⁊ ſic ſola farina frumenti eſt materia ſacramenti ⁊ non alia. Ex hoc dicit ℙdau. qꝺ ſi nutrtura eſt talis per quã tollitur natura frumẽti non fiet trãſſubſtãtiatio: quia ſublata eſt materia ſacramenti: ⁊ ſic ſi magna eſt quantitas farine oꝛdei ⁊ modica frumenti ita qꝺ frumentũ aſſumat materiam oꝛdei deficit materia ſacramenti. ſi autem admixtũ non intantũ abundat ⁊ corrumpat ⁊ in ſuaz naturã conuertat frumentum tunc ex vtroqz efficitur quoddam tertium mixtum ⁊ per conſequens deſint etiam ibi eſſe materia ſacramenti. Jtem panis non debet eſſe de fermento alias nõ conficitur. vt no. e. ti. c. ſi. in gl. ij. Theologi tamen contra. nam azimatio ⁊ frumentatio non diſtinguunt panem ſubſtantialiter cum ſint accidẽtia panis ſicut homo nouus ante peccatum nõ efficitur alter mueteratus ex fermento peccati: ſed ſubſtantialiter idem eſt. ⁊ hoc tenet Gen. licet fieri non debeat: quia de fermento facilius cadit mica q̃ꝺ de azimo ⁊ quia credere debem⁹ chriſtuz hoc feciſſe in azimis cum in domibus iudeoꝛum non eſſet fermentũ ſm̃ ℙdaul. ⁊ hoc vltimũ tenui. in. d. c. ſi. in. ij. q. ¶ Tertio quero ſi panis ſit de aqua roſacea vel alia artificiali. quidaz vt refert ℙdaul. dicũt qꝺ cõfici põt: qꝛ aqua nõ remanet in pane. alij cõtra ⁊ ꝓbabili⁹ ſm̃ Tho. qꝛ ptẽs principales panis qui eſt ſubſtantia vnius ſacramẽti ſũt aqua naturalis ⁊ farina frumẽti qđ etiaz tenet ℳatheus.

Uerſi. In inſtitutione.

vite eterne. ꝺ conſe. di. ij. cũ omnẽ. in pan. ⁊. c. ſpes. i fi. ⁊ qñqz corꝑalis. de pe. ⁊ remiſ. ois ⁊. c. ſe. ℙdau. chriſt⁹ eni eſt aie hũane vita. de pe. di. i. §. añqz Gen. ¶ No. de verbis que dixit ſaluatoꝛ in inſtitutione huius ſacramẽti ibi hoc facite in meã cõmemoꝛatiõem. ⁊ de hoc in glo. in verbo apl̃is. ⁊ in ea ibi in xp̃o ſemel. vbi dicit Joan. quoſdã dicere qꝺ per hec verba xp̃s ordinauit apl̃os. ⁊ de hoc etiã. lxxvj. di. qđ dic. qđ dic vt in ſeq. q. ¶ Quero an ſit verum quod ꝓme dixi qꝺ xp̃s ordinauerit apl̃os ꝑ illa verba hoc facite in meã ꝛmemoꝛatiõem. ℒau. dicit qꝺ ex iſtis v̈bis ſũpſerunt ptãtem cõficiendi vt p̃byteri. ⁊. ſ. ver. ꝓꝛi. in verbo tribuẽdo. latius hoc ꝓſequit dicens id qđ dixi. in. iij. notabili. Et vltra hoc dicit qꝺ hoc verũ eſt qꝺ fuerũt ordinati in ſacerdotes ꝑ illa v̈ba q̃tũ ad effectũ ꝓmũ ꝯcharacteris. i. quo ad cõficiendũ verũ corpus vt p̃dixi. ſed q̃tũ ad ſecũdum effectũ ſ. abſoluẽdũ i foꝛo pnie a peccatis qđ ad ſolos p̃bỹteros ſpectat. de pe. di. i. multiplex. Fecit eos p̃bỹteros poſt reſurrectiõez cũ dixit accipite ſpũm̃ ſcm̃ quoꝝ remiſeritis peccata ⁊c. Jo. xxi. ⁊. xxiij. q. i. §. ſi aũt. Deinde ordinauit eos in ep̃os. die penthe. dum miſit eis ſpũm̃ ſcm̃ in liguis igneis. lxxv. di. ordinatiões. de cõſe. di. j. nocte. apoſtoli vero tũc demũ inceperũt vti miniſterio cõſecrationis qñ diſcipulos ſeptuaginta duos ordinauerunt in preſbyteros rogãtes dñz meſſis vt mitteret operarios i vineã ſuã. xxi. di. in nouo. ſed tñ. ꝓpter exuberantiã ſpũſſancti qua vigebãt non curabãt ꝺ aliqua forma ad inſtar electiõis que fit ꝑ inſpiratiõem. de elec. qꝛ ꝓpter. ſz poſtea inceperũt certã formã ſeruare cũ ℙdaul. ⁊ Barnabam ordinauerũt in ep̃os imponẽdo eis manus. lxxvj. di. qđ dic. Jtẽ cum Jacobũ fratrẽ dñi cõſecrarũt. lxvi. di. porro. vbi de hoc. ¶ Secũdo quero in eo qđ dicit qꝺ in hoc ſacramẽto ſũt mirabilia immutata que ſint hec mirabilia. So. vt in glo. qđ optaut. ibi ⁊ nunc aliter. vſqz ad fi. ⁊ dicit ℒaud. ⁊ Genz. ⁊ ℳath. qꝺ mirabilia ſũt immutata: qꝛ in veteri teſtamento dabãtur ⁊ promittebant tpalia nunc danꝺ ⁊ ꝓmittũtur ſpũalia. de bap. maioꝛes. Jtẽ qua patres antiqui paſcebãt manna ⁊ mortui ſunt. nos vero paſcimur pane vite imortali qui ꝺ celo deſcendit. de conſe. di. ij. reuera. vbi de his mirabilib⁹. ⁊ in hac glo. ibi pſalmiſta pſalmo. cxxvj. niſi dñs. ibi. di. ij. eſca. ⁊. caudas. ¶ Tertio quero an hoc ſacramẽtũ cũ ſit ita mirabile habeat priuilegiũ vt fugiẽs ad corp⁹ xp̃i gaudeat imunitate. Sol. ℙdau. ar. qꝺ ſic. ex hac lr̃a que dicit in hoc ſacrãmto ſigna innouata. vult dicere qꝺ cum ſit admirabile vt in litera dicit debet gaudere immunitate qua gaudet eccleſia in qua ceſſant hec mirabilia. de quibus hic in glo. quod optauit. ⁊ hoc tenet ℍoſtien. eo. ti. ſane. vbi de hoc dixi. in. ij. q. vbi tenui eiz ℍoſti. ꝓpter reuerentiã tanti ſacramenti licet multi contra.

Uer. Hoc eſt memoriale.

ℍec eſt tertia ꝑs exoꝛdij. vt dixi. ſ. ver. trãſituros. Et quia vt ibi dixi ꝺ ponit effect⁹ ⁊ laus multiplex huius ſacramẽti. ideo põt ſubdiuidi in quinqz. ſcõa ibi. hec eſt cõmemoꝛatio. tertia ibi. o diuini. quarta. o ſingularis. quinta o excellẽtiſſimũ. ℙdoſſent ⁊ alie ptĩcule ſignari. alie nãqz. i. alioꝝ ſanctoꝝ ⁊ rerũ oĩum ꝑteritarũ a nobis abſũtiũ recolim⁹ mortuaz. vñ legit̃ o mors ero mors tua morſus tuus ero inferne crucis. cõcoꝛ. de ſum. trini. ele. vna. i ꝑn. vbi de ꝺ affixũ tpe paſſiõis. de cõſe. di. ij. qꝛ paſſus ſalutis eterne. ¶ No. qꝺ in hoc ſacramẽto fit rememoꝛatio nr̃e redẽptionis ꝯcordãtie. in gl. in v̈bo memoriã. Et dicit ℒau. qꝺ ideo in paſca hoc fit ad repñtandũ qđ olim factũ eſt vult dicere qꝺ tũc ſumim⁹ euchariſtiã ad talẽ repñtatiõez. de conſe. di. ij. ſemel. Et qꝛ quottidie peccam⁹ ⁊ ſic cõtinua medicina egemus. c. di. ſi quotiẽſcũqz. iõ debem⁹ hoc facere quottidie ⁊ ſi nõ de facto tñ affectu. e. di. quid eſt. ⁊. c. vt quid. de facto aũt ſepe nõ facim⁹: qꝛ licz quottidie cõicare nõ ſit laudãdũ vel vituꝑandũ. multotiẽs tñ expedit abſtinere ex cã etiã ſine culpa. vi. di. teſtñ. de pe. ⁊ remiſ. ois. no. de p̃bẽ. ſignificatũ. ſz debem⁹ cauere ne ꝺ accidat ex noſtra culpa. e. di. ſi qs itrat. ¶ Scõo no. qꝺ ꝑ hoc ſacramẽtũ retrahimur a malo. de cõſe. di. ij. cũ oẽ. ⁊. c. quotiẽs. ⁊. c. triſorme. ⁊. c. ab⁹. qđ dicit ℒau. ꝓcedere. dũ tñ qñ hoc ſumim⁹ abſqz mortali. ꝺbem⁹. n. nos ꝓbare an ſim⁹ ſine peccato alias indiciũ nobis mãducam⁹ ⁊ bibim⁹. de ꝯſe. di. ij. q ſcelerate. cũ. c. ſequẽtib⁹. vẽcialia v̈o dicit ꝺ ſacrm. e. di. cũ oẽ. nõ aũt mortalia. ⁊ iõ baptiſm⁹ ꝺ reſpectu dicit maius ſacramẽtũ: qꝛ mortalia tollit. xxvij. di. §. verũ de pe. diſt. vj. nullus expectet. ⁊ hoc reſpectu etiam verbũ dei

deducens quem ad compunctiõem dicitur non minus ꝙ̃ corpus christi.i.q.i.interrogo. ¶ Tertio not.ꝙ saluator etiam post passionem remãsit cum apostolis ibi vobiscum sum.⁊ intelligit ℔au.per gratiam. ℳath.xviij.vbicunq; duo vel tres congregati fuerint in nomine meo ibi sum in medio eorꝝ xx.di.quibus.i.q.i.cum scriptura.xxxij.q.i.alienus. In alta ri autez est presentia corporali pro hoc littera ibi. Et essez eiz eis etiam presentis corporali que littera facit contra dictum ℔au.quia videtur velle littera ꝙ semper fuit saluator cum apostolis etiam pñtia corporali sed intellige modo predictor quãdo.s.conficerabant eucharistiã alias erat cum eis tantum per gratiã.vt predixi.⁊ dicit ℒau. ꝙ licet deus sit vbiq; hoc est verum potentialiter sed corporaliter seu realiter est tantuz in celo seu in hostia.⁊ de hoc infra.q.iij.in fi. ¶ Oppo. i eo qõ dicit ex passione christi mortem nostram mortuam fuisse. per hoc enim sequeretur ꝙ facti essemus immortales quod cõstat falsum esse. So.metu contrarij glo.in verbo nostraz subaudit eternam. Et vult dicere ꝙ moꝛs eterna ad quã damnati eramus ex peccato primorum parentum fuit sublata p christi passionem. ¶ Secundo op.ad hoc quia etiam post passionẽ multi damãtur.õ sum.tri.c.i.ver. ventur⁹.soluit ℔aul. ꝙ mortua est moꝛs eterna in habentibus fidem ⁊ charitatem d.c.i. ¶ Quero in eo quod dicit ꝙ in eucharistia christus est presens sed sub alia forma quare hoc fuerit institutum? glo. ⁊ quare remittit. ℒau.soluit formãdo plures questiões vsq; ad.ix.q. Et exponit sub alia forma.i.sub alijs dimensionib⁹ ⁊ mensuris ꝙ̃ fuerint in cruce sed eiusdem substantie seu essentie.vt hic in littera.⁊ de hoc.j.q.iij.dicit ℳath.ꝙ ideo sub figura panis ⁊ vini fit:quia non habemus in vsu carnem crudam comedere ⁊ sanguinẽ bibere.de conse.di.ii.quid sit ⁊ sanguis.⁊ de hoc.j.q.ix. Secundo quero an conuersio que fit in hoc sacramento sit passibilis in eo ꝙ panis cõuertitur in verũ corpus ⁊ vinum in verum sanguinem? sol. ℒaudu.notando ꝙ triplex est agens.quoddã artificiale ⁊ hoc semper p̃supp̃oit materiã.aliud naturale ⁊ licet hoc semper possit denudare materiã vna specie ⁊ inducere aliam.prima tamẽ materia semp manet. Itẽ licet duo predicta agentia possint spoliare materiã vna forma ⁊ aliã inducere.vnã tamen rem non possũt in aliã mutare.tertiũ agens supnaturale ⁊ hoc ex potestate absoluta producit totũ etiã õ nihilo ideo in agendo nõ eget materia seu alia re fortius ergo potest vnã rem totam in aliã trãs substãtiare:quia maius est de nihilo aliquid facere ꝙ̃ vnã rez totã in aliam transubstantiare iccireo licet conuersio realis sit impossibilis agenti artificiali vel naturali.ar.in sti.de re.diui. §.cuz ex alieno.possibilis tamẽ est supnaturali. de sum.trini. c.i.in prin. ¶ Tertio quero quid fit de substantia panis ⁊ vini? Sol. ℒau.referens tres opi.primi dicunt ꝙ subiectũ anhilat.alij ꝙ remanet in hostia cũ corpore.tertij ꝙ conuertit in corpus.quia licet verba succssiue proferãtur. vno tamẽ instanti conuertit panis diuinitus ⁊ supnaturaliter eius substantia omnino conuersa ⁊ mutata in veram substãtiã corporis nihil remanẽte de substãtia panis.de cõse.di.ij.quia corpus.⁊.c.asi ⁊ hec cõiter tenetur. ¶ Quarto quero an quantus fuit saluator in cruce tantus sit in hostia? sol. ℒaud.p̃muttẽdo aliqua. dicit enim ꝙ substãtia panis non cõuertit in quãtitatẽ corporis nec in aliud accidens sed solũ in substãtiã. dicit etiã ꝙ iter oia p̃dicamẽta substantia est nobilissimũ ⁊ substat oibus alijs ⁊ sustentat ⁊ est substantia ipsa quasi ipsum quid rei. dicit etiaz ꝙ substantia non est quid diuisibile nisi mediãte adherẽti nec est quid visibile nisi mediante qualitate vnde subtracta quantitate non põt diuidi nec subtracta qualitate videri. dicit etiaz ꝙ deus pepegit ⁊ ordinauit cũ verbis ⁊ elemẽtis ꝙ verbo apposito ad elementũ fieret sacramẽtũ.i.q.i.detrahe. voluit enim ꝙ vbicũq; presbyter presente pane dicet hec verba. Hoc est corpus meũ panis cõuertit in corpus. de cõse.di.ij.panis. Et in hoc videt ℒaud.p dictionẽ vbicũq; sentire opi. Immo. de qua de elec.quod.sicut ꝙ sacerdos etiã non celebrans missam dicens illa verba conficiat.cuius contrariũ cõiter tenet vt ibi dixi.dicit etiã ℒau.ꝙ aliter est corpus in celo aliter in hostia licet sit vbiq; totus:sed in celo est substãtia mediãtib⁹ dimensionib⁹ ꝓꝑijs.idest ꝓꝑia quãtitate seu mẽsura.i.talis qualis fuit in cruce licet in celo sit in corpe glorificato.in hostia vero ẽ tota substãtia nõ mediãtib⁹ dimẽsionib⁹ suis:sed quãtitas ⁊ qualitas ⁊ alia accidẽtia ibi sunt ex naturali cõcomitãtia ita ꝙ substantia ibi dominat ⁊ accidẽtia omnino accedunt ⁊ sic cum substantia omnino sit indiuisibilis ⁊ inuisibilis per ꝝsequens ⁊ accidentia.secus in alijs rebus in quibus substãtia se regulat ſm sua accidentia:quia mediãte ꝙ̃titate diuidit ⁊ mediãte ꝙ̃litate videtur.dicit etiam ℒau.ꝙ diuinitas verbi replet totum mundũ.vnde non est mirũ si supnaturaliter substantiã panis conuertet in corpus suum. Itez vbi vult ⁊ in tot locis quot voluerit ⁊ totiens quotiens.de conse.di.ij.quid sit sanguis.vbi dicitur ꝙ sicut diuinitus verbũ dei vita est que totũ implet mundũ ita licet in multis locis ⁊ innumerabilib⁹ diebus illius corpus conficretur.non sunt tamen multa corpora christi nec multi calices sed vnũ corpus ⁊ vnus sanguis cum illo quod sumpsit de vtero virginis ⁊ quod dedit apostolis. ⁊ sequitur ibi diuinitas.n.verbi complet illud quod vbiq; est ⁊ coniungit ac facit vt sicut ipsa vna est ita corpus christi ⁊ vnũ corpus sit in vnitate. Et hoc dicit ℒau.ꝙ cum ipsa diuinitas sit vbiq; possibile est substantiã panis que est hic in corpus cõuerti sic ꝙ vnũ corpus non fuerit augmẽtatũ seu diminutuz ex hoc.⁊ idem de pane qui est alibi.⁊ sic quotiens iueniuntur panis ⁊ verbum sacerdotis ⁊ intentio conficrandi ⁊ totum coniungit totiens fit hoc sacramẽtum.quia sic deus pepigit cum his rebus vt predixi ⁊ voluit ꝙ hec verba haberent hanc vim sicut ⁊ illa verba habent vim suam ⁊ sic de rebus etiam per se sicut etiam artificiose lapis transit in aurum ⁊ in similib⁹ ſm ℒaud.quod̃ simile est valde largum.vnde etiã ℒaud. dicat ꝙ hec actiones differũt.dicit etiam ꝙ substantia panis cõuertitur in carnẽ i stomacho sed aliter ⁊ aliter vt dictum est. Cõcludit ex p̃missis ꝙ his bene pensatis ad premissaz questionẽ ⁊ omnes similes põt de facili responderi. Et in hoc dicit ꝙ deus est multipliciter in loco.quod dixi.s.in.iij.notabili.sed hic formaliter loquit ℒau.ideo adhuc hic resumo. Dico ergo ꝙ multipliciter deus est in loco.vno modo potẽtialiter ⁊ sic est vbiq;.alio modo gratiose ⁊ sic est in p̃destinatis sic ꝙ nõ in p̃scriptis.tertio modo corpaliter ⁊ hoc duobus modis. vno modo sub ꝓꝑijs dimẽsionibus ⁊ mensuris ⁊ hoc modo est in celo talis ⁊ tantus quantus fuit in cruce.alio modo ibi sunt eius dimensiones mediante substantia. vt dixi.s.c.q.⁊ hoc modo est in qualibet hostia integer ⁊ totus sed hostia est ibi sub quãtitate ⁊ sub ꝓꝑijs suis dimensionibus ipas ergo dimensiones hostie substantia corporis non excedit ⁊ ex hoc patet solutio questionis.⁊ ꝙ sit possibile ꝙ christus sit totus i celo ⁊ totus in qualibet hostia inducit ℒau. quia sicut patet ex his que dicta sunt.s.c.q. diuinitas dei totum mundũ replet ⁊ ideo possibile est sibi ꝙ cõuertet hunc panẽ in corpus suũ totum ⁊ aliũ panẽ eodẽ mõ ⁊ sic in infinitũ nonq; corpus conuertat in panẽ ſz panis in corpus:qz deus ita pepigit ⁊ ordinauit. ¶ Quinto quero quare nõ ꝙsumit exque totiens sumit sol. ℒaud.dicẽs solutiõem ex p̃missis patere.nã quotiẽs panis ⁊ vbũ sacerdotis ⁊ intentio inueniũt simul totiẽs fit transubstãtiatio:qz panis trãsit i corpus nec augmẽtũ nec diminutio nẽ corpi p̃stat dictũ est.s.q.pr.cessante eni materia panis cessabit ⁊ corpus. ¶ Sexto quero quant⁹ est xp̃s in celo? Sol. ℒau.ꝙ tantus quãtus fuit in cruce.⁊ hoc etiã dictũ est.s.q. iiij. ¶ Septimo quero q̃tus est xp̃s i hostia? ℒau.querit ⁊ hoc etiã dictũ est.s.q.iiij.dicit etiã ℒau. ꝙ sic querẽdo male q̃rit cũ quãtitas ⁊ alia accidẽtia ꝓꝑiã naturaz amiserint sic ꝙ sunt in sacramẽto mediãte substãtia ⁊ nõ cõuerso.ipm enim corpus nõ est punctabile.i.nõ diuisibile nec locũ occupat ⁊ hoc ꝓpter naturã substãtie dñantis que nõ occupat locũ nec punctat. exquo sequit ꝙ totus xp̃s est sub qualibet pte hostie sicut sub tota. Exemplũ in speculo quo fracto apparet tota imago hominis sub qualibet parte sicut sua toto. Et in alalibus annulosis sicut sunt anguille:quia si diuidũtur ita se mouet cauda sicut caput.nam in quocũq; loco est vna pars corpis diuini ⁊ alia ⁊ ita erit in corpore glorificato. Sed non bene dicitur tantus est in sacramento seu in hostia cum quantitas sit in hostia sic omnino separata ⁊ alia a substantia corporis vnde ipm non potest limitare nec mensurare ⁊ ita est totus sub artissimis spẽbus.i.in parua hostia sicut in magna.de cõse.dist. iij. duz tũ frangitur. Octauo quero an corpus christi frangitur sub hostia? videtur ꝙ sic.de conse.di.ij.ego berengarius. vbi dicit ꝙ manibus tractat ⁊ frangitur ⁊ fidelium dentib⁹ atteritur. ℒaud.contra:quia cum sint ibi accidentia mediante substantia non diuiditur nec frangitur corpus cũ sit substãtia indiuisibil.vt dixi.s.q.iiij.⁊.vii. Ad.c ego berengari⁹ dic ꝙ intelligit de spẽb⁹ panis ⁊ vini que atteritur ⁊ frãgũt. ¶ Nono quero circa id quod dixi.s.q.i.pone ꝙ deus faciat miraculose ꝙ appareat sanguis in altari vel caro humana an hoc sacrificium erit sumendum? videtur ꝙ sic.arg.eo.ti.ex pte.ibi postq̃ totum acceperit eucharistie sacramentũ.⁊ de conse.di.ij.com

perimus.⁊ hoc quidam concedunt.ſed Laud.dicit q̄ nō eſt ſumendū.de conſe.di.ij.de hac.⁊ de hoc videt tenere Alb a the.⁊ eſt verus. ¶ Decimo quero in eo q̄ dicit de ſequacibus apoſtolorū qui ſunt ſequaces? glo.in verbo ſequacibus. dicit q̄ hi qui ſequuntur per fidē.qui aūt ſint ſucceſſores apoſtolorum glo.remittit.

Uerſi. Hec eſt cōmemoratio

¶ No.q̄ in hoc ſacramēto recolimus paſſiōem dominicā nam in fractione hoſtie ⁊ calicis effuſione in ore fideliū nihil aliud ē q̄ corp⁹ dñi in cruce imolati.de conſe.di.ij.dum frangitur.⁊.c.duplicē.⁊.c.quia morte. ¶ Q̄ p.quia cōmēdatur effuſio lachrimarum cū tamē alibi reprobetur.C.de fal.l.vbi ff.de offi.pſi.l.obſeruādū.xxiuj.q.iij.eſt mutata.ſol. Daul. q̄ hic loquitur de lachrimis pueruētibus ex letitia ⁊ pietate vult dicere q̄ iſte cōmēdant.cōtraria vero loquūtur de iudice qui debet a lachrimis abſtinere nec per eas moueri.,pſeq; aūt Dau.dicens q̄ etiam q̄ñq; effundūtur lachryme ex dolore.vnde Aug.durus eſt cui⁹ mentis dolorē oculi carnis nequeūt declarare.de pe.di.iij.ſunt plures.⁊ hoc patet ex deſcriptione.nam luctus eſt gratia vehemēter dolendi de malo q̄ accidit vel bono quod deficat.vide Gre.in moralib⁹. Niſi in reatu culpe qua nos ligauimus miſericorditer dimittatur pfecte flere non poſſumus.glo.ſup Math.v.dicit q̄ luctus due ſunt ſpēs.vna p̄ peccatis p̄p̄ijs vel alienis.alia p̄ deſiderio celeſtis patrie.dicit ēt Daul.q̄ pōt generali⁹ dici q̄ eſt luctus malus ⁊ cupiditas de quo dicit.ploraſt lachrimis amiſſa pecunia veris. Item deceptionis ⁊ mordinate paſſionis.xxij.q.j.§.lugere.⁊.c.quā p̄posterū. Et Seneca de negligētibus facere debito tpe dicit q̄ tunc lachryme nihil p̄future cadūt. Eſt etiā luctus bonus ⁊ hic triplex.cōpunctiōis.pſal. Lauabo per ſingulas noctes lectū meum. Item cōpaſſiōis. Job.xxx.flebam ſup eum qui afflictus erat.⁊ eccleſi.xxij.ſup mortuū plora. Item deuotiōis vt hic. vt in pſal. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū quādo veniam ⁊ apparebo ante faciē dñi. Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte. Thobie.xj Fleuerunt ambo cum gaudio ſimul. ¶ Secundo opp.in eo q̄ dicit q̄ in hoc ſacramēto habemus leticiam ⁊ lachrimas.⁊ ſic videt eadem res parere cōtrarios effectus penā ⁊ p̄mū.cōtra id de bap.maiores.ver.preterea.lvij.di.ſi quis.de furtis. intellecto.ff.de ſolu.qui ſic ſoluit.⁊.l.qui hoiez. Sol. Dau. q̄ hic loquit de lachrimis letitie.idem Lau.dicens q̄ lachryme hic tendunt ad vnū effectū cū gaudio.ſ.ad cōpūctiōez deuotā: q̄ igitur affligit corpus vt letet aīus.⁊ q̄ etiā plures ſūt qui frequēter p̄ gaudio lachrimas fundūt cui⁹ q̄ p̄ra. dicit tū Lau.q̄ q̄ñq; vna res opatur cōtrarios effectus.de furtis. debitores.vbi vna ſolutio parit obligatiōem ⁊ liberationem ſed dic q̄ illud eſt diuerſo reſpectu.

Uer. O diuini.

No.q̄ hic cōmendat immē ſitas amoris.cōcordat.de ſū. trini.firmiter. ¶ Secūdo no.q̄ in deo eſt ſupabūdātia pietatis.nā quēcunq; cōtritum recipit.de pe.diſt.uj.talis.⁊ dicit Daml.q̄ ſupabundātia denotat exceſſiuz qui cōuenit vni ſoli.ff.ō verbo.obli.vbi ⁊c. ¶ Tertio no.de affluentia diuine largitatis.oēm eni aiam ſaturauit bonis.de pe.di.iij.adhuc i ſtant vltra mediū ⁊ abūdantiā benedictiōis ⁊ oium copiaruz tribuit.xvj.q.i.reuertimini.⁊.q.vij.maiores. ¶ Quarto no. q̄ homo dñatur oibus rebus.quod intellige de iſtis iferioribus.nam ⁊ natura naturās.ſ.deus oēs res ⁊ earū fructus fecit gra hois.inſti.de re.diui.§.partus.ff.de vſu.in pecudum. homo eſt digniſſima creatura.ruz ⁊ factus eſt ad dei ſimilitudinē.ff.de edi.edic.iuſtiſſime. ¶ Quinto no.q̄ ſpūs celeſtes adminiſtrant hoībus quod intelligit Dau.quo ad p̄deſtinatos.de conſe.di.ij.hoc.de pe.di.iiij.ſi ex bono.⁊.§.ſicut itaq; Et dicit canon in hora imolatiōis ad vocem ſacerdotis aperi celos ⁊ in illo ieſu xp̄i miniſterio choros angelorz adeſſe.de cō ſe.di.ij.quid ſit ſanguis. Item adminiſtrant angeli hoīb⁹ p̄ curādo ſaluatiōem corz.vnde dicit q̄ quelibet aia fidelis habet ſuū angelū cuſtodez.verſus. Angele qui meus es cuſtos pietate ſupna. Me tibi gmiſſū ſeruā defende guberna.

Uer. O ſingularis.

Not.q̄ p̄digalitas alibi re p̄bat.de conſue.c.pe.vt dicit Dau.,p̄digalitas hic oīdit minimū amorē ⁊ dilectiōem.exponit aūt Ben.prodiga.i.effuſa Secūdo no.q̄ in hoc ſacramēto xp̄s tribuit ſeipſum.de hoc in glo.no.in principio. ¶ Tertio no.de cibo ligni mortiferi ⁊ intelligit Lau.de pomo.q: alias homo non erat moritur⁹ neceſſitate nature.de conſecra.di.iij.placuit.nec etiā poſt peccatum ſi ſemper ederet de ligno vite.vt legit in.ij.ſen.di.xxx. ⁊ in hoc etiā nota de cibo ligni vitalis.i.xp̄i.vnde Luce.xxiij.ſi in viridi ligno hoc faciūt in arido q̄d fiet. ¶ Quarto no. q̄ eſius ligni mortiferi ſauciant.quod exponit Ben.i.vulnerauit vulnere mortali.ſimile verbum.de pe.⁊ remiſ.omnis. Quinto no.de pane angelorz.⁊ intelligit Dau.de mānā.⁊ ſic etiam intelligit glo.in verbo homo.in eo q̄d allegat pſalmū. Attendite.ibi enim dicit de mnā.⁊ dicit panis angelorum:quia miniſterio angelorum p̄parabat in aere. ¶ Sexto no.q̄ panis ſacramēti nō cōſumit.i.ipſe xp̄s qui ſemp fuit eſt ⁊ erit.de cōſe.di.ij.ſemel imolatus.⁊.c.in xp̄o ſemel. ¶ Septimo no.q̄ recipiens euchariſtiā non trahit corp⁹ xp̄i ad ſe ſed trahit ab illo ⁊ ei cōformat.ſ.per gratiā quaz ſuſcepit de ipſe.di.ij.ſpecies. ¶ Octauo no.differētiaz inter donuz ⁊ munus.ff.de verb.ſig.aliud.⁊.l.munus.hec tamē littera hoc non probat:imo potius p̄bat q̄ ponātur hic p̄o eodē in effectu. ¶ Opp.in eo q̄ dicit q̄ in ſacramento xp̄s dat ſeipſum. nemo eni poteſt ſe dare:q: nemo dñs mēbroz ſuoz.ff.ad.l. aquil.liber.homo.xxiij.q.v.ſi nō licet. Sol. Dau.q̄ homo dare poteſt totū ſuum arbitriū ⁊ talis eſt mos ſe offerētiū. vt in litteris.quod etiā dicit glo.in ver.ſeipſum.mos eni eſt i ſalutatione offerre ſeipſos.nam vt dicit Dau.habemus p̄p̄rium arbitriū niſi per p̄feſſiōem ſit a nobis abdicatū.xij.q.i.ſi dicatis.⁊ dando illud damus noſipſos quo non eſt donum maius.vt hic.⁊ hoc facit ad.q.ō qua iſra.q.i. ¶ Secūdo opp. in eo q̄ laudat hic cibus ſacramēti:q: ſumme impinguat.alibi eni hoc redarguit.de conſe.di.v.ne tales. So.hic cib⁹ impinguat non carnē ſed aīam. In cōtrario aūt redarguit cibus corpaliter impinguens. Dau. ¶ Quero in eo quod dixi.ſ. in.i.cōtrario q̄ nō eſt maius donū q̄ dare ſeipſum quis magis meretur.an is qui facit opus meritorū ex voto vel p̄feſſione:an qui mera voluntate.glo.in verbo ſeipm.determinat q̄ p̄mus per rōnes de quibus in ea.⁊ hanc glo.no.q: ſingulariſ.⁊ multi p̄ma facie aſſerunt cōtra.⁊ cum glo.idē Dau. ⁊ in ea ibi venerabiles.de offi.or.ſi canonici.in glo.antepe.li. vj. ¶ Op.ad hoc q̄ imo magis mereatur qui mere volūtarie:q: ea ſūt i nīs officijs gratiora q̄ cū liceat nobis ñ impēdere tamē cauſa dilectiōis impendimus.xxviij.q.i.nam nunc. Sol.Steph.q̄ eſt quedā neceſſitas coactiōis ⁊ hec cōtrariat volūtati.de ſpō.cū locum.⁊ hec diminuit de laude act⁹ vtuo ſi:q: volūtarium multē elegit deus.xv.q.i.nō eſt.⁊ de tali loquit cōtrariū. Alia eſt neceſſitas ex interiori inclinatiōe p̄cedens vt videmus in habituatis ad virtutē quā ſequūtur quaſi ex quadā inclinatiōe p̄pter cōſuetudinē bene agendi ⁊ hec ē in beatis nec diminuit ſed potius auget de laude virtutis.⁊ ō hac loqtur queſtio. Eſt ⁊ alia neceſſitas in fine vt ſi volo trāſfretare habeo neceſſe nauem ingredi ⁊ hec etiā nō minuit de merito actus virtuoſi.immo quanto actus eſt nobilioris finis tanto eſt laudabilior.⁊ de hac poteſt etiam intelligi queſtio. ¶ Secundo quero in eo quod dicit q̄ iſte cibus impinguat non ventrem ſed mentem an hoc ſacramētum deſcendit ad ſtomachum? Dau.videtur dicere q̄ ſic.dicit enim ſm theologos q̄ manet corpus donec ſpēs cōſumpte ſint potentia digeſtionis vel alio modo. Ex hoc videtur q̄ ſi canis comedat euchariſtiaz in eius ſtomacho deſcendat.quod videtur Laudu.dicens q̄ non eſt abſurdum ſi ſub viceribus animalium includitur id quod quandoq; includitur in vili pixide.argu. de conſe.di.ij.qui comedent. Ex hoc dicit non eſſe verū id quod dicit glo.de inde.⁊ ſi indeos.cum dicat q̄ non deſcēdit in ſtomachum.quod etiam videtur ſentire hic in glo. in verbo confirmatur.in eo quod remittit ad no.ibi.de conſ. di.ij. non iſte.ibi enim dicit gl.q̄ non deſcendit in ſtomachum.⁊ dicit Guil.ſm predicta intelligendū.de cōſe.⁊ iſ. ij.tribus.⁊ quod ibi no.glo.⁊ hoc communi⁹.ſcilicet q̄ durat donec durant ſpēs.q̄ tenet Tho.pte.uj.ſumme.q.lxxvij.ar.ij.⁊ Richar.in.iiij.di.xj q.i.

Uer. O excellentiſſimū.

Not.q̄ hoc ſacramentum debemus cunctis ſtudijs honorare:quia ex tota anima debemus deum diligere.de peniten.diſt.i.charitas ¶ Secundo nota illud cuius donum vel munus inſpicitur eius memoria ſtrictius retinetur p̄o hoc quia naturaliter donatarius donanti obligat.ff.de fur.ſi pignore.de petit.here. ſed ⁊ ſi lege.§.conſuluit.de teſtamen.cum in officijs.ex hoc arguit Laudu.contra ſcholares qui male ſoluunt doctorib⁹ vel peritis dicens.q̄ ex hoc mento perit memoria in bene

legendo vel cõsiliũ dãdo. versus. Unueris infundas oleũ fuge nomẽ auri. Sic egre menti potent medicina parari. Et ex hoc q̃ dicit hic de memoria huius sacramẽti. dicit ℣aul. q̃ sic etiã in memoria ꝑamuno⁹ veneramur imagines. de conse. di. iij. venerabiles. ⁊ arguit cõtra donatarios qui donũ alij donant: q̃ ex hoc non vident memoriã tenere donantis. qñq̃ enĩ aliquid seruari debet ad memoriã. de pe. di. i. §. his auctibus. ver. item illud. ⁊ di. iij. undas. in fi. vij. q. i. denq̃ ⁊ ix. q. iij. mãdamus. de eta. ⁊ qua. intellexim⁹. qñq̃ etiã aliqd desituñ vt memoria tollat. lxxxi. di. valet. xv. q. i. mulier. ⁊ ℔ est contra illos qui munuscula mulierũ cõseruãt solicite ⁊ fer uenter aspiciunt.

Uer. Licet igitur. ℣Dic vt dicit glo. i. ĩ pn. huius cle. est. ij. ter tie. ⁊ vt di. it illa glo. hic est narratio. in qua p̃missa multiplici cã celebrationis festi corporis x̃pi diem statuit qua debuit cele brari ibi. nos itaq̃. prima subdiuidit in plures vt multas cãs ponit. scõa in die. tertia potissime. quarta intellexim⁹ infamiã de sum. trini. dãnam⁹. in fi. ¶ Op. q̃ ex quo de hoc sacramẽ to fit memoria in missis quottidianis nõ fuerit op⁹ facere spã lem festiuitatez sicut dicitur de festo trinitatis. de se. q̃n. in fi. Sol. ℣aul. q̃ ratio diuersitatis potest esse: quia ea que dicũ tur ad laudem trinitatis singulis diebus dicũtur nõ sic in sa cramẽto altaris. vñ vult dicere q̃ licet in missis quottidianis fiat solẽnitas corpis x̃pi. tñ ea que dicũtur sũt ꝺ alio vt de scõ vel feria. Sed dic qꝺ dicit de trinitate ꝓcernit spãliter laudez trinitatis.

Uersi. In die letaniis. ℣Idest rogatio nibus que fiũt añ ascẽsiõez. de ẽse. di. iij. rogatões. de fer. capellan⁹ natalicia ꝓcor. ꝺ se. l⁹. ⁊ dicũt natalitia ñ qñ nascũt sz qñ moriũt tũc ve lud ꝺ nouo nati intrãt celestẽ patriã. ¶ No. de recõciliatiõe penitẽtium ⁊ intelligit ℣aul. de recõciliatione solẽm ⁊ publi ca. de cõse. di. iij. de penitẽtibus. ⁊ ibi no. in glo. ij. quare in ce na dñi fiat talis recõciliatio. ⁊ de hoc. l. di. in capite. ¶ Secũ do no. de confectione crismatis. quod dic vt in glo. que fieri. ⁊ de hoc de cele. miss. te referẽte. ¶ Tertio no. q̃ ex institu tione none solẽnitatis nõ debent detrahi antique. de consue. cuz olim. quod colligit ℣aul. ex eo quod hic dicit q̃ ecclesia non potest in cena dñi vacare spãli celebratione huius festi ꝑ pter alia officia prius instituta. ¶ Quarto not. q̃ in singulis scõz natalitijs spãlia festa celebrant. ⁊ dic q̃ celebrãt vel put ẽ in calẽdario institutũ. vel prout singuli epi in suis diocesibus in stituũt. de se. cõquestus. ⁊ facit de vulgari quo dicit q̃ nõ ẽ ita parum⁹ sanct⁹ quin habeat suã diẽ in ãno. ¶ Quito no. de institutiõe oiuz scõz. ⁊ de hoc in glo. s. ⁊ in glo. quo italici. ⁊ hãc vltim ñ no. in fi. q̃ solet allegari simpliciter de acuto odo rq̃ u inseris in sentiendo boiem.

Uersi. Potissime. ℣Nota q̃ x̃ps est gloria ⁊ corona oium sancto rum ⁊ hãc coronã repromisit de⁹ oibus diligẽtibus se cũ pro bati fuerint. ar. de renũ. nisi. §. veruz. i. q. iij. saluator. ¶ Se cundo no. q̃ festuz corpis x̃pi debet ꝑfulgere celebritate spãli vt sicut x̃ps potior est ceteris ita potius extollat. de cõse. di. ij. nihil. ¶ Tertio no. ex vbo suppleat q̃ illud qꝺ omittit in of ficio diuino debet suppleri. vij. q. i. nihil. de hoc de sacra. non ite. c. i. ⁊ fi. de cele. miss. c. i. ⁊ dicit ℒaud. q̃ loquit de omisso si ue per negligentiã siue per impotẽtiã siue per dolum. de ẽse. di. ij. si per negligẽtiam. ⁊. c. sequẽtib⁹. vbi de negligẽtia. de i potẽtia. vij. q. i. illud. ⁊. c. se. de dolo. ⁊ de cele. miss. de homie ꝓtũ tamẽ ad illud de impotẽtia quo ad horas canonicas dic q̃ qui ꝓpter egritudinẽ impedit non tenet reducere. vt dixi. s̃ ti. i. cle. i. in pin. in. ij. ℞rio. ¶ Quarto no. q̃ debem⁹ iter nos ꝓtenta memorare. ⁊ dicit ℒaud. q̃ est vera pnia plangere ꝑ terita. de pe. di. iij. ꝓfecta. nullũ enĩ repitur delictoz tale fine diũ sicut eoz continuata memoria ad cõpunctiõem. de pe. di. ij. in das.

Uersi. Intellexímus. ℣No. de reuela tiõe que aliqñ fit catholicis. ⁊ vt dicit glo. in hoc verbo relatũ. nõ est creden dũ asserẽti sibi reuelatũ. qꝺ dic vt in ca. dicit tñ ℣aul. q̃ pa pe affirmãti se hoc intellexisse credẽdũ ẽ. de ꝓba. cle. l⁹is. ⁊ di cit ℒau. q̃ nõnũquã talia reuelant minoribꝰ familiari ẽ filio spũsancti vt in regula ℬñdicti. ꝓ hoc q̃ aliqñ reuelat mio ri qꝺ maior nesciat. C. de of. rect. puin. l. potiores. de cõsue. ad nr̃am. vbi de hoc in glo. i.

Uersi. Nos itaque. ℣Net. ibi spãlior. q̃ q̃ spãli nota digna sunt nisi de his spãlis fiat mẽtio neglecta videtur. arg. de sen. ex. statuim⁹. li. vj. ff. de iureiu. Item apud. §. hoc eductũ. solz enĩ plus timeri ꝛc. xxij. di. q̃q̃. ¶ Secũdo no. q̃ festũ hoc ꝺ bet celebrari feria quinta. ⁊ dicit ℒaud. ⁊ Ben. q̃ merito fe ria quinta: q̃ tali die fuit institutũ. s̃. e. cle. ver. trãsiturus. ibi sũpta cena. ⁊ ver. in die. ⁊ que dicat feria quinta: ⁊ quare sic di cat. dic vt in glo. in verbo feria. ⁊ idez ℣au. ¶ Tertio no. q̃ post octauã penthe. quinta feria ꝑma hoc festũ celebrari debet. ⁊ de significatione verbi penthe. dic vt in glo. sic dicit. ⁊ in eo qꝺ dicit de quinquaginta dieb⁹ inter resurrectiõem ⁊ penthe. dicit ℣aul. q̃ tunc nõ est indictũ ieiunuz. de obser. ieiu. cõsiliũ. in prin. lxxvj. di. nõ aũt. ⁊. c. se. nisi in diebus roga tionũ ⁊ vigilia penthe. c. di. nosce. de cõse. di. iij. rogatiões. ¶ Quarto no. ibi tam clerici q̃ populi. q̃ appellatione cleri nõ cõtinet populus. sũt enĩ diuerse ꝓfessionis. xij. q. i. duo. de sen. ex. si snia. i. rũso. li. vj. dicit tñ ℣au. videri q̃ appellatiõne cuiũ vel ꝓuincialiũ cõtineãtur clerici. de fo. cõpe. dilecti vbi de hoc. ¶ Quinto no. q̃ in hoc festo debẽt dici hymni. ⁊ qd sit hymn⁹. dic vt in gl. hi sunt. Et dicit ℣aul. q̃ hymn⁹ q̃ñq̃ est idẽ q̃ oratio seu bñdictio. de cõse. di. i. de hymnis. ꝓ prie tñ est cantus laudis. vt etiã dicit glo. ¶ Sexto not. q̃ in hoc festo debem⁹ habere leticiã salutarẽ. Et itelligit ℣aul. q̃ est salutaris ꝓ eterno gaudio cõsequẽdo ⁊ hanc no habẽt nisi hi qui mente vel ore sunt in syon. i. in celesti hierusalẽ. q̃ nõ est laus in ore peccatoris. ⁊ hãc leticiã in aduentu x̃pi oñdit chorus angelic⁹. de cõse. di. i. nocte sancta. ⁊. c. hi duo. ℒau. ad idẽ dicit q̃ leticia salutaris est in dño quod est sũmũ bonũ ¶ Septimo no. q̃ in hoc festo debet puritas iocũdari. ⁊ dicit ℒau. q̃ hec est vera gloria in cõscia pura. ij. ad corinth. i. gloria nostra hoc est testimoniũ cõscie nostre. ⁊ psalmo omnis gloria filia regis ab intus. i. in puritate interioris conscientie. ¶ Octauo not: q̃ in hoc festo debemus alacri animo deum laudare. ꝓ hoc. s. m. premio huius cõpilatõis ibi sumo ⁊ ala cri. hilarẽ enĩ seruitorẽ ⁊ voluntariũ elegit x̃ps. xv. q. i. non est. ¶ Nouo no. q̃ debemus in hoc festo habere promã volũta tẽ ad deũ. ⁊ dic ꝓmã. i. expeditam. reiecta negligẽtia ⁊ omissis aliis. simile. xij. q. i. omnis. xx. q. iij. pelmis. ¶ Decimo no. q̃ in hoc festo debemus inflãmari per ardorẽ ⁊ intellige ꝺ ar dore charitatis. facit de sepul. dudũ. post pn. ⁊ dicit ℣au. q̃ hic ardor crescere ꝺbet vsq̃ ad ꝓfectũ vt mox sit lucrũ. de pe. di. ij. si quis tantũ. ⁊ fm ℒaud. debem⁹ inflãmari igne spũs sancti. ꝓ hoc de pe. di. ij. sermo. ⁊ in eo quod nũc dixi q̃ cha ritas debet crescere vsq̃ ad perfectũ. dicit ℒaud. q̃ charitas q̃ diu homo est in hac vita semper est in augmẽtãdo ⁊ cumulãdo. pro hoc ista littera ibi meritoriũ cumulus. ⁊ de pe. di. ij. cha ritas. in quibusdam. ¶ Undecimo no. q̃ x̃ps dedit se ꝓ nobis in pretiũ. de hoc in glo. in hec verbo. Et dicit ℒau. q̃ ℔ fuit in cruce vbi dolores nostros tulit. de cele. miss. cũ marthe ¶ Duodecimo no. q̃ ipse idẽ redẽptor beatis se dat i p̃miũ de hoc in glo. in verbo p̃miũ. ⁊ exponit ℒau. p̃miũ. i. fruitio nẽ cẽtie sue ⁊ visionẽ beatã. psal. tunc satiabor cũ apparuerit gloria tua. de pe. di. ij. charitas. cum. c. se. ¶ Op. in eo qꝺ di cit de. v. feria. post octauã penthe. videt enĩ supfluitas q̃ intel ligit de ꝓxima etiã si nõ exꝑmat. ff. de vb. ob. eũ q̃ Kalẽdis. so. vt in glo. intellige q̃ stat ℞rio. dic ergo q̃ exꝑmit cã maio ris exꝑssionis. de dila. c. fi. de dolo. c. vlti. ¶ Secũdo op. i eo q̃ dicit de octaua penthe. caret enĩz octauis de feri. capellan⁹ so. vt in gl. contra. ⁊ in ea ibi diez numerũ. ⁊ hoc respectu q̃ libet dies habet octauã. ¶ Tertio op. in eo quod dicit i hoc festo tripudiãdum. s̃. de cele. miss. cle. i. vbi reprebatur. Sol. ℣aul. q̃ hic intelligitur q̃ spes tripudiet scilicet mente ani mo ⁊ corpore.

Uersi. Ideoq̃. ℣Dic est tertia tertie in q̃ vt dicit gl. in ꝑn. huius cle. ponitur exhortatio de festo colẽdo de certis indulgẽtijs. ⁊ ꝓmo ex hortat o ⁊ ꝑceptũ. secõ indulgẽtie. ibi nos. ¶ No. in verbo vniuersitatẽ. q̃ ꝓlati p mũdũ cõstituti vocant vniuersitas. de excess. ꝓla. nimis. i. ⁊ ij. in suꝑscriptiõibus. ⁊ in fine ij soz capi tuloz. ¶ Secũdo no. q̃ ad hoc festũ colẽdũ tenemur ex ꝑce pto ibi ꝑcipiẽdo. Ex hoc arguit ℒau. q̃ nõ obediẽs cõmittit grauissimũ peccatũ ⁊ tenet ad penã inobediẽtie. xxij. q. i. qꝺ ꝑ cipit. de maio. ⁊ obe. si quis. ⁊. c. illud. xxxi. di. si qui. ¶ Ter tio no. ibi iniungẽtes. bonã doctrinã pro cõfessoribus vt con fitentibus iniungant q̃ omnia bona que fecerunt ⁊ factum sunt prosint eis in remissione peccatorum: quia plus eis talis

bona valent ad salutem ꝑpter vim sacramēti penitentie q̄ si gratis fierent. ar. de pe. di. i. quē penitet. Item ꝑpter bonuz obediētie qua homo subijcit se suo pari. ar. lxiij. di. valētinianus. ꝓ hoc de ma. ⁊ obe. solite. ubi subditi estote ⁊c. Et dicat Laud. q̄ de hac obediēcia loquit illa auctorita. ¶ Quarto no. ubi verā. q̄ confessio debet esse vera. i. nō ficta vel falsa: q̄ non est pnia. xlv. di. vera. quod ibi no. Item debet fieri pura vtiq̄ littera. i. non dolosa. iij. q. ix. pura. Itē debet fieri ꝑpio sacerdoti. de pe. ⁊ re. ois. vel ei qui possit absoluere. de sepul. cle. dudum. ¶ Quinto no. de largitiōe elemosinarū in hoc festo facienda. ⁊ de hoc in glo. in verbo largitiōem. ⁊. j. q. i. ii. ⁊. iij. ⁊ dicat ℣au. q̄ elemosina liberat a morte ⁊ peccata redimut. de pe. di. i. muros. ⁊. c. mediana. ⁊. c. se. lxxxvj. di. frēm. ⁊ de hoc per ℣ost. in sūma. de pe. §. quis sit effectus. v. elemosinā. ⁊ que sint attēdenda in elemosina. no. lxxxvj. di. nō satis. i. q. i. nō est putanda. xiiij. q. v. c. i. ii. ⁊. iij. ⁊ se. ō deci. trāsmissa. ⁊. j. q. i. ¶ Sexto no. q̄ debem⁹ nos ꝑparare ꝑ opera pietatis ad susceptiōez huius sacramēti. facilius enī ex hoc cō sequimur gr̄am. nam sicut seta trahit filū ita timor charitatē de pe. di. ij. sicut seta. ¶ Op. in eo q̄ mādat ꝑlatis q̄ faciant hoc festū celebrare. hoc enim non est in ptāte ipse⁹ facere qō alij cū deuotiōe celebrent: q: volūtas cogi non debet nec pōt xv. q. i. merito. de renū. super hoc. solutio metu ꝛnij. ℣aul. in verbo faciatis. supplet quantū in nobis est. xliii. di. ephesis. ¶ Quero in eo qō dixi in. v. notabili de elemosinis qualiter sit facienda elemosina? Soluit ℣ath. q̄ aut quis abūdant pōt facere elemosinā oibus petētibus aut nō. si sic: debet eis omnibus facere indifferēter ⁊ nō inspicere cui. xlij. di. quiescam⁹. in pān. ⁊ in fi. xi. q. iij. qñ. in fi. vbi dicit q̄ excōicato facienda est nisi securitate cū iusticiā negligeret. tūc enī vtili⁹ eluriēti panis tollit ⁊c. v. q. v. nō ois. Si vero nō pōt oibus facere hec sunt cōsiderāda. fides. quia potius fideli q̄ infideli fieri debet cā. q: potius captiuus detentus ab hostib⁹ q̄ alijs. tempus. scilicet quo quis ducit ad mortē. modus. q: non debet dari totuz vni sed inter plures dispensare. necessitudo. q: potius ꝓximis q̄ extraneis. ita tamē q̄ natura prestet cām ⁊ non gr̄am hoc est q̄ non dat cā vitandi sed eos pascendi. etas. q: potiꝰ senibus q̄ alijs debilib⁹ vt cecis ⁊ claudis q̄ sanis. nobilitas. q: citius nobilibus egētibus qui sine vicio inciderūt egestatez q̄ ignobilib⁹ q nō verecūdāt petere eas. lxxxvj. di. nō sat̄. Cōsideranda sūt etiā alia tria. iustū. vt fiat de iuste nō de illicite q̄situ. i. q. i. ñ. est. ō clec. ex trāsmussa. ordo. vt ꝓmo sibi ⁊ ꝓxio postea alteri. ō pe. di. iij. q vult. intētio. vt fiat ꝑp deū ⁊ nō ꝑpter inanē gloriā. uxta illud. cuz facis elemosinā noli tuba canere.

¶ Secundo quero q: vt dixi in ꝓxima qōne debet elemosina fieri ceteris cōsideratis oibus habitis: an sit peccatū dare meretrici cum qua quis peccauit. So. glo. lxxxvj. di. qui venatoribus. tenet q̄ sic. Et idem ℣ath. q̄ debet intelligi q̄n dat vt ipsa ei cōsentiat secus si sine vlla cōuentiōe postea dat: quia licet turpiter faciat fornicādo nō tñ turpiter recipit nec turpit̄ datur. ff. de con. ob. tur. cau. idem. ⁊ si. §. sed qō. ⁊ de hoc per Archi. in. d. c. qui venatoribus. ¶ Tertio quero an is q̄ pōt laborare sit facienda elemosina? Sol. ℣ath. q̄ non: per id quod no. glo. xxiij. q. iij. ex his. imo tales debent redigi i seruitutē. C. de mendi. vali. l. vna. qualiter aūt sit faciēda elemosina. no. de decī. c. trāsmissa. ¶ Quarto quero in eo qō dicit hic de oīone de multis de quibus queri. t gl. in verbo oīones Sol. vt in ea vsq̄ ad fi. quā no. q: quottidie huc remittimur Et cā nō ꝓsequor distincte q: clara. ⁊ in ea ibi ad pbā. Exor fuit adolfi. pconsultis. Et de hac Isidorus libro virorum illustriū. dicit q̄ sola inter viros scolasticos est posita: q: in laudem xp̄i velata est cōponēs centonē seu centona de xp̄o virgilianus coactū versiculis cuius quidē non miramur studiū sed laudamus ingenū ibi. viij. q. i. sciēdū. ō innu. eccle. decet. li. vj. ibi resonare. de conse. di. i. nō mediocriter. ibi. xxiij. q. viij. in qualibet. alias ver. sub. §. quāuis. Ibi Boet⁹ de cōsola. li. v. in fi. ibi q̄ egrotus. ℣ath. xx. nescitis quid petatis. ibi dimittebat manus. Exodi. xxxij. ibi claudianus. i maiori. li. iij. ibi oium. versus illi nō stāt. vt dicit glo. q̄ sic. O numiū dilecte deo cui fundat ab austris Eol⁹ armat⁹ hyames au multa ether. Et cōuerti. ⁊c. vt in glo.

Versi. Nos. Mo. ibi aiare. q̄ sicut carnales homines donis tpalibus alliciūt sic spūales spūalibus. xlvij. di. ocōs. vbi de hoc. plures tñ vt dicat Lau. attrahūt ad se dona tpalia q̄ spūalia q: sūt palpabilia. spūalia vero non vident. versus. Si datur ad tēpus tūc fert cōmoda multa. Te dat nō curo nō tpe laudo futuro. Lau. qui etiā dat versus de rñsiōe quā faciūt cardinales suis sequacibus. Non sunt expecta tēpus faciāq̄ libēter. Hec imꝑfecta faciūt mala dāna frequēter. ¶ Secūdo no. q̄ qñq̄ qs iuratur donis ⁊ gratijs ad bonū vt hic. alibi blādimētis ⁊ mūeribus. xlv. di. ⁊ qui emēdat. vbi de hoc. ¶ Tertio no. q̄ ad lr vt quis possit hac indulgētia gaudere requirit q̄ sit penitens ꝑ hoc sm Ben. q: alijs nō ꝑsunt indulgētie cū nec de⁹ impenitēti pōt parcere licet ad penitētiā possit illustrare. qbus aūt indulgētie ꝑsint: ⁊ ad quid: ⁊ vnde originē habuerint: ⁊ q̄ sint necessaria ad ipsas cōsequēdas: ⁊ an ꝑsint existentib⁹ in purgatorio. no. de pe. q̄ aūt. ¶ Quarto no. q̄ hec indulgētia nō cōpetit nisi cōfessis. de hoc in gl. quis est hic. quā no. in eo qō dicit q̄ pauci ptic̄pāt hac indulgētia ideo nō decet amare interꝑtari. Et dicat q̄ dicāt cōfessus quisquis cōfessus fuerit illo anno ⁊ habet aliuz ꝓxim̄ edi anno sequēti iuxta ꝑceptū iuris. ō pe. ois. qō dic vt ibi dixi. Et intelligo vere cōfessuz quēcūq̄ qui cōfessus fuit olim eoz de quibus habuit memoriā. ¶ Quinto no. q̄ hec indulgētia incipit a primis vesperis ⁊ durat vsq̄ ad secūdas inclusiue. de hoc in glo. facit. ¶ Sexto no. q̄ eqparant vespe matutinū ⁊ missā. Ex hoc arguit glo. in verbo quottidie. pares distributiōes in eis dādis. de quib⁹ de cleri. non resi. c. vno. li. vj. ¶ Septimo no. q̄ in diebus octauaruz nō gaudet quis indulgētia nisi intersit oibus officijs. de hoc i glo. pe. ⁊ in eo qō dicat q̄ non fiet hic distributio vt partē idulgētie habeat qui certis interest. facit ad id quod alibi dicit q̄ q̄ satisfecit ꝑ pte tñ incidit in pēnā ac si nullo modo satisfeciꝰ ff. si quis cautio si seruus. §. si pluriū. licet secus de iure canoni co. de pen. suam. ⁊ dic vt ibi dixi. de quo. c. posset oppōi. Sed dic q̄ hic non sufficit ꝑ pte satisfacere: q: sub hac forma cōcessa est indulgētia vt intersint oibus horis singulor̄ dierū octaue. Itē aliud cum agit de pena incurrēda vt in ctrario. aliud cum de priuilegio cōsequēdo vt hic: q: non sunt paria. lucruz non capere ⁊ dānū cauere. C. qui. po. in pig. ha. assiduis. in fi. de iure delib. saim⁹. §. ⁊ si ꝑfatā. facit de re. ꝓmuta. cū vniuersorū. ¶ Quero in eo quod dicit de his qui audiūt diuina in ecclesia quid si extra ecclesiā. gl. per hanc. solut q̄ nō gaudebūt hac indulgētia. ℣au. dicit videri q̄ si ex necessitate celebret extra ecclesiā sub tentorio gaudeāt ptes indulgētia. Cōcludit tamē q̄ ꝑpter verbum in ecclesia positum in littera tuti⁹ est tenere q̄ non sufficit horis interesse extra ecclesiaz. dicit tñ q̄ si ꝓpter turbam oēs non possunt ingredi ecclesiā stantes extra ambitū murorum gaudebunt indulgētia: q: sufficit voluntas intrandi. ⁊ q̄ per eos non stat regula imputa. li. vj. xlv di. duc. quod no. Et dicit ℣au. ecclesiam intelligi hoc casu ambitū muroz̄ cōprehensaz licet als̄ dicāt multis modis. vij. q. i. sare. ne ꝑla. vi. suas. c. fi. de verbo. sig. cum clerici. ¶ Secundo quero quid de basilica? dicit ℣au. idē quod de ecclesia. de imu. ec. c. pe. ¶ Tertio quero quid importat hec idulgentia in eo quod papa relaxat de iniunctis penitētijs? gl. vl. remittit. ℣au. dicit q: si est alicui imposita penitētia quadraginta vel centū dierū penitere non cogit̄. de pe. cū ex eo. §. ad hec. vbi dicit ℣ost. q̄ isti dies indulgētie sunt vtiles. i. nō continui. quod dic vt ibi dixi. ¶ Quarto quero vñ ꝓcedit hec potentia q̄ papa relaxat de iniūctis penitētijs? Soluit Lau. q̄ ꝓcedit de thesauris ecclesie diēs q̄. hec relaxatio est liberalis ⁊ grata donatio de thesauris ecclesie facta per xp̄i vicarium peccatoribus ꝑ suis penis ad quas iuste obligati sunt' redimēdis. ⁊ dicit relaxatio seu remissio a remitto remittis. vel indulgentia ab indulgeo indulges. de pe. ⁊ remiss. in rubro ⁊ nigro. ⁊ de hoc in se. q. ¶ Quinto quero quid est iste thesaur⁹ de quo in ꝓxima qōne? dicit Lau. q̄ est abundātia meritorum q̄ multi sancti vltra mēsurā debitoz̄ suoz̄ superogauerunt ꝑpter tribulatiōes quas iniuste sustinuerūt quoz̄ meritorum tanta est copia q̄ excedit oēm pēnā debitam nunc viuētibus ⁊ precipue passio ⁊ meritū xp̄i cuius minima gutta sanguinis vel fidoris sufficeret ad expiatiōem oium peccatoruz que vnq̄ fuerūt: q: eius respectu oia nihil sunt. de sum. trini. c. ij. vbi dicit q̄ ꝓfectio creatoris in infinitū excedit ꝓfectionez creature. Et ideo dicit q̄ vere dolores nostros ipse tulit. ō cele. misc. cum marthe. Item in hoc thesauro sunt etiā cetera bona que fiunt ⁊ faciunt veri fideles que oia ponūtur in scrinio ⁊ in thesauro ecclesie cuius dispensatio tradita est illi qui habet curā mistica corporis ⁊ clauē totius ecclesie militātis cui dictum est. Tibi dabo claues ⁊c. ⁊ successori ei⁹. de trāsla. quāto. de hoc thesauro dixi de inde. ad liberādū. ⁊ de pe. q̄ aūt. ¶ Sexto quero quis facit has remissiones? soluit Laud. q̄ generaliter solus papa qui habet integram admīnistratiōem

huius thesauri. sed quia non poterat per totū mundū thesaurum diffundere dedit ēpis potestatem q̄ distribuere possint vsq̄ ad certam mēsuram ⁊ non vltra. de pen. cū ex eo. ⁊. eo. ti. indulgētie. li. vj ¶ Septimo q̄ro an istas remissiones possint facere electi confirmati nondum cōsecrati? Sol. Laud. q̄ sic: q: hoc non ꝓcedit ex claue ordinis: sed iurisdictionis: ⁊ hanc habent cōfirmati. de elec. transmissam. ⁊ hoc tenuit de excess. prela. accedentibus. licz Host. ibi cōtra: dicens q̄ hoc non potest nisi sit sacerdos. ꝓmum ver⁹. ⁊ de hoc dico. j. de priuileg. cle. j. ver. quibus. q. ij. de pen. cle. ij. §. ad hec. q. iij.

¶ De immunitate ecclesiarum. Rica.

Nonnam. Nota id q̄ no. glo. j. i fi. ibi: ⁊ rex. nā ex h colligit q̄ licz cōstitutio pape oēs liget. de cōstit. c. fi. tñ instantia aliquo⁹ est aliq̄n causa ut cōstitutiones fiant sicut hic fuit rex francie qui ut dicit glo. fuit etiam causa passiua cōstitutionis que hic reuocatur. ⁊ idem ℣Dau. dicens q̄ idē sunt de extrauagā. Bonifa. viij. que incipiebat: rē non nouā edita in odiū regis p̄fati: ⁊ ad ei⁹ instantiaz postea moderata. de iudi. cle. dudum. Idē sunt de alia extrauagan. eiusdē Bonifacij que incipit: vnā sanctam. vbi declarauit eē de necessitate salutis oī humane creature subesse romano pōtifici: quā Clemens in alia extrauaganti que incipit: meruit. declarauit q̄ per hoc regi p̄fato nullū preiudicium generaretur ⁊ ipse rex regū ⁊ incole non cēnt subiecti romane ecclie aliter q̄ ante existebant ¶ Secūdo nota. ꝓ particulari allegatione: quia hic fit mentio specialis de constitutione que reuocat. alibi habetur de generali allegatiōe. de cohā. cle. via. ⁊ ibi dixi in. j. cōtrario. ¶ Tertio nota de scandalo euitādo ⁊ de hoc. j. q. j. ¶ Quarto nota succurrendū esse magnis periculis ⁊ incōmodis graubus. de do. finem. de offi. ordi. ut litigantes. li. vj. de sta. regu. ut periculosa. li. vj. Et dicit Lau. q̄ pericula surgebāt ex indignatiōe regū ⁊ ꝓcipū qui ex illa constitutione clericis laicos mouebant. ⁊ dicit Genze. q̄ p̄cipue mouebātur illi quo⁹ predecessores ecclias fundauerāt ¶ Quinto nota q̄ laudatur celeritas de hoc in glo. concordat. ⁊ in ea. in fi. de rescript. ad hec. de accu. c. vlti. ⁊ casus in q bus cōsiderat celeritas. not. archi. xcij. di. c. j. ⁊ illos in quib⁹ non desideratur. no. xxiij. di. cōis. ⁊ de hoc de elect. c. fi. li. vj. ¶ Sexto nota q̄ aliquo reuocato reuocant inde secuta. ut no. de dictione ex. ⁊ de dictione ob ibi: ex eas: uel ob eas. ex enim denotat causam ꝓximam. ob remotam. de elect. qualiter. in fi. vbi dixi. Et ex hoc arguit q̄ si ꝓpter excōicationem latam ꝓ illam cōstitutionē clericis laicos fuerat cessata electio alicuius ipse post hanc cle. potuisset redire ad ius electionis. ⁊ hoc melius probatur ex eo quod dico in sequenti notabili. ¶ Septimo nota casum singularem in quo reuocant gesta retro: ⁊ i hoc no. singulariter glo. per hoc in eo q̄ dicit q̄ papa circa ea que sunt de iure positiuo habet potestatem illa reuocandi extunc: ⁊ hanc glo. nescio alibi. Et facit ad multa ut dixi de accu. ad petitionem. ⁊ cū glo. cōcordat ℣Dau. dicens ex hoc inferri q̄ illegitimus possit legitimari ꝓ papam sic q̄ habetur pro legitimo extunc. i. retro. etiā quo ad honores seculares. ⁊ hoc idē voluit glo. in eo q̄ remittit ad no. q̄ fi. sunt legit. ꝓ venerabilem. ⁊ de plenitudine potestatis pape no. in Spe. eo. ti. ij. §. nunc ostendendū. ver. lxxxix. ⁊ de hoc. j. i. j. cōtrario. ¶ Octauo nota ibi: volentes. q̄ voluntas pape habetur ꝓ iure. instit. de iure natu. gen. ⁊ ciuili. §. sed quid ꝓcipi. ix. q. iij. cuncta. ⁊. c. ꝓ principalem. vnde sola volūtate tacita uel expressa tollit ius ut hic. ⁊ ꝓ hoc de concess. pben. ppositum. de cogna. spiri. c. j. li. vj. ⁊ ita etiā ius canonicum renouat quia renouat ius antiquū. ⁊. s. de sepul. cle. dudū. ¶ Nono nota q̄ a viris ecclīasticis non sunt ꝓ laicos exigēde talie seu collecte. Est enī laicis indicta ptās disponēdi. de eccle. facul. xxj. q. vij. laicis. ⁊. c. nō placuit. ⁊ h facientes sacrilegū incurrūt ea. causa. ⁊. q. si quis principum. xij. q. ij. predia. ⁊. c. in legib⁹. Item homicidiuz. ea. q. qui abstulerit. ⁊ de hoc. j. in. ij. ꝓo. ¶ Decimo nota q̄ dantes auxilium uel fauorem tenentur rangē principaliter agentes. de hoc de offi. deleg. c. j. Et in h no. singulariter glo. dicebat. in eo q̄ dicat q̄ excōicatio canonis ligat etiam occulta delicta. ⁊ dicit ℣Dau. q̄ consulens ut ecclesijs imponat collecta tenet ad restitutionez: alis tenet ad interesse. de hoc. eo. ti. aduersus. ¶ Undecimo nota differē tiam inter exigere ⁊ prestare. nam laici ꝓhibent exigere collectas ab ecclesijs. ⁊ tamen possunt clerici ꝓstare ut hic. ⁊. eo. ti. aduersus. Est enī exigere ab inuito: prestare ex volūtate. q̄ō voluntū ꝑnt clerici ex iusta causa cū licētia pape. d. c. aduersus. requirit aūt licentia pape ex causa. de qua in. d. c. sicut. ⁊ alis requiritur superioris licētia super alienationib⁹. xij. q. ij. sine exceptione. de re. eccle. non alie. c. ut super. ⁊. c. si quis p̄lbyteroꝝ. ⁊ eo. ti. dudū. li. vj. ¶ Duodecimo nota ibi: districte. q̄ non seruans hanc cōstitutionem peccat mortaliter. de ma. ⁊ obe. si quis. ⁊. c. illud. xxxij. di. §. verum. viij. q. j. sciēdum. lxxxj. di. si qui. ¶ Decimotertio nota de cōsilio generali ⁊ lateranēsi. de hoc in glo. vlti. ⁊. j. in. iij. ꝓo. ¶ Decimoquarto nota q̄ debet stari constitutioni. c. aduersus. eo. ti. ꝓ ut in ea ꝓuisum est. dicit aūt ibi q̄ debet ꝓcedere monitio ad hoc ut sequatur iuris sentētia. simile de deci. cle. j. ⁊ quo ad illam cle. sufficit ptis regressitio: ⁊ de hoc ibi in glo. concordat. ¶ Ꝑ. in eo q̄ō dixi. §. in. vij. no. q̄ papa reuocat ea q̄ sunt iuris positui etiā retro. quod enī factum ē non pōt non esse factū. ff. de capti. l. in bello. §. facte. imo de⁹ cui nihil est ipossibile. xxiij. q. vlti. coripiant. ad fi. ⁊ qui pōt omne q̄ō posse est aliq̄d posse. xxxij. q. j. si paulus. Sol. ℣Dau. q̄ papa pōt facere que facta sunt haberi ꝓ infectis quo ad effectum. xxv. q. ij. imperiali. de testi. c. ij. C. de leg. nō dubiū. de regula. non solū. li. vj. regula que cōtra ius. li. vj. ⁊ sic etiam potest facere non factuz haberi pro facto. de spon. is qui. ⁊ non scitū haberi pro scito. de concess. ꝑben. cle. vna. ad finē. non tamē quo ad veritatem facere potest q̄ factum nō sit factum ut in cōtrario. Quo ad illud quod dixi etiā deū hoc non posse. dicit ℣Dau. q̄ hoc forte debet intelligi de cōgruentia potestatis cū apud deū nullū sit preteritū. uel sm Hug. Jo. in. c. si paulus. loquitur hyperbolice in commendatione virginitatis sm ℣Dau. dic melius q̄ ideo deus non pōt facere preterita nō fuisse: quia hoc ē impossibile nec per h desinit esse omnipotens. potest enim omnia possibilia absolute. Sed facere ꝑterita nō fuisse ē impossibile absolute. nam implicat cōtradictionem q̄ fuerint ⁊ non fuerint. vnde Quenientus dicit q̄ hoc nō pōt fieri q̄ō dicatur q̄ deus non possit facere. id enī quod cōtradictionem implicat nō habet rōnem entis seu possibilis fieri. q̄ aūt ꝓdictionē implicet de se patet: sicut enim contradictionez implicat q̄ tu sedeas ⁊ q̄ nō sedeas eodem tēpore. ita etiam implicat ꝑteritum nō fuisse. ꝓdictionem iplicat q: est dicere q̄ fuerit et non fuerit. vnde Augu. cōtra faustū dicit: quisq̄s ita dicit si omnipotens est de⁹ faciat ut que facta sunt nō fuerint non videt hoc se dicere: si oīpotens est faciat ea que sunt vera falsa sint. ⁊ phūs. vj. ethi. dicat q̄ hoc solo ꝓuatur deus ingenita facere que sunt facta. de h̄ per Tho. parte ꝑma. q. xxv. ar. iij. ⁊. iij. ¶ Secundo op. in eo qō dixi in. ix. notabili q̄ a clericis non sunt exigēde collecte q̄ imo. xxiij. q. viij. tributū. xj. q. j. magnū. de censi. c. j. Sol. Mathe. q̄ clerici ab oīb⁹ actionibus personarū secularū debent cē immunes. ut in iurib⁹ allegat in. ix. notabili. ⁊. xj. q. j. sacerdotibus. xxiij. q. vlti. conuenior. dicit etiam q̄ ea que vsibus ecclesie dedicant quo ad fundationem ecclesie uel ortum seu mansum uel dotem ecclesie immuna sunt ab omni exactiōe. cetera que postmodū dantur trāseunt cū suo onere ad ecclīaz. ut in ꝓrijs. ⁊ de h̄ in. d. c. j. de cē si. ¶ Tertio opp. in eo q̄ ponit concilū lateranense ⁊ generale tangē distincta: cū tamē vtrūq̄z sit gīale: q: vtrūq̄z emanauit a papa q̄ pōt gīaliē disponere respectu tot⁹ orbis. de cōsue. c. j. Sol. ut i glo. vlti. ⁊ idē ℣Dau. dicēs q̄ etiā lateranse q̄ō appellat gīale. de capel. mona. c. vlti. vbi de hoc i glo. ij. ⁊ q̄ō turonense. de vsu. c. j. Sunt aūt omnia p̄dicta concilia gīalia respectu cōgregatorū. sed q̄n aliter denoiant a loco ⁊ sic vocat lateranēse ⁊ turonēse. Sed cōciliū Jnno. iij. dicit gīale ⁊ hoc fit ut vnū discernat ab alio. ¶ Quero i eo qō dixi in. iij. notabili de scādalo euitando q̄n sit euitandū? Sol. Laudu. ponēdo q̄tuor regulas q̄ sumunt ex. c. cū ex iuncto. de no. ope. nunci. in fi. ℣Dicma ē q̄ ꝑ euitando scandalo omittenda nō sunt q̄ sine mortali omitti non pōt ut baptisari: dicere horas: accipere penitētiā ⁊ filia. Secūda regula ꝓ vitādo scādalo cōmittēda nō sunt q̄ sine mortali cōmitti non pōt: ut adulteriū: homicidiū ⁊ filia. xxij. di. c. j. xiij. q. v. cū hō. Tertia regula ꝓ vitādo scandalo pōt qs cōmittere ea q̄ sine mortali cōmitti pōt: ut portare aliū habitū ex cā. de vi. ⁊ hone. cleri. de⁹ q. Quarta regula ꝓ vitādo scādalo omittere pōt qs ea q̄ sine mortali pōt obmitti: ut correctionē ꝓpter multitudinē. de cleri. excō. latores. de consang. q: circa. dicit etiā Laud. q: q̄dā est veritas iusticie que spectat ad iudicez. Et est triplex. quedā iusticie iuris nālis qō ꝙtinet in lege ⁊ in

euangelio ⁊ hec nõ est omittẽda ꝓpter scandalũ. quedã ẽ veritas iustitie iuris positiui ⁊ hanc legislator põt ⁊ debet omittere ꝓpter scãdalũ ⁊ cõtrarium statuere. de vo. c. j. Est ⁊ alia differẽtia inẽ hec duo: q: veritatẽ iustitie iuris nãlis nõ tollit cõsuetudo: sed iuris positiui. sic de cõsue. c. fi. ⁊ hoc ex cã. alis non. de re iudi. cũ eterni. in pn. li. vj. de accusa. qualiter. maxime cũ per hoc violatur ius tertij. de regu. iur. qui scandalizauerint. ¶ Tertia ẽ veritas discipline ⁊ in hoc videt loqui corrupte: q: ponit veritatẽ discipline sub veritate iustitie cum tamen hec sunt distincta. ut no. glo. in. d. c. q scãdalizauerit. vbi ponit triplicẽ veritatẽ: bone vite: iustitie: ⁊ discipline. ⁊ ꝑ supposita illa distinctione: dic ꝙ veritas iustitie est tantũ duplex ut ꝑ nisi. s. iuris nãlis ⁊ positiui. de vita aũt bone vite omittit Laudu. ⁊ de hac dic ꝙ non ẽ omittẽda ꝓpter scandalum ut dicit glo. in. d. c. qui scãdalizauerit. de veritate aũt disciplinc. i. correctionis ⁊ doctrine dicit Laud. ꝙ ptinet ad ꝓlatos ⁊ qñ ꝙ omittitur ꝓpter scandalum puta qñ multitudo ẽ in causa. de renũ. nisi. §. p graui. de tempo. ordi. c. ij. l. di. ut cõstitueret. vbi de hoc. ⁊ in. d. c. qui scandalizauerit. ¶ Op. ad hoc vltimũ ꝙ nõ sit omittenda veritas disciplinc. xlviij. di. cõmessationes. vbi de hoc. Sol. Laud. ꝙ quãdo multitudo ex auctoritate defẽdit delictũ nõ omittit disciplina ut i ꝓrio. sec⁹ si non defendit: q: tũc non omittit ut ꝓdixi. Item in casu in quo non cadit dispẽsatio nõ curat de scandalo. de transl. ex parte. ꝑ hoc qõ no. de cleri. excõ. latores. in glo. ij. ¶ Secũdo quero quia videt hic velle lra in ẏbo quasciũq; ꝙ ad nullas collectas ꝓstandas laicis teneant clerici an hoc sit verum? Sol. glo. vide. remittit ad no. in. c. aduersus. ⁊ ibi no. q̃ munera subeat ecclesia ⁊ regulariter nulla subit. sed de aliquib⁹ videt expressum ꝙ subeat ut ad refectionẽ itinerũ uel pontũ quod tenet ibi glo. penul. de quo tũ dic melꝰ ut ibi dixi i. vj. q. ⁊ generaliter de muneribꝰ ordinarijs ⁊ extraordinarijs et de alijs. circa hoc ꝓsequit hic Ad Dathe. quod plenꝰ ibi dixi. ¶ Tertio quero ꝑ suppositio ꝙ sit onus ad qõ teneant ecclesie simul cũ laicis de questiõe facti Tiburtini certã quantitatẽ pecunie dant romanis ⁊ ad hoc cõtribuũt ecclie Tiburtine de possessionibꝰ earũ an ecclesie vbis habẽtes ibi possessiones tenẽtur cõtribuere? Sol. Ad Dath. ꝙ nõ: q: oẽs ⁊ singuli quos tangebat collecta debuerunt requiri ⁊ ab eis approbari. de tempo. ordi. si archiepus. de offi. archi. ad hec. Item b ẽ cõe plurib⁹ ut singulis ⁊ nõ ut collegiatis. de cõsti. cũ oẽs. vbi glo. iõ a singulis dz approbari: ⁊ q: ab ecclijs vbis nõ fuit approbatũ nõ debet eis ꝓiudicari: dic ꝙ ratio illa nõ ꝓcedit: qa hec collecta sit cõis plurib⁹ ut singulis: nã potius ꝙcernit vniuersitatẽ exquo ab vniuersitate debet. ⁊ id qõ no. glo. i. c. cũ oẽs. ꝓcedit ex alia rõne: q: loqtur de his qne fiunt ab vniuersitate: nõ tñ ex necessitate quo casu requritur ꝙ singuli consentiant ut dicit ibi glo. sed in casu ꝓmisso ꝓsumẽdũ est ꝙ ex necessitate: q: nõ ꝓsumitur ꝙ Tiburtini spõte se obligauerint ff. de pba. cũ de indebito. de renũci. sup hoc. aliud ergo ẽ considerandũ an causa ꝓ qua onus fuit ipositum sit talis que cõcernat predia an nõ. primo enim casu tenebũtur etiam predia ecclesiarum vbis. nam ꝑ suppositio ꝙ ecclie Tiburtine de iure fuerũt obligate tũc superiores ecclesiastici⁹ sine cui⁹ cõsensu hoc fieri non potuit sicut potuit disponere de ecclesijs tiburtinis ita ⁊ de ꝓdijs ecclesiarũ vbis: q: rõne rerũ est iudex. de fo. cõpe. sane. ⁊ qõ no. Inno. co. ti. postulasti. Secũdo vo casu qñ causa impositionis cõcernit nõ predia sed ꝑsonas tunc non tenent ecclesie vbis ꝑ suis predijs: quia de ꝓlatis vbis nõ potuit tiburtinus epus disponere. ⁊ ꝓcedunt hec ꝑ suppositio ꝙ erat tale onus quod imponi potuit de licentia epi. si autez poneretur ꝙ esset tale in quo requireꝛ licentia pape: sicut i casu. c. aduersus. tunc esset consideranda forma licẽtie. ar. de priuileg. recepim⁹. ⁊ c. porro. Formal etiaz Ad Dath. questionẽ de qua dix. s. de censi. cle. pñti. q. xij. ꝓsequtur etiã de clericis habentibus bona patrimonialia ex qbus consueuerat solui collecta cuitati an teneant ad illos: ⁊ solut referens qõ dicit spe. de cler. coniu. ver. ad huius. qõ dic ut dixi de vi. ⁊ ho. cleri. c. fi. q. vj. ⁊. vij.

¶ De consanguinitate ⁊ affinitate. Rica.

¶ Dicit glo. ꝙ hec Rica sic venit sub bulla: sed videt quosdam habere Ricam de sponsalib⁹. ꝑ hoc quia idem ius potest cẽ sub diuersis titulis diuerso respectu. de lib. obla. c. ij. de appel. significantibus. dic tñ ꝙ exquo hec Rica venit sub bulla nõ licet aliã ponere. s. in ꝓmio Grego. iij fi.

Ds. Emanauit ad executionẽ iurũ canonicoꝝ ⁊ ciuilium ꝓhibentiũ inẽ dictas nuptias. s. c. nõ debet. de cõ q cogno. cõsang. ⁊ de cõuer. cõiug. ⁊ de cogna. spir. ꝑ totum. C. de incest. nup. q cõtra. ⁊ aut. incestas. ⁊ ꝑ totum. insti. de nup. §. fi. Laud. et Bẽze. allegat etiã Laud. de cleri. cõiu. ⁊ de cõuer. cõiu. per totum. sed in his duobus titulis ꝓncipaliter nõ ponitur de matrimonio ꝓhibito. ¶ Nota ꝙ constitutio nõ punit ignorantẽ cõtrahentes: sed tñ scienter. de h in glo. iij. ⁊ ꝓ h de consti. c. ij. de ordi. ab epo. q renũt. epi. c. j. ⁊. ij. de cleri. ex. mini. apostolice. ¶ Secundo nota penam cõtrahentis in gradib⁹ consanguinitatis uel affinitatis cõstitutione canonica ꝓhibiti. ⁊ intelligẽ de gradib⁹ vsqꝫ ad quartũ inclusiue. eo. ti. nõ debet. de hoc in glo. in ver. iterdictis. ¶ Tertio nota ibi: non verent. ꝙ nuptie cõtracte cõtra hanc ꝓhibitionẽ verecũde sunt. ⁊ de cõtrahẽtib⁹ cũ mõialib⁹ dic ꝑ Dau. ꝙ si sunt laici capite puniũtur. C. de epis. ⁊ cleri. si qs nõ dicã. intellige canonisata. de peni. di. j. ⁊ sm canones clerici deponunt: ⁊ laici excõicantur. xxvij. q. j. si qs eps. ꝑ Dau. illud tñ c. non loqtur de cõtrahẽte: sed de mechãte. sed. l. si qs nõ dicam. bene loqtur de cõtrahente. ¶ Quarto nota casum in quo quis excõicat ipso iure? ⁊ dicit Laudu. hũc esse octauũ casum in quo excõicatio infertur ꝑ istas ꝙstitutiones. q̃ intelige ꝙ ea que notant. j. de sentẽ. excõ. cle. j. in glo. est sciendũ. ibi tñ glo. enumerat alio modo. sed non est vis. ¶ Quinto nota ꝙ nolle ꝓlatoꝝ venunt oẽs cuiuscũq; gradus siue cpi siue alij qui presint. sic eni debet intelligi lra ibi ꝓlatis. ꝙ hoc s. de sepul. dudum. ⁊ de offi. ordi. cũ ab ecclesiarũ. ¶ Sexto nota ꝙ excõicati debent euitari ⁊ ꝓpter hoc denũciant ut hic. ⁊ dicit ꝑ Dau. ꝙ iste est effectus denunciatiõis. de appel. pastoralis. ad fi. ix. q. iij. cui. vnde supplet ꝑ Dau. in ver. nuncient. ⁊ ab alijs facient euitari. de senten. excõ. parrochianos. ¶ Septimo nota ꝙ excõicatus nõ absolnitur nisi recognoscat errorem. de offi. ordi. significauit. dicit tñ Laud. ⁊ Bẽze ꝙ hoc fallit in casu. de testi. veniens. ij. ad fi. ⁊ est in alio qõ ibi no. ⁊ an possit inuitus absolui. dixi de rescript. ab excõicato. ¶ Octauo nota ꝙ in casu hui⁹ cle. ante absolutionẽ requritur satisfactio. de hoc in glo. ante pe. ⁊ in ea ibi: manifesta offensa. dicit Bẽze ꝙ hic non poterat esse nõ manifesta talis cohabitatio. vult dicere ꝙ hoc erat notorium act⁹ permanentis. simile de trãsla. quanto. ⁊ dicit ꝑ Dau. ꝙ isti in recognitio errorꝭ se separãtes debent abinuicem se aburare. q cleri. uel vo. c. ij. sicut etiã fi. de reconciliatione eoꝝ qui separãt abinuicem ut qz cõsanguinei ⁊ volunt eccle reconciliari. debent eni̇ se aburare ut ibi. ¶ Op. in eo ꝙ indistincte punit cõtrahentes in gradib⁹ ꝓhibitis: uel in alijs casib⁹ hic exꝑssis. potest eni esse ꝙ licite ut qz dispensati ꝑ papam qui hoc põt. de resti. spo. litteras. de sta. mona. cũ ad monasteriũ. vbi de hoc ergo saltẽ tunc debet cessare pena. de ꝙsti. c. ij. So. ut in glo. j. ibi. Item in his q̃ stat cõtrario. ⁊ idem Dau. qui pro h põderat litteram ibi: diuino timore postposito. ⁊ de hoc. j. q. i. ¶ Secundo op. in eo ꝙ punit scienter cõtrahentes ⁊ sic videtur secus de ignorantib⁹: cũ tñ hec videat esse iuris ignorantia que nõ excusat. regula ignorantia. li. vj. Sol. ut i glo. ignorãtes. que intelligit h. c. de ignorantia facti. ⁊ idẽ Dau. ⁊ de hoc. j. q. v. ⁊ duab⁹ seq. ¶ Tertio op. in eo ꝙ punit contrahẽtes in gradib⁹ ꝓhibitis lege canonica ⁊ nihil dicit de ꝓhibitis lege diuina que tñ est fortior ꝓhibitio. de resti. spoli. lras. Sol. metu cõtrarij glo. in ver. canonica. subaudit nedũ diuina vult dicere fortius si diuina. ⁊ idem Dau. ex hoc notat ꝙ constitutio penalis cõprehendit casum fortioris ratiõis ⁊ hoc optime ꝓbat lra iuncta hac glo. ¶ Quarto op. q: videtur inculcatio. nam ꝓmo dicit de cõtrahentib⁹ cũ mõialibus. ⁊ postea dicit de ipsis mõialib⁹ cõtrahẽtib⁹. satis enim dictũ erat de mõialib⁹ dicendo de cõtrahẽtib⁹ cũ eis. nã eo ipso ꝙ contrahẽtes cum mõialibus excõicantur ut hic cadẽ ratione ⁊ ipse mõiales ⁊ ecõuerso: quia ꝓticipant in crimine damnato. de sentẽ. excõ. nuper. ⁊ c. si cõcubine. glo. quia. s. soluit ꝙ hic videt ꝓbari ꝙ excõicans in illo actu ꝑ quo qs excõicatur nõ est excõicatus. per ea que no. de sen. excõ. contingit. j. ꝓ hoc qõ ibi dixi in. ij. ⁊. iij. cõtrarijs. ⁊ defendit hec solutio ex eo q̃ in. c. si cõcubine. dicitur de cõicãte post latã sententiam. ⁊ in. c. nuper. dicitur de cõicante iam excõicato. Secũdo sol. glo. ꝙ non ẽ hic inculcatio ex eo quia ꝓmo punit scienter contrahentem cũ mõiali. deinde punit mõialem cõtrahentẽ etiã eo casu quo cõtrahens cũ ea non ligatur: ut qa

ignorat quasi velit littera q̃ nullo casu monialis excusẽt: sed contrahens cũ ea excusẽt si ignorat. ¶ Quinto op. q̃ sit conculcatio ex alio in eo qõ dicit q̃ religiosos ⁊ moniales. videt enim q̃ suffeciasset dicere religiosos: quia masculinũ cõprehẽdit femininũ. de elec. gñali. li. vj. de elec. cle. j. Sol. ℣ Dau. q̃ ex hac lra. ⁊ de symo. quoniam. ⁊ de cleri. excõ. mini. postulastis. ibi monachi uel moniales. Arguit ex eo q̃ exprimit de vtroq̃ q̃ masculinũ qualificatũ in iure expressum nõ cõprehendit femininũ eiusdem qualificationis ⁊ hoc in penalibus vult dicere q̃ cũ exprimitur masculinũ sub aliq̃ qualitate ut hĩ in ver. religiosos. q̃ exprimitur sub q̃litate religionis nõ comprehendit femininũ in penalib⁹. Ad ꝯra rñdet q̃ in cle. j. p̃ alle. gñalis ratio cõuenit vtriq̃ sexui: ideo nõ mirũ si vtrũq̃ cõplectitur. ibi eni dicit hoĩes: qõ est nomẽ cõis generis. hic aũt deficiat talis expressio ⁊ sic cessat extensio: quia qualificationis expressio non patit extensionem. de sen. excõ. si sentẽtia. in pn. li. vj. vbi non fit extensio cũ mutatur sola qualitas. sortis ergo vbi mutat sexus ut hic: ⁊ p̃cipue quia nõ seruat oĩmoda similitudo vtroq̃ casu. ad alias eni obseruãtias tenet mulier q̃ vir. xx. q. j. §. velamen. ⁊. c. se. de regu. vidua. de sta. regula. c. vno. li. vj. ⁊ dicit ℣ Dau. hoc maxime procedere: quia ut dixi hic tractam⁹ de odiosis ⁊ penalib⁹. ff. de ven. in pos. mit. l. j. §. quare. de verbo. obla. qui rome. §. flam⁹. vbi manumissio restricta ad certũ modum ⁊ qualitatem non extẽditur ad aliam. de hoc quãdo masculinũ concipiat femininum. dic ut dixi in. d. cle. j. q. j. ⁊ seq. p̃ hoc infert q̃ licz fuerit opus exprimere de religiosis ⁊ monialib⁹: tamẽ postea sufficit masculinum ad cõprehẽdendũ vtrũq̃ ut patet in lra ibi: illos. q: debet suppleri ⁊ illas. ⁊ hoc quia ibi non est qualificatio restringens masculinũ. ¶ Sexto op. q̃ nõ debuerit indistincte punire cõsistentes in sacris cõtrahentes matrimoniũ cum liceat orientalib⁹ vti mrimonio. xij. di. nicena. xxxij. di. erubescant. de cleri. cõiug. cũ olim. Sol. Lau. q̃ loqtur de occidẽtalib⁹ qui habẽt cõtinentiã annexam ex cõstitutiõe ecclie. dic q̃ etiã orientalib⁹ nõ licet cõtrahere postq̃ sunt in sacris quãuis possint vti mrimonio cõtracto dum erant in minoribus. d. c. cum olim. ¶ Septimo op. q: videtur cõtradictio in lra. nã p̃mo dicit de sciẽter ⁊trahẽtib⁹ in gradib⁹ p̃hibitis. deinde in vernec nõ. ponit de religiosis ⁊ de existentib⁹ in sacris qui cõtrahunt ⁊ nõ addit scienter cũ tamẽ etiam hoc casu deberent excusari ignorantes. de constitu. c. ij. glo. nõ reperit. Solvit q̃ quo ad religiosos ⁊ existentes in sacris non repetit sciẽter: qa in religiosum uel existentem in sacris cõtrahentem nõ cadit ignorantia: ⁊ vult dicere de ignorantia facti. ignorantia autẽ iuris nõ excusat. regula ignorãtia. li. vj. ⁊ nõ cadit ignorantia facti ex eo: q: in facto p̃prio nõ excusatur ignorans. de rescriptis. ab excõicato. C. de here. ĩsti. l. vlti. ut eni dicit ℣ Dau. nõ est quis ita supinus q̃ suam pfessionem uel ordinis receptionem ignoret maxime cũ hec nõ fiant nisi post annos discretionis. de regula. c. j. li. vj. de eta. ⁊ qualita. cle. gñalẽ. Ex hĩ infertur id quod dicit glo. ibi puto tñ q̃ si eẽt pbabilis ignorãtia excusaretur ut in ordinato ad sacros in amẽtia uel dormitione uel ante pubertatẽ. Et idem ℣ Dau. dicens q̃ cũ tal' nõ phibeatur cõtrahere nõ debet ex cõtractu penã pati. xxij. q. iiij. si peccat. ¶ Octauo op. q: in casib⁹ hic phibitis mrimoniũ contractũ nõ tenet: ergo nõ est locus pene: q: quod nullũ est nõ potest operari effectum. de despõ. impu. ad dissoluendũ. regula nõ prestat. li. vj. Sol. hic ponit factũ rõne affect⁹ cũ opere subsecuto. de biga. nuper. ex hoc no. Lau. q̃ ex eo q̃ nullũ est debet pena: qõ videtur eẽ contra id. x. di. video. hec eni non ẽ nulla imo aliq̃. ar. de symo. nemo. p̃ hoc inducit illud Joh. j. sine ipso factũ est nihil. i. peccatum. ¶ Quero cum hec cle. exprimat tñ sex casus an in alijs casib⁹ si qs cõtrahat mrimoniũ phibitũ est locus pene de qua hic glo. j. ibi ⁊ no. Solvit q̃ non: dicẽs q̃ si quis cõtrahit cũ conjugata uidea uel pagana uel cognata spũali uel legali non ẽ locus pene hui⁹ cle. cũ non fit expressa nisi in sex casibus de quibus in lra. ⁊ hanc glo. no. ⁊ dicit q̃ licz cõstitutio penalis comp̃hendat casus fortioris rõnis. ut dixi. §. ea. cle. in. uj. contrario. nõ tamẽ comp̃hendit casum simulẽ: q: in penalib⁹ non fit extensio. regula in penis. li. vj. Et p̃ hoc soluntur contraria q̃ si dicat q̃ dz hec cle. extendi ad casum filis rõnis. ff. de adul. si postulauerit. §. ratio. de eden. quedam. §. nũmularios. de glo. transla. de rescript. inter. de transla. c. ij. de postu. c. j. ⁊ quod ibi no. in glo. vlti. de sta. regu. super quodam. nã fm ℣ Dau. non debet ut predixi in odiosis fieri extensio rõne similitudinis de sen. excõ. canonica. ⁊ qõ ibi no. in glo. uj. regula que a iure ⁊ regula quod alicui. ⁊ regula in penis. ⁊ de preben. dilecto. i fi. quia res inter alios acta ꝛc. ut ibi. ⁊ de re iudic. quãuis. ⁊ hĩ de extensione facienda p̃ hominẽ. p̃ legem eni q̃libz fit extensio ⁊ tunc statur legi vnde tũc cũ in hac cle. solũ certi casus expressi manent: nec alio iure fiat extensio debem⁹ stare huic dispositioni tñ in suis terminis. ¶ Secũdo q̃ro quia loqtur hĩ de scienter cõtrahentib⁹ ⁊ sic vident excusari ignoranter ⁊trahentes. qõ dixi. §. in. ij. ℞o intelligendũ de ignorãtib⁹ factũ ius q̃ si alter solus sciebat. glo. iij. ibi. si vero alter. Solvit q̃ solus ligatur. idẽ ℣ Dau. dicẽs q̃ hoc casu filij erũt legitimi. de clam. desponsa. cum inhibitio. ⁊ hoc si cõtraxit in facie ecclie. quia si. sint legi. cum inter. ⁊. c. ex tenore. ¶ Tertio quero si ⁊traxit ignorãs ⁊ post tempa sciunt ⁊ cohabitauit consanguinee. glo. iij. arguit q̃ ligetur. ⁊ cõtrariũ determinat: q: cõstitutio ista punit nõ cohabitationẽ: sed cõtractũ qõ ꝑsequitur ut ĩ glo. ibi: sed qd si ⁊traxit. vsq̃ ibi: qd si ⁊traxi. p̃ hĩ inducit ℣ Dau. quia sciẽter ⁊trahẽs ligatur etiã si postea nõ cohabitauerit. sicut cle. ut ꝑsessores. de regula. sec⁹ ergo si sciẽter. sed non scienter ⁊traxit: quia auctor hic respicit initiũ. simile. ff. de vsu. qui scit. §. bone. nec sufficit aliqd subsequi quãdo requritur ab initio. xxxv. q. j. si quis vuẽte. de quer. infide. c. j. in vlti. glo. cõtrariũ tñ tenet dicens q̃ si cohabitat affectu maritali incurrit hãc penam: quia videt de nouo ⁊trahere ⁊ sic fm cum procedit solutio. glo. tunc tñ q̃si cohabitat ex p̃mo consensu oĩ tamen casu eẽ cognoscẽdo mortaliter peccat: q: facit contra conscientiam. de resti. spo. litteras. de sentẽ. excõ. nq̃sitioni. puto glo. verorẽ. licet eni q̃si matrimoniũ ab initio fuit nullus ex aliqua cã cui p̃nt contrahẽtes renũciare p̃ cohabitationez sciẽter factam inducat matrimoniũ. de cõiug. seruo. c. fi. secus hĩ casu. nam ꝯsensus nõ põt inducere hoc casu matrimonium ꝓpter iuris ꝓhibitionem. nec ista cle. punit conscientez sz cõtrahẽtem. ⁊ faciũt hec ad questionẽ de qua. j. q. x. ¶ Op. ad hoc quia accipe est q̃libz accipe. j. q. j. eos. ⁊. q. iij. si qs p̃byter. ⁊. c. si quis obiecerit. Sol. Benze. q̃ illud ꝓcedit respectu cõscientie q: peccat sed nõ est locus pene ut p̃dixi. ¶ Quarto q̃ro si putant ⁊trahere cũ consanguinea: sed nõ erat? glo. ibi: quid si cõtraxit. remittit ad no. de sen. excõ. si vo. ij. ⁊. c. in audientia. ⁊ p̃ ibi no. dic q̃ nõ est locus pene hui⁹ cle. ¶ Quinto quero gñaliter q: dixi. §. in. ij. cõtrario q̃ hic excusat ignorans factũ an hoc sit indistincte vez? Laudu. arguit q̃ non: q: non licet ignorare cõditionẽ eius cum quo quis contrahit ff. de regu. iur. qui cum alio. Sol. q̃ ꝓbabilis ignorantia excusat: crassa ⁊ supina non. xxv. di. quid dicitis. xxi. q. ij. q. ⁊ humanis. ⁊ in facto alieno presumit ignorãtia nõ in ꝓprio. de rescript. ab excõicato. xxvij. di. ꝓterea. ⁊ hĩ de ignorantia facti. de ignorantia vero iuris dicit Laud. q̃ neminẽ excusat si est iuris nãlis. xxj. q. j. si cupis. nisi sit tale ius quod per abusum sit sublatũ. p̃ hoc quod not. de cõsue. c. fi. de ignorãtia vo iuris positiui dicit Lau. q̃ etiã hec nõ excusat. fallit in q̃tuor personis. s. muliere: milite: rustico: ⁊ minore. quib⁹ licet ignorare iura si certant de dãno vitãdo. j. q. iij. §. notandũ. de hoc in regula ignorãtia. li. vj. ⁊ dixi ô rescrip. ab excõicato. ⁊ de muliere dic q̃ nõ excusatur ab ignorantia iuris nisi in casib⁹ iure expressis. C. de iur. ⁊ fac. igno. l. fi. ¶ Sexto quero an ignorare gradus cõsanguinitatis sit ignorare ius uel factũ? videt q̃ sit ignorare ius: q: matrimoniũ ẽ de iure naturali. de vo. c. vnico. li. vj. Sol. Laudu. tenet cõtrariũ dicẽs q̃ licet matrimonium sit de iure naturali. taxatio tñ graduũ est de iure positiuo. nam soli duo gradus lege diuina ꝓhibiti sunt. alij lege canonica. de resti. spo. lras. Idem dicit de ordinib⁹ ⁊ religione quib⁹ est annexa continẽtia de iure positiuo. d. c. vnico. de cler. coniug. cũ olim. dic q̃ ignorãtia gradus ẽ potẽs sciri q̃ iuris. sed ignorare q̃ gradus sunt ꝓhibiti est bñ ignorare ius ⁊ tunc si est gradus ꝓhibit⁹ iure diuino talis dicit ignorantia iuris diuini q̃ neminẽ excusat. si aũt ẽ ꝓhibitus iure canonico tñ tunc est ignorantia iuris positiui a qua aliqui excusantur ut nũc dixi. ⁊ qũo excusetur quis ab incestu ꝓpter ignorãtiam dixi de dona. inter vir. ⁊ vxo. ⁊ si necesse. ⁊ no. Bar. ff. de adulte. si adulteriuz. ¶ Septimo q̃ro quia dixi. §. i. ij ℞o. ⁊ in. v. q. antẽ scientem ⁊ ignorantem: an presumitur qs sciens uel ignorãs? videt q̃ sciẽs. p. l. j. ff. de regu. iur. qui cuz alio. ℞n cõtrarium: quia quilibet p̃sumitur ignorãs nisi probet sciẽs. ff. de ꝓbati. veri⁹. sol. Laud. q̃ regulariter in facto alieno presumitur ignorantia nisi ꝓbetur scientia uel effectata ignorantia que habetur pro scientia. de cleri. excõmunica. apostolice. fallit hic regula in his in qbus tenet quis adhibere diligẽtiaz sicut in facto beneficiorũ ⁊ subditorũ ⁊ electionũ

eccleſiaꝝ.de eleet.innotuit.ibi nec ꝓbare cogim⁹ ignorantiã. de cõcef.ꝑbẽ.cle.vna.in fi. Idem vbi periculũ imminet maxime in arduis ſicut ſunt matrimonia que nõ ꝑñt diſſolui ſine maxima difficultate:ideo cũ magna ſolẽnitate 7 bãnis ꝑcedẽtib⁹ debẽt ꝓhi.de clãde.deſpon.ꝓ totuz.xxx.q.v.c.j.cũ ſe. In alijs aũt que ſunt facti alterius debet cẽ nec nimis diligẽs nec nimis negligens.ff.de iur.7 fac.ignoran.nec ſupina. ¶ Octauo quero in eo caſu quo quis tenet ꝓbare ignorantiam q̃liter ꝓbabit? So.credit Laud.q per iuramẽtũ cum agatur de his q̃ de ſe intrinſeca ſunt.ar.de elec.ut circa.li.vj. de ſentẽ.excõ.ſi vero.j.de hoc in regula ꝑſumit.li.vj.7 dic q nõ ſemp ſtabit iuramẽto:ſed tunc tñ quãdo non poteſt alio modo ꝓbari.de teſti.pñtium.7 quod ibi no.7 dicit Laud. q ꝑſumitur ignorantia nõ affectata ex quo iurauit:quia non preſumitur velle deierare.de ꝑſumpt.lr̃as.qõ procedit eo caſu quo ſufficit iuramẽtum. ¶ Nono quero q: dixi.s.i.j.cõtrario papam diſpẽſare poſſe ſuper gradib⁹ ꝓhibitis quid ſi poſt cõtractum mr̃imoniuz diſpẽſat an per ꝫ remouet pena hui⁹ cle:ſo. Idan.q debẽt inſpici v̈ba diſpenſationis ex q̃bus apparebit an tollit impedimentũ etiam quo ad penam preteritam 7 tunc nõ eſt opus alia abſolutione.s.ti.ꝓi.cle. vna.an vero tollat ſolũ quo ad hoc ut matrimoniuz nũc valeat 7 tũc neceſſaria eſt abſolutio ab excõicatione de qua hic. ¶ Decimo quero in eo qõ dix.s.q.ij.de eo qui ꝙtraxit ab initio in gradu ꝓhibito ignoraãter:7 poſtea cohabitauit ſciẽter.pone dicit ſtatutũ q ſi habens vxorẽ cũ alia cõtraxerit et cõſumauerit capite puniat.alio ſtatuto cauetur q ꝓtãs poſt quinquẽnium a die cõmiſſi criminis nõ poſſit de delicto cognoſcere.Quidam habẽs vxorem cum alia cõtraxit 7 conſummauit:7 cohabitauit vltra decẽniũ:ꝓtãs ꝙtra ipſum proceſſit 7 ille ꝓfeſſus fuit illũ ꝺctũ 7 quo pluries cõſummauerat etiã a biennio citra:poteritne ptãs cognoſcere 7 punire? Sol.queſtio fuit de facto Boñ.7 arguebat q ſic:quaſi ex reiteratiõe cõſummationis copule ſurgeret nouũ delictũ 7 ſic preſcriptio interrũperetur.ff.de adult.mariti.§.quinquẽniũ.de fur.vulgi.de eo q dur.in ma.cum haberet. Cõtrarium fuit obtentum.7 ſic conſuluit ſpe.de.ancha.per ea que dixi.s.q.ij.nã ſtatutum reqrebat duo.ſ.cõtractũ 7 cõſummationẽ ꝓmaz: nec ex iteratione copule incipit nouũ delictũ qõ faciat cẽ locũ ſtatuto.ꝓ hoc qõ notat.ff.de iureur.euz qui.§.in populariꝫ. ¶ Undecimo quero in eo qõ hic dicit de gradib⁹ cõſanguinitatis q dicũtur cõſanguinei? Sol. Alb.illi q ex eodez ſanguine ꝓcedũt.7 aliq̃ in hoc ꝓſequitur que plana ſunt in arbore conſanguinitatis. ¶ Duodecimo quero in eo qõ dicit ꝺ gradib⁹ affinitatis qd eſt affinitas? Sol. Alb.ꝓſequit dicit ut in arbore cõſanguinitat. ¶ Tertiodecimo quero an affinitas de q̃ hic poſſit cõtrahi ſine copula? dicit Alb.q non:quia reqritur cõmixtio ſanguinis:7 in ꝫ ꝓſequit ea que notant.xxxv.q.iij.extraordinaria.7 de eo qui cog.conſang. fraternitati.dicens q ꝓ pollutionem extraordinariã nõ ꝙtrahitur affinitas. Et ad maiorem declarationem dicit faciendũ q triplex eſt extraordinaria pollutio.prima eſt ꝙtra ordinẽ iuris.ut cum illa que non ẽ vxor 7 ex hac cõtrahitur affinitas de eo q cog.conſang.diſcretionem.alia eſt cõtra ordinẽ nature.ut cũ brutis uel cum maſculo:uel etiam cum femina.in loco nõ conceſſo 7 ex hac non inducit affinitas:q: non fit cõmixtio ſanguinis.xxvij.q.ij.lex diuine. nam etiam cum mulierẽ põt eſſe vitium ſodomiticum.xxxij.q.vij.vſus.7 quando vir vtitur muliere in loco non cõceſſo.xxxij.q.vij.adulterij. tertia affinitas eſt preter ordinem nature.7 differt a ꝑcedenti quia illa eſt cõtra ordinẽ nature. Exemplũ de hac vltima ut cum quis polluit mulierez circa naturalia.7 de hac.xxxv.q. ij.extraordinaria.7 ex hac etiã non cõtrahit affinitas. ut dixi in pn.huius.q.7 no.in.d.c.fraternitati.vnde ſi vir non fregit clauſtra pudoris nõ inducit affinitas etiam ſi ſepe ꝫ fiat: licz Jo.ſauentinus ꝫ dixerit q ſepius iterata inducit affinitatem quod nõ ꝓcedit ex quo nõ eſt facta cõmixtio ſanguinis ut ꝑdixi. ¶ Decimoquarto q̃ro ſi vir fregit clauſtra pudoris ſed nõ emiſit ſemen? Sol. Alb.q non cõtrahit affinitas ſi de hoc cõſtare poſſet:ſed quia in dubijs certior via eſt eligenda.de ſpon.inuenis.ideo aliter iudicabitur.ſed in foro cõſactie ſtaretur aſſertioni viri 7 iudicaret non eſſe affinitatẽ quod no.ab.de ſpon.is qui venit de quodam q iacuit cum muliere multis noctib⁹ 7 nitus eſt ad copulam 7 fregit clauſtra 7 tamẽ ſemen nõ emiſit. ¶ Decimoquinto q̃ro ſi vir emiſit ſemen extra clauſtra? dicit Alb.q ſi ſemen ingreditur clauſtra cõſumatũ erit matrimoniũ:qõ dicit contigiſſe i frãcia:quia qdaz cõtraxit cũ arta 7 cõtigit q nõ fractis clauſtris impꝛegnata ẽ cum haberet medicũ ſoramẽ vnde ingreſſum eſt ſemẽ 7 aduenient̃e partu oportuit eam incidere.ſed ſi non appareret de impꝛegnatione dicat Alb. q eccleſia iudicaret eam virginem per aſpectum.de hoc de ſpon.c.vlti.7 per Hoſtī.in ſum.de ſpon.§.7 que ſponſalia.ver.ſponſalia.et dic ut dixi de eo qui cog.cõſan.fraternitati. ¶ Decimoſexto q̃ro in eo qõ dicit de cõtrahentibus cũ monialibus quid ſi cum ſororib⁹? dicit Idan.q idẽ:q: in iure ponunt̃.ꝓ eodez licz alicubi vulgaris locutio eas diſtinguat.facit de reſcrip.cũ dilecta.de elec.cauſam.de confir.vti.cum dilecta.cum ſi.dic q vulgaris locutio diſtinguit eas alicubi ut Boñ.alibi non ſic.de hoc etiam dixi de ſta.regu.cle.attendentes.§. viſitatores.q.ij. ¶ Decimoſeptimo q̃ro ſi aliqs coactus contrahit matrimonium in caſu hic ꝓhibito.glo.per hanc.arguit per hanc lr̃am in ver.matrimonialiter.7 infra matrimonia contrahentes q non ẽ locus pene 7 hoc ſi coactio fuit abſoluta.ꝓ c.ſacris.qõ me.cau.de conditionali aũt arguit glo.ſecus eſſe ꝓ.d.c.ſacris.cõcludit tñ idem:quia nõ eſt matrimoniũ ſi ſint metus cadens in conſtantẽ.de ſpon.veniens.ad.c.ſacris.reſpondet q ibi ponit cõmunio q̃ interuenit per metum.vult dicere q licz quis cogatur ad cõicandũ excõicato tamẽ act⁹ ꝓficitur:q: verum ẽ dicere cũ cõicaſſe.nam coacta voluntas eſt.xv.q.j.merito.ſed q̃ quis cõtraxit matrimoniũ per metum non ꝓficitur matrimoniũ.de ſponſa.cum locũ.7 ſic non eſt locus pene hui⁹ cle.7 idem Idan. ¶ Op.ad hoc quia nõ videt eſſe loc⁹ coactioni abſolute hoc caſu cũ voluntas non poſſit cogi.xv.q.j.illa.xxxij.q.v.ita ne.7.c.ſe. So. ſtat ꝓhio 7 dic q non cadit ꝓpꝛie cõpulſio abſoluta reſpectu voluntatis ſed reſpectu actuũ extrinſecorum ſic q⁹ met⁹ cauſa ſacris.xxxij.q.v.ꝓpoſito.7 ſic poteſt hic itelligi q quis fuit coactus ad aſſentiendum ꝓ nutus.7 hoc ꝑſupponendo q valeat matrimoniũ ex conſenſu tacite etiã inter eos q fari ꝑñt i quo multi ꝙtra.qõ dixi de ſpon.tue.ſed ſi deberet interuenire locutio tũc non poſſet cadere ꝑ eaſe cõpulſio.ꝓ hoc qõ dicit Boe.ij.de cõſo.de illo qui ſibi linguam abſcidit dentib⁹ ne ꝓderet conſcios cõiurationis.ꝓ ut iubebat tyrannus 7 ſic ad loquendũ cogi nõ potuit. ¶ Decimooctauo q̃ro ſi ꝓhĩs patitur defectum conſenſus ut q: impubes uel furioſus? Sol. Idan.q non ẽ locus pene de qua hic: q: non eſt matrimoniũ.ſed quo ad impuberem ſunt potius ſpõſalia de futuro. de deſpõ.impu.c.vnico.§.j.li.vj.quo ad furioſum aũt nullo modo valet cõtractus:quia ſicut ꝺefect⁹ cõſenſus impedit matrimonium ita 7 ſpõſalia.de ſpon.c.j.7 ex hoc qõ dixi de impubere videt Idan.velle q in cõtrahentes ſpõſalia nõ ſit locus pene de qua hic.qõ dico.j.q.ſe. ¶ Decimonono quero an cõtrahens ſponſalia in caſibus hic ꝓhibitis tenet pena de qua hic? glo.non poſſunt.arguit q ſic.cõtrariũ tamẽ tenet 7 ad cõtraria reſpõdet.7 cum ea idez Steph.7 Idan. quod etiam dixi.s.q.ꝓi. ¶ Vicesimo q̃ro ſi quis dixit volo contrahere tecũ matrimoniũ an habet locum hec pena? Idan. arguit q non:q: ſola voluntas non ſufficit niſi factũ ſequatur de eo qui mit.in poſ.c.j.vbi de hoc.vnde ſi dico volo legere nõ ſequit̃ q legam.7 ſi dico volo aſcẽdere arborem non ſequitur igit̃ aſcẽdo.nel ſi dico volo acceptare bñficiũ nõ ſequitur q acceptem.ut no.archidi.de cõ.cl.ꝓben.ne captãde.li.vj. In cõtrariũ:q: per ſolũ conſenſum cõtrahit mr̃imon.ũ.de ſpõ. cũ locũ.xxvij.q.ij.ſufficiat.voluntas aũt ꝓſupponit cõſenſum ſicut in emption.inſti.de obli.q̃ ex q̃ſi cõtr.ac.ꝓ totũ.7 ꝫ tenet gl.C.de ꝓhĩ.empt.i emẽtis.7 Ja.de ra.7 ꝓ ꝫ.ff.de leg. iij.pãphilo.§.j. Idc.etiã de bel.ꝓ.ꝓ.ꝓ iuram ꝓñũ deducta q: nõ ſequitur volo vẽdere & vendo. So. Idan.q q̃dã ſunt q̃ ꝓficiũt ſolo cõſenſu patefacto ut mr̃imoniũ:7 tunc cõſenſus exꝑmit̃ ſufficiẽter ꝓ verbũ volo.ut in legat̃ 7 teſtament̃ in q⁹ ſufficit q teſtator dicat ſic volo.d.l.pãphilo.§.j.7 ꝫ ſi exꝑmit̃ ꝓfecte.ſed q̃n nõ exꝑmit̃ ꝓfecte ꝓ verbũ volo.qõ contingit vbi reſpicit ꝯctũ inchoandũ nõ aũt pñtis 7 inſtant̃ ꝯctus eſſe ctũ.ut ſi dico volo ꝓhere cũ tica:nõ ſequitur q iõ ꝓham nõ eſt mr̃imoniuz.ſed ſi dico volo te in vxorẽ:tũc bene ꝓho: q: hec verba exꝑmũt cõſenſum pñtem.de ꝫ in ſpe.de ſpõ.§.j.ver.cõtrahit.7 idẽ archidi.xxvij.q.ij.in palea duob⁹.7 facit qõ ipſe no.l.di.pãderet.l.cz Idc.de ſanſo.teneat cõtra.de ſpõ.ex literis.7 dic ut ibi dixi.vbi cõclude q etiam ꝓ illa verba volo cõtrahere.inducit mr̃imoniũ ſi ꝓ:ceſſit tractus de cõtrahendo: q: nulla ſũt verba formalia mr̃imonij vñ ſufficit quocuo mõ cõſenſus exꝑmat.de ſpõ.c.j.7.c.tue. ¶ Vicesimoprimo q̃ro in eo q hic dicit de religioſis:qs dicit religioſus. quo ad hoc

glo. in ver. religiosus. soluit q̄ idē Laud. Benze. ⁊ Pau. dicit. ¶ Uicesimosecūdo q̄ro qd de illa q̄ sciēter p̄misit virū ad sacros ordines p̄moueri remanens ipsa in seculo: ⁊ viro mortuo cōtrahit an cū ea cōtrahens sciēter incurrit penā de qua hic? Laudu. arguit q̄ sic: p. c. xxviij. di. q: sunt culpe cū duo. c. le. xxxij. di. seriatim. nam ex quo marit⁹ solēnisauit votuz continētie videt ⁊ ipsa ex illo teneri tanq̄ vna caro cum marito. de cog. spiri. martin⁹. ⁊ idem videt in casu illi⁹ c. xxxij. q. v. quod deo. Jn cōtrarium q̄si papa hic intellexisset de vouētib⁹ nō dixisset de monalib⁹ tm̄. ar. de deci. ad audiētiam. So. Laud. credit vltimū verius: q: cle. tanq̄ penalis nō debet extendi. p hoc inducit de vo. c. vlti. li. vj. ⁊ facit illud. c. ad pbandū q̄ in muliere nō sit solēnitatū votum dicit tamē q̄ mulier ⁊ vir secūdo ꝯhens cū ea p̄munit tanq̄ voti trāsgressores. ar. de quer. cōiug. quidā. ⁊ c. vxor⁹. cuz ibi no. Ad ꝯrāū rñdet q̄ vxor. p̄moti nō efficit monalis ⁊ corrupte repit scriptū hoc quo ad alia v̄ba q̄ nō multū releuant postea vero. p solutione ꝯrij distinguit: q: aut fuit p̄mor⁹ vir ad sacros nesciēte vxore. aut sciēte ⁊ reclamāte. ⁊ istis duob⁹ casib⁹ mulier nō obligat imo poterit virū repetere. xxvij. q. ij. agatosa. xxxij. q. v. mulier. aut ipsa scuit ⁊ cōsensit ordini sed nō voto: imo exp̄sse ꝯdixit ⁊ ℔ etiā casu nō debet ordinari maritus: ⁊ si ordinet reddet ibi nec tenebit ipsa ꝙtinere nec in vita viri: nec post mortē. de cōuer. cōiuga. c. j. aut cōsensit vtriq̄ s. voto ⁊ ordini ⁊ habebit cōtinere i vita. sed post mortem non. de ℔. xxxij. di. seriatim. dic plenū ut dixi de cōuer. cōiu. ex pte. ⁊ gñaliter ad p̄missam. q. dic q̄ non p̄t dici hec mulier obligata ex voto solēni ex quo ipsa nō fecit p̄fessionē in aliq̄ de religionibus approbat̄. d. c. de vo. ⁊ sic nō est locus pene de q̄ hic. ⁊ p hoc qō dico. j. q. xxvij. ¶ Uicesimotertio q̄ro in eo q̄ dicit de sacris ordinib⁹ qui dicūtur sacri? glo. stricte. soluit q̄ accipiuntur hic stricte. ⁊ idem ℣ Pau. q̄ intelligit de sacris. i. subdiaconatu ⁊ supra. large aūt q̄libet ordo dicit sacer. de fi. p̄sby. c. j. xxxvj. q. j. §. cum ergo. ⁊ quanq̄ sint plures ordines. dicit tm̄ Pau. q̄ ordo dicit vnū sacramētū ratione vni⁹ forme. ex hoc ⁊ in eo qō dixi. s. q. p̄i. vides q̄ considerat̄ hic votū solēne p̄ p̄fessionē uel sacri ordinis receptionem. nō aūt votū simplex. de ℔ in seq. q. ¶ Uicesimoquarto q̄ro q̄ est rō q̄ post votū solēne nō p̄t ꝯhi mrimonium ⁊ post simplex sic? sol. Hath. referēs aliquos dixe q̄ ℔ operatur cōstitutio eccle. de cleri. cōiug. cū olim. ipse fm archid. dicit q̄ hec nō fuit cōstitutio sed pot⁹ declaratio ⁊ debuit sic declarari: quia p votū simplex obligat qs tm̄ aiam deo nō aūt corp⁹ nō p̄t corp⁹ alij dare ꝯhendo mrimoniū: sed q: vouit solēniter dat nō tm̄ aiam sed etiā corp⁹ ut monachus abbati ⁊ clericꝰ in sacris militāti ecclesie. de elec. si religiosus. li. vj. ideo non p̄t corp⁹ alij dare ꝯhendo mrimoniuz. dic q̄ hec ratio licz mulceat tm̄ nō p̄cederet cessante cōstitutiōe. vnde ipsa ecclesie cōstitutio ē inductiua huius effectus: sed hec cā potest assignari p causa inductiua illius cōstitutionis. ¶ Uicesimoquinto quero an qui vouit simpliciter ⁊ postea cōtraxit possit exigere debitū? Sol. Hath. q̄ nō: z teneat reddere. de hoc de cōuer. cōiuga. quidam. ⁊ p archidia. in. d. c. vno. de vo. li. vj. ¶ Uicesimosexto q̄ro in eo q̄ dicit p̄cedēdū ꝯ eos de q̄bus cōstiterit q̄ fecerit cōtra hāc cle. q̄uo poterit de ℔ ꝙstare? glo. etiā soluit q̄ poterit p̄lato cōstare etiā ex officio ⁊ nōie deferēte. ⁊ dicit Pau. q̄ cōstabit p euidentiā facti uel p̄batiōibus pre tm̄ citata: q: cōtra nō citatū nō debet p̄cedi. ij. q. j. nos in quenq̄. de maio. ⁊ obe. inē. ⁊ ē filie in ℔ qō dicat hic q̄ sufficiat cōstare ex officio. de cēsi. cle. p̄ñti. de p̄uileg. cle. religiosi. j. responso. ⁊ p̄o hoc quod no. in. d. cle. p̄ñti. in glo. parte vocata ⁊ dicit Lau. q̄ p̄cedet sūmarie in talib⁹. i quo tm̄ instat dicens q̄ cle. dispēdiosam. nō videt habere locum hoc casu si p cedit ad penam de qua hic. ex quo infert q̄ cōtra absentes ex causa. p̄babili nō potest p̄cedi ad denūciādū eos excōicatos. ut li. nō cōte. c. j. de pur. can. cū dilectus. nisi dicam⁹ hoc speciale cū ep̄us cognoscit inter p̄ paros clericos ut possit sūmarie p̄cedere. i aūt. ut cleri. apud p̄p̄ri. epis̄e. in p̄n. colla. ix. xj. q. j. si quis cū clerico. sed dicit Lau. q̄ illud videt intelligē dū q̄n agitur cuiliter ⁊ de minorib⁹ causis. ¶ Uicesimoseptio q̄ro quis poterit absoluere ab excōicatione de q̄ hic? glo. pe. dicit q̄ ep̄s. idem Laud. nisi forsan post excōicationē isti incurrissent irregularitatem. nam ab irregularitate non absoluit episcopus. de cleri. excom. c. ij. vbi de hoc. ¶ Uicesimo octauo quero que sunt illa iura de quibus loquitur hec littera ibi: uribus? Solu. ut in glosa vltima. ⁊ idem Paulus ⁊ Laudu.

¶ De magistris. Rica.

Nter. Nota q̄ papa debet ee sollicitus ut errantes reducat ad viā veritatis. de hoc in glo. ij. ⁊ iij. ⁊ iiij. ⁊ dicit Pau. q̄ ℔ est vnū gen⁹ charitat̄. qō. pbāt ura alle. i gl. iij. Laud. dic q̄ egressus erroris opāt inductionē vitat̄. xxxij. q. j. cū renūciat̄. Et nota q̄ multas sollicitudines ꝺz hīe papa qō. pbat plurale mē sollicitudines. ⁊ p ℔. c. inter. allega. in glo. ij. ¶ Secundo nota de gra dei hoīb⁹ coopante. ⁊ de ℔. j. q. j. ij. iij. ⁊ iiij. dicit etiā Laud. ⁊ Benze. q̄ sine hac nihil boni facere possum⁹. Joh. j. C. de ve. iur. enu. l. j. xxxij. q. iij. §. nō ergo. ⁊ cū illa conuertimur a malo: ⁊ ad ip̄m nō cōuertendū adiungamur. de conse. di. iij. placuit. ⁊ c. seq. ⁊ p ℔ fm Pau. q̄ soli⁹ dei est corrigere licz hō possit corrigere ⁊ monere. xlvij. di. §. necesse. ¶ Tertio nota q̄ cōmendat vigilia cū studiosa diligēti. ⁊ dicit Laud. q̄ per hanc veritas p̄uenit ad studiosos. fauet aut̄ vigilantibus ⁊ ex cōtrario p̄iudicatur negligētes. de offi. cust. c. j. de p̄script. vigilāti. ¶ Quarto nota q̄ diuinoꝝ eloquioꝝ exp̄ositio. p̄dest ut inducamur in viā veritatis. ⁊ exponit Laud. diuinoꝝ eloquioꝝ. i. sacre scripture q̄ theologia dicit: a theos qō est de⁹ ⁊ logos sermo q̄si diuin⁹ sermo. ⁊ inde dicunt tres virtutes theologice spes fides ⁊ charitas. q̄si a solis verbis diuinis institute. de bap. in nouos. §. de sum. tri. cle. vna. i fi. dicit etiā q̄ scriptura diuina ē speculū rōnabile i quo aīa sue cōditionis p̄incipiū cōtemplat̄ fm Augu. ⁊ fm Greg. sacra scriptura oēm gram sciam atq̄ doctrinā trāsfūdit ad patriā vocat a terrenis desideriis ad celestia amplectāda cor legentis inuitat. de ℔. xxxvij. di. §. sed ecōtra. fm Laud. Hec aūt exp̄ositio diuinoꝝ eloquioꝝ fieri ꝺz p eos q̄ intelligāt: alis fit inanit ut m lra. ⁊ p hoc. xlvij. di. §. paret. de offi. ordi. mē cetera. ⁊ instat Pe. de ancha. q̄rēs de mō cōficēdi instrumētū mē eos qui sunt diuerse lingue. ⁊ de ℔. ff. de ver. obli. l. j. in fi. ⁊ dic p id qō ibi dicit q̄ notarij rogabit. p ut dictabit interpres assumptus de ptiū cōsensu. ¶ Quinto nota q̄ papa gerit vicē dei in terris. de trāsla. c. j. ij. ⁊ iij. de re iudi. ad apostolice. §. nos itaq̄. ¶ Sexto nota ibi exp̄lū. q̄ eis christi actio nostra est instructio. de sepul. c. j. de elect. significasti. ij. q. j. de⁹. p hoc. C. de nup. imp̄ialis. de do. inē vi. ⁊ vxo. l. vlti. ¶ Septimo nota q̄ tales debēt assumi i doctores q̄ sciāt ⁊ valeāt instruere. ⁊ dicit Pau. q̄ v̄bū valeāt respicit porētiā corp⁹is ⁊ exp̄ssionē loq̄le ut lingue nō patiant̄ vitiū sicut ille cui angelus fecit fl o botomiā in sōnis. xvj. q. j. §. hoc idē. ⁊ dicit Pau. q̄ ꝺz subaudiri q̄ sint etiā tales q̄ velit. de cle. nō re. relatū. ¶ Octauo nota ibi p instructionis. q̄ pertia p instructionē acquirit ⁊ dicit Lau. q̄ ℔ fit quia aīa est tanq̄ tabula rasa in q̄ nihil ē depictū sm ph̄m. ad ℔ g̃ ut sit erudita requirit instructio: ió saluator fuit ꝑbus audiēs ⁊ int̄rogās i medio doctoꝝ ⁊ postea p̄dicare cepit: sic ēt q̄ ꝺz p̄dicare pus ꝺz accipe p̄dicādi officiū xxxvij. di. §. ecce. ⁊ alibi dicit q̄ p lectionis exercitiū repit scē margarita. de renūci. post trāslationē. ex his arguit Laud. ꝯ illos q̄ credūt q̄daz capitositate p se plus addiscere q̄ si a lectoꝰ docerētur q̄ ē vanū cū sensus audit⁹ aptior sit ad pcipiendū ⁊ memorie tradendū q̄ v̄bali voce tradit in scriptis uel sine q̄ visus uel ali⁹ sensus. xlij. di. sit rector. ⁊ dic Beze. q̄ requirit instructio. p̄uenies a voce magistri: q: p̄mo ē tps tacendi: postea loquēdi. Eccle. iij. ⁊ veritas p̄us tacēdo addiscat a magistro: ⁊ postea docet. xxxvj. di. §. ecce. ver. hunc etiā salomon. ⁊ no. ꝯ eos q̄ putāt discere sine doctore muchit Piero. ad rusticū dicēs: nō ingrediaris absq̄ doctore viaz quam nunq̄ ingressus es. xvj. q. j. si clericat⁹. ¶ Mono nota q̄ i romana curia ꝺz ee studium linguarū de q̄b⁹ hic. ⁊ in ea etiā ꝺz fieri studium iuris diuini ⁊ studētes ibi gaudeāt p̄uilegio studij gñalis. de p̄ul. c. ij. li. vj. ⁊ de ℔ ibi. ⁊ co. u. super specula. ¶ Decimo nota q̄ romana curia p̄t ee in diuersis locis. et dicit ibi ee vbi residet papa. p hoc l̄ra ibi: curiā residere. ⁊ de hoc i glo. in ver. residere. ¶ Undecimo nota q̄ ad papē solicitudinez p̄tinet cathedras ⁊ studiū erigere q̄ maxie p̄cedit respectu studioꝝ imediate vtilū fideli. ut ℔. ¶ Duodecimo nota de q̄tuor studijs hic exp̄ssis ⁊ de parisiēsi ⁊ oxoniēsi ⁊ salamātino ⁊ de alijs q̄uo inceperūt. dico. j. q. v. de bonoñ. aūt dicit in glo. dicit. ⁊ idē Pau. quanq̄ aut̄ hic exp̄mant solū q̄tuor studia. sunt tm̄ ⁊ alia studia gñalia ut paduanū. qō dixi. §. de sepul. cle. dudū. ver. ab olim. q. xij. ¶ Tertiodecimo nota ibi: sufficiētem. q̄ i doctore sufficit scia sufficiēs non eminēs ⁊ q̄ dicat eminēs: ⁊ q̄ sufficiēs. no. de elec. cū i cūctis.

de hoc in glo.nō dicit. debet aūt doctor hīe sufficiēte sciam. nam si ē idcota impitus matheseos risui patebit. xxxvij.di.q de mensa. ¶ Quartodecimo nota de tribus linguis ebraica arabica ⁊ caldea vtilib⁹ ad sciendū sanore fidei ⁊ quare omisit de greca dic ut in glo.in originali.⁊ dicit Step.q greca scismatica sunt.⁊ impator Cōstantino.dānat⁹ fuit ut fautor scismaticoꝝ.i.grecoꝝ in extrauag.Clemē.v.ad certitudinē. Et dicit ℣Dau.q lingue sunt.lxx.xvj.di.septuaginta. Lap.dicit q lingue facre tres sunt:ebraica greca ⁊ latina q̄ totū orbē diuidūt.dicit etiā q vna fuit lingua oīum nationū.s. ebraica ⁊ quod credīt pbabilīt q in patria erit vna trīs lingua.in multis aūt liguis varietas ē ⁊ vbi varietas ibi dissensus.⁊ q glo. facit differētiam inē loq̄lam lr̄alem ⁊ vulgarē.q̄ lr̄alis habet p grāmaticā:ideo de ipsa ⁊ alijs scīs dant versus de grāmatica.Quicqd agāt artes ego septē p̄dico ptes. Dialectica. ℣De fine doctores frustra colluere sorores. Rhetorica. Est mihi dicēdi ratio cū flore loquēdi. ℣Musica. Jnuenere locum p me modulamia vocū. Geometria. Rerū mēsuras ⁊ eaꝝ signo figuras. Arismetrica. Explico p numerū que sit ꝓportio rerū. Astrologia. Astra vaſq poli varias mihi vēdico soli. ¶ Quintodecimo nota ibi:duo.q ad candē sedeꝝ debent plures deputari.⁊ dicit ℣Dau.ex hoc colligi q in studijs debet vitari solicitulo doctoꝝ ut si vnus cadat sit alter q subleuet.de sta.reg.c.ij.in pn.⁊ ne supbia uł negligētia vn⁹ impediat recta doctrina ⁊ pfectus scholarū. ¶ Sextodecio nota de libris alienaꝝ linguarū trāsferendis in linguā latinā ⁊ dicit Laud.q liceꝝ a cibarij ⁊ inimicoꝝ fidei habeam⁹ abstinere:nō tamē ab eoꝝ libris.xxxvj.di.turbat.⁊.c.q̄ de mēsa. Augu. de doctri.christiana.si philoso. aliq̄ forte vera ⁊ fidei nostre accōmēdata dixerint ab eis tanq̄ ab iniustis possessoribus in vsum nostrū vēdicandi sunt.facit qđ legit.xxxvj.di. si quis mihi. ¶ Decioseptio nota q ad sciam requnt libri ⁊ dicit Laud.q parū valet cleric⁹.i.scholaris absq libris:⁊ multomin⁹ doctor. vñus. ℣Haurit aquaꝝ cribris clericꝰ absq libris.dic quo ad scholarē q expeditur paucis libris vacet ut possit cōmendare memorie ea q̄ sunt oportuna:ut in iure qđ in textib⁹ ⁊ glosis habeat cōgruētē memoriā sine q̄ frustra laborat qs ad subtilitates q̄s non pōt iure ꝓbare. doctor autez eget multis libris ⁊ si fieri posset oīum q scripserūt ut ex multis possit eligere veriora uel vltra conscripta aliqd p se excogitare.de h̄ an expediat habere multos libros p Oldra.in 2si. clxxxv. vbi adducit auctoritates p ⁊ ctra. ¶ Decimooctauo nota ibi fructu.de fructu q sperat ex doctrina talū liguaruz:⁊ est fructus ut eruditi in illis multos lucrifacāt ad fidē ſ.ca.cle.⁊.eo.ti.sup specula.xxxviij.di.sicut. ¶ Quero ī eo qđ dixi.ſ.in.ij.notabili.de gr̄a coopante ad quid ꝓdest hec gr̄a?glo.gratia.soluit q p eā cognoscīt qd sit agendū:qd vitandū:⁊ p eam adiuuamur ad faciendū. Et distingunt glo. duplicē gr̄am opantē ⁊ coopantē referēs quosdam dicere q vna ⁊ eadē est operās ⁊ cooperās dicēs:q huic altricatiōi an sit vna gr̄a an plures:est filis altercatio legistaruz. an sit vna possessio an due:⁊ ex hoc nota singularit̄ q illa altercatio nō est necessaria.qđ dixi de resti.spoli.olim.j. Idē dicit hec glo. de alia altercatione an sit vnum interesse an triplex?⁊ dic ut dixi de sen.excō.sacro.q.xxxv.⁊ de hac duplici gr̄a habet.ij. sentētiarū.di.xxvj.⁊ de h̄ etiā.j.q.ij.iij.⁊.iij.⁊ dicit Laud. q gr̄a cooperās iō dicit: q: sum⁹ dei adiutores fm apostō.p ipsam aūt gr̄am aperit intelligētia mādatoꝝ ut sciam⁹ deuz esse ⁊ qd appetere ⁊ qd vitare debeam⁹ ⁊ h̄ est idē dicere cuz glo. Et h̄ dicit Laud.q aduertāt scholastici q ⁊ quāuis scītā approbatā transeūt ⁊ die noctuq torquent: nā inanum laborāt nisi dei gr̄az secū habeant coadiutricē. vnde Sapi.j. In malivolā aīam nō intrabit sapia.⁊ in psal. Justicia ⁊ iudiciū p̄paratio sedis tue.quasi diceret:o diuina gr̄a p̄paratio sedis tue. sez aīe fidelis que aia est sedes ⁊ receptaculū diuine gr̄e nisi per eam deficiat hec ꝓparatio fit per iudicium quo ipse peccator se excusat coram cōfessore ⁊ p iusticiā quā recipit a cōfessore cōdignā penitētiam ponere.cōsuluit ℊ Laudu. venienti ad studiū q̄ bñ ⁊ diligenter p̄paret aīam suā cōfitēdo peccata sua integre ⁊ satisfaciēdo p cōmissis ut sic spūs sancti gr̄a oēm h̄ñs virtutē:oēm h̄ñs sciam inueniat receptaculum mundū ⁊ cōtribuat ei plenā ⁊ pfectā sciam. nā qd alibi queritur h̄ pfecte inuenit.xxxvij.di.§.sed ℨ.in fi. Caueat etiā a singulis peccatis:q: delinquēs i vno ꝛē.regula defleat. de reg. iur.in antiquus.⁊ p vnū peccatū gr̄a tota euacuat.xxxj.q.j. cum renunciat totū hoiem nō diuidū saluat deus.versus. Larga dei pietas donū non dimidiabit. Aut nihil aut totū te lachrymāte dabit. dicit aūt Laudu.q specialit̄ caueat studens a ventre in quo vicio facile cōsueuerūt studiosi deturpari.nā p tale viciū ratio ⁊ intellect⁹ que ascensuz appetūt tāq̄ superiores partes mentis p sensualitatē que inferior ē pars attrahūtur ⁊ cōfundunt.xxxvij.di.tribuat.de sa.vnct.c. vno. ver.in pectore.filie in caule em⁹ spica p quam emittit semen si permitt̄ luxuriari cito accrescit sic ⁊ in scholari q si triuiū.i. ingenū pmittit defluere vtus superne rōnis ⁊ intellect⁹ impediunt.imo etiā p tale viciū frequēter accidit infirmitas fm Laud. Ego aūt habui auditorē q notorie obijt ex hoc.ad h̄ aūt cauēdū summū remediū est abstinētia ⁊ studiū pertinax vnde de abstinētia Teren.absq cerere ⁊ libro friget venus. quo ad id aūt qđ dixi de gr̄a dic plen⁹ in duab⁹ se.q. ¶ Secundo quero qd est gr̄a?Sol.Ladu. q ē spūalis influctia p ticipem faciēs eterne beatitudinis rōnalem creaturā.de cōse. di.iij.ecclesie charitas.xxiij.q.j.§.si autē. de sum. trini.c.j. ¶ Tertio quero quot sūt spēs gr̄e?videt q due tm̄ ut dixi ſ.q.j.Lau.di.q tres.nam q̄dā est gr̄a gr̄atissima sine q̄ nihil agere possum⁹ nec in eē nostro subsistere.Secūda est gr̄a gratis data q̄ excitat arbitrū nr̄m bonū ⁊ ad susciendū donū num spūs sancti. de cōse. di.iij.placuit. vlti. Tertia ē gratia gratū faciēs q̄ est ipsum donū spūs sancti.j.q.j.multe. de cōse.di.iij.quo modo.⁊ has tres recipit ℣Dau. vnde dicit gr̄a dei id qđ sum.i.cē meū ab ea ē gratia.ſ.gr̄atissima:⁊ gr̄a dei in me vacua non fuit.i.gr̄a gratis data excitat me ad bonū:⁊ gr̄a e.⁹ semp in me manet.i. donū spūs sancti gratū me faciens. Laud.diuidit aliē gr̄am.dicit enī q habilitas siue ꝓparatio ad gr̄az ē triplex.ſ.efficiēs materialis ⁊ formalis.ꝓma ē a deo.secūda ē gratia gratis data.tertia a nobis. Et fm eum gr̄a dicit triplex. ℣Primo gr̄atit̄ ⁊ sic ē admittoriū diuine creature gratis impēsum.Secūdo dicit specialit̄ ⁊ talis gr̄a dicit gratis data.ſ.bonū quo hō se ꝓparat ad susciendū spūs sancti donū. Tertio dicit ꝓprie donū datū diuinit⁹ ad meredū qđ quidē donū gr̄a gratū faciens appellat fm eū. ⁊ in h̄ vlti mo cōuenit Lap.cum Laudu.⁊ idē Lap.etiā ꝓsequitur qđ dixi de ℣Dau.⁊ gr̄a dei sum ꝛē.j.ad Corinth.xv. dic Lap. etiā q ꝓma gr̄a dicit gratis dans ut ē deus. Dicit etiā q triplex ē pfectio. ℣Prima ē gratie ⁊ causat eē gratuitum. Secūda ē virtutis ⁊ causat bonū actū. Tertia ē opis virtut̄ ⁊ causat meritū.ꝓma facit animā.secūda aie potentiā.tertia ipsos actus:⁊ hec liceꝝ sint per plura vba dicta ad amplioꝝ declarationē tm̄ in effectu ꝙtinet in glo.p quā. ¶ Quarto quero qd requritur ad habēdū tertiā gr̄am q̄ dicit gratū faciēs. de q̄.ſ. q.pri?Sol.Lau.q multa.ꝓmo de⁹ efficiens.secūdo gratia gratis data.tertio arbitrū liberū se humilians ad h̄ ⁊ his p̄cedētib⁹ statim infundit donuz spūs sancti in hoiem. in quo aūt differat gr̄a a virtutib⁹ remittit Laud.ad no.p se de sū. tri.cle.vna.ad fi. vbi dixi in ver.verū.j.q.⁊ colligit ex eoqđ dixi.ſ.pxi.q.i fi. ¶ Quito q̄ro in eo qđ dixi.ſ.in.xij.notabili de studio parisiēsi qūo incepit ⁊ qñ?Itē de oxoniēsi. Itē de salamātino. Itē de italia qñ iceptum hīe studiū?Sol.Stepha.quo ad studiū parisiēse dicit q incepit florere regēte Karolo magno.dicit etiā q Alquin⁹ trāstulit de roma parisius dicit in lup q fuerūt q̄tuor fundatores illi⁹ studij Rabanus Alquin⁹ Claudius ⁊ Hestorius. Nam legit q capud aureum statue de q̄ Dante.ij.p Karolū magnū exercuit deus in scotis q cū franci regnarent ⁊ studia lr̄arum non haberent ⁊ eēt in oblimone ⁊ cultus dei periret ꝙtigit duos scotos monachos de iberma cū mercatorib⁹ britannib⁹ venire ad litt⁹ gallicū in sacris ⁊ secularib⁹ lr̄is eruditos q cuz nihil venale ostēderēt ad turbas venientes cā canēdi clamabāt si qs eēt auidus sapiētie veniet ad nos ⁊ accipiet eā: nā apud nos nō ē venalis ⁊ alijs putātib⁹ illos eē ysanos venit ad aures regis vocatiq̄ sunt ad eū ⁊ cū interrogarent an h̄ient sapiam dixerunt q sic ⁊ se paratos cā dare petētib⁹ in noīe dñi quo q̄rente qđ ꝓ ea vellēt rñderunt tria.ſ.bona loca ⁊ aīas ingeniosas ⁊ alia tūc rex gaudens cū iret ad bellū vnū noīe clementē dimisit parisi⁹ ⁊ nobiles pueros ei cōmēdauit ⁊ victualia ei ministrari p̄cepit ⁊ loca optia cōcessit. aliū secū i italiā duxit cui monasteriū in papia sancti Augu. delegauit ut q vellēt addiscere ad eū accederēt ⁊ h̄ audito q rex gratant sapiētes ⁊ religiosos admitteret venit Alquin⁹ ad eū i oib⁹ scripturis exercitat⁹ quē vsq ad finē secū retinuit nisi cū ibat ad bella ⁊ dedit ei abbatiā sācti ℣Martini ut ibi qñ rex esset absens qsceret ⁊ ad se ꝙfluētes īstrueret ⁊ sic franci eq̄ti sunt romanus et athenēsib⁹ quo ad gl̄iaz studioꝝ i liberalib⁹ artib⁹ ⁊ de ciuitate parisiēsi scribit Boe. de disci. scho. i ciuitate Julij quā alīs

parisi⁹ nolit multas artes mẽdicare,pspetim⁹.z ut ait expositor Juli⁹ cesar ampliauit parisi⁹.nõ autẽ fũdauit. Erat enĩ tunc quoddã castrũ ysios z nũc dicit meldinũ z ẽ in medio secane z deinde facta ampliatiõe dicta est parisius. De studio aũt oroniẽsi Steph.refert Alexandrũ in libro de natura rerũ dicere q⁹ iuxt vaticinia merlini vigẽt studia i anglia tpe suo ad ptes ibernie trãsitura. De italia vo dicit Step. q⁹ a ꝑdictagora incepit hꝫ studiũ phie.alij aũt dicũt alio mõ nec vlla ẽ certa historia quã viderim ex q̃ possit hꝫ pncipiũ: nã sp i italia floruerũt studia liez eo tpe quo rome viguit iperiũ studia maxie floruerũt.cõstat enĩ in oratoria z in poetica plures fuisse tpe Octauiani quã p longa tpa sil' postea. De studio aũt salamãtino nõ dicũt scribẽtes qñ incepit. Itẽ quo ad ea q̃ dicit Step.de studio parisiẽsi z oroniẽsi põt etiã alit' iuste q: nõ allegat verã hystoriã z nõ ẽ vis i his. nã sufficit ad ꝟ ut studiũ cẽseat gñale q⁹ sic sit habitũ a tpe de cui⁹ ꝯrio nõ sit memoria.ut no.glo.singu.de sepul.cle.dudũ.ver.in studijs.in ver.gñalib⁹.z ut ibi dixi sic ẽ de studio paduano: q: nõ ẽ memoria qñ icepit:habuit tñ postea ꝓuilegia z applica z ipialia. ¶ Sexto q̃ro an his qui ẽ in studio ad discẽdũ has linguas gaudebit ꝓuilegio pcipiẽdi fruct⁹ bñficio⁹ in absentia? Sol. Jo.de lig.referẽs Mlath.hic tãgere qõ tñ in Mlath.nõ i uem. Jo.delig.videt velle q⁹ gaudebit siẽs q studet i theologia.co.ti.c.fi.qõ nõ vr̃ ꝓcedere cũ ꝓuilegiũ nõ dz extendi. de ꝓuile.sane.regula ꝓuilegiũ.li.vj.nisi forte studeret in his linguis ut plenu⁹ sciat theologiã.cõstat enĩ q⁹ lingua ebraica valde maxie ꝟfert ꝓ notitia veteris z noui testamẽti. ¶ Septimo q̃ro eo casu quo scholaris ẽ in studio:z habet vicariuz q seruit i bñficio an ipse tenet officiũ dicere? Sol. Mlathe. referẽdo qõ no. ꝑde.z Ab.de cele.mis.c.j. vbi tenẽt q⁹ non q: ibi dicit q⁹ aut a sacerdote aut a scholarib⁹ officiuz cõpleat. Archi.ꝯ q: ibi loqtur qñ officiũ erat iniciatũ a sacerdote z vocat⁹,ppt aliquã necessitatẽ eũdi ad infirmũ uel penitẽtiã vandi ul baptisandi nõ potuit pficere:q: tũc pficit scholares alis tenet ꝓ se.de cleri.nõ resi.q: nõnulli.z ꝟ vltimũ verus.z qõ dicit in.c.ꝓbyt.loqtur de pfectione officij publice facienda q̃ non põt fieri ab absentente:sed fiet a scholarib⁹.i. clericis ecclesie ipse tñ sacerdos sepatim dicet officiũ qõ restat ut ibi in v.notabili dixi z sic exñs in studio tenet dicere officiũ.z idem dixi de cele.inis.cle.j.in pn.q.vj.

Cler·quibus. Nota q⁹ papa volẽs disponere de ꝓuisione facienda magistris de qbus hic incipit a sede apostolica z ꝟ q: dz in se oĩdere q̃ lit alij facere debeãt. de elec.cũ in cũctis.in pn. ¶ Secundo nota differẽtiã inter caplin z cõuẽtũ q: ponũtur ꝟ tangꝫ diuersa. de ꝟ p Archi. de elec.q: sepe.li.vj.vbi dicit q⁹ capitulum dicit secularũ quẽt⁹ religiosoꝝ dic q⁹ sepe sumunt ꝓnisce. ¶ Tertio nota q⁹ istis magistris ꝓuideri dz de stipẽdijs cõpetẽtib⁹ z in ſuptib⁹.z dicit Bẽze.q⁹ cõpetẽtia stipẽdia erunt q: nõ assignabunt q⁹ mioꝝ possint. ff. de admi.tu.cũ plures. §.cũ tutor.de dona.acqli⁹.vbi pupill⁹ educari debeat.q filiũ z assignabunt iuxt facũdiã z sciaz.ar.ff.de va.z exor.cog.l.j.i §.in honorarijs.z in eo qõ hic ꝓuidet istis nõ tãtũmõ ſuptibus:sed etiã de stipẽdijs.dicit Benze.ꝟ iõ fieri:q: spe pmioꝝ z stat⁹ honorificẽtia sunt tales ad talia inuitãdi.ar.C.de assess.l.j.ut facili⁹ alios instruat.ar.C.de,pfes.z medi.medicos. in fi.li.x. ¶ Quarto nota q⁹ salariũ debet doctorib⁹ non a scholarib⁹:sed a ꝑlatis ut hic.de quo.j.cle.se.z ꝟ de ꝑlatis p cedit in casu isto:alis sec⁹ ¶ Quinto nota in vbo volum⁹.q⁹ in papa sufficit ꝓ rõne volũtas:q: ꝓ lege seruãda est.ff.de cõsti.ꝓnci.l.j.qõ dixi.ꝫ.de imu.eccle.cle.vna.in.viij. notabili.

uix facultes gẽbus fiant &c.

¶ Sexto nota ibi ponendo.q⁹ iuxt facultates cõtributio faciẽda ẽ in onerib⁹.de ꝟ in glo.pe.z ꝓ ꝟ de cẽsi.cũ instãtia.ff. de mu.z ho.rescripto.§.vlti.C.de imu.nemi.conced.ꝓ vicinam.li.x.de his q̃ fi.a ma.p.ca.c.fi.ꝫ.de cẽsi.cle.ij.ver.sunt etiã. ¶ Q⁹ hec volũtas pape z ei⁹ dispositio sint frustratorie:q: nullibi obseruat qõ ꝟ disponit z sic vr̃ hec dispositio ẽ ludibrio ꝯ id de elec.commissa.li.vj. Sol.glo.hec voluntas dicit q⁹ ꝟ accidit:q: nõ fuit de executore,puisuz. z ob ꝟ dicit ꝑdan.q⁹ expediebat aliquẽ executorẽ deputari ad obseruantiã eius.alis parũ est iura cõdere.ff.de orig.iur.l.ij.§.post originẽ.de elect.vbi periculũ.§.ꝑterea.de sta.regul.c.vno.§. ut qñ.li.vj.fertur tñ fm cũ q⁹ seruat in curia q⁹ potuit ẽ tpe suo hodie sec⁹ ꝓsuppposito aũt q⁹ seruaret i curia infert ꝑdan. ex ꝟ q⁹ papa nõ approbat desuetudinẽ.i.nõ obseruãtiã hui⁹ cle.q: debem⁹ eã i facti mutari.de re iudi.i causis.xij.di.c.j. z.ij.C.de ꝓua.edi.cũ dubitat.institu.de satisda.§.vlti. in fi.

dicit etiã q⁹ hec obseruãtia nõ ꝫtingit:q: i frãcia hispania anglia z italia nõ ẽ vn⁹ ꝑlat⁹ oiuz:sz i quolibet locoꝝ ꝑdictoꝝ sunt plures quoꝝ vn⁹ alteri nõ subest. Laud. dicit q⁹ iõ hec cõstitutio male obseruat q: ꝓ ipaz burse ꝑlatoꝝ euacuarẽtur z cadẽ rõne dicit male obseruari. de sta.reg.c.piculoso.li.vj. sed.c.felicis.de cesi.eo.ti.cũ si.q̃ bursalia sunt optime memorie cõmẽdanᵗ.ar.xlviij.di.oĩs.in ꝓn. Ad ꝯrã q̃ dic q⁹ voluntas pape dz obseruari z posset roman⁹ põtifex ꝯ nõ obseruãtes ꝓcedere:tñ,ppt lõgã desuetudinẽ ꝓlati nõ seruãtes nõ peccãt ꝑcipue q: hãc obseruãtiã papa scit z tolleret: debuit ꝫ dari executo: ut ꝑdixi uel speciaal pena ꝓponi ꝯ nõ obseruãtes ¶ Quero ꝑsuppposito q⁹ hec cõstitutio seruaret an simplices bñficiati tenerent ad ꝫtributi nẽ? glo.an ver.rectores.dic q⁹ nõ.z idẽ ꝑdan.z Bẽze.nã si voluisset eos ꝫphẽdere vbi dic rectores dixisset bñficiatoz.ꝫ.de dec.cle.si bñficioꝝ. ¶ Se cũdo q̃ro p quos debẽt isti magistri eligi.? So. ꝑdan.dicẽs satis videri q⁹ ꝑ illos q hñt,pudere de stipẽdijs. ar.eo.ti.c.j. z vlti.de ꝓrepa.nob.refert alios dicere q⁹ eligent ꝓ eos q eligũt alios magistros i eodẽ studio ne vna z eadẽ res cẽseat diuerso iure.de dec.cũ in tua. ipse aũt ꝑdan.dicit q⁹ vtile fuisset de electore,puidere sibi:nõ tñ videt q⁹ electio taliũ spectat ad eos ad quos spectat alioꝝ electio si habẽt eligere de cõsuetudine uel pacto:q: talia nõ trahũtur ad nõ extãtia tpe pacti uel statuti.ar.de rescrip.cle.ifas.z qõ ibi ipse ꝑdan.no.z de ꝟ ibi dixi marie in.vj.ꝯrio. Itẽ nec ꝓscriptio includit nõ prescripta sicut nec interruptio tollit effectũ ci⁹ nisi i qb⁹ facta ẽ.de rescrip.auditis.idẽ dicit si hñt eligere ex ꝓuilegio:q: i ꝓudicij tertij nõ extẽdit ad nõ exꝑssa.dic ꝫ q⁹ eligent ut ꝓmo dixi ꝓ eos q hñt,pudere de salarijs.ar.co.ti.c.pe.ver. vez.sic patron⁹ eligit i bñficio qõ ĩstatuit.dz enĩ spectare cõmoduz ei q on⁹ subit.ff.de reg.iur.fm nãm.regula q sentit.li.vj. Sic ẽt aduocati eligunt a republica a q̃ salariũ recipiũt z reprobant ff.de exc.tuto.sed z reprobari.in pn.de mune.z one. ut ꝫdatim.§.reprobari.q⁹ ãt habeãt salariũ de publico pz.ff.de postu.pudendũ.de aduo.di.iudi.l.fori.in qb⁹ no.q⁹ aduocati eligunt a re publica.deinde arguit ꝑdan.q⁹ auditores habeant eligere.ar.ff.de decre.ab ordi.fac.l.j.dicit q⁹ id qõ dictũ ẽ de ꝓuilegio dz itelligi nisi gñalit doctoꝝ electio eẽt alicui i loco ꝯcessa.de ꝓui.qõ circa. ꝑde.de ancha. dicit q⁹ siq̃ ẽ ꝯsuetudo i electõe illi stabit:alis fiet electio ꝓ eũ q regit cuitatẽ:q: ꝟ ad ornatũ ciuitat' dicit ptinere.ff.de leg.j.ciuitatib⁹. facẽ.ff. de cõdi.z demõ.municipib⁹.dicit tñ q⁹ si ẽt rector laic⁹ non posset cogere ꝑlatos ad soluẽdũ.dic q⁹ rector ciuitat' laic⁹ de hac electiõe nõ hz se itromittere: q: cũ depẽdeat.b hac canonica istitutõe potiꝰ dz ꝟ spectare ad eccl̃m loci ad quẽ ptinet facere canões i loco seruare.de of.or.c.j. z sic puto q⁹ i casu isto eps boñ.z parisiẽs z sic de alijs q ꝑsunt locis de qb⁹ ꝟ habebũt eligere singuli suis locis.ꝟ enĩ mod⁹ erit expeditior q̃ si oẽs ꝑlati ꝫtribuẽtes hꝫent ad electionẽ ꝯuenire.z ꝓ ꝟ qõ no. j.cle.pri.i glo.fi.nec ob.ꝑalle.c.pe.§.verũ.eo.ti.vbi magist statuit a ꝑlato illi⁹ eccle q̃ hz,puidere i ſuptib⁹.sic enĩ ibi exprimit.ꝟ aũt si electio fieret p oẽs ꝑlatos ꝫtribuẽtes z non p solũ ep̃m loci vbi ẽ studiũ viderent ꝑ ati se ipedire de regimine spectãte ad aliũ ep̃z qõ nõ ee dz:q: si sua vnicuiq; iurisdictio nõ seruat eccliastic⁹ ordo cõfudit.xj.q.j.puenit. de of.ordi.prestoralis.in pn.z qõ ibi no.in glo.j.in fi.

Am sit. Supta ẽ ex his ꝯ le.z no.xxxvij.di.vino.cũ si. Lau. dicit q⁹ facit valde a lõge. ¶ Nota ꝓncipium q⁹ nimis absurdũ ẽ ut qs cũ vanitate uel impitia aspẽdat ad honorẽ peritie ifaꝝ: ꝓ ꝟ q: asceñius dz eẽ p ꝫgdũ vtutũ nõ vicioꝝ. de peni.di.ij.dũ sanctã.in fi. ¶ Secũdo nota q⁹ absurditas ẽ vitãda. de elec.i genesi. de iureiu. quẽadmoduz. de ꝓui.ex ore.de inde. cum sit. ¶ Tertio nota q⁹ vanitas ipꝛobat cõcor.de pur. cano.int.z Eccle.j. vanitas vanitatũ z oĩa vanitas.z ibi sequitur:cognoui q⁹ i his labor ẽ z afflictio spũs z i multa sapia multa indignatio:z q adit sciam adit laborẽ.dicit ãt Lau.q⁹ cito põt videri an qs p vanitatẽ z iperitiã puenerit ad doctoratũ: q: defect⁹ scie cõputat inter defect⁹ notorios.de elec.si forte.li.vj.z ꝯ vanos z supbos scholasticos ẽ.xxxviij.di.sedulo.xlvj.di.hz ꝟ. ¶ Quarto nota q⁹ impiti nõ sint ꝑficiẽdi:alis iperit⁹ mathes eos risui patebit.xxxviij.di.q de mẽsa.z dicit Mlathe.q⁹ si cui impiti nõ sint ꝑficiẽdi sic ẽt ecõtra idonei nõ dz inhiberi licẽtia legẽdi.ꝫ.e.c.j. z.c.phibeas. ¶ Quito no.ibi turbatiõe. q⁹ legislator turbat cũ iniuria puertunt. de cel.inis.cle.j.i pn. ¶ Sexto no.ibi abusũ.q⁹ ꝓau⁹ mos dr̃ abusus z sic sonat i

idoneus hic non legẽdi

malũ ꝛ nõ excusat: etiã si sit lõgũ tps. vsus. Cep⁹ lõgeuũ nõ te excuset i cuũ. Cũ male sis vsus q; nõ pscribit abusus. p ℔ de cõsue. c. fi. de pscrip. c. vlti. ¶ Septimo no. ibi i quis scia. q; q̃libet scia pmittit. dicit tñ Laud. q; dz itelligi de scia licita alis enĩ non meretur dici scia quo ad ℔ ut qs possit in ea p moueri cũ nedũ docere imo ꝛ discere sit inḋictũ. C. de male fic. l. ij. ꝛ l. culpa. xxvj. q. j. c. j. ꝛ q. ij. q̃si p totũ. ¶ Octauo nota ibi doctorat⁹ uel magisterij. de dña nt̃ hec duo v̊ba qõ tñ dic ut i glo. i ver. doctorat⁹. quã no. ꝛ in ea ibi vocãt magistros. p ℔ i pemio. ffoꝛ. §. his igit̃. ꝛ qõ ibi no. ꝛ. ff. de arbi. q̃ lẽ. §. dicere. ꝛ oẽs qb⁹ aliq̃ cura cõmittit pñt dici magistri. ff. de ver. si. qb⁹. ¶ Nono nota ibi pncipia. q; qñq; cõuẽt⁹ dz pncipiũ. ℔ vult glo. in ℔ verbo. ꝛ sic dz q; vocãt theologi vltra mõtes suos ẽuẽt⁹ iceptiões uel initia. ¶ Decio nota q; phibẽt excessus expẽsarũ. de ℔ i glo. i ver. excedũt. ¶ Undecio no. ex ℔ q; qñq; p iura ꝟsulit̃ ne qs inanit̃ ꝟsumat sua uel grauet̃ onere debitoꝛ. p ℔ lr̃a in ver. vacui. ꝛ in v̊. aggĩuanti. ꝛ expõe vacui. ut in glo. uel sm Lau. dic vacui scia ꝛ pecunia. ꝛ p ℔ lr̃a. s. ibi ipitia. ℔ tñ dici idẽ cũ gl. quo ad id aũt qõ dicit glo. q; remanẽt vacui pus habit̃ ꝛ cõsũpt̃. ꝛ silie de cẽsi. cũ apls. ibi lõgi tps victuz tẽ. x. q. iij. int̃ cetera. s. de cẽsi. cle. ad nr̃m. ¶ Duodecio no. ex ℔ i eo qõ dicit glo. in ver. ĝuanti. q̃ supplet onere debitoꝛ q; eẽ in debit̃ ẽ grauamẽ. ꝛ dicit Lau. q; ẽ graue on⁹ ꝛ magis solicitudo. ar. x. q. ij. ℔ ius. qõ intelligẽ respectu prudẽtũ. multi enĩ nõ curãt: imo nec recordãtur nisi cuz auferunt eis pignora uel incarcerant ꝛ q̃le sit ℔ on⁹ sepe sũ expt⁹. ppt̃ seruire scholarib⁹ quoꝛ nõnulli qñq; sunt immemores nolo dicere mgri. ꝛ de ĝuamine scholarium dicat ℣Dau. sepe se exptũ q; multi scholastici finita solennitate doctorat⁹ vltra vires ptimonij remanẽt debit̃ obligati. ¶ Decimotertio no. q; dz puideri ne aliq; retrahant̃ a gradu magisterij. p ℔ qz interest reipubli. hñe doctos. de elec. cũ ex eo. li. vj. ꝛ dicat Laud. q; forsan aliq; retrahant̃ metu obtractoꝛ ad instar põpei cõsul'. vij. di. fuerũt. p ℔ qz nõ dz subtrahi oportunitas docẽdi ꝛ pficiẽdi. co. ti. c. j. i pn. debem⁹. n. dare oportunitatẽ ad bonũ ꝛ ad malũ subtrahere. xix. q. ij. diffinum⁹. de sta. regu. c. vno. li. vj. ff. de pe. here. illud. ¶ Decio q̃rto no. q; tribuere doctoratũ nõ cõpetit nisi ill' ad quos ℔ ptinet ꝛ itelligit ℣Dau. ptinere rõne ppe dignitat̃ ꝛ officij uel alterne. ut cũ qs gerit vices alteri⁹ ad oẽs enĩ istos extẽdit̃. ff. de v̊. sig. si illud. ꝛ dicit Bẽze. q; põt ptinere ex pulegio uel ex cõsuetudine uel alio iure. de quo p Bof. in sũ. eo. ti. §. ij. ¶ Dathe. explificat dicẽs q; Bon̄. ptinet ad archi. maioris eccle. ℣Parisi⁹ ad cãcellariã. dic q; padue spectat ad epm: ꝛ silit̃ in alijs plurib⁹ locis in quo stãdũ ẽ pulegio si ex pulegio ℔ cõpetit. de pui. recepim⁹. ꝛ. c. pozro. ¶ Decioquinto no. i v̊. pcipim⁹. q; hec cle. obligat ex pcepto. ꝛ dicit Benze. q; ℔ ver. p cip m⁹. ẽ durũ v̊bũ p negligẽtes. xxxj. q. j. qõ precipit̃. iij. di. demq;. remittit ad no. p se. de eta. ꝛ q̃li. cle. j. ꝛ ibi dixi i. viij. q. ¶ Decioseꝛto no. de iuramẽto q; pstãt doctorãdi anteq; doctorent. de ℔ i glo. i ver. iuramẽto. ꝛ i ℔ no. lr̃am ibi pus. q; vult q; oz iuramẽtũ pmitti decoratui. p ℔ dicit Benze. nõ sufficere q; post doctoratũ ℔ fiat. ℔ elec. ut circa. li. vj. ¶ Decioseptimo no. de dictiõe vltra. ꝛ dicit Lau. q; excludit maioꝛẽ iniaz nõ minoꝛẽ. ut. j. patet. silie de elec. cũ ex eo. li. vj. secus ãt vbi certa quãtitas uel nũer⁹ limitat̃: qz tũc eq̃ excludit min⁹ sicut maj⁹. de pbẽ. de nõ. li. vj ¶ Decimooctauo nota quãta sũma põt exponi i doctoratu. de ℔ i glo. i ver. argẽtoꝛ ꝛ dicit Step. q; expẽdit̃ de moneta de q̃ ℔ uel ei⁹ extimatio i moneta vsuali. ff. de aur. ꝛ ar. le. l. j. C. de dona. si qs argẽtũ. de puil. cũ olim. de ℔. j. q. x. ¶ Decionono no. ibi nõbil'. q; psonis nõbilib⁹ ꝟuenit pl⁹ expẽdere q̃ alijs. ꝛ exponit Lau. lr̃am ibi nõbil' ꝟditiõis. ut q; sunt sublimes uel notorie diuites ꝛ potẽtes. p ℔ de pbẽ. de multa. ad fi. xlj. di. non coganẽ. ff. de admi. tu. cũ plures. §. cũ tutor. de iure do. q̃ro. cũ si. alibi dz nõbil' pauptas. ô rescrip. statutũ. §. insup. li. vj. ¶ Uicesimo nõ de v̊. moderent̃. ꝛ dicit ℣Dau. q; notat diminutionẽ. de v̊. sig. c. vlt. ¶ Uigesimoprimo nõ q; i moderatiõe expẽsaꝛ ℔ casu facienda ꝟsiderat̃ stat⁹ psone ibi statui. ꝛ explicat Lau. ut q; forte sine magna lesiõe nõ põt doctorãd⁹ ascẽdere ad sũmã de q̃ ℔. nã potẽtioꝛib⁹ pares eẽ nõ possum⁹. ff. ô alie. mu. iud. l. nj. di. tñ Lau. q; ẽt qñq; diutes cã auaritie petũt tale iuramentũ sibi ipom ad excusandas excusatiões in peccat̃. ¶ Uigesimosecũdo nõ de taxatiõe facienda. de ℔ in glo. i v̊. taxãdos. ꝛ dicit Lau. q; taxatio ℔ ẽ arbitraria. silie ô sepul. cle. eos. p ℔ q; ℔ nõ ẽ limitata sũma taxãda. ar. ff. de le. ij. si dom⁹. §. i pecũia. de iu. delt. l. j. de offi. dele. de cãis. ꝛ dic ℣Dau. q; primo fiet taratio: deide seq̃tur iuramẽtũ qõ nõ excedat̃. silẽ qõ me. cã. c. fi. p ℔ ista lr̃a ibi nõ excedãt cui cõcor. de testi. cũ cãz. de cẽsi. cũ apls. ¶ Quero an honoꝛẽ doctoratus possit qs petere sine peccato? gl. hũc honoꝛẽ. sol. quã no. ꝛ ex ea iũcta lr̃a. no. q; eẽ doctoꝛẽ ẽ honoꝛ: sz ẽt ẽ on⁹ sic ẽt militare. xl. di. añ oia. dicat Lau. q; tal' honoꝛ ẽ sine fructu ad istar epi q; renũciant epatui q; solũ honoꝛẽ sibi retinet. de epi. q; renũ. epi. c. j. post trãslationẽ. ꝛ dicat Lau. q; ex tali honore istati pascunt̃ plati nr̃i tps. Bẽze. redarguit in eo q; dicit q; ℔ honoꝛ ẽ sine fructu: qz imo cũ fructu ut pz ex eo qõ dico. j. q. iij. dic q; dictũ Lau. pcedit i his q; sũt n̄ idonei qz eis doctoratus ẽ sine fructu: sec⁹ i alijs. sũt. n. multi doctores ꝛ pauci doctores. multi noie: pauci vo re. silẽ. xl. di. multi. uel põt itelligi ô honore doctoratus quo ad solẽnitatẽ q̃ fit i cuctu. ¶ Septimo quero quot ꝛ q̃lia exigunt̃ i doctorãdo? sol. Ben. q; decẽ primo etas. xvij. ãnoꝛ. ar. ff. de postu. l. j. §. puertiã. Iz enĩ in iure de multiplicata etate fiat mẽtio quo ad honores assumendos tñ nõẽ alia melⁱ adaptabil' q; illa q̃ exigit̃ in hñte puidere i publicũ p pdecanãdo. d. §. puertiã. scõo q; ad mun⁹. v. annus iura audiuerit uel saltẽ didicerit. ar. i pemio ffoꝛ. §. sz qz. v̊. qb⁹. i tali enĩ tpe ius p̃sũit mhil legitie scie iuris eis deesse ut ibi. ꝛ ex ℔ vi q; p̃ũ p̃sũat i minori tpe: qz nemo repẽte nec temere, psilire dz ad mun⁹ doctorat⁹. C. ô. pfes. ꝛ medi. magistros. li. x. ar. xxj. q. j. sic viue. vbi de ℔. nemo. n. repẽte fit sũmus. de pe. di. ij. §. hec q̃ de charitate. de testi. i ite. tũ ex lr̃is tertio q; i locis approbat̃ nõ pticularib⁹ studuerit: q; i ill' p̃sumit̃ q; doceat̃ scia adulterina i pe. ffoꝛ. §. hec aũt oia. qõ vi telligẽdũ nisi ex psona legent̃ ꝛ audiẽt̃. i loco pticulari aliud iudicet̃. ar. de cleri. nõ resi. tue. cũ ibi no. p ℣Dosti. q̃rto q; alios pcedat i moꝛib⁹. d. l. mgros. qnto q; dz docẽdi facũdiã. sexto q; hẽat iter pt̃adi subtilitatẽ. C. de pfes. q; i vbe cõstãtin. l. j. li. xij. septio q; sit exaiat⁹. d. l. mgros. qõ vi itelligẽdũ nisi notoria cuidẽtis scie aliud iducat. ar. de iureiu. cle. romani. §. nos itaq; vbi de ℔ sm Benze. ꝛ ibi dixi in. viij. nobili. dic tñ q; nulla pitia sufficit ut cẽseat̃ doctor ꝛ gaudeat cõmodis doctoris nisi sit doctorat⁹. p hoc q: dz eẽ approbat⁹ sub certa forma ut in duob⁹ seq. mẽbris. octauo q; in exaiatione interfint saltẽ. vij. doctores. C. de pfes. ꝛ medi. si qs i archiatri. li. x. ꝛ no. in. d. l. magistros. nono q; ill' iurati deponant exaiatum fore sufficientẽ. ar. C. de aduo. diuer. iu. nemini. de ppo. sacro. scrinc. vniciq;. li. x. decio q; sit legitime nat⁹. ff. de mu. ꝛ hono. honor. §. de honorib⁹ sm Benz'. ex hoc vltimo vi q; illegitime nat⁹ nõ põt doctorari qõ tamẽ nõ seruat̃. ꝛ de ℔ etiã dixi. s. in pemio huj⁹ cõpilationis in pn. q. ij. ꝛ. ij. dic ẽt ut dico. j. q. iij. in fi. ¶ Tertio quero quot nõib⁹ appellat̃ doctor? sol. Ben. q; x. primo vocat̃ añcessor. secõo mgr. c. pe. §. his igit̃. ff. de arbi. qualem. §. dicere. al's ẽ lex. tertio dicit̃ doctor ut ℔. ꝛ i pe. greg. ꝛ li. vj. ꝛ h⁹ cõpila. C. de pfes. ꝛ medi. medicos. q̃rto pfessor. C. ne fi. p pa. aut̃. habita. qnto dom⁹ iuris. e. aut̃. i fi. sexto pceptor. ff. de dã. infec. si in edib⁹. septimo sacerdos. ff. de iusti. ꝛ iur. l. j. octauo iurisp̃itus. C. de pfes. q; in vbe cõstãti. l. j. li. xij. nono pat̃ iuris. C. de excu. arti. l. j. li. x. xcvj. di. i script. decio celsior. C. de offi. diuer. iu. l. ij. dic ut in seq. q; in fi. ¶ Quarto quero quot ꝛ quib⁹ ꝓuilegijs gaudeat doctor? sol. Ben. q; x. primo q; excusat̃ a muneribꝰ ẽt realib⁹. d. l. medicos. vbi in glo. ꝛ de hoc. C. de mu. primo. l. j. li. x. vbi de hoc. p odof. secũdo q; ad iudicium inuit⁹ trahi uel exhiberi nõ dz ẽt i casu vbi ali⁹ traheret. d. l. medicos. tertio q; iurisdictionẽ hz int̃ scholares suos saltem nõ clericos ꝛ volẽtes. d. aut̃. habita. ꝛ i pe. ffoꝛ. §. fi. quarto q; cũ scribit doctori p p̃sides nõ frat̃ sed p̃ vocãdue ẽ alis pena arbitraria incurrit̃. C. de offi. diuer. iudi. l. ij. q; quia ei nõ dz vetari ingressus i curiã pncipis: sed dz admitti etiã ad secreta iudicũ. co. ti. l. vl. sexto q; ei⁹ soli⁹ testimonio credit̃ sup peritia discipuli. C. de aduo. di. iudi. l. nemini. ꝛ etiã sup vita. xij. q. j. c. j. vbi de hoc. septio q; vehicul' põt vti in vbe i q̃ est un pato: vbi alis nõ posset. C. de ho. vehi. l. j. li. xj. octauo q; ex quo p. xx. ãnos legit eq̃parat̃ duci ꝛ comiti. C. de comi. ꝛ archi. l. j. de pfessio. q; i vbe. l. j. li. xij. nono q; qtra exercentes ludos noxios ẽ executoꝛ ut in pe. ffoꝛ. §. pe. decimo quia ei⁹ iterp̃tatio ẽ pbabilis ꝛ ei stat̃ nisi inquãtũ obuiet iuri. no. de postu. pla. c. j. C. de leg. l. j. ff. de leg. si de interpretatiõe. ex his infert Ben. nõ cõgrue dici q; honoꝛ doctoꝛ alis sit sine fructu qõ vltimũ dic ut dixi. s. q. j. addũt aliq. xj. pulegiũ quia hñs p se opi. doctoris relenat̃ ab expẽsis si succubuit in cã. ut no. de appel. ut debitus. p hoc qõ no. de postu. c. vno. li. vj. posset etiaz diligẽs tã quo ad hãc. q. q̃ quo ad duas pcc. alia

luenire. ¶ Quito q̄ro q̄ sunt insignia doctorat⁹? sol: uit ī gl. ita logmur, quā no. singularit. Et ī eo q̄ dicit cathedrā eē ī signū vel q̄ apud quosdam p insignio traditur. Sed padue ⁊ boñ. doctorādus sine aliqua solēnitate obseruada p doctorē sub quo doctorat cathedrā ascendit post lectiā habitā a cācellario de ascēdēdo. vnde quaten⁹ cathedra cēseat insignū tradit doctorādo padue ⁊ boñ. poti⁹ ab ipso cancellario q̄ a suo doctore. in eo etiā q̄ glo. enumerat birretū dicens q̄ apud alios insignia sunt liber ānulus ⁊ osculū hodie receptū est vt liber sit insignū principale birretū scōm ānul⁹ tertiū osculum quartū bñdictio quintū vel sextū ponēdo cathedrā p primo Cōiter tñ ostiliū ⁊ benedictio poti⁹ reputātur ad bene esse q̄ de insignijs. Lau. vero dicit insignia cōsistere in quattuor. p mū in assignatione cathedre. de quo. xl. di. multi. scōo in datione birr etu. de quo. xxx. di. si qs v. ro⁹. tertiū in traditiōe libri. ō quo. xvi. di. hēo lib⁹. quartū in cōcessiōe osculi. de cōse. di. ij. pacē. ⁊ de his insignijs remittit Lau. ad no. p se. de foēōpe. cle. vna. vbi dixi in pn. q. i. ⁊ cū Lau. cōor. Ben. ⁊ quo ad illō ō osculo alle. C. ō. do. añ nup. si a spōso. ō spō. duo. c. i ¶ Sexto q̄ro an ī sūma expēsa⁹ hic taxata cputāt libri? sol. ℣ Paul. q̄ non. q: hic ip̄obat sol⁹ excessus. excedere aūt ē terminos ⁊ metus transgredi. de sepul. c. i. de pba. ex lr̄is. i. de here. cle. i. in pn. ⁊ ex hoc dic q̄ in sūma hic taxata nō cōputāt expēse necessarie facte nō p solēnitate doctoratus vt si emit libros necessarios ⁊ vtiles. dicāt eni h⁹e p̄cū cuj⁹ res succedat loco p̄cij sicut ecōuerso. ff. ō vsufr. q: q̄ precio. vel si emit equos vel vehicula vel aliqd simile respicies nō solēnitatē. idē si post solēnitatē facit expēsas in repatriādo ⁊ silib⁹: q: in talib⁹ nō ē vanitas cū solēnitas sit finita. Intelligit ḡ istud de expēsis respicētibus solēnitatē tm̄ vt in cibarijs ⁊ vestib⁹ p se ⁊ alijs puta doctorib⁹ bidellis ⁊ silibus ⁊ de salario q̄ dat vniuersitati doctorib⁹ cācellario bidellis buccinatorib⁹ ⁊ silib⁹ in quib⁹ q̄ dā excedebāt vt ip̄sectū scie suppleret p̄fectio expēsarū. q̄ vltimū dicit etiā gl. sicut dicit etiā ℣ Dau. q̄ doctores licite recipiūt illud salariū p laboze venūcdi nō p lectna eis eni dat siue exaiatus approbet siue nō ⁊ sic nō ob. c. ti. c. i. §. p lectna. si aūt exigerēt p lectna docēdi an q̄mittāt symoniā. no. c. tu. phibeat. ⁊ cōcludit q̄ nō sed est crimē cōcussiōis q̄ est sub p̄textu ōficij exigere q̄ nō debet. xxiij. q. i. militare. ⁊ q̄ ib: no. gl. ⁊ p hoc vlt. q̄ dico in duab⁹ se. q. ¶ Septimo q̄ro q̄re phibet excessus expēsarū in cōductu? sol. vt p̄z in tex. Itē fm̄ Lau. scientia potissime cuilis nō est p̄cio numario dehonestādi siue i acq̄rēdo siue alijs administrādo. ff. ve var. ⁊ extraor. cog. l. i.

¶ Octauo q̄ro an peccet doctor recipiēdo pecuniā p salario a scholarib⁹? sol. Lau. q̄ nō referēs id q̄ dō. no. gl. xxxvij. di. de q̄busdā. ⁊ hoc vbi alias sua nō suppetūt. Brix. vo ibi indistincte p̄z licere doctori facere collectā. ℣ Host. in sū. c. ti. §. vtrum a scholarib⁹. di. q̄ si gratis offert p̄t recipe etiā si alias abūdat sz exigere nō d̄z: q: multa licite accipiūt gratis oblata q̄ aliter petūtur. de symo. ⁊ si cōnes. xxvij. di. de eulogijs. de aduocato. di. Lau. q̄ indistincte p̄t recipe. xxij. q. v. nō sane. Cōcludit ēt de doctore q̄ si p̄t de bonis ecclie honorifice sustētari nihil d̄z petere sz poterit gratis oblata recipe. de rescrip. statutū. ad fi. li. vj. alias si nō p̄t sustētari petat audacter obtinēdo tm̄ ab vno alio liberaret. ar. ō. cle. pr. an fi. ⁊ eo. ti. c. pe. ⁊ dicit vt ibi dixi. in. i. q. ¶ Nono q̄ro an in sūma taxata h̄ p doctoratu cputāt expēse p̄uati exaimus? gl. expēsas. q̄ non. ⁊ idē ℣ Dau. q̄ examē sepatū est a cōductu sicut satisfactio excōicati ab absolutiōe. de sen. ex. cū desideres. ⁊ pbatio a finia.

¶ Decio q̄ro in eo q̄ hic dicit de turonēsib⁹ q̄d si doctorat⁹ in loco vbi talis moneta nō est in vsu? so. pea q̄ dixi. ō. i. q. viij. no. q: debebit expēdi de moneta vsuali ad extimatiōem turonensiū q̄ etiā di. Ben. p. c. cū olim. ⁊. c. cū canōicis. ō cē si. hec dicit vera nisi regiōis q̄litas ⁊ fertilitas inducat ad taxā dū min⁹ quo casu d̄z hoc facere is qui h̄z taxare hāc cle. ō hoc in se. q. ¶ Undecimo q̄ro an possit taxare maiorē sūmā ob regiōis carestriā? dic Ben. q̄ forte nō p hāc cle. potissime attēta cā vanitatis ⁊ grauaminis q̄ ex hoc seq̄ posset vt h̄ expimit. ¶ Op. ad hoc. videt. n. irrōnabile sic indistincte tenere q̄ nemo possit excedere sūmā de q̄ hic. pone eni q̄ rex vel eius fili⁹ vel alterius magn⁹ vult doctorari tūc excedere hanc sūmam non est sibi ad vanitatem nec ex hoc remansurus est grauat⁹. ar. ff. de iudi. sz ⁊ si susc̄epit. §. sz si ꝓponas. de dona. fili⁹ de symo. ⁊ si cōnes. ⁊ sic cessant cāe finales hui⁹ cōstitn. d̄z ergo cessare cōstitutio? Sol. Ben. nō formaliter sol. imo videt a p̄mo recedere ⁊ stare huic p̄mo dicens q̄ vtinā reformatores istarū ḡstitutionū mētē suā ad hoc h̄uissent. nā forte aliqd aliud q̄ sit hic statuissent. dicit tm̄ q̄ ex aduerso p̄t dici cū p̄sona rum nobilitas hic impediat restrictiōem sūme p cōtrariū videt augmētū inhibiti. ⁊ p lr̄a q̄ vniuersaliter ꝓhendit oēs ibi quoscūq; ¶ Cōcludit q̄ vtilis esset declaratio. dic q̄ inhere do rigor littere clare patz ex ipsa q̄ a quocūq; doctorādo exigi debet iuramētū de non excedēdo hāc sūmā ⁊ sic post iuramētū necessaria est di. p̄satio nec p̄t obmitti iuramētū p̄opter penā hic adiectā. non sepe aūt accidit q̄ excedatur hec sūma ⁊ si quādo excedit hoc euenit non q: sic ab initio deliberauerit doctorādus alias nō iuraret sed peteret dispensationez pape sup iuramēto non h̄ita vo dispēlatiōe ⁊ iuramēto p̄stito de nō excedendo summaz si excedit male potest excusari a periurio ⁊ hoc maxime si excedit ex ꝓposito. ¶ Quodecio quero de intellectu littere ibi quuomodolibet? soluit ℣ Paul⁹ exponendo quomodolibet. idest siue examinetur sub vno doctore siue sub plurib⁹. Ben. di. quōlibet. i. siue in vestib⁹ siue cibo siue in paramētis vel alijs extrinsecis. simile verbum de rescrip. statutū. li. vj. vel quōlibz. i. siue doctorādo sol⁹ doctore siue cū alio hec tñ expositio non placet. Ben. dicēti q̄ hoc casu p quolibet doctorādo poterit expendi sūma de qua hic q̄ placet: q: quilibet de doctoribus iurat singulariē nō excedere hanc sūmam ⁊ sic etiam si vterq; expendat hanc summaz vt ex sūma duplicata faciāt simul mai⁹ festū nō ꝓuenit huic cōstitutiōi. ¶ Decimotertio q̄ro si per cōsanguineos vel amicos doctorādi fit aliqua expēsa? di. Ben. q̄ hoc nō phibet hic nec ista cōputāt in sūma: q: cessāt cā finalis hui⁹ cōstitutiōis ¶ Decio q̄rto q̄ro an in q̄libet facultate h̄abet locū quod h̄ dicit? Ben. q̄ sic. nā per hoc q̄ dicit de doctoratu ꝓcernit doctorandos in iure. p hoc aūt q̄ dicit de magisterio cōcernit alias facultates.

Uersi. Si quis. No. casū in quo ep̄i incurrūt iuris suspēsiōem q̄ est iō. q: de pō ificib⁹ hic exp̄imit de hoc in gl. alias tm̄. c. q: pculoſū. q̄ gl. allegat. videt habuisse respectū ad suspēsiōez cui⁹ violatio inducat irregularitatē lz idē dicēdum sit in suspēsiōe a bñficio. de elec. si cōpromissarī⁹. §. huiusmōi. ⁊ rōnē ponit ibi gl. secus ergo videt de suspēsiōe ab actu pticulari vt hic q̄d sit de hoc noluit cōpilator hic relinquere hoc ī dubio ppterea exp̄sit etiā de pōtificib⁹. ¶ Secūdo no. ibi a collatiōe. q̄ qs debet puniri in quo deliquit. de trā. la. quanto. de tē. or. lras. de of. dele. cum olim. ij. ℣ Dau. hic tamē magis punit vt di. co. j. q. se. ¶ Quero qd opātur illa v̄ba de q̄bus in lr̄a a collatiōe magisterij seu doctorat⁹ cuiuslibz? So. vt in gl. nō illi⁹ q̄ dicit q̄ ꝓfaciēs huic cle. suspēdat nō tm̄ a quolibet doctoratu cuiuslibet facultatis in q̄ ꝓfacis sz etiā a quolibet doctoratu cuiuslibet facultatis. ¶ Opp. ad hoc. q̄ pena nō d̄z excedere culpā. de his q̄ fi. a ma. par. ca. q̄ sunt. d̄z. n. quis puniri in quo deliquit ⁊ potius miti⁹. regula in pen. s. li. vj. So. Jo. mo. ⁊ Arch. stāt ꝓnio in. c. eos. de tē. or. dicētes. q̄ lz ibi suspēdatur ordinari⁹ indiffinite ab ordinib⁹ d̄z tm̄ restringi ad ordies male collatos. sed gl. in. c. c. eos. in v. ordinū. tenet ꝓnū q̄ placz q: talis restrictio male p̄t iure defendi p̄cipue cū in alijs iuribus inueniam⁹ fieri specificatiōem q̄ncūq; volūt ura suspendere ab vno ordine tm̄ ⁊ quicqd sit de hoc tm̄ ad aliud est hic q̄ ibi. nā ibi lr̄a loquit indiffinite. hic aūt ponit signū vlc̄ curlibet ⁊ sic oēs doctorat⁹ cuiuslibet facultatis ꝓhendunt. p hac differētia inter indefinitū ⁊ vlc̄ est q̄ no. in gl. de elec. vt circa. in glo. olim. li. vi. ¶ Secundo q̄ro si his qui ꝓfecit hic cle. ⁊ sic sunt suspēsus iterū ꝓfaciat ita q̄ itez p alios sex mēses suspēdat q̄n incipient currere secūdi sex menses? glo. immediate nō expectato q̄ primi sex sint elapsi. Steph. contra quia crescente contumacia ⁊c. de iudi. cū non ab hoic. ff. de pe. relegati. imo fm̄ eum per sēdam trāsgressiōez deberet ppetuo punari. de re iud. c. i. li. vi. delsen. ex. c. i. c. li. primū tenet ℣ Dau. per ea que dixi. de elec. cū in cunctis. in fi. non ob. rō Steph. q: hic bene crescit pena durabit eni sēda suspensio finita prima saltem aliquādiu. Item quod est fortius si contingeret q̄ dispensaret super prima sēda remaneret. de sen. ex. cum pro cā ⁊. c. officij. ¶ Tertio quero si suspensus confert doctoratuz glo. c. ibi sed nūquid. distinguit q̄ aut suspensio est occulta ⁊ tenet collatio. aut publica ⁊ tūc secus. pro hoc quod no. de sē. exō. decernimus. li. vj. Item Steph. allegat no. per Jnno. de sen. exō. si vero. de excep. exceptionē. c. ti. pia. li. vj. ⁊ non singulariter. gl. in eo q̄ dicit q̄ in collatiōe doctoratus non ipmitur caracter nec confertur ex potestate caracteris sed ex potestate officij. ⁊ est quedam declaratio: quia declaratur ille dignus ⁊ datur ei auctoritas vt doceat ⁊ cum glo. idē ℣ Dau. qui ad illud membrum q̄ quando suspensio est publica non teneat collatio. iducit de consue. cum dilectus. de elect. cum

iter. ℜ. de cõcess. p̃bẽ. q; diuersitatẽ. de do. v̊itatis. in fi. cũ cõ cor. hec tñ iura loquũt de excõicato. ℰst ergo alia melior rõ: q; cũ hic iterdicat ptãs doctorãdi seqt q; si ꝙtra fiat nõ tenebit tangꝫ gestũ cõtra ius. de postu. c. fi. de testi. c. ij. ℰo autez casu quo suspẽsio est occulta subest alia rõ: quia donec quis tollerat in officio valẽt. gesta ẽt si alias sit inhabilis. p. c. ad p̃bandũ alle. i gl. ¶ Quarto q̃ro an violãs hãc suspẽsiõem fiat irregularis? gl. vlt. q; nõ. Idẽ ℒau. q; cũ ℔ nõ sit dinũ officiũ qõ requt vt ꝯsuetudines fiat irregularis. xi. q. iij. si qs epũs. ⁊. c. se. remittit ad no. i suo sacramẽtali titulo de irregularitate pp ꝙtẽ tũ vt i tu. õ suspẽ. ℒau. ẽt tz idẽ alle. no. i spe. ti. ij. §. uꝛta. p positiõis. v̊. qd de officijs. idẽ ẽt Ben. q alle. no. p Inn. õ re nũ. nisi. circa fi. de coha. cle. sicut. ¶ Quito q̃ro ad quẽ fiet õ uolutio ptãtis gferẽdi doctoratũ pẽdẽte suspẽsiõe de q̃ ℔ gl. c. ibi declarari? sol. q; si ex ꝑuilegio aplico gpetit hec ptãs fiet devolutio ad papã nisi ex ꝑuilegio sit alteri gcessũ sicut Bononie p ꝑuilegiũ aplicũ succedũt epũs ⁊ caplẽ archidiacono. vt dicit gl. padue aũt vt dr̃ epũ succedit abbas sci Stephani de carraria padue dioces. si aũt de gsuetudine vel de iure gpetit hec ptãs tũc supplebit supior. e. ti. c. ij. fm gl. quã singlr not. vult enĩ hec gl. q; ptãs doctorãdi põt gpetere iferiori a papa ẽt õ iure cõi. sz gl. in cle. dudũ. õ sepul. v̊ i generalib⁹. dicit q; studiũ generale gstituit ex ꝑuilegio vel gsuetudine cui⁹ ũtũ ñ sit memoria. ⁊ sic vr̃ q; de iure cõi soli pncipi cõpetat pape vel ip̃atoriata ꝯ videt iferẽdũ q; ptãs doctorãdi nemini põt de iure cõi gpetere. sz possẽ dicit q; aliõ ẽ gstituere studiũ gnale qõ solus pnceps põt vt p̃dixi. aliõ gferre doctoratũ qõ ẽt põt iferiori. e. ti. c. ij. qõ bñ facit difficile tñ ẽ hodie sustinet q; alĩ ℔ possit q̃ ꝯ is cui ℔ gpetit vl ex pncipis ꝑuilegio vl ex gsuetudie cui⁹ ꝯtrij nõ sit memoria q̃ no. ⁊ i hac gl. v̊. abbate. de tẽ. or. cos. li. vj. ibi ar. e. ti. c. ij. a. rñso. facit de elec. ne p defũ. de gces. p̃ben. c. ij. ¶ Op. ad ℔ q; ẽt p̃ suppoſito q; hec ptãs gpetat iferri ab epo ex gsuetudie nõ ad epz sz ad papã dz fieri devolutio hoc casu nã hic ñ fit devolutio pp negligẽtiã sz pp delictũ. ar. de gces. p̃bẽ. q; diuersitatẽ. sol. Bẽ. formar ⁊ ñ soluit. dic q; si p̃ suppoſitum⁹ q; ℔ ptãs gpetant in sua dio. õ iure cõi tũc quõcũq; subtra hit alĩ⁹ ad quẽ spectat õ gsuetudie epũs supplebit tangꝫ vtens iure suo nec ob. c. diuersitatẽ. q; loqt ecõuerso qñ iferio: vult succedere superiori vt caplm epo. si aũt dicam⁹ vt nũc dixi q; ad solũ epz spectet tũc stat ꝯrio ⁊ dic q; fiet devolutio ad papam si is q cõferebat est psona ecclastica si laic⁹ ad ip̃atorẽ. ¶ Sexto q̃ro si officiales archid. boñ. fecit ꝯ hãc cle. gl. e. ibi q; õ officiali. sol. q; ipse erit suspẽsus ⁊ ñ archid. nisi ratũ hẽret. idẽ pau. dicẽs q; sec⁹ i cãu ecõuerso. õ elec. si cõpromissari⁹. de of. vic. c. i. in fi. li. vj. vult dicere q; suspẽso archid. indistincte ipedit eius officialis exercere.

De Judeis ⁊ Sarracenis. Rica

Edit. Sũma vt i glo. i. ⁊ i ea ibi sepulchꝝ ipi⁹. õ ipo machometo ñ vr̃ loq lra. nã pmo notat ipz machometũ. deinde dicit vbi sepult⁹ ẽ. qdã sarracen⁹. ⁊ sic vr̃ ñ õ ipso machometo loq alias subiũxissz aliqõ v̊bũ denotãs idẽptitatẽ psõe i ℔ tñ nõ ẽ vis. ¶ No. q; cauẽda ẽ õi offẽsa ⁊ p supioꝛẽ nõ ẽ distimulãda. vt dicit gl. ij. ⁊ dicit ℒau. q; in hoc offendebat ℔ de⁹ q; ad creatura puerilã isti de qb⁹ ℔ trãsferũt honorificẽtiã creatoris. ut lẽ xx. q. i. clericũ. de iurein. ⁊ si xps. auẽ. vt nõ luxu. ꝯ nãz. col. vi ⁊ di. Bẽ. q; vitãda ẽ dei offẽsa tãgꝫ maioꝛ illa q̃ cedit i offensã hũani nois. õ here. v̊gẽtus. C. e. auẽ. gazaros. ¶ Secõ no. q; sarracenũ qñq; habitãt mixtuz cũ xpianis quo tñ cãu debẽt distingui publice p habitũ. ⁊ di. gl. q; debẽt. ⁊ fz Bẽ. ℔ dicit õ sarracenis masculis: q; mulieres eoꝝ nõ intrãt mesqtas cũ hoĩb⁹ qõ ẽt dicit gl. audiũ. Itẽ qñ ĩtrãt mulieres intrãt decalciate ⁊ lotis pedib⁹ ⁊ manib⁹ ⁊ pudibũdis ⁊ oĩb⁹ alijs mẽbris. vt dicũt. d. gl. ⁊ ℒau. q; subiũgit q; dicũt sarracenu a sara vxore abrahe: q; asserunt se eximisse de libera. s. sara q̃ erat v̊a vxor ⁊ nos de ãcilla. s. agar cui⁹ ꝯriũ ẽ vex. e. ti. ⁊ si iudos. i fi. ⁊ dicat ℒau. q; sarraceni sũt q; nõ recipiũt nouũ vel vet⁹ testm̃. ⁊ vñ sic dicãt r̃mittit ad no. p archid. l vj. di. ysmahel. ⁊ p̃ dicta cũ dixi q; sarraceni descẽderũt ab agar ãcilla di. ℳath. q; õbẽt vocari agarini. De iudeis aũt dicit idez q; dicũt iudei a tribu iuda q̃ int alias bellicosioꝛ fuit ⁊ de ipa sola hẽbat rex. dicũt ẽt hebrei ab eber cui⁹ familia cultũ tenuit vm⁹ dei ceteris idolatria fedatis. obsuãt aũt iudei legẽ mosaicã ad lram circũciendo ⁊ alia facẽdo. ¶ Tertio no. de mõ quo sarraceni ꝯuenũt ad suas mesqtas. õ ℔ i gl. audiũ. ⁊ dixi. s. i pr̃. no. ¶ Quarto no. q; ẽt sarraceni hñt sacerdotes. ⁊ dicit. ℒau. q; sacerdos ẽ nomẽ ꝙpositũ q̃si sacrũ dãs. j. sacramẽtũ fm papiaz. xxi. dis. c. i. v̊. sacerdos. vñ tali respectu illi nõ sũt sacerdotes nisi q̃tuz sacr̃m gsideraẽ fm eoꝝ itẽtiõem. d. c. ⁊ silẽ v̊bũ sacerdotes. C. de pac. i gscribẽdo. ℒau. vult dicere q; sicut i illa. l. accipit sacerdos ip̃ropꝛie ita ⁊ ℔ q; õ ẽt di. ℳath. dicẽs sacerdotiũ pmo fuit datũ iudeis ⁊ postea nobis. de cõsti. un. c. trãslato. ⁊ de hoc vltimo. j. i. ꝯrio. ¶ Quito no. de mõ quẽ seruãt saraceni vt p̃co de loco eminẽti vocet eos ad orãdũ machometuz. ⁊ dicit ℒaud. q; p loco eminẽti facũt uxta mesqtas magnã turriz sicut nos facim⁹ cãpanile. si. ij. q. vij. §. de his. de here. cum ex iũcto. ¶ Sexto no. q; iuocatio machometi ⁊ veneratio illi⁹ saraceni de quo i lra displicẽt dine maiestati ⁊ hoc vult lra ibi cũ aũt hec. ⁊ exponit ℒau. hec. i. duo nũc dicta. dicit ẽt q; faciunt tertiũ magis grauamiẽ p̃cipuis nr̃is festiuitatib⁹ natalis dñi pasce i surrectiõis pẽthe. ⁊ alijs potissime festiuitatib⁹ gloriose v̊gnis in qb⁹ i pace coli dz a nobis pacis auctor fort⁹ conãt saracenu facere sua sordida ⁊ strepitũ generãtia vt sic xp̃iani a suis festiuitatib⁹ retardẽt ⁊ q; vidit testimoniũ phibuit ℒau. ¶ Septio no. q; cũ p̃dicta de qb⁹ i pr̃. no. sint inhibita talis ꝓhibitio astrigit illos q; p̃nt ipedire ⁊ nõ ipedũt. arg. ii. q. vij. negligere. cũ si. ⁊ di. ℒau. q; pncipes ad hec astrigũt p hãc cle. adeo q; nisi ac qescãt monitiõi pape i his peccãt mortaliter ⁊ possẽt excõicari. ar. de ma. ⁊ obe. ocs. xxiij. q. ij. dñs. ⁊. q. v. administratores. cũ si. qõ sat denotat v̊bũ imurgẽtes. qõ est i lra. p ℔ gl. pe. q̃ dicat ad pncipes spectare cohertiõez taliũ ⁊ nõ ad ecclias q; nõ sũt creature ecclastice. ⁊ de ℔. j. in. ij. ꝯrio ⁊ di. ℳath. q; iõ ꝓhibẽt inẽ xp̃ianos talia facere: q; hoc faciunt in obprobriũ xp̃iane fidei quã rõnẽ ẽt expmit lra. ⁊ p hoc qõ dixi q; ad pncipes spectat talia cohercẽri iducit ℳath. e. ti. postulasti. de vsu. post miserabilẽ. dicẽs q; ẽt iudices ecclastici p̃nt eos pẽa tpali punire. xvij. q. iij. gstituit. dñs tñ i vidictã sanguinis nõ ꝓcedat. de rap. i archiepatu. de ℔ in. d. c. post miserabilẽ. ¶ Octauo no. ex p̃dictis i ꝓio no. q; debẽt inhiberi p pncipes cã q̃ p̃iudicãt fidei. ⁊ di. pau. q; ad supiorem spectat malã gsuetudinẽ de suo territorio remouere. viij. di. mala. ⁊ ꝓpterea ihibẽt saracenis hec acceptare. ⁊ p v̊bũ attẽptari qõ est i lra di. ℒau. q; hic ꝓ hoc nõ tñ factũ sz ẽt volũtas cõcor. xxxvj. q. ij. si qs nõ dicã. de hoc p archi. xxvij. q. i. §. si ꝯ p ℒy. C. de ep̃i. ⁊ cle. si qs ñ dicã. dixi de eo q; mit. in pos. c. i. ¶ Nono no. q; pene dicũt a iure nõ tñ ad correctiõem delinquẽtũ sz ẽt vt alij exẽplo pterriti arceãt a malis. vt ℔ i fi. ⁊ di. ℒau. q; pp ℔ fiũt pene i publico. p ℔ de pe. c. i. de trãsla. q̃to ¶ Op. in eo qõ dixi. s. in. iij. no. q; sacerdotiũ pmo fuit datũ iudeis postea nobis: quia ĩmo primus sacerdos fuit melchisedech q; abrahe obtulit panẽ ⁊ vinũ i figurã sacramẽti corporis xp̃i. xxij. q. v. dicat q; fuit añꝫ daret sacerdotiũ. iudeis. so. ℳath. q; id qõ p̃dixi. pcedit de sacerdotio leuitico õ quo loqt. e. trãslato. s. alle. ¶ Secõ op. q; nõ debuerit ihiberi saracenis adorare machometũ cũ ẽt pmittat iudeis celebrare suas festiuitates nec õbẽt ꝓhiberi p xp̃ianos. e. ti. gsulunt. ⁊. c. sicut iudei. sol. ℳath. q; iudei colũt deũ vniũ ⁊ verꝫ. saraceni machometũ hoiem sacrilegũ ⁊ nephãdũ. iõ iudei sustinẽt in ritib⁹ eoꝝ saracenu ñ quo ad talẽ cultũ. ¶ Tertio op. i eo q; hic p pncipes seculares cohercẽt iudei. videt. n. hec ĩmediate spectar ad iudiciũ eccliẽ. xxvj. q. v. epi. so. ℒau. q; ibi õ xp̃iãs deliquẽtib⁹. saraceni aũt cũ nõ sint baptizati nõ subiacẽt ecclie quia nihil ad nos de his qui foris sũt. ⁊ hoc etiã vult glo. pe. ⁊ dixi. s. i. vij. no. di. tñ ℒau. q; negligẽtib⁹ pncipibus possint ꝓlati iterdicere xp̃ianis ne cõtinuarẽt cũ saracenis. e. ti. postulasti ⁊ sic indirecte viderent excõicari. si. de ꝑule. q̃to. de vsur. q̃to. ¶ Quero de ĩtellectu v̊bi õ quo in lra. so. vt in gl. i hoc v̊bo quã no. p sacẽdis morib⁹ saracenoꝝ. ⁊ quõ adorãt machometũ ⁊ qs fuerit machomet⁹. dic vt in gl. i hystoria. Et vltra gl. dicit ℒaud. q; machomet⁹ fuit ẽt instruct⁹ p quẽdã sergium monachũ qui pp hereſiz ℳestorij fuerit ab alijs fidelib⁹ monachis expulsus. ⁊ de cõsilio dicti sergij dedit machomet⁹ legem saracenis mixtã ⁊ tractã de lege veteris testamẽti ⁊ noui Et incepit anno ab incarnatiõe dñi. sexcẽtesimodecimo. Eraclio impante a. ij dicũt septingẽtesimodecimo. Connumerat annos impatorum in cronica martiniana ⁊ scies vtꝝ verus ⁊ ipsis cõnumeratis pma videt verioꝛ: q; videt fuisse sexcẽtesimouicesimoseptimo vel circa. dicit etiã ℒaud. q; saraceni colũt diem veneris sicut nos dñicã ⁊ hoc pp venerẽ quã asserũt deaz planetaꝝ asserẽtes q; anteq̃ de⁹ celũ ⁊ terrã creasset nomẽ machometi in gspectu dei stabat ⁊ nisi ipse machometus futurus fuisset nec celũ nec terram nec mũdũ fecisset. Refert etiã ℒaud. q̃liter machomet⁹ asserit q; moꝛtes fuit magn⁹

pphetā sed xp̄us maior ⁊ sūm⁹ pphetax̄ natus ex maria virgine v̄tute dei sine hoī seīe sed dixit cū nō v̄e passū nec v̄e resurrexisse sed alū hoīez silēz hoc egisse. Et de his p Ja.ō vagine in legēdis sāctox̄ vbi de machometo ⁊ refert vt refert ℙDau. q̄ sepultura machometi ē ferrea ⁊ stat in aere virtute magnetis circū positi ⁊ nō p̄ōt videri mīi p̄ fortamē parū ⁊ si qs eā videt qō fit post lōgā penitentiā facē sibi erui oculū q: ñ decet q̄ cū eo aliqd aliud videat. refert ēt ℙDau. qualit̄ saracenī hñt vxores quot possūt alere exēplo machometi credūt ēt in alio seculo se hituros virgines vbi credūt luxuriari sicut hic ⁊ multas alias fātasias credūt. dicēt ℒau. q̄ qñ ieiunant abstinēt tota die ⁊ nocte p̄cedēti ⁊ sequēti comedūt ad libitū.

¶ Secō q̄ro de intellectu verbi mesquitas? so. vt in glo. qō nos. ibi sinagogas ⁊ quare sic eas vocem⁹ ⁊ quare silr ipi mesq̄sitas. no. de elec. fundamēta. in p̄n. li. vi. ⁊ no. Archi. de cō sue. di. i. ecclesia. ¶ Tertio q̄ro p̄ intellectu lr̄e ibi terris xp̄ianorum. q̄ dicant terre xp̄ianox̄ quo ad hoc? sol. ℙDau. q̄ dicunt ille in qb⁹ xp̄iani hñt iurisditionē ⁊ dñiuz. Jn alijs enuz dñijs infidelib⁹ nō possūt ponere. legē. ii. q. i. multi. ō duox gaudem⁹. idē Gen. qui ex hoc no. terrā dici alicuius rōe iurisditionis solius ⁊ ad hūc modū hz̄e respectus. ff. de v̄. sig. vt alfenus. ⁊ l. ánculus. ⁊ l. pupillus. §. territoriū. ⁊ l. illud verbū ptinere. ¶ Quarto quero q: phibet invocationē machometi publice fieri an secrete liceat? sol. ℙDau. q̄ tunc non phibeť q: illud nō cedit in ob. pbriū xp̄iane fidei. Gen. di. q̄ ēt secrete nō dz pmitti q: talis secta nullo iure approbata ē vt pote omni carēs lege. Ad hanc lr̄am in. v̄. publice. rñdet q̄ hic vacat ar. a p̄rio cū ex ipso sequať absurditas. C. de epis. et cle. q̄uēciuilā. ⁊ dicit publice q: sic p̄missū fuerat mihi placz dictū ℙDau. nulla enī est absurditas q̄ saraceni talia faciāt secrete ⁊ sic nō est p̄hibendū nec approbandū q: de secretis iudiciū est deo relinquēdū. xxxij. dis. erubescāt. ¶ Quito q̄ro an p̄ncipes possiunt infidelib⁹ auferre filios paruos ⁊ baptizare? so. Step. q̄ sic. nā iudei ⁊ saraceni sunt fui Scī. ix. maledict⁹ chaz seru⁹ erit fratx̄ sou. xxiij. q. viij. dispar. ⁊ sic ī filios suos ipsi ifideles nō hñt ptātez cū sint seru ⁊ lic eis iuntis possint eis p̄ncipes auferre filios ⁊ vendere. xxxii. q. iij. c. vno. ī fti. de pa. po. §. i. ergo fortius batizare imo in hoc merent dū modo hoc nō faciūt aīo q̄pellendi per hoc parētes īdirecte ad fidē qō nō est faciēdū. xlv. di. de iudeis. q̄nū no. glo. xxviii. q. i. iudeox̄. q: tolleret illa pphetia. esa. x. q̄ tunc relique israhel salue fiēt. ⁊ Jere. xxiij. in diebus illis saluabiť iuda. sed rñdet Step. q̄ ille pphetie q̄seruanť quo ad iudeos qui nō subsunt xp̄ianis qui sunt multi. de hoc per Archi. xlv. di. qui sincera Ego co. ti. sicut. sto cū illa glo. indistincte q̄ nō possint filij in uitis parētib⁹ baptizari. nā ex hoc diceret baptizati multi. nā ergo parentes nō q̄sentiūt in quox̄ ptāte est illox̄ volūtas nec bene p̄ōt iure defendi q̄ ifideles sint serui adeo q̄ possint xp̄iani eos vendere qō dic vt ibi dixi.

¶ De Hereticis. Rica.

m **Altorum.** Facta ē ad declratōez eox̄ q̄ no. c. ti. p hoc. ⁊ .c. se. ⁊. c. vt cōmissi. li. vi. ℒau. metas. Idē verbū ō Rp. statutū. §. notorū. li. vi. extēdētes alias excedētes gl. i. erat in originali. sz. ii. melior ℙDaul. ¶ No. q̄ qrele multox̄ mouēt p̄ncipē. de hoc in gl. ii. ⁊ dicit ℙDaul. euz moueri qñ q̄relātes mouēt bono zelo vt hic ⁊ de accu. q̄liter. ii. alias sec⁹ vt in. c. cū in iuuentute. alle. in gl. ¶ Secūdo no. de inq̄sitoribus deputatis p̄ hereticā p̄uitatē ⁊ di. ℙDau. q̄ tales cognoscere nō possūt de alijs vt de diuinationibus ⁊ sortilegijs hereticis nō sapientib⁹. c. ti. accusať. §. sane. lib. vi. ¶ Tertio no. q̄ nos debem⁹ excedere metas nostras. de hoc in gl. iii. ⁊ p̄o hoc fines mādati sunt diligenť seruandi. de Rp. cū dilecta. de of. del. venerabili. ¶ Quarto no. q̄ officiū inq̄sitionis heretice p̄uitatis fuit inuentū in augmentū fidei p̄o hoc q: p illud extirpāť errores ⁊ ifideles reducūť ad ouile eccl̄e. e. ti. vt iq̄sitionis. in p̄i. li. vi. ¶ Quinto no. q̄ qñ q̄z sub spē pietatis fiūt mala de hoc in gl. q̄ordat ⁊ in ea i fi. ad idē. i. q. i. nō putāda. iij. q. v. nec̄. de vsu. super eo. de re. do. cle. i. Ste. ¶ Sexto no. q̄ nō sunt granandi in nouū. de hoc ī gl. qō esse. ⁊ p hoc de his q̄ fi. a ma. p. ca. q̄ sunt de q̄sti. c. ij. de peni. abnē. de hoc. i. q. iij. i sūma. xxiij. q. iiii. in sūma. ¶ Septimo no. q̄ id qō est statutū in cōmodū nō dz trahi ad incōmodū de hoc in gl. in. v̄. detrimētū. ⁊ p̄o ß. C. de leg. qō fauore. ⁊ regula. q̄ ob gratiā. li. vi. de iureiurā. quanto. xxij. q. iij. inter cetera.

Aersi. Propter quod. hic vt di. gl. sup. pri. nñ. ī p̄n. ē sēda ps ī qua ponit q̄stitutio ⁊ lz illa gl. facat hic vnā ptē vsq̄z ad. §. sane. tī vt innuit. e. gl. pōt diuidi in tres. nā primo ponit. v. q̄ in officio inq̄sitionis spectāt ad ep̄z vel inquisitorē singulati. secō ibi duro. ponit tria q̄ nō pōt alter sine altero ⁊ decretum apponit z° ibi verū. submittit qūo ipedit⁹ vl̄ itereē nolēs cōmittit alteri vel q̄sentit arestare idē v̄bū. de īmu. ec. clericus. li. vi. ¶ No. q̄ heresis dī labes ⁊ hoc ideo q: in eaz multi labunť. c. tantā. ⁊. c. qñ. ¶ Secō no. q̄ in crie heresis dz fieri diligens idagatio. de hoc in gl. quasi. ¶ Tertio no. q̄ inq̄sitio hereticox̄ spectat ad dioce. ⁊ dic q̄ spectat auctoritate ordinaria. ⁊ qñq̄z ēt delegata. e. ti. p hoc. li. vi. ¶ Quarto no. q̄ eadē inq̄sitio spectat ad inq̄sitores a sede ap̄lica deputatos. ⁊ exponit ℙDau. lr̄az ibi sede ap̄lica. i. eius auctoritate et licētia nā assūmunť in ordinib⁹ p̄dicatox̄ ⁊ minox̄ p̄ suos p̄uinciales vt hz̄ forma p̄uilegij ap̄lici oia aūt nostra faciam⁹ ⁊c. C. de ve. iur. enu. l. i. de p̄bē. hi q. ⁊. c. si apostolice. lib. vi. ¶ Quinto no. q̄ iudex dz moueri nō amore odio timore vl̄ q̄modo seu affectiōe tpali. ⁊ dicit gl. quatuor. q̄ his quatuor mōis puerť iudiciū ⁊ in ea in fi. ⁊ de p̄sūp. l̄ras. C. de iudi. rē nō nouā. ī. §. verū. Dixit aūt de q̄modo tpali q: spūalem affectionē dz hz̄e iudex ⁊ vltra iusticiaz ministrare. xxiii. q. v. malos. q: sūmū bonū est eā exercere. xi. q. ii. cū deuotissimā ¶ Sexto no. ibi quilibet de p̄dictis q̄ iurisditio ⁊ exercitiuz in his casibus de q̄bus in lr̄a q̄petit insolidū dioceſano ⁊ inq̄sitox̄. pro hoc ēt q: inq̄sitor q̄rať ordinario cū sit deputatus ad vniuersitatē cāx̄. c. ti. ne aliqn. ⁊ de talibus. no. de of. del. pastoralis. §. q: vero. in gl. ad ītelligentiā. ⁊ de ap. cū cām.

¶ Septimo no. q̄ inquisiti qñq̄z tenent in q̄pedib⁹ ⁊ manicis ferreis qō expone. vt in gl. sicut. ¶ Octauo. not. ibi si ei visuz fuerit. qō est in arbitrio ep̄i vel inq̄sitoris an velit inq̄si tū ponere in q̄pedib⁹ an nō. ⁊ di. ℒau. q̄ hoc sibi p̄mittitur alias. n. parū valeret iurisditio sine cohertōe. de of. del. ex lr̄is ff. de offi. eius cui mā. est iurisd. vlt. ¶ Nono no. q̄ qñz id qō immet facēdū ponit supior sup q̄scia ei⁹ q̄ facere dz eā in hoc onerando de hoc in glo. q̄ordat de Rp. statutū. §. assessorē. li. vi. de sepul. cie. dudū. §. huius. in fi. ſz ibi vt di. ℒau. loq̄t magis p̄pe dū dicit intendim⁹ onerare q̄ hic cū di. oneramus. q̄ plēs. n. de facili abiciunt hoc onus. ⁊ sic papa nō obtinet ab eis id qō ītēdit. vt ec. bene. c. vnico. de of. del. ex pte. ii. ⁊ multi hoc pignus hñt p̄o modico. ar. de vi. ⁊ ho. cler. vt cleri. ¶ Op. in eo. qō disponit q̄ per epm ⁊ p inq̄sitores p cedať sup inquisitionis negotio. nā p deputatiōez iq̄sitoris sacta a papa vī negociū inquisitoris extractū de iurisditiōe ordinaria. de of. leg. studuisti. so. metu. q̄nij. glo. in. v̄. deputātes supplet gnāliter p talē. n. deputationē gnālē hoc casu factam nō ipediť officiū epi. e. ti. phoc. li. vi. secus si ad certā cām vt i q̄nto. ⁊ de of. del. pastoralis. §. preterea. ⁊ de hoc in. d. c. p hoc ¶ Secūdo op. ex quo eps ⁊ inq̄sitor hñt ptātem circa idē negocū inquisitiōis nō possit vnus p̄cedere sine alio. de of. del. prudentiā. in p̄in. ⁊. c. cām mīmonij. de re iudi. duobus. so. ℒDat. q̄ in negotio heretice p̄uitatis hoc lz alias standū ē q̄nij. dic q̄ q̄nia loquūtur qñ duo hñt iurisditionē vm⁹ ipēi ⁊ nō isoludū hic aūt ordinari⁹ hz̄ iurisditionē ordinariā inq̄sitor delegatā vnde de iure cōi cessante cle. vter q̄z posset p̄cedere sine reliquo. ¶ Tertio op. q: vī ī.culcatio in eo q̄ p̄mittit q̄ isti possint arestare seu capere. sol. si dictio seu stat p. i. cessāt q̄ rium ⁊ hoc vī sentire gl. in. v̄. capere. cū di. hoc esse sēm ex q̄nq̄z q̄ pōt eps sine iq̄sitōe ⁊ ecōuerso vt. s. ī. v̄. citare. gl. di. illud cē p̄mū de his quiq̄z ⁊ sic dimittit v̄bū arestare in medio quasi sit vnū ⁊ idē cū v̄bo capere. si aūt dictio seu stet alter natue tūc p̄cedit q̄nū sz p̄cedēs expō v̄ior p̄pe tū arestare fit sine manuū iectōe ⁊ cū p̄cipiť alicui sub pena ne recedat ō loco. capere aūt fit cū iniectōe. ar. de sen. ex. nup. ⁊. c. vt fame. ō offi. or. cū eps. li. vi. ¶ Quarto op. q: vī ī.culcatio ex alio in eo q̄ primo p̄mittit q̄ possint capere ⁊ deīde q̄ possint ī vinculis ponere. so. vt in gl. secz qō. ⁊ ī eo qō dicē q̄ sepe capiť q̄ nō carcerať. dic secus ecōuerso. de sen. ex. iudex. ⁊. c. si clericos. li. vi. ō excess. p̄re. cle. frequēs. in p̄n. ¶ Quinto op. q: vī hic q̄nctas in eo q̄ p̄mittit vt alter possit incarcerare. ⁊. i. v̄. duro. phibet sol. alter pōt carcerare ad custodiā vt hic nō ad penā in. v̄. duro. ⁊ di. ℒDat. p intelligentia notandū q̄ quidā ē carcer deputatus a custodiendū malefactores vt hic. ⁊ ō sen. ex. si clericos. li. vi. ⁊ talis deputatur ad custodiam nō ad penā. de pe. q̄uis. li. vi. C. de custo. reo. l. i. ii. q. viij. quisquis. ij. q. iii. quia ea. in fi. xix. di. i memoriam. viij. q. i. pueniť. de fal. ad audientiā. ali⁹ est carcer qui sm cañ. magis deputať ad penā q̄ ad cu

stodiã de q̃ loq̃t.j.c.cle.v̊.duro.7.c.ti.vt cõmissi.li.vj.l.dist. si eps.7.c.si ille.vij.q.j.puenit.xvi.q.vj.delapſ.de pe.tue.nã móalstenũ ẽ carcer penitẽtiũ.x.uij.q.viij.clerici.7 etiã eccleſia hz ppriũ carcerẽ.xvij.q.uij.in fi.de apoſta.a nobis. eo.ti.vt ꝯmiſſi.7.c.vt inqſitiõis.li.vj.lz ſm leges nemo ad ꝑpetuum carcerẽ dãnari poſſit pp crimẽ.ff.de pen.aut dãm.§.ſolet. tñ ſm canones ſecus.de pe.q̃uis.li.vj.vbi de hoc p archi.eo.ti. vt ꝯmiſſi.7 de of.or.ſi eps.li.vj.ꝺ accu.q̃liter.ij.p Inn.i gl. oñ ait vltra medium.

Verſi. Duro. C Cõtinua. vt in glo.i. C No. q̃ carcer q̃q̃z deputaf ad penã de hoc in gl.ij.7 dixi.§.v̊.pr̃.m.v.pr̃o. Et ex hoc q̃ hic phibet q̃ alter nõ poſſit deputare carcerẽ ad penã arguit Daul. ſecus eſſe ſi ad cuſtodiã:q: tũc alter poſſet.p hoc de pe.q̃uis. li.vj.lxxxij.di.Pibꝝ.xxvij.q.i.iudas Daul.ſed hec vlt.iura paꝝ aut nihil facũt.7 itelligit. Dau.hãc lr̃aꝝ ꝓcedere etiã ſi carcer deputeꝯ ad tps p id qꝺ ſeq̃t.vult dicer̃ q̃ ſicut ñ põt alẽ ſine altero tormẽtis exponere ita nec ad carcerẽ etiã ad tpalez cũ ſit ps tormẽti.dñt aũt carceres cẽ diuiſi quo ad viros 7 mulieres.C.de cuſto.re.l.iij. C Scõo not.de tormẽtis 7 de his põit gl.uj.remiſſiõem.7 in ea ibi cũ in gtẽplatiõe.vbi de ꝺ di xi 7 nõ debẽt manꝺ ſuis hec iſerre.lxxxvj.di. nõ liceat. ſz p alios clericos.de ſen.ex.vniuerſitatis. C Tertio not.q̃ vacã te ſede epali ſuccedit caplm in iuriſdictionalib⁹.e.ti.ad abolẽ dã.vbi de hoc ne ſe.va.c.vnc.li.vj.de inſti.c.i.c.li. C Quar to no.caſũ in quo p parẽ reqrit.de hoc in gl.reqrit.7 in ea ibi in.i.gl.opi.tñ illi⁹ gl.nõ ſeruaf in eo q̃ dicit ꝺ trina reqſitiõe vt ſeq̃f in gl.7 dico.j.q.xvij. C Quinto no.ibi 7 ſi ſecus. de clauſula decreti q̃ irritat ꝯ factũ 7 in eo q̃ lr̃a dicit q̃ ꝯ factũ ẽ irritũ ipo iure.infert Ben.q̃ nõ erit loc⁹ exẽptiõi.7 ad v̊buz ipſo iure.eſt ſimile de reſcrip.c.i.li.vj. C Op.in eo q̃ phibz ne alter ꝓcedat ad ſniam ſine altero q̃ imo poſſit.e.ti.p ꝺ.li. vj.ſol.vt in gl.tertiũ.7 eſt ſenſus gl.q̃ illud.c.eſt correctũ per hãc cle.p̃terq̃.quo ad id qꝺ ibi dicit q̃ ſi diſcordãt in ſnia papa 2ſulaf.7 idẽ Dau.q: q̃ nõ mutaf ꝛc̃.C.de teſta. ſancim⁹ C Secũdo op.in eo q̃ decernit ꝯ factũ ẽ irritũ ipſo iure.qꝺ enĩ factũ eſt nõ põt hr̃i p infecto.ff.ꝺ cap.in bel.§.facte. 7 qꝺ no.de ap.vt nr̃m.ſo.vt in gl.in v̊.iure.7 in ea ibi quo ad effectũ.idẽ Dau.p hoc qꝺ no.ꝺ ĩmu.ec.cle.vna. C Quero qꝺ dicaf carcer durꝰ?ſo. Daul.q̃ hoc relinq̃t arbitrio bni viri inſpecta q̃litate cãe 7 cõditiõe pſone 7 hoc exquo in iure aliter nõ determinaf.de/of.or.de cãis.7 facit qꝺ no.ꝛc. di.c. vlt. C Scõo q̃ro in eo qꝺ dicit de tormẽtis an ieunia q̃ inqſitores ad vitaꝺ eruẽdã ſolẽt indicere ſint tormẽta ita q̃ alẽ non poſſit ſine altero?gl.ſm.ſo.q̃ ſic quã ſingularẽ no.7 idẽ pau. dicẽs q̃ etiã nuditas eſt tormẽtũ.7 in hac gl.ibi.§.q̃nez.vbi dicaf qꝺ eſt q̃ p vim 7 tormẽta habita eſt ſecus ſi nuda iterrogatiõe vel de leui territiõe. C Tertio q̃ro an qꝺ hic diſpõit de tormẽtis reſpectu inqſitu locũ hẽat in teſtib⁹ qñ ſubeſt cauſa cos torquẽdi?ſol. Daul.q̃ nõ imo q̃ alter,ſol⁹ poterit torquere teſtes cũ etiã poſſit ſol⁹ inqrere 7 ſic etiã põt acceſſoria'ſine quib⁹ illud expediri nõ põt.ꝺ of.dele.p̃terea.7.c.prudẽtiã v̊.exploratꝰ.ff.de iuriſ.om.iudi.l.ij.nã p veritate hñda debz laborare.de pba.qñ.xiij.q.ij.q̃q̃.xxx.q.v.iudicãtẽ. xxxiij. q.viij.occidit.de teſti.cãz.C.de iud.iudices.cũ 2cor.7 hãc dz iudex ab initio extorq̃re.v.q.v.illi qui.ex hoc etiã infert pan. q̃ teſtẽ q falſo teſtimonio offendit aures iudicis põt alẽ ſolus punire extraordinarie.C.de teſti.nullũ.de pe.ſup his.7.c.dilect⁹.7 p ꝺ q̃ teſtis poſſit torq̃ri.in auc̃.de teſt.§.ſi v̊o nõ.col. vij.itẽ alẽ ſol⁹ põt inqrere vſq; ad ſniaz.vt ꝺ teſtes aũt ſũt ps negotij.de v̊b.ſig.for⁹.7 cui lz totũ lz 7 ps regula.cui lz.li.vj. C Op.ad hoc q: rõ q̃ ſubeſt in inqſito ſubeſt etiã i teſte q̃ idẽ ius in vtroq;.de trãſla.c.ij. Itẽ ꝺ duo eqpãt.j.§.vez.ibi pa uitatẽ ipaꝝ vel ipedimẽtũ officij.ſo. Dau.q̃ ſi alter vult torq̃re p fide hñda ꝯ tertiũ delatũ hoc põt 7 põt etiã exordinarie pũire tãq̃ coram eo notorie delinq̃tẽ.facit qꝺ no.de 2ſeſ.c.ij. de fi.inſtru.c.ij.7 qꝺ ibi no. Inn.p hoc etiã de iureiur. cũ in poſitiõib⁹.li.vj.7 iura ſup⁹ ad ꝺ alie.ſi v̊o formaf inqſitiõez pp hoc ꝯ teſtẽ ita q̃ nõ eſt noua inſtãtia:q: tũc ipſe teſtis ẽ ꝓncipaliter inqſitus nõ põt alter torq̃re vt in ꝓrijs q̃ no.7 i eo q̃ di. Dau.q̃ iudex põt exordinarie pũire teſtẽ.dic vt dixi.i.d. c.ij.de cõſeſ.7 tetigi etiã de excep.c.i.7 de hoc p Ly.C.ꝺ teſt. nullũ. In eo aũt qꝺ dicit q̃ alter põt indirecte pũire q tñ directe cognoſcere nõ põt.ꝯ eſt qꝺ dixi.de pe.dilect⁹.7 qꝺ not. Bar.ff.de fal.diu⁹ vbi di.q̃ hoc caſu iudex nõ cognoſcet ſz ſuꝑior.ſed põt dici q̃ inqſitor vel eps ceſſante hac cle.poterat punire teſtẽ cũ etiã poſſent ꝓnũtiare ſup principali.cum ꝺ hec cle.de tortura 7 punitiõe teſtis nihil imutet ſtãdũ eſt iuri antiquo quo ad ꝺ q̃ alter poterit teſtẽ torq̃re 7 pũire.ſomiare aũt inqſitiõez ꝯ teſtẽ nõ poſſit inqſitor qui hz delegatã iz epus sic tãq̃ ordinarꝰ 7 poſſet ſol⁹ eps:q: talis inqſitio nõ eſt ſup hereſi ſz ſup crimine falſi.p hoc qꝺ no. Lanchin⁹ in tractatu hereſis in rubrica de teſ.qui deponit falſũ.in pn. C Quarto q̃ro cũ nõ poſſit alter ſol⁹ torq̃re an ſi torq̃at 7 reꝰ cõfiteaf nocebit ei confeſſio?ſol. Steph.q̃ nõ:q: facta eſt coram nõ ſuo iudice. de iud.at ſi clerici.7 q: facta in tormẽtis.xv.q.vj.ſi a ſacerdotibus.ſi tñ pſeuerat in cõfeſſiõe coram alio nocebit ſibi.C.ꝺ peq̃ ſniam.ff.de mino.auxiliũ.§.ſed vt ad leges.C.de epi. audi.iudices.de cuſt.reo.l.i.p hoc.q: etiã confeſſio facta ex̃ indicium p̃iudicat.de ex.pla.q̃ ſit grauc.qꝺ tñ dic vt ibi dixi.ff.de adul.capite.v.de elec.p inqſitiõem.vbi p Inn. C Quito q̃ ro:quia phibetur hic ne alter ꝓcedat ſine altero ad ſententiã contra inquſitos an ad ſententam abſolutoriam poſſit alter ꝓcedere?glo.ſed nũquid.ſol.q̃ ſic.quia etiaz olim alter ſolus poterat ad ſniam ꝓcedere.eo.tit.p hoc.li.vj.quod imutatur hic reſpectu ſnie ꝺcẽnatorie remanet ꝺ capitulũ p hoc incorporatũ quo ad abſolutoriã.7 idẽ Dau.dicẽs q̃ hic loquif ꝺ ſnia lata ſup pẽa ptinacis.de q̃.e.ti.ad abolẽdã.7.c.ti.vt ꝯmiſſi.li. vj.p qꝺ.c.patet q̃ hodie penã p ſniam ipoſitã alter ſine altero mutare vel mutigare nõ põt ſicut nec ab itio iponere. De reuerſo aũt 7 penitẽte an in eũ ferẽda ſit ſnia.no.archi.in.d.c. vt cõmiſſi. C Op.ad hoc q: par eſt ptãs ligãdi 7 ſoluẽdi . de pe.di.i.verbũ.7 qui nõ põt ſoluere nec ligare 7 ecõuerſo. xx. di.inferior.de ma.7 obe.cũ inferior.ſo. Daul.format 7 non ſo. Step.ſtat ꝓrijs dicẽs q̃ nõ eſt min⁹ piculũ in abſolutione iniuſta q̃ in ꝺcẽnatiõe imo magis.j.§.vez.7 in eo qꝺ gl.inducit qꝺ no.xij.di.ꝓceptis.di. Steph.q̃ glo.q̃ eſt ibi nõ ẽ va vt;ibi no. Itẽ in eo q̃ gl.iducit.c.accuſatꝰ.di. Steph.q̃ id qꝺ ibi no.facit.p.iij.q.v.dudũ. Lap.tz cũ gl.q: q̃ de vno ꝺ pro hibeẽ de alio pmittif.xxv.di.q̃lis.de p̃ſup.nõne.7 hoc tenendo ad 2traria.dic q̃ nõ ſemp eſt eadẽ ptãs ſoluẽdi 7 ligãdi.vt no.i.d.c.cũ iſerior.in gl.i.qꝺ maxie ꝓcedit hoc caſu vt euitẽt iuriũ correctio.de elec.cũ expediat.li.vj. Dc.tñ de ancha.inducit p Steph.q: abſolutio 7 ꝺcẽnatio ſũt correlatiua vt ſic diſpoſitũ de vno itelligaf 7 de reliquo.de cõſti.trãſlato. ſicut i ſili.di. Bar.ff.ad trebel.marcell⁹.q̃ phibitio legis p quã i legatis ad pias cãs ceſſat falci.hz locũ etiã in treb. 7 ſic dicitur correctũ ius ãtiquũ etiã quo ad treb.ſz ibi Bar.mouef aliis rõnib⁹ q: appellatiõe ſalc.ꝓtinef treb.C.ad treb.ubem⁹. Inducit 7 aliã rõnẽ ibi vñ adhuc videf ſtãdũ cũ gl.q: vitãda ẽ iuris correctio vt ꝓdixi. Itẽ vt ꝓdixi nõ eſt ſemp par ptãs liganꝺi 7 ſoluẽdi. C Sexto q̃ro q: dicit hic q̃ vacãte ſede epali ſuccedit caplm.qd ſi ſedes quaſi vacat?ſol.vt in gl.in v̊.vacãte. C Septimo q̃ro an ſedes dicaf vacare ſi ꝓmot⁹ nõ adminiſtrat vt q: nõdũ hz ſras. So.vt in gl. C Octauo q̃ro an ſuccedat caplm in iuriſdictiõe delegata epo?ſol. Daul.q̃ ſuccedat in ordinaria iuriſdictiõe vt hic.itẽ in generaliꝰ delegata.e. ti.ad abolẽdã.i fi.q: videf q̃ſi ꝓgata iuriſdictio ordinaria. vt ibi di. Oſtien.ſec⁹ in delegatis ſpãliter.de ſo.cõpe.vez.de ꝺbẽ.hi qui.li.vj.7 ex hoc videf Dau.velle q̃ caplm ſuccedit in caſu.d.c.ad abolẽdã.cui⁹ ꝯrũ tz Jo.an. Sz Jo. cal. tz idẽ q̃ Dau.hic.ego v̊o approbo op. Jo.an. multis rõnib⁹ 7 i eo qꝺ Dau.dicit q̃ delegata generaliꝰ videf eſſe ꝓgatio iuriſdictiõis ordinarie.hoc dic nõ ꝓcedere imo potiꝰ delegata ẽ alteri⁹ ſpẽi.p opi.tñ Daul.facit hec cle.q: bic diſtincte dr̃ q̃ vacãte ſede epali ſuccedit caplz ſz dic ꝺ nõ ꝓcedef i cã hereſis q: ꝺ ea ꝺ exꝑmiꝰ idiſtincte q̃ ſuccedat caplz 7 ſic ñ tñ i ordinaria ſz ẽt i ꝺlegata. In alijs aũt cãis veri⁹ vr̃ q̃ caplz nõ ſuccedat i iuriſdictiõe delegata p rõnes q̃s ſcripſi i.c.ad abolẽdã.hec tñ cle. mlr̃ũ faẽ.p opi. Daul.q̃ idẽ ẽt ſit i alijs cãis:q: lr̃a nõ exꝑmit q̃ ſit ſpãle i hac cã. Generaliꝰ aũt cũ q̃riꝰ qs ſuccedat p̃lato vacãte ſede diſtiguit Oldrath.q̃ aut p̃lat⁹ p ſe faciebat aliq̃ q̃ habebat ab alio 7 ꝺ ẽt faciet ille a quo hẽbat ptãtẽ vt i archi.q recipit iuriſdictiõez ab epo.de.of.archi.c.i.7 ſic mortuo archiep̃s exercebit iuriſdictiõez.ar.ꝺ ma.7 obe.hiſq;.ſ.e.ad abolẽdã.ꝺ 2ſti.cũ acceſſiſſet.aut aliq̃ faciebat p̃lat⁹ q̃ nõ ſibi ab alio collata ñ erãt ſz faciebat ſuo iure.vt ſi archi.fũdauit eccliaz de bõis archidiaconat⁹ 7 ñ capli 7 tũc ptãs pñtãdi ñ ꝺuoluit ad c.ꝺ cõ.pbẽ.illa.ſz ad ſucceſſorẽ. ſi ãt p̃lat⁹ ea q̃ faciebat hẽbat a diuerſ ipi ſuccedẽt i his q̃ ad ſe ptinẽt vt i clico hñte bõa paterna 7 eccl̃aſtica cui i eccleſiaſticis ſuccedit eccl̃a i patrimis heres legitim⁹.xij.q.iij.p to.de teſta.cũ in officijs.ex his di. Oldateh.q̃ mortuo epo deuoluit iuriſdictio ad caplm.vt hic.7.ſ. c.ad abolẽdam.7 cõfirmatio platoꝛ.de ma.7 obe.cũ olim.7

collatio bñficioꝝ qñ cõiter ad caplm ꝛ ep̃m spectat collatio p̃ sentatoꝝ. ð isti. c. i. li. vj. Alt̃ datio p̃bẽdaꝝ in gmẽdã. vt not. archi. caplm eni cũ ep̃o ẽst vnũ corp⁹ cui⁹ caput ẽst ep̃s. de hiſ q̃ fi. a p̃la. nouit. de ꝛr. ſig. cum clerici. ꝛ iter eos dicit ꝑ hi ſpi rituale gugiũ. de teſta. requiſiſti. §. pe. de hoc in. d. c. ad abo lẽdã. ꝛ. lxxix. di. null⁹. de ma. ꝛ obe. cũ oli. ꝛ vt no. in. d. c. vni co. ¶ Mono q̃ro an caplm ſede vacãte poſſit viſitare ꝛ dẽat ꝓcurare? ſol. vt in gl. hec lra q̃ ꝑmo facit rõnes q̃ ſic. deinde ibi in ꝑriã. allegat in ꝑriã. tertio ibi ad ſcõm. rñdet ad. c. obitũ alleg. in glo. quarto ibi itẽ caplm. ponit opi. Jo. mo. tenentis q̃ capitulũ nõ viſitabit. quito ibi ſz archidiacon⁹. põt opi. ar chi. ꝑriã. vi. ibi egeret. di. q̃ egeret declaratiõe. vij. ibi valẽs p̃ ꝓcordãtia opi. diſtinguit. ꝛ p̃ eĩa idẽ ¶Dau. videꝛ aũt glo. in fi. hoc velle. q̃ viſitare generaliꝛ ciuitatẽ ꝛ dioceſim nõ poſſit caplm ſz ſpãliter aliquẽ locũ vel certũ p̃latũ ſic. ꝛ hec opi. ẽ eũ tñ q̃ etiã generaliꝛ poſſit viſitare melꝰ. ꝓbat ex iurib⁹ ad hoc alle. in glo. quã ex iurib⁹ ꝑrijs. Decimo q̃ro an ſede vacante poſſit caplm auctoꝛizare pmutatiõem bñficioꝝ? ſo. ¶Dau. q̃ ſi ſunt talia in quib⁹ ep̃s ſol⁹ hz cõferre vel eligere cũ non ſuc cedat capitulũ in collatiõe vel electiõe. ne ſe. va. c. ij. nõ ſuccee det etiã in pmutatõe: q; qð vna via. phibẽt ꝛc. ſ̃gula cũ quid li. vi. ſecus ſi collatio ſpectat ad ep̃z ꝛ capitulũ: q; tũc ſuccedit caplm in collatiõe. ne ſe. va. c. vno. li. vj. ſ̃ ꝛ in auctoꝛizatiõe p̃ mutatiõis. ꝛ hoc etiã tz gl. de re. pmu. cle. vna. vbi hoc dixi. q̃ xi. Idẽ di. ¶Dau. ſi bñficia ſpectãt ad collatiõem tertij. q; cuz auctoꝛizatio ſit iuriſdictiõis deuoluit ad caplm. vt hic ꝛ in cõ cor. ¶ Undecio q̃ro an ſede vacãte poſſ. ꝛ caplz ꝓcedere lras idulgẽtiaꝝ? ſo. ¶Dau. q̃ nõ. qð tz archi. de pe. ꝛ re. c. i. li. vi. ð electo aũt ꝛ cõfirmato an poſſit eas ꝓcedere. no. de excef. ꝑla. accedẽtib⁹. ꝛ dixi de reli. cle. vna. in fi. q. vij. ¶ Duodecimo q̃ro in eo qð dicat de delegato capituli an ſufficit q̃ ſit vicari⁹ generalis capituli? videꝛ q̃ nõ ſz q̃ expediat hñe ſpãle mãda tũ pp hoc verbũ delegato. qð placet Lap. dicẽtu q̃ ſi vicarius generalis hz in hoc mãdatũ ſpãle dicit ðlegat⁹ i hoc ſz i aliis ordinari⁹. ar. de ꝓben. hi qui. §. eũ. li. vj. ꝛ ſic ſi appellẽt ab eo appellabit ad ip̃z caplm ſm ea q̃ no. de of. archi. c. i. ꝛ de offi. or. romana. in pn. li. vj. p archi. Lap. tñ in addi. remittit ad ea qua not. de of. v. ca. lz. li. vj. vbi refert id qð not. Jo. an. in ſpe. ð of. vic. in Rica. vbi di. q̃ poſſet acceptari q̃ q̃n of. gmit tũtur ea q̃ exigũt ſpãle mãdatũ ſi fit gmiſſio ſimul cũ genera li gmiſſiõe tota iuriſdictio eſt ordinaria. ſi vero diuſim tũc in his q̃ exigũt ſpãle mãdatũ cẽſet delegat⁹. p hac diſtinctiõe al le. de cõſe. ec. vel alta. c. vno. li. vi. de ſen. ex. ſi ciuitas. e. li. de ꝓſti. tráſlato. La. vo in. d. c. lz. di. q̃ ſiue ſimul ſiue diuiſz fiat gmiſſio. q̃buſdã ſpecificatis ꝛ ſecuta clauſula generali tota iu riſdictio eſt ordinaria. ſi aũt nõ ſubijcit clauſula generalis ꝛ in oib⁹ alijs exigẽtib⁹ ſpãle mãdatũ tũc in ſpecificatis cẽſet delega t⁹: q; is eſt ordinari⁹ cui vniuerſitas cãz gmittit. ff. de iud. cũ p̃tor. de ap. romana. in pn. li. vj. dic q̃ vter q̃ hñt bonũ re ſpectũ. debet. n. gſiderari qd intẽdãt gmittẽtes. nã ſi cõſtaret de ipſoꝝ volũtate nõ eſſet qð. colligit aũt intẽtio ex cõiecturis optima tñ ꝛiectura eſt illa quã ponit Lau. qñ. n. gmittũt ſo lũ aliq̃ exigẽtia ſpãle ꝛ ñ oĩa ñ videt velle ordiariã gmiſſiõem generaliꝛ extẽdere ſz pot⁹ dare ſpãlẽ ptãtẽ in his ſpecificatis ſcẽ⁹ qñ adijcit clauſula generalis. ¶ Decimotertio q̃ro i eo q̃ dicit de ſpatio. viij. dieꝝ qñ incipiet currere iſtud tp̃s? So. Gen. q̃ a tpe facte req̃ſitiõis. qð hñ. ꝓbat lra ibi poſtq̃ ſe req̃ ſiuerint. ¶ Decimoqrto q̃ro ſi ep̃s copiã inq̃ſitoris hñe non põt: vt q; eſt in remotis vel ecõuerſo ſi inq̃ſitor nõ põt hñe co piã ep̃i? ſol. Ad Dath. q̃ alter ſol⁹ ꝓcedere poterit. p hoc lra ibi poſtq̃ ſe req̃ſuerint a ꝑrio qð no. ¶ Decioqnto q̃ro an hoc caſu quo nõ põt hñ copia ep̃i poſſit vel debeat req̃ri capitulũ ſo. Ad Dath. q̃ nõ exquo nõ vacat ſedes. ne ſe. va. c. vno. li. vj. niſi in certis caſib⁹ de qdib⁹ iſte nõ eſt. ¶ Decimoſexto q̃ro qd facit inq̃ſito: ſi ep̃us req̃ſit⁹. j. viij. dies noluit intereſſe vel neglexit? ſo. Ad Dath. q̃ ipſe ſol⁹ ꝓcedet ad ea de qbus hic ꝛ ſatis ꝓbat ex lra. ¶ Decimoſeptimo q̃ro ſi diſcordãt ep̃s ꝛ inq̃ſitor in tormẽtãdo q; alter dicat torq̃ dũ alter q̃ nõ? ſol. Ad Dath. q̃ ſi diſcordãt rõne ꝓceſſus q; ſũt vari⁹ ſtandũ ẽ no tatis de teſti. in nra. Si aũt pp iuris ipitiã gſulãt pitores. ar. de vi. ꝛ ho. cle. q̃n. ð reſcrip. ſtatutũ. §. aſſeſſorẽ. li. vj. ¶ De cimooctauo q̃ro an ſufficiat vna req̃ſitio? ſo. vt in glo. req̃rit. q̃ dicit q̃ ſic. ꝛ hãc glo. no. ſingulariter ex ea. n. ꝓbat q̃ cuz qs ex iuris diſpõe teneꝛ itereſſe ad certũ actũ etiã iudiciale ſufficit vnica req̃ſitio. de hoc dixi. de of. dele. gſuluit. ꝛ. c. cũ cã. ꝛ cum glo. idẽ ¶Dau. ꝛ eſt ſ̃lz. lxv. di. c. fi. x. q. ij. ff. de cuic. ſi rẽ §. vlt. ꝛ. l. ſi dictũ. §. ſi p̃te. ¶ Decionono q̃ro an i req̃ſito ne eſt neceſſe terminũ exp̃mi? gl. e. ſol. q̃ nõ. ꝛ idẽ ¶Dau. ꝛ ꝓ hoc qð no. ſpe. de dila. §. i. v. qd ſi dicat. ꝛ. ii. q. vij. anteno. iz in gl. ¶ Uicesimo q̃ro q̃liter ſe req̃rẽt? di. ¶Dau. q̃ p̃nũtiũ vel eplam facit. x. viij. di. ſi ep̃s. ¶ Uicesimoprimo q̃ro an ſuf ficit q̃ req̃ſit⁹ faciat copiã ſiu. viij. die? ſo. ¶Dau. q̃ ſic. ꝛ q̃ etiã ſi poſt. viij. dieꝝ re integra ſufficiat. ar. ff. de adop. l. mãcipioꝝ. ð p̃bẽ. ſi tibi abñti. in fi. li. vj. p hoc qð dixi. de fi. inſtru. cũ dile ct⁹. ¶ Uicesimoſcõdo q̃ro i eo q̃ di. ꝓceſſũ factũ p alteꝝ ip̃o rũ ipſo iure nõ tenere. qd de iterlocutoria lata p alteꝝ ſup car cere vel tortura? ſo. vt in gl. in v̄bo ipſo iure. q̃ di. eã nõ tene re ꝛ q̃ poterit appellari hoc caſu ẽt ſm leges. qð dic vt in glo. quã no. ꝛ idẽ ¶Dau. ꝛ i hac gl. ubi lex pmittit. C. de epi. au. l. ij quaſi dicat ſm Step. q̃ tuti⁹ eſt appellare. ꝛ in fi. ꝛ no. archi. c. ti. vt cõm. ſſi. li. vj.

Uerſi. Uerum. No. q̃ e q̃pant nolle ꝛ non poſſe. de hoc in gl. ſile. ꝛ i ea in fi. de of. dele. pandẽtã. §. adijcim⁹. ¶ Scõo no. q̃ ſufficit ß caſu ſignificare q̃ſcñ ſuũ p lras. de hoc i gl. in v. lras. ꝛ i ea in fi. de tẽ. or. nec ep̃i. vbi de hoc. ¶ Tertio no. caſuz in quo ðlegat⁹ ab alio q̃ a p̃incipe ſubdelegat. nã hic delegat⁹ ep̃i vel capli delegat inq̃ſitori. de ß. j. in. i. ꝑrio. ¶ Quarto not. q̃ ß caſu eq̃pant gmittere vel q̃ſentire q̃ alẽ ꝓcedat alibi diſcõpã tur. qð dico. j. in. ij. ꝑrio. ¶ Ꝙ p. in eo qð dixi i. iii. no. q̃ h ð legat⁹ ab alio q̃ a p̃incipe ſubdelegat. nã ß caſu p̃uilegiũ dele. p̃incipis. de of. deleg. paſtoralis. in pn. C. de iudi. a iudice. ſo. Ben. q̃ hic caſus ueniat a regula cõi. remittit ad no. de of. de le. cle. vna. vbi dixi i. ij. q. vel ſm eũ loq̃t hicĩ delegato ad vni uerſitatẽ cãz. hec vltã ſolutio diuinat tñ i ſe vã eſt. de ap. cuz cãz. p p̃ima aũt ſolutiõe q̃ magiſ gñit hanc lr̃e facit: q; ad alia multa ſint ſpãlia in cã hereſis fauore fidei. e. ti. c. fi. li. vj. ꝛ plu rib⁹ alijs caplis eiuſdẽ ti. vel tertio põt dici q̃ hic nõ ꝓbat q̃ delegat⁹ poſſit ſubdelegare. vt vult gl. ſufficit q̃ dico in ſe. ꝑrio. ſz p̃ima ſolutio magis placet. ¶ Sedo op. in eo qð dixi in alij. no. q̃ hec q̃pãt. q̃ſentire q̃ alter ꝓcedat vel ei cõmittẽt. vñ ob. qð no. de ſo. q̃pe. ſignificaſti. laic⁹ eni ex delegatiõe ep̃i co gnoſcit inter clericos. de iud. c. ij. vbi ð hec i gl. ij. ꝛ tñ nõ põt an laicũ p clericos iuriſdictio ꝓgari ẽt q̃ſenſu ep̃i. d. c. ſignifi caſti. ſo. gl. ſufficit. hoc tãgit. ꝛ nõ explicat nũi q̃ q̃ſentit q̃ ß hoc locũ hẽat: q; ſic exp̃mẽt hic ſz alias hec ſũt diuerſa. aliquã do. ii. delegatio gmittit ꝛ nõ cõſenſus vt in ꝑrio. ꝛ ſile i electio ne in q̃ põt qs gmittere vocẽ ſuã ꝛ tñ nõ põt ſuũ q̃ſenſũ exp̃ mere p lras. qð dic vt in gl. aliqñ gmittit exp̃ſſio cõſenſ⁹ ꝛ nõ delegatio. ſicut delegat⁹ ep̃i põt hic exp̃mere q̃ſenſũ p lras nõ tñ delegare. ita vult hec glo. di. q̃ hoc forte ſunt cã hui⁹ diſtiñ ctiue. ꝛ hz gl. reſpectũ ad lram ibi ſup illius cõmittere vices ſuas. vel ſuũ ſignificare p lras q̃ſiluũ vel cõſenſũ. ꝛ in hoc gl. ꝑdi cit ei qð dixi in. pr. ꝑrio. qð videt v̄ius. nã tota hec diſtinctiua videt referri tã ad delegatũ ep̃i q̃ ad ep̃m. ꝛ in eo qð dixi ð di uerſitate inter cõſentire ꝛ gmittere. di. ¶Dau. q̃ hoc caſu i ß ẽ diuerſitas: q; qñ alter gmittit alteri ille ꝓcedit duplici au ctoꝛitate gmittẽtis ꝛ ſue. qñ vero q̃ſentit ille ꝓcedit ſua tñ. p hoc qð dico. j. de p̃ule. cle. i. in pn. q. xxij. ꝛ inclinat ¶Dau. i id qð dixi. pr. ſm gl. q̃ delegat⁹ ep̃i vel capli poſſit q̃ſentire i q̃ſitori nõ tñ gmittere pp iura. ſ. alle. q̃ dicũt ðlegatũ ab alio q̃ a p̃incipe nõ ſubdelegare. di. ẽt q̃ forte pp hoc addit lra ð cõ ſenſu ibi q̃ſilũ ꝛ q̃ſenſũ. dic vt. pr. di. ꝛ ad ꝑria rñde. vt. ſ. vl ſm quoſdã ꝑria loquũt in delegato tñ. hic aũt lz iſte vocetur delegat⁹ ꝛ ẽt ordinari⁹ tãq̃ vicari⁹ ep̃i q hz ordinariã. de cen ſue. c. ij. hec ſolu. diuinat ꝛ nõ cõſonat lr̃e q̃ ſicut dixi de delegato ita dicere potuiſſet de vicario ep̃i. eſt tñ vera in ſe ſicut di xi in. pri. ꝑrio de ðlegato ad vniuerſitatẽ cãz. Ex his q̃clude q̃ verior eſt ſolutio data i ꝓcedẽti ꝑrio q̃ hic ſpãle. ꝛ poſſet ꝑ ria itelligi qñ delegat⁹ ab alio q̃ a p̃incipe ſubdelegat et q ſup cã nullã hz ptãtẽ. hic aũt fit delegatio iq̃ſitori qui hz delegatã i cã hereſis hoc tñ eſſet numũ reſtringere illa iura. ꝓterea ſtã dũ p̃me ſolutiõi p̃dicte. ꝛ de hoc. j. cle. pr. v. inquiſitoraꝰ. q. i. ¶ Quero an ſufficiat q̃ hoc caſu iterueniat q̃ſenſus poſt fa ctũ. videt q̃ ſic p id qð no. de conſue. cõſuetudinis. vbi no. q̃ qñ requirit q̃ſenſus nõ refert vtrũ interueniat añ vel poſt. ſe cus qñ requirit auctas. ad idẽ de iurepa. cura. de his q̃ fi. a p̃ la. cũ vos. de hoc. i. q. i. eos. ix. q. i j. c. i. de re. ec. nõ alie. c. i. li. vj. ſo. ¶Dau. tz ꝑriũ dicẽs. q̃ hec ſnia eſt ab initio nulla ipſo iu re vñ nõ põt roborari. de elec. auditis. regula nõ firmat. li. vi. p hac ſo. cõ. ſ. pr. §. vbi apponit clauſula decreti ſi ꝑ fiat. ꝛ qð no. Imo. in. d. c. cũ conſuetudinis.

¶ Sane. No. q̃ attẽdit vulgaris locutio. ð ß i gl. ſilẽ. Scõo no. q̃ ep̃s ꝛ inq̃ſitor dñt hñe

ad carcerē cōem vnos testes ꝓncipales.i. principaliē hñtes custodiā. Itē dicūt isti custodes esse industrij vt in lra. qđ intelligē circa tantā custodiā. tenet. n. cōmētatōr sup de dolo culpa ⁊ casu fortuito ſm distinctiōem de q. ff. de custo. re. l. carceri. ⁊. l mulites. ⁊. l. vlt. C. e. l. pe. Itē dñt esse fideles vt in lra. i. xp̄iani ⁊ legales. ¶ Paul. ¶ Tertio no. q̄ deputat⁹ ad nudū ministerū pōt sub se accipere ministrū. de h̄ i gl. i v̄. ministrum. ¶ Quarto no. q̄ carceri cōi dñt esse due claues. ⁊ ex hoc no. Lau. q̄ si plures dñi sūt i eodē castro dñt esse tot custodes ⁊ tot claues diuersas poterūt in clausuras ponere ⁊ potissime i custodia captiuoꝝ. ⁊ si vn⁹ hz plures carceres hēbit plures claues. ar. de sepul. cle. dudū. §. statuim⁹. ibi nūer⁹ aūt psonarū ꝛc. de h̄. j. in. iij. ꝯrio. ¶ Quinto no. de cōclaui. de h̄ i gl. con cordat. ⁊ di. ¶ Pau. q̄ ē loc⁹ i domo secretior. ff. de vā. iñec. qđ ꝓclaue. ⁊ pōt ꝓ camera h̄. ⁊. C. de custo. re. qñ. ⁊ dz eē absq; medio pariete alias eēt aliud cōclaue. ff. cōia p̄di. si qs ptē. ⁊ h̄ si ea itētiōe fieret. ff. dele. i. qđ in rerū. §. si qs. ⁊ i hac gl. i fi. xij q. i. ois. ¶ Sexto no. q̄ icarcerat⁹ sūt ministrāda necessaria. qđ intelligit ¶ Paul. respectu sustētatiōis vt sit sensus q̄ ꝓncipalis custos poterit suo ministro dare clauef vt necessaria ministret carceratis. ⁊ de hoc. j. i. iij. ꝯrio. ⁊ dāt hic claus ad custodiam alibi in signū dominij possessiōis traditc. ff. đ ꝓhē. cp. claub⁹. de h̄ de ꝓsue. ex lris. ¶ Op. in eo. q̄ dicit de carcere cōi. nam vterq; pōt hr̄e carcerē de p se. s. eo. v̄. pp qđ. sol. ibi de carcere ad custodiā. hic de carcere ad penaz. s. e. v̄. duro. ¶ Sexto op. ad idē: q̄ cp̄i hñt suos carceres distinctos quos p se facūt custodiri vt quottidie videm⁹. so. h̄ loq̄t de carcerib⁹ hereticalibus sec⁹ de alijs. ⁊ q̄ eccl̄ia hēat carcerē ꝓbat de apost. a nob not. xvij. q. iij. attēdēdū. hz ⁊ mōasterū carcerē. l. di. si cp̄s. ⁊ c. si ille. vij. q. ij. si pucit. xvj. q. vj. delapsis. xxiij. q. viij. clerici xxvij. q. i. si qs rapuerit. de pe. tue. ¶ Tertio op. i eo qđ dixi in. iij. notabili. q̄ is q hz plures carceres hēbit plures claues vñ ob. đ iurepa. cle. ij. sol. Lau. q̄ ibi spāle vt nō respiciat ibi minoritas vel pluralitas sed ptiū rōnē. dic vt ibi. ¶ Quarto op. in eo q̄ ꝑmittit custodi officiū subdelegare: q̄ nudū ministeriū nō subdelegat. de of. dele. c. fi. gl. q̄ alīs. so. ⁊ videt velle q̄ hic spāle. qđ magis explicat Lau. dicens hoc licere bñficio huj⁹ cle. ⁊ hoc etiā dixi in. d. c. fi. §. ceterū. ⁊ di. ¶ Paul. pp verbū potent q̄ licet custos posset eligere ministrū nō tñ tenet. ff de indi. nō qcqd. de of. dele. ꝓsiluit. ¶ Quero q̄: vt h̄ videt deputat carcer heretico qñ q̄ ad penā. qd si reuertit an cōfisca būt ei⁹ bona? videt q̄ sic. q̄: ꝓfiscata sūt a die cōmissi criminis lz occupatio fieri nō possit añ latā sniam sup crimine. e. ti. cuz fm. li. vj. sol. gl. xxij. q. vij. i fi. dicit q̄ ei sūt restituēda ēt occupata de misericordia ⁊ sic si añ sniam reuertit nō debebunt occupari cū sup crimine nō ferat sniā exquo reuertit ante sm ¶ Pau. de hoc dixi plen⁹ de elec. q̄: diligentia. ¶ Sexto q̄ro an sicut carcer hereticalis ē cōis epō ⁊ iḡsitoꝝ ita dēat alⁱ carcer cē cōis epō ⁊ caplō? Lau. arguit ex hac lra q̄ sic cū de iure cōi cognitio cārū maxie criminaliū sit eis cōis. xv. q. vij. cp̄us nulli⁹. nisi sit ꝓsuetudo ꝯria. de ꝓsue. nō ē. li. vj. di. tñ si vidisse sup h̄ magnā. q. iter epm ⁊ caplm pictauiēse. dic q̄ raro hec q. hz practicā: q̄: cōiter inualuit ꝓsuetudo q̄ tol⁹ epūs de talibus iudicet. Itē etiā cessante ꝓsuetudine nō est vez q̄ cognitio sit cōis sz dz epūs sup inq̄rēdis ⁊ corrigēdis subditoꝝ excessib⁹ requirere ꝓsiliū capli. d. c. nō ē. ⁊ sic ad epm cognitio spectat p̄ncipaliter ad ip̄m ergo solū spectat hr̄e carcerē secus hic q̄: pronūciatio sup hereſi spectat ad epm ⁊ iḡsitorē eque p̄ncipaliter. s. ij. v̄. pris. ¶ Tertio q̄ro q̄re deputāt carceri hereticali duo custodes. Sol. vt i se. q. ¶ Quarto q̄ro an epūs ⁊ iḡsitor pōt de vno custode cōcordare? glo. nisi. arguit q̄ sic. q̄: qđ dicat de duob⁹ videt dictū i casu discordie. đ ap. cū spāli. Cōtrariū tñ tz dicēs q̄ nō pp discordiā sz ad securiorē custodiā sic. pulsū ē qđ dic vt in gl. ⁊ idē ¶ Pau. ⁊ Ben. Et no. ex h̄ casū singu. in quo requirit pluralitas psonaꝝ ad vnū officiū. alibi reprobatur ne sint i vno corpe duo capita. de p̄bē. cū nō ignores. ¶ Quinto q̄ro an qđ dictū ē de custodib⁹. s. q. p̄. locū hz in ministris custodū. gl. e. q̄ sic. ⁊ vult dicere q̄ custodes nō pōt ꝙuenire đ hñdo vnū ministrū. ¶ Sexto q̄ro de quo pudebit istis custodib⁹. gl. de sinis. cū se. sol. idē ¶ Pau. ⁊ i hac gl. i fi. p hoc est extranagās. de q̄. s. gl. p̄. ¶ Septio q̄ro qđā fecit hospitale ad vsū pauperū postea dānat⁹ fuit p inquisitorē de hereſi ⁊ bona ꝓfiscata ⁊ tenuerūt inquisitores dcm hospitale p necessitate officij ⁊ p vsu pauperū ānis. l. an pōt epūs ius aliqđ petere? sol. ¶ Hath. i addi. q̄ hz mōasteria ⁊ alia loca religiosa ꝓuenant ad epm in cui⁹ territorio sita sūt. xviij. q. ij. mōasteria. tñ exquo inquisitores p̄scripserūt nihil pōt epūs petere. xvij. q. ij. abbatib⁹. de re. do. de renodochijs. qđ vlti. c. poti⁹ facit ꝯ: q̄ dicat hoc spectare ad epm. sz dic illud vez de iure cōi tollit aūt hoc ius p p̄scriptiōez q̄: iura epalia etiā p inferiores p̄scribi pñt de p̄scrip. auditis. ⁊. c. cū olim. ¶ Octauo q̄ro q̄re carceri sunt diuersi claues? so. vt i gl. ne vn⁹. Nono q̄ro an qñ custos sumit ministrū dēat hr̄e cōsensū epi vel inquisitoris. gl. q̄ alīs. so. q̄ nō. ⁊ idē ¶ Paul.

℣. Pozzo.

¶ Primo ponit de iuramēto custodū ⁊ ministroꝝ sup carceribus hereticalib⁹ deputatoꝝ. secūdo de iuramēto eoꝝdē cū deputāt super carceribus ꝓpꝛijs epoꝝ. ibi ⁊ q̄: sepe. tertio de iuramēto notarioꝝ ⁊ alioꝝ officialiū. ibi notarij. ¶ Nota de dictiōe cozā. con cordat de elec. vt circa. li. vi. ij. q. i. in primis. post pan. ⁊ qñ dicat aliqd fieri cozā dicat. ff. de v̄b. sig. cozā. ¶ Pau. ⁊ dicit Bē. q̄ dictio cozā exigit pñtiaz psonalē. d. l. cozā. ¶ Secūdo no. q̄ iuramētū de quo hic debet p̄stari epo ⁊ inqsitori simul vel substitutis ab eis. ⁊ sic oportet q̄ ambo intersint. sic de offi. de le. cām. ff. de arbi. si in tres. ¶ Tertio no. casū in quo officialis tenet iurare q̄ exequet suū officiū. đ hoc in gl. simile. Sūt ⁊ alij casus in quib⁹ qs tenet iurare. de rescrip. statutū. ver. sz ⁊ in duobus. li. vj. ¶ Quarto no. q̄ sufficit q̄ officialis p̄stet diligētiā quā pōt. de hoc in gl. in verbo poterūt. ¶ Quinto no. q̄ sūt illi qui iurāt custodes. ꝓmū est de adhibēda diligentia. secūm. q̄ nō loquūtur incarceratis in secreto. tertiū q̄ punitiōne carceratoꝝ ñ diminuēt. ⁊ quo ad id qđ dixi de ñ loquēdo in secreto sūt cōcordātie in gl. simile. ⁊ dicit ¶ Pau. p. §. hoc ergo alle. in hac glo. q̄ dicit esse secretū qđ quinq; sciunt. qđ dicit vt dixi ibi. dicit etiā hoc intelligēdū de secreta locutiōe q̄ suspitiōem pōt inducere. sicut si loquat de ꝓcessu vel custodia. secus de comestibilib⁹ vel alijs q̄ suspitiōem inducere nō pñt ⁊ hoc idē vult glo. in eo q̄ dicit hoc verbū secreto nō esse sumēdū amare. Et dicit Lau. d. similiter esse cauendū ne mōnalib⁹ aliqui loquātur in secreto ⁊ q̄ debēt habere auscultatrices q̄ audiāt qd eis dicat. sepe tñ auris ⁊ oculus taliū auscultatiū fallit. ar. de ꝓba. cām. ⁊ dicat Ben. q̄ hoc iuramētū exigit de nō loquēdo in secreto vt oīs fraus ⁊ subornatio tollat. ⁊ in hac glo. ibi simile. đ hoc per arch. lxxxi. di. clericū. ij. q. i si pec cauerit. ¶ Sexto no. ibi ordinatiōe cōi. q̄ ꝓpudet in⁹ quā ta, ꝓuisio. dcit incarcerato ꝓ crimine hereſis. ⁊ dic cōi epi ⁊ inq sitoꝝ. nam vt dicit ¶ Pau. sicut cōiter incarcerāt ita ⁊ ꝓpudet quātū ⁊ qualiter ministret. ⁊ hoc qñ incarceratio fit ad penaz c. ti. vt cōmissi. li. vj. vbi aūt ad custodiā sicut alter pōt incarcerare ita nō requirit cōis ordiatio vtriusq; nā nec hoc casu sūt incarcerato subtrahenda aliqua necessaria vel carcer trāsferet ad penā. ¶ Septimo no. de infidelitate ministroꝝ. đ hoc in glo. nō sicut. quā signa. ⁊ ex hoc no. Lau. ꝯ famulos scholarium qui pecuniā sibi traditā ꝓ necessarijs emēdi aliter expēdūt. ad qđ euitandū exigit hic iuramētū. dicat tñ Laud. q̄ cōtra famulos scholarū nō sufficeret iuramentū: q̄: nō ꝑmurare malimolū alium. ar. insti. de suspe. tuto. §. nouissime. ⁊ dicit ¶ Pau. q̄ hic non ꝓhibet diuisio ⁊ inquisitio rerū ablatarū ne cū eis ferramēta ad frangēdū carceres vel vincula trāsmittātur. sed solū ꝓhibet diminutionē ne exēplo inde furent de cimā vl alīā quotā. i. q. i. rp̄s. xiij. q. i. §. ij. ⁊ exēplo furti q hoc ipso est fur q̄ seruus maxime dapifer. vt no. glo. ff. de act. ēp. iulianus. §. itē qui furē. ⁊ in eo qđ dicit ¶ Pau. q̄ pñt diuidere res ablatas, dic vt panē vel pullos vel quid simile: q̄: qñ q; in eis absconditūr ferramēta. ⁊ dicat Ben. q̄ si isti custodes diminuūt etiā modicū de ꝓuisione cōi incurrūt periurij. ꝓ hoc q̄: de modica re cōmittit furtū. vt no. in ꝓoemio. greg. in fi. ¶ Op. in eo q̄ hic exigit iuramētū respectu incarceratoꝝ ⁊ incarcerādoꝝ. nam iuramētū nō cōcernit futura. de iureiu. c. pe. glo. vbi hoc. Sol. q̄ imo cōcernit quādo expanditur de futuris. vt hic. ¶ Quero an sit necesse in iuramento tangere sacra? So. vt in glo. in verbo tacta. quā diuide: quia ꝑmo format vnam questiōem ⁊ sol. secūdo aliam ibi quādā. tertio alia ibi. vt ergo. quarto ponit quadruplicē modū iurādi. ibi quedam. ⁊ circa quartū iurādi modū dicit quid habet consuetudo ⁊ quid iuris. Ad quesitū dicat aūt glo. q̄ in corpali iuramēto nō sufficit pñtia sed requirit tactura. ad no. de elec. vt circa ad hoc qđ no. r. colla. de pace iura. firmā. l. hac edictali. §. sanctimus. dicat ¶ Pau. q̄ hic requiritur tactura euangelioꝝ: quia sic exꝑmit hic. idē in alijs casib⁹ vbi hoc exꝑmit. i. q. vij. quotiēs cordis. de cōse. di. ij. ego Berēgari⁹. de iureiur. ego. A. in fi. de pur. ca. quotiēs. de frigi. laudabilē. đ iureiu. cle. romana. v̄. p⁹ q̄. đ h̄. j. q. iii. ¶ Sexto q̄ro an sufficiē an euāgelia sint

pñtia sine tactura. Gl.e.ibi quidã refert quosdã dicere q̃ sic sicut visu acquirit possessio.pro hoc de iur.cal.c.vlt.xi.q.i.nõ flagitetur.C.de epis.7 cle.autẽ.sed iudex. Contrariũ tenz gl. dicens q̃ visu acquirit possessio cum tradens possidet 7 hoc intendit si possessio erat vacua.7 idem Dau.qui dicit secus ẽ casu in quo requiritur tactura euangelioꝝ. Hic formaliꝫ q̃ in possessione sufficit visus quia satisfit legi dicenti possessionẽ acquiri alio 7 corpore.de consue.ex lris.de cõces.prebẽ.cuz nostris.7 vtrobiqz de hoc.secus in iuramento de quo ẽ i quo specialiter exprimit de sensu tactus in verbo tacta. ¶ Tertio quero in eo qõ dixi.ã.q.i.q̃ exigit tactura q̃n hoc exprimitur quid de iuramento testis vel calũnie veritatis? Glo.c.ibi vt ergo.sol.vt in talibus iuramentis que a iudice vel parte ex necessitate deferunt ꝺz iurari tactis euangelijs alis fieri põt sine tactura quã glo.no.7 in eo qõ dicit de teste.pro hoc.ij.q.ix.hortamur.de testi.tuis.7 cum glo.idẽ Daul.qui ex hoc dicit q̃ in iuramentis que nõ prestantur a iure vel a iudice vl parte ex necessitate 7 in qbus iura nõ exprimũt de euãgelioꝝ tactura sed de corporali iuramẽto tñ secus est.i.q̃ nõ exigit euangelioꝝ tactura.de here.ad abolendã.§.statuim⁹.ꝺ elec. vbi periculũ.§.sup his.7.c.vt circa.7.c.peruator.li.vi. Idez 7 fortꝫ vbi iura simplr dicũt iurari debere.de testi.pñtiũ.7.c pe.de exce.pastoral.qui ma.ac.pos.cũ in tua.de ten.ex.ex tenore.de iureur.c.i.ii.7.iij.li.vi. ¶ Quarto quero quot sũt forme iurãdi a iure tradite. Glo.e.ibi quedã.sol. enumerando quadruplicẽ formã quã no. vsqz ad fi.7 signa in ea quod dicit de ytalica consuetudine que ꝫ sufficere q̃ tãgat quilibz liber vel scriptura.7 dic q̃ plus ꝫ ꝙsuetudo q̃ sufficat tangere etiam chartas in quibus nihil scriptũ est vel aliud corpus per quã tñ ꝙsuetudinẽ puto nõ derogatũ iuribus dicentibus specifice q̃ tanganꝫ euangelia.vt hic nisi appareret in hoc specifice inductã esse consuetudinẽ.nõ enim debemus a iure recedere nisi quatenus apparet de precisa ꝙsuetudine.ꝓria de cõsue.c.fi.7 in hac gl.ibi de secundo.s. corporali iuramento.ibi quatenus.de iureur.ego. M.de conse.di.ij.ego. Berengarius. ¶ Quinto quero in casu quo debent tangi euangelia cũ quo tangent? So. Dau.q̃ manu.qõ no.de elec.vt circa in glo.per hoc dicas. Idem Ald ath.pro hoc.i.q.vij.quotiens.ij.q.v.si quis.autẽ.iusiurandũ qõ presta.in pñ.colla.ii. ¶ Sexto quero in eo q̃ dicit de incarceratis pro crimine hereſis an pro alijs criminibus possint clerici icarcerari? dic q̃ sic.de sen.ex.cler.cos.li.vi.7 dic vt per archi.ibi.

Versi. Et quia. No.ibi nõ cõces. q̃ epi vltra carceres hõticales q̃n qz hz alios ꝓpos.de hoc.ã.e.cle.v.pp qõ.in.v.ꝓno. ¶ Op.in eo qõ dicat q̃ custodes deputati p epm vel caplm sede vacãte sup carcerib⁹ ꝓprijs epi iurabũt inqsitorib⁹ 7 nihil dicat de iuramẽto pstãdo epo vel caplo ꝓ id.ã.e.§. pri.in pn. Solu. Dau.q̃ epis 7 capitulis iurauerũt tpe quo fuerũt deputati. ¶ Secõ op.qz exquo carceres erãt ꝓpij epi vel capli.officiales sup istis nõ debẽt cogi iurare inqsitori. So.vt in lra.qz loqtur tũc tñ q̃n in istis carcerib⁹ ꝓprijs alij incarcerant p crimine hereſis ibi p dicto crimine.p.hoc qõ dr in gl. de incarcerãdis.7 dicit Dau.q̃ hic loqꝫ de carcere deputato ad custodiã quo vti diocesan⁹ põt 7 inqsitor dimisiz.de carcere autẽ deputato ad penã q̃ ꝺz ee cõis.ã.dixit i.v.duro.7.§.sane. Vel ſz pan.ibi de carcere hereticali tñ ad aliud nõ deputato.ẽ ꝺ carcere principalr deputato ad aliꝺ.lz ẽt in hoc casu possint eis vti.7 hec vltia solo ꝓz itelligẽdo ipam eo casu quo vtebãꝫ ẽ carcere pro crimine hereſis quo ad penã quo casu locus est iuramẽto de quo hic.secus si ad custodiã quo casu nec inqsitor epo vel caplo nec ecõuerso cõicare tenent.ã.e.cle.v.pp quod Unde solutio precedens nõ procedit.7 vr iste versus emanasse qz lz carceres hereticales debẽt esse cões epo 7 inqsitori.ã.§ sane.tñ aliqñ hoc nõ fernaꝫ sed iqsitor hz ꝓpriũ carcerẽ 7 eps ꝓpriũ 7 tunc custodes deputati iurabunt vtrqz quaten⁹ habetur respect⁹ ad crimẽ hereſis vt hic.lz.n.dicat solũ qñ eps 7 caplum habent proprios carceres. tñ idẽ est de inqsitore q̃ põt hre ꝓprios carceres ad custodiã vt nũc dixi 7 officiales p eũ deputati sup carcerib⁹ iurabunt epo 7 caplo vt hic. hunc ãt casuz nõ expressit qz nõ sic sepe accidit q̃ inquisitor habeat ꝓprios carceres sicut accidit de epo. ¶ Quero si capitulũ habeat ꝓpriũ carcerẽ an sede vacante potent ibi ponere hereticos. Glo.ꝺato.sol.q̃ nõ sed q̃n carcere epali per hanc lraz Idem Laud.dicens q̃ hoc ideo est qz non facit hoc vt capitulum sed tanq̃ legitimus administrator episcopi.de elect.q sepe li.vj.de ma.7 obe.c.vno.e.li. Secũdo quero an inquisitor possit dare substitutũ? videt q̃ sic per hãc lram ibi vel substitutis ab eis. Et dicit Dau.q̃ per hanc decre.7 sequẽtem patet in ꝙsitorẽ posse dare substitutũ etiam ad cãs nõ ceptas cũ iurisdictiõem habeat in eis saltẽ habitu virtute cõmissiõis arg.de rescrip.pastoralis.alis ante habitã iurisdictiõem cause non põt aliquis alteri delegare.vt no.spe.ti.i.§. excipi.v. qd si ꝓmittens. Et dicit Dau.põdicta ꝓcedere fortius si tenem⁹ q̃ inquisitor habeat ordmariã.quod tenet archi.e.ti.ne aliqui li.vj. Sz si tenem⁹ q̃ delegatã.qõ videt ꝓbari.e.ti.p ẽ.li.vj tunc substituti etiã nõ habent ordinariã tanq̃ vicarij sed sunt delegati ab inquisitoribus qui sũt delegati ꝓncipis habentes iurisdictiõem nõ nudũ ministeriũ tantũ.de offi.dele.sane.7. c.pastoralis.in pan.7.c.fi.C.de iudi.a iudice. ¶ Op. ad hoc e.ti.vt cõmissi.in pan.li.vi.vbi permittit inquisitor⁹ vt cõmuniãt citationes 7 sniarũ denũciatiões.ergo alia ꝓhibẽt.C. de ꝓcu.marit⁹.ꝺ trãs.c.ij.7 videt casus.de offi.dele.c.vlti.§. vices.li.vi.videt enim electa industria inquisitoris.ergo nõ dat substitutũ.de offi.dele.c.vlt.7.c.ti.is qui.li.vj. Sol. Daul. q̃.c.vt ꝓmissi.affirmative cõcedẽdo illa duo nõ ꝓhibet ꝺ alijs sed de illis dixitqz fuit quesitum 7 forte dubitabãt de citatione quia ante ipsam non esset ꝓpetuata iurisdictio.7 ideo impediret cõmissio.facit de offi.dele.c.i.li.vj. Et de sñie denũciatione fuit dubiũ quasi sniando esset functꝰ officio suo.de offi. dele.in lris.ad.c.vlt.§. vices palle.dicit Dau.q̃ loqꝫ in conseruatore. Concludẽs q̃ inquisitor põt cõmittere vices suas In eo aũt q̃ Dau.non decidit an inquisitor habeat ordinariam an delegatã.cõius tenetur q̃ delegataz per.c.per hoc.c. ti.vbi de hoc.

Versi. Notarii. Not.de notarijs officij inqsitiõis sup hereticа prauitate 7 in his spãle vt etiã ꝓstituti in sacris 7 religiosi possint in ẽ esse notarij.de hoc in glo.i. ¶ Op.q̃ nõ tenẽãtur notarij iurare fideliter exequi officiũ.sufficit enim q̃ iurarũt tpe creatiõis de ꝓscrip.ad audientiã.glo.spãle.soluit q̃ hic spãle.7 i hac gl. in fi.7 in spe.ꝺ instru.edi.§.restat.ver.sed quero. Et sacit qõ no. Ly.C.ꝺ fal.si quis decurio. ¶ Quero an notarij pñt recipere aliqd ab his cõtra quos inquirit. Archi.7 Jo.an.e.ti. vt officiũ.§.verũ.q̃ nõ:qz inquisitiões debẽt fieri sine incommodo reoꝝ.autẽ.vt nulli iudi.§.his insup.colla.xi.7qõ not. de do.7 ꝙm.cũ dilecti.in glo.fi.7 qõ ibi dixi.q.vlt.sic alleg. Jo.an.in.d.§.verũ.sed no.in.d.c.cũ dilecti.parũ facũt.in q̃stione aũt Ald athe.dicit q̃ notarij pñt recipere salariũ ab inquisitis:quia si voluisset papa q̃ nil reciperet exp̃ssisset sicut exp̃ssit de custodibus carcerũ.ã.§.sane.quod placet nisi certuz salariũ sit deputatũ officio inquisitionis ꝓpter hoc sicut deputatũ est inquisitori pro ꝓuidendo custodib⁹.ã.§.sane. in glo. de.suis.7 ad.§.his insup. dic q̃ loquit de ordinarijs qui hñt unde ꝓuideant suis officialibus. De peritis aũt viris q vocantur ad consiliũ põbendũ an possint petere vel recipe salariũ archi.e.ti.vt cõmissi.li.vj.dicit q̃ petere non pñt sz recipe sic. qõ dic vt ibi nota.

S. Deum. Nota q̃ graue est non agere id ad qõ quis tenet ex officio.de hoc in glo.concordat.7 ꝓcedit hoc põ papue in hoc graui crimine. Et hoc notat Ben.q̃ nõ facere faciẽdũ vel prave facere sũt paria.ff.de re.iur.q nõ facit. Secõ nota q̃ hereſis est ꝙgriosa. Et dicit Laud.ẽ iõ est:qz ad modũ lepre nedũ suã posteritatẽ imo 7 circũstantes infiat nisi cultũ caueat.ar.ã.e.vergẽtis.7.c.excõicam⁹.i.§.credẽtes.7.c.accusat⁹.li.vj. ¶ Tertio no. q̃ q malicioſe insontib⁹ ꝙonit hereſim est dãnatiõe dignissimus. Et dicat Laud.q̃ lra ẽ vult q̃ sicut graue est nõ merepare contagia huiꝰ criminis sic graue est hoc crimẽ malicioſe ꝙonere insontib⁹.imo peius:qz meliꝰ est nocẽtẽ absoluere q̃ inocẽtẽ cõdẽnare.ff.ꝺ pe.abñtẽ.dicit tñ q̃ in dubio ꝓsumit ꝓ hereſi saltem ad pniaz salutarẽ iponẽdã.ar.de ꝓsup.lras.sicut 7 i alijs tãgẽtib⁹ piculũ aie.de homici.significasti.ij.qõ no. Et reddit Gen.rõnẽ q̃re graue est ẽ crimẽ iponere insonti:qz graue est detrahere fame ꝓximi.de pe.di.i.homicidiũ. Et pẽ dicit qꝫ calũniator.ff. de his q no.infa.athletas.§.calũniator.ij.q.iij. §.notãdũ. Et similiter graue ẽ iponere alicui q̃ impediat executiõem officij inqsitiõis.nã heretici credẽtes receptatores ꝺfensores 7 fautores eoꝝ habẽt ꝓ eodẽ.e.ti.c.ij.7.c.accusat⁹.li.vj. 7 q̃lẽ putãt impedientes hoc officium habet.e.ti.vt officiũ.7.c. vt cõmissi.li.vj. Et dicit Dati. q̃ bona fuit hec prohibitio quia sepe particulares vindictas faciebant sub hoc pretextu. ¶ Quarto nota in eo quod precipit sub interminatione maledictionis eterne q̃ contra facientes grauiter peccant. de

hoc.s.ō magis.cle.vlt.in prin.in.xv.notabili. ¶ Quito no. q quo ad penā huius.§.requirit q fiat cōtra iusticiā ꝛ contra iusticiam.de hoc in gl.no.quia. ¶ Sexto not.ibi quoquo mō q qualitercūqꝫ vexet quis super his ō quibus hic locus ē istis penis. Et exponit Pau.quoquo mō.vt in citationib⁹ fideiussiōibus ꝛ similibus. ¶ Septimo no.ibi preter alias penas q dictio preter stat inclusiue.de hoc dixi.de sum.trinit.cle.primo.in prin.in primo cōtrario.ꝛ dic q iste pene imponūtur,prout sūt iure scripte vel arbitrarie.de offi.dele.de cāis. ¶ Octauo no.casum in quo epūs suspēdit suspēsione iuris.Quod procedit ſm Pau.quia hic exprimit.cōcordat de magis.cle. cuꝫ sit.in fi.ꝛ intelligit Pau.cpꝫ hic suspendi ab officio ecclesiastico ꝛ primo.an vero per hoc sit suspensus ab officio. remittit ad nota.de re iudi.cum eterni.li.vj.per archi.xxxii.di. preter hec.Sed plenius dic.vt no.j.de penis.cle.cupientes.in gl. no.nouā ad fi. ¶ Nono no.q alio mō punit epūs qꝫ suspendit q̄ alij qꝫ excōicant.ꝛ hoc ē vt deferat dignitati epali.ō of. dele.sane.ꝛ.c.pastoralis.ꝛ.c.ij.li.vj.de elec.si cōpromissarius e.li.i.di.cōtumaces.vbi de hoc.ij.q.viij.quisquis.xxiij.q.i. qui contra.vbi de hoc.xlv.di.cum beatus.ff.de pe.in seruoꝫ que iura generaliter probant deferēdum dignitati.de hoc.j. in primo cōtrario. ¶ Decimo no.ibi excōicatiōis casum.quo quis ipso facto incurrit excōicatiōem.simile.xvij.q.iiij.si quis suadēte.ꝛ videt q hoc casu puniant isti etiā occulte delinquētes.in eo q dicit de facētibus cōtra cōsciam. qō dico.j.q.vj. ¶ Undecimo no.casum in quo solus papa absoluit ab excōicatione.simile.j.de penis.si quis suadēte.de sen.excō.cum ex eo. ¶ Duodecimo no.q ab excōicatione a qua solus papa absoluit pīt ꝛ alij in articulo mortis absoluere.de hoc in glo.qui casus.ꝛ in ea in fi.de sen.ex.nō dubiū.ꝛ.c.quis.ꝛ tūc per simplicem sacerdotē pīt absolui.ō sen.ex.nup. vbi ō hoc in vlti.gl. ¶ Decimotertio no.ibi in hac pte.q hic reuocāt priuilegia quelibet per que quis possit absolui ab alio q̄ a papa. Paul.qui exponit lām in hac pte.i. absolutiōez ab alio obtinēda a qualibz excōicatione que priuilegia hic reuocātur quod dicit Paul.procedere etiā si sint corpe iuris clausa si qua reperirētur.ꝛ dicit Lau.q hoc est de iure cōi cū in crimīe hereſis ois exceptio cesset.e.ti.ad abolēdaz. in fi. ¶ Oppo.i eo quod dixi.s.in nono notabili deferendū esse dignitati. nā ita magnū iudicabis ꝛc.de iudi. nouit. Sol. Bath.q aut agit ō pena spāli vel pecuniaria ꝛ magis punit nobilis q̄ ignobilis.diues q̄ paup.in dignitate cōstitut⁹ q̄ priuatus.xl.di.hō xp̄ianus.xi.q.iij.precipue.ꝛ si cōtrariū inueniat spāle est vt si deferat dignitati.de offi.dele.sane.sed exquo pseuerat in malicia grauius punit q̄ alius.dicto.c.precipue.aut agitur de pena corpali ꝛ magis punit ignobilis q̄ nobilis paup q̄ diues.ꝛ si cōtra inueniat spāle est.ad.c.nouit.dicit Bath.q loquit in exhibitione iusticie.pro hoc de accu.qualiter.i.dic vt no.de iureiur.cum quidam. ¶ Secundo op.in eo q dicat q alij q̄ epi excōicatiōem incurrūt.hoc enim nō pōt locū habere in capitulis qꝫ excōicatio non cadit in collegiū.de sen.excō.romana.§.in vniuersitatē.Sol. Pau.stando ꝛrario dicēs.q hec pena non habet locū quo ad capitula.nisi dicamus q singuli de capitulo eā incurrerēt.quod tamē esset absonū:qꝫ facta singulariū de collegio ꝛ ipsius collegij sūt diuersa.xij.q.ij.q manumittit.de postula.bone.ij.ꝛ qō ibi no.Secus dicat Pau. si esset pena que posset ligare capitulū vt suspēsio vel simulis. de elec.qꝫ sepe.de of.or.c.vlt.in fi.li.vj. ¶ Tertio opp.in eo q absolutiōem ab excōicatiōe reseruat sūmo pontifici ꝛ de suspensione nihil dicit cum tamē in vtraqꝫ debeat esse par ratio ar.de ap.ad hec qrī. Sol.vt in glo.de suspēsione que dicat ideo esse:quia suspēsio habet tēpus determinatū.ꝛ vult dicer q non eget absolutiōe sed finito tēpore sublata erat.qō tenet Pau.remittēs ad no.per se de deci.cle.i.quodibi dixi.q.xx x.ꝛ de hoc.de eta.ꝛ quali.cū bone. Et no.singulariter glo.in eo q dicit q qī in suspensione iuris est tēpus determinatum nō pōt sup⁹ absoluere. Et in hac gl.ibi est ergo.ꝛ per archi. de p̄ben.dudū.li.vi. ¶ Quarto op.an eo quod vult ante absolutiōem recipi satisfactiōem.potest eni esse q absoluēd⁹ nō pōt satisfacere.quo casu debet absolui cum cautione.de sen. ex.a nobis. Glo.vlt.sol.stando ꝛ̄no dicens lām intelligendam quādo pōt satisfacere. Idē Paul. Ben.ꝛ Steph.pro hoc: qꝫ inops nō teneꝫ.ff.de exerci.l.i.de solu.odoardus.de sepul.c.i.ꝛ xvj.q.vij.si quis demceps.de elec.nemo demceps.li. vi. Lapus vero videt velle q indistincte nō absoluat nisi satisfactione p̄missa. Colligit eni hic casū singulare in quo non absoluitur excōicatus etiā in articulo mortis nisi satisfactione p̄missa,pmū verius quia ad impossibile nemo obligatur.regula nemo.li.vj. ¶ Quero an ex sola diffamatiōe vel suspitione possit ꝓcedi cōtra aliquē de hereſi? videt q sic.per lām ibi suspectos vel diffamatos. Et videt leuis ꝓbatio sufficere ad ꝓbandū suspitiōem vel infamiā. C. de here.l.ij. de p̄sūpt. lās. Sol. Bath.referens quosdā dicere q in eā hereſis nō sufficiat duo testes.ar.s.e.excōicam⁹.§.adijcim⁹.ibi tres vel plures. Itē qr in quō videt q ex dicto duorum dānet quis ō tanto crimine. In cōtrariū q sufficiat ꝓbatio duoꝝ.vt eo.ti. vt officiū.li.vj.§.verum.sic inducit. Bath.tamē ibi non ꝓbatur,ibi enī generaliter dicitur de exaīatione testiū in hac cā ꝛ non dicit quot.vnde pōt intelligi q sint ad minus tres. Et sic intelligit ibi Jo.an.qui tamē nō psistit sed refert q̄daz alia que ꝓsequit Steph.quibus obmissis dic q exquo spālitas nō ꝓbat exp̄sse standū est iuri generaliter dicenti q in ore duorū ꝛc.quod dico.j.in cle.pri.§.i.q.ij. Et ad.§.adijcimus. dic q non ꝓbat illud.vt ibi no. ¶ Secūdo quero an suspectus de hereſi cōtra quē ꝓbatū est per vnū testē possit torqueri? Sol. Bath.q sic.per ea que le.ꝛ no.C.ad.l.iuliā ma.l.iij. cum equipareꝫ crimē hereſis crimini lese maiestatis.s.e.vergētis ꝛ qō no.xv.q.vj.in sūma.ꝛ facit de vsuris cle. vna.in fi.ꝛ de tormentis.dic vt no.de regu.iur.cum in cōtemplatione. ¶ Tertio quero testis accusat de falso qui negat se dixisse,put notarius scripsit? Soluit Bathe.q non credit scripture cum in criminalibus debeāt esse ꝓbationes luce clariores.ij. q.viij.sciāt.ꝛ de hoc in spe.de instru.edi.§.restat.ꝛ dixi de testificit. ¶ Quarto quero in eo qō.dicit de impedientibus inquisitōez:quid si quis offendit aliquem de familia inquisitoris vel epi qui uerat ad capiendū hereticū? Sol. Bath. q si offendit nō aīo impediēdi officiū vel iuuādi hereticū sed ꝓpter inimicitias quas habet cum eo vel ob aliā cām nō potest dici q impediat officiū.pro hoc qō no.archi.e.ti.in.c.ij.potest tamē cōtra eū ꝓcedi tanq̄ ꝛtra turbatorē officij.ſm ea que no. Inno.de offi.dele.c.i.in glo.magna circa prin. ¶ Quinto quero an pena que imponit hic inquirēti obtentu cōmodi tpalis vel alia de causa de his que hic numerātur.locū habeat si ex alia cā hoc fit? Glo.vbi q non.pro hoc qō dixi in ꝓxima qōne.ꝛ quia in talibus debet ponderari mens.de sen.ex. cum voluntate. Et in hac glo.ibi timore.qō metus cā.sacris ꝛ de hoc obmisit hic.ō quo dixit.s.e.cle.ver.ꝓpter quod.ibi scādalū.l.di.vt cōstituerē. ¶ Sexto q̄ro in eo qō dixi in q̄rto notabili q hic puniūtur etiā occulte deliquētes an hoc sit verum generaliter q cōstitutio ecclesie militātis luget crimen oīno occultum? Glo.hic patet.soluit allegādo.xx.iura.q sic In cōtrariū allegat glo.ibi ad cōtrariū.vsqꝫ ibi sunt qui.primū videt placere glo.ꝛ facit hoc ad qōnē sequētem.ꝛ dic vt ī ea. ¶ Septimo quero an hereticus oīno occultus sit excōicatus? glo.e.ibi ex his.infert q sic.ex iuribus que allegat in proxima qōne ad ꝓtem affirmatiuaz. Ad idem inducit glo.opi. Jo.deinde refert duas opiniones distinguētes quas ip̄robat cōcludens q constitutio ecclesie ligat oīno occulta. non tamē noiatim.quod dic vt in glo.ibi quare de plano.ꝛ ibi cā signavsqꝫ ad fi.quia singularis.ꝛ idē Pau.ꝛ in hac glo.ibi relinq̄bat.de sen.ex.cū quis.li.vj. ¶ Octauo quero in eo q hoc casu absoluētur solū per romanū pontificem.quid intelligit nomine romani pontificis? Sol. Lap⁹ q itelligit de psona nō de dignitate.de hoc per archi. de rescrip. si gratiose.in verbo eius.ꝛ etiā ibi per Lapū.ad idē de re iudi.c.i.li.vi.de p̄bē.c. ij.de sen.ex.c.i.e.li.poterūt ergo absolui a papa viuēte vel ab eo cui cōmiserit ꝛ non a collegio cardina.sede vacāte. de elec. vbi.§.idē quoqꝫ.li.vj.ꝛ cle.ne romani.e.ti. licet secus in alio collegio.de ma.ꝛ obe.c.vno.li.vj.

Uersi. Alia. No.ibi obuiant.q vitanda est iuris correctio.C.de testa. sancimus. de elec.cum expediat.li.vj.

Dlentes. Gl.prima diuidēdo sūmat vel aliter ad idez.tñ ꝑ dicit hoc principiū. Officiū inquisitōis cōmitti non debet ei qui annū quadragesimū non attigerit ¶ No.de splendore fidei.ꝛ dicit Ladu. q talia que sunt fidei in luce ꝛ splendore tractari debēt.ꝛ eius tractatores ambulare in luce cum deus cuius negociū agitur sit lux vera que oēm hoīem venientem in hunc mūdū illuminat qui etiam tantū odit opera tenebrarum vt aplis precepit. Qō dico in tenebris dicite in lumine.quod est contra occulta conuenticula.e.ti.cum ex iniuncto.in prin.vbi etiam dicat glo.q hoc est contra occulta cōuenticula.ꝛ dicit Lau.q non tantū

in hoc facto fidei: sed etiam in ꝓphanis reꝓbabant conuenticula. x. col. de pace tenenda. hac ed. ctali. §. cõuenticula. vnde in psal. Nõ congregabo cuenticula coꝝ de sanguinib⁹. Sicut etiã q cõuenticula q̃ faciebant templarij sunt potissima cã destructionis eoꝝ. misericordia enim dei voluit fidem eẽ i pauissimis ⁊ manifestissimis. x. j. di. oĩa. ¶ Secũdo nota in districtos actꝰ vitãdos eẽ ⁊ potissime in facto fidei ꝓpẽ maꝰ periculum. ff. de carbo. edic. l. j. §. ij. de elec. vbi. li. vj. ¶ Tertio nota q ꝑ ꝓbi actꝰ vitandi sunt. de b̃ in glo. ij. ⁊ in ea in fi. xlix. di. hunc etenim. ¶ Quarto nota q non debet ꝓmitti q splẽdor fidei obfuscet caligine fumi. de hoc in glo. iij. ⁊ dicit Laud. q caligo fumi tenebrosi hic dicãt auaricia q̃ animã sic excecat q nihil veritatis eam videre ꝓmittat. ar. de elec. auaricie. in ꝓn. li. vj. ¶ Quito no. casum in quo reqritur annꝰ q̃ dragesimꝰ. de hoc in glo. cõcordat. ⁊ dicit Laud. q olim i inquisitore sufficiebat etas q̃ requirit in alijs iudicibus. de offi. dele. cũ vigesimum. ¶ Sexto nota' casum in quo annus inceptus habeť ꝓ cõpleto. sufficit enim b̃ attigisse quadragesimũ. gor. de elec. cum in cũctis. §. inferiora. ¶ Op. i eo q dicit ex nunc. ⁊ sic videť velle q statim a tpe ꝓmulgationis hec cõstitutio ligauerit: cũ tamẽ debeat expectari p duos mẽses. auẽ. ut facte noue cõstitutiones. circa ꝓn. Glo. ac si dicat soluit q hoc casu ꝓpter dictionem ex nũc cõstitutio statim ligauerit: nõ quo ad hoc ut ꝑtra facẽtes hoc ignorãtes sunt obligati ad culpã. sed quo ad b̃ ut cõtra factũ nõ valeat. ⁊ ẽ glo. singularis. ⁊ de b̃ dixi de cõsti. c. ij. Et exponit Pau. ex nũc ꝓ ut exponit glo. j. ab hac hora inantea. xvj. q. j. ꝓuenit. in fi. ⁊ q. vij. ꝓuenit. ⁊ c. si qs deiceps. ⁊ c. in nouã. xvij. q. iij. si qs deinceps. xviij. q. ij. ꝓuenit. xx. q. ij. cũ statuum⁹. cũ similib⁹. ⁊ ẽ mod⁹ cõis antiquoꝝ iurisꝑ nõ nouoꝝ. remittit Pau. ad no. ꝑ se. s. i ꝓemio. ⁊ de b̃ ibi dixi in ver. vniuersitati. q. j. ij. ⁊ iij. ¶ Secundo op. in eo q reqritur in inqsitore q attingerit quadragesimuꝫ: deberet enĩ sufficere trigesimꝰ sicut in epõ. de elec. cum in cunctis. q est etiam inqsitor. s. cle. ꝓn. c. ti. per b̃. li. vj. Glo. cõcordat. soluit q b̃ est de arbitrarijs de quib⁹ nõ potest reddi rõ. Pau. dicit q maior etas reqritur in inqsitore q̃ in epõ: q ẽ minꝰ iuris exosum quo casu qñq̃ facili⁹. licet qõ est plus q iuris minꝰ exosum. sile de re. eccle. non alienã. cle. si vna. de elec. nemo debeat. li. vj. de trãsla. c. ij. Sic etiã iudex ꝓpter cõtumaciã rei pot actorem i possessionẽ mittere ex ꝓmo deceret: nõ tamẽ rem sequestrare qõ est munus diuerso respectu: sed ẽ maius exosum: quia alio respectu sequestratio ẽ maior: quia nõ tollit ante sententiã ⁊ tũc res datur victori. de b̃ de dolo. c. j. ⁊ hec ratio reddit cãm quare i inquisitore reqritur maior etas q̃ in epõ. quare aũt statuta fuerit etas quadragenaria. dicit Pau. cũ glo. hoc eẽ de arbitrarijs. Beze. dicit quia iura antiqua erãt statuta sup etate epi licz epus sit inqsitor: tamẽ ne iura corrigant nihil de ipso immutať. ar. de elec. cũ expediat. li. vj. Sed i alijs inqsitoribꝰ nihil cautũ erat ⁊ de maiori etate i eis statuit ne obmittant facienda uel faciant obmittẽda. s. cle. ꝓn. §. verum. q uel ideo est diuersitas in epõ ⁊ in inqsitore: q ius ꝓsumit ꝓ epis q sũt perpetui. lecꝰ in inqsitoribꝰ qui sunt trãsitorij tpales ⁊ reuocabiles etiã sine causa. ar. eoꝝ que no. in filij. v. q. ij. q. epi. uel nõ de etate trigenaria statutũ est in epõ: q christꝰ in tali etate baptisatus fuit: ⁊ ꝓdicare cepit. lxxviij. di. presbyti. cuꝰ legatõe fungi dicit epus. vij. q. j. omni. xxj. di. in nouo. sm Beze. De q̃bus rõnib⁹ dic q etiam si nõ sint necessarie sunt ꝓsuadentes ⁊ sufficit sic scriptum eẽ. ff. qui ⁊ a q. prospexit. vj. q. iij scriptũ. ⁊ in hac glo. ibi deiceps. ꝓ hoc q̃ no. de trãsla. c. vlt. in glo. penul. ⁊ sup ea. ¶ Quero ꝓ quẽ cõmittit officiũ inqsitoris? glo. vlt. sol. q per ꝓlatos ꝑtẽ. ut in glo. ¶ Secũdo q̃ro quid de cõmissarijs inquisitoꝝ uel epoꝝ uel capitulo sede vacante? glo. ea. soluit q reqritur hec etas q̃dragenaria ⁊ ꝓ b̃ quia subest eadẽ ratio. ¶ Tertio quero si cõtra fiat ut quia cõmittit minor? glo. ea. soluit q puniẽdi sunt cõmittẽtes ⁊ cõmissio nõ valet. Idẽ Pau. dicit cũ gl. o. q cõmittẽtes puniũtur tanq̃ canonũ trãsgressores. facit de eta. ⁊ q̃li. c. j. de treu. ⁊ pa. c. j. xxx. di. nulli. iij. di. §. vlti. ⁊ cõmissio nõ valet. q fit ꝓ ꝓtãtez data a lege. sm no. de iurepa. cle. ꝓma. ⁊ sufficit legislatorẽ aliqd ꝓhibuisse licz decretũ nõ adiciat. C. de legi. nõ dubiũ. x. di. vides. xxv. q. ij. ipiali. de test. c. ij. de regula. nõ solũ. li. vj. ⁊ regula q̃ ꝑtra ius. eo. li. ⁊ i hac gl. o. ibi p ⁊ ꝛ. dic de b̃ qñ teneãt facta ꝓ legẽ. ut dixi de postu. c. fi.

Cler. Inquisitoribus. Inqsitor ⁊ cꝰ uel epi uel sede vacãte capitulũ cõmissarius nõ debet ꝑtextu officij illicite mo

dis pecuniã extorq̃re. nec scienter bona eccliarũ ob clericoꝝ delictũ fisco etiaz ecclesie applicare: alãs sunt excõicati. nec absoluũtur satisfactiõe nõ ꝓmissa nisi in mortis articulo. Inqsitoribus. Alij incipiũt post b̃ ver. ibi ⁊ tam. qõ dico. j. in prima opposi. ¶ Nota ibi ꝑtextu. q de pena de q̃ hic lecũ hz tunc tm̃ qñ ꝑtextu officij extorqueť. de b̃ in glo. vbi g̃. ¶ Secũdo nota de ver. pecuniã. ũcta glo. intelligo q̃ vult q b̃ nomine pecunie intelligat de quocũq̃z cõmodo extimabili. Idez Pau. ⁊ Beze. ꝓ hoc. C. de cõsti. pecu. l. j. ⁊ ij. j. q. j. quicqd ⁊ c. sunt nõnulli. ⁊ sic nõ sumit ꝓ his tñ que sunt nel eẽ ꝓnt in numero. sicut sumit. ff. de ver. sig. pecunie. ⁊ l. sc. ¶ Tertio nota q facẽtes gtra ius puniũtur qñ scienter. secꝰ si ignoranter. de b̃ in glo. ignoranter. ¶ Quarto nota q delictũ ꝑsone nõ debet nocere ecclie. dicit tñ Pau. q qñq̃ nocet. de resti. in integ. audit. de cõsi. cũ olim. qõ dicit. j. in. iij. ꝛno. ⁊ de hoc in glo. in ver. delictum. ⁊ in ea in fi. sille de decl. vlti. ¶ Quinto nota de dictione etiam q̃ est implicatiua. quod vult glo. in b̃ ver. ꝓ hoc. ff. de vbo. obli. quodcunq̃z. §. si ita. de aq̃ plu. arce. sup iter. §. officiũ. vbi Bar. de consti. cũ ocs. vbi dixi. ¶ Sexto nota q eccla habet fiscũ. ⁊ exꝑit Laud. eccliam. i. ꝓlatos ecclesie. de b̃. j. q. v. ⁊ duab⁹ seq. quid aũt fiat de bonis clerici dãnati. dic ut in glo. idẽ verbũ. ⁊ dico. j. q. vj. ¶ Septimo nota casum i quo qs excõicať ipso iure ꝓ cõstitutionẽ huius cõpilatõis. alij colligũt. j. de sen. excõ. cle. j. in glo. est sciendũ. ¶ Octauo nota casum in quo nõ absoluitur excõicatꝰ nisi satisfecerit. ⁊ in eo qõ dicit q ꝺz satisfacere de pecunia sic extorta. dicit Pau. q dans b̃ casu posset repetere. facit qõ no. xj. q. iij. qui recte. viij. q. vj. sanc. ¶ Nono nota casum in quo ꝓnilegiũ pactũ uel remissio nõ ꝓdest. s. c. xvi. §. verũ quia. in fi. vbi de ꝓnilegio. de pactis aũt exemplificat Pau. q non ꝓderit pactũ de nõ petendo solutũ uel de soluendo. Ex b̃ infert q si non valet pactũ nec pena ei adiecta. de ꝑa. c. ij. vbi de b̃ in glo. ij. de remissionib⁹ vero cõcordãtie sũt i glo. ⁊ sic b̃ nõ valet remissio ita refert Pau. quos dã dicere q usurario nõ valet. dic ꝓ si remissio ẽ facta mõ debito. ut no. in regula peccatũ. li. vj. ¶ Op. q b̃ non dicat an quid de epis cũ tñ ipsi etiã habeant ingrere. s. cle. ꝓn. ver. ꝓpter qõ. Glo. de epis. soluit q in b̃ defert dignitati. dicit tñ q si in hoc delingt sunt puniẽdi: sed nõ hac pena. de inqsitoribꝰ aũt bñ dicit hic ⁊ sm hoc sic incipit iste vsus ibi. Inqsitoribꝰ. sed si inciperet ibi. ⁊ cã ipsoꝝ. tũc secꝰ. ⁊ de hoc dixi. s. in ter. ⁊ hoc vltimũ tenet Laud. dicẽs q hic nõ ꝓhibeť inqsitoribꝰ uel epi: sed eoꝝ cõmissarijs. ⁊ idẽ Beze. dicunt tñ q fortiꝰ ꝓhibeť inqsitoribus ⁊ epis. j. §. ꝓn. qui. §. facit ex eo q: talia ꝓncipaliť spectant ad epm ⁊ inqsitorẽ ut ibi ⁊ sic videtur velle q pena de q̃ hic locũ habeat etiã in epis. primum verius q in epis nõ habeat locũ. in inqsitoribus vero sic sm ꝓmã significationez. ut iste ver. incipiat ibi: Inqsitoribꝰ. quod ẽ cõmuniꝰ. ¶ Secũdo op. in eo q loqtur de usus exactoribꝰ pecuniã rõne officij. ⁊ infra ꝓmittit q absoluať restitutõe sim plum tñ: cũ tamẽ cõmittant crimẽ cõcussionis. ut in utribus allega. in glo. ⁊ sic tenenť ad quadruplũ. xvij. di. qñ. xiij. q. v. nõ sane. Glo. ⁊ sic tãgit ⁊ nõ soluit. dic de intellectu. c. qñ. ut dixi de imu. eccle. q plerumq̃. in ꝓmo ꝛno. ⁊ plenꝰ de cõsi. ꝓcurationes. in. ij. ꝛno. ⁊ dicat Stepha. q hic nõ negat istos posse puniri tanq̃ ꝛcussores. ⁊ de pena cõcussoris no. in. c. multare. allegato in glo. ¶ Tercio op. in eo q ꝓmittit exactores pecuniã modis illicitis. satis enĩ erat hoc alãs diuinarũ legeveteri ⁊ noua. de rapto. ꝓ totũ. ⁊ sic nõ debuit hic amplius puniri: q ꝓ vno crimine nõ imponiť duplex pena. de iudi. at si clerici. Sol. Laud. q ꝓpter enormitatẽ criminis uel reiteratõnẽ b̃ fieri põt. dic q duplici pena puniť quis vbi vna non sufficit. ut li. nõ cõte. qñ. in fi. Item licz hoc eẽt alãs dãnatũ. erat tñ dãnatum in genere. hic aũt punit in specie respectu officij hereticę ꝓmotiť. ¶ Quarto op. ad id quod dixi i quarto notabili: q imo delictũ ꝓlati noceat ecclesie. de ꝓscrip. c. j. ⁊ p totũ. Sol. Laud. q non nocet si est in ꝓmittẽdo ut b̃. secꝰ in omittẽdo. ut in ꝛno. Itẽ ⁊ in cõmittẽdo qñq̃ nocet: ut in cã feudali vbi ꝓlatus cõmittẽs felonias aduersus dñm feudi ꝓmoť feudo. x. col. de capi. gradi. c. vno. §. itẽ si clericꝰ. ꝓmoť tñ ibi eccliã solũ in vita ꝓlati. ⁊ de b̃ dixi de instit. cum venisset. ¶ Quinto op. i eo q dicat istos nõ absoluẽdos nisi satisfaciant. põt enĩ eẽ q sunt pauper quo casu excusanť. de usu. cum tu. glo. si hñt. stat ꝛno. ⁊ intelligit lrãm qñ habẽt. vnde ꝓ hoc qõ dixi. s. cle. ꝓn. §. verũ quia. in. iij. ꝛno. ⁊ nota lrãm in eo q dicat plene satisfecerint. ꝓ qõ dicat Alb. ath. q satisfacere tenenť vlq ad vnũ denariũ. sac qõ no. archi. de elec. q: sepe. li.

vj. ¶ Quero an inqsito: possit cõmitttere vices suas? Só. lra hic ꝓbat q sic: de hoc in glo. cõmissari⁹. ¶ Op. ad hoc ut in eadē glo. q̄ ꝓsequit argumēta ꝓ et cõtro. q̄si ad lras ponēs id quod dixi post ℣ Dau. s. cle. pri. ver. et qz. i. ij. ꝛ̄uo. et i hac glo. ibi is cui. li. vj. hoc placet Steph. licz dicat ꝛ̄ uz seruari ibi ita seruaꝝ. de offi. dele. c. pastoralis. et. c. fi. ¶ Secūdo q̄ro an hic ꝓhibeaꝝ imponi penas pecuniarias p officiū inqsitionis. glo. penas. q non: sed solū illicitas exactiões: et q liceat iudici ecclesiastico ꝑponere penā pecuniariā. ꝓbaꝝ de of. ordi. dilectus. vbi de hoc et de penis. licet. dicit tñ Abbath. q ꝓpter crimen heresis nō pōt exigi pena pecuniaria. Aut enī inqsiti cōuincunt: et oia bona sunt cōfiscata. co. ti. excōicam⁹. et. c. cuz secūdū. li. vj. sm quod. c. debet itelligi. c. excōicam⁹. aut non cōuincunt et absoluī debēt. ij. q. j. nos in quēq. nec cōuincun tur licz ꝓbet p vnū testē uel famam. nā nec fama cū vno te ste ꝓbat in criminali. ut no. de testi. veniēs. j. licz alīs sufficiat ut no. de ap. c. j. et ex hoc dicit Abbath. q mino: est ꝓbatio fa me q̄ vni⁹ testis: q: p duos fit ꝓbatio. qō dixi. s. cle. pri. §. verū quia. q. j. Item q non possit ꝑ crimine exigi pena pecu niaria. ꝓbat Abbathe. et aliē q: cum heretico relapso non pōt dispēsari. d. c. excōicam⁹. et. eo. ti. accusat⁹. li. vj. ergo nec pena cōmutari. ꝑ hoc qō no. de penis. licz. cōmutareꝝ aūt si ꝑ cōfis catione imponeret pena pecuniaria. De fautorib⁹ tñ et defēsorib⁹ qui nō sunt heretici. dicit Abbathe. q bñ possunt ipo ni eis pnie ut paupib⁹: uel ꝑ alijs pijs operib⁹ dent de bonis suis. d. c. accusat⁹. §. de questionib⁹. et. §. si vero. refert etiam Abbath. fratrē aluarum tenuisse q inqsitores possent mul ctare pecunia: q: nō semp habet locū distinctio p̄missa. nā ali quotiens aliq ꝑpetrāt ṽba hereticā aut ludēdo aut ex ira aut ex fatua simplicitate et ignorantia: que tamē excusationē non habet et his casib⁹ et similib⁹ pñt pecunialiter puniri. nā et eccle sia hoc facit. xxiij. di. q̄q. de iude. ad deliberandā. de rapto: i archiep̄atu. Item inqsitores pñt hereticis cōuersis penas com mutare uel minorare. co. ti. ut cōmissi. §. et illoz. sicut et alīs in dex ex certa cā minorat penā. ff. de penis. aut facta. §. fi. Item ꝓ hoc ista lra a ꝛ̄rio q̄ dicit q modis illicitis nō pñt extorq̄re pecuniā. ergo licitis sic. de p̄sumpt. nōne. Item quia hic punct verbū extorqueāt. quod sonat in viciū violētie uel fraudis. et sic secus si iuste cōdēnent: sed caueāt ne iburſent: quia reputa retur extorsio: sed dent paupib⁹ uel applicēt officio inqsitio nis. facit de elec. cle. statutum. de p̄sumpt. lras. de of. ordi. di lectus. de maledi. c. fi. et de hoc etiā remittit Abbath. ad no. per se. j. de vsu. cle. vna. in fi. vbi dixi in. §. sane. q. xxij. dicit etiā Abbath. q ꝓpria est inē mulctā et penā. nā pena infligit in cor pore. C. de ser. fugi. qcūq. de penis. l. fi. ff. de in ius voc. l. fi. sed mulctaꝝ qs in pecunia. C. de mo. mul. eos. in fi. de hoc in spe. de sentētia. §. species. ver. est et quarta. et dixi de of. dele. de cauſis. in fi. et de spēbus penarū ꝑ Raymūduz in summa de penis. §. j. et in hac glo. ibi exigi. q̄ habenī in. d. c. accasatus et in extrauag. bñdicti. ex eo. ¶ Tertio quero an bona ꝓpa clerico ꝓ possint cōfiscari ꝓpter heresim? glo. de bonis. q sic et de hoc. j. ea. cle. q. vj. ¶ Quarto quero qd de monacho q p̄est ecclie? glo. ea. solut q nō cōfiscabunt bona p eū acquisi ta: q: cedunt ecclesie. qō dic ut in ea quam no. et idem ℣ Dau. ¶ Quinto q̄ro in eo q hic dicit de fisco. quid ē fiscus: dicit Laud. q vocaꝝ thesauraria seu bursa ad quā applicanī p̄e latiue bona seu ꝓuent⁹ alie⁹ p̄lati sicut res et bona imperij di cunt fisc⁹. nō aūt ꝓpa bona que sunt impatoris seu p̄lati. ar. coꝛ que le. et no. insti. de vsucap. §. pe. et fi. habet enī eccīa lo culos q ex loculis quos habuit dñs ꝓcesserūt. xij. q. j. exem plū. et. c. habebat. cū multis capitulis. et fisco ecclesie applican tur oblationes fidelīū: quia dño a fidelib⁹ offerunt. xij. q. j. vi dētes. et ē fisc⁹ ecclie adeo replet⁹ q nulla psona ecclīastica ma xime cōz vitam gerēs pōt inops inueniri ut ibi: qō dic Lau. verū si bñ diuideret. sed p̄lati nīi tēporis nesciūt bñ diuidere vsus. Mil ꝓpriū nisi sit vicium cōia queq. Sic loqmur sed nā fruimur cōib⁹ eque. quos vsus etiā posuit Laudu. s. de st. mona. cle. ne in agro. §. quia vero. vbi dixi in. vj. notabili et dicit Lau. q ad hunc fiscū ꝑlati man⁹ extendūt magis q̄. ad curandas aīas cui⁹ ꝛ̄trariū fecerūt apli q deputarunt quos dam qui ministraret mensis. Item ꝛ̄tra eos est. xj. q. j. te qdē. xij. q. j. dilectissimus. ¶ Sexto q̄ro in eo quod dixi. s. q. iij. q bona clerici dānati de heresi applicanī fisco. an applicētur fisco seculari an ecclīastico? dic q applicanī ecclesiastico. de cō cef. p̄bē. quia diuersitatē. vbi de hoc in glo. q: dñs. q̄ ē singu laris: et ꝑ declaraꝝ plen⁹ in se. q. ¶ Septimo q̄ro si clericus qui tenebat p̄dium in emphiteosim a dño tēporali cōdēnabi tur de heresi cui applicabit ius emphiteoticum? videt q fisco eccīe ꝑ id quod dixi in ꝓxi. q. Oldradus tenuit ꝛ̄uū dicens q applicabit dño seculari: q: tale ius poterat dici peculiū ad uentitium clerici rōne cui⁹ cleric⁹ est obnoxius dño tp̄ali. xj. q. j. his ita. de cle. cōiu. c. pe. in glo. iij. Item ꝓpter delictū vasal li feudū applicaꝝ dño. x. col. de ꝓhi. feudi alie. imperialez. §. illud. ergo idē in emphiteosi: q: cōparanī. x. col. de feu. nō ha bente nām feudi. c. vno. no. Spe. de feu. §. pe. ver. xl. Item si vasallus eccīe laic⁹ ꝓpē delictū ꝑdit feudo reuertit feu dū ad eccīam. de pen. in quibusdā. §. fi. eo. ti. felicis. circa ꝓn. li. vj. Ergo idē ecōu erso cū cleric⁹ tenet feudum a laico: quia qō q̄q iuris ꝛc. de cōstit. cū oēs. et plura alia ꝓsequitur Oldradus in ꝛ̄silijs. cxvij. dicit Petr⁹ de ancha. q hec que stio p̄supponit aliā an in cōfiscatione bonoꝛ veniāt bona em phiteotica. de quo p Bar. ff. de dā. infec. si finita. §. si de ve ctigalib⁹. et ibi remittit. et p ibi no. colligit q ēphiteosis eccle sie nō cōfiscaꝝ. sed p ecclesiam repetit a fisco. aut. de alie. et em phi. cōtracti. §. j. colla. ix. Emphiteosis vo ꝓpriati q̄ trāsiret in ēmeū heredē trāsit in fiscū. sec⁹ si nō transiret. C. ad. l. iuliam de vi. l. iij. dic q ille. §. in aut. de ali. et emphi. ꝛ̄cti. nō ꝓbat q emphiteosis eccīe nō possit ꝛ̄fiscari. sed q emphiteotica res eccīe ꝓuenit ad aliū etiā fiscū in optione ē eccīe. uel approba re trāslationem uel rē reuocari. et posset itelligi i casu capi. po tuit. de loca. q̄n emphiteota transtulit sine licētia dñi: q: tunc cadit a iure suo. d. c. potuit. et cōsolidaꝝ ius dño si vult: et sic re maneret adhuc dubiū de cōfiscatione. et videt q ob delictū emphiteote possit cōfiscari ius melioratiōnū sicut cōfiscantur alia ei⁹ bona. q̄ tenet spe. in. d. ver. xl. et Jo. an. ibi. ad idē qō no. Bar. in. d. §. si de vectigalib⁹. et intelligi deberet q fiscus alienet in psonā ꝓpē quam eccīa nō sit deterioris cōditionis q̄ erat ꝑpe ꝓpis emphiteote: tñ q: feudū ē eccīe stemus com muni intp̄etationi illi⁹. §. j. et dicam⁹ q eccīa potent repete re intra biennū ut ibi. ut de feudo eccīe q̄ reuertaꝝ ad eccle siā. videt bñ probari in. d. c. in qbusdā. et. d. c. felicis. sed illa iu ra loquūt in specialib⁹ crimīb⁹: de qbus i illis capitulis per q̄ fit iniuria ipsi eccīe: alīs videret q ex delicto vasalli nō de beāt ꝓuari agnati si erat feudū patrū uel auitū. x. col. si vas. feu. ꝓpe. c. vno. vnde intelligūt qdam capitula illa q̄n vāsal lus cōmittit crimē lese maiestatis. Illa tñ iura bñ non ꝓbant et videt hec nimia restrictio. ꝓpterea dici posset q sunt intelli genda in suis casib⁹ specialib⁹. i. in crimīb⁹ de qbus ibi exꝑ mit: et alīs secus. et idē quo ad cle. ꝑmam. de penis. et bñ videre tur bñ defēdi posse quo p̄supposito i alijs crimīnibus. dic q aut ē tale crimē ꝓpē quod sm leges feudales vasallus ē puā dus ut q: delinqt in dñm: et tūc si est feudū ꝓpriū applicatur dño. sic loqtur. §. illud. de. l. impialē. ꝑalleg. Si aūt ē pater nū aut auitū trāsit ad agnatos. d. c. vno. si vasallus feudo pā uetur. Quidā tñ dicūt q q̄n deliqt in dñm indistincte ꝓuaꝝ feudo ita q libere reuertit ad dñm. x. colla. q̄ fuit ꝓma cā bñ ficij amittēdi. c. vno. §. denicq. Si aūt deliquit in alios ita q feudo ꝓnari dz: tūc ad ꝓximos ptinet. ut i eo. §. sed ꝑ ꝓmo fa cit. ff. de inē. et rela. cū qui. et qō not. ibi Bar. distinctio tñ. §. denicq. ē equa. et ibi exꝑsse loqtur ō feudo pacto seu auito. et de ℔ ibi p Bal. et. x. col. si vasal. feu. ꝓpe. c. vno. vbi varie di stinguit. tñ videt stare dicto. §. denicq. Aut crimen nō est ta le q puniaꝝ ꝑ leges feudales et tūc nihil speciale inuenio in feu do. et iō generalit dici pōt q res feudales et emphiteotice con fisca bñtur illi fisco cui cōfiscanī alia bona dānati semp tñ si ne p̄iudicio dñi ut fiat trāslatio i aliā personam parē ut p̄e dixi. Quo ad eccleſiaz tñ. ꝓpter cōem interp̄tationē. de q̄. s. ea. q. dixi. videt dicēdū q intra biennū possit emphiteosim repetere a fisco. et idē de feudo cadez rōne. Et ꝑ ℔ quod dixi de iurepa. cle. ij. in ꝓn. q. vnj. q̄ no. q: sepe accidūt et min⁹ bñ discussa reperiūtur. et ꝑ hoc ad questionē p̄missam dic verus q emphiotis clerici applicaꝝ eccleſie sicut et alia bona ipsi⁹ cle rici dānati q: non apparet rō diuersitatis. et ꝑ hoc quod dixi in ꝓxi. q. Ad ꝛ̄ria dic ad illud cū dicitur q bona clerici sunt obnoxia iudici seculari. dic q̄ ꝓcedit quo ad onera realia: ad que tenebātur anteq̄ fierent clerici. ꝑ hoc quod dixi de vi. et ho. cle. c. fi. trāseunt enī cū onere suo. de deci. pastoralis. et ita etiam hic emphitheosis erit obnoxia dño. quo ad hoc q ei debebiť sua' penſio. Ad. l. imperialē. §. illud. respōsuz ē. s. q: loquitur quādo vasallus delinquit cōtra dñm. Ad aliud q: si vasallus eccleſie ꝓuatur feudo reuertit ad eccleſiam ꝛc. dic q illud non ꝓbatur indistincte per illa iura ut prędixi. et qua ten⁹ etiā hoc fateamur ꝓpter cōem interpretationez de qua p̄dixi: tamen ex hoc non potest inferri q idem sit in domino

seculari q; q; res emphiteotica uel feudalis possit ad ecclesiaz reuocari: hoc ē ex ꝓuilegio ecclesie p ꝑalle. §. j. in aut. de alie. ⁊ emphi. Ꝛcti. colla. ix. qđ non dz extēdi. regula ꝓuilegiuz. li. vj. ¶ Octauo quero an bona ecclesiarū possint applicari fisco seculari ꝓpē heresim? Glo. multo min⁹. dicit q; cū nō possint applicari fisco ecclesie: multo min⁹ fisco seculari. ꝑ ħ qđ dixi. §. duab⁹. ꝓxi. q. ¶ Nono quero de intellectu lr̄e ibi in his? g o. in ħ verbo exponit. i. in duobus ꝓximis dictis. s. de pecunia extorqueda ⁊ de bonis ecclesie cōfiscādis. ℣ Dumuz aūt casum de etate inqsitoz̄ dicit non includi p id qđ seqtur ibi: donec illis ⁊c. ⁊ vult dicere q; illa clausula donec ⁊c. non cōuenit ei qđ dictū est de etate. ⁊ p hoc quia ea q̄ ponūtur in medio dispositionis regulant nō tm̄ a p̄cedentib⁹ sed etam a sequētib⁹. de ap. scō reqrs. ⁊ cū gl. idē ℣ Dau. ⁊ Ad Dath. Laud. ỽo ⁊ Benze. exponūt in his. s. trib⁹ ꝓximis. ut etiaz cōprehēdatur qđ. s. dictū est de etate. pmū veri⁹ q: tūc clausula que seqtur donec ⁊c. incōgrue staret ut p̄dixi. ¶ Decimo q̄ro in eo qđ dicit de absolutiōe ab excōicatiōe quis absoluet? glo. p ordinarios. dicit q; ordinarius. idem Benze. ⁊ Ad Dath. p hoc qđ no. archi. de elec. c. j. in glo. l. iudicis. ⁊ de regula. nō solum. in g̃l o. q; si sta. li. vj. ¶ Undecimo quero si hereticus cōuertit ad fidē an restituentur ei bona cōfiscata? Sol. Ad Dath. q; nō: nisi de gr̄a. eo. ti. vergētis. in fi. dic plenius ut dixi de elec. quia diligentia. ⁊. s. cle. ꝓxi. §. sane. q. j. ¶ Duodecimo q̄ro si iude⁹ iudeū volentē bapt̄sari impedit an inquisitor pōt cōtra eū ꝓcedere? Sol. Ad Dath. q; sic licet ꝓuilegia ꝓcessā inqsitorib⁹ nō cōcedāt eis q; ꝓcedāt cōtra eos nisi in trib⁹ casibus. s. si xp̄ianus sit iudeus. vel si iude⁹ factus xp̄ian⁹ reuertit ad iudayſmū. vel si iudei inducūt xp̄ianos ad iudayſmū. sed dicit Ad Dath. q; in casu ꝓposito iude⁹ volēs baptizari baptizatus est baptismo flaminis ⁊ moriens euolat ad patriā. de conse. di. iiij. baptisim vicem. de presby. non ba. c. ij. ⁊ sic impedies baptisari retraxit iudeū factū christianū ad iudayſmū quātum in se fuit.

Ger. Notarii. Scientes excessum inqsitoz̄ uel cōmissarioz̄ in p̄dicta debēt secreto corrigere ⁊ si ꝓbare pñt debēt nūciare ꝑlatis qui eos ab officio ammoueant ⁊ etiā alit̄ puniant qbus ꝑlatis negligētibus nuncie⁊ ordinario q ꝓferat ad papā. ¶ Nota de secreta correctione. de ħ in glo. in ỽbo secreto. ⁊ in eo q; allegat. c. si peccauerit. videt intelligere ħ de correctione euangelica. qđ exp̄sse dicit Lau. ⁊ de hac in. d. c. si peccauerit. ⁊. s. de iudi. nouit. ⁊ dicit ℣ Dau. q; fit in secreto ne ꝓdat peccator. d. c. si peccauerit. ⁊. c. vnus. ⁊ in eo qđ hic tenent socij inqsitoruz ⁊ cōmissarioz̄ eos corrigere. p hoc qđ no. Inno. de his q̄ fi. a maio. par. ea. c. j. de re. eccle. nō alie. si qs. ¶ Secūdo nota q; secretū dicit id qđ ꝓbari nō pōt. qđ singulariť ꝓbat hec lr̄a. Quid aūt dicit occultū ⁊ quid manifestū. ⁊ de similib⁹ dixi de coha. cle. via. ¶ Tertio nota q; qui nō pōt ꝓbare non tenet nec nūciare. de ħ in glo. alias. ⁊ p hoc quia de occultis se non intromittit ecclesia. de accu. q̄liter. i. in fi. sed relinquat iudicio dei. xxxij. di. erubescāt. vj. q. j. si oīa. ⁊. q. ij. si tātū. ⁊. c. placuit. de simo. tua. in fi. secus dicit Lau. de pēis occultis manifestis uel notoriis. de qbus no. in. d. c. via ¶ Quarto nota q; inqsitores pñt ammoueri p ꝑlatos suos. de ħ in glo. l. ⁊. ⁊ dico infra in q̄tuor sequētib⁹ notabilib⁹. ⁊ ex ħ infert ℣ Dau. q; nō sunt amoti p excōicationem. de qua. s. §. ꝓxi. executionem tamē nō habēt si excōicatio ē publica. de re iudi. ad probandū. ¶ Quinto nota casum in quo officiū datū p papaz alij pñt auferre sicut ħ amouent inqsitores ab officio p suos ꝑlatos: ⁊ tm̄ officiū dependet a papa. de ħ in glo. licet. ⁊ dico in trib⁹ seq. notabilib⁹. ¶ Sexto nota casum in quo inferior a papa punit delegatū pape: sicut ħ ꝑlati inqsitoz̄ eos puniunt. in ħ tm̄ no. ℣ Dau. lr̄am in ỽbo amotos. ex q̄ infert q; aī amotionē non pñt eos punire. p ħ qđ no. de rescript. c. fi. de ordinario q; punit delegatū finito ꝓcessu de abusu iurisdictionis. ⁊ ħ etiā sentit glo. licet. in fi. ibi illū amotū puniat. ⁊ sic nō pt⁹. Ego tm̄ in. d. c. fi. dico q; etiā pēdente ꝓcessu dūmodo nō ipediat se de cā cōmissa. p hoc de offi. ordi. significauit ⁊ qđ ibi dixi. ⁊ de hoc p Cy. C. vbi de crimi. agi oz. aut. q̄ in puincia. ¶ Septimo nota q; ꝑlatus tenet punire subditoū excessus. ħ vult lr̄a in ỽbo teneant. ⁊ glo. in eodē verbo. ⁊ p ħ de sen. excō. ut fame. Ex hoc dicit ℣ Dau. q; ħ casu nō pñt eos tollerare si vellent. nec in pena dispēsare. dicit tm̄ Benze. q; pena erit arbitraria. ex quo ħ nō exp̄mit certa. ar. de of. deleg. de causis. ¶ Octauo nota ibi ꝑlatis aūt. q; maiorē ptātem habet ꝑlatus inqsitoris in inqsitorē q; ordinar⁹. nā ꝑlatus pōt amouere ut hic. ordinari⁹ ỽo non: sed soluz nunciare pape excessus inqsitoris. de ħ in glo. cōcordat. ⁊ dicit Laud. q; ꝑlatus inqsitoris hz in eū ptātez in his q̄ regule sunt ul' status sui sicut etiā delegati subsunt ordinarijs in alijs q; in officio delegationis in quo nō subsunt. de off. dele. studuisti. dic tm̄ q; aliter hic ⁊ alit̄ ibi: nā delegati suscipiūt ptātem a papa. i qsitores ỽo a ꝑlato sui ordinis: puta priore uel ꝓuinciali. ut i francia vbi ꝓuincialis in toto regno ponit ⁊ deponit istos. similе de off. p̄dicandi. de sepul. cle. dudū. in eo qđ dicit q; delegatus subest ordinario. ħ intelligе ut dixi. s. in sexto notabili. ⁊ dicit ℣ Dau. q; ideo ordinarij nō punīūt inqsitores: q; inqsitores sunt exempti. ⁊ sm Bēze. cp̄i ⁊ inqsitores quo ad officiū inqsitionis sunt q̄si pares. ⁊ par in parē ⁊c. de elec. inno tuit. ff. ad trebel. ille a quo. §. tēpestiuū. facit de elec. cle. ne romani. in p̄n. ¶ Op. i eo q; dicat de inqsitorib⁹ ⁊ cōmissarijs ⁊ omittit de cp̄is qui etiā q̄ñq; delinquūt in officio inquisitionis. glo. ml dicit. remittit ad no. s. ver. ꝓxi. vbi in ꝓmo cōtrario dix̄ q; in eis nō habet locū qđ hic dicit. Lau. etiā dicat q; idē de cp̄is qui quāto sunt in maiori statu si delinquūt magis sunt puniēdi. xl. di. homo. j. q. j. vilissimis. vnde sm eum etiam cp̄i incurrūt penā de qua. s. ver. ꝓxi. nam sm eū ibi loquit̄ de excōicatiōe quā incidit etiā cp̄us. sec⁹ de suspensione. de sen. excō. q: periculosum. li. vj. Dic veri⁹ q; cp̄us non includit in hac pena. ut dixi in dicto ꝓmo ꝓuo. ¶ Secūdo op. q; non pñt socij inqsitoz̄ eos corrigere: quia correctio spectat ad superiorē. de of. ordi. irrefragabili. in p̄n. ⁊ par in parez ⁊c. de elec. innotuit. glo. quātū. soluit q; corrigere debent quātū in eis ē. ⁊ de hac ſocialī correctione. xxxij. q. iij. duo ista. ⁊ no. glo. in eo q; facit differētiā int corrigere qđ ptinet ad superiorē ⁊ corripere qđ pertinet ad parē. ⁊ idē ℣ Dau. qui dicit q; socialis correctio spectat ad socū. d. c. duo ista. penalis ad iudicez. xxiij. q. iij. ea vindicta. ⁊. §. in hoc. ⁊ no. ea. q. in ſuma. dic tm̄ q; hec vocabula cōiter accipiūtur promiscue. ¶ Tertio op. ad hoc q; imo socij possint corrigere. nā etiā papa ligat papā i crimine heresis. xxxij. q. j. c. j. Sol. Ad Dath. q; illud ē qñ papa incidit in heresim. hic aūt loquit̄ de inqsitoribus q; delinquunt in officio. i his de qbus. s. ver. ꝓxi. nō tm̄ sunt hereticī. dic q; etiā si eēnt hereticī punitio non spectaret ad socios sz ad superiores. papa aūt damnat̄ de heresi p successorē: quia nō ē alt⁹ superior. ar. de elec. liez. in fi. nisi concilium coram quo etiam potest accusari. xxij. di. §. hinc etiam. ij. q. vij. §. item cū balaam. no. archi. de hereti. in fidei. li. vj. dixi de elect. licet. concilium aūt non facile cōgregat̄ ideo iudicat successor. ¶ Quero an prelatus inquisitoris qui potest eum amouere ut hic possit corrigere facta per illum in officio? glo. licet. q; non. et idem ℣ Dau.

¶ Porro. Inquisitores prohibēt̄ abuti armorū concessiōe uel assumere officiales nō necessarios. ¶ Nota q; non debet quis abuti ꝓuilegio: alias meretur illud perdere. xj. q. iij. ꝓuilegium. de ꝓuileg. tuarum. dicit tamē ℣ Dau. q; hoc casu quia perdere in totum nō possent sine damno officij: ideo non priuatur concessione armorum. dicitur autem abusus hoc casu considerata qualitate litis ⁊ personarum. ¶ Secūdo nota q; inqsitores habent potestatem faciendi portare arma. ⁊ hāc habent ex ꝓuilegio. ut dicit glo. in ver. concessione. alias eni armorum vsus regulariter ꝓhibetur laicis ⁊ clericis. C. ut armoz̄ vsus inscio pn. interdictus sit. in rubro ⁊ nigro. de vi. ⁊ hone. cle. c. ij. ⁊ dicit Laud. q; prelati vtunt̄ armis q̄ñq; vice ecclesie siue ne cle. iij mo. c. vlti. li. vj. de sen. excō. dilecto. eo. li. q̄ñq; vice ꝓncipuz secularū. de rapto. in archiepātu. in casu aūt hui⁹. §. inqsitores. vtunt̄ auctoritate aplica fauore fidei quo respectu oēs pncipes subeē ⁊ in oibus sine mora obedire debent. s. eo. excōicam⁹. ⁊. c. ut inqsitionis. li. vj. nō debent tm̄ inqsitores uel ꝑlati ꝑcutere uel occidere sed hortari possunt ⁊ inducere suos officiales ⁊ fautores. ad hoc. xxiij. q. viij. hortatu. ⁊ plibus capitulis ibi. ⁊ de hoc de resti. spo. olim. j. de iureiur. sicut. iij. ꝓ Inno. spectat aūt hoc casu cōcessio armoz̄ ad ecclesiasticū iudicem: sicut ⁊ crimē heresis. co. ti. ad abolendā. ⁊. c. vergent. ⁊. c. ut inquisitionis. §. prohibemus. li. vj. ¶ Queroſi inquisitores delinquunt in his de quibus hic quis cognoscet? dicit Bēze. q; superiores inquisitoris. non autez episcopus. p hoc s. §. ꝓxi mo. ¶ Secundo quero si dominus temporalis impedit familiam inquisitoris in portatione armorū? dicit Bēze. q; punir̄ poterit ut turbator inquisitiōis. per id quod no. Inno. de offi. dele. c. j.

D nostram. Diuide ut gl. i tres ꝛ pmã subdiuide in nouem q̃s singulatim ꝓsequor. ꝛ liez glo. sum̃iet gñaliter. tñ specialiť h̃ pncipiũ in sũma dic̃ Error: ẽ asserere ꝙ qs acqrere tñ gd̃ũ pfectionis possit in hac vita ꝙ impeccabiľ reddať. nec amplio⁹ ꝓficere possit tpoꝛib⁹. simile de cõse. di. j. vasa beghine. de his in exũag. Jo. sancta romana. ¶ Nota de v̊bo secta. q̃ accipiť hic in malũ. alibi in bonũ. de h̃ in glo. iij. ꝛ in ea in fi. scribiť etiã seta sine c ꝛ p ꝛ significat pilũ durũ cũ quo trahi põt filũ. de peni. di. ij. sicut seta. ¶ Secũdo nota ꝙ diabolus dicit sator malorum. de h̃ in glo. in ver. satore. de sepult. cle. dudũ. ver. ab olim. dicitur etiã pať mendacij. de sum. tri. c. ij. i fi. q̃ñ qz antiquus hostis. ij. q. v. habebat. q̃ñ qz inimic⁹. xxj. q. ij. vitis. q̃ñ qz diabolus. de sum. tri. c. j. ver. diabolus. q̃ñ qz inimic⁹ homo. de elec. licet. ꝛ lup⁹. ꝛ q̃ũo multis modis sumiť. no. archi. co. ti. ut officiũ. li. vj. ſDau. ¶ Tertio nota de gradu pfectionis ꝛ q̃ũo pfectio põt crescere in infinituz malicia v̊o non. dic ut no. xl vij. di. omnes. ꝛ plen⁹ de gradibus virtutũ. no. de pe. di. ij. §. hec que. ꝛ ꝙ hoc intellige glo. in ver. gradum. ¶ Quarto nota ꝙ quis nõ põt tñ ꝓficere i gratia dũ est in hac vita qn possit etiam plus ꝓficere. de h̃ in glo. Augu. ꝛ in ea ibi: nõ potest. nam nõ potest quis scire ꝙ sit in gradu pfectionis. de pe. di. ij. radicata. ꝛ. §. hec q̃ de charitate. ibi psalmo. lxxxiij. q̃ dilecta. ¶ Op. in eo ꝙ papa dicit se optare ꝙ extirpenť hereticí. videtur enĩ hoc impossibile qz necesse est ut sint hereses. ut qui ꝓbati sunt manifesti fiant xxiij. q. vlti. c. fi. ꝛ dicit glo. Esaie. vij. Qñ diu stabit mundus ꝛ hereticꝰ. Sol. Steph. ꝙ heresis p se non ẽ necessaria: sed accidens. quatenus ex oĩ malo deꝰ elicit aliquod bonum qz ſm Augu. eccl̃a vtiť hereticis ad pbationem doctrine sue dũ eoꝝ falsa dogmata impugnãt. ad h̃. xxxvij. di. q. de mẽsa. ꝛ. c. si quid veri. Itẽ liez nõ sit possibile qn sint hereses: tñ possent hereticí singuli specialiť exturpari: ꝛ h̃ debet facere ecclesia ut hic. sic ꝛ in peccatis nõ possumꝰ oĩa euitare maxie venialia. singulariť tamen nitimur p̃cauere. ¶ Secũdo op. ꝙ homo possit fieri impeccabilis: ut crediť concessum fuisse virgini gloriose. Sol. ut in glo. si hoc. vsq̃z ibi: forte mouebanť. ꝛ in ea ibi gloriose virgini ꝛ beato Johanni. ut no. xxv. di. §. nunc aũt. sed talia miracula nõ sunt trahẽda ad cõsequentiaz ij. q. vij. §. his ita. ſDau. ibi articulo secũdo. vbi dicit: ꝙ licet ꝑmi parentes nõ peccassent adhuc non essemꝰ impeccabiles qua nõ habuissemus plus pfectionis q̃ ꝑmi parentes. Ipsi aũt primi q̃ diu gñassent non fuissent cõfirmati in iusticia. cõfirmať enĩ creatura rõnalis in iusticia ex h̃ ꝙ efficitur beata p apertam dei visionem. q̃cito aũt ꝑmi parentes ad hanc beatitudinẽ puenissent ꝙ deuz p essentiam viderent. effecti eẽnt spũales mẽte ꝛ corpore: ꝛ animalis vita cessaret in q̃ sola generationis vsus fuisset. hec ꝓcedũt de lege cõi. de priuilegio aũt dicit sec⁹ accidere posse: ut creditť de beata v̊gine ut. s. ¶ Tertio op. ad idem p illud in cano. Jo. c. iij. Qis qui natus ẽ ex deo non peccat. Sol. ut in eadẽ glo. ibi forte. vsq̃z ad finez. ꝛ dicit ſDau. ꝙ auctoritas Johañ. ꝓcedit de finali peccato ꝛ impenitẽtia q̃ nõ cadunt in p̃destinatis qui soli dicuntur nati ex deo. xxiij. q. ii. j. p̃destinationem. alĩs. c. vasis. ver. p̃destinationem. de peni. di. j. ꝛ venit. ¶ Quarto op. in eo ꝙ hic fit rõ istoz ꝛ nõ soluit in hoc ꝙ arguebãt ꝙ si homo semp posset in gratia ꝓficere posset aliquis pfectio: fieri christo. Sol. nõ curauit papa ꝓsequi forte quia nõ habet magnum dubiuz. glo. tamẽ hec ẽ. ꝓsequitur respõdendo. ꝛ cum ea idem ſDau. q etiã latius dicit ꝙ hic error reprobať: quia natura q̃ põt deficere i esse. potest etiã deficere in operari cõseruato ee: quia sicut qd̃ est põt non ee: ita quãdo opatur põt nõ operari. põt ergo natura nõ operari: etiam cũ est obligata ad operandũ ꝛ sic peccat. nam ꝛ hõ semp obligať ad deum diligendũ. iuxt illud. iij. Reg. x. Dilexit dñs israel in sempiternũ. diligis aũt ꝛ dilectus se habẽt correlatiue. q̃ si homo nõ semp diligit deũ peccat. de cõse. di. v. nunq̃. Itẽ humana natura subiecta ẽ vicio ꝛ nemo ẽ sine peccato. xxv. di. §. nũc autẽ. ij. Reg. viij. Non est homo q nõ peccet. ꝙ aũt hõ cõtinue possit crescere in gra ꝓbat ſDau. qz si cõtrarium diceret an h̃ diceret repugnare charitati rõne subiecti: aut rõne sui: aut rõne obiecti. nõ rõne subiecti qz p infusionẽ gr̃e semp auget capacitaſ aie. non rõne sui cũ charitas sit ptĩcipatio q̃dam infinite charitatis q̃ ẽ spũs sanctus. nõ rõne obiecti: quia deꝰ est in infinitũ diligibiľ. qđ ꝓsequitur Tho. sẽa sẽe. q. xxiij. arti. vij. dicẽs: ꝙ terminus augmenti alicuꝰ forme põt ꝑfigi tripliciť. Uno mõ rõne forme q̃ habet terminatã mensurã ad quã cũ peruẽtũ fuerit nõ põt vltra ꝓcedi in illa forma: sed trãsiť ad aliã: ut patet in palore p cui⁹ cõtinuã augmẽtationẽ trãsit qs ad albedinẽ uel nigredinẽ. Alio mõ ex pte agẽtis cui⁹ virtꝰ nõ se extendit ulteriꝰ ad agendam formã in subiecto. Tertio ex pte subiecti ꝙ nõ est capax amplioris pfectionis. nullo aũt hoz modoz po testi poni terminꝰ charitati in hac vita rõne p̃dicta: qz non rõne ipsiꝰ forme charitaſ nec subiecti recipientis nec agẽtis. i. dei quãq̃ aũt hoc mo possit sic ꝓficere in gr̃a: non tñ põt peruenire ad gr̃am christi q̃ fuit infinita qđ dicit ut in glo. p hoc. qz ꝛ in scia põt qs cõtinue ꝓficere: nõ tamẽ põt in ea equari christo. Itẽ linea quantũcunq̃z crescat nõ tamẽ attingit quãtitatẽ superficiei: ꝛ de h̃ in sequẽti q̃ũo. ¶ Quinto op. ad h̃ ꝙ gr̃a christi nõ fuerit infinita. gr̃a nãq̃z est quoddã creatũ in aĩa: sz oẽ creatũ finitum. Sapi. x. Oĩa in numero põdere ꝛ mensura dispositi. So. duplex gr̃a põt in christo cõsiderari. Una ẽ gr̃a vnionis in h̃ ꝙ humanitas vniť filio dei qđ est gratis cõcessum humane nature: ꝛ hec gr̃a ẽ infinita ꝛ ipsa psona v̊bi. Alia ẽ gr̃a habitualis q̃ põt dupliciter cõsiderari. Uno mõ ut est quoddã ens: ꝛ sic ẽ finita. est enĩ in aĩa christi sicut in subiecto. ꝛ aĩa christi ẽ creatura habẽs capacitatem finitã: ꝛ sic cum gratia nõ excedat suum subiectũ nõ põt eẽ infinita. Alio mõ cõsiderari põt ſm ꝓpriam rõnem gratie ꝛ sic gr̃a põt dici infinita: eo ꝙ nõ limitať: sed hz quicqd põt pertinere ad rõnem gr̃e. sic aũt fuit concessum aĩe christi tanq̃ cuidam vniuersali pncipio gratificationis in hũana natura. Ephe. j. Gratificauit nos in dilecto filio suo. Sic dicimꝰ lucẽ solis infinitã nõ ſm suum esse: sed ſm nomen lucis. habet enim quicquid potest ad rationem lucis pertinere. de hoc per Tho. parte. iij. q. vij. arti. xj.

Ter. Secundo. Nõ de sensualitate ꝛ qđ sit? dic ut i gl. q̃ ẽ. ¶ Secũdo nota ꝙ nõ est cõcedẽdũ corpori qqd placet. de h̃ i glo. dicũt. ꝛ infra q̃ũo. iij. nã cuz sumus in corpe mortali caro pugnat aduersus spũm. hunc illud. Al Dũdus caro demonia diuersa mouent p̃lia. Unde ꝛ ſDau. in quo gr̃a dei vacua nõ fuit gemõs clamabat. Uideo aliã legẽ ẽe. vj. di. §. sed pẽlandũ. ad Ro. viij. de cõsti. nam cõcupiscẽtiã. in glo. iij. ¶ Op. ꝙ isti non male dicerent in eo ꝙ dicunt de ieunio. nam filij sponsi ieunare non possunt q̃diu sponsus est cum eis. Luc. v. Spõsus autem est cum perfecẽ. Al Dath. viti. Ubi cum sum vsq̃z ad consummationẽ seculi. Sol. ut in glo. j. q̃ dicit ideo hereticũ esse hoc quod dicebant: qz pfectio quãtumcunq̃z magna in hac vita ordinẽ ecclesie non subuertit ẽe. ut in glo. q etiã triplicit soluit q̃ũ. ꝛ idẽ ſDau. dicẽs: ꝙ iste error potest oriri ex ꝑmo. posito enĩ ꝙ homo nõ possit peccare: sequitur ꝙ sensualitas nõ põt eũ inclinare ad aliqd ẽtra deũ: ꝛ sic erit arbitriũ est tñ ad bonũ: ut de angelis no. xxiij. di. q ep̃s. i glo. id est creationẽ. oĩa ergo ad q̃ sensualitas eũ inclinat ei concedi pñt sine peccato. sed ut dicit ſDau. ꝑmũ est falluz. ergo et hoc qđ sequitur. Itẽ ꝛ aliť reprobať hic error: qz via distincta ẽ a termino: ꝛ peregrinatio a patria. dũ enĩ sumus in corpe peregrinamur a dño. ij. ad Corinth. v. Non assequmur q̃ finalẽ beatitudinẽ patrie hic: ꝛ sic egem⁹ stare sub obedientia ut nõ declinem⁹ a via recta a q̃ declinať nõ seruãdo p̃cepta ecclesie que obligãt ad mortale ꝓpter ptãtem clauiũ data ſPetro lxiij. di. qz. xxiij. q. j. quodcũqz. xxv. q. j. violatores. de ma. ꝛ obe. solite. ſDerfectio ergo hãc ptãtem nõ tollit: nec eꝰ ordinẽ subuertit ut etiã dicit glo. ꝛ sic manet p̃ceptũ ieunij qđ ſm Grego. in p̃fatiõe q̃dragesime vicia cõprimit: mentẽ eleuat: virtutẽ largiť ꝛ p̃mia. de cõse. di. j. imnemimus. in fi. ꝛ h̃ ꝓcedit siue loq̃mur de ieunio abstinẽtie miqtatũ quod supiũ est. de ẓse. di. v. ieiunũ. lxxxvj. di. amputatis. siue de ieunio abstinẽtie victꝰ ſm ordinationẽ ecclesie. ad qđ tenet qlibet doli capax. ꝛ potẽs ieiunare. quia cũ possit peccare debet flere peccatũ. de delic. pu. c. j. de peni. ois. ꝛ dicit de obseru. ieiuni. sup Mica. Dicit etiã ſDau. q ieiuniũ etiã cadit sub p̃cepto nature: liez determinatio tpis ꝛ modi sit sub p̃cepto iuris positiui. nam ſm naturã quilibet mitiť cõseruare seipm ꝛ corrũpẽtibꝰ resistere. Libaria v̊o superflua corrũpunt naturã. de cõse. di. v. ne tales. ꝛ sic nõ ieiunãs obuiat nature. Item ꝓieunio ẽ: qz ꝛ Helias ad p̃ceptũ dñi absconsus stetit in torrente vbi ieiunãs pascebať a coruis. iij. Reg. xvj. Et christꝰ etiam ieiunauit. xl. diebꝰ ꝛ noctibꝰ. perfectio ergo nõ tollit ieiuniũ Item hic error: induceret hominẽ in periculum: quia nõ potest homo suam innocẽtiam cognoscere. de pur. cano. c. fi. de pe. di. iij. adhuc instant. ꝛ liez posset quis p inspirationez scire se

habere charitatē.ut no.ij.q.vij.paulus.tamē multi dicūt se pfectionis gradum attigisse quib⁹ cauendū ē ne dānationes attingant.vnde Tullius offi.primo. Toti⁹ iniustitie nulla capitalior ꝙ eo⁹ qui cū maxīe fallant id agant ut viri boni videant. Jtē non creditur hoc asserēb⁹.de renūc.nisi.ver.porro. eo.n.cū ex iniuncto.z i hac glo.in fine.z plen⁹ p eum.iij.sen tētiarū.di.v. ¶ Secūdo op.in eo q⁹ redarguunt isti q⁹ ip⁹ probant oīonē.videtur eni q⁹ oīo sit superflua.scit enim pater celestis qbus opus habem⁹:z sic nihil ē petendū.nam z sepe petimus qđ non impetrasse meli⁹ foret.pro hoc quod no.de reli qui.cle.vna.ver.ideoqz.post medium.ver.x. So.ad quid sit vtilis oratio.dic ut no.in.d.glo.z q̄re sit error dicere q⁹ nō sit orandū.pse q̄re ut in glo.hec est.z in ea ibi quod pus.aduersbialiter ponit.q̄si dicat non erat pus q⁹ simus in patria.ibi de domo dñi.psal.xxvj. ¶ Tertio op.in eo qđ dixi in secūdo notabili q⁹ nō est cōcedendū corpi quicqd placet.qđ imo intē illud. Habe charitatez z fac qcqd vis.de pen. di.ij.radcata als si radicata.no.de re.iur.liber.in glo.q̄ est. Sol.hec poterit eē cā erroris istoz.nā hereticī dicūt talia.z exponūt tales sensus ut alij faciliꝰ labātur.sed debēt intelligi sic:quicqd vis.ita s.q⁹ facias ex charitate.id aūt qđ fit ad voluptatē corpis non est ex charitate:imo ex tra.cū charitas suadeat ut ꝓpter amorem dei gdēnam⁹.vnde dicit Paul.q⁹ error iste tollit duplici rōne.primo q:si quis est in charitate oz eē eleuat⁹ a terrenis ut erat apostolus dicens. Nostra cōuersatio in celis ē.nā sm Grego.tanto qs a supno amore distinguit quanto inferius delectat.xl.vij.di.oēs. Jtē Grego. Dū cōsideramus que z quanta sunt q̄ nobis promittūtur in celis vilescūt oia q̄ habent in terris.psequit Paul.in hoc z q̄daz alia q̄ sunt in glo.di cunt.z p hoc q:pfectam charitatē habet.di.cū aplo. Cupio dissolui z eē cū christo.z sic de terrenis nō curat. Secūdo tollit idem error:q:ponit concordiā spūs seu rōnis z carnis seu sensus in statu nature lapse cōcordia nō est possibilis.als maxime fuisset in christo.cui⁹ ꝓfectū patuit in passione:quia factus est sudor eius sicut gutte sanguinis. Luce.xij.q⁹ ut dicūt sancti fiunt ꝓpter repugnantiā sensualitatis z rōnis. ¶ Quero circa id quod dixi in primo ꝓxio de ieunio.an qui non ieunat in ieunijs indictis ab ecclesia peccet mortaliter.videt q⁹ sic: p id quod ꝓxime dixi qđ tenet Alb̄ath.quia exquo sic ꝑceptū est ab ecclesia necesse est obseruari.de verbo.sign.in his.z non obseruans incurrit inobedientiaz q̄ est mortale.de cele.miss. dolentes.in glo.vlti.nam z inobedientia equiparat heresi.viij q.j.scendū.iij.q.j.in summa. Jtez dicit q⁹ q̄dragesima summa obseruatione obseruanda ē.de consec. di.v.q̄dragesima.dic plenius ut dixi de obser.ieiunio.cōsiliū.vbi dico q⁹ nō ē mortale si ex facilitate omittit.sec⁹ si ex contemptu:z hoc quo ad ieuniū qđ est in comedēdo tm̄ semel.sed si violatur quo ad esum carnū sine magna cā mortale est:ut ibi dico. Quedam alia ꝓsequitur Alb̄ath.q̄ dixi in Rica de obser.ieiu. ¶ Querit etiam Alb̄ath.in addition an oīo debito modo facta sp exaudiat. Jtē an indignus si orat audiat?de his dic ut no.de reli.cle.vnica.ver.ideoqz.in glo.magna.

Ter.Tertio. Nota q⁹ oēs subiecti sunt obedientie z ꝑceptis ecclie z error est ꝓximum asserrere.de hoc in glo.reprobat.z p hoc de ma.z obe.solite. z quod dico.j.q.j. ¶ Secūdo nota q⁹ vbi spūs dñi ibi libertas.de b in glo.vlti.sed ut dicit Laud.qđo sciūt isti q⁹ in gradu pfectionis sint cum nullus mortaliū hoc scire possit.de renuncia.nisi.§.verū.quod dixi.s.ver.pri.in primo contrario. ¶ Op.ad hoc z ad litterā que dimittit hanc rōnem insolutam.vbi spūs dñi ꝛc. Sol.ut nunc dixi z plenius tollit error iste per id qđ dico in seq.q. ¶ Quero in quo ē error asserere q⁹ posset qs eē ita pfectus q⁹ nō obligat obedientie nel ꝓceptis ecclesie.glo.hec sunt.sol. q⁹ repugnat illi articulo fidei. Unam sanctā ecclām catholicā.z ꝓsequitur glo.pbādo ꝓncipatiz ecclie z eā signa:quia singularis.z de hoc dixi de elec. quia venerabilē.de iudi.nouit.no. Imo.de so.cōpe.liez.j.z cum glo.idē Paul.qui etiā dicit q⁹ ex b seq̄retur q⁹ eēnt aliq acephali.ꝺ illud.xciij.di.nulla. Dicit etiam q⁹ hic error:oīn potest ex ꝑcedēti.posito eni q⁹ sensualitas nō possit inclinari ad aliquid extra deū.sequitur q⁹ hō non debet eē subiect⁹ alicui obedientie:quia rō obedientie z subiectionis ē abstinētia ab offēsa z iniuria.iij.di.facte.Sed vbi tollit inclinatio seu sensualitas ꝺ deū ibi nō remanet necessitas obedientie:q:cessante cā cessat,phibitio.de renū.post trālationē.de appel.cū cessante. xl.di.§.ex his oīb⁹.sed ut dicit Paul.q⁹ b abusus nō venit a doctrina spūs sancti.liez eni ꝑcipiat obediēt ā,ppē vitationē malis ꝑcipit etiā in bis q̄ alios nō ledūt.ppē meritū ex ea cōsequēdū qđ est magnū z cōdēnū nō debet.de regu.liez.de renūci.nisi.ver.sed dices.q⁹ aūt spūs sanctus ꝑcipiat obediētiā patet ꝓmo Paralī.xij.vbi dicit:q⁹ spūs sanct⁹ induit abysay z ait. Tui sum⁹ o dauit.z in psalmo. Quo ibo a spū tuo.et Sap.vij. Est eni spūs intelligētie sanct⁹ multiplex modest⁹ in quo inquinat⁹ qui nihil vetat bñ facere.z docet sobrietatem sapientiā iusticiam z virtutē.quibus nihil ē utili⁹ hōibus z inter oēs virtutes q̄ gratum deo hominem faciunt est obediētia.viij.q.j.secundum.in fi.z in hac glo.ibi a triumphante. Extra.di.c.fi.

Ver.Quarto. Op.q⁹ nō sit error dicere hominē posse assequi beatā vitaz i via q̄lem assequitur in patria.pōt eni deū videre ut dicitur de moyse Numeri.xij.z de Paulo.ij.ad Corinth.xij.Beatitudo aūt est in dei visione.dicit eni Augu.j.de ciui.dei. Visio ē tota merces fidei.z Jo.xvij. Hec ē vita eterna ut cognoscant te solū verum deū. Cognitio aūt ꝙsistit in visione. Sed isti errabāt in eo q⁹ dicebant oēm gradū pfectionis homines in hac vita cōsequi posse.qđ ꝓsequitur ut in glo.q̄ dicit q⁹ etiam semp p absolutā dei potētiā nō videt hō posse obtinere oēm gradū pfectiōis beatifice in hac vita: z b loquēdo de beatitudine accidētali:q̄ quid sit dico.j.q.ij.nā ad pfectionē tal beatitudinis ptinet pfecta ipassibilitas z glorificatio q̄ nō pōt stare cū passibilitate cui subijcit homo in hac vita.nā ut dicit ea dē glo.in pn. Charitas quātūcūqz pfecta pōt deseri in via: sed nō in patria.qđ ꝓbat in virib⁹ in ea allegatis.z idē Paul. dicēs q⁹ b error oritur ex ꝑcedētib⁹:q:si hō nō est alicubi obediente subiect⁹ seqtur q⁹ est deo pfecta amicitia copulat⁹ q̄ ē finalis beatitudo:z sic in via pōt asseq finalē beatitudinē sm oēm gradū pfectionis.sed ut dicit Paul.b falsuz: q:finalis beatitudo includit apertā z claram dei visionem. Joh.xvij. Hec ē vita eterna ꝛc.ut ꝓxime dixi:z alibi videbim⁹ cū sicuti est.nūc aūt videbim⁹ ꝙ speculum in enigmate.tūc aūt facie ad faciem.z b etiam dicit glo. Cū ergo in hac vita de⁹ clare videri nō possit:nō pōt hō hic eē pfecte beat⁹.z hec ratio ꝑcedit quo ad potētiam dei ordinatā:nō quo ad absolutā ut dicit glo.qđ dico.j.q.iij.sed dictū glo.,ꝑcedit etiā de absoluta: z ꝓsequitur Paul.dicēs.q̄re de⁹ nō pōt in hac vita videri.q̄ dico.j.q.iij. Tollit etiā hic error:sm eum quia qlibet hz libertatem arbitrij in via:intantū q⁹ charitas quātūcunqz pfecta deseri pōt.sed in patria nō.ut in virib⁹ allegatis in glo.et sic ēēt dare q⁹ pfecte beatus in fine erit dānatus si post talē beatitudinē peccaret.quod ē incōueniēs. Jtē sicut charitas dat a deo:ita aufert per peccatū.sensualitas aūt inclinare pōt ad aliqd ꝺ deū.ꝺ non possim⁹ in via eē sic pfecti ut simus ipeccabiles:z sic iste error ponit ꝺdictoria. Pro istorum aūt intellectu z eoz que sequūtur in glo.sunt aliq̄ videnda.s.quid est beatitudo z in quo cōsistat beatitudo accidētalis.de qua nunc dixi uel essentialis.de q̄.j.ca.glo. Jtē q:dictū est deū nō posse videri in hac vita an hoc sit verū:z si sic q̄re.b z de pluribus circa hec q̄ ꝓsequor in q̄tuo:seq.q. ¶ Quero qd est beatitudo?So.questio pōt q̄rere de multiplici beatitudine.naz de⁹ est beatus.itē angeli.itē homo. Bruta vo non sunt capacia beatitudinis.ut ait phūs.j.ethi. Nūc aūt de hōis beatitudine q̄rim⁹ z de hac possum⁹ loq,put hō cōsideratur solū respectu huius vite.z de hac dicit idem phūs in eo.j.ethi.q⁹ est ꝓpria ratio sm virtutē pfectā.possum⁹ etiā loqui,put homo ordinat ad eternā glorīam.z de hac sunt varietates q:q̄dā dicūt q⁹ est ipsa dei speculatio z sic cōsistit in dei visione. Alij q⁹ est fruitio q̄ deo fruimur z sic consistit in dilectione seu charitate q̄ deo vnimur z vtraqz opinio tangit in glo. ibi: sed dicere. vtraqz ibi:inducit illud.z videt glo.assentire opinioni vltime: qđ tenet Laud.inducens illud psal. Sanabo:cū apparuerit gloria tua.q̄ tm̄ auctoritas inducit ad ꝺmū:q:illud cū apparuerit.sonat q⁹ in visione.z de hoc adhuc hodie fit magna questio inē theologos.qđ ꝓsequitur Tho.prima secūe.q.iij. vbi cōcludit q⁹ cēntia beatitudinis ē in speculatōe dei.sed fruitio cōsequitur ipam speculationē:z sic dicit Augu.i.cōfes.dicētis:q⁹ beatitudo ē gaudiū de veritate. Sunt etiaz tertia opinio q̄ dicit beatitudinē cōsistere in vtroqz.s.i dei visione z fruitione.z b licz patiat aliās instātias.pōt tm̄ saluari: qđ ꝓsequitur ut scripsi i li.iij.de felicitate.c.vj.vbi inē cetera ,sūt hec nōnullis videtur hec duo cōsona eē adeo ut beatitudinis vnit⁹ ēēntiā vnicā in vtroqz constituant in intellectu sane.pro ut sub rōne ꝓmi veri deum contēplat in volūtate ,put in tuitione ꝓmia sub rōne boni deo fruitur ꝛc.ut ibi,z hec equior

ꝛ ꝑbat ibi.ꝯ.ver.ꝓꝛ.vbi dico in secūdo notabili.ꝑma tñ subtilio: que dicit beatitudinē cōsistere in speculatione.qđ declarau in co.c.vj.ꝛ ſm ꝟ pōt diffiniri: ut dico in eodē volumine.ij.ꝛ.iij.q beatitudo ē intellectualis nature bonū oī ꝑfectionē consumatū.uel sic.beatitudo est bonoꝝ omniū ꝓ habēte capacitate ꝑfecta ꝛ certa possessio.ꝛ ꝑma diffinitio videtur magis cōuenire deo q̄ angelo uel homini.Secūda ecōuersio tñ ad bonū sensum vtraq; diffinitio idē vult. ¶ Secundo q̄ro in quo cōsistit beatitudo? Sō.patet ex his q̄ dixi i.ꝓꝛ.q. sed qꝛ.ꝝ.in.j.ꝯio dictū est de beatitudine essentiali ꝛ accidentali. Dic q essentia beatitudinis ē in actu seu in operatione vltima.ꝛ sic beatitudo hōis est vltima hōis ꝑfectio seu ꝑfecta operatio: qđ vult ꝑhus in sua diffinitione. de q̄.ꝝ.q.ꝓꝛ.licz non loq̄tur de beatitudine eterna.ꝛ de ꝟ per Tho.ꝑma secūde.q.iij.arti.ij. Ipsa vō vltima hōis ꝑfecta opatio est deo conūgi eū videndo ꝛ ei p dilectionē inhęrēdo.ut dixi in ꝑma.ꝓꝛ. q.vltra hoc sūt ad hoc ut beatitudo sit ꝑfecta q̄dam ex accidēti requrūt: quia ad albedinē perfectā pertinet ꝑfecta ipassibilitas ꝛ glorificatio ut dicit glo.ut dixi.ꝝ.in ꝑmo ꝯio.ꝛ dic q ad beatitudinē tria cōcurrūt.ſ.visio q̄ est cognitio ꝑfecta vltimi finis. Cōprehensio q̄ importat pñtiam finis.ꝛ delectatio uel fruitio q̄ importat quietationē amantis in amato.qđ ꝓsequitur Tho.ꝑma secūde.q.iiij.arti.ij.ꝛ hec tria ꝙcurrūt ad beatitudinem ēntialiter. Itē q̄dam cōcurrūt añcedenter ut i beatitudine hui⁹ vite.nam opatio intellect⁹ prexigit opationē sensus.q̄dam cōsequenter. Unde ad beatitudinē patrie ꝑtinet beatitudo corꝑis.qđ post die iudicij beatificabit cum aia: ꝛ tunc delectabit beatitudo hōis p influctiā seu redūdātiam sic in corꝑ⁹. Unde dicūt aliq̄ q beatitudo dicit duplicit. ꝓ prie ꝛ cōiter. ¶ Dropie dicit de beatifica visione ꝛ fruitiōe in quo cōsistit essentialit beatitudo ut ꝑdixi. Cōiter dicit ois renunciatio excludēs oēm miseriā.ꝑma ē in aia.secūda in toto cōiūcto ex aia ꝛ corꝑe.ꝛ ꝑmū dicit ꝓmiū ēntiale.sēda accidētale.ꝛ sic glo.ꝝ.loquēdo de beatitudine accidentali loqtur de beatitudine totali q̄ nō solū est in anima: sed etiam accidit corꝑi ꝛ toti cōiuncto.ꝛ ꝟ etiā dicit Lau.dicens q beatitudo sanctoꝝ ante resurrectionē nō ē cōparabilis beatitudini post resurrectionē quo ad bonū accidētale.iij.sentētiaꝝ.di.xliij ꝛ qđ no.de cele.iusſ.cū marthe.§.fi.remittit ad suū sacramētale de corꝑe christi in fi.ꝛ in eo qđ dixi q beatitudo accidētalis est in toto cōiūcto: nō intelligas q in corꝑe sit beatitudo tanq̄ in subiecto.quia cū beatitudo sit gaudiū nō pōt esse nisi in aia p inhęrētiā sicut in subiecto.sed in cōiuncto.i.in corꝑe ē solū p redūdantiam.ut ꝑdixi:qđ tenet Bonauētura ꝛ Tho.iij.sentēcia.di.xlix.arti.iij.ꝛ ibi volunt glo.allcg.cum allegat.in fi.di.xlvj.ar.vij.sed corrupte.p hec intelige glo. enim dicit q etiā per dei absolutā potētiā nō pōt hōi tribui talis beatitudo ꝑfecta in hac vita.nā cū inferat beatitudinē plenam q̄ etiaz cōuenit corꝑi ut ꝑdixi.impossibile ē q habeat in vita:quia ē implicare cōtradictionez q sit hō mortalis ꝛ q sit beatus ꝛ sic nō in orat⁹ nec subiect⁹ cōditiōib⁹ ꝛ miserie humane.ꝛ multas rōnes q̄re hō nō possit beatificari in hac vita ponit Tho.ꝯ gētiles.li.iij.c.xlvij. ¶ Tertio quero an de⁹ possit videri in hac vita.ꝛ sic an quis possit eē beatus beatitudine ēntiali i hac vita? videt q non:ut dixi in ꝑmo ꝙrario. In ꝯtrum de Moyse ꝛ ꝑaulo.ut in glo. q̄ distinguit legem cōem a potentia dei absoluta.dicens q de lege cōi non pōt deus videri ab hoīe existēte in hac vita.nisi extrahatur a sensibus.sicut de ꝑaulo ꝛ Moyse. Dic tñ q isti nō fuerunt beati p talem visionem:q: non habuerūt hanc visionem per modu⁹ forme imanentis ꝑut habēt beati in patria.sed p modum cuiusdā passionis uel ꝑfectionis trāseuntis sicut habetur ꝓphetia.sic dicit Tho.sēda secūde.q.clxxv.ar.vj. De potētia vō dei absoluta.dicit glo.hoiem in hac vita posse cōsequi finalem beatitudinē ſm omnē gradū beatifice ꝑfectiōis.quātum ad ēntialem beatitudinē que consistit in visione dei uel fruitione ut in glo.dic uel pot⁹ vtroq;.ut dixi.ꝝ.q.j.ꝛ dic q potētia dei de lege cōi ē potentia quam de⁹ habet seruato ordine quē statuit rebus.potētia vō absoluta est nō attento illo ordine.ꝛ ſm ꝟ vltimū dicim⁹ q deus potest omne quod est ſuſceptibile factibilitatis.i.omne qđ fieri potest: ꝛ sic omne nō implicat ꝙtradictionē:quod enim implicat cōtradictionem non capit rationem possibilis.sic ergo pōt de potentia absoluta dare hōi beatitudinem essentialē:quia ꝟ nō implicat cōtradictionem.sed de lege cōi non.quia videtur ordinem statuisse q quis non videat deum in hac vita beatifice:ꝛ postea vult ut in auctoritatib⁹ allegatis in glo. ¶ Quarto quero cur deus non pōt ab homine videri? Sol.p ea que dixi.ꝝ.q. ꝓxia.quod prosequit ¶ Dau.dicens:q de re quid sit ꝛ tuplex potest esse scientia. Uno modo in generali seu vniuersali.scz quadam cōfusa cognitiōe ꝛ indistincta. Alio modo in ꝓticulari cognitione ꝑfecta ꝛ distincta.ꝑmo mō haberi pōt cognitio dei sub ratione ei attributoꝝ.ſ.bonitatis sapiētie ꝛ hmōi Secūdo mō ipossibile ē eius cognitiōez haberi.qđ ꝓbat ꝑ sufficientē diuisionē. Cognitio eni distincta de re haberi pōt triplicit.ꝑmo cognoscēdo rem q̄ suam ēntiā immediatam. secūdo per suam similitudinē imediatam.tertio p similitudinem sui similitudinis in alio resultātis.verbi gr̄a: in visione corꝑali lux videt ab oculo imediate p suam ēntiaz informātem pupillam. lapis videt ab oculo imediate p suam similitudinē:ut ait ꝑhus: qua lapis nō est in aia: sed species lapidis.homo videt in speculo p formā sui silitudinis.eodē modo accidit in visiōe spūali de qua loqmur.nam angelus se cognoscit p suam formā.nec p aliam spēm mediam informantem intellectū angelicū.lapis autē cognoscit per spēm suam quam habet i aia. Causa vō cognoscit per silitudinē sue silitudinis in effectu ꝓprio resultātis.q: cū oē agēs agat sibi simile:necesse ē q in quolibet effectu inueniat similitudo sue cause.ꝛ cū similitudo sit cā cognitionis: seqtur q causa cognoscitur uel cognosci pōt in suo effectu.ꝑmo aūt modo.i. p suam ēntiam nō possum⁹ scire qđ deus est ſm suam ēntiaz. Jo. in cano.c.j. Deū nemo vidit vnq̄.ꝛ Dionysius dicit q nostra anologia nō valet extendi in mente ad inuisibiles cōtemplationes.sed solū mediantibus silitudinib⁹ ꝛ figuris rerum sensibiliū. Dicit autē anologia grece similium compatio.ut quod dubiū est referat ad aliqđ simile quod nō sit dubiū. secūdo mō.ſ.per silitudinē imediatam etiā nō possumus scire quid sit de⁹. Unde Dionysi⁹ de diui.no.c.j.dicit q per silitudines rerum inferioris ordinis nullo mō possunt superiora cognosci.sed q̄libet spēs uel silitudo ē deo inferior.nec pōt dari tāta similitudo qn sit maior dissimilitudo.de sum.tri.c.ij. ver.quēadmodum.ꝛ Damascen⁹ li.j.c.viij.dicit ipossibile in rebus creatis modū inuenire sancte trinitatis. creatuz eni cōpositū fluxibile vertibile circūscriptibile q̄liter ostenderet eminēciem super substantialem diuinam substantiam q̄si dicat nullo mō. Item nec tertio mō per similitudinē sue similitudinis in alio resultantis.pōt deus certe cognosci quid sit ſm substantiā ꝛ ēntiā quā cognoscendo beatificamur. Duplex ē eni effectus. vnus q equat virtutē sue cause:ut in omnib⁹ effectib⁹ vniuocis:sicut hō hoiem generat.ignis ignem ꝛ cause ꝛ effect⁹ in talib⁹ cum sint eiusdem speciei:ideo effect⁹ manifestat quidditatē.i.essentiā cause.ꝛ dicit vniuoca quando duarū aut pluriū rerum vnum ē nomē ꝛ diffinitio:ut homines ꝛ boues.conuenīūt eni in hoc q est substātia animata sensibil.equiuoca sunt quoꝝ uersa est rō seu diffinitio.vni cum tñ nomē:ut hōis veri ꝛ picti. Alius est effectus qui non adequat virtutē sue cause:sed deficit ab ea sicut in oībus effectib⁹ anologis.i.similitudinarijs:ut sol generat ignē:nā ignis generat⁹ nō adequat totam solis virtutem que se extēdit ad plures alios effect⁹.nullus aūt effectus creat⁹ adequat virtutem dei ꝑmi agētis:cū omnis dei effectus sit anologus.i. silitudinarius.quare ipossibile est q̄ homo in hac vita possit ꝑfecte deū cognoscere quo ad ipsius quidditatē ꝛ ēntiam.sed licz nō possim⁹ in via cognoscere quid sit.cognoscim⁹ tamen q: est ꝛ sic nō habem⁹ de ipso oīm odā ignorantiaz. magis tñ scim⁹ quid nō sit:q̄ quid sit. ¶ Dau.de hoc p.b. Tho.parte ꝑma.q.xij.arti.xj.vbi etiā dicitur q hi qui legūtur deum vidisse viderūt eū per aliquas figuras sensibiles uel imaginarias uel aliquas silitudines deū repñtantes.ꝛ sic illud de Iacob. Audi dūm facie ad faciē. Gen.xxxij. Referendū ē nō ad ipsam ēntiam:sed ipsam figuram p quam repñtabatur de⁹.uel ꝟ dixit Jacob ad designandam quādā eminētiā ītelligibilis cōtēplationis supra oēm statum. De Moyse aūt qui ore ad os dicit deo locut⁹. Nume.xij. dicit q illud fuit miraculose.pōt eni deus ꝓter oēm ordinem mētes aliquorum in hac carne viuentiū:sed nō sensibus carnis vtentium vsq; ad visionē sue essentie eleuare.qđ etiam dixi.ꝝ.q.ꝓꝛ.ꝛ de ꝟ.j.ver.sequēti.in glo.

Ter·Quinto. Nota q homo nō pōt beatificari sine gr̄a dei.ad Roma. vj. Gratia dei vita eterna.ꝛ de hoc in glo. ¶ Secundo nota q beatitudo humana cōsistit in visione dei ꝛ fruitione qđ ꝓbat littera que ponit hec duo copulatiue. p hoc quod dixi ē.ver.ꝓꝛ.q.j. ¶ Op.q̄ imo sine gr̄a possit qs beatificari:

alʒ frustra videret eē liberū arbitrium si per ipsum non posʃit homo gr̃az mereri. xxiij.q.iij. Nabuchodonosor. ⁊.c. valis. glo. p solutione remittit ad no. de cōse. di. iiij. c. vlti. vbi dicit glo. q̄ licz liberū arbitriū nō sufficiat ad cōsequēdā gratiam: tñ ex eo se reddit homo habilem ut dom⁹ ei gratiaz infundat. Et similiter dic q̄ ex libero arbitrio qs facit se indignū gratia. ppē peccatuz de quo nō penitet ut in ɔtrarijs. q̄ aūt sine dei gr̃a non possit homo eleuari ad beatitudinē. probat glo. p id quod dixi in ꝓmo notabili. Itē p rōnem ⁊ p alias auctoritates ut in ea. Ex quib⁹ cōfundit error de quo hic ⁊ dicit Dau. q̄ hic error ortus ē a Pelagio. de quo. xxiij. q. vlti. c. penulti. ver. pelagiani. Dicebat enim q̄ in via non indigemus gr̃a ad bene operandū nec in patria lumine gratie ad deū videndū. ¶ Secūdo op. ad ꝟ q̄ imo bñ moti sint illud tenētes quia natura intellectualis nāliter appetit hunc finē. s. deū videre. appetit⁹ aūt naturalis nō potest eē frustra. ergo per suam naturā sine aliquo lumine addito pōt venire ad hunc finez. soluit Dau. q̄ q: visio ⁊ fruitio dei excedunt oēm creatā naturam nō pñt ex puris nālibus obtineri. ⁊ hoc etiā vult glo. nec p hoc sim Dau. est appetitus naturalʒ frustra. appetit enī naturaliter hunc finē in generali: nō in spāli. vult dicere q̄ ut possit appetere in speciali ⁊ cōsequi regrit gr̃a. Idem ꝓbat Dau. p descriptionē beatitudinis. Nam sm Boetiū beatitudo est status omniū bonoꝝ aggregatiōe pfectus. quod dic ut. s. v. ꝓpoꝛ. q. j. ⁊. ij. Itē Aug. li. de moribus. Bta vita ē cū id quod est hoib⁹ optimū habet ⁊ amatur. Et in Encheridion dicit q̄ ille est btūs: qui oia que vult habet. nec aliqd vult qđ nō deceat. Constat aūt q̄ quilibet nā intellectualis indiget multis: q: ⁊ habitib⁹ ⁊ virtutibus. Nam vt dicit p hūs: Alia sicut tabula rasa creat: ⁊ talia proficiuntur vel p acqsitionē vl̄ p infusionē. xxviij. q. j. §. ex his. de sum. tri. cle. j. in fi. Nō ergo habet btitudo ex puris naturalibus: sed est supnaturalʒ. Jo. xvij. Vita eterna est vt cognoscant te verū deū. vbi Aug⁹. Infelix q̄ oia nouit ⁊ te nescit. btūs aūt qui te nouit ⁊ illa nescit. Qui aūt te ⁊ illa: nō propt illa btūs est: sed propter te solū. Itē diabolus habet naturā intellectualem: ⁊ tñ nō est btūs: sed est in igne eterno cū suis angelis. de sū. tri. c. j. co. ti. firmissime. ⁊ ꝓpōdictus in eo qđ hic dicit de lumine cōcordat de sen. ex. cle. j. ibi: hoc vnico lumine. sic alle. Dau. ibi tñ loquit de alio lumine. Sed pro ꝟ Jo. vlti. vbi dicit q̄ dedit nobis sensum vt cognoscam⁹ eū. ⁊ Jo. ij. Nemo venit ad me nisi fuer t vocatuz a pāe meo. Itē ad videndū deū requirit fides. est autē fides de his q̄ sunt supra naturā. de sum. tri. in glo. sup rubrica. ergo multo fortius ipsa dei visio: quia nō est maior euidentia de cōclusione q̄ de principijs: ſz econuerso. Principijs enī magis credim⁹. Primo posterioꝝ. q: ergo principia cognoscēdi deū q̄ sunt articuli fidei nō possunt eē euidentia naturaliter ſz supnaturaliter. ꝟ cele. misſ. cū marthe. v. credit quippe natura miraculo. q̄ nec ipe de⁹. hec precedunt dū sumus in vita pñti. sed quo ad aliam vitā an requiratur lumen glie: vl̄ sufficiat lumen fidei sunt opiniones. quicqd tñ sit: totū est ex deo. j. q. ij. q̄ pio. nā spūs vivificat: caro aūt nō potest quicq̄. de pe. di. iiij. si ex bono. Dau. dic quo ad hoc vtimū q̄ ad beatitudinē nō sufficit lumen fidei: q: cognitio dei est finis hoīs: inquantū homo deo coniūgit. Per cognitionē aūt fidei nō fit res credita intellectui pñs: q: fides est absentib⁹: nō pñtib⁹. ij. ad. Cor. v. Quamdiu per fidem ambulam⁹ peregrinamur a dño. ⁊ sic per lumē fidei nō cōiungimur deo. Ellias etiā rōnes adhec iducit Tho. 2tra gentiles. li. iiij. c. xl. regrit ergo lumē glorie de quo spal. xxxv. In lumine tuo videbim⁹ lumē. ⁊ p ꝟ lumen accrescit intellectui beatoꝝ virtus intelligendi: ⁊ p hoc efficiuntur deiformes. i. deo similes. j. Joh. iij. Cū apparuerit similes ei erim⁹. nō est aūt ꝟ lumen necessariū in ꝟ q̄ ipsa dei ēntia p ipsum fiat intelligibilis: quia ipsa de se est maxime intelligibilis. sed ad hoc ut intellectus sit potens ad intelligendū sicut etiā lumē corporale necessariū est in visu exteriori inquantū facit medium transparēs in actu ut possit moueri a colore. de ꝟ p Tho. parte. j. q. xij. arti. v.

Ver. Sexto. Op. q̄ non sit error dicere q̄ non ē pfecti hōis. sed i actibus virtutū exercere. Nam virtus ē habitus electiuus immediate existēs. Ethi. ij. ⁊ dicit esse in medtate passionū cōtrariorū que se habēt tanq̄ extrema. ut ibidē dicit: sic dicitur fortitudo medium inē timorē ⁊ audaciā. ut hic in glo. q̄ ergo quis se exerceat in actib⁹ virtutum ē dicere q̄ non sit pfectus cum ꝓsupponit eum nō carere passionib⁹. So. ut in glo. q̄ primo distinguit virtutes. scđo ibi: ꝟ viso adaptat ad ꝓpositū. ⁊ ibi colligit solutio ꝓmissi cōtrarij. Et ex hoc etiā infert quare ex hoc dicto istorum inferat heresis. tertio ibi de infamia. ostendit infamiā huiⁿ erroꝛis. ⁊ est glo. clara. ⁊ cū ea idem Laud. ⁊ Dau. ⁊ dicit Laud. q̄ si isti intelligunt q̄ sit hōis pfecti se exercere in actibus virtutū ut sit impfectus quo ad ꝟ q̄ sit partim in gr̃a: partim in culpa. istud est falsuz: q: talis nō potest exercere opera virtuosa. de bapti. maiores. circa medium. Si aūt intelligūt q̄ sit imperfectus quo ad gr̃am tūc verum q̄ indiget virtutibus. s. ver. ij. q: in hac vita gr̃a semp est imꝑfecta. vnde si volūt q̄ possit eē pfecta cōcludūt ex falsis. dicplem⁹ ⁊ clari⁹ ut dicit glo. ⁊ Dau. q̄ isti bestialiter imaginant q̄ virtutes acqrant ⁊ infundant hōi ꝓpter difficultatem quā habent respectu alicuius boni. Si igit rō indiget virtute ꝓpter difficultatem quam patitur in bene operādo quāto magis se exercet in actibus virtutū tāto videtur maiorē difficultatem pati. ⁊ per cōsequēs videtur magis reddi impfectus ⁊ nō pfecta. alia debet a se liccare virtutes. Sed ut dic Dau. hoc repugnat rōni: quia licz virtutes q̄dū sunt in exercitio sint ꝓpter tollendam actus difficultatem: tamē postq̄ sunt i sua pfectione videntur eē ad facilitatē. Item istud est contra scripturaz dicentē. Jbūt de virtute in v̄rtutē. de peni. di. ij. cum sanctaz. ⁊ Naum. ij. Roborа virtutem. ⁊ Matth. vij. Dixerūt discipuli christo. In noīe tuo virtutes multas fecimus. ⁊ de christo dicit Matth. xj. Nō fecit virtutes multas ꝓpter incredulitatem eorum. ⁊ sic aliqs fecit ipse qui erat pfectissim⁹. Itē ad ꝑcepta legis tenemur. in eis aūt precipit observatio iusticie. cetera pfeqt Dau. ut in glo. ⁊ i ea. ibi super secūdo sōmo. quid velit dicere glo. non bñ apparet. id ät quod allegat est in Macro. li. j. ⁊ ibi aliter distinguit q̄ dicat glo. quod dico in seq. q. Quero an diuiſio virtutum quā facit glo. sit bona? dic q̄ sic quo ad ꝓpositum. tñ Macro. vbi. s. plenius diuidit virtutes dicēs q̄ quatuoꝛ sunt genera virtutū. prime politice voeant. secunde purgatorie. tertie animi purgati. quarte exemplares. politicas dicit q̄ bus boni viri reipublice cōsulunt: ⁊ vrbes tuent: parentes venerant liberos amant: primos diligunt: ⁊ filia. de purgatorijs ⁊ his qui sunt purgati animi. dicit Macro. ut glo. Exēplares dicit esse in mente diuina. q̄ declarat Tho. pte. j. q. lxj. arti. v. Alij aliter diuidunt q̄ virtutū alie intellectuales: alie morales: alie medie inē has intellectuales sunt q̄ sunt in intellectu speculatiuo: ut sciētie speculatiue: naturalis philosophia: geometria ⁊ similes. morales sunt q̄ sunt in appetitu: siue appetitus ille sit sensitiuus siue intellectiuus: ut iusticia fortitudo temperantia mansuetudo ⁊c. Medie inter intellectuales ⁊ morales sunt virtutes existētes in intellectu practico: ut prudētia ⁊ vtutes sibi annexe. De ꝟ p Egidiū de regimīe pncipū. li. j. pte. ij. c. ij. qđ pseqtur ut ibi: ⁊ in pluribus capitulis ibi sequētibus. Et ꝓter prudētiā ⁊ iusticiam sunt decem virtutes morales. s. fortitudo temperātia liberalitas honoris amatiua magnanimitas magnificentia mansuetudo veritas affabilitas ⁊ eutrapelia. ⁊ de his. ij. Ethi. ad finem. Cōuenit autē honoris amatiua cū magnanimitate: q: vtraq; ē circa bonum honestū. sed differūt q: circa mediocrē honorem est honoris amatiua. circa magnū vero magnanimitas. mansuetudo vo est virtus p quā medio modo nos habem⁹ circa vindictam. veritas aūt affabilitas ⁊ eutrapelia conueniūt i hoc q̄ sunt circa cōicationem quā habem⁹ cum alijs. fit autē hec cōicatio uel sermonibus: ⁊ sic habetur veritas q̄ est ut in verbis homo sit aptus ⁊ verax ⁊ nō iactator. sed factis ostendat se talem qualis ē. fit etiā cōicatio circa conuersationez vite in qua qui bene se habet ut nō sit discolus nec adulter uel adulator dicitur affabilis uel curialis ⁊ sic habet affabilitas. fit et tertio cōicatio in ludis in quib⁹q bene se habet ut nec histrio q̄ de oibus velit ludere nec agrestis is dicitur habere eutrapeliam. i. vertibilitatem. reliquē autē prenoiate virtutes qđ sint patet ex ipsis vocabulis. vltra has virtutes sunt tres virtutes theologice. fides spes ⁊ charitas. ⁊ sufficientiā dictaruz virtutū moraliū q̄re non plures nec pauciores posuit Egidi⁹ de regimine ꝓncipum. li. j. parte. ij. ⁊. iij.

Versi. Septimo. Op. q̄ nō sit error i ꝟ q̄ dicit osculū eē mortale. nā solus aspect⁹ libidinosus ē mortale. xxxij. q. v. nec solo. ⁊. c. seq. glo. j. soluit distinguēs de mortali. Itē de osculo ex qua cā fiat ⁊ clara ē. ⁊ vult glo. q̄ qñ osculū fit ad libidinē sit mortale. ⁊ sic quo ad hoc isti nō errant quia etiam ipsi vident intellexisse de osculo libidinoso ꝓpter rōnem q̄ subijcit

quia ad hoc nō inclinat natura. Hec tñ ratio falsa ē eo q̄ ut dicit glo. natura inclinat ad osculū sicut ad libidinē ad quam ordinat osculū. Itē nō omne ad qđ natura nō inclinat ē peccatum. quod dicit ut glo. in fi. ⁊ dānatur hic error pōpue q̄ volebant q̄ osculum cēt peccatum ⁊ non copula: cum tamē copula sit maius peccatum ut dico in sequenti 2trario. cetera dic ut in glo. ⁊ cum ea idem Hau. ⁊ in ea ibi periurū. ⁊ omnia alia pcepta que habentur Exodi. xx. ibi rōnabilem cām ppter fidelitatem recipiendā uel prestandam. ¶ Secundo op. q̄ etiam non sit error in eo q̄ dicunt copulā non esse peccatum: quia natura creata ē a deo. non pōt ergo nisi ad bonū inclinari. actus aūt carnalis prouenit ex inclinatione nature: ut patet in brutis. Sol. q̄ copula sit peccatuz probat ex rationibus de quib⁹ in glo. hoc reprobat nec procedit ratio premissa sm Hau. quia vbi est maior mendatio rationi repugnās tanto maior excessus. xxxij. q. vij. adulterij. sed maior est mendatio in copula q̄ in osculo qđ fatent esse peccatum ergo i copula maius peccatū. Ad 2trarium dic q̄ licz natura inclinet ad copulam: tamē quo ad hoīes hoc debet intelligi cū legitima cōiuge. restringitur enī copula in hoīe ppter pceptuz decalogi. nō mechaberis. de quo in glo. ß reprobatur ⁊ alijs rōnibus de quib⁹ in cadē glo. ⁊ in ea in fi. p hoc qđ no. in regula sine culpa. li. vj. in. q. acoliti. qui contraxit cum concubina in solutione tertij articuli pme questionis. ¶ Quero an actus exterior aliquid addat ad interiorē. i. ad peccatū operis addat super peccatū volūtatis? videt q̄ sic. q̄ ut dicat Aug. Unusquisq̄z miser eff cat mala volūtate. sz miserior postmodum cum desideris male volūtatis impleť. Itē grau⁹ peccat qui pecca in deum ⁊ primum q̄ ille qui in deū tñ. p voluntatē aūt peccať tñ in deū. per actū vero exteriorez in deū ⁊ primum. patet in adulterio homicidio ⁊ silibus. In 2trariū quia opus exteri⁹ non ē culpa nisi ppter voluntatē interiorem: ⁊ sic sola volūtas est inculpabilis. vnde in psal. In corde iniqtates operamini. Glo. si vis ⁊ non potes. factum reputat deus. factum ergo nihil addit. Sol. Alb. referens qđ no. Hu. xxij. q. v. qui viderit. vbi dicit q̄ grau⁹ peccat qui prumpit in op⁹ q̄ qui hz solā volūtatem q̄ volūtas crescat i ope ⁊ maior ē ibi volūtas q̄ ante ⁊ ß in malo opere. In bono aūt dicat q̄ tñ mereť quis ex bona volūtate quātū ex volūtate ⁊ opere: q̄ promor ē deus ad remunerādū q̄ ad cōdemnandū. de pen. di. j. q̄ diuinitat. dicq̄ volūtas habetur p facto. ut dixi de eo q̄ mit. in posť. c. j. ¶ Secūdo quero qđ est maius peccatū an fornicatio an mēdacium? videt q̄ fornicatio cū inter cetera septē peccata sit grauissimū. xxij. q. iiij. in eo. ⁊ q. vij. nō solum. In 2tranū q̄ quāto qs magis facit 2tra nām tanto magis peccat. xxxij. q. vij. adulterij. ⁊. c. flagitia. ⁊. c. vsus. mentiri aūt est 2tra nām: q̄ verba sunt institutū ut qs cogitationes suas pferat. ⁊ sic mētiendo nō vtitur verbis ad id ad qđ sūt instituta. fornicari aūt nō est 2tra nāz qđ dixi. s. eo. ver. in. ij. 2trario. Sol. Alb. stando vltio q̄ mendaciū sit mai⁹. p hoc qđ hť. l. di. quia tua. q̄ pauci reperiūtur sine vicio carnis. Ad p̄mū rñdet ad. c. nō solū. q̄ ibi fornicatio ponit pro incestu uel p genere qđ hz sub se adulteriū incestū ⁊ stupū: ut ibi no. Refert tñ Alb. fratrē Alnarū tenuisse q̄ fornicatio sit maius q̄ maior imponť penitētia p fornicatione q̄ pro mendatio. xxiij. q. j. nō afferamus. lj. di. j. ⁊. ij. Itē q̄ in veteri testō inuenīt mēdacia excusata. xxij. q. ij. querit fornicatio nunq̄. de diuor. gaudemus. tertio q̄ fornicatio est de pncipaliter phibitis i decalogo. mēdaciuz nō. Itē quia dicit canon q̄ fornicatio maioris ē criminis q̄ tollit mēbra christi ⁊ facit ea meretricis. xxxvij. q. iiij. in co. quto quia fornicatio peccat in corpus ⁊ aiam. Ad hec respondet Alb. tenendo pmū ad id qđ dicť q̄ p fornicatione imponť maior pūa. dicat q̄ hec argumētatio nō semper ē vera cū sit maius peccatū occidere mrem q̄ vxorē. ⁊ tñ maior iponť pūa occidēti vxorē. xxxij. q. ij. admittere. Hugo. tñ ibi dicit q̄ maius peccatū est occidere vxorē qđ nō placet Alb. posset tñ pbabiliť defēdi. Induxit etiā Alb. 2tra argumētationē illam: q̄ equalis pūa imponť adultero homicido periuro ⁊ fornicatori. xxij. q. j. c. fi. ⁊ tamen vnū est maius altero. Ad id qđ dicť q̄ in veteri testamēto excusantur aliqñ mēdacia nō fornicatio. rñdet etiaz q̄ fornicatio aliqñ ibi excusať: xxxij. q. iiij. recurrat. vsqz ad. §. ecce. mendaciū aūt non potest excusari. xij. q. ij. per totū. nec in. c. querť. fuit tacere veritatē. qđ aliqñ licet. ea. q. ne qs. Ad tertiū q̄ fornicatio ē de pncipaliť phibitis in decalogo ⁊ nō mēdaciū. dicat q̄ etiā mēdaciū est ibi phibitū. cū dicit. Nō loquaris aduersus pximū falsūz testimoniū. de ß. xxxij. q. vij. qđ in oib⁹. in glo. j. Ad aliud de. c. in eo. respondet per id quod no. ca. q. vij. nō solū. i glo. incestuosa. Ad vltimū q̄ fornicatio peccat i corp⁹ ⁊ aiam. dicat idē in mēdacio. Dic q̄ hec qđ ⁊ silēs nō pñt bñ determinari: q̄ crimina variant ex circunstantijs. de symo. ⁊ si qōnes. de iureiur. cū quidam. vbi de ß. ⁊ quo ad p̄missam questionē cōsideradū esset qle iudiciū surgat ex mēdacio. nā si ex q̄dā leuitate fiat videť fornicatio gratuus crimē: alis sec⁹. ¶ Tertio q̄ro circa id qđ in pria questione dictū ē de fornicatiōe an sacerdos cognoscēdo soluta cōmittat fornicationē uel adulteriū? videť q̄ adulterū incestū ⁊ sacrilegiū sicut cōmittit monach⁹. xxvij. q. j. virginib⁹. nā sicut monach⁹ vouet castitatē ita ⁊ sacerdos. xxxj. di. nicena. ⁊. c. qm. ⁊. c. aliter. de clerj. cuiuga. cū olim. Soluit Alb. Dathe. q̄ cōmittit fornicationē ⁊ puniri dz p simplici fornicatione. lxxxj. di. maximian⁹. in glo. §. lxxxij. di. pbyť. ij. q. vij. paulus. ad illud de monacho dicat q̄ ipse pfitetur exp̄sse castitatē de sta. mona. cū ad monasteriū. sec⁹ in clerico in sacris. Dicat tñ sm cōem opinionē q̄ clerici⁹ in sacris teneť abstinere. ut no. in. c. cū olim. ⁊ fornicādo facit p̄ cōstitutionē ecclie. Ex ß infert q̄ nō tñ peccat qs veniēdo p̄ cōstitutionē ecclie sic p̄ votū. Deinde refert i additiōe aliquos tenere p̄ q̄ imo sit adulteriū ex quo clerici⁹ ē in sacris. vij. q. j. sic alter. ⁹. qđ tñ nō pbat hoc. sed ß tenēdo infert Alb. Dath. ad id qđ no. in regula sine culpa. li. vj. de clerico cōcubinario q̄ contraxit cū concubina dicens q̄ si illa scivit eū ē clericū non inducitur legitimatio. cōtrarium est verius. ut no. in eadem regula. ⁊ dixi qui ſi. sint legit. tanta.

Ver. Octauo. Op. q̄ nō sit error in eo q̄ dicūt q̄ nō debet omittere cōtēplationē ppter exhibere reuerētiā eucharistie. naz non debet quis cessare a maiori bono ut vacet minori. sed maius bonū est contēplari diuinitatē christi q̄ humanitatē ei⁹: ⁊ sic nō dz omitti cōtemplatio diuinitatis ut exhibeat reuerentia humanitati eius. Sol. Hau. q̄ isti ex fatuitate credebant se equales uel maiores christo: medium papa uel alijs prelatis. ut. s. i tertio errore. Uel saltē vt dicunt Laud. ⁊ Beñ. reputāt se pares moysi qui facie ad faciē deo loquebať. xxxvj. di. si quis vult. de renū. v. pe. ⁊ sm Hau. presupponūt falsum: q̄ humanitas xp̄i est vnita deitati. de sum. tri. in. c. j. v. hec sancta. Itē hic error est rōni naturali cōtrarius sm quā reueremur superiores b⁹a quib⁹ depremi ⁊ sublevari possum⁹. xxj. q. ij. vi sis. ⁊ a quib⁹ grata seruitia recipim⁹. Cū igit̄ xp̄s in sacro sit supra hominē ⁊ homin⁹ parauerit salutē maxima reuerētia ē ei exhibēda. ⁊ psequit Hau. reddendo alias rōnes: de quibus in glo. cū tñ. ⁊ in ea ibi latrie. hoc expone de conse. di. iij venerabiles. s. de reli. cle. vnica. v. o singularis. in glo. no. p forma. ⁊ dixi de sum. tri. cle. vna. in prin. q. xij.

Ver. Nonnulla. Nota 2tra simlatores ō hoc in glo. ⁊ isti sub agni specie gerunt lupū. c. ti. ut officiū. §. prudio. li. vj. ⁊ hanc simulationē spūs discipline effugiet. j. q. j. p esaiam. ⁊. q. iij. saluator. de pe. di. iij. inter hec. de conse. di. iij. ostendit. ⁊ de multiplici simulatione ostēdit. xxiij. q. j. officij. quod me. cau. c. j. ⁊ de regul. c. iij. ⁊ facit. lxxxvj. di. c. j. ⁊ dictū. c. ut officiū. Uñ dicit canon: q̄ qui nō seruat sanctitatē dimidi⁹ ceciđit. sz si intus habet simulationē totus ceciđit. xij. q. j. certe. ⁊ alibi dicit q̄ simulata equitas duplex iniquitas. ō reli. do. clemē. i. vbi in glo. ¶ Secūdo no. q̄ ad ecclesiam spectat corrigere ea q̄ sunt in periculū aiarū. de iudi. nouit.

Ver. Cum autem. Hic secunda principalis extirpare. de pnite. cū ⁊ plantare. corrūpant. simile. ij. q. j. p̄sbiter. de adul. significasti. egerint. tenēdo approbando uel defendendo p̄dictos aiaduersione canonica q̄ ḡsistit circa degradationē ⁊ traditionē curie secularis. c. ti. ad abolendam. de verbo. sig. nouimus. de excep. c. fi. li. vj. vbi p Archi. de homi. pro humani. Hau. ⁊ de hoc in se. q. ¶ Quero in eo q̄ dicat eos qui tuerint vel defenderint istos punitos aiaduersione canonica. qualis erit hec aiaduersio? So. ut prime dixi sm Hau. et idem Laud. dicens q̄ punient tanq̄ hereticī ex quo isti articuli sūt p ecclesiam dānati. de sum. tri. cle. i. §. pe. p hoc. j. v. se. vbi hoc crimē cōmittit ingsitorib⁹ q̄ nō fieret nisi sapet heresim. c. ti. accusat⁹. §. sane. li. vj. Dic Gen. ß procedere nisi p ti sint corrigi vtate patefca: tūc. n. ñ sūt punitī ut heretici xxij. di. nec licuit. xxi. di. nūc aūt. xxiij. q. j. ß ē. ⁊. q. vl. dixit. ubi ß ē exp̄ssuz. sed pātētue pñt subijci. e. ti. accusat⁹. §. si vo.

⁊.§.porro.li.vj. ¶ Secundo q̄ro in eo quod dixi in pri.q. q̄ isti se pñt corrigere vsq; ad qd̄ tēpus? dicit Ben. q̄ anteqū sint coram inquisitore. Itē ⁊ postea si sponte volūt corrigi. secus si negent ⁊ se cōuinci patiant: quo tūc ptinaces censent dictis iuribꝰ. licz aūt tales habeātur p hereticas. nō tñ p relapsis. c. ti. sup eo. ⁊. c. accusatus. li. vi.

S. Porro. Exerceāt seruata forma. cle. pme ⁊ se cūde. s. c. Paulus. ¶ No. ibi cōmorant. q̄ quis sortiē forū rationē more ⁊tracte in loco. qd̄ tamē non est verū rōne solius more, sed rōne delicti vt hic. ⁊ de fo. compe. c. fi. ⁊ hoc casu pōt sup hereſi, pceđi etiā si se abn̄ tauerūt. c. ti. cōmissi. ver. Ꝺ illos. li. vi. ⁊ hoc vult hic glo. v. de.

¶ Secūdo no. q̄ in delictis sit r̄missio. Ben. sed nō colligit hic nisi additus his de quibus in. p̄mo notabili. ⁊ qñ sit locꝰ remissioni. dixi in. d. c. fi. de fo. cōpe. ¶ Tertio not. q̄ nō tñ ad diocesanos sed etiam ad inquisitores spectat inquirere contra tales? ⁊ dicit Laud. q̄ inquirent de articulis fidei ⁊ de sacramētis. ⁊ qd̄ hoc facere pñt ꝺ cēs de loco quos ꝓpē aliquā vitā siniſtrā quā faciūt. vel ꝓpter excōicatiōem quā diu fuisti nuerūt de fide suspectos habēt. ⁊ si cōtumaces fuerint pceđet iuxta. c. cū cōtumacia. li. vj. Si aūt cōparuerint ⁊ culpabiles reperti fuerint. pceđet vt sequit ⁊ in eo qd̄ dicit de sacramētis p hoc eo. ti. accusatus. li. vj. ¶ Quero an possit pro pña pecunia ponī pecuniaria? Sol. Ad ath. q̄ sic. dūmō distribuatur in pios vsus. sibi aūt nō est honestū vt inquisitores applicent dicit tñ q̄ si necessitas vel magna vtilitas subest. pñt etiā i vtilitatē ⁊ necessitatē officij q̄uertere cū hoc officiū sit muentū in augmētum fidei ⁊ sic q̄uertitur i vtilitatē publicā q̄ debet pferri priuate. de postu. bone. i. vij. q. i. scias. dic vt dixi. s. cle. p̄. ver. inquisitoꝝbus. q. ij.

De homicidio volūtario ⁊ casuali.

I furiosus. Se summat. vt dicit glo. i. ⁊ licet aliqui sūment nō pōt tñ ꝙplete breuiꝰ sūmari. ⁊ i hac glo. ibi tria dicta. sic cōiter habet. sed ꝺbet dicere duo. ¶ No. q̄ furioso non imputat ad culpā id qd̄ i alio est delictū. debēt aūt venētes ab intestato custodire furiosos. ff. de offi. p̄si. dumꝰ. alis nō succederent. aūc. vt cū. de ap. cog. §. si quis de p̄dictis. col. vij. ¶ Secō no. q̄ infans nō obligat ad culpā. ⁊ sic eq̄parat ignorāti qui nō obligat ad culpā. xv. q. i. inebriarūt. vbi dicit glo. q̄ natura nō patit q̄ aliqs nesciens mulierē cognoscat. Sz ꝓbū videt velle illa lra. ⁊ p hoc qd̄ no. vi. di. in summa. dic q̄ imo ut lud. c. recte intellectū facit p glo. illa. nā ibi soluz dicit q̄ loth nō imputatur incestus ex eo q̄ cognouit filias. nō tñ infertur q̄ ignorās se cōmiscuerit sed solū q̄ ignorauit esse filias. vt dicit ibi glo. ¶ Tertio no. q̄ mutilare ⁊ occidere eqparāt quo ad ꝙhendā irregularitatē. de hoc in glo. quo ad irregularitatē. ¶ Quarto no. q̄ multiplex est irregularitas qd̄ videt vel le lra ibi nullā irregularitatē. est enī quedā q̄ tñ impedit promouēdū. q̄dā deijcit etiā tā, pmotū. vt no. l. di. de his. de homi. sicut. qd̄ dico. j. q. xvij. ¶ Op. in eo q̄ infans mutilando vel occidēdo incurrit irregularitatē. p ea que no. Host. ꝺ de lic. pue. c. i. So. dictū Host. hic corrigit. qd̄ dic vt in glo. iij. ¶ Secō op. in eo q̄ dicit de dormiēte. nā nō videt aliū posse occidere vel mutilare cū in somno sint ligati sensus. Sol. vt in glo. de isto qui dicit q̄ aliquādo dormiētes loquunt vel aliqd agūt. ⁊ dicit Ꝺau. q̄ ēt alig se armāt ⁊ vadūt ⁊ clamāt ¶ Tertio oppo. ad hoc quia debet dormiēs teneri de casu. de homi. p̄sbyterum. ⁊. c. sc. vi. di. testū. ⁊. c. di. in summa. x v. q. i. inebriarūt. de testi. sicut? Sol. Ꝺau. q̄ aliud est qñ ex facto volūtario casualiter seq̄t homicidiū: q̄ tūc hz locū distinctio. de qua eo. ti. sicut dignū. Aliud qñ ex facto ōino casuali nullo mō scito vel cognito: q̄ tūc pinde est ac si dignū vel regula feciſet. ff. ad. l. aquil. sed ⁊ si. §. igit. p hoc qd̄ dico. j. q. vi in fi. ¶ Quarto op. q̄ isti de qbꝰ hic saltē incurrūt irregularitatē p quā impediāt ad suscipiēdos ordines licet nō deijciātur a iā susceptis. xv. q. i. i fi. Sol. vt i gl. hoc tollit. q̄ dicit q̄ verbū nullā tollit distinctiōem de qua ibi. Itē ⁊ aliā distinctionē. de qua. §. c. cle. in gl. minor. ⁊ hoc quo ad casū de q̄ hic. q̄ ad alia vero pñt pcedere distinctiōes p̄missē. ⁊ p hoc etiā expedit glo. se. ⁊ in ea ibi sicut dignū. in fi. vbi de hoc p Inno. ⁊ de tēp. or. dilect. ¶ Quinto op. in eo qd̄ dicit de illo. q̄ mortē vitare nō valens. c. necessitas enī nō excusat in delictis. vñ mulier a fornicatiōe nō excusat pp necessitatē famis. ff. de ritu nup. palā. §. nō est. Sol. Ꝺau. remittēdo ad no. de furt. c. iii vbi gl. reddit rōnē q̄re necessitas excusat a furto ⁊ nō a fornicatiōe. ⁊ dicit Ꝺau. q̄ necessit s excusat a furto q̄ p furtū suū currit necessitati famis. xij. q. ij. fraternitas. vbi de hoc. de q̄. di. v. discipulos. fornicatio aūt nō extiguit p se famē. Itē mulier nō est in fructu. insti. de rerū dīu. §. in pecudū. nō pōt ergo venire in cōionē carnis. xij. q. i. c. ij. licet quo ad alia fuerit sicut ibi. Itē fornicatio fit a volēte als nō iputare. ꝺz aūt potiꝰ oīa mala pati. ⁊c. xxxij. q. v. §. i. ⁊. c. ita ne. ⁊. c. se. Ꝺomuiduꝰ vo necessariū de quo hic fit ab inutio respectu agētis sz respectu occisi videt fieri ab eo volūtario. ¶ Sexto op. q̄ non debeat excusari mutilās vel occidēs in ſoꝛē. pōt enī accidere q̄ iuste iuaſit: vt q̄ de mādato iudicis volebat rēū interficere. ⁊ sic is q̄ se tuet ē in culpa. ꝺz ꝑ fieri irregularis. ar. ꝺ eta. ⁊ q̄li. c. i. sol. La. q̄ ꝺ ꝺz itelligi de iuaſore iusto. p ꝺ qd̄ not. Host. in sūma. e. ti. §. q̄ pena. v. si aūt. ⁊ archi. xxiij. q. v. cū homo ¶ Quero de quo furioso ꝺ loq̄t? Sl. ista soluit q̄ siue labore siue p iterualla q̄ diu furit pōt peti sz nō facere iuriā ⁊ qd̄ p eū fit habet ac si casu factū eēt. qd̄ seq̄re vt in gl. ⁊ in ea ibi ac si q̄drupes. ꝺ nō ē oīno silē: q̄ in q̄drupede locū hz actio de pauperie. ff. si q̄dru. paupe. l. i. in p̄n. de ꝺ de iurijs. c. vlt. in furioso aūt nulla actio locuz hz. ¶ Secdo q̄ro q̄s ꝓbare ꝺz furorē. Sl. e. soluit remittēdo ad no. de fide. ab i test. cū dilect. Ꝺau. ⁊ Steph. dicūt q̄ is q̄ allegat furorē q̄ p̄sumit sane mēt. tñ si doceat q̄ aliq̄n fuit furiosꝰ et q̄ dicat nūc nō furiosū mcūbit ꝓbatio. iij. q. ix. indicas. vbi de ꝺ. p ꝺ regula semel. li. vj. q̄ vt ibi dicit Ꝺy. accidēs nature ꝺrū fm nāz ⁊ p̄ter nām tollit effectū p̄ſūptiōis ipsi⁹ nature qd̄ ꝓcediti accidēti durabili saltē aptitudie als ꝺ nām ipsi⁹ accidētis nō p̄sumit pseueratio. facit qd̄ no. Inn. Cōpo. ⁊ Ab. de elec. cuz inter canonicos. Ꝺro hoc qd̄ dixi de furore q̄ si semel ꝓbatur furiosus sic etiā hodie p̄sumit. est glo. in. d. c. fi. de suc. ab intesta. in v̄bo ꝙpotē. q̄ est singularis. ⁊ ibi de ꝺ dixi in. x. ꝺrio ex hoc seq̄t qd̄ facti. agebat ex ꝺctu mutui. fuit exceptū q̄ ꝺbitor tpe ꝺct⁹ erat furiosꝰ. replicabat q̄ habebat dilucida iterualla q̄ ꝺluit q̄ ꝓbato furore refringebat ꝺctꝰ dūmō ꝓbet de furore aū ꝺctū. nec sufficit q̄ ꝓbet ꝺ dilucidis iteruallis nisi spāliter ꝓbet q̄ tpe ꝺctꝰ erat nō furiosus. qd̄ bene ꝓbat ex ꝑalle. gl. ⁊ idē scribit Ꝺe. de ancha. se ꝙfuluisse. ¶ Tertio quero quō ꝓbat qs furiosꝰ. Sol. Ꝺau. remittēdo ad no. xvij. q. i. cōsaldꝰ. lxvi. di. c. i. de suc. ab intest. c. fi. p Host. dicit steph. q̄ ꝓbat ex dictis ⁊ factis. ff. de cōdi. inde. q̄dez in suo. de tu. ⁊ cu. is qui. §. fi. d. c. i. xlv. di. ¶ Quarto q̄ro qs dicat infans? gl. minor. dicit q̄ minor septēnio. q̄ etas illa ignorat qd̄ videat. qd̄ dic vt in gl. secꝰ §. de maiori septēnio de quo dicit Bē. q̄ si est doli capax tenet de oī delicto p̄terq̄ de lapsu carnis. lz fauore etatis mitiꝰ cū eo agat. ff. de mino. auxiliū. §. in deuet de delic. pue. c. i. ⁊ qd̄ dicit de lapsu carnis. dic iō: q̄ talis etas nō v̄ ad ꝺ idonea. d. c. i. vñ nec minor accusat. l. iulia ꝺ adul. ff. de adul. si minor. ¶ Quito q̄ro in eo qd̄ dixi in. p̄. q. de minore doli capace qñ dicat doli capax. dicit Ben. q̄ cū primꝰ ē pubertati. ff. de doli exce. apud. §. q̄ in tutore. primꝰ aūt dicitur cū magis appropinquat etati puberi q̄ infantie. ⁊ hoc in masculo est in. x. āno cū dimidio ⁊ aliquantulū vltra. in femina in anno nono ⁊ dimidio ⁊ aliquātula vltra. sic no. insti. de inuti. stip. §. pupillus. ⁊ facit de despō. ipub. q̄nebat. ⁊. c. attestationes. ⁊ vtrobiq; glo. ¶ Oppo. ad hoc qd̄ dixi in hac qōne et prece. q̄ imo minor ēt doli capax nō obligēt. nā si ingredit religionē pōt egredi ad pubertatē. de regula. c. i. li. vi. Solut Ben. q̄ ꝑ̄ speciale est in religione. Cōtrariū sentit gl. de regula. cū virū. in verbo recipiūt. primū verius q̄ nō obligat ante pubertatē. quod dixi in. c. c. cū virū. ¶ Oppo. ad idē in eo qd̄ dixi q̄ minor nō obligat nisi sit doli capax. nam si recipit baptisinū etiā infans factus maior cōpellit fidē obseruare. de here. ꝺ xpianos. li. vi. soluit Laud. q̄ illud specialē fauore fidei ⁊ propter naturā sacramenti baptismi in quo quis p aliū obligat. vt no. de cōse. distin. iiii. nihil. ⁊. c. cū pro patrū. xlv. di. de iudeis. ¶ Sexto q̄ro in eo qd̄ dixi de dormiente quare dormiens nō tenetur de homicidio. Laud. sol. q̄ ideo q̄ cōparat furioso. de bap. maiores. in fi. ⁊ hoc etiā vult glo. de isto in eo q̄ allegat dictū. c. ⁊ dicit Laud. q̄ hoc quia dormitio reddit hominē totaliter extra mentē quasi ēct in extasi. ⁊ refert de socio suo anglico qui dormiens parisius iuit de ecclesia beati Benedicti vsq; ad flumen secane de nocte ⁊ ibi puerū interfecit ⁊ reuersus dormiens posuit se in lecto. ⁊ de hoc q̄ nō sit irregularis videt peric quod dicat de Loth. xv. q. i. inebriarūt. vbi cōmixtio cū filiabus non iputa

tatur incestui sed ebrietati qđ̄ procedit qsi nō potest dormienti culpa imputari vt quia nesciebat hoc sibi euenire. sec⁹ si sciebat q; tunc debuit pudere vt taceret solus ⁊ q; nemo sit in camera sicut imputat putāti arborē qui nō admonuit trāseuntes. ff. ad. l. aquil. si putator. qđ̄ no. Bart. ff. ad. l. pom. de patricidijs. pen. ⁊ ex hoc videt idē dicendū de furioso q; si culpa sua deuenit in furorē ⁊ furore pendēte mutilat vel occidit homine erit irregularis. licet ꝯ faciat hec littera que idistincte dicit tales nō effici irregulares. qđ̄ ꝓsequit Lapus in additione ꝑ primo q; sit irregularis iducit qđ̄ no. de cōse. di. iij. quādo quis. in glo. i. ⁊ lv. di. si euāgelica. lxxxvi. di. nō satis. de elec. cum in veteri. in fi. de homi. is qui. li. vj. regula dānū. e. li. nā dedisse videt cām homicidio. ar. eo. ti. cōtinebat. suscepimus Petrus in ꝟrīū q; lra hic nō distinguit. ꝑ hoc. xv. q. i. illud. ⁊ c. aliquos. ⁊ c. se. ⁊. §. cū itaq; ⁊ qđ̄ no. e. q. in sūma. ⁊ in. d. c. aliquos. ⁊ in. §. sed hoc. ⁊ qđ̄ no. archi. de rescrip. statutū. §. cū vero. in glo. q; forte. li. vj. primū tenet Lapus dicēs q; ꝑ ⁊ ꝯ est qđ̄ no. xxxij. q. v. de pudicitia. sed q; nō sit irregularis. facit qđ̄ no. archi. ibi. q; aūt sit irregularis. facit regula imputari. li. vj. ⁊ qđ̄ ibi no. dic de dormiēte vt ꝑdixi. de furioso aūt videt male posse exēplificari q; fuerit in culpa ⁊ raro aut nunquā accidit. ⁊ sic de hoc indistincte dicendū q; nō sit irregularis. ꝓ hoc qđ̄ dixi. ē. in tertio ꝟrīo. quia in furioso surgit defectus ex facto oīno casuali. ¶ Septimo quero an isti tres casus qui equiparantur hic de furioso dormiente ⁊ infante eq parentur indistincte? Soln. Lapus q; non. nam infans baptizari pōt q; tā puulis q; adultis ꝙfert in baptismo informāt gratia ⁊ virtute. de sum. tri. cle. vna. in fi. secus de adultis furiosis aut dormiētibus. d. c. maiores. qđ̄ dic vt ibi. ¶ Octauo q̄ro qd de ebrio? Sol. Sen. ⁊ math. q; ebrius nō excusat a delicto. xv. q. i. inebriarūt. q; si de ipso voluisset intelligi ex pressisset. de decimis. ad audientiā. C. de cadu. toll. l. vnica. §. fi aūt ad deficientis. mitius tñ punit. ar. ff. de re mili. oē delictū. §. ꝑ vinū. ¶ Nono q̄ro an lra ibi honorē. locū habeat in quolibet lumine? Sol. Pau. q; sic. dicēs q; cessantib⁹ excusatiōibus de quibus hic is qui interficit vel mutilat hoiem etiaz infidelē etiā in bello iusto efficit irregularis. c. ti. petitio. idem Lapus dicēs q; hic dicit hoiem ꝓcedere siue sit masculꝰ siue fcia. licet in ꝟrīū videatur eo. ti. si aliqs. ibi hoī aut mulieri. sz ꝑ primo est. q; hoīs appellatiōe vtrūq; gen⁹ ꝙtinet ⁊ hoc verius. ⁊ in. c. si aliqs. illud fuit cā maiorus exp̄ssiōis. dicat etiam La. q; debet intelligi de hoīe vino nō mortuo. qđ̄ etiā tenet Laud. ⁊ Sen. ⁊ est indubiū. ꝑ hoc. e. ti. si qs. ⁊ c. sicut ex literarū. Itē q; homo mortuꝰ nō est homo. nā ad esse hoīs requirit aīa ⁊ corpus cōiuncta. de cele. mis. in quadam. ver. nā ad esse. de pe. di. ij. charitas. ver. itē corpus. facit qđ̄ no. archi. xv. q. i. si quis nō iratus. de offi. dele. si delegatus. li. vj. ⁊ Host. de prunle. ad hec. vbi dixi in prima. q. dicit etiā Lapus q; ꝺz hic intelligi de hoīe nato vel saltē formato. nā si esset informis nec per mēbra distinctus occidēs talez nō esset homicida vere nec irregularis. ij. q. v. ꝙsuluisti. xxxij. q. ij. quod vero. ⁊ c. moyses. ⁊ c. sicut. d. c. si aliqs. si esset homicida occasionaliē seu iterp̄tatiue. lxxxvi. di. pasce. lxxxvij. di. si expositꝰ. not. gl. in. d. c. si aliqs. ⁊ spe. ti. ij. §. iuxta. in pe. col. v. itē qui hōi. dicit etiā Lapus q; debet intelligi de hoīe occidēte vel mutilante qui sit baptizatꝰ. qđ̄ dico. j. q. xij. ¶ Decimo q̄ro an ex q̄libet mutilatiōe inducat irregularitatē? sol. Laud. q; nō sz soluz cū mutilat aliqs de ꝑncipalib⁹ mēbris. de cle. pug. in duel. c. i. lv. di. si euangelica. xxxij. q. vlt. si q̄ttuor. ⁊ sic videt secus si mutilat digitū. qđ̄ dixi de cor. vicia. c. fi. ¶ Undecimo q̄ro de illo qui nō mutilat vel occidit sed dat auxiliū cōsiliū vl̄ fauorē ad hoc. sol. Pau. q; est irregularis. de hoc per Inno. ⁊ Host. e. ti. petitio. ¶ Duodecimo q̄ro an mutilās vel occidens indistincte sit irregularis ita q; nō habeat ꝙsiderari quo aio fecit. Sol. Lapus q; licet in alijs attendat aīm⁹. de sen. ex. cū voluntate. xv. q. i. merito. cū. c. se. tñ hic nō est distinguēdū de aio. ⁊ sic quocūq; aio siue ꝑuat⁹ siue iudex occidat vl̄ mutilet efficit irregularis. ⁊ hoc si ex ꝓposito secus si casu vel si medic⁹ vel ali⁹ dādo operā rei licite mutilet vel occidat nō ē irregularis. de eta. ⁊ qua'i. ad aures. l. di. hi qui arborē. no. e. di. de his. i. ⁊ ij. de homici. si vt dignū. ⁊ dixi mutilātē vel occidentē ex ꝓposito indistincte fieri irregularē. ꝓcedit ſz Lapū post baptismū secus si ante baptismū: q; tūc nō ꝟrīt irregularitas cū sit tñ de iure positiuo inducta. li. di. si qs pⁿ. no. Inno. de renūc. nisi. ⁊ archi. xxi. di. §. i. xv. q. i. si qs nō iratus ꝺ re indi. c. i. li. vj. vel si ꝟrīt ante baptismū tollit ꝑ baptismū ⁊ hoc si ꝟrīt cū peccato vt q; hoc fecit tanq̄ ꝑuatus vel etiaz tanq̄ index. q; idem est cui i hoīe null⁹ infidelis habeat iurisdictiōem nec sine peccato possit eam exercere. secus si fecit tanq̄ executor hīs ne esse parere iudici fideli. talis enim irregularitas sine peccato ꝯcta per baptismū tolli non pōt sm Lap. qui tamē dicit verius videri q; ante baptismū nō ꝟrīt irregularitas siue peccādo siue nō peccādo. ⁊ sic talis post baptismū posset ꝑmoueri. ꝑ hoc qđ̄ no. Jo. ⁊ archi. xxvj. di. deide. ⁊ Host. in sūma de homi. §. qua pena. v. qđ̄ ergo. Cōtrariū videtur tenere Jnn. ꝺ diuor. gaudem⁹. Jo. cal. in. c. c. dicat q; irregularitas surgēs a lege diuina locū habet etiā in nō baptizato vt est bigamus. secus in ea que surgit a lege positiua vt ꝓpter homicidiū. q; nōdum baptizati nō ligātur canonib⁹. d. c. gaudem⁹. vbi dixi. tñ in hoc qđ̄ dicit ꝺ irregularitate ſz lege diuina videt verius q; ois irregularitas sit de iure positiuo. qđ̄ dico. j. q. xvi. ⁊ sic nō pōt exēplificari hec opinio in primo membro. ⁊ videtur opinio vtrīq; Jnno. tñ pro opinione q; ante baptismū nō ꝟrīt irregularitas q̄ impediat post baptismuz est exp̄sse. l. di. si quis viduā. li. di. c. i. ⁊. c. si qs post a ꝟrīo. ⁊ huic tanq̄ equiori possum⁹ stare in ambiguitate opinionū vt fiat i penis mitio: interp̄tatio. regula in penis. li. vj. ⁊ idē dixi. in. d. c. gaudem⁹. ¶ Decimotertio q̄ro quidā vulneratꝰ febre superueniēte obijt accusat⁹ putiēs de morte asserit q; nō ex vulnere sed ex febre obijt ⁊ plures hoc asserūt. aliqui medici dicunt q; vulnus fuit cā febris. Sol. Alb ath. q; credēdū est medicis. p id qđ̄ no. in spe. e. ti. ver. pone. pro hoc qđ̄ no. glo. eo. ti. p̄ſoyterum. ¶ Decimoq̄rto quero. pone q; in vna domo sint plures. vn⁹ piecit lapidē ⁊ ꝑtereūtem occidit. nec constat quis. Sol. Alb ath. referēdo qđ̄ no. xxxij. q. vlt. si q̄ttuor. ⁊ in spe. e. ti. ver. pone. per que videt q; null⁹ teneat. Archi. tñ de elec. cupientes. in glo. non debet. dicit hoc ꝓcedere in casu p̄miss. cum nō oēs deliquerūt: q; tunc sanctius est nocentez impunitū relinquere q; innocentē condēnare. ff. de pe. absentez de symo. luez hely. Si vero constat q; omnes deliquerūt sed non equaliter vt quia omnes pepulerunt sed vnus occidit tūc oēs tenētur de occiso. xxxij. q. vlti. in. c. vlt. ff. ad. l. aquil. Jē mella. §. si plures de homi. significasti. ⁊ pro hoc quod ibi dixi. ¶ Decimoquinto q̄ro quid est irregularitas. Sol. Lau. q; est impedimētum seu repulsio executiōis diuini officij que ipso iure infligitur occasiōe. de temp. ord. c. fi. Lapus dicit q; est nota seu impedimentum canonicum ꝓueniens in clerico ex violatione censure ecclesiastice vel ex alia notabili in obedientia addit ⁊ alia verba non necessaria. ⁊ hec diffinitio plenior q; ꝑma. vel formali⁹. dic vt dixi de cle. excō. c. fi. quod est inabilitas canonica per quā quis excluditur a regula ꝓmotionis seu ordinū. ⁊ dicit Lapus q; non dicitur quis irregularis quia sm regulā apostoli prohibeat. sed tunc dicitur extra regulā aliorū. sed irregularis est is qui ꝓpter excessum est ejectꝰ a tali regula ad quā nō reducit nisi per sedē apostolicā. vt no. archi. de sen. ex. as qui. li. vj. ¶ Decosexto q̄ro an irregularitas sit de iure diuino an positiuo. Sol. Lau. q; de positiuo ij. q. vij. §. item daniel. licet in veteri lege fuit ꝓordinata in ꝑsona dauid. de cōse. di. i. c. i. ⁊ hoc tenet Jnno. de renūci. nisi ver. persone. in verbo irregularitas dicens q; papa cū oīb⁹ irregularibus dispēsat q; iste pene sūt de iure positiuo. ¶ Decimoseptimo q̄ro quia dixi. s. i quarto notabili q; multiplex est irregularitas quot sunt eius species. sol. Laud. q; tres ⁊ i hoc habetur corrupte. vult eni dicere due. quedaz ꝓuenit ex incessione seu difformitate ꝑtis corpis. ⁊ de hac de cle. egro. per totuz. Alia prouenit ex deformitate alicui⁹ corpis. ⁊ hec triplex. quedam ꝓuenit ex morte. quedā ex mutilatiōe. qđ̄az ex simplici mictione cū ꝓposito occidendi. de primis vna bus. e. ti. ꝑ totū. de tertia. de pen. di. ⁊. piculose. dic q; hec vltima non inducit inabilitatē que indigeat dispēsatione aplica. imo dicit gl. e. ti. si aliquis. q; hec nō est irregularitas. licet glo. in. c. periculose ꝟrīū dicat. sed primū verius quod tenet archi. in. e. c. periculose. ⁊ hoc ꝺ irregularitate maiori ad quā contrahendam requirit factum. sed est irregularis irregularitate q; incurritur pro mortali. xxv. di. §. crimunis. vt dicit Hoff. i eo c. si aliqui. ⁊ pro hoc qđ̄ dico. j. q. xxxiij. ¶ Decimooctauo quero que sunt cā instituende irregularitatis. sol. Lau. q; horror ⁊ scandalū inde oriēs. nā abhoiabile est q; qui intinxit manus in sanguinem humanū offerat sanguinē ⁊ hostiam īmaculatā vel aliud officium xp̄o exhibeat. xxxij. q. vlt. his a qb⁹ marime si talis senirit in imaginē dei q; ē hō. s. e. c. ij. q; rō cessat i muliere q; nō ē ad imaginē dei facta sed hois. xxxiii. q. v. hecima. o. ¶ Decimonono quero in eo qđ̄ dixi. s. q. xvj. q; prouenit irregularitas qñq; ex deformitate corporis alicui

quid si quis epm deformauit? Sol. Lau. q fortius hac pena incurrut q si aliu. xxuj. q. v. si nō licet. de cor. vicia. ex pte. nā ex charitate tenet qs se magis diligere q primū. dic q mutilans seipm est irregularis duplici irregularitate. de qua i vicesimo sexto quero an littera ibi de illo locū habeat in quolibet hoie? sol. Pau. q sic. & sic etiā in clerico locū habet. vt Jo. & archi. xxuj. q. uj. §. i. de hoc. l. di. de his. uj. & hoc facit ad solutiōem sequētis qōnis. Vicesimoprimo quero quid in fratribus minoribus vel pdicato. ib⁹? videt idē quod i alijs. quia oibus licet vim vi repellere incōtinēti. l. di. uis naturale. In cōtrū q: videt esse preceptū sm regulā euāgelicā. Qui te percusserit in vnā maxillā prebe & alteram. & si voluerit tollere tunicā trade & palliū? Sol. mathe. q cuilibz licet vim vi repellere incontinēti & cū moderamie inculpate tutele alio defendendi nō vlasecēdi nisi per votū se obligauerit in oppositū. refert tn quosdā dicere q nō repercutere est pceptū pfectis sed impfectis cōsiliū. sed qui debēt dici pfecti se dicat nō inuenisse determinatū. Refert etiā quod no. Aug. l. di. uis naturale. dicens q mortaliter peccat qui aliquo modo repcutit sine sit pfectus siue impfectus nisi hoc faciat iudicis auctoritate & debet potius morte incurrere q iferre. ar. xxxij. q. v. ita ne. q: dns dicat. mihi vindictā & ego retribuā. Et apostolus. Nō vos defendētes carissimi. & illud q̄ vim vi repellere licz expōit Aug. i. pmittit. q: nō punit p legē. vel licet repellere .i. remouere nō repartiendo sed opponēdo aliqd obstaculuz brachij vel alteri⁹ rei. sed dicit Math. q hec opinio ē nimis dura. Vicesimosecūdo quero de qua morte loquit̄ ibi qui mortē. Glo. in hoc vbo supplet ppriā. qd declara per id qd dicit glo. p. & dico. j. q. xxviij. Vicesimotertio quero si poterit euitare mortē sed nō mutilatiōem alicui⁹ mēbu? vi q occidēdo vel mutilādo inuasorē nō sit irregularis. ar. ō pe. di. i. vulgaris. q: qui aurē tetigit totū corpus tetigisse videtur vt ibi. & no. de pscrip. auditis. In cōtrū q: defensio debet eē ordinata ita q nō ad vindictā vel pl⁹. exo. xxi. vbi dicit q mors p morte oculus p oculo dari debet. facit co. tu. significasti. nō est aūt equalitas p timore mutilatiōis vt aliū occidat. Sol. Laud. arguit pro & ō vt pmisi & nō aliter solut. sed videt remanere in vltio. primū tn videt verius: q: hic cōpant mutilatio & occasio quo ad ꝯhendā irregularitatē. qd dixi. s. in tertio no. & sic idē debet esse ad eā euitādam. Vicesimoquarto quero si imminet periculū rerū an occidēs vel mutilās aduersariū est irregularis? sol. Pau. q sic. e. ti. suscepim⁹. hic enim dicit solū de illo qui mortē vel mutilatiōem aliter vitare non pōt. p hoc inducat Math. q: ñ dz ppter res trāsitorias armis se tueri & spoliatorē occidere. ar. xxuj. q. viij. cōuenior. dicto. c. suscepim⁹. vbi iudicat irregularis is q latrones ligauit quos socius interfecit ne ab eis occideret. idē Lapus. p ō qd no. Host. in sūma. c. §. q̄ pena. ver. aliū. Vicesimoquinto quero an platus p rebus ecclesie debeat mortem subire? sol. Math. q sic. p id qd no. xxuj. q. viij. cōuenior. in gl. vī. vbi allegat p & ō. mel⁹ facit qd no. Jnn. ō renūc. ni. §. pp mali ciā. vbi dicit q plat⁹ debet se opponere murū si querāt possessiones vel libertates ecclesie: q: sine coepalib⁹ nō ꝙsistit ecclia. i. q. uj. si qs obiecerit. nā beat⁹ Tho. p his martirizat⁹ est. e. ti. sicut dignū. Dic tn q debet se tueri & armis materialibus & spūalib⁹. de sen. ex. dilecto. nō eni videret esse prudētis iermē se opponere armatis. ar. de restī. spo. c. i. li. vi. Vicesimosexto quero in eo q dicit de eis q mortē aliter vitare non valēt &c. qñ hoc dicat? sol. vt in gl. mangulat⁹. q̄ expēplificat de illo q erat mangulat⁹ ita q fugere nō poterat. & sic videtur velle q si poterat fugere nō excusat. & idē Pau. qd psequit Ben. & arguit primo p glosa q teneat fugere: q: hic loqt ō eo q aliter vitare nō valēs &c. ad idē. ff. ad. l. aquil. sciaz. §. q cum aliter. vñ videt supta hec ele. in hoc vltimo. Jtē ad imitar dñm qui psecutiōem herodis fugit in egyptū. xxuj. q. uj. §. i. p hoc qd no. e. ti. suscepim⁹. in gl. q: tuti⁹. dicit tn Ben. q hec pnt precedere in casu dicti. c. suscepim⁹. vel in alio sltī vt fiat ꝙsideratio arbitraria. puta si muradēdo & claudēdo hostia dom⁹. vl in turri se includēdo poterat periculū vitare. alō pbabilit pōt dici ꝯtrū: q: in fugiendo frequēter pōt fugiēti periculū imminere q: cadere posset & sic morti subijci cum periculo nō tenet se exponere. ar. ff. si qs cau. l. ii. §. pe. vt lite nō ꝙte. accedēs. ij. naz q̄litas tpis & loci nō patit plen⁹ deliberādi cōsiliū. ff. de exer. a. l. i. depositi. l. i. §. merito. & potissime precedūt pdicta vbi fz psone q̄litatē fuga esset dedecorosa. ar. ff. ex qui. cau. ma. i eadē. vbi hec equipant non posse recedere vel posse cū dedecore ad idem. ff. de mūmis. vindicta. l. iuxta. cū ibi not. nā & alibi cōseruatio psone & fame equiparāt. insti. de suspe. tu. §. suspect⁹. Jtē cōseruatio honoris pfert vtilitati rep. ff. si qs obmu. can. testa. iulian⁹. Petrus de ancha. dicit q licet ad euitatiōnē alteri⁹ pene excusēt q ppter dedec⁹ nō fugit. C. vnde vi. l. i. vbi p Ly. & Bal. sec⁹ tn quo ad euitatiōem irregularitatis quo casu requrit vt aliter mortē euitare nō possit. vt in lr̄a. qō placet. tn opinio Ben. equior est. Vicesimoseptimo q̄ro si dubitat an potuerit fugere vel nō? Glo. c. sol. q in foro cōtentioso docebit de h c p circūstantias. in pmiali aūt sibi creditur. & qō dicit glo. de circūstātijs exēplificat Lau. vt q: aliqs manu potenti & brachio extēso imasit aliquē ita q̄ imasus. poterat suspicari de morte nisi se defenderet. vel etiā si cōminat mortē & erat al⁹ inimic⁹ & talis qui de facili felonias ducebat ad effectū vel si suberant alia verisimilia. nō eni expedit expectare primū ictū: q: forte letalis esset & possz sibi dici. Tarde venere bubulci. & hoc dicat Laud. esse ꝯ Aug. in eo qō no. c. ti. si pfodiēs. in glo. ij. dic q nō est ꝯ. q: Aug. loqt de iā pcusso cui nō licet repcutere ex intervallo. & p hoc qō dixi q pbat ex circūstantijs q̄ fecit cā defensionis: q: insultat⁹ est. qō no. c. ti. significasti. in gl. vlt. & ff. ad. l. aquil. si ex plagis. §. taberna⁹ qō intellige vt pdixi ꝙsiderata cōditiōe psonaz. p hoc quod no. Ly. C. vnde vi. l. i. & qō no. xxuj. q. i. in sūma. & in hac gl. ibi occurētes. vel p uramētū. vt no. e. ti. significasti. ij. & hoc si aliter pbare nō pōt Lau. Vicesimooctauo q̄ro in eo qō hic dicit de illo q suū occidit vel mutilat inuasorē. qd si occidit volētem occidere patrē filū cōiugē vel psonā quās aliter inuare nō pōt? Glo. pe. solut q hec nō dicit necessitas ieuitabilis & sic erit irregularis. idē Pau. & Lap. qui dicit q licet qs teneat debellare inimicū primi sicut ppriā. xxuj. q. iii. in sūma. & c. fortitudo. & c. nō inferēda. de sen. ex. quāte. & c. dilecto. li. vj. tn quo ad irregularitatē secus est p pdicta. facit qō no. archid. xxuj. q. uj. in prin. Jtē cum glo. ꝯcordat etiā Math. q tn ad illud de cōiuge in cōtrū inducit: q: vir & vxor censent vna caro. de cog. spi. martin⁹. dic q illud ad generatiōem p lis. & quo ad alia bona matrimonij. nō quo ad oia. Opp. ad hoc de eo qō no. Jnno. de sen. ex. si vero. i. dicit q hoc casu pereuens clericū non est excōicatus. Glo. c. sol. q aliud in regularitate que cōtrahitur etiā sine culpa sed excōicatio non qō dic vt in glo. quam singulariter no. & in ea ibi vt in iudice Idē in isto qui defendit coniunctū nā meret licet irregularitatē non euitet. Op. ad idē. quia is qui inuadit psonā coniunctā dicit suus inimic⁹. nā suū accipit p toto & pro parte. dicit enim sūa etiā qō est cōe. ff. de ritu nup. illud. de le. uj. si qs seruos. de verb. sig. pupillus. facit insti. de iniurijs. §. pa tit xxuj. q. uj. non inferenda. de restī. spo. olim. i. de sen. excō. dilecto? Sol. Paul. q licet defensio persone cōiuncte sit licita nō tn sui causa est necessaria. quod requrit hec littera. & dicit Pau. nō esse verū q cōe dicat sūū. vt no. ff. de cōdi. insti. l. uj. dic q no. ibi facit ad hoc: quia ibi glo. dicit q in dubio quod cōe est nō dicit meū sed videtur repugnare textui illi. nisi euidentissimis pbatiōibus &c. Alibi dicit glo. q cōe est meum est ficte non vere. ita no. ff. de reg. iur. id quod nostrū. de hoc per Ly. in regula in re cōi. li. vi. & de pben. pnti. c. li. in gl. ergo. ex qua dic q id quod est cōe pluribus vt singulis dicit pro pria cuiuslibet eorū. secus si pluribus vt collegio. & plen⁹ de hoc no. Bar. ff. de le. i. seruꝰ electiōe. §. i. & ex hoc dic q in casu pmisso defensio nō dicat ppria. propter personā cōiunctā: q: nec etiā est cōis imo principalius spectat ad ipsam psonā offensam. secūdario ad coniunctā. q: prima charitas incipit a se. de vsu pa. nisi. Vicesimonono quero an qō hic dicat de occidēte cā defensionis precedit tūc tātuz qñ ipse offensus irruit in offensum ita q offensus nō vibrauit in cū gl. dū fz tn oppositū? videt q sic per no. e. ti. sicut in glo. pe. in fi. Glo. vlti. hic tenet ꝯtrū. & hoc vult in eo q dicit etiā vibrādo. & idē Pau. & sic dūmodo p supponat q aliter euadere nō potuerit. etiam si vibret nō est irregularis. Tricesimo quero an qō hic dicit de mutilante vel occidente precedit in alio actu inducente irregularitatē? Sol. Pau. q sic cū subsit semp cā ratio & ñ bene apparet quid velit nisi dicamus q vult dicere q irregularitas nō ꝯtrahitur qñ quis nō spōte eā incidit. Tricesimo primo q̄ro quid si nō occidit vel mutilat sed ad sanguinis effusionem percussit vel pugnit se non defendendo? videtur q sit irregularis. ne cle. vel mo. sniam. de rapto. in archiepiscopatu. de sen. ex. cū illoru. v. nos tn. Cōtrariū tenet Lap. p hāc litterā que tn ponit hec duo. Ad ꝯtrum non rñdet. dic q. c. sententiam facit pro & debet intelligi q non procedat clericus ad sniam sanguinis vnde procedat mors vel mutilatio. Ad

.c.in archiepatu dic q etiã facit pro ibi.mortez vel detrũcatio nẽ membroꝝ. Ad.c.cũ illoꝝ.dic q id qõ ibi dicit de sanguinis effusione cõsideraꝭ ad effectũ inferẽdi excessũ esse enormẽ non ad inferẽdam irregularitatẽ.ꝛ per hec non ꝓcedit quod dicit Lau.de illo qui se vulnerauit ꝛ ex imperitia medici ex vulnere obijt.dicat enĩ q̃ est irregularis quod non est verꝫ:q̃ nõ dedit cãm imediatã morti.ꝓ hoc qõ dixi.s.in tertio ꝓrio. ¶ Tricesimosecũdo quero si exbannit⁹ ob suã tutelã ꝓuisit an audiaꝭ? Sol. Ad Oath.q̃ sic.q̃ non ꝓdit defensiõem.nam cõparaꝭ deportato qui nõ ꝓdit ea que sũt iurisgentiũ sed tãtũ que sunt iuris ciuilis.ff.de pe.quidã.defensio aũt est de iure gentium.ff.de iusti.ꝛ iur.vt vim.de re iudi.cle.pastoralis. ¶ Tricesimotertio quero si duo inueniũtur mutilati nec apparet quis fecerit ob tutelam? sol. Ad Oath.q̃ forti⁹ mutilat⁹ ꝓsumit culpabilis ꝛ alius fecisse ob tutelã.ff.ad.l.aquil.sciam §.cum straũta.que tñ hoc nõ ꝓbat.vnde dicit Ad Oath. posse distingui quis coꝝ cõsueuit esse magis riꝛosus.nã ꝛ alĩs attendiꝭ ꝗsuetudo aliciu⁹.ff.de pig.ac.vel.vnius oꝝ.de vsur. qui semisses.de pig.illo vos.quod placet. ¶ Tricesimoq̃rto quero si iudex nõ liberat hoiem a morte cũ põt vel si puer⁹ nõ pascit fame morientẽ? sol. Ad Oath.q̃ licet grauissime peccent.nõ ñ sũt irregulares etiã si sequaꝭ mors.q̃ lex ꝓmotionis requirit factũ.xv.q.i.si quis nõ iraꝭ⁹.ꝓ hoc qõ dixi.s.q. xvij. ¶ Tricesimoquinto quero si qs vult me ꝓcurare ꝛ dũ declino ictũ ꝓcutit aliũ ꝛ interficit.vel si quis me impellit ꝛ ex meo impulsu retro cadit ꝛ moꝛiꝭ.vel si quis me impellit i alium vel aliũ in me? sol. Ad Oath.referẽdo qõ no. Aug.l.dis. sepe.q̃ nõ est irregularis nisi hoc fiat i fraudẽ. ¶ Tricesimo sexto quero de clericis q̃ sũt iuris ignari ꝓ hñda indulgentia qua dabaꝭ portãtib⁹ ligna ad cremẽdos hereticos ligna portauerũt? sol. Ad Oath.q̃ si ligna illa opaꝭ ad crematiõem sũt irregulares.secus si nõ opaꝭ vt q̃ illã cremaꝭ⁹ erat mortu⁹.ꝓ hoc qõ no. Ab.c.ti.sicut.ꝛ de materia irregularitatis ꝓhẽde dic vt no. Inn.c.ti.ad audiẽtiã.ꝛ.c.fi.ꝛ vtrobiq̃ dixi.ꝛ i pluribus alijs.c.illius ti.

De vsuris Rica.

Egrandi. Cõitates de quarum plateis nõ recessit vsura ꝛ dolus.ps̃al.liij. Seteph. ¶ No.q̃ i offensam dei est quicqd statuiꝭ in fauoꝛẽ vsurarũ.ꝛ dicat Steph.q̃ est in offensam.q̃ ꝓ hoc ei aĩas suraniꝭ.xiij.q.v.penale. Itẽ ꝛ Lau. est ꝓ ꝺeũ:q̃ fit trãsgressio ꝓceptoꝝ eius.est etiã cõtra ꝓximũ vt in littera.ꝛ rõ colligiꝭ ex glo.ij.in pam.q̃ sibi restitutio debetur. Itẽ per suas vsuras exhauriꝭ eius substãtia.xiij.q.iij quid dicã.c.ti.vsurarũ.li.vj. ¶ Secũdo not.q̃ vsure sunt ꝓ ius diuinũ.de hoc in glo.iij. Itẽ ꝓ ius humanũ.de hoc i glo. iij.ꝛ pro iure hũano gl.intelligit ius canonicũ.ꝛ idẽ. Paul. Sed Lau.ꝛ Ben.ĩt. lligũt etiã de ciuili.q̃ dico.j.q.ij.q̃q̃ aũt sm ꝓducta ius canonicũ dicaꝭ hũanũ.alibi tñ dicaꝭ diuinũ de iureur.numis.de accusa.q̃liter.ij. ¶ Tertio no. q̃ vsure dicũtur ꝓuitas.ꝛ de varijs coꝝ noibus no.arch.c.ti.vsurarũ.in glo.iij.li.vj. ¶ Quarto no.ꝓ statuta iniq̃.ꝛ facit Isa. x. Ue vobis qui ꝗditis leges iniquas. ¶ Quinto no.q̃ iurꝫ mẽtum faciens vsuris nõ obligat.de hoc in glo.q̃ nõ.ꝛ dicit Laud.q̃ potius debet dici periurũ. de iureu.c.i.li.vj.ꝛ dicit Oath.q̃ cum vergat in periculũ eterne salutis ꝓuenire põt etiã ꝛpria auctoꝛitate.per id qõ no. Inno. de elec. venerabilẽ ¶ Sexto no.ibi repetentib⁹ q̃ equiparãtur cõcedentes exactiõem vsuraꝝ.item ꝗpellentes ad solucẽdũ.item repetitiõez impedictes. ¶ Septimo no.q̃ occurrendũ est fraudib⁹ exq̃sitis.de hoc in glo.simile. Itẽ colonb⁹ fraudulẽtis.ꝗcordat ꝺ elec.auaricie.li.vj. ¶ Octauo not.in eo q̃ punit officiales q̃ delicta vniuersitatũ imputaꝭ nõ singulis sed officialib⁹. naꝫ singuloꝝ multi sũt nocẽtes.ꝓ hoc qõ no. Inn. de sen.ex.graue. ¶ Nono no.varia noĩa officialiũ.variãtur aũt sm varietatẽ locoꝝ.ꝛ q̃ nõ potuisset oĩa enumer.re.ideo enumeratis aliquib⁹ ponit clausulã generalẽ ibi quis officialis. ¶ Decimo no.facere statutũ scribere vel dictare de quib⁹ hic.ꝛ similia que sequũtur equipaꝭ quo ad penaꝫ de qua hic.si.ne cle. vel no.finiam. ¶ Undecimo no.casũ in quo ferꝛ excõicatio ipso iure ꝓ has cõstitutiões.alij notãtur.de sen.ex.cle.i.in gl. est sciendũ. ¶ Duodecimo no.q̃ etiã hi qui non statuerunt si delere pñt statuta de quibus hic ꝛ hoc nõ facũt tenẽtur hac pena.hoc vult lra ibi incursuri.subaudi etiã si nõ statuerint vt addat ꝓcedẽtib⁹.ꝛ tenẽtur isti:q̃ ꝓ negligẽtiã alienũ vicium videnꝭ facere suũ.arg.de immu.ec.aduersus. ¶ Decimotertio no.de dictione nisi.que hic negat cũ ꝓcedit affirmatio.de hoc ꝓ By.in regla peccatũ.li.vj. Dau.dicit posset q̃ hic põit B q̃ isti tenenꝭ facere deleri.tñ Dau.habuit bonã mẽtẽ referẽdo ad ius:q̃ in casu ꝓmisso incurriꝭ excõicatio.ꝛ hic excludiꝭ ¶ Decimoq̃rto no.q̃ idẽ ius est de ꝗsuetudine ꝛ statuto. ꝺ cõsue.cũ dilectus. ¶ ℔ ꝓ.q̃ iuramẽtũ nõ debuerit reꝓbari.de iureur.debitoꝛes.glo.q̃ nõ. Sol. ꝛ idẽ Paul.ꝛ in ea ibi.sicut nec statutũ.ꝓ hoc de iureur.veniẽtes.de sta. mo.i singulis.§.poꝛro. ¶ Secundo op.in eo q̃ hec ꝗstitutio ꝗcernit futura tñ.vt patet ibi ꝺecetero.deberet enĩ ꝗcernere etiã ꝓterita cũ eius rõ sit antiq̃.c.ti.cũ tu. Gl.quo ad penã sol.q̃ ꝗcernit futura quo ad penã.ꝛ sic vult q̃ ꝗstitutio penalis etiã hñs rõnes de ꝓterito quo ad penã ꝗcernit futura tñ.qõ singulariter no.idẽ Lau.alle.de despõ.duo.c.fi. ¶ Tertio op po.in eo q̃ ꝓhibet vsuras solui.e.ti.c.i.ꝛ.c.ꝗuestꝰ.ꝛ.c.saluberter.de fideiuss.c.ij.xxij.q.iij.qñ. Sol. Dau.q̃ vsure ꝓhibẽt in casu a iure nõ ꝗcesso vt hic.secꝰ in ꝗcessis vt in ꝓrijs. ¶ Quarto op. in eo q̃ ꝓmittit vsuras repeti.co.ti.q̃ frustraꝛ.c.michael. So.pñt repeti ab eo q nõ ꝓhibeꝭ vt hic.secꝰ i ꝓhibito vt in ꝓrijs. ¶ Quinto op.in eo q̃ punit eos qui non faciũt deleri statuta.ita tñ si sup hoc habeãt ptãtem.videl enĩ q̃ distincte teneãtur.de sen.ex.nouerit. Glo.sic ergo soluit q̃ illud itelligiꝭ sm istud.ꝛ intelligit vbũ ptãtem.de ptãte iuris ꝛ facti.ꝓ hoc de rescrip.suscitat⁹. ¶ Sexto op.in eo q̃ apponit terminuꝫ triũ mẽsiũ cũ alibi ꝺenꝺ duo tñ.d.c.nouerit. Gl.in verbo mẽses soluit q̃ casus sũt diuersi.ꝛ dicit Dau. q̃ ante tꝑs triũ mẽsiũ nõ incurrũt penã.ſz tꝑe finito incurrũt sine alia monitiõe q̃: tꝑs iterpellit.de loca.potuit. ¶ Quero in eo q̃ ꝓhibet statuta q̃ sũt in ꝓiudiciũ ꝓximi.an ꝓ statutum põt tolli dominũ vel actio ꝓuenies de iure gentiũ vel ciuili. Glo.ij.remittit ad no.de ꝗsti.q̃ in ecclesiaꝫ.vbi ꝓcludiꝭ q̃ ex cã põt.sine cã vo nõ põt tollere dñium.nec etiã põt actiõez in totũ tollere sed differre sic.C.de ꝓca.impe.of.quotiẽs.qõ plenius dixi in.d.c. ¶ Secũdo quero in eo qõ.s.in scõo notabili.ꝓ iure hũano exposui ius canonicũ.qd de ciuili.qõ est q̃rẽ an de iure ciuili vsure sint ꝓhibite? glo.i.remittit. Lau.dicit q̃ etiã sm leges sũt reꝓbate:q̃ leges apꝓbãt nicenã synodũ in qua reꝓbant vsure.vt no.xxij.q.iij.qd dicã.ꝛ.c.ti.q̃ in oibus. Idez Ben.per id qõ no.in auẽ.de eccle.ti.in ꝓin. col.ix.ꝛ.C.de vsu.auẽ.ad hec. Dau.etiã ꝓ hoc inducit quia ius ciuile supponit naturale ꝛ diuinũ.sicut ꝛ diuinũ sicut etiã canonicũ ꝛ ei subalternaꝭ ꝛ ꝓ ꝗs nõ põt ei in aliquo obuiare qõ faceret si iure ciuili ꝓmitteꝛẽꝭ vsure.ꝓ hoc cnĩ videꝭ tolleꝛ ius diuinũ qõ sonat in absurdũ.ar.ff.de arbi.nã ꝛ magistraꝰ Alij vt refert Dau.ꝺ ꝓ rubricã ꝺ nautico fenoꝛe quã posuit Impatoꝛ i coꝛpe. Et ad ꝓmũ de nicena synodo reꝛpõdet Dau.q̃ impatoꝛ vult q̃ttuoꝛ cõcilia seruari in his ꝓpter que sũt ꝓncipaliter instituta.s.in erroꝛib⁹ damnãdis.facit. C.ꝺ heret.quicũqꝫ.xv.di.c.i.in alijs nõ ẽ verisile q̃ Impatoꝛ voluerit tot iura vno verbo subuertere.de elec.ecclia.q.vel vult seruari ꝗcilia ꝓ approbatiõem tanꝫ licite facta nõ ꝓ pene impositiõem. Ad aliud cũ dicit q̃ ius positiuuꝫ fundaꝭ sup iure naturali.tenẽtes q̃ vsure nõ sint ꝓhibite.de iure ciuili. tñ ꝺẽt q̃ licet ita sit.tñ alia ẽ ꝓhibitio vicii ꝓ ius naturale alia ꝓ positiuũ.ꝓma est ꝓ cognitiõem pene ꝛ detestatiõem sed ꝑ additiõem pene tꝑalis.ꝛ sm hoc aliquid põt esse ꝓhibitũ iure nãli ꝛ non ciuili. Item licꝫ ius ciuile ꝛ canonicũ ꝓsupponũt ius naturale.ꝛ sic cõuenũt in cã finali que est bonũ directiuũ. tamen discordant in modo dirigendi:quia ius ciuile vult dirigere in bonum quod cõgruit humane societati ciuiliter viuẽti sm quod habet conseruari nutriri ꝛ ꝓmoueri per iusticiam ꝛ amicitiam.canonicũ vero dirigit in bonũ nõ solũ ciuile sed fidele sm qõ expectamus ꝓmũ in patria.facit qõ no.de iure iur.cum contingat.ꝛ sm hoc aliquid potest esse ꝓhibitũ iure naturali seu diuino ꝛ canonico nõ tamẽ ciuili.ꝛ sic vsure videntur ꝓmisse iure ciuili nõ ꝓmissione tollente impedimẽtũ peccati.sed ꝓmissiõe penã nõ infligẽte exigẽti vsuras nec eũ ꝓhibente:q̃ ꝓ talẽ exactiõem ciuilis societas ꝛ amicitia nõ ipeditur ſz Dau.ꝛ ponũt hic in regula peccatũ.li.vj.in.q.i.v.arti.ꝛ faciũt hec ad illud q̃ crimẽ vsurarũ sit ecclesiasticũ. quod diri.ꝺe so.cõpe.cum sit. ¶ Tertio q̃ro in eo qõ hic dicit ꝛ dixi in tertio no.q̃ vsure dicũtur ꝓuitas q̃re sũt ꝓhibite? sol. Laud.q̃ ex multis.primo exꝰ pauptate:quia proximi ꝛ maxime pauperes ꝓ hoc trucidantur ꝛ depauperãtur.xxij.q.iij. quod dicã.secũdo ex fama.nã et laboratꝭ ꝛ rustici predia co

lentes libentius ponerẽt pecuniã ad vsuras q̃ in laboratiõe cũ sit tutius lucrũ ⁊ sic nõ curarent hoies seminare seu metere ⁊ ex hoc fame frustraremur ⁊ fames mũdum deuastaret. tertio ex idolatria que est idoloꝝ seruitus. de p̃ben. auaricie. plꝰ eni diligerent pecuniã q̃ deũ. ar. xlvj. di. sicut hi. quarto ex dilectione: quia tenemur ex charitate diligere ꝓximũ sicut nosipsos. qõ tolleret si subueniret proximo in tuitu lucri nõ charitatis. quinto qꝛ res aliena in mutuo efficit mea. ⁊ sic vsus debet esse meus nõ mutuãtis. cuꝰ ꝯtrariũ fit in vsura. xliij. q. ij si feneraueris. co. ti. cõquestus. sexto qꝛ vtendũ est re ad vsum ad quẽ deputata est. xxij. q. ij. his aũt. de ap. plonas. vbi de hoc sed pecunia nõ est instituta ad germinãdũ. sicut nec sal. cuius ꝯtrariũ vult vsura. ⁊ de his sex causis. versus. ¶ Dauptas fames idolatria dilectio fratrũ. Uetat vsurã res aliena rei vel abusus. de hoc per Jnno. eo. ti. sup rubrica. ⁊ plenius in regula peccatũ. li. vj. ⁊ de hoc etiã in seq. q. ¶ Quarto quero q̃re potius est peccatũ dare ad vsurã q̃ locare agrũ vel domum. Sol. Alb. p id qõ habeẽt. lxxxviij. di. ciuicens. qꝛ pecunia non est dispolita nisi ad emẽdũ ⁊ nõ ad fenus exercendũ. sz locando domũ cõceditur vsus domus. sed dicat Alb. h. q̃ melioꝛ rõ est qꝛ qõ fit ꝯtra naturã mortale est. xxij. q. iij. inter cetera. sed is qui mutuat ad vsurã facit ꝯtra naturã. qꝛ naturalia generãt vt homo hoiem. artificialia nõ vt dom⁹ domuz. Jn vsura vero pecunia que est qd artificiale generat pecuniã quo ad id qõ recipit vltra sortẽ. dic q̃ etiaz rõ ꝓcedens. idem vult. Addit etiã Alb. alias rões quare vsura ꝓhibeẽt. de qbus. s. p̃. q. ¶ Quinto quero in eo q̃ hic improbãtur statuta cõitatũ i fauoꝛẽ vsuraꝝ. quid si cõitas dat pecuniã ad vsuram an singuli ciues sunt vsurarij? Sol. Alb. the. sm Ray. q̃ sic. ⁊ hoc quo ad eos quoꝝ auctoritate ⁊ cõsensu fit. ꝓ hoc de ꝓcu. c. fi. ⁊ idẽ si cõitas recipit fructꝰ ex pignoꝛe quos non cõputat in sortẽ. ar. vij. q. i. sicut. xxiij. q. iij. si habes. ff. q̃ mic. cau. metũ. Sexto quero de statutis ⁊ cõsuetudinibꝰ que sunt in pluribus locis q̃ nõ soluẽtes dotes mulierũ soluto matrimonio teneãtur ad alimẽta mulieꝝ. vel ad dandũ tantũ ꝓ libra vt hic padue dictat statutũ q̃ soluto matrimonio si dos nõ restituat infra annũ teneãt nõ soluẽs ad soluẽdũ decẽ ꝓ centenario in anno? sol. Alb. referẽs qõ no. spe. qui fi. sint le. §. vno. dicẽs q̃ mulier infra annũ põt petere alimẽta ab hẽre dibus viri si nõ habet vnde alat. ff. de bonis auẽ. iudi. pol. q̃uis. vt in pol. le. l. vlt. de ven. in pol. mit. l. i. §. si mulier. Jtez cõstante matrimonio dicit Ray. in sũma. e. ti. in. §. licz. ⁊ Jnno. eo. ti. salubriter. q̃ debet mulier ali. sz post mortẽ viri tenetur ꝯputare fructus in sortẽ. ꝓ hoc. c. salubriter. qꝛ vir teneãt alere vxoꝛẽ ꝓpter onera matrimonij supportãda. sublato ergo matrimonio nõ habet mulier ius petẽdi. dicat ergo Alb. q̃ obseruãtes talia statuta ⁊ cõsuetudines inciduãt in penã hmõi cle. ⁊ q̃ caueãt officiales capitolij qui faciũt talia obseruari. dic q̃ tale statutũ vel ꝯsuetudo põt tolleraꝝ vt debeãt alimẽta tanquã interesse post mortẽ in soluẽdo. ꝓ hoc qõ no. in regula dãnũ. li. vj. ⁊ de fideiuss. c. ij. nõ enim põt dici formalis vsura ex quo pactũ de pluri dãdo nõ intercessit. ⁊ sic ꝯsului. ¶ Septio q̃ro an vsurarius teneãt restituere id qõ lucratus est ex pecunia vsuraria? sol. Alb. remittẽdo ad no. per Ray. in sũma. e. ti. §. item quero. ⁊ per archidi. eo. ti. quãquã. li. vj. in glo. no. quia ⁊ ibi archidiaconus tenet q̃ nõ. Jo. an. ibi videt tenere id qõ dicat Tho. secũda secũde. q. lxxviij. ar. ti. ij. vbi tenet q̃ si ꝓ vsura recipit res cõsumptibilis vt pecunia. triticũ vinũ ⁊ silia. sufficit restituere receptũ: qꝛ si quid õ tali re acqrit ex industria est nõ ex fructu rei. teneãt tñ vsurarꝰ ad dãna q̃ sustinuit debitoꝛ ex solutiõe p̃dictoꝝ. si vero id qõ soluit nõ est vsu ꝯsumptibile sed fructũ affert vt ager dom⁹ ⁊ familia. teneãt vsurarꝰ nõ solũ hec restituere sed etiã ꝓceptos ex illis quoꝝ nõ ipse sz alꝰ erat dñs. qõ placet. qꝛ quo ad hoc vltimũ nõ põt dici vsurarios esse bone fidei possessoꝛ. ⁊ sic fructus nõ lucraẽt. ¶ Octauo q̃ro an vxoꝛ ⁊ familia vsurarij põt viuere licite de bonis vsurarij. sol. Alb. referẽs qõ no. Ray. in sũma de rapto. ver. quid ergo faciet. ⁊. se. vbi dicit q̃ si vsurarꝰ hz aliqd licite acquisitũ ex illo licite viuit familia. secus si totũ est de vsuris. qꝛ tũc debẽt aliũde sibi victũ q̃rere. dicit tñ q̃ si nõ habent vnde cõmode possint viuere põt ali de supradictis male acquisitis. nã vxoꝛ debeãt alimẽta p̃ maritũ ex titulo oneroso. facit qõ no. e. ti. cuz tu. ⁊. c. cõquestus. ⁊. c. salubriter. de alia familia nihil dicit. dic q̃ põt distingui an sint ꝓsone obligate ad obsequiuz ⁊ idem qõ de vxoꝛe. alis debẽt recedere. ar. xi. q. iij. qñ. õ sen. ex. q̃ in dubijs. ⁊. c. inter alia. ⁊ ꝓ hoc q̃ si non habent aliũde põt de male acquisitis ali. est quia ob necessitatẽ famis licet etiã furari cibos. de furtis. c. iij. ⁊ qõ ibi no. in glo. i. Jtẽ quo ad vxoꝛẽ refert Alb. qõ no. spe. de spon. §. postremo. v. qd de expẽsis. vbi dicit q̃ si mulier facit expẽsas extra domũ viri nõ teneẽ vir ad eas. nisi facte sint postq̃ vir eã nõ admisit ꝓ hoc qõ no. de dmoꝛ. significastι. ⁊ q̃ nolle alimẽtoꝝ intelligaũt. no. spe. qui fi. sint le. §. vno. v. in sũma. ¶ Nono q̃ro qdã ꝓ certa q̃titate emunt fructus certos ab ecclesia toto tpe vite sue ãnuatim dandos an est vsura? Alb. q̃ non. refert tñ qõ no. Bof. in sũma. e. §. quid de quibusdã. vbi videt ꝓdicere. nã tales sic emũt quia putãt se diutius viuere ⁊ sic pecpturos esse plus q̃ dederint vñ per spem ꝯmittũt vsurã. eo. ti. in ciuitate. ꝓ hoc quod no. ibi Jnno. dicens q̃ a talib⁹ abstinendũ. primũ verius per id qõ dixi in. e. c. in ciuitate. nam hic est empcio nõ mutuũ sine quo vsura nõ ꝯmittit. ¶ Decimo quero si quis mutuat veteré ãnonã vt recipiat nouam? Sol. Alb. sm Bof. q̃ si hoc facit vt recipiat melioꝛẽ cõmittit vsurã. si aũt ne sua pereat vel qꝛ forte accipẽti facit gratiam non est vsura. ¶ Undecimo quero si qs mutuat pecuniã ereami recepturus in termino argenteã. vel argenteã recepturꝰ auream? sol. Alb. sm Bof. q̃ si ideo facit vt i extimatione lucreẽ vsurarius est. ꝓ hoc quod dixi. s. in. pr. q. ¶ Duodecimo quero si quis emit granũ tẽpore messiũ vel vinũ tempore vindemie ꝓ toto anno? sol. Alb. q̃ si ꝓ sua familia non est peccatũ. xiij. q. iij. quicũq. secus si vt carius vendat. quia tũc vt dicat idem. c. turpe lucrũ est. qñ autẽ ante tps messiũ vel vindemiarũ emit. dic vt eo. ti. c. fi. refert etiã Alb. qõ no. Jnn. ne cle. vel mo. c. i. vbi dicat q̃ si qs tpe fertilitatis emit victualia vt tpe famis abundet. licitũ est etiã si non ꝓ se tantuz sed etiã vt alijs tpe famis vendat dũ modo hoc vltimo casu nõ emat vt carius vẽdat sed ne victualia dissipent. d. c. quicunq. ¶ Decimo tertio quero in eo q̃ h̃ improbãt iuramẽtũ illicitũ. an si est licitũ p̃nt iurãtes ⁊ hi q̃ b⁹ p̃stat sibi remittere? sol. Lau. refert ea q̃ ponit spe. de legato. §. nũc oñdendũ. v. h̃ quoqz. que ponit cõtextualiter auctoꝛe suspẽso ⁊ nõ est qõ necessaria hmõi lre. Vult aũt spe. q̃ si iuramẽtũ respicat cõmodũ ꝓpriũ p̃nt sibi remitteꝛe. de spon. ꝓterea de iureiu. c. i. ⁊. c. debitoꝛes. si aũt reuerẽtia dei secꝰ vt si duo iuẽ iurãt ire vltra mare. ꝓ hoc qõ dixi. i. d. c. ꝓterea. ¶ De mo q̃rto q̃ro si qs iurat facere aliqd venale an possit illud facere sine interitu salutis eterne? sol. Alb. remittẽdo ad no. p archi. de pac. ꝯuis. in glo. sic supra. li. vj. vbi dicit q̃ ad h̃ vt iuramẽtũ obseruari nõ debeat. sufficit q̃ vergat in peioꝛẽ exitũ. xxij. q. iij. si aliqd. vbi gl. dicit q̃ si iurauit me peccatuꝝ venaliter tale iuramẽtũ nõ debeo adimplere. qꝛ adiecẽ peccatum peccato. c. q. diffinitio. ⁊ sic quo ad hoc vt iurãs possit ꝯuenire idẽ est q̃ iuramẽtũ vergit in iteritũ salutis eterne vel vergat in peioꝛẽ exitũ. tñ facere venale nõ vergit in iteritũ salutis eterne. sm archi. in. e. c. ꝯuis. Que aũt sit dña an dicat iuramẽtũ vergere i interitũ salutis eterne. an vo i peioꝛẽ exitũ sseu dispẽdiũ no. Jo. an. in. d. c. ꝯuis dixi. de iureiu. si vero. ⁊ p̃ suppositã illa dña. dic q̃ iuramẽtũ p̃dictũ nõ vergit in interitũ salutis eterne. ⁊ tñ non est obseruãdũ ꝓ p̃dicta. ¶ Decimoquinto q̃ro in eo q̃ ꝓhibent statuta q̃ ipediũt repetitiõez vsurariũ. qd de rege aragome q̃ leuat tributuz a iudeis vel saracenis pp vsuras quas ꝑmittit eos exercere. inducit ne rex vel eius officiales in hoc fauẽtes p̃dictis in excõicatiõem. de qua hic? sol. Lau. q̃ sic. qꝛ nedũ xp̃iani. imo ⁊ iudei sunt ꝓhibiti vsuras exercere. cũ etiam lege veteri fuit vsure ꝓhibite. ⁊ hoc maxime si exigũtur a xp̃ianis. e. ti. quãto. ⁊. c. post miserabile. dic q̃ qõ satis decidi in lra ibi. repetitionem ipediũt. ¶ Decimosexto quero an iudei sup restituendis vsuris possint cogi per iudices ecclesiasticos? Sol. Lau. q̃ nõ. sed ꝑ ꝓncipes seculares dicto. c. post miserabile. qui si negligẽtes fuerint procedet iudex ecclesiasticus iuxta tenoꝛẽ. c. e. ti. quanto. ⁊ de iudeis postulasti. cuz similibus. dic hec vera nisi ecclesia habeat iurisdictiõem temporalem in loco. quia tunc per se coeret iudeos pena tẽporalꝰ dicto. c. postulasti. ⁊ quod ibi dixi. ¶ Decimoseptimo q̃ro qua rõne puniũtur impedientes repetitiõem. dicat Paul. q̃ ideo. qꝛ si repetunt in foro ecclesie impediendo repetitiõez impedit ecclesiastica iurisdictio. ⁊ sic locum hz pena. de imu. ec. quoniã. li. vj. dicit tñ Pau. q̃ habet locum hec cõstitutio. et qñ vigoꝛe statuti vel alia rõne repetuntur vsure etiã in foro seculari. quod an liceat dico in se. q. quo ad hoc aũt dic q̃ impedientes repetitiõem tenẽtur ad penam. de qua hic. tangẽ fauẽtes vsuris. s. e. cle. ibi. vsurariam approbantes prauitatem. ¶ Decimooctauo quero in eo quod dixi in proxima qõe q̃ qñ qz repetuntur vsure coꝛã seculari iudice an hoc fieri possit

Sol. Aug. ⁊ Lau. q̄ sic. xiiij. q. iiij. qd dicã. vbi de hoc per archi. qõ dicit ℔dau. sibi placet vbi nõ referť qõ an id quod petit sit vsura. ⁊ sic nõ litigať de ꝓhibito ⁊ cõcesso sed tantuz de soluto vel nõ. alãs solũ coram ecclesiastico qui cognoscere hz an id qõ petit veniat noie vsurarũ. ⁊ sic intelligit qõ no. ó so. cõpe. cum sit. vbi dicit glo. q̄ hoc crimẽ est ecclesiasticũ. quod dicit ℔dau. verũ mõ predicto. qñ id qõ petit dubitať an sit tale crimẽ. hec verba inducit Bar. ff. so. ma. utia. Ad qõnem cũ queritur an quis sit legittim⁹. an de hoc possit cognoscere secularis. ⁊ quid de hoc dicat? dixi de ordi. cog. tuã. eo aũt casu quo est qõ sup̄ ꝑtractu qui dicit vsurari⁹. dicit Bar. in. c. l. q̄ si ptes cõfitent ꝑctum sed dubitať an sit vsurari⁹. tũc coram ecclestastico. sed si de facto dubitať quia creditor se dicit mutuasse sũmã de qua in instr̃o ⁊ debitor dicit q̄ recepit nisi dimidiã ⁊ alia dimidia adiecta est in fraudẽ vsuraz. tũc qõ nõ est de aliquo spũali sed de facto ideo cognoscit coram laico. ⁊ dicit Bar. ibi ℔dau. hoc dicere. hic La. de castigionchio dicit ꝺ vltimũ exꝑplũ non esse bonũ ⁊ sm cũ qñ instr̃m mutui purũ in sũ forma impugnať de fraude vsuraz ita q̄ actor dicit instrumẽtũ vsuraz reus negat dicť qõ vsuraria ⁊ cognoscit ecclesiasticus ⁊ sic habet generalis obseruãtia. ⁊ videť casus de pigno. illo vos. vbi vnus dicebat fundũ vere venditũ sicut cõtinebať in instr̃o. alter dicebat in veritate fuisse pign⁹ ⁊ tñ cognouit ecclesiasticus. ⁊ ad idẽ melius de emp. ⁊ ven. ad nr̃az ⁊ dicit Lap. q̄ ℔dau. solũ dicat q̄ qñ est qõ de soluto vel nõ cognoscat secularis vt si petit fruct⁹ cõputari in sorte qui dicitur fuisse centũ. alius dicit q̄ quinquaginta. vel si debitor dicit se restituisse sortem creditor negat. vel dicat se soluisse quinquaginta. creditor q̄ tantũ viginti. de his cognoscat secularis. de quo no. Bar. C. de iudi. quoticẽs. dic q̄ etiã Bar. nõ habuit respectũ q̄ index secularis habeat ꝓnũciare ꝑctuz fuisse i fraudem vsurarũ. sed solũ q̄ min⁹ fuit mutuatũ q̄ scriptũ. ⁊ dixi de hoc in. d. c. tuã. de so. cõpe. cũ sit. vbi dixi quare crimẽ vsuraz est ecclesiasticũ. ó hoc etiã. j. §. sane. q. xv. ¶ Decimono quero de exẽplis in eo qõ hic dicit q̄ illi imponũt onera repetentibus vsuras? Sol. gl. ferť. exẽplificat qñ repetens vsuras in foro ecclesiastico cogit̃ per statutũ laico q̄ mutuare tãtũ dem pecunie tenendã p vsurarũ tanto tpe quãto tenuit pecuniã vsurarij. ⁊ dicit hoc statutũ esse pargami. ⁊ q̄ hoc nõ licet q̄ hoc deducere obligatiõem naturalẽ in cmulez. Idẽ ℔dau. ꝑ hoc qõ no. xiij. q. iij. c. i. in gl. ⁊ parchid. ⁊ Host. in sũma de vsuris. §. fi. v. quid si tibi. ⁊ de hoc in se. q. de alijs oneribꝰ ponit ℔dau. exẽplũ vt si statutũ dicit q̄ nõ repetent vsurę ⁊ q̄ nõ seruãti statutũ ius nõ reddať vel q̄ certã collectã soluat vel quid simile. ¶ Vicesimo quero an id qõ dixi in. q. ꝓxia nõ licere ꝑ statutũ liceat per pactũ? videť q̄ nec per pactũ. quia exquo deducit naturalis in cmulem recipit liquid vltra sortẽ ergo est vsura. vt no. ff. si cer. pe. rogastu. In ctrariuz qõ not. Host. in sũma eo. ti. §. que pena. v. quid si mutuo pecuniam vt alia vice remutues. vbi dicit q̄ q: nulla abũdãtia sorti accedit. sed deducit in pactũ id qõ ille tenet. pro hoc. ff. man. idẽ oz §. fi. Steph. ⁊ Math. tenẽt ꝓmũ. qõ placet pe. de ancha. q: ꝑ pactũ auget effectus obligatiõis naturalis qua non cogeret remutuare. sed per pactũ cogit̃. Itẽ regulariter qõ ꝓhibetur per statutũ ⁊ ꝑ pactũ: q: statutũ est tacita ciuũ cõuẽtio. ff. ó legi. ó quib⁹. no. C. de decre. decur. in rubrica. qõ vltimũ ó declaro. de ꝓsue. c. fi. de ꝓmo dic vt dixi de vsuris. ꝓsuluit. vbi dico q̄ si deducit hoc in pactũ eo mõ quo inest nõ est vsura. puta si te obligas exprimẽdo q̄ nõ vis obligari plus q̄ esses obligat⁹ cessante pacto. ⁊ sic ꝓcedit dictũ Host. si aũt simpliciter deducit in pactũ tũc surgit cmulis. ideo ꝓcedit qõ nũc dixi vsurã cõmitti. raro tñ hoc practicať. ¶ Vicesimoꝑmo quero in eo q̄ punit officiales qui statuta faciũt scribũt vel dictãt. qd de nõ officialibus scribẽtib⁹ vel dictãtib⁹? dic vt. j. q. xxiij. ¶ Vicesimosecũdo qro si sit statutũ q̄ null⁹ ꝑ vsura recipiat vltra duos denarios ꝑ libra in mense an erit loc⁹ pene de qua hic i gl. quid si. arguit q̄ sic. quasi de pluri negãdo videať cõcedere. ó tanto ꝯriũ tenet. ⁊ no. glo. quia singularis. ⁊ per ez inferť q̄ statutũ a ꝯrio nõ trahit̃ ad casũ alias decisũ. qõ dixi de ꝓsue. cũ dilect⁹. ⁊ cũ glo. tenet Lau. dũmo cessет fraus dicẽs q̄ prohibẽdo de maiori nõ ꝑ hoc ꝓmittit de minori. xiij. di. c. i. xxi. q. i. hac rõne. idem etiã ℔dau. qui ponderat lr̃az q̄ ad hoc vt sit locus pene exigit q̄ statutũ velit q̄ vsure soluãť vel solute nõ repetant. qõ nõ vult statutũ ꝓmissũ. ¶ Vicesimotertio quero in eo q̄ punit eos qui iudicãt vsuras soluẽdas. qd ó scribentibus iudicata? Glo. de. scribẽtib⁹. dicit q̄ hic nõ exprimit de his sicut in. c. nouerit. de sen. ex. ⁊ videť quasi velle secus ꝺ casu. ℔dau. tñ per dictũ. c. nouerit. dicit idẽ de scribẽtib⁹ iudicata si iudicať sm statuta. de quib⁹ hic. secus si nõ iudicať sz statuta: q: tunc scribẽs sniam' nõ incurrit penã sed solũ iudicans ⁊ hec ꝓstitutio cũ sit penalis nõ debet extendi ad psonas non exꝑssas. regula in penis ii. vj. ⁊ quo ad hoc vltimũ idẽ Ben. ꝓmũ aũt qõ dicit ℔dau. quando iudicatur scõm statuta forte voluit ℔daulus elicere ex hac littera in eo quod punit scribentes talia statuta q̄si is qui scribit sniam ꝓformẽ statutis dicať scribere statuta. qõ tñ nõ ꝓcedit nisi poneret tenor statuti in sntia ⁊ tunc videť incurrere: q: tãq̄ officialis scribit statuta. ad hoc eni vt is qui scribit talia statuta vel dictat sit excõicat⁹ requirit sm ℔dau. q̄ tanq̄ officialis hoc fecerit. ꝑ hoc lr̃a ibi officiales. ¶ Oppo. ad hoc ne cle. vel mo. sen. vbi nõ sufficiat scriptura nisi sequať homicidiũ ⁊ eo casu quo inde sequit̃ homicidiũ sufficit qualitercũq̄z scribat aut dictet etiã nõ tanquã officialis. sol. ℔dau. q̄ ibi tenet tanq̄ dans auxiliũ ⁊ fauorez ꝓnũciã i. vt ibi no. Inn. ⁊ tenet vt ꝓdixi qñ inde sequit̃ homicidiũ vt ibi. hic aũt eoipso q̄ scribit vel dictat incurrit penam abiq̄ alia executiõe statuti. qõ no. ¶ Vicesimoquarto qro an in vsura mentali locum hz hec cle? Sol. ℔dau. q̄ non. q: licet creditor in iudicio ꝓfiteať suã prauã intentiõez tñ nõ põt repeti vt vsura sed vt quasi vsura ⁊ iniuste receptum. vt not. Host. c. ti. cõsuluit. dicens q̄ vsura mẽtalis debet restitui. ⁊ idẽ ibi Inn. ⁊ Ray. in sũma. c. ti. post principiũ. sec⁹ in acquisito p symoniã mentalẽ. de symo. c. vlt. ⁊ de hoc vltimo in seq. q. Quo ad primũ dicit ℔dau. q̄ vsura mẽtalis debet restitui qñ praua creditoris intentio inotescat debitori quocũq̄z. puta q: sic facere cõsuluit. dicto. c. cõsuluit. ff. q̄ me. cau. l. fi. §. senerator. de pig. ac. vel vniuersoz. de vsuris. qui semisses. de reiudi. c. in cãs. de cõfir. vti. ad nr̃az. de pig. illo vos. in fine. tũc eni cessет vsura pactionalis pacto tacite intellecto. secus si debitor nõ inotescat intentio q: tũc solus mens nõ obligat ad restitutiõem cum nõ sit ibi pactũ vel actio implicite vel explicite ⁊ sic dans gratis. ⁊ de his in regula peccatum. in. q. ij. ⁊. iij. col. ⁊ dixi eo. ti. in ciuitate. in ꝓma. q. vbi dico idẽ qõ nũc dixi q̄ si de intentione ꝓstare põt in iudicio cogi põt restituere. ⁊ b. c. su dicit esse locũ huic cle. q: tũc est vera vsura. idẽ eni opať tacitũ qõ exꝑssũ. ⁊ no. de so. cõpe. si diligẽti. ⁊ ꝓbať. ff. s. cer. pe. cũ quid. ⁊ ꝑ hoc de elec. significasti. si aũt de intentiõe nõ constat nisi in foro priuati adhuc tutũ est q̄ restituat. nõ tñ erit locus huic cle. que loqtur in foro iudiciali. Itẽ etiã si non põt in foro aie induci ad restitutẽdũ. puto q̄ possit aliter penitere: q: id qõ accepit non dicať ablatũ nec dicať vsura. ꝛ munus debite. i. nõ ex bona mente quesitũ. qõ plen⁹ dico in. d. c. in ciuitate ¶ Vicesimoquinto qro in eo qõ dixi in ꝓ. q. q̄ aliud in symonia mentali q̄ in vsura. quid est hoc dicere? Sol. licet sola mẽte ꝯmittať vsura eo mõ quẽ dixi in ꝓ. q. secus in symonia de symo. c. fi. Ratio diuersitať multiplex reddit̃ in. d. c. fi. qõ ꝓsequitur ℔dau. sed obmitto. q: dixi in. d. c. fi. vbi vltra rõnes alioz dixi q̄ melior rõ est: q: in symonia intentio nõ est causa ꝓpter quã detur. vt si recipio bñficiũ ⁊ in mente habeo aliqd dandi pro hoc ista non est cã quare ille det beneficiũ. similiter intentio ꝯferẽtis de aliquid recipiẽdo non est cã quare ipse cõferať tenať ꝯferre. mutuans aũt ez ꝺ spe aliqd percipiendi ⁊ alãs non mutuaturus hac sola spe ducit̃. ⁊ dato q̄ hec rõ vel alie de qbus in dicto. c. fi. nõ essent oino sufficientes. sufficit tñ ita scriptũ esse ꝓcipue q: vsura ⁊ symonia sũt crimina omino diuersa. ¶ Vicesimosexto qro an soluẽs vsuras peccet? sol. Math. ⁊ Steph. psequẽtes ea de qbus. c. ti. sup. eo. vbi cõcluditur q̄ non peccat si non est causa inducendi vsurarium ad fenerandum. vt quia erat alias feneraturus. ⁊ hoc si recipit ꝓ opere pio vel saltem indifferẽti. ⁊ q̄ ꝓ opere pio potest etiam induci vsurarius vt potius mutuet sub vsuris q̄ non mutuando permittat egentes mori: quia per hoc non suadetur sibi vt peccet sed vt euitet maius peccatum. ¶ Vicesimo septimo quero an in casu huius cle. isti incurrant excõicationem ipso iure? Glo. incontinenti Sol. q̄ sic. ⁊ idem ℔dau. ⁊ Lau. ⁊ de hoc. ŝ. in. ri. nota. ¶ Vicesimooctauo quero in eo q̄ punit obseruãtes statuta premissa an quo ad omnes obseruantes habet locuz hec pena? Glo. vt scripsi. soluit q̄ non nisi sint de personis exꝑssis. idem ℔dau. vt dixi. ŝ. q. xxiij. i fi. ¶ Vicesimonono quero an quod hic dicit de tribus mẽsibus habuit locum quo ad eos qui ediderát statuta ꝑ seipsos Sol. Ben. q̄ sic. ⁊ in hoc nota q̄ datur tempus triũ mensiũ ad hoc vt constitutio liget. sed regulariter duoz. aũt. vt fac. no. con. circa prin. de consti. c. ij. in glo. fi. ¶ Tricesimo qro an ante hanc cle. illi statutarij ⁊ alij de qbus hic erat excõicati

videtur q̄ fic.per.c.nouerit.z.c.grauem.de sen.excō. Laud. contra:quia hoc non est contra libertatē ecclesie q̄ ibi solum damnatur.

¶. Leterum. No.ibi occulte q̄ ad actus omnino occultos extēdit iudiciū ecclesie z eius pena.de hoc.j.in ꝑmo ꝙrario. Secūdo no.de dolositate vsurariorum.z de hoc remittit glo.satis.z dico.j.q.iij. ¶ Tertio no.ibi vix de hac dictiōe z quod vix fit tamen fit de cogna.spuri.c.ij.li.vj. ¶ Quarto not.q̄ cū de vsuris agit cogit reus edere instrumēta cōtra se.z sic si agit ad aliud ꝙtra ip̄m nō tenet edere.eo añt casu quo agit de vsuris debet ꝓcedi simpliciter de plano ꝛc. vt dicit glo.quo casu. ¶ Quinto no.q̄ quinit quis ex suis codicib⁹.xxiij.q.ij.sane. an añt stet ꝓ cis.dico.j.q.vj. ¶ Op.in eo quod dixi in.a.no.iudiciū ecclesie z eius penam extendi ad occulta quia de occultis cognitor est deus.xxxij.q.ij.erubescāt? Sol. Laud.q̄ vbi pena ꝓcedit ex claue vt ex censura ecclesiastica z peccatū ꝓ quo est dānatum lege diuina vt vsura z symonia extendit ad crimen etiā occultū.nam in vsura sola spes dānatur.co.ti.consuluit. sic etiā symonia mentalis dānatur.de symo.c.fi. ſm Laud. quia vltimū non ꝓcedit:quia ex sola mente nō cōmittitur symonia.vt dixi.ſ.e.cle.in pain.q.xxv. Jn alijs añt peccatis seu penis in quibus cessāt alterū predictoꝝ actus occult⁹ nō cadit sub precepto ecclesie militantis vt in contrario.de hoc.ſ.ti.i. tle.nolētes.§.notarij.vbi dixi in tertio no. ¶ Secūdo opp. in eo quod dicit vsurarios teneri ad edendū codices. nam solus vnus codex est in iure ciuili. Glo.licet.soluit q̄ hic accipit hoc verbū codices nō ꝓ oīe illius libri sed generaliter ꝓ oibus. ¶ Tertio op.q̄ non debēt cogi vsurarij edere suos libros.de ꝓba.c.i. Sol. Laū.q̄ hic spāle ꝓpter periculū anime.secūdo soluit q̄ ꝙrariū est regulare.fallit in rōnibus que sunt cōes.ff.de iure fis.in fraudē.§.ex his.z ſe.de edē.si quis. §.rōnem.z.l.argentarius.prima verior:quia inherendo huic vltime nullū spāle in vsurario induceret hec cle. ꝙtra id quod dico in sequēti ꝙrario.z generaliter quādo z qualiter debeat fieri editio.distinguit Lau.quia aut queris de lris aplicis seu quibuslibet alijs iudicialibus que sūt cōia z talia sunt edenda ꝺ rescrip.si āt.z.c.plerūq̄.aut ꝺ alijs z aut sūt cōia aut ñ.si sic debēt edi cum die z cōsule vt hic.si non cōia.aut vis vti aut ñ si sic aut aduersarius opponit q̄ sunt falsa z debēt edi cuz die z consule.de fi.instru.inter.aut non vult hoc opponere z debent edi sine die z consule ne prestet materia fabricādi falsum de fi.instru.Ex.perpetuus.vbi no.in gl.vlt.recepto pro iuramento de calūnia.vt no.de fi.instru.contingit.in glo.ij. si añt non vis vti z aduersarius vult per ea fūdare suā intentionem non sūt edenda.de ꝓba.c.i.z de triplici genere editiōis no.insti.de inuti.stipu.§.itē verboꝝ.ſm Lau.distingue plenius.vt dixi in dicto.c.i.de ꝓba. ¶ Quarto op.in eo qđ dixi in precedenti ꝙrario q̄ hic spāle vt vsurar⁹ teneatur edere q̄ imo sit de iure cōi.ff.de eden.l.iij. Glo.vide.soluit ibi sed si nō petit.vsq̄ ibi. Jtē scias.z hoc vult q̄ ꝙriū loquit in priuilegiato vt in fisco.secus in nō priuilegiato cui non fit editio rōnū que fiunt non rōne publici officij.fallit quādo petit editio ab vsurario vt hic.z sic vult glo.q̄ spāle inducit ꝑ hāt cle. ꝙtra vsurariū.z idē ¶ Paul.sed Lau.vt dixi in ꝓx. ꝙrario videt velle q̄ ñ sit spāle in vsurario.primū verius vt dixi etiā in precedēti ꝙrio.z dicit ¶ Pau.q̄ alⁱs nō tenet quis rōnes edere nisi sint cōes vel cōsuales vel eis vtāt.z in hoc q̄ dicit cōsuales nō apparet quid velit z forte corrupte loquit.vel vult dicere de rōnibus cōfectis rōne publici officij.z de hoc in sequēti ꝙrio.z hanc glo.abi lra. L. Et hanc ponit Jo.an.c.ti.quāq̄. li.vi.sup glo.antepe. ¶ Quito op.ad idē q̄ editio rōnū possit peti etiā a nō vsurario.ff.de edē.argētarius? Sol. ¶ Paul. stando ꝙrio ſm quosdā.z ſm hoc ml noui inducit. Alij vt refert dicūt z meli⁹ ſm ¶ Bet.de bella pti.q̄ aut rōnū editio petitur ab eo qui fecit nōe publici officij z tūc procedit opinio ꝑ dicta.aut ab eo qui fecit rōne nō publici officij z tūc idē quod in instrumētis.z ad ꝙrū ex hoc patet solutio:quia illa lex loquitur de argētario:ergo in alijs ius cōe est in ꝙrū.ff.ad munici. l.i.in fi.z hoc etiā vult glo.vt dixi in ꝑcedēti ꝙrio.ex his videret q̄ cū hodie nō sunt argentarij vel nūmularij publici imo scripture librorū conditorū ab eis sunt priuate.vt no.glo.ff.de edē.q̄dā.§.nūmularios.nō sit dare q̄ qs cogat edere libros nisi q̄ petit a fisco.vel q̄ ꝺ vsurariū.p ꝑdicta tñ Bar.in.c.l. q̄dam.in prin.z in.§.nūmularios.dicat hodie mercatores stationarios cogēdos ad edēdū libros sicut olim argētarij.licet libri nō faciāt plenā fidē nisi ꝺ ipsos scribētes.sed iter alios sa

ciūt semiplenā.vt no.ff.de iureiu.admonēdi.z sic videt velle q̄ liber rōnū ꝑ quēcūq̄ fiat est edēdus z ex hoc nil spāle videbit esse in vsurario pp hoc audiui dicētes q̄ mercatores z similes q hñt instar argētariorū cogūtur edere.sec⁹ in alijs q ꝑute in domo libros cōficiūt.nisi sint vsurarij vt hic.vel petatur a fisco ut ꝑdixi.z ſm h̄ si vsurari⁹ est public⁹ qui tenet mensā z facit libros nō est spāle q̄ cogat edere:q: idē de alijs publicis mercatorib⁹.sed si priuate tūc spāle:q: si nō esset vsurarius nō teneret.Alij dicūt q̄ dictū Bar.de mercatoribus ꝓcedit magis de eqtate q̄ de iure.z sic dicūt spāle in vsurario q: ō iure tenet edere vt hic.vel tenēdo dictū Bar.qđ cōiter seruat dic spāle in vsurario vt ꝓxime dixi. Jtē q: de libris alioꝝ nō vsurariorū erat opinio hic statuit de vsurario z sic in eo est certū.Ꝑterea licet hic dicat tñ de codicib⁹ rōnū.idē tñ ō quācūq̄ scriptura vsurarij:quia idez de pte qđ de toto.z ꝑ hoc.j.c.§. in glo.quid si in eo q̄ dicit de cedulis.z sic sentit eas edendas si extant.qđ secus est in non vsurario.qđ no.z de his etiā dixi.de ꝓba.c.i. ¶ Quero si fenerator negat se feneratorez an poterit cogi edere libros vt hic? Sol. Lap.q̄ anteq̄ cogatur cognoscet sūmarie an sit vsurarius.ſm no.de fo.cōpe.romana.§.cōtrahētes.li.vj.quod no.z ꝓ hoc littera ista que loq̄t de feneratoribus cōpellēdis.z sic ꝑsupponit q̄ de hoc nō dubitabat quin tales essent.qui ergo petūt quē cogi ad edendū tāq̄ vsurariū debēt ꝓbare hāc qualitatē ex qua fundat sicut cū quis cōuenit in loco rōne ꝓctus si negat ꝓctū debet de hoc sūmarie cognosci.qđ no. Jnno.in.d.§.ꝓhentes.z ꝑ hoc quod no.de fo.cōpe.si clericus.z.c.cū sit generale. ¶ Sedo q̄ro q: dixi in ꝓx.q.q̄ ꝓbari debet eū a quo petit editio esse ꝙrarium.quō hoc ꝓbabit? dic q̄ per argumēta.c.ti.cū in ꝙcessi.z dic vt ibi dixi.z ꝑ hoc q̄ non sit op⁹ ꝓbare ꝑ ꝓbationes necessarias est hec littera:q: vsurarij occulte ineūt z dolose ꝓct⁹ vsurarios ita vt vix comuna possint iuxta id. Qui male agit odit lucē.de offi.dele.cōsulunt.vnde ꝺ eos ꝑsumit vt ibi.z vt ecclē.bene.c.vno.de pig.illo vos.iō in odiū ip̄oꝝ admittitur ꝓbatio ꝑ argumēta.d.c.cū in diocesi.z de hoc in qōne seq.

¶ Tertio q̄ro q: dixi in ꝓxima qōne q̄ ꝑ argumēta cōuincūtur vsurarij quib⁹ argumētis poterūt cōuinci. Sol. Lau. q̄ ꝑcedet ꝺ ipsos recipiēdo in testes,psonetas z mediatores z alios cū qb⁹ dī crimē ꝛmissū.ar.de testi.qm aliq̄.z ꝑcipiet iudex sub pena excōicatiōis q̄ qcūq̄ aliqd scit sup hoc vēiat ad deponēdū.ar.de iureiu.ad nr̄am.ii.qđ etiā dico in.q.ꝛ.in fi. nā ſm Lau.vsurarij adhibēt oēm fraudē qua ꝑāt vt nō possit de his sciri vñ etiā non celebrāt ꝛct⁹ ꝑ se.fz ꝑ mediatores z pignora faciūt transire ꝑ tres vel plures man⁹ anteq̄ veniant ad se.dicit etiā Laud.q̄ pspicua iudicia ad quinquēdos vsurarios erūt si in ꝛctu vēditiōis exsoluēdo vt q: prius serūt reuendere pl⁹ recipiēt q̄ dederint:vel si fruct⁹ in sortez cōputāt.de quo remittit ad no.de empt.z ven.ad nr̄am.z ꝑ ibi no. possent obmitti q̄ ꝑsequitur Lau.sed q: vltra ibi no.q̄daz inserit ꝓsequor. Dicit ergo q̄ etiā quinquēs ꝑ illos qui ꝑntes fuerūt si ꝑ eos cōstabat q̄ volebāt recipe mutuo.fz vsurar⁹ me iduxit ad vendēdū. Jtē qsiderabit an pacta apposita claudicēt vt q: oia sūt in fauorē creditoris.z nihil vel parū in fauorē debitoris.vt sic possit apparere an aliqd lucri cōsequat vsurarius vltra sortē. Jtē qsuevit frequēter in ꝛctib⁹ penā apponere z similia q̄ iudex qsiderabit ad inferēdū crimē ꝺ eoꝝ fraudes.z de his in.d.c.ad nr̄az.z ꝑ Host.in sūma.c.§.q̄liter,z.§.quepena.dicit etiā Lau.posse dici hoc casu sufficere sūmariā cognitiōem.ar.eoꝝ que no. Jnn.de iureiu.ad nr̄az.ij.dic q̄ sūmaria cognitio sufficit in hoc solū q̄ sup ℔ crimē ꝓcederet sūmarie.ſ.de iudi.cle.dispēdiosā.nō añt sufficit sūmaria cognitio quo ad ꝓbatiōes eo mō de quo vt lite nō cōte.q̄ñ.§.q̄ si sup.vbi no. n gl.sic.C.q̄ sufficit ꝓbatio ꝑ iuramētuz. qđ dic vt ibi dixi.sed debēt ee ꝓbatiōes sufficiētes sicut q̄ñ agit ꝓncipaliter.in hoc tñ spāle qđ ibi alⁱs sup crimine requrit ꝓbatiōes luce clariores ꝺ vsurariū sufficit ꝓbatio ꝑ argumēta. vt ꝑdixi

¶ Quarto q̄ro qua actiōe petit ab vsurario vt edat libros z generaliter de quocūq̄ qui tenet edere rōnes? quero q̄ actiōe Ad ꝓmū dic q̄ ab vsurario petit editio huius cle.que inducit speciale in eo qđ dixi.ſ.in quinto ꝙrio de cōditiōe ex cano ne dixi.de restit.spo.sepe. Ad secundum dic vt in glo.vide in prin.que dicit q̄ rationis editio petit ꝑ actiones speciales a tutore procuratore ꝛc.vt in glo.sed ab eo qui fecit eas ex publico officio petitur per edictum de edendo.z idem ¶ Pau.qui etiam refert illud quod no.By.ff.de tute.z ratio.distrahē.l.i. §.officio.vbi dicit q̄ si petunt rōnes ab vsurario vel incidēter gratia alterius iudicij inchoati siue ꝑcesserit cōtractus siue nō

occasione cuius cõfecte sunt peti possunt officio iudicis: quia non subest alia actio. si vero petuntur principaliter si processit contractus vel quasi ex quo oritur actio cuius contractus occasione facte sunt petuntur actione descendente ab illo ꝙtractu sed si non p̃cessit cõtractus petũtur p officiũ iudicis ⁊ eis non exhibitis fit cõdẽnatio ad interesse. ff. de eden. si quis ex argentarijs. § ex hoc edicto. ⁊ de hoc p Bar. in d. §. officio. ⁊ i hac glo. ibi. ⁊ similes. ⁊ de hoc in spe. de instru. edi. §. videndum. in fi. ibi. l. i. C. de eden. ibi de hoc. ⁊ dixi de pba. c. i. ¶ Quito quero ad quid est vtilis hec editio ꝙtra vsuranos? So. patet ex textu: qz per codices suos poterunt cõuinci. pro hoc qõ no. Archi. eo. ti. q̃q̃. li. vi. Cõsueuerũt enĩ vt dicat ℣Paul. in codicibus scribere totã veritatẽ dan ⁊ accepti. licet aliud appareat per publica instrumenta. ¶ Sexto quero in eo qõ dixi in pri. q. p vsurarij per suos codices cõuincũtur. an stabitur codicib⁹ i eoꝝ fauorẽ. gl. vide ibi. Itẽ scias. q nõ. ⁊ idẽ ℣Pau. ¶ Op. ad hoc q imo ⁊ p eis ꝺbeat stari: qz qui recipit libros p se tenet recipe ꝙtra se. de censi. cuz olim. So. si vsurarius p duceret libros p se cõtra aliũ non crederet. ⁊ hoc vult gl. ⁊ iura que allegat. sed si cogitur vsurari⁹ ad instãtiã vsurarij edere libros ⁊ aduersari⁹ vtitur eis quo ad aliqua capla tenebitur illa capla etiã recipere cõtra se. d. c. cũ olim. qz nõ posset p pte approbare ⁊ p parte reprobare. sed quo ad alia capla nõ tenebitur stare libris: qz cessat rõ predicta. ⁊ de hoc dixi in. d. c. cuz oliz. i decimo ꝙtrario. ⁊ in. v. q. ⁊ p hoc etiã qõ dixi de cõfessione. de postu. bone. ij. ¶ Septimo quero i eo qõ dicat q vsurarij cõpellũtur edere libros p censurã ecclesiasticã. an possint alio modo ⁊ p̃cise fieri talis cõpulsio? Glo. quid cõtingat solum q nõ: dicẽs q multo vsurario non debet ingredi domum eius vel archã eius frangere. qõ singulariter not. Step. dicat q remediũ censure non excludit alia remedia cõtra cõtumaces in exhibẽdo. ⁊ sic sm eũ eo multo põt iudex mittere ad ei⁹ domũ ⁊ facere archã p quiri. ar. C. de eden. is apud quẽ. primũ verius: qz in ciuilibus non debet quis violari plenarie. ff. de iuris vo. plerigz. ⁊ l. sed etiã. alias sed is. secus in criminalib⁹ vt ibi no. glo. ¶ Octauo quero an cõtra iudeos vsuranos sit locus huic cle? Gl. c. ibi ⁊ qz. q'nõ directe. sed indirecte sic. qõ dic vt in glo. ⁊ idẽ ℣Paul. dicens q directa ⁊ indirecta excõicatio equiparatẽ. j. ti. i. cle. vna. post prin. ⁊ ad illud nihil ad nos de his qui foris sunt. de diuor. gaudem⁹. rñdet ℣Pau. q illõ loquit de pena spũali. vt no. xxvij. q. i. sepe. ¶ M ono ꝙro an heredes vsurarioꝝ cõpellãt edere per hanc cle. Glo. vsurarios q sic. p hoc sm La. qz ex quo succedũt in vniuersum p̃supponũtur ad eos pruenisse. ar. e. ti. tua. de hoc per ℣Host. in sũma e. ti. §. que pena. v. hac pena. ¶ Decimo ꝙro quid si vsurarius dicat se nõ habere rões vel illas p̃didisse? Glo. quid si arguit credẽdum esse sacramẽto eius. Cõtrariũ tenet dicẽs q debebit pbare amissiõez cum casu. ℣Pau. distinguit an dicat se p̃disse. ⁊ p̃cedit qõ dicat glo. p̃supposito enĩ q cõstet eos habuisse nõ credet q per diderint nisi pbent cũ tractet de lucro ipsoꝝ ⁊ alioꝝ dãno cum forte aliter non possint vsure probari. facit. ff. de eden. argẽtarius. in fi. de pur. ca. c. i. sed si dicunt se non fecisse libros. dicat ℣Pau. in hoc standũ iuramẽto ipsoꝝ nisi pbetur cõtrariũ cum hec negatiua non possit aliter pbari. qõ no. ⁊ p hoc qõ sequtur in glo. de vsurario qui scribit in cedulis quas lacerat. ff. de re mili. nõ oẽs. §. a barbaris. ⁊ i fine. s. qui veritatẽ scirũt venãt ad docẽdum. qõ etiã dixi. s. q. vij. in pn. nã ⁊ ꝙtra vsuranos põt iudex p̃cedere ex officio. vt no. ℣Imo. in. c. ad nostrã. alle. in glo.

¶ Sane. No. de verbo ptinaciter. de quo remittit glo. ij. ⁊ exponit La. ptinaciter. i. obstinata ptinacia. dicẽs q alis nõ incurreret penas infrascriptas de sum. tri. cle. vna. §. porro. in fi. ℣Paul. dicit q ptinax dicit qui valde impudẽter aliquid tenet ⁊ affirmat. ⁊ sic si loco vel per lubricũ lingue quis assert id de quo hic nõ est hereticꝰ. xx ij. q. ij. qõ ait. quod dico. j. q. v. ⁊ est ptinacia in malo pleuerãtia in bono. Ben. exponit ptinaciter. i. cum p̃sistẽtia incorrigibili. xxij. q. pe. dixit. vbi de hoc. ⁊ omnes iste expositiões tendunt ad idem. ¶ Secũdo no. q cõtra suspectos de heresi p cedit ex officio. ar. de p̃sump. li⁹. de pur. ca. inter. c. ti. filij. ꝺ accu. vt officiat. li. vi. i quib⁹ no. archi. qualis sufficiat. ¶ Tert o no. de dictiõe tanq̃. q̃ sm ℣Paul. hic est expressiua veritatis. de excess. prela. numis. i. in prin. de dolo. put alibi similitudinis. vt li. non cote. quomã. ad finẽ. ¶ Op. q asserens hereses non est peccatum non sit cẽsendus hereticus: qz nec vsurarius qui facto hoc asserit ex hoc censet vsurarius. cum tamẽ plus sit facto aliquid facere q̃ verbo. ff. de edil. edi. si tamen. § i. de ap. ad audiẽtiã. ⁊ c. dilecti. i. vbi de hoc glo. i. in fi. soluit q hic grauius puniũtur facientes per modũ hic expressũ q̃ facientes. ⁊ ex hoc infert plus puniri auctorizãtem q̃ facientem idẽ La. dicẽs q quidam sunt auctorizãtes de quibus hic. ⁊ isti magis puniũtur q̃ cooperantes vel facientes vt predixi. ⁊ pro hoc. xxiij. q. iij. alioꝝ. xi. q. iii. qui consentit. quidã sũt cooperãtes in exequẽdo ⁊ perducẽdo ad effectũ. de quib⁹. ꝺ. ecclc. in prin. ⁊ hi etiaz magnã penam incurrũt. s. excõicationem vt ibi. sed non tantã quantã ꝓme dixi. sunt ⁊ tertij qui non p se sed cũ eoꝝ domib⁹ fauent eis. ⁊ de istoꝝ pena. eo. ti. c. i. li. vi. sũt quarti qui per se vel per alios p se vel pro aliis vsuras exercent ⁊ isti nõ tñ delinquũt quãtum primi quo ad qd dũmõ credũt peccatum esse vsuras facere. licet velint potius lucrari q̃ peccatum vitare. xv. q. i. merito. ⁊ isti diuersas penas incurrunt. carẽt enĩ sepultura. Itẽ si clerici sũt deponũt ab officio ⁊ bñficio. de hoc. e. ti. q: in oibus. ⁊. e. ti. c. i. ⁊. ij. li. vi. ꝺ vi. ⁊ ho. cle. clerici. de excess. pla. inter. xiij. q. iij. ⁊. iiij. per totum. Ex his dic ad ꝙtrariũ q licet magis sit aliqd facere facto q̃ ꝟbo. nõ tamẽ ex hoc inferr q exercens vsuras sit magis puniẽdus q̃ asserens hoc non esse peccatũ. nam vltim⁹ incidit i aliud crimẽ graui⁹: qz est hereticus vt hic. Cõtrariũ aũt ꝓcedit qñ is qui facit facto. ⁊ is qui facit verbo cõmittũt idez crimen quod hic nõ est. de hoc. j. q. vj. Sedo op. ad idẽ qz hereticus est qui male sentit de articulis fidei vel sacramẽtis ecclesie. de hereti. ad abolẽdam. in prin. qõ non videt facere is qui asserit vsuras nõ esse peccatũ. Glo. nõ solum soluit q etiã est hereticus qui puersũ dogma vel falsas vel nouas opiniones gignit aut sequitur per iura que allegat. ⁊ idẽ ℣Paul. dicens q hereticus etiã est qui falsam vel exortam expositionem in diuinis scripturis ponit cõtra id quod tenet ecclesia: quia tales aliter scripturam intelligũt q̃ spiritussanctus flagitet a quo scriptura est inspirata. l. di. si quis diaconus. ⁊. c. si ille. in fi. lxxx. di. si illud. xxv. q. i. violatores. i. q. ij. igit. ¶ Tertio op. ad idez qz sepe de aliquo cõtractu dubitatur an sit cõmissa vsura. co. ti. naugãti. quo casu in dubio videt q impune posset asseri. p ⁊ cõtra. ff. de reiudi. cum prolatis. p hoc qõ no. de p ostula. c. vno. li. vi. Sol. Lau. q hic loquit quãdo nõ est dubiũ quin sit vsura: qz tunc asserere q nõ sit peccatum est heresis. secus si dubitatur. vt in. c. naugãti. Quid aũt sit vsura. dico. j. q. vij. ¶ Quero an hec littera ibi si secus. ꝓcedit siue sit vsurarius siue non? Glo. i. q̃ sic. pro hoc quod dixi in ꝓmo ꝙtrario. naz etiã nõ vsurarius ptinaciter asserens exerceri vsuras non esse peccatũ magis peccat q̃ exercens qui hoc nõ asserit. vt ibi dixi. ¶ Secõ quero quidã pagan⁹ factus xp̃ianus petit a papa q ei det aliquez a quo instruatur in fide ⁊ deput. tus instruat non in fide sed contra vt q adoret ydola an excusatus est conuersus ad deum? Sol. ℣Bath. q nõ. quia ignorantia iuris naturalis non excusat si est discretus: quia nil refert in his de capere vel decipi posse. xvi. q. i. si cupis. ⁊ de hac ignorantia dicitur. Qui ignorat ignorabit. xxxviij. di. qui ca. Itez debuit consulere pontifices. vt no. xxj. di. c. i. ⁊ de hoc. ꝺ. de sum. tri. cle. vna. ⁊ hoc etiã vult ℣Pau. qui in verbo affirmare dicit ꝺ q cedere etiã si ex mala doctrina hoc dicat nisi essz parat⁹ hoc corrigi. xvi. q. i. li cupis. xxiij. q. i. hec est fides. xxiv. di. c. i. ⁊ dic hoc ꝓcedere in exemplo p̃misso. ⁊ similibus in quibus ignorantia nõ excusat: sed in alijs difficilioꝝ põt esse q quis male credẽdo nõ peccat. ĩmo meretur. vt dixi de sum. tri. c. i. vbi etiaz dicit ℣Imo. Non est hereticus qui male credit. puta qz ductus rõne naturali credit patrem maiorem vel pauorẽ filio dũmodo sic credat: quia credit ecclesiã sic credẽ. quod dic vt ibi dixi. ¶ Tertio quero aliqs errat in corde. tñ nõ ꝓdit ad exteriora an est excõicatus? Sol. ℣Bath. q quo ad ecclesiaz que non iudicat de occultis. de symo. sicut nobis. in fi. nõ est excõicatus sed quo ad deum sic. de sen. ex. tua. in fi. pro hoc. x xxv. q. v. xp̃iana. ⁊ qz cogitationis penam nemo meret in foro ꝙtentioso. de pe. di. i. cogitatiõis. ij. q. v. ℣Suluisti. xxxij. q. vlt. §. is ita. ver. inter cetera. secretoꝝ enim solus deus cognitor ⁊ iudex. xxxij. di. erubescant. ⁊. c. placuit. vi. q. i. si oia. facit i. q. i. qui studet. in prin. in glo. nũquid. xxiij. q. iij. deus. ⁊ vi ꝓbari. xv. q. vi. c. i. v. pter. Cõtrariũ no. xxiij. q. i. c. i. in glo. ii. que dicit q hereticus quãtũcunqz occultus est excõicatus. quod etiam tenet Ray. in summa. de sen. ex. §. ⁊ est sciendũz ⁊ sic videtur spãle in crimine heresis. dicto. c. cogitatiõis. pro hoc qz peccatũ voluntatis punitur. xlix. di. hinc etiam. v. põderosius. vbi põderosius a ꝓmotione repellit qui mente peccauit nec ad actum ꝓcessit sed tenendo primũ. dicat ℣Bathe. qõ ad hoc rñdet q ibi de lege dei que tales repellit. non autem

de ecclesia põt intelligi quando est totaliter occult⁹ per iura superi⁹ allegata. uel ibi de peccato in corde ꝛ fine opere: non tamẽ totaliter occulto. ꝓ hoc littera ibi ad lasciuiã defluens secus si totaliter qz tunc nõ repelleret. de tẽpo. ordi. ex tenore. de hoc ꝓ Archi. in. d. c. j. xxiiij. q. j. ꝛ in. d. c. hinc enim. et dic ut dixi. s̃. de hereti. cle. j. §. verũ. in. vj. ꝛ. vij. q. ꝛ ꝓ ℔ qõ dico in seq. q. ꝛ. j. q. xj. ¶ Quarto q̃ro in eo q̃ dãnatur de hereti q pertinaciter affirmat exercere vsuras nõ eẽ peccatuz quid si nõ affirmat nec negat: sed accẽs hoc consentit? Glo. inde remittit ad no. de sum. trini. c. j. in fi. in vltu. glo. vbi dicit q ex mente iudicat hereticus. ꝓ hoc quod dixi in ꝓma q. ¶ Quinto quero in eo qõ dixi in ꝓmo notabili q̃ si ioco uel ꝓ lubricũ lingue qs asserit exercere vsuras nõ eẽ peccatuz non est hereticus: an ex hoc puniend⁹ est saltem alio modo? Sol. Lap. q extraordinarie poterit puniri arbitrio inquisitoris ꝛ imponetur ei saltez aliq̃lis leuis penitentia salutaris. xvij. di. nec licuit. xxiij. q. . hec ĉ fides. uel etiã i nullo ꝓiudet fm eũ. ꝛ hoc vltimũ veri⁹ respectu inqsitoris. sed ordinarius ad quem spectat corrigere prauos mores. de of. or. c. j. ꝛ. c. irrefragabili. poterit extraordinarie punire q̃ per iocuz: quia talis iocus nõ est ꝓmittendus ꝓ quem venit ad crimina. ff. ad l. aqui. nam ludus. de homici. continebat. vbi de hoc in glo. Item quãdo ꝓ lubricum lingue si fiunt in culpa ut hec lubricitas in eo causaretur puniri debet: alis secus. ¶ Sexto quero si nõ asserit verbis sed factis puta inhumaniter tractando eos q̃bus mutuat. uel quid simile agendo? Sol. Lap. q si ex hoc grauata ẽ eius opinio. ut possit dici de hoc diffamat⁹ uel suspectus p:ocedi poterit ut hic in fine dicitur. ꝓ hoc. xj. q. iij. extimant. ꝛ. c. non solũ. vbi dicitur q nõ solum verbis sed etiam factis deũ negamus. ꝛ de hoc etiam. s̃. in ꝓmo cõtrario: nõ tamẽ poterit iudicari hereticus nisi quando asserit vsuras nõ esse peccatum. ꝛ sic videt veri⁹ q nec etiã possit cõtra eũ procedi de suspitione uel infamia nisi q̃n suspectus est uel infamatus q sic asserat: quia hec lra non debet extendi. ¶ Septimo q̃ro in eo qõ de vsura dixi. s̃. in. iij. contrario. quid est vsura? Sol. Laud. q est quicquid vltra sortẽ in cõtractum mutui acgritur. dicẽs q mutuũ cõsistit in his tm̃ q̃ consistunt numero ut pecunia. uel põdere ut piper ꝛ alie res põderabiles. uel mẽsura ut bladuz vinũ ꝛ silia. xiiij. q. ij. pleriqz. ꝛ speciale est in mutuo ut in eo tm̃ cõmittat vsura: quia exquo facta est res mea nõ tibi sed mihi debet. ea. q. si fenera ueris. vnde dicitur vsura quasi vsus rei. versus. Quicqd ad est sorti rõne rei mutuate. Si petat exigat intendat sit semp vsura. ꝓ hoc ea. q. vsura. ꝛ ℔ si causa lucri recipit illud plus. sec⁹ si causa dãni vitãdi ut in seq. q. De hac diffinitiõe vsure dic ut dixi. co. ti. in cuitate. ¶ Octauo quero in eo quod dixi in ꝓma. q. q põt recipi vltra sortez causa dãni vitandi an hoc sit verũ? Sol. Lau. q sic. ut si debebat soluere in pascha centũ cũ quibus volebam ire ad nundinas emptur⁹ merces si distulisti soluere ꝛ ex ℔ sum dãnificat⁹ potero petere q vltra sortem restituas dãnum. maxime in ꝛtractib⁹ bonefidei: q: non petit tanq̃ vsura; sed tanq̃ interesse: non iure actionis: ꝛ officio iudicis ut reddat indẽnis. ff. ꝓ so. socii. de fide ius. peruenit. xiiij. q. iiij. q̃n. vbi de hoc. ꝛ interesse no. xij. q. ij. si quis de clericis. de hoc dixit in. d. c. puenit. ꝛ de interesse dixi de sen. exc. sacro. ꝛ per ibi no. dico hoc procedere q̃n iste erat mercator qui cũ pecunijs cõsueuit negociari: alis sec⁹. ꝓ hoc quod no. Ly. C. de vsur. aut. ad hec. in. iij. q. ꝛ quod ibi not. co. ti. cõquestus. ¶ Nono quero si duo ꝛtrahunt societatem ut vnus ponat pecuniam ꝛ ali⁹ laborẽ ꝛ lucrũ ꝛ damnum spectet simul ad vtrũq;? dicit Laud. q licitum sit. ff. ꝓ socio. l. q̃nta. ¶ Decimo quero si qs gratis dimittit vsuras feneratori an licz illi retinere? Sol. Laudu. referens qõ no. Hosti. de sen. excõ. cũ desideres. §. iij. vbi dicit q sic. etiaz si fenerator non reddiderit nec obtulerit pecuniã. de hoc ꝓ euz in suma. §. que pena. sub. §. est aũt vsura. Quidam theologi tenẽt q nullo modo põt remitti in odiũ vsurarũ. Sof. dicat q si aliquo timore fit remissio de toto uel parte nõ tenet. sec⁹ quando pecuniã oblatam gratis remittit: qõ videt approbare Hosti. in locis p̃allega. de hoc in regula peccatum. li. vj. ꝛ plene ꝓ Frede. in consilijs. cxix. vbi dicit q si quis non coactus nec deceptus pecunia etiã nõ oblata liberaliter remittit vsurarius ẽ immunis a restitutione. qõ placet. sed quia solẽt fieri fraudes. nã aliq faciũt tales remissiones ne grauent per instrumẽta q̃ forte vsurarius hz ꝓ se uel simili de cã. ideo de his circũstantijs est diligẽter ingrendũ. q̃n aũt pecunia offertur tũc videt nõ ꝓsumendũ q̃ aliq̃ de causa remiserit nisi ex mera liberalitate. ¶ Undecimo q̃ro an licite exigant vsure ab hijs q̃ quos licite pugnam⁹ ut sunt sarraceni? So. Alexan. referẽs quosdã dicere q sic: dũmodo nõ ex cupiditate: ꝛ zelo charitatis ut macerent vsuris q non põt domari armis hostes enim dicũtur quib⁹ uel impator uel papa bellũ indixit. ff. de capt. l. hostes. ꝓ hoc qõ no. de restit. spo. olim. j. si ergo ꝓ vim possum⁹ eos iuste occidere ꝛ oĩa per vim auferre et nra facere iure belli. xxiij. q. v. dicat. ꝛ. q. vij. c. j. ꝛ. ij. videt etiam vsurã exigere. nõ enim refert vtrũ aperte an clam ex insidijs pugnet. xxiij. q. ij. dñs. nec debet qs cogitare q̃liter hostem superet dũ tamẽ superet. Ouidius. Non refert armis cõtingat palma dolisue. ꝛ hoc videt tenere Alexath. dicẽs ꝛtra per id qõ dico. j. q. xvij. ¶ Duodecimo quero ꝓsupposito qõ dixi in ꝓma. q. q̃ licite exigant vsure ab hijs ꝛtra quos licite pugnam⁹: an clericis liceat ab his exigere? Sol. Alexath. q non: q: clerici ꝛtra nullos debent arma mouere: q: arma clerico ꝓ sunt lach: yme. xxiij. q. viij. cõuenior. ꝛ de hoc in se. q. ¶ Decimotertio q̃ro an a iudeis christiani licite possint vsuras exigere? Sol. Alexath. quosdam dicere q nõ: q: cõtra eos nõ licite pugnat. xxiij. q. vij. dispar. ꝛ sic cessat id qõ dictum est. s̃. q. xj. Hugo. dicit q nullo casu vsura est licita ita q̃ nec ab hostib⁹ licite recipit cũ in veteri testõ ꝛ ꝓfect⁹ in euangelio ꝛ in canonib⁹ generaliter ꝓhibeatur. Ad aliud cũ dicat q possim⁹ auferre hostib⁹ sua. rñdet q possum⁹ i bello. xxiiij. q. ij. dñs. nõ aũt ꝓ vsuras cuz ut p̃dixi sint ꝓhibite. ¶ Op. ad hoc. xxiiij. q. iij. ab illo. vbi dicitur. Nõ feneraberis ꝓximo tuo sed alieno. So. q dicit non feneraberis ꝓximo tuo ꝓhibitio ĉ. q subdit alieno est ꝓmissio cã vitãdi maioris mali. ꝛ de hoc in. d. c. Alexathe. dic ad ℔ ut dico. j. q. xix ꝛ placet opi. Hug. plus q̃ id qõ dixi. s̃. q. xj. p̃ supposito tm̃ q illa opinio esset vera q̃ vult ut licite exigant vsure ab hostibus: tm̃ adhuc ꝓcedit qõ dixi. s̃. q. ꝓ. q clericis hoc nõ liceret q nõ debẽt talibus lucris inhiare. ne cler. uel mo. ꝓ totũ. ¶ Decimoquarto q̃ro in eo q̃ dicit hereticũ eẽ asserere vsuras nõ eẽ peccatũ: an hoc sit indistincte verũ. põt enim esse q ℔ esserunt aliqui dicẽtes vsurariũ nõ eẽ obligatũ restitutioni põt etiã esse q hec asserũt dicẽtes q bn̄ est obligatus restituti omi. sed facta restitutione nõ tenet aliẽ penitere sicut in mutuo ꝛ silib⁹? Glo. ꝛ ex his tangit ℔ licz nõ sit formaliꝫ. ꝛ videtur velle q vtroqz casu sit loc⁹ huic lre. ꝛ quia de ꝓmo videt modicũ dubij. ideo ꝓbat tm̃ de secũdo dicẽs q obligat⁹ restitutioni ex delicto etiã post restitutionẽ tenet penitere ꝓ iura q̃ allegat. Pau. aũt exp̃ssius ℔ explicat dicẽs. q licz ꝓmi magis erret tm̃ vtrũqz ĉ hereticuz. ꝛ ad illud qõ dicit glo. de mutuo ꝛ silib⁹ de quib⁹ facta restitutione nõ est op⁹ pnia. rñdet q obligat⁹ ex ꝛctu licito soli hõi obligat. vnde sufficit q hõi satisfaciat. sed in furto rapina ꝛ vsura offendit de⁹ ꝛ ꝓximus. vnde satisfacto ꝓximo expedit q ꝓ penitẽtiã satisfaciat deo. qui lesus fuit ꝓ contẽptũ. ꝛ allegat Pau. cadẽ iura q̃ allegat glo. ꝛ. ff. de fur. q ea mẽte. vi bo. rapt. l. pe. ¶ Op. ad hoc q: facta restitutione sit sublatũ peccatũ. regula peccatũ a ꝛcto. li. vj. Pau. q regula nõ ponit modũ ꝛ cãm dimittẽdi peccatũ per cõsequẽtiã necessariã. sed ordinẽ ꝛ ꝓpetatẽ Refert tm̃ By. dixisse in eadẽ regula q leges allegate in glo. ꝛ d. l. qui ea mẽte. loquũt de rigore iuris ciuilis. regula vo de benignitate canonica. ꝛ intelligit Pau. By. voluisse q facta restitutione tollit peccatũ. qõ dicit Pau. nõ ꝓcedere: quia idẽ de iure canonico. nã restitutio nõ tollit penã tpalẽ peccati: imo nec pnia uel baptism⁹. de diuor. gaudem⁹. vbi de ℔. xxvj. di. deinde. xxviij. q. j. c. ij. xxiij. q. iij. si ille. xxxij. q. ij. admõere. nec põt facere debitor qn vsurari⁹ peccet extorquẽdo. de ℔ per Hosti. in sũma de peni. penul. col. v. sed nũqd sufficit. ꝛ ver. se. dic q By. alit dicit q si is q abstulit aliena nõ hz facultatẽ rei restituende absoluet: q: nemo põt ad impossibile obligari. regula nemo. li. vj. licz forte fm rigorẽ iuris ciuilis nõ sit excusat⁹: q: pson̄e difficultas debitorẽ nõ excusat. ff. de ver. ob. ꝛtinu⁹. §. illud. dic tm̃ veri⁹ videri q etiã fm rigorẽ iuris ciuil excusẽt. qõ dic ut ibi ꝓ eũ. ꝛ ex ℔ apparet q dictũ By. nihil facit ad p̃missa. ¶ Decimoquinto q̃ro cũ vsure subiacẽt restitutioni ut ℔ dicit. ꝛ dixi i ꝓmo. q. in quo foro p̃t peti? Sol. Lau. q triplex ĉ vsura. q̃dã vera deducta in pactũ: uel alis exp̃ssata. de excess. pla. int. vbi dabant. xj. ꝓ xij. quo casu petunt in foro eccle ꝓ cõditionẽ indebiti uel officiũ iudicis. ut no. co. ti. michael. ꝛ. c. j. li. vj. q̃dã ĉ mẽtalis qz sola spe cõmittit. nec aliqd exteri⁹ de ea patet: ꝛ talẽ nõ põt peti iure fori: sed tm̃ iure poli i foro aie nisi aliq̃liꝫ ꝓ cõiecturas possit exteri⁹ reuelari: q: tũc sec⁹. co. ti. cõsuluit. ꝛ. c. i ciu tate.

de pig.illo vos.de empti.⁊ vẽdi.ad nr̃am.cũ silib⁹.de ꝗ quo ad id quod dixi de vsura mẽtali.dic ut dixi.s.in p̃n.q.xxv.⁊ dicit Lau.q in foro aie peteꝫ p viam supplicationis gratiose ab heredib⁹ defuncti si heres recepit emolumẽtũ.sed si nihil recepit sufficat de mẽte corrupta pn̄iaz agere.ar.de symo.c.fi.tertia ẽ accessio q̃ licz sit agmentũ uel accessio ad sortẽ.nõ tamẽ est vsura ut in casu societatis.qõ dixi.s.q.ix.⁊ ibi petiꝫ tanq̃ interesse ut cũ quis certat de dãno vitando.qõ dixi.s. q.viij.⁊ ꝗ debet peti i foro ꝓprio q: acto: dz seq sortũ rei.⁊ fie si reus ẽ laic⁹ petiꝫ in foro seculari.ar.de to.có.ex tenore.dic de hac tota qõne cor̃ quo p̃t peti vsure ut dixi i p̃n.q.xviij ¶ Decimosexto q̃ro qd in casib⁹ in quib⁹ iura pmittũt vsuras ut dote uel in decimis male detẽtis ⁊ silib⁹.de qbus.co. ti.c.j.⁊.c.cõquestus.xiij.q.iij.in fin̄a? Sol. Laudu.q si a marito laico exigiꝫ in foro ecclesie id quod pcepit vltra sortez ⁊ ipse excapit ꝗ sibi licuisse ꝓ dote ⁊ petit se remitti ad iudicez secularẽ nõ audiet.q: iudicis ecclesiastici ẽ cognoscere an sua sit iurisdictio.de sent.excõ.si inde.li.vj.ꝓ ꝗ quod dixi.s.in p̃n.q.viij. ¶ Decimoseptio q̃ro an sicut papa decreuit i certis casib⁹ nõ esse peccatũ recipere vltra sortẽ ita possit in oib⁹ ita q de peccato vtraq; lege dãnato possit facere nõ peccatũ? Sol. Laud.q nõ: q: aliq̃ licẽt in singulis q̃ nõ in vniuersos põt eni papa particulariẽ aliq̃s psonas habere ne ꝺhant matrimõiũ: nõ tñ oĉs: alꝫ puerteret statũ fidei qõ nõ licz.qõ no. ⁊ ꝓ ꝗ vltimo ẽ qõ no.de quer.ꝺiu.ex pnblico. ¶ Decimooctauo q̃ro si vẽdo castrũ sub ꝺdition̄e q si vsq; ad certũ tẽpus offeram tibi p̃cium venditio resolu̇tur si cõtingat q ꝓ modico p̃cio vẽdiderim? Sol. Lau.q iure fori nihil potest peti cũ ex forma ꝙtract⁹ nõ sit vsurari⁹: sed iure poli posset sibi fieri cõscia.xviij.q.iiij.qcũq;.⁊ ꝗ dũ viuit.eo aũt defũcto si nõ ꝓcepit aliena restitui nõ tenent heredes.licz possent grat facere.sed si ꝓcepit aliena restitui adhuc non p̃nt cõpelli: sed bene faciẽt si aliqualẽ emẽdã faciãt habito respectu ad valorem rei ⁊ cõem extimationẽ q̃ dz cõsiderari: q: non ex affectu singulo;: sed cõi extimatione sunt p̃cia rerũ statuenda.ff.ad l.fal.p̃cia.cuz ḡ nõ fuerit facta emptio cõi extimatione debet posse agi ad supplemẽtuz.ar.de vsuris in ciuitate.dic q hec sunt paruz ne essaria.nã dũmodo vẽditio teneant ex forma nec sit facta in fraudẽ vsurarũ nõ tenet emptor sibi facere conscientiã: quia res tantũ valuit quãtũ vẽdi potuit.de emp.⁊ vẽdi.cum dilecti. ¶ Decimonono q̃ro an hec dispositio locũ habet in iudeis asserẽtibus vsuras nõ esse peccatũ? Glo.vlti. ibi iudei.soluit p̃mittẽdo q iudei ꝓ ꝗ q nõ sit peccatũ inducũt. Deutero.xxiij.⁊.xiij.q.iij.ab illo.ad q̃ glo.nõ respõdet sed remittit. In questione aũt dicit q hereſis nõ cadit in iudeis.nã constat q peccant in articulis fidei q sapiũt humanitatez christi ⁊ tñ ecclesia sustinet.dicit tñ glo.q possent per ecclesiã cõpesci si alia dogmatizarẽt inẽ christianos. Idẽ per oĩa Pau.dicẽs ut dicit etiã glo.q cum iudei nõ sint de gremio ecclesie diuisionẽ ab ea facere non possunt ⁊ sic nõ p̃nt dici heretici: cũ hereſis dicat diuisio. ⁊ dicit ab electione.xxiij.q.ij.hereſis.⁊.c.se.electio aũt ẽ ex duob⁹ alterũ p̃eligere uel vnũ ab alio diuidere.ꝑmo ⁊.iii. Et ibi.xlv.di.de iudeis.j.q.vij.cõueniẽtib⁹.de baptis.maiores.§.vlti.de here.c.ij.cũ silicz eni sint creatura dei: nõ tñ eccliẽ q̃ non cõs regñant ꝓ baptismã: nõ canonibus nõ artant.ij.q.j.multi. Idẽ Senze. ⁊ ad illud. Nõ feneraberis fratri tuo.rñdet q large ibi accipit verbũ fratri.quia oĉs sum⁹ fratres ⁊ filij Adę. Itẽ in eo dẽ Deutero.c.xxv.dicit q a nullo recipiant vsure. Ad.c.ab illo.rñdet cum dicit ibi ab illo vsuras exigere cui nocere deſideras.qõ legitur negatiue.i.sicut nulli dz nocere ita ⁊ a nullo vsuras recipere.vnde nec ab hostib⁹ licet quanq̃ aliqui ibi ꝙtra.qõ dixi.s.q.xj.⁊.xiij.⁊ dicit ꝓ Hosti.eo.ti.salubriter.⁊ ꝓ Archi.in.d.c.ab illo. ¶ Vicesimo q̃ro qd intelligit lr̃a per verbũ ordinarijs? Soluit Lap.q de ep̃is.eo.ti.ad abolẽdaz. ⁊.c.excõicam⁹.j.⁊ eo.ti.ꝓ hec.li.vj. ¶ Vicesimoꝑmo q̃ro in eo q dicit de diffamatis de ꝗ crimine.quid de occulti? Sol. Pau.q licz sint excõicati tanq̃ heretici.ut no.xiij.q.j.§.j.⁊ s.de here.cle.j.§.verũ.vbi dixi in.vj.⁊.vij.q.tñ ecclia nõ iudicat de occultis.de symo.sicut.i fi.xxxij.di.erubescãt.vj.q. j.si oĩa.xxxij.q.v.c.vlti.iõ non ꝓcedet: nã ⁊ volũtarius symoniacus excõicari nõ dz.ut no.j.q.j.qui studet.facit.xv.q.vj. c.j.ver.pessimũ. Idẽ Lap.dicẽs q ꝑus dz de infamia ul̃ suspitione ingri q̃ multa ꝓcedetur ad inq̃sitionem veritatis. ¶ Vicesimosecũdo q̃ro q̃liter ꝓcedetur ꝯ suspectos ul̃ diffamatos? glo.vlti.dicit q ꝓ modũ de quo.s.de hereti.cle.j. Idẽ Pau. Lap.dicit q ꝓcedi põt altero de duob⁹ modis ꝑmo ut dicit de p̃sumptio.lr̃as.ut exigatur ab eis iuramentũ uel cautio ⁊ imponat penitẽtia.secõ modo.ꝓcedi põt ut iudicet eis purgatio.de pur.cano.inẽ quã.si prestare noluerint ꝓcedet ut habet.eo.ti.excõicam⁹.j.§.j.⁊ idẽ si in p̃stando de fecerint.d.c.inter.in fi.practicã aũt ꝓcedendi ponit Ad Bath. diecẽs q̃ vult tnte ꝓsequi sic ꝓcedat: quia si ẽ aliq̃s diffamatus uel suspect⁹ de hereſi debet eũ citare ⁊ examinare: ⁊ si cõfitet bñ quidẽ.⁊ si nõ cõfitet dz eũ in tuto carcere custodire ⁊ põt in cõpedib⁹ ponere.d.clc.j.⁊ inqrere. Inq̃sitione aũt ꝓfecta aut plene ꝓbatũ ẽ aut semiplene aut nullo modo.si plene oĩa bona hereticĩ sunt publicata.eo.ti.vergẽtis.⁊.c.excõicamus.⁊.eo.ti.eũ secũdũ.li.vj.⁊ si voluerit redire dz abiurare hereſim.quo facto restituẽtur ei bona.d.c.vergentis.in p̃n.⁊ ponet in ꝓpetuo carcere ad pn̄iaz. sed hodie inq̃sitores p̃nt hanc penã mitigare sicut eis videbit.eo.ti. ut cõmissi.§. ⁊ illox.li.vj.⁊ si post abiurationẽ recidiuauerit uel si a p̃ncipio ad fidem redire noluerit uel pn̄iaz nõ adimpleuerit tãq̃ relapsus tradet curie seculari.eo.ti.ad abolendam.⁊.c.excõicam⁹.de verbo.signi.nouim⁹.si aũt semiplene ꝓbata ẽ hereſis puta ꝑ vnũ testez uel grauẽ infamiã ⁊ ipse negat dz subiici tormẽtis.d.clc.§.duro.nã illud crimẽ grauꝫ est crimine lese maiestatis.d.c.vergẽtis.in quo subiicit reus tormẽtis.C. ad.l.iul.maie.l.iij.⁊.l.nullus.fortꝫ ergo in hereſi.facit.vj.q. j.§.verũ.vbi crimẽ lese maiestatis eqparat symonie ⁊ hereſi Itẽ credit vni reuelanti insidias factas esse p̃ncipi seu cõspirationẽ.⁊ idẽ de crimine lese maiestatis.lxxix.di.si qs papa. d.§.verum.no.spe.de testi.§.restat.ver.xxj.alꝫ ver.ꝗ tamẽ fallit.⁊ facit q̃ idẽ no.de ꝓsumpt.§.fi.ver.⁊ idẽ est. Itez in capitalib⁹ ⁊ atrocib⁹ aliter veritas hꝫ nõ põt nisi ꝑ tormẽta. ff.de questi.l.j.v.q.v.illi q.de deposi.c.j.⁊ crimẽ hereſis est plus q̃ capitale.hec tñ tormẽta humanitẽ ꝓ iudicẽ tpanda sũt ⁊ de his dixi de reg.iur.cũ in cõtemplatione.⁊ si ꝑ tormenta cõfitet nisi post depositionẽ tormẽtoꝝ persistat non nocet.ff. de confes.l.j.§.diu⁹.si aũt psistat puniẽdus ẽ ut ꝓprie dictum est.sed si nõ cõfitetur uel non psistit in cõfessione si de ꝗ grauiter ẽ diffamat⁹ iudicet sibi purgatio.de purg.cano.inẽ.in qua si defecerit puniet ut dictũ est.sed si se purgauerit ⁊ ẽ vehemẽter diffamat⁹ uel suspectus põt ei ꝑponi tpalis pena.d. c.inẽ.de ꝓsumpt.lr̃as.in fi.sed si leuiꝫ est suspectus uel infamat⁹: nec ptinaciꝫ in errore psistit non puniet tẽporali pena. sed põt imponi pn̄ia.eo.ti.accusatus.§.si vo.li.vj.dz tñ suspectus de hereſi sine leuiꝫ sine vehemẽter abiurare hereſim in quã si postea incidit ꝓ relapso habetur si suspitio fuit vehemens.d.c.accusatus.in p̃n.si aũt leuis nõ habet ꝓ relapso licet sit grauiter puniẽdus.eo.c.in p̃n.ver.si aũt. Ex his infert Ad Bathe.ꝙtra quosdã inq̃sitores q ab his ꝙtra quos ꝓbatũ est de hereſi erigũt pecuniã ⁊ ꝓcessum delet qõ faciẽtes incidũt in penã.s.de hereti.cle.ij.ver.inq̃sitorib⁹. si autez nullo modo probatũ est de hereſi qd iuris: nõ ꝓcedit Ad Bathe. nec expedit.quia reus debet absolui sine difficultate. de fi.instru.inter.

¶ De excessibus platorum.

Requens. Sũma ut in glo.primo viginti nouẽ gravamina q̃ prelati religiosis inferebãt.scõo ꝓ uidet ibi: verũ.tertio ponit trigesimũ gravamẽ ꝙtra qõ ꝓuidet ibi: ⁊ qñ.⁊ quanq̃ cõueniat vnuz casum vsq; ibi: ⁊ qñ tñ. q: plura lego ꝑ partes ⁊ licz possent fieri tot particule quot gravamina. tñ faciã de ꝓma pte solũ q̃nq; ꝓticulas ponẽdo sub qualibet ser ḡuamina ꝑter vltimã sub q̃ erũt tñ quinq;. ¶ Nota q ad ea q̃ frequẽter emergũt ⁊c. de ꝗ de despõ.ĩpu.lr̃as. ¶ Secũdo nota q hic ꝓuidet ꝙtra gravamina q̃ ꝓlati religiosis inferũt.cõcordat eo.ti.sane.de ꝓule.dilecti.⁊.c.quanto.de cẽsi.cle.ad nr̃am.alibi epi cõquerunt.de relig.eo.ti.ac cedẽtib⁹.de ꝓuileg.cũ ⁊ plantare.⁊.c.tuarũ.⁊.c.pastoralis.⁊ eo.ti.epoz.li.vj. ¶ Tertio nota q ꝓlati dicũtur hic nõ epi ibi ceteri ecclesiarũ ꝓlati. alibi ꝓlati dicũtur soli epi.de sepult. cle.dudum. Laud.de ꝗ ibi dixi in versi.ab olim.q.xvij.⁊ ꝓ ibi not.ꝗ non ꝓbatur ibi: quia ut ibi dixi loqtur ibi de quolibet ꝓlato qui hꝫ epalem uel quasi.hic aũt capit magis gñaliter etiã pro ꝓlatis ꝓticulariuz ecclesiarum.de qbus de offi. ordi.cũ ab ecclesiarũ. ¶ Quarto nota q ꝓuidendũ est ut religiosi habeãt quietem ⁊ ꝗ ꝓpter ociũ ⁊ vitã contẽplatiuam. de sindi.c.vnico.de renũci.nisi.in fi.⁊.c.post trãslationẽ.xvj.

q.j.sicupis.z.c.placuit.ij.dicit thi Lau.q libent se retrahũt ad actuam mittẽtes manũ ad aratrũ z respicientes retro.de apost.quidã. ¶ Quinto nota q nõ debẽt plati capere religiosos.z dicat glo.qnta q etiã plati ℔ facientes sunt excõicati.p hoc q cũ prelatus facit aliquid nõ iuridice tenet ac si cẽt puatus.de resti.spo.¶querente.de ℔ per Archidi.de offi.ordi.si epõs.li.vj. ¶ Sexto nota ibi in casib⁹ nõ cõcessis q in casib⁹ a iure cõcessis nõ dicũtur plati excedere capiendo religiosos. quia iuris executio nõ hz iniuriã.ff.de iureiuran.l. iniuriari. §.j.de elec.cũ ecclesia vulteran.i. ¶ Septio nota de cõminatione q̃ fit p interminationem pene.z hec nõ ligat ad penaz ut dicit glo.℔ non ligat.z de hoc.j.q.iij.z in hac glo.in fi.de homici.significasti.z videt expressim.C.cõminationes eplas l.interlocutio.Beñ. ¶ Octauo nota q decime pñt deberi exemptis nec tunc debent plati ꝓhibere eis absolui ut ℔: sed potiꝰ exhortari ut soluãt.de deci.c.j.li.vj.cũ ex precepto debeãtur.xvj.q.j.reuertimini.de decimis.tua.Ipsis exẽpti nõ debeant.ex pcepto nisi habeãt ius parrochiale in loco.de decimis cũ contingat.alis debent ex priuilegio.de decimis.dilecti.z duobus.c.sc.uel ex pscriptione.de pscrip.de quarta.de priuileg. accedẽtibus.z.c.si de terra. ¶ Nono nota q nõ debent hi qui debent redditus religiosis soluere ꝓhiberi. est enĩ cõtra iusticiam cũ quilibet teneat restituere aliena.regula peccatuz li.vj.z dicit Dau.q verbũ reddit⁹.omnes puent⁹ includit hoc dicit ꝓpter dñam q̃ fit inter fruct⁹ z redditus.de q̃ dixi de decimis pastoralis.in.iiij.q.tñ ut ibi dixi cõiter accipiunt p eodẽ.de quo etiã ibi dixi in.iij.q. ¶ Decimo nota q nõ debent grauari religiosi etiã indirecte grauando molẽtes in eorum molẽdinis z coquẽtes in furnis eoꝝ uel aliter ut in lra. z cõcordat de priuile.quãto.q̃ ut dicit Dau.tñ de priuilegiat loqtur.hic vero generaliter vult dicere q hec lra ꝓcedit siue sint exempti:siue non.ꝓcedẽs tamẽ littera in vbo exemptis videt obstare.sed pncipiũ lre ibi quoꝝdam religiosoꝝ facit pro:quia gsaliter loqtur z hoc placet.z ĩ eo q lra dicit de exemptis.retulit se ad id quod cõiter accidit.nã prelati non ꝓcedũt indirecte 2tra religiosos nisi quãdo directe nõ possunt ut qz sunt exẽpti.tamẽ si sic,ꝓcedũt adhuc est locus huic littere.de hoc.j.in tertio 2trario.quo ad aliud aũ quod dixi de furnis.queri posset an qlibet de vicinia teneat cõtribuere ad refectionẽ furne vicinie si corruat.de quo,remittit Dau.ad no.in spe.de cẽsi.§.nunc dicendũ.ver.item pone.vbi dicat q sic.etiam si velit vsui renũciare.ut dixi in.c.j.de eccles.edifi. ¶ Undecimo nota dñam int seruientes z vasallos z domesticos.z de seruientibus dicit Dau.q nõ refert an gratis uel aliter cõstricti sunt.z ℔ de seruitio licito.De domesticis dicut in glo.in verbo domesticos.z qui dicãtur de mestica no. de testi.in literis.de ver.signi.sicut.li.vj.z an gaudeant priuilegio dñi.no.de priuile.tuarũ. ¶ Duodecimo nota ex predictis in primo notabili q priuilegiat⁹ in se priuilegiat⁹ est etiã in his psonis q̃ habẽt ab ipso dependentiam. p ℔ de ꝓcel.p ben.auctoritate.in fi.li.vj.nam grauãdo illas videt ipse grauari:z ℔ vult hec lra q̃ multa grauamina subditoruz seu habentiũ agere cum religiosis ponit p vno habitu respectu ad ipsos religiosos q grauant.vnde ut dicit Dau.a vbo molẽtes.vsq ad versum z appellatiõib⁹.oĩa includũtur sub vno grauamine.z de ℔ in seq.notabili.z fm ℔ exponc lram.j.ibi bona illoꝝ.s.vasalloꝝ uel domesticoꝝ uel participantiũ religiosis modis pmissis.luez Dau.z Benz.expenãt illorum sez religiosoꝝ.sz pma verior p pdicta. ¶ Decimotertio nota ex his q̃ dixi in duob⁹ primis notabilib⁹ q iniuria que fit meo domestico occasiõe mei dicit fieri mihi.hinc dicit Bar. ff.de no.ope.nunci.de pupillo.§.si quis ipse.q.xx.qõ ẽ sufficiens met⁹ p hanc lram.z facit.ff.qõ met⁹ cã.isti in fi.qõ no. singulariẽ. ¶ Decimoqrto nota ibi minime deferẽtes.ꝯ iudices qui nõ deferũt appellat⁹ omb⁹ rõnabilib⁹:z ꝓpẽ ℔ puniri debẽt.ij.q.vj.decreto.de appel.de pace.z hoc vult glo. puniẽdi.z de ℔.j.q.v. ¶ Decimoqnto nota 2tra iudices q appellãtes carcerib⁹ mancipant.nulla eni fit iniuria iudici ex hoc q appellat ab eo.C.de ap.z in maiorib⁹.z de ver.mãcipari.ꝫ.de homici.cle.j.post ꝑn.z dicit Dau.q est idez qõ deputare.de eta.z q̃li.ut hi qui emãcipare autẽ est idẽ quod liberare.ut no.de priuile.tuarum.z dicit Ben.q in casu isto sunt excõicati.p hoc qõ dixi.ꝫ.in.v.notabili. ¶ Decimosexto nota q religiosi qñq habent capellas pleno iure subiectas.de hoc in glo.in ver.pleno iure.z exponit Dau.i.quo ad tẽporalia z spũalia.xvj.q.ij.c.j.de priuile. cum z plantare. §.in eccles,s. ¶ Op.q possunt plati ꝓhibere ne audiantur missse religiosoꝝ ut matrices ecclie nõ deserãtur.de parroch. ut dñicis.So.ut in glo.quid tamẽ.que dicit licitũ esse audire missas religioꝝ.tamẽ sine preiudicio parrochialiũ ecclesiarũ.z sic videtur intelligendũ de missis nõ publicis.cẽquo dicq plati possint ꝓhibere quando agerẽt de ꝓiudicio parrochialium ut in 2trar o.uel fm Dau.hic loqtur de parrochijs exemptoꝝ.q non debẽt ꝓhiberi:alis si non habent parrochias pñt dicere missas votiuas z diebus ꝓuans uel alijs ex causa z sic vult q quãdo habent parrochias possũt dicere missas etiaz publicas.p hoc.xvj.q.j.agapitus.vbi de hoc.z vtraqz expositio de pdictis vera est. ¶ Secũdo op.in eo q puidet ne religiosi excõicentur absq causa rõnabili.nam de hoc ꝓuisum erat.de sen.excõ.sacro.glo.contra hos stat contrario.dic q hic non ponitur hoc pro specifico grauamine.nã ut dixi.ꝫ.in.xij.no.totum hoc a vbo molentes.vsqz ad versum z appellationibus.ponitur p vno grauamine.z de pena excõicationis iniuste.dicit Alb Bath.q est multiplex.primo quia tenetur actione iniuriarum.xj.q.iij.illud.z.c.temerarium.secũdo quia punitur tanq sacrilegus.xxiij.q.iij.non ĩ perpetuum.tertio quia debet carere sacra cõione z arceri ab ĩgressu ecclesie inquantuz superior iudicauerit.xxiij.q.iij. de illicita.z quod ibi dicit de arbitrio superioris hodie intelligitur de mense.de sent.excõ.sacro.sic no.in.d.c.de illicita. in glo. hodie.que etiam dicit aliter posse intelligi quod ibi dicit de cõione uel arceat a cõione hominũ arbitrio superioris: prior expositio placet.z hodie statur.d.c.sacro.vbi interdicitur ingressus ecclesie z vltra hoc condemnatur excõicator ad interesse excõicati z punitur etiã arbitrio superioris si culpe qualitas postulauerit.additur z alia pena.de sentẽ.excõ.c.j.li.vj. ¶ Tertio op.q non fuerint opus pudere ne religiosi grauarent indirecte grauando molẽtes ꝛc.quia ꝓuisum erat de priuile.quanto.glo.in verbo voluntatis.fol.q ibi de exemptis uel priuilegiatis.hic aũt generalit de omnibus. quod dicit ut dixi.ꝫ.in.iiij.no. ¶ Quarto op.in eo q permittit religiosis appellare ꝓpter gũamina illata molentib⁹ ꝛc.q: nõ audit appellans nisi cuius interest.ij.q.vj.non solent.de elec.cũ int. R.Sol.Laud.q interest religioꝝ ne grauent molentes ꝛc.z maxime si grauant intuitu religioꝝ.p hoc quod no. Inno.de appel.dilectis.z Host.de proba.licet.in fi.de ℔ dixi.ꝫ.de reli.cle.si dñm.in pn.q.j.z.ij.z in eo q Lau.supplet maxime ꝓcedit respectu illorum qui subsunt religiosis. quo ad molẽtes aũt in molendinis z coquẽtes in furnis stat p tñ:quia si istis fieret iniuria nõ contemplatione religiosorum non interesset religioꝝ ab hoc appellare: z hoc sentit Dau.qui dicit q si lra ibi ob predicta refertur ad grauamina illata seruientib⁹ domesticis z vasallis:tũc colligitur ℔ q dominus pro iniuria subditi ex qua offenditur appellare potest.de hoc per Archi.de re iudi.ad apostolice.in glo.hoc videtur no.de priule.auctoritate.in glo.vlti.li.vj. si autem verbum ob predicta.refertur ad grauamina illata religiosis tũc cessat argumẽtum. Dau.vult dicere q quando iniuria fit molẽtib⁹ ꝛc.aio iniuriandi religiosis tũc non colligitur ℔ q dominus pro iniuria subditi possit appellare. nam fm hanc expositionem appellat p sua tñ.pro hoc.ff.de iniu.itẽ apud quem.§.si quis. ¶ Quinto op.in eo q ꝓhibet platis ne capellanos religiosoꝝ prohibeant ministrare in ecclesijs pleno iure subiectis religiosis sine cã legitia:z sic videt q cã legitia possunt.cum tamẽ de exemptis non debeant prelati se impedire.de offi.ordi.graue.Sol. Dau.stando pro si religiosi sunt exempti.z dicit tunc q hic dicit de causa nõ legitima ut factum exageret.secus si non cẽnt exempti.quia tunc littera stat plane z exemplificat de cã legitima:puta excõicatiõis suspẽsionis z interdicti. Alb Bath.dicit q ex causa legitima prohibere possunt:puta si terra est interdicta ul cessatũ a diuinis de priule.eporum.li.vj.de sen.excõ.cle.j. per que iura videt intelligere etiã de exemptis.i la tamẽ iura nõ dicunt q prelati tunc punire possint:sed pena imponika iure p iura pdicta.ideo verius qõ dixi. ¶ Sexto op.ad hoc q imo etiam si religiosi sint exempti debent capellani ipsorum esse subiecti epo rõne cure auctorizabilis recipiẽde ab epo.de capel.mona.c.vno.li.vj. Sol. Dau.arguẽdo ex hac lra q cõmissio cure auctorizabilis spectare pot ad inferiorẽ epoꝝ:si nõ faceret hic vim an eccla spectaret ad religiosos pleno iure ul nõ. dicunt ergo q vbi spectãt pleno iure sicut religiosi instituũt z destituunt irreqsito epo:sic videtur q instituti possunt curam gerere z sic habet consuetudo.ad hoc de supplẽ.neg.p. c.j.i fi.sic allegat Dau.z videt allegare cle.vnã. de supplẽ.

neg. pla. q̄ parū facit. Laud. videt̄ idem sentire cuꝫ Pau. lꝫ nō clare. Hosti. de of. archi. cū sat. dic̄ q̄ cura ē inꝑscripti bilis. dic ut ibi dixi q̄ est inprescriptibilis iure ꝓpo. sed ꝑscri bi potest ut qs exerceat tanq̄ vicari⁹ epi. ⁊ sic cōiter religiosi habētes eccl̄ias pleno iure ꝑscribūt. q̄ꝫ aūt habēt pleno iu re: q: eximit̄ eccl̄ia etiā quo ad populū: ⁊ tūc ex ꝓuilegio vidē tur eis cōcessa iura quasi ep̄alia. ⁊ p cōsequēs ⁊ ipsa institutio auctorizabilis. ¶ Quero in eo q̄ lr̄a ibi in casib⁹ nō concessis a iure videt̄ permittere q̄m expressis a iure ꝑnt prelati re ligiosos capere ⁊ incarcerare qui sunt illi? Sol. ut in glo. vj. ⁊ idem Lau. dicēs q̄ extra casus exp̄ssos a iure religiosi de sinūt ee sub ptāte ordinarioꝝ tam ipsi q̄ eoꝝ bona: qō deno tat verbū exēptio. nisi ꝯtrariū oñdat a iure quod oñdit in di ctis casibus cōcessis a iure. ⁊ hoc quo ad psonas. de vi. ⁊ ho. cleri. cle. dyocesanis. quod dic ut ibi no. i glo. ij. Itē quo ad bona. de ꝓuileg. p exemptionē. li. vj. ⁊ dicit Pau. q̄ in casi bus in qbus exempti sunt de iurisdictione ordinariorum posſunt ab eis capi sicut nō exempti. seruato. c. eos. de sen. excō. li. vj. ⁊ in hac glo. in fi. hanc glo. qdam nō habent. ¶ Secū do q̄ro de intellectu lr̄e ibi: per interminationē penarū? Sol. Laud. exponēdo interminationē. i. cōminationē: quia sub pena excōicationis uel maledictionis diuine uel simili preci pit̄ ne soluant̄ decime religiosis uel qd simile. de iurepa. re latum. in fi. ¶ Tertio q̄ro an p talem interminationē fera tur sn̄ia? dic q̄ nō. qō dixi in vij. no. Laud. distīguit. q: aut ꝓmo erat lata excōicatio ⁊ postea interuenit cōminatio ⁊ tūc infert sn̄iam excōicationis ita q̄ erit duplici sententia ligat⁹. de sen. excō. a nobis. i. quod non ꝓbat̄ nec est verū. aut nō ꝑcessit excōicatio ⁊ aut fit a canone: aut ab hoīe. ꝓmo casu nō infert excōicationē. xxx. di. per totum. que iura probant q̄ p talia verba anathema sit non fertur excōicatio. sed exponitur sit. i. fiat. secūdo casu respicit̄ iudex. naꝫ si ꝓhibet sub pena ex cōicationis ne tale quid fiat si ꝓbari potest q̄ aio excōicandi hoc fecit tenet. Itē si dicit se facere aio excōicandi stabit̄ dicto eius: quia eius est interpretari. de sen. excō. inter alia. dic q̄ per interptationē seu p cōminationē stantem in meris terminis cōminationis nō fertur sententia. quia v̄ba hec nō operantur pōt tamē ee q̄ ex alijs ꝓbabitur sn̄iam latā ee ⁊ hoc in his in quib⁹ nō est ꝓdita verboꝝ forma sicut in excōicatione q̄ ferť etiam p verba nō oīno ꝓpria dūmodo constet de mente ex cōicantis. ut dixi de offi. dele. c. j. ¶ Quarto q̄ro an religio sis cōpetat aliq̄ actio ꝯtra ꝓlatos q̄ impediunt eis solu decimas uel reddit⁹? dicit Pau. q̄ pnt agere ad interesse. de de ci. cle. j. vbi dixi in. vj. ꝯtrario. ¶ Quinto q̄ro in eo qō dixi s. in. xiiij. notabili q̄ nō deferēs appellationi puniri dz q̄ pe na? sol. Lau. q̄ si est clericus dz deponi. ij. q. vj. decreto. si lai cus i. xx. pondo. auri multari. C. de appel. q̄n iudices. qō vltimū dicit Bēze. ꝓcedere in causa ciuili. sed in causa capi tali tenet. l. iul. de vi. pu. ff. ad. l. iul. de vi. pub. l. iulia. cui⁹ pe na no. de ordi. cog. c. ij. in glo. j. ¶ Sexto quero in eo q̄ isti incarcerabāt appellantes. quid si ante appellationē reus erat in carcere an remittet̄ ad iudicē ad quē? Sol Laud. q̄ ma gna questio de hoc erat in studio tolosano cuꝫ archiep̄o nar bon̄. dicit aūt q̄ quia erat in facto non vult p̄cipitare sn̄iam. dicit Det. de ancha. q̄ custodietur per iudicem a quo si ē ap pellatū ab interlocutoria: quia gesta p eum tenēt. de ap. non solum. li. vj. si aūt a diffinitiua tūc cum tota iurisdictio sit de uoluta ad iudicē ad quē. d. c. pōt potere q̄ sibi remittat̄ carce ratus sicut remittit̄ ꝓcessus. C. de eden. is apud quē. de ap. c. j. li. vj. nam carceratio est de ꝓcessu. ad quod nīh. l allegat sz ꝓbat̄ de here. cle. j. post ꝑn. p hoc quia iudex ad quem exeq tur sentētiam si cōfirmabitur ꝑma. quod vltimuꝫ dicut dixi de offi. dele. pastoralis. §. p̄terea. ⁊ quia ut patet ibi ex ibi no. nō indistincte hz iudex ad quē exequi videt̄ q̄ ꝓpter dubiuꝫ euentum carceratus nō remittit̄ ad iudicem ad quē sicut etiā is qui captus ē per iudicē secularem non remittit̄ ad eccl̄iasti cuꝫ si allegat se clericū: sed interim donec de clericatu discu tiat̄ per secularem si ante capturam habebatur p laico. de sen. excō. si iudex. in fi. li. vj. ⁊ hec q̄n a diffinitiua est appellatū. si aūt ab interlocutoria tunc donec discutit̄ articulus appella tionis retinebit̄ p iudicē a quo. ⁊ sic intellige quod dixi. s. in illo mēbro quādo appellatum ē ab interlocutoria. sed post dis cussionem si ꝓnūciatuꝫ fuerit bene appellatū: quia iudex ad quem surrogat̄ iudici a quo. de appel. ut debitus. pōt iudex ad quem petere sibi remitti uel ad suū mandatū faciet seruā ri in carcere ꝑmi iudicis.

Aer· Nonnulli. Nota ibi abbates mona chos ⁊c. q̄ lz noīe monachoꝝ cōp̄hēdat̄ abbas. de sym. c. fi. tñ aliq̄n exp̄mit̄ ⁊ trūq; ut hic. ⁊ h cā maioris exp̄ssionis. ¶ Secūdo nota ibi cōuersos exemptos. q̄ cōuersi exemptoꝝ nō semp sunt exempti. ⁊ dicit Pau. q̄ addidit verbū exemptos. quia nō oēs cōuersi sunt religiosi ꝓuilegiati ⁊ exēpti. de ꝓuile. cū ⁊ plantare. §. de cōfratrib⁹. ⁊. c. ut ꝓuilegia. de dec. cle. j. in fi. ⁊ ex hoc videtur Pau. non facere dr̄iam inē cōuersos ⁊ oblatos. naꝫ sepe ac cipiūtur ꝑmiscue. dic tñ q̄ distinguūtur. de ꝓuil. p exempti onē. li. vj. q: cōuersi ꝓpriē sunt q obligant̄ ad substātialia re gule. de sen. excō. non dubiū. ⁊. c. parrochianos. oblati autez nō obligant̄ ad substātialia regule. sed habēt quēdā modum viuendi. ⁊ de his de ꝓuil. ut ꝓuilegia. ver. h aūt. ⁊ quo ad hāc lr̄am dic q̄ verbū exēptos. refert̄ ad abbates monachos ⁊ cō uersos. in h enī notant̄ ꝓlati q̄ eos suspēdebāt ⁊ excōicabāt ac si non eēnt exempti. ¶ Tertio nota q̄ clerici q̄ subsūt ex emptis pleno iure nō sunt sub correctiōe dyocesani. xvj. q. ij. c. j. ¶ Quarto nota q̄ in aliqbus tenent̄ exēpti dyocesanis ibi etiā in aliq⁹ nō tenent̄. ⁊ ē sensus lr̄e ac si dicat q̄ etiam si nō parerēt in his in quib⁹ tenent̄ nō deberent sic incōsulte p eos ꝓcedere in his quib⁹ non tenent̄. dicit Benze. q̄ illa pnt denegare. de excess. pla. cū ad quorūdā. ¶ Quinto nota q̄ vitāda ē facilitas i sentētijs ꝓferēdis. C. de sen. ex peri. recī. l. ij. maxime in sentētijs cēsure. de sen. excō. c. j. li. vj. ¶ Sexto nota q̄ nō debēt ꝓlati capere religiosos exemptos. ⁊ dicit Pau. q̄ h faciētes sunt excōicati. de sen. excō. si clericos. li. vj. idē Ben. ꝓ hoc. s. ea. cle. in pn. in. v. no. ¶ Septio no. q̄ ꝓlati ab exēptis nō debēt exigere charitatiuū subsidiū. de hoc. j. in. iij. ꝯtrario. ⁊. j. q. j. ij. ⁊. iij. ¶ Octauo nota q̄ ꝓlatos q̄ insolitas exactiones imponūt. de h in glo. in ver. q̄ iura ⁊ dicit Benze. q̄ ex eo q̄ ꝓhibet insolitas videt̄ ꝑmittere de solitis. ix. q. iij. cōquest⁹. ff. cō. p̄di. vēditor. §. si constet. de h ꝓ Anno. de cau. pos. cū eccl̄ia. de ꝑscrip. si diligēti. ¶ Nono nota q̄ non⁹ census nō debet īponi eccl̄esijs. de h in glo. decimū. ⁊ in ea ibi ꝓhibem⁹. ⁊. c. sciētes. ⁊. c. ꝓterea. ⁊. c. eccl̄e sijs. Benze. de h in. d. c. ꝓhibem⁹. in glo. ij. ⁊ ibi dicit Ben. q̄ ep̄s non pōt imponere nouū censum ꝓ seipso. sed ꝑ alijs sic. co. ti. cū clerici. ⁊ fin Hosti. sit dr̄ia inē imponētē ⁊ recipi entē. de instī. c. fi. de iurepa. p nr̄as. facit de reb. eccle. nō alie. cle. si vna. Pau. ¶ Decimo nota q̄ ꝓlati nō debēt ꝓhibe re snias delegatoꝝ aplicoꝝ mādari execution: imo pot⁹ de bent parere ⁊ exeq siue iuste siue iniuste. de offi. deleg. si q̄n. ⁊. c. pastoralis. nisi in casu. de rescript. cū cōtingat. Laudu. dic ut in. eo. c. pastoralis. §. q: vero. ¶ Undecimo nota de cōseruatoribus⁹ ⁊ eoꝝ ptāte. de offi. dele. c. j. ⁊. c. fi. ¶ Duodecimo nota q̄ nō debet ꝓhiberi tabellionib⁹ cōficere istrumēta in causis exēptoꝝ. nam tabellio tenet̄ in licitis cōficere in strumēta. de tab. §. j. col. iiij. q: ē publica ꝑsona. de fi. instru. si istr̄a. ibi ꝑ publicā. ⁊ dicit seru⁹ public⁹. de vsu. quanq̄. li. vj. facit de ꝑscrip. ad audictiā. ⁊ ideo dicit Bēze. q̄ licz ꝓlat⁹ eis inhibeat ex h nō debet resistere: q: alteri cōpetit ex benefi cio iuris cōis rēqrere tabellionē qō bñficiū inferior a ꝓncipe nō pōt. de hoc. j. in. vj. q. ¶ Decimotertio no. q̄ nō dz ne gari iusticia nec iuris cōsilium nec aduocatus. ⁊ quo ad illud de iusticia facit q: iudex timore odio amore uel ꝑmio non dz eam dimittere. xj. q. iij. quatuor. de here. cle. j. §. verū. vnde nō est tali inhibitioni obtēperādū cū sit ꝯ deū. xj. q. iij. iulian⁹ quo ad illud ꝯsiliarijs ⁊ aduocatis. ꝓ h q: nemini est denegā da defensio. de excep. cū inter. ⁊ hec sustinet̄ per cōsiliarios ⁊ aduocatos. xiij. q. vlti. nō sane. de h etiaꝫ. j. in. vj. ꝯrio. ⁊ ꝓ h de aduocato. de of. udi. c. j. de iudi. pastoralis. ut lit. nō cōte. c. j. ¶ O p. quia h in ꝑn. clericos subditos exēptis comparat ipsis exēptis. cū tamē ipsi clerici non sint exēpti. de ꝓuil. tuaꝝ ⁊. c. p exemptionē. li. vj. Sol. Laud. q̄ ꝓuilegiū exemptoꝝ ad eos se extendebat. dic q̄ verbū pleno iure positū in textu h̄ indicat. als enī non dicunt̄ pleno iure subeē. ꝓ hoc qō dixi s. ea. cle. in pn. in. xvj. no. ¶ Secūdo op. q̄ nō fuerit op⁹ ꝓ uidere in h q̄ ꝓlati inf dicebant ecclias exēptoꝝ. nā sn̄ia ē nul la tanq̄ lata a nō iudice. de iudi. at si clerici. glo. si de exēptio ne. soluit stando ꝯ eo casu quo de exēptione cōstat. idem Pau. dicēs h verū etiā si exempti nō cōpareant suū ꝓuile giū allegaturi ex quo ē notoriū. de h. iij. q. ij. si epūs. de accu. veniens. als si non eēt notoriū valeret ꝓcessus ordinarij: nisi allegent ⁊ ꝓbēt ꝓuilegiū. de ꝓuileg. cū ꝑsone. in fi. li. vi. secū tñ dicit Pau. de clerico citato coram laico: q: nō tenet̄ cōpara re. ut no. xxiij. q. viij. cōuenior. ⁊ spe. de cita. §. j. ver. sz pone.

quia laic⁹ nō pōt cognoscere de tali ꝑuilegio. de sentē. excō. si iudex. li. vj. ⁊ obmissio allegationis ꝑuilegij nō pōt laico iurisdictionē dare i clericū cū ipse clericꝰ exp̄sse ℔ nō pōt. de foōpe. fideligēti. de ℔ in regula scīēti. li. vj. ⁊ p Inno. de verſigni. ex pte. ⁊ dic p. d. c. si iudex. q⁹ si nescīt essꝰ clericꝰ nec alleg̃at. tenet ꝓcessus iudicis laici: q: iterum habeꝫ ꝑ laico. ꝑ hoc qō dixi. s. ea. cle. in pn. q. vj. ⁊ in hac glo. ibi: cum dilectus. ⁊ xvj. q. j. frater. ¶ Tertio op. in eo q⁹ phibet p̄latis exigere charitatiuū subsidiū. cū tñ hoc de iure sibi liceat. de censi. cuz apostolus. Sol. Lau. q⁹ hoc licet preterq̄ in exemptis si habent cuā animarū per se uel suos vicarios nisi sint exēpti i capite ⁊ i mēbris. dicit Dau. q⁹ a nō exēptis p̄nt exigere si subest cā: puta itinerationis ad papā. ut no. Inno. de sta. regu. c. j. ⁊ Hosti. de offi. ordi. cōquerēte. licz Jo. an. cōtrariū. x. q. iij. vnio. sic allegat Dau. ibi. tñ glo. solū dicit q⁹ ꝑ itinere ad papam uel ad regē nō p̄nt epi vltra statutū petere. p. d. c. cū apostolus. ⁊ sic videt potiꝰ dicere q⁹ ex causa p̄nt cū moderatione. dicit etiaz Dau. q⁹ p̄nt exigere si habēt itinerare ad imperatorem uel si sustinēt maximas expensas ꝑ factis eccle sie uel ꝓpter litē uel alis indigēt sine culpa. ar. de ꝙsti. c. pe. ff. depositi. bona fides. de ℔ p Hosti. in sū. de censi. §. j. ver. et nunqd eps. ¶ Quarto op. q⁹ nō debuerit ꝓuideri ꝙtra platos impedientes ꝓcessus delegatoꝝ apostolicoꝝ. nā p̄nt delegati tales cohercere. de offi. dele. c. j. Glo. p hoc stat ꝺnio. dic q⁹ licz subsit illud remediū nō ꝓpterea fuit supfluū hic ꝓhibere ꝑcipue quia qñ qz delegati nō ꝓducunt. ¶ Quinto op. q⁹ phibitio platoꝝ facta tabellionib⁹ ne cōficiant instrumenta sit sine effectu: quia nihilomin⁹ tenent cōficere rōne iuramēti. de quo no. ne cleri. uel mona. sicut. Glo. i causis stat ꝙtrario. qō dic ut dixi. s. xij. no. ⁊ dic q⁹ licz phibitio platoꝝ in hoc nō tencat: nō tamē fuit supfluū hic ꝓuidere ut in simili dixi in ꝓmo ꝙtrario. ¶ Sexto op. in eo qō dicit q⁹ grauabant religiosi: q: nō ꝓmittebātur hīe aduocatū. videt enī q⁹ iuste ℔ fiebat q: ꝓncipales ꝓsone debēt ꝑ se factū ꝓponere de iudi. pastoralis. Sol. Lau. q⁹ illud ē respectu facti ꝓncipalis ꝓponēdi. sed alis ē opus aduocato ne subtrahaꝫ defensio in his q̄ sunt iuris que nō p̄nt expediri sine aduocatis ⁊ nulli denegāda ē defensio qō etiā dixi. s. in. xiij. no. ¶ Quero in eo qō dixi. s. in. iij. ꝺnio q⁹ p̄lat. p̄nt exigere subsidiuz an ℔ sit verū? Glo. in ver. octauū. arguit ex hac lr̄a q⁹ eps possit exigere charitatiuū subsidiū dūmodo sit moderatū. ⁊ facit littera ex eo q: hic phibeꝫ exigere ab exemptis. ergo ab alijs ꝓmittit. Jdē Laudu. dicēs q⁹ ℔ phibetur excessus nō exactio. dic q⁹ eoipso excedebāt hic q⁹ exigebāt ab exemptis. Dau. etiā tenet cū glo. dicēs q⁹ licz eps debeat charitatiue petere: tñ potest nolētes cōpellere: q: vbi nō ꝓdest charitas adhibēda est ptās. xlv. di. licet. ⁊. c. ⁊ qui emēdat. x. q. iij. cauendū. de offi. ordi. cōquerente. ad fi. vbi phibeꝫ dyocesanis exigere vltra ibi expressa ꝑter moderatū auxiliū. ꝙ illud pōt exigere. i. ab inuito extorquere. ff. de cal. in hereditē. in pn. de leg. iij. fideicōmissa. §. si quis rē. so. ma. l. iij. licz qñ qz ꝺnat ad spōte solutū ff. de pigno. act. solutū. de ꝓcu. l. j. de ver. signi. exacte. cū fi. ⁊ hec tenēt Inno. ⁊ Hosti. de cēsi. cum apls. ℔m Dau. dic q⁹ ibi Inno. nō dicit q⁹ eps possit cogere inuitos: sz superior epi. ꝓmū tñ placet ꝑ hanc lr̄am. ⁊ de ℔ dixi i. eo. c. cū apls. ver. phibemus. in. iij. q. ¶ Secūdo quero in eo quod dixi i eodem. iij. ꝺnio q⁹ eps pōt petere subsidiū ex causa. qd si subditi dicūt q⁹ cā nō est rōnabilis? Sol. Lau. alis Dau. referens quod no. Hosti. in. d. c. cū apostolus. vbi dicit q⁹ subditi potērūt adire archiepm. de offi. ordi. ad reprimendā. ij. q. vij. metropolitanū. x. q. iij. quia cognouimus. sed si epo cōquerente est de hoc questio inter eos eligent̄ arbitri. xj. q. j. si clericus. de hoc dixi i. eo. c. cū apostolus. ver. phibem⁹. q. iij. ¶ Tertio qro quantū possit exigi ꝑ subsidio? dic arbitrariuz. quod dixi in eo. ver. phibem⁹. q. vij. ¶ Quarto qro in eo q⁹ dicit de exactionib⁹ indebitis q̄ dicunt indebite? Sol. Dau. q⁹ debite sunt eoipso q⁹ sunt insolite ⁊ in iure nō expresse. x. q. iij. qz cognouim⁹. xviij. q. ij. ℔ tñ. de vi. ⁊ hone. cleri. cum ab oi. ⁊ de exp̄ssis in iure exēplificat. Laud. in hospitalitate. de preseri. cū ex officij. ⁊ in ꝓcuratione annexa visitationi. de cēsi. c. j. li. vj. Jdez dicit de ꝓcuratione ob cōsecrationem eccle uel alta. de symo. cū sit. uel ob reconciliationē. de ℔ tñ vltio dicit q⁹ ille q dedit cām pollutioni habet satisfacere. ar. de offi. ordi. si canonici. §. penul. li. vj. uel ℔ faciet eccl̄ia cū suis parrochianis. de eccle. edi. c. j. qō parū facit ad ℔ de parrochianis. ⁊ si p̄dicti non sunt soluēdo ℔ facit christus. x. q. iij. cauendū. j. q. ij. placuit. aut̄. de mā. ꝓnci. §. si ubi. ⁊ de ℔ qō dixi ōrecōdiatione. pleni⁹ dixi de cōse. ecc. uel alta. ꝓpositi. n. v. aut vj. q. ¶ Quinto qro de intellectu littere in eo q⁹ dicit de processibus factis ꝑ exemptis? Sol. Dau. exponē do ꝑ exemptis. i. ad eoꝝ petitionē. ⁊ tunc eis nō seruātibus interdictuz ꝑ eis latū alij seruare nō tenent̄. sec⁹ si ꝓpter eos. i. ꝓpter eorū delictum. de ꝓuile. petistis. vbi dixit Cumē. sec⁹ in suspēsione uel excōicatione q: lz religiosi nō seruent excōicationē uel suspēsionē latas ꝙtra aliquos ꝑ se. alij tamē tenent̄ obseruare. qō dic ut ibi dixim⁹ vlti. q. ¶ Sexto qro in eo qō dixi s. in. xij. no. ⁊ in. v. ꝙtrario de inhibitione facta tabellionib⁹ ne fiant instr̄a pro religiosis. numqd valent instr̄a facta cōtra inhibitionē? Sol. Dau. referēs. q. ꝑ se disputatā. q̄ incipit: vsūrarius. ⁊ generaliē an valeat instr̄m cōfectū a notario prohibito. distinguit aut phibitio tollit officiū: aut phibitionez ꝓmo casu aut phibitio causaꝫ a crimine aut a defectu uel alia causa. si a crimine siue crimē inducat ꝓbationē ipo iure. ut dicere. si aduersus. ⁊. c. excō. camus. §. credētes. siue nō inducat instrumētum nō facit fidē: q: lex ⁊ index dñ pōt eum tali officio ꝓuare. simile in exempto. de ꝓuil. c. j. li. vj. ⁊ in ꝓuilegiato. C. vbi de cri. agi opor. aut̄. qua in ꝓuincia. vbi senatores uel clarissi. l. j. de ꝓui. tuarū. C. vbi decuri. uel coar. l. ij. vbi miles ꝓuaꝫ ꝓuilegio ꝓpter delictū: licz etiā iuret quedā capitula sicut notari⁹. ut no. in aut̄. de man. ꝓnci. in fi. nō obstante quod no. Laurē. ⁊ Jo. xvj. q. j. filijs. quia laicus de iure patronat⁹ cognoscere nō pōt. de iudi. quanto. vñ nō mirū si patronū non pōt illo iure ꝓuare. non etiā ob. quod no. de ma. ⁊ obe. ꝑ tuas. in ꝓma glo. de ordinato a papa q⁹ nō potest ab inferiori deponi: quia illud speciale ob reuerentiā manū imponētis. vnde si ab alio de licētia pape postea ordinaret̄ cessaret illud ꝓuilegium. quia incipit cessare reuerentia. ut ibi no. Hosti. Contrariū no. glo. j. q. j. filiū. dicens q⁹ deponi pōt ab inferiori. q̄ opinio si ēet vera cessat obiectio. de ℔ dixi i. d. c. per tuas. in. j. q. ⁊ cōior est opinio q⁹ ordinatꝰ a papa possit deponi ab inferiori: ⁊ sic veriꝰ q⁹ ibi speciale ob reuerētiā pape ordinātis. secūdo casu qñ causaꝫ a defectu uel ab alia causa: puta q: tendit ad noxam ex multitudine uel alio mō. aut ꝓuilegiū est cōcessum a ꝓncipe aut a prohibēti pari uel minori. ꝓmo casu nō valet prohibitio: q: ꝓncipis est ℔ extimare. ff. de regu. iur. nerati⁹ nec dici pōt ifficiēs quez ꝓnceps elegit xvij. q. iij. §. qui aūt. ⁊ ℔ nisi exercitium officij regreret iudicis auctoritatem: q: tunc sufficeret sola prohibitio. exēplū de fi. instru. c. penul. ⁊ fi. si vo ꝓuilegiū concessum ē a prohibēte pari uel minori inherendo opinioni Hosti. quā tenet in. d. c. penul. in sum. ⁊. §. quib⁹ instrumētis. s. q⁹ cōitates prelati ⁊ vniuersitatem regētes p̄nt n eoꝝ territorio notarios facere ar. in aut̄. de tabellio. §. penul. collati. iij. ⁊. q. j. regenda. qō etiā tenet Hosti. in sum. ne cleri. uel mona. §. q̄ sunt. sub. §. cum clericis. ver. cū igitur. ⁊ de ℔ in spec. de instru. edi. §. restat videre. ver. sed qs pōt. dic q⁹ ex causa facta prohibitio in suo territorio valet sine cā non. ar. de regu. iur. decet. li. vj. ⁊ eius quod no. de elect. cū ex eo. eo. ti. qō intellige si officium est cōcessum ꝑpetuo per modū officij. si cni cōcessio ēet vni⁹ officij tñ sicut in duob⁹ viris de qbus de proba. qñ. tūc staretur prohibitioni ⁊ ℔ etiā intelligit̄ qñ ad prohibitionē iudicis eccl̄iastici non accedat excōicatio ut sic virtus excōicationis non reddat instr̄m inefficaꝫ. sm no. de sen. excō. decernimus. li. vj. si vero prohibitio tollit probationem aut oīmode aut cū qualificatione. ꝓmo casu non valet prohibitio si in priuilegio erat decretū. ⁊ sic sit vera opinio By. ff. de leg. iij. l. si qs seruus. vbi dicit q⁹ si impator cōcedit comitib⁹ q⁹ possint notarios facere q prātem habeant instrumēta faciēdi non obstante aliquo statuto uel cōsuetudine statuta obuiantia etiaz in futurū faciēda videtur remouisse. ar. ff. de serui. vr. prē. l. fi seruit⁹. de lib. ⁊ posthu. placet. ⁊ ꝑ ℔ innuit q⁹ si decretū non ēet appositū valeret prohibitio ⁊ quo ad effectum decreti. facit de elec. si eo tempore. de cōcessi. p̄ben. e. j. ⁊. c. si soli. li. vj. cum concordantijs. si autem tollit cum qualificatione puta q⁹ non faciant fidem nisi sint tres testes uel nisi sint in memoriali communis uel nisi soluatur gabella: uel quid simile: standū est prohibitioni legis municipalis uel iudicis habentꝫ potestatez eam condendi. ar. xj. di. catholica. iij. di. §. leges. ff. de sepul. viola. l. iij. §. quid tamē. Dau. ⁊ facit qō no. de prohibitione facta sacerdoti ne crismet cui per papam concessuz fuerat crismare posse. de consue. quanto. m glo. j. Jtē de prohibitione alienationis facta a lege uel testatore. no. de testa. Raynaldus. ver. dilectus. vbi dixi in. v. q. ⁊ multis se. de prohibitione matrimonij. no. de despon. impu. ad dissol

uendum.in glo.fi.

Ver. Presentatos. Nota q̃ exẽpti debẽt ordinãdos pñtare dyocesanis.pñt tamẽ etiam alijs q̃ dyocesanis fm formam p̃uilegior⁹ q̃ debẽt inspici. de p̃uil.porro.ꝛ p hoc q̃ dõ no.de p̃uile.cũ ꝛ plantare.§.cũ in ecclesijs. ¶ Secũdo no. q̃ ad ordines fit pñtatio: q̃ dicit Ben.fieri: quia nõ dz q̃s ordinari sine titulo.de eta.ꝛ q̃ i.accepim⁹. de p̃ben.cũ scõm dic q̃ hec lr̃a non habuit hũc respectum: sed solum ad id q̃ accidit: q̃ subditi religiosor⁹ exẽptor⁹ p eos pñtant ad ordines.i.de eorum licentia.ꝛ quatenꝰ intelligit hic q̃ isti pñtati eẽnt religiosi non oportet q̃ ordinent ad titulũ aliquẽ. nam de monasterio habẽt alimẽta.de accus.ex parte. ¶ Tertio nota ibi: lr̃arum.q̃ pñtatio põt fieri p lr̃as.de hoc in glo.qd ergo.q̃ est singularis .ut dico.j.in primo ꝓxio. ¶ Quarto nota q̃ si pñtat⁹ p̃ p̃onũ est idoneꝰ nõ dz reijci ut hic.ꝛ reijcientes tenent reiectis de bñficijs p̃uidere.de iurepa.pastoralis. q̃ dicit Genze.maxime ꝓcedere in pñtatis p̃ personas ecclesiasticas: q̃ talis pñtatio hz vim electionis.not. Inno.de iurepa.cũ aũt.ꝛ est singulare. ¶ Quinto nota q̃ platus in ecclesia habẽte patronũ nõ debet instituere sine patrono. de hoc.j.q.ij. ¶ Sexto nota ibi curã aiarum. q̃ ecclesia curata põt eẽ de mensa abbatis.ꝛ dicit Pau.q̃ tũc cura spectat ad abbatem uel eũ cui cõmiserit.etiam ad tps.de sup.neg.pla. cle.j.in fi.de B.j.q.iiij.facit.de of.ordi.graue.xvj.q.ij.visis. idẽ Lau.q̃ dicit q̃ tunc instituẽt ꝛ destituent p libito. de iurepa.cle.vna.§.sane.ꝛ hoc vult glo.facit ut dico .j.in.j.ꝗtrario. ¶ Septio ex B nota q̃ ecclesia curata nõ sp habet ꝓpũ platũ ꝛ de tali põt intelligi de rescrip.cle.j. Pau. ¶ Octauo nota ibi ad firmã.q̃ ecclesia locari põt quo ad fruct⁹.ꝛ de B in glo.ĩ ver.ad firmã.ꝛ exponit Pau.ad firmam.i.affictũ de loca.c.ii.ꝛ dicit Laud.q̃ locari põt etiã laicis. p allegatũ c.ij.qñq̃ etiã abbates locant suis monachis.ut no. Inno.ꝛ Hosti.de sta.mona.monachi.ꝛ de B dixi de re. eccle.nõ alie. cle.j.ver.verũ.q.j.ij.ꝛ.uj. ¶ Nono nota ibi cõferũt.q̃ plati nõ pñt cõferre bñficia de mensa religiosor⁹.de p̃ben. cum de bñficio.li.vi. ¶ Decimo nota ibi: non vacent. q̃ beneficiũ quod ẽ de mensa nõ vacat p obitũ ministrantis in eo. de hoc in glo.in verbo non vacent.ꝛ dico.j.in.vij.q. ¶ Unde cimo nota q̃ de ecclesijs religiosor⁹ nõ debent se impedire p̃ plati aliqd ordinando de fructib⁹.quod ꝓcedit etiã si subeẽnt platis quo ad spiritualia: q̃ licz in spũalib⁹ fundet eps mtẽtionẽ de iurẽ cõi.nõ sic ĩ tpalib⁹.de excep.cũ venerabilis. ad fi.de cẽsi.cũ venerabilis. ¶ Duodecimo nota q̃ rectoribus ecclesiar⁹ tñ debet dimitti q̃ possint sustẽtari. de B in glo.ꝑ. ꝛ in ea in fi.de p̃ben. de monachis.ꝛ.c.exturpãde. ¶ Decimotertio nota q̃ plati non debent cũ armis inuadere bona religiosor⁹.ꝛ de pena inuadẽtiũ. dic ut in glo.tenet.ꝛ ĩ eo q̃ glo. dicit q̃ tenẽtur de vi publica. dicit q̃ etiã solum ciuiliter potest agi interdicto vnde vi.de ordi.cog.c.ij.ꝛ sic cõpetunt plures actiones.an aũt libellus narrãs factũ ex quo pñt plures actiones cõpetere recipi debeat.ꝛ si recipit fm quã actionem fiat cõdemnatio.remittit Pau.ad no.p Inno.in.d.ç. ij.ꝛ de hoc ibi dixi. ¶ Decimoquarto nota q̃ arma prohibentur ad alteri⁹ iniuriã ꝛ simpliciter ꝓhibent clericis. de vi.ꝛ hone.cle.clerici.ꝑ hoc p Inno.de resti.spoli.olim.j. ¶ Decimoqnto nota q̃ plati nõ debẽt destruere bona exẽptorum nam ut dicit Sen.potius ad cõseruationẽ debẽt intendere. ¶ Decimosexto nota q̃ standuz est consuetudini de cuius cõtrario nõ est memoria.de B in glo.ꝛ sic.ꝛ in ea.ĩ fi.de ver. signi.super q̃busdam.ꝛ qualiter ꝓbet talis prescriptio. no.ĩ d.c.j.alle.in. glo.ꝛ in spe.de ꝓbatio.§.ij.ver.vlti.queritur. ¶ Decimoseptimo nota q̃ plati nõ debẽt monasteria grauare ponẽdo ibi hoies uel aialia ꝛ faciendo eis ꝓuideri. p B fm Gen:e. quia ab exemptis nihil plus deberet exigere q̃ iura cõcedant.ix.q.iij.cũ simus.de ma.ꝛ obe. dilecti. põt tñ hoc ꝓcedere etiã de nõ exẽptis de quibus dicit Pau. q̃ prelati cã cõmodi sui nõ possũt facere p̃dicta: sed cã necessitatis ꝛ ut ꝓmideatur p̃dict⁹ tanꝝ pauperib⁹.sic .xxxj.di.oino. vbi de hoc. ¶ Q̃ p.in eo q̃ dixi.ꝑ.in.iij.no.q̃ pñtatio põt fieri p litteras.nam non sufficit patrono eligere pñtanduz nisi actualiter pñtet.de iurepa.c.pe.ꝛ.c.vno.li.vj. Sol. Pau. standoꝓxio.ꝛ dic q̃ non p hoc seqtur quin pñtatio possit fieri p litteras ut dixi in dicto notabili.ꝛ idem Pau.nam ipse pñtatus cum litteris se offerat p̃lato qui habet instituere. p hoc quod no.de sepul.cle.dudum.ver.ac deinde. vbi dixi ĩ quarto notabili.ꝛ q̃ sufficit se pñtatũ offerre cũ litteris patroni.dicit Lap.Jo.an.sibi sic respõdisse dũmodo id fiat infra tẽpus indultuz pñtator⁹. ¶ Scõo op.in eo q̃ dixi.ꝑ.in.x. no.q̃ beneficium de mẽsa non vacat per obitũ ministrantis in eo q̃ imo sic.de sup.neg.prie.cle.vna.§.p̃missa. Glo. facit sol.q̃ qñ est de mẽsa ille q̃ ponit in bñficio nõ ẽ rector sed firmarius. sec⁹ si esset rector licz manualis.quod no. ¶ Tertio op. ad B:q̃ hic loqtur de bñficio habẽte rectorẽ ut in lr̃a ibi rectorib⁹. So.ut in seq.ꝗtrario. ¶ Quarto op.q̃ in bñficio quod ẽ de mẽsa nõ possit eẽ rector: sed vicari⁹.de p̃ben. de monachis.cuius cõtrariũ vult hec lr̃a ut dixi in ꝓio contrario.glo.qui alibi.soluit q̃ rectores dicuntur alibi vicarij. dic q̃ lr̃a hic in ver.nonnulli.non loqtur de beneficio mensali: sed in verbo p̃cedẽti sic.qñ aũt bñficiuz nõ est de mẽsa lz spectet ad monachos: tñ dz ibi rector institui seu vicari⁹.d.c. de monachis.ꝛ vicari⁹ cẽsẽt rector: exquo est ꝑpetuus. de of. vica.cle.vna.vnde dicit Laudu.ex hac lr̃a ibi rectoribus.q̃ non refert an vocẽtur vicarij an rectores. ¶ Quero quam obediẽtiã volebant plati a pñtatis. So.ut in glo. dicendo. ¶ Secũdo quero eo casu q̃ plati instituũt in bñficijs religiosor⁹ an possit agi ad remotionẽ institutor⁹? Glo.ad hoz. sol.q̃ sic dicẽs q̃ agere pñt pñtantes ꝛ pñtati q̃ ꝓcedit etiã si instituti eẽnt idonei: licz littera loqtur de indignis.ꝛ ꝓpterea Pau.in lr̃a ibi indignos.supplet maxime ꝛ ꝓcedit hoc si patroni pñtauerant idoneos.ut in lr̃a. sec⁹ si non idoneos. q̃: tunc ut dicit Pau.ꝑuati eẽnt potestate pñtandi ꝛ superio: posset aliũ instituere.ut no.de of.ordi.cum vos.ꝛ hoc in patrono ecclesiastico de quo hic. Idẽ tamẽ de patrono laico dicit Hosti.de supplẽ.neg.pla.c.ij.ꝛ Inno. de fi.presbyte. qñ.quod dicit Pau.verum si perseuerat vsqz ad tẽp⁹ infra q̃ põt pñtare interim enĩ variare põt pñtando idoneuz: qa B posset etiam si ꝑmus pñtatus est idone⁹.de B plen⁹ dixi ĩ d.c.cum vos.in secũdo ꝓxio. ¶ Tertio q̃ro in eo q̃ dicit de bñficio de mensa.que bona dicũtur de mensa. nunqd enim ea in qbus ecclesia hz directũ dñium ꝛ ali⁹ vtile ut feudum. glo.no. Inno.sol.q̃ non.ꝛ q̃ fit rõ colligitur in seq.particula. Glo.ibi sed q̃ritur.ꝛ in hac glo.ibi ut sup.de B p Hosti. in fi.de sup.neg.pla.§.quot modis.ver.supplet. ¶ Quarto quero q̃ ecclesie dicant de mensa? Glo.ea. sol.q̃ ille que sunt ita vnite q̃ nõ habeant rectorẽ perpetuũ. ꝓ hoc quod dixi in.vj.notabili.ꝛ nota singulariter hanc glo. vsqz ad fi. ꝛ idem Pau. ¶ Q̃p.ad hoc q̃ imo debeat poni rector perpetuus.de p̃ben.extirpande.§.qui vero. de iurepa.cle.j.so. ut in eadẽ glo.ibi sed obstat.vsqz ad fi.ꝛ in ea ibi etiã si sit curata.ꝛ tunc virtute annexionis cura spectat ad p̃latum religiosum quã assumit simul cum p̃latura maiori. facit eꝛuag. Jo.execrabilis. ¶ Quinto q̃ro quib⁹ modis cõtingere potest q̃ ecclesia sit de mensa eo modo de quo in ꝓma.q.glo. ea.sol.ibi istud aũt.vsqz ibi nec putes. ¶ Sexto quero an ecclesia q̃ spectat ad monachos pleno iure quo ad institutionez ꝛ destitutionẽ dicatur de mensa? glo.ea.ibi nec putes.solut q̃ non nisi habeãt eam in suos vsus conuertendam.ꝛ hoc casu quo p̃t in suos vsus conuertere. Dicit Pau. q̃ nõ hz locuz quod dicitur de pensione non imponẽda uel non angẽda ei omnia spectant ad p̃latum ꝛ fructus põt vendere ꝛ locare ut hic.simile not. Inno.de sta.regu.c.ij.ꝛ hec bene ꝓbatur de iurepa.cle.j.§.sane. ¶ Septio q̃ro in eo quod dixi.ꝑ.in.x. notabili q̃ ecclesie de mensa non vacant per obituz ministrãtium in eis.que est ratio solut Laud.q̃ est quia isti nullum titulum uel ius habent in eis nec quo ad possessionẽ nec quo ad proprietatem.remittit ad no.per se de re.eccle.nõ aliendis.cle.j.qõ ibi dixi in.§.verum.q.ij.ꝛ dicit Lau.standum huic cle.que B dicit q̃ nõ vacant: ibi nõ vacat. vult dicere q̃ etiam si deficeret ratio sufficit q̃ hic est expressum. dicit autẽ standum his verbis q̃ sunt verba pape ꝛ decisoria: vnde etiã ĩ.in fi.precipit q̃ prelati abstineant ab oĩbus his grauaminibus. dicit etiam q̃ oẽs constitutiões clementinarum sic sunt decisorie.secus in compilatione Gregorij vbi plur es factũ recitatur.quod no.ad alia. ¶ Octauo quero in eo qõ in versu nõnulli.dicit de ecclesijs monachorum que dicũtur eẽ ipor⁹ quo ad hoc ut sit loc⁹ huic littere? Sol. Pau. q̃ dicuntur tunc eorum quando spectant ad eos quo ad temporalia ut quia id quod supabundat vltra sustentationem rectoris conuertunt in suos vsus.de prebẽ.exturpande.de priuil.pastoralis. uel census antiquos habent uel rectores tenent eis de temporalibus reddere rõnem: fm id quod no. Inno.et Hosti.de priuil.cuz ꝛ plãtare.§.in ecclesijs.ꝛ sic iste versus habet locũ etiã si ecclesie non sint de mensa dũmodo aliqua

temporalia in eis ad ipsos spectent: q: si de redditibus se impedūt plati eos grauant.

Uersi Abbates. Nota q non tenent cōcessiones de bonis monasteriorū facte in ppetuū uel ad tps cōsanguineis uel nepotib⁹ platox si prelati cōpellūt religiosos ad ℔. ꝛ ex ℔ no. Bēze. ℔ esse casum in quo facta p metū ipso iure non tenēt quod colligit ex verbo cōpellūt. quia loqtur de cōpulsiua. ꝛ q hoc casu cōcessio fit nulla. patet in lra ibi: nullas esse ipso iure. ꝛ de ℔ in glo. cōcordat. ꝛ p hoc de puil. cū olim. ij. de elect. q squis. regulariter aūt tenēt gesta p metū. qđ met⁹ cā. c. ij. fallit in casibus ibi nota. ad quos hic addi pōt. ꝛ addit Bēze. alios q colligūtur qđ met⁹ cā. c. vno. li. vj. de reb. eccle. nō alie. c. ij. eo. li. de pcura. eccedens. de sen. excō. si vero. de re iudi. teneo:. latox. cōsanguinei. xj. q. iij. muſtū. ff. de testi. si testamēto. §. vlti. de acq. heredi. qui aliena. §. vlti. ¶ Secūdo no. ex dicē in pmo notabili ꝛ ex littera q p̄sumitur ꝟtra cōcessiones factas consanguineis uel nepotib⁹ prelatox. ꝛ hoc vult lra ibi: suis. i. platox cōpellentiuz. ꝛ dicit ℣dau. q forte faciebant ℔ fieri quesito colore remunerationis meritox. xvj. q. j. possessiones. uel alio quouis modo. de reb. eccle. nō alie. cle. j. ꝛ de ℔. j. q. j. ¶ Tertio nota q in casu isto nō refert an cōcessio fiat in ppetuū uel ad tēpus: quia vtroq casu si fit ad cōpulsionem platorū per religiosos in consanguineos cōpellentiuz nulla ē: alis tamen bñ refert inter concessionem tpalem quaz pōt platus cū capitulo facere. de his q̄ fi. a pla. c. ij. ꝛ. iij. ꝛ ppetuam quā nō potest nisi seruata solennitate. x. q. ij. ho⁹ ius xij. q. ij. sine. de re. eccle. nō alie. nulli. ℣dau. tñ intelligit hāc lrām de perpetua tñ. i. cōcessa alicui quoad viuet. ff. pro so. l. j. ver⁹ dic q hic etiam loquitur de tpali ne lra sit superflua ibi in ppetuuz uel ad tēpus. ¶ Quarto nota q nō dz abbas cōpelli ad monachādū aliquē. ꝛ videt velle lra ibi eosdem. s. abbates q solum ad abbatem spectat monachare. de hoc in glo. q qñqz. ¶ Quinto nota ibi permittunt. q permittens uel non prohibens videtur tacite consentire. p hoc littera sequēs ꝛ tacite cōsentiunt tō eis imputat. lxxxvj. di. c. j. ꝛ. iij. et de sen. excō. quante. vbi de hoc. p ℔ quod dico in sequēti notabili. ¶ Sexto nota ibi eox officiales. q si platus permittit p suos officiales grauare religiosos ipse grauare intelligitur. p hoc quod dixi in primo no. ꝛ facit de sen. excō. mulieres. de regu. iur. q facit. li. vj. ¶ Septimo nota q plati non debent pmittere q sui officiales occupent bona monasteriorum ꝛ monachi qui ad hoc ꝓcurandum se transferūt ad curias ꝓncipum sunt excōicati ipso iure. de sta. regula. cle. ne in agro. §. quia vo. ¶ Octauo nota ibi: in casib⁹ nō expressis. q in casibus pmissis pmittitur occupatio dicta. exō. lificat ℣dau. ut q officiales platox occupant de mandato platorū exequendo sniam ipsorum platorum. Benze. ꝛ Alb. ath. explificant in recuperatione rei spoliate. de resti. spoli. olim j. quod vltimū permittit etiam ꝓuatis. ut ibi. ¶ Nono nota ibi hoibus. q grauant monasteria si grauant sui homines de hoc de appel. dilectis. ꝛ dixi de reliquijs. cle. vna. in prin. ¶ Decimo nota q plati non debent ministe ꝓuare religiosos suis bñficijs ꝑcipue ad sui cōmodum sicut qñ sunt percepturi fructus primi anni ut hic: quo casu videt p̄sumendum cōtra eos. ar. huius lre. ꝛ hac de causa possent recusari: q: in spectus ē iudex quādo ex euentu iudicij susceptur⁹ est commodū. ff. ad munici. l. de iure. in pn. vbi glo. quod dixi de rescrip. pastoralis. in pn. in. iij. notabili. hec ꝓcedūt intelligēdo lram ibi pauant. s. de iure ꝓcedendo. quo casu dicit ℣dau. q opus est appellare. alis sentētia transiret in rē iudicatā. de re iudi. cum inter. sed Gen. intelligit lram sine ꝓuent de iure si ne de facto quod placet quo ad hoc ut censeatur grauamen. ¶ Undecimo nota q is cui debent fructus bñficiorū vacātium non debet occupare aīalia uel alia bona beneficij. de ℔ in glo. illa enim. ¶ Duodecimo nota q occupare sonat in vitium. cōcordat. de elect. ut ꝑterite. de testa. ex parte. A. de ꝓben. cum qui. li. vj. C. vnde vi. l. fi. qñqz tamen sonat i bonum. de conse. di. v. nunq̄. de ꝓcura. non iniuste. ꝛ. c. si duo li. vj. de elec. si quis iusto. de hereti. cuz secūdū. eo. li. aut. de heredi. ꝛ falci. in pn. colla. j. ℣dau. q dicit q occupari ꝓprie dicūtur mobilia ꝛ immobilia inuadi. licz qñqz ponat vnum p alio. xlvij. di. sicut hi. xij. q. ij. quicunqz. de resti. spolia. sepe. C. de rei vendi. donum. de ac⁹ i. emp. l. ij. vnde vi. si quis in tantā. ¶ Octauo nota q bona beneficiorum vacantiū debent seruari successorib⁹. de hoc in glo. in verbo reseruanda. ꝛ dicit Bēze. idem in possessore hereditat. ff. de peti. heredi. diuus. ꝛ i curatore bonis dato. ff. de mune. ꝛ hono. l. i. §. vlti. ꝛ in hac glo. in fi. xij. q. ij. illud. vbi de hoc. ꝛ c. nonliceat. lxxv. di. qñ. de offi. ordi. cum vos. de elect. quia sepe. li. vj. ¶ Nono nota q plati nō debēt redditus suos vendere potentib⁹ in ꝓiudicium exemptox. p hoc ne pla. vi. suas. p totum. de iudeis. c. pe. ꝛ dicit ℣dau. q loquitur hic de potētibus rōne diuitiarum consanguineox uel amicox. de testi. super eo. ij. etiam si non sint in aliqua dignitate. facit qđ no. de ali. mnt. au. c. ij. in glo. ¶ Op. in eo q in verbo eo⁹dē dicit q plati cōpellebāt abbates ad p̄tandum. ꝛ sic videtur q ad solos abbates hoc spectabat. cum tamē debeant hoc facere cum capitulo. de his qui fi. a pla. nouit. ꝛ. c. quanto. Sol. ℣dau. q non exprimit hic capitulus q: abbas p̄sumitur. cū cōsensu capituli p̄tare. de his q̄ fi. a prela. ea noscit. uel loquit de ecclesijs in quib⁹ soli abbates habeant p̄tare. ¶ Secūdo op. in eo q prohibet prelatis vendere ꝓuent⁹ petentibus quia in re sua quilibet ē legitimus moderator. de sepul. de his. glo. hoc alis soluit q hoc alis licitum fit illicitū ex alio: q: vendebant ut oppmerentur exempti. ¶ Quero in eo qđ dixi in pmo ꝛ secūdo notabili q p̄sumit cōtra concessiones quas plati faciūt consanguineis de bonis ecclesie an hec cā sufficiat ad annullandū. Sol. ℣dau. q sic per. c. lxxxix. di. decenter. x. q. ij. hoc ius. in fi. vult allegare ver. seu. §. quibuscunqz. ea. cau. ꝛ. q. que est aut. C. de sacrosan. eccle. ꝛ ex ℔ refert ℣dau. q iste ē casus quo nocet officium ꝓprie. qđ etiam nōt. glo. in d. ver. quibuscūqz. ꝛ hoc est qua propt carnis vinculū presumitur ꝟtra psonā dic q ita plat⁹ pōt concedere consanguineis sicut extraneis dūmodo concedat sine ꝓiudicio ecclesie. p hoc quod no. Archi. x. q. ij. eps. ꝛ sic rem solitam infeudari uel in emphiteosim dari. ita pōt platus dare cōsanguineo sicut alij. Item beneficiū pariter cōferre. ꝛ sic de alijs. ꝛ aut. quibuscūqz. loqtur de rebus ꝓhibitis alienari. ¶ Secūdo quero an is cui conced̄ fit habeat fructus beneficiox vacantium ꝓmo anno debet hic etiam ex bñficijs exemptis? glo. in ver. anni. soluit q si in ꝓuilegio dicit: dicit de bñficijs diocesis veniēt etiā exēpta. secus si dicit de beneficijs sibi subiectis quod no. ꝛ in ea ibi abbatem. ut dixi. ¶ Tertio quero an plati occupantes bona bñficiox vacantium que debēt reseruari successoribus incurrant penam. c. sepe. de elect. li. vj. Sol. Lau. q nō: cū illa locum habeant tm in collegijs nec est exercenda: sed restringenda tanq̄ penalis. ar. de elect. statutum. li. vj. p hoc quod no. in. c. quia sepe. in glo. no. q dicit tñ Laudu. q tenent ad restitutionē nec eos defendit consuetudo. de offi. ordi. p̄ti. in fi. li. vj.

Uersi Nonnulli. Nota q plati non debēt indebite dirimere monasteria. ex cā aūt p̄nt. de hoc in glo. ergo. ꝛ dicit ℣dau. q effractores ecclesiarū illiciti sunt excōicati. xj. q. iij. canonica. de se. excō. cōquesti. sec⁹ si faciunt licite. ar. a ꝟtrario hui⁹ lre ꝛ pro ℔ ura alleg. in p̄dicta glo. ¶ Secūdo nota q qñqz religiosi habent hospitalia. ꝛ dicit ℣dau. q forte erant de eorum mensa uel ad eox ordinationē spectantia. de reli. do. q: contingit. ¶ Tertio nota q plati nō debent occupare bona monasteriox ꝛ occupando cadunt a iure si quod habēt. de ℔ in glo. dicendo. ꝛ dicit ℣dau. q hic loquitur de occupantib⁹ de facto ꝛ nullo q̄sito colore ut differat ab eo. de quo. §. ver. ꝓi. vbi dixi in. xj. no. ꝛ duobus seq. Item ibi de mobilib⁹ que fructuum appellatione nō cōtinent hic de immobilibus. ¶ Quarto nota q nō debent impedire exēptos reparare sua loca. de hoc in glo. q tñ. ꝛ ꝑcipue debēt reparari hospitalia. de reli. do. cle. ij. quanq̄ aūt possint reparari. nō tñ si sūt mē dicātes p̄nt loca de nouo acqrere. eo. ti. c. vno. li. vj. ¶ Quinto nota q nō debent plati p statuta sua derogare priuilegijs exemptox. ꝛ dicit Lap. q in hoc faciūt de facto. ex ℔ argut q ꝓuilegiatus per papaz q ab aliquo excōicari non possit. ut de puile. ne aliqui. li. vj. si facit cōtra cōstitutionem ep̄i continentem q cōtra faciens sit excōicatus: non erit excōicatus. lz ꝟrarium no. Archi. de consti. c. ij. li. vj. ꝓ hoc quia non debet quis per constitutionem ligare posse illū de quo iudicare nō pōt. d. c. ij. Item priuilegium est tanq̄ lex priuata superioris cōtra quam inferiori non licz iudicare uel detrahere sicut non pōt cōtra legem publicā ipsius superioris. xvij. di. §. fi. xviij. di. §. j. xxv. q. ij. in summa. ꝛ. c. j. ꝛ. ij. xxj. di. inferior de ma. ꝛ obe. in. c. cum inferior. de elec. cle. ne romani. ꝛ hoc etiam videtur sentire ℣dau. dicens q non debet derogare ꝓuilegijs directe uel indirecte: quia ita ꝓhibetur vnum sicut aliud. de puile. quanto. dic tamē q ꝓuilegiati non per ℔ sint

exempti nisi in his de quibus in forma suoꝝ ꝓuilegiorū que inspici debēt ⁊ seruari. de ꝓuile. porro. ⁊. c. cū capella. ¶ Sexto nota q̄ prelati non debent inferre iacturas ꝓuilegiatis. ⁊ de his iacturis. eo. ti. nimis. de ꝓuileg. quanto. de censi. cle. ij.

Versi. Verum. Nota q̄ vna ē vniuersalis ecclia. de sū. tri. c. j. §. vna. ⁊ hoc quo ad omnes. quod vult hec lr̄a in ꝓn. ⁊ expōit Genz. e. ibi nō exēptoꝝ. i. laicorum. cuꝝ etiā illi sub vniuersitate ecclesie salui fieri ꝑñt. d. c. j. in fi. ⁊ dicit ℣au. q̄ ℔ de vniuersali ecclesia ponit̄ ꝙtra ꝓlatos qui religiosos ⁊ exēptos quasi volebant facere alienos ac si essent de alia ecclesia. ¶ Secundo nota q̄ extra ecclesiaꝝ nullus saluat̄. de hec in glo. in ver. saluatur. ⁊ in ea in fi. xxiij. q. j. q̄n ver⁹. ¶ Tertio nota q̄ vna est fides. simile de sum. tri. cle. vna. de ꝙse. di. j. ecclesia. iij. q. iij. engeltrudā. cui⁹ caput ē christ⁹. de sac. vnc. c. vno. in fine. ¶ Quarto nota q̄ inspiciatur qđ decet. de hoc in glo. inspicimus. ¶ Quinto nota de vnitate corporis ecclesie: ⁊ dicit corpus misticum. de hoc in glo. mistici. ⁊ dicit ℣au. q̄ oēs dicimur eiusdē corporis respectu fidei. ⁊ q̄ūo multi dicantur vnū corpus no. eo. ti. diuersa. sic ⁊ alīs dicit̄ q̄ hi qui sunt eiusdem ꝓfessionis debēt esse sub eisdem legib⁹. de sta. mona. recolētes. ⁊ ex his dicit ℣au. q̄ christiani debēt esse tanq̄ fratres carnales. viij. q. j. olim. xxj. q. ij. q̄ aut. de ꝑsumpti. lr̄as. sunt eni fratres spūales rōne eiusdē patris ⁊ matris regenerantis. xj. q. iij. ad mēsam. de iudi. nouit. ⁊ hec fraternitas est rōne charitat̄. xij. q. j. dilectissimi. eo. ti. c. j. ꝓ hoc aut̄. de monachis. in ꝓn. colla. j. ⁊ dicit Lau. q̄ debēt christiani eē vn⁹ volūtatis quia virt⁹ vnita fortior ē seipsa dispersa. de treug. ⁊ pa. c. j. in fi. ⁊ spūs sanctus infunditur super cōgregatos in vnū: nō super dispersos. de appel. ꝙstitutis. ij. vbi no. in ꝓn. ¶ Sexto nota q̄ debet qlibet esse cōtentus iurib⁹ suis nec ꝙz excedere suos ēmunos. de sepul. c. j. xj. q. j. ꝙenit. ¶ Septimo nota ibi districte mādam⁹ q̄ ꝙtra facientes peccāt mortaliter. de ma. ⁊ obe. c. ij. ea. di. deniq̄z. ¶ Octauo nota q̄ ꝓlati debent religiosos charitatiue tractare. ⁊ dicit ℣au. q̄ in eorum fauorem ⁊ maxime exemptorum ꝓcipaliter emanauit hec cle.

Cler. Etquoniam. Nota q̄ religiosi celebrāt capitula gñalia ⁊ q̄lībz ꝓuincialia. ⁊ dicit ℣au. q̄ q̄lībz faciūt singulis annis ut p̄dicatores. q̄lībz singulis triennijs ut minores. dic q̄ potius cōuenūt: q: generalia faciunt tam minores q̄ p̄dicatores singulis triennijs. ꝓuincialia singulis annis. ⁊ de capitulis religiosoꝝ habetur de sta. regu. in singulis. ⁊ in cle. ne in agro. ad finem.

¶ De priuilegijs ⁊ excessibus priuilegiatoꝝ. Rica.

Religiosi. Facta ē ad execution̄ illoꝝ virū. eo. ti. ut priuilegia simulū. xj. q. j. c. j. ⁊ multoꝝ se. Laud. no. de sacro vnctionis extreme. de ℔ in glo. ii. ⁊ remittit Lau. ad sa cramētale suū in ti. de extre. vnc. ⁊ dicit Genze. q̄ ē sacr̄m iterabile. ut no. de transac. veniens. de secundis nup. c. iij. de hoc. j. q. ix. ¶ Secundo nota de sacro eucharistie. de ℔ in glo. iij. ⁊ ut hic patet non spectat̄ ad religiosos ℔ sacr̄m ministrare. xxj. q. j. alia. cum. c. seq. ⁊. c. interdicimus. de peni. ois. de hoc. j. q. xj. ¶ Tertio nota de solēnizatione matrimonioꝝ. i. solēni benedictione. de ℔ in glo. iij. ⁊ dicit Genze. q̄ in verbo solēnizare. ꝓprehendit̄ ois solēnitas que obseruatur iuxta ritum religionis. de spon. c. j. siue fiat benedictio solēnis ut p̄dixi. siue dicat̄ missa specialis. p ꝙtrahentibus. ¶ Quarto no. ibi non habita parrochialis licētia q̄ de licentia p̄sbyteri religiosi p̄ñt ea de quibus hic. ⁊ sic videt̄ q̄ curatus possit alteri curaz cōmittere. de hoc. j. q. xxj. ⁊. xxiij. ¶ Quinto nota q̄ q̄lībz quis excōicat̄ a canone. ⁊ in qbus casibus hoc accidat ꝓsequitur ℣Dath. dic ut. j. de sen. excō. cle. j. in glo. est sciendum. ¶ Sexto nota q̄ religiosi p̄ñt ab excōicatiōe absoluere i casib⁹ in iure expressis. de ℔ in glo. in ver. expressis. ¶ Septimo nota q̄ ptās absoluendi excōicatoꝝ q̄ñ concedit̄ cōceditur religiosis p ꝓuilegiū aplicuz. de ℔ in glo. habent. ⁊ dicit Laudu. cum priuilegia sint facti deiꝑis nō pōt iudicari nisi per eorum inspectionem. de fi. instru. cōtingit. de priui. accepimus. ¶ Octauo nota de statutis prouincialibus ⁊ synodalibus. i. que fiunt in concilio prouinciali ul' in synodo. de hoc in glo. de vtrisq̄z. ⁊ dicit ℣Dath. q̄ synodus est concilium quod facit epūs ad quod vocantur abbates sacerdotes ⁊ totus clerus dyocesis. xviij. di. decernimus. ꝓuinciale autem concilium facit archiepūs ad quod vocant tm̄ epī ⁊ non alij. ar. xviij. di. quoniam quidem. ⁊. c. epūs. et c. placuit. dic q̄ imo ad concilium prouinciale vocantur capitula etiam cathedraliū ecclesiaruz. de his que fi. a prela. c. fi. ⁊ de hoc ibi dixi i. iij. q. ⁊ de concilio vnde dicat̄ dixi. s̄. ca. cōpilatione in ꝓemio. ver. sane. ¶ Nono nota ibi: ut verb̄ eorum vtamur. modum excusandi ipropriam locutionem. de hoc in glo. concordat. ⁊ vtimur q̄n̄ q̄z ipropriis locutionibus causa maiores expressionis ut hic. ⁊ in iurib⁹ allegatis in glo. ¶ Decimo nota q̄ nō debet quis nunciari excōicatus nisi constet de excōicatione. de cōsan. ⁊ affi. cle. vna. de censi. cle. fi. vbi de hoc in glo. parte vocata. j. ti. j. cle. ij. §. locoru⁹. vbi de hoc dico in ꝓmo notabili. ⁊ hoc vult glo. hic in ver. nunciari. ¶ Undecimo nota casum in quo nō prodest exemptio ⁊ hoc quo ad euitandū dispositionem huius cle. ꝓ hoc littera ibi sup̄ hoc. ⁊ expont ℣au. sup̄ hoc. s. excōicatione cognitione excōicationis prefate ⁊ eius publicatione. cōcor. de decī. cle. j. ¶ Op. in eo q̄ dicit q̄ excōcati per hanc cle. soluz ꝓ sedem aplicam absolui possunt: q̄ imo etiaz ab aliis. s̄. de hereti. cle. j. ⁊. ij. de penis. le. j. glo. nisi soluit q̄ ꝙtraria loquūtur in articulo mortis. sed extra casum mortis non possunt absolui ab alio ꝓpter reseruationē quā facit ℔ papa sedi apostolice. als secus. de sen. excom. nuper. ¶ Quero an hec constitut. o locum habeat in clericis secularib⁹? Glo. j. ibi ⁊ no. soluit q̄ non ꝓpē verbum religiosi. idem ℣au. Stepha. ⁊ Sen̄. qui dicūt q̄ de religiosis hic exponit: quia frequenti⁹ in hoc excedebant. ¶ Secūdo quero an hec cle. cōprehēdat religiosos prefectos ecclesijs parrochialibus quo ad nō suos parrochianos? Glo. ea. ibi an vo. dicit esse dubium remittit ad no. s̄. de decimis. cle. j. vbi dicit q̄ sic. quod tenet ℣au. ꝙtra tamē facit. quod no. de re. eccle. non alie. cle. j. in glo. v. sed ibi disponitur de religiosis non simplicit̄. sed de his qui p̄sident administrationibus. vnde glo. illa dicit illā cle. non habere locum in eo qui preest ecclesie seculari. ¶ Tertio q̄ro an locum habeat hec cle. in quibuscunq̄z religiosis? Sol. Laud. q̄ sic dūmodo sunt religionis approbate. idē Lap. alīs eni non sunt religiosi. de relig. do. c. vlti. ⁊. c. vno. li. vj. de voto. c. vno. eo. li. ¶ Op. ad hoc q̄ imo etiam in religiosis de religione non approbata per papam sit locus pene de q̄ hic de elect. ideminnatibus. §. supradicta. li. vi. de preben. cuz qui. eo. li. Sol. Lap. q̄ standum est primo per notata ne cle ri. uel mona. ut periculosa. li. vj. in glo. ij. que optime facit. Ad contraria non respondet Lapus. dic ad. §. supradicta. q̄ facit pro: quia per illam dispositionem fit extensio de monialibus ad illas que non sunt proprie moniales quod probat verbum volumus. ibi ⁊ si cessante illa extensione secus esset. Ad. c. cum qui. dic q̄ bene probat q̄ dispositio. c. de multa. in eo q̄ dicit de habente curatum qui assequitur aliud curatum locum habet etiam si se intrudit in secundo ne sit melioris conditionis inuasor q̄ iste ingrediens: ⁊ hoc ideo ibi est: quia si non diceret se habere ius. in secundo non audiretur allegans turpitudinem suam. de donatio. inter dilectos. sed hic pena imponitur religiosis ⁊ sic ut sit locus pene necesse est ut verificetur hec qualitas. ut autem dixi. s̄. ca. q. is q̄ est religionis non approbate nō est religiosus. ¶ Quarto quero quid in religioso nouitio? videtur q̄ non sit locus pene cum possit ad seculum reuerti. de regularib⁹. statuimus. ⁊. c. non solum. li. vj. Lapus tenet contrarium. argu. de senten. excom. religioso. li. vj. nam tempore nouiciatus gaudet priuilegio canonis. si quis suaden e. tanquam religiosus. xvij. q. iij. si quis suadente. ⁊ sic debet etiam sentire onus. de censi. cle. j. de sta. monacho. recolentes. regula que sentit. li. vj. ¶ Quinto quero an hec verba religiosi. comprehendit moniales? Soluit Laudu. q̄ non: quia ea de quibus hic concernunt virile officium. ⁊ sic hec cle. maxime cuz sit penalis non debet ad mulieres extendi. de hoc an ⁊ quando masculinum comprehendat femininuz dixi. s̄. de sepul. cle. eos. q. ij. ⁊ de elect. cle. j. q. j. ij. ⁊. iij. dicit Genze. q̄ hec constitutio locum habet etiam in feminis cum in eis videatur omnimoda similitq̄z uel maior ratio ⁊ sic idem de eis etiam in penalibus. ff. de adult. si postulauerit. §. ratio. de edē. quedam. §. nummularios. ⁊ quod nota. in auf. ut hi qui obligatas prohibentur res habere. §. j. collatio. vj. nam ⁊ ipse

plus peccans in his q̄ masculi.tum quia se imiscent nō q̄uenientibus suo sexui.tū quia masculinū a lege ,platū etiam i penalibus femininū ꝓhendere cōsuevit.C. vnde vi. si quis in tantam.⁊ vij.q.iij.si quis.nā regulariter q̄ cadit in masculo cadit in femina.ff.de adult.l.adulteriū.§.incestū.primum tenet ℣de.de ancha.quia cū femine non sint capaces huius officij.de pe.nouā quedam.non videt iuris lator eas includere.de elec.idēnitatibus.§.fi.li.vj.q̄ videt facere ꝫ.sed facit,p inducendo.vt dixi.s.q.iii.⁊ sic minor.xiij.ānis tenetur.l.iulia.de adult.ff.de adul.si minor.quia nō videtur aptus ad copulam. Ex hoc infert q̄ in laicis hec sacramēta ministrātibus non est locus pene de qua hic quod placet.quia tales non dicuntur ministrare sed abuti.de cōsue.quāto. sunt ergo aliter puniendi. Jnfert etiam q̄ religiosi cōuersi ministrātes hec sacramenta forte non incidunt in hanc penam ex quo nō habēt ordinē:quia ꝓuus persona q̄ iuris ratio querēda est.ff.ō iur. codi.quidam.q̄ etiā pōt sustinere rōne p̄missa.⁊ ad illud q̄ ꝫ.inducitur q̄ in monialibus debet habere locum sicut etiaꝫ locū habet pena si quis suadente.xvij.q.iiij.de sen.ex. mulieres.dic q̄ actus percutiendi clericū est cōis.⁊ ita cōpetit femine sicut masculo.nā est nudi facti sed ministrare sacramenta sapit ius.⁊ nō competit nisi habētibus ordines ecclesiasticos ⁊ q̄ etiam ordinatis nō cōpetit nisi sint ad hoc deputati.ideo puniunt religiosi hoc p̄sumētes. ¶ Sexto quero an in oib⁹ religiosis locum habet hec cle. Sol. ℣de.de stagno referēs quēdam cardinalē tenuisse q̄ solū in exemptis locū habet.ar.sūpto a rubrica.q̄ loquitur hic de ꝓuilegiatis.rubrica aūt facit ius.ꝫ.in ꝓemio Gregor.⁊ q̄ ibi dixi in ꝓemio huius cōpil. ibi sub ꝙgruis titulis.ipse aūt ℣de.tenet cōtrariū q̄ hic loq̄t generaliter de oībus relgiosis.ar.xix.di.si romanor.de ma.⁊ obe.solite.q̄ est tutius ⁊ in dubio tenendū est.pro primo tñ facit q̄ de nō exemptis nō fuisset opus ꝓuidere cū possint per ordinarios coarceri. ¶ Septimo quere in eo q̄ dicit de religiosis ministrantib⁹ sacramēta clericis aut laicis. quid si minister religiosis? sol. ℣de.de stag.referens quendā cardinalē tenuisse q̄ non est locus huic pene cum de ipsis hic non cauetur.ar.de elec.statutū.li.vi.regula in penis.e.li.male tamen faciunt si ministrant religiosis alterius monasterij,sec⁹ si eiusdem.de sta.mo.ne in agro.§.sane.i.Lap.aūt dicat q̄ verbū clericus locum habet de clericis secularib⁹ ⁊ regularib⁹ q̄ō ē tutius. ¶ Octauo quero an q̄ dicit de laicis locū habet i oībus? sol. Lap.q̄ sic.etiā si sint religiosi.xvi.q.i. generaliter. vbi loquit de monachis etiā qui nō sunt clerici sed etiam puri laici q̄ñq̄ dicūtur religiosi.de reb⁹ ec.nō alie.c.fi. ¶ Nono quero in eo q̄ dicit de sacramēto.quid est sacramētū? Sol. Lap.q̄ est sacre rei signū.de sa.vnc.c.vno.de cele.mis. cum marthe.⁊ sm Aug.est inuisibilis gratie visibilis forma.de ꝫ dixi de sacra.non iterā.in rubrica.q.i. Quātū aūt ad hāc lrāꝫ que loqtur de sacro vnctiōis. dicit Lapus q̄ mediator dei ⁊ hoium nō solū vocatur Iesus in quātum habet saluare sed ēt x̄ps inquātū hꝫ vnctiōis gratiā in alios effundere.x.di.q̄ñ.⁊ cvi.di.cū ad verū.dicit etiā Lap.q̄ dauid ter fuit vnct⁹.primo in domo patris sui in signū regni futuri ⁊ hoc signat vnctionē in baptismo.secūdo in ebron sup iudā ⁊ postea multa bella habuit ⁊ hoc significat vnctiōem in cōfirmatione.tertio iterū in ebron sup oēm Israhel.post hanc in pace regnauit hoc significat vnctiōem extremā.de cuius sacramēti substātia sūt quinq̄.primū q̄ eam tradens fit sacerdos.secūm est intentio.tertiū est materia.s.oleū infirmor.quartū forma verborum que est per istā scām vnctionē ⁊c.quintū locus inungend⁹:q̄ fit ad oculos ad aures ⁊ nares ⁊ nō dat nisi adultis q̄ videt habere venialia ꝫ que institutū est.habet tñ ⁊ aliū effectū quem dico.ꝫ.e.q.nec datur alijs q̄ infirmis in periculo mortis ꝙstitutis.sanis aūt nō dat:q̄ habent aliud remediū.s.pnīaꝫ. nec debet dari nisi postulāti qui deuotionem sursum erigit ⁊ reiterat.vt no.de sepul.nup.c.ij.q̄ vltimū dixi.s.in primo notabili.sed si sepe infirmet ad mortē licet possit inungi semel nō tñ in vna infirmitate debet bis inungi nisi infirmitas protraheret vltra annū.⁊ sic videt velle q̄ post annū possit iteruꝫ inungi q̄ō nō videt.q̄ lapsus anni nō facit censeri nouā infirmitatē licet ad aliū effectū q̄ñq̄ ponderet lapsus anni.xxv.q. viij.c.i.⁊ q̄ō ibi no.in glo.i.dicit etiā Lap.q̄ in hoc sacramēto sicut in ceteris tria sunt.vnū est sacramētū tñ.s.vnctio extrema aliud res tñ.s.effectus duplicis sanitatis. tertiū est sacramētū ⁊ res.s.quedam vnctio interior spūalis.i.mentis locūditas ⁊ solatiū.pro hoc q̄ō dixi.s.e.q.q̄ per hoc delētur venialia.de sa.vnc.c.vno.§.i. Jtē sm Gen.prestat augmentuꝫ virtutū.ar.d.c.vnici.⁊ de cōse.di.v.c.i.⁊.ii. Jtē per hec citi⁹ liberantur infirmi ab infirmitate corporali.ar.xcv.di.§.si istō ⁊ in eo q̄ō dixi q̄ per hoc sacramētuꝫ delentur venialia. idem Alb̄ath.dicens q̄ multis modis delent.primo p hanc vnctionē vt predixi.secūdo per susceptiōem condignā eucharistie. de cōse.di.ij.cū omne. Jtē per aque benedicte aspsionē.q̄ō dic vt no.in procemio sexti in glo.vlti.vbi ponūtur ⁊ alij mōi delendi venialia quos ꝓsequit Alb̄ath. ¶ Decimo quero quia dixi.s.q.pr.q̄ hec vnctio fit per oleū infirmor. quid si non habet oleū sed infirmus vngit crismate. Solut Alb̄athe.referens id q̄ō no.glo.xcv.dis. sed istud.vbi videt tenere q̄ valet.⁊ idem Alb̄ath.qui ꝓsequit que sacramēta p̄nt iterari ⁊ que non.de quo dic vt dixi de sacra.non ite.in rubrica. q.viij. ¶ Undecimo quero in eo q̄ō dicit de sacramēto eucharistie.an hoc ꝓcedat siue ministretur in morte siue in vita Sol. ℣dan.q̄ sic.⁊ ponderat litteraꝫ ,que dicit eucharistie ⁊ non dicit viatici. ¶ Op.ad hoc.l.di.penitēs in fine.de pe.q̄ in te? Sol. ℣dan.q̄ id q̄ō in illis dicit q̄ in morte oībus deꝫ viaticū.intelligit ita tamē q̄ per illos qui hoc p̄nt. ¶ Op.ad hoc q̄ imo quilibet hoc possit.de offi.or. pastoralis. in fi. vbi de hoc? sol. ℣dan.q̄ illud de pnīa que tpe necessitatis sumi pōt a quolibet sacerdote.vt ibi no.idē Lap.p hoc q̄ō no. xx iiij.q.i.§.sed istud.in glo.fin. ¶ Duodecimo quero si non habet eucharistia an possit dari panis loco eius? Sol. Benꝫ. q̄ non.etiā si panis sit benedictus.sed is qui erat cōicand⁹ credat ⁊ per hoc dicatur spūaliter māducare.de cōse.di.ij. vt q̄d paras.idē Alb̄ath.⁊ hoc no. Jmo.de pe.q̄ in te. ¶ Decimotertio quero in eo q̄ō ,phibet religiosis solēnizare mrīmonia de qua solēnitate loquit? sol. Laud.q̄ de solēnitate q̄ fit in ecclīa que non debet fieri nisi in certis tēporibus ⁊ per ,pprios sacerdotes vt.h ⁊ de feri.capellan⁹ ⁊ i h̄ pōderat Lau. Ifra.ibi solēnizare:quia nō dixit sedus ꝓhere q̄ō pōt fieri. ⁊ quid velit dicere in hoc vltimo non apparet. sed vt declarāt Ben.⁊ Steph.vult dicere q̄ religiosi p̄nt inducere fed⁹ matrimonij.volunt dicere q̄ religiosi p̄nt pronūciare verba iter ꝓhentes vt fit ⁊ hoc dum tamē seruet solēnitas edictoꝝ.de quibus de clam.despon.cū inhibitio.⁊ hoc oi tpe quia ipm fed⁹ matrimonij.vt dicit Lau.contrahi potest omni tempore.d. c.capellanus.etiaꝫ per excōicatos.vt no.de eo qui duxꝫ i matrimonij.vt dicit Lau.contrahi potest omni tempore.d. c.capellanus.etiaꝫ per excōicatos.vt no.de eo qui duxꝫ i matrimonij.vt dicit Lau.contrahi potest omni tempore.d. c.capellanus.etiaꝫ per excōicatos.vt no.de eo qui duxꝫ i ma. significasti.⁊ in eo quod dixi de solēnizatione que fit celebrando missas speciales super contrahentes vel solēnem benedictiōem eis imponēdo.⁊ de hoc.s.in tertio nota. ¶ Decimo quarto quero quare religiosis specialiter prohibētur hec tria de quibus hic.s.sacramētum extreme vnctionis vel eucharistie ministrare vel matrimonia solēnizare? Sol. Alb̄ath.q̄ ideo quia per hoc preiudicaretur presbytero parrochiali.pro hoc maxime quia in talibus solent fieri oblationes. ¶ Decimoquinto q̄ro in eo q̄ō ,phibet religiosis hec sacramenta de qbus hic ministrare nō habita licētia parrochialis presbyteri quid si parrochianus dicit se habere licentiā. Glo.sed nunqd arguit q̄ possit religiosus credere parrochiano. deinde ibi sed econtra arguit in cōtrarium.postea ibi sed posset tenendo primam ptem.respōdet vltimo alleg.⁊ no.glo.in eo q̄ō dicit q̄ quādo religiosus absoluit de licētia parrochialis videt facere tanq̄ deleg tus.hoc enī facit ad id quod dico.ꝫ.xxi.⁊.xxiij.⁊ cum glo.idem ℣dan.⁊ pro hoc q̄ō no.archi.de pe. di.v. placuit. Steph.contra.hic enim non agitur de punitōe parrochianū sed religiosū.vnde non debet esse nimis credulus.arff.q̄ cū fal.tu.l.ij.de eo per quē fac.erit.l.i. Ad rōnes de qb⁹ in glo.respondet q̄ loquūtur de sacramēto pnīe ⁊ cōfessiōis que fit in occulto.sed sacramēta de quib⁹ hic fiunt in publico vnde requirūtur maiores ,pbationes.simile in clerico peregrino qui sine cōmendaticijs admittit ad celebrandū secrete nō publice.de cleri.per gri.tue. Jtē si ꝑlatus velit facere religiosum publicari excōicatum si sacerdos negabit licentiam datā esse non poterit religiosus se tueri ⁊ hoc tutius.nam id q̄ō allegatur in glo.de here.significasti.i.loquit cum querit de licētia alicuius.quia illa ,pbat per iuramētuꝫ eius.vt ibi no.i gl. ij.hic aūt querit de facto tertij.i. de licētia data parrochiano per sacerdotem.videt tamen per ea que dicit hec glo. dicendū q̄ si parrochianus confiteret se dixisse religioso q̄ habebat licentiā prochialis p̄sbyteri nō erit ꝓcedēdū ꝑ religiosū ad penā de qua hic.quia nō dicit ministrasse sacramentū in contēptu sacerdotis parrochialis cū tñ hec cle.solū respiciat contēptum.pro hoc littera ibi presumpserint.⁊ q̄ō dico.ꝫ.xxxix.q. ¶ Decimosexto q̄ro quid de scholaribus ⁊ mercenarijs ⁊ similibus qui habitāt extra parrochias suas. Glo.p hoc sol.

q̄ debebūt habere licentiā parrochialis ꝓsbyteri in cui⁹ parrochia habitant. quaz glo. no. ⁊ dic q̄ statum cum quis vadit ad habitādū in certa parrochia intelligit ibi fieri prochianus nisi accesserit cā recreatiōis vel ob aliā cām tpalem statim reuersurus ad ꝑpriā parrochiā: q̄ tūc secus. de sepul. is qui. li. vj. hec ꝓcedūt nisi aliud habeat ꝙsuetudo. nā vt dicit ℣dau. si certa esset cōsuetudo a quibus reciperētur hec sacramēta nō est locus hiis pene. de reli. do. q̄ cōtingit. in fi. ⁊ no. q̄ nō dicit q̄ valeat ꝙsuetudo. de quo. j. ver. sane. q. ii. ⁊ in hac glo. in fi. ꝓ hoc. xiij. q. ij. §. q̄ ergo. ¶ Decimoseptimo quero, si religiosus ministrat ipsi parrochiali sacerdoti hec sacramenta videtur nihilomin⁹ esse locus huic pene. q̄ non potuit per se eligere cōfessorē vel cū qui sibi hec administret. eo. ti. c. fi. ¶ Contra puto quia sumus extra terminos hui⁹ littere ⁊ sic respondi in q̄one facti. nō pōt enim dici q̄ administrauerit sine licentia. ¶ Decimooctauo quero si parrochialis nō est p̄sbyter. puta quia est infra annū vel dispensatus ſm formā. c. de elec. cum ex eo. vel ex alia causa rōnabili. Glo. puto dicit sufficere licentiā eius q̄ dicit ℣dau. posse intelligi. nisi esset cura cōmissa vicario: quia tūc ipse reputat̄ p̄sbyter prochialis. j. de penis cupientes. dic q̄ nō colligitur per hoc quin ⁊ ipse rector habeat curā in habitu ⁊ sic pōt ꝙmittere. ar. c. suffraganeis. alle. in glo. Steph. dicit q̄ rector qui non est sacerdos non pōt hāc licentiā tribuere per lr̄am que dicit de p̄sbytero prochiali. nā ⁊ ipse qui nouit conscīam suoz prochianoz. melius scit vtrū debeat licentiā ꝓcedi vel denegari. nouit enī melius q̄ non sacerdos an parrochian⁹ sit apt⁹ suscipere sacramētuz vnctionis vel eucharistie ⁊ an subsint aliqua impedimēta matrimonij ꝓpter que nō debeat matrimoniū solēnizari. ꝓmuz tenet Ben. ⁊ pe. de ancha. q̄ est verum. nā traditio licētie ē quedā delegatio. vt. §. dixi. q. xv. an aūt parrochian⁹ sit apt⁹ ad susceptiōem sacramēti ⁊ de impedimētis matrimonij cognoscet ipse religiosus rōne ꝙmissiōis. ¶ Decimonono q̄ro si p̄sbyter prochialis habet vicariū an ipse possit dare hanc licentiā. Glo. e. ibi videt. dicit q̄ sic. idē Benz. ⁊ Steph. q̄ dixi. §. q. ꝑi. ¶ Vicesimo q̄ro an in hoc sufficit licētiā diocesani. Glo. e. ibi puto. dicit post factū excusari religiosū, qui de licentia diocesani ministrauit. ante factū aūt consuluit hoc nō fieri de licētia epi vel archip̄sbyteri ciuitatensis sed solius parrochialis p̄sbyteri. licet ep̄s ⁊ archip̄sbyter ciuitatēsis possint p se ministrare. q̄ dic vt in glo. quā no. ℣dau. videt vel le simpliciter q̄ ep̄s ⁊ archip̄sbyter ciuitatensis hanc licentiaz dare possit. licet dicat hoc ꝓcedere maxime q̄n vacat ecclesia de succes. ab intest. c. vlt. ⁊ dicit non absurdū q̄ cura eiusdem parrochie. competat pluribꝰ insolidū. p hoc q̄ no. Inn. de ꝓben. cum nō ignores. ⁊ ℣Host. de pe. ⁊ re. oīs. vbi dicit q̄ papa ep̄s ⁊ eius vicarius legatus ⁊ eius penitentiari⁹ dicūtur īmediati sacerdotes. p hoc q̄ no. de pe. ⁊ re. c. ij. in glo. i. li. vi dicit tamen ℣dau. q̄ licet hec sint vera tutius est a littera nō recedere. ar. de deci. ad audientiā. ⁊ sic cōcordat cum gl. ⁊ idē Ben. ⁊ per p̄dicta dic q̄ sicut sufficit hcētia epi ita ꝛz Steph. ⁊ eius vicar j spiritualis delegati seu penitētiarij. ⁊ in hac gl. ibi olim. ⁊. c. di. illud supfluū. ¶ Vicesimoprimo q̄ro an p̄sbyter parrochialis possit in suū adiutoriū assumere aliū presbyterū vel religiosū? sol. Laud. q̄ ad tēpus pōt etiā sine licentia superioris vt forte in quadragesima ꝓ audientia cōfessione vel administrāda eucharistia in die paschę vel missis celebrandis vel in officio p̄dicādi. dum tamē sibi cōstet de sufficientia assumpti. p hoc q̄ no. Inno. de cle. peg. tua. de hereti. excōicam⁹. i. §. q̄ vero. naz ex quo assūpti sunt rite ordinari p̄nt ista. nec deficit nisi materia. s. populus. cū ergo assumunt ab eo qui habet materiā p̄nt exercere nōie illius. ar. xvi. q. i. cc ce sufficienter. ⁊. c. adijcim⁹. remittit ad no. de offi. vic. c. vno. idē Ben. ꝓ hoc q̄ nō. de transla. c. i. ⁊ de hoc q̄ dixi de cōfessiōibus audiendis. dic vt dico. j. q. xxiii. in eo tamē q̄ dixi de religioso intellige de licētia abbatis. ar. xvi. q. i. placuit. de postu. c. ij. de elec. quorūdā. ⁊. c. si religiosus. li. vj. de hoc etiā dixi. de offi. vica. cle. vna. q. xv. ¶ Vicesimosecūdo q̄ro in eo q̄ dicit de licentia speciali an hec spālitas respiciat exp̄ssionez sacramētoz an etiā requirat exp̄ssiōem psonaz. Sl. hic etiā ꝙsuluit vt bene satisfaciat huic littere q̄ de psonis cōferente ⁊ recipiēte ⁊ de sacramētis fiat specificatio. dicit tamen sufficere q̄ de sacramento fiat specificatio ita q̄ si datur licentia religioso non expedit exprimere nomē parrochiani vel si datur licētia parrochiano non expedit exprimere nomē religiosi. idem ℣dau. Steph. plus dicit q̄ sufficit exprimere de sacramento etiā si non specificet nomen religiosi nec prochiani. p hoc de temp. or. c. i. ⁊ ij. li. vj. de offi. vicis. c. vlt. e. li. Ben. etiaz dicit sufficere licentiam sine specificatione sacramētoz ⁊ expōit specialī. i. expressa. ⁊ alleg. ſm aliquos q̄ dicat sufficere licētiam sine expressione sacramētoz̄ vel personarū. ⁊ pro hoc q̄ si exponitur speciali. i. expressa. satis dicit expressa. eo q̄ cōceditur verbaliter etiā si nō fiat aliqua specificatio. ⁊ hec pars forte vera. tamē in dubio non est recedendum a littera que requirit specialem cōcessiōem ⁊ sic oportet q̄ fiat specificatio saltem de sacramētis. ⁊ facit q̄ dico in se. q. ¶ Vicesimotertio q̄ro an q̄ hic dicit de tribus sacramētis locum habet in sacramento penitentie vel baptismi. Glo. e. ibi ⁊ no. dicit q̄ non. quia de his hic nō dicit. idem ℣daul. ⁊ no. id q̄ dicit glo. q̄ penitentia etiā de licentia ꝑpij sacerdotis recipi nō pōt a presbytero nō habente curam. idem no. de pe. omnis. in glo. execūtiōem ℣dau. dicit hoc ꝓcedere quādo ꝑprius sacerdos nō cōmittit per delegatiōem sed simpliciter licentiā concedit: q̄ tunc ille qui audit cōfessiōem videt facere suo iure q̄ esse non potest per progatiōem ptātis quā non habet. de offi. dele. p. ⁊. g. se cus si delegat quia tūc cōmissarius facit noie cōmittentis. remittit ad no. de heret. cle. i. quod ibi dixi in §. verum. in. ij. ꝓ rio. hoc dicit ℣dau. ꝓcedere nisi dicamus q̄ cura per inferiorem p̄latū non possit delegari. vt arguēdo dicit archi. ō elec. cum ex eo. li. vi. quod dicit ℣dau. non ꝓcedere in cōmissione spāli certoz casuū vel ad tempus. facit q̄ dō. ℣Host. de offi. vi. clericos. ſm hoc intellige quod dixi. §. q. xxi. ⁊ per hoc vltimū q̄ dixi de cōmissione certoz casuū vel ad tēpus. dic secus de cōmissione generali. nō eni posset etiā per viam delegationis generalis cōmittere alicui oēz curā: quia videret se exonerare cum tamen debeat per se exercere. de p̄ben. extirpande §. qui vero. vbi hoc ꝑbat. Ite cura nō est quid iurisdictionale ⁊ sic non proprie delegari potest. de offi. dele. c. vlt. in fi. ⁊ p hec declarant que dixi. §. q. xx. ⁊ hec no. singulariter quia vtilia ⁊ cōiter ignorātur. de hoc etiam dixi. de off. vi. cle. vna. q. xiiij. ¶ Vicesimoquarto quero in eo quod dicit de excōicatis a canōe an procedat quo ad omnes? Sol. Lau. q̄ sic. siue sint religiosi eiusdem ordinis siue alterius siue sint clerici siue laici siue mulieres cum sit eadem ratio. de cōsti. translato. ¶ Vicesimoquinto quero de qua excōicatione hic loquitur? Sol. Lau. q̄ de maiori non de minori. de sen. ex. si quez. ⁊. c. nup idem Lapus ꝓ hoc quod no. de rescrip. c. i. li. vi. de sepul. cle. i. in glo. ab homine. ¶ Vicesimosexto quero de quo canone procedit littera cum dicit de excōmunicatis a canone. Glo. quocunq̄z sol. q̄ de quocunq̄z etiam si sit casus in quo episcopus vel sacerdos possit absoluere. idez ℣dau. ⁊ Lau. qui dicit q̄ loquitur de quocunq̄z canone a papa promulgato. nā ille per excellentiam proprie dicitur canon. quādoq̄z tamen accipitur pro statutis prouincialibus. iij. di. §. porro. q̄ vltimum no. singulariter. ⁊ bene probatur hic: quia premittit de excōmunicatis a canone ⁊ subijcit de excōmunicatis per statuta synodalia vel prouincialia. ⁊ sic bene probat q̄ nomine canonis intelligitur de promulgato a papa. ⁊ in hac glo. ibi nuper. vbi patet q̄ illo casu metropolitanus non absolvit illos de prouincia. quod tenet archidia. ix. q. iij. per singulas. ℣dau. ⁊ dic q̄ hoc probatur. in dicto. c. nuper. ver. quamuis quia quesitum fuit an posset absoluere archiepiscopus ⁊ ꝓprius sacerdos a minori excōmunicatiōe. respondetur de episcopo tantum ⁊ sacerdote. ¶ Vicesimoseptimo quero quid de excōicatis per sententiam hominis. Glo. e. ibi ⁊ videtur arguit idem esse. Contrarium tenet vt non fiat extensio ad casum non expressum. idem Laud. ℣dau. ⁊ Ben. ex hoc infertur q̄ in excōmunicatis per sententiam p̄pe non est locus huic cle. quod tenet Lau. quia si voluisset de hoc itelligi expressisset. arg. de deci. ad audientiam. ¶ Oppo. ad hoc quia durius agitur cum ministro legis q̄ cum lege. ff. de arbi. celsus. de dolo cum dilecti. So. vt dixi de elec. constitutionem §. insuper. in. i. q. ⁊ quo ad casum istum. dicit Ben. q̄ potest esse ratio: quia ille qui excōmunicatum a canone vel statuto absoluit. contemnit legem ⁊ eius auctorem. Is autez qui excōmunicatum ab homine absoluit contemnit hominē tantū. ¶ Vicesimooctauo quero in eo q̄ dicit de habētibus potestatē absoluēdi per priuilegia sedis aplice. an sufficit q̄ hēat a diocesano? Sol. ℣dau. q̄ sic. quo ad casus in quibus diocesan⁹ pōt absoluere. tunc cum cōmissarius absoluit tanq̄ eius delegat⁹ vel vicegerēs. ¶ Vicesimonono q̄ro in eo q̄ dicit ō sententijs latis per statuta an locū habeat in omnibus sententijs. an vero tantū i sentētijs excōicatiōis? q̄ videt p id quod premisit ibi. excōmunicatos a canone. Glo. puto tenet ꝓriuz

dicens q̄ cōprehendit sententiā excōicationis suspensionis ⁊ interdicti. Idē ℣dan. per litterā in v. sententijs. que loquit generaliter. sed ex hoc posset argui idem de quibuslibet sententijs latis per statuta prouincialia vel synodalia etiam si nō essent sententie censure sed punientes aliter vt in pecunia vel alio. vnde verius videt quod predicti q̄ hic loquit tantū de sententijs excōicationis. qō ꝓbat littera p alternatiuā vel: qz. s. dict de his qui absoluūt excōicatos a canone. ⁊ postea subijcit vel a sententijs per statuta ꝛc. pmulgatis. ⁊ sic verbū sententijs restringitur per verbum excōicatos q̄ ꝓcedit ad sententiam excoicatiōis tantū. ar. de ap. secūdo requiris. ¶ Tricesimo quero quid de sententijs latis per statuta legatoꝝ. de quibus. de offi. leg. c. fi? Sol. Laud. q̄ idē qō de sententijs latis per statuta synodalia aut prouincialia. nā religiosi non habēt maiorē ptātem in absolucēdo q̄ habeāt presbyteri parrochiales. etiā si religiosi sint licentiati per modū de quo. de sepult. cle. dudū. §. si vero. ipsi aūt parrochiales p̄sbyteri nō absoluūt hoc casu sed locoꝝ ordinarij. vt no. spe. de le. §. superest. v. sed per quem absoluent. pro hoc qō dixi de preben. graue. q. xvij. ¶ Tricesimoprimo quero in eo q̄ dicit de statutis an prelati collegiatarū ecclesiarū cum suis capitulis possint facer statuta? so. ℣dathe. querit ⁊ est qō impertinens. ⁊ dic vt not. Inno. de consti. cū accessissent. vbi dicit q̄ nullū collegiū ecclesiasticū etiā si sit ecclesie cathedralis pōt statuī sine epō. dic melius per id qō no. de ver. sig. ꝓstitutiōez. in glo. ex hoc. li. vi. ¶ Tricesimosecūdo quero sub qua forma ferūtur snie p statuta synodalia vel ꝓuincialia? sol. Lau. ⁊ Sen. q̄ ferunt etiam p futuris culpis. de consti. c. ij. li. vi. dic q̄ imo ꝓprie. p futuris tñ. ar. de consti. c. fi. secus si per modū simplicis sentētie ferant. qz tūc nō debent ferri p futuris culpis. de sen. ex. romana. §. caueāt. li. vj. rō diuersitatis: qz qñ excōicatio ferī per modū sententie ferri debet super certis. insti. de acti. §. curaī ⁊ sic solū sup p̄teritis vel p̄sentibus bene discussis. qñ aūt p modū statuti tunc cōtra faciens ligaī p statutū tanq̄ faciens actū dānatum a statuto ⁊ sicut nunc dicī de natura statuti est ꝓcernere futura. ¶ Tricesimotertio q̄ro in eo qō dicit de absolutione a pena ⁊ culpa quid dic ꝑ pena? sol. Lau. ⁊ Sen. q̄ dicitur illa amaritudo seu afflictio q̄ sequit ex cōmissione peccati ⁊ hec ꝓpetua dū peccatū durat sed illo p ꝓtritiōem sublato mutaī in tpalem mēsurādā sm qualitatē reatus. de pe. di. i. mensurā. q̄ aūt sit culpa. dic vt in sc. q. ¶ Tricesimoq̄rto q̄ro circa id qō dixi in. pr. q. quid est culpa? sol. Lau. ⁊ Sen. q̄ ē macula seu obfuscatio que generaī in aīo peccatoris q̄ peccando mortaliter diuertit a bono incōmutabili. i. a creatore. p pter bonū cōmutabile. i. ꝓpter rem creatā ⁊ ex hoc vulneraī aīa in bonis sibi collatis naturaliter. i. q. i. venīū. ⁊ hic rancor seu offensa nō pōt remitti ab aliquo dei vicario. sed a solo verbo dei. de pe. di. i. verbū. de cōse. di. iij. nemo. ⁊ vt dixi i ꝓpr. q. pena debeī ꝓpetua. nam ille in quē cōmittiī. s. deus est ꝓpetuus. ar. insti. de. inu. §. atroꝝ. xxiij. q. vj. quid ergo. hic dicī versus. pena pōt demi culpa penitus 'erit. vt no. C. de generali abol. l. indulgētia. deus tñ misericors cum videt contritionē peccatoris remittit penā ꝓpetuā ⁊ mutat in tpalē sustinendā in purgatorio. de hoc. xxi. q. i. placuit. Ex hoc dicit Lau. q̄ fatue facit qui tollit culpā nisi diuinitus sibi inspiref. aut enī peccator in malicia ꝑseuerat ⁊ nō pōt tolli cū nec possit aīo fieri violentia. aut est contritus ⁊ tūc iam sublata est vt predixi. pena aūt peragenda in purgatorio nō pōt tolli nisi per papaz qui vt dicit ℣dan. pōt remittere oēm penā vero contrito. facit de cōse. di. iij. baptismi vicem. ⁊ hāc cōcedit cruce signatis in voto vltra marino. qō dixi de iudeis. ad liberādā. Itez in anno centenario vt in extrauag. habet antiquoꝝ de inferioribus aūt a papa. dic q̄ nō p̄nt facere tales plenas remissiones sed ptiales sic. cōcedēdo indulgētia. r. de quib⁹. de pe. ⁊ re. qō aūt. ⁊. c. cum ex eo. ⁊ de modo remittēdi culpā ⁊ penā. no. Jo. ⁊ archi. de pe. di. i. verbū. xxiij. q. v. remittūtur. ⁊ Inno. ⁊ ℣dosti. de pe. significant. ⁊ ℣dost. in sum. de pe. §. ⁊ si quis sit effectus ꝓtritionis. ⁊ sub rubrica de remissiōib⁹. §. i. ⁊ de ℔ in sc. q. ¶ Tricesimoquinto q̄ro circa id qō dixi in duab⁹ p ximus. q. de pena ⁊ culpa ⁊ ea⁹ remissiōe. qs est mod⁹ spālis remissionis? sol. L. p. q̄ triplex est iudiciū. pmū dei quo de⁹ mūdat aiam in ꝓtritiōe. ⁊ hec ꝓcedit duo sequētia tāq̄ digni⁹ secūdū est iudiciū petri siue sacerdotis in ecclesia militante vt hic. tertiū est iudiciū approbatiōis ecclesie. s. celestis curie ap̄probātis in celis absolutiōem vel ligatiōem ecclesie militātis factam in terris. vt dicit ℣dost. in sum. de pe. in rubrica ō remiss. §. i. ver. sed ⁊ notādū ē. Circa pmū iudiciū dicit Lap. q̄ peccator peccādo deū offendit ⁊ ecclesiā ⁊ interdū etiā ꝓximū ⁊ seipm. offensa deo facta deleī in ꝓtritione peccatoris per gratiam dei que causatur a contritione peccatoris qui ad deū quem offendit habet seruorem dilectionis. ⁊ effectus gratie dei multiplex est. nam excitat liberum arbitriū ad bene cogitandum ⁊ sanat ipm mutando affectū ipm q̄z corroborat p̄ducendo in actū. Item gratia deo hoiem reconciliat a peccato quoq̄z liberat ⁊ penā eternā in tpalem mutat. Ad hanc cōse quēdam sufficiebat ante aductū xp̄i sola mentalis confessio ⁊ hoc est de iure naturali. hodie. i. ab aduentu xp̄i citra requirit cōfessio vocalis facta hoī. i. sacerdoti dūmodo assit facultas. ⁊ hoc non est de iure naturali sed ꝓpter obligatiōem p̄cepti necessaria est confessio ⁊ satisfactio nō soluz ꝓpter reconciliatiōm in ecclesia dei sed etiā in iudicio ecclesie ⁊ possum⁹ dicere q̄ a reatu peccati liberamur per gr̄am. a sequela aūt peccatoꝝ per pniam ⁊ ptes pnie. a miseria vero per gratiā. possum⁹ etiā dicere q̄ impius per sex iustificaī. per duo ex pte dei. s. misericordiā que reatum indulget ⁊ iusticiā que emendatiōem aliquā tulā exigit vel hic vel in purgatorio. Item per duo ex pte peccatoris. s. doloreꝝ ⁊ amoreꝝ. ⁊ per alia duo ex pte ecclesie. ꝓmū est meritū xp̄i ⁊ aliorꝝ sanctorꝝ pfectorꝝ. secūduz est indulgentia quā dat ecclesia per papā ⁊ epos. tñ vt ipsa indulgētia valeat tñ quātū ꝓmittiī. exigiī auctoritas ⁊ cā. s. cōis vtilitas ex pte dantis exigiī etiam formata fides ⁊ obedientia ex parte recipientis vt soluat illud ꝓpter qō daī. hec duo facere libere solus papa pōt q̄ solus habet claues thesauri ecclesie. s. tā meritoꝝ xp̄i q̄ aliorum sanctorꝝ ⁊ pfectorꝝ. alij aūt vt epi nō habēt ptātem generalē sed limitatā. de pe. ⁊ re. cum ex eo. ⁊. c. fi. li. vj. ipse enī habet plenitudinē ptātis. d. c. cū ex eo. in fi. ō auc. ⁊ vsū pal. ad honoreē. Ceteri vero plati assumpti sunt in ptez sollicitudinis vt ibi. ⁊. ij. q. vi. decreto. ⁊. c. se. sicut ergo deus indulget culpe sua gratia peccatoris per ꝓtritiocm peccatoris ⁊ reatum culpe tollit mutando penā eternā in tpalez qua puniaī peccator vel hic vel in purgatorio ⁊ interdū etiā remittit quo ad oēm penam tanta potest esse contritio peccatoris etiā sine verbali cōfessione. xxiij. q. v. remittūī. de pe. di. ij. verbuz ⁊ pluribus ca. eiusdez di. dūmodo non cōtemptus religionis sed articulus necessitatis cōfessiōem verbalē excludat. sic vicarius dei. scilicet papa in ecclesia militante quo ad iudicium cōtentiosum vel non contentiosum vt in foro anime per contritionem ⁊ oris confessionem per quam de interiori contritione iudicat. tollit peccatū ⁊ penā eternā qua ꝓpter mortale peccatum peccator erat extra ecclesiam militātē ꝓpetue dānatus quousq̄z ecclesie satisfaceret per cōfessiōem ⁊ penitentie impositе peractiōem pōt in tpalem penā cōmutare. ⁊ interdū totum tollere pōt etiam sine causa quo ad ecclesiā militantē. episcopus vero hoc pōt ex causa etiam quo ad ecclesiā militantē ⁊ in casibus in quibus non est ꝓhibitus. inferior vero ab epō penā tpalem in totū tollere nō pōt etiā ex cā p̄sertiz religiosus nisi aliud sit concessum. ⁊ dicit Lap. q̄ hoc vult dicere hec littera que ꝓhibet absolui a pena ⁊ a culpa. quantum autem ad iudicium ecclesie triumphantis non videtur differentia inter papam ⁊ alios inferiores: quia i vtrisq̄z videtur intelligendum illud quodcūq̄z ligaueris ꝛc. ℣dath. xvi. xviij. q. i. qō cumq̄z. s. claue non errante eadem causa ⁊ questione manet. ⁊ quicquid hic agiī. Ex his patet qualiter offensa facta deo vel ecclesie remittiī. de illa vero que fit in proximo. dicit Lap. q̄ remitti dza ꝓpria ⁊ sibi satisfactio fieri nec pōt. ab alio remitti p predictis inducit Lā. qō no. Inno. ⁊ ℣dost. de pe. omnis vbi dicunt q̄ quando sacerdos dicit absoluo te. non est dicere nisi denuncio te absolutum quod non esset nisi absolutionem peteres vel absoluo te a pena eterna in temporalē commutata. vt no. de pe. ⁊ re. significant. ⁊ per archid. de pe. di. i. verbum. ¶ Tricesimosexto quero si religiosi absoluunt a pena tantum vel a culpa tantum? sol. Senz. q̄ non est locus pene de qua hic: quia littera loquitur copulatiue ibi a pena ⁊ a culpa. pro hoc de rescrip. c. ii. ¶ Tricesimoseptimo quero si religiosus absoluit interfectorem clerici non ab excōmunicatione quam incurrit per canonem. xvij. q. iiij. si quis suadente. ſz a peccato? Sol. Lau. arguendo q̄ non sit locus pene de qua hic. nam aliud est absoluere a peccato homicidij aliud absoluere ab excōmunicatione. immo frequenter aliqui absoluuntur ab excōmunicatione remanente peccato. de testa. vemens ii. in fi. vbi de hoc. sicut etiam excōicatus ⁊ irregularis absoluiī ab excōicatiōe remanēte irregularitate. de sen. ex. cū illoꝝ. in ꝓn. nā ⁊ si hic etiā itellexisset de peccato ita exꝑssisset sicut exꝑssit de excōicatiōe. de deci. ad audētiā. sic fecit Benedictus

in extrauag.inter cunctas.vbi prohibet quẽ absolui a peccato ꝓpter quod erat effectus irregularis durante irregularitate que licet esset pena.erat tñ sequela peccati.ideo ea durante non debet tolli peccatũ.dicit tñ Laud.q̃ per illã extrauagã. videtur dicendũ ꝯrium:quia excõicatus nõ debet admitti ad sacramẽtũ penitẽtie super illo in quo est excõicatus antequaz sit absolutus cum sit extra vniuersalẽ ecclesiã extra quã null⁹ dino saluaf.de sum.trin.c.i.§.vna.aut ergo admittit ignorãter:quia ignorat ꝓbabiliter illũ excõicatum vt quia fuit excõicatus per statutũ synodale qđ licet ignorare.ar.de cõsti. c.i.li. vj.⁊ excusatur.aut nõ est ꝓbabilis ignorantia vt quia erat excõicatus a canone ⁊ is qui absoluit nõ excusaf.imo absoluẽdo cum sciat factũ ⁊ per ꝯns scire ꝑsumaf de excõicatis videtur ei fauere in crimine.ar.ij.q.vij.negligere.de sen.ex.nuper. ⁊ c.si concubine.sed per hoc non dicit Laud.q̃ iste absoluẽs incidat in penam de qua hic.imo videf velle cõtrariũ.Ben.autem expresse hoc dicit.nam ſm eum licet graviter peccet qñ scienter absoluit.vel si nõ fuit ignorantia ꝓbabilis qz decepit peccatorem ⁊ seipsum cum talis absolutio non prosit.per ꝑdicta tamẽ nõ est locus huic pene quod placet ne fiat extensio ĩ penalibus. ¶ Tricesimooctauo quero an pena de qua hic locum habet quicunqz sit ille qui absolutus fuit.Sol.glo.etiaz q̃ sic ꝓpter litteram in verbo quẽq̃.idem ℣Dau.⁊ Ben. ¶ Tricesimonono quero religiosus ignorans penã de qua hic⁊ alias homo sancte vite ministrauit eucharistiã sine licentia parrochialis presbyteri.nõ tamẽ in cõtemptũ ipsius ꝑsbyteri parrochialis.videf q̃ non incidat in penã nec excusef per ignorãtiam iuris.regula ignorantia.li.vj.Contrariũ constitui per hanc litterã in verbo ꝑsumpserit que notat doluz ⁊ temeritatem ministrãtis. Item licet ignorantia iuris non excusef.tamen quãdo ex probabilibus cõiecturis ꝓpendif q̃ quis ignorauit excusaf ſm no.de consti.c.ij. Item sicut miles armate mulicie excusatur ab ignorantia iuris.C.de iur.⁊ fac.ig. l.i.ita ⁊ hunc possumus excusare ⁊ hoc ꝑcipue in foro penitentiali in quo credendũ est asserenti se hoc ignorasse sed etiaz in foro iudiciali idem puto qñ ex ꝓbabilibus coniecturis liquet quod nõ fecit ꝑsumptuose.imo aliqua probabili rõne ductus pro hoc qđ dixi.ē.q.xv.quia tamen in hoc forte aliqui ꝯdicerent dicentes q̃ eoipso est presumptio q̃ fecit cõtra hanc clem. tutius est q̃ petatur absolutio. ¶ Quadragesimo quero an suscipientes sacramẽta ꝯ hãc cle.sint excõicati tanq̃ participãtes in crimine.Glo.quod de recipiẽtib⁹ remittit.dic q̃ dixi ē cõsan.⁊ affi.cle.vna.in.iij.cõtrario.nã illud de participatiõe locũ habet quãdo ꝓticipaf post damnatũ actũ nõ in ipso actu vt ibi dixi. ¶ Quadragesimoꝑmo quero in eo qđ dicit q̃ ordinarij debent istos excõicatos publicare postquã eis constiterit de excõicatiõe qualiter de hoc constabit?sol.Laud.q̃ vocatis ꝓtibus ⁊ declaratiõe sup hoc facta habita sũmaria informatione.ar.de ap.cõsulut.⁊ ſm eũ citatio ⁊ snia sunt de necessitate ſm no.de iureiur.ad nfam.iij. ℣Dau.quo ad illud ō informatione habenda dicit q̃ debebit constare p ꝓbationes legitimas.nam ex quo constat de excõicatiõe non ꝑsumif absolutio sed ꝓbari debet.de cle.excõ.ꝓposuit.vbi de hoc.facit de symo.ex diligẽti.quidã tñ vt refert dicũt q̃ ꝑsumif absolutio si est habitus pro absoluto.maxime ab excõicatõe.⁊ hãc opinionẽ ponit Inno.in.d.c.ꝓposuit.quã dicit Host.ꝓcedere de equitate in facto antiquo non in recenti.⁊ hoc vt excusenf ꝓticipantes nõ ipse qui in facto ꝓꝓio nõ habet ꝓbabilẽ ignorãtiã.de rescrip.ab excõicato.qđ placet ℣Daul. ꝓ hoc qđ dixi.ē.q.xxxix.qz vt ibi dixi hic ꝑsumif ꝑsũptio ⁊ temeritas.⁊ ex ꝫ indistincte dic q̃ si cõiter habebaf ꝓ absoluto excusaf absoluẽs a pena huius cle.

Versi. Quibus. Hic vt dicit glo.i.est pars secunda quã ibi subdiuidit quia primo ponit septem culpas religiosoz a quibus eos ꝓcipit abstinere.secundo ibi si q̃.certas penas eis iubet imponi. tertio ibi ceteruz.imponit penã ꝑlatis religiosoz si p ipsorũ religiosoz excessibus nõ satisfaciunt. ¶ No.septẽ culpas religiosoz ꝯ ꝑlatos.prima ponit hic in principio.secũda ibi aut etiã.tertia ibi seu.quarta ibi neue.quinta ibi nec legata.sexta ibi nec etiã.septima ibi aut psonas. ¶ Secũdo no.de verbis ꝯminatorijs ibi sub interminatione.sic.ē.de sepul.c.i.li.vj.ō iurepa.relatũ.de symo.sicut nobis.de eo qui fur.or.rece.c.i. aliquãdo ponif sub anathemate.ō sagit.c.vno.aliquãdo sub pena excõicatiõis.de regula.non solũ.li.vj.aliqñ sub excõicatione.de loca.vestra.aliquãdo sub excõicatiõis interpositõe rrij.di.salonitane.aliquãdo sub diuini contemplatiõe iudicij.vij.q.ii.nup.aliquãdo sub obtestatiõe diuini iudicij.de ap pel.c.cum speciali.de iurepa.cle.i.ver.ꝑcipim⁹.aliquãdo sub anathematis vinculo.de sepul.c.i.aliquãdo sub interminatione diuini iudicij.de so.ꝓpe.cle.vna.§.sane.Alb.ath. ¶ Tertio no.q̃ nõ debet quis alteri detrahere.de hoc in glo.i ver. detrahant.⁊ dicit Laud.q̃ deteriores sũt qui doctorũ vitam moresqz corrũpunt his qui substantias alioz predia diripiũt hi cñi famã bonã que est vita aie subtrahunt.alij vero alimẽtũ dũtaxat corpis.ideo infames sũt⁊ ab ecclesia extorres fiũt vi.q.i.detractores.⁊ tenẽtur ad restitutiõez bone fame per omnia loca per que detraxerũt⁊ per alia ad que infamia cõuolauit cũ dictuz vnus sepe in talibus sequaf multitudo. versus. Fama repleta malis velocib⁹ euolat alis. Fama boni lẽte volat inuidia retinente. Alias non remitteref illi detractor peccatũ nisi oĩbus modis quibus ꝑõt restituat famã ablatam.de vsuris.cũ tu.⁊ dicit ℣Dau.q̃ hi auferunt veras diuitias.de q bus Ber. Diuitie non sunt opes sed virtutes quas cõscientia parat vt in ꝓpetuũ duces fiat.facit.xvi.q.i.clericat⁹. Bẽz. dicit q̃ detrahere fame ꝓximi magnũ peccatũ est.vi.q.i. detractores.⁊ detrahentẽ deus ꝓsequif.xxiij.q.iij.nunũ.⁊.c. q peccat.⁊ vna species homicidii est.de pe.di.i. homicidiorũ.⁊ qd sit detrahere.ibi no.⁊ per Inno.de accu.cũ.p.in glo.i.eriminis.⁊ ꝓprie detractor est qui falsũ imponit vel oĩo occultũ publicat.ij.q.vij.accusatio.⁊.c.sunt nõnulli.iii.q.iij. detractores.v.q.v.qui ambulat.⁊.§.se.xi.q.iij.in cunctis.⁊.c.inter verba.⁊ de hoc.j.in.i.q. ¶ Quarto not.q̃ parrochiani ꝑñt dicere ecclesias quarũ sunt parrochiani esse suas.ibi ecclesiaz suaz.⁊ dicit ℣Dau.q̃ non dicũtur sue quo ad domuniũ sed ẽ modus loquendi.de cle.excõ.ꝓposuit.vbi de hoc. ¶ Quinto no.q̃ nõ debent religiosi retrahere parrochianos ab accessu suarũ ecclesiarũ.de hoc in glo.facit⁊ dicit Laud. hoc maxime procedere in sepulturis.⁊ hoc faciẽtes incurrũt periculosam penã.de sepul.c.i.li.vi.de qua aliqui parũ sibi cauent. pro hoc.j.de penis cupientes.ad fi.potius enĩ vt dicit Ben. debent eos ad hoc inducere.ar.c.ij.de parrochijs.de decl.c.i. li.vi. ¶ Sexto no.ꝯ religiosos pronũciantes indulgentias indiscretas.⁊ exponit glo.i.nõ cõcessas.vult dicere q̃ dñmodo sint concesse etiam si sint indiscrete non peccant religiosi cas pnunciantes.dic q̃ immo peccant etiam si sint concesse dũmodo sint indiscrete adeo q̃ de iure non poterũt concedi sicut ĩtelligit ℣Dau.qui dicit q̃ dicuntur indiscrete quando concedens cõcedit consideratiõem quantitatis⁊ qualitatis. de pe. ⁊ re.cum ex eo.§.ad hec.⁊ hic etiam modus placet per id qđ predixi.dic tamen q̃ fortius peccant quando pnunciant illas que non sunt concesse.⁊ dicit Benz. q̃ idem est et am si sunt concesse sed ꝓbari non possiunt.ar.de ꝓba.quoniam.⁊.c post cessionez.de fi.instru.c.ij.⁊ de his indulgẽtijs.de relig. ⁊ venera.sanc.cle.vna.in fi.⁊ de pe.⁊ re.cle.abusionib⁹.⁊ de hoc.j.in.ij.q. ¶ Septimo no.cõtra religiosos qui detrahũt testatores a restitutoribus debitis ecclesie matrici faciẽdis.⁊ dicunt Ben.⁊ Alb.ath.q̃ male facũt quia non remittitur peccatum ⁊c.xiij.q.vi.si res.de vsuris.cum tu.regula peccatum lib.vi.ex hoc arguit Alb.ath.contra illos qui vtũtur defraudare ecclesiam canonica portione cum ipsa sit debita ecclesie. de sepul.c.i.⁊.c.in vestra.⁊.c.relatum.vbi de hoc.vnde tenẽtur ad restitutionem sicut tenerentur pro alio subtracto.pro hoc.j.§.ceterum.⁊ dicit ℣Dau.q̃ ex hoc arguitur cõtra fraudes mendicantium qui vt euitent solutiõem quarte secundũ formam cle.dudum.de sepul.faciunt ligari monalibus sancte clare vel alijs eis subditis de quibus bene confidunt. ¶ Octauo not.q̃ alique ecclesie dicuntur matrices.de hoc ĩ glo.cathedralibus.⁊ cum ea idem ℣Dau.dicens q̃ matrix ecclesia,quãdoqz dicif cathedralis per iura allegata in glo.qñ qz baptismalis in qua renascimur per baptismũ.hic aũt intelligitur de ecclesijs parrochialibus.nã parrochialis ecclesia suis vberibus in sacramentis⁊ diuinis officijs nos nutrit. concordat de rescrip.ex parte.de transac.ꝑterea.ij.de rescrip.ex trãsmissa.de sen.excom.cle.i.pro hoc de offi.archipresbyt.c.ij. ¶ Nono nota q̃ religiosi non debẽt male ablata incerta applicare sibi vel fratribus vel conuentibus sui ordinis.nam vt dicit Ben.hec debent erogari per ordinarium.de iudeis.cũ sit in fi.nisi ꝑ testatorẽ datus fuerit executor:quia tũc ipse hoc faciet.de testa.c.vlt.li.vj.vbi de hoc p archi.⁊.xij.q.ij.de laicis,⁊ no.de v̄.si.cũ tibi.in gl. Itẽ ipse raptor posset erogaꝛ sine licentia epi vel alterius.ar.de vsur.cum tu.de homi.sicut dignũ. Alb.ath.qui dicit non obstare dictũ.c.cum sit.qz loquitur de iudeo cuius actus⁊ dispensatio suspecta est.non sic in

ꝑpiano. de hoc per archi. xiiij. q. vj. non sane. ⁊ in dicto. c. fi. ō testa. ⁊ per. ☙ Host. in sum. de penitentijs. §. de quib⁹. v. ſz q̄ forma. ⁊ dixi in. d. c. cū sit. ⁊ de hoc. j. q. v. ¶ Decimo nota in alioꝝ preiudiciū q̄ non est vtl cum dāno alterius consulē dū. xuij. q. v. deniqꝫ. xxij. q. ii. primū. de penit. suā. a ꝯrario. ¶ Undecimo no. ō casibus sedi apostolice reseruatis. ō hoc in glo. hos. ⁊ exēplificat ☙ Dau. in voto vltra marino. de voto. qō sup his. ⁊. c. se. ⁊ in sententijs quaruꝫ absolutio pape reseruat. xvij. q. iiij. si quis suadente. sub ꝑmo responso. ⁊ dicit ☙ Dath. idē quādo papa per se excōicat: q̄ tunc solus ipse absoluit. xxi. di. inferiores. xvi. q. i. frater. de elec. venerabilē. idē in sententia sui legati vel delegati cuius iurisdictio expirauit nec alius successit in officio. de offi. dele. querenti. de offi. leg. studuisti. de offi. or. pastoralis. de concess. preben. q̄ diuersitatem. Itē ipse solus absoluit participātē ex certa scientia in diuinis excōicato p se ſm quosdam. de sen. ex. significant.

☙ Dath. de hoc vltio. dic vt dixi i. d. c. significauit. ¶ Duodecimo no. de casib⁹ reseruatis ordinario. de hoc in gl. de hiſ ⁊ in ea in fi. ⁊ per archi. de peni. di. vj. c. vlt. ¶ Decimotertio no. de dictione p̄sertim. que vt dicit ☙ Dau. ponit ꝑ maxie q̄ nec seculares idebite sūt vexādi. ꝑ h̄ qō dixi de hac dictiōe de except. c. i. in fi. ☙ Dau. idē dicēs q̄ id qō h̄. dicit locuꝫ habet etiā si cora aliis q̄ delegatis apostolicis ꝓsequāt suā iusticiam ⁊ ex his duab⁹ exceptiōibus colligit quid velit glo. in verbo p̄sertim in eo qō dicit hic duplex punctatio. nā ſm expositionem ☙ Dau. dictio p̄sertim cōstruit cū verbo ꝓsonas ecclesiasticas. ſm expositiōem ☙ Dau. cū verbo cora iudicib⁹ delegatis. ⁊ non refe. t q̄cunq; teneat. ¶ Op. i eo q̄ ꝓhibet religiosis ne ꝓcurent q̄ legata eius fiant in ꝑiudiciū alioꝝ. nā licituꝫ est cuiq; p̄ferre seip̄m alijs cū prima charitas incipit a se. C. de serui. p̄ses. de vsu pal. ad honorē. ar. C. si qs aliquē testa. ꝓhi. l. ij. Sol. Ben. stādo ꝑmo. ⁊ videt q̄ nō habuit in textu v̄buꝫ sibi. per qō verbū dic ꝑ. ⁊ ad ꝑmum dic q̄ licitum est se preferre nō ꝑiudicando tñ iuri alterius. vnde licite pōt qs instare q̄ testator relinquat potiꝰ sibi q̄ alteri cui volebat relinquere ita q̄ etiā tutor pōt suadere vt potius sibi relinquat q̄ pupillo. C. arbi. tu. quicquid vbi de hoc p glo. hoc. ⁊ Ly. ica su aūt huius cle. secus est. peccāt enim religiosi inducendo testatores ad relinquēdū sibi id qō alijs volebāt relinquere. ⁊ h̄ q̄ i eo notat ipsoꝝ cupiditas ⁊ auaritia que i clericis reprobat de p̄ben. auaritie. de hoc. j. q. v. ¶ Secundo op. in eo q̄ ꝓuidet ꝑ religiosos abūtes in casib⁹ sedi apostolice vel locoꝝ ordinarijs reseruatis. nam ⁊ de hoc ꝓuidit. s. ꝑmo rñso. ⁊ sic supflue hic. Glo. a peccato soluit q̄ supra ꝓuidit de absolutione ab excōicatiōe. hic de absolutione a peccato vel culpa. ¶ Tertio op. in eo q̄ ꝓuidet cōtra religiosos trahentes p̄latos ad loca remota. satis enim sup hoc ꝓuisuꝫ est. de rescrip. nōnulli. ⁊. c. statutū. li. vj. Glo. licet. soluit q̄ hic habet respectus ad ꝙseruatores qui dant religiosis q̄ñ q; cū ptāte trahēdi vltra duas dietas. ¶ Quero in eo qō dixi i. iij. no. de detractorib⁹ an indistincte hoc ꝓhibeat. Glo. in verbo detrahant ibi intelligo. dicit hic intelligēdum q̄ñ notatum detrahunt vl̄ per circūlocutiōem que habeat vim ꝓprij ꝓnois. als in genere bene licet p̄dicatori tangere vicia p̄latorū. qō ꝓsequere vt in glo. ⁊ in hac glo. in fi. q: nec debemus reddere vitā abūtium. xliij. di. cōtinua. ☙ Dau. ⁊ ꝑcipue cauendū ne impugnet papa quia nō debet quis ponere os suū in celū lingua sua sup terrā gradiente. xxi. di. in tātū. Aluarus. ¶ Sexto quero in eo qō dixi in. vj. no. de indulgentijs indiscretis quādo dicat idiscreta. dicit Aluarus q̄ si est papalis dicat indiscreta nisi appareat bulla vel testes legitimi. ⁊ sic sentit q̄ posſit per testes probari gratia pape. de hoc in ꝓemio sexti. ⁊ dic q̄ licet scriptura non fit de substātia gratie. nō tñ pōt ꝓbari gratia sine litteris apostolicis vt in decisione rote. eccl. Itē q̄ licet romana curia qō dixi supra eadē cōpilatione in ꝓemio. versi. hec sane. q. v. si aūt est episcopalis dicat Aluarus q̄ debet apparere p litteraꝫ cum sigillo ep̄i vel p̄'mstrumētū publicū vel testes supstites. de ꝓba. q̄ñ contra. ⁊. c. post cessiōem. de fi. instru. c. i. ⁊. ij. dic q̄ etiā dicat indiscreta alio modo vt dixi in. vj. no. ⁊ dicit Aluarus q̄ indulgentias p̄nt cōcedere ep̄i ⁊ supiores. de pe. dist. i. c. i. ⁊. c. fi. li. vi. ⁊ p̄nt cōcedere subditis ⁊ nō alijs. itē hoc pōt legatus. de offi. lega. quod trāslatiōem. inferiores aūt ep̄is h̄ non possunt. de excess. prela. accedētibus. Itez nec ep̄s qui nō est sacerdos nec capitulū sede vacāte. vt no. in. d. c. i. de pe. li. vj. per archid. sed si ep̄s confirmatus esset sacerdos pōt cōcedere. ⁊ sic approbat cōsuetudo. facit de elec. transmissaz: qui a iurisdictiōem episcopalē habet ⁊ potest absoluere ⁊ ligare. de hoc per ☙ Host. in sum. de pe. ⁊ remiss. §. quis possit facere. v. sed an remissiones. de hoc dixi de reliqui. cle. vna. ver. vlti. q. vj. ⁊. vij. ⁊ in dicto. c. accedentibus. vbi tenui q̄ etiam non sacerdos hoc pōt. presuppositā vero premissa opinione q̄ non possit. dic q̄ licet non possit per se concedere. posset tamen alteri episcopo cōmittere qui concederet. de elec. suffraganeis. non potest aūt per se: quia iste indulgentie sapūt forum penitentiale. de pe. quod aūt. ⁊. c. cuꝫ ex eo. ⁊. c. nostro. ⁊ dixi in. d. c. accedētibus. de capitulo aūt dixi de here. cle. i. ver. duro. q. xi. ⁊. de pe. cle. ij. §. ad hec. q. iij. ⁊ ibi ēt dixi q̄ iste idulgētie sapiūt iurisdictiōez ⁊ nō forū penitentiale. dicit etiā Alua. q̄ ēt sacerdos simplex potest in foro penitentiali aliqua indulgere. s. annos ⁊ dies sicut ei videbitur dūmodo discrete faciat. ar. de pe. ⁊ remiss. dens qui. sed indulgentias generales ⁊ publicas cōcedere nō pōt. vt no. de peni. c. fi. li. vj. ꝑ archi. ¶ Tertio quero si cōcedit indulgentia visitantibus ecclesiā certā. an is qui visitat sepius eadem die sepius habeat indulgentiam? Sol. ☙ Dath. q̄ sic. qō dixi de pe. cum ex eo. q. v. ¶ Quarto q̄ro an ipse qui dedit indulgētias possit ea gaudere? Sol. ☙ Dath. q̄ non. per no. per archi. de pe. c. fi. li. vi. de hoc dixi in. c. cum ex eo. q. v. ⁊ posset defendi ꝑmū tenendo q̄ indulgētia habet vim statuti ⁊ q̄ statuens ligat suo statuto. qō dixi ō rapto. c. i. ⁊ de cōsti. c. ij. li. vi. tamē non ꝓprie habet vim statuti. vnde primū verius. ¶ Quinto quero in eo qō hic dicit ⁊ dixi in primo ꝑmo q̄ religiosi nō debēt ꝓcurare sibi vel alijs singularib⁹ sui ordinis fratrib⁹ vel cōuentibus fieri legata vl̄ erogari debita vel male ablata incerta in alioꝝ ꝑiudiciū quō intelligit hic de alioꝝ ꝑiudicio? Glo. licet. solut q̄ intelligitur de ꝑiudicio eorum quibus debent vel qbus testatores legare volebant. ⁊ hoc facit pro eo qō dixi in. d. primo ꝑmo. ⁊ hoc ꝓcedit respectu littere. ibi nec legata vel debita. sed respectu littere ibi aut male ablata incerta. dicit eadem glo. q̄ pōt intelligi de ep̄is quib⁹ cōpetit dispositio ablatoꝝ. ⁊ ex hoc infert gl. ad no. de vsuris. cū tu. ⁊ de testa. c. ij. li. vi. qō dixi. s. in. ix. nota. ⁊ cū glo. idem ☙ Dau. qui tñ dicit q̄ littera ibi in alioꝝ ꝑiudicium cōcernit duo prima. s. legata vel debita. nam ſm euꝫ quo ad incerta non fit ꝓiudicium episcopis si per alios fiat erogatio etiam per religiosos fraude cessante. dic q̄ etiaꝫ quo ad incerta hic ꝓhibet religiosis ne ꝓcurent erogatiōem fieri sibi vel fratrib⁹ vel cōuētibus sui ordinis: q: in hoc notat cupiditas ⁊ auaritia si retrahūt testatores aliter dispositos. vt dixi s. in. ix. nota.

Ver. Si qui. Nota de verbo regulam q̄ hic non loquitur de clericis secularibus. concordat de elec. cle. in plerisq;. ☙ Dau. ¶ Secūdo nota q̄ vltra regulā habēt religiosi statuta. ⁊ hec vt dicit ☙ Dau. artant regulam. de regu. sane. vbi de hoc. ¶ Tertio. nota q̄ casum in quo dispensatur ex necessitate ⁊ non ex vtilitate. als tamen hec duo comparantur quo ad potestatem dispensandi. i. q. vij. §. nisi. ⁊ de necessitate exemplifica. vt in glo. puta. ⁊ idem ☙ Dau. qui dicit q̄ hic potest inferior de parte penitentie per papam imposite relaxare: quia hoc expunitur hic. als secus. pro hoc quod no. de accu. cum. p. in glo. vlti. ⁊ de sacrile. c. ii. in glo. ij. ¶ Quarto nota casum in quo prelatus regularis dispensat contra canonem. alij plures in quibus dispensat. no. spe. ti. ij. §. sunt quoq;. ver. abbas. ⁊ se. de hoc. j. in secundo contrario. ¶ Op. quia littera ibi premissa vel aliquid de premissis videtur continere absurdum imponendo tantū penam pro violatione alicuius de premissis sicut pro violatione omnium istorum. cum tamen pene debeant commensurari delictis. de iureiur. cum quidam. de his que fi. a maio. par. ca. quesiuit. Glo. no. remittit ad not. vi. q. i. imitare ⁊ ibi videtur glo. dicere contrarium. quia etiam pro eodem peccato repetito multiplicatur pena vt hic dicitur. remittit. etiaꝫ hic gl. ad questionem Gualteri. de qua in regula delictū. li. vj. vbi no. q̄ licet quis intulerit plures ictus clerico tamen si hoc fecit simul est excōmunicatus vna tantum excōicatione. de hoc per ☙ Host. de pe. sub rubrica de remiss. §. ad qd valeāt. ⁊ i spe. de consuma. §. vlt. ver. sed pone inder. Benze. dicit q̄ in foro extrinseco procedunt predicta. sed in penitētiali plꝰ punietur pro pluribus q̄ pro vno. Ex his habito respectu ad hoc. c arguitur ſm Lau. q̄ non magis peccet quis multiplicando fornicationes cum muliere vna nocte q̄ pro vna fornicatione pro hoc quod no. ff. de fur. vulgaris. in ꝓin. vbi glo. dicit q̄ si quis pluries accessit ad vxorem alterius vnica pena adulterij imponitur. ⁊ in hoc facit pro. sed in alio facit ꝑ. quia sūt plura adulteria. Bar. ibi dicit q̄ ideo nō nisi semel imponit: q: pe-

na nō eſt iterabilis cum pro adulterio debeat pena mortis alꝫ ſecus. de quo ibi per euz. ꝛ plen⁹. e. ti. inficiādo. §. infans. ꝛ p Jo. an. in addi. ſpe. de ſen. pla. §. ſpecies. ver. qd ſi preconiza tū. dic q̄ maius eſt delictū hic violādo omnia p̄miſſa q̄ violando vnū ꝛ maior pena debeā. ſed quo ad penaz de qua hic ſufficiat q̄ violet vnū ſolū ad faciēdū penā ꝯmitti. ꝛ ex hoc ceſſat dictū Lau. q̄ maior pena debeā pro pluribus fornicatiōi bus dūmodo pena ſit iterabilis. p ꝫ videret q̄ petiens clericum pluribus percuſſiōibus ſit pluries excōicatus. cuius ꝓuz no. in regula delictū. vt p̄dixi. ad qō dic q̄ oēs percuſſiones cenſent vna exquo ſimul fiunt. ꝛ hoc ideo: q̄ cōſideraī iniuria q̄ fit iuri publico. de foro cōpe. ſi diligenti. ꝛ hec eſt vna tñ. ar. ff. ar. fur. ce. ſi plures. vbi licet arbor que cedit furtiz ſit pluriū vna tñ ſolaſactio cōpetit oibus. ſimile qō dicit Bar. in. d. §. i ſans. de eo qui ludit ad azardū. nam licet ludat cū pluriḇ⁹ in eodem ſero ꝛ eodē loco tamē nō tenet niſi ſemel ad penā ſtatuti dicens q̄ qui luſerit ad azardū puniaī in tantū. ꝛ hoc quia vnicus eſt ludus ꝓpter vnicam offenſam reipublice. ſec⁹ ſi cōſideretur offenſa ipſius offenſe pſone vt q: dicit ſtatutū q̄ qui dederit alapā puniaī in centuz. tunc enī ſi quis plures alapas dedit etiā eodē tpe ꝛ eidē pſone locus eſt multiplicatiōi pene ruz. ff. de p̄ua. delic. nūquā plura. ꝛ qō ibi no. By. ꝛ Bar. ꝛ ſic multo fortius p plurib⁹ fornicatiōib⁹ cū eadē muliere habitis tenebit ad plures pēas ſi eſt pena iterabilis vt p̄dixi. de hac materia in dicta regula delictū. ꝛ in alijs remiſſiōib⁹ de q buſ. ſ. e. ꝯrio. ꝛ per. Ly. C. de ſer. fu. qcunq. ꝛ dixi de ſen. ex. cōtingit. i. ¶ Secūdo op. in eo qō dixi in quarto no. q̄ p̄latus regularis hic diſpenſat ꝯ canonē q̄ imo nō poſſet. de tēp. or. dilect⁹. fol. Lau. q̄ neceſſitate vrgēte pōt diſpēſare ſuper pena per canonē itroducta. ꝛ hoc ſi ex eodē canone cōcedit diſpenſatio vt hic. ſimile de iudi. at ſi clerici. §. i. remittit ad no. in. d. c. dilectus. ꝛ de offi. dele. de cauſis. de penis. calūniā. lxx xij. di. preſbyter. ij. q. iij. §. notādum. dicēs q̄ in canonib⁹ imponētib⁹ legē ſeu penā epīs ꝛ ſuperiorib⁹ ſolus papa diſpenſat niſi in illo canone vel in alio diſpēſatio cōcedaī inferiori. d. c. dilectus. ſed in canonib⁹ imponētib⁹ legem abbatib⁹ vel inferioribus epīs diſpēſare p̄nt. de ſen. ex. nuper. niſi in illo canone vel alio papa ſibi reſeruauerit. xvij. q. iij. ſi quis ſuadente. de p̄latis autem inferioribus epō. dicat Laud. q̄ nō diſpēſant niſi in illo canone vel alio ſit cōceſſū vt hic. ꝛ in foro cōtentioſo, ſz in foro aīe videt licere cuilibet cōfeſſori cōmutare penas ꝛ ſimilia facere. lxxxij. di. p̄ſbyter. xxvj. q. vlti. tpa penitudinis. ꝓ hoc de eo qui cog. cōſan. tranſmiſſe. ꝛ dic vt ibi dixi. in. d. c. dilectus. ꝛ. c. ac ſi clerici. ¶ Quero de intellectu littere ibi. ali qō de p̄miſſis? ſol. Gen. exponēdo p̄miſſis. i. dictis. a. §. qb⁹ vſq nūc. ¶ Secūdo quero in eo qō dicit de duob⁹ menſib⁹ qd ſi infra duos menſes infra quos religioſus peragit pniam iterū delinquit ꝯ hanc cle. an hec pena replicabit? ſol. Laud. hoc diſputationi relinquit. videt tamē velle q̄ ſic. dicit enī q̄ ne in deſperatiōem cadat poterit hec pena diſpenſatiue in aliam cōmutari. ar. lxxxij. di. p̄ſbyter. ꝛ qō no. de cele. miſ. cle. i in pan. q. ꝛ. de precedenti aūt dicto. dic vt dixi de magiſtris. cle. pe. in fi. q. ij. ꝛ p ibi no. patet q̄ pena multiplicaī. ¶ Tertio quero in eo q̄ hic puniūtur religioſi ſm ſtatuta ſua qualia ſunt hec ſtatuta? ſol. Gen. q̄ ſūt diuerſa iuxta ritū diuerſoꝝ religioſoꝝ. de regu. nō ſolū. li. vj. ꝛ per hoc qō ibi no. in gl. ſi. ¶ Quarto quero an monachus poſſit in tantū puniri q̄ ejiciatur de monaſterio? ſol. Gen. q̄ nō debet ejici ſed in carceribus eiuſdem monaſterij recludi. ꝛ ſic cōſortio fratrū excludi. xxvij. q. i. impudicus. ꝛ. c. ſi cuſtos. ꝛ. c. ſi quis ſacro. de ſymo. q̄ ſymoniaca. ꝛ qō no. Jnno. de ſymo. dilect⁹. vbi dicit q̄ depoſitio monachi eſt in hoc quia recipit p̄bendā in monaſterio nec habebit vocē in capitulo monachus tñ remanet ſm hoc dicit Gen. intelligenda iura dicētia monachū ejiciendū a cōſortio alioꝝ vel de ouili. de ma. ꝛ obe. cū in eccleſijs. de ſta. regu. ea que. ꝛ de hoc in ſe. ꝯrio. ¶ Op. ad hoc. xlv. diſt. ſed illud ibi de eccleſia expulſum? ſol. Genz. q̄ ibi de clerico ſeculari. Aluarus dicit q̄ etiā monachus incorrigibilis poteſt expelli de monaſterio. de iudi. cū non ab hoīe. ꝛ. d. c. cum i eccleſijs. ꝛ in. c. ea que. tñ ſi expulſus vagaī tenet eū monaſterū recipere ne pereat ſalua ordinis diſciplina. ō regu. c. fi. dic verus vt dixi. ſ. e. q. quod bene ꝓbaī in. d. c. fi. ſed forte Aluarus habuit reſpectum q̄ ſi talis monachus tranſiret ad aliud monaſterū valeret trāſitus qō nō nego. ¶ Poſt. dicit q̄ diſci p̄ina monachoꝝ conſiſtit in ſeptē gradib⁹. de quibus in regula benedicti. c. xxxij. de excōicatiōe culpaꝝ. ꝛ. c. xxxviij. de his q ſepius correcti ſe emēdare noluerint.

Verſi. Leterum.

¶ No. ibi puenerit. q̄ ex ꝺ licto religioſi nō tenet p̄latus niſi quatenus hoc ad eum puenit. de hoc in glo. puta p hoc. ff. de dolo exce. apud. §. illud de dolo. ſi ex dolo. de actu. emp. iulian⁹. §. idem iulian⁹. ꝛ dicit ¶ Dau. q̄ tenet p̄lat⁹ de eo qō ad eū puenit ſiue ſuo mādato illud factū ſit ſiue nō. ff. ō vi ꝛ vi ar. l. i. §. ſed ꝛ ſi cum qs. ꝛ. §. ſe. ꝛ ſm eū intelligiī puēiſſe ſiue ſit verſum in vtilitatē ſiue nō. ꝛ de hoc. j. in. i. q. ¶ Secūdo no. caſum in quo p̄latus incurrit ſuſpēſiōem ipſo iure p̄miſſo tñ eo de quo hic. ꝛ dicit Laud. q̄ ſi interim īmiſceat ſe diuinis erit irregularis. ꝛ ſic intelligit hic de ſuſpēſione ab officio. ꝛ hoc. j. q. vij. dicit etiā Lau. q̄ vltra hāc penā locū habz ſuo caſu pena de qua d. xi. §. ver. quibus. in. v. no. ¶ Quero in eo qō dixi in primo no. q̄ p̄latus tenet ex delicto monachi an ꝛ quādo eccleſia teneaī ex ꝯctu vel ex delicto pſone. Sol. vt no. de fideiuſ. q̄ quibuſdaz. vbi dixi in pluribus qōnibus Lau. aūt hic diſtinguit: q̄ aut habet eccleſia mādatū ꝯpētēs vel a maiori pte vſq ad certā ſūmā. ꝛ vſq ad illā fiet executio de bonis eccleſie. d. c. q̄ qbuſdā. idē ſi non habet mandatū ſed alias ſibi cōpetit de iure vel cōſuetudine obligare vſq ad tantam ſummā. de dona. aplice. ꝛ. c. ceterū. ſi aūt non eſt taliſ aut poteſt ꝓbari verſū in vtilitatē eccleſie aut nō. ſi ſic. adhuc idem ſi durat verſum vt in edificia eccleſie vel ſimilia. d. c. q̄ quibuſdā. ſed ſi nō durat verſum vt in cibis monachoꝝ ꝛ ſilibus opiniones ſūt. quidā dicūt executiōem faciendā in bonis eccleſie. alij ꝛtra. qō ꝓſequitur Jnno. in. d. c. qō quibuſdam Lau. diſtinguit: quia aut illud verſum fuit factū ꝓbabiliter ꝛ tenetur eccleſia vt pro cibis cōpetentib⁹ monachoꝝ. ſecus ſi nō ꝓbabiliter vt pro cibis eoꝝ ſuperfluis. de ꝓcur. c. ij. in fi. dic melius vt dixi in. d. c. q̄ quibuſdā. q. ꝛ. vbi dico q̄ hec diſtinctio an duret verſum vel nō. nō habet locū hoc caſu ſed ꝓcedit qñ augeī vtilitas ipſius mutuātis qui mutuauit in meliorando p̄dia quoꝝ fructus ad ipm ptineāt. ff. de impen. l. i. ij. ꝛ pe. vbi de marito ad quem ptinēt fructus rerum dotalium in quibus rebus ſi facit ſumptus ꝓcedit diſtinctio an verſum ſit duraturū an non. qñ enim nō eſt duraturū videt on⁹ ſpectare maritū. q: eius qō expendit habet fructus ampliores. q̄ ratio ceſſat in eo qui mutuat eccleſie. ſi vero ꝓbatur verſū. dicit Lau. q̄ aut ex delicto vel quaſi aut ex cōtractu vl' quaſi. ſi ex delicto vel quaſi aut deliquit circa rem feudalē vel circa alienationē rerū aut circa alia. ſi circa rem feudalē perdit feudum q̄diu vixit ſed poſtea reuertit ad eccleſiā. ꝛ. colla. de capitulis conradi. c. vno. §. itē ſi clerici⁹. qō dixi de iſti. cū veniſſent. in. ii ij. q. ſi circa alienatiōem vt qui a pro alien⁹ debitis cōcedit literas vel ſi illa ſuſpenſus eſt ab adminiſtratiōe ſpūaliū ꝛ tēporaliū. de ſolu. ſi quoꝛūdā. ꝛ ſi interim adminiſtrat erit irregularis. dic contra in hoc vltimo. quia in dicto. c. non ſuſpendit ab officio vel diuinis. ideo adminiſtrans non efficitur irregularis. quod dico in dicto. c. q. xiij. ꝛ quia Laud. non dicit hoc caſu an teneaī eccleſia. dic q̄ non tenetur: quia non valet alienatio niſi ſeruata forma. xij. q. ij. ſine. ſed tamen illud. c. ſi quorundam. non loquitur de alienatione pro alienis debitis. ꝛ licet eccleſia non obligeī niſi quādo p̄latus cum capitulo contrahit dicto. c. q̄ quibuſdam. tamē p̄latus tenet ad penam dicti. c. ſi quorundam. quia ex facto ſuo grauaī eccleſia de facto. vt no. c. c. in glo. i. ſi aūt delinquit circa alia tūc ſi habet vnde ſolvat punietur in alijs bonis non in bonis eccleſie. de appel. reprehenſibilis. Jtem poterit poni ad cōnes vel alias affligi. vel fiet executio in fructib⁹ ſuoꝝ beneficiorum. de depoſito. grauiſ. vbi de hoc. ꝛ de conſenſu eccleſie vt ibi ꝛz Laud. dic hoc vltimū quod dicit de conſenſu eccleſie nō eſſe neceſſarium. nam ꝛ alias citra conſenſum eccleſie de fructib⁹ debet p̄latus ſatisfacere pro debitis. de fideiuſ. c. ij. ꝛ ſic etiaz pro delictis. ꝛ ratio quare ibi compoſitio fit cum canōicis ſuper redditibus delinquentis ꝛ non cum ipſo delinquēte eſt quia forte fueret p̄uatus vel ex aliqua cauſa lucrabūtur canonici eius fructus. vt ibi dixi in primo contrario. teneret autem cōpoſitio cum p̄lato facta tantum perſonaliter. de tranſac. veniens. ideo forte ibi fit cum canonicis. vel quod ibi dicit q̄ de redditiuum perceptione ſolueret. poteſt intelligi de redditib⁹ eccleſie ꝛ non ipſius delinquentis. ideo fit ibi cōpoſitio cū eccleſia. quare aūt illo caſu teneaī eccleſia ibi dixi. in. i. ꝯrio. ſi vō eſt obligatus ex cōtractu vel quaſi. aut habet bona propria ꝛ i illis fiet executio. de pig. c. iij. aut non habet bona ꝛ aut habet beneficiū aut nō. ſ. ſic. aut eſt tale beneficiū cuius fructus facit ſuos vt quia eſt ſimplex p̄benda ꝛ in eis fiet executio de fideiuſ. c. ij. aut non eſt tale cuius fructus faciat ſuos. ꝛ tunc

nō ex ꝙuentiōe ptiū sed officio iudicis fiet executio in talia. vt no. in. d. c. ij. in glo. pe. fin Laud. dic nō referre q̄le sit beneficiū: q⁹ indistincte pōt prelat⁹ obligare fruct⁹ suo tpe nec ꝑiudicat ecclesie si fiet executio in talia. qō dixi in. d. c. ij. in. vj. ꝓrio. si aūt nō habet beneficiū nec patrimoniū sufficit q⁹ cedat bōis de solu. odoardus. vbi de hoc in tertia ⁊ vltima gl. qō dic vt dixi in. d. c. odoardus. in ꝓmo ꝓrio. ⁊ per ibi no. patet q⁹ si certū est q⁹ soluere nō pōt non est necessaria cessio. ¶ Secundo q̄ro q⁹ hic dicit de satisfactiōe facienda psonis ecclesiasticis. qd de laicis? Glo. laicis soluit q⁹ in illis nō habet locū hic. v. idē Paul. ¶ Tertio quero in eo qō dicit de plenaria restituti one an prelati indistincte ad hanc tenētur? Glo. ꝙ concordat. sol. q⁹ tenētur q̄ñ ꝓceptū ad illū sufficit. vult dicere q⁹ tenentur si tūñ ad eos puenit: q⁹ nō tenētur in plus vt hic i littera ibi quo quo mō puenerint. de hoc ſupra in primo no. ⁊ in prima qōne ⁊ q⁹ prelatus vel ecclesia nō teneat ex delicto religiosi nisi q̄tenus ad eam puenit. facit regula delictū. li. vi. xi. q. i. de psona vbi de hoc. ⁊ exponit Ben. plenariam. i. sine diminutione. ¶ Quarto quero in eo q⁹ isti debēt requiri vt satisfaciāt an sufficit vnica requisitio? dic q⁹ sic. vt no. de deci. cle. i. in gl. concordat. ⁊ hoc vult hic glo. facit in eo q⁹ ibi remittit. ¶ Quinto quero qs requiret. Gl. e. sol. q⁹ hi quoꝝ itereſt. idē Paul. ¶ Sexto quero an prelati tenētur offerre satisfactiōem? sol. Benz. q⁹ non. sed interpellatio necessaria. ꝑ hoc lra in verbo requisisti. ⁊ qō dixi in duab⁹ ꝓcedētib⁹ qōnib⁹. sufficit ergo q⁹ post requisitiōem prelati nō sint in mora. ff. quoꝝ. lega. l. vlt. §. i. ¶ Septio quero an suspensio de qua hic est ab officio an ab administratiōe? Glo. declarari. dicit q⁹ declarari debuisset tñ intelligit de suspenso ab officio. idē Paul. ⁊ Ben. q⁹ cum hic nō dicat a quo fiat hec suspensio debet intelligi ab officio vt pena posit esse vniformis oībus religiosis. Ex his not. q⁹ nomie suspensionis intelligit̄ de suspensiōe ab officio. qō simpliciter. pbatur in hac lra iuncta glo. ¶ Octauo quero an hec suspensio ab officio includat suspensiōem beneficij? Glo. e. remittit ad no. in cle. cupientes. de penis. Benze. dicit q⁹ non. Paul. ꝓsequit recitando opiniōes que etiā recitant. in. d. cle. cupientes. in gl. no. nouā. Quibus ꝓmissis distinguit q⁹ aut loquit̄ de suspenso ab officio ꝑpetuo aut ad tēp⁹ aut simpliciter ꝓmo casu suspensus ab officio est etiā suspensus a bñficio: q⁹ talis suspensio habet vim ꝓuationis. ꝑ hoc qō dixi de re. ec. non alie. cle. i. ⁊. si quis. in. iij. q. secūdo casu si loqmur de bñficio qō datur interessentib⁹ diuinis etiā a tali suspenso est cū nō habeat executiōem officij. sec⁹ si loqmur de alio bñficio: q⁹ tūc nō est suspensus nisi aliud in sñia dicat̄. facit de symo. c. pe. de tēp. or. vel nō est vbi tali suspenso ꝓuideri mādat̄. ad idē de censi. exigit. li. vi. in fi. vbi suspendit̄ ab vtroq⁹ quasi nō sufficiat alterius expressio. tertio casu ex vi vocabuli suspensus ab officio non est suspensus a bñficio. q̄ no. ⁊ dic vt dico. in. d. cle. cupientes. ⁊. qd si. q. iij. ⁊ de hoc vltimo etiā i se. q. ¶ Nono quero q⁹ dixi in ꝓma qōne q⁹ suspensus simpliciter est suspensus tantum ab officio an pōt ei subtrahi beneficiū? sol. Paul. q⁹ aut est suspensus ꝑ leui culpa aut graui. primo casu non debet subtrahi nisi sit in mora petēdi absolutiōem. secūdo casu subtrahi pōt que declara p ea que dico. in. d. cle. cupientes. ¶ Decimo q̄ro in eo q⁹ suspendūtur ꝓlati vsq⁹ ad satisfactiōem an post satisfactiōem desinūt esse suspensi? sol. Ben. videt̄ dicere q⁹ sic. ꝑ id quod no. Inn. de coha. cle. sicut. Cōtrarius tamē tenet ꝑ id qō no. Inno. de eta. ⁊ qua. cum bone. ⁊ hoc verius: q⁹ necessaria est absolutio. vt no. de deci. cle. i. in gl. sic suspensi. vbi dixi. i xxx. q. ¶ Undecimo quero an pendēte hac suspensione celebrans sit irregularis? Ben. sol. q⁹ de quolibet suspenso dicit. q⁹ aut est suspensus suspensione dei ꝓpter peccatū ⁊ statim cum satisfacit definit esse suspensus. secus in suspenso a iure vel ab hoie q⁹ tunc est irregularis. de re. iudi. c. i. li. vi. de sen. ex. c. i. eo. li. dic clarius vt dixi. de coha. cle. vestra. in. vj. ꝓrio. vbi dixi q⁹ si per modū sñie quis suspendit̄ a canone celebrans est irregularis. vt in iuribus ꝓme alleg. secus si non per modū sñie sed denūciatiue sicut de fornicario ⁊ symoniaco dicit̄ in canone q⁹ sunt suspensi. tunc enim celebrando non fiunt irregulares. de sen. ex. is qui. li. vi. ¶ Duodecimo q̄ro an suspensio nē de qua hic incurrāt ꝓlati ipso iure? sol. Paul. q⁹ sic. qō itelligē post requisitiōem. de qua. s. in. q. iiij. v. ⁊. vi. ⁊ sic plus puniunt̄ ꝓlati nō satisfaciētes q̄ religiosi faciētes. ℨ hanc cle. q⁹ ipsi non incurrūt penā ipso iure. sed per sñiam puniuntur. s. ver. ꝓrimo.

Ver. Sane. Nota de domesticis ⁊ qui dicant dic vt in. c. vlt. de ver. sig. li. vj. ad quod remittit glo. ij. ⁊ de multiplici genere familie. no. archidi. de ꝓuil. licet. li. vj. ¶ Quero in eo qō dicit de religiosis ꝓuilegiatis a sede apostolica sup cōcedendis sacramentis ecclesiasticis quis possit hoc ꝓuilegium concedere? Sol. vt in glo. generale. ¶ Secō quero an qō hic dicitur de ꝓuilegio locum habet de consuetudine vt per eam possit cōpetere religiosis potestas de qua hic. Glo. vltima arguit q⁹ sic. per cle. quia contingit. in fi. de reli. do. quod tenet Ben. sed glo. ꝓrium tenet. ⁊ ad illā cle. respōdet cōcludens. q⁹ hoc casu nō pōt consuetudo id qō ꝓuilegiū. qō singulariter no. ⁊ idē Paul. licet ꝓrium videat dicere. s. e. cle. sed non ꝓdicit. vt dixi. s. e. cle. in ꝓn. q. xvi. ⁊ dicit Steph. q⁹ ratio quare hoc casu nō valet consuetudo. est ne detur religiosis materia fingendi consuetudinez vbi non est. ¶ Tertio quero de intellectu littere ibi ex ꝓmissis? sol. Paul. exponit id ex collatione sacramētorū eucharistie ⁊ extreme vnctionis. de qbus. s. in ꝓn. ꝓpter que nō incurrūt aliquā penā lz sint in aliena parrochia. nec ꝑ hoc detrahit eoꝝ ꝓuilegio licet deroget ꝓuilegio exemptionis. s. in ver. quos etiam.

a **Archiepiscopo.** Supta est ex his que no Inno. ⁊ Host. de vsu pal. c. fi. ⁊ que no. v. q. iij. c. i. xviij. q. ij. luminoso. ⁊ ꝑ archidi. ō of. ordi. cū ep̄s. li. vj. Laud. ⁊ Alb ath. ¶ Nota de locis exēptis ⁊ quō cognoscāt. gl. ij. remittit. ¶ Secō no. q⁹ archiep̄s pōt declinare etiā ad loca exempta sue ꝓuincie. de hoc in gl. iij. q̄ inducit. de ꝓscrip. cū ex officij. illud tñ loqt̄ de nō exēptis. sed q⁹ ibi dicit de exēptis ꝫ extendit̄ ad exemptos. ⁊ exponit Paul. lra ꝫ ibi. declināti forte vt sospiteꝫ. ⁊ tunc ꝫbet gratiose recipere ea que ei parantur de censi. cle. ii. ibi tamē loquit̄ quādo declinat ad monasteria. ¶ Tertio no. q⁹ quilibet archiep̄s pōt ante se facere deferri crucem. de hoc in glo. iiij. ⁊ dic q⁹ pōt facere deferri per totam suā ꝓuinciā. vt hic ⁊ in iuribus allegatis in hac glo. ⁊ hoc etiam in locis exemptis sue ꝓuincie. qō vltimū ꝓbat hec cle. ¶ Quarto no. q⁹ archiep̄s pōt benedicere populo per totaꝫ ꝓuinciā. ⁊ dicit Ben. q⁹ per talem benedictiōem delent venialia. de hoc in ꝓmio sexti. in gl. vlt. ⁊ dixi. s. cle. ꝓri. in ꝓn. q. ix. in fi. de qua autem benedictione hic intelligatur. dico. j. q. v. ¶ Quinto no. q⁹ archiepiscopus potest diuina celebrare vel celebrari facere in quolibet loco sue ꝓuincie. imo etiā extra ꝓuinciam. eo. ti. c. fi. li. vj. sed ibi non dicit q⁹ in pontificalibus. nam etiam intra ꝓuinciam non potest archiep̄us facere sibi celebrari in pontificalibus extra suā dioceſiz. vt hic ⁊ de hoc. j. in. iij. cōtrario. ¶ Sexto no. differentiaz an archiepiscopus per se celebret an celebrari faciat. quod dic vt in gl. ponit que etiam ponit tertium membrum. de hoc. j. q. ix. ¶ Septimo no. casum in quo ꝓuilegium exemptionis nō potest contra dioceſanū. ꝓ hoc littera ibi. quouis ꝓuilegio contrario non obstante. ⁊ dicit Paul. q⁹ multi super hoc erāt ꝓuilegiati quorum ꝓuilegia tolluntur his verbis. concor. de sepul. eos. in fi. ¶ Octauo no. ꝓuilegium archiepiscopi de quo aliud colligitur. de pe. ⁊ re. c. pe. de censi. c. fi. li. vj. ⁊ tā archiepiscopus q̄ episcopus in multis ꝓuilegiati sunt. eo. ti. q⁹ nonnullis. de peni. ⁊ re. c. vlti. de hoc in spe. ti. ij. §. nunc de episcoporum. versi. generaliter. qui per aliquos signatur ꝓ §. ¶ Nono q⁹ non liceat archiepiscopo facere deferri crucē ante se per loca exempta cum in talibus locis non possit exercere iurisdictionem. de offi. ordi. cum episcopus. lib. vi. Solu. Laudu. q⁹ potest vti insignijs que sunt voluntarie iurisdictionis ⁊ honoris. alij autem que sunt contentioſe iurisdictionis vt celebrare ordines vbi requiritur examinatio. xxiij. di stin. quando. ⁊. c. se. vel sedere ꝓ tribunali. d. c. cū episcopus vel crismare in fronte non potest vti in loco exempto vel extra ꝓuinciam nisi inuitetur per illos ad quos loca pertinēt ar. vij. q. i. episcop. ⁊. c. sicut. remittit ad no. de sta. mo. cle. attendentes. §. statuimus vbi dixi. q. vij. ⁊ sequen. ⁊ de so. com pe. cle. vna. in ꝓn. q. i. ex his videtur Laudu. velle q⁹ facere portare crucem possit archiepiscopus iure cōmuni. ⁊ idem sentit Ben. ⁊ Steph. qui dicit q⁹ archiepiscopi per totam ꝓuinciam ante se faciunt deferri crucem. sed quattuor patriarche vbicunq⁹ ꝓterq̄ in vrbe. vel vbi est papa vel legatus vtēs i signijs aplice dignitatis. eo. tit. antiqua. dic q⁹ delatio crucis licet nō sit cōtentioſe iurisdict ōis. est tamen insigne sapiēs superioritatem. ideo non pōt vti archiep̄s in loco exempto. cessante ꝓuilegio qō hic cōceditur. ꝑ hoc littera ibi duxim⁹ cō

cedendus.⁊ quod dico vt lite penden.c.i.in.iij.contrario.
¶ Secūdo op.ad hoc qđ dixi in ,primo ꝺ̄nio q extra ,puinciam pōt exercere ea que sūt cōtentiose iurisdictionis si mittatur ab his ad quos loca pertinēt.q imo nō possit.de vsu pal. extuarū. Sol. ℙdan.q illud est in pallio.vt in.d.c. ex tuarū ⁊.c.i.⁊.ij.⁊.c.ad honorem. vult dicere q etiā ex licentia dioc̄esani non potest vti pallio extra prouinciā:q: cōcedit sub hac limitatione vt vtatur tantū infrā ,puinciā. dictis iuribus. ⁊ ꝺ̄ hoc.j.in.vii.q.⁊.j.§.simili.in.vj.q. ¶ Tertio op.in eo q ꝑmittit archiep̄o facere celebrari in sua ,puincia i loco exempto sine pontificalibus faciendo per dioc̄esanū celebrari.j.§.simili? sol. ℙdan.stando contrario ⁊ sic q hic dicit sine pōtificalibus loquit si facit celebrari per ep̄m non dioc̄esanū.ex hoc inferf q sibi licet per se id quod non per alīū.q: pōt per se in pōtificalibus celebrare in loco exempto.nō aūt celebrari facer vt hic.de hoc.j.§.simili.in glo.in pontificalibus. ¶ Quero in eo q dicit de archiep̄o.quid est archiep̄s? sol. Lau.q est princeps.xij.di.cleros.lxxx.di.per totum. ¶ Secūdo quero q̄tū plus ordinis vel honoris habet archiep̄s q̄ ep̄s? sol. Lau. q nihil respectu ordinis ep̄alis in sua substātia .i.respectu caracteris.nam tantū habet quo ad hoc simplex ep̄s quā papa .sz respectu executionis ⁊ exercitij maiorē sollicitudinē habet archiep̄s.⁊ dicit Laud.q papa est sup oēs ꝑmates ⁊ primates sūt dez re.licet differūt noīb⁹.xcv.di.§.i.⁊ se.dicit etiā q metropolitan⁹ ⁊ archiep̄s idem sūt.sed metropolitan⁹ trahit nomē a metros quod est mensura ⁊ polis ciuitas ⁊ sic trahit nomen ab eccl̄isijs ⁊ earū numero.archiep̄us vero a ꝓfotus.ab archos quod est princeps ep̄oꝝ.vt dixi.s.q. ꝑx. ¶ Tertio quero in eo qđ hic dicit archiep̄o licere facere ante se crucē deferri p ,puinciā in locis per que facit transitū an hoc liceat idistincte? sol. Gen.q sic.dicens q ei licet etiā si nō visitet. nam si visitaret nō esset dubiū.de cen.c.vlt.li.vj.dic q ibi hoc non ꝓbat.⁊ ideo etiā dum visitat q hoc possit est ex ꝑuilegio huius cle. ¶ Quarto quero an expedit q archiep̄s in vrēdo iuribus de quibus hic habeat licentiā dioc̄esani? sol. Lap.q si per lr̄am ibi libere ⁊ sic nullo requisito.simile.de ap. fi.a iudice.li.vj.de censi.romana.§.sane.co.li.de fo.cōpe.cle. vna.§. eisdē.tamen in.d.§.eisdē debet requiri licentia qua nō habita libere pōt procedi.⁊ idē.j.ti.ꝑ.cle. vna. ¶ Quinto quero ꝺ̄ quis benedictiōe loquit hic gl.solēniter? sol.q de solēni. ⁊ idē ℙdan.⁊ Sen.⁊ dicit ℙdan.q etiā pōt hic intelligi de benedictione quā iterādo infundunt populo.ꝑ hoc littera ibi tranſitum.⁊ de ꝑuil.abbates li.vj. dicit etiā q solēnē benedictionem de qua in hac glo.non facūt p̄sbyteri.vt no.xcv.di.cece dicit etiā q benedictio qñ qz imperatiue sumit ⁊ tūc ꝓprie dei est.licet detur ministerio benedicētis ⁊ est satisfactiōis infusio xxviij.d.p̄sbyterū.i.q.i.dictū.⁊.q.ij. quāpio.qñ qz optatiue xxxij.q.i.qui ꝑ persecutor⁹. ¶ Sexto quero an in loco interdicto possint benedicere eo modo de qua in ,pri.q. Sol. ℙdan.q tutū est abstinere.maxime si locus est interdict⁹ ꝓpter delictū populi.q: tunc persone interdicte non sunt capaces illius gratie.tamen si contra fiat faciens non est irregularis.de sen.ex.is qui.⁊.c.se.li.vj.q aūt tunc ꝓsone sunt interdicte.ꝓbat de sen.ex.si sūa.§.ceterū.li.vj.⁊ ibi no.in glo.no. ¶ Septimo quero eo casu quo archiep̄s celebrat in pontificalibus an possit vti pallio? Glo.intelligo.soluit q sic.⁊ idem ℙdan.⁊ Sen.quod itelligo quo ad ecclesias exēptas vt qđ habeat dubiū.nā ꝺ̄ non exemptis determinatū erat q poterat de vsu pal.c.i.Steph.tamen dicit q in ecclesijs exemptis licz possit vti pontificalib⁹ vt hic.non tamē pallio.nam nec semp archiep̄s celebrans in pōtificalib⁹ vtit palio.vt no.in.d.c.i. ꝑmū verius:q: pallū cōputat inter pōtificalia que hic indistincte ꝑmittūtur licet in aliquo habeat strictiorē vsum.vt dico.j §.simili.in.vj. ¶ Octauo quero cum ep̄s vel archiep̄s celebrant in ecclesia exempta cum sapiunt superioritatem ita demū pōt vti si nō ꝓhibeat a dioc̄esano vt cuius erūt oblatiōes videt q dioc̄esani:q: tota dioc̄esis est parrochia ep̄i.xvj.q.iij. licet.⁊ alij curati dicūtur adiutores ep̄i.de off. archipr̄eby.c. fi. Itē oblationes veniunt accessorie ad missam. ⁊ sic debent celebranti.ar.regule accessoriū.li.vj. In cōtrariū q: nō ꝯcedit̄ nisi vt celebrent ⁊ de oblatiōibus nihil dicitur? sol. Jo.de lig.arguit.vt.s.⁊ non sol. ℙde.de ancha.dicit q si celebrant exequendo officiū pastorale debent eis oblatiōes.ar.regule accessoriū.li.vj.secus si volūtarie vt magis subueniat in necessitate cōstituto.ar.ff.qui satisda.co.si fideiussor.de offi.ōle. ab arbitris.li.vi.dic q de vbanitate dimittit celebrant.sz de iure debent,ei cui competūt iura parrochialia.cōputant enim inter iura parrochialia.qđ dixi de parrochijs in rubrica.q.ij. ⁊.iij. ¶ Nono quero in eo qđ dixi in.vi.no.ꝺ̄ns esse an ep̄s celebret an faciat celebrari? in quo est differētia. Gl.ponit hec enumerat tria.aliud est eni celebrare aliud celebrari facere ꝯsi auctorizādo.aliud audire simpliciter.qđ ꝓsequere.vt in glo. de hoc per archi.de sen.ex.c.i.li.vj.

Ver. Simili. Nota similitudinē de archiep̄o ad ,puinciam ⁊ de ep̄o ad dioc̄esim.quod ꝓbat verbū simili relatū ad ꝑcedens responsū. Ex hoc arguit Laud.q archiepiscop⁹ tantum habet in tota prouincia quātū ep̄s habet in sua dioc̄esi.⁊ de hoc.j.q.i. ¶ Secundo no.q loca exempta sunt in dioc̄esi.qđ ꝓbat lra ibi locis eisdē sue dioc̄esis.exponēdo eisdē.s.exēptis.vt exponit gl. de hoc.j.in.iij.q. ¶ Quero in eo quod dixi in primo no. q tantū habet archiep̄s in sua ,puincia quātū ep̄s in sua dioc̄esi an hoc sit verū? sol. Laud.q nō per oīa.⁊ q hic fallit similitudo veritatis.vt in simili dicatur.xxvij.q.i.nuptiarū.ver.p inde.nā archiep̄s non debet aliquid ꝑsumere excōicādo vel iudicādo vel quid agendo in dioc̄esi sin suffraganei absq; ei⁹ cōsilio vel iudicio.alīs subiacebit periculo sui gradus.⁊ quod egerit irritum erit.ix.q.iij.nullus.⁊.c.prece.in prin.habet eni iurisdictiōem in ep̄os suffraganeos ⁊ eoꝝ officiales principales.de offi.or.pastoralis.in prin.⁊.c.romana.li.vj.sed in subditos suffraganeoꝝ regulariter nullā habet iurisdictionē. sal lit in casibus notatis.in.d.c.pastoralis. Ex hoc dicit Lau.q qui habet querelā cōtra ep̄m vel eius officialē pōt adire ep̄m per simplicem querelā.de sen.ex.venerabilib⁹.§.sed si excōicatus.li.vi.sed si duo subditi ep̄i litigant vel ep̄s cōtra subditum non pōt archiep̄s nisi per appellatiōem adiri.d.c. venerabilibus.in prin.de notorijs tamē pōt archiep̄s corrigere subditos ep̄i cum visitat ,puinciam.de censi.c.i.§.notoria.lib.vi. Item punire eos qui impediūt suam iurisdictiōem vel iniuriātes sibi vel nūcijs seu familie sue.de pe.c.i.li.vi. ¶ Secūdo quero an possit archiep̄us vel eius officialis subditos suffraganeoꝝ ab excōicatiōe absoluere? sol. Laud. remittendo ad.c. venerabilē.preal. vbi distinguit in littera. ¶ Tertio q̄ro de quibus locis loquit hic ibi.locis eisdē. Glo.s. sol. q de exemptis vel circa hoc ꝑuilegiatis.pro hoc littera ibi ,simili modo. ¶ Quarto quero in eo qđ dixi in secūdo not.q loca exempta sunt in dioc̄esi an hoc sit verum? sol. Lau. q sic.⁊ hoc colligit ex lra dicens q sicut possessiones seu castra que sūt p franco alodio licet sint in regno.non tamen de regno.vt not Host.ꝺ̄ intrin.minus.de imu.ec.nō nim⁹.ita loca exempta sunt in dioc̄esi sed nō dioc̄esi.dicit tamē Lau. q originaliter ⁊ ex natura omnia loca sunt dioc̄esi quantū ad ea que sunt exercitij gladij seu iurisdictiōis ecclesiastice seu tpalis. licet accidentaliter per exemptiones seu ꝑuilegia quo ad quid nō simpliciter subtracta sint. de ꝑuil.c.i.li.vi.idem Sen. ⁊ Lap. qui arguit q aliud est dicere q locus sit dioc̄esis vel dioc̄esi q: locus exemptus est dioc̄esis vt hic vel in dioc̄es.de off. or.cuz ep̄s.li.vi.nō tamen de dioc̄esi.pro hoc quod no.de rescrip.ab batē.vt ibi dixi in prima qōne. ¶ Quinto quero an ep̄s possit celebrare in pōtificalibus in loco exempto sue iurisdictiōis Glo.in pōtificalib⁹ sol.q sic. Idem ℙdan.⁊ dic vt in glo. ¶ Sexto quero an in loco non sue iurisdictionis possit ep̄us celebrare in pōtificalibus. Gl.c.ibi scias refert opiniones cōtrarias. Inno.cum Host.⁊ eas cōcordat ⁊ dic vt in ea quaz signa.ibi dici pōt dictum Host.vsq; ad fi.⁊ idem ℙdaul.s. ꝑmo responso.⁊ in eo qđ dicit glo.q ep̄s potest extra dioc̄esim sine licentia dioc̄esani vti pōtificalibus sine iurisdictiōis exercitio.dic hoc verum ꝓter q̄ in his que sapiunt superioritatē.quod dixi.s.ꝑmo rūso.in.i.cōtrario.⁊ īsuper quo ad pontificalia que non sapiunt superioritatē ita demū pōt vti si non ꝓhibeat a dioc̄esano vt dicit glo.in opinione Host.quo vero ad loca exempta non potest per exemptos prohiberi episcopus intra dioc̄esim vel archiep̄s intra ,puinciam.⁊ hoc iduit hec cle. Item in eo quod glo.dicit q si ꝯcedit dioc̄esan⁹ q possit episcopus vti iurisdictione vel officio extra dioc̄esim poterit etiam vti pōtificalibus.dic vt in se.ꝯtrario. ¶ Opp.ad id quod imediate dixi de vsu pōtificaliū q nō possit episcop⁹ aliquo modo vti pontificalibus extra dioc̄esim.de vsu pal.extuarū.vbi non vtitur archiepiscopus palio extra prouinciam etiam de licentia dioc̄esani. Glo.c.ibi ⁊ in hoc soluit q in hoc differunt pontificalia a pallio.cuius strictior est vsus.quod dic vt dixi.s.ꝑmo responso in secūdo cōtrario.⁊ in.vij.q.⁊ de hoc.j.q.se. ¶ Septimo quero in eo q permittit episcopo facere coram se celebrari in loco exempto.an hoc possit in ponti

ficalibus? Glo. fine. q̄ non. p̄ hoc quia nec archiep̄s hoc potest. s̄. proximo responso. quod intellige quo ad hoc q̄ ipse alteri non potest dare auctoritatē vtendi pontificalibus. potest tamen alius episcopus coram ipso in pontificalibus celebrare: quia ut dixi in proxima questione episcopus potest celebrare in pontificalibus sine iurisdictione etiam extra dyocesim & hoc nisi prohibeatur ut ibi dixi. generaliter autem cū queritur vbi archiepiscopus uel episcopus possint vti pontificalibus? dic aut queritur de pallio quod etiaz computatur inter pontificalia. ut dixi. s̄. proximo responso. q. vij. aut de alijs. p̄mo casu potest archiepiscopus ea vti intra prouinciaz de vsu pal. c. j. etiam i locis exemptis. ut dixi. s̄. ea. cle. in p̄n. q. vij. sed extra prouinciam non potest etiam de licentia dyocesani. de vsu pal. ex tuarum. & dixi. s̄. q. p̄rima. Secūdo casu aut queritur de locis extra prouintiam uel dyocesim aut intra. si extra. aut sunt pontificalia cum iurisdictione uel superioritatem sapientia. aut alia. p̄mo casu non vtūtur sine licentia dyocesani. ix. q. ij. per totuz. quod dixi in proxima. q. & s̄. p̄rimo responso. in p̄mo contrario. tamen si habet licentiam vtendi iurisdictione poterit etiam vti pontificalibus ut dixi in proxima. q. si autem sunt pontificalia que nō sunt cū iurisdictione nec sapiūt superioritatem. aut non prohibetur a dyocesano & vti potest ut voluit Hosti. quod dic ut i glo. celebrare. aut phibetur. & tunc non potest ut in eadē glo. Si vero queritur de locis intra prouinciaz uel dyocesim. aut nō exemptis. aut exemptis. p̄mo casu potest suo iure. de offi. ordi. cum episcopus. li. vj. de censi. c. j. & fi. eo. li. secūdo casu de iure non potest: quia locus exemptus comparatur loco extra territorium constituto. pro hoc quod no. de consti. c. ij. li. vj. sed ex p̄uilegio huius cle. potest tamen quo ad celebrationem dic q̄ potest in pontificalibus celebrare: nō celebrari facere ut hic in p̄mo rn̄so. & dixi. s̄. ca. q.

Uersi. Si tamen. Nota q̄ episcop⁹ uel archiep̄s nō possunt exercere iurisdictionem in locis exemptis. de hoc in glo. facit quod dicit Laudu. verum de iurisdictione contentiosa. vj. q. iij. scriptum. Item etiam de voluntaria his exceptis que potiꝰ sunt honoris q̄ officij. de hoc. s̄. ea. cle. in p̄n. in. j. 2trario. & s̄. p̄rimo respōso. q. vij. ¶ Secūdo nota q̄ p̄uilegium intelligitur stricte quatenus concernit p̄iudicium alterius. eo. ti. sane. & c. in his. & quod ibi no. in glo. ij. regula p̄uilegium. li. vj. & dicit Dau. ex hac littera ibi: nullam. q̄ per hoc vniuersale negatiuū non est aliquid detractum p̄uilegio nisi quantum reperiatur expressum. vult dicere: q̄ exēptis uel p̄iuilegiatis non p̄iudicat in suo p̄uilegio nisi quatenꝰ hic exp̄imitur. pro hoc quod dico. j. q. j. & ij. & quod no. in glo. penult. & fi. ¶ Tertio nota q̄ p̄uilegiatus in aliquo non pōt ad aliud extendere. & dicit Benze. q̄ per actum honoris exercitatum de iure cōmuni non queritur ius in a ijs pro hoc quod no. Inno. de cau. pos. c. fi. de except. cum venerabilis. & facit quod no. idem Inno. de postu. prela. bone. ij. & Bar. ff. de iti. actuq̄ p̄ua. l. j. & p̄ hoc. eo. ti. quia intentionis. quod allegat glo. vlti. vbi p̄uilegiorum ꝓuocatio ius nouum non tribuit: nec vetus tollit. ¶ Quero an episcopi uel archiepiscopi celebrantes in locis exemptis possunt ibi concedere indulgentias? Sol. Dau. q̄ non: quia hoc est iurisdictionis & dignitatis episcopalis. de peni. & re. q̄ autem. & c. cum ex eo. no. Hosti. de excess. p̄la. accedentibus. ex hoc arguit contra quosdam exemptos qui in suis locis predicando dant ex concessione dyocesani indulgentiam. xl. dierum omnibus venētibus ad sermonem. nam sicut episcopus nō potest per se ita nec alijs cōmittere sicut econuerso. regula potest quis. li. vj. quod non videtur procedere. nam potest episcopus in loco exempto de concessione exemptorum dare indulgentias. de peni. & remiss. q̄ autem. ¶ Secundo quero si exēpti resistunt archiepiscopo ut in p̄mo responso. uel episcopo ut in secundo an poterūt in eos animaduertere? Sol. Lap. q̄ non. & hoc inducat hec lr̄a fm eum vult dicere: quia hic dicitur q̄ non possint exercere iurisdictionem uel ius acquirere nisi ut. s̄. dicit ergo Lap⁹ q̄ agent coram superiore exemptorum qui eos coget ad parendum huic constitutioni & non parentes puniet. pro hoc de iurepatro. nullus.

¶ De penis. Rica.

Jquis suadente. Diuide ut in gl. & p̄mam partem subdiuide: q̄ primo percutientem ep̄m capientem uel bannientem &c. excōicat & cum hoc aliter punit in seipso. secundo cum punit in eius filijs. ibi ipsius. tertio in terra ipsi⁹ ibi: terra. quarto mādat eū publicari ibi: & quia. quinto punit ciuitatem premissa facientem ibi: ciuitas. sexto potestatem cōsiliarios & officiales ipsius ciuitatis in hoc culpabiles ibi: potestas. septimo dicit penas p̄missas aggrauandas in interfectoribꝰ ep̄orum ibi: que omnia. Et dicit Lau. q̄ hec cle. facta est ad executionem illoꝝ iuriū. xvij. q. iuj. si quis deinceps. co. ti. in quibusdam. ¶ Nota q̄ mala fiunt suadente dyabolo. de hoc in glo. ij. & dicit Ben. q̄ ei ob multiplicitatem peccatoꝝ humani generis nocendi facultas dicitur diuinitus permissa. vij. q. vlti. scisciteris. . xxvj. q. v. nec miruz. xxiij. q. j. quid culpatur. deordinatio tamē est ab homine ob liberum arbitrium quod habet. xxiij. q. iiij. nabuchodonosoꝛ. xxiij. di. qui ep̄s. de pen. di. ij. si enim. ex hoc arguit Dau. q̄ sic de quo hic non fieret suasiōe diabolica puta ignoraūter non esset locus penis infrascriptis. de sen. excō. si vero. & de hoc. j. in. vj. notabili. ¶ Secūdo nota q̄ diuersa sunt genera sacrilegiorum quod innuit littera ibi: in hoc sacrilegij genus. & sic presupponit q̄ sit & aliud genus. de hoc in glo. sunt enim. & per Inno. de senten. excō. cum pro causa. de hoc. j. q. j. ij. & iij. & dicit Bēze. q̄ hic dicitur sacrilegium q̄ committitur in personam clerici. xvij. q. j. quisquis. & est tāto maius crimē quāto maior est is in quem perpetratur. ff. de re mili. l. ij. & l. oē delictum. §. j. de hoc. xxij. q. v. qui periurat. ¶ Tertio nota de immunitate pontificis cōcessa per hanc cle. & dicit Laud. q̄ dicitur pontifex quasi pontem alijs faciens ad patriam celestem. xxj. di. clerus. de hoc de constitu. c. j. li. vj. per archidi. ¶ Quarto nota ibi: ceperit. q̄ quandoq̄ hoc verbū sumit in malū ut hic. de homici. sicut. ver. alli aūt. quandoq̄ in bonum. de purga. cano. iuris. in p̄n. quandoq̄ accipitur pro incohoare. xj. q. iij. cepisti. xxiiij. q. j. c. vlti. de hoc per archi. co. ti. felicis. in p̄n. li. vj. ¶ Quinto nota q̄ ratihabitio in malefitio equiparatur mandato. qō precedit quando delictuz cōmissum fuit nomine ratum habentis. de hoc in glo. oportet & ff. de vi & vi ar. l. j. §. sed & si cum quis. ¶ Sexto nota ibi scienter. q̄ ut sit locus pene de qua hic oportet q̄ scienter fiat. de hoc in glo. qui hoc allegat. & dicit Dau. q̄ requirat q̄ sciat eum esse pontificem. de cler. excō. mi. si celebrat. de consangui. cle. vna. ¶ Septimo nota q̄ ante hanc cle. non erat indistincte excōicatꝰ faciens ea de quibus hic. de hoc in glo. i bāniente. & in ver. canones. & dico. j. q. xv. & exēplificat Bē. per. c. felicis. eo. ti. §. illud autē. v. in illis casibus in quibꝰ nō interuenit manuū iniectio: aut persone inclusio. ¶ Octauo nota casum in quo consuetudo non tenet. quod est quia hic expresse derogat consuetudini alꝰ valet. de consuet. c. vlti. & quod ibi no. ¶ Nono nota q̄ anathema dicitur mucro et quid dicatur anathema no. de iudi. cuz non ab homine. & dicit Dau. q̄ est mucro corrigens & disciplinans. xxj. q. ij. visis. in fi. de sen. excō. dilecto. li. vj. & est alius mucro eradicās de hōici. c. j. li. vj. de purga. cano. inter. in fi. vbi per hosti. de multiplici mucrone. ¶ Decimo nota casum in quo qs est excōicatus ipso iure. de hoc. j. de sentē. excō. cle. j. in glo. ē sciendum. ¶ Undecimo nota casum in quo ab excōicatione canonis absoluit solus papa. de hoc in glo. in ver. pontificem. si. de here. cle. multorum. in fi. s̄. ti. p̄rimo. c. j. in p̄nci. ¶ Duodecio no. q̄ in articulo mortis absoluit quis ab eo a quo alꝰ absolui nō poterat. de hoc. s̄. ti. j. cle. j. in glo. nisi. ¶ Decimotertio nota q̄ iniuria irrogata ep̄o irrogat ecclesie cui p̄eest. pro hoc lr̄a ibi: p̄eest. sic & alꝰ eligentes indignū sunt suspensi per triennū a beneficijs que obtinēt ab illa ecclesia. de elec. si cōpromissarius. §. penul. li. vj. & idē de impugnantibꝰ electionē & in ꝓbatione deficientibus. eo. c. §. vlti. ¶ Decimoquarto nota ibi: ipso facto. q̄ hoc casu absq̄ alia sententia ē locus huic pene. dicit tñ Dau. & Bēze. q̄ necessaria ē sententia declaratoria delicti cōmissi. de here. cū scōm li. vj. p̄ hoc quod no. archidi. & Jo. an. eo. ti. felicis. in p̄n. li. vj. ¶ Decimoqnto nota casum in quo qs est p̄iuatus ipso iure beneficio uel alio cōmodo qō habet ab eccl̄ia: & libere reuertit ad ecclesiam: & sic poterūt beneficia libere cōferri. nō tamē eidez. de elec. cōmissa. §. porro. li. vj. ¶ Op. q̄ hec cōstitutio sit minuta. nō enim puidet ꝓtra eū qui hostiliē inse-

quitur pōtificez.sicut puidet.c.felicis.eo.ti.li.vj.glo.in ver. bānuerit. soluit q illa in aliquo prouidet in quo non ista ꝛ econuerso. ¶ Scdo op.q bannīs ep̄m non incurrat excōi cationem nisi hoc faciat cū inclusione carceris.de sentē.excō. nuper.So.Lau.stat contrario. Benze.cōtra p hanc lram. ibiq̄ illis casibus in quib⁹ excōicationē per canones subiret quod est verius ꝛ hoc inducit hec cle. ¶ Tertio op.in eo q dicit de mandante.non enim deberet puniri mādans nisi se cutum sit maleficium.quia verba cum effectu sunt intelligē da.de cleri.non resi.relatū.glo.no.sol.q hoc casu per solum mandatum perficitur delictu ꝛ in ß tamen non persistit. sed dicit hic intelligendum quādo factū intercessit.ꝛ idē ℙdau. Benze.tenet p̄mum q ex solo mandato tenetur:alis nihil ē hoc speciale in ep̄o:qs̄ tamen vult inducere hec cle. ut patet j.ver.nec sup hoc.p hoc inducit hāc lram q̄ loqtur alterna tiue ibi:uel hec mandauerit.puto glo.veriorem: quia man dans ideo tenetur: quia dicitur facere id quod alius suo mā dato facit.de sen.excō.mulieres.que ratio cessat si factū non est secutum .vnde licet mala voluntas q̄ detegetur in eo qō mandat sit puniēda:non tñ debet eque puniri ac si factum se cutuz eēt. ¶ Quarto op.in eo q punit eum qui rata habet hec facta ab alijs.non enim locū habet ratificās nisi facta sint eius nomine.de sentē.excō.cuz quis.regula ratū.li.vj.ff.de vi ꝛ vi ar.l.j.§.sed ꝛ si.solvit ℙdau. stando cōtrario ꝛ sic de bet hic suppleri q eius nomine facta sint. ¶ Quinto op. in eo q dicit de consulente:quia non deberet pariter puniri ut p̄cipaliter delinquens.regula nullus ex consilio.li.vj.So. ℙdau.q hic loquitur de consilio fraudulento non de nudo q nihil adijcit ad peccatum.ut no.de sentē.excō.nup in glo. ij.de homici.sicut dignū.§.clericos.de renunci.sane.ꝛ.c.le cte.lxxxvj.di.tanta.ff.de re iudi.consilij.d.regula nullus ex consilio.vbi de hoc.ff.de ver.signi.sepe.in fi.insti.de obli.q̄ ex qua.del.§.ope.ꝛ dicit ℙdau.q prestatur consilium sua dendo rogando mandando instruendo uel vtilitatem un de secutam ostendendo. ut no. Inno.de homici.ad audien tiam.ꝛ pbatur.ff. de fur.l.in furti.§.consilium. dicit etiam ℙdau.q hic non prouidetur de nudo consilio. sicut.eo.ti.fe licis.§.illud.li.vj.quia de nudo regulariter quis nō tenetur insti.manda.§.tua gratia. vbi de hoc in glo.no.bonum.ꝛ de hoc de here.quicūq̄z.li.vj.per archi.ꝛ.c.gtra chr̄ianos. ex hoc infert ℙdau.ad id qō hic dicit de fauore quod debet in telligi de fauore qui prestatur in faciendo delicto.insti.de ob li.que ex qua delic.§.interdū.xiiij.q.vj.si res.sec⁹ si post de lictum cōsuleret uel faueret:quia non eēt loc⁹ huic pene.idē si cōsuluit dū fit delictum:sed non ut fiat delictuz:sed p alio p hoc littera ibi:in his. ꝛ hoc etiam dicit glo. quia littera in ver.circa tertium.qō dico.j.q.xij.ꝛ.xiij. ¶ Sexto op.in eo q p̄iuat feudis ꝛ beneficijs.nam per hoc poterit agi de p̄iu dicio ecclesie cuius noie forte habet ista cum tamen delictum persone ꝛc̄. xvj.q.vij.si episcopū.regula delictum.li.vi.So. ℙdau.q hic loquitur de bijs que obtinet suo noie non eccle sie.dicit tamen q p̄latus delinquens quādoq̄z perdit feudū in vita sua. sed post eius mortem reuertitur ad ecclesiam.x. col.de capitulis co:radi.c.vno.in fi.quod dixi de insti.cū ve nisset.q.iij.quid autem iuris quando confiscantur bona va salli.an feudum applicetur fisco uel potius reuertatur ad do minū tam de feudo quod habetur a p̄uato q̄ de eo qō tenet ab ecclesia.dixi de here.cle.nolentes.ver.inqsitoribus.q.vij ꝛ.viij. ¶ Quero qua dixi i secūdo notabili q diuersa sunt genera sacrilegiorū que sunt illa? Sol. Alb̄ath.enumerat. nam cōmittitur sacrilegium muadendo res ecclesie .xvij.q. iij.sunt qui opes.ꝛ.c.sacrilegium.ꝛ.c.omnes.ꝛ.c.sicut qui. Item vexando ecclesiam iniuste .xij.questione.ij. predia. Item vastando ecclesiam p̄alle.c.sicut qui. Item violando monialem.xxvj.q.j.sciendum. Item clericus qui aruspices incantatores aut ariolos consulit.xxvj.q.v.si quis eps. Itē indiscrete detrahendo alicui.xxiij.q.iij. non imperpetuz. Item violando īmunitatem ecclesie.xvij.q.iiij.per totum. Item in casibus qui ponūtur.ea.q.cōstituit.ꝛ.§.sacrilegū. Item parcutiendo clericum.ea.q. si quis suadente.ꝛ dicit Alb̄ath.q sacrilegium sumitur duob⁹ modis:stricte ꝛ lar ge.stricte cum res sacra de loco sacro auferatur.sufficit tamen q alteruz istoz interueniat.xvij.q.iiij.quisquis.in fi. no.C. de fur.si nonduz.ꝛ que pena imponatur no.xvij.q.iiij.sacri legium.large aūt sacrilegium extendit etiam ad alia crimina C.de epis.ꝛ cle.si quis in ß.de sacrile.sacri.per totū.qui titu. loquitur de sacrilegio nō vero.ꝛ de hoc etiaz.eo.ti.felicis.li. vj. ¶ Secūdo quero an sacrilegus sit excōicat⁹ ipso iure vi dē q sic.xvij.q.iij.si quis suadente.de sen.excō.nō dubiuz. ꝛ.c.conquesti.in gtrarium.de so.cōpe.c.conq̄st⁹.vbi excōica tur? Sol. Alb̄ath.q aut cōmittitur sacrilegiuz in psonā ec clesiasticam ut verberādo clericū ꝛ tunc ē excōicat⁹.d.c.si qs suadente.ꝛ.c.non dubium.aut cōmittit in possessionib⁹ ec clesiarum auferendo bona uel alia ecclesijs ꝛ non est excōi catus.sed debet excōicari.d.c.conquestus. aut committit in ipsa ecclesia auferendo calicem libꝛos ꝛ similia. ꝛ aut cū effra ctione portarū ꝛ ē excōicatus.d.c.conquesti.aut sine effractio ne ꝛ non est excōicatus.de fur.c.vlti.de hoc in.d.c. cōquest⁹. ¶ Tertio q̄ro si venit alio frangendi ꝛ non frangit: q: forte inuenit ab alio fractuz ꝛ aufert inde aliquid? Sol. Alb̄ath. q non incidit in canonē nisi per se frangat. p hoc.d.c.cōque sti. ¶ Quarto q̄ro an hec lra locum habeat in pontifice qui renunciauit dignitati sed non ordini? Glo.illos sol.q sic.p hoc lra que loquitur generaliter ibi quēcuis pontificem.dicit tamē q tunc nō erit locus pene.de qua.j.ver.feudis.ꝛ ver. ipsius filij.idem ℙdau.ꝛ Benze.q: talis est pontifex nullu⁹ ecclesie.de renūci.ad supplicationem.ꝛ.c.post translationez. dicit etiam ℙdau.idē esse si est pontifex non p̄ius ipsius in iurantis.quod p̄cedit quo ad hoc p̄cipium.sed lra.j.ver. cuitas.strictius loquit de pontifice p̄io. ¶ Quinto que ro si est electus nondum consecratus? Glo.ea.soluit q non est locus huic pene:quia iste nō est ep̄s.idem no.de cele.mis. cle.ij.in.iij.glo. Ben.ꝛ ℙdau.quia hec cle.est inducta fauo re ordinis ep̄alis.j.ver.ne super. nam electos papa non vo cat ffes.de cri.fal.q̄ grauiez quo ad iurisdictionalia ꝛ vin culum fingatur ep̄us.de transla.c.ij.pro hoc fm Bēze.quia pena de qua hic non est laxanda:sed restringēda. ¶ Sexto q̄ro quia hic loqtur de capiente ep̄m an capiens equum quē equitat uel alias vestes uel res que adherent ep̄o uel quas su per se portat incurrat hanc penam? Sol. Laud.distinguen do:quia aut res talis ē q p̄pria auctoritate licet accipere. aut non talis.si est talis ut quia clericus debebat mihi centum p domo quam habitabat ꝛ cessauit soluere per triennuz ita q licet mihi eum expellere p̄pria auctoritate.de loca.potuit.nō ero excōicatus si hoc egero cū moderamine:ut vim vi repel lendo. de resti.spoli.olim.j.dic exemplū non p̄cedere q: p̄ supponit q dñs p̄pria auctoritate possit expellere emphiteo tam qui non soluit canonē.cuius contrarium cōiter tenetur quia emphiteota non cadit ipso iure a iure suo:adeo q sit re scissa emphiteosis donec dominꝰ patitur.ꝛ sic nō reuertitur ad dominuz ipso iure.p hoc quod no.glo.ff.si ager vectig. l.ij.quod dixi de loca.potuit.ꝛ q non possit dñs sua auctori tate expellere probatur.ff.de regu.iur.non ē singulis. quod dixi in eo.c.potuit.q.xxij.sed potest poni exemplū per p̄a alleg.c.olim.j.ut quia clericus vi occupauit rem meam quā curo recuperare repellēdo vim vi.si aūt res non est talis quā licet p̄pria auctoritate recipere.aut clericus inducitur per me tum ad trahendū eam aut per vim.p̄mo casu inferēs metuz non est excōicatus ex quo non inicit manus in clericuz uel in res que sint circa personam clerici uel quas tenet pro hoc:qa hoc non est iure expressum.si aūt per vim aut in res que non sint circa personam clerici uel que nō tenent per eum ꝛ non ē excōicatus ratione p̄dicta.aut in res que sunt circa personaz clerici uel ab ipso tenent.ꝛ tunc distinguit Laud. aut extoꝛ quet res istas quodāmodo furtim ꝛ clerico nesciente: aut co sciente.p̄mo casu non est excōicatus quia nulla violentia ut si clerico dormiente auferꝛ zona uel capuciū. non enim pōt di ci violatus cum non sentiat .ꝛ in talibus spectaꝛ volūtas.ff. de fur.verum.ad.l.coꝛ.de sicca.diuus.ij.de sen.excō.cū vo luntate.dic q hoc membrū non cadit proprie sub violentia: q: non violatur clericus p̄sonaliter rōne p̄dicta.si vero eo sci ente ut quia accepit equū cui clericus insedebat p frenum ul tenet clericum p vestem excōicatus est.ff.de iniur.l.lex coꝛ.i p̄n. p his que no. Inno.de sen.excō.inp.ꝛ ℍosti.in sum. de sen.excō.§.quis possit.ꝛ qō dico in seq.q. ¶ Septimo q ro si quis petit pontificem se defendēdo? glo.ille igiꝛ.soluit q nō est locus pene huⁱ⁹ cle.per lram ibi:iniurioſe uel teme re. Idē ℙdau.dicēs p hanc alternatiuā q sufficit q iniurio se uel temere. de sen.excō.cōtingit.j.sed si vtrūq̄z deficit ut quia se defēdēdo nō est locus pene.de sen.excō.si vero.no.co. ti.in qbusdā.ꝛ.c.felicis.li.vj. ¶ Octauo quero in eo qō di cit de eo q cepit qd si incarcerauit uel i vinculis posuit? Sol. ℙdau.q idē:q: hec habēt vim captionis si fiunt ad custodiā secus de inclusione facta ad verecūdiā.ut no. Inno.in simili

de senten.excō.nup.⁊ sic capere h̄ ponit p detinere.sic.co.ti.felicis.li.vj. ¶ Nono quero in eo q̄ dicit de eo qui bannitus qualis pena est pena banni? Sol. ℣dan.q̄ bannire procedit a consuetudine ciuitatū.ideo periculuz quod imminet bannitis est diuersum fm diuersitatem bannoz. quibusdaz enim si capiūtur imminet periculū mortis.quibusdaz solutionis pecunie:⁊ quidam p̄t impune offendi. Item bannum q̄ñq̄z fingit quem confessum quod est valde periculosum. quandoq̄z non.⁊ de hoc dixi de appel.pastoralis.in fi. ¶ Decimo q̄ro quia hic loquitur de socio consiliario fautore ⁊ defensante: quid iuris in singulis? Glo.qua lr̄a hoc prosequitur.⁊ primo ponit de socio fm determinatores.secūdo ibi:⁊ nos. ponit sex societates fm iuristas.tertio ibi: de socio.de prima societate iuris.s.in crimine ponit triplicem modū.⁊ fm primum modū dicit hic intelligi.s.de cooperāte.quarto ibi: circa secundum.tractat de consiliario.quinto ibi: circa tertium tractat de fautore.sexto ibi: circa quartuz.tractat de defēsante.⁊ pōderat lr̄am utrūq̄ dupliceꝫ defensionem in facto⁊ post. septimo ibi: nō tamen.circa hoc de defensore sol. vnum dubium.octauo ibi: de illo.de alio dubio circa idē remittit.⁊ prima pars glo.clara est. de alijs partibus dic ut in sequenti.q.⁊ signa totam glo.que optima:maxime incipiēdo ibi: de socio criminis.vsq̄z ad fi.de materia huius glo.per archidi.de hereti.c.ij.li.vj. ¶ Undecimo q̄ro qualiter dicat soci⁹ in iure? glo.ea.i secūda parte ibi: sed nos. solut q̄ quo ad id quod dicat de socio criminis.dicit ℣dan.q̄ talis societas non est obligatoria.ff.pro so.l.uj.§.fi.⁊ vocalis societas notia.xxvj.q.ij.illud.in fi.⁊ alibi dicitur quis socius fraudis⁊ criminis.xxxj.q.ij.si res.dicit etiā ℣dan.idem cū glo.q̄ socius in crimine dicitur tripliciter.⁊ q̄ hic loqtur de socio cooperante qui tenet pari pena:⁊ in h̄ ponderat lr̄am ibi: in his. dicēs q̄ secus est si in alijs.vnde socius socium excōicatū nō tenetur vitare.de hoc de sen.excō.si vere.sed si est soc⁹ in delicto cōmittendo punitur ut p̄dixi pari pena ut hic.⁊ de offi. dele.c.j.vbi de hoc.lxxxix.di.si quis papa. q̄ñq̄z tamē soci⁹ minus punitur q̄ faciens p̄ncipalis.xxj.q.ij.cū deuotissimā. de homici.si.ut dignuz.§.j.⁊ si esset socius in p̄missis tñ ex presentia nihil consulens uel cooperans non est in culpa nec in pena.xxiij.q.iij.ita plane.⁊.q.vlti.c.vlti.quandoq̄z tamē sola p̄ntia punitur.de bap.cle.j. ℣dan. ¶ Op.ad hoc quia videtur hic superflue fuisse expressum de socio cum teneatur tanquam participans in crimine damnato.de sen.excō.nuper. Sol. ℣dan.q̄ si est socius percutiendo uel capiendo tūc tenetur tanq̄ faciens ut nunc dixi. sed bannire est actus pro quo non fit hec expressio rōne participij.remittit ad no.de cōsan.⁊ affi.cle.vna.vbi dixi in.uj.ctrario.⁊ per ibi no. p̄t intelligi ℣dan. velle q̄ is qui assistit banniēti non est excōicatus tanquam participeps.sed ita demū si ei in hoc fauet post bannum.⁊ sic postq̄ ipse banniens est excōicatus.sed idem dici posset de socio percutiendo seu capiendo: quia etiam his casib⁹ participans nō est excōicatus nisi postq̄ principalit̄ percutiens est excōicatus.ut no.in.d.cle.vna.⁊ de sen.excō.contingit.j.quod declara per ea que dico de p̄mule.cle.j. ver.si qui.in p̄mo ctrario.in eo quod ibi dixi q̄ si quis percutit clericum pluribus percussionibus simul non est excōicatus nisi vna excōicatione tñ.⁊ sic participans in illo actu dū fit non est excōicatus tanq̄ participans: sed q̄ñq̄z tenet tanq̄ soci⁹.⁊ sic non frustra hic additur de socio. Item fm ℣dan. hic imponūtur etiā alie pene q̄ excōicationis in quibus participatio non operatur idem qđ in excōicatione.quod vltimū no.⁊ de hoc quomodo teneat socius dixi in.d.c.j.de offi. dele.⁊ per hoc expedit.ij.⁊.uj.pars.glo.⁊ dic q̄ hic de socio exp̄mitur i. de illo qui cooperatur non principaliter ut dicit glo.nam si non exp̄meretur non teneret eadem pena.licz enī cooperās principaliter teneat eadez pena.d.c.j.⁊ quod ibi no.glo.secus si non principaliter.C.de rap.virgi.l.vna.ver.ceteros.ff.de fur.is qui opem.⁊.l.in furti.§.ope.⁊ hoc nisi aliter in.l.exp̄imatur.C.de ep s.⁊ cle.si quenq̄.ita no. Ja.bu.in.d.l.vna.⁊ sic tenetur hic soci⁹ pari pena:quia ita hic exp̄mitur. alis teneretur minori pena.d.l.vna.⁊ p hoc dictum.c.j.de offi.de leg.ibi p̄ncipales eorū fautores.⁊ sic secus de non p̄ncipali b⁹ eo.ti.felicis.§.illud.li.vi.vbi pro cōsilio nudo uel simplici fautoꝛe non imponit eadem pena que iponit delinquenti principalit̄.sed alia. ¶ Duodecio q̄ro de consiliario q̄liter teneat glo.e.in quarta parte ibi: circa secundū.solut remittendo.⁊ de hoc dixi.s.in quarto ctrario.⁊ p ibi dicta videtur q̄ nullum speciale ponit hec littera in consiliario: q̄ de consilio p̄-

stito delinquenti tenetur cōsulens pena delicti. ut no.glo.⁊ By.in regula nullus ex consilio.li.vj. posset tamen dici q̄ tenetur consulens etiam si nō sequatur effectus sicut is qui p̄ suasit seruo ut rem dñi furripiat⁊ ad se ferat tenetur furti.⁊ de seruo corrupto etiam si de voluntate dñi seruus eā rē ad illum p̄ferat.C.de furt.si quis seruo.ff.de ser.corr.l.j.§.suadere.hoc enī casu dolus cadit in certū nomen maleficij.ut dicit glo.ff.de reg.iur.consilij.uerus tamē puto q̄ hic non tenetur ex consilio nisi sequatur delictum.ff.de ver.sig.sepe.in fi.⁊ quod ibi no.glo.⁊.d.l.si quis seruo.⁊.§.persuadere.loquūtur in suo casu rōne predicta. hic aūt nō cōmittit delictū punibile penis hic positis ex nuditate cōsilij.s. nec tñ superfluo hic additur de cōsiliario:q̄ cuz alis dubitet q̄ñ quis teneatur de consilio sublatum est hoc dubiū hoc casu. ¶ Decimoterꝫ quero de fauente? Glo.ea.ibi: circa tertū.solut.⁊ idem ℣dan.ut dixi.s.in.iiij.cōtrario. ¶ Decimoquarto quero de defendente? Glo.ea.ibi circa quartū solut.⁊ idē ℣dan.⁊ no.glo.in eo qđ dicit q̄ hoc casu defendēs etiā post delictū tenetur pena de qua hic.alis enī non teneꝫ pena delicti.C.de rap.vir.l.vna.ver.ceteros.⁊ ex hoc ponitur h̄ singularis casus in defendente⁊ cū hac limitatione intelligi debent q̄ no. Bar.ff.de fur.in furti.§.ope.hec,pcedunt si defendit iniuste secus si iuste.qđ p̄sequere ut in glo.⁊ vsq̄z ad fi.⁊ in eo quod glo.i fi.remittit ad no.de cleri.excō.ppositi. ℣dan.hoc p̄sequtur dicens q̄ aduocatus uel procurator talem defendens iuste in iudicio.⁊ putans eū inculpabilem iura pro eo allegādo⁊ ostendendo eū innocentē non ligatur aliqua pena etiaz si postea appareat eum culpabilem.pro h̄ quia in talib⁹ iusta defēsio reseruat̄.de excep.cū int̄.de re iudi.cle.pastoralis. ad fi.secus si cōtra iusticiam⁊ consciam defendit.de here. si aduersus.tales enī defensores appellant̄.xxj.q.j.de p̄sentiū. de re.eccle.non alic.si quis.⁊ quod no.de iureiur.breu. pro hoc.j.ver.ptās.⁊ idem no.in p̄alle.c.ppositi. ¶ Decimo qnto quero de intellectu lr̄e in eo qđ dicit q̄ per hanc cle. isti excōicantur in casib⁹ in quib⁹ p iam editos canones excōicati nō erāt? Glo. ut in banniente sol. quod dixi.s.in.vij.no. ¶ Decimosexto quero de qua consuetudine loqtur lr̄a ibi non obstante q̄cunq̄z cōsuetudine? sol.ut in glo. que forsan. ¶ Decimoseptimo quero de quib⁹ locationib⁹ loquit̄ hec lr̄a ibi locationibus? Sol. Dicz.q̄ de oīb⁹ cū gñalit̄ loq̄t ut dixi in p̄cedēti.q.vñ dicit ℣dan.q̄ h̄ verbū bñficijs.includit dignitates⁊ p̄sonat⁹⁹ ⁊ feuda ut seqtur.bñficiū enī est bēuola actio tribuens gaudiuz capiēti.x.col.in qbus casib⁹ feu.annt.c.j. vitra mediū.⁊ ē senece.li.vj.de bñficijs.dic q̄ lz generali appellatione bñficium cōprehendat etiā feudū: tñ hic nō cōprehendit q: specialit̄ de feudo facta est mentio.⁊ dic q̄ h̄ casu bñficiū includit omne cōmodū qđ habeba: ab ecclia etiā nre rē tpale.p hoc lr̄a ibi spūalib⁹ siue tpalib⁹. ¶ Decimonono q̄ro an hec feuda seu bñficia poterūt iterū cōferri his priuatis? dic q̄ non hac vice.i.in hac tota vacatione.de elec. cōmissa.§.porro.li.vj.⁊ quod no.glo.

Uersi. Ipsius. Nota q̄ cū punit̄ posteritas intelligit̄ p lineā masculinā.hoc tñ non colligit̄ hic:imo potiꝰ ctra q: hic exp̄mitur.sed colligit̄ eo.ti.vbicunq̄z.li.vj.⁊ hoc vult glo.intelligebat̄.⁊ dicit Sen.q̄ ideo venit linea masculina tñ quia in masculis remanet cognomē⁊ memoria generis.ideo in eis p̄sumitur cōtinuatio criminis.C.ad.l.iul.maie.quisquis.ex his no.quatenꝰ hic exp̄mitur de linea masculina q̄ñq̄z exp̄mit̄ id qđ subintelligit̄ qđ fit causa maioris certitudinis. ¶ Secundo nota casum in quo qs inhabilitat̄ ad bñficia.cōcordat de vi.⁊ hone.cleri.cle.q̄ñ.ver.ceteri.⁊ ver. alioquin.de sta. regu. cle.ne in agro.§.porro.ver.q̄ si nullā. ¶ Tertio nota casuz in quo aliquis ē inhabilis ad bñficiū in vno loco⁊ nō in alio de hoc in glo.no.⁊ p:o h̄ de elec.cū in cunctis.⁊.c. p inq̄sitionē.de fil.p̄bȳ.ad abolendā.⁊.c.se.excōicatus vo in vno loco est vbiq̄z excōicatus.iiij.q.v.si qs.de offi.ordi.ad rep̄mēdā. ¶ Op.in eo q̄ inhabilitat filios vsq̄z ad gñationē secūdam q̄ imo vsq̄z ad quartā.co.ti.in qbusdā. glo. decretalis sol.⁊ idē ℣dan. ¶ Quero de intellectu lr̄e ibi: vsq̄z ad gñationē secūdā.videt q̄ itelligat̄ de filijs⁊ nepotib⁹.aut̄.de nō alie.§.emphiteosim.⁊.§.q: vero leonis.col.ij.de here.statu tū.ij.h.vj.⁊ qđ ibi no.in glo.hucusq̄z. Jn cōtrariū q: pater videt tenere locū vni⁹ gñationis: ⁊ sic p secūdā gñationem

veniunt filij nō nepotes. dic pmū verius p dictū glo. c. statu tum. p hoc quia gīiatio ⁊ gradus accip unt̄ p codē. x. col. ti. j. vbi glo. no. in ver. gradū. quod no. Bal. C. de sacrosan. eccle. aut̄. si quas. referens Bar. aliter cōsuluisse: distinguendo q̄ aut cōceditur emphiteosis t.cio in secūdam gīiationez ⁊ tunc stipes. i. ipse tic⁹ computatur. p vna: ⁊ sic veniūt soli filij. aut cōceditur titio vsq; in eius secūdā gīiat ōez ⁊ tūc veniunt nepotes stipite nō cōputato: quia qs non generat seip̄m ip e aūt Bal. ibi dicit q̄ glo. p̄alle. in v̄. gradū. facit. p Bar. quia gradus cōputantur dēpto stipite: vnde pater ⁊ filij⁹ sunt in vno gradu. insti. de gradi ⁊ in arbore cōsanguinitatis. sed idem Bal. ibi dicit in hoc standū cōsuetudini eccl̄ie cōcedētis. ar. ff. de leg. ij. l. nomē. §. j. q̄ optima est interp̄tatio que p consuetudinē fit p̄sertim in his q̄ habēt eē ⁊ formā a gsuetudine. ff. de legi. si de interp̄tatione. de cōsue. cum dilectus. dicsiliter standū consuetudini alterius p̄uati cōcedentis q̄ attendit cōsuetudo patrisfamilias. ff. de pigno. act. uel vniuersoz. de pig. illo vos. sed videt̄ non referre an dicat̄ vsq; ad secundam generationē: an vsq; ad eius secūdam gīiationē: semper enī fit cōputatio dēpto stipite. de gsan. ⁊ affi. c. fi. ⁊ qō ibi no. ⁊ sic vtroq; casu secūda gīiatio dicūtur nepotes qō magis placet. ¶ Secūdo quero in eo q̄ isti inhabilitant̄ ad obtinenda quid de obtentis? glo. non p̄uat. soluit q̄ illa nō p̄dunt. idem ℣dau. ⁊ Benze. qui dicit q̄ non p̄uant̄ obtētis: quia cū alieno vicio laborent mitiꝰ cū eis agit̄. ar. C. de na. li be. l. legem. item q̄ ⁊ als non eēt differētia int̄ p̄ncipales delinquentes, ⁊ eoz filios qō hec lr̄a non tollerat nec p̄cedens. ¶ Tertio q̄ro an isti poterūt beneficia q̄ habēt cum alijs p mutare in eadē dyocesi? glo. ca. soluit q̄ nō: idē ℣dau. ⁊ Bēze. qui inducit q̄ dicerent̄ bñficia nouiter acq̄rere. Stepha. dicit hoc verū in pmutatione q̄ fit ad instantiā pmutant̄. secus si ex officio supiozis: als superioꝛ puniret̄ sine culpa. 9tra id de cōsti. c. ij. de eo q̄ cog. consan. iordane. l vj. di. satis puer sum. regu. non dz. ⁊ regula sine culpa. li. vj. ⁊ sic potent superioꝛ ex officio talē pmutationē facere. de re. pmu. quesitū. iuf sus, cui iudicis facit licitū qō als nō licet. ff. de his q̄ no. infa. l. furti. §. q̄ iussu. dic verꝰ q̄ indistincte nō tenet talis pmutatio. quanq̄ enī possit superioꝛ ex officio p̄uare bñficiatū. ex cā tñ non potest inuitū trāsferre quo ad ꝺ ut inuitꝰ acquirat titulus in sēdo bñficio. lxxiiij. di. gesta. ⁊ c. vbi ista. qō dixi de translā. c. fi. ⁊ p hoc quod no. in regula qō ob gr̄am. li. vj. requirit̄ q̄ cōsentiat ipse translatus. per hanc aut̄. cle. isti sunt inhabiles ad obtinenda ⁊ sic cōsentire nequeūt. ¶ Quarto q̄ro in eo q̄ isti inhabil. tant̄ ad bñficia eccl̄iastica: quid de secularib⁹? soluit ℣dau. q̄ illa poterūt hīe ⁊ pōt exemplificari in bñficio qō dat̄ alicui tanq̄ bñmerito. de magis. quia nonnullis. ver. assignetur.

Ver. Terra. Nota q̄ q̄ñ q̄z fert̄ interdictus in terrā p̄pter delictū dñi. ⁊ tūc durat vsq; ad eius satisfactionē. p hoc littera ibi: satisfactionem eiusdē. subaudi dñi. ⁊ sic nō sufficit alioz satisfactio. ut no. de peni. q̄ in te. ¶ Secundo nota q̄ q̄ñ q̄z fertur interdictū sub conditione sicut hic interdict̄ locꝰ vbi eccl̄ps detinet̄ ⁊ quādiu detinet̄. de hoc in glo. cōcordat. ¶ Tertio nota ibi domicilij p̄ncipalis ipsiꝰ. qō attenditur domicilium p̄ncipale. ⁊ dicit ℣dau. q̄ dicit̄ p̄ncipale vbi hz larem. ut no. de maio. ⁊ obe. oēs. ⁊ si habet duo equalia domicilia ambo cōprehendūtur q̄: loco vnius habent̄. de sepul. cū quis. li. vj. ¶ Quarto nota q̄ rōne vicinitatis qs cōsequtur incōmodū. de hoc in glo. in ver. vicine. p hoc de excess. p̄la. clerici. de peni. di. j. sed ⁊ cōtinuo. ¶ Op. q̄ non tñ debuerunt interdicere terrā ist̄ius: sed etiam bona cōfiscare eccl̄esie offense. xvij. q. iij. si quis dem ceps. xxiij. q. iij. quisquis. soluit ℣dau. stando ⁊rario. dic q̄ illa iura stricti⁹ loquūtur q̄: nō comp̄hendūt cōsiliariū fautorem uel defensorē qui cōp̄hēdunt̄ hic: ⁊ sic quo ad ibi exp̄ssos locus est confiscatio. quo ad alios nō extendit̄. sed pena ista locum habet etiā in consiliario fautore ⁊ defensore. s. ecclē. in p̄n. ¶ Quero in eo q̄ interdict̄ terra ipsiꝰ ⁊c. q̄ dicat̄ ipsi⁹? Sol. ut. j. q. iij. ¶ Secundo q̄ro in eo q̄ hic interdict̄ terra istiꝰ vsq; ad eiꝰ satisfactionē. Itē terra in q̄ detinet̄ eccl̄ps donec detinebit̄ an post satisfactionē uel relaxationē eccl̄i tollitur ipso iure interdictum? soluit Stepha. dicēs q̄ post satisfactionem requiritur relaxatio interdicti: quia posset eē dubium an esset plene satisfactum ⁊ alter negaret. ar. ij. q. v. preterea. vbi per archidi. p hoc quod no. Inno. de eta. ⁊ q̄lit. cum bone. liez contrarium videatur notare. de coha. cleri. sicut. quod dic ut dixi de deci. cle. j. q. xxx. secus dicat Steph. in secūdo casu post relaxationem eccl̄i. quia tunc ipso iure tollitur interdictum. dicit tamē non eē absurdum q̄ etiam hoc casu interueniat declaratoꝛis sententia p quam declaret̄ clericos posse agere in officio suo sicut p̄us. idē dicit Laudu. j. ea. cle. ver. ciuitas. vbi dicit q̄ qñ vsq; ad certum tp̄s uel modum latum eē interdictū finito tpe uel modo cessante sublatum eē: quia nō potest dubitari an sit tēpus elapsum uel modus impletus. ¶ Det. de ancha. dicit q̄ non eē differentia int̄ hos casus. nam etiā relaxatio pōt esse occulta. ⁊ sic etiam secundo casu regritur declaratio ⁊ sublatum fit interdictū: als non excusarentur celebrantes ab irregularitate. si tamen velent p̄bare de satisfactione uel relaxatione an p̄ hoc euitent irregularitatem dicit se dubitare. dicut dixi in dicta cle. j. de deci. ⁊ p Steph. facit q̄ relaxatio eccl̄i non bene pōt esse occulta. ar. de transla. quanto. tutius eē tamen q̄ etiam hoc casu interueniat declaratio p̄dicta. p̄ter dubia que oriri p̄nt. tamē eoipso q̄ satisfactū est uel facta relaxatio eccl̄i detenti vere dicitur sublatum interdictū cū sub illis cōditionibus sit latum: ⁊ sic qui interim celebrarunt si de hoc docent non sunt irregulares. ¶ Tertio q̄ro in eo q̄ interdicitur terra si sua sit de qua terra intelligit̄? glo. vide. remittit ad no. de postula. c. j. ℣dau. dicit q̄ terra ipsius dicitur terra p̄tinens ad ipsius iurisdictionē. p no. in. d. c. j. ⁊ p hoc q̄ dicatur sua etiā ratione solius iurisdictionis est. quod no. ff. de origi. iur. l. ij. post p̄n. Benze. dicit q̄ terra ipsiꝰ dicit̄ uel rōne p̄prietatis: uel ratione iurisdictionis. remittit ad no. de iudeis. cle. j. vbi dixi i ij. q. ⁊ de hoc in seq. q. ¶ Quarto quero si eē tyrānus q̄ non habet titulū in terra: sed occupat. cōsului q̄ non erit interdicta: quia non est sua: nec quo ad p̄prietatem: nec quo ad iurisdictionem. C. de sacrosan. eccle. decernimus. p hoc qō dicit Bar. in tractatu de tyrāno. q̄ talis intrusus non obligat terrā ex facto suo. ar. de elec. fundamēta. li. vj. sicut nec p̄latus intrusus ecclesiam. de scisma. c. j. p hoc lr̄a ibi: terra ipsiꝰ. q̄: genitiuꝰ denotat dominiū. ff. de relig. l. ij. §. j. de quo dixi in p̄alleg. c. j. de postu. p hoc etiā lr̄a ibi suasit. ⁊ quod dixi s. q. p̄ima. si tamen ciuitas ex tacito consensu diu passa est aliquē tyrannū tunc videtur tacite approbasse. p hoc qō dico. j. ver. ciuitas. q. ij. ⁊ sic ex facto eius teneꝝ. de p̄curat. c. fi. Itē si ciuitas patiꝝ ea de q̄bus hic fieri ⁊ non cōtradici intelligitur approbare. ut dico in. d. q. ij. ⁊ sic non tñ tenetur ciuitas qñ est talis tyrānus qui vi occupauit ciuitatē: nec ciuitas potest resistere ut quia ibi sunt armati fauctes tyranno potēciozes illis de ciuitate. ¶ Quinto q̄ro si est terra cōis sibi ul' alteri? Sol. Lau. ⁊ Bēze. q̄ non erit interdicta. ar. de p̄bē. cum in illis. de offi. deleg. sane. ff. de ver. sig. pupillus. §. vlt. p hoc. ff. de lega. ij. legatus vxori. dic melius distinguendo ut no. Jo. an. de sen. excō. si sententiaz. li. vj. §. j. q̄ aut possidet cum alio p indiuiso. ⁊ p̄cedit opinio p̄missa ne innocens puniatur. aut pro diuiso ⁊ tunc sua pars erit interdicta. ar. de sepul. sacris. dic tamen q̄ quando p indiuiso non dicitur propriē cōis. ¶ Op. ad hoc de. c. j. de postu. p̄la. sol. Laud. q̄ illud fecit interp̄retatio cardinalis super hoc potestatē habentis. dic verius q̄ ibi extendit̄ interdictum ad terram adherentem p̄propter fauorem quem p̄stabat vnde intelligitur ibi de adherentia non contiguitatis: sed fauoris. ut ibi dixi.

Ver. Et quia. Nota q̄ ad cōfusionē peccatoris publicat̄ peccatum ⁊ ipsum tur pena manifesta. vj. q. j. deniq; xv. q. j. mulier. de peni. et remis. c. j. ⁊ de hoc. xxij. q. iiij. nemo. ⁊ dicit ℣dau. q̄ hec est causa quare excōicatus denunciatur ⁊ publicet̄. dicit tamen q̄ etiam hoc fit ut ab alijs euitetur. xj. q. iij. cure. ⁊ quid operetur denūciatio. dic ut de appel. pastoralis. ⁊ de excepti. c. j. li. vj. ¶ Secūdo nota modum publicandi excōicationez ut fiat̄ pulsatis cāpanis ⁊ candelis accensis subaudi ⁊ extinctis ⁊ pedibus conculcatis. de hoc in glo. extinctis. ⁊ dicit ℣dau. q̄ debent candele ad terram p̄ojici. quod etiā dicit̄ in. c. debent. alleg. in glo. ⁊ dicit Lau. q̄ hoc fit ad aggrauandum sententiam: als sufficeret q̄ excōicatus publice nuncietur. ij. q. j. multi. de except. exceptionem. in ver. publice. Bēze. dicit q̄ hec solēnitas obseruatur in anathemate quando anathema fertur ab homine, hic aūt excōicatio lata a canone publice per hominem nunciatur. dic q̄. c. debet. non obseruatur respectu pronunciationis: sed respectu publicationis. et ut p̄dixi hoc fit ad aggrauationem seu verius ad terrorez excōicati ⁊ alioz. nam publicatio nihil inducit. ff. de testa. heredes palaz. de appel. pastoralis. nec ista solēnitas sp obseruat.

sed quo ad hanc cle. oportet eam obseruari exquo ꝫ exꝑmit. ¶ Tertio nota ibi sufficienter. ⁊ idonee q̄ hoc casu non absoluitur excōicatus nisi caueat sufficiēter. ⁊ licet videatur distinguere inter sufficiēter ⁊ idonee: tamē accipiunt̄ pro eodē ⁊ hic ponit vtrūq; causa maioris expressionis. ⁊ in hoc nota casum singularem in quo excōicatus pro offensa etiam non notoria non absoluit nisi prestita sufficienti cautione. ⁊ idem dicatur. co. ti. felicis. §. cum autem. li. vj. als regulariter sufficiat cautio nr̄a toria. de senten. excō. ad hec. vbi glo. ⁊. c. cum desideres. quod dixi de appel. qua fronte. sed forte habuit ꝫ respectū q̄ offensa non potest nō esse notoria. ar. de transla. quanto. pro hoc quod dixi. s. ver. pro⁹. q. ij. verius est tamē q̄ potest cē dubia saltē respectu offendētis: ideo dici oportet q̄ hic opus est sufficienti indistincte: q⁹ ita hic exꝑmitur. pro hoc. j. ver. pr̄i. ⁊ quod ibi dico in. j. not. ¶ Quarto nota q̄ absoluendus nō solum cauet de parendo pene sibi iniungende. sed etiā q̄ priam sibi iniūgendā peraget. de ꝫ in glo. concordat. ⁊ dicit Pau. q̄ ei imponet pena cōmensurata de de licto. de pe. di. j. mensuram. xxiij. q. j. non afferamus. co. ti. felicis. §. p̄missis. li. vj. als si nō erit cōmensurata non coget parere mandato. facit de iureiurā. veniens. ⁊. c. quitanallis. xxij. q. iij. qui peccat. xxvj. q. vj. alligant. de sen. ex. ex teno re. in glo. j. ¶ Op. quia littera ibi quousq; dignam satisfactionem prestiterit. innuit a contrario q̄ post prestitam satisfactionem non debet amplius publicari cū tamē nō sufficiat satisfactio nisi absoluatur. de sentē. excō. cū desideres. de de ci. cle. j. Sol. Pau. stando ꝯrario. ⁊ ad lr̄am ibi prestiterit. subaudit ⁊ absoluat. ⁊ de hoc in ver. seq. q. ij. ⁊ duabus. se. ¶ Quero i eo qō dixi in tertio no. de idonea cautione que erit hoc casu idonea? Sol. Pau. q̄ debet cē talis que verisimiliter timeatur. de resti. spol. lr̄as. ad fi. vnde dabit pignora uel fideiussores. ff. man. si mandato. §. vlt. ut lite non cen test. cūn. §. in alijs.

Uersi. Ciuitas. Nota ibi donec satisfecerit. q̄ hoc casu non relaxat̄ interdictum nisi p̄cedat satisfactio. de hoc dixi. s. ver. pr̄i. in. iij. no. ¶ Secundo nota casum in quo fertur interdictū ipsorum re. de hoc in glo. concordat. ¶ Op. in eo q̄ punit ciuitatem que hoc cōmiserit quia ciuitas est res inanimata ⁊ sic non potest delinq̄re uel mereri sicut nec res aīata ratione carens. ff. si quadru. pau. l. j. de homi. c. j. Sol. Pau. exponēdo lr̄am ibi: ciuitas. i. hoies ciuitatis ⁊ habitantes in ea. videt enī ciuitas facere exquo hoies cōiter sunt culpabiles facto consensu ⁊ taciturnitate. xxiij. q. iij. ostendit. secus si aliqui ciues cōmittunt ciuitate nō consentiēte. simile de elect. vbi periculū. §. ciuitas. li. vj. de homici. ad abolendā. §. statuim⁹. ver. ciuitas. xxij. q. ij. dñs noster. j. q. j. si audieris. xxv. q. ij. ita nos. de ꝫ j. q. ij. ¶ Secūdo op. q̄ ciuitas ꝫ casu non tm̄ debeat interdici imo etiam ep̄atus puari. xxv. q. ij. ita nos. Sol. Pau. ⁊ Gen̄e. q̄ illud p̄cedit quādo bis interfecit episcopum suū. ¶ Quero quia hic loqtur de ciuitate q̄ ista cōmisit in ep̄m suū: quid si in alienū? Sol. Gen. q̄ non est locus interdicto de quo hic: quia hoc reuerteret in p̄iudiciū ep̄i. p̄ri: quia ex tunc nō posset ibi celebrare uel officio pōtificali uti. de excess. p̄la. tanta. de sentē. excō. is qui. li. vj. p hoc q⁹ hec constitutio cū sit penalis restringenda est. regu. in penis. li. vj. ¶ Secūdo q̄ro in eo qō dixi q̄ ciuitas hic dicit delinq̄re cū ciues delinquūt: an ⁊ quādo hoc procedit? Sol. Gēze. q̄ p̄cedit q̄n̄ vniuersitas ciuitatis de cōi consilio hec fecit ut vniuersitas. qō qualiter videatur fieri no. ff. q̄ cuiusq; vniuer. no. sicut. §. j. de regu. iur. aliud. §. refert. ⁊ hoc tenet Jo. de lig. dicens q̄ tunc tm̄ dicitur ciuitas facere quādo homines cōi consilio faciunt tanq̄ corpus. sec⁹ si ut singuli nullo tractatu preuio nec cōicato consilio. ff. qō vi aut clam. q̄ autē. §. si in sepulchro. q̄ cuiusq; vniuer. nulli. ⁊ ibi no. ⁊ per ꝫ consuluit ciuitatē Bo nonie nō essē interdictā ꝓpter rebellionem factā a qbusdam ut singulis. etiā p̄supposito q̄ lex interdicat ciuitatē rebellionem facientem ⁊ dicit se ꝫ defendisse in p̄tia pape dicēs hoc p̄cedere etiam si omnes de ciuitate fecissent ut singuli: nō ut corpus. Jn ꝯrarium cē quod dixi. s. in p̄mo contrario. in eo qō ibi dicat Pau. q̄ ciuitas dicit facere exquo homines cōiter sunt culpabiles facti cōsensu uel taciturnitate ⁊ sic facta rebellione p aliquos si ciuitas hoc patit dicitur facere. qō tenet Pet. de ancha. nam tenendo qō dicit Jo. de lign. sequeret q̄ si aliqui ciues inuaderēt castrū alteri⁹ qō postea ciuitas teneret uel si aliqui ciues dep̄dantur territorium alteri⁹ ⁊ ciuitas receptat predā ⁊ captiuos non teneret. exquo illi non fecisset cōicato consilio quod videt absonum. non enī refert an verbis an tacito consensu dep̄hendatur volūtas. ar. de sen. ex. quanto. imo plus est factis aliquid facere q̄ verbō. de appel. dilecti. j. quod placet. ⁊ dictū Jo. de lig. p̄cedit q̄n̄ omnes ciues uel multi aliquid facīt tanq̄ singuli. ⁊ postea p act⁹ sequētes non pōt detegi volūtas tacita ciuitatis approbantis: als secus per p̄dicta que not. quia sepe accidūt. ⁊ pro hoc qō dixi. s. in ver. terra. q. iij. ¶ Tertio q̄ro in eo q̄ interdicitur ciuitas donec satisfecerit an post satisfactionem sublatus est interdictum? glo. vide. remittit. Laud. dicit q̄ non: sz requiritur sententia superioris. ij. q. j. presbyter. sec⁹ dicit si ad certum tempus uel modū latum esset. qō dic ut dixi. s. ver. terra. q. ij. ¶ Quarto q̄ro qualiter fiet satisfactio de qua ꝫ? Sol. Bath. q̄ debet satisfieri de iniurijs expensis ⁊ damnis. de fo. compe. cōquestus. co. ti. olim. dicit etiam q̄ si clericus iniuriatur laico debet ei satisfacere de iniuria. de senten. excō. contingit. ⁊ si adinuicem sibi iniuriātur clericus uel laicus debet fieri cōpēsatio hinc inde. ⁊ q plus excessit plus dz satisfacere leso sm̄ extimationez iudicis. d. c. cōtingit. de adult. intelleximus. ⁊ de iniuria pecuniali debet satisfieri leso. de sen. excō. parrochianos. ⁊. c. ea nosc̄itur. ⁊. c. quāuis. in quib⁹ de hoc nec istam satisfactionē tenetur quis remittere. sed rācionem tm̄. xlv. di. ⁊ qui emendat. xc. di. si quis contristatus. xxij. q. iij. si illic. ⁊ pro hoc quod dictū est de damnis. facit ij. q. j. in p̄mis. de iniur. olim. ⁊. c. in nostra. ⁊ dicitur damnū diminutio patrimonij. ff. de dam. infec. l. damnum. ⁊ isto casu debēt restitui oia que occasione predictorum amisit ⁊ q̄ habuisset si nō essent facte iniurie. ⁊ iniurias extimabit ep̄s dicens: q̄ vellet potius tantū de suo p̄didisse q̄ hanc iniuriā passus esse. ⁊ iudex postea taxabit. ij. q. j. in p̄mis. iij. q. iij. qō fieri. institu. de iniur. §. datur. ⁊ in Spe. co. ti. §. j. ver. in hac. ¶ Quinto quero cora quo clericus vulneratus seu percussus a laico poterit petere satisfactionē? Sol. Bath. distinguit q̄ aut agitur ad penā rōne sacrilegij aut ad satisfactionē iniuriarum ⁊ interesse. p̄mo casu debet agi cora ecclesiastico. xxiij. q. iij. quisquis. secūdo casu aut p modum actionis aut exceptionis. si actionis cora seculari debet agi: q⁹ actor segtur forum rei. de fo. compe. cuz sit. ⁊ est casus de iudeis. postulasti. si aūt per modum exceptionis: puta quia laic⁹ petit se absolui tunc cora iudice ecclesiastico. de sentē. excō. parrochianos. vbi de hoc p Hosti. dicit tamē Bath. q̄ cum ad officium prelati spectet facere excōicatum denunciari poterit ecclesiasticus laicū excōicatum denunciare donec satisfaciat clerico. de iniurijs. d. c. parrochianos. ¶ Sexto quero si passus iniuriam mort̄ ante litis cōte. in actione iniuriarū? sol. Bathe. q̄ heres non poterit actionē p̄sequi: quia non transit in heredem. ff. de iniur. iniuriarum. insti. de perpe. ⁊ tēpo. acti. §. ⁊ est. de ꝫ per Jmo. de iureiur. quitanallis. ¶ Septimo q̄ro statuto cauetur q̄ si quis insultum fecerit ad domuz alicuius puniatur in. xx. aliquis assaliunt aliquem in portico domus sue. an videt fecisse insultum ad domū eius? sol. Bathe. referēs qō no. spe. de iniur. §. j. ver. pone. vbi dicit q̄ sic quia appellatiōe domus cōtinetur porticus. xvij. q. iij. si qs contumax. ⁊. c. si quis in atrio. de imu. eccle. cum ecclesia. ad idē de imu. eccle. decet. li. vj. v. cessent in ecclesijs. Jo. an. in additi. spe. in. d. ver. pone. refert alios distinguere an porticus sit priuatus an publicus. p̄mo casu procedit quod dictum est quia tunc est pars domus. secundo casu sec⁹: quia tunc non potest dici pars domus cū omnibus pateat. ⁊ de portico priuato potest exemplificari maxime rome vbi aliqui claudunt porticus ⁊ vtuntur ipsi soli tanq̄ domo: ⁊ hec distinctio est equa ⁊ iuribus fulciri potest. quod dic ut in. d. ver. pone. per Jo. an. ¶ Octauo quero in eo qō dicat interdicto memorato an intelligit eo modo ut. s. §. terra. videtur q̄ sic. per verbum memorato. ⁊ sic videtur intelligendū q̄ comprehendatur dyoce. in cōtrariu⁹. de sen. excō. si ciuitas. li. vj. per quod videtur q̄ cum hic dicat de ciuitate non sit interdicta nisi ciuitas ⁊ continentia edificia. sec⁹ autem in. §. terra. vbi non dicit de ciuitate sed de terra. Item ibi quādo proceditur contra p̄sonā veram. hic contra fictam seu repr̄sentatam. s. ciuitatē que non potest delinquere. ut no. Jmo. de senten. excō. graue. ideo ibi grauio: pena imponitur. ⁊ sic consului. ⁊ ad ver. memorato. dic q̄ ciuitas hic subiacet interdicto memorato eo modo quo de iure pōt intelligi ita tm̄ q̄ nō violent alia iura. ar. de elect. cū non decet. li. vj.

Uer. Potestas. Quero de quibus aduocatis loqtur hec lr̄a ibi: aduo

cati? Sol. Pau. q̄ pōt loq̄ de aduocatis causarū qui qñq̄ puantur officio patrocinandi. co. ti. felicis. li. vj. de hereti. si aduersus. uel loq̄tur de officialibus sic noiatis. de iurepā. qa clerici. ⁊ hoc vltimum placet. ppter id quod pcedit in ſra de potestate ⁊ alijs. ⁊ qō sequit̄ de rectoribus ⁊ cōsul bo. ¶ Secundo q̄ro de intellectu ſre nisi ut premittitur? sol. ut in glo. in verbo p̄mittitur. ¶ Tertio q̄ro an successores ustoꝝ erūt etiā excōicati: an vo soli predecessores qui culpabiles fuerūt? Sol. Laud. q̄ etiā successores si post adeptum officiū nō liberant captū q̄ cito cōmode potuerunt. de immu. eccle. aduersus. in fi. vbi de hoc in glo. vlti. in fi.

Ver. Que omnia. Prefatos sez peutientes capientes mandantes ratū habētes ⁊ de his dantes consiliū ⁊ fauorez. ¶ Nota ar. a minori. de hoc in glo. arguit. ¶ Secūdo nota q̄ mē fectores episcoporū grauissime sunt puniendi. ⁊ dicit Pau. q̄ etaz p reges ⁊ p̄ncipes seculares puniri debent. xxiij. q. v. sunt quidem. ¶ Tertio nota q̄ vbi grauior est culpa grauior dz esse pena. de hoc in glo. cōcordat. ⁊ de hereti. vergentis. ⁊. c. excōicamus. §. si vero. de homici. si aliqs. ⁊. c. sicut dignum. xxiij. q. j. non afferam⁹. in fi.

¶. Nec super. Nota de dictione prochdolor. de hoc in glo. interiectio. ⁊ dicit Pau. quosdaz dicere q̄ cōponitur ex pro. i. valde ⁊ dolor. dic q̄ pro de per se sm Pisicianū in tractatu de interiectiōe est interiectio. Lucanus in tertio. pro si remeasset in vbe. vnde dic q̄ dijcatur dictio dolor causa expressionis significationis. ¶ Secūdo nota ibi: frequenter. q̄ ad ea que frequēter emergūt iura adaptant. ff. de legi. nam ad ea. ut li. nō cō testa. quoniam. in pn. ¶ Tertio nota q̄ multis grassantibus opus ē exemplo. de hoc in glo. quasi. ⁊ in ver. exemplo. ¶ Quarto nota q̄ ex dignitate offensi augetur pena. de B in g o. in ver. offensi. ¶ Quinto nota multas laudes episcoporum quia dicuntur sanctissimi. Item christi legati ⁊c. ut in littera.

Ver. Sane. Nota ibi in iure. alibi. p gñali al legatiōe. de hoc de coha. cle. vña ¶ Op. in eo q̄ dicit q̄ absolut⁹ in mort̄ articulo nisi post q̄ fuerit restitutus sanitati q̄ cito cōmode potent se p̄tet pape remedit excōicationem. videtur enim q̄ nō debeat expectari q̄ cōmode possit. sed q̄ cito hz oportunitatē hoc debeat facere. de sen. excō. decetero. glo. idem allegat hoc. c. potius. p cōcordantia. ⁊ dic q̄ in effectu idem est dicere q̄ cito cōmode poterit uel q̄ cito oportunitatem habuerit. ⁊ quomodo debeat intelligi dic ut in glo. ⁊ in seq. q. ¶ Quero an creditur isti dicenti q̄ non pius cōmode potuit? Glo. ea. ibi: per ſ patet. soluit q̄ non. sed q̄ hoc arbitrabit̄ iudex ex coniecturis. quod dicit in glo. ¶ Op. ad hoc quia cū queritur de anime periculo ⁊ de alicui⁹ conscīa credit̄ eius iuramēto. de homicī. significasti. ij. glo. ea. ibi: nec obstat. soluit q̄ illud in foro penitentiali ⁊ quo ad vinculum occulte contrahendum quā singulariter no. dem Pau. dicens q̄ hic loquit̄ in iudicio cōtentioso. ⁊ de vinculo publico dic q̄ etiam in foro iudiciali statur sacramēto alicui⁹ quādo aliter p̄bari nō potest de conscīa eius. de testi. p̄sentiū. vbi de hoc in glo. iuramentum. hic aūt potest probari q̄ citius potuerit ex coniecturis. ¶ Secūdo quero an iudex cum volet denunciare hunc incidisse excōicationem enunciabit? Glo. ea. ibi iudex tamen. soluit q̄ sic. Idem Lau. Pau. ⁊ Bēze.

Altorum. Simile ut glo. j. ⁊ p tez secūdā deinde in tres ut tria dicta cōtinet. de quib⁹ in summario. glo. ij. in. §. allis. ij. in. §. sane. ¶ Nota q̄ ad graues querelas dz suprior moneri. p hoc ſra ibi: graues querelas subdito⁹. concordat de resti. spoli. grauis. de de posito. c. j. ⁊ dicit Laud. q̄ duruzeēt ⁊ quasi monstrū q̄ filius maxime oppressus ⁊ quasi penitus destitutus denegaretur q̄n possint recurrere ad vbera matris sue. s. ecclesie romane. ij. q. vj. ad romanā. ⁊. c. omnis oppressus. de elec. fundamenta. li. vj. ¶ Secundo nota q̄ i casu huius cle. cōparatur citatio ab hoīe citation a iure. ⁊ de vtraq̄ glo. exemplificat. in ver. ab hoie. ⁊ in ver. a iure. alis tamē termin⁹ hois fortius viget q̄ terminus legis. ff. de arbi. celsus. quod dixi de rescript. c. j. ¶ Tertio nota q̄tra eos q̄ muriantur alienigenis in exitu suorum districtuum. ⁊ hoc inducit Lau. q̄tra francos tenentes custodes imo depredatores qui in exitu territorij homines temptant vsq̄ ad camisiam ⁊ sepe depredātur. ⁊ dicit Beze. q̄ isti sub specie boni faciūt mala dicentes se custodire iura & strictuum ne exinde arma aurum uel similia possint extrahi. hec tamē non soluz fiūt in francia: sed etiā alibi ⁊ in plurib⁹ locis italie. ¶ Quarto nota q̄ papa non debet̄ p̄mittere q̄ detrahat̄ honor suo uel sedi aplice. de hoc in glo. quem. ⁊ dicit Beze. q̄ honor debet p̄ferri cōmodo pecuniario. ff. si quis omissa cau. testa. Iuuianus. dicit etiam q̄ p hec de qbus hic derogabat̄ toti ordini clericali. de sen. excō. contingit. j. de fo. cōpe. c. ij. vñ etiā si isti passi muriā illam remitterent p hoc nō remitteretur in iuria facta toti ecclesie. xxiij. q. iij. si is qui. lxij. di. salonitane no. de maledic. c. fi. ¶ Quinto nota q̄ ad papam p̄tinet cō seruare p̄sonas ecclesiasticas in quieto ⁊ p̄spero statu. ⁊ exponit Beze. quieto ab actibus humanis. ne cle. uel mona. per totum. prospero quo ad actus spūales inducendos. xxiij. q. viij. quemor. ¶ Sexto nota ibi exempli pernicie. q̄ mala punienda sunt ne ppter impunitatem surgant mala exempla ⁊ inducant̄ ad delinquendū. alij ⁊ maxime puniri debent de lecta superiorz: quia qō fit a superioribus facile trahitur a subditis in exemplum. de voto. magne. ¶ Septimo nota de dictione preter. ibi: preter sententiam canonis. ⁊ dicit Pau. q̄ hic punitur inclusiue. concordat de presump. ſras. sm vnū intellectum. licz glo. vlti. ibi contra. sed p̄mum cōtus. ⁊ dicit Pau. q̄ quādo sequit̄ ppositionem affirmatiuā includit. si vero negatiuam venit positiue ⁊ exclusiue ⁊ sic effectus hui⁹ dictionis est ponere q̄ p̄cedens ppositio negabat. facit. ff. de manu. testa. l. ticia. §. vlti. de hoc. C. de transac. l. iij. regula peccatum. ⁊ quod ibi no. de dictione nisi. li. vj. ⁊ de pact. dot. de sum. tri. de. vna. in pn. in. j. ⁊ contrario. ¶ Octauo nota de pena suspensionis beneficiorū lata ad tēpus sez triennū. concordat de elec. cum in cunctis. §. clerici. ⁊. c. j. li. vj. ⁊. c. cupientes. §. ceterum. ¶ Nono nota q̄ in penis imponendis distinguitur inē maiores ⁊ minores. de hoc in glo. similis. ⁊ p hoc de aceu. inq̄sitionis. in pn. ⁊. c. qualiter. ij. §. licet. ¶ Decimo nota q̄ in penis defertur dignitati. de hoc in eadē glo. ⁊ p hoc. xxiij. q. j. qui ḡtra. de pen. di. j. aut facta. ver. p̄sona de sen. excō. quia periculosum. li. vj. ⁊ dicit Stepha. q̄ defertur dignitati: q̄ prelati videtur habere formas suis: quia regulariter p electionem p̄ficiuntur. de sta. monacho. c. ij. ¶ Op. ad hoc q̄ imo plus debeat puniri maior q̄ minor. de iureiurā. cum quidam. xl. di. homo. Sol. ut no. in. d. c. cum quidam. et dicat Beze. q̄ minor pena in maiori qñq̄ maior reputatur de cleri. venato. c. j. Math. dicit q̄ ppter personam nō debet recedi a iure cōmuni. xli. di. §. sicut. quandoq̄ tamen receditur. vij. q. j. non aūt. sed ut dicit ibi glo. illud fiūt ppē vtilitatem ecclesie: non p̄sone. dicit etiā Math. q̄ qñq̄ ppter scandalū recedit a iure. xxiij. q. iij. non pōt. ⁊ p miseratione p̄sone. dicit tñ Math. q̄ vbi saluo⁹ p̄sone tñ attendit̄ non recedit̄ a iure. sz ppē vtilitatē p̄uenientē a p̄sona. sic. d. c. nō aūt. ¶ Quero in eo q̄ in p̄ncipio dicit de obtinentib⁹ tpale dominū an b̄ pcedit in clericis habentibus tale dominū? glo. ii. sentit q̄ sic. q̄ tenet Laudu. ⁊ Beze. dicentes pcedere quod hic dicit̄ siue obtinentes dominū sint laici siue clerici. de sen. excō. dilecto. ¶ Secundo quero an quod h̄ dicit̄ habet locum in his qui procurant capi laicos. glo. iij. q̄ non. p ſram ibi: viros ecclesiasticos. Idē Pau. p hoc: quia nō habet in laicis locū grauamē q̄ inferebatur hic. in eo quod dicit q̄ detinebantur capti donec resignarent beneficia sua. nō enim pōt quis p̄iudicari eo q̄ non habet. xxxij. q. ij. quod no. nisi sola spe. s. cle. p̄y. ver. ipsius filij. xxij. di. quorundam. xxvij. q. ij. §. ex his. laici autem non sunt capaces beneficiorū de instī. c. ij. no. de consti. cum. Ald. ¶ Tertio q̄ro an hec cle. pcedit in his qui procurant capi viros ecclesiasticos qui non sunt clerici? sol. Beñ. q̄ sic. p hoc. xij. q. j. duo sunt. de sen. excō. parrochianos. ex hoc infertur ad seq. q. ¶ Quarto quero quid de procurantibus capi mulieres religiosas? videtur q̄ non subiaceant pene de qua hic. nam hec constitutio tanē penalis restringenda est. regula odia. li. vj. Item q̄ dicendo de viris videt̄ negare de mulieribus. ar. de presūp. nomine. de decī. ad audientiam. xxv. di. qualis. ff. de iudi. cuz pretor. C. de cadu. tol. l. vna. §. sinautem ad deficientis. Cōtrarium tenet Beze. cum incidentes manus in tales mulieres sunt excōicati ac si in masculos. de senten. excō. veniens. ⁊. c. de monialibus. ⁊ quia est eadem uel maior ratio. vñ etiā in penalibus idem ius censendum. pro hoc littera. j. ibi personarum ecclesiasticarum. pro hoc quod dixi de elect. cle. j. q. ij. ¶ Quinto q̄ro si quis procurat capi clericum nō tamē

ut resignet beneficium uel ad impediendaz citationem? glo. hic sol. q̃ licz sit excõicatus non tamẽ incurrit penas hic insertas: quia littera copulatiue exigit duo. s. q̃ capiat̃ z q̃ ob aliquam de duabus causis p̃missis. idem ℙau. z Bẽze. z de hoc in seq. q. ¶ Sexto quero si quis ꝓcurat capi clericuz ut resignet beneficia. non tñ fuit compulsus resignare? Soluit Sen. q̃ non est locus huic pene que debet intelligi quando capitur clericus ut resignet cum effectu. ꝓ hoc littera. j. §. sane. z ar. q̃ quisq; iur. l. j. in. §. hec verba. de cle. non resi. relatum. ꝓ ℔ hec littera etiam ibi donec resignet. Item cũ hec sit constitutio penalis non habet locum nisi in tribus casib⁹ hic expressis quando sez capitur clericus ut resignet beneficiũ uel ne citatus ad sedem aplicam veniat qui duo casus ponũ tur hic. uel si citatus ad sedem apostolicaz procurat se capi ne veniat. j. §. allis. ¶ Septimo quero i eo q̃ dicit de citato ad sedem apostolicam quid si ad alium iudicem? glo. ibi: si citati. soluit q̃ non est locus huic cle. ¶ Octauo quero in eo q̃ dicit de citato ab homine an habeat locum solum in citatis a papa? soluit Benze. q̃ non: z q̃ idem si ab alio uel etiam a ꝑte citatus sit ad sedem apostolicam. de appel. personas. z. c. cum sit romana. z. c. oblate. ¶ Nono quero si capitur citatus ad curiaz eo tẽpore quo nõ debet itinerari? soluit ℙau. q̃ non ẽ locus huic pene. pone exemplum ut quia citat⁹ erat q̃ post mensem arriperet iter veniendi ad curiam z ipse capitur z relaxatur ante mensem. sed tutius videtur dicere ꝯtra nam mẽsis predictus debet intelligi datus ad cõponendum sarcinulas ſm ea que not. de iudic. c. j. de hoc in sequenti. q. ¶ Decimo quero si citatus nolebat uel non poterat ire ad sedez apostolicam? soluit ℙau. q̃ capiendo eum nõ incidit hanc penam: q; non est causa ne ille vadat. videtur tamẽ difficile exemplificare hoc. naz si hodie nolebat ire forte cras volet. z idem posset contingere de impedimẽto. vnde videt in hac questione z in p̃cedenti q̃ eoipso q̃ citatus est ad curiam capiens eñ incidit in penam. dicta tamẽ ℙau. sunt vera si liquido possit probari q̃ detentio non fuit causa non eundi. ¶ Undecimo quero in eo q̃ punit ꝓcurantes capi quid de ipsis facient bus? soluit ℙau. q̃ nõ est loc⁹ huic pene. idem Benze. q; plus videntur peccare ipsi ꝓcurantes q̃ facientes ar. de his q no. ifa. athletas §. pomponi⁹. iũcta. l. imperator. eo ti. vlus. ℙeccãdo peccare docens bis peccat z in se. Mãreus est z in his quos facit esse reos. aut. ut iudices sine quocquo suffra. in. §. eos. vbi notant isti versus. ¶ Duodecio q̃ro in eo q̃ punit p̃sonas ecclesiasticas ꝓcurantes capi clericos quid de laicis ℔ procurantib⁹? glo. laicos. soluit q̃ non ẽ locus huic pene: q; nec sunt capaces. ꝓ hoc q̃ dixi. s̃. q. ij. idẽ Laud. z Benze. qui ex hoc notant q̃ argrauat̃ peccatũ ꝓp̃ ordinem uel similes circumstantias. de hereti. excõicamus. §. si vero clericus. ꝓ hoc quod dixi. s̃. in. ix. z. x. nota. z in. j. ꝯrio. licz illa faciant ꝯtra in eo q̃ ibi dixi q̃ in penis deseri dignitati. ad quod dic q̃ quãuis deferatur cũ hoc tamẽ stat q̃ augetur delictum ex dignitate facientis. z de ℔ de iureur. cũ quidam. Exp̃dictis que dicta sunt in plurib⁹ questionibus collige q̃ multa requruntur ut sit locus huic pene. ꝓmo q̃ ꝑsone capte sint ecclesiastice z sic q̃ non sint laici. q̃ dixi. s̃. q. ij. secũdo q̃ capiant̃ in aliquo de tribus casibus de qbus. s̃. dixi. q. vj. tertio q̃ cum effectu hec fiant. quod dixi in ea. q. vj. quarto q̃ quis ꝓcuret capi. sc⁹ eni si per se capit. q̃ dixi s̃. q. ꝓi. quinto q̃ hec ꝓcurantes sint ꝑsone ecclesiastice. q̃ dixi. s̃. ea. q. ¶ Decimotertio quero in eo q̃ hic dicatur de prelatis an locũ habet in quibusdã prelatis? glo. nõ curo. soluit q̃ sic: siue sint ulli ad quoz collationem spectant beneficia resignata siue alij. idẽ ℙau. f. d Lau. z Benze. vident seu tire ꝯtrariũ dicentes q̃ ſra ibi p̃lati. large capitur ꝓ quocũq; habente collationẽ beneficiorum. de offi. ordi. cũ ab ecclesiarũ. ꝓmum placet quia respectu eoz qui procurant capi citatos ad sedem apostolicam uel qui ꝓcurant se capi ne veniant ad sedem aplicam non habet locum hec consideratio q̃ sint p̃lati habentes cõferre beneficium. sic ergo z in ꝓmo casu debet intelligi generaliter verbum p̃lati. quia vnum z idẽ verbum nõ debet in eodem loco varie capi. de baptis. maiores. ver. ceterum. ¶ Decimoquarto quero in eo q̃ hic priuat beneficijs obtentis: quid de obtinendis? glo. in obtinendis. dicit secus esse. idem Benzelin⁹ contrarium videtur tenere ℙau. dicens q̃ ad alia non poterant promoueri sicut nec possent si essent propter grauia crimina remoti. idem Stepha. q̃ facilius impeditur quis in acquirendis. C. de bo. pro. cr p. deportati. de codicil. l. fi. de concessione prebende. c. fi. li. vj. non obstat. ff. man. si mandauero. §. is cui⁹. ut tibi no. z in dicta. l. deportati. Stepha. vult inducere: quia ibi notat̃ an publicatio bonoruz concernat postea quesita z videtur q̃ non: per. §. is cuius. Jn contrarium per. l. deportati. primum versus. ut dixi de foro competenti. pastulasti. z sic facit pro glo. que est verior. quanq̃ enim facilius repellat̃ quis ab obtinendo q̃ deijciatur de obtenta: tamen pena hic ꝓmulgata de obtentis debet extẽdi ad obtinẽda. regula in penis. li. vj. z hoc nisi grauaretur ex hoc eorum opinio. quia tunc repellerentur ab obtinendis non per hanc cle. sed propter infamiam. de electione. super eo. z ſm hoc potest intelligi dictum ℙauli.

ℙ. Illis. Nota ibi se excusent. ꝯtra illos qui excusationem queruit de delict⁹. de consue. quãto. z dicit Laud. q̃ hec excusatio erat caiua. i. inutilis. z dicit ℙau. q̃ appellãtes consueuerunt vti tali fraude ut videantur impediri infra annum ut sic habeant biennium. de appel. ex ratione. ¶ Quero in eo q̃ punit eos qui ꝓcurant se capi a potestate seculari quid si ab ecclesiastica? glo. non est. soluit q̃ non est locus pene. idem ℙau. z Stepha. ¶ Op. ad ℔ s̃. ea. cle. in ꝓ. quia ibi idem de prelatis habentibus temporale dominium q̃ de laicis. de quo ibi dixi in. j. q. So. ifra loquitur generaliter. hic aũt specifice. ibi a potestate seculari. ¶ Secũdo quero an potestas secularis capiens talem consentientem sit excõicatus? glo. ea. q̃ sic: idem ℙau. z Stepha. ¶ Tertio q̃ro in eo q̃ hic pena imposita impedimentum ꝓcuranti locum habet in ipsamet parte hoc procurante an hoc locum habeat in alijs casib⁹? soluit ℙau. q̃ non habet locum nisi quando hoc iure exprimitur ut hic: alias expressio ista fuisset superflua. ℙet. de ancha. ꝯtra: quia z alias lege statuta contra impedientes locum habent in parte ipsiusmet hoc ꝓcurãte. de offi. dele. pastoralis. in fi. ff. si quis cauti. l. ij. in fi. z quod ibi no. glo. in ver. affectant. z hic in ver. ꝓcurauit: dic q̃ dictum ℙau. procedit quando queritur de pena ipponenda quo casu: quia fit stricta interp̃tatio pene lata contra ꝓcurantes impedimentum alicui non extenditur ad ipsummet hoc ꝓcurantem. ar. de iureiuran. petitio. dictum autem ℙet. padit cum q̃ritur non de pena. sed an talis sit iuste excusatus ob absentiam tanq̃ impeditus. z dic q̃ non. per no. in iurib⁹ ad hoc allegatis. z pro hoc quod dico in sequen. q. ¶ Quarto q̃ro an cõtra istos procurantes se impediri possit procedi tanquam contra contumaces? glo. z talis. soluit q̃ sic. Idem ℙau.

ℙ. Dane. Nota de verbo extortas. q̃ sapit vicium z violentiam. ff. de leg. ij. fideicõmissa. §. si rẽ. de pnile. cum olim. ij. de quer. conu. ad sedem. de iurein. ad nraz. iij. z. c. petitio. de elec. religiosus. li. vj. ¶ Secundo nota q̃ resignationes extorte ut hic sunt nulli⁹ omnino firmitatis ut in ſra. simile de absolutione obtenta ab excõicatione per vim uel metum que etiam est nulla. de his q̃ vi me. cau. c. v. li. vj. ¶ Op. qui a videtur superfluitas in littera ibi: recepte aut rate. So. ut in glo. in ver. recepte. z i ver. rate. ¶ Secundo op. q̃ non habuerit locũ ratihabitio cum tales resignationes sint nulle. ut dixi in. ij. no. pro hoc regula non firmat̃. li. vj. sol. Benze. q̃ potuerunt rate habere de facto. ¶ Tertio op. in eo q̃ decernit resignationes sic extortas esse nullas. nam que fiunt per metum tenent. ff. q̃ me. cau. l. j. q̃ me cau. abbas. xv. q. vj. auctoritate. xxij. q. iij. inf cetera. soluit ℙau. q̃ hoc est ius nouum per ſram ibi: decernimus. vbi de hoc. z quod dixi de excess. prela. cle. vna. v. abbates. in. j. not. ¶ Quero de quibus p̃latis loquitur littera ibi: ipsorum prelatorum? soluit ℙau. q̃ de prelatis beneficiorum resignatorum. de renuncia. admonet. ex hoc inducit hanc ſram ad id quod no. in. d. c. admonet. z. vij. q. j. cp̃us. de loco q̃ resignatio fieri debeat in manibus eius a quo habetur beneficium z non tñ in manibus diocesani si ab eo citra inuestitura uel aliud non recipitur ut sic eadem sit ptãs ligandi z soluendi. de pen. di. j. verbum. de regu. iur. c. j. sed idem ℙau. tenet contrarium. de renunci. cle. vna. vbi dixi in. vij. q. z aliud verius q̃ cessio efficax debet fieri in eius manibus qui potest inuitum destituere. ¶ Secũdo quero de intellectu ſre in eo q̃ dicit q̃ resignatio hoc casu est nulli⁹ omnino firmitatis? glo. omnino. soluit q̃ non tenet hoc casu renunciatio etiam quo ad renunciantem. Idez ℙau. Lau. z Benze. z dicit Benze. q̃ alias resignationes sponte factas licz nõ valeant quo ad superiores: valent quo ad renũciãtes. de renunc. quod in dubijs. quod ibi tenet glo. z alij multi.

Inno vo ⁊ Hosti. ibi dicunt q̄ etiam in illo casu nō valent quo ad renunciantes. per. d. c. sed quia deliquerunt sic renūciando possunt p̄uari beneficijs ut ibi. quod tenet Sēze. ⁊ ē verius: quia renūciando non perdiderūt titulum sed possessionem tm̄ ut ibi dixi. puto tamen sufficere q̄ superior acceptet hanc renunciationem etiam sine alia p̄uatione. quod dixi de renunc. c. fi. ¶ Tertio q̄ro si hec renunciatio fuit irrata? Glo. ca. remittit ad not. de iureiuran. verum. ⁊ ibi no. q̄ iuramentum metu extortum non obligat ad mortale. sed tm̄ p̄o veniali.

ℱ. Locorum. Nota q̄ ad ordinarios locorum spectat canones exequi quo ad publicandos eos qui ipsorum canonum penas incurrunt: ⁊ hoc postq̄ eis constiterit. p hoc. s. ti. j. cle. j. in p̄n. vbi de hoc dixi in. x. no. spectat etiam fm Senze. ad cp̄os exeq canones imponendo penas trasgressoribus. xviij. di. per totum. de eta. ⁊ qualī. cle. j. ¶ Quero an de hac constare poterit in absentia partis? Glo. parte. q̄ non. idem Laud. ⁊ p̄o hoc de censi. cle. fi. de consangui. cle. vna. de p̄uileg. cle. j. ¶ Secūdo quero de qua subiectione loquitur lra ibi: subiectos? soluit Pau. q̄ de subiectis rōne domicilij uel beneficij uel delicti. ar. de fo. compe. c. vlti. ¶ Tertio quero an ordinarij cum publicabunt p̄ius debent pronunciare imponē do penas p̄emissas? glo. vlti. q̄ non. ⁊ idem Pau. quia sufficit sentētia iuris quam ipso facto incurrunt. ⁊ in hac glo. in fi. ⁊ s. de consang. ⁊ affi. cle. vna. ¶ Quarto quero in eo q̄ dicit q̄ ordinarij possūt p̄missas penas exequi p̄o ut ad eos pertinuerit. quale in hoc erit cōm officium? Soluit Pau. ⁊ Senze. q̄ cōferent beneficia si ad eos spectat collatio. uel de facto eos compellent si de facto illi possessionez tenent. uel si sunt p̄lati. p̄hibebunt de facto fructuū p̄ceptionem infra trīnium si eos de facto petere vellent.

ℱ. Cupientes. Sūma ut in glo. ex q̄ eligit divisio in tres ptes. secūda in. §. ⁊ quia. tertia in. §. sane emanauit ad executionem iurū. de de ci. c. j. li. vj. de sepul. c. j. de excessi. p̄la. c. vno. eo. li. Laudu. ¶ Nota ibi: obseruantiam. q̄ iura debent obseruari ⁊ tenētur omnes ad hoc. de cōsti. c. j. nec debent violari. lxj. di. statuimus. ⁊ cōtrafacientes grauiter peccant. lxiij. di. quia p̄ ambitionem. xxv. q. j. violatores. de hoc de elec. generali. in glo. cōtrafacientes. li. vj. ¶ Secundo nota q̄ virtutibus p̄mia tribuenda sunt. de hoc in glo. ij. ⁊ p̄o hoc. xij. q. ij. ecclesiastica. vnde in ſpal. Beati qui faciunt iusticiam omni tēpore. ¶ Tertio nota q̄ qui non possunt per p̄mia induci ad obseruantiā iuris debēt per penas cohercer. p hoc quia quos deus timor ⁊c. de elect. cum in cunctis. §. clerici. ⁊ de hoc i glo. iij. versus. Oderunt peccare ⁊c. de offi. ordi. irrefragabili. i vlti. glo. ¶ Quarto nota ibi: debitarum. q̄ decime sunt debite ecclesijs. de deci. tua nos. ⁊ c. parrochianos. ⁊ qua actione petant no. eo. ti. tua. ¶ Quīto nota ibi: ipso facto. q̄ trāsgredientes. c. j. de deci. li. vj. ⁊ c. j. de sepul. excōicati sunt. nā excōicatio de qua hic concernit duos casus p̄cedētes. Beñ. dicit q̄ quia papa non reseruat sibi absolutionem sicut reseruat. j. §. fi. ideo his casibus p̄t ab eo dissolui. de sen. excō. nuper. ¶ Quero qui sunt mendicātes? sol. ut in glo. qui sint. ⁊ in hac glo. in fi. ⁊ minores ab alijs mendicantib⁹. j. de sen. excō. cuz ex eo. de ver. signi. exiui. ⁊ p̄dicatores ⁊ minores ab alijs mendicantibus. de sepul. cle. dudū Pau. tm̄ ut ibi dixi in ver. ab olim. in. ij. no. cle. illa. hodie. p̄rogata ē ad heremitas ⁊ carmelitas. ¶ Secundo quero ibi: de nouo. quid dicitur nouum? soluit Pau. q̄ nouuz respectu p̄incipij dicit qd̄ nunq̄ fuit. xij. q. j. non aūt. viij. q. j. nec nouū. xxiij. q. j. achatus. de ver. signi. quid p nouale. ⁊ sic sumitur hic. qñ qz dicit nouū quod fuit ⁊ postea desijt esse ⁊ nunc renouatur. ut no. xviij. q. ij. de monachis. als de monasterijs. ⁊ sic non accipit hic: quia non p̄hibent loca destructa reficere: sed solum p̄hibetur acquisitio nouoz locorum. quod dicit Pau. verūz nisi locus desierit in eorum dominio cē ⁊ habitar one ⁊ postea ex nouo iure illum acquirant. ar. de renunci. cum inē. qd̄ no. singulariter q: facit ad multa. quandoq̄ dicit non nouuz qd̄ aliquando fuit. ut no. xij. di. preceptis. facit de rescript. cle. literas. Pau. dic q̄ hoc vltimū incidit in p̄mū qd̄ dixi de nouo respectu p̄incipii. dicit etiā Pau. q̄ nouum respectu finis qñ qz dicit qd̄ nō habet annū. xxxv. q. viij. de gradib⁹. de cō sc. di. iij. lris. ¶ Tertio q̄ro de q̄bus religiosis loqtur litera ibi: illos etiā religiosos? glo. mendicantes. soluit q̄ de omnibus etiaz nō mendicantib⁹. idē Pau. p̄o hoc. j. §. sc. ibi: religiosis oibus. ⁊ sic latius loqtur hic q̄ in. c. j. de deci. li. vj. ad cuius executionem emanauit hec cle. ut dixi. s. ca. cle. in p̄n. nam in. d. c. j. loquitur tm̄ de p̄dicatoribus ⁊ minoribus. ¶ Quarto quero quid de clericis secularib⁹ uel laicis? glo. ca. soluit q̄ illi non artanť. idem Pau. ¶ Quinto quero i eo quod dixi. s. in. viij. no. q̄ decime sūt debite an hoc sit verum? soluit Hath. q̄ sic: per iura inducta in eodem nota. ⁊. xxxij. di. p̄ter hec. xvj. q. j. si monachus. ⁊ c. moderamine. ⁊ c. si quis laic⁹. ⁊ c. questi. ⁊ q. vij. decimas. ⁊ c. seq. cū multis similibus. ⁊ de hoc super rubrica. de deci. per Inno. vbi dixi in. j. q. ⁊ d. c. j. de deci. li. vj. per archi. ⁊ dicit Hath. q̄ ptra non soluentem decimas. inducuntur multa mala. p̄mo p̄uaricatio diuini mandati. de deci. a nobis. secūdo quia solentes decimas bonis omnibus olim abundant. xvj. q. vij. maiores. ⁊ qui nunc non soluunt ad decimā cōuertunť. Ibi est ad decimū chorum malorū spirituum. xvj. q. j. decime. tertio quia deus de non soluentibus non curat ⁊ neq̄ locustas neq̄ plagas ab eis removet. xvj. q. j. reuertimini. quarto q̄ nō dat christo accipit fiscus. xvj. q. vij. maiores. hec ponit Host. in sum. dicit etiā Hath. q̄ soluentes decimas quadrupliciter remunerant. p̄mo quia datur eis abundantia fructuuz secundo sanitas corporis. tertio indulgentia peccatoz. quarto vita eterna. xvj. q. j. decime. vbi hec exp̄imunť. ¶ Sexto quero an ad omnes decimas soluendas homies tenentur? soluit Hath. referens quosdaz dicere q̄ tenenť ad eas tm̄ quas soluere consueuerūt: etiā si sint diminute. Hath. vero dicit q̄ quo ad omnes per. c. j aliqbus. de deci. ⁊ quod ibi nota. vbi de hoc dixi in fi. ⁊ quo ad decimas reales dicit ibi Hosti. q̄ integre debentur nō obstante consuetudine: quia debētur lege diuina. psonales vero debētur attenta consuetudine. Inno. dicit etiam psonales esse in p̄cepto quod videtur verius. ut dixi in. d. c. in aliquibus. ⁊ sup rubrica. tamē ꝓpter opinionem Hosti. vbi cōsuetudo habet personales non soluī nō soluētes non peccant. ar. ff. de re iudi. cum plactis. quod dixi in. d. c. in aliquibus. ¶ Septimo quero an ecclesia possit aliquem absoluere tacite uel expresse a p̄statiōe decimarum? videtur q̄ non: quia debētur de iure diuino. ut dixi. j. q. p̄i. Hath. dicit q̄ etiam non potest aliquē absoluere uel alicui remittere ius soluendi decimas: sed bñ potest absoluere uel remittere p̄stationē uel actum p̄standi decimas sicut in simili exquo matrimonium cōsummatū est inť fideles neuter potest absoluere reliquū a vinculo coniugij licet de communi cōsensu possint se absoluere ab executione illius transeundo ad religionem. dic plenē ut dixi de deci. a nobis. q. ij. als. vij. ¶ Octauo quero an papa cōcedere possit p̄uilegium non soluendi? soluit Hathe. q̄ sup his que non spectant ad articulos fidei uel ad decalogum potest dispensare ⁊ p̄uilegia concedere. non tamē canonē generalez cōtrarium statuere: ⁊ sic posset alicui laico concedere q̄ non solueret decimas uel q̄ sibi solueretur ab alio: non tm̄ ab oībus laicis nisi forte ex causa ⁊ ad tēpus ut dicatur fuisse cōcessum gallicis. dic ut dixi in. d. c. a nobis. q. vij. ¶ Nono q̄ro an de rebus donatis legatis uel inuentis uel iure successionis acquisitis teneť quis ad decimā? soluit Hath. fm Alanum q̄ non. sed de his tm̄ que naturaliter ⁊ ex operib⁹ suis acquisiuit. Contrariū no. Hug. xvj. q. j. decime. q̄ tenētur. etiam si res donata uel ex vltima voluntate acquisita fuerit a priori domino decimata. quod dicit Hath. videri probabilius. de hoc de deci. pastoralis. in glo. ex hoc. vbi de h̄ scribo. in. ix. q. vbi concludo q̄ quicquid sit de iure de consuetudine receptū est q̄ de īmobilib⁹ acquisitis etiā gratuite nō debeatur decima. ⁊ si contrarium teneres sequereť q̄ etiam in acquisitis titulo oneroso deberetur decima si quid lucri obtenuisset. puta si rem valentem centū emi p̄o. lxxx. cuius cōtrarium dixi in eo. c. pastoralis. in. vj. q. ¶ Decimo quero quid requrtur ut sit locus excōicationi promulgate hic cōtra religiosos qui retrahunt a solutione decimaruz? sol. Pau. q̄ duo requirūtur. p̄mum q̄ talia dicant per que aliquos retrahant a solutione decimarum debitarum ecclesijs: ⁊ q̄ dicant hac intentione. sit secus si alia intentione uel si non ēent debite ecclesijs sed alijs quocunq̄ modo fm q̄ audientes q̄ retrahuntur sint obligati ad solutionem decimarum. vnde si talia dicuntur audientibus non obligatis non est loc⁹ huic pene.

ℱ. Et quia. Secūda pars que subdividit in tres ptes. ut ex summario patet. secūda q̄ si forte. tertia ad religiosos. Nota ⁊ signa lraz q̄ non sufficit ab-

stinere a malo nisi fiat bonuz. de hoc in glo. j. ¶ habetur. j. ad thessaloni. ix. ¶ de hoc. s. in. j. ztrario. Ex hoc arguit L aud. qp licz per baptismū remittantur peccata. de cōse. di. iiij. sine penitentia. tamē post baptismū non sufficit abstinere a malo nisi fiat bonū. naz peccatum obmissionis graue est. de celeb. miss. cle. j. in pn. vbi de hoc dixi in. ij. no. ¶ ideo dicit in psal. allega. in glo. declina a malo ¶ fac bonum. quasi dicat primuz per se non sufficere. ¶ Secundo nota de cōminatione q̄ fit per illa verba: sub ostentatione ꝛc. simile de iurepa. relatum. de symo. sicut. de eo q fur. ordi. recc. c. j. de sepul. c. j. li. vj. de iurepa. cle. j. ver. p̄cipim⁹. de pui. cle. j. ver. quibus. vbi dixi ī ij. not. ¶ Tertio nota ibi: inungimus. qp id quod hic dicit obligat ex p̄cepto quod enim p̄cipitur ꝛc. xxij. q. j. quod precipitur. ¶ Quarto nota qp in festo assumptionis ¶ natuitat beatissime virginis ¶ non in alijs festis eiusdem tenent religiosi informationem facere ut hic dicit. ¶ sic sec⁹ de conceptione salutatione uel purificatione. qñ qz etiam de sola assūptione aliquid speciale statuitur. de sen. excō. c. fi. li. vj. ¶ Quinto nota qp beatissima virgo est dei mater. i. christi qui habuit naturam dei ¶ hois. de sum. trī. c. j. ver. hec sancta. de hereti. cum christus. xv. di. canones. ver. quarta synodus. auē. ut de temp. sit nu. cleri. §. sancimus. ¶ Sexto nota ibi: expresso. qp hoc casu sunt parua tacitum ¶ expressum. ¶ dicit Jhau. qp non sufficit si tacite uel sub inuolucro verboꝝ informant. nā verbum expressum impssionem denotat ut clare assertiue si pbatiue loquantur ita ut populus sciat se ad hoc teneri. sz ut dicit glo. in ℔ verbo satis exp̄munt: sed parū informant. naz ut dicit Jhau. loquūtur ut in plurimū ficte ¶ narratiue dicētes artamur vobis talia suadere. sed si partem uel totum habere deberent fortius instarent. ¶ Septimo nota qp religiosi tenēt̄ ad faciendum informationē de qua hic: tūc tūn qñ sunt requisiti. de hoc in glo. aliās. idem Jhau. pro hoc de de ci. cle. j. ¶ ut dicit Jhau. debet fieri requisitio per rectores ecclesiarum uel vicarios uel locum tenentes ut hic. Ex hoc arguit non sufficere qp fiat per clericum uel aliū beneficiatuz in ecclesia. ¶ dicit Stepha. qp licz de reqsitione debeat apparere scriptura publica in casu. de sen. excō. li. vj. hic alleg. in glo. ℔ tamen secus cum ℔ non exp̄matur hic. ¶ Octauo nota de conscientia quā debent religiosi facere his quoꝝ confessiones audiunt ut non obmittent soluere decimas. ¶ dicit Jhau. qp hec conscientia precipitur hic fieri ut saltem ex morsu conscientie soluant cū faciendo contra conscientiam saluari non p̄sit. de resti. spoli. i fas. de p̄scrip. c. fi. de symo. tua. dicit etiam qp fuisset vtile declarare an intelligat hic tam de psonalib⁹ q̄ de realibus. ¶ an consuetudo excuset non soluentes. per no. de decī. i aliqbus. de quo ibi dix. ¶. s. ea. cle. in pn. q. viij. dicit etiam Jhau. qp decime solui debent absqz mora. xvj. q. j. decime. de decī. cum homines. p hoc sm Benze. qz cum ad hoc tenant ex debito nō possint obmittere sine peccato. de no. ope. nuncia. c. ij. ¶ Op. in eo quod dixi in. j. no. qp nō sufficit abstinere a malo nisi fiat bonum. nam qs nō cōpellitur ad bonum. xxij. q. v. ad fidem. soluit Jhau. qp regulariē qs non cōpellitur ad bonum. sed hoc casu cōpellitur bene agere ¶ alteri p̄dicare. dic qp quis non cogit bñ agere ad cōmodum sui. nam si coactus faceret p̄mū sibi non deberetur. ut no. in d. c. ad fidem. sed ad cōmodum alteri⁹ quandoqz cogit ut ℔. ¶ de hoc in. d. c. ad fidem. ¶ Secundo op. in eo qō dixi. s. ī vij. no. qp religiosi non tenent ad informationē de qua hic nisi quando sint reqsiti qmo etiam nō reqsiti. de decī. c. j. li. vj. Sol. Benz. qp reqsitio est necessaria ut habeat locū pena de qua. j. ver. se. sed alīs tenentur ad hoc etiaz sine reqsitione ut in ztrario saltem p̄dicatores ¶ minores ut ibi. ¶ Quero in eo qp dicit de hac informatiōe faciēda dū predicabūt populo quid si sermocinant ad clerum? Glo. cū sermocinant. soluit qp tunc nō astringunt̄ ad hoc. idem Jhau. pro hoc lra ibi: populo. differunt enim clerus ¶ populus. de sen. excō. si sententia. li. vj. ¶ potest esse ratio diuersitatis. quia clerus non sic tenetur ad solutionem decimarū sicut populus. de decī. nouū genus. ¶ clerici q tenent̄ tanq̄ maiores conscientie p̄sumūtur facilius soluere q̄ laici. ¶ Secūdo quero quare potiꝰ in diebus hic expressis q̄ in alijs debet fieri hec informatio? Glo. in ver. in pma. dicit hoc esse de arbitrijs. idem Jhau. qui etiam dicit qp in tribus dominicis quadragesime hoc fit. qz tunc homines memorātes christi passionem cōsueuerūt ad penitentiam recurrere. in alijs autē quinqz festiuitatibus sequentibus consueuit esse maior concursus populi in p̄dicationib⁹ ¶ hoc etiam in seq. q. ¶ Tertio q̄ro quare in festo natuitat̄ domini ¶ resurrectionis hoc non fit? glo ea. soluit per rōnez dictā in proxima questione: qz hoc est de arbitrarijs. L aud. dicit qp hoc ē quia cōiter non predicatur illis diebus in pasca ꝓpter cōionem fidelium. de pen. ¶ remiss. ois. ¶ in natali p̄pter tres missas. de cele. miss. c. iij. ¶ circa hec fideles plurimū occupant̄. uel sm Jhau. hoc fit ꝓpter magnam solennitatez officij que i mnet illis diebus qō recidit in idez. dic etiam qp forte hoc obmisit ꝓpter reuerentiā dicrū: qz illis duob⁹ diebus vacatur nubilatiōe diei cū leticia. informatio aūt de qua hic sapit potius cōtritionem cū pnia ¶ merore. Benze. dicat qp posset fieri punctus post verbū natiuitatis. ut exponitur. s. christi quod non tamē approbat. tū pe rrōnem de qua ℔. s. ea. q. sm L aud. tum ꝓpter verba sequēcia beati Jo. ꝛc. tuz quia festum natiuitatis non sequtur: sed precedit penthecostē de quo premisit. ¶ Quarto q̄ro in eo qp sufficit hic qp requisitio fiat per vicarios: an sufficit qp sint tēporales vicarij? soluit Jhau. p id quod sequitur ibi: aut loca tenentibus. pro ℔ quod dixi. s. de pnle. cle. j. in pn. q. xix. ibi tamen dicitur solum de vicario quod videtur intelligendum de perpetuo. sz dic idem de temporali dū durat vicariatus p id quod nunc dixi. subest enim eadē ratio. ¶ Quinto quero in eo quod ℔ dicitur de locum tenentib⁹ an sufficit quicunqz locū tenens? soluit L aud. qp sic: sive clericus sit sive laicus. sufficit enim qp religiosi requirantur p quēcunqz dummodo noie rectorum quia hoc scire dicamus quod ab alijs auditum⁹. xxij. q. v. hoc iubetur. ¶ Sexto quero an sufficit vna requisitio? videt qp non. sed qp debeat fieri frequenter ¶ cum instantia reiterādo de appel. cle. quamuis. L au. dicat qp hoc casu vna sufficit. p hoc de here. cle. j. ver. duro. vbi de hoc in glo. requirit. Ad cle. quamuis. dic qp illud ibi exp̄mitur qp sepius fiat. ¶ Septimo quero an tenent̄ religiosi facere informationē de qua hic solum quādo p̄dicant in ecclesijs parrochialibus an etiā si alibi? solu. Bathe. refert Aluarū dicere qp ad requisitionem rectorum tenentur facere informationem de qua hic solum quādo predicant in ecclesijs eorum ¶ cessante requisitione non tenētur. sed quādo alibi p̄dicant tenent̄ etiam irreqsiti. dic verius qp vbicūqz p̄dicent tenentur requisiti p rectores hoc facere: qz littera ibi: populo p̄dicabunt. loqtur gñaliter. ¶ Octauo quero si religiosi inuenunt in confessiōe aliquos retinentes decimas? soluit L aud. qp non absoluent ex quo sunt in cōtinuo mortali. de decī. phibemus. nec pōt tolli nisi restituatur ablatum. de vsur. cum tu. maxime ex eo ex quo ille est in continua voluntate peccandi. de pen. ¶ remiss. quod qdam. dicit etiam qp in hoc multum excedūt mendicantes qp tales absoluūt ¶ etiā eis tradunt ecclesiastica sacramenta ¶ decedentes tradunt sepulture ecclesiastice quod nō deberet fieri cū decedant in peccato notorio in quo quis ad ī star hereticī pōt accusari post mortē. lxxxviij. di. neqz. xxiij. q. ij. in summa.

Ver. Quod si. Nota qp ad superiores spectat arguere subditos delinquentes. de hoc in glo. hoc spectat. ¶ in ea in fi. xxij. q. iij. forte. ¶ Secūdo nota ibi: p̄cipimus. qp hoc cōmittēs peccat mortaliter: qz quod p̄cipitur ꝛc. ¶ p hoc quod no. de electi. generali. li. vj. ¶ Tertio nota qp p̄lati inferiores ēpo faciunt statuta penalia ztra subditos. quod dic ut no. de ver. signi. c. ij. li. vj. ¶ pro hoc quod in sequē. no. dico. ¶ dicit Jhau. qp statuent penam ad eorū arbitriū. ar. de offi. delega. de causis. facti ff. de suffrag. l. j. §. expilatores. dicit etiam qp p̄t ius cōe iuuare penaruz adiectione. de hoc dixi de elect. cle. ne romani. in pn. q. j. ¶ Quarto nota qp correctio religiosi p̄mo loco spectat ad suum p̄latum. de hoc in glo. no. quod. ¶ Quinto nota qp debent sic puniri excessus ut alij sumant exemplū ¶ terreant a delictis. xv. q. j. mulier. de offi. ordi. irrefragabili. §. ceterum. de excess. p̄la. tanta. de offi. ordi. cle. j. ¶ Sexto nota nouam speciem suspensionis. de hoc in glo. no. nouaz. que prosequitur veras species suspensionum. de hoc. j. q. ij. ¶ Septimo nota qp cōtraria contrarijs purgantur. de hoc in glo. no. cōtraria. Ex hoc colligit L aud. qp damnnuz qō ex tacita uel expressa verboruz detractione peruenit per verba ztraria restituendum est. xliij. di. sit rector. de pnile. cle. religiosi. ver. quibus. ¶ Octauo nota ibi: cōmode. qp incommoditas excusat a p̄cepto. j. ti. j. cle. j. xxij. q. ij. faciat. ff. de v. sig. nepos. pculo. facit ad no. iiij. q. v. c. vno. de testi. cogen. c. ij. in glo. v'ti. ¶ in spe. de citatiōe. §. penul. ad fi. ver. qd si nō veneris. Jhau. q dicit qp minor incōmoditas excusat ℔ casu q̄ in casu de quo in iurib⁹ p̄alle. qz isti nō tenent̄ seq ꝓfitētes

ſi non ſunt in loco:uel ſi ſunt ⁊ non poſſunt habere ſine magna vagatiõe uel incõmoditate alias. ꝓ hoc qõ dico in ſe. no. ¶ Nono nota q incõmoditas liberat a pena. hic enĩ tollit ſuſpenſio ꝓpter incõmoditatem parendi ſic ⁊ alĩs difficultas excuſat ab obligatione. de iureiurã. breui. vbi dixi in. j. ⁊. ij. ꝙrario. ¶ Quero in eo q punit eos qui ſcãter obmiſerint in p̃dicationibus informare ut hic. quid ſi ignorant uel p oblationem ſoluit ☩Dau. q tunc ſecus. dicens q etiã tunc tñ tenentur cũ fuerint requiſiti. ¶ Secũdo quero in eo qõ dixi in. vj. no. de variis ſpẽbus ſuſpẽſionũ q̃ ſunt illa? Sol. ut in glo. no. nouam. q̃ primo remittit de varietate penaꝝ inter q̃s eſt ſuſpenſio. ſecũdo ibi: de qua ꝓſequitur. xxv. ſuſpenſionis ſpecies cũ ſuis adiectionibus. tertio ibi: ⁊ quia. ſupra querit an ſuſpẽſus ab officio ſit ſuſpẽſus a bñficio. ☩Ponens circa ℔ quinq opi. quarũ tres vltimas dicit coniungendas. ⁊ in hac glo. ibi: inter quas eſt pena ſuſpenſionis. ⁊ de hac de appel. ad hec q̃ñ. de excel. p̃la. c. j. vbi no. an in eo requirat̃ monitio. ⁊ dic q non: q̃ñ ꝓpter crimen tertur. ſecus ſi ꝓpter cõtumaciam: ut ibi dixi in vlti. ꝙrario. ¶ Tertio q̃ro an ſuſpẽſus ab officio cenſetur ſuſpẽſus a beneficio? glo. ea. ⁊ qua. s. ſoluit. ⁊ quia ut p̃dixi g'o. in fi. dicit vltimas tres opi. coniungendas. die coniũgendo eas q̃ aut ſunt ſuſpenſio ex leui cã ut ꝓpter infamiã uel ſcandalũ: aut ex magna ꝓpter graue crimen. ꝓmo caſu ſuſpenſus ab officio non eſt ſuſpenſus a bñficio. ſecundo caſu aut ẽ in mora petendi abſolutionez: aut'nõ ſi ſic ſuſpenſus eſt a beneficio. ſi vero non eſt i mora ſec⁹. mẽbra. p̃dantur in turb⁹ alleg. in glo. ⁊ in ea ibi: dubitet̃ an mortale ſit ut ebrietas. de vi. ⁊ ho. cleri. a crapula. vbi de hoc. ⁊ in ſi. de hoc p ☩Dau. de p̃u. cle. j. §. ceterũ. vbi dixi in. vij. ⁊. ix. queſtionibus. ¶ Quarto quero de intellectu littere ibi exinde? So. ut in glo. poſſet. q̃ quadruplicit̃ exponit. ſecũda melior ⁊ eam tenet ☩Dau. ¶ Quinto quero an celebrantes poſt ſuſpẽſionẽ de qua ℔ afficiant̃ irregulares? ſoluit ☩Dau. q non dicens ℔ eſſe caſum q venies ꝙtra ſuſpẽſionẽ certi officij eſt excõicatus. nõ añt irregularis. ſecus ſi poſt excõicationẽ celebret. ſic de cleri. excõ. paſtulaſtis. ⁊. c. de p̃u. eꝓzũ. li. vj. Lau. ꝛo dicit q etiã ante excõicationẽ ſi ſuſpenſi celebrant ſunt irregulares. de excel. p̃la. tãꝛ. lic zut refert alij ꝙtra. die veri⁹ cẽ dictũ ☩Dau. nã qõ dicit ſq̃ſpenſum celebrãte effici irregularẽ ꝓcedit q̃ñ eſt ſuſpenſus a diuinis. ut in. c. tanta. ſecus ſi ab alio officio ut hic.

Cler. Ad religioſos. Op. in eo qõ dicit de religioſis ꝓpiciẽtibus decimas: quia ꝓceptio decimarum ſpectat ad eccleſias parrochiales. de deci. cũ contingat. Sol. ☩Dau. q religioſi p̃nt de iure cõi decimas ꝓcipere ſi habẽt populũ. xvi. q. j. moderamine. ⁊ duobus. c. ſe. ⁊ ſic ceſſat ꝙtrariũ: quia tunc religioſi habent parrochiã. ſed ſi non habent populũ tunc percipere p̃nt de ꝓuilegio uel cõſuetudine. ⁊ dicit ☩Dau. q notãter lr̃a dicit ꝓcipientiũ ⁊ non dicit retinentiũ uel ſoluentiũ: quia tunc cõſtitutionis nullus eẽt effectus: quia aut loqtur de mẽdicantib⁹ ⁊ illi non ſoluũt decimas aut de alijs ⁊ illi etiã nõ ſoluunt ſaltẽ de noualibus q̃ propꝛijs manibus ⁊ ſumptib⁹ colunt uel nutrimentis aialium. de deci. ex parte. ⁊ ſic nulli religioſi includerent̃ in hoc mandato. ¶ Quero quare exci pit religioſos percipiẽtes decimas? glo. ſoli. ſoluit q ſoli nõ percipientes ſolent in hoc delinquere. Idem ☩Dau. dicens non ẽ veriſimile q ꝓcipiẽtes ſint culpabiles uel negligentes in p̃dictis rõne propꝛij dãni vitandi. Genze. dicit q forte ex cipit percipiẽtes: q: tales ſeipſos ſup talib⁹ requirere nõ p̃nt quod neceſſe eſt in alijs. s. §. ⁊ quia. ar. ff. de arbi. l. penul. uel forte ideo ne in his que eos tangũt quaſi ſe ſuſpectos ⁊ ſic cõ tẽptibiles reddant. dicit tamẽ q in foro confeſſionis tales arcentur ad talia non ſub pena iſta: ſed ex debito officij ꝓ qõ in formare tenent̃ animũ confitentis ad bonũ ⁊ abſtinendũ a malo. prima ratio magis videt̃ de mente lic ⁊ iſte vltime tolleran poſſint. ¶ Secundo quero de intellectu lr̃e. ibi hec excẽdi? So. ut in glo. originali. ⁊ cũ ea idẽ ☩Dau. qui dicit q ℔ plurale hic reſpicit. ver. illos. ⁊ totum qõ ſequitur vſq; huc ſi añt in lr̃a habetur hoc tunc refert̃ ſolũ ad ꝓme dictũ. primũ placet. quia ſubeſt cadẽ ratio quo ad omnia de quib⁹ in ver. illos vſq; huc.

S. Sane. Nota ibi: alĩs ꝓmittendũ. q̃ ſi religioſi quocũq; q̃ſito colore ĩducũt aliquos ad ꝓmittendũ q̃ eligẽt apud eos ſepulturam locus ẽ pene de q̃ hic. ꝓ hoc de elec. ad artic. in ꝓn. li. vj. Lau. idẽ Genze. dicens q ſiue directe ſiue indirecte: occulte uel publice: ꝓ ſe uel alium ℔ faciãt locus ẽ huic pene. ¶ Secundo nota q in articulo mortis excõicatus põt abſolui ab illo a quo alĩs nõ poterat. s. ca. cle. j. in ꝓn. vbi de ℔ dixi in. xij. no. ¶ Tertio nota ibi cuiuſcũq; tenoris. q verba generalia derogatiua ſufficiũt de ſepult. cle. j. vbi de ℔ dixi in. iij. cõtrario. ⁊ dicat ☩Dau. q hec cle. addit ad. c. j. de ſepul. li. vj. in hoc q ibi reuocant̃ ꝓui legia ⁊ ſtatuta. dicit etia q intelligunt̃ reuocata etiam poſt illud. c. ⁊ ante iſtud obtenta ita q hec conſtitutio reſpicit preterita cr̃imina. ꝓ hoc de vſur. cum tu. ¶ Quarto nota caſum in quo reuocant̃ ꝓuilegia. ſimile in. d. cle. j. de ſepul. vbi de hoc in glo. fi. ¶ Quero de qua ſnia loquit̃ lr̃a ibi ſimilẽ ſententiam? glo. excõicationis. intelligit de ſententia excõicationis diecẽſ q illã vltimo vocant ſniam ⁊ q reliquę ſunt pene qõ vltimũ itelligę quo ad redargutionẽ ⁊ quo ad ſtatuta penalia ⁊ quo ad ſuſpẽſionẽ p̃dicatiõis. de qbus. s. ver. q ſi ꝓ. q: ad ꝓxima dz fieri relatio. ff. de iur. om. iu. ſi idẽ. de dona. cũ dilect⁹. ⁊ quia ſi voluiſſet referre ad oĩa ſupꝛadicta dixiſſet in plurali. ¶ Secũdo quero an hi qui inducunt̃ per religioſos ut ꝓmittant eligere apud eos ſepulturã ſint excõicati eo caſu quo ipſi religioſi inducẽtes excõicati ſint? Lap⁹ videtur dicere q ſic. In cõtrariũ tamẽ inducat. s. ca. cle. ꝓxima. ver. illis penã. ⁊ de ſen. ex. ꝙingit. j. ⁊ qõ ibi no. ⁊ de loca. c. j. di. ℔ vltimum veri⁹ q excõicatio de qua hic nõ debet extendi. ¶ Tertio q̃ro an inducẽtes ex ſola inductiõe ſint excõicati? Sol. Lap. q nõ niſi inductio habeat effectũ: quia inductio ſe citillud ad qõ induxerũt. debẽt enĩ verba intelligi cũ effectu maxime hoc caſu quo agit̃ de ſpirituali pena p conſtitutionẽ imponenda. facit quod not. archi. xvij. q. j. ſi ergo. ⁊ Jo. an. de indi. mulieres. li. vj. ¶ Quarto quero quomodo ſe habet hec conſtitutio ad illam. de ſepul. c. j. li. vj. So. ut in glo. punit. ¶ Quinto quero in eo qõ reſeruat abſolutionez papę: an idem ſit in excõicatione. de qua. s. ver. q ſi. glo. vlti. q non. Idem Laud. quia ſepatorum ſepata eſt rõ. iuꝛ no. de appel. ſcõo reqris. ⁊. c. inquiſitioni.

¶ De penitẽtijs ⁊ remiſſionib⁹. Rica.

Cum ſecundum. Sũpta ẽ ex his q legũtur ⁊ no. xiij. q. ij. c. vlti. de hereti. ſuper eo. li. vj. C. de ſum. tri. inter claras. Laud. iuſticiari⁹ de imu. eccle. quoniã. in ꝓn. li. vj. ¶ Nota q ſm canones non denegat̃ penitẽtia dãnat̃ vltimo ſupplicio. de hoc in glo. ij. ⁊ hoc ſi petunt ut in lr̃a. ⁊ de hoc i glo. iij. ⁊ dicit ☩Dau. q alĩs. i. ſi nõ petant dari non debet. xxiij. q. v. placuit. in fi. ⁊. §. ſe. ⁊ de hoc. j. in. j. cõtrario. ¶ Secundo nota ibi: abuſũ dãnabilẽ. q conſuetudo ꝙtra canones dicitur abuſus: ℔ tñ indistincte non ꝓcedit. nã cõſuetudo ꝙtra canones tenet ſi ẽ rõnabilis ⁊ ꝓſcripta. de cõſuetu. c. fi. hec añt de qua hic erat irrationabilis. nam ut dicit ☩Dau. erat cõtra ꝓceptũ dñi dicentis in q̃cunq; hora ingemuerit peccator ꝛc̃. de pe. di. j. §. hoc idẽ. vnde latronis in cruce fuit audita per chriſtũ confeſſio ⁊ ſecuta abſolutio plena cũ promiſſione celeſtis patrie. de conſe. di. iij. baptiſmi vicez. ¶ Tertio nota de verbo hortamur. q̃ ut dicit ☩Dau. ſonat monitionẽ ⁊ ꝓceptũ. vij. q. ij. p̃tium. ⁊ viij. q. ij. dudũ. de teſta. c. j. q̃ñ q̃ cauſe cõmiſſionẽ. ij. q. vij. ſicut ingt. ¶ Quarto nõ ꝓ miſericordia obſeruãda. de ℔ in glo. miſericordie. q̃ tñ loqtur de miſericordia chriſti ſicut ⁊ hec littera. ⁊ in hac glo. in fi. ⁊. c. menſurã. ¶ Quito nõ modum obſeruandi ꝓ viſcera miſericordie ihesu chriſti. ꝙor. de elec. vbi periculũ. §. ceterũ. li. vj. ⁊ qui miſericordiã facere recuſat chriſtũ q eſt miſericordia negat. vij. q. j. oĩs. de pe. di. j. ſerpẽs. ¶ Sexto nota ibi: cõmode. q incõmoditas excuſat ab hac diſpoſitione. de hoc in glo. antepe. ⁊ in ea. in fi. s. ti. j. cle. vlti. ver. q ſi. de ſup. neg. p̃la. ſi epͣs. ⁊ de p̃ben. cũ in eccleſijs. li. vj. j. ti. j. cle. vna. ¶ Septimo nota q nõ debet ad cõſurã ꝓcedi niſi cũ neceſſe eſt ut q: nõ pareat monitioni. de ℔ in glo. pe. nam monitio ꝓcedere dz. xij. q. ij. indigne. de ſen. excõ. ſacro. ¶ Octauo nota q iudex eccleſiaſtic⁹ compellit ſecularẽ ad obſeruantiã iuris canonici in ſuo foro i his in quibus ſeruari debet. de ſo. cõpe. c. fi. li. vj. de iureiur. licet. de exceptt. cũ qdã. de ſen. excõ. decernim⁹. eo. li. cõpellit eũ etiã ſeruare maxime perſonis eccleſiaſticis. xxiij. q. v. admiſtratores. ☩Dau. ¶ Op. in eo qõ. s. dixi in. j. no. q non debet cõcedi penitentia niſi petentib⁹. nam q̃ñ q̃ cogitur ad penitẽtiã. de ſpon. ad audientiã. vbi de hoc in glo. vlti. Soluit

¶Dau.q̄ illud debet intelligi.vt no.xxxiij.q.ij.quicūq;.vbi de hoc in glo.arg.facit.xxxv.q.viij.inceſtuoſi. ¶Secundo op.q̄ etiam petenti non ſit concedenda ſemp pnīa.de rapto.c.i.⁊.c.ſup eo.Sol.Steph.q̄ ibi denegaſ̄ qñ denegaſ̄ reſtituere alienū vel cauere de reddendo eū potuerit. ¶Quero in eo qđ dicit de his qui deputāſ̄ vltimo ſupplicio quō iſti liberent quo ad corpus vel quo ad aīam? Sol. Lau.q̄ q; hoc plus q̄ expediret de facto cōtingit.ideo multiplex queſtio oritur.⁊ de aliquibus.j.in pluribus ſe.qōnib⁹.Sed p̄moviendum eſt quis locus preſtat immunitatē talib⁹? Sol. Lau.q̄ ecclefie ad diuinū cultū rite⁊ de cōſenſu ep̄i vel ſuperioris edificate q̄uis nōdum cōſecrate vel nō ſint in eis celebrata diuina ītē⁊ cimiteria.C.de his qui ad eccle.cōfu.l.i.de īmu.ec.inter alia.⁊.c.pe.⁊ ſi.de quo dixi in.d.c.pe.in.i.q.⁊ ꝓcedit hoc ſm Lau.etiam ſi eccleſia ſit interdicta.⁊ de hoc dixi in.e.c.q.iij. ¶Secundo quero qđ de palacio ep̄i? Sol. Lau.q̄ ſm aliquos gaudet īmunitate.de hoc dixi in.d.c.inter alia.q.ij. ¶Tertio q̄ro quis gaudet īmunitate? Sol. Lau.q̄ qcūq; cuiuſcūq; cōditiōis.C.de his qui ad eccle.confu.l.ſi.⁊ hoc ſi vult gaudere.ſi enim volens trahīt de eccleſia non violaſ̄ immunitas.quod dixi in.d.c.ſi.q.ij.⁊ ꝓſequit Lau. excipiēdo publicū latronē,ꝓpulatorē agro;.de quibus in alle.c.inter alia.ītē illū qui cōſiſtus de eccleſia vel cimiterio ibi delinqt.d.c.ſi.⁊ de hoc ibi dixi.q.iij.⁊.iiij. ¶Quarto quero in quo eſt hec īmunitas? ſol. Lau.q̄ eſt in hoc q̄ cōfugiēt⁹ victualia nō vetabūtur nec veſtes nec quies.d.l.ſi.nec artabūtur quin poſſint exigere ad cameram ſecretā.xvii.q.iij.diffinit.⁊ p̄o nidebit interim eccleſia.d.l.ſi.ſicut rector carceris captiuis.d.l.ſi. ¶Quinto quero qua pena punitur violans īmunitatez eccleſie in predictis? ſol. Lau.q̄ tenet crimine leſe maieſtatis C.de his qui ad eccle.confu.l.ii.⁊ tenet capitali pena.c.ti.l.ſi de hoc per Hoſt.in ſum.de īmu.ec. ¶Sexto quero an corpus xp̄i liberet cōfugientē ad ip̄m? Sol. Lau.q̄ ſic.ꝑ no.de cele.miſ.ſane.de quo ibi dixi.q.ij. ¶Septimo q̄ro an ep̄us vel alius officialis pōt clericū homicidā extrahere de eccleſia vt eum deponat⁊ in monaſterio detrudat ad pnīam p agendā? Sol. Lau.referens id quod no. Inno.in.d.c. inter alia vbi tenet q̄ ſic.de hoc ibi dixi.q.vi.vbi tenui cōtrariū qđ hic tenent Lau.⁊ Ben.dicit tamen Lau.q̄ opi. Inno. ꝓcedere poſſet vbi monaſterium nō eſſet nimis artū nec eſſet carcer perpetuus.alīs ſecus maxime cū hodie ſit carcer inductus etiā ad penam.de pe.q̄uis.li.vi. Item in carcere tali ꝓpetuo non dabatur niſi panis doloris⁊ aqua anguſtie.de pe.c.pe.de verb.ſig.nouimus.vult allegare de pe.tue.dicit etiā Lau.hoc ꝓcedere maxime in aliquibus locis in quibus ſic incarcerati nō viuūt vltra ſex dies vel octo ꝓpter artatiōem carceris.quo caſu dicit Lau.q̄ exponētes tali carceri reputat homicidas⁊ irregularē.hec enī pena eſt magis afflictiua q̄ ſi ponerētur in patibulo.ar.de conſe.di.v.nihil.quod no.ſingulariter.illud tamē non facit.ſed pro hoc de here.cle.i.ver.duro.lxxvi.di.paſce.ff.ō libe.agno.necare.⁊ facit hoc cōtra p̄latos q̄ trudunt clericos in gabia vbi veriſimile eſt q̄ infra paucos dies morientur. ¶Octauo quero quid de principibus⁊ aliis ſecularibus qui indifferenter violant īmunitatem nō ꝓmittentes eos qui ad eccleſiā confugiunt comedere vel dormire vel qd ſimile.vel affligunt parentes vel amicos vel clericos eis fauentes? Sol. Lau.q̄ bene feciſſet hoc cōſilium ſi apposuiſſ̄ penas grauiores.quia ipſi ſeculares nolūt infligere in ſeipſos⁊ cōs ad inuicem ſe defendūt.de hoc in.d.c.inter alia.in.ij.p̄rio.⁊ per Hoſt.in ſum.de īmu.ec.hec ꝓcedūt.quo ad id qđ queritur quō iſti fugiētes ad eccleſiā liberent quo ad corpus qualiter aūt liberent quo ad aīa? dic vt in ſe.q. ¶Nono q̄ro de his fugiētib⁹ ad eccleſiā qđ eis ꝓfit quo ad aīam? Sol. Lau.q̄ quātūcunq; ⁊ quotiēſcunq; relapſus in hereſim fuerit vel qđcunq; nefandiſſimū peccatū cōmiſerit dum tamen pnīam in fine acceperit vel per ſigna ſuff.cientia appareat ip̄z voluiſſe recipere ſi potuiſſet non negatur viaticū⁊ p̄o eccleſia orat⁊ oblationes recipit.xiij.q.vlti.c.ſi.de ſen.ex.a nobis ij.de rapto.c.ii.⁊ hoc etiā tenet gl.iiij.hic qđ dico.j.q.xij. ¶Decimo quero an dānatus vltimo ſupplicio poſſit teſtari? videl̄ q̄ non.q; efficit ſeruus pene.ff.de teſta.eius qui.§.ſi cui. In p̄rium q; ſepe dānatur quis abſens ex vi ſtatuti q̄ de iure cōi dānari nō pōt.ff.ō pe.l.abſentē. Sol. Bar.⁊ Bal. in.l.eius.dicūt q̄ ſi eſt dānatus⁊ detentus ita q̄ infallibiliter fiat executio nō valet teſtamētū.vt no.C.de dona.inter vi.⁊ vx.aūc.ſed hodie.ff.de pe.qui vitio.ſed ſi dānatur ad mortem in abſētia ex forma ſtatuti teſtamentū non valet quo ad

ſanores municipales quibus bāniti non gaudent tanquā hoſtes ſue ciuitatis.ff.de capi.dimi.l.amiſſione.§.qui deficiunt ſed quo ad cōe valet teſtū.q; non pdit ius cōe.ō ꝺ per Bar. in diſputatione lucane ciuitatis ītē.⁊.C.de ſacroſanc.ec.l.i. q bus aūt applicentur bona damnato;.dic vt.C.de bo.dam. aūc.bona.vbi dicitur q̄ applicātur venientibus ab inteſtato.ō hoc tū ſūt opiniōes de quib⁹ ibi.⁊ no.Bar.ff.de bo.dam. l.i.⁊ hodie per ſtatuta cōiter hoc determinaſ̄. ¶Undecimo quero in eo quod dicit q̄ dānatis ad mortē nō eſt denegāda pnīa.quis poſſit audire tales ad pnīam? Sol. ¶Dau.q̄ quibz ſacerdos etiā nō ꝓprius cū īmineat periculū mortis.ſ.cle.p̄xi.in fi.de offi.or.paſtoralis.§.i.vbi de hoc. ¶Duodecimo quero an iſtis dānatis vltimo ſupplicio cōcedit viaticū? Sl. nec euchariſtia.ſol.q̄ ſic.quod etiam dixi.ſ.q.ix. ¶Q̄p.ad hoc de conſe.di.ij.non prohibeat. Sol. ¶Dau.q̄ predicta ꝓcedunt ſi apparent penitētes.alīs ſec⁹ vt in cōtrario. ¶Decimotertio quero an iſtis cōcedit ſepultura? Sl.e.ſol.q̄ ſic.idē Lau.⁊ ¶Dau.⁊ in hac glo.ibi cōcedere debet.naz⁊ ¶Pilat⁹ corp⁹ xp̄i reddidit Joſeph. Jo.xxiij. Steph.dicit q̄ damnati poſſunt ſepeliri etiā ſine licentia niſi dānati ſint ad certuz tēpus.C.de reli.⁊ ſump.fu.obnoxios.ff.ō condi.inſti.que ſub cōditione.§.vlt.dic q̄ glo.nō dicit q̄ non poſſint ſepeliri ſed q̄ non poſſunt de furca deponi ſine licētia iudicis quod bene ꝓbā: leges in glo.alle.qō plus ꝓbat lex.ij.alle.in glo.q̄ is q̄ in vita non poteſt morari in ciuitate poſt mortē nō pōt ibi reduci ad ſepulturā ſine licētia ſuperioris.⁊ dicit Bar. ibi q̄ hoc alibi non reperitur.

buſionibus. Emanauit ad execu-
tionem⁊ ōclarationē
c.c.ti.cum ex eo.Lau.elemoſinariū alīs eccleſiarum.ꝓma cōis. ¶No.q̄ abuſio eſt euitanda. vnde p̄uilegiū perdit qui abutit.xi.q.iij ꝓuilegium.damnatur etiam abuſius clauiz.xi.q.iij.ipſe.⁊ dicit Ben.q̄ verbum abuſio.ſonat in vitium.de teſta.quia ingredientibus.ſ.cle.prox.de offi.ordi. ſi canonici.§.fi. lib.vi.

¶Secundo nota.q̄ ſimplices non ſunt decipiendi⁊ videtur hic excuſari ſimplicitas⁊ quo ad hoc ſimplices dicuntur qui de facili credunt.xxii.q.iij.innocens.de hoc.j.in primo contrario. ¶Tertio nota.de dictione potius.que vt dicit Bēze.ponitur correctiue.ſic⁊ alibi dictio immo.ff.de here. inſti.ſi ita ſcriptum.de manumiſ.teſta.ſtichus. de peni. diſt. ij.qui dicat.vt lite.non conteſta.accedens.⁊. ¶Quarto nota q̄ non licet per fallaciam aurum ab alio extorquere.de hoc in glo.ij.ceſſante autem fallacia licet.⁊ pro hoc quia ſubtili ingenio eſt aurum a barbaris extorquendum.vt not.xliij.diſtin. in mandatis.⁊ hic videtur bonus' dolus quādo ſunt hoſtes fidei.ſecus ſi pacifice viuunt cum catholicis.pro hoc quod no. Innoc.de voto quod ſuper.⁊ de bono dolo. ff.de dolo.l.i. quod me.cauſa.cum dilecti.⁊ dicit Lau.q̄ forte iſti putabāt licere ſubtili ingenio aurum extorquere per iura alleg.in hac glo.⁊ hoc dicit Lau.officiales p̄latorum frequentare contra ſubditos quod dicit imputandum p̄latis qui emolumēta recipiunt⁊ ſanctuaria dei vendunt.arg.lxij.diſt.ſalomitane.dicit etiam q̄ forte putabant ſibi licere ex p̄cepto domini qui miſit populum Iſrahel furtim recedere cū auro egyptiorum.xvij.q.v.dixit.⁊ dicit ¶Dau.q̄ illi de marchia anchonitana multum docti ſunt in iſtis fallacijs⁊ in hoc alios fallunt⁊ non falluntur.⁊ ſic grauius peccant.xxi.q.ii.homines. ¶Quinto nota.q̄ quandoq; ſubtilitas reprobatur qđ eſt hic quia accipitur in malam partem.quandoq; in bonam de ſer.capellanus. ¶Sexto nota.q̄ maleficijs eſt precludēda via quātum poſſibile eſt.de hoc in glo.iij. Ben.dicit q̄ ꝺ quantum poſſibile ītē.quia male hominū voluntates nō poſſunt ad plenum coerceri.autē.de nupt.§.mittores.colla.iij. xxxi.q.i.hac ratione. ¶Septimo no.q̄ queſtores nō admittuntur niſi habeāt litteras aplicas vel diocesan. nec tūc etiaz permittuntur populo predicare vt hic. Ex hoc no. ¶Paul.q̄ hic admiſſio⁊ permiſſio etiā tollerativa vel patientie ꝓhibet vult dicere q̄ aliqñ ſecus de preben.cū iam dudū.ſed ſi tollerantia reprobatur ꝓpter periculuz aīaz multis incūbens.vt dicat.j.in littera.⁊ dicit ¶Dau.q̄ iſt non pmittunt predicare quia hoc officiū ad eos nō ptinet ſed tantū charitatiua ſubſidia petere⁊ indulgentiā ſi quā habēt exponere.de here.vt officiū.§.cōpeſcendi.li.vi.pro hoc:quia officiū p̄dicandi competit illis ſolis quib⁹ eſt de iure cōceſſū.vel qui ad hoc fuerint inuitati.de here.excōicamus.§.quia vero.⁊.c.cum ex inuncto xvi.q.i.adijam⁹.ō ſepul.cle.dudū.ꝺ.i eccleſijs. ¶Octauo

no.q̃ littere questoꝝ debent ꝑ dioc̃anos diligenter exa3ia
ri ne aliquid fraudis cõmittat.⁊ dicit ℣au.q̃ possit fraus cõ
mitti vt q3 asserent plus cõtineri in litteris q̃ ꝙneret vel vte
retur falsis litteris ꝓ veris qđ sepe euenit.⁊ quia talia sũt pi
culosa.ideo debẽt littere examiari diligẽter in bulla carta di
ctamine ⁊ alijs maxime qñ exorbitãt a cõmuni forma. ꝓ hoc
de cri.fal.licet.⁊.c.quã graui. de rescrip.c.ij. de offi or.ex pte.
de ver.sig.noueri it. ℒau.dicit q̃ licet p̃lati debeant examina
re litteras questorum.non tamen debẽt eas vendere q̃ nõ ser
uant non attendentes q̃ in talibus cõmittitur ſymonia. de ſy
mo.c.i. Itez q3 questores care emunt querunt per fas ⁊ nefas
vnde soluãt ⁊ grauamina inferunt ad instar illoꝝ de quibus
de iude.ex speciali.fit aũt hec examinatio per dioc̃anũ vt in
littera.⁊ dicit ℒa.q̃ de ipsa examiatione debet cõstare ꝑ lit
teras dioc̃ani.alꝫ prelati inferiores tales non admittent.
¶ℴ p.in eo qđ dixi in.ij.no.q̃ simplicitas excusat. ⁊ sic con
tra.xvi.q.i.si cupis.xxxix.di. ℣de.Sol. ℣au.q̃ simplicitas
diseret oĩ ꝓria reꝓbatur vt in ꝓrio.ℒau.plenius extendit
dicens q̃ est multiplex simplicitas.quedã cõtraria dolositati
⁊ hec bona.ij.q.vij.sancta quippe rusticitas.⁊ simplicitas. de
hac dicit habete simplicitatẽ colũbe ⁊ astuciã serpentis ne cu
q̃ machineris dolũ vel dolo alterius ſuꝑplanteris. d.c. si cu
pis.vbi de hoc.quedam est que prouenit ex ignorãtia que di
citur ꝓria discretioni ⁊ hec reꝓbat.d.c.petrus.vbi cassata fu
it electio quia electus erat simplex ⁊ insons.⁊ hodie talis etiã
ꝓmotus remouetur.de eta.⁊ quali.c.vlt.sed olim dabat co
adiutor.vij.q.i.peruti.⁊.c.quia frater.de hoc per ℣Hostiẽ.de
sum.tri.dãnamus in ver.simplex oĩno. ¶ Secũdo opp.i eo
qđ dicit q̃ litteras questoꝝ examinãt episcopi q̃ etiã archiep̃s
hoc possit.e.ti.c.i.li.vi.vbi ꝓmittit archiep̃o mittere litteras i
fauorem questorum per totã ꝓuinciã? Sol. ℒau.q̃ ibi ẽ du
plex littera.nã quedam littera habet q̃ archiep̃s põt eosdem
subiectos ꝛc̃.⁊ tunc ꝓcedit ꝓriũ alia littera habet cosdẽ suffra
ganeos ꝛc̃.⁊ ꝙcordat tũc quasi velit q̃ licet habeãtur lr̃e archi
ep̃i adhuc debẽt cõfici lr̃e ep̃i.q3 lr̃e archiep̃i sũt tñ exhortato
rie vt ibi dicit. dic q̃ cõis lr̃a est cosdẽ suffraganeos ꝛc̃. sed q̃
cunq3 sit ibi lr̃a nõ obstat:q3 sup benigna recepti ne questoꝝ
põt archiep̃s facere lr̃as exhortatorias per totã ꝓuinciã vt ibi
⁊ etiã cõcedere lr̃as remissionis.e.ti.nostra.nec oportet q̃ ap
probent̃ per suffraganeos.quantũ tamen ad hanc lr̃am:quia
noiatim loquit̃ de dioc̃anis ep̃is.dic q̃ non sufficit q̃ lr̃e q̃
storum sint exaiate per archiep̃m nisi quo ad suã dioc̃esim. sꝫ
in alijs dioc̃esibus exaiari debent per dioc̃anos ep̃os. ⁊ hoc
q3 examinatio ꝓtim est fori cõtentiosi vt coherceant̃ fraudes.
¶ Tertio op.q̃ questores elemosinaꝝ libere ꝓmitti debeãt
elemosinas querere cum elemosine ꝓcedãt ex charitate dan
tium que nõ est restringenda.ar.de dona.c.i.potissime.quia
videnť ꝙcernere foꝝ ꝓriale in quo ꝓcedit qđ dicit q̃ lex non
ẽ imꝑposita iusto.de regu.licet. Sol.colligit̃ ex littera.hoc enĩ
fit ad obuiãdũ fraudibus.de quibus.ſ.in.vij.no. dicit etiaꝫ
℣de.de ancha.q̃ sicut mẽdicantes validi sunt arcendi ⁊ puni
endi.C.de maledi.l.i.li.xi.ita questores non debent admitti
nisi ꝓmo discutiat̃ vtrũ ecclesia ꝓ qua querũt indigeat. nã
si non indiget non videt̃ admittẽda.dic q̃ ratio ꝑcedẽs magis
cõuenit lr̃e.hec tñ inquisitio laudabilis est sed nõ habet fieri
per dioc̃anũ nisi quãdo de nouo aliqua ecclesia vellet incipe
re questum.sed quo ad ordines mendicãtũ ⁊ nõnulla hospi
talia ab antiquo exercentia questũ auctoritate aplice sedis sal
tem tacita hec inquisitio fieri nõ potest per dioc̃anũ ad effe
ctũ impediendi questum sed ꝓhibẽdi fraudes vt predixi.
¶ Quero de quibus questoribꝰ hic loquit̃ glo. elemosinaꝝ
Sol.q̃ de questoribus elemosinaꝝ.⁊ dicit ℣au.q̃ isti dicũ
tur a questu.questores aũt iudicioꝝ de quibꝰ in glo.dicũta q̃
rendo.q3 querẽdo ⁊ interrogãdo debẽt cuncta rimari. xxx.q.
v.iudicantẽ. Alij sunt questores dicti a genere querẽdi pecu
niã.alij a liberis eligendis ⁊ querẽdis.ff.de offi.questo.l.vna
℣aul.⁊ in hac glo.ibi forus.⁊ in aut̃.de questore.p̃to.C.ō
questo.l.vna.li.rij. ¶ Secũdo quero in eo qđ dixi.ſ.in.ij.
ℨrio de litteris per archiep̃m cõcessis questoribus qđ exami
bunt̃ per dioc̃anũ quid si dioc̃anus malicioſe ⁊ sine cã ta
les nõ admittit.quia non placet ſibi questores archiep̃i ire per
dioc̃esim an archiep̃s poterit ex hoc dioc̃anũ vel eius offici
alem in hoc delinquentẽ vel etiã negligentẽ cõcedere litteras
punire. ℒau.arguit q̃ sic maxime si sine cã palã ⁊ publice hoc
facit cũ videat̃ ex hoc eius iurisdictiõem saltẽ volũtariũ noto
rie offendere.de pe.romana.in fi.li.vi.licet enim archiep̃s in
hoc non habeat iurisdictiõem.dat enĩ solas litteras exhorta
torias iuxta formã.c.eo.ti.cum ex eo.⁊.c.i.li.vi.debet tñ pos
se cohercere impedientes.alꝫ illa ptãs parũ ei valeret.arg.de
offi.dele.ex lr̃is.idem Gen.⁊ Jo.an.e.ti.c.i.li.vi.⁊ põt hoc
teneri non per rõnem ꝓmissam.nam qui habent voluntariã
iurisdictiõem tñ nullã habent cohercendi ptãtem.⁊.c.ex lr̃is
ꝑalle.loquit̃ de eo qui habet iurisdictiõem contẽciosam.ſz est
alia ratio quia archiep̃s est iudex ſuffraganeoꝝ.de offi.or. pa
storalis.⁊ vicarioꝝ generaliũ ipsoꝝ.ō offi.vica.c.i.li.vi.⁊ hoc
in his in quibus vicarij delinquũt in officio.d.c.i.vbi de hoc
in glo.iij.põt ℨ archiep̃s eos delinquentes punire. deliquũt
aũt sine cã ꝓhibendo tales questores. ¶ Tertio quero an ar
chiep̃s ꝓ quolibet pio opere possit questores mittere ꝑ totaꝫ
ꝓuinciaꝫ.videtur q̃ non per.c.i.e.ti.li.vi. vbi solũ ꝓmittitur
hoc quo ad questores ꝓ fabrica ecclesie metropolitane. Jn ℨ
rium quia per illud.c.non est ptãs archiep̃i imutata per quã
potest dare litteras remissionis per totã ꝓuinciã.c.ti.nostro.
So. ℒau.tenet hoc vltimũ dicens q̃ id qđ dicit̃ de fabrica.i
d.c.i.ponit̃ cã exẽpli.⁊ sic non restringit̃ ius antiquũ.ar.ff. de
legi.non pũt. ℣de.de an.de hoc dubitat:q3 cũ in dioceſi suf
fraganei archiep̃s nihil possit nisi quatenus reperit̃ iure cõces
sum.de offi.or.pastoralis.in ꝓn.non debet id qđ dicit̃.in.d.
c.i.de fabrica ad alia extendi.ff.de legi.qđ vero. de acqui. re.
do.in agris.dic q̃ opi. ℒau. vera est per id quod dixi.ſ.e.q.
nã archiep̃s põt dare lr̃as remissiõis per totã ꝓuinciã ⁊ sic in
re reperit̃ hoc expressũ nec est extẽsio. ¶ Quarto quero quõ
habz se hec cle.ad.c.ex eo.e.ti. Glo.hoc addit? Sol.q̃ addit
illo cõsilio id quod hic dicit̃ in ver.litteras. ⁊ dicit Steph.q̃
hoc fuit additũ ꝓpter multas falsitates que cõsueuerũt in his
cõmitti que per curatos nõ de facili deꝑhendũtur. ¶ Quin
to quero an dioc̃esani cum examinãt litteras aplicas questo
ribus cõcessas poterũt de ipsis iudicare? Sol. ℒap.q̃ non. de
iudi.cum venisset.sed si dubitabit̃ de ipsis cõsulẽdus erit papa
cuius est extimare quez modũ sui ꝓuilegij esse velit. de offi.
or.ordinarij.ℨ.si vero.li.vi.si aũt apparent vere ⁊ sine defectu
dabunt eis litteras testimoniales.sed si apparent defectuose
eas repellent.ꝓ hoc qđ no.in.d.c.cũ venissent.⁊.c.ordina
rij.ex his infert ℒap.q̃ quis cognoscere põt de re de qua nõ
potest iudicare.simile de rescrip.cuz cõtingat.in fi.de paulic.
cum persone.lib.vj.⁊ quod no.xxj.q.i.frater.in glo.pe.regu
lariter tamen minor non cognoscit nec iudicat de facto maio
ris.xxi.dist.inferior.de ma.⁊ obed.in.c.cum inferior.de elec.
cle.ij.ꝓ predictis quod no.de offi.dele.super eo.de re iud.
decetero.ꝓ ⁊ contra est.quod no.de offi.vica.licet.li.vi.di
cit ℒapus q̃ de facto maioris cognoscere vel iudicare potest
tantum tunc quando in iure hoc exprimitur alias non nisi no
torium sit factum maioris esse nullum ⁊ sit ita notoriuz q̃ nõ
eget examinatione nec inficiari potest quo casu minor non iu
dicat de facto maioris nec iudicialiter cognoscit.sed tantuz de
clarat illud non obstare ⁊ eo non obstante contrariũ facit vel
impedit illud effectum habere.de etate ⁊ quali.cã te.ꝓ hoc
quod not.de appel.sollicitudinem.de rescriptis.statutuz.in
fi.li.vi.

ℨ. Ad hec multiplici. Octo sequentibꝰ concedant.primꝰ
abnisus.dispensent secundus.absoluant tertius.remittant q̃r
tus.relaxent quintus.extrahant sextus.indulgeant septimꝰ
absoluant octauus. ¶ Nota q̃ inferior episcopo non concedit indulgentias.de hoc in glo.hoc enim.⁊.ℨ.in.iij.q. ¶ Se
cundo nota q̃ inferior episcopo concedendo indulgentias tũc
dicitur abuti qñ hoc facit motu proꝓrio⁊ sic si ex commissione
eius qui habet potestatem non dicatur temeritas. ¶ Tertio
no.q̃ super votis non dispensat inferior episcopo. de hoc in
glo.hoc etiam.⁊.ℨ.in.viij.q.⁊ in hac glo.ibi episcopoꝝ.nisi sit
votum vltramarinũ.quia tunc spectat ad solum ꝑpam. de vo
to.ex multa.an aũt papa dispensare possit in voto cõmẽtie.re
mittit ℣aul.ad no.de sta.mo.cum ad monasteriũ.⁊ ibi di
citur q̃ ex causa põt. ¶ Quarto no.q̃ ℨstores nõ põt absol
uere a ꝑiurijs hõicidijs vel alijs peccat̃.⁊ dicit ℣au.q̃ ideo
hoc est quia non sunt sacerdotes propꝛij cõfitentium.e.ti.oĩs
nec sup hoc ꝓuilegiati.de sepul.cle.dudum.ℨ.si vero.de ꝓ
ui.cle.i. ¶ Quinto no.q̃ questores nõ põt remittẽ male ab
lata.de hoc in glo.vide.⁊ dic q̃ maxime redarguun̄.quia re
cepta aliqua quantitate remittebant residuum. nam vt dicit
℣au.hoc casu non procedit transactio vel compositio.q3 re
ceptio istius pecunie debet fieri nomine pauperũ ⁊ in eoꝝ vti
litatẽ cõuerti.vnde recipiẽs quicũq3 sit ille de ea nõ põt trãsi
gere.ar.de offi.vica.c.fi.in fi.li.vi.nisi sup hoc sit ꝓuilegiatus

a papa. dic ꝙ licet non poſſit remitti qñ quantitas eſt certa. tñ ordinarius talia male ablata taxare habet quãdo ſunt incerta de vſu. q̃ p̃. §. ceterum. li. vi. Ben. reddit aliã rõnez quare ꝑ hibet remiſſio male ablato ꝙ recepta aliqua quãtitate que eſt ſymonia abſoluere pro pecunia etiã ſi alꝫ poſſet abſoluere. de ſymo. ad aures. ⁊ hec etiaꝫ vera. ⁊ de his incertis. j. q. v. ⁊. xi.

¶ Sexto nota. ꝙ non poſſunt queſtores remittere tertiam vel quartã de iniũctis penitẽtijs. de hoc in glo. idem. que dicit idẽ de alia quota. idẽ ☞au. dicẽs ꝙ ſup hoc aliqui erãt p̃uilegiati. vt illi de hoſpitali rõciuallis qui habebãt p̃uilegium dimittendi ſeptimã partem. ſed oĩa talia p̃uilegia hic reuocãt de hoc eo. ti. cũ ex eo. ⁊. c. indulgenti. li. vj. ¶ Septimo not. ꝙ humana ope nõ p̃ſit aĩe liberari a purgatorio. de hoc in gl. cum ſint. ⁊. j. in. i. ꝓ̃rio. ⁊. q. xiij. ⁊ per Tho. iiij. ſen. di. xlv. arti. ij. ⁊ dicit Lau. ꝙ iſti volebãt ſe extẽdere vltra q̃ clauis pe. Cum dictũ eſt q̃cunq; ligaueris ſup terrã. nõ dicit ſub terra. ſed forſan vt ipſe dicit nõ p̃mittebãt eos ſubterrari ſed faciebant poni deſuper in feretro. de hoc. xxiiij. q. ij. §. i. in fi.

¶ Octauo no. de remiſſione plenaria peccatoꝝ quã queſtores facere nõ p̃ſit. ⁊ dicit Ben. ideo eos hoc non poſſe qꝛ ſine cõtritiõe talis remiſſio nõ põt obtineri. ſubeſt ⁊ alia ratio quã dixi. §. in. iiij. no. quia ad iſtos nõ pertinẽt hec que ſũt fori penitentialis. tñ etiã ſi p̃uerent nõ p̃ſit facere talez remiſſiõem plenariã. vt dico in ſe. no. ¶ Nono no. de abſolutiõe a pena ⁊ culpa. ꝯ ꝫ in gl. iſta eſt ſimile. de p̃uile. cle. i. in p̃n. vbi dixi. q. xxiij. ⁊ dicit Lau. ꝙ licet offenſam ſeu culpã in deũ cõmiſſam non poſſit aliqs citra verbuz dei remittere qõ dixi in d. q. xxiij. reatũ tamẽ ſeu culpã in eccleſiã militantẽ cõmiſſas ipſe papa eius ſponſus remittere põt rõne clauiũ ⁊ vicariatus ſibi cõmiſſi ⁊ talem remiſſiõem a pena ⁊ culpa facit in anno iubileo qõ etiam dicit glo. Dic tñ ꝙ hec nõ eſt ꝓpria locutio ꝙ fiat abſolutio a pena ⁊ culpa qõ dico in ſe. no. ¶ Decio no. ꝙ qñq; p̃mittit̃ loqui per verba ip̃ropria ad aliqd clarius exp̃mendũ. ſic enĩ loquit̃ hec littera ibi a pena ⁊ culpa. ſed tũc debet aliquid addi qõ denotat locutiõis ip̃ropꝛietatẽ. ꝑ hoc lr̃a ibi vt eoꝝ verbis vtamur. ⁊ de hoc in glo. concordat. ⁊ ꝑ hoc qõ dixi de p̃uile. cle. i. in p̃n. in. ix. no. ¶ Undecimo not. ꝙ ꝓuidendũ eſt ne cenſura eccleſiaſtica vileſcat vel clauiũ auctoritas deducat̃ in contemptũ. ꝓ hoc. d. cle. i. de p̃uile. de cõſue. cum inter. ⁊ dicit Ben. ꝙ hoc induc̃t ob frequẽtationem nimiã remiſſionũ. ſimile de offi. preſi. obſeruãdum. naz omne rarũ carum. lxxxiij. di. legimus. lix. di. ſi officia. anẽ. de cõſul. §. pen. colla. iiij. ¶ Duodecimo nota. ibi decetero ꝙ conſtitutio concernit futura. de conſti. c. fi. dicunt tamen per hoc Lau. ⁊ Ben. ꝙ per hoc nõ approbat p̃ius facta que nõ tenebant. quia vmbra quedam oſtendebatur in opere. veritas autem non ſuberat in effectu. de conſue. q̃to. ⁊ dicit Bẽ. ꝙ dicit decetero ꝓpter id quod ſequitur de p̃uilegioꝝ reuocatione. ¶ Decimotertio no. ibi acceptari. ꝙ hic non requiritur delictũ pfectum. cõcor. de pe. di. i. ſi quis tam. ⁊. c. maſculum. ⁊. c. ſi quis nõ dicam. ¶ Decimoquarto no. ibi locis ordinibus vel pſonis. ꝙ hoc caſu pariter reuocant̃ p̃uilegia cõceſſa locis ⁊ ordinibus ſicut pſonis. concor. de ſen. ex. alma. li. vi. de hoc. j. q. xv. ¶ Decimoquinto no. ibi talia q̃ſumendi ꝙ reuocãt̃ p̃uilegiũ de quo timeꝫ ne tendat in abuſum. de ꝯ ciũ ſuggeſtũ. ⁊ dicit Ben. ex hoc ſumi ꝓuerbium ꝙ oportunitas facit quem peccare ⁊ diuitie faciũt ſtultizare. talis aũt opportunitas tollenda eſt vt hic. ⁊ de vi. ⁊ ho. cle. cũ ab oĩ. ſicut per cõtrariũ p̃paranda eſt opportunitas ad bonũ. de elec. cuz ex eo. li. vj. de ſta. mo. cle. ne in agro. §. rurſus. ¶ Decioſexto no. ibi quãtũ ad premiſſa. ꝙ per hanc reuocatiõem tollũt̃ p̃uilegia ſolũ quatenus cõcedebant ptãtem in premiſſis. ⁊ ſi ſic quid aliud cõtinebãt. illud enĩz non tollitur quod nõ mutatur ⁊c̃. C. de teſta. l. ſancimus. ſimile de hereti. cle. i. in fi.

¶ Op. in eo qõ dixi. §. in. vij. no. ꝙ humana ope nõ poſſũt hoies extrahi de purgatorio. nã talibus aiabus ꝓſunt ſuffragia viuentiũ. xiiij. q. ij. aĩe. no. e. ti. ꝙ aũt. Glo. cũ ſint. ſtat contrario. videt̃ tamẽ habere hunc intellectũ ꝙ ſimpliciter extrahere de purgatorio ſolus deus põt: quia ibi exiſtentes ſũt iudicio dei reſeruat̃. ſed ſuffragia viuentiũ ꝓſunt vt deus miſeretur ⁊ citius extrahat de hoc. j. q. xiij. ¶ Secũdo op. quia videt̃ inſufficiens ꝓhibitio que fit in eo quod inhibet per que ſtores hoc fieri vel attẽptari. non enĩ ꝓhẽdit exceſſus quos faciunt dicendo cum dicere ⁊ facere ſint diuerſa. de hereti. cle. vlt. ver. nõnulla. ibi dicunt faciũt ⁊ cõmittũt. So. ☞aul. ꝙ ex hoc verbo fieri hic colligitur quod dicẽdo quis dicit̃ facere ⁊ delinquere ſicut ⁊ faciendo dicit̃ negare cõfiteri ⁊ p̃dicare. xi. q. iij. extimant. xxij. q. v. cauete. de his que fi. a ma. par. ca. ex ore. qõ nõ. ⁊ hoc ꝓcedit in diſpoſitione iuris cõis. ſed in diſpoſitione reſtringibili vt ſint ſtatuta videtur ꝓcedere ꝓmuz ꝙ aliud ſit dicere aliud facere licet impropꝛie dicẽdo fiat vt nũc dixi. ¶ Tertio op. in eo qõ pariter reuocat p̃uilegia cõceſſa ordinibus ⁊ pſonis cũ debuiſſet diſtinguere. de p̃uil. nec aliqui. li. vj. Glo. qñq; ſol. ꝙ qñq; fit talis diſtinctio. ⁊ ſic vult dicere ꝙ non ſemp eſt neceſſaria. ⁊ dic ꝙ hic ſuberat cauez rõ quo ad ordines ⁊ pſonas. nõ ſic. in. c. ne aliqui. ¶ Quero qd operant̃ indulgentie ꝓceſſe a veris p̃latis? Sol. Ben. remittit ad no. c. ti. qõ aũt. vbi dixi. ⁊ de p̃uile. cle. i. in p̃n. q. xxiii. ⁊ de hoc plene per Baſpa. de cal. ⁊ Bal. de pen. noſtro. ī repetitione. ¶ Secũdo quero ſi cõceſſa eſt indulgentia viſitãti certã eccleſiã tali die an viſitans pluries habet pluries idulgẽtiam? Math. querit ⁊ non ſol. dic ꝙ ſic. vt no. c. ti. cũ ex eo. ⁊ idẽ dixi de p̃uil. cle. i. ver. quibus. ¶ Tertio quero ad quẽ ſpectat has indulgentias cõcedere. Glo. i. dicit ꝙ ad eꝑos nõ ad inferiores. La. hoc latius ꝓſequit̃ dicens ꝙ hoc ſpectat ad papam legatos archiep̃os ⁊ ep̃os. eo. ti. cũ ex eo. ⁊. c. noſtro. ⁊ c. i. ⁊ vlt. li. vi. de exceſ. ꝓla. accedẽtibus. ⁊ de legato. not. de offi. lega. c. fi. ¶ Op. ad hec quia etiã ſacerdos põt in foro penitentie indulgẽtiã ꝓcedere ſibi cõfitẽti. ar. de pe. oĩs. ⁊. c. de⁹ qui. Sol. Lap. ꝙ generales ⁊ publicas indulgẽtias ꝓcedere p̃ſit ſolus papa ⁊ alij prelati ſupradicti. qꝛ ſũt dignitatis ep̃al p̃lati vero inferiores ꝓcedere nõ poſſunt. imo nec electus ⁊ cõfirmatus in ep̃m nondũ cõſecratus. de exceſ. p̃la. accedẽtibus vbi de hoc no. Hoſt. nec capitulũ eccleſie cathedralis vacante ſede. no. archid. e. ti. c. i. li. vi. In p̃uato aũt ⁊ in foro p̃nie fatet̃ Lap. ꝙ ſacerdos ſibi confitenti põt eas cõcedere qõ no. Hoſtt. in. e. ſũ. in rubrica. de remiſ. §. quis poſſit. ⁊ arch. e. ti. c. vlt. li. vi. dic vt dixi de p̃uil. cle. i. ver. quibus. q. ij. Baſpa. e. ti. noſtro. in repetitiõe refert Jo. cal. tenuiſſe id quod tenet Tho. iiij. ſen. di. xx. q. iij. arti. iij. vbi dicit ꝙ effectus clauis in ris cõis non pertinet ad diſpenſatiõem ſacramentoꝝ ſed ad diſpenſatiõem bonorum cõium eccleſie. ideo legati etiam nõ ſacerdotes indulgentias facere poſſunt. ⁊. e. di. q. iiij. art. ij. dicit ꝙ poteſtas faciendi indulgentias conſequit̃ iuriſdictionez ⁊ ſic etiam non ſacerdotes dũmodo habeant iuriſdictõz eas dare poſſunt. ⁊ ſic electus confirmatus non ſacerdos hoc poteſt. ⁊ per hoc idem videtur dicendũ de capitulo ſede vacante tamen quia nec omnia iuriſdictionalia in capitulũ tranſeunt vt deponere abbatem vel clericum. vt no. lxxix. di. nullꝰ. ij. ſecus dicit Baſpar. de capitulo. ꝓ hoc quod no. de here. cle. i in glo. hec littera. ⁊ quia de capitulo non reperitur iure cautũ ar. ii. q. v. conſuluiſti. item nec theſaurũ eccleſie poteſt diſpenſare niſi cui reperitur permiſſum. ex predictis etiã inferꝫ ꝙ ex conſuetudine inferiori poteſt cõpetere prelato poteſtas concedẽdi indulgentiã. qꝛ cõſuetudo iuriſdictiõem dat. de foro cõpe. cum contingat. ⁊ hoc placet Jo. cal. ipſe autez Baſpar. tenet cõtrarium: quia talis conſuetudo caret ratione cum per eam rumpatur neruꝰ eccleſiaſtice diſcipline. de cõſue. cum inter. Ꝟ enim competit epiſcopo vt hic. ergo non inferioribus ne ſint duo capita quaſi monſtrum. de offi. or. qñ. Ad aliud ꝙ conſuetudo dat iuriſdictõem. reſpondet ꝙ debet intelligi de modicis. non enim poteſt dare poteſtatem deponẽdi clericos. de elec. tranſmiſſam. dic ꝙ electus cõfirmatus etiam non ſacerdos hoc poteſt vt predixi cũ hec conceſſio ſit iuriſdictiõis ⁊ nõ ordinis ep̃alis. de exceſ. prela. accedẽtibus vbi dixi. ad euitandas tamẽ opi. tutius eſt vt ꝙmittat alteri epiſcopo qui ſuo nomine hoc faciat. ar. de elec. ſuffraganeis. de capitulo etiã videtur ꝙ poſſit ex quo eſt iuriſdictionis. tamen cõuenit teneꝫ ꝓrium quod dixi. de here. cle. i. ver. duro. q. xi. ⁊ hoc tenendo dic ꝙ ꝛ hoc ſit iuriſdictionis eſt etiã dignitatis epiſcopalis. ꝯ exceſ. prela. accedẽtibus. ⁊ ſic nõ tranſit ad capitulum. ⁊ ſimilit̃ ꝙ non tranſit in inferiorem ep̃o rõne ꝙſuetudinis generalis qua ſibi cõpetit iuriſdictio. ſecus de ſpãli q̃ haberet talia ꝑ ip̃z fieri poſſe. ꝑ hoc. d. c. accedẽtibus. ibi niſi ex ſpãli conceſſiõe vl̃ alia cauſa legitima. ⁊ tunc ceſſat ratio Baſ. quia ratione talis cõſuetudinis iſte legitime hoc faceret. ¶ Quarto q̃ro qd requirit̃ vt indulgẽtie valeãt? ſol. La. ſm Guil. Altiſiodorenſem. qõ dic vt plenius no. e. ti. qõ aũt. ¶ Quinto q̃ro ſi qs ꝓbabili erroꝛe ductus putat alicubi eſſe indulgẽtiã vbi nõ eſt puta qꝛ ꝑ nõ hũtem ptãtem quẽ putauit habere cõceſſã ẽ idulgentia pontifẽtibus admittendũ certo hoſpitali. an hoc putãs ⁊ tribuẽs aurilĩ gaudebit indulgentia? videt̃ ꝙ ſic. ſi erroꝛ fuit ꝓbabilis. ff. de of. ꝑto. barbarius. de biga. nup. itẽ deus attẽdit cor. xxij. q. v. piurare. In ꝓrium qꝛ veritas ꝑferꝫ opinioni

viij.di.in.c. veritate. maxime in ſpūalibus in quib⁹ nō ſoluz
p̄ſert opinioni ⁊mo ⁊ iuriſdictioni que eſt maioris virtutis. x
xv.q.vj.§.his ita. ſic no.archi.de vo.c.vno.li.vj.de offi.de
l.cum plures.c.li.qō eſt notandū. ſic alle. Oldra.in cōſi.clx
xvij.archi.tū ſolū dicit q̄ p̄fertur cōi opinioni ⁊ hoc etiā notā
dū ⁊ bene facit ad ꝓpoſitū ⁊ hāc ꝑtem tenet Oldra.in dicto
cōſilio. p hoc de elec. dudū. vj. ibi dānabiliter ſunt decepte. ⁊
ē.e.clc.in pun. ibi ſimplices decipiāt nō enī dec perent ſi con
ſequerent indulgētiā. item ibi etiā dicit q̄ hoc cedit in periculū
aiarū. Ad id qō dicit de errore ꝓbabili. dic q̄ nō ſemper
ſufficit. ⁊ dic vt no.in.d.l.barbarius. ⁊ de elec. nihil. ⁊ hoc ca
ſu hoc nō ꝓdeſt. q̄z non agit de fauore publico ſed de priuata
vtilitate. ad illud qō dicit q̄ deus cōſiderat intentiōem. dicit
Oldra. q̄ vez eſt quo ad hoc vt actus dicat bonus vel mal⁹
meritorius vel demeritorius. nō quātū ad quātitatē pene vel
p̄mij. hoc etiā reſpectu cōſiderat veritas. ff. de iniur. cū qui. §
ſi iniuria. de fur. vulgaris. §. ſi quis. ⁊ facit qō no. de ſen. ex. i
audientia. xxxiij. q. i. in ſūma. ¶ Sexto q̄ro hoc p̄ſuppoſito
qō dixi in ꝓxi. q. an poſſit datū ob hāc cāz repeti? Sol. ff. de.
de an. q̄ ſic. tāquā datū ob cāz cā nō ſecuta. p ti. ff. ⁊. C. de cō.
ob cau. ⁊ hoc ſi pecūnia eſt penes decipiētē. ſecus ſi trāſlata eſt i
eccleſiā. nam tūc eccleſia nō tenet niſi facta ſit locupletior. ⁊mo
etiā ſi ſit facta locupletior. videt nō teneri. q̄z ſolutū falſa opi.
cā pietatis nō repetit. ff. de cōdi. inde. cū his. §. mulier. hoc tñ
vltimū dicit dubiū. dic hoc vltimū indiſtincte verū q̄ nō eſt
locus repetitioni etiam ſi pecunia ſit apud decipiētes. q̄z intui
tu dei ſoluta fuit ⁊ ſic applicāda eſt pijs vſibus. ⁊ q̄q̄ ſoluens
nō fuerit alīs ſoluturus tamē nō fruſtra ſoluit. q̄z ex non habe
at indulgentiā hz tñ meritū elemoſine. p hoc q̄z talis dol⁹ re
ſpectu ipſi⁹ decepti dicat bon⁹ exquo ꝓuocat ad meli⁹. de do
lo. cū dilecti. ¶ Septimo quero an indulgētia ꝓfit exñtibus
in purgatorio? de b.j.e.q.xiij. ¶ Octauo quero in eo qō di
xi in.iij.no. de diſpēſatione ſup votis quis poſſit ſup voto di
ſpenſare? So. colligit ex eodē tertio no. q̄z cp̄s ⁊ ſuperiores tñ
Alb ath. ꝓſequit referens qō no. Jn. de vo. c.i. ⁊ qō ibi dixi
q.i.ij. ⁊. iij. ⁊ dicit Alb ath. ſpāle in voto cōtinētie in quo nul
lus poteſt diſpenſare. dic q̄ imo papa pōt ex cā. qō dico in. e.
c.i.q.iij. vnde etiā pōt diſpenſare q̄ exñs in ſacro ordine con
trahat mīmoniū. vt dico in. e. q. ⁊ de hoc in regla ſemel de
li. vj. ¶ Nono quero ſi papa ſine cā diſpēſat cum aliquo an
ille ſit tut⁹ quo ad deū? ſol. Gen. remittēdo ad no. de voto. ſi
eſt. ⁊ ibi dicitur q̄ nō eſt tut⁹. qō maxime ꝓcedit ſi ad inſtātiā
vouentis diſpenſauit vt dico in. e. c. ¶ Decimo q̄ro i eo qō
dixi in. v. nota. de male ablatis incertis ad quē ſpectat talium
diſtributio? ſol. La. referens id qō no. Alost. de iude. cū ſit.
vbi dicit q̄ ad ep̄m loci. idē no. de vſur. cū tu. ⁊ in ſum. de pe.
§. cui. v. tu dic. ⁊. §. vlt. ſub. §. que forma. v. vbi vero. idē Jo.
an. e. ti. c. ij. li. vi. ⁊ in regula peccatū. e. li. archi. xiiij. q. v. nō ſa
ne. ⁊ de teſta. religioſus. li. vi. dicit q. c. cū ſit loquit i mōo cu
ius bona erant diſtribuenda ⁊ ipſe erat ſuſpectus e rea diſtri
butiōem faciendā in paupes xp̄i. ſecus in xp̄iano qui tenet ad
male ablata. nam ſi executorē dimiſit ille diſtributiōem faciet
ſi non dimiſit tenet ep̄s. ar. de teſta. tua. de vſur. cum tu. idez
cōſuluerūt Jo. cal. ⁊ Recuperus. La. vero elegit viam me
diā dicens q̄ in ablatis incertis in quib⁹ trāſlatū eſt dñiū nec
cōpetit receptio. ꝓcedit opi. archi. exemplū. xiij. q. v. non ſa
ne. in his añt in quibus dñium nō tranſſert vel ſi trāſſert cōpetit repetitio. ꝓcedit alia opi. exemplū. de ꝓbeci. ex trāſmiſſa
p hoc qō no. archi. i. q. i. nō putanda. rō diuerſitatis. q̄z primo
caſu ille qui habet male ablata pōt inde facere elemoſinam.
q̄z habet ius dñij licet illicite. ideo de ſuo pōt facere diſtributiōem per ſe vel per aliū ꝓut vult. d. c. nō ſane. ſecūdo vero ca
ſu nō pōt ex his inde facere elemoſynā. q̄z nō habet ius domi
nij vel non ꝓfecte habet exquo cōpetit repetitio. nā etiaz ſi nō
exſtent hi qui bus facienda eſt reſtitutio nec ſui heredes. tamē
erogatio facienda eſt in paupes non per eū qui ſuſpect⁹ eſt cū
teneat ad reſtitutiōem. item quo ad paupes eſt extrane⁹ ſed
facienda eſt per ep̄m qui eſt pater pauperū ſiue dioceſis tanq̄
ordinarius. de iude. cū ſit. de excep. venēs. de relt. do. c. i. ⁊. c.
de xenodochijs. ¶ Op. ad hoc. d. p̄al. c. cū ſit. q̄z ibi logt i ca
ſu quo trāſſert dñium vt in officiali ⁊ tñ requirit ep̄i diſpēſatio. ſol. La. q̄ ibi de infideli ⁊ ſic ſuſpecto vt p̄dixi. qō autē
dixi tñ eſt debet intelligi de fideli. itē ibi nō trāſſert dñium. de
hoc de teſta. religioſus. per Jo. an. i. d. c. cū ſit. ⁊ de ſepul. cle.
dudā. ver. ſi vero. q. añpe. ⁊ de priuil. cle. i. ver. qb⁹. in. ix. no.
refert etiā La. in additiōe id qō no. Jo. cal. in. e. c. cuz ſit. vbi
ponit diſtinctiōem ſuperiorem an tranſſerat dñium vel nō. d.
cit etiā aliter vt ibi dixi vbi cōcludo q̄ valz erogatio legit me
facta per quēcūq̄z. ſed ante factū pōt eps̄ ꝓhibere ex cā ⁊ gene
raliter ſolent per ꝓſtitutiōes ſynodales ſibi reſeruare ⁊ tūc di
ſtributiōes facit temere. ⁊ ꝓ hoc iſta lra. ¶ Undecimo quero
in eo q̄ iſti remittebāt male ablata an hoc poſſit fieri p legiti
mū ſuperiorē? ſol. La. referens Alost. dixiſſe q̄ in his in qb⁹
eſt mortale ſm legez diuinā vt in furto ⁊ rapina. xiij. q. v. pe
nale. diſpenſare nō pōt eps̄ nec etiā papa vt aliqui dicūt quo
minus peccator pniaz agat ⁊ reſtitutio fiat. de vſur. cū tu. xiij
q. v. ſi quid. ⁊. c. multi. ⁊. e. cā. q. vj. c. i. in his vero in quibus
eſt mortale ſm ius poſitiuū eſt inferioribus a papa interdicta
diſpenſatio nullus diſpenſare vel pacientiā ꝓſtare pōt niſi pa
pa vel cui cōmiſerit. ſi vero nō eſt interdicta tūc poteſt qō no.
Spe. de le. §. nūc eporum. ver. diūs meus. ⁊ archi. xiij. q. v.
non ſane. ꝓ hoc quod dico. in ſe. q. ¶ Duodecimo quero
in eo q̄ iſti relaxabāt tertiā vel quartā de iniunctis penitētijs
an poſſit aliquis remittere pniam? Sol. La. q̄ relaxatio ſi
ue remiſſio vel cōmutatio pnie fieri debet in foro penitentie
de eo cui facta eſt cōfeſſio vel eius ſuperiore. nam pniam ipoſi
tam per ep̄m ſacerdos cōmutare vel relaxare non pōt. ſed pe
nam impoſitā per ſacerdotē bene pōt eps̄ relaxare vel cōmu
tare. xxi. di. inferior. ⁊ debet fieri ex cauſa ſm Clinc. vt no. ar
chi. e. ti. c. ſi. li. vi. ⁊. xxxij. q. ij. latorez. ꝓ hoc. xv. di. ſicut ſan
cti. in. ſi. ⁊ quod ibi no. archidiaconus. Jn cōtrarium facit. l.
diſt. accedens. ⁊. d. c. latorē. de pe. di. i. menſuram. ⁊ qō not.
ibi glo. in. d. c. accedens. ⁊. c. latorem. ex quibus videt q̄ inferi
or poſſit relaxare pniam impoſitā per ſuperiorē. dicit La. in
additiōe q̄ hoc vltimū poteſt teneri in neceſſitate. vel qñ non
poteſt adiri ſuperior. vl ex alia cā iuſta. ar. de ma. ⁊ obe. c. vno
li. vi. alīs ꝓcedunt predicta. facit ad predicta quod dico. j. q. xij
ij. ¶ Decimotertio quero in eo quod dixi in. vij. no. q̄ hūa
na ope nō poſſunt anime a purgatorio liberari. an poteſtas cla
uiū ſe extendit ad exiſtentes in purgatorio? Sol. La. refe
rens aliquos tenere q̄ non. cum vocati ſunt ad manus tribu
nal ⁊ relicti diuino iudicio. xxiij. di. quorūdam. ⁊ de hoc. xxii
ij. q. ij. legebat. xxxiij. q. ij. quos deus. ō ſen. ex. a nobis. ii. alij
contra. ar. xxv. di. qualis. quod tenet beatus Tho. dicens q̄
ſi concedens indulgentias intendit nedum ad viuos ſed etiā
ad exñtes in purgatorio extendere dum tamen exprimat ꝓ
dicunt indulgentie. ſecus ſi ad habendam indulgentiaz eſſet
aliquid faciendū ſolū per viuos. tūc enī non ꝓdeſſent defunc
tis qui non poſſunt hoc facere. quod no. Jnno. e. ti. qō autē
Alost. ibi contra La. idem videt ſentire Gen. dicēs q̄ ibi
penitentie non ſunt complete in hoc ſeculo ſi decedit quis cō
tritus poteſt a purgatorio liberari quattuor modis. de quib⁹
xiii. q. ij. aīe. ideo pro mortuis orandum vt a peccatis ſoluant
ſed pro dānatis nō. e. q. tempus. ſicut nec pro ſanctis. de cele.
miſ. cum marthe. in fi. La. cōtradicit enim q̄ licet elemoſina
quam facit viuens pro defuncto ꝓſit defuncto nō tamē per
modū indulgētie que nō poteſt fieri poſtq̄ eſt defunctus. di
cit ergo q̄ liberare ⁊ extrahere totaliter a purgatorio ſpectat
ad ſolum deum cuius iudicio ibi exiſtentes relicti ſunt. de hoc
per Alost. in ſum. e. in rubrica de remiſ. §. quibus. ꝓſint. ⁊ ſe.
vſq̄z ad fi. Alb ath. tenet pmū qō tenui. e. ti. qō aut. ⁊ ad illō
qō dicit exñtes in purgatorio relictos eſſe iudicio dei ibi reſpō
deo. ¶ Decimoquarto q̄ro in eo qō dixi in. vi. j. ⁊. ix. no. de
plenaria remiſſiōe quis poſſit hāc facere? Sol. ſolus papa ⁊ ꝑ
vult glo. iſta eſt idē La. dicens q̄ generalis ⁊ vniuerſalis re
miſſio per quā ois ſatiſfactio remittitur ſpectat ad papā tātū.
eſt ⁊ alia ꝓticularis remiſſio in qua dicitur tñ de iniūcta pnia
relaxam⁹. ⁊ p hāc ſiue a papa ſiue ab inferioribus ꝓlatis factā ſi
fit plena remiſſio. de hoc p Alost. in ſum. e. in rubrica. de re
miſ. §. itē per cruciſ. v. illud etiā. dicit etiā La. q̄ ſacerdos to
tum tēpus pnie pagēde nō pōt remittere. xxiij. q. iij. ſi is qui
xxvi. q. vij. hoc ſic. p hoc qō dixi. ſ. q. xij. ¶ Decimoquinto q̄
ro in eo qō dixi. ſ. in. xij. no. q̄ reuocātur piter ꝓuilegia cōceſ
ſa locis ordinibus vel ꝓſonis. qd ſi ſunt cōceſſa officijs? Sol.
Jdan. q̄ audiuit aliquos tenere q̄ nō reuocant cū hoc ſit ob
miſſū. ergo vnū ſub alio nō includit. ar. de deci. ad audiētiam
Jrūm puto. nā noie loco q̄ veniūt dignitates ſeu officia. de of.
dele. qūm abbas. ⁊ ꝓ hoc q̄z ſubeſt eadē rō. ergo idē ius. de cō
ſti. tranſlato. de tranſla. c. ij.

¶ Queſtores. No. q̄ ordinarij puniunt exē
ptos abutētes ꝓuilegijs ſuis.
remittit La. ad no. de of. or. cle. vna. vbi dixi. licet ō litteris
aplicis nō poſſint principaliter iudicare. de iudi. cum veniſſet
ꝓ hoc de abuſu. q̄z ꝓuilegiū meret amittere q̄ abuti. xi. q.

iij.ꝓuilegiũ.de ꝓuile.max.c.c.vt ꝓuilegia.ſicut etiã quãdo tendit ad noxã.de de.i.ſuggeſtũ.c ō hoc in ſe.no. ¶ Secundo no.ex eo qō dixi in ꝑcedenti q̃ quãdoq; ordinari⁹ per has elemoſinas punit exemptos vt hic.c.ſ.de ſta.regul.cle. ii.de reli.do.cle.ij.de iurepa.c.i.qñq; iuris penã publicat. de ꝓuile.cle.i.qñq; abſoluit.de ſepul.cle.i.qñq; ſolum circa loca datur iuriſdictio.de ſup.nc.prela.cle.vna.de ꝓui.cle.ij.generalius datur iuriſdictio etiaz cõtra eos.de ꝓuile.c.i.li.vj. ¶ Tertio no.ibi vt cõis habet aſſertio. q̃ cõmunis aſſertio facit fidem.nam dicit philo.vij.ethi.fama nõ oĩno pdit qñ populi multi.c de hoc p Jnno.de ver.ſig.veniẽs.li.vj.c dixi de verb.ſig.qd p nouale. ¶ Quarto no. q̃ puniẽda ſunt delicta vt formidine pene alij ꝓpenſius cõpeſcãtur.ſ.ti.i.cupiẽtes.in pin.c dic q̃ ꝓpenſius quaſi velociter c feſtine p iura allegata in glo.idem verbum.

De ſnia excõicatiõis ſuſpenſionis c interdicti.

Exfrequentibus Diuide vt in glo. in tres.c ſcõaz ſubdiuide.q; ꝓuidet circa obſeruãtiam interdictoz̃ per ſedez aplicam vel ordinarios poſitoz̃.ſcõo ibi alioquin.punit ⁊facientes.tertio ibi c q̃ interdictis.extendit ad interdicta'c ceſſati. nes a diuinis indictas per conſiliũ prouinciale.quarto ibi in ceſſatiõibuſ.prorogat ad ceſſatiões idictas per capitula vel cõuentus.quinto ibi ipſi.monet capitula c cõuentus vt in his canones aplicos obſeruẽt.c dicit Lau. q̃ hec cle.emanauit ad executiõem illoz̃ iurũ.de cõſue.cum inter.de pe.qō in te.de excel.prela.c.ſi.c vt dicit gl.i.in ſi.hec cle.p̃ceſſit cõciliũ.c in hac glo.ibi in ꝑmio.in glo.iſte ſole.c ꝓdeſt hoc ſcire ad ſciendũ qñ ligare ceperit.c de hoc in eodez ꝑmio in glo.videt per hanc ibi ſequẽs forte.quia ibi in fine dicitur ſacro approbãte cõſilio.vel q; in ſequẽti eſt ſupſcriptio in gcilio viennẽſi que nõ debet hic cẽ niſi quaten⁹ hec fuit ibi approbata. ¶ Nota ex verbo frequẽtib⁹.q̃ iura adaptantur ad ea que frequẽter emergũt.de ſ de deſpõ.ipu.lras. ¶ Secundo no.q̃ ad querelas p̃latoz̃ monet papa.de hoc in gl.ij. ¶ Tertio no.q̃ experientiã quã habet iudex vt ipſe facit fidem.de hoc in glo.uj.c dicit Jdan.q̃ papa referenti ſibi de hoc cõſtare credendũ eſt.de ꝓba.cle.vna.c ex hoc videt velle.ſecus in alio.qō dic vt de teſta.cũ a nobis. ¶ Quarto no. q̃ reprobant exenſatiões fucate c friuole.c de fucatis.dic vt i glo.iiij.c pro hoc q̃ dicit de friuolis.eſt de ap.cũ appellatiõibus.li.vi.c exemplificat Jdau.c Ben.vt q; dicebant ſe ſup hoc habere priuilegia que tamẽ ſibi in hoc non ꝓſunt.j.in ſi. vel appellaſſe cum talis appellatio nõ ſuſpẽdat interdictũ.de ap.ad hec qñ.vel ſniam miniſtã vel nullã.vel interdictũ non eſſe generale.de ver.ſig.cuz in ptibus.vel quid ſimile.qō tñ dicũt de iniuſticia nõ ꝓcedit q̃d qō dico.j.q.xxiij. ¶ Quinto no.q̃ tpe interdicti intantũ nõ debet ianuis clauſis celebrari vt nec per foramina vel feneſtras laici reſpiciãt cuius ōriuz iſti faciebant pforantes ianuas vel facientes feneſtras vñ laici,p̃t audire diuina cũ tñ debeãt dici ita ſubmiſſe vt extra nõ audiant.de pe.qō in te.multo ergo min⁹ licet reſpicere vt videant corp⁹ xp̃i.p hoc qō no. Jnno.c.ti.nup.in ver.orando ¶ Sexto no.q̃ ex violatiõe interdicti de qua hic fiebat dãnũ eccleſie cathedrali c parrochiali.c dicit Jdau.q̃ fiebat dãnũ in oblatiõibus que tũc portabant ad tales religioſos non ad eccleſias parrochiales.c videt habere Jdau.reſpectum q̃ lra ibi cathedraliũ.loquat quãdo eccleſia cathedralis eſt parrochialis qō eſſe pōt.ſed etiã in genere parrochialis eſt totius dioce.de of.archi.c.uj.vbi de hoc in glo fi.c dic cathedraliũ .i.cp̃aliũ.de ver.ſig.cum clerici.c dicũtur ſic ob honorẽ cathedre qua etiã de cã eps recipit cathedraticũ.de of.or.cõquerẽte.parrochiales aũt dicũtur que habent parrochianos.de p̃ben.de multa.de elec.licet cañ.li.vj. ¶ Septimo no.de ſcãdalo vitãdo.de p̃ſcrip.nihil.de no.ope.nũ.cum ex iniuncto in fi. ¶ Octauo no.q̃ ſuia cenſure eſt neru⁹ eccleſiaſtice diſcipline.de hoc in glo.v.c exponit Jdau.neruũ.i.vigorem.nam ſicut neru⁹ eſt hoĩs fortitudo c facile flectit ſed nõ rũpit.ſic cẽſura eſt eccleſie fortitudo que licet pōt flecti nõ tamen rũpi.q; eccleſia nõ pōt eſſe nulla.xxiij.q.i.pudenda. ¶ Nono not. q̃ de interdictis generalibus locũ habet hec cle.c que dicant generalia. Glo.in ver.generalia.remittit.c dicit Ben.interdictũ etiã vni⁹ loci appellari generale per hanc cle.ibi ciuitatẽ c locoz̃.ſ.ſingulariũ vt differat a verbo terraz̃.qō vniuerſitatẽ denotat c violãtes interdictũ ſũt irregulares.de excel.ꝓ la.c.ſi.co.ti.is qui.in fi.li.vi.c dicit Hoſt.q̃ ſunt irregulares nõ q; ꝓhibeãtur per regulã apoſtoli de ꝓmouendis:ſed quia ꝓhibent per papã qui eos eijcit a cõi regula que hz oẽs ꝓmoueri c miniſtrare in ordinibus qui nõ reperiũtur ꝓhibiti.de hoc in.d.c.ſi. ¶ Decimo no.ex ꝓdictis q̃ violaẽ interdictũ non tantũ admittẽdo interdictos in eccleſiam tpe celebrationis diuinoz̃ ſed etiã ſi ſtantes extra,intus pñt reſpicere c audire,pro hoc qō no. Hoſt.e.ti.nuper.debent eni diuina ſic ſecrete celebrari vt ab extrinſecis non pñt videri nec audiri de pe.c remiſ.quod in te.p hoc qō dixi.ſ.in.v.no. ¶ Undecimo no.ibi dño diſponẽte pſidem⁹.q̃ papa vices dei gerit in pſidẽdo eccleſie.de magiſ.cle.i.in prin.c dic t Ben.q̃ ex hac pſidentia multa pōt claue non errãte de hoc.de trãſla.quãto ¶ Duodecimo no.q̃ eccleſia eſt vnica.de excel.ꝓla.cle.frequens.§.nemũ.de ſum.tri.c.i.§.vna. ¶ Decimotertio no. q̃ vna eſt fidẽs.de hoc in glo.in ver.fidez. ¶ Decimoquarto no.q̃ debet ſeruari vniformitas in eccleſia quãtũ cõmode pōt.de vi.c hone.cle.deus qui. ¶ Decimoquinto no.q̃ papa debet curare vt obſeruẽtur interdicta eccleſiaſtica.c qd ſit interdictũ?dico.j.q.ij. ¶ Decimoſexto no.q̃ papa,ꝓcedit ō cõſilio fratrũ.c de eius effectu.no.de re.iudi.ad aplice.li.vj.ō here.ſup eo.li. ¶ Decimoſeptimo no.ibi exempti caſum in quo exempti ſubijciũtur ordinarijs.de hoc in glo.quicunq;. c glo.quõ. ¶ Decimooctauo no.q̃ religioſi etiam exempti tenent obſeruare interdicta que obſeruat eccleſia matrix. xij. di.de his.v.abbatibus.ſic c epalis ſeruat id quod ſeruãt metropolitane vt ibi c de poſtu.ꝓla.c.i. ¶ Decimonono no.q̃ ſeruãdum eſt interdictum non ob. appellatiõibus. de hoc.j. in.iiij.Jnno.c dicit Lau.q̃ obſeruãduz eſt exquo cõſtat q̃ iudex mãdauit aliquẽ denũciari excõicatum ſuſpenſum vel locum interdictũ licet ex aduerſo ꝓponat c publicet appellatio que dicat etiam antea emiſſa.tamen p̃ſumẽdum eſt pro iudice.de renũci.in pñtia.maxime exquo maiores obſeruãt. naz ꝑ multitudine p̃ſumitur c pro vſu quotidiano.xx.di.de quibus.C.de fideiuſ.l.fi.c procedit hoc ad quẽcunq; fit appellatum vt in littera. ¶ Ad hoc quia hic ibi cathedrales vel matricem.ponit hec vt diſtincta cum tamẽ ſint idem.de offi. archiꝑ.c.fi.So.eccleſia cathedralis plus importat q̃ matrix vt hic.licet ipſa etiaz cathedralis quãdoq; dicatur matrix vt in contrario.c.xxi.q.ij.ſicut.c de verb.ſig.venerabili. ¶ Secundo op.in eo quod dicit de religioſis qui vident interdictũ ſeruari per eccleſiã matricẽ.nã obſeruãtia interdicti videri nõ poteſt cũ conſiſtat in nõ celebrando c qō non eſt non eſt viſibile.de elec.bone.i.vbi de hoc.de ꝓba.qñ.Sol. Jdau.q̃ videre poſſunt ex eo q; videt in cathedrali c matrice eccleſia celebrari ianuis clauſis c interdictis excluſis. ¶ Tertio op.q; videtur inculcatio ibi viderint aut ſciuerint.So.vt in gl.alio ſenſu.que dicit q̃ pōt ſcire per aliũ ſenſum q̃ per viſuz.dic q̃ etiã alio nõ q̃ per ſenſum imediate c quocunq; ſciant ſufficit.ſecꝰ aũt ſi ignorãt q; tũc nõ habet locũ pena.de cle.ex.apoſtolice.de hoc.j.q.xx. ¶ Quarto op.in eo qō dixi in.xix.nota.q̃ obſeruari debet interdictũ nõ obſtantibus appellationibus.nã appellatio ꝑcedens viciat interdictũ.de ap.ad hec qñ c.c.dilectis. Glo.non dicit.ſol.q̃ hic non dicit q̃ appellatio nõ viciet interdictum ſed ſolũ exquo matrix eccleſia ſeruat interdictum;etiã nullũ religioſi violantes ſunt excõicati.ex hoc dicit Jdau.q̃ religioſi ſunt deterioris cõditionis q̃ alij.q; ſi matrix eccleſia ſeruat interdictũ nullum.eos oportet ſeruare c ſi interdictum tenet licet matrix eccleſia non ſeruet non per hoc poſſunt non ſeruare ſed iure cõi cenſentur cum alijs.c de hoc vltimo.j.q.xxxi.dicit tamẽ Jdau.q̃ primo caſu licet nõ obſeruantes ſint excõicati vt hic.tamen non ſunt irregulares tanq̃ violantes interdictũ.vult dicere q̃ quia interdictũ non tenet violantes non ſunt irregulares niſi celebrent poſtquam ſunt excõicati.pro hoc quod dico.j.ver.alioquin.q.i.Benz. dicit hoc procedere q̃ tenemur interdictum ſeruare nõ obſtãte appellatione qñ nõ eſt dubiũ an teneat appellatio.alias potius appellationi q̃ ſnie ſtandũ eſt.de ap.dilectis.in fi.vbi Ꝑ tenet Jnno.c Hoſt.qui etiã no.in ſum.ō ap.§.qualiter.v. ſed ſi.c ver.illud.in fi.c de hoc p̃ arch.de ap.cũ appellatiõib⁹ c.c.ſi a iudice.li.vi.dic hoc ꝓcedere quo ad alios.ſed in caſu huius cle.etiã ſi conſtet q̃ appellatio teneat c q̃ per ꝓſis ſnia nõ tenet tñ exquo matrix eccleſia ſeruat religioſi nõ ſeruãtes ſũt excõicati p̃ hanc lram vt p̃dixi.c hoc eſt hic caſus ſingularis. ¶ Quero in eo quod dicit de interdicto ſedis apoſtolice auctoritate poſito an per hoc cõprehẽdãt interdictũ iuris? Gl.

ꝙ hoc sol.ꝙ sic.ꝛ sic ꝓcedit hec littera ī iterdicto sedis apostolice siue per sniam iuris siue ipsius pape lato. ¶ Secũdo quero qd est interdictum? sol. Lau.ꝙ est pena qua ea que sũt sacri misterij ꝛ diuini officij per psonas interdictas in locis interdictis exerceri vetant. dic melius ꝙ est censura ecclesiastica ꝑ hẽs administratiõem diuinoꝝ. qõ dixi. de cle. ex. c. fi. ꝛ ꝫ Laud. dicit ab interdico. ī. phibeo. ꝛ differt ab iterdictis a lege inductis que dicũt quasi inter duo dicta. inst. de interdic. in prin. quot aũt sũt spẽs interdictoꝝ ꝛ õ aliis circa hec remittit Lau. ad suũ sacramẽtale in ti. de interdic. vt dixi in. d. c. fi. ꝛ de excess. pla. ¶ Tertio quero in eo qõ hic dicit de interdictis positis a sede apostolica vel locoꝝ ordinarijs. quid si per legatum apostolicum? sol. ℣au. ꝙ censẽt aũcte pape positũ de ꝑben. si apostolice. li. vj. qõ ꝓcedit si de mandato pape positũ sit alꝫ videt secus per id qõ dico in se. q. ¶ Quarto q̃ro si per delegatũ ordinarij positũ est interdictũ an locum habet hec littera in eo qõ dicat de interdicto ordinarij? Sol. ℣au. ꝙ non. quia nõ videt positũ per ordinariũ qõ requirit hec cõstitutio. non enĩ est idẽ auditoꝝ ꝛ iurisdictio delegati ꝛ ordinarij. ff. qui ꝛ a quo. l. i. de ap. dilecti. de cõsue. non putamus li. vj. de offi. vica. c. fi. eo. li. ¶ Op. ad hoc de eo qõ dixi. s. q. ꝑce. nã delegatus facit vice delegãtis. de rescrip. sup lr̃as. ꝛ si plura sunt ꝙ interdictũ sit positum ab ordinario vel ab eo de legato? So. licet ꝙ facit delegat⁹ dicat factũ a delegãte nõ tñ oino ꝓprie nisi quãdo illud spãliter ei cõmissum est. de ꝑben. hi qui. in fi. li. vj. ꝛ sic ista lr̃a ꝓcedit de iterdicto sedis aplice vt ordinarii seu delegatoꝝ specialiter ad hoc ꝺputatoꝝ vt interdicãt. alꝫ videt secus per predicta. ꝓ hoc qꝫ si diceret facere delegans id qõ facit delegat⁹ nõ spãliter deputatus nõ possẽt appellari ad delegantẽ qõ põt. de offi. dele. sup qõnũ. §. porro. qñ aũt spãliter datur ad interdicendũ est potius minister q̃ delegatus. doof. dele. c. fi. ꝛ ipse cõmittens dicat facere. ꝓ hoc qꝫ hec lr̃a tanq̃ penalis nõ debet extendi. ꝛ facit qõ dico in se. q. ¶ Quinto quero si interdictũ posĩtũ sunt a singulari ꝑsõa que hoc põt a spãli cõsuetudine? sol. ℣au. ꝙ nõ habet locum hec cle. cũ talis non faciat aũcte apostolica nec sit ordinar⁹. ex hoc videt ꝙ si ex cõsuetudine haberet ordinariã qõ esse posset de fo. cõpe. cũ cõtingat. locus esset huic cle. ꝛ̃ium tamẽ tenet ℣au. sed ꝓ hoc est quod no. archi. de prebe. ep̃oꝝ. in gl. vr̃ ꝛ hoc verius. hic enĩ nõ loquit de interdicto lato a diocesano qꝫ tũc solus ep̃s intelligeret. de vi. ꝛ hone. cle. cle. i. in prin. ꝫ dicit de interdicto lato ab ordinario. ꝛ sic sufficit ꝙ habeat ordinariã. ¶ Sexto quero de quibus religiosis loquit hic gl. quicũqꝫ? sol. ꝙ de oibus siue mendicãtib⁹ siue nõ idẽ Lau. ꝓ hoc de penis. cle. cupientes. ver. illos. ¶ Septimo quero qd de clericis secularibus nõ seruãtibus interdictum vel cessatiõem que seruat ecclesia matrix? Glo. c. sol. ꝙ nõ ligantur ꝛ ꝓ hoc. ĵ. e. cle. §. porro. ꝛ quod ibi dico in. vj. not. ꝛ ꝓsequit hec glo. multos casus quibus ꝑ has cle. ligant tantũ religiosi. ꝛ ꝙ non ligentur tenet etiam Lau. quia pene sunt restringende. de pe. di. i. pene. de hoc in se. q. ¶ Octauo quero q̃re magis spãliter tenent religiosi hac cle. q̃ seculares? sol. Lau. ꝙ multis crassãtib⁹ opus est exemplo. ff. de peni. aut facta. i fi. vult dicere ꝙ magis in hoc delinquebant. dicit etiã ꝙ quia ꝓlati seculares fuerunt in maiori numero in cõcilio q̃ religiosi. ideo tulerunt festucã de oculo istoꝝ ꝛ non trabem de oculis ꝓpꝛijs. quod vltimũ sonat in hoc cõcilio fuisse ꝓcessũ ex affectu carnali qõ nõ est cogitandũ sed ꝑcedens ratio verior. ¶ Nono quero an religiosi non seruãtes interdictũ poterũt puniri per ordinariũ? sol. ℣au. referens qõ no. Jo. mo. de priui. ep̃oꝝ. li. vi. vbi videt ꝙ sic cuꝫ religiosi non possint etiaꝫ si priuilegiati sint. ꝛ sic delinquũt in casu in quo priuilegiũ nõ habẽt. de priuile. tuaꝝ. hoc non placet. ℣au. qui fm hoc de oi delicto exemptos puniret ordinarius cũ sup delicto nõ sint priuilegiati. ar. C. vbi de cri. agi. oportet. aũc. qua in puncta de priuile. scholarũ. l. ij. li. xij. aũc. de mã. pan. §. ꝙ si. delinquentes. ꝛ vbi papa vult exemptos punire p ordinarios hoc exprimit. d. c. tuarũ. ꝛ. c. i. de priui. li. vj. de testa. cle. ena. de sepul. cle. eos. in fi. §. ti. i. abusiõibus. cum concor. ex hoc dic ꝙ ordinarij vel alij quoꝝ interest denunciabunt hoc pape vel prouidebunt sibi per impetratõem delegatorum. pro hoc qõ no. de sepul. cle. dudum. ver. vltra. in glo. innuit. ꝛ ibi de hac dixi. ꝛ per ibi no. patet sol. ad rõnes Jo. mo. ¶ Decimo q̃ro in eo ꝙ dicit de ecclesia matrice que dicatur matrix? Glo. idest. sol. ꝛ unde glo. quia primo querit quid sit ecclesia matrix ꝛ quare de ea dixit. secundo ibi ꝛ dico. querit ꝛ sol. tertio ibi sed quid de duob⁹. permixti querit ꝛ sol. quarto ibi sed nũ quid. querit arguit pro ꝛ sol. in cõtrarium. quinto ibi itez qd. querit ꝛ sol. inducens simile ibi sicut nec. exquo aliud dubiuꝫ sol. ꝛ cũ hac gl. in prin. ꝙ concordat ℣au. ꝛ in ea ibi ꝙ baptismũ Ixvii. di. c. fi. xxj. q. ij. q abstulerit. xxi. q. i. vos aũt. de ꝙse. di. iuj. mat. ¶ Undecio q̃ro si ecclesia matrix subest religiosis an locũ hz hec cle. Glo. c. ibi ꝛ dico. sol. ꝙ sic. idem ℣aul. ¶ Duodecimo quero quid si dicat ecclesia. nũquid enim accipitur pro ꝑlato vel ep̃o tantũ vel pro capitulo tantũ an pro vtroqꝫ mixtũ. ꝛ quid si ecclesia vacat ꝛ pars capituli seruat. ps nõ seruat ꝛ forte sunt equales? Glo. c. ibi sed qd. sol. ꝙ si ī ecclesia celebrat non est locus huic pene. idẽ ℣au. dicẽs ꝙ cuꝫ in ecclesia cathedrali vel matrice seruat interdictũ vel nõ seruatur hoc ꝓsumit fieri de voluntate ꝑlati ꝛ capituli. nã tacendo vident facere. xliij. dist. c. i. xcvi. di. facientes. ij. q. vij. negligere. xxij. q. ij. ita plane. ó homi. sicut dignũ. §. ij. de sen. ex. quãto. dicit tamẽ ℣aul. ꝙ in matrice ecclesia celebrat ab aliquib⁹ extraneis iuris ꝑlato ꝛ caplo nihilomin⁹ est locus huic pene ne ex illo dolo ꝛ violentia cõmodũ habeat. de rescrip. sedes. de dolo. contingit. de ꝑben. cum qui. li. vj. de pe. cle. ij. ꝛ vt auferat materia delinquendi. s. ti. i. cle. abusiõibus. nam dicat etiaꝫ matrix seruare exquo beneficiati oĩs ipsius ecclesie seruant. de ver. sig. cũ clerici. ¶ Decimotertio quero qñ dicitur matrix ecclesia seruare interdictũ? Soluit ℣au. ꝙ qñ clerici a diuinis abstinẽt aĩo abstinẽdi. nã violare dicũt q̃ diuꝫ ꝓpositũ violãdi hñt etiam si nõ celebrent q̃libet hora dici. vt no. Am. de ꝓuile. petistis. ꝛ hoc si semel violarũt. nã ꝓsumũtur semp violaturi. regula semel. li. vi. nisi per aliquod extrin secũ appareat ꝙ seruare volũt vt quia hec dixerũt ꝛ ad hoc se obligarunt. de hoc dixi in eo. c. in. ij. ꝛ̃io. de hoc etiã. ĵ. q. xxij. ¶ Decimoquarto quero an quo ad interdictũ prouincie dicitur ecclesia metropolitane matrix vt ea seruante religiosi totius prouincie non seruantes ligantur hac pena? Glo. ea. ꝫ nũ quid. arguit ꝙ sic. ꝛ̃ium tamẽ tenet ꝙ ecclesia metropolitana non est matrix singulariũ ciuitatũ. qõ no. ꝛ idem ℣au. ꝛ Steph. ¶ Decimoquinto quero si iterdictus est locus vbi non est aliqua ecclesia cathedralis vel matrix vt quia matrix ecclesia est in alia terra non interdicta. vel plures sũt ecclesie in loco sed nulla principalior. sed quelibet baptizat suos parrochianos ꝛ forte ex illis que seruant interdictũ alique nõ? Glo. e. ibi item quid. Sol. ꝙ non est locus huic cõstitution. quia deficiunt mens ꝛ verba. ꝛ iducat gl. simile quod dico. ĵ. q. xvij idez ℣au. qui tamen dicit ꝙ si omnes ille seruant. locus est huic pene. quia omnes ille simul uncte respectu totius loci haberentur loco vnius sicut plures delegati. de rescrip. pastoralis. ꝛ quod in vna persona recipitur respectu vnius operationis recipi debet in pluribus sicut econuerso. ff. si cer. pe. singularia. de peni. di. iij. adhuc instant. ꝛ quod ibi not. in glo. licet processus. Steph. etiam concordat cuꝫ glo. in primo puncto quando in loco interdicto non est aliqua ecclesia matrix. sed in secundo quando sunt plures ecclesie matrices. dicit ꝙ si ecclesia infra cuius parrochiam sunt religiosi seruant interdictum ipsi non seruantes incidunt penam istam. quia quod in vnis est de toto quo ad partem. idem ꝛ de parte quo ad totum xxxi. di. tenere ꝛ. c. si laicus. ij. q. vij. licite. de conse. di. i. de fabrica. ff. de rei ven. que de tota. de vsur. qui scit. dic glo. verius rem. quia hec cle. loquitur de interdicto generali lato in ciuitatem terram vel locum ꝛ quãdo ecclesia cathedralis vel matrix ipsius loci seruat ꝛ sic non sufficit ꝙ ecclesia in cui⁹ parrochia sunt religiosi seruent. Ad illud ꝙ idem iuris de toto ꝛ̃. dic illud verum quando est eadem ratio totius ad totuꝫ que est partis ad partem. alias secus. vnde si tota res emphiteotica perit. liberatur emphiteota non autem si pars. C. de iure. emphi. l. i. no. de loca. potuit. in glo. pen. ꝛ de hoc generali ꝙ idem iuris est in toto. ꝛ̃. per Ly. in. d. l. i. ꝛ de non nu. pe. l. ij hic autem non est eadem ratio totius ad partem. qui a maius scandalum est in violatiõe interdicti quod seruat ecclesia matrix loci q̃ si sola parrochialis seruat. de hoc in sequẽti. qõne. ¶ Decimosexto quero si interdicta prouincia vel vna diocesi in aliquibus ciuitatibus vel castris matrix ecclesia seruat interdictum aliquibus non? Sol. ℣aul. ꝙ in locis in quibus seruat. locus est huic pene non in alijs. ¶ Oppo. ad hoc de eo quod dixi. s. q. ꝓxi. So. casus sunt diuersi. quia in ꝑce. q. dixi de non matrice loci sed parrochiali religiosoꝝ que obseruãt. ¶ Decimoseptimo q̃ro si in loco singulariter interdicto nulla ẽ ecclia nisi religiosoꝝ fuerũt? gl. e. ibi sicut nec. sol. ꝙ nõ est locus huic pene. sed hñt locũ iura antiqua. ꝓ hoc qõ dixi. s. q. xv. quia deficiũt mens ꝛ vba. idẽ ℣au. ex ꝫ dic ꝙ

hec cle. tanquā penalis nō debet trahi ad alios casus q̄ hic expressos. vt dixi. s. q. iij. ℣. vi. ¶ Decimoctauo quero si ep̄s mandat interdictū seruari ℣ capitulū mandat ꝟrium? Sol. Ben. q̄ obediendū est ep̄o. ar. de postul. prela. c. i. q: ad ep̄m spectat facere seruari canones ponentes interdictū. de eta. ℣ q̄li. cle. i. de hoc in se. q. ¶ Decimonono quero si ep̄s mādat seruari interdictū. ecclesia tamen cathedralis vel matrix non seruat. an tenentur religiosi seruare sub pena huius cle. Sol. Ben. q̄ sic. per ea que dixi in pcipi. q. pro hoc de postu. prela. c. i. q: magis attendit editio publicatōis interdicti q̄ ipsius obseruatio. ℣ ad litterā ibi seruerint obseruare. supplet vel obseruare debere. quia nō debet attēdi tantū qđ fit. sed quod fieri debet. ff. de offi. presi. sed licet. de elec. cum cām. idē Alvarus. qui tamen refert Aluarū tenere ꝟrium. ℣ illud verius per id quod dixi. s. in. iij. cōtrario. quia hic attenditur obseruantia facti. ¶ Vicesimo quero in eo quod dicit de religiosis scientibus q̄ ecclesia matrix seruat interdictū. quid de ignorātib⁹? Glo. alio sensu. fol. q̄ nō ligant si probabiliter ignorāt ℣ pōt exemplificari vt quia fūt in loco siluestri ℣ non egrediuntur ℣ pauci accedunt ad eos ita q̄ potuerūt aliquādiu ignorare de obseruantia. in dubio aūt videtur crassa ignorātia cum obseruatio ista fit publica. de postu. pla. c. i. de hoc etiā. s. in. iii. ꝟrio ¶ Vicesimo primo q̄ro si interdictū nō seruat in ecclesia matrice an religiosi nō seruantes indistincte excusant? Glo. no. q: dicit q̄ nō. ℣ idem dixi. s. in. iij. ꝟrio. ℣ no. singulariter gl. in eo quod dicit q̄ vacat. ar. a ꝟrio q̄ ꝟrium reperitur in iure Item in eo qđ dicit q̄ ꝟriorū nō est eadem disciplina vbi v̄ba ℣ mens resistunt. ¶ Vicesimo secūdo quero q̄n dicantur seruare religiosi interdictū? Glo. c. vbi intelligo. fol. q̄ q̄n abstinēt a⁹ seruādi. p hoc qđ dixi. s. q. xiij. ¶ Vicesimo tertio q̄ro de intellectu lre vbi non obstantib⁹ quibuscūq; appellationibus. ℟c. ℣ alijs obiectiōib⁹ qbuscūq;. Glo. qbus sol. q̄ remouent oēs obiectus per quos allegaret nullitas snīe interdicti. Jſdau. ℣ Alvarus. dicūt q̄ etiā remouent obiectus iniusticie. primū verius. nā de obiectiōib⁹ iniusticie nō fiunt opus q̄ remouerent. q: non obstant. nā etiā cessante hac cle. tñ adhuc cōstat q̄ snīa interdicti etiā iniusta seruāda ē sicut ℣ snīa excōicatiōis. de sen. excō. sacro. ℣ pro hoc quod dixi. s. in. ij. notabili.

¶ Per Alioquin. No. casum quo fert excōicatio ipso iure. de hoc in glo. est sciendum. que colligit quinquaginta casus in quibus per has cle. fertur excōicatio. ¶ Secūdo no. q̄ violans interdictum est excōicatus ℣ hoc in casu de quo hic. sūt ℣ alie pene. pōte ꝟ violantē. de quibus in glo. addit. Lan. specificat eas dicens q̄ non seruās interdictū si est religiosus excōicatōem incurrit vt hic. Itez est suspensus ipso iure religiosus vel secularis. de excess. pla. tanta. Itez est sibi ingressus ecclesie interdict⁹. de p uile. ep̄oz. li. vj. Itez est excōicatus si non seruat sepeliēdo. de sepul. eos. Itez est irregularis ℣ ineligibilis actiue ℣ passiue. c. ti. is cui. li. vi. ¶ Quero an eo casu quo religiosi ligant pena de qua hic etiā ligent de quibus in pr. no. Gl. addit. ibi posset. fol. q̄ pōt esse casus i quo pena huius cle. locū habet ℣ nō pena alioz iuriū. quod dic vt in glo. ℣ idem Jſdau. ℣ p hoc quod dixi. s. e. cle. in pri. in. iij. ꝟrio. ¶ Secūdo quero q̄re pluribus penis punit violans interdictū q̄ si violaret. alias ſpecies censure ecclesiastice vt excōicatiōem vel suspēsiōem. cum tñ hec tria videant eadē pena in genere licet plures in specie. de ver. sig. querenti. Sol. Laud. q̄ rō est quia aliqui credebant interdictum vilius ℣ minus ceteris ℣ ob hoc negligebāt ℣ vilipēdebāt. ideo vt appēciet grauior pena imponit vt sic nō dubitet quis sceleratus cōmissū qđ est grauī⁹ vindicatū. xvii. ij. q. nō afferam⁹. Itē q: transgressio interdicti cū maiori scādalo fit q̄ alia⁹ penarū. q: in plurib⁹ ℣ magis publice fert q̄ cetere pene. de postu. pla. c. i. ideo trāsgressor ꝑpter maiorem cōtēptū ℣ maius scādalū graui⁹ punīēdus est. ar. xl. di. homo xp̄ianus. de homi. ex lr̄is. ¶ Tertio quero si locus est interdictus ab hoīe vel a iure. nō tñ publicatū est an ibi celebrans est irregularis? archi. videt notare q̄ sic. eo. ti. is qui. li. vi. Jn ꝟrium facit. quia hic dic t de scientibus. s. c. cle. in pn. ℣ quod ibi dixi. q. xx. ℣ pro hoc. quia agit de pena infligenda. ℣ sic debet procedere publicatio. de postu. pla. c. i. ℣ hoc vltimū videtur approbare Bn. ℣ Alvarus. quod pcedit quo ad penam hui⁹ cle. in qua nō sufficit q̄ sciat de interdicto nisi etiā sciat de eius obseruātia. als pcedit opi. archi. q: qui scit certo an non debet. regula eū qui certus. li. vi. p hoc qđ dixi de consti. c. ij. ℣ de hoc. j. c. pr. in. ij. q.

¶ Quod et interdictis. No. q̄ gallicum pruncia le magis est q̄ singulares plati prouincie. quia vsus vsuta ē fortior q̄ dispersa. de treu. ℣ pa. c. i. ℣ celebr. et cōciliū pruncia le q̄nq; auēte romani pontificis. q̄nq; auēte patriarcharū vel primatū vel metropolitano⁹ illius pruncie. iij. di. §. porro. ℣ vij. di. multis. ℣ vt ibi no. solus archiep̄s est maior q̄ oēs epi q: de ipsis ad archiep̄m appellat maius tñ est cōciliū q̄ archiep̄s. q: de ipso ad cōciliū pruncial appellat. vt ibi. ¶ Secūdo no. q̄ aliud est vniuersitas. aliud singuli ꝟ vniuersitate. nā q̄libet non est nisi ipsi singuli plati cum archiep̄o. ℣ tamen est maius q̄ prelati singuli vt hic. xii. q. ii. qui mandatum. posset tñ dici q̄ cōciliū est aliud q̄ singuli prelati etiā ex alio. quia vocantur etiam capitula cathedralū ecclesiarū. de his que fi. a p̄la. c. fi. sed etiā p̄ suppositō q̄ soli plati cū archiep̄o facerent cōciliū. adhuc procedit quod p̄dixi. ℣ dicit Jſdau. q̄ q̄libet est maius q̄ singulares plati etiā incluso in prelatis archiep̄o. nam ℣ de ipso ad concilium appellat quod dixi in pri. no. ¶ Tertio no. ibi singulares plati. q̄ prelati singulares pñt ponere interdictum. de hoc per Jnno. de his que fi. a ma. par. ca. quesiuit. per archi. de paulle. ep̄oz. li. vi. imo etiā nō prelatus. puta canonicus hñs iurisdictiōem rōne sue prebende pōt interdicere. vt no. Jnn. in. d. c. quesiuit. ¶ Quarto no. q̄ integr est iudicū q̄ plurimo⁹ sententijs cōprobat. de hoc in glo. in verbo comprobatur. ¶ Op. quia videt superfluitas in litera ibi. in cessatiōibus indictis per prouincialem cōciliorum statuta vel ipsorum auēte. contra id. s. in proemio Brego. Sol. Jſdau. q̄ hoc vult dicere q̄ q̄nq; fit cessatio per statutū cōcilij pruncialis absq; homis ministerio. q̄nq; fit hōis ministerio auēte cōcilij ꝟ fieri pcipiētis. ¶ Quero de quib⁹ cessatiōib⁹ hic loquit⁹ gl. generali⁹? Sol. q̄ de generalib⁹. idē Jſdau. ℣ p hoc. j. pr. rñso. ℣ de his cessatiōib⁹ de ap. dilec. ꝟ offi. ord. irrefragabili. ℣. c. ti. q̄uis. ℣. c. si canonici. li. vi. ¶ Sexto quero an fiet fides de statutis concilij? Sol. Laud. q̄ cum sint facti recurrendū est ad libros concilioz pruncialium cuiuslibet prouincie. ℣ refert q̄ Berengarius vnus de cōpilatoribus sexti liba post compilationē illam quendā tractatum compilauit de excōmunicatiōib⁹ ℣ interdictis a iure latis in quibus multa concilia prouincialia apposuit. ¶ Tertio quero an prelati possunt absoluere a sententia lata per statuta concilij prouincialis? videtur q̄ non. cum concilium sit maius q̄ prelati vt hic cōtrarium tenet Jſdau. quia etiam possunt absoluere a sentētia canonis. vt no. archi. xvij. di. in sum. ℣ remittit Jſdau. ad no. per se. de reb. ecc. non alie. cle. i. vbi dixi in ver. si quis. q. iij. refert etiam Jſdau. qđ no. Host. de preben. graue. vbi dixi in vltima. q.

¶ Jn cessationibus. Nota de cessationibus generalibus. de hoc in glo. speciales. que dicit q̄ spāles obseruant soluz in ecclesijs in quibus sunt. ex hoc no. differentiā inter cessationes generales ℣ speciales. q: generales etiaz seruāde sunt ab alijs vt hic. est ℣ alia differentia. quia generales habēt v m interdicti ℣ comparantur interdicto vt hic. spāles autem non. de appel. dilectis. ℣ quod ibi no. ꝟ offi. ordi. ordinarij. li. vi. ¶ Secundo no. q̄ rōne consuetudinis quādoq; spectat ad capitula cessare a diuinis. pro hoc de offi. or. q̄uis. li. vi. q̄nq; etiam hoc spectat ad eos alio iure spāli. pro hoc littera ibi. vl als. puta priuilegio vel preseriptione. ¶ Tertio no. litterā ibi vnico lumine ℟. q̄ quis non debet priuari vnico suffragio suo. ꝟ hoc in glo. sumptuz. ℣ in ea ibi. §. nec tenuis. vbi dupliciter ponitur vel vt ponatur pro vna lucerna vel vt loquatur simi litudinarie sicut homo tenuis habens procellum cum seruat tanquam oculum. sic isti seruant istas cessationes quasi hec sit sola eoruz spes in resistendo violentijs. Jſdau. pro hoc quod dixi de preben. cle. i. §. ad hec. q. vj. ¶ Quarto no. ibi nec de bonis. q̄ papa non debet quem priuare iure suo sine causa. pro hoc. C. de legi. digna vox. de consti. c. ii. ℣. c. que in ecclesiarum. dicit tamen Ben. q̄ si vellet posset. j. §. porro. vbi renouantur priuilegia. ℣ ar. ff. de legi. princeps. pro hoc quod not. de concess. preben. proposuit. qđ tamen non procedit de quolibet iure alteri competēte. sed intellige. vt no. in dicto. c. que in ecclesiarum. ¶ Quero in eo quod dicit de collegijs qualiter hec constituantur? Sol. Ben. remittit ad no. per Jnno. de offi. or. cū ab ecclesiarū. de iurepa. postulasti. de excess. pla. dilecta. qđ pſequit Alvarus. dicēs q̄ quedam' est vniuersitas realis vt ciuitatis castri vel alterius terre. quedā personalis vt grāmaticoruz dialeticoruz ℣ similiū. de consti. ex lr̄is. de qbus

remittit ad not. in dictis locis in quibus dixi. preterq̄ in .c. postulasti. qd enim ibi no. Inno. dixi. c. ti. nobis. §. ceterum. q. i. 7. ij. qualiter autez citet̃ vniuersitas. dixi. de no. ope. nũc. cũ ex iniuncto. 7 an per cãpanam. dixi. de elec. in causis. 7 qualiter teneat̃ ex delicto. dixi. de symo. dilectus. ij. ¶ Secũdo quero de intellectu lr̃e. ibi. idem intelligim⁹ obseruãdũ? sol. Pau. exponẽdo idẽ. s. q religiosi nõ seruãtes excõicati sunt sicut essent non seruãdo cessatiões inductas per statuta puin cialia vel ipo꜓ aucte. 7 facit hec expressio ad id quod dixi. s. c. cle. in prin. q. iij. 7. iiij.

Versi. Ipsi uero No. q a cessatiõib⁹ a diuinis debẽt seruare statuta canonũ. de hoc in gl. ¶ Quero de intellectu lr̃e ibi. ipsi? sol. Pau. expõit ipsi. s. capitula collegia 7 conuẽntus.

§. Porro No. q hec cõstitutio cõcernit p̃cedẽtia de hoc in glo. concordat. ¶ Secundo no. casũ in quo per pactũ nõ põt renũciari iuri cõi. de h̃ in gl. vlti. ¶ Tertio no. ibi religiosis. pro hoc qd dixi. s. ca. cle. in prin. q. vij. ¶ Quarto no. ibi in nullo volumus suffragari. q cõtra hanc cle. nõ prosunt priuilegia vel alia iura specialia. de quibus. c. §. simile. s. de eta. 7 qua. cle. vt hi qui. 7 ibi ꝯcor. in glo. antepe. 7 vltima.

Rauis. Nota ibi nobiles. q dicũtur nobiles etiam si delinquãt vt hic. 7 hoc quia hic dicũtur nobiles a coruscatiõe clari sanguinis ?m Lau. qui dicit verius esse q nobilitas sola est animo que moribus ornat̃ de hoc de preben. venerabilis. ¶ Secundo no. de locis insignibus. de hoc in glo. vij. 7 in Spe. de citatione. §. i. ver. sed que loca. ¶ Tertio no. ibi solẽniter. q tempore interdicti p̃hibetur celebrari solẽniter. 7 sic non occulte ?m formam. c. ti. alma. li. vi. s. in cle. px. in prin. ¶ Quarto no. ibi faciũt celebrari. q aliud est celebrare tempore interdicti vel duz quis est excõicatus. aliud simpliciter audire diuina. aliud facere ea sibi solẽniter celebrari. de cleri. ex. illud. in fi. de hoc de priuil. cle. archiepo. in prin. vbi dixi in. ix. q. ¶ Quinto no. ibi nũc hos q dictio nunc quãdoqz stat pro aliquãdo. de hoc in glo. in h̃ verbo. ¶ Sexto no. de vocatione per cãpanã. de hoc in glo. ĩ verbo cãpanarũ. 7 dicit Pau. q pulsatio cãpanarũ quo ad hoc. i. quo ad celebranda diuina p̃hibet̃ tempe interdicti. de pe. 7 remis. quod in te. de hoc. s. q. vi. ¶ Septimo no. de duplici mõ vocãdi populũ seu collegium. alter per cãpanã vt in pxi. no. 7 de hoc de elec. in causis. alter voce preconia. C. de feri. l. vlt. ff. q cuiusqz vniuersi. sicut. de re. iur. aliud. §. refertur ¶ Octauo no. ibi populos interdictos. q qñqz popl⁹ iter dicitur. 7 dicit Pau. q hic erat duplex excessus 7 rõne loci 7 psona꜓. nam populus interdictus etiã extra locum nõ interdictum nõ potest audire diuina. e. ti. si sñia. li. vi. an autẽ hoc casu sit locus pene hui⁹ cle. dic. j. i. viij. q. ¶ Nono no. ibi faciunt euocari. q magis puniũtur qui tanquã auctores delinquũt q̄ alij. xxiij. q. iiij. alio꜓. xi. q. iij. qui cõsentit. de hoc de of. dele. c. i. ¶ Decimo no. q cora; publice interdicto vel excõicato celebrãdũ non est. de hoc in glo. occultuz. que dicit secus de occulto 7 in hac glo. in fi. idem Pau. 7 Gen. de hoc per Host. de ele. ex. pposuit. per archid. de priuile. epo꜓um. li. vi. ¶ Vndecimo no. ibi instantibus. q celebrantes debẽt instare vt excõicati 7 interdicti ecclesiã exeant. quãtum tamẽ ad hanc cle. dicit Pau. idem si celebrantes non instent. vult dicere q est locus pene eoipso q isti precipiunt q non exeant etiam si celebrantes nõ instent q exeant. pro hoc littera ibi instãtibus etiã. quia dictio etiã est implicatiua. vt dico. j. q. viii. ¶ Duodecimo no. q celebrantes debent dimittere diuina inexpleta si excõicati vel interdicti ecclesiã non exeunt. de hoc in glo. debet. 7 dicit Gen. q possunt expelli tanq̄ turbantes diuinũ officiũ etiam si sint religiosi. de sen. ex. veniens. 7 dic q dicuntur turbare. quia celebrãtes non possunt eos cõicare. q me. causa. sacris. imo peccãt vt ibi. an autẽ peccant mortaliter p̃sequitur Mathe. quod dic vt dixi in. e. c. sacris. 7 ĩ hac gl. ibi officiũ misse. secus in alijs horis. quia tunc indistincte debz dimittere 7 exire q: põt alibi cõplere. vt no. Inno. 7 Hosti. c. ti. nuper. 7 hoc in excõicato publice. secus si occulte. vt dixi ĩ x. no. Decimotertio no. q excessus nõ debent relinqui impuniti ne alij habeãt cãm delinquendi 7c̃. nam facilitas venie 7c̃ de vi. 7 hone. cle. vt clerico꜓. 7 de hoc in glo. q: si ex. de of. or. cle. i. in glo. iiij. 7 de pe. cle. i. §. nec super. vbi de hoc dixi. in. iii no. ¶ Decimoquarto no. de verbo quomodolibet. de hoc in glo. oẽm. ¶ Decimoquinto no. quattuo: casus in quib⁹ quis incidit excõicatiõem de qua hic. primus in verbo cogere secũdus in verbo euocare. tertius in verbo p̃hibere. quartus in verbo remanere. ¶ Decimosexto no. de verbo p̃sertim 7 exponit Pau. pro maxime dicens idẽ si non sunt excõicati vel interdicti ex quo locus est interdictus. pro hoc qd dixi. s. i viij. no. 7 de hoc. j. q. x. ¶ Decimoseptimo no. ibi excõicati publice aut interdicti. q cõpantur excõicatus 7 interdict⁹. 7 intelligit Pau. de iterdictis noiatiz vel cũ vniuersitate. facit d̃ cle. ex. pposuit. ¶ Decimooctauo no. ibi missam q in alijs officijs non est locus pene. de hoc in glo. in alijs. 7 idẽ Pau. de hoc. j. q. xij. ¶ Decimonono no. ibi noiatim. q hoc casu nõ sufficit generalis monitio. de hoc ĩ gl. antepe. 7 idẽ Gen. ¶ Vicesimo no. casum in quo excõicatus nõ absoluit̃ nisi a sede aplica. qd est quia hic reseruatus. als secus. d̃ sen. ex. nup de hoc. s. cle. pxi. ver. alioquin. in glo. est sciendũ. 7. j. q. xiij. ¶ Op. q: littera ibi nedũ in capellis. videt̃ velle q in capellis liceat celebrare tpe interdicti cum tamẽ nullibi sit celebrandum in loco interdicto. de postu. p̃la. c. i. de exces. prela. tanta Glo. non intendit. sol. 7 idem Lau. dicens q in capellis minus videntur delinquere. ar. de priui. cuz capella. dicit tamẽ q in eis idem est qd in ecclesijs. q: capelle tanq̄ accessorie dependent a locis in quibus sunt 7 cum eis transeũt. vt no. Inno. de iurepa. ex litteris. vnde si sunt deo dedicate per pontificem vt esse debent. de conse. di. i. ecclesie. de reli. do. ad hec eque debet abstineri ab eis sicut ab ecclesijs. dicit tamen secus forsan de simplicibus oratorijs in quibus potentes faciũt corã se celebrari. sed in hoc non p̃sistit nec est verum. quia nullibi licet celebrare ex quo locus est interdictus. e. ti. is qui. §. i. li. vj. dicit 7 Lau. q talia oratoria nõ dicũtur loca religiosa. remittit ad no. de pe. cle. i. pro hoc qd ibi dixi in. i. q. ¶ Secundo op. quia in littera ibi vocãtes sit mentio de vocantibus. 7 ĩfra in determinatione nihil dicit. 7 sic videt̃ rñsio diminuta. ꝯtra no. de spon. de muliere. C. de transac. vt responsum. Glo. licet. dicit q licet de vocatione narret solam coactionem punit 7 tamen dic q licet non puniat vocationem non est tamen diminuta responsio. sufficit enim q punit compellẽtes tamẽ relinquitur q vocantes delinquunt 7 als per iudices cõpetẽtes puniẽdi sunt. ¶ Tertio op. q: lr̃a ibi nõ solũ per cãpanaruz pulsatiõez sed voce p̃conia. vr̃ velle q plus artet vocatio p̃conis q̄ cãpane cũ tñ vocatio cãpane plurib⁹ inotescat. vox aũt p̃conis paucis. auc̃. de litigi. §. oẽm. Glo. vt dr̃. sol. q lz respectu nũc dicto vocatio per cãpanã sit fortio꜓. tamẽ quia preco loquitur 7 edictũ ponit maior est contemptus. idẽ Pau. dicens q licet in minoribus sufficiat vocatio per campanam secus in alijs in quibus requiritur vocatio nuncij vel litteratoria. de elec. in causis. ¶ Quero in eo qd dicit de dñis tẽporalibus. quid si sint prelati habentes temporalem iurisdictionem? Glo. ij. dicit idem in eis. idem Pau. Steph. contradicens q licet in eis sit maior ratio tñ hec ꝯstitutio q: penalis ñ debet extendi. de elec. statutum. li. vi. maxime: quia contra p̃latos tales sufficienter prouisum est. de exces. prela. c. fi. item non est verisimile q ipsi prelati qui procurauerũt hanc constitutionem supplicauerint contra se. ar. ff. de mili. testa. l. iij. C de legi. quod fauore. regula quod ob gratiam. li. vi. primum verius. nec rationes Steph. vrgent. hoc enim non est extendere. quia prelati habentes tpalem iurisdictionem illo respectu dicuntur dñi tpales. alia ratio nihil vrget. ¶ Secũdo q̃ro in eo quod dicit de locis suppositis interdicto de quo interdicto loquitur? Glo. iij. dicit q de interdicto lato ab homine vel a iure. idem Pau. est pro. 7 est pro hoc. quia hic loquitur generaliter. ¶ Tertio quero si interdictuz est latum sed nõ depublicatũ. an quid sit de interdicto tenetur obseruare. Gl. ea. inducit hanc litteraz q sic. est opi. archid. quod dic vt in gl. 7 dixi. s. cle. prox. ver. alioquin. q. iij. ¶ Op. ad hoc. xi. q. iij §. euidenter. vbi de hoc vt quis euitari debeat requiritur sententia archid. in. c. is qui. alleg. in gl. So. ?m aliquos q illud procedit nisi vbi contrariũ inuenitur. vt in. c. cum non ab homine. 7. c. cum desideres. alleg. in gl. Dic melius q illud debet intelligi de occultis quos vitare debemus. vt in glo. 7 dixi. s. in. x. nota. pro hoc. xi. q. iij. §. cum ergo. ¶ Opp. ad idẽ s. cle. prox. vbi tunc tantum obligantur alij ad obseruanduz quando matrix ecclesia illud seruat. Glo. remittit ad nota. ibi in glo. nota. 7 hoc vult quia licet ibi puniat religiosos. tũc tñ qñ non seruãt interdictũ qd seruat ecclesia matrix. nõ tñ ibi pmittit̃ q possint nõ s̃uare si ecclesia matrix idebite nõ seruat. cetera dic vt in glo: quã signa ibi forsan. vsqz ad fi. 7 idez Pau. ¶ Quarto q̃ro an qd h̃ dicit de interdicto locũ h̃eat

in cessatiõe a diuinis videt q̃ fic. s. py. cle. ver. qđ i interdictis. Contrarũ tenet ſDau. dicens q̃ cũ hic nõ fecerit mentiõez de cessatiõe sicut ibi nõ est locus huic pene. dic q̃ eo casu quo cessatio habet vim interdicti. idez in eo qõ i interdicto. quando sũt habeat vim interdicti. dixi. s. cle. py. §. in cessatiõibus in. i. notabili. ¶ Quinto quero de intellectu littere ibi. locorum suorum? sol. ſDau. exponit suoz. i. vbi habitãt. vt sit sensus q̃ non solũ in capellis sitis in locis seu palacijs vbi habitant hoc faciebant sed etiam in alijs ecclesijs. de hoc. s. in. i. cõtrario. ¶ Sexto quero an tpe interdicti. phibeãt indistincte campanarũ pulsatio? Sol. Steph. q̃ non. pmittit eni pulsatio ad populũ cõuocandũ ꝓpter ꝓdicationẽ. ar. de sen. ex. responso. nisi fiat in fraudem vt q̃nq; factũ est mediolani. quia quãdo portabant funera faciebãt pulsari cãpanas ad ꝓdicationẽ. de hoc. s. in. vi. no. ¶ Septimo quero in eo q̃ isti dñi cõpellebant clericos ad celebrãda diuina an per hanc cõpulsiõez excusant nõ seruãtes? sol. Lan. q̃ nõ. quia debẽt potius omnia mala pati q̃ malo cõsentire. qđ me. causa. sacris. de consec. di. iiij. cos. de vsuris super eo. idem Ben. quia nõ debẽt i talibus obtẽperare. de tem. or. ad aures. xi. q. iij. si dñs. nec superioris auctoritas in talibus excusat. xij. q. ii. quicũq; z. c. de rebus. ¶ Octauo quero in eo q̃ isti cõpellebãt populos interdictos audire diuina in loco interdicto quid si cõpellerẽt audire in loco nõ interdicto? sol. ſDau. q̃ nõ habet locuz hec pena secus si in loco interdicto ꝯpellerent nõ interdictos. z hoc innuit littera ibi in locis interdicto suppositis quẽquã ꝛc. qđ dico. j. q. x. de hoc etiam. s. in. viij. no. z de dictiõe etiam. de consti. cum oẽs. ibi statuerũt etiaz. de elec. cum in cũctis. §. inferiora. ff. de ver. ob. qõcunq; §. si ita. de aqua plu. ar. si inter. §. officiũ. vbi Bar. z dixi in. xi. no. ¶ Nono quero i eo qđ puniũtur isti dñi ꝑcipientes subiectis excõicatis vl interdictis ne exeant dum celebrãt diuina. quid si ꝑcipiũt nõ subditis? sol. ſDaulus q̃ secus est. vult dicere q̃ non est locus huic pene. ¶ Op. ad hoc. q̃ nõ videtur differẽtia inter subditos z non subditos. nam etiam subditi non tenẽtur obedire tali ꝑcepto vt dixi. s. q. vij. z pro hoc de tẽpo. or. dilectus. sol. ſDau. q̃ Iz nõ teneant tamẽ de facto timent z parent. ideo fuit instũ sic ꝑcipientes punire. ¶ Decimo quero de intellectu lre ibi. i locis interdicto suppositis quẽquã? so. ſDau. expõit quẽq; ẽt ñ interdictũ rõe psone. p ß lra ibi excõicatiõis ꝓsertiz ꝛc. vult iduceꝛ exponẽdo ꝓsertiz ꝓ maxime. qđ dixi. s. i. xvi. no. z. q. viij z ꝓbatur hec expositio. de symo. per tuas. i. vbi glo. singulariter in verbo ꝓsertim. ¶ Undecimo quero de intellectu littere ibi modo ꝓdicto? sol. ſDau. exponit ꝓdicto. s. cãpanarum pulsatione z voce ꝑconis euocare qđ est infra ꝛc. ex hoc dicit secus si aliter vocant vel inuitant. idem Ben. qui exemplificat quando vocant secrete per nunciũ. dicit tamẽ q̃ id qđ hic dicit de voce preconis ꝓcedit etiam si voce tube vel cornu vel simile cum sit eadem ratio. ¶ Duodecimo quero de quib⁹ officijs loquit lra ibi: ad officia eadem? sol. ſDau. exponendo eadem. s. missarum de quibus ꝓmisit. secus si ad alias horas qđ etiam dixi. s. in. xx. no. ¶ Decimotertio quero in eo qđ dixi. s. in. xii. no. q̃ excõicatus iterũ excõicat. quid de istis erit qui primo excõicati erant a suis ordinarijs z sic erãt absoluẽdi per ipsos z iterũ excõicati sunt a canone z absoluẽdi per papã qualiter enim poterunt absolui. aut cui absoluenti tacebunt de alia excõicatiõe z nihil agunt. aut exprimẽt. z tunc non debebunt absolui. de sen. ex. officij. sol. Lan. vt dico. j. e. q. sed generaliter cõqueritur de excõicato pluribus excõicatiõibus an sufficiat vna absolutio distinguit. aut cui excõicatus est ab vno iudice aut a pluribus. si primo. aut vna sola aut pluribus si vna. aut ꝓpter vnã cãm aut plures. si vna sola z ꝓpter vnã cãm sufficit vna absolutio. si ꝓpter plures cãs aut cõstat q̃ ꝓpter vnicã intẽdebat singulas ferre solas aut ꝓpter oẽs simul aut est dubium. in primo tot erũt absolutiones quot cause. i secũda sufficit vna absolutio dũmodo oẽs cãe sint exp̃sse alis nõ sufficit. in tertio recurrẽdũ est ad iudicẽ vt hec legũtur z notãtur. s. e. cum pro cã. si pluribus sententijs aut ferens intendebat hunc ligare pluribus z plures absolutiones erũt necessarie. ar. ff. de no. ope. nũci. de pupillo. §. si in pluribus. aut intẽdebat eum ligare vna. sic dicendo excõico anathematizo ꝛc. z sufficit vna absolutio. de iudeis. ad liberãdam. ar. ff. de accepila. l. pluribus. si aũt a pluribus iudicib⁹ sit ligatus aut oẽs habent vnã iurisdictiõem z valet q̃ fit ab vno z vna absolutione dum tamen habeat ptãtem ab alijs. de offi. deleg. cãm. z. c. vno. aut habet diuersas iurisdictiões z erunt tot absolutiones necessarie quot sũt excõicatiões. e. ti. officij. nec est necesse q̃ hoc casu sint oẽs ꝑsentes. sed sufficit q̃ iste dicat ordinario se excõicatũ ab ipso z a canone z petat absolui ab eius ira sed nõ denũciabitur absolutus z postea absoluet a sua canonis vt hic sic intelligitur dictũ. c. officij. cũ sua materia. Lar. de hoc per Bar. in. d. l. si in pluribus. z dixi in. d. c. cum pro causa. in vlti. q. z ꝓ id qõ vltimo dixi soluit id de quo querebatur. s. e. q. in pan. ¶ Decimoquarto quero i eo q̃ isti nõ possunt absolui nisi per sedem aplicam an per legatũ de latere? So. La. arguit q̃ nõ p lrã ibi p sedẽ dũtaxat aplicam. dicit tñ q̃ licꝫ forte excludat alios nõ tñ legatũ. p hoc. e. ti. ad eminẽtiã. de elec. si abbatẽ. li. vj. z qõ ibi no. ō cle. nõ resi. c. ij de sclsima. c. vno. li. vj. de sen. ex. qua periculosum. e. li. pmũ tenet per dictiõem dũtaxat. pro hoc de pan. cle. i. in pan. z ō sentit glo. s. cle. py. in verbo excõicatiõis. z verꝫ z ad. c. eminẽtiã. dic q̃ loquit qñ nõ est facta spãlis reseruatio cum dictione taxatiua vt hic.

Amexeo. No. q̃ mulieres de tertio ordine beati Francisci dicunt sorores. ex hoc infert glo. ij. q̃ nõ sũt begine. z infert hoc ex eo qz sũt sub obediẽtia secũdum traditiones tertij ordinis predicte begine vero non sunt sub obedientia. remittit glo. de reli. domi. cle. i. vbi de hoc in glo. vide. z dicit Lan. q̃ hunc tertiũ ordinẽ quidã reputabãt reprobatũ. per. d. cle. i. z male. qz ibi ō hiſque nõ ꝓfitent aliquã regulã. hic, secus qz ꝓfitent regulã tertij ordinis approbatã per Nico. iij. vt hic in glo. iij. z cõfirmatã per Jo. xxij. vt hic. ¶ Secõ no. q̃ tpe interdicti nõ admittũtur aliqui ꝓpter clericos ad audiẽda diuina officia. z p hãc lrãz ibi diuina officia. dicit ſDau. hic loquit tñ de celebratione misse. de qua. s. cle. py. sed etiã de oibus diuinis. ¶ Tertio no. scandalũ vitãdũ esse. de hoc in glo. vitandũ. ¶ Quarto not. q̃ caueri debet ne censura ecclesiastica vilescat. de hoc i glo. ad hoc. z dicit ſDau. q̃ vilescebat p admissiõem illorum qui admittebant ex modica obseruãtia religionis. facit de priuile. vt priuilegia. z maxime qz taliũ reperit magna multitudo que facit oĩa vilescere sicut raritas facit carum. xcij. di. legim⁹. ij. q. vij. sancta. ¶ Quinto no. ibi de cetero. q̃ pena se quẽs cõcernit futura nõ ꝓterita vel pñtia cũ hic nõ exprimat ō ipsis sicut exprimit. s. cle. i. i fi. ¶ Sexto no. ibi quo ad. q̃ ꝓuilegia istoz reuocãt quo ad id de quo ħ. ñ quo ad alia. silẽ ō ꝓuil. cle. i. v. quos etiã. p ß qõ dico. j. q. vi. ¶ Septimo no. casũ i quo absolutio excõicatiõis reseruat pape. silẽ de hereti. cle. multorum. in fi. de penis. cle. si quis suadente. in pan. ¶ Octauo nota casum in quo non absolnitur excõicatus nisi satisfactione prestita. simile de sepul. cle. eos. de immu. eccle. quoniam. in fi. li. vj. ¶ Nono nota casum in quo ordinarij sunt delegati apostolici. simile de hereti. ad abolendã. de sup. ne. prela. cle. vna. de sta. mona. cle. vlti. ¶ Op. in eo. q̃ istos de tertio ordine vocat continentes. non enim promittunt cõtinentiam. immo viuunt in coniugio vt dicit glo. iij. So. vt in gl. iiij. que stat contrario z tamen dicit q̃ certis diebus abstinent a thoro. idem Lan. dicens q̃ dicũtur continentes nõ omnes sed aliqui qui non vtuntur coniugio vel etiam si vtantur dicuntur continentes quo ad quid. quia vt predixi certis diebus abstinent. dicit tamen q̃ caueant sibi viri ne eiz abstinent parent locum alijs viris. debent enim custodire vxorem cum vir sit caput vxoris. vnde dicitur a virtute. mulier autez a mollicie. ideo imputatur viro si mulier delinquit. dicit q̃ in Cathalonia z in multis alijs partibus vir cucurbitatus per vxorem licet inuitus z ignorans soluit fisco. xl. solidos. ſDarisius vero dicitur sedens super asinum versa facie per totaz villam vxore trahente asinum z precone clamante qui sic faciet sic accipiet. canon infligit talibus irregularitatem. xxxiij. di. si cuius. ideo clericis vxoratis conceditur vt vxores tenere possint in compedibus. xxxij. q. ij. placuit. itez mulier nutrit comam. xxx. di. quicunq; z licet canon ibi dicat hoc esse in signum subiectionis. Lan. tamen dicit hoc esse vt vir habeãt vnde possint eas trahere z ligare. dicit tamen q̃ quia alibi dicit. Ille lauat laterem qui castigat mulierem. Qui plus castigat plus in amore ligat. ideo coniugati sunt inter duo perplexi propterea dicit canõ de talibus. nauigasti. xvij. q. ij. nos nouimus. ex his nota quod dixi q̃ isti de tertio ordine non sũt proprie continentes. sed tantum quo ad quid. dicit Lan. q̃ magis ꝓprie dicũtur de pnia. vt sequit i lra. qz multas pnias z afflictiões faciũt. idẽ Lap. p hoc extrauag. Jo. xxij. scã romana. dicit etiã Lan. q̃ magis ꝓprie dicũt casti q̃ cõtinẽtes nã q̃ hz vxorẽ cũ nõ habeat ꝓprij corpis ptãtem. non põt dic-

cõtinens. sed põt dici castus. xxxi. di. in cena. p hoc quod no. glo. xlviij. di. comunia. ⁊ in hac glo. in fi. ij. reg. vi. xxxi. di. tenere. ¶ Secundo op. q ist possint admitti ad diuina. e. ti. c. fi. i. vi. glo. nisi. solut excipiẽdo casũ illum ⁊ in eo quod inhibetur ne quoquo modo admittant. infert Ben. q nõ debet fieri fraus alias meadunt in penã de qua hic. ¶ Tertio opp. q non fuerit opus concedere ordinarijs vt auctoritate apostolica possint absoluere cuz ⁊ alis possent. e. ti. nuper. Glo. vlti. sol. reddendo rõnes quare hoc casu non poterant iure ordinario. ¶ Quarto op. ad idẽ. nam sufficiebat q ist poterant absolui p suos inpriores. so. Pau. q illi vt plurimũ in talib⁹ ligati sũt iõ absoluere ñ põt sed op⁹ fuisz ire ad curiã. ¶ Quero q̃re spẽaliter phibuit fratres mĩores ab administratiõe fratrum de penitentia tempore interdicti cum eadem ratio videatur in alijs? sol. Lau. q propter maiorem affectiõem quam habebant ad istos. dic q ist magis in hoc delinquebant. pro hoc quod dico. j. q. vi. ⁊ dic q delinquebant forte putãtes eis licere hos admittere tanq̃ qui videntur esse eiusdem ordinis prohibentur autem quia non sunt clerici sed laici. nec sũt eiusdem ordinis licet ab eodez scilicet a sancto Franciscõ ambo constituti. de hoc. j. q. se. ¶ Secundo quero an isti de tertio ordine gaudeãt priuilegio clericali in persona' ⁊ rebus? Sol. Laud. q non cuz sint laici. vt dixi in proxima questiõe. ⁊ sm eum sunt sicut locuste sine rege. vnde dicãtur uidi omni priuilegio nisi quatenus sint aliqua eis concessa. dicit etiaz q est ordo anomalus quia non sequitur regulam aliorum. z. pro hoc quod notat idem Lau. de preben. cle. per litteras. vbi dicit q non gaudent priuilegio clericali nisi pfessi vel clerici. Bẽ. contradicens hoc de tertio ordine gaudere priuilegio ecclesiastico cum sint de ordine per ecclesiam approbato. nam ⁊ here mita qui non est ordinis per ecclesiam approbati gaudet tali priuilegio. no. glo. xvi. q. i. qui vere. Lap. idem pro hoc inducit de cens. q̃q̃. li. vi. de immu. ec. c. i. e. li. que facũt ex eo q ubi generaliter priuilegiant̃ persone ecclesiastice. dicit autem Lap. q negari non potest quin isti sint ecclesiastice persone large sumpto ⁊ etiã religiose. ⁊ sic ecclesiastico priuilegio gaudent etiam in bonis nedum in personis. dictis iuribus. xvi. q. iiii. quisquis. pro hoc glo. ibi. que pro ecclesiasticis personis exponit de penitentibus. ⁊ inducat etiã Lap. q professi hanc regulam prohibent̃ redire ad seculũ quod tamen alias licet ei qui ordinem mendicantiũ ingredit ⁊ infra annum pbationis ordinem profitetur quod nõ liceret si aliũ ordinẽ professet. de regu. nõ solum. e. li. quod dic vt dico. j. e. q. dicit ergo Lap. q professus tertium ordinẽ post professionẽ est astrictus ipsi ordini. ⁊ sic debet sentire cõmodũ exquo sentit omnis regula qui sentit. li. vi. Jo. cal. in quodam consilio tenet primum q non sunt persone ecclesiastice proprie ⁊ stricte q̃ nec clerici nec religiosi cum non sint professi religionis per sedem apostolicam approbate ergo sunt laici. xii. q. i. duo sunt. vbi deuoti dicuntur religiosi hoc est professi religionem approbatam siue sint professi tanq̃ monachi siue conuersi. de quibus. xxvii. q. i. vt lex. de quibus conuersis loquitur. de sen. ex. non dubium. ⁊ no. in. d. c. duo sunt. in glo. i. Item isti nõ promittunt ẓtinentiam simpliciter. imo possint matrimoniũ ẓtrahere ⁊ vti iam ẓcto nec abdicant a se propriũ nec p mittunt obedientiã regularem imo vt dictum est. s. e. q. sũt sicut locuste sine rege. no. in simili. xvi. q. i. si vero. duz ergo non habeant tria substantialia religionis. de sta. mo. cum ad monasteriũ. non potest dici religionis ordo per sedẽ apostolicam approbate. de vo. c. vno. li. vi. licet sit quidaz modus viuendi. vt dicit hic glo. iii. Ad glo. c. quisquis. preal. cum dicit de penitentibus. dicit Jo. cal. q debet intelligi de solenniter penitentibus. de quibus. l. di. in capite. ⁊ isti habent speciale priuilegium q possint si volunt etiam laicos coram ecclesiastico iudice cõuenire. xi. q. i. aliud. ⁊ hoc respectu vr̃ loquit glo. in. d. c. alleg. n. d. e. aliud. Item licet isti de tertio ordine dicuntur continentes non tñ proprie vt dictum est. s. in primo ẓrario. sed possent dici cõtinentes iproprie sicut etiam coniugati recte vtentes vt dixi in. d. i. ẓrario. hec dicit Bẽ. procedere nisi habeant alia priuilegia apostolica. ⁊ tunc iudicandum est ex tenore illorum de priuile. porro. ⁊ c. recepim⁹ pro hac parte est qd̃ no. Bar. ff. de penis. l. i. dic vt dixi de p̃ bẽ. cle. per litteras. q. xii. ⁊ per ibi nota. dic cõsiderãdũ qualis sit eorum status. nam si sunt astricti ordini perpetuo ita q nõ possint egredi videntur censende persone ecclesiastice tã̄ p̃petuo deputatis ad vsum pium. de. dec. c. i. in fi. de priuile. per exceptionẽ. li. vi. alias q habeant in aliquibus certũ modum viuendi hoc nõ imutat naturam persone quin censeantur laici rationibus predictis. ⁊ q isti sunt censendi laici videtur sentire glo. hic in eo quod dicit q nõ est regula ꝓprie sed modus viuendi. s. in aliquibus. ⁊ sic nisi aliud appareat non gaudent priuilegio ecclesiastico. ⁊ per hoc tollitur quod dicit Lap. q isti non possint reuerti ad seculum. q. imo potius dicuntur non recessisse de seculo licet in aliquibus habeant aliquem modum viuendi. non enim possint per hoc dici perpetuo oblati vt exigit. c. per exceptionem. preallega. Item in eo quod Lapus dicit q ille qui profitetur regulam mendicantium infra annũ pot. st reuerti ad seculũ. dic q imo cogitur ingredi aliam religionẽ tanq̃ professus in genere. d. c. non solum. in fi. vbi de hoc in glos. no. q. ¶ Tertio quero quare isti dicuntur de tertio ordine? glo. in. sol. quam nota q singularis. vel sm Laud. vel Ben. dicãt tertius ordo respectu virginum ⁊ continentiũ. de quibus. de sum. tri. c. i. in fi. dic q ratio de qua hic in glo. est verior. nam isti de tertio ordine dicuntur etiã continentes licet nõ ꝓprie vt dixi. s. in. i. q̃ no. ¶ Quarto quero an hec cle. locuz habeat in alijs q̃ fratribus minoribus admittentibus istos de tertio ordine ad diuina? gl. alios. sol. q nõ. idem Laud. Ben. quod Pau. pro hoc quia hic bis exprimit de fratribus minorib⁹. dic ergo q alij non ligabuntur hac pena sed alijs. s. e. cle. i. ¶ Quinto quero de intellectu lr̃e ibi vel illi. glo. fratres. Sol. ⁊ in ea ibi ⁊ est mirabile. ratio huius per id quod dixi. s. q. i. ¶ Sexto quero in eo qõ ponit fratres minores recipientes istos in suis ecclesijs. quid si in alijs ecclesijs? glo. per hoc. so. q nõ est loc⁹ huic pene. idez Pau. dicens q si isti de tertio ordine hñt priuilegiuz q possint tempore interdicti interesse diuinis illud nõ est reuocatũ in totum nec. n. quo ad alias ecclesias in quibus poterant admitti tempore interdicti sed non in ecclesijs fratrum minoruz. ⁊ potuit esse ratio q; alij de facili eos non admittebãt sicut minores. pro hoc vltimo quod dixi. s. q. i. ¶ Septimo quero an fratres minores admittendo istos incidant in penam. de qua. s. e. cle. i. glo. pe. so. q nõ. si alis seruant interdictũ quod seruat matriz ecclesia q; nõ debent duplici pena puniri. Idem Lau. dic q premissa non vrgent. nã si esset tale interdictum quod seruaret ecclesia matriz tũc ipsi admittentes istos inciderent in hanc penam ⁊ illaz. d. cle. i. ⁊ tunc diceretur duplex delictum q; violant hanc constitutionem ⁊ illam. quod tenent Pau. ⁊ lap. ⁊ dicit Pau. q dicũtur nõ seruare eoipso q admittunt istos qui admitti non debent. e. ti. c. fi. li. vi. de priuile. licet. co. li. ⁊ quia non licet celebrari nisi quatenus a iure permittitur. ¶ Octauo quero in eo quod dicit de epis quid de electi cõfirmatis? so. Pau. q forte hoc ipsi non possunt. dic contra per id quod no. de foro competẽ. cle. vna. in prin. in glo. secus. vbi dixi in. v. q. ¶ Nono quero an legatus potest impendere absolutionez de qua hic? So. lap. q legatus etiam de latere non potest absoluere nisi factissatione premissa ⁊ tunc etiam per archiep scopum possint absolui si sunt sue dioces. secus si sunt tantum sue p uintie ⁊ hoc tempore sanitatis. nam in mortis articulo absoluere potest etiam simplex sacerdos. de penis. cle. si quis suadente. vel dicit lap. q licet eps possit hic absoluere non tñ legatus cum eps in hoc sit delegatus pape. ⁊ sic maior q̃ legatus. de offi. leg. studuisti. potest ergo eps qõ nõ potest legat⁹ de of. leg. c. pe. ⁊ vlt. li. vi. ⁊ hoc verius. pro hoc qõ dixi. s. q. prima in vltima qõne.

¶ summus. Quid determinet prima ps dic vt in gl. i. se cũda uero ps sm laud. facta est ad declarationẽ illorum iuruz de sesima. fraternitati. de priui. si papa. li. vi. ¶ Nota. q papa dr̃ summ⁹ pontifex. ⁊ dicit laud. hoc esse q; in eo est omnis sũmitas ⁊ celsitudo qui non puri hominis sed veri dei vices gerit in terris. de transla. c. ii. ⁊ ideo dr̃ papa a pape que est iter iectio admiratiua quasi admirabilis in terris. sicut hec dictio deus. Item sinia pape prefertur sententijs aliox. xxxv. q. ix. veniam. de hoc. iiii. di. in istis. ⁊ in eo quod hic dicit summ⁹ pontifex ponit Alb. ath. ⁊ alios modos quibus appellat. no. archi. de consti. c. i. li. vi. ¶ Secundo no. q scribens litteras excõicato incurrit minorem. de hec in glo. argue. Idem dicit laud. si mittit ei nuntiũ q; hec sunt paria. de elec. vbi periculum. §. nulli. li. vi. ⁊ de hoc ibi. ¶ Tertio no. de osculo quo papa alijs participat ⁊ quidaz osculant̃ pedem tñ. alij pedez manũ ⁊ os. per osculũ designat̃ consensus ⁊ dilectio. de priuile. cum olim. i. ⁊ vtrobiq; de hoc. per hoc enim dicitur aliqs

in alium conſentire.a r.xciij.di.ſi inimicus.de ſpõ.duo.c.i.C de dona.ſi a ſpon. datur etiam pax in miſſa per oſculum vt iu dicetur populum conſenſiſſe miſterijs que aguntur.de cõſe. di.ij.pacem. ¶Quarto nota q̃ multis modis cõmunicari dicitur excõmunicato.de hoc in glo.vt in commu. ⁊ dico.j. q.iij. ¶Quinto no.ibi ſe velle exprimat.q̃ hoc caſu expreſ ſio eſt neceſſaria.ſimile de prebẽ.ſi motu,ppio.li.vi. ¶Op. q̃ eoipſo q̃ papa cõicat excõmunicato videatur eum abſol uere.xciij.di.ſi inimicus.vbi hoc not.glo.So.vt in glo.i. ¶Secundo op.ad idem de panne.cum olim.i.ad fi. Sol. Laud.q̃ ſi excõmunicatio tenet papa cõicando non videtur abſoluere vt hic.ſed hic contenditur de nullitate ſententie ⁊ papa certificatus admittit ad oſculum videtur declarare eũ non ligatum.vt in contrario.⁊ hoc no. Inno.in.d.c.cũ olim non tamen hoc probatur ibi.⁊ poſſet dici contra hanc cle.naz etiaz,ſi cauſa cognita papa cõicet niſi exprimat.⁊ per hoc vult declarare eum non ligatum.non videtur per hoc quod eſt fa cti pronunciare ſuper eo de quo eſt queſtio in iudicio. ſed pro primo inducat Dau.quia declarando excõicationẽ non tene re non eſt forma in iure ſtatuta ſed in abſolutione ſic.ea.ti. cũ deſideres.tutius eſt tamen tenere idem cum declaratione pre dicta. ¶Tertio op.q̃ etiam ſi papa exprimat ſe velle abſol uere non tamen iudicatur abſolutio per cõionem ſed requi raẽ abſolutio.de ſen.ex.cum deſideres.§.fi.gl.eſt ſibi.ſolut hoc quod hic dicitur procedere in papa cui eſt pro ratione vo luntas. ſecus in alijs.⁊ no.hunc fi. glo.in eo quod dicit ſecus in alijs.facit enim pro illa opi.que habet q̃ non proferatur ex cõicatio per illa verba nullus tali cõmunicet.ſicut etiam nõ in ducatur abſolutio per aliquem actum cõmunicandi niſi in pa pa.de hoc tamẽ dic vt dixi in.d.c.i.vbi dic q̃ tutior eſt opi. q̃ ſit excõicat⁹ quãdo conſtat q̃ animo excõicandi verba prolata ſunt. ¶Quero in eo q̃ dicit q̃ papa cõicat excõicato ſcienter quid ſi ignoranter? ſo.vt in glo.ij.⁊ in hac gl.in fi.xi.q.iij.qſti de cle.ex.apoſtolice. ¶Secundo quero de quo excõicato lo quit hec lra? ſo. Dau.q̃ de excõicato maiori.ar.c.ti. ſi quez. Itẽ dicit de excõicato minori.⁊ de hoc nihil dubij. ¶Ter tio quero an papa participando excõicato eo caſu quo non in telligitur abſoluere ſit excõicatus minori? glo.iij.ſol.q̃ non. ¶Op.ad hoc quia videtur ſnia dei. Dath.xix.ſi peccaue rit in te frater tuus? ⁊c.ſequit ſit tibi tanquã ethnich⁹ ⁊ publi canus.de iudi.nouit. Item videt ſnia apoſtoli.ij.q.i. multi. ibi ſi quis frater noiatur ⁊c.ad corinth.v. So. Lau. refert id qõ no.co.ti. nulli.vbi glo.tenet id quod tenet hic glo.⁊ dicit Laud.q̃ vir papa ſcienter cõicat excõicato. nam de ſtilo cu rie tales qui habẽt agere curia abſoluũtur ⁊ actu finito redu cũtur in eandem excõicationem.vt no.de teſta.veniens.ij. ¶Quarto quero in eo qõ in.iiij.no.multis modis dicit qs cõicare excõicato an ſit differẽtia an cõicetur verbo vel nutu? Sol. Lau.q̃ non.dicens q̃ qui cõicant nutu puta qui forſan eſt mutus vel fraudulẽter obmittit loqui vl'etiã cõicat ſignis vt aliqui religioſi faciũt inter ſe excõicati ſũt.de ſpõ.cuz apud Idem Ben.⁊ Steph.nõ eni refert qualitercũqz quis alij ex primet ſuũ animum.ff.de leg.iij.nutu.de conſti.pec.qui aũt.§.ſi no.xi.q.iij.qñ multos.⁊ p hoc.xi.q.iij.qñ multos.⁊ p hoc xi.q.iij.ſicut apoſtoli.⁊.c.excõicatos.,Itẽ q̃ videt per hoc in illum cõſentire.xxiij.q.i.oĩs qui.pro hoc lra ibi quouis mõ. Item q̃ orando in eccleſia incurro excõicatiõem.ergo fortuſ in caſibus predictis.

ſ. Similiter. No.q̃ titulus accipitur pro di gnitate. dicitur ⁊ alijs modis.vt no.de elec.dudum.ii.ad fi.in gl. ¶Secũdo no.ergo ⁊ in eo quod hic dicit de titulo dignitatis exemplificat Laud. vt ſi papa vocat aliquem archidiaconũ piſienſem vel decanum au relionẽſem.de reſcrip.ad aures.c.ti.dilecto.li.vi. ¶Tertio no.ibi conſtitutione. q̃licet in aliqua iuris diſpoſitione,quis noietur ſub aliqua dignitate non ex hoc fit probatio ſnp hoc ⁊ exẽplificat Dau.per id quod habetur in ,premio grego.⁊ i ,premio ſexti.§.ſane.forte vult allegare in eo qõ ibi noiantur illi cõpilatores.⁊ pro hoc quia verba narratoria non probant de priuil.ſi papa.li.vi. Ben.exẽplificat vt quia dicit in qõne inter talem archidiaconum ⁊ talem ſic conſtituimus. de preben.cum cãm.de inſti.cum veniſſet.de hoc etiam in ſe.nota. ¶Quarto no.q̃ ex noiatiõe in s nõ acquirit.de hoc.j.in.i.ꝫ rio,⁊.v.ſe. ¶Quinto no.de facto nõ itelligit ſuperior diſpẽ ſare.de hoc de fi.preſby.veniens.de ꝫceſ.preben.lras.de ſcil. fraternitati.⁊ dico.j.q.iij. ¶Sexto not.de dictione quouis modo.⁊ dic vt.ſ.ea.cle.in prin.q.iiij.⁊ exponit Steph.quo uis mõ vt q̃ recipit ad oſculũ vel aſſignat ſibi certã ſedez vel aliquid tale.⁊ p hoc quod dico in ſequenti notabili. ¶Se ptimo nota q̃ licz ſuperior tractet aliquem pro exiſtẽte in ali qua dignitate non per hoc eum approbat in illa.puta ſi eum vocat cum his qui ſunt certi ordinis dignitatis uel officij. ut in glo.no.i.uel ſm Benze.ut ſi aliquem recipit tanq̃ abba tem uel archidiaconum ad ſuum officium exercendum.⁊ di cit Dau.in hoc parendum pape ſi ex nominatione nõ vult ius alteri acquiri ne obmittendo aliquem turbet uel ſcanda lizet.uel ne nominando videatur ius concedere uel tollere cauſa non cognita ⁊ partibus non preſentibus. ¶Op.in eo quod dixi in tertio notabili q̃ ex nominatione ius non acq ritur.de eo quod no.xciij.di.ſi inimicus.glo.contrariuz.nõ ſol.dic q̃ ibi non probatur q̃ nominatio faciat ius.ſed q̃ debe mus vitare illum quem papa vitat tanquam excommunica tum.de nomiatione autem an faciat ius dicit in ſequẽti con trario. ¶Secũdo op.ad hoc.inſtitu.de adoptio.in fi.vbi ſi quis in actis ſeruum nominat filium liber erit. Sol. Laud. q̃ illud fauore libertatis.idem dicit q̃ ſi quis illum quem in domo cum vxore nutriunt filiuz nominet.nam preſumitur filius niſi contrarium probetur.de probatio.per tuas.qui fi. ſint legiti.per venerabilem.⁊.c.tranſmiſſe.vbi de hoc.hec di cit Laudu.procedere: quia ſunt fauorabilia. ſed qõ hic dicit procedit propter intruſiones ⁊ inſufficientes titulos eum qui bus aliqui beneficia eccleſiaſtica tenent in detrimentum ani me ⁊ beneficiorum ut non poſſint per tales colores ſe purga re: ſed teneantur docere de titulo ſi requiſiti ſint. de offi. or di.li.vj.al's quis non cogatur dicere titulum ſue poſſeſſiõis. C.de petitio.heredi.cogi.ſic etiam in matrimonio carnali lz ſe conuiges nominarent non preſumitur pro matrimonio niſi doceatur de ipſo.xxx.q.v.c.j.⁊ hoc ſm canones: licz ſec⁹ ſm leges.ff.de ritu nup.in libere.ſed canones obtinent pro pter periculum anime. de hoc in dicto.c.j. ad.l. cogi. dicit Bẽze.q̃ procedit in prophanis in quibus de vno ad alium fit tranſmiſſio.ſecus in beneficialibus in quibus ſuperioris i ſtitutio eſt neceſſaria que tanquam ſolennitas extrinſeca non preſumitur: ſed probari debet. argu.ff.de publiciana que cunqz.§.vlti. de hoc etiam.j. in tribus ſequentibus contra rijs.ex his habetur vna ratio decidendi hic.alia colligitur q̃ id quod dicitur.ſ.in tertio notabili in fi. Tertia eſt ſm Bẽ ze.quia verba pape dicta fuerunt enunciatiue vnde non di ſponunt.de prin.ſi papa.li.vj.C.de probatio.rationes.facit quod no. Inno.de proba.quoniam contra.⁊ quod dico in tribus ſequentibus contrarijs. ¶Tertio op. ad hoc de eo quod not. Inno. de offi.ordi. cum ab eccleſiarum. vbi dicit q̃ ſi princeps aliquibus ex certa ſcientia ſcribit ut vniuerſita ti uel ſindicum eorum admittat ius vniuerſitatis conſequi tur.ſoluit Stepha.q̃ illud procedit quando iudicialiter ⁊ ex cauſa ⁊ animo probandi.pro hoc.ff.de excuſat.tuto. Idem Vulpianus.§.fi.⁊ hoc dicit etiam probari.ſ.ca.cle.in prin. ibi: niſi ſe velle exprimat.dic etiam hic appellatio ſeu nomi natio facta fuit propter aliud quo caſu non preiudicat nomi nanti.ff.de pact.epiſtola.in prin.hic enim facta fuit cauſa de monſtrationis uel ſimili.ſecus ſi fiat non propter aliud: quia tunc preiudicat.qui fi. ſint legi.per tuas. vbi dixi de hoc per Ly.C.de probati.non epiſtolis.⁊.l.non nudis. per Bart. ff.de libe.agnoſ.l.j.§.iulianus.alʒ q̃ ſenatus.⁊ generaliter de verbis enunciatiuis an probent.no. Bar.ff.de dona.ex hac. ¶Quarto op.ad idem.ſ.de probati.cle.vna.glo.pe nul.ſoluit q̃ ibi quando papa narrat factum proprium ⁊c.⁊ de narratiuis pape quando ſtetur dicit ibi. ¶Quinto op. ad idem de his.que fi.a maio.parte capi.ex ore. ſol. Lapus q̃ hec cle.loquitur in papa qui nominando uel tractando ali quem ſub titulo dignitatis non intelligitur ei tribuere aliqd iuris ⁊ ſic non ſolum non tribuit ius quo ad proprietatẽ ſed nec quo ad poſſeſſionez.ſecus in inferiore qui intelligitur tri buere ius ⁊ quo ad poſſeſſionem ⁊ quo ad proprietatem ma xime vbi agitur de preiudicio ſibi generando uel de renun ciando iuri ſuo.non autem preiudicando iuri publico.de p ben.dilectio.de fil.preſby.veniens.d.c. ex ore.lxiij.di.cum adrianus.⁊ qõ ibi no.⁊ in dicto.c.veniens.⁊.c.dilectio.xcij. di.nullus.dic q̃ in.c.ex ore.non fuit ſola nominatio ſz fuit etiaz actus poſitinus: quia obediunt illi tanq̃ prelato. quod dico in.c.per tuas.qui fi.ſint legiti.quantum autem ad no. in dicto.c.veniens.dic ut ibi.⁊.j.q.iij. ¶Sexto op.q̃ p no minationem pape turbatur ius ſaltem eo caſu quo exprimit ſe hoc velle.ſ.pri. reſponſo.glo.vlti.ſtat contrario.⁊ hanc

⁊

litteram supplet per illam. ¶ Quero de qua dignitate loqtur hec littera ibi dignitatis.glo.ecclesiastice sol.q de qualibet siue clericali siue ecclesiastica.item dicit Ioan. de persona tu officio beneficio titulo vel administratione cum eadem sit ratio.ꝛ quid sit dignitas personatus vel officium?not.de cōsue.c.i.li.vj.dixi de preben.de multa. ¶ Secundo quero si papa vel cancellaria dat iudices inter quos ponit vnum doctorem residentem padue qui tamen nō est capax iurisdictionis nisi ratione canonicatus quem alibi habet:an poterit padue de causa cognoscere?sol. Laud.q hoc videtur hic decidi quia si narrat q sit canonicatus non videtur standum illi narrationi vt hic.ꝛ de prim.si papa.li.vi.dicit tamen q valet cōmissio dum tamen alias seruetur.c.statutum.de referip.lib. vi.dic q hec cle.non facit ad.c.statutum.ibi enim soluꝫ determinatur q non possit causa a sede apostolica cōmitti nisi existētib⁹ in dignitate vel canonicatu ecclesiarum cathedralium. de modo autem probandi super dignitate vel canonicatu nihil ibi dicitur.q autem possit cōmitti causa agitanda padue residenti padue probatur de re.permu.c.fi.no.in dicto.c.statutum.in prin. ¶ Tertio quero in eo quod dixi.s.in. v.notabili de nominatione vel tractatione.quid si episcopus audit missam vel ꝓcurationem recipit a male ordinato vel instituto an per hoc dispēsat cū eo?glo.facit argu.q nō.per hāc litterā remittit ad no.de fili.presby.venies.vbi dixi.ꝛ de summa.fraternitati.in.i.q.

¶ De verborum significatione.

Sini. Glo.ꝛ alij scribentes quāplures nihil hic scripsere forte quia Nico.iij.eo.ti.exijt.li.vj.qđ.c.etiaꝫ exponit regulam sancti Francisci excōicauit glosantes illud.c.ꝛ in glo.inducentes cōtrietates cōcordantias seu opiniones diuersas vel aduersas.quia tamen permisit glo.fieri per quas verbum vel verbi sensus seu constructio quasi grāmaticaliter ad litteram vel intelligibilius exponatur.ꝛ quia etiam penas illius.c.suspendit Jo.xij.in extrauaganti quia nōnunquam.ꝛ quia licet illa constitutio ꝓhibita fuerit glosari non sic ista. Item quia dimittendo hanc sine expositione inducuntur legentes ad obmittendam ipsam.vnde causatur eius ignorantia cum tamē ipse Nicolaus tertius preceperit vt illud.c.exijt.sicut cetere decretales legerentur in scholis.ideo aliqua breuia hic scribo.

Quoniam autem per diuisionem res melius intelligitur.in stituta.de lega.§.sed non vsqꝫ.nota.ff.de do.except.l.i.glo.i. ideo diuide.quia primo exordiū.secūdo narratio ꝛ petitio.ibi quia vero dicte.tertio exauditio.ibi nos igitur.Et ibi primo declarat non omnia euangelica consilia esse precepti quo ad fratres declarans que obligent eos ex precepto.Secūdo in.§ ceterum.determinat quid seruandum quo ad bona ingrediēntium.Tertio in.§.preterea.de vestibus ꝛ calciamentis fratꝝ Quarto in.§.inde.de iemnijs coꝝ.Quito in.§.porro.de nō recipiendo per eos pecunia. Sexto in.§.ꝓuide.de paupertate ꝛ humilitate ipsorum.ꝛ enumerat.ix.excessus qui sunt contra paupertatem ꝛ humilitatem quibus prouidet.Septimo in.§.ex p̄missis soluit dubiuꝫ orens ex his,que de pauptate dicta sunt.Octauo in.§.dicere.remouet quendam errorem Nono in.§.denum.determinat de electione vel institutiōe ministri prouincialis.Decimo in.§.in destinatione.determinat de ipsorum ministrorum prouincialium destitutiōe.Undecimo in.§.ceterum.determinat q fratribus carētibus ministro generali suppleat vicarius ordinis vices eius.Duodecimo in.§.porro.apponit decretuꝫ in his que dicta sunt de ꝓuinciali ministro si aliter fiat plantationiꝫ.ecclesiastici.xxiij. Agricola xp̄s.salomon xp̄s.de quo Math.xj.ecce pluſq̄ salomon hic ortum voluptatis vitā xp̄i.ipse cepit enim facere ꝛ docere.actū.i.hic ortus descendit ad spēm ꝛ applicat que dixit ad ꝓpositum metit alias messuit aromatibus.cant.v.ꝛ per mirram intelligit penitentiam.per aromata fructum exemplī inde prouenientem.

Uersi. Quia uero Timorate.quinta distinctio eius.

Ver. Nos igitur. In obedientia sine ꝓprio ꝛ castitate tria substantialia religionis.de sta.mo.cū ad mōasteriū. ¶ No.ibi superflue ꝛ nugatorie.q supfluitas ꝛ nugatio reprobantur in ꝓemio Grego.§.sanc.

¶ Lum autem. Nota de natura terminini restrictiui:quia per exclusionē aliquorum cetera includit ꝛ hoc est idem dicere qđ als dicimus:q exceptio firmat regulam.ff.de milit. testa. tribun⁹. §.fi.xxxij.q.vij.dominus.notat By. de regu.iur.super rubrica in fi.li.vj. ¶ Secundo nota ibi penitentia. q id quod disponitur de aliquo intelligitur etiā de illo quod ad aliud pertinet.de offi.deleg.c.j.ꝛ.c.preterea. ¶ Tertio nota ibi: pro nihilo ꝛ vane. q verba debent poni cum ministerio. de ꝓmuleg. in his.ꝛ.eo.ti.si papa.li.vj. ¶ Quarto nota q de equipollentijs idem iudicium hic ꝛ.j.proximo.§.ꝛ.ff. manl.fi.de ver.significa.in his.de consangui.tua.ꝛ facit de iudi. c.j. ¶ Quinto nota ibi quo ad aliqua.q id quod de vno dicitur de alio excluditur.ff.de iudi.cum pretor.de presumpt. nonne.

¶ Item quia. Nota q in his que animę salutem respiciunt pars securior tenenda est.lxviij.di.presbyteri. de sponsali. nuuenis. nota de scru.in or.fa.c.vno.in glo.fi. ¶ Secundo nota q non omnia que imperantur important necessitatem.xxviij.q.j. sic enim nota glo.xiij.q.j.quod precipitur. regulariter contra dicto.c.quod precipitur.

¶ At autem. Hec inquam omnia repetit ut clarior sit oratio:ꝛ potest dici color rhetoricus qui dicitur repetitio.

¶ Item ordo. Nota q antiqua interpretatio habet vim iuris.minime enim mutāda sunt ꝛc.ff.de legi.minime.de cōsue.cū dilectus.

¶ Leterum. Secunda tertie vbi de bonis ingredientium. ¶ Nota ibi: maxima paupertate.q ordo minorum fundatus est in maxima paupertate.de excessi. prelatoꝝ.nimis.ij.vbi de ipsis ꝛ predicatoribus dicitur q in altissima paupertate christo pauperi famulantur ꝛ dicitur maximum quod principalem gradum tenet.ff.de verbo.obliga.vbi autem.in prin. nam sup latinum vni soli conuenit.lxij.di. metropolitano. vbi glo. Quomodo autem paupertas conueniat religioni dixi de regulari. sane.q.xiij.ꝛ per ibi notata patet q in paupertate nō est perfectio simpliciter:sed in sequela christi.paupertas autē est instrumentum perfectionis ꝛ hoc vario modo ꝓ ut varie sunt religiones de hoc ibi. ꝛ per Tho. secunda secunde q.penulti.arti.vij.ꝛ.j.§.proinde. ¶ Scō nota ibi cunctis pateant.q curandum est de bono testimonio ꝛ opinione.de sacra vncti.c.vno.§.ad exhibendum.

¶ Lum vero. Hic de eadē declaratione Nicolaij.iij.s.§.itez quia. ¶ Nota q quantitas notabilis facit illicitum quod alś licet. sic de rescript.statutuꝫ.§.insuper.li.vj. ¶ Secundo nota q ex futuris presumitur circa preteritum.nam hic vetat accipi nota blem quantitatem etiam gratis ne presumatur q moti fuerint ad recipiendum istum:quia oculum habuerunt ad eius bona temporalia.sic.xxxiij.q.ij. cum per bellicam.in fi. vbi glo.ꝛ de multiplici presumptione scribaꝫ in glo.fi. ¶ Quero quia hic ꝛ in.§.precedenti. dicitur q fratres non sint soliciti de bonis temporalibus eius qui recipitur ad ordinem licet possit ipse dare fratribus de suis bonis per modum elemosine quid si ingredi non facta dispositione de bonis suis Sol.quicquid sit de alijs mendicantibus de quo no. de ꝓba.in presentia.quo ad fratres minores dic q nihil habebūt fratres.dicitur enim in regula q volentibus ingredi dicatur q vendant omnia sua ꝛ studeant pauperibus erogare: ꝛ fuit intentio beati Francisci q non recipiant nisi ꝓut sposito de bonis suis.quod si non fuit factum dic q transeāt bona ad venientes ab intestato. nam solus vnus modus permittitur fratribus habendi de bonis illius scilicet si ille contulit per modum elemosine ut hic:ergo alij ꝓhibentur.ff. de iudi.cum pretor.de presumpt.nonne. ꝓ hoc quod dico j.§.proinde.q.ij.

¶ Preterea. Hic de vestibus fratrum declarauit in dicto.c.exijt.§.licet autē ibi dicitur q de licentia ministrorum ꝛ custoduꝫ coniunctim ꝛ diuisim in administrationibus sibi commissis possint frequenti pluribus.ipsi autem ministri ꝛ custodes licentiam concedant cum eis videbitur pensatis necessitatibus ꝛ alijs circūstantijs que fm deum ꝛ regulam attendende videntur.ꝓ hoc.j.§.pri.vbi vilitas attendit fm consuetudinem patrie ꝛ arbitrium ministroꝝ ꝛ custodum.

¶.Vilitatem. De eodem nota q̄ vilitas rei cōsideratur ex plurib⁹.in eo au tē q̄ dicit vilitatē attendi fm cōsuetudinē patrie.pro ff.xcuj. di.legim⁹.vltra medium.ibi punegium ꝛc. ¶ Secūdo nota q̄ in iudicando vilitatem attenditur reputatio. de hoc.s. in proximo notabili.sic etiam in extimando precium rei attē ditur reputatio non singulorum:sed communis.ff.ad.l.fal. precia.in pn. ¶ Tertio nota q̄ quandoq̄ specialiter onera tur conscientia commissarij ut hic. ꝛ an hoc casu possit com mittere vices suas dixi.s. de concess. preben.cle. vna.in prin. q.vj. ¶ Quarto nota q̄ hoc de vilitate vestium non indi stincte committitur ministris ꝛ custodibus: quia non pos sint concedere q̄ vtantur non vilibus:sed habent declarare que censeantur viles tamen si declarentur censeri viles eas que essent manifeste preciose:talis declaratio non excusaret fratres talibus vtentes.sic nec preceptum iniustum excusat. de tempo.ordi.ad aures.immo nec compulsio superioris. de excess. prelato.tanta. xxxij.q.v.ita ne. ꝛ qđ hic de vilitate relinquitur arbitrio ministrorum ꝛ custodiꝫ extenditur per extrauagan. Joh.xxij. quorundam ad longitudinem latitu dinem grossitiem ꝛ subtilitatem ꝛ quo ad formam ꝛ figu ram ꝛ similia accidentia que omnia relinquuntur arbitrio p̄ dictorum.

¶.Quorum. Hic de calciamentis.

¶.Deinde. Hic de ieunijs eorum. ¶ Nota ibi sexta feria q̄ licet exceptio vnius aliorum fit inclusio:quia exceptio firmat regulam.ut dixi.s. .§.cū autē.in p̄mo notabili.tamen si per alia iura de illo erat dispositum non tollitur illa dispositio. liꝫ enim hic dicat ꝛ alijs temporibus q̄ a festo omnium sanctorum vsq̄ ad nati uitatem uel in quadragesima fratres non tenentur ieunare nisi sexta feria:non per hoc includitur q̄ possint non ieuna re in ieunijs ab ecclesia institutis.est ergo tantum sensus q̄ ad ieunia alia extra sextam feriam non tenentur ex precep to regule ꝛ sic non plus q̄ alij.sed ad ieunium sexte ferie tenentur plus q̄ alij.de obser.ieiuni.c.fi. ¶ Secundo nota argu.a verisimili.ff.quod me.cau.non est verisimile.de pro ba.cum de etate.de testibus.ob carmen.§.fi.de regu.iur.l.i obscuris.de presumpt.quia verisimile. ¶ Tertio nota q̄ i ductum ad agendum non debet operari diminutionem.et idem econuerso.ff.de admen.lega.legata inutiliter.de con diti.ꝛ demonstra.cum tale.§.fi.quia idem non operatur cō trarios effectus.de iureiur.intellecto.regula quod ob gratis sim.li.vj. ¶ Quarto nota q̄ ad ieunia idicta ab ecclesia om nes christiani obligantur.de obseruā. ieunio.concilium.§. cum autem.quod declaro ibi.q.j.ꝛ.ij.ꝛ dixi.s.de hereti.ad nostrum.§.ij.q.j.

¶.Porro. Hic de nō recipienda per eos pecunia posuerit.d.c.exijt.§.ceterum.vbi de terminat q̄ non licet eis mutuum cōtrahere.sed si quis vult succurrere possint se offerre q̄ volunt fideliter laborare ut ei satisfiat.ꝛ hoc male seruatur quia sepe contrahunt mutuum declarantur ibi ꝛ quedam alia:sed precipuum est q̄ fratres non recipiant ipsi pecuniam. sed tamen q̄ dare possunt ali quem eis notum cui per eum qui vult eis facere elemosinaꝫ committatur executio.dominiuꝫ tamen ac proprietas ac pos sessio pecunie remanet penes dantem cum libera potestate reuocandi vsq̄ ad conuersionem ipsius in rem deputatam. ꝛ dic plenius in .d.c. ꝛ duobus sequentibus cipi uel trunca. uel pro idest.ꝛ est capus lignum mornatum ꝛ magnum ꝛ p foratur ut cedat loco capse. hec tamen male seruant fratres. ¶ Nota differentiam inter denarios ꝛ pecuniam:quia de narius est qui pro decem nummis olim computabatur. pe cunia vero proprie est substantia de pecoribus proueniens. tamē hodie cōiter hic accipitur pro eodem. ꝛ ideo exponē lit teram ibi denarios uel pecuniam.uel pro idest.ꝛ hoc nōie de narioꝝ continet omnis moneta magna uel parua:aurea uel argentea uel alterius generis:ꝛ hoc quia fauorabile est sic in telligi.ꝛ quia indistincte loquitur liꝫ nūmis legatis veniant exiguiores trū.ff.de leg.iij.nūmis. ¶ Secundo nota q̄ id quod per me non licet nec per interpositam personam.regu la qui per alium.li.vj. ¶ Tertio nota q̄ in his que generā liter prohibentur omnia intelliguntur prohibita que non in ueniunt̄ concessa.de hoc de transla.c.ij.ver.sed neqꝫ.in glo. argumētū.ut ibi dixi.

¶.Lum. Etiam de eodē cum p̄cedenti occurren tes ,p quibus subuentum fuit ab aliquo cui habēt fratres ,peurare ut reddatur pecunia ꝛ sic dicūtur ne cessitates nō ingruētes.i.imminentes de p̄nti: sed iam p̄terite tamē quo ad ß quod hic dicitur. Idem in vtrisqꝫ ut probat quod sequitur.duxerit.eo.c.exijt.§.porro.in fine.uel simili bus necessarijs nō voluntarijs.declaratur aūt m.d.§.porro q̄ in his que sunt necessaria ad victum vestitum diuinū cul tum ꝛ spirituale studium concessus est fratribus vsus neces sariarū rerum.ꝛ he cause videtur generaliter oēs necessita tes comprehendere:tamen quia quedam etiam sunt eis ne cessaria que non precise concernunt causas premissas imme diate:ideo hic adiecit q̄ etiā hoc eis liceat pro causis similib⁹ ut si dum transeant de loco ad locum ex causa ordinis non p mittuntur in certo loco transire nisi soluant pedagium: liꝫ enim non debeant ad hoc cogi:tamen exquo de facto cogun tur licitū est eis acquirere per elemosinā ut soluant ne impe diantur.pro hoc quod in via sequitur ꝛc. modi ut q̄ ipsi non recipiant nec administrent.p hoc quod dixi.s.§.porro. sup littera.ꝛ j.§.primo.

¶.Beniqꝫ totaliter. Nam ß ordo fundatus est in maxima paupertate.s.§.ceterum repetita.s.ij.§.primis nec habent.vnde cōtra tales non ha bent actionē nec persecutionez in iudicio nec extra.d.c.exijt. §.ceterum.ꝛ j.primo.§.

¶.Quapropter. No.singulariter q̄ in pe cunia non est dare possessi onem separatam a dominio.qđ probat littera in eo quod di cit ad solos dominos vel eorum cōmissarios spectare hec que hic enumerantur.ꝛ est ratio quia pecunia facile fit nostra.vn de etiam aliena mihi mutuata per non dominū per cōmixtio nem cū mea fit mea si bona fide accepi.ff.de solu.si alieni. qđ est singulare.ꝛ est ꝓpter singularia precepta pecunie numera te.ff.si cer.pe.l.singularia.

¶.Proinde. Hic de pauptate ꝛ humilitate ip sorum ꝛ numeratis nouem excessi bus prouidet de primo.deinde prouidet de alijs in.§.sequēti bus. ¶ Nota q̄ fratres minores non habent proprium.nec in speciali.nec in cōmuni.ꝛ hoc non videtur speciale in eis ꝫ locum habet etiam in alijs mendicantibus vt in predicatori bus ꝛ similibus.quia ex regula non licet habere redditus aut possessiones sed per questum publicum victum tribuere so let incerta mendicitas.de religio.domi.c.vno.li.vi.tamē nō in omnibus equiparantur.nam predicatores habent aliqua in communi quo ad proprietatem.vt in extrauaganti. Jo.xx ii.quia quorundam.§.preterea. Hic autem dicitur generā liter q̄ fratres minores nihil sibi approprient.ꝛ quod hec ex propriatio intelligitur tam in speciali q̄ in cōmuni.differunt ꝛ in alijs.quod v̄e plenius.vt.j.q.i.in solutione tertie rōnis. ¶ Secundo nota in ver.cum enim.q̄ ex exterioribus acti bus representatur mentis dispositio.de presump.ex studijs. quod tamen proprie nō colligitur hic sed potius colligitur q̄ is qui vult esse rectus in mente hoc iudicet ex operibus.nam ex fructibus eorum cognoscetis eos. Hath.viij.de reg.iu. c.ij. ¶ Tertio no.q̄ fratres minores non sunt capaces suc cessionum sed legatorum sic nisi fiat in fraudeꝫ.de hoc.j.q.ij. ¶ Quero in eo quod dixi ī primo no.q̄ fratres minores nō habent proprium nec in speciali nec in cōmuni an hoc proce dat quo ad omnia? Antequam veniam ad argumenta scien dum est q̄ hec questio scrupulosa est ꝛ peperit in ecclesia dei pernicioſos effectus precipue tempore Jo.pape.xxii.quia nō nulli magistri sacre pagine verbis ꝛ scriptis nixi sunt ostende re q̄ fratres predicti etiam in rebus vsu cōsumptibilibus ha bent tantum simplicem vsum facti.ꝛ q̄ hec est altissima pau pertas in qua sunt fundati ꝛ q̄ hec etiam fuit vita xp̄i.ꝛ apo stolorum dicentes.q̄ perfectione vite christi ꝛ aliorum perfe ctorum non est consonum aliquid habere proprium sed solū facti vsum ꝛ inter istos sunt Hsarcilius de Hsenandrino paduanus.de quo memorau de elect. venerabilem ver. ve rum.qui multis rationibus ꝛ auctoritatibus predicta confir mat.in libris quos allegauit in dicto.ver.verum. Ipse autez Jo.xxij.in extrauaganti cum inter nōnullos.declarauit q̄ as serere pertinaciter q̄ redēptor noster et eius apostoli non ha buerunt ius vtendi in his que sacra scriptura eos habuisse cō memorat.ꝛ illa vendendi seu donandi.aut ex ipsis alia acqui rendi est hereticū.ꝛ idem Jo.xxij.in extrauaganti.quia quo rundam.late prosequitur hec respondendo rationibus.quas

tenentes contrarium adducebant. ⁊ in eadem extrauaganti dicꝫ q̄ in his que sunt vsu consumptibilia fratres minores habent ius vtendi. ⁊ idem dicitur in extrauaganti eiusdē Jo. ad cōditorem: quia non est possibile q̄ sit vsus facti licit⁹ sine iure vtendi. ⁊ quia illi magistri qui tenuerūt cōtrarium vsi sunt rationibus apparētibus habuerūt sequaces multos vnde secutū est q̄ adhuc hodie est magna multitudo que dicitur fraticellorū qui ex hoc errore lapsi sunt in alios dicētes q̄ a tempore illius Jo. xxij. quem dānant propter predictos extrauagantes tanq̄ hereticū non fuit aliquis verus pontifex ⁊ alia multa nepharia dogmatizant. ⁊ in his si cōp̄henduntur per episcopos persistunt etiaꝫ permittētes se comburi: vidi Florentie. vnde sepe cogitau qd̄ vtile esset q̄ ecclesia romana p̄mitteret libere de hoc disputari an christus habuerit uel non habuerit uel habere potuerit. p̄pium uel nō potuerit. ⁊ similiter de vita fratrum minorum an possint aliquid habere p̄prium: cum in hoc non versentur articuli fidei. ex tali enim libertate occurreretur eorum erroribus qui forte de facili corrigerentur in alijs. nec per hoc etiam si diceretur q̄ christus non habuerit p̄prium aliquid inferri possit contra p̄prietatem ecclesie romane cum multa sint ⁊ in alijs immutata: p̄out visum fuit sanctis patribus ſm exigētiam temporū. ¶ Sed interea stantibus illis extrauagantibus ⁊ hac constitutione: ⁊ constitutiōe. c. exijt. videamus aliqua de questione. Et videtur q̄ fratres habeant quo ad omnia solum simplicem vsum facti. per. c. exijt. §. porro. vbi dicitur q̄ in rebus temporalibus est considerare p̄prietatem possessionem vsumfructum ius vtendi ⁊ simplicē facti vsuꝫ ⁊ q̄ vltimo tanq̄ necessario eget vita mortalium licet p⁹ carere possit. ⁊ q̄ condecens est huic professioni que sponte devouit christum pauperem in tanta paupertate sectari. omniū abdicare dominium ⁊ rerum sibi necessario vsu forte contentam. ¶ Secundo ad idem inducitur hec littera in eo q̄ dicit q̄ rerum concessarum fratribus licituꝫ est eis habere simplicem vsum facti ⁊ q̄ dominium ⁊ p̄prietas cit penes ecclesiam romanam. ¶ Tertio quia fratres isti profitentur altissimam paupertatem. de excel. p̄la. minus. ij. ⁊ sic talem q̄ nulla maior dari potest. s̄. §. ceterum. vbi dixi in. j. nota. maior autez est paupertas que nihil sibi appropriat q̄ que habet aliquid p̄prij. ¶ Quarto quia in eoꝫ regula ponitur in principio. regula ⁊ vita minoruꝫ hec est secꝫ domini nostri ihesu christi sanctum euangelium obseruare viuendo in obediētia sine p̄prio ⁊ castitate. ex quibus verbis videtur q̄ beat⁹ Franciscus voluerit q̄ fratres obseruarent concilium euangelij tradituꝫ illis qui volūt esse pfecti. de quo .Math. xix. Si vis perfectus esse vade ecia que habes ⁊ da pauperibus ⁊ habebis thesaurum in celo. ¶ Quinto ad idem. j. §. dicere. vbi dicit q̄ temerarium est asserere q̄ sit hereticū dicere vsū pauperū includi uel nō includi sub voto euangelice paupta⁊ ⁊ videtur velle q̄ sub voto euangelice paupertatis includit vsus pauper. ¶ Sexto inducitur .Math. x. vbi christ⁹ dicit apostolis. nolite possidere neq̄ auruꝫ neq̄ argentū neq̄ pecuniaꝫ neq̄ peram neq̄ duas tunicas neq̄ calciamenta ⁊c. Item .Math. xix. apostoli dixerūt ad ihesuꝫ. Ecce nos reliquimus omnia ⁊ secuti sumus te. Item ipse redemptor de se dixit .Math. viij. Vulpes foueas habent ⁊ volucres celi nidos. filius autem hominis non habet vbi caput reclinet. Ex quibus ⁊ similibus auctoritatibus ⁊ rationibus que ad hoc inducunt nituntur aliqui inferre q̄ perfectissima vita sit carere omni p̄prio ⁊ habere solum simplicem vsuꝫ facti: ⁊ q̄ hec fuerit vita quam christus docuit verbo: ⁊ exemplo firmauit. ut dicitur in eo. c. exijt. §. porro. Jn contrariū sunt rationes que fiunt in extrauagan. p̄alleg. ad cond. torem. ⁊ in extrauagan. quia inter nonnullos. ⁊ in cadeꝫ extrauagan. ad conditorem. determinatur q̄ in bonis que in posterum conferentur uel offerentur uel alis quomodolibet cōuenire contingit fratribus: seu ordini supradictis nullum ius seu dominium acquiratur ecclesie Romane: cuius contrarium dicitur hic: ut dixi supra in rationibus partis contrarie ratione secunda. Item videtur q̄ nihil habere p̄prij non sit summe pfectionis. quia episcopi habent p̄pria. xxij. q. i. episcopi. ij. ⁊. c. seq. ⁊ tamen stat⁹ episcopoꝝ est perfectior q̄ religiosorum. de regula. licet. de renunci. nisi. ad finez. ex quibus colligitur q̄ ex vita episcopali surgit maior fructus ⁊ vtilitas q̄ ex religione vnde monachus licite potest eligi in episcopuꝫ. xxvij. q. i. c. vno. de electio. nullus. li. vi. ⁊ quia in hoc habemus extrauagantes illas quibus est standum in eo q̄ dicunt q̄ in his que conceduntur fratribus ad vsum ipsi fratres non habent simplicem vsum facti. imo habent ius vtendi nō expedit in hoc instare in pluribus rationibus. Solutio videtur dicendum q̄ fratres non habent aliqua p̄pria. nec in cōmuni nec in speciali. sed habent vsum facti non nudi sed facti iusti ⁊ licti. vt volunt extrauagantes. ⁊ sic aliquo modo possunt dici aliquid habere p̄prium scilicet ipsum vsum. ⁊ ex hoc videtur q̄ res vsu consumptibiles eoꝝ p̄prie dici possint. quia neq̄ naturali ratione neq̄ ciuili he res recipiūt vsū fructum. instit. de vsu fruc. §. constituitur. ⁊ sic cum vsus non seperetur a dominio videtur q̄ eoipso quod possint vti debeant censeri habere p̄prietatem. sed qui vellet satisfacere tenentibus contrarium dicere posset q̄ licet in his rebus nō possit constitui vsufructus. p̄prie tamen constituit quasi vsufructus. ⁊ satisdatur de restituendo tantūdem in quantitate. d. §. constituitur. ff. de vsufruc. earum rerum que vsu consu. l. i. ⁊. ij. de pigno. c. fi. Item licet non possit dari vsus licitus sine iure vtendi tamen dici possit q̄ hoc ius vtendi non est nisi q̄dam facultas que non infert aliquid esse p̄prium. dicit enim res p̄pria quādo quis potest ō ipsa libere disponere vt vult per modos iure non improbatos. quod dixi de restitu. spoli. olim. i. fratres autem non acceptant res vt velint posse disponere vt volunt sed ad vsum tantum facti. vt. s̄. in. j. ⁊. ij. ratione partis contrarie. ideſt vt vtantur de facto in suas necessitates qui tamen vsus non infert aliquam p̄prietatem sed vtūtur de licentia dantis ⁊ dicemus q̄ ipse dans libere potest id quod dedit reuocare quousq̄ vtantur. ⁊ sic dicendo saluatur intentio illorum qui dixerunt fratres excludi ab omni p̄prio quoquomodo nec esset aliqua absurditas. sed non video q̄ in hoc sit summa perfectio sed potius est contentio de verbis. Nam dummodo abdicauerint p̄pria ita q̄ nihil dicāt p̄prium quin parati sint illud dimittere. nec velint pro illo in iudicio contendere non potest dici q̄ habeant p̄priuꝫ qd̄ impediat perfectionem. vbi considerandum q̄ abrenuncia⁊io p̄prij p̄out est in actu non dicit perfectiōem sed est instrumentum perfectionis. secundum ea que dixi de regu. sane. q. xuij. ⁊. s̄. §. ceterum. sed p̄out ex animo surgit in hoc est perfectio ut sit homo paratus si opus fuerit omnia dimittere vl distribuere. de hoc per Tho. secunda secunde. q. clxxxij. articulo. vij. fratres tamen habent hanc exp̄propriationem seu habere debent vtroq̄ modo. Jn episcopis autem sufficit q̄ sit vltimo modo: nec ex hoc dicuntur fratres esse in perfecti⁊ori statu: quia alijs respectibus episcopi sunt perfectiores tanquam per quos velut alios regentes maior fructus p̄uenit in congregatione fidelium inimo ⁊ inter religiones non potest argui q̄ vna sit perfectior altera: ex eo q̄ pauperior posset etiam alia excedere in his que pertinent ad obedientiam ⁊ castitatem ⁊ tunc diceretur similiter perfectior: quia id quod excedit in melioribus est simpliciter melius. de hoc p̄ Tho. secunda secunde. q. clxxxviij. arti. vij. ⁊ dixi de regulari. sane. q. xuij. ⁊ seq. ⁊ si dicatur saltem ceteris paribus perfectior est status quando renūciat qs omni p̄prietati. dicit q̄ etiam hoc concesso nihil resultat contra superius dicta. ⁊ denicq̄ cum multuꝫ cogitau videtur q̄ dummodo fratres minores abstineant a p̄prio ita q̄ non habeant possessiones immobilium ex quibus fructibus colligantur. nec insuper habeant mobilia de quibus agant tanq̄ domum contrahendo sed habeant solum ad utendum ⁊ que parati sunt dimittere ut p̄ximo dixi nihil refert interdicere q̄ ipsi sint domini locorum suorum suo modo: sicut ⁊ alia collegia ecclesiastica uel q̄ sint domini librorum uel aliorum vtensilium siue dicatur q̄ habent trā vsum. nam etiam si dicantur domini improprie dicunt solum quo ad hoc: quia possunt libere vti. nec in hoc est vis nisi in verbo nisi. quo ad hoc q̄ alij seculares uel religiosi non mēdicantes pro predictis agere possūt in iudicio. Jpsi autē fratres minores nō. j. §. veruꝫ. Jlla vo diuersitas que turbauit mundū videtur penit⁹ exigua ⁊ nullius effectus quo ad fratres minores an dicāt q̄ an his quib⁹ vtuntur habeant ius vtendi. an vero dicantur q̄ habeāt vsū facti quia vtroq̄ modo saluatur perfectio status eorum ⁊ cōsistit hoc in sola disputatione respectu eius qd̄ p̄xime dixi nec est conueniens in hac religione q̄ in simplicitate fundata est his insistere. sufficit enim q̄ sibi nihil appropriēt ut per hoc velint iudicio cōtendere. p̄ hoc. d. c. exijt. §. ceterū. ¶ Ad cōtraria dic ad p̄mam ⁊ secundā rōnem cum dicitur q̄ habent trā vsum facti. dic q̄ habent vsum trā licituꝫ qui aliquo modo est iuris nec propterea dicitur non esse simplex vsus facti

quia in his in quibus vsus sepatur a dño habēt tm̃ vsum licitum. Jn alijs autem si dicis q̄ habeant proprietatez dic q̄ non habent tanq̄ proprietatem: sed in consequentiam vsue. si autem dicis q̄ non habent proprietatem sed est concedentis donec vsi fuerint tunc cessat ratio. ⁊ licz extrauagātes predicte approbent primum dictum alīs modum q̄ habeant ꝓ prietatem propter inseparabilitatem: non tamen multum in hoc refert ut predixi quodcūq; teneat. ¶ Ad tertiū cū dicit q̄ sūt in altissima pauptate. dic q̄ nō excludit hec paupertas vsum necessariū modo nūc dicto. Jtem. c. nimis. ꝑalle. loquit etiā de predicatorib⁹ quos pariter dicit esse in altissima paupertate ⁊ tamen fratres predicatores habēt aliqua in cōi quo ad ꝓprietatē. ut in extrauaganti. qui quorūdam. §. preterea. ⁊ dic aliqua ut sūt hortea ⁊ cellaria. ut dicit ibi glo. Sē. quod dixi. s̄. eo. §. in primo notabili. fratres vero mīores in altiori paupertate sunt in eo qđ dicitur de pecūia. s̄. §. porro et qui non habent ꝓprietatē aliquā nisi ut predixi. s̄. eadē. q. Jtem non possunt capere etiam ut vendant. j. §. porro. qđ secus videtur de predicatoribus. ut dico. j. q. sequēti in fine. ¶ Ad quartū dic q̄ obseruant illud concilū. vende omnia que habes. ⁊c. nam quādo ingrediūtur nihil secum afferūt. nec ex hoc aliquid fratribus obuenit nisi dederint eis intuitu elemosine. s̄. §. ceterū. ⁊. §. cum vero. ¶ Ad quintuz dic q̄ vsus paupertatis includitur in voto pfectionis seruato vsu licito. ut. s̄. hac. q. dixi. ¶ Ad sextum dic q̄ illud nolite possidere neq; aurum. ⁊c. q̄ non prohibet conseruationem rerū ad tempus ⁊ quo ad vsum. de hoc per Tho. secūda secūde. q. clxxvij. arti. vij. in fi. ¶ Ad illud ecce relinquim⁹ oīa. dic q̄ facit pro his que dixi. s̄. ea. q. q̄ non sit perfectio in hoc q̄ relinquerūt sed in hoc q̄ christo adheserūt. vnde subiungitur. ⁊ secuti sumus te. quod dixi de regula. sanc. q. xij.

¶ Ad illud vulpes foueas habent. ⁊c. dic q̄ non probat nisi q̄ redemptor non habuit propriā domū. non per hoc infert quin habuerit aliqua propria. ut in extrauaganti cum inter nōnullos. nam loculos habuit. Joā. xij. ⁊ licet illi qui tenēt vsum facti simplicem pertinere ad sūmam perfectionē dicāt q̄ habuit solum quoad vsum facti simplicem ut conseruaret ad casum deficientiū necessariorū. ¶ Contrarium tamen voluit Hico. iij. in. c. exijt. §. porro. vbi dicit q̄ in hoc christ⁹ assumsit psonas infirmorū. quod dicit in dicta extrauagāti quia quorūdam. ⁊ de hoc per Tho. in dicto articulo vj. in solutiōe. Et potest in hoc etiam dici q̄ christus cōseruauit in loculis etiam pro distribuendo in pauperes. ut patet Joan. xij. ⁊ hoc etiam non dissonat religiom imo consonat dum tm̃ conseruatio ista non sit ita diuturna q̄ per eam tollatur mēdicitas. j. §. rursus. ¶ Secūdo quero in eo quod dixi in. ij. notabili q̄ fratres non sunt capaces successionū. an hoc sit idistincte verum? Sol. Bar. scat quendā libellum qui dicitur minoricarꝝ. in quo hec et alia ꝑplura similia prosequit que non est ad propositum attingere nisi quatenus declaret hec littera. ¶ Quo ad quesitū autem dic q̄ queri potest an sūt capaces successionū vniuersaliuz ex testamento. Jtem an ab intestato? de vtroq; tamen modo satis hic deciditur q̄ taliū successionum non sunt capaces ⁊ q̄ etiam non debeatur eis extiatio videtur ex eo quod hic dicat q̄ etiam iure legati non licet eis dimitti valorem hereditatū vel tantum eorum partē q̄ presumi possit hoc in fraudem fieri. ⁊ sic si iure successiōis relinquitur non tenet etiam quo extimationem. pro hoc. §. ceterum. ⁊. §. cum vero. quia non transeunt ad eos bona etiā eius qui profitetur eorum ordinē. de quo dixi in dicto. §. cuz vero. que tamen bona transeunt ad religiosos aliarum religionum non mendicantū. de proba. in presentia. ergo mlto minus debent posse capere ab extraneis hereditates vniuersales. Et si dicatur q̄ hoc casu cessat ratio de qua in predictis. §. que est ne videantur habere oculum ad bona ingredientium. subest tamen ratio generalis de qua ibi ut fratres sint remoti ab effectu temporalium. nam si succederent in hereditate tenerentur ad onera. dicto. c. in pīsentia. ⁊ sic oporteret eos implicari litibus. Contra id in. j. §. verum. ⁊ licet in hoc possit instari ex his que no. Bar. in minoꝛica. ⁊ Bal. C. de sacrosan. eccle. auē. ingressi. tamen hec littera clare hoc ꝓbat que ut predixi etiam iure legati prohibet fratres accipere valorem hereditatum vel tantum eorum partem q̄ presumi possit hoc fieri in fraudem. ⁊ sic relinquit vnum solum casum quando legatur ei aliquid de hereditate quod non est tantū q̄ possit presumi in fraudem hic fieri. omnis ergo alius modus est prohibitus per id quod dixi. s̄. §. cum vero. Ad idez

. s̄. §. porro. ⁊. §. cum etiaz. vbi solum certi modi consequēdi elemosinam permittūtur. Ad idem est. c. exijt. §. ad hec. vbi permittit tantuz q̄ iure legati possit eis relinqui. ⁊ vltra hoc oportet q̄ in legato non adiziatur modus qui non sit licitus fratribus. vnde si legatur fratribus vinea vel ager ad excolēdum. vel domus ad locanduz vel familia. ⁊ tali legato debēt fratres abstinere ut ibi. secus si modus est licitus: ut quia legatur pecunia pro necessitatibus fratrum. vel domus ager vel vinea ut per idoneas personas distribuatur ⁊ pecunia in necessitates fratrum conuertatur. Si autem modus nō fuit adiectus in legato declaratur in eodem. §. q̄ valet legatum et intelligitur relictum sub modo licito. cum ergo tantuz de legato ibi permittatur videtur aliud dicendum de vniuersali successione. Et si dicatur q̄ eodem modo deberet valere institutio vniuersalis si adiectus est modus licitus q̄ bona distribuantur ⁊ pecunia in eorum vsus conuertatur. vel e cōtra si nullus modus est adiectus ut proxime dixi. De legato respondeo ut dixi. s̄. ea. q. eo tamen casu quo instituto aliquo vniuersaliter precipitur ei q̄ hereditas per eum vendatur et erogetur in fratres: non prohibebūtur capere talem erogationem: quia cessat ratio premissa. transibunt enim bona in eos deductis oneribus alieni eris ⁊ similibus. Et per hoc de equitate dici posset q̄ quandoq; frater instituitur episcopus qui est executor legatis vltimarū voluntatum precipue piaꝝ qualis est hec. argu. de testa. cum tibi. capiet. tanquam heres et deductis oneribus distribuet in fratres. sed nō potest hoc bene probari iure: ⁊ hoc quo ad fratres minores. per ea que dixi eadem. q. licet multi hoc vltimū seruent. Jn fratribus autem predicatoribus facilius hoc potest defendi precipue q̄ dicantur habere ꝓuilegium apostolicuz q̄ sint capaces successionum ⁊ q̄ possint apprehēdere ⁊ vendere: ⁊ per illud priuilegium consuluit Gaspar de cal. q̄ bona ingredientis trā seant in monasterium ut possint vendere ⁊ cōuertere in vsus suos: quia per hoc non dicuntur habere proprium sicut non dicit versum quod non durat versum. ff. de in rem ver. si patre. §. versum. pro hoc quod dico de verbo. signi. nam ⁊ ego. ⁊ ita ut optimo⁹ tandem cōceditur fratribus minoribus: quia in multis locis habent ⁊ ipsi ⁊ predicatores possessiones ⁊ annuos redditus licz faciant instrumenta fieri nomine monasteriorum monialium eis subditarum ⁊ sic fit fraus legi: ⁊ q̄ hec altissima panpertas intelligendo rigide ut volunt hec cō stitutiōes. ⁊. c. exijt. propter refrigescentem charitatē non bene seruatur. propterea ad euitanda peiora faueri potest opi. illi que vult q̄ capiant valorem successionum. nam etiam ex coniecturis potest percipi tandem fient possessionati ⁊ vtinā in alijs saltem bene seruent. stantibus autem illis constituti oibus fratres minores non possunt capere immobilia etiā ut vendant. j. §. ꝓxi. vbi dico in. ij. no.

ſ. Cunq; annui. Prouidet secundo excessum. ¶ Nota q̄ ānui redditus inter immobilia computantur. ⁊ ad hoc singulariter allegatur. ⁊ pro hoc in auē. his qui obli. habere prohibentur res minorum. §. si vero. col. vj. vbi glo. in ver. redditus. de hoc. j. q. j ¶ Secundo nota q̄ fratres isti non possunt recipere possessiones: ⁊ sic etiam si sint distracturi. pro hoc quod dico. j. seq. q. ¶ Quero in eo qđ dixi in. j. no. q̄ annui redditus computantur inter immobilia an hoc sit indistincte verum? Sol. Frede. in concilijs. clxxv. alīs. clxxx. vbi refert id quod sibi querenti respondit Jo. paluarensis qui dixit q̄ si legatum annuum potest continere perpetuitatem ut quia legatarius non potest de facili deficere tale legatum impugnatur in hoc. §. sed si persona legatarij deficere potest cum non sit aptum esse perpetuum videtur valere. vnde dixit q̄ si legatur hospitali sancte Marie domus ita q̄ singulis annis teneatur dare predicatoribus annua im. x. soli. istud legatū non valet. sed si limitetur vsq; ad. x. annos videtur valere. ar. op. ff. quando dies leg. ced. si cum prefinitione. hec tamen lex nō videtur facere: ibi enim dicitur q̄ legatum annuum cum prefinitione temporis puta. x. an. si est relictuz causa alimentorum intelliguntur plura legata. si ex alia causa intelligitur esse vnum legatum. ⁊ primo casu legatarius decedens non transmittit legatum sequentium annorum ad heredez. secundo casu sic. illa tamē lex melius faceret si relinqueretur q̄ daretur certis fratribus quia tunc eorum obitu extingueretur legatum. ipse autem Frede. in consilio. cxij. super hoc ponit duo consilia. ⁊ tandem concludit distinguendo. q̄ aut redditus ānuus relinquitur ad certum vsum diuini cultus

puta vinum pro sacrificio: frumentū pro hostijs ⁊ cōuentus est capax. ar. de exce. prela. nimis. j. ī fi. de testa. c. fi. de sepul. cle. duduū. §. verū. vbi dicit de relictis fratrib⁹ ad certos vsus quartam deberi ⁊ sic presupponit relinqui posse pro hoc: qa per hoc non tollitur mendicitas fratrum. aut redditus deputātur victui uel vestitui. uel indistincte relinquitur. ⁊ aut ad modicum tempus ⁊ conuentus est capax: quia videtur esse vnum legatum cuius summa est diuisa quo ad solutionem nec per hoc tollitur mendicitas: sed subleuatur. aut relinquitur ad tempus non modicum ⁊ non valet: quia tunc computātur inter īmobilia ut hic que distinctio est equa. ⁊ dic non modicum tempus esse decennium uel vltra. no. de re. eccle. non alie. cle. j. in glo. fi. ⁊ bene facit illa cle. ad predicta: quia ibi locatio reddituum ad modicuz tempus non prohibetur tanq̄ alienatio.

ſ. Amplius. Prouidet de tertio cuitādū. j. thesalo. v. de vi. ⁊ hone. cleri. cū ab omni tanquam suum. i. temporale. ad philip. ij. de censi. cū apostolus. fortis. j. ad' thimo. uj. de sa. vnc. c. vno. ver. ad exhibēdum. ⁊ dic fortis. i. infidelibus. uel. i. non tm̄ domesticis: sed etiam alienis sm̄ Hieron'. primorum. j. ad corinth. viij. de renunca. nisi. §. pro graui. de no. oper. nunci. cum ex iniūcto. ¶ Nota q̄ fratres non debent se curijs immiscere: ⁊ ꝫ non est in fratribus minoribus speciale: sed locum habet in omnibus monachis. de statu monacho. cle. ne ī agro. §. qui vero.

ſ. Verum. Prouidet de q̄rto dixit. eo. ti. exijt. §. ceterū. ad idē. s̄. §. porro. ¶ No. q̄ fratres non possunt esse executores vltimarum voluntatum: sed possunt super eis exequendis dare consilium quod dic ut in seq. q. ¶ Quero an hec prohibitio ne fres sint executores vltimarum voluntatum indistincte procedat? So. Bar. in nouella distinguit. inter cetera dicit q̄ certo casu valet ut si quis reliquit q̄. x. flor. expendantur in. x. pauperes qui eligantur per talem fratrem minorem: quia nullum litiguz habebit fieri: nec ipse frater habebit administrare pecuniam sed solum eligere ⁊ sic cessant rationes de quib⁹ hic. Item nec hoc habet speciem mali imo si fideliter fiet meritorium est. nam etiam ipsi fratres qui audiunt confessiones melius cognoscunt pauperes verecundos q̄ alij. dic indistincte standum littere qui generaliter prohibet ne suscipiant executionem. ar. di. xix. si romanoz. de maio. ⁊ obe. solite. ⁊ sic tollitur distinctio. Bar. etiaz in quibusdā alijs in quibus limitat hanc litteram. Item quia electio est pars executionis quia nec ista fuit sola ratio prohibendi ne sint executores ut non sint in iudicio uel ne contractent pecuniam: sed etiā subest ratio generalis ne anocentur a spiritualibus laboribus q̄bus quotidie debent occupari. j. §. pxi. Itē posset fieri fraus quia frater eligeret aliquos cum quibus participaret. facile nanq̄z in talibus fraudes confinguntur. nam nec potest negari quin electio sit pars executionis ut nunc dixi. ⁊ indistincte hic prohibetur ne sint executores. vnde etiam si ratio prohibitionis cessaret staret prohibitio. sufficit enim q̄ hoc aliquando contingere potest pro hoc littera ibi: cum hec. ut sepius absq̄z litigio ⁊ ontractione ꝛc. ⁊ sic etiam si hoc non accidat locū habet prohibitio.

ſ. Licet. Prouidet de qnto declarauit. d. c. exijt §. ad hec. ¶ Nota q̄ oratio ⁊ studiuz sūt labores spirituales. ⁊ quomodo cōueniunt religioni dixi de regulari. sane. q. v. ⁊. vj. ⁊ de ozone. s̄. de reliquijs. cle. si dominum. ver. ideoq̄z. in glo. de oratione. ¶ Secūdo nota q̄ etiam religiosis licitum est spaciari dum tamen honeste ⁊ p̄ream uel ortum ⁊ hoc ꝓpter recollectionem sui a laboribus studij uel orationis: quod facit contra eos qui sine modestia īmorantur studio uel orationi: vnde accidit q̄ sepe incurrunt graues egritudines: ⁊ quandoq̄z etiam mentis alienationem quod est cauēdum: nam omnibus debet seruari modus ut cum discretione fiant. de offi. cu. c. vno. Terenti⁹ in andria. id arbitror ⁊ in vita apprime esse vtile ut ne quid nimis. ¶ Tertio nota q̄ non licet fratribus habere ortos ut i de nascentia precio distrahantur quia hoc appropinquat ad naturam prouentuum ut in littera. ⁊ de hoc seq. contrario. ¶ Op. ad hoc q̄ istud non appropinquet ad naturam prouentuum imo sint prouentus. nam fructus generali vocabulo dicuntur redditus seu prouentus. ff. de annu. lega. liberte. in pn. C. de dona. si quis argentum. §. j. ⁊ redditus seu ꝓuen⁹ quod dixi de dec. pastoralis. q. iij. ⁊. iiij. tamen ut dixi ⁊ probant iura alleg. hec accipiuntur promiscue. potuit enim hec littera habere respectum quia. s̄. §. cunq̄z annui. prohibiti sunt fratribus annui redditus qui tunc videntur dicendi annui quando sunt certi ⁊ constituti quod non sic est in fructibus orti qui non sunt certi. Item non semper venduntur propterea dicit q̄ habere tales fructus ut precium suis temporibus habeatur appropinquat ad naturā prouentuum: qr non est ꝓprie prouentus.

ſ. Rursus. Prouidet de sexto pascit Mathe. vj. Luc. xij. ¶ Nota ar. a verisimili. s̄. §. deide. vbi in. ij. no. ¶ Secūdo no. q̄ timor leuis nō excusat. quod me. cau. cum dilectus. Tertio nota ar. ab experientia. de elec. c̄p̄ sit. vbi de hoc in glo. uj. li. vj. ¶ Quarto nota q̄ ex preteritis p̄sumitur circa futura. de presumpt. scribam. qñq̄z conuersio. s̄. §. cum vero. vbi dixi. ¶ Quinto nota q̄ non repugnat mendicanti q̄seruare victualia quā do timetur q̄ aliquo modo haberi non poterant. ¶ Sexto nota differentiam inter consilium ⁊ assensuz. de hoc de elec. cum in veteri. de arbi. cum olim. ⁊ in reg. nullus ex consilio li. vj. ¶ Septimo nota q̄ quandoq̄z specialiter oneratur cō scientia commissarij. s̄. §. vilitatem. vbi dixi in tertio notabili.

ſ. Hinc est. Prouidet de septimo. ¶ No. q̄ fratres fundati sunt in summa paupertate ⁊ humilitate ⁊ de paupertate. s̄. §. ceterum. vbi in. j. no. dixi. ⁊. §. proinde. in. j. q. de humilitate. de maio. ⁊ obe. humilis. ¶ Secundo nota q̄ non debent habere ecclesias uel alia edificia excessiua: hec tamen non seruantur: ⁊ miruz est q̄ actor hoc adiecit cui vsq̄z tunc debuit cōstare q̄ in multis locis habent excellentiores ecclesias q̄ sint cathedrales et papa scit ⁊ tolerat. ¶ Tertio nota q̄ ex actibus illicitis presumitur de mente contaminata. de presumpt. c. j. sic enim dicit q̄ ex edificijs īmoderatis p̄sumit cōtra humilitatē ⁊ promissaz paupertatē fratrū.

ſ. Quamis. Prouidet de octauo. ¶ Nota q̄ de⁹ fecit omnia ad honorē sui ordinis. prouer. xvj. Uniuersa propter semetipsum operatus est dominus. ⁊ dic ꝓpter se. i. propter suam bonitatem ut ea fruamur. de hoc per Tho. pte. i. q. xlv. arti. ij. ¶ Secundo nota q̄ solus deus est cognitor abscondituorum. xxvij di. erubescant. de iudic. nouit. de senten. excom. a nobis. ij. quanq̄ enim hic non dicat q̄ solus deus tamen illa iura hec supplent. Item satis dicitur hic cum hoc tanquā ꝓpriū sibi attribuat. ¶ Tertio nota q̄ deus respicit cor seu animā non manum. i. operationem. xiij. q. v. si quid inuenisti. ⁊ facit Marci. vij. ¶ Quarto nota q̄ superfluitas etiaz reprobatur in rebus ad cultum diuinum deputatis. ⁊ ratio redditur in littera ⁊ pro qua debet in omnibus seruari modus: quod dixi. s̄. §. licet. in. ij. not. ¶ Quinto nota q̄ curiositas reprobatur. de renuncia. c. j. li. vj. ¶ Sexto nota q̄ curandum est etiam per religiosos ne humano iudicio damnetur s̄. §. ceterum.

Circa. Prouidet de nono predictaz. s̄. §. porro.

Ex premissis. Soluit dubium oriens ex predictis de paupertate. et refert duas opiniones: ⁊ secundā approbat.

Dicere. Remouet quendam errorem. qnidaz enim dicebant q̄ hereticum erat dicere q̄ vsus pauper. i. abdicatio paupertatis includatur uel nō includatur sub voto euangelice paupertatis ⁊ videntur isti velle q̄ ad votum euangelice paupertatis nihil pertinet dicere q̄ redemptor ⁊ apostoli habuerunt bona tm̄ in vsu. hoc autem asserere dicit temerarium ⁊ presumptuosum: ⁊ sic videtur fauere illis qui dicunt q̄ vsus pauper includitur sub voto euangelice paupertatis. tamen hoc non affirmat: ⁊ hodie stat dū est extrauagā. cū inter nōnullos. de qua dixi. s̄. §. pinde. ꝯ. j. post pn.

Demum. Hic de electione uel institutione ministri ꝓuincialis. ⁊ primo determinat generaliter quo ad totum ordinem. secūdo specialez modum tradit quo ad prouincias vltramarinas Hibernie ⁊ Grecie in. §. verum. Summa subdiuiditur: qnia primo determinat q̄ electio fiat per capitulū prouinciale ⁊ q̄ fiat die sepostq̄ fuerit congregatū. secūdo ibi: ipsius. q̄ cōfirmatio spectet ad generalē. tertio ibi. ⁊ si quidem. q̄ si plures eligerent in discordia cōfirmetur electus a maiori parte numero ob-

miſſa collatione.⁊ reiectis exceptionibus.quarto ibi:⁊ ſi fuerit.q; ſi electio fuerit infirmata redeat ad capitulum.quinto ibi:ceterum.q; ſi capitulum p̄dicta die non elegerit deuoluatur ad generalē. ¶ Nota differētiā inē hec v̄ba declaramꝰ ſtatuimꝰ ⁊ ordinamus.pro hoc quod nota.de iudi.decernimus.videtur tamen q; verbum ordinamus.idem importet qđ ſtatuimus.⁊ ſic q; nouum ius inducat:ſimile quod notaī de verbo volumus.de offi.vica.cle.vna.in glo.fi. ¶ Secūdo nota q; in electione miniſtri prouincialis non habet locuꝫ tempus lateranen.concilij.de conceſ prēben.c.ij. hic tamen non diſponit de congregatione concilij:ſed debet intelligi q; fiant ꝓ ut conſtitutum fuerit in capitulo ante celebrato. Itē ex hac cauſa quandoq; congregatur ⁊ ſolum poſt congregationem currit tempus quod hic breuiſſimum conſtituitur.ſ. dier:nec timere poteſt q; differatur capituli cōgregatio: quia ſuper hoc prouidet generalis uel vicarius ordinis.de quo.j.§.ceterum. ¶ Tertio nota caſum ſingularem in quo confirmatur electio celebrata a minore parte capituli dūmodo ſit facta a maiori parte partium comparatione minorum eius contrarium alīs eſt de iure. de elec.Eccle.j. ¶ Quarto nota alium caſum ſingularem in quo in electione obmittit collatio zeli ⁊ meriti.ſimile in electione abbatiſſe que ſit per moniales.de electi.ſidemnitatibus.§.ut aūt.li.vj. ¶ Quinto nota q; in confirmatione miniſtri prouincialis non precedit̄ iudicialiter:quia dicitur hic non admittūtur exceptiones partis alterius.que tamen in alijs confirmationibus admittuntur.de elect.c.fi.li.vj.ſimile in electione abbatiſſe facta a duabus partibus monalium que etiam confirmaī nō obſtante contradictione partis alterius.d.c. indēnitatibus. §.ſane.quanq; aūt glo.ibi dicat q; admittetur exceptio que votum eligentis reddat nullum:tamen hic videtur q; ſufficiat q; ſit facta a maiori parte numero ⁊ ſic attēdunt voces facti ſicut fit.de elect.§.cle.quod circa. ¶ Sexto nota caſuꝫ in quo infirmata electione induſtincte reuertitur ius eligēdi ad eligentes:nec diſtinguitur an eligerunt indignum ſciēt uel ignoranter:cum tamen alīs ſi eligerūt indignum ſcienter nō ad eos:ſed ad ſuperiorem deuoluatur.de elec.cum in cūctis in fi.⁊.c.bone.j.⁊.c.quanq;.li.vj.

ℸ Verum. Dic de modo creandi miniſtrum puincialem in prouincijs vltramarinis Jbernie ⁊ Grecie. ⁊ promittit miniſtro generali q; ſi ei ⁊ capitulo generali videbitur poſſit ipſe cum proborū ordinis concilio perfecte miniſtrum in prouincijs Jbernie ⁊ vltramarina.in romana vero ſeu Grecia hoc idem poſſit quādo miniſter illius prouincie moritur uel abſolvitur citra mare. ¶ Nota caſuꝫ in quo electio miniſtri puincialis non ſpectat ad capitulum puinciale. ſic etiam electio abbatis qñ qz non libere ſpectat ad conuentum.de conſuetudi. cum delectus. ¶ Secūdo nota in fi.q; quādoq; oneratur ſpecialiter conſcientia commiſſarij.§.§.rurſus.vbi dixi in ſeptimo notabili.

ℸ In deſtitutione. Dic de deſtitutione miniſtrorum prouincialium.

ℸ Ceterum. Dic determinat q; fratribus carentibꝰ miniſtro generali ſuppleat vicarius ordinis vices eius. ¶ Quero per quez creabitur iſte vicarius? So. videtur q; per papaz ex quo alius modus nō traditur.fratres autem predicatores dicuntur obſeruare q; miniſter illius prouincie in quo occurrit celebrandum generale capitulum poſt obitum ſui magiſtri generalis vicarius eſt ordinis vſq; ad tēpꝰ capituli.⁊ ſimiliter fratres minores habent conſtitutionem q; generali mortuo miniſter prouincie vbi occurrit celebrandum generale capitulū poteſtatē habet ſuper alios in capitulo quo ad ea que ſpectant ad expeditionem capituli.⁊ ex hoc quia ſolū habet poteſtatem in his que ſpectant ad capitulū:patet qđ in alijs.ar. de preſumpti. nonne.⁊ q; mortuo generali non debeant fratres aliquē vicarium ordinis facere ſine licentia pape ⁊ protectoris ordinis qui eſt. contrarium determinauit Nicolaus papa ut patet in eius littera quarum copiam vidi inter conſtitutiones fratrum.

ℸ Porro. Apponit decretum in his que de miniſtro prouinciali dicta ſūt.§.§.demū ⁊ duobꝰ ſeq. ¶ Nota de clauſula decreti.ſimile de reſcript. ſtatutum.in fi.li.vj. ⁊ pro hoc quod not.§.de īmu.eccle.cle. vna.in.vj.notabili.⁊.j.cōtrario.

ℸ Sepe. Famoſa ⁊ vtilis ſūma.⁊ diuide ut glo.Iz alij aliē diuidant:ſed diuiſio glo. placet. ¶ Nota q; ad ea que ſepe accidunt iura ꝓuident.de hoc in glo.ij. ¶ Secūdo nota de ver.ſimpliciter.de hoc in glo.q̄ſi. ¶ Tertio nota in ver.ſignificatione.iuncta glo.in hoc q; decretales debent congruere ti.§.in premio Grego.⁊ in premio ſexti.⁊ in ver.tandem. ¶ Quarto nota q; debet attēdi ſignificatio verboꝝ.eo.q;.intelligentia.⁊.c.ꝓterea.⁊ de h̄.j.q.xiij.⁊ dicit ℸDan.q; cum verba ſint inſtituta ad ꝓpias cognitiones in alterꝰ notitiā inducēdas.xxij.q.ij.is autē.merito ſi dubia ſunt uel non intelligibilia declarare debent: alīs ſi nullo modo intelligerent̄ haberent̄ ꝓ nō exꝑſſis.ff.de his que ꝓ non ſcrip.ha.l.ij.qñ qz tñ verbū exꝑmit̄ ſacramētaliē ut Iaie gram agat⁊ augeat.j.q.i.detrahe.de cā.vne.c.vno. ¶ Quinto nota ibi poſſibile.q; ſufficit q; quis faciat qđ pōt xliij.di.ephesijs.xlvj.di.c.fi.⁊ dicit ℸDan.q; hoc dicit papa ut ſe excuſet ſi omnia dubia noua nō deciat q̄ ſm q; hō prouidere nō potuit⁊ hoc etiā vult glo. facit. ¶ Sexto nota q; eius eſt interꝑtari cui⁹ eſt cōdere.de hoc in glo.ad eū.⁊ in ea ibi cōcordātie.de poſtu.ꝓla.c.j. de iudi.cū veniſſet. ¶ Septimo nota differentiā inē conſtitutionē⁊ ſanctionē. de h̄ in glo.non dicit⁊ in ea ibi:q; ſanctio.qz hic pena non adiicitur. ¶ Octauo nota q; amputanda ē dilationū materia.C. de tēpo.ap.l.ij.boni enī iudicis ē lites abbreuiare.ff.ſi cer.pe.q; dam.C.de iudi.,pperandū.de do.ſinē.⁊ dicit ℸDan.q; fortius in ſūmarijs q̄ in alijs h̄ faciet⁊ ad hoc teneī ex precepto ut hic ideo peccat omittēdo.xliij.q.j.quod ꝯcipitur.xxv.q.j.violatores.qđ etiam dico in.vij.ꝓo. ¶ Nono nota in v̄. poterit.iuncta glo.qđ id dicimus poſſe q; de iure poſſumus de hoc in glo.id dicimur.⁊ in ea ibi nepos.de ꝓben. ſignificatum.de vo. magne.de elect.cū non deceat.li.vj.⁊ in eo qđ hic dicit q; curabit iudex facere litē quanto poterit breuiorez ℸDan.dicit hoc ꝓcedere dū tñ viteī inordinata celeritas.de iudic.exhibita.de elec.c.fi.li.vj. ¶ Decimo nota q; in ordinarijs libellus eſt de ſubſtātia iudicij.⁊ de hoc.j.q.xv.ſic requiritur etiā litis conteſtatio.ut hic⁊ de lit.conte.c.vno. nec poſſet obmittit etiam de cōſenſu partū.ut no.de ꝓba.qñ. in glo.fi. ¶ Undecimo nota q; in ſūmarijs debet iudex refrenare ꝯtentiones⁊ iurgia qđ dicit Genze.ꝓcedere niſi ad examē veritatis faciāt.ut.j.ea.cle. ¶ Op.in eo qđ dicit cās qz ſolū de iudicialibus h̄ tradit doctrinā cum cā ſit i iudicio tñ.de ver.ſigni.ſonus.⁊ ſic non ſufficiētem.quia omittit de negocijs extraiudicialibus glo.de nego.ſol.⁊ in ea ibi: ſicut olim.tñ ponuntur ibi alia verba. quia dicit q; ſimpliciē⁊ de plano abſq; vlla iuriſdictōe inueſtigent⁊ ſic forma ibi opaī q; nō poſſint iudicialiē ꝓcedere ſed h̄nt ſe inſtruere⁊ referre in cōcilio,puinciali⁊ h̄ quo ad illū caſum:alīs ſtabiē forme cōmiſſiōis.de multiplici aūt ſignificato dictiōis cā no.archidi. de iura.ca.c.fi.li.vj.no.etiam de accu.cū dilecti. ¶ Secundo op.qz videtur ſupfluitas in eo q; dicit q; de ſignificatione iſtoꝝ verboꝝ ſimpliciē⁊c.a multis contēdiē⁊ āliter ꝓcedi debeat dubitaī.n contētio nō eſt in alio niſi reſpectu modi ꝓcedendi. So. ℸDan.ſtat ꝯtrario⁊ ibi⁊ qualiē exponit⁊ ꝓdeſt. ¶ Tertio op.q; videtur ſupfluitas etiā in alio ibi ī ꝓpetuū valitura cōſtitutione.cōſtitutio nāq; de ſui natura ꝓpetua eſt etiam ſi h̄ nō exꝑmatur.l.di.c.j.glo.valitura. So. ſtando ꝯtrario dicēs q; eſt modus loquendi⁊ in ea ibi.c.j.niſi ꝯtraria ꝯſtitutione uel preſcriptione legitima tollaī uel mutet.de conſti.c.j.li.vj.de cōſang.nō debet.de īmu.eccle.cle. vna.iiij.di.§.leges.xxv.q.j.q̄ ad ꝓpetuam. ¶ Quarto op. in eo q; dicit hoc caſu obmitti poſſe litis cōteſtationē: quia litis cōteſtatio ē de ſubſtantia iudicij.de elec.dudum.ij.de lit. conte.c.vno.vnde etiā de cōſēſu ptū non pōt omitti.ut no. C.de ſen.platam.de ꝓba.qñ.in glo.fi.de offi.dele. de cauſis.de ſib.ob.c.j. So. illud regulare.h̄ ſpeciale.in ſūmarijs tñ dicit Geñ.q; in ordinarijs pōt conſenſu patū totus ꝓceſſus fieri ſine ſolēnitate.ar.aūt.ut dif. iudi.§.ſi tñ.col.ix.C. de ꝓuile.ſchola.quotiens.li.xij.ſic dicit poſſe intelligi quod not.ij.q.j.in ꝓmis.pro hoc quod no.in.d.c.de cauſis.⁊ de re iudi.c.fi.li.vj.in glo.v.de hec.j.q.xij. ¶ Quinto op. in eo qđ dicit de feriis a iure indultis ob neceſſitates hominum.⁊ glo.ſicut.exponit de tēpe vindemiarū⁊ meſſiū.nam tempꝰ certū non eſt ſtatutū ꝓ hoc cū varijs tēporibus imineant ꝓpter locoꝝ varietatē.ut not.de feriis.c.fi.glo. tamē ſoluit q; hoc tēpus ſtatutuꝫ ē a iure tñ hoīs miniſterio.⁊ hec facit qđ dico.j.in.vij.ꝯtrario. ¶ Sexto op.in eo qđ dicit q; hoc caſu iudex amputet materiā dilationū. hec enī⁊ alia q̄ d cunī

vsq; ad. §. non sic. non videntur specialia in summariis hñt .n. locum ⁊ in ordinarijs. vt dixi. s. in. viii. no. glo. istud solvit dupliciter. primo stat contrario ⁊ no. sing. gl. ibi iura sũt vulgaria. q; non expedit in alle. generalium prout nõnulli faciunt. pro hoc quod no. de coha. cleri. vestra. scõo sol. glo. ⁊ melius ⁊ fortius in summarijs q; in alijs iudex ad breuẽdaz litem tenetur. qõ etiam dixi in. viii. no. ¶ Septimo oppo. q; iudex non possit amputare materiam dilationuz. naz quã doq; dantur a iure sine hominis ministerio ⁊ tunc iudex breuiare non potest. reg. indultum. li. vi. xxviii. di. de his. Sol. ffDau. q; hic loquitur de dilationibus arbitrarijs vel concessis a lege hominis ministerio. vel etiam siue vbi a lege conceditur abbreuiatio. de re iudi. qõ ad cõsultationem. de ap. cũ sit. pro hoc qõ dixi. s. in. v. contrario. ¶ Octauo op. q; littera ibi exceptiones appellationes dilatorias ⁊ frustratorias. videtur velle q; hoc casu sint reijciẽde exceptiões dilatorie. qõ esset magni preiudicij. per hoc. n. excluderetur exceptio surreptionis vel nullitatis contra rescriptum. vel dilatoria solutõnis. cum tamen. j. v. non sic. dicat q; defensores legitie admittantur. gl. nõ dixit sol. ponderando q; littera ponit illa duo simul dilatorias ⁊ frustratorias. vt sit sensus q; nõ ex eo q; exceptio sit dilatoria debeat reijci sed ex eo q; sit opposita ad differendum ⁊ frustrandum. idem dicit de appellatione. q; sola appellatio frustratoria ⁊ ad differendum interposita reijcienda est. ⁊ sic oppressus ex causa poterit appellare. de excep. cum inter. ⁊ de ap. vt debitus. ⁊ de hoc in se. contrario. ¶ Nono oppo. ad hoc q; intelligendo litteram vt dixi in proximo cõtrario nihil hic inducitur speciale in summarijs. nam etiam in ordinarijs exceptio vel appellatio frustratoria reijci debẽt de exceptione probatur de of. iudi. c. i. de ap. probatur. ó ap. cum appellationibus. li. vi. glo. e. ibi sed quero. stat cõtrario dicens se velle doceri q; sit exceptio vel appellatio que possit in summarijs reijci que nõ sit reijcienda etiam in alijs. Stepha. dicit q; per hanc litteram iudex reijciet exceptiones ⁊ appellationes quas iuris dicat non esse admittendas. ⁊ hoc siue exceptiones sint dilatorie. d. c. i. de of. iu. de excepti. cum iter. dilecti. dilecte. siue peremptorie. de excep. cum ecclesiastice. ⁊ c aduersario. ⁊ etiaz non reprobatas a iure si ex sufficientibus presumptiõibus viderit eas proponi causa subterfugii ⁊ animo protelandi litem. C. ad. l. cor. de fal. l. i. secus si hoc viderit ex coniecturis non sufficientibus sed verisimilibus: q; tũc non repellet sed nec recipiet nisi proponens se obliget ad certam penã si fecerit. pro ꝟ qõ no. compo. de elec. q; sicut. i gl. magna. in fi. v. in super nota. ¶ Ad sciendum autem q; appellationes sunt frustratorie ⁊ reijciende idem Ste. remittit ad no. de do. cle. vna. ⁊ qõ dictuz est de exceptio. que sint reijciende similiter. dicit Step. de dilationibus de quibus tam distinguit. aut quia iuratum est de casu. aut non. primo casu aut dilatio que petitur a iure conceditur ⁊ audietur quia beneficium iuris ẽ. xxviii. di. de his. reg. indultum. lib. vi. aut non conceditur ⁊ tunc iudex concedit ⁊ denegabit prout sibi ꝟ debiẽ q; iuste vel maliciose petatur. vt proxime de exceptõnibus dictum est. si autem non est iuratum de calum. exigetur iuramentum q; maliciose non petit. sed si prestare noluerit dilatio denegabitur. de iura. calum. c. fi. §. pena. nam materia dilationum est amputanda. vt hic. C. de ap. l. i. de hoc per ffosti. in summa. de dila. §. ⁊ quando. ⁊ in Spe. de dila. §. nũc videamus. sed per hec licet vera non est sublatuz est contrarium. Ad qõ dic vt dixi. s. in. vi. contrario. q; fortius iudex in summarijs q; in alijs reijciet exceptiões ⁊ appellationes causa differendi ⁊ frustrandi factas. Bar. in extraua. ad reprimendam. in. v. summarie. dicit q; in causis summarijs non recipiuntur exceptiones que requirunt altiorem indaginem si pñt per aliud iudicium examinari sed reseruantur in alio iudicio. ff. ad tre. ille a quo. §. si de testamento. ad exhib. l. iu. §. ibidem. secus si non possunt in alio iudicio examinari tunc. n. audientur ne auferatur ius partis. ⁊ volunt hec ꝟba hoc q; quandoq; summaria cognitio premittitur ⁊ sequi debet cognitio plena sicut quando contra tertium se opponentem opponitur q; sua non interest. quo casu de hoc dicemꝰ. de testi. veniens. ii. simile vt lit. non contest. qñ. §. q; si sup. ⁊ qõ ibi no. glo. in. v. summarijs. ad idem de testi. spo. solicite. ⁊ hoc casu procedit qõ dictum est exceptiones non audiendas si requirunt altiorem indaginem. quandoq; summaria cognitio non expectat aliam plenioren vt quando principaliter cognoscatur de causa ⁊ tunc procedit scõm membraz q; omnes exceptiones debent audiri sicut in ordinarijs. sed vt predixi exceptiones que reiecerentur in ordinarijs fortius reiecerentur in summarijs. ¶ Decimo oppo. q; non sit speciale in summarijs ad qõ hꝰ dicit de superflua multitudine testium refrenanda. de testi. significarunt. Sol. vt in glo. hoc cõe. idem ffDau. dicens a contrario probari q; necessario multitudo debet admitti. ¶ Quero in eo qõ hec cle. loquitur ó causis quas papa committit an generaliter locum habeat in omnibus taliter cõmissis? So. ffDau. q; sic. ⁊ ad litteraz ibi cõmittimus. supplet verbo ⁊ scripto. ¶ Secundo quero de intellectu verbi simpliciter. So. vt in glo. iii. ffDau. tam ó hoc verbo q; de tribus se. s. de plano sine strepitu ⁊ figura iudicij remittit ad no. per se de iudi. cle. dispendiosam. vbi dixi ad fi. in pluribus. q. de quo etiam. j. in pluri. q. ¶ Tertio quero de intellectu verbi de plano? So. Lau. exponendo ó plano. i. repulsa subtilitate gniciosa in refrenando multitudinem testium ⁊ reprobationem ⁊ in omnibus alijs planius ⁊ temperantius prosequendo non tamen obmittendo iudiciarium ordinem. de quo per Inno. de accu. olim. Bar. in. d. extraua. dicit q; planum est oppositum alto. altum autẽ dicitur ratione loci vel stili. vnde dicimus aliquem vti alto stilo Item de plano fieri op. ad fieri velociter. ⁊ quelibet harum significationum potest hic adaptari sm eum qõ ibi prosequitur. sed nõ est magni effectus. ⁊ in eo qõ nunc dixi q; hoc verbum non tollit ordinem iudiciarium fallit hoc in causis lem. bus. C. de sen. ex peri. reci. auten. nisi breuiores. ff. de of. proconsl. nec quidq; §. de plano. de accu. lecta. quo casu de plano importat q; iudex nõ tenetur sedere pro tribunali nec opz q; libellus detur sed sufficit q; veritas sine libello ⁊ aliis solẽnitatibus agnoscatur. d. §. de plano. vbi no. ⁊ que dicaꝰ lecta dicitur in. d. auten. in glo. ⁊ de hoc. j. q. xxi. ¶ Quarto quero de intellectu verbi sine strepitu? So. Lau. exponẽdo .s. clamoso qui speciliter prohibentur religiosis. de sindico. c. vno. ad hoc de accu. olim. ⁊. j. in glo. est eas in fi. ¶ Quinto quero de itellectu verbi sine figura iudicij? So. vt in gl. no. ibi vnde aduertendum. vsq; ibi quid ergo. ⁊ plenius per id quod no. j. in glo. est mens. quod dico. j. q. xx. ⁊ p hoc quod in se. q. ⁊ in hac glo. ibi quandoq; de plano. hoc verbum nõ est in. §. si vero. j. alle. ibi in prin. li. vi. quandoq; summarium vt lite non contes. qñ. §. q; si, super. ⁊ quod ibi no. ⁊ qualiter procedendum sit in his que requirunt summariam cognitõnem. no. Spe. de of. in. §. fi. v. v. ⁊ late prosequitur Bar. in .d. extraua. in. v. summarie. vbi inter cetera dicit q; nihil de substantialibus debet omitti ⁊ sic debet offerri. que autẽ probationes requirantur in summarijs. dixi. vt lit. non contest. quoniam. §. q; si super. ⁊. §. fi. ¶ Sexto quero i eo q; hic ponuntur quattuor verba simpliciter; ⁊ de plano ac sine strepitu ⁊ figura iudicij in quibus inseritur triplex copula an ad hoc vt habeat locum hec cle. sit opus q; omnia hec verba inferãtur? glo. c. in prin. arguit q; sic. idem dicit. j. in. v. quid ergo. dicens totam constitutionem istam quo ad omnem sui partem locum non habere si aliqõ verbum de predictis obmittitur ⁊ hoc propter has copulas. pro hoc quia ad veritatẽ copule requiritur vtranq; partem esse veram. de rescrip. ex parte vbi de hoc inducit etiam glo. quia hec cle. extrabitat a iure cõmuni. vnde non est amplianda. pro hoc qõ no. ffDau. cle. dispendiosam. de iudi. ⁊ qõ ibi dixi. q. xxxviii. refert tamẽ hec glo. id qõ olim dicebatur q; per verbum figura tollebantur omnia substantialia iudiciorũ ⁊ sic videtur q; hoc verbũ sufficeret in quo glo. nõ se firmat sed. j. in glo. est mens. vr hoc tenere qõ etiam tenent ffDau. ⁊ Spe. ⁊ ad illud de copula respondet Ste. q; quando plura simul iunguntur quorum alterum sufficit non requiritur q; omnia intercueniant. secus si alterũ nõ sufficat. d. c. ex pte. ⁊ c. olim. idẽ tenet Bar. vbi. s. in. v. figura. dicens q; omnia verba requiruntur ponendo verbum figura p vltimo. sed si p primo poneret solũ sufficat qõ placet. ⁊ dic q; ꝑdicta verba simul ponunt cã maioris expressionis. ⁊ in hac glo. ibi in prin. alle. s. in gl. i. i eo q; alle. glo. de here. c. fi. li. vi. ibi sub cõstitutione dispẽdiosam. q; in §. si vero. est verbũ absq; figura. ¶ Septimo quero si ꝟba ꝑdicta simpl' ẽ. ponunt sine tribus copulis sed cuz vna tũ vt q; dr simpr de plano sine strepitu ⁊ figura. gl. e. ibi sed qõ So. q; idem ac si essent plures copule quia copula intelligit repetita in precedentibus. qõ no. idem Step. pro hoc de rescrip. olim. xxxii. q. vii. apostolus. ¶ Octauo quero quid si nulla ponitur copula? gl. e. sol. q; idẽ. ⁊ tunc dic q; punctus ponitur pro copula ⁊ est color rethoricus qui dicitur articulus seu dissolutũ. ¶ Nono quero si hec ꝟba ponunt distinctiue

ut q: dicit simplicit uel de plano uel absq; iudicij strepitu uel figura.glo.ea.dicit sat eque videri idē dicēdū ut disiūcta ponat p ꝯiūcta cū sit eadē rō qō singu.no.sec⁹ dicit glo. si pone rent diuīcte.⁊ in b facit glo.dram int disiūctiuā ⁊ ozonē habentem disiunctum extremum:quod declara p ea q̄ dixi de elect.cle.in pleriscq;.⁊ in hac glo.ibi.l.pen.ff.de aur.⁊ ar.leg. l.si qs ita.de ꝯse.di.ij.i calice.de resc̄p.c.ij.vbi de b. ¶ Decimo quero in eo qō dicat de istis v̄bis qñ papa mādat ꝓcedi simplicit ⁊c.qd si mādat cognosci uel decidi? So. Dau. q idē:q: hec sūt idē in effectu. ¶ Undecimo quero an alⁱ q̄ papa possit apponere hec v̄ba simplicit ⁊c?glo.q alⁱ⁹, soluit q nō.idē Dau.⁊ Benze.p b qō dico in se.q. ¶ Duodecimo quero an in alijs causis q̄ sic delegatis p papā potest iudex ꝓcedere simplicit ⁊c.de cōsensu ptiū? So. Laud. q nō.p b qō dixi.s.q.pxi.rō fm Lau.q: acta iudicialia p pter;utilitatē publicā sunt iuēta ut q offerat libellus ut fiat litis cōtestatio ⁊ silia.dicit tñ Lau.q partialib⁹ actis pōt per ptes renūciari ut inductionib⁹ instrumētoꝝ positionib⁹ ⁊ articul'. de b de offi.dele.de causis.dicit etiā q si ptes eligāt q̄ iudex ꝓcedat ut arbitrator seu amicabilis cōpositor ꝯes solēnitates poterit tūc obmittere.de arbi.cū tpe.de p̄scrip.lras. aut.ut dis.iudi.§.si v̄o cōtingerit.col.ix.nā ptes p̄t si voūt toti liti cedere:§ ⁊ figurā tollere dū tñ eꝯordinarie iudex ꝓcedat.ar.ij.q.vj.si qs libellos.nā ctus ut dicit Spe.de acti.⁊ peti.§.j.pōt libellus obmitti.s.in.iiij.ꝺno.idē Dau.p eadē iura. ¶ Decimotertio quero an saltē in causis in qb⁹ libellus offerri nō debet possit iudex etiā inuitis ptib⁹ in iudicio ꝓcedere p istā formā.⁊ pone exēplū qñ eps cognoscit de cā ciuili int suos clericos.ut i aut.ut cleri.ap.p.epi.an p̄n.col. vj.ix.q.j.si qs cū clerico.⁊ b in causis minoꝝ⁹. ut dicit spe. de libel.cōcep.§.nūc dicēdū.ver.iiij.sed Laud.arguit q sic q: cū libellus q̄ē fundamētū ⁊ origo litis possit obmitti multo fortⁱ⁹ litis cōtestatio q̄ sup petitiōe fundat.⁊ similiter poterit fieri sentētia sine scriptᵃ q̄ iuxt cōtēta in libello ḥz formari. de accu.q̄lit.ij.de symo.licet heli.sicut enī sine fūdamēto baptis mi alia sacra nulla sunt.de pre.nō bap.venēs.sic sine libello nō tenēt alie ptes iudicij.de lib.obla.c.i. §.vbi libell⁹ obmittitur.cetera erūt eꝯordinarie peragēda.in ꝯiū q: plures sunt in quib⁹ nō req̄rit libellus:⁊ tñ necessaria ē litis cōtestatio.ut in casib⁹ enumeratis in spe.d.c.nūc dicendū.⁊ in b videt p̄si stere Laud.qō placet.⁊ p hoc qō dico.j.q.iiij. ¶ Decimo quarto quero in eo qō dixi.s.in.iij.no.q ḥz attēdi significatio v̄boꝝ qño accipit b verbū?soluit Laud.q accipit p indicatiōe seu reuelatiōe:q: si p verba uel equipollēcia ut sūt nutus ⁊ silia.nō pōt cōstare de intēcōe hois.de spō.tuc.de sen. excō.cle.si sūm⁹.⁊ p hoc qō dixi ibi in p̄n.in.iij.q.qñq; verbū agit ⁊ auget qō figurat ut in sacris in illis v̄bis b est corp⁹ meū.uel ego te baptizo ⁊ silib⁹.de san.vnc.c.vno.ver.scire. j.q.j.detrahe.uel in cōiurationib⁹ ut dicunt v̄ba diuina sine incātationib⁹.xxvj.q.vlti.mar.c.vlti.ad quod inuētus ē ozdo exorcista ꝯ.nā exorcista grece latine aduratōs:q: ḥz demoniacos ⁊ alios infirmos adurare.xxj.di.exorcista.vnde i etiā gelio dicit sup egros manⁱ⁹ ponēt ⁊c.vnde etiā verba de quibus in se.ver.ponunt sup febricitātib⁹ ⁊ curantur ut dicit versus. Vulneribⁱ⁹ quinis subtrahe me christe ruinis. Vulnera qnq; dei sint medicina mei.de⁹ aūt aliter utit verbi significatione q: dixit ⁊ facta sunt eius enim sermo penetrabilior:ē oī gladio.p b qō no. Inno.de ap.p̄terea.ij. Lau. ¶ Decimoqnto q̄ro i eo qō dicit b casu nō exigi libellū.qd in alijs causis in qbus non ꝓcedit simplicit ⁊c.glo.dat. so.⁊ ꝓmo arguit q sit necessari⁹.secō ibi Inno.refert qntā opi.tertio ibi vnde dicere ponit suā.q̄ro ibi:sed hec opi.opponit ad suam opi.⁊ soluit ⁊ q: glo.clara est nō expedit eam referre ibi vnde dicere.vsq; ibi.sed hec. Dau.etiā refert alīq̄s de opi.positis in glo.refert etiaꝫ opi. Jo.de blánocho in suo libel.ti.de accu.vbi dicit libellū ee de necessitate ita q ptes non p̄nt obmittere.nā offert etiā fauore iudicis q ḥz libello conformare sniam.de accusa.q̄lit.ij.de symo.licz heli.li.vi.p hoc.C.de li.ꝯtes.aut.offerat.q: ibi lra dicit offerat.ff.de leg.iij.fideicōmissa.§.si rē.de loca.potuit.idē Cy.in.d.aut.offerat.dicens tutⁱ⁹ ē adherere lre illⁱ⁹ aut.in fi.vbi dicit q si libellus nō tradat in scriptis litis cōtestatio nō tenet ⁊ p b videt q non possit remitti libellus nec scriptura. Ja.de bel.dicit q pōt remitti scriptura ⁊ b tacite ⁊ expresse.ḥz q nullo modo tradat remitti nō potest tacite nec exp̄sse ⁊ hanc opi.tenet b glo.ibi vñ dicere.ipse aūt Dau.dicit tutⁱ⁹ seq opi. Bar.⁊ Inno.⁊ alio rū de quib⁹ in p̄n.glo.cū libelli oblatio debeat fieri sub pcepto per verbum oportet.positum de libel.ob.c.j. ⁊ per hanc lram ibi necessario non exigat a cōtrario.q̄ respicat personaꝫ iudicis ⁊ sic in causis nō summarijs libellus ē de substantia. idem videt tenere Laud.in eo quod dixi.s.q.xij. Stepha. etiam idē tenet.dicit tñ q: coꝝ papa pōt in omni causa sine libello ꝓcedi per id qō no. Inno.de lit.cōtes.c.vno.cōiter approbat in iudicijs opi.glo.q̄ magnam habet equitatem.⁊ in hac glo.ibi col.v.ver.sancim⁹.qui cōiter est.§.ibi interposita in p̄n.de locato.potuit.ibi si quis in conscribendo. vij.q.ij.q̄ periculosū.⁊.c.cos.de regula.ad apostolicā.⁊.c.pe.ibi.§.nūc dicendū.⁊.j.co.§.ver.sed numqd.dicat de.iiij.audito ab⁹ precepisse q in appellationib⁹ a grauamine añ sniam non recipient libellū ⁊ sic videtur q in cā appellationis ab interlocutoria non sit opus libello.sed Jo.an.tenet ꝯrariū.de testa.raynaldus.ego ibi in ver.dilectus.in.j. ꝯrario approbo p̄mus ⁊ dicit ibi. ¶ Decimosexto quero qd est libellus? Dau. remittit ad spe.de lib.ꝯcep.§.j.⁊ diffinit q est breuis scriptura actoris siue accusatoris clarā intentionē eius cōtinens. breuis ꝓbatur a significato vocabuli ⁊ quia in libello ḥz esse cōpendiosa narratio:non verbosa.C.de ap.ampliorem.§.i refutatorijs.scriptura.iij.q.iij.c.offerat.vbi ō scriptura fit mētio.p hoc.j.ver.verū.⁊ de lib.ob.§.ij.clarā intentionem cōtinēs.ff.de iure fi.ita fidei.d.§.in refutatorijs.ibi p̄t explanare.quod enī obscurata ē nō explanat cām rei.p hoc de li. obla.c.ij.de dilat. littere. ¶ Decimoseptimo quero in eo quod dixi in p̄n.q.q̄ libellus ē scriptura.⁊.j.ver.verū. dicitur q etiā petitio in actis scribenda est. in quo § differūt petitio ⁊ libellus. Itē i quo fit maior acceleratio i voto q̄ i alio? So. Dau.quo ad p̄mū q̄ differunt q: libellus ḥz cōtinere quedā que respiciūt eius formā ⁊ quedā que respiciūt eius intentionē ⁊ in his oibus ḥz esse aptus conceptus.de hoc i spe. de lib.cōcep.§.qui libellus. Itē debet iudici dari ante citationem fm vnaꝫ opi.p̄o hoc quia facit quod no.j.q.viij. per scripta.petitio v̄o non requirit aptitudinē nisi quo ad intentionem ⁊ cōcludat aliquid de necessario omissis his que respiciūt formā. Itē non oportet in scriptis offerre. Itē non tenetur aduersario copiā dare posita q vera sit opi.que habet libellum debere dari reo expensis actoris. qō tenet glo. in.§. verum.in v̄bo ꝓnunciatio.⁊ de ap.cle.ij. licet alij contra:q: editio ē idem qō demōstratio.absurdū aūt est q actor sit scriptor rei quenti.C.de testi.nunis.ff.ad trebel.postulāte.ad fi. de fide instru.cōtingit. Ad aliud in quo sit maior acceleratio in vno q̄ in alio dicit Dau. q abbreuiat lis in petitione: q: reus p dilatorias respiciētes ea que sunt de forma libelli non potest litē ꝓtrahere cum ut dixi.s.ea.q.in petitione alⁱs non posset sequi sniā.de iudi.exaiata.est etiam acceleratio. q: nō est necesse reū respōdere petitioni:sed de libello sic:vnde reo per cōtumaciā absente recipi p̄t ꝓbationes que nō possent si libellus ⁊ cōtestatio eēt necessaria. dicit tñ Dau. q declaratorie p hoc non tollūtur licz breuiores denᵗ.de b.j.q.xxij. ¶ Decimooctauo q̄ro an libellus possit mutari emēdari seu corrigi? So.ut nota.de libel.oblati.c.ij.vbi dixi in pcipl.q. ¶ Decimonono q̄ro an in causis de quibus hic libelⁱ⁹ possit offerri ⁊ recipi? glo.est mēs.soluit q spōte potest offerri ⁊ recipi.sed iudex nō habet necessario exigere nec actor necessario offerre.idem Dau.⁊ Benze.⁊ dic q exigere est ab inuito extorquere.ff.de leg.iij.fideicōmissa.§.si rem.ff. que in frau.credi.pupillus.de dec.parrochianos. ¶ Uicesimo q̄ro p q quod verbū de p̄missis ibi simpliciter ⁊ de plano ⁊c.remittitur libellus?glo.ea.ibi istud. So.q libellus ⁊ lītis contes.sūt de figura iudicij ⁊ tollūtur per illud sine figura.⁊ no. glo.in eo.quod declarat qd est figura.in eo tñ q glo.dicit q in figura rei substantia figitur melius diceret ꝯuerso.figura enim est q̄litas ⁊ ponitur in p̄dicamēto qualitatis:⁊.sic nō potest ee sine substātia:sed substātia bene pōt esse sine figura scō.celi ⁊ mūdi.vbi dicit q substātia sepata a materia:ut intelligētie celestes non sunt figurate. ¶ Uicesimoprimo q̄ro an per verbum de plano remittit libelli oblatio?glo.ea. ibi dicunt.ponūt opi.ꝯrarias ⁊ nihil' eligit.dic ut dixi.s.q. iij.⁊ in hac glo.ibi:lenia.vbi glo.videtur tenere libellū non remitti.quod tenui in.d.q.iij. ¶ Uicesimosecūdo quero i eo qō dicit ho: casu nō necessariam litis cōtes.an dabūtur dilatorie res que dantur in alijs iudicijs?glo.sed cuꝫ arguit q non.exquo nō porrigitur libellus:sed petitio tñ in actis scribitur ⁊ ex quo non fit contestatio.arguit etiam in contrariū ⁊ hoc tenet idem Dau.⁊ Stepha. q non loquitur de iuramento calum.quod prestatur super tota causa: sed de iura-

mento ne calumnioſe petatur editio. ¶ Uicesimotertio q̃ro an quando fit litis conteſtatio fieri poſſet per petitionem ⁊ reſponſionem affirmatiuam? videtur q̃ ſic. ut no. de elect. dudum. ij. de lit. conteſt. c. vno. C. de lit. ẏteſt. l. vna. ¶ Dau. refert quoſdam legiſtas dicere q̃ per confeſſionem non fit litis conteſtatio. per. l. rem non nouam. §. patrom. C. de iudi. ibi ⁊ contradictionem obiectam. ff. de procura. ſi reus. vbi ſi reus agente actore per ꝓcuratorem cõfitetur debitum ⁊ paratus eſt ſoluere ⁊ ordinarius ꝓcipit dꝑponi pecuniam non delegatus qui tamen hoc poſſet ſi eſſet lis cõteſt. ut ibi no. ad idẽ quando lis conteſtatur oportet diffinitiuam ferri que imponit finem controuerſie. ff. de re iudi. l. j. de re iudi. c. j. vbi aũt eſt confeſſio non poteſt eſſe controuerſia. primam opi. dicit ¶Dau. verioꝛem quam tenui in. d. c. dudum. ⁊. d. c. vno. de lit. cõteſt. Ad cõꝛaria reſpondet ¶Dau. q̃. §. patroni. nõ intendit ꝓciſam formam cõteſtationis ſed ꝓcipere aduocatos iuramentum ꝓeſtare lite conteſtata quãdo debent ſuum officium in cauſa ꝓebere qõ non debent niſi in caſu negationis: quia in confeſſum non ſunt partes iudicis niſi in pronunciando. ff. ad. l. aquil. ꝓomde. no. ij. q. j. c. j. ad. l. ſi reus. dicit q̃ loquitur de confeſſione que non inducit litis conteſt. quia facta fuit ante libellum oblatum ut ibi. ſecus in libello oblato. de hoc in ſpe. de of. iudi. §. fi. ver. v. ⁊ ſeq. ⁊ per Jo. an. in additi. ſpe. §. ij. ver. ſed ſi reus. ¶ Uicesimoquarto q̃ro generaliter an in ſũmarijs requiritur libellus ⁊ conteſtatio? glo. ſcire. remittit. dicq̃ requrũtur ut dixi. viij. q. j. ⁊ in hac. glo. fi. vbi tenet conteſtationem eſſe neceſſariam. de libello autem hoc idem tenet de lit. conteſt. §. videndũz. ver. xxv. ¶ Uicesimoquinto q̃ro in eo quod hic dicit q̃ hoc caſu poteſt ꝓcedi etiam tẽpoꝛe feriarum. an hoc induceret ſolũ verbum de plano? glo. iſtud. forſan ſolut ſub dubio q̃ ſic. idem Stepha. alleg. ff. de offi. ꝓcõ. nec quicq̃. §. de plano. aut. de man. pn. §. ſi tibi. quod tenet Bar. in extraua. ꝓcepti leg. in ver. de plano. per. l. miles. §. ſeꝛaginta. ff. de adulte. ¶ Uicesimoſexto quero in eo quod dicit de ferijs ob neceſſitates hominum indultis que ſunt? illa glo. ſicut eſt. ſoluit. ¶ Uicesimoſeptimo q̃ro quid de ferijs in honoꝛez dei uel ſanctoꝝ inductis? glo. ea. ſoluit q̃ ſecus in illis per hãc litteram a contrario. Ex hoc infert q̃ in cauſis matrimonialibus beneficialibus decimarum uel uſurarum non poteſt ꝓcedi in his ferijs: ſed in ruſticis ſic. ⁊ ſigna glo. ibi: per quod. vſq; ibi: ſed quid. idem ¶Dau. Stepha. dicit hoc ſeruari. ſed ſibi plus placet contrarium ꝓpter pietatem ⁊ neceſſitatez in talibus. primum verius ⁊ cõmunius. ¶ Uicesimooctauo q̃ro quid in ferijs repũtus? glo. ea. ibi: ſed quid. ꝓmo exemplificat que ſint repentine. ⁊ deinde ſoluit q̃ in illis nõ poteſt ꝓcedi etiam in caſibus huius cle. idem ¶Dau. ⁊ Ad Dathe. ⁊ ſigna glo. ibi: puto. vſq; ad fi. ex qua colligitur q̃ ferie repentine comparantur ferijs inductis in honoꝛem dei. quod ẽ ſingulare. ⁊ in hac glo. ibi: nam opi. quaz tenet ¶Dau. ¶ Uicesimonono quero: quia dixi in ꝓci. q. q̃ ferijs repũtus renunciari non poteſt. cuius contrarium eſt in ferijs ob neceſſitates hominũ indultis quibus renunciaꝛ in iudicijs ⁊ cõtractibus an valeat renunciatio facta in cõtractu? videtur q̃ nõ qua fit reſpectu iuris futuri cui renunciari non poteſt. ff. de regu. iur. qui poteſt. de dec. ex multiplici. vbi de hoc in glo. ij. ¶Dau. cõtra. nam cum tales ferie concedantur a lege ut h earum exceptio competit anteq̃ ſint ideo eis renunciari non poteſt. de hoc in ſpe. de ferijs. §. fi. ver. quid ſi renunciatio. ⁊ ibi Jo. an. videtur tenere q̃ non poſſit renunciari: ſed per pactum poſſunt remitti quod eſt tutius. ꝓmum tamen placet ratione ꝓdicta. ¶ Tricesimo quero ſi alique ferie ob neceſſitates hominũ inducte ſunt a ſtatuto uel cõſuetudine an poſſent tunc ꝓcedi? Sol. Lap. q̃ non per hanc litteram ibi: indultarũ a iure. ⁊ ſic ſecd ſi ab hoſie uel ſtatuto uel cõſuetudine non eni per hanc litteram derogatur ꝓdictis. de eo q mut. in poſ. cũ veniſſet. de cõſti. c. j. li. vj. ¶ Tricesimoꝑmo q̃ro an iudex qui poteſt ꝓcedere hoc caſu tẽpoꝛe feriarũ ob neceſſitates hominum indultaruz poſſit etiam non ꝓcedere? glo. non quicquid. ſoluit q̃ ſic. idez ¶Dau. ⁊ Step. ⁊ in hac glo. ibi conſulunt. xj. q. j. aliud. ibi nõ tenent ꝓcedere niſi cõſenſerit pacto. de quo no. in. d. ver. ſed nũquid. ¶Dau. ¶ Tricesimoſecũdo q̃ro in eo qõ dicit q̃ iudex exceptiones appellationes ꝛ̃. reijciat. an hoc poſſet ſi in cõmiſſione eẽt ſolũ v̈bi abſq; ſtrepitu? glo. hoc. dicit videri q̃ ſic. idẽ ¶Dau. ꝓ ꝫ quod dicitur in glo. ſe. ⁊ quod. ſ. dixi in. viij. ⁊. ix. contrario. ¶ Tricesimoterno quero in eo qõ dicit appellationes frustratorias reijciẽdas qs iudicabit an ſit fruſtratoria? Ad Dathi arguit q̃ nemo. non enim hoc poteſt appellans: quia etiaz iniſtam diceret iniuſtam. nec etiam iudex a quo qui etiam diceret contra appellantem. ar. l. di. ſi quis ꝓpoſtera. de offi. de leg. ſuſpitionis. ſoluit q̃ quilibet iſtoꝝ iudicabit. appellãs enim iudicabit quantum ad appellandum: quia debet exꝑmere cauſas legitimas ⁊ probabiles in appellatiõe. appellat? enim iudicabit quantũ ad excipiendum: quia excipere habet contra appellationẽ ⁊ cauſas in ea contentas. iudex etiam a quo iudicabit quantum ad deferendum: non tamẽ forma iudicij: ſed extraiudicialiter cognoſcet an ſit iuſta uel iniuſta: et poteſt ſibi hoc eſſe notum per facti euidentiam ſuper quo iudicatum eſt. uel quia ꝓhibet a iure appellatio: uel q̃ in appellatione ante liꝛam non fuit exꝑſſa cã ut debuit. de appel. ut debitus. ⁊. c. j. li. vj. dicq̃ verum iudicũ ſpectat ad iudicem ad quem. d. c. ut debitus. ⁊. c. romana. §. ſi vero. ⁊ duo. §. ſe. li. vj. ſed cum hoc debet iudicare iudex a quo modo ꝓdicto. ¶ Tricesimoquarto q̃ro in eo qõ dicit contẽtiones aduocatoꝝ reijciẽdas an teneñ de hoc in foꝛo penitentiali? Sol. Ad Dath. q̃ in hoc foꝛo quatuoꝛ exigũtur perſona cauſa modus ſalarium. perſona ut nõ ſit hereticus excõicatus uel paganus. iiij. q. j. c. j. de hereti. vergentis. ⁊. c. excõicamus. Jtẽ q̃ non ſit monachus uel alia religioſa ꝑſona. tales enĩ peccãt aduocãdo niſi ꝓ monaſterio ⁊ de mandato ꝓlatoꝝ. xvj. q. j. monachi. de poſtu. c. j. Jtẽ q̃ non ſit in ſacris uel etiã in minoꝛibus beneficiatus. d. c. j. melius diceret ꝓmo cauſa: quia debet aſſumere cauſaz iuſtam non iniuſtam. C. de iudi. rem non nouam. modus ut non producat inſtrumenta falſa: uel falſos teſtes nec allegat falſa iura nec dilationes non neceſſarias petat in grauamẽ partis ⁊ q̃ fideliter quantũ iuſticia permittit cãm cluentuli foueat nihil de cõtigẽtib⁹ omittat iij. q. iij. c. j. ⁊. q. vj. ſi quis. Jtẽ q̃ nõ ꝓcaciter uel dicendo cõtra uel voce ferãdo aduocet dicẽte ꝓpheta erit cultus iuſticie ſilentiũ. v. q. iij. in loco. ij. q. j. ſi quis. ſalariũ. teneñ enĩ ad reſtitutionẽ ſi ꝓ infidelitatem negligentiã uel ꝓdẽtiam cãm amiſit. Jtẽ ſi ꝓpter eius ꝓ macham pars aduerſa iniuſte amiſit enecꝫ ad reſtitutionẽ dãni. Jtẽ ſi accepit ſalariũ vñ nõ debuit uel vltra qõ debuit tenecꝫ reſtituere. de hoc ꝓ raimundũ in ſumma de rapto. §. ẏtra aduocatos.

Uerſi. Non. ſictñ. ¶ Nota q̃ in ſũmarijs ꝓbationes admittuntꝫ ⁊ ex hꝫ q̃ dicit neceſſarie. dicit Benze. q̃ alie nõ ſũt admittẽde q̃ nõ releuarẽt ꝓbãtẽ. C. de ꝓba. ad ꝓbationẽ. ſz hꝫ nõ ẽ ſpeciale i his rã idẽ in ordinarijs. de of. dele. cũ contingat. vbi de hꝫ i glo. no. q̃. ¶ Secundo nota q̃ admittuntꝫ etiã defẽſiones legitie de hoc in glo. legitime. in pn. ⁊ ꝓ hꝫ de re iudi. cle. paſtoralis. §. ceterũ. vbi de hꝫ. nã etiã excõicato ⁊ heretico non denegantur. de excep. cũ inter. de here. filij. li. vj. ⁊ dicit Ad Dathe. q̃ defenſiones hꝫ ponunt ꝓ exceptionib⁹. ar. de accu. qualiter. ij. §. debet. licz int exceptiones ⁊ defẽſiones noteꝫ dña. de lit. cõteſt. c. j. li. vj. dicq̃ verbũ defenſiones hic accipit generaliter ut cõꝓhẽdat exceptiões ⁊ defẽſiones. uel poteſt ſtare ꝓpter ut comprehendat tiñ defenſiones. nam de exceptionib⁹ dixi ſ. ea. cle. in pn. vbi excludit exceptiones fruſtratorias. ⁊ ſic ꝓmittit nõ fruſtratorias. ¶ Tertio no. ex hoc qõ dixi i duo. ꝓxi. no. q̃ acta litis factũ ſeu deciſionez reſpicientia ſunt in ſummarijs ſeruanda nõ autẽ acta iudicii. i. cõcernentia ſolẽnitatẽ per oia ſeruant. de his per Inno. de teſti. cãm. ⁊ dico j. q. ii. ⁊ dicq̃ tollit ſolẽnitas iudicij quo ad hic expreſſa. ¶ Quarto no. q̃ in ſũmarijs dz fieri citatio. nã etiã in notoꝛis facienda eſt. de iureiur. ad nr̃am. iij. ⁊ a citatione inchoatur iudiciũ. de ꝓba. cũ cõtra. ⁊ qõ dixi de notoꝛio dic vt di xi. de coha. cler. veſtra. q. xiij. ¶ Quinto no. de triplici iuramento ibi iuramẽti de calũnia vel malicia ſiue de veritate dicenda. ⁊ in quo differant iuramentũ calũnie ⁊ malicie? dico j. q. viii. ⁊ videt Ad Dat. dicere q̃ hz iuramentũ de calũnia poſſit tacite omitti in ordinarijs. de iura. calũ. c. i. li. vi. nõ tamẽ in ſũmarijs. per no. in ſpe. de iura. ca. §. nũc dicamus. v. fi. ſz illa nõ faciunt nec dictũ vñ verũ. ⁊ cõtrariũ no. hic in glo. intellige ꝓ hoc q̃. c. i. de iura. calũ. generaliter dicit in tota cã iuramentũ calũnie tacite omitti poſſe nõ facta diſtinctione iter ordinarias ⁊ ſummarias. de hoc. j. in. i. contrario. ¶ Sexto no. q̃ iudex debet laborare ne veritas occultetur. vt lit. nõ cõte. quionũ. §. i. de teſti. dilecto. de fide inſtru. cum Jo. in fi. C. de eden. ie apud quẽ. ¶ Septimo no. q̃ iuxta petitionis formã ſequi dz ꝓnũciatio. de hoc in glo. in. ver. formam. ¶ Octauo no. q̃ in ſũmarijs petitio poteſt fieri ver-

bis: sed oportet q̄ redigat̄ in actis qđ intellige per modū me
moralis seu poste. de hoc. s. c. cle. in pn̄. in gl. datur. ⁊ ibi di
xi. in. xv. q. ⁊ dicit Steph. per hoc excludam oēm curiositatez
⁊ formulā cōcipiendoꝝ libelloꝝ in huiusmodi causis. sufficit
enim q̄ petat̄ id qđ intendit̄ simpliciter ⁊ sine expressione cāe ⁊
actiōis. in arti. tamē oportet exprimi cās ex quib⁹ iustificet pe
titio: quia neminē sine cā auđit p̄tor. ff. de transac. cum hi. §. i
causa. alias arti. essent ipertinentes ⁊ nō admittēdi. de offi. del.
cū contingat. no de confes. c. i. ⁊. ij. li. vi. ¶ Mano ex hoc no.
q̄ que aguntur in iudicio sine verbo sine scriptura debēt in actis
redigi ⁊ hoc est officiū scriptoris. iuxta. c. qm̄ cōtra. de proba.
¶ Decimo no. q̄ sup petitione formātur positiōes ⁊ arti. ꝺ
hoc in glo. cauti. ⁊ eam signa pro cautela quā tradit. ¶ Un
decimo no. q̄ peti. scribit̄ in actis vt fiat diffinitio clarior. ⁊ di
cit Lau. q̄ dicat diffinitio ⁊ non dicat finia vt sit sensus q̄ om
nia que fiunt in iudicio iudex potest ozetenus dicere ⁊ postea
in actis inseri facere. ar. de testi. alberic⁹. finia vero ꝺz recitari
de rescripto. de re iu. c. fi. li. vj. ¶ Op. i eo q̄ dicit i sūmarijs
fi excludi iura. ꝺ ca. q̄ imo possit omitti sic̄ i ordiariis ꝺ iu. ca.
. c. i. li. vi. gl. itellige. So. stādo p̄rio. qđ dic vt dixi. s. i. v. no.
⁊ ad hāc lr̄az rn̄de vt i hac gl. ⁊ idē Dau. ¶ Scꝺo op. q̄ ñ
sit op⁹ q̄ finia ꝙformet̄ petitiōi. nā qn̄qz p̄cedit̄ sine petitōe vt
cū iudex ꝓcedat ex of. de iureiur. ad nostram. ii. sol. Lap. q̄
hec lr̄a debet intelligi cū agitur ad primū itereſſe ptū nō āt
si ad interesse iuris publici. ut si agit̄ de matrimōio carnali u l
spūali vel de aliis cōcernentibus piculū aīe in quibus nō at
tendit̄ petitionis forma nec voluntas ptiū sed vitas rei tm̄ ⁊
fm veritatem ferēt finia que tm̄ nō trālit in rē iudi. de elec. cū
a nobis. ⁊. c. cū dilecti. ⁊. c. nihil. ⁊. c. si forte. li. vi. de re iudi. la
tor. teno. ꝙsāguinei. ⁊. c. cū bertoldum. ⁊ qđ no. de do. cum
olim. ꝺ re. spo. ex cōquestiōe. de spō. sicut ex lr̄is. dic q̄ ēt cū p
cedit̄ ad interesse iuris publici ꝺz si ꝓceditur ad iquisitionem
dari copia inquisito. de accu. qualiter. §. ꝺz. ⁊ tunc inquisitio
succedit loco libelli ⁊ iudex loco actoris nec pōt iudex fm ve
ritatem iudicare sed tantū fm acta. de offi. dele. pastoralis. §.
q̄ vero. in gl. ar. contra ⁊ ibi dixi. ¶ Tertio op. in eo qđ di
cit q̄ si reus voluerit aliquid petere rc̄. nam reus nō petit sed
excipit. de excep. a nobis. so. dic petere. s. recōuenic̄do ⁊ hoc
quātum ad hanc lr̄am in eo qđ dicit q̄ hoc debet fieri in ex
ordio litis. qđ dico in se. cōtrario potest etiam petere propter
mutuam petitiōem ⁊ habet locum reg. qui prior appellat rc̄.
de ordi cog. c. ii. ¶ Quarto op. q̄ reus possit petere recōue
niendo nō tantum in exordio sed etiam vsqz ad ꝙclusionem
de rescrip. dispendia. §. reus quoqz. li. vi. glo. no. cōtra solu.
referendo opi. quorūdam qui stat contrario. glo. vero tenet
q̄ reconuentio debeat fieri in exordio litis ⁊ hoc intelligen
do de vera reconuentione que habet simul tractari cum prīn
cipali secus de conuentione que pōt fieri durante iudicio. de
Pp. dispendia. §. reus. in qua vt dixi in proximo ꝓrario hz
locum reg. qui prior. li. vi. idem Dau. Lap. dicit posse dici
q̄ hec cle. loquitur in suo casu. s. cum sine strepitu rc̄. procedi
tur. vel fm eum duplex est exordium litis alterū ex parte acto
ris cum petit a reo aliquid ex parte rei cum petit ab actore ⁊ si
cut actor in exordio petit ita quando reus petit dicitur petere
in exordio quo ad se quod nihil est. nam hic non dicit de exor
dio litis quo ad actorem sed simpliciter. ⁊ hoc dicitur litis con
testatio. quod dico. j. q. xij. ⁊. xiij. ⁊ sic non procedit vlti. solu.
Lap. sed nec precedens est vera que restringit reconuentiōez
in causis sūmarijs vt fiat tantum in exordio litis. quasi secus
in ordinarijs. ⁊ hec eni dīta iure nō ꝓbat. verus ergo qđ gl.
dicit. ¶ Quero de quibus ꝓbationibus loquit̄ lr̄a ibi ꝓba
tiones necessarie? glo. actoris. sol. q̄ tam de ꝓbatiōibus actoris
q̄ rei. ¶ Secūdo quero in eo qđ dicit q̄ licet causa sit sūma
ria non tollunt̄ legitime defensiones quid de ptāte qui habet
arbitriū an potest ea vti cōtra iusticiā ptis? gl. legitime. indu
cit hanc litterā q̄ nō. ⁊ aliqua alia iura vsqz ibi ⁊ si dicas. ⁊ no.
singulariter hāc glo. idem tenet Bar. ff. de dona. filiusfamu
lias. ⁊ de testa. militi. filius. vbi dicit esse casum connuncta. l. i.
illius ti. de hoc in se. contrario. ¶ Op. ad B quia arbitriū ꝺz
aliqd opari. ar. de pui. si papa. li. vi. ff. de lega. i. si qñ. gl. e. ibi
⁊ si dicas. so. q̄ opat̄ intelligēdo solēnitates que figurā iudi
cij respiciunt. ⁊ in hoc glo. distinguit de actis. quia quedā sūt
acta cause vel litis. quedam iudicij. de primis sunt confessio
nes attestationes ⁊ alia que factum respiciūt. de secōdis sūt cita
tiones satisdatiōes ⁊ similia. de hoc. s. in. iij. notabili. ⁊ signa
glo. ibi vnde no. vsqz ad fi. ex his cōcludit glo. q̄ sicut qñ mā
datur ꝓcedi sine figura non tollunt̄ illa que instruūt vel deci
dunt cām. sed tm̄ aliqua que solemnitatem respiciunt. ita po
testas habens arbitrium pōt illa tantuz omittere que respi
ciunt solennitatē non per ea que impediret cognitio veritatis.
idem Step. allegat. C. de epi. ⁊ cle. aūt. generaliter. ad fi. di
cit Ste. q̄ intelligit̄ q̄ facit arbitrio boni viri. ff. de oper. li. si
libertus. alias rediget̄ in arbitriū boni viri. idē Bar. in ex
traua. pcalle. in verbo videbit̄ expedire. vbi dicit q̄ ideo nō
pōt tollere defensionē q̄ hoc est cōtra naturalem equitatē.
pro hoc qđ dixi. s. in. ii. notabili. dicit etiam q̄ ꝛz non teneat̄
sequi regulas iuris ciuilis in producendo per ea que dico. j. c
. q. non tm̄ pōt remittere exceptionem prescriptionis vel aliā
procedentem ex mero rigore iuris ciuilis. q̄ nō pōt̄ mutari
ius alteri legitime quesitū. ff. depositi. bona fides. hoc. n. est
auferre ius alterius qđ est contra naturalē equitatē. hec pro
cedunt in exemplo posito qñ concedit̄ arbitriū. sed qñqz cō
cedit̄ alicui q̄ faciat vt voluerit vel alijs verbis. pro quoruz
intellectu dicit Bar. ibi q̄ differentia est inter liberā volun
tatē ⁊ arbitriū boni viri. qđ tm̄ arbitriū etiā includit volūta
tē. voluntas aūt est qñ sit libera nec pōt cogi necessitate pre
cisa. C. de here. instī. cū ꝓponas. xv. q. i. merito. sed cogitur
quadā necessitate ꝙsequentie. vt si quis vult fugere tormēta
hoc vult libere ⁊ tunc nō vult id qđ tormenta inferunt̄. ⁊ in
hoc vī Bar. corrupte loqui. sed vult dicere q̄ necessitas cō
sequentie est qñ quis ne incidat vnū qđ sibi oīo displicet. eli
git̄ aliud qđ etiā displicet sed nō tm̄. q̄ me. cā. sacris. ⁊ hec di
citur voluntas coacta. ff. qđ me. cā. q̄ si mulier. §. si metu. d.
c. merito. Item voluntas de se nō appetit nisi bonū vel appa
rens bonū ꝛz qn̄qz velit aliquid qđ intellectus iudicat esse
malū sed voluntas illud vult sub ratione boni delectabilis
seu apparentis ipsi volenti. voluntas ergo ꝙsiderata respec
tu ipsius volentis ⁊ ab extrinseco nō coacta dī libera. Alio
modo ꝙsideraī prout est regulata rōne. ⁊ hoc dī arbitrium
boni viri. q̄ bonus vir sic arbitrarer̄. ff. de iudi. sol. vir bonus
pro socio si societatem. §. arbitrorum. reperiunt̄ aūt verba q̄
important liberā voluntatē. vt verbū volo. ff. de leg. ii. cum
quidam. de fideicō. liber. fideicōmissaria libertas. Item ver
bum licet vel libuerit vt ibi. nam idem est dicere q̄ libuerit.
. i. libere volueris. Item vbi ponit̄ verbū arbitriū. vel simi
le cum hac adiectione plenū seu liberū. ff. de leg. iii. fideicō.
missa. §. quāq̄. Idez vī de verbo iudicio tuo. ff. de fideicō.
liber. thais. §. lutius. vbi glo. textus tm̄ contradicit. ⁊ sic vī
q̄ verbū iudicio tuo ipportet arbitrium boni viri. nam iudi
cio tuo est dicere facta disputatione inter te qđ est referendū
ad arbitriū boni viri. ⁊ generaliter dicit Bar. ibi q̄ exceptis
predictis exemplis de verbo voluerit seu libuerit seu cū est
verbum arbitrium cum verbo planum seu liberuz in alijs
debemus itelligere ad arbitriū boni viri. vt si dicat̄. vt si vi
debitur. vt approbaueris vel cōprobaueris ⁊ similia. dicta. l.
fideicōmissa. d. l. thais. §. soioz̄. ⁊ alia similia. de quibus per
Bar. ff. de leg. i. si sic. ⁊ licet verbū volo ⁊ cupio equiparant̄
. ff. de fideicōmiss. grece. dic tm̄ q̄ equiparant̄ solum in hoc qua
vtrumqz continet voluntatē. sed primū liberam secundū re
gulatam. dicit etiam Bar. q̄ sub predictis qñqz cōmittitur
facultas contrahendi qñqz largiēdi ex causa lucratiua. quā
doqz iudicandi. primo casu aut cōmittit̄ per verba significā
tia arbitrium boni viri vt si cōmittitur facultas arbitrandi
circa contractū. ⁊ tunc ꝺz arbitrari suo arbitrio rōne regula
to prout bonus vir ⁊ diligens paterfamilias facturus esset.
ff. de ꝓhen. emp. hec venditio. ꝓ socio. si societatē. §. arbitro
rum. ff. de ope. liber. si libertus. de iureiur. veniens. ⁊. c. qn
tauallis. aut permittitur per verba significantia liberā volū
tatem ⁊ tunc oīa pōt duobus exceptis. primo q̄ non donat
hoc. n. nō venit ex cōcessione libere voluntatis. ff. de dona. l.
filiusfamilias. §. i. secūdo q̄ dolus absit. ff. man. creditor. §.
lutius. hoc enim repugnat regulis iurisgentium. ⁊ in hoc ēt
reperitur Bar to. corrupte loqui ⁊ vult dicere q̄ licet libera
voluntas intelligatur libera a regula iuris ciuilis non tamē
a regulis iurisgentiuz. ⁊ sic etiam si interueniat deceptiō nō
dolosa valet quod geritur. ff. de minori. in cause. §. idem. de
emptio. ⁊ vendi. cum dilecti. Secundo casu conceditur quā
do conceditur facultas largiendi ex causa lucratiua tunc si p
verba significantia arbitrium debet facere vt bonus vir. di
cta. l. cum quidaz. de lega. ii. ⁊ de lega. i. qui sic. primo respō
so. de leg. iii. fideicommissa. §. quanꝙ. de fideicōmiss. liber. fi
deicōmissaria libertas. Si vero per verba significantia libe
ram voluntatem tunc facere potest etiam contra regulas iu
ris ciuilis seruatis regulis iurisgentiū. ff. de mi. testa. l. i. vbi

pmittitur militi testari quō vult ⁊ per hoc pōt relinquere de portato cuius status nullus est de iure ciuili. nō aūt dānato in metallū qui est seruus pene cum seruitus sit de iuregentium ff. de testa. mili. l. neq⁊. §. si deportati. §. si serui pene. ⁊. §. qui seruū ppriū. ⁊ hoc vult dicere. l. cū quidā. prealleg. iam ei q est indignus ppter offensam non donatur sed donatio revocatur. C. de revo. dona. l. fi. de dona. c. fi. ideo bonus vir hoc est index non arbitrabitur largiendū sibi. sed fm naturalem equitatem declarată per ius diuinū maioris pfectionis est tribuere ei qui se offendit q̄ alteri. vnde is in cuius libera volū tate cōmittit pōt indignū eligere. Tertio casu q̄n ꝓmittitur facultas iudicandi si per verba importātia arbitriū boni viri debet sequi regula iuris ciuilis sicut is qui assumit arbiter. ff. de arbi. l. i. de arbi. c. i. ⁊. c per tuas. ⁊. c. exposita. si autē p verba significantia liberā volūtatē tūc est liber a regulis qualib⁹ sed nō a regulis iurisgentū vel a naturali equitate qō est idē de re iudi. cle. pastoralis. quāuis enim imperator sit solut⁹ legibus nō tamē a naturali equitate. vt ibi. ¶ Tertio quero i eo qō diri in proxima. q. q̄ q̄n q⁊ apponūtur verba significātia liberā voluntatē. q̄n q⁊ significātia vtrūq⁊. quid si apponū tur verba significantia vtrūq⁊. vt si dicit ꝓout arbitrat⁹ fuerit ⁊ voluerit. Bar. vbi. s. dicit q̄ important arbitriū boni viri: q⁊ vnū predictor⁊ inest alteri. nō enim est arbitriū sine voluntate. ⁊ q̄n ponuntur due copulatiue quor⁊ vnū inest alteri. vnū resolutur in adiectiuū. ff. de pac. l. i. ibi placitum ⁊ cōsensus. exponit. i. placiti cōsensus. sic in ꝓposito exponit. i. voluntarie arbitratus fuerit. ⁊ sic arbitrio boni viri. ff. pro socio. nec adiecit nisi addatur verbū libere. vt in pr. q. ¶ Quarto quero si datur ptās ꝓcedendi de facto? Bar. vbi. s. dicit itel ligendū. i. manu regia. ff. de reg. iur. l. i. ⁊ sic omissa solēnitate non tamen contra naturalem equitatem. vt. s. dixi. q. ij. ¶ Quinto quero in eo qō hic dicit citatiōem requiri an suffi cit vnica? glo. per hoc so. q̄ sic. q⁊ littera dicit in singulari citatione licet alīs requirit trina. idem Pau. ꝓ hoc de so. cōpe. ꝓposuisti. de ap. cum speciali. de dec. cle. i. ⁊ qō ibi dixi. xv. q ꝓ hoc qō no. Inn. de sen. ex. sacro. ⁊ Archi. xij. q. ij. indigne ¶ Sexto quero an citatus qui fuit cōtumax amplius citabi tur? so. Pau. q̄ sic. c. de testibus. cum olim. no. Inno. de of fi. dele. q̄uluit. de pen. auditis. ⁊ Spe. ō cita. §. viso. ver. qd si quis. ⁊ no. de do. c. ij. li. vi. in gl. videbat. qō ꝓcedit nisi fuisset citatus ad totaz cām. quia secus tunc qō dixi de dila. c. fi. q. penul. ⁊ ponit Frede. in cōsilijs. c. clxvi. ¶ Septimo quero in eo qō dixi in. v. no. de iura. calū. ⁊ malicie que dīa sit inter hec? so. Pau. ⁊ Ben. dicūt differūt quia primū semel tā tum prestatur. C. de iura. calū. auē. hoc sacramentū. sed⁊ pluries prestari potest. de iura. calū. c. i. in fi. li. vi. Item primū tā tum post litē conte. prestat ⁊ ab vtraq⁊ pte. secūm q̄cunq⁊ ⁊ tantū a suspecto de malicia. dic. §. fi. C. de iura. calū. l. i. ⁊. ii. ex hoc infertur q̄ sicut litis cōtestatio precludit viā dilatoriis de re iudi. inter. ita in causis in quibus non fit litis contestatio hoc facit iuramentū calūnie. pro hoc quod not. de elec. c. i. li. vj. in glo. vbi cui que est singularis. ex his dicit Paul. q̄ q̄n imponit pena ei qui persistit vsq⁊ ad litē contestatā. vt. C. de iurisd. om. iud. in crimināli. xi. q. i. inolita. placuit de so. cōpe. si diligenti. si erat cā in qua non fiat litis cōtestatio per iuramentū calūnie surget idem effectus ac si lis contestaret alias esset ōtrior conditio causa⁊ in quibus proceditur sūmarie q̄ aliarum cōtra mentem cōstitutiōis. pro hoc qō no. Spe. de app. §. qualiter. ver. sed pone. ⁊ se. ¶ Octauo quero in eo quod dixi in. ix. ⁊. xi. nota. q̄ petitio debet scribi in actis ad quē effectum? so. vt in glo expedit. idem Pau. de hoc. j. q. xv. ⁊ no. singulariter glo. in eo qō dicit q̄ petitionis copia traditur reo expensis actoris. ¶ Nono quero in eo quod dixi in. ij. contrario. q̄ reus potest recōuenire actorem an in sūmarijs de q bus hic possit fieri recōuentio de causa que requirat plenā cognitionem? glo. q̄ requirit. So. ⁊ vnde illam quia primo q̄ rit vt predixi. secūdo ibi hoc dico. ponit opi. q̄ non. tertio contrariam. ibi sed quidā. iij. ibi petens. reuertitur ad primā ⁊ respondet ad. l. contrariā. quinto ibi. predictis. huic opponit ⁊ dupliciter soluit. ad. q. autem dicit glo. conuentus in causa sūmaria potest recōuenire super causa eiusdem nature ⁊c. vt in glo. vsq⁊ ib predictis. ¶ Op. ad hoc q̄ imo pōt recōuenire etiam super causa non summaria. nam ex vi recōuentiōis etiam super ea proceditur summarie. de mu. pet. c. ij. glo. e. ibi predictis. sol. dupliciter ⁊ vtraq⁊ solutio notabilis est tamen secunda cōmunior ⁊ signa glo. eque tamē vsq⁊ ad fi. Pau. dicit q̄ coram ordinario ⁊ delegato cognoscente de causa sūmaria fm hanc cle. locū habz recōuentio etiā in causa que plenum ordinem iudiciarium requirit de sui natura: quia hic littera loquitur generaliter ideo generaliter debet intelligi. de ma. ⁊ obe. solite. ⁊ hanc rōnem tangit etiaz hec glo. in fi. alle. etiam Pau. alia iura de quibus in glo. ibi seq quidaz. ⁊ maxime mouetur per. c. ij. de mu. pac. ti. prealleg. ad opi. ⁊ rōnem Inno. dicit Pau. q̄ procedit in sūmarijs de quibus nō loqtur hec constitutio. ⁊ in hoc dicit Pau. q̄ quedam sunt cause ppriē sūmarie in quib⁹ nō requirit plena ꝓbatio sed semiplena q̄n q⁊ iuramenti tantum. C. de his qui ad eccle. confu. pūti. vbi ō hoc. q̄n q⁊ vnus testis. de hoc in Spe. de offi. iud. §. fi. ver. vi. ⁊ in his est vera opi. ⁊ ratio Inno. natura enī re cōuentionis non debet esse tante efficatie q̄ faciat semiplene ꝓbandum cum finali preiudicio aduersarij id quod est plene ꝓbandum. quedaz sunt cause impropriē sūmarie sed sic dicūtur quia excludūt substātialia iudicij vt ⁊ in eis habet locum reconuentio in qua similiter sine substātialibus iudicij procedetur ita q̄ vna snia poterit terminari vt exigit natura reconuentionis. ⁊ hec opi. licet per alia verba tamen in effectu idez vult q̄ glo. ibi eque tamen. vsq⁊ ad fi. imo glo. contnet plus in eo q̄ in secūdo membro quādo causa est sūmaria per commissōem distingit an motu ppio an ad instantiam ptis. ad l. i. C. vbi causa status allega. in glo. in ver. petrus. respondet Pau. q̄ ibi non admittitur recōuentio ppter natura possessorij ibi intentati qō in hoc est pmilegiatū. de or. cog. c. fi. pe tebat enī ibi dīs seruum fugientem ad aliā pūinciam qui sibi libertatē vendicabat. ⁊ dicit ibi q̄ iudex loci vbi est restituet cum dño. ⁊ iudex loci vnde fugit cognoscet de libertate. si mile dicitur in vxore que primo debet viro restitui q̄ de iuribus matrimonij cognoscatur. de resti. spo. ex transmissa. ⁊. c. ex conquestione. ¶ Decimo quero circa ea que dixi de recō uentione in ꝓrima. q. an in causa appellatiōis habet locū reconuentio? so. Ben. q̄ nō p. l. ff. ex qui. cau. in pos. ea. ad cognitiōem. de iudi. l. ij. §. legatis. dic q̄ imo si fuit appellatū aīn litis contes. quia iudex ad quem succedit loco iudicis a quo. de ap. vt debitus. sicut ergo coram primo habuisset locum reconuentio ita ⁊ coram secundo quod plenius dixi. de mu. pet. c. i.

¶ Undecimo quero in eo quod dixi. s. in. iij. contrario. de exordio litis. q̄ dicatur exordiū litis? so. Paul. remittendo ad nota. de offi. dele. super questionū. §. q̄ si. vbi no. q̄ variis modis dicitur vbi etiam dicit glo. q̄ exordiū ꝓprie est litis cōtestatio. pro hoc de iura. calū. c. i. in prin. li. vi. de hoc tamē exordio non potest intelligi hec littera cum in his causis nō fiat talis litis contestatio. s. c. cle. in prin. de quo ergo exordio hic intelligatur dico. in seq. q. ¶ Duodecimo quero circa id qō dixi in proxima. q. in fi. quod dicit hic exordium litis? Sol. Pau. q̄ a tempore porrecte petitionis vsq⁊ quo iuratū est ō calūnia antequaz dentur petitiones ⁊ articuli ⁊ fiant alia que habent sequi litis ꝓtestatiōem dicit exord iū. postea enim nō fiet in exordio. idem videtur sentire Ben. Lap. ⁊ Math. ¶ Decimotertio quero in eo qō dic q̄ actor ⁊ reus possunt petere in scriptis sine verbo cuius est electio? glo. eligat. Sol. q̄ petentis. idem Pau. ¶ Decimoquarto quero in eo q̄ petitio debet in actis inseri per quē? sol. Pau. q̄ per scriptores actorum. de ꝓba. quoniā cōtra. ex hoc infert contra quosdam scriptores cārum qui exceptiones ⁊ alia que i scriptis necessario non debent offerri verbo prolata nolunt in actis scribere nisi in scriptis dentur. cum tamen teneant vt hic. de exceptionib⁹ tamen q̄ sint dande in scriptis tenet glo. in. d. c. q̄n cōtra. sed lra hoc nō probat ⁊ cōtrariū tenet ibi. cōiter aūtem dicit Pau. q̄ hec descriptio in actis fit vt de forma petitiōis non possit in posterum dubitari. q⁊ bonum memoria labilis est. xxiij. dis. preterea. C. qui testa. fa. pos. hac consultiss ma. ⁊ vt petitio possit in sententia expimi sicut habet consuetudo ⁊ hic no. ⁊ de hoc vltimo dic plenū. vt in glo. expedit. ⁊ de hac s. q. ir.

ℱ. Et quia. No. de positiōibus. de hoc in glo. de his que remittit. ⁊ dicit Ben. q̄ positiones in cā criminali nō rīdet fm Inno. ⁊ Cōpost. ō elec. dudū. ij. qō intelligit iuxta nota. l. di. ex penitētibus. ⁊ in spe. de positi. §. ij. ver. videndu⁊. ⁊ de confes. c. ij. in glo. puta. lib. vj. ⁊ ibi notant casus in quibus qs nō tenet rīdere positionibus. quo ad positionem aīn in cā crimiali. dic vt dixi. de ꝓbat. c. ij. vbi p Inno. ⁊ p ibi not. dic q̄ posit ōi cōtinenti crimen nō tenet quis rīdere q̄n est sup occultis secus si sup nō occultis. vt si fit positio q̄ talis sint publice cōuictus de tali crimine. ¶ Secūdo no. q̄ positiōes sunt inuēte ad faciliorem litis

expeditionem. si enim pars confitetur cito causa terminatur vnde dicit ff Dan. quádoqz dicatur nõ posse de causa liquere propter contumaciaz partis: q; confessio haberi non potest. vt no. Inno. de dolo. prout. ¶ Tertio no. de articulis qui vt dicit glo. in verbo articulos. in quibusdam locis dicuntur intentio vel assertio. ⁊ dicit Ad Bathe. q; dicuntur intentio: quia cõtinere debent id quod quis intendit probare. ó testi. veniens. ij. qõ etiaz dico. j. q. i. aliquádo dicuntur capitula. ó testi. per tuas. vbi de hoc. ¶ Quarto no. ex hoc qõ dixi in precedenti notabili. ⁊ ex hac littera q; articuli debent dari in causa. de cau. pos. cum ecclesia. v. c. venies. de fide instru. cuz ioãnes. ar. ff. de peti. here. siquis libertatem. ó iureur. si duo ℌ. item. C. qui legit. perso. l. vlti. de hoc. j. q. i. ¶ Quinto no. q; articuli inuenti sunt ad clariorem probationem. p hoc fm La u. quia que partes indistincte ponunt clarius ⁊ facilius patent q; si in genere ⁊ confuse dentur. de testi. presentiuz li. vi. vnde quasi neglecta videntur que in articulis specificata non sunt lz sub genere sint in libello contenta. ar. de excess prela. cle. frequẽs. in fine. ¶ Sexto nota q; longeuus vsus earũ potest allegari pro iure. qõ dicit La u. procedere siue tẽ dat ad litem ordinandã vt hic: siue ad decidendaz. de eo qui mit. in pos. cum venisset. ⁊ hoc tamen dũ sit rationabilis: alias non. de re iudi. cum cã. de hoc. j. in. ij. q. idez Ben. inducunt ambo qõ dicitur de stilo curie seruando in causis. de cõsti. ex litteris. de re iudic. in causis. de cri. fal. q; gram. de sen. excõ. per tuas. ficut ⁊ in sacramentis. de tempo. or. c. j. xij. di. per totum. pro hoc etiã qõ no. xij. di. illud. ⁊ quia vsus lõgeuus seruandus est. vi. di. inos antiquus. C. de vete. iure enu clean. l. i. §. sed ⁊ si que. ¶ Septimo no. ex eo qõ dixi in. ij. prioris nota. de articulis dandis q; iudex debet eos admittere: qõ intellige si sunt ad cãz pertinentes. vnde dicit Ad Bat. q; iudex dz inspicere articulos ⁊ ipertinentes nõ admittere: sed solũ illos qui ad cãm faciũt. de offi. dele. cũ contingat. di. et etiã q; si omissa fuerit examinatio super ipertinentibus articulis iterato fieri dz non obstante publicatione testiuz fm Bar. lz alij contra. primum verus per id quod dixi in. d. c. cum cõtingat. lz enim iudex possit discutere ab initio an articuli sint admittendi: tamẽ si nõ discussit ⁊ admisit nõ admittendos ẽt post factas probationes põt reijcere. nã illa admissio fuit quedam interlocutoria quaz põt revocare. de ap. cũ cessante. solet autem fieri admissio articulorũ cuz protestatione saluo iure ipertinentium ⁊ nõ admittendarũ: ⁊ tũc cessat hec dubitatio. ¶ Octauo no. q; i summarijs põt iudex dare eundem terminũ ad ponendũ ⁊ articulandum. de hoc in glo. in verbo vtroqz. quã no. in eo qõ dicit etiã q; partes q; doqz hoc cõiungunt dicentes. ponit ⁊ si negetur probare intendit. ⁊ tũc ẽ sensus q; si pars aduersa cõfitebitur hec cedũt loco positionũ si negabit cedũt ⁊ loco positionũ ⁊ articulorũ sup quib⁹ examinabunt testes. ¶ Nono no. q; masculinũ ꝯapit femininũ. qõ ꝓbat dictio vtruqz. relata ad positiões ⁊ articulos. de quibus. ẽ. c. §. ⁊. ẽ. de elec. cle. i. vbi dixi i. i. ij. ⁊. iij. q. ¶ Decimo no. q; i summarijs põt iudex dare vnũ terminũ ad exhibendũz oĩa acta ⁊ munimenta. dic vt i glo. f. per que. ⁊ de hoc de in inte. testi. coram. ⁊. j. q. vnj. ¶ Undecimo no. q; terminus de quo in proximo nota. dari nõ dz nisi post datos articulos. de hoc. j. q. ix. ¶ Duodecimo nota q; cũ datur terminus dz limitari ad diem certam. ⁊ dicit ff Dan. certã siue noĩatim puta vsqz ad diem lune: siue p numerum dierũ puta vsqz ad. xxx. dies. ¶ Decimotertio nota q; qñqz fit remissio p testibus p̃ducẽdis. ⁊ de forma eius glo. cuius. remittit ⁊ dicit Ben. q; remissio ista fit ad loca remota vt peat partiũ laborib⁹ ⁊ expẽsis. de fide ins. cõstitutus C. de ap. cũ post. ⁊ hãc remissionẽ dicit Stepha. regulariter in curia fieri solũ post litẽ cõte. ante litẽ autẽ cõte. sup dilatorijs vl̃ etiã perẽptorijs q̃ tũc ꝓponi possũt nõ fit: lz ex eã fieri possit: vt q; testes nõ possũt cõmode hĩi in loco iudicij. dicit etiã q; non fit de stilo curie nisi semel. vt no. Jo. mo. de here. c. fi. in prin. li. vi. ubi nõ tamen videtur Jo. mo. hoc aperte dicere: sed dictum est equum exquo nõ fit nisi super ꝓbationibus faciendis post litez contestatã. ¶ Decimoquarto no. q; iudex i sũmarijs iterrogat sine ad istãtiã partiũ sine ex officio vbi eqtas suadet. ⁊ dicit La p. q; p litterã ibi vbicũqz videtur ẽt q; post cõclusionẽ hoc possit. de fi. instru. cũ ioannes. vbi dicit quotiẽs aliquid dubitationis occurrit. ⁊ dicit Spe. de posi. §. quarto queritur. ver. regulariter. qõ ꝓcedit hoc si interrogat super agitatis sz super nouo articulo nõ potest post conclusionẽ maxime ad ptis instantiã. ⁊ hoc fuit dictum Anno. i. d. c. cũ ioãnes. cum verbo cõclusiz in additio. ⁊ ibi dixi. ¶ Decimoquinto nota q; ad diffinitiuam debent partes citari etiam in summarijs. ⁊ dicit ff Dan. q; diffinitiua est que principali controuersie finem imponit: condemnationem vel absolutionem continens. ff. de re iudi. l. i. C. de senten. preses. ij. q. vi. §. diffinitiua. vel aliquid equipolens. ff. de arbi. quid tamen. §. si arbiter. de verbo. signi. in his. ¶ Decimosexto nota q; ad diffinitiuam non sufficit citari in genere sed oportet exprimi q; ad sententiam audiẽdam. de hoc in glo. non sufficit. idem ff Dan. dicens q; alias non valet sententia etiam si pars fuerit contumax in processu negocij. not. Innocen. de testi. cum olim. in fine. ¶ Decimoseptimo nota in verbo partibus. q; ambe partes debẽt citari ad diffinitiuam audiendam. ⁊ dicit La ud. non sufficere q; citetur tantuz pars contra quam fertur. facit de officio delega. consulunt. ⁊ quod ibi net. ¶ Decimooctauo nota q; in arbitrio iudicis est an pronunciet stans vel sedẽs: ⁊ hoc in summarijs. de hoc. j. in octauo contrario. ¶ Decimonono nota ibi. ⁊ probatis. q; iudex debet pronunciare fm acta ⁊ probata: non autem vt sibi videtur. iij. q. v. ii. iudicet. vbi de hoc. xv. q. v. presbyter. de consecra. distinc. i. non prohibeat. de officio delega. pastoralis. § quia vero. vbi dixi. de re iudica. c. i. lib. vi. vbi not. in glo. not. ista duo. ¶ Oppo. in eo quod dicit positiones inductas ad faciliorem expeditionem litium propter partium confessiones. nam si pars negat videtur nihil releuare glo. sed si. Solu. q; contingit sepe q; vsus positionum multum releuat probantem: quia ⁊ si non confiteatur omnia tamen multa confitebitur. quod prosequere vt in ea quã nota. ¶ Secundo oppo. ad idẽ q; pars aduersa negabit ita positiones sicut negat libellũ in litis ꝯtestatione. sol. ff Dan. q; hec obiectio procedit in causis que requirunt plenũ ordinẽ. vult dicere q; q; in istis nõ fit litis ꝯtestatio. dicit ff Dan. positiones vtiles propter id qõ dixi in proximo cõtrario. q; ⁊ si pars nõ cõfiteat oĩa tñ aliqua cõfitebit que releuabunt actorẽ. ¶ Tertio op. in eo q; hic dat vnus terminus ad exhibendũ oĩa acta ⁊ munimenta quibus partes vti volunt in cã cũ tamẽ nõ debeat reus teneri ad ꝓbandas cõfessiones nisi fundata intẽtione actoris. vt no. de testi. c. de testibus. glo. p3 sol. referendo dictũ spe. ⁊ vr̃ velle q; ẽt in alijs causis possit iudex hunc terminũ assignare lz hoc facere nõ debeat. ⁊ p hoc q; nõ debeat q; hoc iure nõ cauet sicut alias cauet de dilatorijs. de excep. pastoral. ⁊ de multitudie testiũ. de testi. significarunt. ⁊ q; nõ cuitaret periculũ subornationis. de do. finẽ. de testi. fraternitatis. pro hoc quod dico. j. q. iv. volunt dicere in hoc vltimo q; possz pars ꝓducere testes subornatos exquo nõ haberet terminus ad eos reprobãdos. Ben. simpliciter dicit q; hunc terminũ põt iudex statuere in istis de quibus hic. in quibus nõ seruat ordo iuris alis nõ. q; ad diuersos actus exemplificandos nõ põt dari vnus terminus ĩmo termino ad vnũ assignato cõquesit officiũ iudicis. C. de dila. siue pars. de ap. significante. La u. tz primũ nihil tñ inducit. sed facit. de proba. licet. in prin. dic q; si iudex assignat parte nõ ꝯtradicente valet ⁊ potuit tacendo sibi preiudicare. sed si parte ꝯtradicente ⁊ appellante vr̃ nõ valere rõib⁹ predictis. tamẽ posset esse terminus ita idoneus q; reus non haberet de quo cõqueri. poterit. n. expectare ad producẽdas exceptiones ⁊ earũ probationes vsqz ad finẽ termini vt videat an actor aliquid probet vel nõ vt nõ se oneret frustra. per dictuz. c. de testibus. si aũt cõtingeret q; actor in fine termini testes produceret ita q; reo nõ suppeteret tps ad probanduz de iure suo tunc alius terminus ei dandus erit rõmbus predictis. pro hoc qõ dico. j. q. vi. naz etiam in sũmarijs nõ dat idem terminus ad ponendũ ⁊ articulandũ vtraqz parte resistente vt ibi dico. ¶ Quarto op. in eo qõ dicit q; iudex iterrogabit partes. hoc. n. si vr̃ in his speciale q; ⁊ in ordinarijs interrogat. de fide instru. cum Joannes. hoc nõ vr̃. sol. stando cõtrario nisi dicat speciale in his q; etiã post ꝯclusionẽ ad partis petitionez interroget. ⁊ in hoc no. singulariter glo. ex qua colligit q; in sũmarijs post ꝯclusionẽ fit aliquid facti. de hoc dixi. in. d. c. cũ Joannes. La u. Ben. ⁊ Ad Bath. vident idẽ sentire. dicũt. n. in verbo ad earũ instantiã. q; hoc speciale in hac forma in qua nõ fit cõclusio. sed iudex tendit ad veritatẽ breuiter eliciendam. secus in alijs. de proba. auditis. de testi. cum clamor. cũ si. idem etiaz ff Dan. dicẽs q; si littera ibi vbi cunqz equitas suadebit. respicit duo precedentia. s. q; iudex interroget ad partium instantiam vel ex officio. hoc speciale est in his causis q; post conclusionem fit interrogatio ad pe-

titionem ptis. sed si respicit ꝓxime dictum quando ex officio fit interrogatio nihil speciale in his vult dicere: quia etiam in alijs ex officio pōt iudex interrogare etiam post conclusionez qō etiam vult glo. ⁊ probat in. d. c. cū Joānes, primā expositiōem dicit Pau. magis amicari lre que diligenter nota.

¶ Quinto oppo. ad id qō dixi in. xv. no. qꝛ ad diffinitiuam debet pars citari hoc expresso in citatorio. videt̄ enī sufficere cꝛ fuit citata ad totā cāz. de offi. dle. ꝑsuluit. de ꝓcu. auditis. vbi no. ⁊ in Spe. de cita. §. viso de tpe. ver. itē licet. fol. Pau. qꝛ id qō dictum est, in. d. nota. ꝓcedit qñ fuit assignatus terminus ad aliquid certū. secus si citatus est ad totam cām. qꝛ tūc ꝓcedi pōt ad diffinitiuā absqꝫ speciali citatione. vt in contrarijs. qō dic plenius vt dixi de dila. c. fi. ¶ Sexto oppo. in eo qō dicit sufficere cꝛ ad sniam ptes citentur nō pemptorie qō imo pemptorie fieri debeat. ff. que sen. sine ap. relem. l. i. §. itē cum ex edicto. glo. argumetū. fol. cꝛ littera loquī in summarijs. in alijs procedit cōtrariū. idem Laud. Pau. Bal. Ben. ⁊ Lap. pro hoc qō no. Imo. de accu. ad petitionem. ⁊ dicunt Laud. ⁊ Ben. hoc verū cꝛ in sūmarijs pars est citanda pemptorie quādo citat̄ absens secus si pñs: qꝛ tunc valebit snia licet in assignatione termini nō sit habita mētio de pemptorio C. quō ⁊ qñ inder. l. i. no. de offi. dele. cōsuluit. in gl. pemptorū. qō est notandū. ¶ Septimo op. in eo qō dicit sniam ꝓferendā in scriptis etiā in sūmarijs. nam hec videt̄ concernere solennitatē snie que sublata est per verba ⁊e quibus. ē. c. dle. in prin. simpliciter ⁊ de plano ⁊c. imo dicit egi. de iudi. nouit. cꝛ ex vi solius verbi de plano tollit hec solēnitas. so. vt in gl. proferat. ex qua dic cꝛ opini. egi. reꝓbat. ⁊ ex hoc qō dicit in scriptis ꝓferat. colligit glo. duo in quibus cōueniūt iste ⁊ alie cāe. qō dic vt in ea que etiā reddit rōnem quare etiā in istis requirit scriptura. ¶ Octauo op. in eo qō dixit in. viij. notabili cꝛ est in optione iudicis an pnūciet stando vel sedendo. ⁊ sic ob. de re. iudi. c. fi. in fi. li. vi. glo. in hoc soluit cꝛ hoc ꝑtim loqꝫtur in nō sūmarijs. de quibus hic. idē Pau. qui refert Pe. de bel. ꝑti. dixisse cꝛ si iudex bene ꝺliberauit pōt sniare stādo C. de iudi. iudices. nam multa ꝓhibent fieri ⁊c. ij. q. vi. biduum. de regula. ad apostolicā. dixit etiam Pet. qꝛ sicut dñs ꝑ procuratorē stipulari pōt. ff. de verbo. oblig. si procurator pñtis ita pōt iudex ꝑ suū ministrū sniare. ar. d. l. ⁊ ꝺ vlti. tenet Cy. ꝺ sen. ex ꝓcu. reci. l. ii. ſz hec opi. nō placet Pau. qꝛ iudex dz pnunciare sedendo ⁊ ꝑ scīpm. d. c. fi. qō est verū. ⁊ in hac gl. ibi in glo. penul. ⁊. ij. q. vi. si quis in hoc. ⁊. l. statutis. ¶ Quero in eo qō dicit de articulis quid debeant cōtinere? sol. Bē. cꝛ debent continere id qō quis ꝓbare intendit. qō etiā dixi. ē in. iij. no. ⁊ formari debent si petant̄ alias sufficit cꝛ sup assertis in petione testes deponant. ar. de testi. spo. cum ad sedem in fi. no. Host. in sūma. de testi. §. super quibus. ver. fiūt aūt ¶ Secūdo quero in eo qō dicit de vsu longeuo quādo incepit vsus? So. vt in glo. in verbo longeuus. ⁊ idem Pau.

¶ Tertio quero circa hoc de vsu lōgeuo in eo qō dixi in. vi. no. qꝛ facit ius siue ad litē ordinādam siue decidendā. pone cꝛ est diuersus vsus: qꝛ alius est vsus fori vbi lis exercetur alius litigantiū? So. Laud. cꝛ aut vsus tendit ad litem ordinādā ⁊ attendit̄ vsus vbi cā ducit̄. ff. de testi. testiū. aut ad litē decidendā ⁊ aut agitur reali ⁊ attendit̄ consuetudo loci vbi est res de eo qui mit. in pos. cū veniret. aut personali ⁊ in ciuilib⁹ attendatur locus vbi mutuus est contractus. de fo. compe. romana. §. contrahentes. li. vi. in criminalib⁹ attendit̄ locus delicti de fo. cōpe. postulasti. ⁊. c. licet. j. xij. di. illud. vbi de hoc. ex ꝟ infert cꝛ dos vel donatio ꝓpter nuptias vetit̄ iuxta ꝙsuetudinem loci vbi ꝙtractū est mrimoniū licet ꝯhentes vel alter eorum sit aliunde: qꝛ licet circa substātialia matrimonij nō vale at ꝙsuetudo. de spon. c. i. de spon. duo. c. fi. tamen bene valet circa accidētalia. de bona. inter vi. ⁊ vxo. donatio. ⁊ idē no. in d. c. i. de spon. vbi dixi in primo ꝯrio. ⁊ in. iii. ⁊. v. q. ¶ Quarto quero quid in testimonijs. vt si est ꝙsuetudo thosole cꝛ valeat testimoniū cū duobus testibus ⁊ in castella quot requirātur. vij. ⁊ in nauarra cꝛ non valeat nisi coꝝ epō vel eius vicario. ⁊ quidā castellan⁹ habens bona ⁊ in nauarra ⁊ tholose cōdidit testamētuꝫ tholose cum duobus testibus an valeat quo ad bona sita alibi? So. Laud. arguendo cꝛ sic. quia vbi est domus omnia bona esse dicuntur: quia sequūtur dominum. de vi. ⁊ hone. cle. c. fi. de imu. eccle. nō munus. ⁊ hanc partem tenet quo ad bona sita tholose ⁊ in castello. secus dicit de bonis sitis in nauarra: quia ꝙsuetudo nauarre non cōcernit donationem testamentuꝫ. imo potius afficit rem sup qua dispo ni debet. potius tamen videtur cꝛ etiā ꝙsuetudo nauarre respiciat ordinatiōem ⁊ non substātialia. ⁊ sic cꝛ etiaꝫ ad alia bona valeat testamentū. secus autem si consuetudo concerneret non testamēti ordinē sed effectū. vt si ē ꝙsuetudo in anglia cꝛ vxor succedat in tertia pte bonorum mariti. ⁊ in italia cꝛ i nullo succedat. si italicus habens vxorem in anglia ⁊ bona vtrobiqꝫ decedit in italia ⁊ nihil legat vxori valet testamentū quo ad bona italica non quo ad anglicana. ff. de here. instit. ex facto §. rerum. quod dixi plenius in. d. c. fi. de consue. ¶ Quinto quero an vsus positionū ⁊ articulorum obseruabit̄ tam in causis ordinarijs cꝛ sūmarijs? gl. in oibus. so. cꝛ sic. idem Pau. ⁊ Steph. ¶ Sexto quero in eo quod dicit cꝛ iudex dat terminū ad positiōes ⁊ articulos nisi aliud de partiū voluntate ꝓcedat an sufficit alterā partem resistere? glo. ꝓpter. so. cꝛ nō ex hoc infert cꝛ in summarijs iudex non potest ptibus inuitis dare terminū simul ad predicta. ⁊ hoc facit pro eo quod dixi. ē. in. iij. contrario. ⁊ idem Laud. dicens cꝛ oportet cꝛ voluntas actoris rei vel iudicis intercedat ad hoc vt possit alias ꝓcedi. arg. de re iudi. in causis. de verbo. sig. forus. idem etiam Pau. dicens cꝛ merito inuitis partibus iudex non dat terminum simul ad vtrunqꝫ: qꝛ pars ignorat quas positiōes cō fitebitur aduersarius de quib⁹ habet necesse formare articulos ⁊ cōpelli non debet articulare sub incerto. ⁊ inducat hoc ꝯ iudices qui in principio dant terminū ad apponendū dilatorias cōtra libellū ⁊ ad respondendū libello. ¶ Septimo quero in eo qō dixi in. viij. notabili. cꝛ in summarijs datur idem terminus ad ponendū ⁊ articulandū quid in alijs? glo. in. ꝟ. vtroqꝫ. dicit ꝓtem non debere ad hoc cogi. idē Ben. Step. ⁊ Mathe. debet enim primo dari terminus ad ponendum ⁊ hoc pendente iudicis officiū conquiescit. de ap. significante C. de ap. siue pars. ⁊ hoc finito dabit̄ termin⁹ ad articulandū ¶ Octauo quero in eo quod dixi in. ix. notabili. cꝛ dat̄ idē terminus ad exhibendū omnia acta ⁊ munimenta. que dicūtur acta ⁊ que munimenta? Sol. Mathe. cꝛ illa ꝓprie dicuntur acta que fiunt in iudicio coram notario ⁊ iudice. ⁊ hec debent scribi. de proba. quoniam. ff. de re iudi. sacra. ⁊ est hoc verbum generale. ff. de verbo. sig. labeo. C. de edē. l. is apud quem. ⁊ aliquando dicantur gesta. C. de re iudi. gesta. aliquādo documenta. d. c. quoniā. in fi. Item gesta dicuntur que facta sunt sed non scripta. ⁊ hec quandoqꝫ publicantur. de testi. significauit. ⁊. c. albericus. ⁊. d. l. gesta. ⁊. C. de testa. publica dicuntur etiam gesta ⁊ scripta apud sedem apostolicaꝫ que etiam dicuntur regesta seu registrata. ⁊ hec si bene custodiantur ⁊ inueniant in archiuis autenticarum personarum. i. eaꝫ que habent potestatem faciendi autenticas scripturas fidem faciunt de procuratoribus. c. i. de prescrip. ad audientiam. m. cuꝫ si. si autem non sunt bene custodita ⁊ persone non sunt autentice non creditur eis. ar. d. c. ad audientiam. munimenta vero dicuntur instrumenta ⁊ alie probationes quas quis extra iudicium habet. de ap. coꝛdi. li. vi. ⁊ dicuntur munimenta: qꝛ eām muniunt ⁊ instruunt. u. q. viij. sciant. ⁊ continentur appellatione instrumentoꝝ. ff. de fide instru. l. i. de testi. cogen. perueni. ⁊ quandoqꝫ dicuntur documenta. iij. q. vij. plericqꝫ xij. q. ij. si quis de clericis. de re. ecc. non alie. si quis presbyteroꝝ. d. c. quoniam. de proba. Mathe. ¶ Nono quero de intellectu littere in eo quod dicit diem certam assignādaꝫ ad producendum omnia acta ⁊ munimenta post dationē articulorum? glo. si verbum. sol. exponendo post dationem dupliciter. primo vt sit sensus cꝛ hic terminus assignabitur post dationem articulorum ⁊ nō prius. secundo vt sit sensus cꝛ poterit dari terminus pone. x. dierum ad ponendum ⁊ articulā dum. ⁊ extunc aliorum decem vel mensis ad producendum ⁊c. ⁊ sic simul dentur duo termini. primam expositionem approbat glo. quia datis positionibus in termino respondendū est. ⁊ articuli etiam sunt examinandi. ergo illud tempus non currat in termino productionis actorum. Item quia non est congruum statui terminū ad probandum priusquā sciat pars in quibus releuet̄. ⁊ quos articulos probare teneatur. de hoc ē. q. v. ⁊ dic cꝛ dūmodo terminus moderatus assignetur etiā prima expositio procedere potest vt simul dentur duo termini successiue cum etiam possit quis citari ad totam causam. quod dixi. ē. in quinto ꝙrario. secunda tamen expositio quā approbat glo. est tutior. ⁊ eam tenet Pau. Ben. ⁊ Mathe. ⁊ dicunt Ben. ⁊ Mathe. cꝛ si probatio facienda est per testes nō assignabit̄ hic termin⁹ ad exhibendū acta nisi post publicationem testium. ⁊ sic qō hic dicit de dando hoc termino post dationem articulorum procedit quando probationes faciende sunt per instrumenta vel acta. ⁊ dicit Mathe. hoc proce

dere etiam in causis vbi proceditur iuris ordine non seruato. vt hic. ¶ Decimo quero in eo quod dixi.in.xiij.nota. de remissione facienda. de testibus producendis de quibus testib⁹ hoc ītelligitur? glo. probatorijs. tamen quia littera loquitur generaliter. idem dicit ⁊ de reprobatorijs. idem Lau. ⁊ pau. ⁊ de hoc in seq.q. ¶ Undecimo quero in eo quod dixi in .p xima.q. de testibus probatorijs ⁊ reprobatorijs an possit idez tempus assignari ad vtraſqz? Sol. Laud. ⁊ Benze. q̄ non. in hoc debent seruari iura cōmunia. de proba. per tuas. de testi. licet ⁊.c. presentium. li. vi. fm que primo est locus probationibus. scōm reprobationibus cum actus sint diuersi. pro b quod dixi. s. in tertio cōtrario. ¶ Duodecimo quero in eo q̄ permittit q̄ in termino dato ad producendos testes produci instrumenta quid econuerso? glo. non semper. dicit non semper licere producere testes. idem Pau. dicens hoc procedere licet nomine instrumentorum contineantur testes. vt in .c. peruenit. alleg. in glo. ⁊ hoc quia instrumenta producuntur publicatis attestationibus: quia in eis non timetur subornatio. de fi. instru. cum dilectus. secus de testibus in quibus timetur subornatio. de testi. c. de testibus. pro hoc no. Spec. de dila. §. fi. ver. item nota q̄ cum datur. ⁊ dicit Pau. q̄ alīs vbi non obstaret testium publicatio sicut in termino producendorum testiū producuntur instrumenta vt hic fortius ecō uerso producentur testes in termino productionis. dicto. c. p uenit. ⁊ gratia vtriusqz dari debet dilatio. ff. de verb. sig. notionem. §. instrumentorum. ⁊ quod ibi no. ¶ Decimotertio quero in eo quod permittit in termino dato ad producendos testes produci instrumenta que instrumenta produci poterunt? dicit Pau. q̄ quecunqz facientia ad causam que potuissent produci. j. terminum datum ad exhibendum omnia acta ⁊ munimēta. ¶ Decimoquarto quero eo casu quo nō fit remissio pro testibus producendis an post terminū datum ad exhibendū omnia acta ⁊ munimēta poterunt produci instrumenta? glo. vbi ergo. sol. q̄ non. ex hoc infert ad sequentem. q. ¶ Decimoquinto quero an post terminum datum ad producendum instrumenta audiatur volens illa producere? gl. e. abi. ⁊ sic. infert ex solutione precedentis questionis solutionem huius. ⁊ sic q̄ non licet. pro hoc inducit opi. odof. ⁊ Spe. cum suis rationibus ⁊ iuribus. deinde ibi alij. ponit contrariam opi. deinde ibi tertij. ponit opi. tertiam distinguentē quam dicit equam. ⁊ signa glo. ibi vsqz ad fi. Lau. ⁊ Pau. videntur approbare secundam opi. q̄ indistincte admittatur productio vsqz ad conclusionem. ⁊ dicit Pau. videri casum de fide instru. cuz dilectus. Bar. vero de op. li. inanci. tenet primam q̄ indistincte non liceat. sed tertia opi. cōmuniter approbatur ⁊ facile respondetur ad contraria. de quo dixi in dicto. c. cum dilectus. ⁊ de hoc in decisione rote. xxviij. alīs. xxxij. Item fuit dubitatum vbi dicitur q̄ licet admittatur productio instrumentorum post terminū si ius aduersarij nō est lesum. vt hic in tertia opi. non tamē admittentur articuli dati post terminuz nec probatio per testes que requirit causē cognitionem ⁊ longum tractum qui non sic requiritur in probatione facienda per instrumenta ex quibus statim cum producuntur potest liquere veritas sine alia cause protelatione. ⁊ sic potest dici hodie constat. hodie agatur. de resti. spo. litteras. de re iudi. cum olim. ff. vt in pos. lega. si is a quo. in prin. ⁊ dicit Lau. inherendo opi. sue de qua. e. q. q̄ cum instrumenta possint reduci vsqz ad renūciationem dicto. c. cum dilectus. non debet iudex fine causa artare testes vt infra certam diem producunt omnia instrumenta ad renunciationem q̄ hoc nō fit iure cautum sicut dispositum est de dilatorijs. de excep. pastoralis. ⁊ de effrenata multitudine testium. de testi. significa runt. pro hoc quod dixi in tertio contrario. ⁊ intellige dictuz Lau. de renūciatione per quam renunciatur omnibus probationibus ⁊ concluditur in causa. sic loquitur dicto. c. cuz dilectus. ¶ Decimosexto quero in eo quod dixi in. xvi. notabili de citatione facienda ad sententiam quid si citatus est qs ad audiendam sententiam tali die qui tunc non cōparuit nec iudex pronunciauit. an iudex cum postea vult pronunciare tenetur eum citare? dicit Steph. se quosdam audiuisse tenētes q̄ sic. per. l. vlt. §. fi. ff. q̄ vi aut clam. vbi qui renunciant se facturum opus si confectum facit non dicitur clam fecisse. secus si post tempus. alij contra nam ex quo in termino non comparuit vlterius non est citandus tanquam contumax si de causa liquet. C. de iudi. properandum. §. ⁊ siquidem. ⁊. §. finautez. C. quomodo ⁊ quando iudex. auē. qui semel. ff. ō iudi. ⁊ post edictum. presumitur enim adhuc in eadem contumacia manere. ff. de proba. cum qui. de le. ij. lutius. §. fi. de bap. maiores. in fi. regula. qui semel li. vi. Item dicunt hoc expeditum de offi. dele. cōsuluit. ⁊ hoc tenet Steph. si cōtumacia est manifesta. ad. l. vlt. §. fi. respōde ibi q̄ nō obstabat q̄ ille cui erat facienda nunciatio vellet prohibere opus fieri. hic autem constabat de contumacia ⁊ voluntate veniendi. facit quod nota. Imo. de elec. ecclesia. ij. in. i. glo. si autem contumacia est dubia dicit procedere aliam opi. q̄ iterum est citandus. de in ite. resti. ex litteris. de re iudi. cum bertoldus. de sen. ex. venerabilibus. §. idem etiam. li. vj. in eo tamen q̄ dicit de contumacia dubia vel manifesta non videtur hec distinctio necessaria. sed simpliciter videtur dicendum q̄ iudex non tenetur amplius citare si in termino prorogauit dilationem. per dictum. c. consuluit. sed si nihil dixit videtur terminus circūductus ac si iudex non sedisset. pro hoc quod no. de do. c. fi. ⁊ sic iterum citare debet. ¶ Decimoseptimo quero in eo quod dicit pronūciandum esse in scriptis an est opus q̄ scribantur etiam cause mouentes iudicem? Sol. Bathe. q̄ nō. per. c. sicut. de re iudi. dicit q̄ in quibusdam casibus iudex tenetur exprimere ne ex toto peat ius partis. ff. de le. i. filiusfamilias. §. diui. prim⁹ est vbi propter ineptam petitionem absoluit ne peatur agentis. de iudi. examinata. secundus cum a iure recedit ideo si nō condemnat victum in expensis debet causam exprimere. de penis calumniā. tertius quando absoluit in rei vendicatione ideo quia reus tempore sententie non possidet ne postea volēti agere ex noua causa obstet exceptio rei iudicate. de excep. c. pe. quartus q̄n fit absolutio ab instantia iudicij. C. de iudi. properandum. §. illo proculdubio. quintus in sententia excōicationis. de sen. ex. c. i. li. vi. sextus in causa appellationis vbi debet inseri causa quare prior sententia reuocetur vt per hoc nō imputet priorib⁹ iudicibus qui bñ processerūt fm acta antiqua de fide instru. cum Joānes. de testa. rainutius. ¶ Decimo octauo quero si iudex nō vult ferre sniam sed differt eā cōcordandi ptes an tenet pti quo ad forū aīme in his in quib⁹ dāmnificata est ppter cōpositiōem vel alio mō? Sol. Bath. q̄ sic p. c. xxiij. q. ij. dñs. ⁊. q. v. administratores. auē. vt differentes iudices. §. pe. p hoc de re iudi. c. i. li. vj. ¶ Decimonono quero in eo qō dicit in sūmarijs posse sententiari conclusione nō facta quid in ordinarijs? gl. ista lra arguit necessariā eē conclusiōem. dicit tñ q̄ in secularibus foris bononie non fit conclusio in ecclesiasticis sic. ⁊ signa gl. ibi cōiter. vsqz ad fi. Pau. dicit p lram ibi si ei videbit q̄ iudex etiā in sūmarijs si vult cōcludet et ā inuitis ptibus: qz in hoc dat sibi optio per iura que allegat gl. in pn. vsqz ibi cōiter. Ben. dicit etiā ī nō sūmarijs cōclusiōem nō esse de substātia. sed fieri de cōsuetudine quod placet. erit ergo dīa inter sūmarias cās ⁊ nō sūmarias. qz in primis est in optione iudicis an cōcludat vel nō. in secundis tenet cōcludere ppter cōsuetudinē. intelligit tñ fieri conclusio eoipso q̄ renūciat oibus ꝓbatiōibus iuris ⁊ facti adeo q̄ neutra pars amplius audit de facto nec de iure. vt not. Inno. de cau. pos. pastoralis. ⁊ Spe. de renun. in prin. qō no. ⁊ declara vt dixi in. d. c. pastoralis.

¶. Que omnia. Nota q̄ hec cōstitutio in eo q̄ dicit de forma ꝓcedēdi qñ ꝓcedendū est simpliciter ⁊ de plano ⁊c. locū habet nō tantuz quādo iudex deputatus est sub hac forma. vt in hac cle. i ꝑn. sed etiā cum a canone sic disponit q̄ simpliciter ⁊ de plano ⁊c. procedatur. ⁊ exēplifica vt in glo. in verbo nostram. ⁊ vbo alias. ⁊ fm hanc glo. in verbo alias. expone lram ibi vel alias. s. cōstitutiōes. Lau. añt exponit alias. s. per rescripta se. ap. qui sol⁹ hoc pōt cōcedere cum nulli alij liceat tollere ius cōe exp̄s se. xviij. di. §. i. nec etiā tacite vbi est ius publicū auctoritate ⁊ vtilitate. sicut est. xxv. di. pruenit. expositio glo. verior. naz de rescriptis apostolicis dictū est. s. c. cle. in prin. in eoqō dicit de cā que ꝛmittit a sede aplica. dictū tamē Lau. est verū ī eo qō dicit solū papā hoc posse cōcedere. ⁊ idem no. s. c. cle. in prin. in glo. quod illius. ⁊ ibi dixi.

¶. Si tamen Nota q̄ ordo iudiciarius extra causas sūmarias exigit solēnitatem. ⁊ que sint de solēnitate. glo. vt libelli. exemplificat de libello ⁊ de litis cōtestatione. pro hoc qō no. de libel. obla. c. i. i glo. i. in fi. que dicit q̄ principalia sunt libellus. litis cōtestatio ⁊ q̄ sententia feratur in scriptis. ⁊ est glo. singularis. ¶ Secundo no. q̄ partibus non contradicentibus etiam in sūmarijs potest ordo iuris seruari eis ergo contradicentibus secus de hoc infra in primo contrario. ⁊ in prima qōne. ¶ Tertio no. casum in quo sufficit tacitus consensus seu nō reclamatio

de hoc in gloſ.innuit.ꝛ.j.in.ii.contrario. ¶ Quarto nota differentiam an proceſſus ſit irritus an irritandus.de hoc in glo.penul.ꝛ dicit Ben.ꝙ ideo hoc caſu proceſſus non eſt irritus:quia talis forma procedendi eſt inducta in fauorez partium cui fauori poſſunt renuntiare.facit de regula.ad apoſtolicam. ¶ Oppo.in eo.quod dixi in.u.notabili.ꝙ iudex partibus contradicentibus non poteſt obſeruare ordinem iudiciarium in ſummarijs.ꝙ immo de iudi.diſpendioſam.ꝛ qͦ ibi no.glo.in verbo valeat.ſol.vt in glo.innuit.vſqz ibi ſcͦo vero.ꝛ dicit Laud.hic eſſe caſū quo potius recurrit ad auxiliū extraordinariū ꝙ ad ordinariū cū tamen alias regulariter contra.ff.de mi.no.in cauſe.u.de reſti.i mte.cōſtitutꝰ.ad hoc dic ꝙ regula.l.in cauſe.ꝛ.c.conſtitutus.procedit quando extraordinariū eſt contra ius cōmune.ſecus ſi eſt ſm ius.vt hic ff.de publi.l.i.§.vnde quetitur.ꝛ quod ibi no.glo.ꝛ Byn. dixi.de reſcrip.ex parte.i. ¶ Secundo oppo.in eo quod dixi.in.iii.notabili hic ſufficere tacitum conſenſum imo requiritur.expreſſus.de reſcrip.ſtatutum.§.in nullo.ſol.ſecus in illo caſu.ꝛ hoc vult glo.ea.ex qua dic ꝙ vbi requiritur conſenſus non ſufficit taciturnitas:qz non contradicēte ſapit medium inter conſenſum ꝛ diſſentium vt dicit glo.quod procedit preterꝙ in fauorabilibus in quibus tacens habetur pͦ cōſentiente exquo agitur de ſua tantum vtilitate.ff.manda.ſi remunerandi.§.ſi paſſus.ꝛ.l.qui patit.no.Inno.de elec.in geneſi.alias,non habetur nec pro conſentiente nec pro cōtradicente niſi inueniatur expreſſum.hic autē non expedit ꝙ habeatur pro conſcientiente.ſed ſufficit ꝙ non contradicit.ſimile.ff.ſolu.ma.l.ij.§.voluntatē.de reſti.ſpo.l.ſed quę preſens de accu.c.i.ꝛ.u.li.vi. ¶ Quero in eo ꝙ dicit partibus nō cōtradicentibus poſſe ſeruari ordinem iudiciarium in ſummarijs?quid ſi vna pars tantum contradicit.glo.videtur ſol.ꝙ non viciabitur proceſſus.ꝛ ſic ad hoc vt iudex non poſſit ſeruare ordinem iudiciarium in iſtis requiritur ꝙ vtraqz pars contradicat.pro hoc inducit glo.qz res de facili reuertitur ad ſuam naturam.vult dicere ꝙ de natura iudicij eſt ꝙ ſeruet ordo iudiciarius.ꝛ quando pretermittitur vt hic fit contra ius.ꝛ hoc clarius dicitur in glo.ſi.inducit etiam gl.quod no.ſ.e.cle.§.ꝛ quia.in glo.ꝛ propter. Item quia ſi hec voluiſſet contradictionem alterius partis ſufficere.vbi dicit partibus non contradicentibus.dixiſſet vel eorum altera.dicit tamen glo.ꝙ forte hoc ſubauditum eſt de mente.pro hoc inducit litteram reſoluendo affirmatiue vbi dicit partibus non contradicentibus vt intelligatur.i.partibus conſentientibus.ꝛ tūc patet ꝙ alterius contradictio viciat ſimilem dicit glo.altercationem.de qua de elec.cle.in pleriſqz.vbi de hoc.in glo.certum.ꝛ ibi dixi.ꝛ hunc vltimum intellectum tenet Laud.primum tenet Idau.qz negari non poteſt ambas partes non contradicere altera tantum contradicente.ſicut nec conſentiunt altera tantum conſentiente.vt no.§.quia.in glo.propē mihi placet opi.ii.ꝛ ad alteram ibi non contradicentibꝰ partibus.dic ꝙ poſuit pluraie propter pluralitatem cauſarum.ar.de priule.vt priulegia.pro hoc quia quando conceditur. reſcriptum cum clauſula vt procedatur ſimpliciter de plano ꝛc̄.eſſet in poteſtate rei ꝛ iudicis priuare actorem commodo illius clauſule.quod non eſt ſentiendum nec eſt de mente iuris.nam priuilegium non debet pendere ex poteſtate aduerſarij ſed iuris.ꝛ debet intelligi vt aliquid concedat.de priuile.in hiſ.ꝛ taliter,vt facile non tollatur.regula.licet.li.vi. ꝛ ſm hoc ſenſus littere eſt ꝙ proceſſus non eſt irritus nec irritandus ſi partibus non contradicentibus ꝛc̄.i.nulla parte cōtradicendo referendo vt predixi hoc plurale partibus ad pluralitatem cauſarum. ¶ Secundo quero ſi iudex in ſummarijs de conſenſu partium ſeruauit ſolēna ordinis iudiciarij in parte proceſſus.ꝛ poſtea partes volunt ꝙ procedat ſine figura an poterit iudex denceps partibus inuitis ſeruare ſolēna?glo.c.ibi.ſed pone.arguit ꝙ ſic.ꝛ tenet hanc partem cuz certa diſtinctione.ꝛ ſigna glo.ibi his rationibus.vſqz ad fi. In contrarium ꝙ partes poſſunt penitere quia totum iudicium eſt vnius actus qui conſtat ex principio medio ꝛ fine.ꝛ nihil dicitur actū ꝛc̄.C.de his qui.vt indig.l.penul.de bap. maiores.ad medium.nec per actum imperfectum renuntiat quis priuilegio.de conſti.cum acceſſiſſent.non tamē hac ob.cum glo.tenet Laud.ꝛ Idau. Ben.vero tenet contrariuz quia licet partes ſint ſolennitatem proceſſus obſeruari i vno actu non ex hoc debēt cogi vt ſeruēt in alio actu.arg.x.q.iii. qz cognouimus.ff.de oper.lib.operis.C.de epiſ.ꝛ cleri.auf. preſbyteros.quod videtur verius.nec videtur procedere diſtinctio glo.in.i.membro.in eo ꝙ dicit quod dicit ꝙ ſi partes conſenſerunt ꝙ iudex in tota lite vel ſimpliciter ſeruent ordinem iudiciarium inuito iudice non poſſit penitere.per talem enim conſenſum nihil acquiratur iudici cuius nihil interest an ſeruetur ordo iudiciarius an non.ſtipulationes autē ſunt inuente vt per eas ſtipulemur ſuper eo quod noſtra intereſt. ff.de verb.ob.ſtipulatio iſta.§.alteri.ſed acquiritur partibꝰ. partes ergo poſſunt ſibi remittere.de ſpon.preterea.i. Item in eo.quod glo.inducit no.de reſcrip.dilectus.ii.vult dicere ꝙ ſicut ibi is qui non oppoſuit exceptionem de duabꝰ in vno actu poteſt opponere in alio. Ita ſtat ꝙ iudex in certa parte ſeruabit ordinem iudiciarium ꝛ in alia parte procedit ſimpliciter de plano ꝛc̄.quod placet quantum ad hanc queſtionez vt nunc dixi.Sed quantum ad no.in.d.c.dilectus.vbi ꝙ contrarium teneo.quia exceptio de duabus dictis eſt dilatoria ſm iura compilationis Grego.ideo ſi non fuit oppoſita in principio am plius opponi.ꝛ faciunt hec in eo ꝙ pro parte ſeruat ordo iuris ꝛ pro parte non.ad queſtionem de eo qui datus ē arbiter qui etiam ſi in parte proceſſus ſeruabit ordinem iuris tamen in reliqua parte poterit nō ſeruare.vt no.de iureiur. quinta vallis.ꝛ in hac glo.ibi ſecundo requiris.ꝛ de penu.di. iiu.§.finis.de conſe.di.ii.comperimus. ¶ Tertio quero in eo quod dixi in.i.contrario ꝙ remedium ordinarū regulariter prefertur extraordinario.quid ſi inchoato proceſſu inquiſitorio comparet aliquis ad accuſandum? Laud.qui exquiſite formar hanc queſtionē ꝛ ſequentes vſqz ad.xi.dicit ꝙ admittetur ꝛ per accuſationem tanꝙ per viam ordinariam excludetur inquiſitio tanꝙ extraordinaria.caueat tamē qui accuſat a colluſione alias punietur.ii.q.iii.§.notandum.de collu.detegen.c.i.dic ꝙ aliquid ſit de iure ciuili.de quo dico.ꝺ accuſa.qualiter.tamen de iure canonico inquiſitio eſt proceſſus ordinarius.de accuſa.ſuper his.in prin.ꝛ prealle.c.qualiter.ii.§.ad corrigendos.ita ꝙ etiam ab ipſo initio poteſt iudex inquirere nō expectato an appareat exciſator vel nō.qͦ dixi in dicto.c.qualiter. ¶ Quarto quero in eo quod in precedenti queſtione dixi de inquiſitione quid ſi inſtigator inquiſitoris preſtatur ſe nolle facere pars tamē poſtea informat iudicem quantum poteſt adminiſtrando teſtes ꝛ alia.an ſi abſoluetur inquiſitus condēnabitur inſtigator in expenſis?ſol. Laud.ꝙ ſic qz per actum contrarium videtur renuntiaſſe.p teſtationi.de conſti.cuz. Ild.de elec.cumana.ꝛ preſumitur calumnioſus exquo deficit in probando.de dolo.finem.de pe.calumniam.pro hoc.ff.ad turpil.l.i.§.incidit.de his que no.infamia.l.ob hec verba.cuz glo. ¶ Oppo.ad hoc de eo quod no.de accu.cum oporteat.vbi dicit Inno.ꝙ ſi nomine illius qui denuntiauit non exprimitur in litteris commiſſionis facte ſuper requiſitione non conſideratur habilitas inſtigantis immo etiam eo remoto alius vel iudex ex officio procedere poteſt in inquiſitione.ſo.nota.in dicto.c.cum oporteat.procedit de inſtigatore qui nō fuit particeps eorum que acta ſunt in proceſſu ſed ſolum ab initio inſtetit vt cōmitteretur inquiſitio.ſecus ſi fuit particeps modo predicto.ꝛ tunc ſi non probat vel ſi non deſiſtit cenſetur calumnioſus.dicto.§. incidit.ꝛ.l.ob hec.in quibus hec probantur ꝛ notantur. Item licet non conſideratur habilitas inſtigantis inquiſitionē qn eo remoto procedatur in inquiſitione.tamen inſtigator calūnioſus punitur in expenſis ac ſi fuiſſet particeps.vt dicam.j. q.vi. ¶ Quinto quero in eo quod dixi in proxi.q.ꝙ inſtigator inquiſitionis qui nō probat condemnatur in expenſis.qd in denuntiatore? So.Laud.qꝺ idem de calum.c.i.ꝛ.ii.ꝛ dic vt ibi no.in glo.ſic patet ſuper ea. ¶ Sexto quero in eo qd in denominatore? Laud.ſol.ꝙ idem quod in denunciatore .C.de iump.recipera.l.nam.li.x.de excu.tuto.ſeueriter.cōtra hoc eſt quod dixi.ſ.q.iiii.in eo quod dixi ꝙ nō conſideratur perſona eius qui inſtigauit vt cōmitteretur inquiſitio. ſo.vt ibi dixi. ¶ Septimo quero quid de iudice qui culpa ſua dolo vel negligentia aliquem iniuſte vexauit?ſol.Laud. ꝙ idem.ſ.ꝙ tenebitur ad ſumptus.ar.xxiii.q.ii.dominus. iii.q.viii.qui ſine.xxiii.q.v.adminiſtratores.autē.vt diffe ren.iudi.§.vlt.ff.de iudi.filiusfamilias.inſti.de obli.que ex quaſi delic.in prin.C.de ap.ſi appellationē.de re iudi.cum eterni.li.vi. ¶ Octauo quero quid de arbitrio?ſol.Laud. ꝙ idem.pro hoc quod no.ii.q.vi.hoc etia. ¶ Nono quero quid de teſte?Sol.Laud.ꝙ idem vt no.ii.q.iii.in ſumma. ¶ Decimo quero circa predicta quando debeat fieri condemnatio in expenſis?Laud.ſol.ꝙ ea die qua lata eſt diffinitiua ſuper principali.ꝛ hoc quo ad expenſas que debentur

nitiua sup̃ principali. ⁊ hoc quo ad expensas que debentur ex officio. ff. de re iud. ☞Dau. secus in expensis que debentur ex aliqua constitutione seu eius conditione seu consuetudine qua ille quãdocunq; peti possunt nisi obstet prescriptio vt in casu. de elec. c. i. ⁊ c. cupientes. li. vj. remittit ad no. ō rescrip. ex parte. i. de ap. reprehensibilis. dic q; etiam quando expense debentur per conditionem alicuius capituli vel consuetudinis non possunt peti lite finita. vt no. Inno. de do. finem. quod dixi in dicto. c. ex parte. dicit tamẽ Lau. q; si cõdemnatio expensarum non fiet is pro quo lata est sententia non potest ex hoc solo appellare. C. de fruc. ⁊ lit. expen. l. ij. licet sit argumentum in contrarium. de excep. significarunt. dic q. l. ij. prealleg. non probat illud. sed probatur. C. quãdo prouo. nõ est necess. l. fi. ⁊ illud procedit quãdo victus appellat. tunc enim vincens ob hoc non potest appellare: quia fuerit omissa condemnatio in expensis. sufficit enim q; in appellatione interposita per victum poterit facere reformari cõdemnatiõem expẽsarũ. sed si victus non appellauit potest victor approbare sententiam quatenus pro se lata est ⁊ appellare quatenus omissa est condemnatio expensarum sic intelligitur. dicta. l. fi. ⁊ est casus singularis. quod dixi. de ap. Nicolao. ☞Undecimo quero in eo quod dicit q; nõ vitiatur processus si partibus nõ contradicentibus in summarijs obseruatur ordo iuris quia si non in summarijs procedit summarie partibus non contradicentibus. glo. vlt. ibi ⁊ scias. fol. q; non tenet etiam si partes expresse consenserint. ⁊ reddit glo. rationem diuersitatis quia in isto casu fit contra ius commune. sed quando in summarijs seruatur ordo iuris reuertitur res ad ius commune. et ad suam naturam. quod dic vt in glosa que intelligit suam naturam de natura naturata. naturã vero naturans cum ad illam redibimus per intercessionem virginis gloriose nos collocet cum electis. ita concludit glo. ⁊ dic q; deus est natura prout natura significat quiditatem seu quod quid est rei. i. essentiam quam tamen essentiaz seu naturam dei significamus per hoc nomen deus non q; nobis sit not⁹ deus in natura sed innotescit nobis ex opationibus ⁊ effectibus ei⁹ Quia igitur omnes intelligunt deum tanquam cuncta videntem prouidentia ⁊ bonitate perfecta. ideo dicimus deum latine grece theos quod idem est q; videns. ⁊ idem est natura naturans: quia rebus singulis naturas indidit quas res non necessitate nature vt quidam estimarunt sed sola volũtate ⁊ bonitate summa produxit. bonum enim hoc proprium est. vt alijs quantum possibile sit communicetur. ⁊ sic summi boni summe proprium essentiam itaq; creaturis omnibus rationali vero soli suam imaginem communicauit. hanc igitur imaginem sortiti studeamus immaculatam custodire fructibusq; bonorum operum insignem facere. vt ⁊ in hac breui vita beatitudinem temporalem. suoq; tempore in celis eternã consequi mereamur. Summe autem trinitati cuius ope laboriosissimum huius operis terminum contigi laus ⁊ gloria. nam ⁊ si omnium que a nobis proueniunt bona consummatione deo attribuere deceat permaxime vero illoruz in quibus pene supra vires humanas ingenio labore cura diligentiaq; maxima opus fuerit sic profecto mihi visum est hoc in opere contigisse in quo sepe victus rei magnitudine volui desistere. At deo fauente multis tandem annorum curriculis emigrans ⁊ si forte non quale decuit ac voluissem: quale tamen omni meo nixu potui cõsummaui. ipsum ergo suscipite scholastici vestraq; instantia vt fructũ afferat vberes inoliamur ad laudẽ individue trinitatis. Amen.

Explicit lectura Reuerendissimi in christo patris ⁊ dñi dñi Francisci de Zabarellis Cardinalis dignissimi sup̃ Clemẽtinis. Impressa Venetijs p Joannẽ de Forlimpo ⁊ Gregorium fratres exactissima diligentia ac cura. Anno domini M.CCCC.LXXXVij. die. ix. Junij.

(Panzer Vol. III. Pag. 270 Nr. 986).

Hain *16253

Registrum cartarum

a
Primum vacat
Incipit lectura
cōicans mulieres
lari sacramentum
eam preuenit
b
gratie que sit
sificantur ſm diuersos
vbi dicunt q reges
Uersi.eoipso.
c
id quod dixi
nouo peruenit
quia non iurauit
qō tenent probationes
d
li ꝛ qui censetur
de appel.cum sit
rato quam prestitit
glo.si ad solam
e
ꝛ duabus sequētib⁹
no.q glo.tacte
quia aut loquimur
nec etiam glo.
f
uato ordine puta
peratorio ponit
est de iure in alijs
q vbi necessario
g
ꝛ resissorio quod
tionis prosequende
comparatur actio
.c.per inquisitionem
h
nicholao.ꝛ.c.
ꝛ possessorio
notorius.de appel.
trahen.emptio.l.si.
i
excipere de minus
lari.de offi.ordi.
satis expressum
ꝛ idem si nouo
l
que cedunt ad sui
vbi tractat quando
sint late successiue
m
in causa criminali
quo petitur reductio
non refragetur specialis
n
non desistentes
vel partitam
.i.querimus habebat
sed solum visitat
o
tanti collatio
quia sepe.li.vj.
rescriptum generale
quot sunt impetrantes
p
re.dic vt de dona.
op.q beneficia
fi r. tio futuro⁹
tunc forte poterit
q
prebent nudum
tibus restringitur
quod probatur
habet inicium a causa
r
catorum ꝛ sic vnius
predicandi dicit
ti.beneficiū.eo.li.
genius venationis
s
l.pecu.ꝛ in eodem
est contraria q non
in noua.de so.cōpe.
Secundo no.princip̄
t
etiā in postea acquisitis
ergō in alijs remanet
contractu si creditor
ecclesijs.j.ver.seq.
u
huius thesauri.sed quia
ignorat quasi velit
glo.in ver.religiosus
Dariſius notatur
x
in hoc facto fidei
secularis:q q res
habere charitatem
alis frustra videretur
y
de ecclesia pōt intelligi
.q.i.si cupis.ꝛ.c.
quia laicus non pōt
temporalia in eis
z
ficalibus?glo.sine
de sen.ex.nuper
sed quo ad hanc cle.
vt resignet beneficium
stinere a malo nisi fiat
ꝛ
in malum consentire
§.vilitatem.de eodem no.
quia in his in quibus
missa collatione ꝛ reiectis
t q: dicitur